This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

APPARATVS CRITICI

AD

DEMOSTHENEM

Volumen ſecundum,

tenens

WOLFII, ET PARTIM TAYLORI

quoque Annotationes

ad Orationes eas,

quae

Volumen ſecundum Editionis Lipſienſis

implent;

tum proprias quoque

IO. IACOB. REISKE

annotationes ad Demoſthenem,

ab eoque collectas varietates lectionis.

TAYLOR LIBRARY
NEW-YORK

LIPSIAE,

TYPIS W. G. SOMMERI.

MDCCLXXIV.

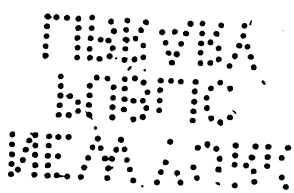

HIERONYMI WOLFII
ET
IO. TAYLORI
AD
DEMOSTHENIS CAVSAS PRIVATAS.

HIERONYMI WOLFII
ANNOTATIONES
AD
ORATIONEM DEMOSTHENIS
CONTRA APHOBVM I.

IN ARGVMENTVM.

Pag. 812. 17. καὶ συντίθησιν.] F. συνίσησιν. et v. 12. τῆς ἐπικαρπίας κατ' Ἀφόβϑ.] τὸ κατ' Ἀφόβϑ, videtur abundare.

19. οὗτος ὁ λόγος ἐπηγώνισαι.] Haec clauſula pertinet ad ſecundam orationem.

IN IPSAM ORATIONEM.

Conſultus Chirius Fortunatianus libro Rhetoricorum 3. folio 102. In adoxo, id eſt, in humili genere materiae proxima ſermoni debent eſſe principia, neque

que ſententiis alte petitis, neque verbis vltra modum ornatis, nec ſtructura grauiore, ſed quaſi reſoluta et ſimplici. Vis autem omnium ſententiarum, quam his principiis adhibemus, ea eſſe debet, vt rem a proprietate reuocet ad communitatem, et dicat, omnium intereſſe illam rem vindicari, propterea quod quanto quaeque minora ſint, tanto crebrius et magis inter multos cadere poſſint: nec tam oportere ſpectari magnitudinem rerum et perſonarum, quam rationem aequi et iniqui, veri atque falſi. Eandem enim eſſe horum in minimis vim, quam in maximis. Talia principia ſunt pleraque apud Demoſthenem in his libris, qui inſcribuntur Idiotici, et magis apud Lyſiam, et apud quosdam ex noſtris veteribus. certe M. Tullius, quum pro Archia diceret, non aliter exorſus eſt.

814. 16. *Θηριππίδῃ μὲν Παιανιεῖ.*] F. *τῷ Παιανιεῖ.*

815. 11. *κατὰ τὰς πέντε καὶ εἴκοσι μνᾶς πεντακοσίας δραχμὰς εἰσφέρειν.*] Hoc eſt, vt exiſtimo, de aureis 250. aureos 50. de 15. talentis 3. talenta, quintam partem rei familiaris. Sed vtrum ſoli diuites tantum contulerunt, tenuiores minus? cum videatur aequalis eſſe ſolere tributorum ratio. 2. oratione legitur: *ἐκ ἐπὶ τοῖς μικροῖς τιμήμασι*, etc. Deinde quae ratio eſt 25. minas particulatim nominandi prius, cum mox totus cenſus commemoretur?

13. *κεκτημένοι τιμητὰ.*] F. *τιμήματα.*

vlt. *πεντεκαίδεκα ταλάντων.*] *ἠξίουν ταύτην (τὴν οὐσίαν) εἰσφέρειν, εἰσφορὰν τρία τάλαντα, ἀπὸ τῶν ιε.*

816. 5. *τριάκοντα, καὶ δύω, ἢ τρεῖς.*] Poſt *τριάκοντα* eſt interpungendum. Neque enim dubitat, vtrum 32. an 33. fuerint: ſed ex illis 30. dicit, duos vel tres potuiſſe quinis aut ſenis minis aeſtimari, caeteros ternis: quibus illi vel aetate, vel artificio, praeſtiterint. Obſerua, *ἀξίους μνᾶς πέντε ἢ ἑξ*, niſi forte legendum ſit *μνῶν.*

816. 8.

816. 8. . . ς ἀτελεῖς.] Forte vltra omnem sumtum, demto victu. Lalamantius: Subductis omnibus. Nostratibus proceribus quantum de reditibus decedit, quo sustentandi sunt procuratores et ministri, vtinam abstinentes et integri? Si non triens, at certe quadrans: vt cuius vectigalia sunt 1200. is vix percipiat 900. Sed iidem illi praesto sunt domino, quoties opus est, et ad vsum et ad ornamentum aulae: et hac ratione aluntur multi inopes, vtinam homines frugi.

12. ἐπὶ δραχμῇ δεδανεισμένῳ.] τῆς μνᾶς δραχμὴν ἑκάστῳ μηνὸς τόκον τελούσης. Talentum minas habet 60. hinc ergo singulis mensibus pendendae fuerunt 60. drachmae, quae conficiunt aureos 6. duodecies 6. sunt 72. aurei; hoc est minae 7. Ita de centenis aureis numerandi fuerunt pene duodecim, quae Romanorum centesimis non absimilis vsurarum ratio fuit.

13. καὶ ταῦτα μὲν ἐνεργὰ κατέλιπεν.] χρήματα ἀργὰ, pecunia ignaua, ἐνεργὰ, quaestuosa, foenore occupata, collata in vsuras, δεδανεισμένα: quibus vocibus vtar, dum inuenero meliores.

15. τῷ μὲν ἀρχαίῳ κεφαλαίῳ.] ἀ. ολ. τῶν ἀρχαίων ἀπέσησαν absolute. hic adiectiue. Paulo post τὸ, τε ἀρχαῖον καὶ τὸ τῶν δώδεκα ἐτῶν, S. γιγνόμενον.

16. τὸ δ' ἔργον αὐτῶν.] οἱ τόκοι οἱ γιγνόμενοι.

21. οἰκίαν τρισχιλίων.] S. δραχμῶν, non μνῶν.

24. εἰς μυρίας δραχμὰς.] ἑκατὸν μνᾶς 1000. aureorum. Lalamantius χιλίας vertit, et ego sic legendum existimo.

Ibid. ἀργυρίῳ δὲ [ἔνδον.] S. ἀποκειμένου, ἀργοῦ, τεθησαυρισμένῳ.

26. ναυτικὰ (S. χρήματα) δὲ ἑβδομήκοντα μνᾶς τόκου παρὰ Ξέθῳ.] δάνειον ναυτικὸν, vsuras nauticas, siue maritimas; traiectitiam pecuniam: cuius

vſurae maiores fuere caeteris, vt alibi videbimus. Lalamantius: LXX. vero minas in claſſis apparatum expendendas.

817. 1. *κατὰ διακοσίας.*] *ὁμῶς τοι τάλαντον διακεχρημένον, τοῖς δεομένοις χορηγηθὲν ἄνευ τόκου κατὰ διακοσίας, τοῖς μὲν διακόσιαι δραχμαί, τοῖς δὲ τριακόσιαι. αἱ κατὰ τὰ ἀνὰ προθέσεις* explent Graecis penuriam diſtributiuorum.

7. *διακέκλεπται.*] *παθητικῶς, διὰ κλοπῆς ἠφάνισαι.*

9. *πρὸς τὸ αὐτὸ ὕδωρ.*] S. *πρὸς τοῦτο τὸ κατ' Ἀφόβου μόνου ἐγκεχυμένον ἐμοί.* Lal. Vnius horulae ſpatio dici non poteſt.

10. *χωρὶς ἔκαστον διελεῖν.*] Non eſt opus mutari hoc in *διελθεῖν.*

13. *ἃ δὲ τοῦτον ἔχοντα ἐλέγχουσιν.*] hoc malo, quam *ἐλέγξουσι.*

23. *ὡς εἰς πεντήκοντα μναῦς εἶχεν.*] Alii *εἶλκεν*, pendebant.

818. 6. *ἐδὲ τὸν οἶκον μισθῶν ἐθέλοντος.*] Elocatio aedium intelligatur cum omni inſtrumento et facultatibus.

11. *καί τι μικρὸν ἔφη πρὸς τὴν ἐμὴν μητέρα.*] Vtrum *ἔφη πρὸς τὴν μητέρα*: an *μικρόν τι ἀντιλέγεσθαι* (S. *ὑφ' ἑαυτῷ*) *πρὸς τὴν μητέρα*? Inter ſe et matrem paruam eſſe quandam controuerſiam.

vlt. *ἐπ' ἐννέα ὀβολοῖς.*] *ἐπὶ δραχμῇ καὶ ἡμισείᾳ.* 6. oboli drachmam, 10. drachmae aureum, 10. aurei minam, 60. minae talentum conficiunt.

819. 3. *μάλιστα τέτταρα τάλαντα.*] Lalamantius: cumulate in 4. talentorum ſummam conſurgunt.

19. *παρ' ἐκείνῳ προσήκει ἔργον λαβεῖν.*] M. *τὸ ἔργον, τὰ χρήματα τὰ παρὰ τῶν ἀνδραποδῶν.*

821. 11. *πάντων καινότατον.*] *πάνυ ἄτοπον καὶ ἀπεικότα, καὶ πιθανότητος μηδεμιᾶς μετέχοντα.* Legi etiam queat *κενότατον* per *ε* in prima.

821. 13.

821. 13. καὶ ἐράνους τε λέλοιπε πλείστους.] Lalamantius: Tantaque debita pulchrarum collationum nomine, et tantum aeris alieni reliquisse. λιπεῖν ἐράνους videtur dici is, qui non vtitur liberalitate aduersus eos, quos debet, aut non praestat officia debita, nec refert gratiam. φέρειν, εἰσφέρειν, λείπειν ἐράνους, πληρωτὴν ἐράνου γενέσθαι, saepius apud Demosthenem reperias. Ego verti liberius: cum saepe soluisse fidem, tum, etc.

20. εἷς οὐδὲν προσήκει φροντίζειν.] οἷς, S. τοῖς ἐπιτρόποις. Sed quod si ἧς αὐτοῖς, S. πονηρίας.

22. καὶ οὐδὲν ἂν αὐτῶν παρέλειπον.] F. οὐδένα ἂν αὐτῶν, S. τῶν λαβόντων. Hoc malo, quam vt verti: Sic vtique omni officio fungerentur. Lalamantius: et nihil horum reliquissent.

823. 11. τὸ δὲ μαχαιροποιεῖν.] Alii μαχαιροποιῶν. F. τὸ δὲ μαχαιροποιοῦν, S. ἐργαστήριον, aut τὸ τῶν μαχαιροποιῶν. Nota obiter et gladios et lectulos ebore fuisse ornatos.

18. ἀλλὰ καὶ τῷ βουλομένῳ προσωνεῖσθαι τῶν ἄλλων.] ἀντὶ τοῦ ὠνεῖσθαι.

824. 10. τά τε ἀναλωμένα, χωρὶς τούτων, πλείω τιθεὶς.] χωρὶς τούτων, τῶν τριῶν ταλάντων. Lal. tum quod diario suo plures, quam caeteri, adscribit impensas. τὸ πλείω τιθεὶς refertur ad ἐπιδείξω et personam Demosthenis, qui videri vult, ἐκ περιουσίας aduersariis largiri aliquid. Locus sane obscurus est, et facilis offensio.

16. ἑπτὰ καὶ ὀγδοήκοντα μνᾶς.] Sequitur ἑπτὰ καὶ ἑβδομήκοντα. An ea alia summa est? Sed quid laboramus, vbi nobis neque seritur, neque metitur? Fides istarum rationum sit penes Demosthenem et iudices huius controuersiae. Nostrum est, verba autoris interpretari, vt quimus, (corrupta si sunt) quando vt volumus non licet.

824. 18. τοῦτο τοίνυν.] Subiicitur ἐξηγητικῶς, ἡ πρόσοδος.

20. ὃ δ' εὐθὺς ἔλαβον.] S. μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευτὴν ἐκ τῆς διαθήκης.

24. τὴν μὲν τοίνυν τροφὴν.] Cuius? Mancipiorum? ergo poſt patris obitum non fuerunt αἱ λ'. μναῖ ἀτελεῖς. An τροφὴν matris et Demoſthenis et ſororis.

26. ἑπτὰ μνᾶς ἐδίδε καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν εἰς ταῦτα.] εἰς τίνα; τὴν τροφὴν, τῶν ἀνδραπόδων; Atqui reditus fuit tantum 7. minarum.

27. καὶ ἡμεῖς τοῦτο λαβεῖν ὡμολογοῦμεν.] Alii τοῦτον, hunc, τὸν Θηριππίδην.

825. 1. τὰς ἑπτακοσίας.] S. δραχμὰς, τουτέστι τὰς ζ' μνᾶς.

5. καὶ τοῦ προσεθέντος.] vtrum τῶν τόκων, vſura adiecta, an iis, quae ego illis vltra debitum conceſſi?

Ibid. ἀπέδοσαν ἂν τοίνυν.] Aut eſt ἐκ παραλλήλου, aut (quod magis credo) παρέλκον τυπογραφικόν: cum ſit alterum ſatis, et ἱκανὸν ἂν ὠφέλησαι.

13. τοῦτο τοίνυν.] F. ταῦτα τοίνυν, S. τὰ ζ' τάλαντα.

14. ἀρνούμενοι μὴ ἔχειν, S. τοὺ ἐμοί. Lal. Se ſoluendo eſſe negantes.

826. 11. τὸν οἶκον ὅπως μισθώσοιτο.] ἀντὶ τοῦ μισθωθῇ, παθητικῶς. Sequitur: ἀδὲ τὸν οἶκον ὅπως μισθώσουσι, F. ὅπως μισθώσοιντο, S. οἱ ἐπίτροποι, ἀντὶ τοῦ μισθώσοιεν.

17. ὥσπερ ἐξ αὐτοῦ πράγματος ἐλεγχθησόμενοι ῥᾳδίως.] F. ὡς ἂν ἐξ αὐτοῦ τοῦ γράμματος, quod ipſo ſcripto (teſtamenti tabulis) facile conuincerentur.

827. 6. γραφῆναι μέν φασιν, ἐχ ὁμολογῆσαι δ' αὐτὸς.] Se non conſenſiſſe: ſe noluiſſe legatum id accipere. Felicianus * non ſine cauſa appoſuit: etſi infra denuo legitur: ἀδ' ὁμολογῆσαι περὶ τούτων ἀδενός.

827. 14.

827. 14. ὅσις γὰρ ἐκ τεττάρων ταλάντων.] Haec integra ſumma eſt: quam diuidit in dotes et vſumfructum.

828. 4. τὰ αὐτῆ πράττειν φησὶ.] Vtrum aedes ſe adminiſtraſſe pro ſuis? an ſuis negotiis occupatum, non potuiſſe curare Demoſthenica?

5. ὥστε καὶ τὸν διδασκάλους καὶ τὸς μισθὸς ἀπεστέρηκε.] poſterius καὶ παρέλκει. Ad rem quod attinet: hinc eſt apud Plutarchum: τὸν ὡρισμένον μισθὸν ἰσοτελῆ τελέσαι μὴ δυνάμενος, τὰς δίκας μνᾶς, διὰ τὴν ὀφρύωσιν, et in vita Iſocratis: διακοσίας δὲ μόνας ἔσχεν, etc. Lal. vt et praeceptores et mercenarios fraudauerit: quaſi ſcriptum eſſet καὶ τὸς μισθωτὸς.

829. 16. ἐφ' ὡς συνεπίτροποι παρέδοσαν.] F. ἐφ' ὡς τοῖς συνεπιτρόποις παρέδωκεν: vel, ἐφ', ὡς οἱ συνεπίτροποι παρέλαβον. Lal. Nec apud arbitrum demonſtrauit, quod tutelae collegae reddidiſſent.

17. μαρτυρίαν δ' ἐνεβάλετο τοιαύτην.] F. ψευδῆ.

22. τὰ παρ' ἑκάτερα τῶν ἐπιτρόπων.] F. παρ' ἑκατέρου. et vlt. ταύτῃ τῇ προκλήσει.

831. 8. τὴν Φιλωνίδη τῆ Μελιτέως θυγατέρα ἔγημεν.] Hac de cauſa videtur a matre contemta incitatus Demoſthenes, Aphobum potiſſimum accuſaſſe, cum caeteris transegiſſe: niſi forte interciderint ſcriptae contra illos orationes, aut eo ſcriptae non ſint, quod eodem prorſus eſſent argumento.

833. 22. ἢ τῷ λιμῷ περιεῖδον ἀπολόμενον.] Vel fame intereuntem neglexiſſent, hoc eſt, fame perire paſſi eſſent.

834. 12. καὶ οὐδὲ ἠσχύνθησαν, εἰ μὴ ᾔδεισαν.] παρὰ τὸ εἴδω, quod huc non pertinet. F. καὶ οὐδὲ ἠσχύνθησαν, οὐδ' ἔδεισαν. Niſi placeat, ᾔδεσαν, παρὰ τὸ αἰδέω, αἰδέσω, ᾔδεσα. etſi potius ᾐδέσθησαν eſſet legendum.

834. 19. προσεπίκειται δ' ἡ πόλις.] Videtur ante haec verba aliquid deesse. F. προσεπίκειται γὰρ ἡ π.

25. ἐὰν καταψηφίσησθε τιμητὸν.] F. τὸ τετιμημένον τὰ δέκα τάλαντα, aut τὸ τιμητὸν, quia sequitur παρανομασία, ἐμοὶ δ' ἀτίμητον τοῦτ' ἐστι. hoc est, ἀτιμωθήσομαι, ὀφείλων τῷ δημοσίῳ, τίμημα οὐδὲν ἔχων.

835. 14. τῆς ἐπωβελίας.] Sexta pars aestimatae litis multae nomine soluenda erat. Cum autem 10. talenta peteret, et singula talenta sexagenas minas contineant, 100. minarum periculo certabat.

IN SECVNDAM.

Pag. 836. 4. ἀλλ' ὡς μὲν ὤφλεν.] τὸ μὲν abundare videtur, et hic locus paucis mutatis sic legendus: ἀλλ' ὡς ὤφλεν. ἀνεβάλετο δὲ, τηρήσας τὴν τελευταίαν ἡμέραν· ταύτην τε (S. τὴν μαρτυρίαν) εἰς τὸν ὕστερον λόγον ἀπελείπετο. Lal. Et soluere distulit, extremum vitae suae diem praeuidens.

837. 16. παρασημήνασθαι κελεῦσαι.] Alios etiam addere sua sigilla iubere.

18. δι' ἧς τούτων ἐνεσημήνατο γραμμάτων.] Locus mihi obscurus et suspectus. Lal. Tabulas veras, quarum beneficio hos codicillos obsignarunt.

838. 12. ἔστιν ἃ φανερῶς.] F. ἔπειτα φανερῶς. et, p. 839. 11. ὡς αὐτὸν λαβὼν, ἀντὶ τοῦ πρὸς ἑαυτόν.

840. pen. ἵνα, εἰ μὲν ἀντιδώην, μὴ ἐξῇ μοι πρὸς αὐτὸς ἀδικεῖν.] F. ἀντιδικεῖν.

841. 1. εἰ δὲ μηδὲν τούτων.] F. μηδὲ τοῦτο.

4. ἀντέδωκα μὲν, ἀπέκλεισα δὲ.] In oratione κατὰ Μειδίου, p. 540. 2. καὶ πρῶτον μὲν κατέσχισαν τὰς θύρας τῶν οἰκημάτων, ὡς αὐτῶν ἤδη γιγνομένας. et post, v. 18. δίδωμι εἴκοσι μνᾶς τούτοις, ὅσου τὴν τριηραρχίαν ἦσαν μεμισθωκότες. Ad verbum: Permutaui quidem, sed excluſi, vel incluſi, vt disceptationem consecuturus. Lal. Bonorum quidem feci commutationem: ea tamen

lege,

lege, et cum hac exceptione, vt eos mihi iudicio liceret persequi.

841. 9. ἆρ' ἐν.] M. ἆρ' οὐ.

13. πρὸς τῇ ὑσίᾳ τῇ παραδοθείσῃ.] S. αὐτῷ ὑπὸ τῶν γονέων: quae vtrum fuerit δέκα ταλάντων, an vero illa decem talenta ad Demosthenicam tutelam pertineant, ambiguum est.

16. ἀλλὰ καὶ τῶν νῦν παραδοθέντων.] Suspecta lectio, nisi forte haec exaggerandi causa dicantur. Res enim ita se habere non videtur. Nec enim tutores illi 70. traditas minas eripuerunt: nisi forte ad subornatam Thrasylochi permutationem pertineant.

20. ἀλλὰ τῶν ὑποθεμένων ἐστὶν.] τῶν τὴν ὑποθήκην λαβόντων. ὁ ὑποθεὶς καὶ ὁ ὑποθέμενος differunt, vt τὸ τιθέναι καὶ θέσθαι νόμον: quorum prius est legislatoris, posterius populi.

IN ARGVMENTVM LIBANII ORATIONIS CONTRA APHOBVM

FALSI TESTIMONII.

Pag. 843. 5. καὶ εἰς τοῦτο πίστιν.] F. εἰς τούτου. et, v. 7. Στεφάνου, ὃς ἐμαρτήρησε. et, p. 844. 3. οἷς οὐκ ἐπισκηψάμενος δῆλός ἐστιν ἠδικηκώς.

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 844. 3. αὐτοῦ ψευσαμένου ἐξελέγξας.] ἐπειδὴ ἢ ὅτι ἐψεύσατο ἐξελέγξας. Sed quid si αὐτὸν ψευσάμενον ἐξελέγξας. Animaduerti enim saepe collatis diuersis codicibus, ου pro ον, et e contrario, per incuriam librariorum cum autorum iniuria scribi.

6. πῇ παρακρούσεταί ποτε ἕκαστα ὑμῶν αὐτῶν.] Non satis placet haec lectio, nec occurrit melior: nisi forte diuinare liceat ἕκαστα, ὑμᾶς ἀπατῶν. et, p. 845. 12. οὐδὲν τῶν μετρίων ποιεῖν.

845. 14.

845. 14. τὴν μὲν οἰκίαν Ἀφόβῳ.] Aliud fortaſſe nomen pro hoc legendum. Quid ſi Αἰσίῳ, fratri Aphobi.

17. τὸν λάκκον.] ὄρυγμα εἰς οἶνου καὶ ἐλαίου ὑποδοχήν. Suidas.

846. 8. ἐκ τούτων ἐπιδεῖξαι.] F. ἐπιδεχθῆναι.

23. ἐ καταψευδομαρτυρησάμενος.] ψευδεῖς μάρτυρας παρασκευάσας. Nam τὸ καταψευδομαρτυρῆσαι eſt falli teſtis: vt τὸ καταδικάσαι iudicis: τὸ καταδικάσασθαι accuſatoris.

24. μαρτύρων γὰρ πλέον ἢ πάνυ πολλῶν.] τὸ πλέον ἢ excipit numerum certum: qui cum abſit, τὸ πλέον ἢ praetereo: niſi diuinare libeat πλέον ἢ πεντήκοντα τῶν ἁπασῶν, aut ſimilem aliquem numerum reponendum: quo ſublato, etiam ἁπασῶν tollendum. μαρτυρίων γὰρ πάνυ πολλῶν ἀναγνωσθεισῶν.

847. 4. ἐλογιζόμην τοσοῦτον.] τοσοῦτον τὸ τίμημα coniunge.

7. τῶν ἐπιγεγραμμένων.] ὅσον ἔγραψαι ἐν τῇ δίκῃ.

17. ἀποκρίσει δ' ἐπισκηψάμενος.] Quod ſi reſponſum improbaſſet. Nihil ad ſenſum videtur facere. F. ταύτῃ δὲ (S. τῇ μαρτυρίᾳ) ἐπισκηψάμενος. Sin hoc teſtimonium accuſaſſet. niſi forte placeat, ἀπορήσειν δ' ἐπισκηψάμενος ἐνόμιζεν, vt coniungas: ἐνόμιζεν, ἐπισκηψάμενος (εἰ ἐπισκήψαιτο τοῖς ἄλλοις μάρτυσιν) ἀπορήσειν γενέσθαι ἔξαρνος. Se non ita facultatem habiturum denuo negandi, vti tum confeſſus erat, ſi teſtes perſecutus eſſet.

848. pen. ὡς περὶ μέν τινων ὡς αὐτὸς.] F. ὧν αὐτὸς.

851. 7. τηλικαῦτα τοίνυν δίκαια.] τὸ ὡς abundat.

21. Φάνος δ'.] F. Στέφανος δ'.

vlt. μήτ' ἐχθροὶ τότε μήτε φίλοι.] Fortaſſe μήτ' ἐμοὶ φίλοι. et 852. 6. ἐξελέγχειν εἰρηκότας.

852. 15.

852. 15. κατ' ἐμῆ πίστιν ἠθέλησεν ἐπιθεῖναι παραπησαμένη.] Saepius haec formula in hac et ea, quae sequitur, oratione repetita, non est obscura.

27. πάντων οἴμαι καὶ.] Videtur transponenda coniunctio καὶ ἀδικώτατον καὶ πλεονεκτικώτατον.

854. 7. καὶ τί λέγων, [S. ὁ μάρτυς] ὦ πρὸς τῆ Διός; ὡμολόγησεν ἐλεύθερον εἶναι τὸν Μιλύαν. Sic distinguo hunc locum, interrogatione posita ante ὡμολόγησε, S. ὁ Ἄφοβος.

20. καὶ πότερον διὰ τῆδε ὄφλειν τὸς μάρτυρας.] F. διαὶ τόσδε, aut [si de vno Stephano agitur] διὰ τόνδε τὸν μάρτυρα.

855. 18. ἐν τῷ λόγῳ ταῦτα γέγραφας σὺ.] In referendis rationibus potuisti.

856. 2. τὸν ἀδ' ὅσιον.] M. υἱὸν ἀχ ὅσιον.

27. ἀφῆκας τῶν ψευδομαρτυριῶν.] ἐκ ἐπεσκήψω ὡς τὰ ψευδῆ μεμαρτυρηκόσι.

857. 11. εἰς ἔτος δέκατον.] Ergo anno 15. aetatis nuptura fuit, cum quinquennis a patre relicta fuisset.

858. 4. ἀδ' ἐλάττω μικροῖς.] Vt parua seu pauca de summa abessent.

12. ἵν' ἐξεικότως ἀδὲν προσῆκον ἡμῖν φανῇ κομίζεσθαι τά γ' ὄντα παρ' ἡμῖν.] F. ἵν' εἰκότως, aut ἐξ εἰκότων. Ordo hic est: ἵνα κομίζεσθαι [ἀπολαβεῖν παρ' αὐτῆ] τά γ' ὄντα παρ' ἡμῖν φανῇ ἐξ εἰκότων μηδὲν προσῆκον, τυτέστιν, ἄδικον καὶ ἃ προσῆκον. Non est constructio Attica, μηδὲν προσῆκον, vt alias, ἀντὶ τῆ μηδὲν προσήκοντος.

859. 20. καὶ πρὸς.] S. τοῖς λοιποῖς γνώσεσθε ὅτι.

vlt. προομόσαντος δέ μοι.] Est mistus hic locus, ἐκ τῆ διηγηματικῆ καὶ δραματικῆ; qua de causa minus attentis videtur obscurior. In prima oratione haec eadem exposita sunt.

860. 2.

860. 2. ἂν ἀπομόσῃς ταὐναντία τούτων κατὰ τῆς θυγατρὸς.] ἐὰν πίσιν ἐπιθῇς κατὰ τῆς θυγατρὸς παρασησάμενος.

5. καὶ τοσοῦτόν σοι.] ἀντὶ τοῦ τοσούτῳ.

19. ὁ δ' ἕτ' αὐτοῖς, ἕτ' ἐκείνοις.] Qui sunt isti αὐτοί. F. ἕτ' αὐτοῖς ἐκείνοις, ἕτ' ἐμοί.

20. δῦναι τὸν ὅρκον.] ἐπιτρέπειν ὀμνύναι. Apud Isocr. ὅρκον ἐπακτὸν διὰ δύο προφάσεις προσδέχε.

23. λάβε ἴν.] F. λέγε.

26. συκοφαντεμένες ἡμᾶς.] ὅτι συκοφαντούμεθα, καὶ ὅτι ὁ Ἄφοβος καταμεμαρτύρηται τἀληθῆ. Nisi quis τὸ καταμεμαρτυρημένον et ὠφλημένην impersonaliter malit accipere: testimonium recte esse dictum: litem recte perditam esse.

861. 1. περὶ αὐτῶν τῶν μεμαρτυρημένων Αἴσιον μεμαρτυρηκότα.] ὅτι μεμαρτύρηκεν Αἴσιος. Sic οἰκέτην ἕτ' ἐθελήσαντα τοῦτον: ὅτι ἕτος ἐκ ἠθέλησε βασανίζειν τὸν οἰκέτην. Hoc noto, ne minus attentos perturbent ἀμφιβολίαι infinitiuorum cum accusatiuis: neue quispiam Αἴσιον μεμαρτυρηκότα exponat, Αἰσίου μεμαρτυρηκότος. Obseruetur in hac ἀνακεφαλαιώσει τὸ διάλυτον.

862. 1. ἐπὶ τὸν κληρωτὸν δὲ διαιτητήν.] Ergo et αἱρετοὶ et κληρωτοὶ διαιτηταὶ fuerunt.

3. εἰς ἓς ἔφη καὶ ταῦτα καὶ τοῖς.] F. εἰς ἓς ἔφυγε, ταῦτα καὶ τοῖς. hoc enim et constructio et sententia postulat, etsi ἐφῆκε fortassis. et hoc est verius, vnde ἔφεσις.

18. θέντες ἓν οἱ δικασταὶ τοῖς πολλοῖς χρήμασι τόκον, ἐκ ἐφ' ὅσῳ μισθῶσι τὰς οἰκίας.] θεῖναι τοῖς χρήμασι τόκον loquendi modus est: constituere, quantum vsurae nomine de pecunia sit exigendum.

IN AR-

IN ARGVMENTVM ORATIONIS ADVERSVS ONETOREM VNDE VI.

Pag. 863. 7. πλασάμενος ἀπολείψειν τὴν ἀδελφὴν παρ' ἑαυτῷ ἀπήγαγεν.] πλασάμενος, τὴν ἀδελφὴν ἀπολείψειν [S. τὸν ἄνδρα] ἀπήγαγε [αὐτὴν] παρ' ἑαυτῷ. Legi queat, et haud scio, an debeat, πλασάμενος ἀπόλειψιν, τὴν ἀδελφὴν παρ' ἑαυτὸν ἀπήγαγεν.

16. μὴ βεληθῆναι.] V. A. προέσθαι Ὀνήτορα.

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 864. 16. τῷ αὐτῇ κηδεστῇ.] Lego τῷ τε αὐτῇ κηδεστῇ πιστεύων εἰς ὑμᾶς εἰσελήλυθε καὶ ταῖς ἑαυτῇ.

18. ὑπόλοιπόν ἐστιν ἡμῖν πειρᾶσθαι παρ' αὐτῆ.] F. πειρᾶσθαι δι' ὑμῶν παρ' αὐτῆ.

866. 1. ὥσπερεὶ τὰ τῶν ἐπιτροπευόντων χρήματα ἀπότιμα.] χρήματ' ἀποτίμημα. et v. 14. δι' ἃ φεύγει τὴν δίκην. et, v. 24. δῆλον δὲ καὶ ἐκ τῶν εἰκότων.

22. ἐξαρχῆς μὲν τοίνυν ὁμολογεῖται, μὴ δοθῆναι τὴν προῖκα.] Vtrum ἐξαρχῆς ὁμολογεῖται, an ἐξαρχῆς μὴ δοθῆναι; Constat igitur, dotem principio non esse numeratam.

867. 12. ἀ κηδεστῇ τὴν προῖκα.] τὸ ἀ praecedentibus comparatiuis saepe pro ἢ videtur scribi.

24. ὅτι καὶν εἰ μὴ ἐπὶ τούτοις, ἀλλ' ἐπὶ τῷ διὰ ταχέων ἀποδῶναι ταῦργύριον εἶχον.] εἰ μὴ ἐπὶ τούτοις εἶχον. Si non ob haec pecuniam retinerent: ἀλλ' εἰ εἶχον ἐπὶ τῷ ἀποδῶναι ταῦργύριον διὰ ταχέων. Si id egissent, vt pecuniam quamprimum redderent: non satis placent, nec inuenio quicquam melius.

27. τοιαύτας ἀνάγκας.] Nec ἀναβολὰς placet.

868. 12. ὃς εἰ καὶ τοῦτ'.] Lego τότ' ἐπίστευσεν.

868. 21.

860. 2. ἂν ἀπομόσῃς τἀναντία τούτων κατὰ τῆς θυγατρὸς.] ἐὰν πίσιν ἐπιθῇς κατὰ τῆς θυγατρὸς παρασησάμενος.

5. καὶ τοσοῦτόν σοι.] ἀντὶ τοῦ τοσούτου.

19. ὁ δ' ἔτ' αὐτοῖς, ἔτ' ἐκείνοις.] Qui sunt isti αὐτοί. F. ἔτ' αὐτοῖς ἐκείνοις, ἔτ' ἐμοί.

20. δῦναι τὸν ὅρκον.] ἐπιτρέπειν ὀμνύναι. Apud Isocr. ὅρκον ἐπακτὸν διὰ δύο προφάσεις προσδέχε.

23. λάβε ἕν.] F. λέγε.

26. συκοφαντεμένης ἡμᾶς.] ὅτι συκοφαντέμεθα, καὶ ὅτι ὁ Ἄφοβος καταμεμαρτύρηται τἀληθῆ. Nisi quis τὸ καταμεμαρτυρημένον et ὠφλημένην impersonaliter malit accipere: testimonium recte esse dictum: litem recte perditam esse.

861. 1. περὶ αὐτῶν τῶν μεμαρτυρημένων Αἴσιον μεμαρτυρηκότα.] ὅτι μεμαρτύρηκεν Αἴσιος. Sic οἰκέτην ἔτ' ἐθελήσαντα τοῦτον: ὅτι ἔτος ἐκ ἠθέλησε βασανίζειν τὸν οἰκέτην. Hoc noto, ne minus attentos perturbent ἀμφιβολίαι infinitiuorum cum accusatiuis: neue quispiam Αἴσιον μεμαρτυρηκότα exponat, Αἰσίου μεμαρτυρηκότος. Obseruetur in hac ἀνακεφαλαιώσει τὸ διάλυτον.

862. 1. ἐπὶ τὸν κληρωτὸν δὲ διαιτητήν.] Ergo et αἱρετοὶ et κληρωτοὶ διαιτηταὶ fuerunt.

3. εἰς ἓς ἔφη καὶ ταῦτα καὶ τοῖς.] F. εἰς ἓς ἔφυγε, ταῦτα καὶ τοῖς. hoc enim et constructio et sententia postulat, etsi ἐφῆκε fortassis. et hoc est verius, vnde ἔφεσις.

18. θέντες ἓν οἱ δικασταὶ τοῖς πᾶσι χρήμασι τόκον, ἐκ ἐφ' ὅσῳ μισθῶσι τὰς οἰκίας.] θέναι τοῖς χρήμασι τόκον loquendi modus est: constituere, quantum vsurae nomine de pecunia sit exigendum.

IN AR-

IN ARGVMENTVM ORATIONIS ADVERSVS ONETOREM VNDE VI.

Pag. 863. 7. πλασάμενος ἀπολείψειν τὴν ἀδελφὴν παρ' ἑαυτῷ ἀπήγαγεν.] πλασάμενος, τὴν ἀδελφὴν ἀπολείψειν [S. τὸν ἄνδρα] ἀπήγαγε [αὐτὴν] παρ' ἑαυτῷ. Legi queat, et haud ſcio, an debeat, πλασάμενος ἀπόλειψιν, τὴν ἀδελφὴν παρ' ἑαυτὸν ἀπήγαγεν.

16. μὴ βεληθῆναι.] V. A. προέσθαι Ὀνήτορα.

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 864. 16. τῷ αὐτῷ κηδεστῇ.] Lego τῷ τε αὐτῷ κηδεστῇ πιστεύων εἰς ὑμᾶς εἰσελήλυθε καὶ ταῖς ἑαυτοῦ.

18. ὑπόλοιπόν ἐστιν ἡμῖν πειρᾶσθαι παρ' αὐτοῦ.] F. πειρᾶσθαι δι' ὑμῶν παρ' αὐτοῦ.

866. 1. ὥσπερεὶ τὰ τῶν ἐπιτροπευόντων χρημάτων ἀπότιμα.] χρήματ' ἀποτίμημα. et v. 14. δι' ἃ φεύγει τὴν δίκην. et, v. 24. δῆλον δὲ καὶ ἐκ τῶν εἰκότων.

22. ἐξαρχῆς μὲν τοίνυν ὁμολογεῖται, μὴ δοθῆναι τὴν προῖκα.] Vtrum ἐξαρχῆς ὁμολογεῖται, an ἐξαρχῆς μὴ δοθῆναι; Conſtat igitur, dotem principio non eſſe numeratam.

867. 12. ἃ κηδεστῇ τὴν προῖκα.] τὸ ἃ praecedentibus comparatiuis ſaepe pro ἢ videtur ſcribi.

24. ὅτι καὶν εἰ μὴ ἐπὶ τούτοις, ἀλλ' ἐπὶ τῷ διὰ ταχέων ἀποδῶναι ταῦργύριον εἶχον.] εἰ μὴ ἐπὶ τούτοις εἶχον. Si non ob haec pecuniam retinerent: ἀλλ' εἰ εἶχον ἐπὶ τῷ ἀποδῶναι ταῦργύριον διὰ ταχέων. Si id egiſſent, vt pecuniam quamprimum redderent: non ſatis placent, nec inuenio quicquam melius.

27. τοιαύτας ἀναγκας.] Nec ἀναβολὰς placet.

868. 12. ὃς εἰ καὶ τοῦτ'.] Lego τότ' ἐπίστευσεν.

868. 21. Κηφισόδωρος Χίων.] F. ἄρχων ἐπὶ τούτου Observa, [quod et in argumento orationis περὶ στεφάνου annotatum est] saepe longum tempus interceſſiſſe antequam cauſa apud iudices ageretur, relata iam ad praetorem. et p. 869. 14. καίτοι τῷ τοῦθ' ὑμῶν πιστόν et, v. 17. ἀλλ' ἀδὲ μετὰ πολλῶν μαρτύρων. et v. 27. καὶ τοῦτον ὥσπερ ἐναντίον. et p. 870. 8. μάρτυρας γένεσι μὴ προσήκοντας. et, v. 9. ὑμᾶς αὐτοῖς πιστεύσειν. et v. 11. ὅτι τὰς ἀπενεγκόντας οἰκέτας ἐξαιτήσαντός μου μὴ γενομένης τῆς ἀποδόσεως.

870. 18. ἁπλῶς ἀδ' ἂν μικρὸν.] F. ἁπλῶς ἀδὲ μικρῶν ὑπὲρ τῶν διαφερόντων.

871. 11. κατὰ τὴν ὑπερημερίαν.] Cum Apho bus iudicio victus ad dictam diem non ſoluiſſet.

872. 4. ὑπεραγανακτοῦντα.] M. ἀγανακτοῦντα 12. πλὴν τῶν ἐγγείων.] τὰ ἔγγεια ſunt fundi τὰ ἐν τῇ γῇ, ὅθεν ἔγγειοι τόκοι καὶ ναυτικοί. Sed qui hic agitur de inſtrumento ablato, et ſupra πιθανῶν facta eſt mentio, lego ἀγγείων per α. et pen. ἱκετεύων ὑπὲρ αὐτοῦ. et, 873. 1. καὶ τοῦτο αὐτὸς, et v. 11. ἀλλὰ παραδόντος Τιμοκράτους fortaſſe legendum pro παρὰ ζῶντος. et v. 18. αὐτή τε ταύτην ἔχουσα τὴν ἡλικίαν.

24. ἤδη τούτῳ ταύτης τῆς δίκης εἰλεγμένης.] λέγω σοὶ δίκην, quod recorder, legi nuſquam: ſed λαγχάνω: vnde εἰληγμένης per η in 2 ſyllaba. λέληγμαι, εἴληγμαι παρὰ τὸ λήχω: λέλεγμαι, εἴλεγμαι παρὰ τὸ λέγω, et, p. 874. 5. ἔτω δέ με προκαλεσαμένου. et, p. 875. 6. ὅτι μὲν ἔν, vel, ὅτι τοίνυν ἔτ' ἀληθῆ.

IN ALTERAM CONTRA ONETOREM ORATIONEM.

Pag. 876. 8. κατατίθησιν ὅρους, ἀλλ' ἐπὶ.] καὶ τίθησιν ὅρους, ἐπὶ μὲν τὴν οἰκίαν. et v. 21. δικαίως ἔθηκε, καὶ ὄντας ἀληθεῖς.

877. 7.

877. 7. ὡς προωρίσατο.] προσωρίσατο, S. πρὸς τῷ χωρίῳ ὡρίσατο. et paulo post iterum v. 20. προσωρίσω. Sic et quod sequitur, v. 26. προσέξεις, ἀντὶ τοῦ ἕξεις πρὸς τῷ χωρίῳ.

878. 12. ὡμολόγησέ τι καὶ γὰρ καὶ λέγων.] F. ὡμολόγησεν ἄν. τί γὰρ καὶ λέγων ἐ φήσει. et, v. 21. ἀλλὰ καὶ τιμώμενος φανερὸς γέγονε. et, v. 25. καὶ τοῦτον οἰκείως ἔχειν αὐτῷ.

879. 10. εἶτα νῦν παρακρούσας ζητεῖ καὶ φενακίζει.] F. παρακρούσασθαι, vel παρακρούσεις ζητεῖ καὶ φενακίζειν. vel παραγωγὰς ζητεῖ καὶ φενακίζει.

12. ἐ πρότερον γε ἢ παρά σοι νῦν, εἴ γε ἀληθῆ λέγειν.] Locus corruptus: verti: non certe prius, si quidem tu nunc vera dicis. vel, aut offendito: quasi pro παρά σοι legeretur πάρασχε νῦν, εἴγε ἀληθῆ λέγεις. sed neutrum placet.

21. πῶς ἐστὶ δίκαιον, ἐὰν μὲν πλείονος, πλεῖον, εἰ δὲ ἐλάττονος, ἔλαττον.] Puto transposita esse verba, et legendum: ἐὰν μὲν πλείονος [S. ᾖ κτῆμά τι], ἐλάττονος, εἰ δὲ ἐλάττονος, πλείονος [S. τιμᾶσθαι ἢ ὁρίζεσθαι.]

880. 9. ἀδὲ τῆς ἐπωβελίας ἄξιον ἦν κινδυνεύειν.] ὃν ἦν ἄξιον κινδυνεύειν ἀδὲ τῆς ἐπωβελίας, ἀντὶ τοῦ περὶ τῆς, ἢ ἐν τῇ ἐπωβελίᾳ.

11. καὶ ταῦτ' ἐθέλοντα.] F. καὶ ταῦτ', ἐθέλοντα πάντα ποιεῖν ὑμῖν.

IN ARGVMENTVM ORATIONIS ADVERSVS ZENOTHEMIDEM.

Rhetoricorum ad Herennium autor lib. I. Ex translatione, inquit, controuersia nascitur, quum aut tempus differendum, aut accusatorem, aut iudices mutandos reus dicit. hac parte constitutionis Graeci in iudiciis, nos in iure ciuili plerumque vtimur. Item, in priuata actione exceptiones praetoriae sunt, etc.

et 2. de Inuentione: Cum actio translationis aut commutationis indigere videtur, quod non aut is agit, quem oportet, aut cum eo, qui cum non oportet, aut apud quos, qua lege, qua poena, quo crimine, quo tempore non oportet, constitutio translatiua appellatur, etc. Atque in nostra quidem consuetudine multis de causis fit, vt rarius incidant translationes. Nam et praetoris exceptionibus multae excluduntur actiones, et ita ius ciuile habemus constitutum, vt causa cadat is, qui non, quemadmodum oportet, egerit. Quare in iure plerumque versantur. Ibi enim et exceptiones postulantur, et quodammodo agendi potestas datur, et omnis conceptio priuatorum iudiciorum constituitur. In ipsis autem iudiciis rarius incidunt, et tamen si quando incidunt, eiusmodi sunt, vt per se minus habeant firmitudinis, confirmentur autem assumta alia aliqua constitutione.

880. 3. ἐπείατο τῇ ἀργυρίᾳ ἰσὸν.] σῖτον legendum, docet ipsa oratio.

881. 8. διέκοπτε τῇ πλοίᾳ τὸ ἔδαφος.] Festus Pompeius carinam dicit esse infimam partem nauis: siue eas trabes, quibus nauis fundetur. Orator, quae alias τροπὶς dicitur et ζείρα, videtur κοίλην ναῦν, id est cauam nauem, appellare: nisi forte peculiaris quispiam locus sic appelletur.

22. καὶ τῶν Ἀθήνησιν συμβολαίων.] F. Ἀθήνηθεν, vt ex oratione colligitur. et, p. 882. 2. ἐκ περιουσίας δὲ αὐτῷ.

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 882. 1. παρεγραψάμην, μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι τὴν δίκην.] Fortunatianus interpretatur: An duci in iudicium debeat?

15. μάθησθε.] F. μαθήσεσθε.

883. 1.

883. 1. πρὸς ὑμᾶς πολλάκις εἰπεῖν.] τὸ πολλάκις videtur abundare, et sic ordinanda verba: ἂν περ ἐγὼ δυνηθῶ εἰπεῖν πρὸς ὑμᾶς (ὑμῖν) τὰ περ.

12. ἦν δ' ὁ μὲν.] M. ὧν δὲ ὁ μὲν ναύκληρος, ὁ δὲ ἐπιβάτης, ἐπιστεύοντο εἰκότως ἂν περὶ ἀλλήλων ἐλεγον.

16. ἐσῶν δὲ τῶν γραφῶν.] F. τῶν συγγραφῶν.

884. 10. καί τε παρ' ὑμῶν.] καί τινος τῶν Ἀθηναίων.

885. 5. πρεσβευτὴν ἐκ βελῆς τινα.] Suspecta lectio. et, v. 12. ἐξὶν ὁ πάντα πράττων ἕτος.

20. ἀλλ' ἀδ' ἐλπίδα ἔχοντες ὑπὸ τούτε.] S. διαλυθῆναι τὰ ὀφειλόμενα. Legendum fortassis παρὰ τούτε, vt referatur ad ἀπολήψεσθαι τὰ ἑαυτῶν.

21. παρακρουσθέντων δ' ὑμῶν.] S. τῶν δικαστῶν.

886. 12. σὺ χρήματα δέδωκας.] M. δεδάνεικας.

13. ὅπως δανείσησθε.] Probo hoc, etsi et δανείσηται ad solum Hegestratum referri potest. et mox καί σοι πολλάκις λέγοντος.

16. αὐτὸς ἂν προήκων, ἔφη, καί.] Legendum αὐτὸς ἂν προήκω; cum interrogatione, παρὰ τὸ προίεμαι, ἀόρ. ά. μέσος, προηκάμην, προήκω, προήκατο. Sequitur, ἔφη (S. ὁ Ζηνόθεμις προεῖσθαι) καὶ ἀναιδὴς ἦν. Quia affirmabat rem absurdam.

23. τίθενται πρόσιμα τῶν συμπλεόντων ἕτος καὶ Ἡγέστρατος βιβλίον συγγραφήν.] F. πρόσιμα ἐναντίον ἢ ἐμπροσθὲν τῶν συμπλεόντων. et βιβλίε συγγραφήν.

25. εἰ μὲν εἰς πίστιν ἔδωκας.] πιστεύων αὐτῷ. Sequitur, εἰ δ' ἀπίστων ἐτύγχανες.

26. τί πρὸ τε κακουργήματος ἂν τὰ βέβαια ἐποιεῖτο.] ἐβεβαιεῖτο τὸ συναλλαγμα. Dicat Zenothemis, te illos testes adhibere voluisse, si arcanis pactis non stetisset Hegestratus, demerso frumento. Dilemma hoc ad coarguendam fraudem et conspirationem cum Hegestrato Zenothemidis pertinens, paulo videtur obscurius.

887. 11. ταῦτ' ἐκείνε προκαλεμένε καὶ λέγοντος καὶ ἡμῶν· ἀδὲν ἦν πλέον.] F. καὶ λέγοντος· ἡμῖν ἀδὲν ἦν πλέον.

15. διεμαρτύρετο ἐξάγειν βεβαιῶν.] F. διεμαρτύρετο, τῷ ἐξάγειν βεβαιῶν, ἀναπλεῖν ἐθέλειν. Nisi forte sit ἀσύνδετον, testificabatur, se velle illum educere, satisdare, nauigare in Siciliam.

20. ἔν τε τῷ πλοίῳ τὴν συγγραφὴν ἔθετο.] συνεγράψατο ἢ ἐποιήσατο, τὴν πρὸς Ηγέστρατον.

vlt. ἔπω γὰρ τοῦτό γε.] F. ἔτοι.

889. 6. ἢ κατακοινωσάσης τέτοις.] Lego κατακοινωνήσας.

7. τέτες ποιῆσαι μερίτας.] μετόχες καὶ κοινωνὲς τῆ κέρδες, παρὰ τὸ μέρος.

14. τῆς ἐπὶ τὸν σῖτον.] M. τῆς περὶ τὸν σῖτον, τὸν ἐπανειλήφα, τετέχιν, εὐωνότερον γενόμενον.

17. ἀποκρίνει.] F. ἀποκλίνει. et, v. 18. ὅτε ἔπω ταὐτὰ ἐφρόνεν.

Ibid. καὶ συγχωρεῖ τὴν δίκην ἔρημον ὄφλεν.] S. ἑαυτόν. Nili forte aliquid desit: vt omnino videtur haec narratio abrupta esse de actione Zenothemidis, et de ebrietate et furto Proti.

20. ὄφλεν δὲ παρὼν ἐκεῖνος ὃ συνεχώρει.] τίς δὲ ὁ παρών; τίς ὁ ὄφλων.

21. ἵν', ἐὰν μὲν αὐτῷ ποιῶσιν, ἃ ὡμολογήκασιν.] Elliptica formula καὶ ἀναντιπόδοτος, S. εὖ ἂν εἴη, ἦ, καλῶς ἂν ἔχοι. Talis est et in Euangelio D. Lucae 13. Κύριε, ἄφες τὴν συκῆν καὶ τέτο τὸ ἔτος, ἕως ὅτου σκάψω περὶ αὐτὴν, καὶ βάλω κοπρίαν, κἂν μὲν ποιήσῃ καρπὸν· εἰ δὲ μήγε, εἰς τὸ μέλλον ἐκκόψεις αὐτήν.

22. εἰ δὲ μὴ τὴν ἔρημον ἀντιλάχῃ.] Sunt et haec valde salebrosa, in quibus transferendis feci, quod potui: praestent meliora beati.

890. 3. ἔχεις ὡς ἔοικε δίκην.] Vtrum, iure agere tibi licet? an, poenas de eo sumsisti?

890. 3.

890. 3. ἀδὲ.] Lego εἰ δὲ σεσυκοφάντηκας· ἀπεμεργαζόμεθα. Νὴ Δί· ἀλλ' ἐκποδών ἐσιν ὁ ἄνθρωπος. Haec eſt ὑποφορὰ aduerſarii. Reſpondet alter, διά γε ὑμᾶς, S. ἐκποδών ἐσι.

14. διὸ σῖ τὴν γεγονυῖαν ἔνδειαν.] F. διὰ τὴν διὰ σῖ γεγονυῖαν ἔνδειαν, S. τὴν ἀπραsίαν τῦ σίτυ, ἤ, τὸ ἐπανειμένον τῆς τιμῆς καὶ εὐωνον. Sententia eſt, Zenothemidem obſtitiſſe, quo minus frumentum mature beneque venderetur.

891. 2. ἀλλὰ καὶ τῆς πολιτείας αὐτῆς τὰ τοιαῦτα ἐξέτηκα.] ἀδὲ δημοσίᾳ δικάζομαι ἢ συνδικῶ τινὶ, ἀκ ἂν περίτριμμα τῆς ἀγορᾶς, ὥσπερ Αἰσχίνης. Diſſimulat hic id, quod facit: ὥσπερ ἀκ ἂν παρεῖναι καὶ βοηθεῖν τὸ λογογραφεῖν. Aduerſus Theocrinem autem Demoſthenes Demoſthenem accuſat, et orator oratores non tam acriter, quam vere, inſectatur.

IN ARGVMENTVM EXCEPTIONIS ADVERSVS APATVRIVM.

Pag. 891. 1. ὁ παραγραφόμενος.

11. ἐν διαιτητῇ.] Aut ἐν διαίτῃ τὸ πρᾶγμα, aut Ἀπατούριος διαιτητῇ τ. π. ε. φ. Ἀριsοκλεῖ.

892. 5. συμβαθείσης αὐτοῖς. τὸν Ἀριsοκλέα.] F. συμφαθείσης (παρὰ τὸ σύμφημι) aut συμβιβασθείσης αὐτοῖς. τὸν δ' Ἀριsοκλέα.

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 892. 8. περὶ τῶν μὴ γενομένων συμβολαίων.] Qui irritorum contractuum Rei fiant: liberius verteram.

893. 3. ἐν ταῖς ἐμποριναῖς.] S. δίκαις. Sed quid ſi τῶν φευγόντων δίκας ἐμπορικάς.

7. ὁ μὲν ἓν μετὰ τέτων μοι ἐπιβεβέλευκως.] S. μετ' ἀδικίας καὶ συκοφαντίας. Niſi τὸ μετὰ τέτων,

cum iſtis, vt aduerſarii aduocatos intelligas, magis placeat. Nominat autem poſtea Eryxiam mediçum Piraeenſem, ſuum inimicum. Sed fortaſſe legendum, μετὰ τότε, S. τῷ Απατυρίῳ.

893. 15. ἔτ' ἐγγαίῳ.] Alias ἐγγείῳ.

894. 14. ἐμοὶ μὲν ἐκ.] Lego, ἐμοὶ μὲν ἔν ἐκ.

25. καὶ τὰς τρεῖς ἀνθομολογησάμενος πρὸς τοῦτον.] Et illo, tres illas, quas ab illo acceperat antea, coram confeſſo, verti. Sed ſi τὸ ἀνθομολογησάμενος ad Rei perſonam referatur, vt et τὸ λαβών, ſic vertas licet: cum apud illum (Parmenonem) confeſſus eſſem, me et tres illas minas Apaturio iam datas accepiſſe.

896. 11. ἀφεῖμεν.] κατὰ μετάθεσιν, ἀντὶ τοῦ ἀφίεμεν ἢ ἄφεμεν ἀορ. β.

897. 2. ἐνὶ μὲν διαιτητῇ.] Sententia non eſt obſcura, ſed conſtructio parum commoda.

900. 4. ἔμμηνοί εἰσιν.] Suidas: ἔμμηνα, κατὰ μῆνα: καὶ, ἔμμηνοι δίκαι, αἵ τε ἐμπορικαὶ καὶ ἐρανικαί. Vbi fortaſſe pro ἐρανικαὶ legendum, ναυτικαί. Quod ſi ἔμμηνοι cum aſpiratione legas, hoc eſt, ἓξ μηνῶν, vertas licet, ſemeſtres, id eſt, ſenum menſium. Nam a fine Sextilis ad initium Martii, ſunt menſes ſex, quibus nauigationem minus frequentem fuiſſe apparet.

Εὐρυξίας.] In Platone legitur (etſi fortaſſe non iidem ſunt) Ερυξίας: quod videtur ἐτυμολογώτερον.

901. 15. πρόνοιαν ποιούμενος, ὅπως μὴ ἀπολεῖ, ἃ δι' ἐμοῦ τότῳ συνέβαινεν.] F. συνέβαλεν. Huiusmodi errata gignit negligentia librariorum, cum literas nec ea forma, nec ea magnitudine pingunt, qua debebant. Intelligent hoc, qui manuſcriptos codices Graecos diuerſos cum iudicio legerunt, et inter ſeſe contulerunt.

20. καὶ τὴν ἐγγύην αὐτὸν εἰσπράξαι.] Lego αὐτὸς εἰσπράξας.

903. 13.

903. 13. ὡμολογεῖτο δ' εἰσιέναι ὁ διαιτητὴς Ἀριστοκλῆς.] F. ὡμολογεῖτο δ' εἰς εἶναι διαιτητὴς ὁ Ἀριστοκλῆς. Hanc lectionem ſententia certe poſtulat. et, v. 20. δικαιότερ' ἂν φαίνοιτο λέγων τάτε. et v. 24. τοὐψευδῆ μοι ἐγκέκληκε. et 904. 18. ἐνῆν ἂν αἰτιάσασθαι. et v. 21. οἷ συνθήκαι τῷ μὲν λαβόντι.

IN ARGVMENTVM EXCEPTIONIS ADVERSVS PHORMIONEM.

Pag. 905. 10. ἐφ' ἑτέρας ἐκπλευσεῖσθαι νεώς. et v. 12. καὶ μετ' ὀλίγων. Nam μετ' ὀλίγον per o. eſt paulo poſt. et v. 14. τὸ εὐτύχημα. et v. 20. μηδὲν ὀφείλειν ἔλεγε, pro μηδενός.

23. ὁ δὲ συνεγράψατο.] Senſus poſtulat παρεγράψατο.

906. 7. παρὰ τὴν εὐθεῖαν.] F. κατὰ τὴν εὐθεῖαν, ac potius κατ' εὐθυδικίαν.

8. εὖ γὰρ.] F. ἐπεὶ καὶ ὁ ῥήτωρ. vel, καὶ γὰρ καὶ ὁ ῥήτωρ. et v. 9. τῷ λέγειν.

12. καὶ ἀφικόσης.] καὶ ἀφιείσης.

19. καὶ περὶ τῶν κατὰ Νεαίρας.] F. καὶ περὶ τὸν, ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ.

20. ἀλλ' ἑκατέρᾳ διαφολή.] F. ἀλλ' ἐκεῖ μὲν ἡ διαφολὴ φανερά. et v. 22. ἀκούσας τοίνυν ἡμῶν.

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 907. 2. tit. Δημοσθένους ὁ πρὸς Φορμίωνα ὑπὲρ δανείου λόγος.] Alii Δημοσθένους ὑπὲρ Χρυσίππου πρὸς τὴν Φορμίωνος παραγραφὴν περὶ Δανείου λόγος, Demoſthenis pro Chryſippo aduerſus Phormionis exceptionem de aere alieno oratio.

2. ἐν τῷ μέρει λεγόντων.] Quia, duo cum eſſent, vterque cauſae partem egit.

9. ἀπολωλέναι ὑπὸ τῆς νεώς.] Pro ἐν τῇ νηΐ. Niſi malis ἐπὶ τῆς νεώς.

908. 12. ἐξετάσεται.] Alii ἐξετάσετε. M. ἐξετάσαιτε ἀορ. α. optatiui.

20. ἀμφοτερόπλεν.] Hinc illuc, illinc huc, vt Athenis Bosporum, Bosporo Athenas, hoc est, vt pecunia Athenis accepta negotietur Bospori, indeque reuersus Athenas, soluat et sortem et vsuras. ἑτερόπλοιον, vnius tantum loci conditionem habet. In hac oratione Phormio ἀμφοτερόπλουν mutuatus, se ἑτερόπλοιον reddidisse fingere dicitur: numerata scilicet et sorte et vsura Bospori, cum Athenis demum id faciendum esset, interimque illa pecunia ei frui licuisset.

22. παρὰ Κιττῷ τῷ τραπεζίτῃ.] Huius, pueri adhuc, fit mentio in Trapezitico Isocratis.

909. 2. ὃ κατηγόρασεν.] F. ὃν ἠγόρασεν ἀλλ' ἢ, ἀντὶ τοῦ ὃ πλέον ἦ.

4. ὀφείλει δὲ ἑβδομήκοντα μνᾶς καὶ πέντε.] Si 5500. drachmae conficiunt minas 55. his de 115. minis subtractis, restabunt non nisi 60. minae: nisi forte ὁ ἐπισιτισμὸς, qui fuerit 15. minarum, sit in 55. minis supputatus. Sed notae numerorum saepissime permutari solitae, magnos errores pariunt, et ingentia mendacia: in contractibus etiam fraudes. Ac mihi quidam olim de iniqua aestimatione libri cuiusdam conquerenti, per iocum ille quidem, sed valde vereor, ne talia saepe etiam serio fiant, respondit, eadem facilitate pingi notam octonariam, qua quaternariam.

10. τῶν πεντηκοσιολόγων.] Post nominat ἐλλιμενισταὶς: illos, quod quinquagesimas exigant: hos, quod in portubus versentur.

14. ἐπαναγκὲς.] κατ' ἀνάγκην, ἀναγκαίως.

22. τῷ Παρεισάδῃ πρὸς τὸν Σκύθην.] In Aristocratea Βηρισάδης quidam Thraciae rex, Cotyis F. Cersobleptae et Amadoci frater, nominatur. Sed hic fortassis alius est.

909. 25.

909. 25. *οἱ τὰ ἑτερόκλοια δανείσαντες.*] Quibus pecunia, quam Athenis mutuarant, Bosspori reddenda erat.

910. 1. *ἄπρακτον γὰρ εἶναι τὸν ἄνθρωπον.*] *ἀντὶ τοῦ ἑαυτὸν εἶναι ἄπρακτον.* Locus mendi suspicione non vacat. *ἄπρατα γὰρ εἶναι τὰ ἀγοράσματα*, etsi non multum videtur a sententia abhorrere, nec ipsum tamen satis placet, etsi mox sequitur: *ἐπειδὰν διάθηται τὰ φορτία, τετέσι, πιπράσκῃ*, vt in Panegyrico, *καὶ πολλῆς ἀπορίας ἔσης, τὰ μὲν ὅπου δεῖ διαθέσθαι, τὰ δὲ ὁπόθεν εἰσαγαγέσθαι.* Fortassis *καταχρηστικὴ* quaedam formula mercatorum fuit, *ἄπρατον εἶναι τὸν ἄνθρωπον, ἀντὶ τοῦ μὴ πεπρακέναι τὰ ἐμπορεύματα*: vt sit passiuum loco actiui. *ἄπρατος* irritus, impos voti: *ἄπρατος* non venditus, integer, incorruptus: quod huc non pertinet.

13. *σώματα.*] *ἀντὶ τοῦ ἀνδράποδα.* Nisi et equi et aliae pecudes in naui fuerint.

14. *χωρὶς τῶν ἄλλων.*] *τῶν ἐμπορευμάτων, ἢ ἀγορασμάτων.*

911. 12. *ἵνα προσκαλεσαίμην αὐτόν.*] Vt in iudicium eum arcesserem: vt diem ei dicerem.

19. *ἀλλὰ μὴν ὅτι ὁ Λάμπις ἐκ ἐφθέγξατο.*] F. *ἀλλὰ μὴν ἐχ ὅτι ὁ Λάμπις ἐκ ἐφθέγξατο, ἀντὶ τοῦ οὐ μόνον ὁ Λάμπις ἐκ ἐφθέγξατο.*

913. 2. *τὰ ἐναντία οἷς πρότερον εἴρηκεν.*] F. *τὰ ἐναντία, οἷς πρότερον εἶπεν, εἴρηκεν*: aut, *τὰ ἐναντία τοῖς πρότερον εἴρηκε.*

17. *ὡμολόγει μὲν εἰρηκέναι ταῦτα πρὸς τοῦτον.*] F. *πρὸς ἐμαυτόν*: nisi *δεικτικῶς* dicatur, aut intelligatur socius Chrysippi.

22. *ἐκ ἀπέγνω τῆς δίκης.*] Alias *ἀπογνῶναι καὶ ἀποψηφίσασθαι* est absoluere: *καταγνῶναι καὶ καταψηφίσασθαι*, condemnare. Hic est, *οὐκ ἀπέγνω τῆς δίκης*, non tulit sententiam: de re non pronunciauit.

914. 1. ὑποθήκην οὐκ ἔχων.] Cum nihil haberet, quod pignori opponeret aliis, sed rebus Chrysippi oppigneratis, aliis etiam caueret.

10. ἐγγείων τόκων.] His, vt supra dixi, oppoſuntur οἱ ναυτικοί.

Ibid. ἦσαν δ' ἑφεκτοι.] οἱ ἐπὶ τὸ ἕκτον τῆ κεφαλαείᾳ, vt de talento pendantur denae minae.

11. εἴκοσι καὶ ὀκτὼ δραχμαὶς.] Denae drachmae nunc fere aureo Rhenenſi nummo reſpondent, qui apud nos valet cruciferos 75. cum me adoleſcente non pluris, quam 64. fuerit. Suidas χρυσῶν νόμισμα τετραώβολον. Apud Iſocrat. in Trapezitico: ἔτι δὲ παρ' ὧν ἐχρυσώνησε ὑπ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον πλείους, ἢ χιλίας στατῆρας. Non idem vbique fuit ſtateris precium. Fuit enim et τετραίδραχμος, et pluris, quam 28. drachmarum alicubi, vt credibile eſt, ac dubitationem habere videtur, nomiſma vtrum aureum, an argenteum fuerit. Nihil enim vetat, eandem appellationem et aureo et argenteo nomiſmati (vt apud nos fit) fuiſſe tributam, cum tantum diſcriminis fuerit, quantum inter aurum et argentum intereſt. Sed Budaeus de aſſe hic conſulatur.

18. γίγνεται τόσον καὶ τόσον.] Demoſthenes cum ſcriberet orationem, argumenta mercatoribus ſuppeditauit, ſupputationem vſurarum ipſis reliquit, eius rei peritioribus: quem et ego imitans, hoc tantum dico, ſi minus exquiſita ſit haec ratio, in cauſa eſſe notas numerorum deprauatas: de quibus cur nos magnopere laboremus, quibus hic neque ferítur, neque metitur, equidem non video. Et hoc ſemel de tota arithmetica Demoſthenica teſtatum eſſe volo, ea me vertiſſe, quae in autore inuenerim: correctionem τοῖς ἀριθμητικωτέροις καὶ ἐμπορικωτέροις reliquiſſe.

24. τρισχιλίας ἐννακοσίας εἴκοσι.] F. ὀκτακοσίας ἑξήκοντα.

914. 27.

914. 27. μόλις τὰ ἀρχαῖα ἀπέδωκας.] τὰ κεφάλαια.

pen. τούτῳ δὲ.] τῷ κοινωνῷ μου.

915. 1. τὰ ἐπιτίμια τὰ ἐκ τῆς συγγραφῆς.] S. si fidem non seruâsset, vt in Trapezitico Isocratis.

4. ὃν ἐξαρχῆς (ὥς φασιν) εὐθύς.] Videtur prouerbialis fuisse formula, vt ἀφ' ἑστίας. Aduersus Lacritum p. 932. 6. εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς ἀρξάμενοι ἐκακοτέχνουν.

14. σὺ δ' ἐπισκήπτῃ μάρτυρι αὐτῷ τῷ συνδικοῦντι.] Alii συναδικοῦντι. M. μάρτυρι τῷ σαυτῷ συναδικοῦντι. et pro ἐπισκήπτῃ, lego, ἐνὶ σκήπτῃ, ἀντὶ τοῦ ἰσχυρίζῃ καὶ ἐπερείδῃ καὶ πέποιθας: nili forte pro σκήπτῃ legendum sit σκηρίπτῃ, vnde etiam τὸ σκῆπτρον dictum volunt. Sed est id verbum rarius. ἐπισκήπτεσθαι τῷ μάρτυρι quid sit, satis notum est: et ea res hic non agitur.

15. καὶ δὲ τὸν παῖδα τὸν ἡμέτερον παρέλαβες ἑτεροπλοίῳ τῷ ἀργυρίῳ κεχρημένῳ.] ἀλλὰ μὴ ἀμφοτεροπλῷ κατὰ τὴν συγγραφήν.

916. 13. Ἀθήνησι καὶ πρὸς.] F. τῆς πρὸς ἐμέ.

917. 4. τῷ ναυκλήρῳ ἐκέλευεν ἀποδοῦναι.] πῶς ἂν ἦν ἀμφοτεροπλεν; Videntur in his forensibus orationibus, praeter caeteras, complura inesse πανουργήματα, ad iudices decipiendos, et aduersarios euertendos comparata. Neque vero historica fides a causidico exspectanda est. Fieri etiam potest, vt nos non modo propter errata codicum, sed etiam ignoratione Graecae consuetudinis saepe fallamur. ἀλλ' ἡ φρονῆς Ἱπποκλείδη τὸ τὸν γάμον ἐξορχησαμένῳ. Me sane (verum vt fatear) poenitet tantum operae in rhetorum mendaciis conuertendis posuisse. Verum aliquam excusationem habeo, vel ignorantiae, vel inopiae. Nam quod ad meum ingenium attinet, hypocritas, sophistas, sycophantas, mendaces, magos, (adderem etiam

iam tyrannos, nisi metus hos faceret amabiles) omn
ex animo detestatus sum a teneris vnguiculis: et nu
canis suboleſcentibus mihi quam minimum cum
esse negotii cupio.

917. 14. ἐφόδιον λαβὼν.] ἀντὶ τοῦ ἀφορμὴν κ
παρόφασιν.

15. ἡμᾶς ἀπόρους ἐλέγξαι.] ἐκ ὧν δυνησομένου
ἐλέγξαι.

918. 25. καὶ ταῦτα πάντες ἴσασιν ἐν τῷ πομπεῖ
διαμετρούμενοι.] Pollux lib. 9. deprauate citat hunc lo
cum: ἦπερ δὲ καὶ πομπεῖον εἴη οἴκημα κοινὸν, Δημοσθέ
νης εἰπόντος ἐν τῷ πρὸς Φορμίωνα περὶ δανείου· καὶ ταυ
ταις δὲ ἐν τῷ πομπείῳ διαμετρούμεναι.

919. 6. ἐπέδειξαι.] M. ἐπεδείξαμεν.

8. τῶν τε ἐν τῷ Βοσπόρῳ πραχθέντων.] F. πρα
θέντων, παρὰ τὸ πιπράσκω. Est autem constructio
huiusmodi: μόλις διαλύσαντα τοὺς δανείσαντας τοῦ ἑτε
ρόπλοια τῶν πραθέντων (ἀπὸ ἢ διὰ τῶν πραθέντων)
ἐν Βοσπόρῳ. Bosporus autem non tantum prouincia
est, sed etiam vrbs eiusdem nominis et mercatus ce-
lebris.

920. 20. ὑμεῖς δ' ἀπογνοίητε τῆς δίκης.] Hic ali-
ter vsurpatur, quam supra, ἀντὶ τοῦ γνοίητε μὴ εἰσαγώ-
γιμον εἶναι τὴν δίκην.

921. 3. εἰ μὲν γὰρ ἡ μαρτυρία ἡ τοῦ Λάμπιδος
ἐνταῦθα κατεβάλλετο.] Hic consisteret, vel potius
proferretur. Apparet, aut Lampidem abfuisse, aut non
scripto dixisse testimonium.

7. ἐδὲν βέβαιον ἐνέχυρον καταλιπὼν, ὧν πεῖθα
ὑμᾶς ψηφίσασθαι.

16. ἐκ ἐξὲ.] M. ἐκ ἔσεσθε.

17. μὴ χρῆσθε ἐν τεκμηρίῳ.] F. ὡς τεκμηρίῳ. Alias
sine praepositione, vt apud Isocr. τεκμηρίῳ χρώμενος
τῇ περὶ τὴν ἄλλην σε παιδείαν φιλοπονίᾳ.

922. 10.

922. 10. *αἱ γὰρ ἐμπορίαι τοῖς ἐργαζομένοις.*] laud dubie legendum *αἱ γὰρ εὐπορίαι.*

IN ARGVMENTVM ORATIONIS ADVERSVS LACRITI EXCEPTIONEM.

Pag. 923. 14. *δῆλός ἐστιν ὁμωμοχώς.*] Nam *τὸ ὠνομακὸς* prorsus est absurdum.

15. *διὰ τὸ πρᾶγμα τὸ πονηρὸν.*] M. *διὰ τὸ πρᾶγμα πονηρὸν ὄν.*

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 923. 1. *οἱ Φασηλιῶται.*] M. *οἱ Φασηλῖται*, vt in aliis autoribus fere legitur, et analogia postulat, *Φάσηλις, Φασηλίτης*, vt *Ναύκρατις, Ναυκρατίτης*, et sic habet Stephanus.

924. 1. *ὥσπερ τῶν ἰδίων τι τῶν ἑαυτῶν, ἀποδεδωκέναι.*] F. *ἐπιδεδωκέναι.* et v. 9. *χρήματ' ἐφάνεισα.* et v. 19. *ἔχειν μὲν τὰ τῆ ἀδελφῆ.* pro *μετὰ τῆ.* et v. 23. *ἡ μὲν ἓν τετεί.* et v. 26. *ἡμᾶς τε τὰς.*

925. 8. *ὅπως ἐνεργοὶ ὦσι.*] Vt essent naui atque industrii.

24. *οἷα ἐτοιχωρύχησαν.*] *τῶν τοιχωρύχων δίκην ὀφείλοντο καὶ ἔκλεψαν.*

926. 6. *ἐπὶ οἴνᾳ.*] F. *καὶ ἐπὶ οἴνᾳ.*

8. *ὑποτιθέασι δὲ ταῦτα.*] *τὰ κεραίμια τῆ Μενδαίᾳ οἴνᾳ.* quae Mende in Pontum vehenda erant. et, v. 20. *ἕως ἂν ἀποδῶσι τὸ γιγνόμενον.*

927. 3. *μείναντες ἐπὶ νηὶ ἡμέρας δέκα.*] F. *ἐπὶ κυνί.* Quod non puto loci nomen esse, cuiusmodi est *Κυνόσσημα*: sed temporis designationem, pro *μετὰ τὸν Κύνα*, post exortum Caniculae: quod sub autumnum periculosa est nauigatio. Canicula, autore Ptolemaeo, 5 Cal. Augusti, Arcturus cum Vindemitore 4. Non. Septemb. oritur. Ephemerides nostrae aetatis, Caniculae

culae ortum a Nonis Iulii circiter auſpicantur, di que caniculares medio fere Auguſto terminant.

927. 8. σωτηρία ἔςω τῶν ὑποκειμένων.] τῶν ὑ θηκῶν. αἱ ὑποθῆκαι σῶαι ἔςωσαν τοῖς δανείσασι.

9. τὰ δὲ περιγενόμενα.] Vtrum ἐκ τῆς ναυαγί ἢ τῶν ὑποκειμένων. Fateor, me haec non ſatis inte gere.

25. τριακοσίαις τὰς τρισχιλίας.] F. τὰς χιλία vt de 3000 pendantur vſurae nomine 900, vna cu longinquitate loci et temporis, auctae. Vertes igitu trecentenis mille drachmas.

928. 10. τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Ἀρτέμωνι πλευσε σθαι.] F. Ἀρτέμωνα καὶ πλευσεῖσθαι.

14. καὶ λόγους θαυμασίους πιθανοὺς.] F. θαυμα σίως πιθανοὺς, aut θαυμασίους καὶ πιθανοὺς, et v. 2 τοῦ οἴνου τὴν καθιςαμένην.] Vtrum τὴν τότε οὖσαν, a τὴν τιμὴν εἶναι καθιςαμένην, ἀντὶ τοῦ καθίςασθαι.

929. 20. διοπτεύων τὴν ναῦν.] ἐπισκοπῶν τὰ φο τία, καὶ τὰ γιγνόμενα ἐν τῇ νηΐ.

21. ἐκ Μένδης.] πόλεως Θρᾴκης.

23. πρὸς τοῖσδε ἐξεμαρτύρησεν.] ἀκοὴν ἐμαρτύρη σεν, vt alias dicit.

930. 3. ἐςὶν ἐν τῇ συγγραφῇ lege.

5. καὶ οὐδὲ ἐπιδανείσονται ἐπὶ τούτοις.] Hinc locu ſuperior explicari poteſt, οἱ τὸν ἐπιδεδανεισμένον ἐκ τ ἐμπορίου.

932. 20. ἐν τῷ Δείγματι τῷ ὑμετέρῳ.] Locus i Piraeeo, inquit Suidas, in quo multi et ciues et hoſpi tes conueniebant, et ſermones inter ſe conferebant Fortaſſe quae ſpecimina mercium ibi exhiberentur. id que addit Ariſtophanis interpres ἱππεῦσιν: ἐκεῖ, inquit οἱ ἔμποροι τὰ δείγματα τῶν πωλουμένων ἐτίθεσαν.

25. καὶ ἄλλα.] F. καὶ τἄλλα ἐπεσκοποῦμεν, καὶ εἴ τι ἐξαιροῦνταί ποθεν ἐκ τοῦ πλοίου. et 933. 4. οἷοί τε εἴησαν. et v. 17. μέλλειν αὐτοὺς ἄγειν. et 934. 20

τῶν

ὧν ἐκ τῆς Θευδοσίδας ταὶ ἐν ἀγρῷ οἰκέντων. τὸ ἐν ἀγρῷ videtur omissum. Alioqui et τὸ οἰκέντων abundabit.

934. vlt. Ἰφιαιόθεν.] Videtur Ἰσιαῖα δῆμε nonen esse. Nihil huc pertinet Isthaeus Ion apud Dium non optima fide gratiosus: de quo vide Herolotum.

936. 9. τὰ ἐκ τᾶ πόντυ.] Supra τὰ ἐκ τᾶ ὄνου.

937. 5. ἐν ᾗ ἂν πλέῃ τὰ χρήματα σωτήρια ἐσω τῶν ὑποκειμένων.] Supra, 927. 8. ἐν ᾗ ἂν πλέῃ τὰ χρήματα, σωτηρία ἔσω.

940. 7. παρὰ ποίᾳ ἀρχῇ.] Observa distincta magistratuum munera.

11. καὶ ὀρφανῶν καὶ τῶν τοκέων.] Et pupillorum et parentum, eorum scilicet, qui a filiis, quos honeste educarunt et artem docuerunt, ad egestatem redacti, non aluntur. ἔδει γὰρ τοῖς γονεῦσι, καθ' Ἡσίοδον, τὰ θρεπτήρια ἀποδῦναι. Hoc videtur rectius, quam si, τῷ καὶ deleto, conjungas ὀρφανῶν τῶν γονέων, eorum, qui parentibus orbati sunt.

15. ἐκεῖν ὑπόλοιπόν ἐσιν οἱ ϛρατηγοί.] ἀντὶ τοῦ ὑπόλοιποί εἰσιν. et v. 19. καὶ σὺ ἀδελφός.

941. 11. ὧν ἔτοι κύριοί εἰσιν εἰς ναῦν, ἢ τις ἂν μὴ.] F. δανεῖσαι, ἢ ἐκδῦναι εἰς ναῦν. ὧν ἔτοι κύριοί εἰσιν, vtrum οἱ Ἀθηναῖοι; an οἱ μέτοικοι; an ὧν χρημάτων;

15. καθὰ περὶ τῆς νεὼς.] Haec ex alia lege cognoscenda essent.

IN ARGVMENTVM PARAGRAPHICI PRO PHORMIONE.

Pag. 943. 12. νέμονται καὶ αὐτά.] F. καὶ ταῦτα. ἀποθανόντος δὲ καὶ τῆς μητρὸς. et v. vlt. πάλιν εἴληχε δίκην, non εἴληφε. Nam hoc sumere poenas, illud diem dicere significat, ac multum interest inter λαμβάνειν καὶ λαγχάνειν δίκην.

944. 3.

944. 3. *νόμον τὸν κελεύοντα μηκέτι ἐξεῖναι δικαίζεσθαι.*] *κελεύοντα ἐξεῖναι* parum placet: *κωλύοντα δικάζεσθαι* mallem: Sed satis est sententiam intelligi.

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 944. 6. *τὰ δίκαια παρ' ἡμῶν.*] M. *τὰ πεπραγμένα παρ' ἡμῶν· ταῦτα δὲ πότερον δίκαια, ἢ ἄδικα, τῶν δικαστῶν ἐστιν ἀποφαίνεσθαι· ἀλλὰ μὴ τῶν ἀγωνιζομένων.* Sed fortasse fiduciam causae hoc verbo praeferunt.

945. 1. *ταῦτα πάντα πεποιηκώς.*] Sequitur in apodosi v. 5. *ὅμως ὡς ὁρᾶτε συκοφαντεῖ*, S. *αὐτὸν ὁ Ἀπολλόδωρος.* Vnde aut *ἀντίπτωσις* est, pro *πεποιηκότος, εὖ πεποιηκότος, διαλύσαντος, παραδόντος, ἀφεθέντος*: aut, post *τῶν ἐγκλημάτων*, addendum *φανήσεται*, et noua periodus inchoanda: *ὅμως ὡς ὁρᾶτε.*

18. *Πρόκλησις.*] verti prouocationem, Graecam analogiam secutus: neque video, cur non et haec metaphora, a re militari sumta, in iudiciis locum habeat. Sed si cui vel sponsio, vel stipulatio magis arriserit, sciat tamen, Latinas voces Graecis nihilo magis per omnia respondere, quam illam.

20. *ἤδη καθ' ἑαυτὸν ὄντι.*] *χωρὶς οἰκοῦντι, καὶ τὰ ἑαυτοῦ πράττοντι.*

25. *ἡ μὲν γὰρ ἔγγυος ἦν ἐσία.*] Bona oppignorata. Sed lego *ἔγγειος*, sicut *ἔγγειοι τόκοι. τῇ ἐγγείῳ* opponitur *ἡ δεδανεισμένη, καὶ ναυτικὴ εἰς ἔκδοσιν.*

pen. *δεδανεισμένον ἴδιον.*] *τοῖς ἄλλοις ὑπὸ Πασίωνος. ἴδιον* autem dicit, quia et alii suam pecuniam aliis mutuo dandam argentariis credebant.

946. 2. *ἔνδεκα τάλαντα ἐνεργὰ ἦν.*] Quid ergo reliqua 39. *τὰ δεδανεισμένα ἀργὰ ἦν.* Num sine vsuris mutuauit?

8. *τὸν Πασίωνα χρήσην ἔχειν.*] Etymologicon: *χρήσης, ὁ τε δανείσας, καὶ ὁ δανεισάμενος, ἢ ὀφειλέτης.* Sic et

Sic et Suidas et Hesychius. Quare nihil est, cur pro ὁ Πασίων ἐπὶ τραπέζαν legas ὁ Φορμίων.

946. 9. οἷς προϊέμενος ἦν.] οἷς προεῖτο, τετέσιν, ἐδεδανείκει τὰ χρήματα.

pen. τέτοις ἐξελέντας.] S. τοῖς κοινοῖς χρήμασι. F. τέτων ἐξελέντας, χωρίσαντας, S. αὐτὰς τὰς ἐπιτρόπας, τετέσιν ἐξαιρεθέντων τῆς καταλελειμμένης ἐσίας τῶν ὑπ' Ἀπολλοδώρε δεδαπανημένων.

Ibid. ἀντιμοιρεῖ.] In hac voce me et omnia Lexica et Eustathii index destituunt: sed videtur non esse verbum ἀντιμοιρεῖν, vt ἰσομοιρεῖν καὶ μεμψιμοιρεῖν, sed aduerbium ὀξυτονέμενον ἀντιμοιρεὶ, τετέσιν, κατ' ἰσομοιρίαν, μοῖραν ἀντὶ μοίρας. Qui habet aliquid certius, candidè impertiat.

vlt. ἐδοτιῶν ἔσαι περιὸν.] ἀντὶ τῦ περιέσαι.

947. 14. καὶ ἀφῆκαν.] S. ὅ, τε Ἀπολλόδωρος καὶ ὁ Πασικλῆς τὸν Φορμίωνα.

18. ὡς ἀφεῖσαν.] ἀντὶ τῦ ἀφίεσαν, ἢ ἀφείκεσαν, κατὰ μετάθεσιν, ἢ συγκοπήν. ἀόρ. ά. esset ἄφεσαν, vt ἔθεσαν.

25. τὸ μὲν γὰρ διτάλαντον.] Sic Felicianus. F. τὸ μὲν γὰρ δὴ τάλαντον. Nam διτάλαντον si fuisset τὸ ἀσπιδοπήγειον, id est 120. minarum reditum attulisset, haud stulte sapuisset Apollodorus.

26. ἔτε τὸ κτῆμα ἴδιον.] F. ἤδιον. Nam et τράπεζα et ἀσπιδοπήγειον fuerunt ἴδια κτήματα. Sed ἡ τράπεζα ἡδίων, διά τε τὸν πρόσοδον, καὶ διὰ τὸ ἀξίωμα: de quo vide Trapeziticum Isocratis nostri.

948. 12. φανήσεται προσμεμισθωκὼς ἐκ ἰδίας ἀφορμήν.] De Apollodori fratre Pasicle, Phormionis aduocato (ac filio potius), hoc intelligo. Huic enim ἡ τράπεζα in hereditate familia obuenerat. Deinde coniungit Apollodorum et Pasiclem, verbis, ἐμίσθωσαν, παρέδωκαν, ἀφεῖσαν, εὖ πεπονθότες ἐδικάζοντο.

948. 14. *αὐτὸν νῦν προσῆκεν ἄλλοθεν πορίσαντα δεδωκέναι.*] *αὐτὸν*, vtrum? Apollodorum? cui? Phormioni. At, qui iam debebat *ἀφορμὴν*, ei alia conquirenda et danda erat? Sunt haec praeſtigiarum ſimilia, ſi mendum abeſt: aut ego, quid hoc rei ſit, non aſſequor. Ac fortaſſe Demoſthenes Phormionem non ita armare voluit, vt ab Apollodoro vulnerari non poſſet. Nam ex eadem officina pugiones aduerſariis porrexiſſe traditur, quibus ſeſe mutuo conficerent. Ac Apollodori actio in Phormionem non exſtat. Ea vero, quae in Stephanum teſtem inſcribitur, eſt huius *παραγραφῆς* refutatio.

19. *ἐμισθώσατο.*] F. *ἐμισθώσαντο*, S. *ὁ Ξένων καὶ Εὐφραῖος, καὶ Εὔφρων.*

23. *ὅτι καὶ τούτοις ἐμίσθωσαν.*] S. *ὁ Ἀπολλόδωρος καὶ ὁ Πασικλῆς*: quaſi aut haereditate indiuiſa, aut ſocietate coita.

949. 8. *καὶ τὸ προσὸν.*] *τὰς τόκους τὰς προσγενομένας.* Verti: et reliqua. In margine notaui, id quod intereſt, vel, cum acceſſione: quod poſtremum caeteris praefero. Apparet enim, 3000. drachmarum acceſſionem ex vſuris fuiſſe 2000.

14. *τοῦτο γάρ ἐστι.*] F. *καὶ (τοῦτο γάρ ἐστι τὸ μέγιστον ἁπάντων) οὐ δὲ πώποτε ἠτιάσατο.*

950. 1. *ἐδὲν ἔχοντα δίκαιον εἰπεῖν.*] Sic lego, niſi malis *ἐδένα ἔχοντα δίκαια εἰπεῖν.*

951. 12. *σὲ δὲ ὡς.*] F. *σὲ δ' ἠδίκησεν, ὡς.* et v. 13. *καὶ ὑπὲρ σαυτοῦ, ἢ ἑαυτοῦ.*

17. *οὐ τοίνυν αὐτοῦ.*] *οὐ τοίνυν τοῦ*, vel *οὐ τοῦ μὴ, διαιρέτως.*

952. 5. *ὧν μὴ εἶναι δίκας.*] S. *χρὴ*, vel *ἀντὶ τοῦ ὧν μή εἰσι δίκαι.*

953. 5. *ὅπως μάρτυς εἴη τοῦ δικαίου τοῖς εἰρημένοις.*] *ἵνα τὴν δικαιοσύνην φυλάττῃ, καὶ τὴν ἀλήθειαν τῶν εἰρημένων μαρτυρῇ.*

953. 7.

953. 7. τί ποτ' ἐστὶν ἄ.] ἀντὶ τοῦ τίνα, ἢ ὅ, ἑτέρωσις ἀριθμοῦ.

13. ἀπαλλαγεὶς ὥσπερ ὁ τούτου πατὴρ, ἐδωκε Σατύρῳ.] Ambiguum, vtrum ἐπαλλαγεὶς ὥσπερ, vt significet, et Pasionem fuisse libertinum, id quod postea dicit aperte, seruum eum fuisse Archestrati argentarii, an ἔδωκεν ὥσπερ, vt referatur ad coniugium, non ad seruitutem.

15. ἕτερος Σωκλῆς.] F. Σωσικλῆς.

16. ἑαυτῷ ποτε γενομένῳ.] S. δούλῳ, δουλεύσαντι αὐτῷ.

25. τοῖς δὲ τοῦτο.] τὴν πολιτείαν.

26. λαβοῦσι τῇ τύχῃ.] F. λαβοῦσι· καὶ τῇ τύχῃ.

27. κτήσασθαι καὶ αὐτῶν.] F. κτήσασθαι, τῶν αὐτῶν τούτων ἀξιωθεῖσι. πῶς; τῇ τύχῃ ἐξαρχῆς. τῇ ποίᾳ; ἀπὸ τοῦ χρηματίζεσθαι καὶ ἑτέρων πλείω κτήσασθαι. et p. 954. 3. εἰ τοῦτον ἀνάγκη.

954. καὶ ἐλευθέρους ἀφεῖσαν.] Vtrum Xenon et reliqui serui fuerunt Pasionis? an τὸ ἐλευθέρους ἀφεῖναι, ἀντὶ τοῦ ἀπολῦσαι ponitur?

18. τὰ μητρῷα πρὸς μέρος νέμεσθαι.] εἰς ἴσας μοίρας, κατ' ἰσομοιρίαν.

955. 2. ἀλλ' ἔτ' εἶναι τοῦτο.] F. ἀλλ' εἶναι. τὸ ἔτι quid ad sententiam faciat, non video.

20. τῶδ' εἰπεῖν.] F. τάδε εἰπεῖν, εἰ ἀληθῆ ἦν.

956. 18. πένθ' ἡμιταλάντων.] τεττάρων καὶ ἥμισυ.

957. 6. ἃ τῆς μισθώσεως ἔξω τῆς τραπέζης.] ἃ ἐκτὸς τῆς μισθώσεως τῆς τραπέζης.

10. μὴ ὅτι τῶν ἀρχαίων, εἰς τὰς λειτουργίας.] καὶ κοινῇ, ἀνηλωκώς.

16. ἢ τούτῳ δόντας τὰ τούτου.] F. A. ἢ τούτῳ δόντας ὑμᾶς τὰ τούτου, scilicet τοῦ Φορμίωνος.

27. φιλεργὸν εἶναι.] φιλοκερδῆ. Lucri auidus non tam heri, quam suum negotium agere solet.

958. 13. καὶ τὴν μὲν λέλυσαι, τὴν δὲ ἔδωκας ἑταίρων.] λέλυσαι, ἀντὶ τοῦ ἐπρίω. ἔδωκας, ἀντὶ τοῦ ἀπέδου, nisi forte mendum aliquod subsit. τήνδε ἐδωκας ἑταίρᾳ habet Felic. quod minus placet, vt ad χλανίδα referatur.

17. ἐδὲ τὸν Φορμίωνα ἐκεῖνος ὁρᾷ.] S. πολλῶν ἐνδεῆ ὄντα.

959. 25. εἶτά γε νῦν πολλοὶ.] S. ἔχουσιν ἐκεῖνον τὸν ἀγρόν.

960. 5. τῶν ἡμίσεων κατέλιπεν ἐπίτροπον.]* cur sit additus, non video. Nam semissis haereditatis fuit Pasiclis, cui tutor datus est Phormio.

13. καὶ ταῖς ἀπ' ἐκείνης ἀραῖς.] S. ἐναντία. Non opus est addere, ἔνοχος ὤν.

vlt. Καλλίππου, τοῦ νῦν ὄντος ἐν Σικελίᾳ.] Fortasse cum Dione profectus ad expellendum Dionysium iuniorem.

961. 3. ὧν μέρος ἠδικεῖ.] F. A. ὧν πολλοστὸν μέρος.

20. ἴσθι δὴ καὶ τὰς πρὸς Ἀπολλόδωρον τῆς πονηρίας.] Requiro aliam lectionem, nec inuenio.

962. 3. χρήμαθ' ὑμῶν.] ὑμῖν ἀνεγνώσθη.

pen. ἢ τῶν τοιούτων τι δεικνύναι.] S. κελεύετε.

963. 9. ἐξέρασα τὸ ὕδωρ.] Hinc apud D. Petrum, κύων ἐπὶ τὸ ἴδιον ἐξέραμα ἐπανερχομένη.

IN ARGVMENTVM EXCEPTIONIS ADVERSVS PANTAENETVM.

Pag. 963. 1. παρὰ Τηλεμάρχου est in oratione.

7. καὶ τὰς ὠνὰς εἶχεν αὐτός.] Haud scio, an mancipem, redemtorem, aut fideiussorem dicere liceat. Sed malo ad verbum vertere, quam nimium in re dubia mihi permittere.

964. 13. κατεῖχεν αὐτῦ.] F. αὐτὸ, S. τὸ ἐργαστήριον.

964. 23.

964. 23. πέρας.] τελευτῶντες, κατὰ τὸ πέρας, πρὶν τὸν Πανταίνετον. et p. 965. 6. μεταλλικὴν ἐπιγράφων τὴν δίκην. et, v. 23. ποικίλα ἐγκλήματα. et v. 24. F ἐν τῷ μεταλλικῷ.

26. τὸς ἑτέρους δανείσαντας.] F. τὸς ὕστερον δανείσαντας.

966. 1. ὅτε Πανταίνετος ἐκεῖνα.] F. A. ἔπασχεν ἐκεῖνα.

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 966. 10. παρεγραψάμην ἂν αὐτὸν.] Cum accusatiuo personae rarius, saepius cum accusatiuo δίκην, aut, cum infinitiuo, μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι.

11. ἐπὶ ταύτης τῆς σκήψεως εἰσελθών.] προφάσεως καὶ δικαιολογίας.

17. ἐσῶν μὲν ἐμμήνων.] De hac voce alibi dictum est, pro mensiruis posse reponi semestria, παρὰ τὰς ἓξ μῆνας τὰς χειμερινὰς, ἀργίσης τῆς ναυτιλίας καὶ ἐμπορίας.

967. 9. ὅλῳ τῷ γράμματι.] F. πράγματι. et ibid. πολλῶν γὰρ δικῶν, pro δικαίων.

14. ἐδανεισάμην.] M. ἐδανείσαμεν. et v. 22. πρατὴρ μὲν ἦν.

pen. λύσις παρ' ἡμῶν.] Redemtio a nobis, vt liceret redimere a nobis officinam.

968. 19. ἔχει δίκην ἧς ἐτιμήσατο αὐτός.] S. ἐκείνῳ. Notatum αὐτὸν. Malim αὐτῷ.

23. εἰ δ' Εὔεργος ἀληθῆ λέγει.] τὸ ἀληθεῖ λέγει videtur a grammatico adiectum, cum possit ἀπὸ κοινοῦ ex superiore intelligi. et, p. 969. 4. ἔστε ἐπεδήμην ὅλως, ἔλαχε δὲ δίκην. et, v. 10. θαυμαστὸν ὡς ἐλυπήθην, ὁρῶν τὸ πρᾶγμά μοι περιεστηκὸς εἰς ἄπορον, pro θαυμαστῶς et ἄτοπον.

969. vlt. καὶ τῷ Μενεκλέους βεβαιοῦντος ἡμῖν.] S. τὴν πρᾶσιν.

970. 1. ὡς ἃ δεξομένες, per *o*, non per *ω*.

3. ἢ διαλῦσαι σφᾶς.] Absoluere, satisfacere sibi.

13. ὡς ἐσυκοφαντέμεθα ὑπὸ τέτων.] F. τέτε. f. τῦ Παντανέτε.

972. 17. οἱ μὲν οὖν παρά τι τῶν ἄλλων τέτων δικαζόμενοι.] Non placet haec lectio, nec occurrit melior.

26. δικαίοις ἂν ἁλισκόμενόν με ἐπὶ τῦτο ἀποχωρεῖν.

973. 13. ἐκ τῦ ἐγκλήματος τέτε.] M. τῦτο δῆλον. et, v. 20. οἰκέτῃ με ταῦτα, vel τὰ τοιαῦτα, pro μετὰ ταῦτα.

974. 10. κατέφησεν ὡς αὐτὸν.] ἀντὶ τῦ πρὸς ἑαυτόν. F. ὡς ἑαυτῦ, f. ὄντα.

16. καθέζεσθαι εἰς τὸν Κεγχρεῶνα.] Suidas: εἰς τὸ καθαριστήριον, ὅπου τὴν ἐκ τῶν μετάλλων διέψυχον κέγχρον. Ego suspicor, esse proprium loci nomen, seu asyli seruorum, vt fuit τὸ καθέζεσθαι ἐπὶ τὸ χῶμα, asylum trierarcharum: nisi forte hoc dicat, auocatos fuisse seruos a mandato opere, et ad aliud traductos.

22. ἢ ἔχειν, ἢ κτήσασθαι.] Aut τὸ ἢ κτήσασθαι abundat, aut καὶ κτήσασθαι legendum.

975. 24. καθάπαξ μὴ πρατῆρας ἔχων addita negatione legendum, sententia docet: nisi placeat, καθάπαξ, πράτῆρα σὲ ἔχων.

976. 1. αὐτὸς δυοῖν τάλάντοιν [προσδικάζεται.] Tanti Pantaenetum aestimasse mulctam, ex iis, quae sequuntur, apparet.

10. πρὸς τὰς τετταράκοντα.] Huius magistratus nomen alibi me legisse non recordor.

13. καὶ τέτων τὰς παραγραφὰς ἀντιλαγχάνειν.] παραγράφεσθαι, μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι τὴν δίκην.

16. τῦτο ἐξαλήλιπται.] ὑπὸ τίνων, τῶν θεσμοθετῶν; ἢ τῦ ἄρχοντος: Sequitur enim δυνήσεται.

19. καὶ οὐ πρόσεσι τῇ παραγραφῇ.] Verteram: abolita sunt, et ad praescriptionem non pertinent:

nent: ad crimina referens: quasi scriptum esset: καὶ ὁ μέτεσι τῇ παραγραφῇ. Sed est, vt opinor, (certi enim nihil habeo) querela de iniquitate, vel praetoris, vel sexuirorum, qui exceptionem Nicobuli mutilarint. Nam id accusatori licuisse, non existimo. Alioqui pro παραγραφῇ legendum videretur γραφῇ.

976. 22. τὸ γινώσκειν καὶ συνιέναι] addita coniunctione. τὴν γνῶσιν καὶ σύνεσιν τὴν ὑμετέραν τῶν δικαίων.

vlt. ἐάν τις ἐξείλῃ.] Hinc τὴν ἐξέλην deducit Libanius.

977. 4. κἂν ἄλλως τις.] Aduerbialiter per ω. vel κἂν ἄλλο τις. et v. 8. τῶν μέτρων ἐκτός. Nam ἐκτὸς τῶν μέτρων, vtique licet.

19. ἂν προεισφορὰν μὴ κομίζηται.] Cum diuites tributum pro pauperibus pependerunt, nec pecuniam pro illis numeratam recuperare potuerunt. Vide Vlpianum in orationem περὶ συμμοριῶν.

21. τοῖς ἕτερον συντρήσασιν εἰς τὰ τῶν πλησίον.] συντρεῖν ἕτερον, perfodere aut perforare alterum, in ea, quae vicinorum sunt. Videtur aliquid mendi esse in verbis: et τὸ ἕτερον fortassis abundat: sed sententia non est obscura.

23. τῶν ἐν τῷ νόμῳ τι ποιεῖσι.] S. τῶν ἀπηγορευμένων ὑπὸ τοῦ νόμου.

25. περὶ τούτου ἐκ εἶναι δίκην μεταλλικὴν, προσφθεγκτέον δ' ἐγγύς.] προσφθεγκτέον ἐκ εἶναι δίκην μεταλλικὴν τῷ δανεισαντι Πασταινέτῳ, δ' ἐγγύς: ἀντὶ τοῦ Πασταινέτῳ κατ' ἐδένα τρόπον δίκην εἶναι κατὰ τοῦ δανείσαντος.

978. 4. τῶν δικαστηρίων ἤδη ἐπικεκληρωμένων.] κληρωτὰ γὰρ τὰ δικαστήρια. Isocrates Areopagitico: πρὸ τῶν δικαστηρίων κληρουμένους, εἶθ' ἕξουσι τροφήν, εἴτε καὶ μή. Sunt etiam certis in causis, apud Romanos quidem, ex ordinariis iudicibus aliqui a Reis delecti, et ab alterutris nonnulli reiecti, vt in Milo-

nianae interpretatione docet Asconius. Si ἐπικεκυρωμένων, significat, sortitione peracta, iam cum autoritate fuisse iudices.

978. 6. καὶ περιστήσας τοὺς μεθ' ἑαυτοῦ τὸ ἐργαστήριον συνεστηκότων.] Mendosus locus. F. τοὺς μεθ' ἑαυτοῦ ἐκ τῶν ἐργαστηρίων συνεστηκότας. etsi malim: τοὺς μεθ' ἑαυτοῦ συνεστηκότας, 'gregalibus suis adductis. Verti, vt potui: adductisque secum iis, qui vna cum ipso officinam constituerant. Sed rectius fortassis intelliguntur τὰ ἐργαστήρια τῶν συκοφαντῶν, de quibus agitur in exceptione aduersus Zenothemidem.

10. τὴν δίκην ἀτίμητον ὄφλειν αὐτῷ.] Ne quid de petita mulcta detrahatur. Pollux lib. 8. ἀτίμητος δίκη, ἣν οὐκ ἔστιν ὑποτιμήσασθαι, ἀλλ' ἢ τοσούτου τετίμηται, ὅσον ἐπιγέγραπται. Suidas: ἀτίμητος ἀγὼν, ἐφ' ᾧ τίμημα ὡρισμένον ἐκ τῶν νόμων οὐ κεῖται, ἀλλ' οἱ δικάζοντες ἐτιμῶντο, τί δεῖ παθεῖν, ἢ ἀποτίσαι, ὁ δὲ τιμητὸς, ᾧ πρόσεστιν ἀπὸ τῶν νόμων ὡρισμένον τίμημα. Huic contrarium habet Varini Lexicon: ὁ μὲν τιμητὸς ἀγὼν, ἐφ' ᾧ τίμημα ὡρισμένως ἐκ τῶν νόμων οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ τοὺς δικαστὰς ἔδει τιμᾶσθαι, ὅ, τι χρὴ παθεῖν, ἢ ἀποτίσαι, ὁ δὲ ἀτίμητος τοὐναντίον, ᾧ πρόσεστιν ἐκ τῶν νόμων ὡρισμένως τίμημα, ὡς οὐδὲν δεῖν τοὺς δικαστὰς τιμῆσαι. Ac Pollux cum Varino consentit, vt videatur Suidae locus deprauatus. ζημία autem ἀτίμητος, quam hic petit Pantaenetus, non erat legibus, sed ab ipso accusatore definita duorum talentum. Itaque pro definita legibus, malim, eam, quam postulasset, aut in actione perscripsisset.

18. προκαλεῖταί με τὴν δίκην πάλιν, ἐπειδὴ θᾶττον ἀνείλετο τὰς παρακαταβολὰς.] Nam si quaestiones processissent, iudicio nihil fuisset opus. Sed mirum, licuisse pecuniam semel depositam tollere.

979. 4. ἡλίκον ἐστὶ πλεονέκτημα καταπεπλῆχθαι τὸν βίον.] Quanta esset iniuria vitam abiectam agere.

F. μὴ

F. μὴ καταπεπλῆχθαι. et hoc sequor, dum melius aliquid inuenero.

979. 5. ἐμαυτὸν ταῦτα πάσχειν ἐδόκουν, καταφρονούμενος.] Aut ἐγὼ γὰρ αὐτὸς, aut ἐμαυτὸν καταφρονούμενον.

8. παρ' ἃ ἡγούμην δίκαια.] τὸ παρ' videtur abundare, et legendum ἠναγκαζόμην ἃ ἡγούμην δίκαια. Nam παρὰ τὰ δίκαια ἀντιπροκαλεῖσθαι ὁμολογεῖν, absurdum esset, si fateretur, se iniqui aliquid postulasse.

24. ὅπερ ἔλεγχος.] M. ὅσπερ. et p. 981. 13. ὧν δίκην λαχὼν ᾕρηκεν, παρὰ τὸ αἱρέω, non τὸ ἐρέω. et v. 15. αὐτὸς αὐτὸν, S. τὸν οἰκέτην.

981. 25. καὶ βακτηρίαν φορεῖ.] Vtrum id foeneratorum insigne fuit? an habuerunt in eo descripta debitorum nomina? aut incisas aeris alieni summas? τῷ γὰρ ταχέως βαδίζοντι τίς χρεία βακτηρίας.

983. 8. ἠξίωσας ὑποστῆναι.] γενέσθαι.

18. ἂν ἑλών τις ἀκουσίου φόνου.] M. ἑκουσίου. τοῦτο γὰρ δεινότερον. et, p. 984. 1. τοῦτ' ἔσται δεινότατον.

IN ARGVMENTVM EXCEPTIONIS ADVERSVS NAVSIMACHVM ET XENOPITHEN.

Pag. 984. 3. ἔλαχον δίκην ἐπιτροπῆς αὐτῷ. et, v. 4. λαβόντες τρία τάλαντα. et, ibid. ἀφῆκαν αὐτὸν τῶν ἐγκλημάτων. et, v. 8. οἱ δὲ παραγράφονται.

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 985. 1. τοὺς εἰληχότας ἡμῖν.] S. δίκην. quae vox fortassis a librariis est omissa.

5. ἐὰν ἀδικεῖσθαι δοκῶ, ἢ καὶ μὴ.] τὸ ἢ mallem abesse, vt est annotatum in varia lectione.

8. τριάκοντα μναῖ.] Quater 30. minae sunt 120. et quater 3000. drachmae sunt totidem (1000. enim drachmae 10. minas faciunt) 60. minae talentum. Ergo 240.

go 240. minae ſunt 4. talenta: quia vterque frater a quatuor fratribus tricenas minas poſtulauit.

986. 3. ὧν ἔνεστιν ὁμοίως τοῖς ἄλλοις κύριον.] Pro ἀφ', ἢ ἐξ ὧν.

9. ἀφ' ἃ τυγχάνουσι γεγραμμέναι.] ἀφ' ἃ τὸν πατέρα ἐγράψαντο.

11. καθ' ὃν.] F. πρὸς ὃν, ἢ μεθ' ἃ.

15. καὶ πάντων τῶν πλείσων ὡς εἰπεῖν.] F. καὶ τῶν πλείσων ἢ πάντων ὡς εἰπεῖν, S. τετελευτηκότων.

988. 3. ἐκεῖν' ἅ γε per γ, non per τ. qui error frequens eſt ob γάμμα alterum, cum et lineola etiam verſus ſiniſtram errore calami additur. Videtur hic locus eſſe mutilus, quod ſolutio iſta Hermonactis quaſi ex abrupto inferitur, et magnae impudentiae eſſet, a tutoribus eam pecuniam poſtulare, quam ipſi ſuae tutelae facti, a debitore accepiſſent.

21. εἰς ὃ νῦν ἔγκλημα διώκουσιν.] εἰς τοῦθ', ὃ.

990. 1. δίκην τελέσασθ' ὑμεῖς] τελέσασθαι δίκην, ἀντὶ τοῦ ἀποφαίνεσθαι περὶ τοῦ ἐγκλήματος. Sic πρὸς Βοιωτὸν infra, p. 999. 25. εἰ ἐρήμην ἐάσει τελεσθῆναι τὴν δίκην.

6. καὶ τεκμηρίῳ χρήσασθαι τούτῳ, τῷ μεγέθει.] F. τούτων (S. τῶν χρημάτων) τῷ μ.

11. τῶν τότε λεχθεισῶν.] λέγειν δίκας in hac ſignificatione (quod ſciam) non dicitur, ſed λαγχάνειν. vnde εἰλημμένας δίκας καὶ ληχθεῖσας per η in ſecunda, παρὰ τὸ λήχω.

23. ὡς οἷόν τε μέγιστα.] Hanc lectionem probo.

992. 24. μᾶλλον δ' οὐδὲ δικαίων.] Felic. οὐδὲ δίκαιον, ἢ οὐδὲ τῶν δικαίων.

27. καὶ κακῶς.] F. A. καὶ τὰ μὲν ἴδια κακῶς ἀνηλωκέναι, τὰ δ' ἀλλότρια, etc. vt conſtet ἀντίθετον.

993. 1. ἢ ὡς εἰσὶν ὧν ἂν ἀφήκητε, οὕτως ὑμῖν δικαίως τὸ λαγχάνειν, ὅτι δίκαιόν ἐστι.] F. ἢ ὥς εἰσιν, ὧν ἂν ἀφή-

ἂν ἀφήκητε, αὖθις δίκαις; ἢ ὡς τὸ λαγχάνειν ἔτι δικαιόν ἐστι.

993. 11. ἣν πρώην ἀφείλοντο Αἰσίᾳ, δίκην ἑλόντες.] ἀφείλοντο Αἰσίᾳ coniunge.

IN ARGVMENTVM ORATIONIS ADVERSVS BOEOTVM DE NOMINE.

Fortassis Boeotus hic est, de quo scribitur in Midiana, p. 537. 21. ἴσασιν Εὐαίωνα πολλοὶ, τὸν Λεωδάμαντος ἀδελφὸν, ἀποκτείναντα Βοιωτὸν ἐν δείπνῳ καὶ συνόδῳ κοινῇ, διὰ πληγὴν μίαν: vt homo malus male perierit.

994. 4. εἰ ὄντως αἰσὶν ἐξ αὐτῆς.] αὐτῇ lege, τῇ Μαντιθέᾳ. Nam de matre quis dubitet?

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 995. 21. καὶ μεσεγγυησαμένης ἀργύριον.] Et mulctam sibi pecuniariam, sponsoribus datis, indixerat. Sic verti, quasi mulier esset mulctanda. Sed et ex argumento, et ipsis in Boeotum orationibus, apparet, Mantiam pollicitum esse Plangoni pecuniam, apud sequestrem depositam, aut sponsoribus datis. Itaque malo: Certam stipulata pecuniam. Etsi videtur Mantias suapte voluntate et deceptus et coactus. Quam enim facile mulieris impudentiam et perfidiam sponsorum aut sequestrium testimoniis refutasset?

996. 27. ἢ πρὸς ὄντινα ἂν ᾖ ἡ δίκη.] Aut alius, apud quem causa est agenda. Sic verti, vt referrem ad magistratus. Varia enim iudicia fuerunt Athenis. etsi verba videntur potius ad accusatorem pertinere: aut is, cum quo est iudicium: is, qui non in ius vocauit.

997. 17. πλὴν εἰ μὴ σημεῖον ὥσπερ ἄλλῳ τινὶ τῷ χαλκείῳ προσέσαι.] F. ὥσπερ χαλκείῳ, ἢ ἄλλῳ τινί. Verti: nisi forte nota, vt alteri cuipiam, aereo vasi adiicia-

iiciatur. χαλκεῖον, χαλκῆν σκεῦος, vt χαλκεῖον δωδωναῖον: et ἐν ᾧ χαλκεύουσιν, τὸ ἐργαστήριον τοῦ χαλκέως, aeraria officina, quae et χαλκέων. Heſychius etiam: χαλκεῖα τὰ τῆς εὑρέσεως τῶν τεχνῶν ὑπομνήματα. Item: χαλκεῖα, ἑορτὴ ἀγομένη Πυανεψιῶνος, εἴτε τῇ Ἀθηνᾷ, εἴτε τῷ Ἡφαίστῳ. Varinus. Inſignia etiam officinis addi ſolere, non eſt ignotum: et Luteciae nulla fere domus eſt, quae non certo ſigno ſit notata. Malo tamen interpretari: vt aeneo vaſi, aut alteri cuipiam rei adiiciatur.

998. 1. ἂν ἄρα ἄτερος ἡμῶν.] ἂν ἄρα ὁ ἕτερος ἡμῶν.

4. Δυοῖν πινακίοιν τὸν ἕνα κληροῦσθαι.] Ergo tabellis in ſortitione ſua nomina inſcripſerunt, vt apud Romanos tabellis ſuffragati ſunt, vnde lex tabellaria.

8. ἀλλ' ἐδ' αἰτίαν τοιαύτης ζημίας ἐνίοις ἔχειν.] F. ἡμᾶς ἔχειν, καλὸν, pro ἐνίοις.

999. 14. εἰ μισθὸς ἐπορίσθη τοῖς δικαστηρίοις.] Fortaſſis expeditione exhauſto aerario, merces iudicibus data non fuit. Nam in Timocratea negat, eos gratis hoc munus obituros.

15. ταῦτα δ' εἰ μὴ συνέβη coniunge.

16. σεσημασμένων ἤδη τῶν ἐχίνων.] Quid vero iſta obſignatio obſtat, quo minus teſtes producantur?

19. ποιήσασθαι αὐτὸν, ὃ λέληθεν.] ἔγνωσαν πολλοῖς, ὅτι ἐποιήσατο. Ne coniunge, ὃ λέληθεν αὐτόν.

24. ἐφ' οἷς ἐρανίζει τούτοις.] δανείζων αὐτοῖς μαρτυρίαν.

1000. 11. ὃ δήπου τοῦτον μὲν δίκαιον.] Sequitur a fine περιόδου ἀποφαντικῆς, ἣν ἔγωγε ἡγοῦμαι: quaſi ea fuiſſet ἐρωτηματική: ἆρα τὸν μὲν δίκαιον.

1001. 19. εἰς παῖδας χορεύσων.] ἀντὶ τοῦ ἐν παισὶ.

24. ἐγὼ μὲν ᾠδένα ἂν οἶμαι.] τὸ ᾠδένα, etiam ſequente vocali ſcribo integrum, ne ᾠδέν neutro genere le-

re legatur. Apostrophus enim facile omittitur, sequente praesertim tenui vocali.

1002. 8. τίς ἦν χρηματιστὴς ὁ πατὴρ.] ἀντὶ τοῦ ὅτι οὐ χρηματιστικὸς ἦν, ἀλλὰ προετικὸς χρημάτων. Haec lectio melior est, quam τίνος ἦν. Nisi quis forte subintelligere velit, ὅτι ἐ χρημάτων, ἀλλ' ἡδονῶν ἐπιθυμητὴς· Φιλογυνὴς μᾶλλον, ἢ φιλοχρήματος.

22. ὁρῶν ὥσπερ ἂν ἄλλον τινα ἑτωσὶ.] ὁρῶν ἑτωσὶ ὥσπερ.

23. καὶ συχνῶς.] S. νεώτερον, τετέσιν, ἐκ ὀλίγοις ἔτεσι. Hoc malo, quam, Idque crebro, vt ad verbum Video referatur.

Ibid. ὅσα ἐξ ὄψεως.] S. τεκμαίρεσθαί ἐφι.

26. τί ταυτὸν ἔχει δικαίως.] F. τί ταὐτὸν ἐμοὶ δικαίως ἂν θείης ὄνομα, S. σεαυτῷ. Locus videtur et corruptus et mutilatus. Deest enim responsio, cuiusmodi fuerit: τί ἂν ἀποκρίναιο; et v. 27. εἰ γὰρ Μαντίθεον non optime cum superioribus cohaerere videtur. Sed quid si legas? τί σεαυτῷ δικαίως ἂν θείης ὄνομα; τί ἂν ἀποκρίναιο; εἰ γὰρ. Haec certe minus habent salebrarum.

1003. 9. ὡς ἐ τῷ χρόνῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ δικαίῳ.] Videtur inuersus verborum ordo: ὡς ἐ τῷ δικαίῳ μόνον, (Iustum enim est suum cuique manere nomen) ἀλλὰ καὶ τῷ χρόνῳ. Tempore qui prior est, potior quoque iure putatur.

10. πρεσβεῖον.] γέρας ὀφειλόμενον τῷ πρεσβυτέρῳ.

19. τοῦτο γὰρ εἰσήχθης.] κατὰ τοῦτο, ἢ ὥστε ἔχειν τοῦτο. Nisi forte τούτῳ dandi casu legendum.

1004. 13. ἐκ οἶδα, οἷον δεῖ τὸν προσήκοντα εἶναι περὶ τοὺς γονέας.] τὸν προσήκοντα, ἀντὶ τοῦ τὸν γνήσιον, ἀλλὰ μὴ νόθον υἱόν.

1005. 1. ἐδ' εἰ τὰ μάλιστα ὁ πατὴρ ὄντα σὲ αὐτοῦ, μὴ ἐποιεῖτο, ἐκ ἀδικῶ.] ἀντὶ τοῦ ἐκ ἂν ἠδίκει.

1006. 6.

1006. 6. ἀντιλαγχάνει μοι τὴν μὴ ἔσαν.] λαγχάνει, ὅτι ἡ δίκη ἀνάδικος.

7. ἐξαρχῆς εἶδεν αὐτὸν ἐᾶν τελέσασθαι.] Sat fuisset, non respondere. Neque enim se in ius vocatum, qui Mantitheus esset, sed Boeotum quendam qui ipse non esset.

17. ὃς ποιεῖ κυρίως εἶναι τὰς παῖδας.] τὸ εἶναι mihi ἀπεῖναι.

26. ὧν γ' ἂν μὴ ὦσι νόμοι legendum, vt annotatum est.

Ibid. ἀλλὰ γνώμη.] τὸ ἀλλὰ videtur expungendum.

1007. 7. καὶ κατὰ τὴν τότε προσομολογίαν. Vera est haec lectio. Supra enim dixit p. 1006. 6. ὁ πρὸ ἱερὸν ἑαυτὸν Βοιωτὸν προσαγορεύσας. Nec reponendum καὶ κατὰ τὴν τοῦ πατρὸς ὁμολογίαν.

IN ARGVMENTVM ORATIONIS CONTRA BOEOTVM DE DOTE.

Pag. 1007. 1. καὶ ἕτος περὶ.] Lego παρὰ, ἢ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ. Nam περὶ significaret, et hic agi de nomine, quod falsum est.

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 1008. 9. ἠνάγκασεν αὐτὸν ὑπομεῖναι τούτους ποήσασθαι.] τὸ ὑπομεῖναι videtur abundare.

1009. 13. ὀκτωκαιδεκαέτη γῆμαι.] F. ὀκτωκαιδεκαέτει dandi casu. quia praecedit συνέβη μοι. Fel. ὀκτωκαιδεκαέτη in prima simplicium.

1010. 26. μεθ' ὧν ἔτος.] ἀντὶ τοῦ μετὰ τότων.

1012. 22. ἵν', ἢ ἐκ μὲν.] τὸ ἢ παρέλκει. Lege ἵν' ἐκ μὲν.

1013. 4. παρεγραψάμενοι Σόλωνα Ἀρχιέα.] ἀντὶ τοῦ ἑλόμενοι.

1013. 14.

1013. 14. *ἀπεδώτησέ μοι.*] F. *μμ.* et mox, v. 15. *ἀδίκως μοι ἐγκαλῶν.* permutatis vocibus *μμ* et *μοι.* et v. 16. *ἔστε ἐφῆκεν*, vnde *ἔφεσις.*

18. *λύσιν τοῖς ἐγκλήμασι.*] Conſtructio poſtulat *λύσειν* per *ει* verbum, *οἰόμενος λύσειν.* et p. 1014. 2. *ἀναγνώσεται ὑμῖν τὰς περὶ τούτων.* et p. 1015. 1. *ἵνα δὲ μὴ ἐξαπατηθῆτε*, pro *ἵνα αὖ.*

1015. 19. *ἐπὶ μὲν τῷ τὰ αἰλότρια λαμβάνειν ἐ, τιῶν ἐποίουν.*

1016. 3. *ἃ φασὶ τὸν πατέρα* Κλέωνα.] De hoc vide Ariſtophanis *ἱππέας* et Thucydidem.

4. *τῶν ὑμετέρων προγόνων.*] Si Cleomedon fuit Cleonis filius, quomodo iſta vox locum habet? niſi et Cleomedon admodum fuerit ſenex, et *πρόγονοι ἀντὶ τῶν πάππων* ponantur.

1017. 1. *ἀποδέδεικται μαρτυρίας.*] Notatum eſt *ἐμβέβληται.* ſupra *συμβεβλῆσθαι μαρτυρίαν*, pro quo fortaſſe legendum *ἐμβεβλῆσθαι.*

6. *ὥσπερ κλητῆρες δύο μόνοι ὄντες.*] Sententia eſt, multos fuiſſe alios eius rei teſtes, vt nihil neceſſe fuerit, iſtos ſycophantas adhibere.

7. *δεκάτην ὑπὲρ τούτου ἐτιάσαμεν.*] Non poſſum hoc melius explicare, quam verbis doctiſſimi viri Ioachimi Camerarii ex annotationibus ad Varennii ſyntaxin. *τῇ ἑβδόμῃ*, inquit, dabatur otium, et permittebantur luſus pueris. *τῇ δεκάτῃ* nomina imponebantur quondam infantibus, vnde eſt *ποιῆσαι* et *ἐτιάσαι δεκάτην* apud Demoſthenem *πρὸς Βοιωτὸν, περὶ τοῦ ὀνόματος*, et *περὶ προικός.* Verum haec *δεκάτη*, non menſis intelligenda eſt, ſed decima, ſiue dies, ſiue nox, poſt genitum puerum.

20. *ὅτι ἔτας ἦν ὁ διώκων.*] Alii addunt *τὴν δίκην.*

1018. 8. *πληγὰς συναψάμενος.*] Commentus, orto iurgio ſe a me vapulaſſe, *πλασάμενος, ὅτι ἐπλήγη ὑπ' ἐμοῦ Βοιωτός.* Hoc fere malo, quam *ἐρεθίσας ἡμᾶς*

ἡμᾶς ἐπὶ πληγὰς ἐλθεῖν: etsi in versione secutus sum hanc sententiam.

1019. 13. παρὰ τῦ ἡμετέρυ προγόνυ.] F. προ-ξένυ. et v. 20. ὑπηρετῦντι, quia praecedit, μοι κε-κομισμένῳ. Nisi placeat τὸ ὑπηρετῶν κατ' ἀντίπτω-σιν εἰλεγμένον.

1020. 8. Κόνωνι τῷ Τιμοθέυ.] Videtur fuisse moris, primogenito aui paterni nomen indere.

13. ἀπαντήσαντες τύτυ.] F. A. ἀπαντήσαντες, τύτυ παρόντος.

1021. 17. ὃν ἔτος περὶκαλεῖτο.] περὶβάλλετο videtur rectius.

1022. vlt. ᾧ προσῆκε καὶ εἴ τις.] M. ᾧ προσῆκεν εἰ καί τις ἄλλος.

1023. 17. πρὸς γὰρ τοῖς ἄλλοις, εἴκοσι μνᾶς δα-νεισάμενος.] Haec lectio vera est, altera inepta.

1024. 22. καὶ νῦν εἰ γενήσεται.] F. καὶ νῦν ἐγ-γενήσεται.

1025. 8. ζῆν σὺν τούτοις.] Alii συζῆν τούτοις, quod perinde est.

IN ARGVMENTVM ORATIONIS ADVERSVS SPVDIAM.

Pag. 1027. 16. φησὶ γὰρ αὐτὸν καὶ τῦ Πολυεύκτυ καὶ τῆς πρεσβυτέρας ὀφείλοντα χρήματα.] F. καὶ τῷ Πολυεύκτῳ καὶ τῇ πρεσβυτέρᾳ.

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 1028. 12. καὶ νῦν κινδυνεύω μὲν ὅμως δ'.] Haec inter se cohaerent, nec opus est κινδυνεύομεν legere.

Ibid. κινδυνεύω ἐχ ὁμοίως ἔχειν.] Sic Plato Euthyphrone: κινδυνεύει σοφός τις εἶναι ὁ Μέλιτος. Nisi forte pro ἔχειν placeat ἔχων: vt sit sententia: ἐγὼ μὲν κινδυνεύω (absolute) ἔχων ἐχ ὁμοίως τύτῳ πρὸς τυτο-νὶ τὸν ἀγῶνα.

1028. 13.

1028. 13. ἀλλ' ἔτος μέν.] ἀντὶ τῦ ἔτος γάρ.

14. πολλάκις εἰθισμένος ἐνταῦθ' εἰς ὑμᾶς εἰσιέναι.] τὸ ἐνταῦθα videtur abundare. Sed ἢ παριέναι legas, vt est annotatum, τὸ εἰς ὑμᾶς abundabit. Lego igitur, aut εἰθισμένος ὡς (hoc enim malo, quam εἰς) ὑμᾶς εἰσιέναι: aut εἰθισμένος ἐνταῦθα παριέναι. Sic posterea, p. 1035. 11. ὅσῳ καὶ πυκνότερον ἐνταυθοῖ παρέρχεται. Sed parum refert, cum sententia sit perspicua. Nam tacite et se commendat, vt a litibus abhorrentem, et aduersarium, vt litigatorem, perstringit.

1029. 8. ἐφ' ᾧτε κομισάμενον.] Si κομίσασθαι legas, erit addendum καὶ μήτε κακόνουν εἶναι. Sed participium melius.

9. ἅπερ ἦν εἰς τὴν ὑσίαν εἰσενηνεγμένος.] F. εἰς τὴν οἰκίαν, quia adoptatus fuerat.

26. καὶ τὸν Λεωκράτην συνέσησε.] ἀντὶ τῦ παρὰ τῦ Λεωκράτους κομίσασθαι ἐκέλευσεν.

1030. 4. εἰς ἃ τις ἀπετίμησεν.] Alii ὅσα τις ἀπετίμησεν, eodem fere sensu.

1031. 10. σκηνήν τε, ἣν ἔχουσιν lege pro δὲ.

14. καὶ προσαναλωσάσης.] Cum ante insumserit, F. προσαναλώσασης, pluribus etiam sumtibus factis.

16. τὰ δὲ ἔτω φανερῶς.] F. A. ὀφειλόμενα, οὐκ ἀποδίδωσι.

17. ὑποκινδύνους αὐτοὺς καθισάντας.] Hoc adiectiuum, vt et ὑπόχους, quod ante habuimus, cum alibi nusquam mihi lectum sit, puto, ὑπευθύνους, quod frequentissimum est, scribendum. Felic. habet ὑπὸ κινδύνους, διαιρέτως, quod nec ipsum placet.

26. ὀφείλειν ἐμοὶ καὶ συσήσαντος.

1033. 9. ὡς λάθρα καὶ διακρυψάμενοι.] M. καὶ ἰδίᾳ, κρυψάμενοι.

16. ἔτ' ἠγανάκτησεν εἰσελθών.] Vel ἔτε εἰσῆλθε καὶ ἠγανάκτησε, neque ingressus aut indignatus est: vel, cum ingressus esset, neque conqueslus est, etc.

1033. pen. καὶ προσοφειλομένων.] ὀφειλομένων πρὸς ταῖς λ' μναῖς.

1034. 6. κατὰ μὲν τοῦθ' ὑμῖν.] Hac quidem ratione. Sed fortasse rectius est, hac quidem in parte: S. κατὰ τὴν ἀποτίμησιν τῆς οἰκίας.

7. σκέψασθε δὴ καὶ περὶ τῶν εἴκοσι μνῶν.] Recte habet haec lectio. Nam 2. minae et 1800. drachmae coniunctae, faciunt 20. minas.

1035. 17. ὡς ὡμολογεῖτο τότε τὰ σημεῖα.

1036. 8. ἐφ' οἷς ἐξέδοτο, τούτων.] Annotatum est ἐξέδοτο τούτῳ, quod fere malim.

10. πῶς ἂν οὐδὲν ἔλαττον.] F. πῶς ἂν τόνδε ἔλαττον ἔχειν, aut πῶς ἂν οὐδὲν ἔλαττον ἔχει (S. ὁ Σπουδίας σε) φήσειέ τις. hoc est, πάντως ἔλαττον ἔχει. Est ὑποφορά: qua quis obiicit, Spudiam cum ornamentis habere tantum 40. minas: accusatorem vero et 40. minas dotis, et praeterea 10. minas postulare, quod ipse negat, cum vxorem inornatam acceperit.

17. προσαπέτισε.] Si dependit Polyeuctus 10. minas, sensus erit, ornamenta illa mulieri non a patre, sed a Leocrate marito, data fuisse. sin ἀπετίμησε: Polyeuctum, ornamenta filiae ab se data 1000. drachmis aestimasse, vt dos 40. minarum compleretur. M. προσαπετίμησε.

16. ἐγὼ δ' ἅπερ ἔπεμψέ μοι, χωρὶς τῆς προικὸς, ὅσ' ἔχω μόνον.] Videtur mendosus hic locus: et emendationis coniectura me destituit. sed fortassis in hac obscuritate παν ἔργημά τι ῥητορικὸν ἐμφωλεύει.

22. ἐπετιμᾶτο.] ἀπετιμᾶτο.

Ibid. ταῦθ' ἅπερ ἀπετετίκει.] Ergò ornamenta maritus dedit, pater persoluit.

IN ARGVMENTVM ORATIONIS ADVERSVS PHAENIPPVM.

Pag. 1038. 7. πεπονηκέναι λέγων.] χρήμασιν ἀπειρηκέναι καὶ ὅθ' οἷός τ' εἶναι τριηραρχεῖν. sic supra

v. 1. τῷ

v. l. τῷ πεπονηκότι τούτων, non significat, ei, qui diligens fuerat in administratione: neque hic, cum diceret, se diligentem fuisse in administrando: sed vt in orationis περὶ στεφάνου argumento, p. 223. l. τὰ πεπονηκότα μέρη τῆς τείχους, τὰ ἐπιφανῶς ἔχοντα καὶ ἐρεπόμενα.

13. καὶ ψευδῶς ὀφείλει πολλὰ πραττομένῳ.] Appositisse creditorem, qui magnam ab ipso pecuniam postulet, significat.

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 1039. 18. τοῖς ἐργαζομένοις ἐν τοῖς ἔργοις.] τοῖς μεταλλικοῖς: iis, qui fodinas habent, qui et Germanice alicubi appellantur *Die Gewerken*, ab operando.

19. τὰ δίκαια μεγάλαις περιπεπτωκὼς ζημίαις.] Absurda est haec lectio. Itaque repono τὰ δὲ καὶ μεγάλαις περιπεπτωκὼς ζημίαις, quia antecedit, v. 17. τὰ μὲν τῆς ζημίας autem hic ad detrimenta rei familiaris potius, quam ad mulctas a iudicibus irrogatas, pertinere videntur. Nam eae mox seorsim exponuntur.

21. τρία τάλαντα καταθεῖναι· τάλαντον κατὰ τὴν μερίδα.] Mutilus videtur hic locus. Nam et qua ratione reliqua duo talenta deberet, exponendum fuit, nisi placeat τὸ κατὰ distributiue positum esse: singula talenta pro singulis portionibus.

1040. 14. περιαγαγὼν τὴν ἐσχατιάν.] ἀντὶ τοῦ περιών. ἐσχατιὰ δὲ, ἄκρα τελευταία, τὸ ἔσχατον μέρος χωρίου τὸ συνάπτον τοῖς ὄρεσιν ἐρημία. Hesychius. Varinus vero παρὰ τῷ ποιητῇ ἔσχατον τόπου μέρος, χωρίου ἔσχατα, ὦ γειτνιᾷ ἔρημος τόπος. Nobis licet vertere agrum seu praedium, generali verbo pro speciali vsurpato, ob Latini sermonis penuriam: quod saepissime vsu venit, vt καιρὸς, εὐκαιρία, ἀκαιρία, tempus, βουλὴ, εὐβουλία, ἀβουλία, δυσβουλία, consilium, et alia sexcenta.

1040. 22. ὁ ἀπηλωημένος.] Suidas: ὁ ἀπὸ τῆς ἄλως συγκεκομισμένος μετὰ τὸ ἀλωηθῆναι, τουτέστι τὸ πατηθῆναι. Thema eſt, ἀλωάω, ἀπαλωάω, διὰ τοῦ ω μεγάλου, quia fit παρὰ τὴν, ἄλων ἀττικῶς, ἀπαλοιάω autem per οι, τὸ ἀποκόπτω, vnde πατραλοίας, ὁ φονεὺς τοῦ πατρός.

1041. 3. πλέον δραχμὰς.] Numerus deeſt. Nam ſi legas πλέον δραχμῆς, ſex aſini cum agaſonibus plus conſument.

5. ἐπὶ τὰ ἱερὰ ἀπαντᾶν.] Hinc apparet, in permutationibus, eos rem diuinam facere ſolitos.

17. μὴ ἐξάγειν τὴν ὕλην.] ὕλη ſylua eſt, et in genere, materia: quae cuiusmodi hic fuerit, lignane, an argilla, an ſtramen, aut foenum, aut aliquid aliud, quaerant curioſi.

1042. 11. μὴ εἰθὺς ἐπὶ κεφαλὴν εἰς τὸ δικαστήριον βαδίζειν.] ἀντὶ τοῦ αὐθαδῶς καὶ ὁρμητικῶς. 6. cap. Eſtheris, λυπούμενος κατὰ κεφαλῆς poni videtur ἀντὶ τοῦ σφόδρα καὶ ὑπερφυῶς.

14. τῇ ὀγδόῃ φθίνοντος.] τῇ τρίτῃ ἐπὶ εἰκάδι. 23. Auguſti.

16. τῇ ἕκτῃ.] τῇ πέμπτῃ ἐπὶ εἰκάδι. 25.

17. εἰς ἑτέραν.] εἰς ἑβδετέραν, ἀττικιστί.

26. πολλάκις γὰρ παρά γε τοῖς νόμοις.] Vtrum παρά γε τὸς νόμους, an ἐν τοῖς νόμοις. videtur τὸ παρὰ ex inferiore verſu παρὰ ταῖς ἀρχαῖς et huc perperam translatum.

27. ἑτέραν, ἡμῖν αὐτοῖς συγχωρήσαντες, ἐθέμεθα παρὰ ταῖς ἀρχαῖς ἀπάσαις καὶ δίκας καὶ κρίσεις ἀναβάλλονται τοῖς ἀντιδίκοις οἱ ἄρχοντες.] hic diſtinguo et lego hunc locum: συγχωρήσαντες ἡμῖν αὐτοῖς, ἐθέμεθα ἑτέραν (ἡμέραν) παρὰ ταῖς ἀρχαῖς ἀπάσαις καὶ οἱ ἄρχοντες ἀναβάλλονται δίκας, etc.

1043. 12. ὅπερ καὶ μικρῷ πρότερον εἶπον, πρώην ἔδωκέ μοι βιβλίον ἀδεῖν, ἀλλ' ἢ βουλόμενος δοκεῖν μὲν δεδωκέναι

δωκέναι τὴν ἀπόφασιν.] Videtur Phaenippus dediſſe libellum, ſed ita negligenter et confuſe ſcriptum, vt nihil inde certi colligere potuerit accuſator: idque fieri potuit, vel imperitia ruſtica, vel calliditate, aduerſarii deterrendi cauſa.

1043. 17. πλέον νέμειν τῷ δικαίῳ.] πλέον, ἢ δίκαιόν ἐστι. Non eſt plus aequo tribuendum: vel, non committendum vobis eſt, vt meliore conditione ſint, quam caeteri. νέμειν πλέον τῷ δικαίῳ, ἀντὶ τοῦ πλεονεκτεῖν ἐᾶν.

22. τὴν εἰς τὸ δικαστήριον.] κατ' ἀντίπτωσιν, καὶ προθέσεων ἐναλλαγήν, τὴν ἐν τῷ δικαστηρίῳ, ſicut εἰς οἶκον εἶναι, ἀντὶ τοῦ ἐν οἴκῳ.

1044. 8. ὧν ὤμοσα πρὸ τῆς ἀποφάνσεως. et ibid. πλὴν τῶν ἐν τοῖς ἔργοις. et v. 17. τοῖς ἀργυρείοις.

1045. 3. πωλῶν τὰς κριθὰς ὀκτωκαιδεκαδράχμους.] τὸν μέδιμνον ὀκτωκαίδεκα δραχμῶν.

4. καὶ τὸν οἶνον δωδεκάδραχμον.] τὸν ἀμφορέα, ἢ μετρητὴν δώδεκα δραχμῶν. Gaza Metretam vertit amphoram, Eraſ. 2. Ioannis: Cadus, inquit, ſiue metreta, menſura congiorum decem. In Lexico Graecolatino ἡ μετρητὴ genere foemineo ὀξυτόνως ſcriptum eſt, hic maſculino παροξυτόνως ὁ μετρήτης. In veteribus Graecis Lexicis hanc vocem non reperio. In Iohanne acuitur ὑδρίαι χωρούσαι ἀνὰ μετρητὰς δύο ἢ τρεῖς. Vbi genus diſcerni haud poteſt. Pollux: μετρητὰς οἴνου Δημοσθένης. lib. 4. cap. 23. et l. 10. cap. 20. ἀλλὰ καὶ μετρητὴν (διὰ τοῦ ι. παρὰ τὴν μετριότητα ὁ Φιλύλιος) τὸν ἀμφορέα εἴρηκεν. et Φιλόχορος παρὰ τοῖς παλαιοῖς φησὶν ἀμφορέα κεκλῆσθαι καδδον.

18. ἑκατέρῳ ἐμοὶ καὶ τῷ ἀδελφῷ.] Vtrum ſingulis 45. an vtrique ſimul?

1046. 11. καταβέβηκεν ἀπὸ τῶν ἵππων.] Si ἱππέων legas, vertito: deſerta equitum claſſe vehiculum ſibi comparauit. Videtur alludere ad prouerbium ἀφ' ἵππων ἐπ' ὄνους μεταβῆναι.

1046. 12. τηλικοῦτος ὤν.] Vel ad iuuenilem aetatem, vel ad staturae proceritatem referri potest: quarum neutram deceat vehiculo potius, quam equo, vehi: cuius in re bellica nullus sit vsus. In itinere quidem faciendo proceres nostri seculi curribus Hungaricis, quas Gutschas vocant, malle vti quis miretur? quibus bina milliaria Germanica et amplius, singulis horis in planicie confici possunt: id quod vix credidissem, nisi expertus ipse essem, Augusta Landspergam duabus horis peruectus, postridieque totidem reuectus: quae oppida sex mediocribus milliaribus inter sese distant, totidemque horas equitando absumunt.

22. τοὺς δὲ νομίζοντας ἀπολαύειν.] Sententia postulat ἀπολλύειν.

1047. 3. λέγε ἐντεῦθεν, εἰ ἐπὶ τούτοις τάδε ὀφείλω.] Alii ὀφείλει. F. εἶτ' ἐπὶ τούτοις τάδε ὀφείλω, vt sint verba τῆς ἀποφάνσεως.

1048. 16. καὶ τὴν τετιμημένην.] Aestimatam. F. caesam materiam, τὴν τετμημένην. Nulla enim τῆς τιμήσεως facta est mentio, nisi quod aliquas drachmas Phaenippum inde percipere in dies singulos dixit.

1049. 3. καὶ ἐπὶ τὸν δραπετεύοντα τῶν ἄλλων.] Lego καὶ ἐπί τινα δραπετεύοντα.

4. τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ νῦν.] Quia verba haec minus belle cohaerent, τὸ καὶ νῦν praetermisi, sententiam secutus.

10. περιελαθέντα περιιδεῖν.] ἐπιτρέπειν περιελαύνεσθαι. Sed nihil vetat vertere: Neque ab istis exagitatum negligatis.

IN ARGVMENTVM ORATIONIS ADVERSVS MACARTATVM.

Pag. 1049. 4. ὡς οὖσα ἐγγυτάτω τῷ γένει.] S. τῷ Αγνίᾳ συγγενεστάτη noluit dicere. Philolaus τοὺς ἄγχιστ' ἐκγεγαῶτας poetice appellat. ἐγγυτάτω autem ad-

tem aduerbium eſt, pro ἐγγυτάτη, ab ἐγγὺς, ἐγγυτέρω, ἢ ἔγγυον, ἔγγυσα, ἢ ἐγγυτάτω.

6. διαθήκαις ἰσχυριζόμενοι datiuo lege.

9. εἰς ὧν γὰρ ὁ Θεόπομπος.] F. εἰσιὼν δ' ὁ Θεόπ.

IN IPSAM ORATIONEM.

Nulla eſt fere inter Demoſthenicas orationes ita partim deprauata, partim perplexa, vt haec. Itaque confiteor, me aliquot loca parum intelligere: quo minus Oporinum noſtrum in prima editione idem conqueſtum fuiſſe miror. Nam cum is negaret, ſe meam huius orationis interpretationem vbique intelligere, ego rogabam, num ipſe Graeca aſſequeretur? quod cum aeque negaret, pares ergo, inquam, ſumus: nosque plurimos ignorationis huius ſocios eſſe habituros exiſtimo. ἐπιγεάφεται μὲν ἔν ἐστιν ὁ λόγος πρὸς Μακάρτατον, ἀθλιώτατον δ' ἂν ποιήσειε τόν τε ἑρμηνεύοντα καὶ τὸν ἐξηγέμενον· καὶ πολὺς μὲν ἐν τῷ λόγῳ ὁ περὶ Ἀγνίᾳ λόγος, ἥκιστα δ' ἀγνεύει πλείστων σφαλμάτων τε καὶ δυσκολιῶν ὁ λόγος, νόμους τε ἔχων παλαιοὺς, καὶ χρησμοὺς ἀλλοκότους, καὶ γενεαλογίας δυσεφίκτους. Operam tamen pro virili dedi, vt apparet, τὰς δευτέρας φροντίδας non prorſus fuiſſe inanes et ſuperuacaneas, non vtique minore labore ſuſcepto, quam ab iſtoc ipſo Soſitheo, qui filioli nomine in haereditatem agit, ſed nequaquam paris remunerationis exſpectatione. Sunt enim iis plerique praediti ingeniis, vt contra aequiſſimam Ariſtotelis poſtulationem, nec pro inuentis gratiam habeant, et praetermiſſis veniam negent: et, ſi qua forte culpa commiſſa fuerit, nullam imbecillitatis naturae communis, aut fortunae aduerſioris, rationem habeant: ſed e veſtigio et ſcriptorem et librum capitis damnatum in Barathrum abiiciant. ἀλλ' οἰστέον καὶ πιστέον.

1050. 4. ὥστε ἔχειν.] ἵνα ἔχωσι, τελικῶς, ἀλλὰ μὴ ἀποφατικῶς.

pen. ὅ, τι ἂν ἐπέλθοι τούτοις.] ἀντὶ τοῦ αὐτοῖς.

1051. 5. Ἀγνίᾳ τῷ Ἐξοίδ.] Duo fuerunt Hagniae, vnus Buſeli, alter Polemonis filius, ſuperioris Hagniae nepos, Buſeli pronepos. Vnde autem hic poſterior, cuius haereditas controuerſa eſt, τοῦ Ἐξοίδ dicatur, non aſſequor: legendumque cenſeo, τοῦ Πολέμωνος. Glaucus quidem et Glaucon Exoei filii, vt et Buſelus ipſe, dicuntur. Vnde hoc nomen ad Hagniam eſt errore librarii translatum.

21. ἢ παρακαταβάλλειν βέλτιον τοῦ κλήρου τοῦ Ἀγνίδ.] ἐπιδικάζεσθαι τοῦ κλήρου ἐκ παρακαταβολῆς.

1052. 13. τὸν νόμον κελεύειν παρὰ τοῦ ἐπιδεδικασμένου καὶ ἔχοντος τὸν κλῆρον, προκαλεῖσθαι, ἐάν τις βέλτιον ἀμφισβητεῖν.] προκαλεῖσθαι παρά τινος pro τινὰ προκαλεῖσθαι, ſuſpectum mihi eſt, etſi poſt ſequitur, p. 1054. 25. ἀναγνῶθι τὸν νόμον, καθ' ὃν ἡ πρόσκλησίς ἐστι παρὰ τοῦ ἔχοντος τὸν κλῆρον. Videtur et προκαλεῖσθαι pro προσκαλεῖσθαι fere vbique ſcriptum. Nam αἱ προκλήσεις fiebant extra iudicium.

21. καὶ τρεῖς χόας lege, παροξυτόνως, παρὰ τὸ χοῦς. Nam χοαὶ ὀξυτόνως ſunt inferiae et parentalia.

27. πέμπτον γὰρ μέρος εἶχον τοῦ ὕδατος.] Ergo tres choes amphoram faciunt.

1053. 3. καὶ δίσκων τεττάρων.] Cum accuſatores 4. fuerint, et vna rea mulier, videntur 5. diſci ponendi fuiſſe. Scriptum fortaſſis eſt δ' pro ε: niſi forte duo ex illis ex profeſſo coniuncti fuerint.

13. εἰς τὰς φρεάτορας τὰς τοῦ Ἀγνίδ.] τοῦ Εὐβουλίδου legendum.

15. ἵνα μὴ ἐξερημωθῇ ὁ οἶκος.] ὁ μὲν ἦν, ὦ Σωσίθεε, ἀλλ' ἵνα σὺ τὰ χρήματ' ἔχῃς. Nam Soſitheo, ſemel a Theopompo victo, non licebat denuo ius de eadem re adipiſci καὶ παλινδικεῖν. Sed cum iniuriam ſibi fa-

sibi factam putaret, quid facit? filium suum tertium Eubulidem adoptat, secundo Eubulidae, socero, defuncto, (quae adoptio haud dubie acriter est, vt contra leges facta, oppugnata a Macartato) et filii sui nomine agit in haereditatem Hagniae, quam secundus Eubulides, secundae Phylomachae pater, iure agnationis tenuerat, filiaeque reliquerat.

21. ὅπως ἐκ τῆς θυγατρὸς.] Cur ergo non primogenitum illi adoptandum dedisti, Sosithee? Quia non tibi familia Eubulidae, sed pecunia curae fuit: ὁ μὲν ἦν λόγος εὔμορφος, ὁ δὲ λέγων ἄπιστος.

1054. 11. ἐψηφίσαντο τὰ δίκαια.] Quae fuerunt illa? τὸν παῖδα τοῦτονὶ εἰσάγεσθαι, ἀντὶ τοῦ ὅτι εἰσάγεσθαι. Sic malo accipere εἰδικῶς, quam τελικῶς, vt ante verti: decreuerunt, Iudices, recte et conuenienter, vt puer hic Eubulidae filius in Hagniae familiam introduceretur. Neque vero me pudet meliora peioribus substituere, etsi et illa interpretatio defensionem habet ex ambiguitate constructionis.

17. κύριον ἐπιγραψάμενος τὸν ἀδελφὸν τὸν ἑαυτοῦ.] Hinc apparet, Eubulidem, cuius nomine haec habetur oratio, minorennem fuisse, ac potius infantem.

27. ἐὰν δ' ἐπιδεδικασμένῳ.] F. ἐὰν δ' ἐπιδεδικασμένῳ ἀμφισβητῇ τις τοῦ κλήρου. Nisi placeat exponere ἐπεὶ ἐπεδικάσατο.

1055. 1. ἀτελὴς ἦσαν.] ἄπρακτος καὶ ἀνωφελὴς· ὅθεν ἰσχύσει καὶ ἀποδεδιώξεται.

3. προσκαλείσθω κατὰ ταὐτὰ.] S. ὁ ἐπιδικαζόμενος ἐκεῖνον (f. τὸν ἔχοντα τὸν κλῆρον, ἢ τὴν ἐπίκληρον) ᾧ ἡ προθεσμία μήπω ἐξῆκεν, qui nondum tot annos haereditatem tenuit, vt ei litem intendere nefas sit. Alibi quinquennii fit mentio. Apud Iurisconsultos est praescriptio longi, longioris, longissimi temporis. Sed haec nihil ad Demosthenem.

4. τὴν δ' ἀμφισβήτησιν εἶναι τῷ ἄρχοντι.] Disceptatio

ptatio autem praetoris esto. F. πρὸς τῷ ἄρχοντι: disceptetur autem apud praetorem.

1055. 5. καθότι ἐπεδικάσατο οὗ ἂν ἔχῃ τὰ χρήματα] F. ὡς ἂν ἔχῃ τὰ χρήματα.

12. οὐδὲ ὄντα οὐδενὶ ἄνθρωπον.] Lege οὐδένα ἄνθρωπον, ἢ οὐδένα ἀνθρώπων.

19. οἱ πόῤῥω καθήμενοι ἀπολείπεσθαι.] S. τῆς θεωρίας ἐδόκουν.

1057. 4. οἰκειότατον μᾶλλον.] πολλῷ οἰκειότερον.

9. παρακολουθήσαιτε καὶ αἰσθήσαισθε.

Ibid. τούτοις ὅτι εἰσί.] ἀντὶ τοῦ ὅτι οὗτοί εἰσι, κατ' ἀντίπτωσιν.

12. καὶ οὗτος μὲν ἅπαις ἐτελεύτησεν lege.

1058. 2. τῷ μὲν οὖν Θεοπόμπῳ.] Hanc genealogiam equidem non satis intelligo, propter multiplices genitiuos, et vocabula cognationum parum dilucida, dum alii necessarii cum aliis conferuntur. Neque est haec multum diuersa a consuetudine Concordiensium agricolarum in Alsatia, qui ab abnepote ad abauum solent adscendere, hoc modo: Petrus Ioannis, Iacobi, Philippi, Arbogasti. Nec in argumento Archidami Isocratis huic dissimilis ratio est: nisi quod ibi articuli additi rem dilucidiorem faciunt: κατάγεται δ' οὕτως ὁ μικρὸς Ἀρχίδαμος. Ζευξίδαμος, οὗ Ἀρχίδαμος, οὗ Ἄγις, οὗ Ἀγησίλαος, οὗ Ἀρχίδαμος: et in Euangelio Matth. fit idem verbo ἐγέννησε, et apud Lucam: Ιησοῦς ὢν, ὡς ἐνομίζετο υἱὸς Ιωσὴφ, τοῦ Ηλεὶ, τοῦ Μαθὰτ, τοῦ Λευὶ. καὶ τὰ λοιπά. Sed quantum ex ea colligere possum, haec ratio est necessitudinis, quam in tabella delineaui. Hagnias, Eubulides, fratres. Phylomache, Philager, fratrum liberi. Hi procreant Eubulidem: Eubulides Phylomachen accusatoris vxorem: e quibus nascitur Eubulides in Hagniae familiam adoptatus in linea descendente, Stratius autem, Charidemus, Theopompus, Macartatus, sunt in linea collaterali.

GENEA-

GENEALOGIA,

CVIVS IN HAC ORATIONE FIT MENTIO.

EXOEVS

BVSELVS

1. *Hagnias* —— 1 *Eubulides.* —— *Stratius* —— *Habron* — *Cleocritus.*

Polemo et Phylomache 1. *Hagnias orbus, cuius est haereditas.*

Philager.
Euctemon.
Callistratus, auus maternus Sosithei accusatoris.

Phanostrate et Charidemus. *Filia neptis, mater Sosithei ex*

Theopompus et Stratocles. *Callistrato.*

Macartatus Theopompi filius, reus: qui tenet haereditatem Hagnianam, euictam a patre Theopompo et ereptam Phylomachae secundae, cuius filius Eubulides 2. eandem recuperare studet, vt Hagniae secundo genere propior. Propinquitas autem illa exsistit a Phylomache prima, Hagniae secundi amita, Phylomachae secundae auia materna: quae, licet foemina, est in descendente linea Hagniae primi: Theopompus autem etsi eadem necessitudine Hagniam secundum attingit, qua Eubulides 2. aeque est ex alia familia atque Theopompus: tamen potiore iure est propter matrem 1. Phylomacham, Hagniae primi neptem, secundi amitam. Alioqui Theopompo et Eubulidae fuisset ex aequo diuidenda haereditas, cum vterque sit Hagniae posterioris frater patruelis. Ex hac delineatione, et collateralium inter se et adscendendo et descendendo collatione, paulo rectius statui poterit de gradibus et nominibus necessitudinum; quae permutata non vno in loco cum essent, et Graeca nomina ἀνεψιῶν late pateant, procliuis in conuertendo lapsus fuit, vocabula ipsa potius, quam seriem generis, intuenti. Quorum explicationem hic ordine subiiciamus, seorsim a caeteris annotationibus, vt res ipsa in conspectu posita lectorem admoneat.

E Philagro et Phylomache 1. nascitur 2. Eubulides. Is procreat 2. Phylomacham, Sosithei accusatoris vxorem, Eubulidae pueri, in familiam secundi adoptati matrem: qui ratione propinquitatis Hagniae secundi, qui orbus decessit, haereditatem sibi vendicat. Causam huius agit Sositheus naturalis pater, autore dato fratre pueri.

1056. 22. *Στράτιος ὁ τετὲ πρόγονος Μακαρτάτε.*] Proauus. Series haec eſt: Stratius, Charidemus, Theopompus, Macartatus.

23. *καὶ ἕτερος Ἀγνίας, ὁ τετὲ πρόγονος τῦ παιδὸς.*] Abauus, ſi etiam pueri matrem numeres: proauus, ſi, matre omiſſa, Eubulidis aui filium ſtatuas. Series haec eſt: 1. Hagnias, Phylomache, Eubulides, Hagniae ſecundi patruelis, Phylomache ſecunda, Eubulides tertius. In hac ſerie duae quidem intercurrunt mulieres, quibus mares, quamuis remotiores, praeferuntur, ſed in eadem familia tantum, vt opinor.

vlt. *καὶ προσήκει μᾶλλον τῷ Ἀγνίᾳ.*] S. *τῷ μεγάλῳ, ἢ προτέρῳ, τῷ Βασέλε υἱεῖ.*

1057. 3. *ἀδελφιδῆς δ' Ἀγνίε*] Hagnias ✕ Stratius. Polemo ✕ Charidemus.

5. *ἢ τὸν ἀδελφιδῆν.*] *τὸν τῦ ἀδελφῦ υἱὸν Χαρίδημον.*

15. *ἀνεψιῷ ὄνλι ἑαυλῦ.*] *ἀδελφιδῷ.* Hagnias ✕ Eubulides. Polemo ✕ Philager.

16. *ὁ γὰρ Φίλαγρος ἀδελφὸς ἦν Εὐβελίδου τοῦ ἀδελφῦ τῦ Ἀγνίε.*] Falſum hoc eſt. Legendum igitur, vt genealogia oſtendit, *ὁ Φίλαγρος υἱὸς ἦν.*

27. *Στρατίε δ' υἱδῆς.*] Nepos ex filio. Stratius, Charidemus, Theopompus.

vlt. *καὶ ἡ Θυγάτηρ πάλιν.*] F. A. *καὶ ἡ Θυγάτηρ, ὅτι πάλιν.*

1058. 2. *τῷ μὲν ἓν Θεοπόμπῳ.*] Labyrinthus eſt hic locus, et plane crux fixa interpretibus: quem initio ſic tranſtuli, non quod veram interpretationem putarem, ſed ne lacunam relinquerem. Sed Theopompo natus eſt filius Macartatus: Eubulidae autem, Phylomachae filio, qui conſobrinus Hagniae paternus fuit: quum Eubulidae conſobrini filius Hagniae a patre ſit hic puer, etc. Haec, vt ingenue fatear, nec ipſe intelligo. Sed eſt locus et male diſtinctus, et alioqui

alioqui corruptus. Nam poſt Μακάρτατος ἐτοσὶ v. 3. coli nota eſt ponenda: et, τῷ δὲ Εὐβουλίδῃ, ἀπὸ κοινῆ repetendum, ἐγένετο ἐτοσὶ ὁ παῖς. et mox, v. 5. πρὸς πατρὸς Εὐβουλίδῃ, perperam ſcriptum eſt pro Φιλάγρῳ, vt genealogia docet. Sic ergo verba ordinabis: ἐτοσὶ δὲ ὁ παῖς, ὧν Ἀγνία παῖς ἀνεψιᾶ πρὸς πατρός. ἐγένετο υἱὸς Εὐβουλίδῃ, τῷ ὄντι υἱεῖ μὲν Φυλομάχης, ὄντι δὲ ἀνεψιῷ Ἀγνίου πρὸς πατρὸς Φιλάγρῳ.

Nunc hos inter ſe comparemus:

Hagnias ——— Eubulides

Phylomache———Philager

Hagnias. ———2. Eubulides

3. Eubulides. Ita fratres ſunt 1. Hagnias et 1. Eubulides: Phylomache et Philager patrueles: conſobrini vero aut amitini (ſecundum iurisconſultos) inter ſe ſunt Hagnias et Eubulides, natus ex amita Hagniae ſecundi, ſorore, et Philagro, fratre Polemonis, qui Polemo fuit Hagniae ſecundi pater. Nam Donatus ait, conſobrinos eſſe, natos ex fratre et ſorore. Sed Demoſthenes, omiſſa hic Phylomacha, patres ſecundi Hagniae et Eubulidae ſecundi confert: qua ratione fratres patrueles erunt, e tribus fratribus nati. et Eubulides tertius erit Hagniae ſecundi fratris patruelis filius. Multum refert, quos inter ſeſe conferas. Sunt enim haec τῶν πρός τι, et alio atque alio reſpectu alias atque alias appellationes ſortiuntur. Verto igitur de integro ſic: Ac Theopompo filius Macartatus: Eubulidae autem, Phylomachae filio, (qui, reſpectu patris Philagri, Hagniae patruelis fuit) (Nati enim ſunt duobus fratribus, Polemone et Philagro) puer hic natus eſt, Hagniae coniunctus, vt filius patruelis fratris. Qui habet aliquid melius et certius et dilucidius, doceat. Vocabula iſta cogna-

cognationum et affinitatum tam Graeca, quam Latina ab aliis aliter vſurpantur: quorum controuerſiis decidendis ego me nolo arbitrum honorarium interponere Illud tantum rogo, vt, ſi quis ea, quibus ego ſum vſus, improbarit, tum demum erroris me condemnet vbi omnia Lexica Graeca et Latina, inter ſeſe collata conſentire probarit.

1058. 5. ἀνεψιᾷ παῖς ὢν Ἀγνίας.] Etymologicon: ἀνεψιοὶ λέγονται παρὰ τὸ ἄνωθεν συνῆφθαι εἰς συγγένειαν. Heſychius: ἀνεψιοί, ἀδελφῶν υἱοί. ἀνεψιαδῆς (qui et ἀνεψιάδης a Polluce dicitur) ὁ ἐκ τῆ ἀνεψιᾷ ἢ τῆς ἀνεψιᾶς γεγονὼς: ἀνεψιότης, ἡ μέχρι ἀνεψιαδῶν συγγένεια. Suidas Heſiodum Homeri ἀνεψιάδην facit, hoc modo adſcendendo: Heſiodus, Dius, Ampelides, Melanopus, ὃν φασί τινες τῆ Ὁμήρῳ προπάτορος εἶναι πάππον. Sed ſi Herodotum ſecuti, Melanopum Critheidis patrem, e quo natus Homerus ſit, ſtatuamus, legendum erit: προπάτορα εἶναι, ἢ πάππον. Age deſcendamus:

Melanopus

Ampelides	Critheis
Dius	Homerus
Heſiodus.	Iulius Pollux lib. 3.

cap. 2. paulo dilucidius haec explicat: ἀνεψιοὶ ἀδελφῶν παῖδες, εἴτε πατραδέλφων, εἴτε ἐκ μητραδέλφων· εἴτε ἐξ ἀδελφῆς, ἢ ἀδελφῆς· εἴτε ἐκ δυοῖν ἀῤῥένων ἀδελφῶν, εἴτε ἐκ δυοῖν θηλειῶν. αὐτανεψιοὶ, οἱ ἀνεψιοί. οἱ ἐκ τῶν ἀνεψιῶν φύντες ἀλλήλοις ἀνεψιάδαι, εἴτε ἐξ ἀμφοῖν ἀῤῥένων εἶεν, εἴτε θηλειῶν, εἴτε ἐξ ἄῤῥενος καὶ θηλείας.

ἀνεψιάδης { δῆς ὅ, τε ἀνεψιαδῆς καὶ δῆ ἡ ἀνεψιαδῆ, οἱ ἐξ ἀνεψιαδῶν ἀλλήλοις ἐξανεψιοὶ καὶ ἐξανεψιαί. Quaerendum hic videtur,

tur, iidemne sint ἀνεψιοὶ καὶ ἀδελφιδοῖ, an vero diuerso respectu sic appellentur. Exempli gratia.

Peleus	πάππος	Telamon	Auus
Achilles	υἱὸς	Aiax	Filius
Pyrrhus,	υἱωνός,	Euryfaces,	Nepos.

Peleus

Peleus, Telamon, fratres sunt, Achilles, Aiax, fratrum filii, atque iterum Pyrrhus et Euryfaces. Sed Aiax et Euryfaces ad Peleum relati suntne prior ἀνεψιὸς, ἢ ἀδελφιδοῦς; posterior ἀνεψιαδοῦς, ἢ ἀδελφιδοῦ υἱός; et quomodo Latine appellantur? Aiax nepos ex fratre, Euryfaces nepotis ex fratre filius, an habent singula nomina? Iam Achilles et Aiax, suntne ἀνεψιοὶ, an ἀδελφιδοῖ inter se appellandi? Latine quidem fratres patrueles dicuntur. Iam Euryfacis patruus est Achilles, πάτρως, ἢ πατραδελφος: magnus patruus Peleus: sed quomodo Graece dicitur? Aliudne habet nomen, quam πατραδελφὸς πάππου; Haec et similia velim accuratius explicari a iurisconsulto, qui idem et Graecae linguae peritus esset, et Graeca cum Latinis conciliare, et pro diuersitate respectuum inter se comparare. Idque aut iam feciſſe, (Nondum enim eius scripta legendi otium habui) aut facturum esse virum clariſſimum et diſertiſſimum, Matthaeum Wesenbeccium, et spero, et opto. Vulgaria ista sunt, ἀδελφὸς ὁμοπάτριος καὶ ὁμομήτριος, ἀδελφὴ, frater, soror. ἀδελφιδοῦς, fratris aut fororis filius. ἀδελφιδῆ, fratris aut fororis filia. πάτρως, πατραδελφος, θεῖος πρὸς πατρὸς, patruus. μήτρως, μητραδελφος, θεῖος πρὸς μητρὸς, auunculus. πατραδελφη, amita. μητραδελφη, matertera. ἀνεψιὸς, consobrinus, fratris vel fororis meae filius, nepos ex fratre vel sorore: ἀνεψιὸς πρὸς πατρὸς, patruelis, amitinus. (sed de posteriore dubito) ἀνεψιὸς πρὸς μητρὸς, consobrinus. ἀδελφαί, sorores. ἀδελφιδαῖ, filiae sororum, conso-

consobrinae. ἀδελφιδαῖ, neptes ex sororibus, vel sobrinae. ἀδελφοὶ, fratres. ἀδελφιδοῖ, fratrum filii patrueles. ἀνεψιοὶ, nepotes e patruelibus, vel sobrini. ἀνεψιαδῆς, ἢ ἀνεψιαδᾶς, filius vel patruelis, vel amitini, vel consobrini. Sic ἀνεψιάδη, filia, etc. ἀνεψιότης, cognatio patruelium et consobrinorum. Graeci Iurisconsulti ἀνεψιὸν vocant ἐξάδελφον, ἐξανέψιον, ἢ διοσανέψιον, τὸν ἀνεψιαδῆν: ἀδελφὸν ἑτεροθαλῆ, τὸν μὴ ἐξ ἀμφοῖν γονέοιν, ἀλλ' ἢ ὁμοπάτριον μόνον, ἢ ὁμομήτριον. In Latinis appellationibus sobrinorum et consobrinorum non omnes consentiunt. Donatus: Sobrini sunt e duabus sororibus, Consobrini ex fratre et sorore. Sed Cicero sobrinos remotiores facit, cum 1. de Off. dicit, Consobrinorum, sobrinorumque coniunctiones. Franciſc. Hotomannus, ex iurisconsultorum autoritate: Consobrini (inquit) sunt, qui quaeue aut e duabus sororibus nascuntur, vel ex auunculo aut matertera prognati, vel in genere ἀνεψιοὶ, quilibet fratrum aut sororum liberi. Patrueles fratres et sorores vel e duobus fratribus, vel e patruo. Patruus magnus, frater aui, patruus maximus, abaui frater. Sobrini proprie dicuntur sororum fratrumque nepotes et neptes, et sunt vltimi cognationum gradus. Sobrinus patris mei consobrini filius et matris meae consobrini filius. Sobrinus est nepos magni patrui. Proauunculus proauiae pater: promatertera, proauiae soror. Atauus, abauus, proauus, auus, pater, filius, nepos, pronepos, abnepos, atnepos, nota sunt. Amitini inter se dicuntur, ex fratre et sorore nati. hos Donatus appellat consobrinos. Thesaurus Roberti Stephani sic habet: Sobrini sunt 1. sororum filii, 2. ex fratribus, sororibus, patruelibus, consobrinis, amitinis, procreati et quicunque cognati.

1061. 4. ἀνεψιὸν εἶναι ἐκ πατραδέλφων, Πολέμωνι τῷ πατρὶ Ἀγγίε.] Quod alias dicit, ἀνεψιὸν πρὸς πατρός.

πατρός. πατραδελφος, patruus, θεῖος πρὸς πατρός. Heſychius. Quis huius Oenanthes pater fuerit, non exprimitur. Sed eſto Cleocritus Hagniae primi frater. Hagnia natus eſt Polemo, Cleocrito Oenanthe. Eſt ergo haec ſoror patruelis Polemonis: quorum πατραδελφοι fuerunt Hagnias et Cleocritus.

1061. 26. Καλλίστρατον ἀνεψιὸν εἶναι ἐκ πατραδελφων Πολέμωνι τῷ πατρὶ Ἀγνίᾳ καὶ Χαριδήμῳ.] Series haec eſt:

{ 1. Hagnias, { 1. Eubulides, { Stratius, Fratres.
{ Polemo { Calliſtratus { Charidemus. Patrueles.

Ex eodem ordine fuit et teſtis, ſiue Habronis, ſiue Cleocriti F. Patruelis et ipſe Polemonis.

pen. τὴν δὲ μητέρα τὴν ἑαυτῆς, ἰάνεψιᾶς παῖδα εἶναι Πολέμωνι.] Nata ergo vel ex Habrone, vel ex Cleocrito, patruelis Polemonis filia fuit.

1063. 21. κατὰ δὲ τὴν μητέρα τὴν ἑαυτῆς Φυλομάχην, νομιζόμενον ἀνεψιὸν εἶναι Εὐβουλίδην Ἀγνίᾳ πρὸς πατρός.] Patruelem eſſe. Non opus eſt addere, a patre. Nec enim eſt ambiguum. Atqui et a patre Philagro eſt patruelis Hagniae. Ex vtroque ergo parente. Sed quomodo iſta conſentiunt, κατὰ τὴν μητέρα et πρὸς πατρός? Num quia Phylomache, ſoror Polemonis, patris Hagniae fuit, et non matris? Series haec eſt:

Polemon — Phylomache. Fratres.
Hagnias —— Eubulides. Ex fratre et ſorore nati: qui conſobrini erunt, Donato autore, non patrueles.

23. ἐκ τηθίδος γεγονότα Ἀγνίᾳ πρὸς πατρός.] Videtur τηθὶς aeque πρὸς πατρος, dici amita: πρὸς μητρὸς, matertera, vt θεῖος.

1058. 9. ᾠδὲν ἐγένετο ἔκγονον, ὅ, τι ἐστὶν ἐν τῷ οἴκῳ τῷ τότε.] Vtrum Ἀγνίᾳ, an αὐτῇ τῇ Μακαρτάτῃ? Intelligo τῇ Ἀγνίᾳ. Nam quid ad Solitheum alioqui attinet Macartati orbitas? καὶ τῷ Στρατίῳ.

1059. 11. καὶ δι' ἃ πάντα.] Lego καὶ δὴ ἅπαντ' ἔπραττον κοινῇ.

16. ὡς ἐνίκησε τῷ κλήρῳ.] F. τὸν κλῆρον. Nec enim vllum aliud huius constructionis exemplum recordor. Nam passiue νικᾶσθαι τῶν φίλων aeque dici, ac ἡττᾶσθαι τῶν ἐχθρῶν, cum sit eiusdem significationis, non est mirum. Sed vt non dicitur ἡττῶ τῶν ἐχθρῶν, sed ἡττῶ τὸς ἐχθρὸς, sic etiam νικῶ τὸν κλῆρον: Nam obseruaui saepe, ω diphthongum scribi pro syllaba ον, et e contrario. Ac nihilo durius est ἐνίκησε τὸς ἀμφισβητοῦντας, τὸν κλῆρον, quam ἐνίκησε τοὺς πολεμίους, τὴν μάχην. Sin omnino placet τῷ κλήρῳ, exponas licet τῷ κλήρῳ ἕνεκα, ἢ ὅσον πρὸς τὸν κλῆρον.

1061. 12. καὶ ἀκοῦσαι τοῦ πατρὸς τοῦ ἑαυτῶν.] Legendum ἑαυτῷ, quia praecedit μαρτυρεῖ.

19. καὶ εἶναι αὐτὸν συγγενῆ Πολέμωνι.] τὸν πάππον Ἀρχίλοχον μᾶλλον, ἢ ἑαυτόν.

vlt. καὶ λέγειν τὴν μητέρα αὐτῷ πρὸς αὐτὸν πολλάκις. et p. 1062. 12. καὶ ἔμελεν αὐτοῖς.

1062. 14. οἵτινες κατεχρῶντο.] F. κατεψεύδοντο. Sed et hoc ferri potest.

24. ἡ δὲ Φυλομάχη θυγάτηρ lege.

1063. 16. καὶ Καλλίστρατον τὸν πατέρα τῆς Σωσιθέω γυναικὸς.] τῆς Σωσιθέω μητρὸς legendum esse, res ipsa ostendit.

19. καὶ εἶναι τοῖς τότε υἱέσι.] τίνος; Praecesserunt enim multi. Lego: τότων, τῶν ἀδελφῶν τῶν τῷ Βασέλῃ υἱιδῶν.

1064. 1. τῷ Ἀγνίᾳ Εὐβαλίδῃ προσκλαίουσα.] F. προσκληθεῖσα.

2. ἐκ πατραδέλφων ἀδελφὸν.] Hoc fieri qui potest? lego ἀνεψιὸν, ἢ ἀδελφιδῶν.

1066. 1. Ἀπολήξιδος θυγατρὸς Περσπαλτίου.] Nomen proprium deest. Nam Περσπάλτιος est cognomen a municipio: vt postea dicet ipse autor.

1066. 3.

1066. 3. ὁ δὲ Θεόπομπος τίνος ἦν πατής;] πατρὸς lege. Haec enim series est: Macartatus, Theopompus, Charidemus, Stratius, Buselus, adscendendo.

16. Φιλάγρᾳ, τῇ ἀνεψιᾷ τῇ Ἀγνίᾳ.] De superiore Hagnia verum hoc est. Fuit enim huius ex fratre Eubulide nepos Philager. Sed quia hic de posteriore Hagnia agitur, lego τῇ θείᾳ, vt ratio propinquitatis postulat.

20. καὶ ἐνταῦθα ἐδοτιῶν ἕνεκι τὸ αὐτὸ (τῷ αὐτῷ) σῆμα τῶν ἐν τῷ Στρατίᾳ οἰκῷ ὄντων ἐκγόνων, ἀλλ' ἐδὲ παραπλήσιον.] Non vacat mendi suspicione hic locus. τὸ αὐτὸ et παραπλήσιον inter se conferuntur. Sed τὸ αὐτὸ τῶν ἐκγόνων pro τοῖς ἐκγόνοις rarum.

1067. 2. ἐὰν μὲν παῖδας καταλίπῃ θηλείας σὺν ταυτησὶ.] Sententia postulat addi: θηλείας, τὰς υἱὰς σὺν ταυτησί.

3. ἐὰν δὲ μή.] S. καταλίπῃ παῖδας θηλείας, τέτες, τὰς υἱὰς.

6. ἐὰν δὲ μὴ ἀδελφοὶ ὦσιν, ἢ ἀδελφῶν παῖδες ἐξ αὐτῶν κατὰ ἑαυτὰ λαγχάνεσν.] τίνες δ' οἱ λαγχάνοντες; pro ἐξ αὐτῶν aliquod aliud legendum cognationis nomen.

9. καὶ ἐὰν γένει ἀπωτέρω.] Sic Theopompus erit Eubulidi praeferendus. Nam cognatio cum Hagnia ea a Phylomache, quamuis eiusdem familiae sit.

10. μέχρι ἀνεψιαδῶν παίδων.] μέχρι παίδων, vsque ad liberos sobrinorum.

Ibid. τὰς πρὸς μητρὸς τῇ ἀνδρὸς.] F. τὰς πρὸς μητρὸς τὰς ἄνδρας κατὰ ταυτὰ κυρίας εἶναι.

13. μὴ εἶναι ἀγχισείαν μήτε ἱερῶν.] F. A. μήτε μετεῖναι ἱερῶν. Nisi forte iungendum sit, μήθ' ἱερῶν ἐγχισείαν εἶναι. Ratione propinquitatis neque sacra, neque profana, ad nothos pertineant.

18. τοῖς μηδὲ παράπαν ὄσιν.

27. ὅσαι εἰς τὸ θητικὸν τελοῦσι.] Θῆτες sunt mercenarii, paulo superiores seruis. Itaque apud Platonem

nem Euthyphron exagitatur, ἐ βελόμενος ὑπὲρ θητὸς ἀνδρὸς ἐπεξιέναι φόνε τῷ πατρί. Hinc θῆσσα τραπεζα apud Euripidem, et verbum θητεύω, vnde τηθείαι Latine dici possunt, capite censi et proletarii.

1067. vlt. ὁ μὲν πεντακοσιομέδιμνος.] Hi ditissimi fuerunt, sic dicti a quingentorum medimnorum frumenti annuo reditu. Phaenippus fuit χιλιομέδιμνος, absque vino.

1068. 2. ὁ δὲ ζυγίτης.] Lego ζευγίτης: quorum bini vnum equum ad bellum communi sumtu praebuerunt. Tales videntur olim apud Germanos nostros fuisse *die Halbritter*.

Ibid. πρὸς οἷς αὐτῆς.] Lego πρὸς τοῖς αὐτῆς. οἷς pro τοῖς saepe legitur, vel πρὸς οἷς αὐτὴ ἔχει.

3. ἐὰν δὲ μὴ πλείους ὦσιν ἐν τῷ αὐτῷ γένει.] τὸ μὴ abundat, scilicet ἐγγύτατα γένους, ἢ συγγενεῖς.

4. πρὸς μέρος ἐπιδιδόναι.] Vt, si 5. sint πεντακοσιομέδιμνοι, singuli centenas drachmas numerent, vt dos 500. drachmarum compleatur.

6. τῷ ἐν γένει lego, addita praepositione.

Ibid. ἀλλὰ τὸν ἐγγύτατα.] Vtrum hoc referatur ad caeteras orbas puellas? an est repetitio: ne quod cognatis effugium pateat?

pen. προεσπεῖν τῷ κτείναντι ἐν ἀγορᾷ ἐντὸς ἀνεψιότητος καὶ ἀνεψιᾶ.] F. προεσπεῖν τῷ κτείναντι ἐν ἀγορᾷ, τὰς ἐντὸς ἀνεψιότητος καὶ ἀνεψιὰς, συνδιώκειν δὲ καὶ ἀνεψιῶν παῖδας, καὶ γαμβρὰς, καὶ πενθερές. τὸ καὶ ἀνεψιὰς, post, καὶ γαμβρὰς, ex superuacuo videtur inculcatum, cum ante sit positum. ἐντὸς ἀνεψιότητος autem intelligo eos, qui sunt patruelibus aut consobrinis propiores, vt parentes, filii, nepotes, fratres. προεσπεῖν ἐν ἀγορᾷ, S. δίκην, διώκειν φόνε, si in foro aut publico loco fuerit deprehensus. etsi fieri potest, vt antiqua formula fuerit. (οἱ γὰρ Φονικοὶ νόμοι τὲ Δράκοντος ἦσαν, παλαιᾶ νομοθέτου)

του) ἀντὶ τῦ γράψασθαι φόνυ. Quid enim, si homicida vitaret forum? proptereane scelus suum impune ferret?

1069. 3. πάντας ἢ τὸν κωλύοντα κρατεῖν.] Vtrum πάντας συμφωνῆντας κρατεῖν, τετέσιν ἐξουσίαν ἔχειν τῦ αἰδέσασθαι, ἢ τὸν κωλύοντα μόνον κρατεῖν, ὥστε τὺς λοιπὺς μὴ αἰδέσασθαι τὸν φονέα; An subintelligitur μᾶλλον, vt plurium vincar sententia?

5. γνῶσι δ' οἱ πεντήκοντα.] Alibi fit mentio magistratus τῶν τετταράκοντα. At in argumento Androtioniae incertus fuisse Areopagitarum numerus traditur.

6. καὶ εἶση οἱ ἐφέται.] Felicianus εἴσωσι. Ego malim οἴσωσι, παρὰ τὸ φέρω, τὴν ψῆφον.

Ibid. οἱ ἐφέται.] οἱ δικάζοντες τὰς ἐφ' αἵματι κρίσεις. Vide Suidam.

Ibid. ἐσέσθων.] ἀντὶ τῦ ἐσέσθωσαν, vt αἱρείσθων v. 8. pro αἱρείσθωσαν, κατὰ συγκοπήν. et v. 9. ἐνεχέσθων pro ἐνεχέσθωσαν. ἐσέσθων autem ab ἐσίεμαι heri puto, non ab εἰμὶ, ἔσο, ἐσέσθω.

7. τέτυς δ' οἱ πεντήκοντα καὶ εἷς lege, vt et supra legendum videtur v. 5. οἱ πεντήκοντα εἷς, καὶ οἴσωσιν οἱ ἐφέται.

8. καὶ οἱ πρότερον.] πρὸ τῦ θεσμῦ τέτυ κτείναντες.

15. τοῖς τὰ χρήματ' ἔχυσι.] ἀντὶ τῦ ἕξυσι, τοῖς κληρονόμοις.

26. τῶν τῆς θεῦ.] τῆς Ἀθηνᾶς κατ' ἐξοχήν.

1070. 18. ἑτέρυς πρότερος ἢ ὕστερον.] M. ὕστερος, nisi etiam πρότερον. et v. 20. τὺς ἀνεψιὺς ὄντας. et v. 25. ὅτι Σόλων σπεδάζει.

1071. 8. πλὴν ὅσαι ἐντὸς ἀνεψιαδῶν εἰσι.] Intra sobrinas, hoc est, intra patruelium et consobrinorum liberos, incluſiue: vt et αἱ ἀνεψιαδαῖ ius habeant prosequendi funeris.

11. ἔ ἂν ᾖ ὁ τετελευτηκὼς.] ἀντὶ τῦ ἐν ᾧ τόπῳ.

1071. 13. μέχρι ἀνεψιότητος.] Supra ἀνεψιαδῶν dixit, vnde cum ἀνεψιαδότητα formare non posset, abusus est vocabulo τῆς ἀνεψιότητος, vt eo, quod et ad ἀνεψιαδῆς extendatur.

26. ἕως τὸ παραάπαν.] F. ὥστε τὸ παραάπαν.

1072. 5. καὶ ἐκ τῆς Ἀπολήξιδος, τῷ Προσπαλτίῳ.] Et hic deest patris nomen, Ἀπολήξιδος τῆς τοῦ δεῖνα, τῷ Προσπαλτίῳ.

14. ὅ, τι ἂν δρῶσιν. etc. ἐπὶ τὸ ἄμεινον εἴη.] Sunt et datiui plurales participiorum, non verba tertiae personae. ἔξαι μοι ἐπὶ τὸ ἄμεινον τῦτο ποιοῦντι, τετέχθαι, ἄμεινον πράξω, ἐὰν τῦτο ποιήσω.

19. καὶ ἀποπέμπειν Ἀμφικύνεσσι.] Fel. Ἀμφικτυόνεσσι. Quid vero illis negotii fuit cum expiationibus? Nec satis placet Ἀμφισσεῦσιν. Nam ad Delphos potius ea de re mittendum fuit.

24. καττὰ pro κατὰ τὰ. Sic ἀνὰ in ἀμ mutatur, ἀναβολὴ, ἀμβολὴ. Hesiodus:

αἰεὶ δ' ἀμβολιεργὸς ἀνὴρ ἄτῃσι παλαίει.
Differ opus: nunquam non conflictabere damnis.

Ibid. καττὰ πατρῷα.] Pro κατὰ τὰ. Supra v. 22. et post, v. 26. κατὰ τὰ πάτρια, quod magi probo.

25. ἥρῳ ἀρχηγέτᾳ.] Atticus datiuus, pro ἥρως.

Ibid. ἓξ ἐπώνυμοί ἐσε.] Atqui decem fuerunt ἐπώνυμοι. Videtur ergo hoc oraculum ad certam tribum pertinere, in qua ostentum visum fuit.

26. καὶ τὰ πάτρια.] F. καὶ καττὰ, aut κατὰ πάτρια. Nisi coniungere placeat, καὶ τὰ πάτρια ἐνικνέμενα τοῖς ἀποφθιμένοις ἀμεραιτελεῖν. τὰ ἐνικνέμενα, τὰ ὀφειλόμενα καὶ νομιζόμενα. Fel. habet ἐνχνέμενα διὰ τῦ χ, quod minus placet, cum fiat παρὰ τὸ ἴχνος. ἀμεραιτελεῖν, ἀντὶ τῦ ἐν ταῖς καθηκούσαις ἡμέραις ποιεῖν, vt autor ipse exponit. τὰς προσηκούσας, τὰς συγγενεῖς.

1073

1072. 27. *κατὰ τὰ ἀγημένα.*] In hoc loco me et Lexica et Eustathius et coniecturae destituunt. *ἄγημαι, τὸ θαυμάζω*, abhorret a sententia: *ἠγημένα* item. *κατὰ τὰ ἀγόμενα, ἢ κατὰ τὰ εἰρημένα*, vereor, ne longius sit petitum.

1073. 17. *ἓν δὲ ὃ μιαρώτατον.*] *τὸ ὃ* Fel. omittit. sed ferri potest, si subintelligas verbum *ἐν δὲ λέξω*. Sed quid si *ἓν δὲ τὸ μιαρώτατον*. Saepe enim *ὃ* et *τὸ* permutantur.

1074. 20. *δημόσιον ἢ δημοτικὸν ἦ.*] Alterum ad vrbana, alterum ad municipalia templa pertinet. Cum his coniungendum videtur, quod v. 22. sequitur, *ἢ ἐπὶ ἀποθανόντα δεῖ χρήσασθαι.*

21. *ἐξορύττῃ ἑαυτῷ χρῆσθαι.*] *εἰς ἰδίαν χρῆσιν.*

Ibid. *μέχρι δυεῖν ἐλαίαιν.*] Binas quotannis effodere ad priuatum vsum videtur concessisse lex: et hoc positum *ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ τὰς δύω ἐλαίας*, vt sit *ἀκυρολογία* quaedam. Cur enim binarium numerum potius, quam alium, expressisset, si licere hoc noluisset?

24. *τὸ δ' ἐπιδέκατον.*] Idem quod *τὸ δεκατον.*

27. *πρὸς τὸς ἄρχοντας, ὧν ἕκαστοι δικασταί εἰσι.*] Non puto, legem loqui de Nouemuiris, (alioqui enim *τὸ ὧν ἕκαστοι* frustra adderetur) sed in genere de quibusuis magistratibus.

1075. 1. *ὃ τῷ δημοσίῳ γίνεται, τοῖς ταμίαις.*] F. A. *γίνεται· τὸ δ' ἐπιδέκατον*, aut *τὸ δὲ λοιπὸν τοῖς ταμίαις*. et mox, v. 2. *ἐὰν δὲ μὴ ἐγγράφωσιν*, scilicet *οἱ ἄρχοντες.*

3. *ἐφειλόντων.*] *ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ ὀφειλέτωσαν.*

12. *μηδ' ἐκ τοῦ αὐτοῦ χωρίου.*] M. *μηδ' ἐν τῷ αὐτοῦ χωρίῳ τῷ πατρῴῳ ταῦτα ποιεῖν.* Nam *ταῦτα ποιεῖν ἐκ* durius videtur: et procliuis lapsus est, mutare *ῳ* in *ου*, et e contrario.

21. *τὴν θυγατριδῆν.*] Neptem ex filia. Sic fuit haec Buseli proneptis.

1075. 22. Βουσέλου δ' υἱιδοῦς.] Nepos ex filio. Buselus, Eubulides, Callistratus.

23. τοῦ ἀδελφιδοῦ τοῦ Ἄβρωνος.] Habron enim et Eubulides fratres fuerunt. Callistratus ergo Habronis ex fratre nepos.

1076. 4. καὶ γὰρ Μενεσθεὺς οἰκεῖος ἦν τῆς ἐμαυτοῦ γυναικὸς.] Philagri filius ex secunda vxore: frater Eubulidis germanus: Phylomachae secundae patruus.

17. καὶ μὴ ἐάτω ὑβρίζειν.] S. τινὰ τὰς γυναῖκας.

19. κύριος δ' ἔςω ἐπιβάλλειν κατὰ τὸ τέλος.] S. ζημίαν τῷ ὑβρίσαντι κατὰ τὴν οὐσίαν. etsi τὸ τέλος suspectum est, nec placet κατὰ τὸ ἄγος, ἢ μῦσος. Puto etiam, definitam mulctam pecuniariam, quae extra iudicium infligi possit, a librario praetermissam.

20. προσκαλεσάμενος. πρόπεμπτα.] Iudicio in quintum diem denunciato. πρόπεμπτα interpretantur et πεντημόριον et πρὸς ἑ ἡμέρας.

1077. 11. καὶ φάσκων προσήκειν πρὸς ἀνδρῶν.] Se gentilem seu agnatum esse Hagniae.

12. εἰσπεποίηκε τῷ πρὸς μητρὸς εἰς τοὺς Προσπαλτίους.] F. εἰσπεποίηκε, τῷ θείῳ τῷ πρὸς μητρός. Atque adeo ne dubito quidem, quin ita legendum sit.

14. τὸ τούτου μέρος.] κατὰ τὸ ἑαυτοῦ μέρος.

16. ὁ δὲ νόμος κελεύει.] Φησὶ δ' ὁ Μακάρτατος, ὅτι ὁ νόμος κελεύει.

24. ὥσπερ οἱ ἀρχαῖοι ἐνόμιζον.] εἰώθεσαν.

1078. pen. καὶ ἱκετεύειν αὐτοὺς.] S. τοὺς τετελευτηκότας, ὑμᾶς. Est enim εἰδωλοποιΐα quaedam.

1079. 15. καὶ τὰ ὑμῖν αὐτοῖς συμφέροντα.] Iniicit, vt coniicio, spem δεκασμοῦ: nisi Stoice disputare libeat, quod honestum sit, idem etiam esse vtile.

IN AR-

IN ARGVMENTVM ORATIONIS ADVERSVS LEOCHAREM.

Pag. 1079. 7. ἐποίησε δὲ τοῦτο ὁ Λεώχαρος.] M. ἐποίησε δὲ ταὐτὸ καὶ ὁ Λεώχαρος.

1080. 8. τὸ δὲ,] Lego τὸ μὲν ὅλον ἰσχυριζόμενος ποιήσει.

12. τὴν δὲ ποίησιν παραπλησίαν ἔσαν.] F. πεπλασμένην ἔσαν. Cuiusmodi est et Eubulidea in superiore oratione, in qua et illud mireris, cum Eubulides Hagnianam haereditatem complures annos tenuisse videatur, eam filiae eius germanae fuisse ereptam.

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 1080. pen. καὶ ὑπὲρ τούτων ψευδῆ διαμαρτυρίαν πρὸς τῷ ἄρχοντι ποιησάμενος.] Hesychius: Διαμαρτυρία δίκη τις ὁμοία τῇ παραγραφῇ, (non περιγραφῇ) ταύτῃ δ' ἐναντία ἡ εὐθυδικία. Proprium Latinum nomen non occurrit: sed Graecam vocem secutus, *testificationem* verti. Nam cum accusator hic peteret Archiadae haereditatem, Leochares apud praetorem testificatur, eam nihil ad Aristodemum attinere. διαμαρτυρήσας, μὴ ἐπίδικον εἶναι τὸν κλῆρον τὸν Ἀρχιάδα.

1081. 1. ἐγγυτάτω γένους.] Proximegeneri, ἐπιρρήματικῶς. Notanda est peculiaris formula, τὸν νόμον τοὺς ἀγχιστείας ἐγγυτάτω γένους ἀποδιδόναι.

20. ἅμα τῆς πενίας.] Insolens. M. ἅμα τῇ πενίᾳ καὶ τῷ ἰδιώτης εἶναι. aut ἀπὸ τῆς πενίας: vt sit sententia: Pater meus (quid enim id dissimulem, cuius vos conscii estis vniuersi?) ita in hoc iudicio versatur, vt ei et paupertas et imperitia rerum manifesta testimonia perhibeant, hoc est, omnem suspicionem molitionis alicuius iniustae excludant. Sed quid si ἅμα τῷ πένης καὶ ἰδιώτης εἶναι;

1081. 24. ἀπορίας ἀνθρωπίνης.] F. ἀπραγμόνος. quia ſequitur v. 25. καὶ ἀσχολίας τῆς ἐπὶ τὸ πραγματεύεσθαι.

26. ἡμερεύειν.] F. διημερεύειν, vt διανυκτερεύειν. Sic paulo poſt pro μαρτυρίας legendum διαμαρτυρίας: ne mirere τὴν διὰ in priore omiſſam.

1082. 24. καὶ ὅμως.] M. καὶ ἔτω συγχωρῶμεν.

26. ἐνισχυριζόμεθα.] F. ἐνὶ ἰσχυριζόμεθα.

1083. 12. τῶ Κρίσεως.] Fel. Κρισοέως, alibi Κριωέως.

1084. 1. τὸ μὲν ὅλον ἰσχυριζόμενοι ποιήσει lege, non ποιήσειν. Eſt enim datiuus a ποίησις.

16. θεῖος ἐκ πατραδέλφων.] θεῖος πρὸς πατρός.

20. καὶ πρὸς γυναικῶν οἰκεῖος lege, ἀπὸ κοινῶ, ἐξὶ. et,

1085. 8. καὶ μὴ τὴν τῶ διαμαρτυρήσαντος ἀπόνοιαν. et,

12. τετελευτηκότος (omiſſo δὲ) τῶ εἰσποιηθέντος ὑπὸ ἄπαιδος, non παιδός. et,

15. νομίσασθαι καὶ ὑμᾶς, ſcilicet τὰς δικαίας.

20. σχεδόν τι τῶν εἰρημένων.] F. προσδεῖσθαι ὑμᾶς (pro σχεδὸν) τέτων εἰρημένων, aut, ſi σχεδὸν retinere placet, (Neque vero temere a veſtigiis etiam depraſtatae ſcripturae eſt recedendum) σχεδὸν τέτων εἰρημένων. et, v. 24. καὶ τῷ ἐμβεβαιευκέναι.

1086. 3. ὡς πολλοὺς προσήκων.] S. ὁ Λεωχάρης.

4. ὑπὲρ ἔ.] S. Λεωχράτε.

7. πάππος δὲ τετεῖ.] τῶ πατρὸς ἐμῶ, τῶ Ἀριστοδήμου.

18. εἰσποιεῖ αὐτὸν.] ἑαυτόν.

1087. 3. χρόνω δ' ὕστερον. τοῖς γὰρ. ὁ γὰρ Λεωκράτης.] ἀναντιπόδοτον, ad exprimendum affectum ſolicitiſ hominis.

22. ἐμπεδοτροφέμενοι τῇ Ἀρχιάδε οἰκίᾳ.] ἔμπεδος, ὁ ἐν πέδῳ ἐστηριγμένος, ἰσχυρός. Videtur per c ſcriben

ſcribendum παιδοτροφεῖν, vt ἱπποτροφεῖν. Vt ſit ἐμπαιδοτροφέμενοι, idem, quod τρεφόμενοι ὡς παῖδες ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Ἀρχιάδου.

1088. 3. καὶ μὴ τῷ τετελευτηκότι υἱὸν εἰσποιεῖν.] S. ἀξιῶμεν, τὸν Λεωχάρην. Poſtulamus, ne Leochares alium adoptet in familiam Leocratis nepotis ſui defuncti. Archiadi ſe adoptat primum Leochares, deinde ſubſtituit filium Leoſtratum: hic Leocratem filium: cui defuncto alium filium ſurrogare ſtudet, Leocharem, defuncti Leocratis fratrem, primi Leocharis nepotem.

6. ἐκ ἂν ἀντελέγομεν.] Saepe hoc fit, vt in eiusdem ſyllabae repetitione prior perperam omittatur.

8. τοῖς ἐγγύτατα γένους.] idem quod ἐγγυτάτω, vt ſupra notatum eſt.

14. τὴν κατὰ τὸν νόμον.] Saepe genitiui plurales pro accuſatiuis ſingularibus tertiae declinationis ponuntur, et e contrario.

17. ἀνεψιαδοῖ.] Sobrini, ex fratris illius filia nati.

Archiades Fr. Medyllidis

Filia.

Ariſtodemus, Archiadae neptis F. id eſt, *ſobrinus.*

23. τῶν ἀνδρῶν τῶν ποιησαμένων.] Archiadae, et Leocratis patris: etſi mortuus ille, ἐκὶ μὲν ἐποιήσατο, ποιηθέντα δ' οὐκ ἐξέβαλεν:

1089. 2. τί σὺ ἐλαττοῖ, non σοι. ἐλαττοῦμαι, ἐλαττοῖ, ἐλαττῶται.

23. καὶ εἰ λυτροφόρος.] Ferri poteſt, pro an. ſed quid ſi ὅτι, aut ἢ: etſi hae voculae omnes abeſſe poſſunt.

Ibid. λυτροφόρος.] παῖς ὑδρίαν ἔχων. Vide Suidam. Heſychius etiam ὑδρίαν, τὴν τοῖς παλαιοῖς εἰς τὰ

ὡς τὰ λετρὰ ἀπονεμομένην, exponit, quem ego ſecutus olim ſum.

1090. 11. καὶ τὸ μὲν ποιεῖν τι τῶν νομιζομένων ἐκώλυσεν.] Aut καὶ ὅτι ἐκώλυσεν, aut τὸ κωλῦσαι legendum. et v. 12. pro ὡς, ἴσως ἔχει λόγον. nili ὡς pro ἕτως malis.

1091. 6. οἷός τ' ἦν ἐγγράφειν.] ἐπεχείρει, ἐπεσεῖτο. Sic in Midiana, p. 542. 6. οἷός τ' ἦν πείθειν τὺς ἄρχοντας.

17. ᾤετο μηδὲν δεῖν αὐτὸν βιάζεσθαι· καὶ κρείττων τῶν παρασκευῶν τῶν ὑμετέρων νόμων γενέσθαι.] καὶ ᾤετό γενέσθαι, ἀντὶ τῦ γενήσεσθαι. Nam ſi ἀπὸ κοινῦ negationem (quae incluſa eſt in μηδὲν) repetas, καὶ ἐπ. ᾤετο δεῖν γενέσθαι κρείττων, laus erit ea aduerſarii, et accuſatoris ſecum ipſa pugnabit oratio. Quid ſi legas? ἀλλὰ κρείττων.

1092. 2. ὅταν ἐξ ἑτέρυ δήμυ.] S. ἦ. Fel. rectius ὄντα ἐξ: quod vide vt mutatum ſit in ὅταν: ne vbique oſcitantiae librariorum credas.

10. καὶ ἡμᾶς ἀντεγράψατο.] F. A. καὶ πρὸς ἡμᾶς.

25. πρὶν τῦ δήμυ τὴν δοκιμασίαν γενέσθαι.] πρὶν δοκιμάσαι, εἰ Ὀτρυνεύς ἐστιν ὁ Λεωχάρης.

1093. 8. τῦ αὐτῦ πατρὸς.] τῦ Ἀρχιάδου.

1094. 3. ἔτι δὲ, ἐὰν ἐγχωρῇ τὸ ὕδωρ.] μὴ ἐπιλίπῃ ἡμᾶς, ἀντὶ τῦ συγχωρῇ, καὶ μὴ μέλλωμεν.

12. κυρίως κατὰ τὸν θεσμὸν.] τὸν νόμον τῦ Σόλωνος. Nihil eſt, quod κατὰ τὴν θέσιν legas, per adoptionem.

14. ἐποιήσατο υἱόν.] At ſupra hoc negabas, cum Leocharem ſeſe ipſum intruſiſſe diceres: niſi ponatur τὸ ἐποιήσατο, ἀντὶ τῦ εἰσεποιήθη αὐτῷ ὑ κωλύσαντι, τετελευτηκότι γε.

1096. 12. μὴ τὸν αὐτὸν περὶ τῦ αὐτῦ.] τὸ περὶ τῦ αὐτῦ aut abundat, quia praecedit περὶ τῦ αὐτοῦ πράγματος, aut aliquid aliud ſubſtituendum.

1096.

1096. 13. ὅ, τε γὰρ οἶμαι Λεώστρατος.] Alterum huius loci membrum deeſt, cuiusmodi ſit καὶ ὁ Λεωχάρης ποιηθῆναι φάσκων, νῦν ἐγγέγραπται ὡς δημότης εἶναι. Lego aut ὡς δημότης ὤν, aut ἐγγέγραπται δημότης εἶναι.

20. πῶς ἂν εἰδείη τι τούτων;] σόφισμα. Scire potuit, patrem ſuum eſſe adoptatum, ſeque illi ſucceſſurum. Sed loquitur de aetate adoptionis. Cum enim Leochares ſit defuncti Leocratis quaſi poſthumus, infans vtique habendus erit.

21. ἔπειτ', εἰ μὲν αὐτὸν διεμεμαρτυρήκει.] S. υἱὸν εἶναι Ἀρχιάδῃ.

Ibid. εἶχεν ἂν λόγον αὐτὸ τὸ πρᾶγμα.] Videntur verba et diſtinctiones transpoſitae. Quid ergo, ſi ſic? εἶχεν ἂν λόγον, S. τὸ πραχθὲν. αὐτὸ μὲν γὰρ τὸ πρᾶγμα, ἀδίκως ἂν ἐνέγραψεν· οὐδὲν δ' ἧττον. τὸ πρᾶγμα intellige τὴν εἰσποίησιν.

1097. 2. ὁ δέ γε νόμος ἀκοὴν τῶν τετελευτηκότων κωλύει διαμαρτυρεῖν ζῶντος τῶ πατρὸς τὰ ὑπ' ἐκείνε πραχθέντα.] Corruptus haud dubie locus. μαρτυρεῖν ἀκοὴν τετελευτηκότος, ἢ ὑπερορίᾳ ὄντος, licuit, vt ex multis noſtri autoris locis conſtat. Quid ergo, ſi legas? ὁ δέ γε νόμος ἀκοὴν κωλύει μαρτυρεῖν ζῶντος τῶ πατρὸς, ἀλλὰ τὰ ὑπὸ τῶν τετελευτηκότων πραχθέντα. etſi hoc abundare videtur, et e mutilato ſcholio irrepſiſſe.

4. ἐπεὶ κἀκεῖνο διά τί ποτε.] τὸ κἀκεῖνο abundat.

17. ὑπὲρ ὧν γε διεμαρτυρήσαν οὐκ ἐτόλμησεν.] Nam Leocharem filium teſtificationi inſcripſit.

1098. 4. ἐπὶ τὸ τῶν διαμαρτυρόντων μέρος.] F. κατὰ τὸ. etſi vtraque praepoſitio abeſſe poſſet.

10. καὶ μηδέποτε τυγχάνειν αὐτὸς ἀγωνιζομένους παρ' ὑμῖν.] ἀντὶ τῶ ἀγωνίζεσθαι. Sed quid ſi ἐπιτυγχάνειν, τετέσι κρατεῖν καὶ κατορθῶν. neque vnquam pro illis ferendam ſententiam.

1098.

1098. 14. καὶ ἐκ τῶν γεγραμμένων λόγων.] Scriptas orationes appellat, opinor, leges et teſtimonia in tabellas relata. Niſi forte legendum cenſeas καὶ ἐκ τῶν γεγραμμένων νόμων καὶ ἐκ τῶν εἰρημένων λόγων, aut τὰ γεγραμμένα referas ad ipſam διαμαρτυρίαν et accuſationem.

22. καὶ τῆς ποιήσεως, ἣν ἐκεῖνος ἐποιήσατο, τῶν μὲν.] V. A. ἐποιήσατο, ἀκύρε γενομένης, τῶν μὲν, aut aliquid ſimile.

25. ἀξιῶμεν κληρονομεῖν τῆς ὑπ' Ἀρχιάδε καταλειφθείσης coniunge. τὸ δὲ videtur abundare: niſi in ſuperiore membro legas ἀδεμίαν μὲν ἐσίαν. Tum τὸ κληρονομεῖν abſolute accipias, erit ſubintelligendum aliquod commodum participium, cuiusmodi ſit, ἀντιποιέμενοι.

1100. 5. τῶν μὴ πεποιημένων.] παθητικῶς. et, v. 13. ἔχ ἔτως ὡς περὶ τῶν ἰδίων κτημάτων. et, v. 19. ἢ τελευτήσαντας, quia praecedit, ἀλλὰ ζῶντας.

IN ARGVMENTVM ORATIONIS I. CONTRA STEPHANVM TESTEM.

Stephanus hic videtur alius eſſe ab eo, qui in oratione contra Neaeram exagitatur.

1101. 1. τῶν δικῶν τῶν τὲ πατρὸς Φορμίωνος.] τῶν διαθηκῶν τῶν τὲ πατρὸς, τὰ Φορμίωνος, ſcilicet ἀντίγραφα.

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 1103. 5. καὶ παρεγράψατο τὴν διαθήκην.] τὴν δίκην lege, permutatis vocibus.

vlt. σὺ δ' ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ.] Ergo recitatio teſtimoniorum non eſt computata in tempore habendae orationis.

1104.

1104. 4. ἢ μὴν φησιν.] S. ὁ Φορμίων. Verbum hoc abeſſe poſſet.

6. εἰς τὸν ἐχῖνον.] ἄγγος τι, εἰς ὃ τὰ γεγράμματα ἐτίθεντο τὰ πρὸς τὰς δίκας. Suidas.

Ibid. ἀνοίγειν τὰς διαθήκας.] περιπαλεῖτο ἀνοίγειν, aut ſubintelligendum κελεύων.

9. εἶναι καὶ τὰ ἀντίγραφα τῶν διαθηκῶν τῶν Πασίωνος.] Hanc clauſulam videtur commentus Apollodorus, vt anſam haberet exagitandi teſtes, a quibus caetera et vere et impune dici potuerunt.

12. εἰ καὶ μηδὲν αἰσθάνεσθέ πω lege.

23. ἀντιγράφους ἐκείνων ἃ ἢ διαθήκη γέγραπται.] Clauſula haec quid ad rem faciat, non video, niſi forte legendum ἃ ὅτ' (pro ὅτε) ἡ διαθήκη γέγραπται: exemplum id ſcriptum fuiſſe tum, cum teſtamentum ſcriberetur.

1105. 10. ἀλλ' ἄττα τῶν μεμαρτυρημένων.] ἕτερα, ἢ τὰ μεμαρτυρημένα, ἔχει τὰ μεμαρτυρημένα, ἀλλ' ἕτερα.

14. ὡς κατασκευάζουσιν.] F. A. ψευδῆ κατ' ἐμοῦ.

15. ἠξίουν μαρτυρεῖν.] S. ὥς εἰσιν αἱ διαθῆκαι Πασίωνος.

1106. 11. πλὴν ἢ βαδίζειν.] Fel. πρὶν ἢ, priusquam eo veniatur. Ego lego πλεῖν, παρὰ τὸ πλέω. εἶναι πρόκλησιν πλεῖν, ὅπως ἂν πλέοι τις.

23. ἐπὶ τοῦτον εἶπα.] ἐπὶ τοῦτον ἦμεν. et, ἐκεῖνος.] ἐκείνως μαρτυρεῖν.

1107. 1. ὡς ἂν μάλιστα οἱ δικασταὶ ταύτην τὴν διαθήκην ἐπίστευσαν τοῦ πατρὸς εἶναι· ἐγὼ δ' ἀπεκλείσθην.] Quia ſequitur φωραθεῖεν, puto legendum eodem modo, πιστεύσειαν, ἀποκλεισθείην.

13. καὶ τὸ γραμματεῖον ἐμβαλεῖν.] S. in Echinum, id eſt capſulam illam, in qua acta conſeruabantur. Sed vtrum: et tabulas in echinum coniiceret, an: ſe coniecisſe tabulas in echinum? Poteſt enim τὸ ἐμβα-

ἐμβαλεῖν referri vel ad προσμαρτυρῆσαι, vel ad εἶναι δὲ καὶ.

1107. 22. εἴ τινές εἰσι διαθῆκαι.] An aliquod sit Pasionis testamentum? F. αἵτινες, quodnam sit Pasionis testamentum? et v. 23. ἢ μὴν φήμ' ἐγὼ.

1108. 2. ἔστε γὰρ νῦν μοι πρὸς ἐκεῖνόν ἐστιν.] F. πρὸς ἐκεῖνον ἔδει ἐστιν, ἔστε.

16. ὡς γέγραπταί τις ἀνεξετάσας.] F. ὡς γέγραπται, pro ὅντινα τρόπον γέγραπται ἡ διαθήκη, τὶς ἂν ἐξετάσας τὴν μαρτυρίαν, γνοίη, vt sit τὶς ἐξετάσας τὴν μαρτυρίαν, γνοίη ἄν.

1109. pen. ὥσπερ υἱέων γεάφοντος.] F. ὡς ὑπὲρ υἱέων, ac potius, πατρὸς ὑπὲρ υἱέων.

1110. 1. ἢν ἔτοι πρὸ τῆς κλήσεως.] F. πρὸ τῆς λύσεως, τῆς ἀνοίξεως. Antequam solueretur, aut aperiretur. aut, πρὸ τῆς λήξεως, ante rem in iudicium delatam.

8. καὶ τἄλλα, ἃ φησιν ὅσα ἐστὶν.] F. καὶ τἄλλα φησὶν ὅσα ἐστὶ, etc. inquit, quaecunque ei domi sunt, vt redundet articulus ἃ. Sin is recte additur, addenda videtur et negatio: καὶ τἄλλ', ἃ μή φησιν ὅσα ἐστὶ, etc. quae quanta sint, non explicat.

15. φέρε δὴ δείξαι.] F. δείξω καὶ τὴν μίσθωσιν. Nisi scribam iubeat ostendere, vt sit δεῖξαι δείξάσθω προσακτικὸν, aut desit verbum βέλομαι δεῖξαι. et v. 18. ὅτι πλάσμα ὅλη ἐστὶν ἡ διαθήκη.

27. ἵν', ὅσα ἐξελέγχοιτο ἔχων.] S. ὁ Φορμίων.

Ibid. κεκομίσθαι φαίη.] Vtrum ὁ Φορμίων. Se redegisse id, quod sibi deberetur? An φαίη κεκομίσθαι Πασίωνα? cui Phormio satisfecerit, dissoluto omni aere alieno.

1111. 9. χωρὶς τῆς καθ' ἡμέραν διοικήσεως.] ὥστε καὶ τὰ καθ' ἡμέραν διοικεῖν Φορμίωνα καὶ χορηγεῖν τἀναγκαῖα.

1113. 4. τί ἔν μαθόντες.] F. παθόντες.

1113.

1113. 13. ἀφαιρῶν ἑκάτερος τὸ μαρτυρεῖν, pro. ἑκατέροις τῶν.

14. ἀδὲ καταλιπεῖν.] F. ὁ δὲ. et v. 16. ὁ δὲ τοιαῦτα. et v. 27. αὐτὸ ἑαυτῷ. et p. 1114. 25. ἁπλῶς αὐτὸς μεμαρτυρηκέναι. et p. 1115. 12. καὶ λόγον ὧν βέλεται δῶσει, non ἐν.

1115. 23. Στέφανος Μενεκλεὺς Ἀχαρνεῖ.] Στεφάνῳ Μενεκλέους Ἀχαρνεῖ ψευδομαρτυριῶν, S. εἴληχε δίκην.

Ibid. ἐμαρτύρησα τὰ.] F. ἐμαρτύρησα μαρτυρήσας τὰ.

1116. 1. ταῦτα ἔτως.] M. ταῦθ' ἕτος αὐτός.

10. οὓς ἂν οἷός τε ἦν.] F. εἶην.

20. ἐς προσῆκον ἦν ξυσθῆναι.] Fel. ἦν τότε ξηθῆναι. et p. 1117. 17. ἐ γὰρ, ἂν ἕτερον δείξῃ.

1117. vlt. τὰς δὲ παῖδας τὰς ἐκείνης.] M. τὰς ἐκείνε, S. τῦ Στεφάνε. et p. 1118. 11. Θεομνήσε. Sic enim contra Neaeram huius nepos appellatur.

1118. 19. ἀλλ' ἐχ ἑτοσὶ.] M. ἑτωσὶ (ἐπιῤῥήματικῶς) Στέφανος ἑτοσὶν ἐκ ὤκνησεν.

1119. 7. πρὸς μαρτυρίαν τινὰ ἵνα ἐξορκώσαιμι, ἀναστάντος ἐμοῦ.] Cum ego eiurandi cuiusdam testimonii causa surrexissem. Fortasse rectius fuerit: Cum ego, vt testem quendam iureiurando obstringerem, surrexissem. Libet, quia iurisiurandi mentio hic fit, addere locum e Moschopuli schedis, quem apud Demosthenem toties lectum me reperisse non recordor: παρ' Ἀθηναίοις λίθος τις * ἰδίως, πρὸς ᾧ τὰς ὅρκους ἐποιοῦντο. ὡς παρὰ Δημοσθένῃ· καὶ πρὸς τὴν λίθον ἄγοντες καὶ ἐξορκοῦντες.

15. κακῶν ἀλλοτρίων κλέπτης.] τὸ κακῶν Felic. omittit. F. μαρτυριῶν ἀλλοτρίων, vel ὑπὲρ ἀλλοτρίων.

16. ποιῆσαι τοῦτον ἄλλο τι.] F. ἕνεχ' ἑαυτοῦ, vel ποιῆσαι ὀκνεῖν. Locus vtique deprauatus est, et coniecturae parum firmae.

1119. 24. ἢ μαρτυρεῖτε, ἢ ἐξομόσαθε.] Vtrum illud, μαρτυρῶσι φίλοι εἶναι, praescriptum est ab Apollodoro testibus, conceptis verbis recitandum? an Demosthenes, incertus, vtrum facturi essent testes, clientem ad vtrumque instruxit? Simile commentum est et in oratione contra Timarchum, vbi recitatur Hegesandri testimonium, qui mox eiusdem detrectati accusatur. Sunt ista στρατηγήματα, μᾶλλον δὲ πονηρεύματα ῥητορικά.

26. ἔμελλον ποιήσειν, προθύμως ἐξομεῖσθαι.] F. A. καὶ προθύμως. aut, ἔμελλον ποιήσειν προθύμως. vt τὸ ἐξομεῖσθαι sit scholion, quo declaretur τὸ ποιήσειν: aut τὸ προθύμως ἐξομεῖσθαι accedat κατ' ἐπεξήγησιν.

1120. 11. ἀκὴν τῷ φεύγειν legendum, διὰ τὸ φεύγειν. et p. 1121. 11. μηδ' ἄλλο μηδὲν σκοπεῖ.

1121. 15. ἐπὶ τὸ τὴν πόλιν φεύγειν.] τὰς εἰς τὴν πόλιν λειτουργίας.

1122. 9. ἐὰν κολάζητε. et v. 10. ἃ πέπλασαι. et v. 16. καὶ λελογίσθαι. et v. 19. καὶ ἐπαγγείλειεν, vt in παραπρεσβείᾳ· τί δὴ μόνος ἀδὲν ἐπαγγέλλεται.

10. τοῖς μετ' εὐπορίας πονηροῖς.] ἐκ περιουσίας, τοῖς εὐπορουῦσι καὶ πονηροῖς.

26. τίνι συμβέβλησαί πω;] Non περὶ τῶν συμβολαίων, sed περὶ τῶν συμβόλων καὶ ἐρανων haec accipio. et ibid. ἀδένα ἂν ἔχοις εἰπεῖν. et v. vlt. τὸν σαυτῆ θεῖον. et p. 1123. 5. τὴν σαυτῆ πενθερὰν ταῦτα. et v. 13. ὅτι τῆτον, ὅτε.

1124. 9. καὶ συνέβη τι παθεῖν, οἷα πολλὰ, (S. ἐστὶ τὰ ἀνθρώπινα.) ἐμοὶ.] Noli coniungere οἷα πολλὰ ἐμοὶ, scilicet συνέβη.

11. τῶν ἐμῶν θυγατέρων ἐδικάζοντο.] F. ἐπεδικάζοντο. Vnde ἐπίδικοι, αἱ ἐπίκληροι.

1125. 23. ἄνωθεν ἐκ τῆ Ἀνακείᾳ.] τὰ Ἀνάκεια, ἑορτὴ Κάστορος καὶ Πολυδεύκους. τὸ δὲ Ἀνάκειον, τὸ ἱερόν. Vnde coniectura est, Seruos venisse ad Castoris et Pol-

et Pollucis: vt sententia sit: A primo emtionis die fuit improbus et iniustus.

1126. 9. ἀδελφὲς τοῖς σεαυτῦ δεσπόταις.

22. καὶ παρὰ Πασικλέες παραστησάμενος. et v. 26. ἐρῶ καὶ μὴ σιωπήσομαι. aut fortassis, ἐρῶ, ἢ σιωπήσομαι; et 1127. 2. καὶ ὑποπεπτωκώς.

1128. 9. ἐὰν μεμαρτυρηκέναι.] F. τίς ἔν ἡ παρὰ τοῖς ἄρχουσιν ἀνάγραφή ἐστι; μεμαρτυρηκέναι, τὸν μὲν.

16. καὶ τέτες τὰς ἄγαν κολακείας ἐπισχήσετε.] Aut τῆς ἄγαν, vt habet Felic. aut τέτων τὰς.

IN ARGVMENTVM ORATIONIS II. CONTRA STEPHANVM.

Pag. 1128. pen. καὶ ἕτερα προεισάγεται.] F. παρεισάγεται, aut προσεισάγεται.

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 1129. 18. τὰς διαθήκας μὴ ἔχων ἐπιδεῖξαι. et p. 1130. 1. διὰ μαρτυρίας.

1130. 12. ὃ παρεῖχεν Ἀμφίων.] Hoc rectius esse puto, quam Ἄμφις aut Ἀμφίας: etsi nostra nihil refert.

27. τῶν δὴ ἀδυνάτων.] S. κελεύσειν οἱ νόμοι μαρτυρεῖν. ἀπὸ κοινῦ. et v. vlt. ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἐπισκηψεως, παρὰ τὸ ἐπισκήπτομαι. et 1131. 2. ἐὰν μὲν ἀναδέχηται ὁ μαρτυρήσας. et v. 4. οἱ ἐνμαρτυρήσαντες τὴν μαρτυρίαν.

1132. 4. ὁ μαρτυρήσας αὐτῦ τέτε.] S. ἕνεκα.

6. ἔτι τοίνυν καὶν ἀπὸ τῦ γραμματείε.

12. τὲς ἀπὸ ταὐτομάτε προσάντας.] F. παρασάντας, ἢ περισάντας, ἐν μάλῃ. et v. 14. ῥᾴδιον ἦ. et v. 25. καὶ ἐκ ἄλλοις ἄλλες.

vlt. καὶ προσεπηλάκισε.] F. προσπροεπηλάκισε, παρὰ τὸ προσπροπηλακίζω. et ibid. καταφρόνησε ἂν.

1133. 7. ὅσοι μὴ ἐπεποίηντο.] Puto negationem tollendam: ὅσοι ἐπεποίηντο, aut ὅσοι μήν. Sequitur: ὥστε μήτε ἀπειπεῖν, μήτ' ἐπιδικάσασθαι: quorum prius et ad ciues et ad adoptiuos pertinere potest, posterius ad orbas puellas. Potest etiam sic exponi: ὅσοι μὴ ἐπεποίηντο, (scilicet ἔτως) ὥστε μήτ' ἀπειπεῖν, etc. Quibus ius ciuitatis non ita datum fuit, vt nec abrogari, nec in controuersiam vocari queat. In his legibus multum est obscuritatis, tum propter vetustatem et deprauationem, tum ob calliditatem oratorum, qui eas et mutilare, et suo commodo quouis detorquere solent. Demosthenes certe ex hac lege colligit, quia Pasio fuerit non φύσει πολίτης, sed ποιήσει, factionem testamenti illi non fuisse: et contra Neaeram docet, populum nonnullis decretam ciuitatem abrogasse.

12. ὑπὸ τούτων τῶ παρανόμων.] F. ἢ ὑπό τε τῶν παρανόμων. et v. 13. ὑπὸ δεσμῶ καταληφθεὶς, παρὸ τὸ καταλαμβάνω. et v. 16. ὡς δὲ παρεγένοντο.

26. φαρμακῶντα.] ὑπὸ φαρμάκων διαφθαρέντα τὴν διάνοιαν. F. φαρμακευθέντα. Nam τὸ φαρμακάω non reperio.

1134. 1. διαθήκας ἄς.] Aut antiptosis est, aut legendum διαθήκαις.

3. ἀκόλουθον εἶναι τῷ μὴ δόντι.] ὅπως ἂν ὁ μὴ δοὺς, δῷ. καὶ τἀ λοιπά.

Ibid. τῶ τὴν τέχνην.] τῷ μὴ δόντι ἐξουσίαν ἐργάζεσθαι τὴν τέχνην ἐν ταὐτῷ ἡμῖν.

4. δοῦναι τούτῳ τὴν γυναῖκα τὴν ἑαυτοῦ.

6. κοινωνὸν αὐτῶ.] F. αὐτόν.

10. ἐδοὺν ἐδόκουν.] F. ἐδ' ἂν ἐδόκουν. et p. 1135. 12. αὐτὸν ἐζήτουν.

1135. 4. καὶ ἅμα ἡβήσαι ἐπὶ διετὲς.] ἐκκαίδεκα ἐτῶν γένηται· τὸ γὰρ ἡβῆσαι μέχρι τοῦ ἐσί· ἔφηβοι οἱ ὀκτωκαιδεκαετεῖς γενόμενοι ἐλέγοντο· καὶ ἔμενον μὲν ἐν τοῖς ἐφήβοις ἔτη β'· ἔπειτα δὲ εἰς τὸ λῃξιαρχικὸν ἐγρά-

ἐγεάφοντο γραμματεῖον. Suidas, vbi fortaſſis aut pro ἐκτωκαιδεκαετεῖς legendum ἐκκαιδεκαετεῖς, aut pro ἑκκαίδεκα, ὀκτωκαίδεκα. Demoſthenes certe videtur 17. anno tutores accuſaſſe, cum ſe a patre ſeptennem relictum, ſub tutela decem annos fuiſſe ſcribat. Etſi fieri poteſt, vt 18. expleto domum virili toga ſumta, actionem in tutores inſtituerit.

1135. 19. περὶν ἐ ἀποφαίνει.] πρὸ τῦ χρόνυ, ὃν ἀποφαίνει. et, v. 24. καὶ ξένων καὶ αὐτῶν. καὶ περὶ μὲν τῶν πολιτίδων.

pen. καὶ ἀνεπίδικον.] περὶ ἧς ἂν διαδικασίας μὴ γένοιτο.

1136. 1. κληρῶν δὲ τὸν κλήρου καὶ ἐπικλήρων.] F. ἐπιδικάζεσθαι, vel λαγχάνειν δὲ τῶν κλήρων καὶ ἐπικλήρων.

2. πλὴν τῦ Σκιῤῥοφοριῶνος.] An quia menſe Maio nubere malae dicuntur?

Ibid. ἀνεπίδικον δὲ lege. et, v. 6. εἰ μὲν ὡς ὑπὲρ αὐτῆς. et, v. 7. εἰ δὲ, ὡς ὑπὲρ ξένης.

8. πείσαντα ὑμῶν τὸς λαχόντας.] et ὑμῶν, et ἡμῶν videtur abundare.

1137. 1. ἐάν τις συνίσηται.] Quaſi eſſet βαρύτονον συνίσομαι, ἀντὶ τῦ συνισᾶται, ſicut ἐὰν ἐπίσωμαι, ἐπίσηται.

Ibid. ἢ συνδικάζῃ.] συνδικάζεσθαι eſt patrocinari, τὸ συνδικεῖν. Sed συνδικάζειν per ε eſt aliud. τὸ δικάζω et δικάζω inſcitia librariorum ſaepe permutantur.

3. χρήματα διδόσῃ.] F. διδῶσαν. Tu lege διδὸς ἢ δεχόμενος. et v. 18. ὅτι διαθήκης ἀδεὶς πώποτε.

IN ARGVMENTVM ORATIONIS CONTRA EVERGVM.

Pag. 1138. 13. ἐνέτειναν ἀλλήλοις καὶ αἰτίας.] Quid ſi ita legas? ἀλλήλοις ἐνέτειναν πληγὰς, καὶ κατ' ἀλλήλων δί-

λων δίκας ἀπήνεγκαν αἰκίας· ἑπάτερος. et, v. pen. ἐκ ἐδέξατο, S. ὁ διώκων.

IN IPSAM ORATIONEM.

Multas habet haec oratio, moleſtas repetitiones (quoties enim τὸ μαρτυρεῖν, τὸ προκαλεῖσθαι, τὸ ὀφείλειν τὰ σκεύη, et παραδιδόναι, et παραλαμβάνειν, et id genus alia ſexcenta, quae nec omittere, nec commode vertere aut mutare licet, occurrunt?) et genus orationis vagum atque laxum, καὶ ὕπτιον, vt Graeci vocant, καὶ ἀναβεβλημένον, et (vt mihi quidem videtur) minime Demoſthenicum eſt, ac potius moleſtum et inamoenum. Quare a lectoribus impetratum hoc velim, vt meam interpretationem cum autore conferentes iudicium faciant. Ita enim ſpes eſt, eos fore mihi aequiores. δεῖ γὰρ τὸν ἑρμηνευτὴν ἀκολουθεῖν τῷ ἡγεμένῳ· ὁ δὲ κακῶς ἡγέμενος ἐκ ἂν τὸ καλῶς ἕπεσθαι ἐμποιήσειε. Praeterea, quot loca hic aut corrupta aut ſuſpecta ſint, annotationes meae docebunt.

1139. 13. ἵνα μὴ διὰ τὸ πλῆθος.] S. τῶν χρημάτων. Sed quia praecedit ἐλάττω, fortaſſe rectius legetur μέγεθος, etſi is comparatiuus etiam ad numerum refertur, vt τῶν χιλίων ἐκ ἐλάττους, non pauciores 1000.

1140. 7. εἰ μὴ ἀγνῶτες.] Lege οἱ μή.

11. καὶ ἐκ ἄλλως με δεῖ.] M. δεῖν, vt pendeat a δοκεῖσιν, vt et τὸ ἐξελέγχειν.

12. ἐξὸν γὰρ ἦν.] Fel. ἐξὸν γὰρ νῦν rectius. Sed etiam legi poſſit, ἐξ ὧν, vel ἐξ ἃ γὰρ ἦν αὐτοῖς, etc. οὐκ ἠθελήκασι.

17. Πυθοδώρῳ ἐκ Κηδῶν.] Κηδᾶ, ἡ Κηδαί, municipii nomen eſſe puto.

26. ἐμὲ δ' ἐκ ἐθέλειν.] S. ἀναβαίλλεσθαι.

1141. 7. περὶ τῆς αἰκίας lege, non οἰκίας.

1141

1141. 8. τοῦτο γάρ ἐστιν ἡ αἰκία.] Hoc enim sibi vult verberationis verbum. hanc interpretationem, vt superuacaneam, deleui. quasi vero iudicibus commentario esset opus.

15. παραδόντος τὸ σῶμα.] S. τῷ Θεοφήμῳ. Sed rectius παραδόντας, vt referatur ad μάρτυρας.

27. καταχρώμενος.] F. A. ἔλεξεν, aut εἶπε.

1142. 9. καὶ ὅτε ἐξέτεινον αὐτοῖς.] ἐκτείνω, extendo. ἐκτίνω, persoluo, luo. legendum per ι. ἐξέτινον, S. τὴν καταδίκην.

11. καὶ τούτων δ' προσποιουμένων.] προσποιεῖσθαι, arrogare, simulare, prae se ferre, augere opes, aut adsciscere clientelas, vt in Areopagitico Isocratis. Horum nihil huc quadrare videtur. Quid ergo, si προσποιουμένων legas? cum horum nihil admitterent. Sunt in hac narratione περίοδοι πολύκωλοι καὶ σχοινοτενεῖς, quas imitari et mihi necesse fuit: quamuis minus bellam facere videantur orationem.

23. μάρτυρας ἐποιήσατο lege, S. ὁ Θεόφημος.

27. τῶν δὲ τοιούτων προκλήσεων, etc. πολλοὶ προῖσανται.] F. τῶν δὲ τοιούτων προκλήσεων γεγονομένων πολλοὶ περιῖσανται. τὸ προῖσασθαι, antestare, praesse, non video quid hic loci habere possit.

1143. 4. ὁ δὲ Θεόφημος κελεύει.] S. μὲ ἀναβαλέσθαι.

11. νῦν δὲ σεαυτὸν μεμαρτύρηκας.] F. μεμαρτυρήκασι. S. οἱ μάρτυρες.

22. δι' ἧς ἐξηπάτησας.] δι' ἧς. S. γυναικὸς. Sed quid, si δι' ὧν, per quae? et ἐξαπατήσας καὶ ψευδεῖς.

1144. 17. ὅτι ὁ μὲν ἐμὲ ἀδίκως κατεδικάσατο, τὰς δικαίας ἐξαπατήσας· ἀλλὰ καὶ τῆς βελῆς lege. Verba enim transposita sunt.

21. ἀπίστως δὲ τὰς ἀρχάς.] ἀντὶ τοῦ ἐποίησεν ὑμᾶς ἀπιστεῖν τοῖς ἄρχουσι.

1145. 2. ἔτυχεν ἐκπλεουσῶν τριηρῶν καὶ βοήθειαι ἀποτελλομένη.] ὁ καὶ παρέλκειν δοκεῖ.

12. ἡ μὲν ἀρχὴ ἐπεκλήρωσε.] τὸ ἐπικληρῆν τὸν ἄρχοντα τοῖς χορηγοῖς τὰς αὐλητρὰς est in Midiana, p. 519. 1. ψήφισμα vero non ἐπικληρῶσθαι, sed ἐπικυρῶσθαι, καὶ ἐπιψηφίζεσθαι, καὶ χειροτονεῖσθαι dicitur. Censeo igitur legendum ἡ μὲν ἀρχὴ ἐπεκύρωσε.

17. καὶ προσέταττε τὰς ὀφείλοντας παραλαβεῖν τὰ σκεύη.] καὶ προσέταττε (S. τοῖς τριηράρχοις ὁ νόμος) παραλαβεῖν, ἀντὶ τῦ εἰσπράττειν τὰς ὀφείλοντας τὰ σκεύη.

19. ἠναγκάζετο πρὸς μέρος.] F. ἠνάγκαζε.

12. καὶ παρέδωκε τὰς ὀφείλοντας τὰ σκεύη τῇ πόλει. οἱ δὲ τῶν.] Videtur post πόλει addendum τοῖς τῶν νεωρίων ἐπιμελητᾶις. οἱ δὲ τῶν νεωρίων ἐπιμεληταί.

14. Τοῖς Τριηράρχοις.] S. παρέδωκαν τὰς ὀφειλοντας.

Ibid. τοῖς ἐκπλέουσι.] ἐναλλαγὴ χρόνυ, ἀντὶ τῦ τοῖς ἐκπλευσαμένοις.

17. τὰς ὀφείλοντας παραλαβεῖν τὰ σκεύη.] ἠνάγκαζεν ὁ νόμος τὰς τῶν νεωρίων ἐπιμελητὰς, καὶ τὰς τριηράρχυς παραλαβεῖν τὰς ὀφείλοντας τὰ σκεύη. Vide, ne te ἀμφιβολία decipiat.

24. γεγραμμένυς ὀφείλοντας.] ὅτι ὀφείλυσι.

1146. 3. παρεσκευάσαμ.] παρεσκεύασμαι lege. et, v. 5. τότε δὲ κατά τε τὰ ψηφίσματα, non καὶ τὰ ψηφ.

1147. 6. οἱ κλήτορες.] Hos paulo ante v. 3. τὰς κλητεύσαντας dixit, appellantur etiam κλητῆρες.

18. ἐδαμῦ ἠντιδίκησεν.] Ergo non se defendit? an vero neminem alium in ius vocauit? quod est ἀπογράψασθαι διαδικασίαν πρός τινα.

19. ἢ τινά φησιν ἕτερον ἔχειν τὰ σκεύη.] Nec dicit, quenquam alium habere instrumenta.

1148. 2. ἀπαιτοίην, ἔμελλε φησὶν.] Lege ἔμελλε φήσειν, τετέσιν ἐφησεν ἄν.

1148.

1148. 16. πρὸς Ἀφαρέα.] ἴσως τὸν Ἰσοκράτες πρόγονον, περὶ ὃ ὁ Πλάταρχος.

19. ἐξήλεγχεν αὐτὸν.] M. ἐξήλεγχ' ἂν αὐτὸν.

vlt. ἀναγνώσεται τὰς μαρτυρίας.] S. ὁ γραμματεύς.

1149. 2. καὶ ἀνέων.] ἀνέων τῶν πεπλησιακότων τὸν Θεόφημον, οἷος (non οἷς) εἴη περὶ τὰ διαφθορα, ἀντὶ τοῦ οἷος εἴη ὁ Θεόφημος περὶ τὰ συναλλάγματα.

10. ἡ βελὴ ψηφίσματι.] διὰ ψηφίσματος. Ne lege ψήφισμά τι, διαιρέτως.

16. ἰδεῖν, ἔχων.] F. ἰδεῖν· καὶ ἔχων.

vlt. ἐξ αὐτῶν ὃ δύναμαι.] F. ἐξαυτῶν. Erratum ortum ex vnius vocalis immutatione, υ pro ι. et diuisione syllabarum. Sic non multo post, p. 1151. 9. τὴν ἀνθρωπον ὃ δύναμαι παραλαβεῖν, πολλάκις ἐξαυτήσας.

1150. 5. περὶ ἀναγωγῆς ἔην.] M. [περὶ ἀναγωγὴν, aut ἐπ' ἀναγωγῆς.

13. τὰς παραδιδόντας καὶ ὀφείλοντας.] Lego καὶ τὰς ὀφείλοντας. et v. 23. καὶ ἐπεπύσμην, παρὰ τὸ πυνθάνομαι, non ἐπεπείσμην, παρὰ τὸ πείθομαι. Sic autem construe: ἐπεπύσμην αὐτὸν, ὅτι ἐκ εἴη γεγαμηκὼς, ἀντὶ τοῦ ὅτι αὐτὸς ἐκ εἴη γεγαμηκώς. κατ' ἀντίπτωσιν, ἢ ἐναλλαγήν τινα.

1151. 1. ταύτῃ δὲ τῇ μαρτυρίᾳ.] Mutilatus est hic locus, in quo exponendum fuit Euergi et Mnesibuli falsum testimonium.

11. ἦν αὐτοὶ ἔφασαν προκαλέσασθαι.] ἦν, S. παραλαβεῖν ἐμὲ, αὐτοὶ ἔφασαν τὸν Θεόφημον προκαλέσασθαι.

1152. 12. καὶ τὸ διάγραμμα τῶν σκευῶν ἀποδιδόντων.] ἀντὶ τοῦ τὴν ἀπογραφήν.

1153. 20. ἐδαμῶς τὸ σῶμα παραδιδόντος. et v. 21. ἔτε τότε lego. et p. 1154. 9. ἐδεήθην αὐτοῦ. et v. 11. ὃ vel ἃ ἤμελλον. et v. 12. διὰ τάχους δεῖ. et v. 24. ὡς ἐδὲν ἂν νεωτερίσοντος.

1155. 3. μαλακὰ πρόβατα.] Molles oues, vtrum intonsas, an molli praeditas lana?

10. ἐπὶ τὰς οἰκέτας ἦξαν.] Vtrum παρὰ τὸ ἄγω, an τὸ αἴσσω, ἤϊξαν, ἦξαν, καίτοι ποιητικώτερον τοῦτό γε.

1156. 4. μὴ περιιδεῖν ἐνδεεῖς ὄντας.] Qua ratione hic masculinum plurale ponatur, cum sententia postulet singulare foemininum, (de vna enim anicula vidua loquitur) ἐνδεῆ ὄσαν, me non intelligere fateor. Quod si quis dicat, homines necessarios in genere intelligendos, et longius petitum videbitur, et sequitur statim τιτθὴν ἐμὴν γενομένην.

15. ἐν τῇ προικὶ τετιμημένα.] F. ἀποτετιμημένας, vt alias.

17. πλείονος ἄξια, ἢ κατεδικάσασθε.] Hoc accusatorum est: τὸ καταδικάσαι, iudicum.

21. ἢ μετέλθῃ τις ὑμῶν αὐτῶν.] F. αὐτὸν, S. τὸν ἄνδρα μου.

1157. 2. ὕφαιμοι μὲν οἱ βραχίονες.] Sanguine suffusa.

3. καὶ οἱ καρποὶ τῶν χειρῶν.] Iuncturae manuum.

Ibid. ἀποστρεφομένης τὼ χεῖρε.] Cum illi manus distorquerentur.

5. ἀμυχὰς ἐν τῷ τραχήλῳ.] παρὰ τὸ ἀμύσσω, incisuras, vellicatus.

6. πελιὸν δὲ τὸ σῆθος.] Lexica scribunt πέλιος, προπαροξυτόνως, πελιδνὸς, ὀξυτόνως.

1158. 14. διὰ τὴν χρείαν κατηνέχθη.] S. τὰ σκεύη ἐκ τῆς πύργου.

pen. εἰ μή τις αὐτὸν ἀφήσει.] ἀντὶ τοῦ εἰ μὴ ἐγὼ ἀφήσω. ἐναλλαγὴ προσώπου.

1159. 3. ὑπερημερον δ' ἂν ὤμην δεῖν ἐμαυτὸν εἶναι.] Vereor, ne accusator hoc mentiatur. Nam si ad diem soluisset, malam causam haberet Theophemus, quouis dignus supplicio ob vim publicam.

1160.

1160. 8. καὶ ὡς διὰ τὸ κυμβίον ἐκ ἀφιεῖσα.] Aut ὡς τὸ κυμβίον οὐκ ἀφιεῖσα, aut διὰ τὸ κυμβίον [οὐκ] ἀφεῖναι τελευτήσειεν.

22. ἐδὲ γὰρ ἐν τῷ νόμῳ ἐστί σοι.] ἐκ ἄνομόν ἐστιν, ἐκ ἔχεις πρόφασιν δικαίαν.

24. τέτων τὴν δίωξιν εἶναι.] τέτες ἐξεσίαν ἔχειν τῦ διώκειν τὲς φονέας.

pen. καὶν μὲν ἀποφύγῃς.] F. ἀποφύγῃ σε, S. ὁ Θεόφημος, ἢ ἀποφύγωσί σε, vt etiam Euergus comprehendatur. et, ibid. φθονηθήσῃ.

1161. 3. τὲς τῦ Δρακοντος ἐκ τῆς σήλης.] τὲς τῇ σήλῃ ἐγγεγραμμένες.

4. μετὰ τῶν φίλων lege.

11. τέτων τὰς ἐπισκήψεις εἶναι.] τῶν μέχρις ἀνεψιαδῶν.

16. διομόσασθαι τὸν υἱόν.] εἰ διομῇ αὐτὸς καὶ ἡ γυνὴ καὶ τὰ παιδία, antecessit p. 1160. 25. quasi et illis iurandum fuisset: nunc solus paterfamilias se in illorum capita iurare noluisse affirmat.

17. ἐκ ἂν ἐτόλμησα ἐδ' ἂν εἰ εὖ ᾔδειν lege, pro εἰ δ' ἂν. et v. 20. ἀκέσητέ με.

1162. 9. μὲ πορισάντα.] ἀττικῶς, ἀντὶ τῦ μοῦ πορισάντος.

12. ἐπειδὴ δὲ ἐπείσθην, αὐτῷ νομίσασθαι τὴν δίκην.] Suspectus locus. Neque ἐπείσθην placet, neque νομίσασθαι, neque δίκην. Quid si legas: ἐπειδὴ δ' ἠπείχθην αὐτῷ διαλύσασθαι τὴν καταδίκην. Nam τὸ νομίσασθαι de eo fere dicitur, qui aliquid recipit, vt supra p. 1159. 13. ἐνομίσαντο τὸ ἀργύριον παρ' ἐμοῦ.

19. εἰ μὴ πεπορισμένος ἦν.] S. ἐγώ. Sin πεπορισμένον, S. τὸ ἀργύριον.

vlt. καὶ ὡς ἡ ναῦς ἡ στρατηγίς.] F. ἡ ἐμὴ, στρατηγὶς κατεσκευάσθη.

1163. 2. ἔτι δὲ καὶ ἐκτίνειν.] F. A. βελόμενος.

1163. 3. ἀλλὰ δεινὴ ἡ πλεονεξία τοῦ τρόπου, ὦ ἄ. δ. περὶ τὸ πλεῖον καὶ τὸ ἔλαττον.] Videntur haec verba e scholio irrepsisse, vbi aliquis exposuerit, τὴν πλεονεξίαν καὶ μειονεξίαν παρὰ τὸ πλέον καὶ ἔλαττον ἔχειν dici.

7. ἣν ἐμαρτύρησαν ὡς οὐκ ἤθελε παραδιδόναι.] Negatio abundat. F. ὡς οὗτος ἤθελε.

15. εἰ δέ μοι ὀργισθῆτε.] M. ὠργίσθητε. Refertur enim hoc ad exactionem armamentorum, et, v. pen. ἀποχρῆν.

IN ARGVMENTVM ORATIONIS IN OLYMPIODORVM.

Pag. 1164. 1. ποικίλην ἔχει περιπέτειαν πραγμάτων.] μᾶλλόν γε πονηρίαν καὶ ἀδικίαν καὶ ψευδολογίαν.

1165. 21. καὶ πλείονας ἔχειν.] F. καὶ πλεῖον ἂν ἔχειν ἀργυρίου.

1166. 3. πρόφασιν εἶναι τὴν στρατείαν πεισθέντες.] ψευδῆ αἰτίαν, ἀλλὰ μὴ ἀληθῆ.

Ibid. ἀνεῖλον αὐτῶν τὴν διαδικασίαν.] F. αὐτοῦ τοῦ Ὀλυμπιοδώρου.

7. πάλιν δι' ἐκεῖνα.] Lego παλινδικίᾳ χρῆται.

12. καὶ λαβὼν ὅλον.] Huic non fuit πλέον ἥμισυ παντὸς, sed ἡμίσεος πλέον ἦν ὅλον ἀνδρὶ φιλοῦντι τὸ κέρδος.

18. καὶ συγκεχωρηκέναι καὶ τοὺς λόγους εἰπεῖν.] Vide, ne te amphibolia decipiat, ὁ Καλλίστρατός φησι συγκεχωρηκέναι Ὀλυμπιοδώρῳ εἰπεῖν (ὅπως ἂν εἴποι ὁ Ὀλυμπιόδωρος) καὶ τοὺς λόγους, οὓς ἐβούλετο, καὶ παρασχέσθαι (ἵνα παράσχοιτο ὁ Ὀλ.) μάρτυρας ψευδεῖς. Nam haec ad Olympiodori personam pertinere, non ad accusatoris, ipsa docet oratio.

19. καὶ μάρτυρας παρασχέσθαι ψευδεῖς.] Huiusmodi fallaciis etiam Theopompum Hagnianam haeredita-

reditatem euicisse, supra cognouimus. Sed ó miram impudentiam hominis, qui suam improbitatem confiteri non erubescat, et dissolutionem iudicum, si talia scelera vlti non sunt.

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 1169. 8. καθ' ἡσυχίαν ἤδη.] Vtrum per silentium, vt voluerint, multos esse controuersiae conscios? an tranquillis animis? an defuncti sepulturae munere?

1170. 27. καὶ τανδρεάποδα αἱ σαυχυφάνται.] παρὰ τὸ ὑφαίνειν τὰς σάκκους. quae vox praeter Hebraeam, Graecam, Latinam, Germanicam linguam, etiam aliis nationibus communis me diu frustra exercuit, donec Oporinus hanc compositionis rationem me edocuit.

1171. 1. φανερὲν ἐπὶ τῇ τραπέζῃ.] F. φανερὸν, ἢ ἐπὶ τῇ τραπέζῃ. Nam quae Trapezitis dabantur, ἀφανὴς οὐσία fere dicitur.

14. τὸ ἀργύριον ἓ ἦν.] ἐν ᾧ τόπῳ.

1172. 27. περὶ τῶ ἰσομοιρεῖν ἀπάντων.] τὴν ἴσην ἑκάτερον μοῖραν λαμβάνειν. In Isocrate τὰς πόλεις ἰσομοιρεῖν πρὸς ἀλλήλας. M. ἰσομοιρεῖν περὶ ἁπάντων.

1174. 8. ὑπομοθέντος δὲ τούτῳ.] ἡμῶν ὑπομοσαμένων ὑπὲρ αὐτῶ.

10. ὕστερον ἡμῶν.] F. ὕστεροι.

1175. 4. ἐπειδὴ δὲ μεῖζος ἐγένετο ἀγανακτῶν.] τὴν ἀγανάκτησιν ἐκκεχυκὼς ἦν, ἐπειδὴ ἐπαύσατο ἀγανακτῶν.

14. τῶ ἡμικλήρῳ.] Libanius τῶ ἡμικληρίῳ. et mox ipse autor.

26. καὶ τὰς ἀμφισβητήσεις ἀντεγραψάμεθα.] Controuersias rescripsimus, hoc est, in eos, qui haereditatem occuparunt, actiones instituimus.

27. ὁ ἄρχων ἀνέκρινε πᾶσιν ἡμῖν.] Suidas: ἀνάκρισις, ἐξέτασις, ὑφ' ἑκάστης ἀρχῆς γινομένη πρὸ τῶν δικῶν,

δικῶν, περὶ τῶν συντεινόντων εἰς τὸν ἀγῶνα. ἐξεταίζουσι δὲ καὶ εἰ ὅλως εἰσάγειν χρὴ ταύτας. Varinus: ἀνακρίνω, ἐξεταίζω τὸ πραχθὲν, εἰ καλῶς ἢ κακῶς ἐπράχθη. Propriam huius verbi interpretationem non reperio: interim inquirere, et inquisitionem ἀνάκρισιν verto. Nam quaestionem constituere, aut exercere, videntur aliud significare.

1177. 1. παρα]ὲ ἑαυ]ὲ ἀνθρώπε.] F. ἀνδραπόδε.

18. οἱ μὲν ὅτι τὸ παράπαν.] Cum οἱ δὲ non sequatur, aut ἀναντιπόδοτον est, aut aliquid a librario praetermissum.

1178. 4. ἃ δ' ἐγὼ ἐρῶ πρὸς ὑμᾶς, ὅτι ὑτος ψευδεται.] Haec, ὅτι ὗτος ψεύδεται, videntur superuacanea esse, et e scholio irrepsisse. Satis est ἃ δ' ἐγὼ ἐρῶ πρὸς ὑμᾶς ταῦτα πάνθ' ὑπόνοια, etc.

14. ὅτι εὐθὺς παραχρῆμα.] ἐκ παραλήλε.

16. πάλιν λέγω.] F. A. πάλιν τοίνυν λέγω.

20. ἐπειδὴ καὶ ἡ σὴ.] S. ἀμφισβήτησις διεγράφη, ἠφανίσθη, ἐξηλείφθη.

1179. 7. καὶ κατεχρήσατο.] S. ψιλῷ τῷ λόγῳ, ἀντὶ τε κατεψεύσατο.

1181. 1. ἕτω πεφιλοσόφηκεν.] μᾶλλον δ' ἐσοφίσευσε, καὶ πεπανέργηκε, καὶ σεσυκοφάντηκεν. οὐχὶ γὰρ τά γε τοιαῦτα τῶν φιλοσοφέντων.

20. ἐν τῷ τέτε λόγῳ, ἢ ἐν τῷ προτέρῳ, ἢ ἐν τῷ ὑςέρῳ.] F. A. ἐν τῷ τέτε λόγῳ, ἢ ἐν τῷ ἐμῷ, ἐν τῷ πρ.

1182. 2. διέφθαρται.] S. τὴν διάνοιαν. Sed quomodo probat? Quia mauult amicae dare, quam affini. Cui si haereditatis semissem concessisset, et sensuum et mentis integritate floruisset. Haec sunt praeclara cupidorum hominum iudicia.

IN AR-

IN ARGVMENTVM ORATIONIS IN TIMOTHEVM.

Pag. 1184. 4. ὅτι ἔλαβε, etc. ὀφείλων ἐγγεγράφθαι.] Lego, ἐγγέγραπται. Nam si λέγων ἐγγεγράφθαι coniungas, ὀφείλων locum non habebit. Sed legendum erit λέγων τὸν Τιμόθεον ὀφείλοντα ἐγγεγράφθαι.

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 1185. 23. ἀλλὰ καὶ εἴ τε ἄλλο δέοιτο πρὸς Τιμόθεον πρᾶξαι.] Sententia non est obscura: sed loquendi modus suspectus.

1186. 9. τά τε ληφθέντα καὶ τὰ τεθέντα.] τά τ' ἀναλωθέντα malim: nisi pro τεθέντα legas, τὰ δοθέντα, quod participium paulo post sequitur, v. 23. δοθέντος τοίνυν τῷ ἀργυρίῳ τότε.

25. τὸν κελεύσαντα χρῆσθαι.] Lege χρῆσαι.

1187. 15. Ἀλκέτᾳ καὶ Ἰάσωνος.] Alcetam, octauum Macedoniae regem, non puto intelligi hic posse, sed alium quempiam, Epirotam fortassis, Tharrytae F. Arymbae patrem. Iason Thessalus satis notus est e Xenophonte.

17. ἐν τοιαύταις δ' ὢν διαβολαῖς, καὶ ἀπορίᾳ χρημάτων πολλῇ· ἡ μὲν γάρ.] Est ἀνανταπόδοτον, aut ὑπέρβατον. Sequitur enim longissimo interuallo p. 1188. vlt. τότε ἓν ἀναγκαζόμενος, δανείζεται τὰς χιλίας δραχμάς.

1188. 7. et saepius. ἐν Καλαυρίᾳ lege per υ, non per β.

1190. 1. τῷ μὲν γὰρ μαρτυρίαν με ἐμβαλέσθαι.] M. μὴ ἐμβαλέσθαι με, vtraque voce retenta.

2. παρεκρούσατο.] S. ὁ Ἀντιφάνης.

Ibid. φάσκων. ἀεί μοι μαρτυρήσειν εἰς τὴν κυρίαν ἀπόφασιν.] Alias ἡ κυρία absolute dici solet.

1190.

1190. 5. *τιθέντος δέ μου αὐτῷ τὴν δραχμήν.*] Fuit, vt apparet, ritus quidam accusandi eius, qui testimonium dicere recusasset.

24. *ἐν τῷ Μαιμακτηριῶνι μηνὶ ἐπ' ἀξείᾳ ἄρχοντος* lege, non *τῷ ἐπ' ἀξείᾳ*. et v. 27. *ἀπορεύμενος*.

27. *ἐν τῇ Ἱπποδαμείᾳ.*] Apparet, esse loci nomen, fortassis a domandis equis sic appellati, vnde Equidomitorium verti. Hippodamiae plures fuerunt, sed illa Oenomai Elaei filia, celeberrima, et fieri potest, vt locus de nomine mulieris alicuius sit dictus, sicut Academia ab Academo, seu Hecademo heroë. Legi fortasse queat *ἐν τῇ ἱπποδρομίᾳ*, etsi *ἱππόδρομος* potius dici solet. *τὰ Ἱπποδρόμια* sunt ludi circenses, quae et Equiria.

Ibid. *ἀπορεύμενος ὑποδέξασθαι* lege.

1193. 7. *ὁ αἰγιαλεύς.*] *παρὰ τὸν αἰγιαλόν.* vide Stephanum.

11. *λυκεργεῖς.*] *εἴτε ὑπὸ Λυκίᾳ τῇ Μύρωνος· υἱῇ κατεσκευασμένας, εἴτε ἐν Λυκίᾳ, εἴτε ἐν Λυκείῳ εἰργασμένας.* Vide Suidam, qui *λυκεργεῖς* habet.

1196. 11. *παρὰ τῇ πατρὸς τῇ ἐμῇ ὥσπερ αὐτὸν συνέζησας.*] F. *ὥσπερ αὐτόν.*

12. *ἢ εἰδὼς*, etc. *ὅτε ἐξέπλεις ἢ οἴει.*] Lege *ὅτε ἐξέπλεις οἴει. τὸ ἢ* abundat, cum *τὸ οἴει* ad *εἰδὼς* referatur.

1197. pen. *ἐνεπισκήψασθαι ἐν τῇ ἐσίᾳ τῇ ἐκείνου ἐνοφειλόμενον αὐτῷ τοῦτο τὸ ἀργύριον.*] Pollux lib. 8. *ἐνεπισκήψασθαι ἦν, ὁπότε τις ἐν τοῖς δημευθεῖσιν ἑαυτῷ τι ὀφείλεσθαι ἢ προσήκειν λέγει· καὶ τὸ πραγμα ἐνεπίσκημμα ἐκαλεῖτο.*

1198. 11. *ὥστε μηδ' ἐναντιοῦσθαι. ὥστε τί ἂν ποτε.*] Lego *ἐναντιοῦσθαι· τί ἄν*, omisso altero *ὥστε*.

14. *ἢ ἐκ ἐκ τῶν Ἀντιμάχου.*] Negatio abundare videtur, quia cohaeret *καταλιπεῖν μᾶλλον, ἢ κομίσασθαι.*

1199.

1199. 4. ἡ μισθοφορία.] In Olynth. μισθοφορὰν dicit.

24. τὸν ἀποστησάμενον τὸν χαλκόν.] τὸν σαθμησάμενον.

1200. vlt. τῆς Αἰσχρίωνος.] F. τὴν, aut ὑπὲρ ἢ περὶ Αἰσχρίωνος, aut τῷ Αἰσχρίωνος, vt iubeat Timotheus ipsum Aeschrionem dicere testimonium vt ingenuum. Sequitur enim p. 1201. 6. καὶ ἐξελέγξας τὰ ψευδῆ μεμαρτυρηκότα τὸν Αἰσχρίωνα.

1201. 6. ἐπὶ τοῦδε τῶν κακοτεχνιῶν ἔλθοιμι.] πότερον τὸν Αἰσχρίωνα, ἢ τὸν Τιμόθεον; hunc opinor, quia serui delicta luere cogebatur dominus.

1202. 23. ἐκ ἔχων ὑποδῆναι τὰ ἄξια.] τὰ κατ' ἀξίαν τῶν δανεισμάτων.

1204. 26. τοῖς ἀνεσκευασμένοις, ἢ ἀνασκευασαμένοις τῶν τραπεζιτῶν.

1205. 10. τὰς ὀφείλοντας, ἄ μοι.] ταῦτα, ἄ μοι.

IN ARGVMENTVM ORATIONIS CONTRA POLYCLEM.

Pag. 1205. 4. τότε δὲ, ὅτε ἦλθεν.] F. τότε δὲ.

6. τοσοῦτο δὲ χρόνῳ ἐπιτριηραρχῆντος.] Sententia postulat: συντριηραρχον· τοσοῦτο χρόνῳ ἐπιτριηραρχήσας ἀξιοῖ κομίσασθαι τὸ ἀνάλωμα παρὰ Πολυκλέους Ἀπολλόδωρος.

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 1207. 17. ὑπὸ Ἀλεξάνδρῳ.] Non vtique Philippi filio, (Nam hoc ratio temporum non finit) sed aut Pheraeo, aut alio quopiam. Miltocythis fit mentio etiam in Aristocratea: et Cotyis filiis regnantibus, Philippus adhuc rerum potitus fuit.

25. περὶ ἔκπλων ὄντων.] περὶ τὴν ἀναγωγὴν ὄντων, ἀνάγεσθαι καὶ ἐκπλεῖν μελλόντων.

1207. vlt. ἐν τῷ δήμῳ αὐτῶν καὶ συναγ.] F. αὐτῶν τε (δ. τῶν πρέσβεων) καὶ τῶν συναγορευόντων αὐτοῖς.

1208. 4. ἐπὶ τὸ χῶμα.] ὕψωμα γῆς. Est hic loci proprium nomen, ab ipsa re sumtum, et, vt Libanius ait, οἰκοδόμημα ἐν τῷ λιμένι προβεβλημένον προσορμίσεως ἕνεκα. ἐπὶ τῷ χώματι καθέζεσθαι solitos fuisse trierarchos, qui se affici iniuriis putarent, ex oratione Ctesiphontea cognouimus.

6. καὶ ἀποφέρειν ναύτας.] τὸ ἀποδιδόναι καὶ κερδαίνειν. Videtur legendum esse ἀποφαίνειν, τὸ αἱρεῖσθαι καὶ καταλέγειν.

12. ἐκ ἀλλ' ἢ ὀλίγοι.] ἀντὶ τοῦ εἰ μή.

16. δωρεὰς καὶ προδόσεις.] δόσεις πρὸ τῆς προθεσμίας. Sic postea, p. 1217. 23. διεφθαρμένον πλήρωμα, καὶ εἰωθὸς ἀργύριον πολὺ προλαμβάνειν. Si προσδόσεις, προσδήκας τοῦ μισθοῦ.

26. τὰς προεισοίσοντας τῶν τε δημοτῶν.] Vtrum τὰς εἰσοίσοντας πρὸ τῶν δημοτῶν, an τὰς δημότας τὰς προεισοίσοντας?

27. καὶ τῶν ἐγκεκτημένων.] τῶν κεκτημένων ἀγρὰς, ἢ οἰκίας, ἐν οἷς δήμοις ὁ δημοτεύονται. vt si Apollodorus Piraeensis (verbi causa) non in suo tantum municipio Piraeeo praedia habeat, sed et in Paeaniensi et Cholargensi.

1209. 4. καὶ ἐκ εἰσεπραξάμην, διὰ τὸ τότε μὲν ἀποδημεῖν, ὑπὲρ ὑμῶν τριηραρχῶν.] ὅτε ἐτριηράρχει.

5. καταλαβεῖν.] διὰ τὸ καταλαβεῖν, ἀπὸ κοινοῦ.

10. καὶ τὰς μισθὰς.] καὶ ὅτι τὰς μ. ἀπὸ κοινοῦ.

11. ταῖς ὑπηρεσίαις.] τοῖς ἐρέταις, ἢ κωπηλάταις. Sed quaerendum, cum ναύτας, ἐπιβάτας καὶ ὑπηρεσίας saepius coniungat, quid inter hos interfit? ἐπιβάται etiam a Liuio sic appellantur, siue milites, siue vectores. ὑπηρεσίαι sunt remiges, ναῦται caeteri, qui in naui curant. Cicero Catone: Qui in re gerenda versari senectute negant, similes sunt, vt, si quis gu-

ber-

gubernatorem in nauigando nihil agere dicat, cum alii malos ſcandant, alii per foros curſent, alii ſentinam exhauriant, ille autem, clauum tenens, quietus ſedeat in puppi.

12. κατὰ μῆνα ἐδίδου prima perſona lego.

1211. 2. οἱ μὲν εἰς τὴν ἤπειρον.] τὴν ὑπὸ τῷ Περσῶν βασιλεῖ χώραν ὅσαν, εἰς τὴν Ἀσίαν.

26. εἰσαγγελθέντων δὲ.] S. ἡμῶν, ἀντὶ τοῦ ἐπεὶ εἰσηγγέλθη ἡμῖν, aut ἀντὶ τοῦ εἰσαγγελθέντος. etſi legendum ſuſpicor accuſatiuo ſingulari, εἰσαγγελθέν, vt δόξαν, συμβάν, etc.

1212. 1. πεντεκαίδεκα δραχμὰς ἐπὶ τόκον.] F. πεντεκαίδεκα μνᾶς ἐπὶ τόκῳ, vt communis vſura intelligatur.

2. ναυτικὸν ἀνειλόμην ἐπ' ὄγδοον.] ἐπόγδοον, Suidas ait; τὸ δεδανεισμένον, ὥστε τοῦ κεφαλαίου τὸ ὄγδοον μέρος δοθῆναι τῷ δανεσῇ, οἷον τριόβολον τοῦ τετραδράχμου.

4. ἀποδοῦναι αὐτῷ καὶ τοὺς τόκους.] F. A. ἀποδοῦναι αὐτῷ τό τε κεφάλαιον καὶ τοὺς τόκους.

24. τῶν μετὰ ἀρχτῖνον.] F. μετὰ τὸν ἀρχτῖνον. et p. 1213. 26. ἔτι δὲ συνέβη.

1214. 17. Δεινίαν τὸν κηδεστὴν ἐμὸν.] Socerum hunc fuiſſe opinor Apollodori, cuius filius, Theomneſtus, Apollodori filiam vxorem duxit, vt eſt in oratione contra Neaeram. κηδεστὴς, inquit Suidas, ὁ κατ' ἐπιγαμβρίαν οἰκεῖος, ἢ πενθερὸς· ὃ μόνον δὲ ὁ διδοὺς, ἀλλὰ καὶ ὁ λαμβάνων.

20. πολλῶν ὄντων καθ' ἑκάστην.] F. A. ὅσα καθ' ἑκάστην, etc. ἀνηλίσκετο. Alioqui conſtructio non conſtat.

1215. 10. ἄρτι μῦς πίττης γεύεται.] Vide Chiliadas Eraſmi.

11. ἐβάλετο γὰρ Ἀθηναῖος εἶναι.] S. ὁ Ἀπολλόδωρος, vt ſint verba Polyclis. Atqui Paſio pater eius

iam ante factus fuerat Athenienſis. Quod ſi ἀζεῖος legas, interpretabere: Facetus enim eſſe voluit, S. Polycles, vt Apollodori verba ſint.

1215. 13. Πυθόδωρος ὅ, τε Ἀχαρνεύς.] F. ὅ, τε Πυθόδωρος Ἀχαρνεὺς. et v. 20. ἵνα μοι λύσωνται, non, ἵνα μὴ. et p. 1216. 8. καὶ ἐκέλευον αὐτὸν. et v. 17. καὶ ὅ, τι ποιόντων, articulo compoſito, S. ἡμῶν τῶν περὶ τὴν τριήρη.

1216. 20. ἔτι δὲ καὶ πίστιν αὐτῷ ἐπιθεὶς.] ὅρκον ὀμόσας.

1217. 18. τοσοῦτον ὑπερπέπαικας τῷ πλούτῳ.] ὑπερβέβληκας, ὥστε τὰ χρήματ' ἐν παιδιᾶς μέρει προῖεσθαι.

22. πλήρωμα διεφθαρμένον.] Hoc genus eſt, ſequitur ſpecies v. 25. τρυφῶντας ἐπιβάτας καὶ ὑπηρεσίαν. Suidas ὑπηρετικὸν ſcribit per ει in ſecunda, vnde et ὑπηρέσιον et ὑπηρεσία eodem modo ſcribendum. ὑπηρέτης, et ὑπηρετῶ, et ὑπηρεσία, et ὑπηρετητικὰ πνεύματα, recte η in ſecunda habent.

1218. 24. ἔστε ἰαναλώματα lege, addito articulo.

1219. 13. ἀπεκρίνατό μοι, ὅτι μύθους λέγοιμι.] παροιμιώδες.

pen. ὕστερον δὲ παρὰ Φρασικρίδου ἐλθόντος.] Sententia et conſtructio poſtulare videtur: ὕστερον δ' οἱ περὶ Φρασικρίδην ἐλθόντες, hoc eſt, ὁ Φρασικρίδης ἐλθών.

1220. 12. οὔτε γὰρ τῷ τριηραρχήματι.] τοῖς σκεύεσιν, vt opinor. Sequuntur enim v. 13. ἐπιβάται καὶ ὑπηρεσία.

14. ἥδεις γὰρ αὐτῷ παραμενεῖ, futuro tempore, poſtulat ſententia. et v. pen. ὑπηρετικὸν εἰς Θάσον ἄγον ἄνδρα.

1221. 6. ὁ Ἐξωνεύς.] Alias per αι, Αἰξωνεύς.

1222. 4. τὸν ὑποδεχόμενον τοὺς φεύγοντας.] F. A. καὶ τοὺς φεύγοντας.

1223. 8. ὅτε ἂν ἐπιστίσαιντο.] γενικὴ, τιμῆς σημαντική.

24. ὑποθέμενον τὰ σκεύη τῆς νεὼς.] ὑποθήκην λαβόντα.

pen. ὅτι ἐδ' ἀκαρῆ δανείσοι.] παροιμιώδες.

1224. 10. διότι ἐκ ἤθελε παραλαβεῖν τὴν ναῦν.] πότερον δι' ἥντινα αἰτίαν, ἢ ἁπλῶς, ἐκ ἐθελῆσαι αὐτὸν παραλαβεῖν τὴν ναῦν.

11. καὶ τὸν νόμον ἀναγνωσθῆναι.] ὑπὸ τὰ γραμματέως.

27. κινδυνεύων συνεπιπλέων.] Si mendo vacat locus, exponas ἐν τῷ συνεπιπλεῖν.

1225. 3. ἐκταῖος γὰρ ἦκων ἐτύγχανον.] τῇ ἕκτῃ ἡμέρᾳ πρὸ τῆς τελευτῆς τῆς μητρὸς, ἀγγελθείσης ὑπὸ μοι τῆς ἀῤῥωστίας.

8. εἰ μὴ τῇ τριήρει.] σὺν τῇ τριήρει.

Ibid. ἡ δὲ γυνὴ, ἣν ἐγὼ περὶ πλείστου ποιοῦμαι.] Quomodo? si vere dicit Phormio, te pellicem aluisse, nisi forte prae amore vxoris id feceris, vt illi parceres.

14. οἱ δεδανεικότες δὲ ἦκον ἐπὶ τὰς τόκους.] F. ἐπὶ τὸ χωρίον, ἢ ἐπὶ τὰς ὑποθήκας. Hanc sententiam ego nunc in vertendo sum secutus. Nam exigere vsuras parua res erat.

15. εἰ μή τις ἀποδοίη.] ἀντὶ τοῦ εἰ μὴ ἐγὼ ἀποδοίην, vt et supra.

22. ὅτι δ' περὶ τῶν ἐμῶν ἰδίων μᾶλλον τιμωρήσεσθε Πολυκλέα, ἢ καὶ ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν lege, non τιμωρήσεσθαι, et ἢ ἐχ ὑπὲρ.

1227. 12. ἀλλὰ καὶ πρότερον Εὐριπίδη.] ἐχὶ τῷ τραγικῷ, (πρεσβύτερος γὰρ ἐκεῖνος) ἀλλ' ἑτέρῳ τινί.

IN ARGVMENTVM ORATIONIS DE CORONA TRIERARCHICA.

Pag. 1227. 5. τὴν ναῦν κατέχονται.] M. παρέχονται. vlt. ἥτις ἐστὶν ἡ τελευταία τοῦ μηνός.] ἡ τριακάς.

1228. 5. προσεθείσης.] M. προτεθείσης.

1228. 7. ἀντιποιεῖται καὶ τοῦτον ἐστεφάνωσεν.] Lego στεφανώσας καὶ τέτον· ἀντιποιεῖται καὶ τέτε τὰ στεφάνε Ἀπολλόδωρος.

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 1228. 6. ὁ δῆμος δέναι.] S. τὸν στέφανον.

1229. 2. ἐπειδὴ δὲ τέτο παρέντες, ἐκεῖνο ποιῶσιν.] παρὰ τὸ παρίημι, non παρόντες, coram, vt habet vetus Heruagiana.

21. καὶ πάντες ἐωρᾶθ' ὑμῶς ἀναπλησυμένην.] Alii ἀναπεισωμένην. F. πεπλησωμένην. Nam ἀναγομένην non placet.

25. περὶ τὸ πλείονος ἀντιλέγοντες.] Φάσκοντες, ὅτι πλέον ἀργυρίε ἀνήλωσαν.

1230. 4. σκεψάμενοι γὰρ τὸν ἐξ ἐλαχίσε τριηραρχεῖν βελόμενον.] F. σκεψάμενοι γὰρ, καὶ ἐξ ἐλαχίσε τριηραρχεῖν βελόμενοι.

1231. 1. τὸς τὰ τοιαῦτα ποιῶντας, ἔχοντες.] S. κολάσαι, ἀντὶ τε δυνάμενοι.

21. τὸ τρίτον μέρος ἠτιμῶσθαι τε σώματος.] τὸ καθάπαξ ἠτιμῶσθαι in Midiana p. 542. 24. et alibi habuimus: vt videantur et Athenienſes diminutionem capitis habuiſſe magnam, maiorem et maximam, vt noſtri Iurisconſulti.

26. προδικάζειν ἑτέρες.] Lego προδιδάσκειν.

1232. 12. καὶ γάρ τοι τὰ τῶν αὐτῶν τρόπων ἁμαρτήματα.] M. τὰ παρὰ τὸν τρόπον τὸν αὐτῶν ἁμαρτήματα.

1233. 1. χάριν τιθεμένων.] M. καταθεμένων.

3. ἀλλ' ἐ διὰ τῶν βελτιόνων, τοῖς ὑπηρετῶσιν, ἃ δεῖ, χαρίζεσθαι προσῆκον.] Suſpectus locus, in quo conuertendo me non ineptam coniecturam ſecutum confido.

19. ἢ πρῶτ' ἂν τις ὑμῶν πράττων.] S. σπεδάσειε.

1233. 25. δεινὰ πάσχουσι.] ἀγανακτοῦσιν ἀδικεῖσθαι προσποιούμενοι.

27. ἂν καλέσωσι.] M. ἄν τινας καλέσωσι.

1234. 1. τὰ δίκαια ἀντιλέγειν.] F. πρὸς τὰ δίκαια, aut τοῖς δικαίοις.

14. πάντα δι' αὐτῶν ποιῆνται.] Non placet. F. διοικεῖται, aut διοικῶνται, ἀντὶ τοῦ διοικῶσι δι' ἑαυτῶν.

IN ARGVMENTVM ORATIONIS ADVERSVS CALLIPPVM.

Pag. 1235. 14. πρὸς δὲ τὴν ἀρχὴν τοῦ νόμου, Λυσιθείδου ἀπήνεγκεν.] F. πρὸς δὲ τὴν ἀρχὴν κατὰ τοὺς νόμους Λυσιθείδην ἀπήνεγκεν. Oratio habet p. 1244. 13 κατὰ τοὺς νόμους γὰρ ἐπέτρεψα, καὶ ἀπήνεγκα πρὸς τὴν ἀρχήν. et v. 17. ὁ δὲ Λυσιθείδης οὐκ ὀμόσας, addita negatione. Oratio habet p. 1244. 14. ἅτος δὲ τὸν κατὰ τοὺς νόμους ἀπενηνεγμένον διαιτητὴν ἔπεισεν ἀνώμοτον διαιτῆσαι.

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 1236. 5. ἐφ' ὑμῖν αὐτοῖς.] M. ἐφ' ὑμᾶς αὐτούς, etsi non ignoro, saepius in autoribus ita legi: sed illud dubito, errorene librariorum id fiat, an autoritate scriptorum.

8. μηδὲ μεθ' ἑτέρων τὴν γνώμην γενόμενοι.] ἀντὶ τοῦ μετὰ μηδετέρων, κατ' ἀττικὴν τμῆσιν.

14. τῷ Δεκελεῖ.] Alii Δεκελαιεῖ, παρὰ τὴν Δεκέλειαν. Sed malo Δεκελεῖ, vt Ἀλεξανδρεῖ, κατὰ συγκοπήν.

pen. ὅταν τις ἀργύριον τιθεὶς ἰδιώτης.] τὸ ἰδιώτης suspectum est: malim aliud.

1237. 4. τοσοῦτον μόνον ποιεῖν.] S. εἰώθασιν.

21. ἔδειξεν εὐθέως παραχρῆμα.] ἐκ παραλλήλου τὰ χρήματα δέδωκεν, ὃ κατηχθη. Sed si λῃστρίδες ναῦς fuerunt, cur Argos redierunt? cur pecuniam non

eripuerunt? An a republica missae fuerunt contra alios? et miser hic Lycon obiter periit.

1239. 1. οἷός εἰμι ἀξιοῦν λαμβάνειν.] ἀντὶ τοῦ λαμβάνειν ἀξιῶ. ἢ, νομίζω δίκαιος εἶναι λαμβάνειν.

12. πρὸς τὸν Ἀρχεβιάδην καὶ τὸν Ἀριστόνεν.] Supra Φρασίαν dixit.

21. ὧν ἐγὼ ἤθελον τούτῳ ταύτην ἥτις εἴη μεγίστη πίστις δοῦναι, ἢ μὴν ἐγὼ τῷ πατρὸς ἀκούειν.] ἀντὶ τοῦ ὅτι ἐγὼ ἤκουον.

26. ὃν ἔφασαν Καλλίππῳ προσέχειν τὸν νοῦν ὃν οἷς λέγει.] Καλλίππῳ οἷς λέγει, ἀντὶ τῶ τοῖς Καλλίππου λόγοις.

1240. 18. δι' αὐτοῦ γε ἑαυτῷ μὴ θέλων δικαίῳ γενέσθαι τῷ πατρὸς.] Lego μὴ θέλοντος. Hanc enim constructionem neque regula, neque exemplo vllo, possum defendere.

27. ὅτι μὲν ἦν προκαλεσαμένε.] Sententia postulat ὡς προκαλεσαμένε.

1241. 8. ὑπὸ τοῦ Λύκωνος καὶ Φορμίωνος.] Vetus Heruagiana rectius ὑπὸ τοῦ Λύκωνος· καὶ Φορμίων, S. ἠθέλησεν αὐτῷ πίστιν δοῦναι.

18. ἔστ' ἀπεσπόντ' αὐτὸν.] ἀπαγορεύσαντα. non est opus mutare in ἀντεσπόντα.

23. οἶμαι γὰρ τί μοι καὶ τοῦτο εἶναι.] S. τεκμήριον.

pen. μεταδόξαν αὐτῷ μὴ ἐκεῖσε πλεῖν.] Si τὸς δανεισαμένους subintelligas, verte: cum mutata sententia non committendum esse putasset, vt illi cum periculo illuc nauigarent! Sed durum hoc est, et parum consentaneum. Quare legere malim, μεταδόξαν αὐτοῖς.

1242. 12. κατάγεσθαι ὡς τοῦτον lege, S. πρὸς Κάλλιππον. et, v. 13. καὶ αὐτό γε τοῦτο μόνον ἐ τετολμήκασι, lege διαιρέτως, non ὑφὲν, μονονὲ, quod est σχεδόν.

1243. 8. κερδαίνοντι ἰδίᾳ.] Fel. ἐκέρδανέ τι.

1243. 15. καὶ ἐδὲν ψευσαμένῳ.] M. καὶ ἐδὲν ἂν ψευσομένου.

vlt. ὃν φησιν ἀπεληφέναι τι ἔτος τῦ ἀργυρίου.] Supra v. 16. legitur καὶ ἀπαλείφοντος. Vnde et hic legendum puto ἀπηλεῖφέναι, in secunda per η, in tertia per ει, παρὰ τὸ ἀπαλείφω.

1245. 8. μηδὲν ἧττον τὰ πίστα παρ' ἡμῶν λαμβάντα.] Cum nos nihilominus ei fidem firmaremus.

IN ARGVMENTVM ORATIONIS ADVERSVS NICOSTRATVM.

Pag. 1245. 4. εἰς τὰ δημόσια ἀπογραφομένης.] δημευθείσης αὐτῦ τῆς ὐσίας.

6. ὡς οὐκ ὄντας Ἀρεθουσίε, μεταποιεῖται δὲ ὡς ἰδίων.] Locus corruptus, et ex ipso autore sic corrigendus: ἀπογράφει Ἀπολλόδωρος οἰκέτας, ὡς ὄντας Ἀρεθουσίε. ὁ δὲ Νικόστρατος μεταποιεῖται ὡς ἰδίων.

7. ἐπειδὴ δὲ τὸ πρᾶγμα μοχθηρὸν.] ἡ δήμευσις καὶ ἀπογραφὴ τῆς ὐσίας ἐπίφθονος καὶ ἀπάνθρωπος.

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 1246. 7. πένθ' ἡμιμναίων ἄξια.] τεττάρων μνῶν καὶ ἡμισείας.

8. ὡς αὐτὸς.] Quid si ὅσε αὐτός;

9. περὶ χιλίων δραχμῶν καὶ τῦ lege.

10. μηδένα ὑπὲρ ἐμαυτοῦ γράψασθαι.] μηδένα κατηγορῆσαι ἑτέρε, ἐμοὶ χαριζόμενον. Sed fortassis rectius est: in eo discrimine versor, ne quem vnquam pro defensione mei ipsius accusare mihi liceat. Fortassis enim falsa descriptio cum ea ignominia coniuncta fuit, vt ne quem alium posthac in simili crimine accusare liceret.

17. ἃ γὰρ ἂν ποτε ἕτερον ἀπογράψαι.] Multa sunt Graecae consuetudinis forensis verba, quae equidem, quibus Latinis proprie respondeant, ignoro:

eaque de causa malo ad verbum vertere, quam agere ambages, et elegantias consectando, ab autoris sententia longius aberrare. E quo numero et hoc verbum ἀπογραψαι est. Quicquid autem παρὰ τὸ γραφεν componitur, id eam vim habet, vt significet, causam in literas relatam, vel propositam fuisse iudicibus, vel in publicis monimentis asseruatam. Nec ignoro, me rideri a nonnullis, vt qui ad verbum vertam, quod interpretatio mea non habeat illa: ex iure manu confertum trahere, in aestimationem accipere, repetundarum reum facere, et id genus alia: quae vt Latina et Ciceroniana esse fateor, ita plurimum a Graecorum consuetudine abhorrent. Ac vereor, ne merito reprehendar, quod alicubi τὸ ἀνδρωθέντα εἰς ληξιαρχικὸν γραμματεῖον ἐγγραφῆναι, togam virilem sumere, verti, cum Graeca gens palliata fuerit, non togata.

1247. 20. ἀδενὸς πώποθ', ὧν ἐδεήθη, ἔτος ἐμοῦ ἀπέτυχεν.] τινὰ ἀποτυγχάνειν ἀδενός τινος videndum an similia exempla occurrant. Mihi videtur falsa esse distinctio, et sic legendum: ἀδενὸς πώποθ', ὧν ἐδεήθη ἔτος ἐμοῦ, ἀπέτυχεν. vt ἀδενὸς ἀπέτυχεν coniungas, et ὧν ἐδεήθη μου eodem modo.

1248. 23. ὅτι ἐξ ἧς ἑκοσι μνῶν λελυμένος εἴη.] Robustum hinc nebulonem fuisse apparet Nicostratum istum.

pen. ἢν ἐὰν κελεύσητε αὐτὸν δεῖξαι, ἃ μὴ ἐθελήσει.] Scomma est, quo ei seruitutem obiicit, tanquam mancipio.

1249. 20. ἔστε τίθεσθαι.] ὑποθήκην λαμβάνειν.

26. ἵνα μὴ ὥστε ἀποδέδωκα ἔφη τὰς χιλίας δραχμὰς ἀπόλητε.] F. ὅ, τε, S. ἀργύριον. et p. 1250. 12. ὅ, τι βέλη θέντα lege διαιρέτως.

1251. 2. ἢν ἐγγράφει τῷ δημοσίῳ ἀπόκληρον ἐξ ἐμφανῶν κατασκάσεως ἐπιβολὴν ἑξακοσίας ἢν δέκα δραχμάς.] Verti: et exscribit publico exsortem multam ex

ctam ex euidentium constitutione: verba secutus. Sententia quae sit, Oedipus diuinet. Me et Budaeus, et lexica Graeca Latinaque omnia destituunt: quaesiui ἀπόκληρος, quaesiui ἐμφανὴς, quaesiui κατάστασις, quaesiui ἐξ ἐμφανῶν καταστάσεως. sed aut muta, aut ἀπροσδιόνυσα omnia. Doctiores, si boni viri sunt, explicanto potius, quam me sugillanto.

1251. 4. διὰ Λυκίδου τοῦ Μυλωθροῦ.] S. υἱοῦ. Quod si non placet, molitorem repone, si appellatiuum esse videbitur.

8. εἰ ἀνακρινοίμην τὰς δίκας.] περὶ τῆς ἀνακρίσεως supra dictum est.

12. ἀπρόσκλητόν μου δέκα δραχμῶν δίκην καταδικασάμενος.] Suidas ὁ προσκεκλημένην, hoc est, vt in Midiana, p. 534. 1. μὴ προσκαλεσάμενος ἐμέ. Arethusius denuntiare iudicium debuit. Quod cum ille de industria non fecisset, Apollodorus absens et ignarus rei pro contumaci est condemnatus.

13. ὡς ὀφείλοντα τῷ δημοσίῳ.] ἀντὶ τοῦ ὡς ὀφείλοντος, ὡς ὀφείλοιμι.

18. ἐβάδιζον ἐπὶ τὸν κλητῆρα τῆς ψευδοκλητίας.] Sic πρὸς Τιμόθεον p. 1201. 6. μὴ ἐπὶ τόνδε τῶν κακοτεχνιῶν ἔλθοιμι.

21. ὅσα ἐνῆν φυτὰ ἀκροδρύων γενναῖα ἐμβεβλημένα.] Vtrum ἐμπεφυτευμένα τῷ ἀγρῷ, ἢ τοῖς δένδροις; vt non sit consitio, sed insitio, qua, vt Cato Ciceronianus ait, nihil inuenit ars agricolarum solertius. ἀκρόδρυα et fructus et arbores frugiferas interpretantur, siue nuces, siue pomiferas. Vox ipsa significat vel cacumina quercuum, vel excellentiam: vt ἀκρόδρυα sint arbores, quae quercubus, vnde olim victitabant, antecellunt.

1252. 5. ἀνακεκριμένου γὰρ ἤδη μου. et v. 9. ὤθα ἄν με. Nec enim praecipitatus est, sed interuentu aliorum periculo liberatus.

1253. 9.

1253. 9. ἐναπετίμησεν αὐτῷ.] Pignori accepit, vel, in aeſtimationem accepit. hoc eſt, ſeruum pro pecuniae parte dedit.

16. ἀνέροιντο.] Lego ἀνειροῖντο, aut ἀνέλοιντο, ἀντὶ τοῦ ὁπότε ἐπιχειρήσαιεν ἐργῳ τινί.

25. ὅτε ἡ πρώτη ἀναγνωσις ἦν.] Suidae eſt ἀναγνώρισις, ἢ ἀνάπεισις· ἀνεγνώσκειν, ἀναπείθειν, διαλεχθέντα γνῶναι. Heſychio ἀναγνωρισμός. Varino ἡ τῶν πρώτων μαθημάτων τῆς ψυχῆς ἀναγνώρισις, ὡς προειδυίας ταῦτα. Hic vero ea vox nihil tale ſignificare videtur, ſi locus mendo vacat.

1254. 12. ἵνα ἐκ τούτων ψηφίσησθε.] pro ἐψηφίσασθε lego.

27. τοσοῦτο δή.] F. τοσοῦτο δ' ἤδη δέεσιν.

1255. 1. ὃς ἂν ἐγγυήσαμένος τι τῶν τῆς πόλεως.] ἐγγυητὴς γενόμενος ὑπὲρ τῶν τῇ πόλει προσηκόντων.

12. ἐὰν μὲν ἓν ἐνθυμηθῆτε, ὅτι, etc. ἐὰν ἓν ταῦτα παριδόντες πάντα.] ἀνταποδοτον καὶ ἐπανάληψις.

20. καταψηφίσησθε.] S. τῶν φευγόντων.

IN ARGVMENTVM ORATIONIS CONTRA CONONEM.

Pag. 1255. pen. τετυπῆσθαι.] τύπτω καὶ τυπτέω vſitata ſunt, vnde fit τετύφθαι et τετυπτῆσθαι. τυπέω an dicatur, neſcio.

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 1257. 20. ἀπεπεμψάμεθα.] ἀπεδιώξαμεν, ἀπηλαύνομεν, ἀφροντίστως εἴχομεν, λόγον ἐκ ἐποιησάμεθα.

1258. 25. ἐγγὺς τῶν Πυθοδώρου.] S. οἰκιῶν, ἢ ἐργαστηρίων.

1259. 21. οἱ δὲ κρατεῖν.] οἱ δὲ κρατεῖν τοῖς ἀγκῶσιν lege.

1260. 2. ὄνθ' ἡμῶν συγγενῆ lego, non ἐδ'. Nota ον et ε ſaepe commutari.

1260.

1260. 6. καὶ ἰατρὸν ἄγεσι παραγενέσθαι.] Suspecta lectio.

23. καὶ τῶν σιτίων ἀπεκεκλείσμην.] ἐκ ἠδυνάμην φαγεῖν.

1261. 5. ἀλλ' εἰς πᾶν ἐλθὼν.] F. A. πᾶν δεινοῦ ἢ κινδύνε ἐλθών.

1262. 19. δι' ἃ τοῦτο γέγονεν.] Nescio, quid haec verba sibi velint. Videntur ex inferioribus etiam huc perperam translata. Sequitur v. 20. φασὶ τοίνυν ταῦτα διὰ τοῦτο γίνεσθαι, vbi malim ταύτας, S. τὰς τῆς κακηγορίας δίκας.

1264. 4. ἐφ ὧν ἐνίοις.] Sicut ἐπὶ τούτων ἐνίοις.

11. τὸν περὶ τῶν λωποδυτῶν.] λώψ, ἡ χλαμύς, καὶ λωπὴ, ἡ λώπιον, ἱμάτιον, λῶπαι Germanice, *Lumpen*. Hinc λωποδῆσαι, καὶ λωποδυτῆσαι, καὶ λωποδύτης, καὶ λωποδυσίε δίκη, καὶ λωπίζω, τὸ λωποδυτῶ.

1265. 2. ἐποίησαν ἔξω μέσων νυκτῶν τὴν ὥραν.] S. τῆς διαίτης. ἔξω μέσων νυκτῶν, extra medias noctes, vtrum post, an ante mediam noctem? et quomodo fieri hoc potuit? cum huiusmodi negotia tantum interdiu tractentur? Fortassis cum sero ad arbitrum venissent, rem de industria in multam noctem protraxerunt. Nam sequitur v. 20. τῆς διαίτης ἀποφαινομένης νυκτὸς.

5. τῶν τε παρόντων ἡμῖν καθ' ἕνα ἑτοσὶ πρὸς τὸν βωμὸν ἄγοντες.] F. ἑτωσὶ, ἐπιῤῥηματικῶς καὶ δεικτικῶς. Nam ἑτοσὶ ἄγοντες dura fuerit ἀριθμῦ ἑτέρωσις.

22. πρὸ τοῦ τὴν δίκην λεχθῆναι.] M. ληχθῆναι, παρὰ τὸ λήχω, ἢ λαγχάνω.

1266. 12. βελτίους τὸ δίκαιον αὐτό.] Fel. αὐτοῦ. lego αὐτῷ. et v. 14. ἠλέγχετο.

23. καὶ μὴ παταίξαι Κόνωνα καὶ Ἀρίστωνα.] S. ἀλλήλους. Sed F. Κόνωνα τὸν Ἀρίστωνα.

pen. θοιμάτιον.] τὸ ἱμάτιον, ἀττικῇ κράσει.

1267. 6. τί γὰρ ἂν, ἢ διὰ τί;] ταυτολογίε ἔοικεν. F. τί γὰρ ἂν βελόμενος, ἢ διὰ τί; S. ἐποίησε.

1267.

1267. 8. τοῦτο καὶ δικάζομαι.] Fel. τοῦτον. lego τούτῳ.

9. οὕτως ἐστὶν ἀληθῆ.] F. ὄντως ἐστὶν ἀληθῆ καὶ φαίνεται. Nam τὸ ὄντως et φαίνεται belle inter se opponuntur.

20. Χαίρητον τὸν ἐπιπόλιον.] Hanc vocem vetera Lexica non habent. Vnde initio ratus, παρὰ τὸ ἐπιπολεῖν fieri, verteram, *vagabundum illum*. Sed quia τὸ ἐπιπολιοῦσθαι idem, quod πολιοῦσθαι, significare volunt, muto sententiam, et *incanum* verto.

24. καὶ αἰσχρῶν οὐδὲν.] Lego οὐδὲ ἓν, ἀττικῇ τμήσει. et p. 1268. 25. ἐπαράσεσθαι.

1269. 10. καὶ τὰς ὄρνεις τὰς ἐκ τῶν χορῶν.] Siue aues; siue gallinas lustrales, quibus greges ludionum, antequam in theatrum ingrediantur, expiantur. Vetus editio habet χωρῶν, e regionibus, seu vicis. Vtra lectio sit verior, dubito. Neutra enim mihi satisfacit. τὸ εἰσιέναι et ad eos, qui magistratus inituri sunt, et ad ludiones theatrum ingressuros referri potest.

14. ἀλλ' ὁ μηδ' εὔορκον μηδὲν ἂν ὀμόσας· κατὰ δὲ δὴ παίδων, ὧν μὴ νομίζεται, μηδ' ἂν μελλήσας.] S. ὀμνύειν πιστὸς ἂν εἴη. Sic Lucianus: ἀλλ' οὐκ ὀρθῶς ὑμεῖς γε οὐδὲ μελλήσαντες, S. βιάζεσθαι τὸν Δημοσθένην. εὔορκον ὀμόσαι, et κατὰ παίδων ὀμόσαι, inter se opponuntur.

15. ὧν μὴ νομίζεται.] Atqui et Demosthenis mater, et alii multi hoc iurisiurandi genere vti voluerunt, vt in superioribus orationibus vidimus.

16. ἀλλὰ κἂν ὁ, τιοῦν παθὼν πρότερον.] S. ἢ πιστὸς εἶναι. etsi locus hic mendi suspicione haud vacat. Non enim bellissime verba inter se cohaerent, vt videatur aliquid deesse, cuiusmodi sit: virum bonum quiduis potius facturum, quam temere iuraturum, tale praesertim iusiurandum tanquam insolens.

17. εἰ δ' ἄρ' ἀναγκαῖον.] S. ὀμνύειν. ὁ ὀμνύων ὡς νόμιμον.

24. ὡς οὐ κατεπιορκησόμενος τὸ πρᾶγμα.] Tanquam non periurio defensurus causam. Non placet.

F. le-

F. legendum καὶ ὑπὲρ τῦ μὴ προσυβρισθῆναι, ἀχὶ δ' ὡς σὺ καταπιορκησόμενος τὸ πρᾶγμα.

IN ARGVMENTVM ORATIONIS CONTRA CALLICLEM.

Pag. 1271. 1. καὶ ὁ τὴν δίκην ὑπ' ἐκείνω διώκων.] Lego ex ſententia: καὶ ὁ τὴν δίκην ὑπ' ἐκείνε φεύγων.

6. χαραύδραν.] Heſychius: χαραύδραι, αἱ χαράξεις τῦ ἐδάφυς, καὶ οἱ κοῖλοι τόποι ἀπὸ τῶν καταφερομένων ὀμβρίων ὑδάτων. Idem: χαραύδρα, χειμάρρους ποταμὸς. καταγὲς δ' ἔτος παντοῖα ἐν τῷ ῥεύματι, καὶ καταισύρει. Suidas: χαραύδρα, διώρυξ πηλῦ μεστὴ, ὅλεθρον, ἐχ ὕδωρ, ἔχουσα. et χαραύδραι, αἱ διαῤῥήξεις καὶ τὰ σχίσματα γῆς καὶ χίμαῤῥοι. Varinus: χαραύδρα κυρίως ἐπὶ χειμάῤῥε, ὃς ῥέων χαράττει δραστηρίως τὴν γῆν. Etymologicon: χαραδρῦσθαι, ὀρύσσεσθαι, καιλαίνεσθαι. Vnde apparet, siue foſſam eſſe, cuiusmodi ab Auguſtanis dicuntur, *die Schwindgruben*, ab aqua abſorbenda, aut torrentis alueum.

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 1272. 4. ἔτω διατέθεικέ με συκοφαντῶν.] M. ἔτω διετέλεσε.

1273. 16. ἐγαὲ ἂν ἔτ' ἐρήμην.] Significat, patrem ſuum potuiſſe reſiſtere ſycophantis.

1274. 15. ὄρυς δὲ περιέχοντος κύκλω τοῖς χωρίοις.] F. ὄρους δὲ περιέχοντος κύκλω τὰ χωρία.

1276. 19. ἀτιμήτυς φεύγω δίκας.] De hac formula ſupra actum eſt.

1277. 2. ὥσπερ ἀναὲ θάτερ' ἄττα.] M. ὥσπερ ἂν ἕτερ' ἄττα. et v. 7. πῶς ἔν ἂν εἴη. et v. 9. πολλὺς ἀφυλαξαμένυς, Nocuit multis incautis.

1278. 4. τὸν χλίδον.] Vide Suidam, qui τὸ χλίδος citat ex hac oratione.

15. ἐλθέσης δὲ τῆς.] M. ἐλθέσης δὴ.

1278. 23. ἐλαίȣ δ' ἀποκλινθῆναι.] F. ἀποκλυσθῆναι, ἢ ἀποκυλισθῆναι.

27. εἴ γε τειχίον παλαιὸν ἐπῳκοδόμησεν.] ἐπέθηκε τειχίῳ παλαιῷ οἰκοδόμημα. Videtur esse irrisio stulti aedificatoris. Verteram : si parietinam veterem adstruxit. Sed minus placet. Noua enim structura qui vetus esse potest? Veteri quidem fundamento nihil vetat inaedificare.

1280. 16. τὴν τȣ́τȣ προθυμίαν.] F. προπέτειαν.

1281. 3. ὅςις αὐτοῖς τὰ χωρία προσκαταγνώσεται.] ὅςις καταγνȣ̀ς ἐμȣ̃ τὰ χωρία τȣ́τοις ἀπονεμεῖ.

4. καὶ διαλύσεις τοιαύτας.] Alii διαδύσεις.

20. τοσȣ̃τόν τί μοι μέλει, χαλεπὸν ὄν.] F. A. τοσȣ̃τόν μοι μέλει, καίτοι χαλεπὸν ὄν.

IN ORATIONEM CONTRA DIONYSODORVM.

Pag. 1283. 19. ἐν τῇ πέρυσιν ὥρᾳ.] ἀντὶ τȣ̃ χρόνῳ. Nisi forte legendum sit ὡραίᾳ. Sicut postea dicit, p. 1292. 4. ἐνταῦθ' ἐπιδημήσαντας παραχειμάζειν ἔδει, καὶ περιμένειν τὴν ὡραίαν. quod vertisse me non poenitet: nauigationem vernam fuisse exspectandam. Phil. 1. Lacedaemonios bellum gessisse τέτταρας ἢ πέντε μῆνας, τὴν ὡραίαν αὐτὴν, vt vernum et aestiuum tempus intelligatur.

1285. 15. συνετιμήθη.] M. ἐπετιμήθη.

1291. 14. πάντα τὰ κατὰ ταῦτα.] Malim abesse τὸ τὰ.

pen. ἀφειμένοις τῶν τόκων.] Liberatis vsura. Vtrum recepta, vt iam nullas acciperent? loquitur enim de creditoribus.

1292. 10. παραβάλλοντος.] F. παρεμβάλλοντος.

1295. 26. τἀρχαῖα μόνον ἀποδȣ̃ναι καὶ τȣ̀ς τόκȣς.] F. καὶ τȣ̀ς εἰς Ῥόδον τόκȣς.

1297. 13. ἑτοιμότερον ποιήσονται τὰ ἑαυτῶν.] Lego προήσονται, τȣτέςι δανείσȣσι. et v. 15. αὐξηθήσεται ὑμῖν τὸ ἐμπόριον.

I. TAY-

I. TAYLORI
PRAEFATIO
AD
DEMOSTHENIS
APPELLATIONEM
ADVERSVS EVBVLIDEM.

Lex, quae in Argumento citatur, satis fideliter hos ducit ad mentem istius Orationis intelligendam. Euxitheus quidam dolis Eubulidis, aduersarii eius, et malis artibus circumuentus, peregrinitatis damnatur a suis popularibus; et proinde nomen eius e tabulis istius populi (Alimusii erant) deletum. Verum cum Lex prouocationem ad Curiam a Populi sententia fieri permittebat, iam causa apud iudices perorata, statum suum defendit, fretus testimonio συγγενῶν, *Cognatorum*, δημοτῶν, *Popularium*, φρατέρων, *Curialium*, et γενητῶν, siue *Gentilium*. Vtile erit conferre *Herald. Animadu.* L. II. C. I. et *Petit. ad LL. Attic.* Lib. II. Tit. III. Lege XII.

In quodam exemplari meo adnotatum inueni, hanc Orationem non videri a *Demosthene* esse profectam; tum quia ἀποψηφίζεσθαι hic saepiuscule in sensu condemnandi, quod videtur esse, insolentius, occurrat; tum quod ex quibusdam indiciis constet, haec temporibus esse superiora, quam vt ad *Demosthenis* aetatem pertingere potuerint. Ait enim Euxitheus, patrem suum natum esse ante Euclidem, Olymp. XCIV. 2. immo ca-

ptiuum fuisse bello Decelico, Olymp. XCI. 4. Porro se ipsum natum esse commemorat, cum Thrasybulus ab Abydum militauerit. Illud autem contigit circa Olymp. XCVII. Deinde matrem eius esse superstitem, cum haec causa agitaretur, multosque adeo familiares, qui illius nuptiis interfuerant.

Non constanter negabo, potuisse hunc esse foetum rhetoris, qui *Demosthene* maior esset natu; *Lysiae* nimirum, a cuius charactere et genere orationis non abludunt multae causae forenses, quae hodie in corpore *Demosthenico* reperiuntur, et nominatim haec ipsa *aduersus Eubulidem*, prout a summo Critico memoriae proditur: Εἰ γὰρ μὴ διὰ τῆς ἐπιγραφῆς, ἔτινός ἐστιν, ἑκάτερος τῶν λόγων γνώριμος ἦν, ἀλλ' ἀνεπιγράφοις περιετύχομεν αὐτοῖς, ἃ πολλὰς ἂν ἡμῶν οἴομαι διαγνῶναι ῥᾳδίως, πότερον Δημοσθένους ἐστὶν, ἢ Λυσιᾶ. τοσαύτην οἱ χαρακτῆρες ὁμοιότητα πρὸς ἀλλήλους ἔχουσι. τοιοῦτός ἐστι καὶ ὁ πρὸς Ἀπολλόδωρον ὑπὲρ Φορμίωνος, καὶ ὁ κατ' Ολυμπιοδώρου τῆς βλάβης, καὶ ὁ πρὸς Βοιωτὸν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος, ἢ, τε πρὸς Εὐβουλίδην ἔφεσις κ. τ. λ. Dionys. Halic. π. τῆς Δημ. δεινότ. §. 13. Verum vtcunque ea res sit, non adducor ex notis istis chronologicis, vt ad antiquiorem natu, quam *Demosthenem*, protinus referrem. Qui enim Olymp. XCVII. in lucem editus erat, cur non per aetatem ei licuisset Olymp. CVII. vel CVIII. vel etiam CIX. causam apud iudices dicere, et matrem porro superstitem habere?

Multo minus ducor ea crisi, quae mouetur περὶ τοῦ ἀποψηφίζεσθαι, vt haec *Demosthenis* abiudicem. Nobis non displicet vsus ille, qui aliis nouus, vel etiam absurdus esse videtur. Contra ea vero scimus, Scriptorem Atticum non potuisse accuratius et expressius rem eam designare, quam in animo instituit. Ordinarie quidem iudex ἀποψηφίζεσθαι dicitur, cum ad salutem pronunciat, atque id vt plurimum obtinet. At vero

vero cum instituitur διαψήφισις ἐν δήμοις, cum vnusquisque Populus de statu suorum sententiam ferre tenetur: eum, quem reprobant, ἀποψηφίζεσθαι dicuntur, contra quam ea vox generaliter adhiberi solet. Φύλλοις δὲ ἐψηφίζοντο οἱ κατὰ δήμους δικάζοντες, οἷς ἐπέγραφον, εἴ τις ὡς παρέγγραπτος ἐκρίνετο. καὶ τὸ καταγνῶναι ἐκαλεῖτο ἐκφυλλοφορῆσαι, καὶ ὁ κατεγνωσμένος ἐκπεφυλλοφορημένος. ὠνομάζετο δὲ ταὐτὸν τοῦτο ἀποψηφίσασθαι, καὶ ἀπεψηφισμένον, ἀπεναντίως τὸ (malim τῷ) παρὰ τοῖς δικασταῖς. ἐκεῖ γὰρ τὸ ἀποψηφίσασθαι τὸ ἀφεῖναί ἐστιν· ἐν δὲ τοῖς κατὰ δήμους δικαστηρίοις, ἀντὶ τοῦ καταψηφίσασθαι τάττεται. Pollux L. VIII. C. V. §. 18. Κατὰ δὲ τῶν παρεγγεγραμμένων, ξενίας γραφή, καὶ δωροξενίας, ἂν διαφθείρωσι τοὺς δικάζοντας. ὁ δὲ καταδικασθεὶς, ἀπεψηφισμένος, ἐκπεφυλλοφορημένος. καὶ τὰ ῥήματα παρεγγραφῆναι, ξενίας ἀλῶναι, ξενίας ἀποφυγεῖν, ἐκπεφυλλοφορῆσθαι, ἀποψηφίσασθαι. Idem L. III. C. IV. §. 57. ἀποψηφίζονται, ἀντὶ τοῦ καταδικάζουσιν αὐτὸν μὴ εἶναι πολίτην. Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Ἀρχεστράτου, καὶ ἀποψηφισιν δὲ τὸ πρᾶγμα λέγει Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέσει. Harpocr. in v. Εἴ τις ξένος ἔδοξεν εἶναι, καὶ ὁ πολίτης, τοῦτον ἐν ταῖς διαψηφίσεσι τῶν δήμων ἀπεψηφίζοντο οἱ δημόται, καὶ ἐλέγετο ἀπεψηφισμένος. εἶτα εἰσήγετο εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ ἐκρίνετο ξενίας, καὶ εἰ μὲν ἑάλω, ἐπιπράσκετο ὡς ξένος· εἰ δὲ ἐκράτει, ἀνελαμβάνετο εἰς τὴν πολιτείαν. οὕτω Δημοσθένης. Suidas v. Ἀποψηφισθέντα. Ἐπὶ τοῖς δήμοις ἀποψηφίσεις ἐγένοντο τῶν γεγραμμένων μὲν εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον, ὄντων δὲ αὐτῶν, ἀλλὰ παρεγγεγραμμένων εἰς τὴν πολιτείαν· καὶ ἦσαν οἱ ἐλέγοντο ἀπεψηφισμένοι, ἐπειδὴ, ψήφου περὶ αὐτῆς ἐπαχθείσης, ἐκέτι μετεῖχον τῆς πολιτείας. Idem in Ἀπεψηφίσατο. Οἱ πολῖται συνίασιν ἕκαστοι κατὰ τοὺς αὐτῶν, καὶ περὶ τῶν αἰτίαν ἐχόντων, ἢ παρεγγεγραμμένων εἰς τὴν πολιτείαν,

λιτείαν, ψῆφον φέρεσι κρύβδην, οἷον Αχαρνεῖς περὶ Αχαρνέων, καὶ περὶ Ελευσινίων οἱ Ελευσίνιοι, καὶ οἱ λοιποὶ δημόται παραπλησίως. καὶ τοῦτο διαψηφισις καλεῖται. οἱ μὲν ἓν πλεόνων ψήφων τυγχάνοντες ἀναμφισβητήτως τὴν πολιτείαν ἔχουσιν· ὅσοι δ' ἂν ἐλάττονας ψήφους λάβωσιν, ἐκέτι νομίζονται. καὶ τοῦτό ἐστιν ἡ αποψηφισις. Idem in Διαψήφισις. Εγένετο δ' [Εφεσις] Αθηνησιν ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς δήμοις αποψηφισθέντων. ἐφεῖσθαι γὰρ αὖθις ἐξὴν αὐτοῖς εἰς δικαστήριον περὶ τῆς πολιτείας, καὶ εἰ μὲν ἐάλωσαν, ἐπωλοῦντο ὡς ξένοι· εἰ δὲ μὴ, ἐπανίεσαν εἰς τοὺς, ἐξ ὧν ἐξώσθησαν, δήμους. Etym. M. v. Εφεσις. col. 401. Adde *Valeſ. Not. ad Harpocr.* p. 20. 243. potiſſimum vero *Mauſſac.* ad pag. 43. *Harpocrat.* et *Budaeum* pag. 145. Edit. Aſcenſ. 1529. *Salmaſ. de M. V.* pag. 751. 752. [Doruille ad Chariton. p. 57. *Valeſ. ad Harpocr.* p. 20. 40. 243. Αποψ. Suid. v. Απεψηφίσατο. Εκλεψις. Not. ad Suid. Not. ad Dem. pro Cteſiphont. Vlpian. Petit. Sch. Ariſtoph. TAYLOR. in ſchedis.] Haec autem ideo a me paulo fuſius deducuntur, quoniam, quae dixi, ſtabilient inſolentiorem eam vocis proprietatem, et quodammodo vna enarrant cauſam et ſedem huius Orationis, qua Euxitheus a ſuis δημόταις damnatus, ſiue ἀποψηφισθεὶς, prouocat ad Curiam, Populique auctoritatem. Ea vtique prouocatio eſt Εφεσις. Vnde haec actio ſiue oratio a magiſtris perpetuo Εφεσις appellabatur. Harpocr. v. Εφεσις. ἡ ἐξ ἑτέρᾳ δικαστηρίᾳ εἰς ἕτερον μεταγωγή. — Δημοσθένης λόγος ἐστὶν επιγεγραφομενος Εφεσις προς Ευβουλίδην. ἐν δὲ τῷ λόγῳ τούτῳ πολλάκις ἐστὶν ἡ Εφεσις, καὶ τὸ Εφεῖναι ῥῆμα.

Eorundem magiſtrorum conſtantiam quoque et religionem non inutile erit obſeruare, a quibus eadem oratio perpetuo προς Εὐβουλίδην inſcribitur. Si accuſaſſet, inſcripta eſſet vtique κατα Εὐβουλίδου, non προς Εὐβουλίδην. Ita ea oratio, qua *Demoſthenes Aeſchinem* exagi-

exagitauit ob legationem mala fide geſtam, ab antiquioribus vno ore, κατὰ Αἰσχίνου, *in* Aeſchinem, dicitur, illa altera, qua Cteſiphontem aduerſus Aeſchinem defendit, nunquam. Sic dicimus πρὸς Λεπτίνην, *contra* vel *aduerſus* Leptinem, attamen κατὰ Μειδίου, Τιμοκράτους, aut Ἀριστοκράτους, *in* Midiam etc. Serior aetas, atque haec noſtra, non eo, quo tamen debuit, vſa eſt rigore et diligentia. Vide iſtud ſocordiae exprobrantem *Robortell. Emendat.* T. II. apud *Gruter.* C. XXXVII. p. 63. et quae non inſcite de hac re adnotauit Auctor poſterioris Argumenti πρὸς Λεπτίνην.

Sane videtur ad nos noſtramque aetatem integra non deſcendiſſe, cum haec habeat *Harpocr. Suidas*, et *Photius* MS. Πόρος. Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέσει. δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος ὁ Πόρος, καὶ ὁ δημότης, Πόριος. Ni igitur Populi alicuius nomen, cuiusmodi per hanc orationem plurima ſunt, in exemplaribus corruptum, hodie deprauate pro Πόριος legatur, ſenties id, quod modo dixi, defeciſſe alicubi orationem noſtram. Potiſſimum vero, ſi adiunxeris *Priſcianum* Lib. XVIII. col. 1199. Attici πλείω ἡμέρας τρεῖς, καὶ πλείω ἡμερῶν τριῶν. — Δημοσθένης quoque πρὸς Εὐβουλίδην, Ἐφομείφη πλείους ἔναι. Quae quidem poſtrema verba, ex *Eubulidea* adducta a principe illo Grammaticorum, quanquam, cum ſint mendoſiſſima, iſti rei, quam dixi, vix poſſunt eſſe argumento, attamen eam conſtructionem, quae in illo loco tractatur, πλείους ἔναι, per totam hanc orationem, quanta quanta ſuperſit, reperiri hodie non poſſe contendo. Mihi quidem ſatis conſtat, locum *Priſciani* ita eſſe emendandum: Δημοσθένης πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέσει, ἐφη πλείους ἔναι. Atque haec hactenus. TAYLOR.

I. TAYLORI ANNOTATA AD ARGVMENTVM.

Crediderim, hoc argumentum, et paucula, quae ſuperſunt, ſcholia, conſcripſiſſe (nam qui haec, et illud etiam conſcribere ſolebat) *Didymum*, veterem *Demoſthenis* Criticum et Commentatorem. Quod vt crederem, me impulit auctoritas *Harpocrationis* v. Ἐξένισε. Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέσει. διαβεβλήκασι γάρ με τὸν πατέρα, ὡς ἐξένιζε. μή ποτε ἀντὶ τοῦ ξένος ἦν, καὶ ἐχ, ὡς Δίδυμός φησιν, ἀντὶ τοῦ ἐκ. Αττικῶς ἐλέγετο, ἀλλὰ ξενικῶς. Iterumque v. Ξενίζειν. Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέσει, πολλάκις. ἔνιοι μὲν ἂν (*Didymum* nimirum innuens) οἷον ξένῃ διαλέκτῳ χρῆσθαι. τάλλα δ' ἂν εἴη μᾶλλον τὸ ἐν τῇ ξένῃ διατρίβειν. Similiter *Pollux* L. III. C. IV. §. 59. Ξενίζειν οἱ μὲν παλαιοὶ τὸ ἑστιᾶν λέγουσι· Δημοσθένης δὲ, τὸ τῇ φωνῇ ξενιζούσῃ χρῆσθαι. Et *Ammonius*, licet in nomine orationis titubauerit: Ξενίζειν μὲν οὐ μόνον τὸ καταδέχεσθαι ξένον, ἀλλὰ καὶ τὸ ξενως διαλέγεσθαι, ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Βοιωτόν. Ex his *Moſchopulus*, recentior ſcriptor, hortos ſuos inrigauit. Ξενίζω, τὸ ξένῃ διαλέκτῳ χρῶμαι, ἢ μᾶλλον, τὸ ἐν τῇ ξένῃ διατρίβειν. Verba *Didymi*, vel quae ego ſuſpicor eius eſſe, ita ſe habent in argumento p. 1298. 17. ὁ δὲ πατὴρ ἐξένισε τῇ γλώττῃ, αἰχμάλωτος γενόμενος. Iam ergo ſcrutemur, vtra praeſtiterit expoſitio τοῦ Ξενίζειν, illane, quam adduxit *Didymus*, an ea, quam, *Didymum* exagitans, praetulerit *Harpocratio*. Ait Orator pag. 1304. 6. διαβεβλήκασί με τὸν πατέρα, ὡς ἐξένισε, et paucis interiectis, v. 11. τὸ ξενιζειν αὐτοῦ κατηγορήκασι. Ait demum v. 18. ἐδαμοῦ τὸν ξενιζοντα ἐδεὶς πώποτε ἠτιάσατο, ως εση ξενος. Sane, ni haec vltima addidiſſet, in incerto adhuc fuiſſemus, cuinam potius credendum eſſet, *Didymo*, an *Harpocrationi*. Iam

Iam autem Orator noſter diſertiſſime definit, aliud omnino eſſe τὸ Ξενίζειν, aliud longe τὸ Ξένον εἶναι. Ea res ita ſe habet. *Vi me arguant peregrinitatis*, ait Auctor, *contendunt, patrem meum non Attice, ſed peregrine loqui fuiſſe ſolitum. Huic argumento duo habeo quae opponam. Primo: in bello Peloponneſiaco ab hoſtibus captus et peregre venum datus, ibi pauliſper deſiuit Attice loqui ob diutinam in iis regionibus manſionem. Eum autem et bello captum eſſe, et poſtliminio Athenas reuerſum, id vtique teſtibus euincam. Secundo autem: quanquam exotico ſermone vteretur, quanquam ἐξένιζε, nemo tamen eum per tot annos, non in tribu ſua, non in curia, nullibi, vbi de ſtatu diſceptaretur, eum in iudicium adduxit, vt peregrinum, ὡς ἔστι ξένος. Ξενίζειν quidem potuit, attamen ξένος non erat, neque quisquam inſimulauit eum ita fuiſſe.* Verum et alii ſcriptores ita loqui amant. Η λέξις δὲ ὅμως ἐπὶ γῆς βεβηκετω, τῷ μὲν κάλλει καὶ τῷ μεγέθει τῶν λεγομένων συνεπαιρομένη, καὶ ὡς ἔνι μάλιστα ὁμοιουμένη, μὴ ξενίζουσα δὲ, μηδ' ὑπὲρ τὸν καιρὸν ἐνθουσιῶσα. Lucian. *Quom. Hiſt. conſcrib. ſit.* §. 45. Ξενίζειν enim generaliter eſt *peregrinum agere*, ſiue id voce fiat, ſiue moribus. Ita *D. Paulo*, qui videbatur ξένων δαιμονίων καταγγελεὺς εἶναι; *Act. Apoſt.* XVII. 18. dixerunt Athenienſes: ξενίζοντα γάρ τινα εἰσφέρεις εἰς τὰς ἀκοὰς ἡμῶν. Vtrum intelligendum ſit, in hoc loco, qui ſequitur, *Luciani*, non plane liquet: Πάλαι ἐπακροῶμαί σε παρακολουθῶν ἡλίκος καὶ σελήνης, ἔτι δὲ τὰ φορτικὰ ταῦτα, σαθμούς τινας, καὶ παρασάγγας ὑποξενίζοντος. Lucian. *Icaro-Menipp.* init. Anne peregrinis vocibus, an *menſuris*, vti? Fortaſſe vtrumque. Miror interea, Lexici Rhetorici conſarcinatorem adeo ſomniculoſe Rhetorum principem lectitaſſe. Rurſus ad *Didymum* reuertor: de quo ita *Harpocratio:* Γαμηλία. Δ. ἐν τῇ πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέσει, καὶ Ισαῖος, καὶ Δίδυμος

μος ὁ γραμματικὸς ἐν μὲν τοῖς Ισαίᾳ ὑπομνήμασί φησιν εἶναι τὴν τοῖς φράτορσιν ἐπὶ γάμοις διδομένην, παρατιθέμενος λέξιν Φανοδήμου, ἐν ᾗ οὕτω τοιοῦτον γέγραπται. ἐν δὲ τοις εις Δημοσθενην, ὁ αὐτὸς πάλιν γαμηλίαν φησὶν εἶναι, τὴν εις τους φρατορας εισαγωγην των γυναικων, ὑδεμίαν ἀπόδειξιν τῆς ἐξηγήσεως παραθέμενος. Suidas in eadem voce: Γαμηλία ἡ διδομένη τοῖς φράτορσιν ἐπὶ γάμοις· ἢ ἡ τῶν γυναικῶν εἰς τὰς φράτορας εἰσαγωγή. ἔτως Δίδυμος ὁ γραμματικός. Profecto haec eadem verba, quae Lexicographi adduxerunt, hic in ſcholiis ad hanc orationem leguntur. Ita enim ad pag. 1312. 12. Γαμηλία διδομένη τοῖς φράτορσιν ἐπιγάμοις (lege diſiunctim επι γαμοις) δωρεά. ἄλλως. γαμηγία ἡ τῶν γυναικῶν εἰς τὰς φράτορας εἰσαγωγή. Reſtituendum certe γαμηλία, non γαμηγία. Nam ex tenore ſcholii non ſibi propoſuit diſtinguere inter γαμηλιαν et γαμηγιαν, ſed, vt fit, *vnius* vocabuli *duas* expoſitiones prodere. Eamque rem confirmant Lexicographi modo adducti. De voce iſta γαμηλία conſule *Valeſium ad Harpocrat.* pag. notar. 33. *Meurſ. Attic. Lect.* III. 11. *Them. Attic.* II. 14. et *Graec. Feriat.* in Απατούρια, *Caſtellanum de Feſtis Graecorum*, *Petit. LL. Attic.* Lib. II. Tit. IV. Celeberrimum *I. Alberti* ad *Heſych.* v. Γαμηλία et Γάμων ἔθη. TAYLOR.

1298. 9. καν μεν αλωσι, και παρα τω δικαστηριω πεπρασθαι.] Ita haec inemendate in Edit. *Luteciana* punguntur. Reſtitue: κἂν μὲν ἁλῶσι καὶ παρὰ τῷ δικαστηρίῳ, πεπρᾶσθαι, *quod ſi in iudicio etiam conuincantur*, vt recte *Wolfius*. TAYLOR.

pen. προφέρειν.] Recte. *exprobrare*. Atque ita edidit *Wolfius* iuxta editiones a *Manutio* et *Feliciano* procuratas. Male *Aldus* cum *Pariſienſibus* προσφέρειν. TAYLOR.

ANNO-

ANNOTATA AD ORATIONEM.

Est apud *Ciceronem* in Quintiana: *Videturne interceſſiſſe Appellatio Tribunorum?* Sic Ἔφεσις πρὸς τὰς ἐκκλησίας, Appellatio ludicum. WOLFIVS.

1299. 1. πολλὰ ψευδῆ.] Repone, quod melius, πολλὰ καὶ ψευδῆ iuxta fidem Cod. *Ven.* et marg. *Pariſienſis.* TAYLOR.

4. μετὸν.] μετὼν habuerunt ex editis quidam. Verum id dudum correxerat *Lambinus.* TAYLOR.

11. πλείονος.] πάσης in exemplaribus *Aldino* et *Luteciano.* Nos cum impreſſorum reliquis, cum *Ven.* et marg. *Benenati*, πλειονος reſtituimus. Melius id ſane, ſaltem meliori fide commendatum, quam quod in *Bodl.* adleuerat neſcio quis μειζονος. TAYLOR.

13. εἰ δὲ μὴ.] Ita lege cum omnibus, non cum *Wolfio* ſolo, εἰ καὶ μὴ. TAYLOR.

17. παροξύνεσθαι.] Malim τὸ παροξυνθαι. WOLFIVS. Propemodum Cod. *Ven.* παροξυνθαι enim. TAYL.

20. καὶ πρὸς τὴν κατ' ἐκείνων.] Haec indiſtincte a *Wolfio* vertuntur: et haud tamen ſcio, an melius quis Latine verteret. Senſus eſt: *Cum tanta exorta ſit iracundia ob multos, qui in ciuitatem fraude inrepſerant, in etiam in nos cadit, qui non iure in hoc diſcrimen adducti ſumus, verum factionibus oppreſſi. Inde fit, vt nobis lis ſubnaſceretur inſolita et noua, ſc. vt reſponderemus non priuatae et propriae criminationi, ſed illi, quae ab aliis orta, nos quoque, licet innocentes, oppreſſit.* TAYL.

1300. 8. εἰ τῶν λαμβανόντων.] Locus ſuſpectus, qui ſic tamen ferri poſſe videtur: εἰ (ſc. ἡμεῖς οἱ ἠδικημένοι) γενοίμεθα ἐν τοῖς διδοῦσι δίκην, τῶν (malim τούτων τῶν) ἀντιδίκων λαμβανόντων δίκην μεθ' ὑμῶν (ſc. τῶν δικαστῶν) ὅτε ἂν δικαίως (ſc. λάβωσι παρὰ τῶν ἀδικούντων). Sed quid ſi legas? εἰ των αλλων λαμβανόντων δίκην, ὅταν ἀδικηθῶσι, μεθ' ὑμῶν· ἡμεις ἐν τοῖς κ. τ. λ. *cum alii, laeſi iniuria, veſtra ope poenas expetant:*

μος ὁ γραμματικὸς ἐν μὲν τ[illegible] [illegible]m coniecturam et[illegible]
εἶναι τὴν τοῖς φράτορσιν ἐπ[illegible] [illegible]cum vestra quibu[illegible]
θέμενος λέξιν Φανοδήμου, [illegible], nos una ir[illegible]
εν δὲ τοις εις Δημοσθενη[illegible] [illegible]eo. WC[illegible]
σὶν εἶναι, τὴν εις τους [illegible] [illegible]l agit
κων, οὐδεμίαν ἀπόδε[illegible] [illegible]
Suidas in eadem voc[illegible]
τορσιν ἐπὶ γάμοις [illegible] [illegible]t; cum [illegible]
εἰσαγωγή. οὕτως [illegible] [illegible]udices, eosque,
haec eadem ve[illegible] [illegible]αμβανόντων in Bodl. [illegible]
hic in scholiis [illegible] [illegible]. ἢ, γενοιμεθα τῶν λαμβανόν-
ad pag. 1312. [illegible] verum est, neque acutum. TAYL.
γάμοις (le[illegible] [illegible]n huius loci videtur aliquatenus tra-
γαμηγία [illegible] [illegible]us, quem tamen miror qua ratione ex-
Restituer[illegible] [illegible]potuerit ex hac lectione. Quod si rescriba-
ex ten[illegible] [illegible]εἰ τῶν λαμβανόντων δίκην οντες δικαίως μεθ' ὑμῶν,
γαμη[illegible] [illegible]τοῦ διδοῦσι γενοίμεθα, tum demum omnia plana
duas [illegible] Miserrima omnium, inquit, res fuerit, si nos,
Le[illegible] [illegible] qui una cum vobis decreuimus poenas iuste exigendas a ci-
su[illegible] [illegible]uibus suppositititiis, ipsi in eorum numero habeamur, qui-
t[illegible] [illegible]bus poenae dandae sint. Opponuntur nempe οἱ λαμ-
βάνοντες, et οἱ διδόντες, δίκην. IVRIN.

11. ὀργήν.] An ὁρμην potius? TAYLOR.

23. ἀνυπευθύνῳ.] Cusi olim vniuersi mendosissime αν υπευθυνῳ. Reformarunt *Bodl. Lambin. Wolfius.* TAYLOR.

24. εἰδὼς τοὺς νόμους.] Vtrum: εἰδὼς τοὺς νόμους καὶ μᾶλλον, ἢ προσῆκεν, τουτέστιν ἐμπειρότερος τῶν νόμων τοῦ δέοντος, τουτέστιν, ἀκριβοδίκαιος, καὶ λίαν ἀκριβῶς ὁρῶν τούτους, καὶ συκοφάντης γιγνόμενος, vt ait *Menander:* an: καὶ μᾶλλον ἀδίκως, ἀντὶ τοῦ ἀδικώτερον, ἢ προσῆκεν? WOLFIVS.

Ibid. Forte: Επειδὴ τοίνυν οὗτος εἰδὼς τοὺς νόμους, ἀδίκως καὶ πλεονεκτικῶς, καὶ μᾶλλον, ἢ προσῆκεν, τὴν κατηγορίαν πεποίηται. TAYLOR.

1301. 2.

1301. 2. δυνήσεσθαι.] Legendum δυνησεσθαι. Omnino. TAYLOR.

7. δι' ἣν.] Punge mecum ſalutariter: δι' ἣν, καλῶς ποιοῦντες, caetera. TAYLOR.

17. ὅτι δή.] Vel fortean ὅτι δε. TAYLOR.

21. ἐξ ὧν ἐνεκάλει.] M. ἐκάλει. WOLFIVS.

Ibid. Atque ita typis dedit. Et recte, credo, licet quatuor priores editiones aliter ſentiant. *Vnde ius habuit populares ſuos vel municipes conuocandi, ad concilium cogendi.* Cum *Wolfio* eſt, qui *Bodleianum* exemplar notauerit. TAYLOR.

26. καὶ διεπεράξατο τοῦτο.] Margo Editionis *Pariſinae* hoc pacto, neglecta coniunctione: ἀλλ' ἐπιβουλεύων ἐμοὶ, ὅπως ὡς ὀψιαίτατα ἡ διαψήφισις ἡ περὶ ἐμοῦ γένοιτο, διεπεράξατο τοῦτο. TAYLOR.

vlt. ἐκάλει.] εκαλειτο marg. *Benenati.* Fortaſſe νύκτα τὴν ὄνομα εκαλειτο, σκοτος εἶναι. TAYLOR.

1302. 1. καὶ γὰρ ἦν περὶ ἑξηκοστόν.] Videtur aliqua dinumeratio horologii aut clepſydrae hic contineri. Niſi quis putat, iam ſexageſimum municipem citatum fuiſſe. Quod non placet, cum de 70 reſtitiſſe adhuc 15 tradat Auctor. WOLFIVS.

Ibid. Verte: *Ego enim eram circa ſexageſimum.* TAYLOR.

11. μαίρτυρα κ. τ. λ.] Reſtitue, vt optimus *Pariſienſis* legit, μαίρτυρας μεν, ὧν κατηγόρησεν ἐδέησε παρασχέμενος κ. τ. λ. TAYLOR.

19. ἀπολογίσασθαι.] Editi omnes et MSti απολογησασθαι, et culpam credo fuiſſe non *Wolfii*, ſed operarum, vt aliter hodie legeremus. TAYLOR.

21. ὅτι γνοίησαν.] Marg. *Benenati:* καὶ ὅτι, ἂν γνοίησαν περὶ ἐμοῦ, τούτοις — TAYLOR.

23. ψῆφον — ἐδίδε.] Vide *Valeſ.* pag. 39. *Not. ad Harpocrat.* TAYLOR.

1302. pen.

1302. pen. παρὰ τούτων.] Omnino reſcribendum παρὰ τοῦτο, ab Eubulide ſcil. qui ſuffragiis ferendis praefuit. IVRIN.

Ibid. Ita in *Bodl.* adnotatur, et ego olim diuinabam. Pariter etiam vertit *Wolfius*. TAYLOR.

1303. 3. ἡ ψῆφος ἐν ἅπασι.] Malim ἡ ψῆφος ἅπασι. WOLFIVS. Ita etiam marg. *Pariſ.* TAYL.

Ibid. πλείους τε ἐγένοντο.] Sc. αἱ ψῆφοι. WOLF.

15. ἡμῖν.] Sc. nobis, a noſtra tribu, ab Alimuſiis. Male Wolfius: *veſtrum decretum exſecuti.* TAYL.

25. ἂν βέλησθε.] τότε, ἄν με βέλησθε λέγειν, ἐρῶ. WOLFIVS.

Ibid. τότε, ἂν βέλησθε ακυσειν, ἐρῶ. Marg. *Pariſ.* et *Ven.* In eod. margine γρ. etiam, vt *Wolfius* ſcribi voluit, ἂν βέλησθε εμε λέγειν. TAYLOR.

1304. 2. ὑμᾶς δὲ ἀκεσαντας.] Sc. δίκαιον νομίζω. WOLFIVS.

7. Δεκελικὸν.] Potius Δεκελεικὸν, vti in marg. *Benenati.* Ita exarari ſemper fere ſolet, et debet. De Decelico bello, praeter Scriptores iſtius argumenti, vide *Harpocr.* v. Δεκελεικὸς et Ἀρχιδάμιος πόλεμος, *Valeſium* pariter pag. 39. TAYLOR.

9. πολλοσῷ χρόνῳ.] μετὰ πολὺν χρόνον. WOLF.

13. Ἀθηναῖον.] μάλιστ' ἂν οἶμαι ὑμῖν εμαυτον Ἀθηναῖον ὄντα ἐπιδείξειν. Cod. *Venetus.* TAYLOR.

16. εἶτα.] Reſtitue cum *Pariſienſi*: εἶτα, ὅτι ἐστε ἐν τοῖς δημόταις, ἔστ' ἐν τοῖς φρατόρεσιν etc. TAYL.

24. τὸς ζῶντας ὑμῖν.] Potius τὸς ζῶντας ημιν, ex marg. *Benenati.* TAYLOR.

pen. Λυσαρετῆς.] [Vt Editi.] Alias huiuſmodi compoſita penacuuntur, vt Ἱππαρέτη. WOLFIVS.

Ibid. τῆς ἐμῆς τίτθης.] Auiam paternam hic intelligendam, non nutricem, aut materteram, aut matris matrem, Genealogia docet, cum Thucritides et Lyſarete, patre eodem nati, coniuges fuerint. WOLFIVS.

1304. 7.

1305. 7. *ἐπίλαβε.*] Alii *ὑπόλαβε*, sed infeliciter. Vide adnotata ad *Lysiam* pag. 737. pen. TAYL.

10. *οἰκεῖον.*] Cum in omnibus exemplaribus, tam manu exaratis, quam prelo excusis, ea vox desideraretur, nescio, vnde adriperet, miror, quod adriperet tacitus, bonus noster *Wolfius*. Id tamen certe necessarium, vel aliquid demum eiusmodi, quale est id, quod habet marg. *Paris.* *διομνυμένων εἶναι πολίτην καὶ συγγενῆ.* TAYLOR.

11. *παρεσκευασάμενος.*] *Suidas* interpretatur, *παρελαβών, ἑλών, κατασκευάμενος.* Sed hoc ad rem bellicam pertinet. In Orationibus Tutoriis est *τὸς παῖδας παρασκήσασθαι*, qua de re suo loco. Hic non videtur aliud significare, quam *in conspectu*, aut *adhibitis*. Reliqui enim populares Alimusii non ignorassent periurium. Verti *productis iis*, sed minus placet. WOLFIVS.

12. *αὐτῷ.*] Editio *Parisina* legit *αὐτῷ*, quod melius. Proxime *μαρτυρῶντα* editi vniversi ante *Wolfium*. *Ven.* vt debuit, *μαρτυρῶντι.* TAYLOR.

18. *κάλει δή μοι καὶ τὸς φράτορας.*] Sunt apud Athenienses *πολῖται καὶ πολίτιδες*, *ἄστοι καὶ ἄστα*, hoc est, *πάντες οἱ συμπολιτευόμενοι. ἄστὸν* enim et *πόλιν* differre, vt *ἄστυ* et *πόλις*, etsi non est absurdum, non tamen perpetuo obseruatur. Horum alii sunt *πολιτικοὶ*, *ἢ πολιτευόμενοι*, alii *ἰδιῶται*, *ἰδιωτεύοντες*, *ἢ ἀπολίτευτοι.* Sequuntur *φυλέται*, *Tribules*, *δημόται*, *Populares*, aut *Municipes*, (etsi non ignoro, *Ciceronem* Cimonis curiales Laciadas dicere) *φράτορες*, *Curiales*, *γεννῆται*, *Gentiles*. Quibus vocibus vti mihi vt liceat, impetratum velim ab aequis lectoribus. Ac caetera vocabula obscura non sunt: *φράτορες* autem et *γεννῆται* quod munus habuerint, tradit *Suidas* hoc modo. *Φυλαὶ Tribus* olim fuerunt quatuor, ad numerum anni temporum: harum singulae tribuebantur in tres

tres φρατρίας, ἢ τριττῦς, id est *curias*, quae duodecim fuerunt imitatione duodecim mensium. Vnde φράτορες. Vnaquaeque φρατρία ἢ τριττὺς habuit γένη, id est, *gentes* triginta, pro numero dierum mensis. Vnde Γενῆται dicti *Gentiles*, non quidem ratione cognationis, sed propter familias ad hunc modum distributas. Vide γενῆται et φράτορες. Etsi et ex Auctore nostro pleraque huius generis perspiciuntur, cuius accurata lectio, et index loca similia demonstrans, homini vigilanti commentarii loco erunt. WOLFIVS.

1305. 18. Vide *Harpocrat.* v. Γενῆται, ea quae diximus ad Orat. c. *Neaeram* p. 1365. 10. et ad *Lycurgum*. Notaui antea, legendum videri, vt quidam legunt, non γεννητὰς, sed γενητὰς, quo modo et hic etiam exhibetur in marg. *Morelii*. Vide Orat. *Isaei de Apollodori haereditate*, et *H. St.* adnotationes ad marg. TAYLOR.

vlt. εἰ δ' ἐν ἅπασιν — ἐξητασμένος.] ἅπαντας διειλημμένος, ἅπασι κεχρημένος. WOLFIVS.

1306. 1. καὶ νῦν κ. τ. λ.] καὶ νῦν ἐγὼ ὁ λέγων. WOLFIVS.

Ibid. Editiones superiores ad vnam omnes, καὶ νῦν ἐγὼ λέγω. Fortasse recte. εἰ δ' ἐν ἅπασιν — ἐξητασμένος φαίνεται καὶ ζῶν ὁ πατὴρ, καὶ νῦν ἐγὼ, λέγω, φράτορσι, συγγενέσι κ. τ. λ. *si pater, dum vixit, et ego nunc, apud omnes eos probati sumus, apud quos vnusquisque vestrum*, nempe, *curiales* etc. TAYLOR.

7. λόγον εἶχεν.] ἐκ ἂν ἀλόγως ὑπωπτεύετο. WOLFIVS.

12. μετεδίδοσαν.] Margo *Benenati*: ἐ γὰρ ἂν δήπε — τὲ γένες μετεδίδοσαν, ἀλλ' ὡς ἀνοικειον καὶ τὲ τε γένες καὶ της πόλεως ἀλλοτριον της τῶν χρημάτων κοινωνιας ἀπηξίωσαν· ἀλλ' ἦν κ. τ. λ. TAYLOR.

16. ὑμῖν.] υμων. IVRIN. Ita Cod. *Ven.* cum marg. *Parisienſi*. TAYLOR.

1306. 17.

1306. 17. *ξένον καὶ μὴ πολίτην.*] Forte *ξένον ὄντα, καὶ μὴ πολίτην.* Et [1307. 13.] *τιθέντας ἐάσαι*, pro *ἐάσεις*, tertia optatiui. Et [26.] *ἐπεὶ καὶ ταύτην.* Et [1308. 3.] *ἔνοχον εἶναι τῇ κακηγορίᾳ.* Infames tamen fuiſſe circumforaneos homines, ex Orat. *contra Neaeram* videmus. Et v. 9. *ὅτι ἐκ ἐξεστι.* WOLFIVS.

Ibid. Certe ſine vlla neceſſitate addidit iſtud *ὄντα* *Wolfius.* Neque agnoſcunt aut Editi, aut MSti. TAYLOR.

26. *περὶ τῦ γένους.*] Dele otioſa iſta vocabula. Loquitur generaliter, *περὶ ὧν ἄν τις ζῶν αἰτίαν σχῇ, δίκαιον τὰς παῖδας τὴν ἀσέλγειαν παρέχειν.* Curioſus aliquis adnotator, nimium memor cauſae, quae in hac quaeſtione tractatur, iſta ingeminauit, quae ſane perturbant etiam conſtructionem. TAYLOR.

1307. 3. *πῶς ἃ δικαίως κ. τ. λ.*] Omittitur in verſione *τὸν τελευτήσαντα*, *qui diem ſuum obiit.* Malim etiam *κατ' ἐκεῖνον* reddi *eius iure*, vel *ſecundum illum*, quam, *propter illum.* IVRIN.

11. *καίτοι τίς.*] Marg. *Benenati*, *καίτοι τίς ἐστιν*, (ſine *ἄν*, atque etiam, *καίτοι τίς ἄν εἴη*) *ὅστις εἰς τὰ πατρῶα μνήματα τὰς μηδὲν γένους προσηκούσας ἐντιθέναι ἐάσαι;* TAYLOR.

24. *ὥστε εἰ καὶ κατὰ θάτερα.*] Lambinus: *ὥστε εἰ καὶ μὴ κατὰ θάτερα.* Sed locum non intellexit, qui quidem bene a *Wolfio* redditur. *Ἀριστοφῶν δὲ ὁ ῥήτωρ, ὁ τὸν νόμον εἰσενεγκὼν ἐπ' Εὐκλείδου ἄρχοντος, ὃς ἂν μὴ ἐξ ἀστῆς γένηται νόθον εἶναι, αὐτὸς ἀπεδείχθη — ἐκ — τῆς ἑταίρας παιδοποιησάμενος.* Athen. l. XIII. p. m. 285. TAYLOR.

26. *ἐπεὶ.*] Deeſt *Ald. Man. Fel. περὶ δὲ τῆς μητρός· καὶ γὰρ καὶ ταύτην*, editio *Luteciana* cum MSto *Veneto.* TAYLOR.

1308. 1. *ψηφίσματα.*] Diſtingue: *ἃ μόνον παρὰ τὰ ψηφίσματα, τὰ περὶ τὴν ἀγορὰν διέβαλεν ἡμῶς*

μᾶς Εὐβουλίδης, ἀλλὰ καὶ παρὰ τὸς νόμους. TAYLOR.

1308. 3. κατηγορίαι.] Eruditiſſimus *Weſſelingius* ad *Petit. LL. Attic.* pag. 644. recte admonuit, reſcribendum eſſe κακηγορίαι. Vide ſupra ad 1306. 17. Vſu venit maximo, vt hae voces permiſcerentur. Dixi ad *Lyſiam* pag. 353. vlt. TAYLOR.

5. ταινίας πωλεῖν.] *Hermogenes* Cap. περὶ Ἀφελείας. Ἔτι ἀφελεῖς ἔννοιαι, καὶ αἱ πλησιάζειν πως δοκοῦσαι τῷ εὐτελεῖ. γίνονται δὲ αὐταὶ, ὅταν περὶ εὐτελῶν καὶ τῶν τυχόντων πραγμάτων λέγῃ τις. ὡς ἐν τῷ κατὰ Στεφάνε ψευδομαρτυριῶν· ἢ τὰ καταχύσματά φησιν αὐτῦ κατέχει. καὶ πάλιν, ἐτέρωθι τὴν ῥοδωνιὰν ἐκτίλλειν. καὶ ἐν τῇ πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέσει, τὸ λέγειν, ὅτι ταινίας ἐπίπρασκεν ἐν τῇ ἀγορᾷ ἡ μήτηρ. Adi porro *Caſaub. ad Athen.* VII. 22. *Herald. Animadu.* Lib. II. Cap. II. §. 14. TAYLOR.

6. βελόμεθα.] Vel εβουλομεθα potius. TAYL.

9. ἐξέτας.] Ita Editi conſtanter. Melius tamen ἐξεσι, vt *Wolfius* dedit, et vti nos quoque, neſcio tamen, qua fortuna impediti, dare voluimus. Vide ſupra ad 1306. 17. TAYLOR.

13. ὑμῖν.] Abeſt ab omnibus, tam cuſis, quam manu exaratis, priusquam *Wolfius* in impreſſione ſua dederit. Miror autem dediſſe, lectore de ea re non admonito. Fortaſſe, deleta rurſus ea voce, quae occultè videtur inrepſiſſe, ita legendum: ἔτω γὰρ — τουτῳ (i. e. Ariſtophonti) ἔδοξεν ἐκεῖνος καλῶς καὶ δημοτικῶς νομοθετῆσαι, ὥστε ψηφίσασθαι πάλιν ἀνανεώσασθαι. TAYLOR.

1309. 3. αὐτὲς.] Melius αυτην cum *Ven.* et marg. *Benenati.* TAYLOR.

5. τὰ τέλη ἐξετάσαντας.] *excutienda fuerunt vectigalia.* Wolfius. Male, vt arbitror. Ait Orator: *ſi allegauerint fuiſſe eam peregrinam, adducendi erant illi,*

qui

qui peregrinantium vestigalia exegerint; si ancillam, emtor. TAYLOR.

1309. pen. *ἀλλ' ἀκέσαντες.*] Ita arbitror locum hunc esse reformandum, literula vix immutata, verum ordine instaurato, sc. *ἀλλ' ἀκέσαντες, ἐὰν ὑμῖν ἐπιδεικνύω τῆς μητρὸς τὸν οἰκείους, οἵους προσῆκεν εἶναι ἀνθρώπους ἐλευθέρους, καὶ ὃς ὑμεῖς φήσετε πιστὸς εἶναι (ἐὰν καταστιῶτον περὶ αὐτῆς ταῦτας τὰς διαβολὰς) ἐξομνυμένους, καὶ μαρτυρῶντας αὐτὴν ἀστὴν ὖσαν εὐδένα, δικαίαν ἡμῖν θέσθε τὴν ψῆφον.* TAYLOR.

1310. 1. *ἐὰν καταστιῶτον.*] *αν στος καταστιῶτον* Cod. *Ven.* cum marg. *Paris.* Deinde v. 2. *ἐξομνυομένους* in eod. marg. et proxime v. 4. *θεσθαι Lambinus.* TAYLOR.

12. *Δεξίθεος.*] Postea *Εὐξίθεος.* [p. 1311. 1.] *δ* et *υ* saepe permutantur ob non dissimiles ductus literarum. WOLFIVS.

Ibid. Hic Dexitheus non idem est cum illo Euxitheo, qui postea occurrit. Fallitur *Wolfius.* TAYL.

Ibid. *καὶ ὁ μὲν Αμυθέων.*] Male Wolfius: *ac Dexitheus ex eorum numero est* etc. cum id de *Amytheone* dicitur. TAYLOR.

16. *μαρτυρήσεται.*] *μαρτυρηθήσεται* Cod. *Ven.* et marg. *Benenati.* TAYLOR.

1312. 21. *ψηφίσασντο.*] *ψηφισαντο* marg. *Morel.* Sed illud non vtique rem expedit. *ψηφισασθε Lambinus.* Melius sane. Verum adhuc Grammaticae non satis consulitur. Mentem scriptoris video *Indignissimum esset, si, cum tot Ciues, quibus nemo vllam peregrinitatem obiecit, me cognatum esse sibi et familiarem testentur, vos decerneretis, me esse peregrinum.* TAYLOR.

vlt. *ἠδικήκαμεν.*] *Wolfius* haec non satis accurate. Verte: *Non enim, si pauperes fuissemus, rei sumus, sed, si peregrini.* Agitur enim hodie, vt ait ille

in ſequentibus, non de facultatibus, ſed de genere et ciuitate. TAYLOR.

1313. 2. δελικὰ.] δουλικα, inquit *Poll.* L. III. C. VIII. §. 81. παρὰ Δημοσθένει. Quod referunt, nec iniuria, ad hunc locum. TAYLOR.

16. κεκληρονομηκότα.] Forte καὶ κεκληρονομηκότα. Hunc locum aliter diſtinxi, atque diſtinxerat *Wolfius*, et, credo, melius. Iudicet aequus lector ex Verſione. TAYLOR.

23. ἐκεῖν.] οὔκουν *Lambinus*, retracto accentu. Illud autem, quoniam in ſuis exemplaribus haec interrogatiue pungerentur, v. 27. Ad quam legem ſententiam hanc reddidit *Wolfius*. Sed perinde erit, ſi tollas interrogationem, vti ego ſuſtuli. TAYLOR.

24. ὥσπερ προεκρίθην.] Sc. ἐν τῷ κληροῦσθαι. WOLFIVS.

Ibid. Minime omnium. Non προεκρίθη ἐν τῷ κληροῦσθαι, ſed προεκρίθη εἰς τὸ κληροῦσθαι. Municipes quosdam e ſuo demo praetulerunt, ſelegerunt, vt ex iis vnus ſorte Herculanum ſacerdotium ſortiretur. Aliter, vnde haec explicaret? εἰ μὲν ἔλαχον, ὥσπερ προεκρίθην, aut illud 1314. 2. ἱερωσύνην κληροῦσθαι μετ' ἐκείνου προκριθέντα. De his rebus accuratiſſime *Deſid. Herald.* L. II. C. III. §. 3. TAYLOR.

Ibid. ἔδει ἄν με.] Opinor legendum δεῖν ἄν με. IVRIN.

25. καὶ τοῦτον.] [Ita Edit. *Lutec.*] Marg. *Paris.* καὶ τουτους. Veriſſime. IVRIN.

1314. 11. παρωξύνετο.] Malim. παρώξυντο. WOLFIVS. Similiter habet MS. *Venetus*. TAYLOR.

13. συνεισότος αὐτῷ τἀληθῆ λέγειν.] Vſitatius dicitur: τῷ συνεισότος αὐτῷ τἀληθῆ λεγοντι. Alias etiam accuſatiuo iungitur, vt apud *Ariſtotelem*, συνεισότες ἑαυτοῖς ἄγνοιαν. WOLFIVS. Reſtitui autem αὐτῷ cum adſpiratione. TAYLOR.

1314. 16

1314. 16. ἀχθεσθῇ.] Editiones omnes, et membranae μηδεὶς — ἀχθεσθῇ, ει ἐμαυτὸν κ. τ. λ. TAYL.

25. ὃ γὰρ ξένην καὶ ξένον.] Sc. ὑπὸ τῶν ἀντιδίκων λεγόμενον. WOLFIVS.

vlt. ἐμαυτῷ.] εμαυτον *Bodl.* et marg. *Morelii.* Sc. vt concordia fieret cum verbo, quod sequitur, μετέχειν. Rursus in eod. margine, γρ. ἐμαυτῷ τῆς πόλεως μετεῖναι. Sed fortasse nostra pungendi ratio omnem istam difficultatem eximet. TAYLOR.

1315. 2. ὠφελουμένους.] *propter emolumenta*, Wolfius. Frigide. Lege οφειλομενους μοι, *falsum dicere testimonium in gratiam meam, propter aes alienum, quo mihi obstringuntur.* TAYLOR.

8. κληρονόμους.] κληρονομοις *Ven.* Quod satius est. TAYLOR.

9. ἐν ψευδομαρτυρίαις.] Vel fortasse melius εν ψευδομαρτυριας. TAYLOR.

11. μηδεμιᾶς ἐξωλείας ὑπόχους ἑαυτοὺς ποιεῖν.] ἀντὶ τοῦ ἐνόχους ἐξωλείᾳ, δεῖν ὑπέχειν τιμωρίας τὴν ἐξώλειαν. Hanc vocem [ὑπόχους] alibi me legisse non recordor, nec in veteribus Lexicis reperio. WOLFIVS.

20. ἀστὸν ἐξ αὐτῆς ἐγγυητῆς.] Legendum esse ἐξ αστης ἐγγυητῆς, vel coecus viderit, et tamen hic nihil vident octo Codices, ac potius quindecim, *Augustano* etiam adnumerato. Nam et caeteri omnes in manifesto errore consentiunt. WOLFIVS.

Ibid. αὐτῆς quidem Editi omnes et Membranae. Cum *Wolfio* restituit etiam *Lambinus.* Caeterum et alio errore tenentur Editiones *Manutiana* et *Parisiensis*, sc. ἐξ αὐτῆς ἐγγυητὴς: quem sane sustulit margo: ἐξ αὐτῆς ἐγγυητῆς αὐτῷ, et ἐξ αὐτῆς τῆς ἐγγυητῆς. TAYLOR.

25. καθαρῶς — πολῖται.] Ita loquuntur puri et emendati scriptores. *Lucian.* in *Timone*, §. 52. Τύπτεις ἐλευθέρους, ὃ καθαρως ἐλεύθερος ὐδ' ἀστὸς ὤν.

Libanius in *vita Demoſth.* init. p. 2. 10. Τὸ μέντοι μητρῷον γένος τῷ ῥήτορος ἐκ ἦν, ὥς φασι, καθαρῶς Ἀττικόν. Inde optimo iure *Lyſiam* olim emendaui *c. Agoratum*, pag. 482. vlt. τοῦτον μέντοι, ὡς ἐ καθαρῶς Ἀθηναῖον ὄντα, ἐβέλοντό τινες βασανισθῆναι. Legebatur olim καλῶς, nulla gratia aut ſapore. TAYLOR.

1316. 12. οὐδέν.] Lege *ουδενα* omnino; atque ita diuinauit *Wolfius* quoque. TAYLOR.

17. ὃ.] Atqui reſtitui velim ᾧ, *qua re.* Vti eſt in *Bodleiano.* TAYLOR.

1317. 9. τί ἔν κ. τ. λ.] *Wolfius* interpretatur haec iuxta ac ego edendum curaui: *quid autem eos priuatim non facturos putatis* —? Ille tamen, vti caeteri omnes, aliter Graeca diſtinxit: τί ἔν; ἐκ ἂν οἴεσθε —; duplici interrogatione. Et profecto ex iſta pungendi ratione, et lectione, quam ſuppeditant Codd. *Lutetiani*, belliſſima orietur ſententia: ſc. τί ἔν; ἐκ ἂν οἴεσθε τούτους ἰδίᾳ ποιῆσαι ταῦτα, εἰ κοινῇ ἐτόλμων; Et opinor, eam poſſe eſſe veram lectionem, cum vtique Codd. plures etiam εἰ pro οἱ retineant. TAYLOR.

20. περὶ αὐτῶν.] Lege περὶ αὑτῶν, *de ſeipſis, de ſtatu ſuorum*, qualis ſolebat eſſe διαψήφισις. TAYL.

21. κατεδέξατο τὸ δικαστήριον.] Ita infra v. 25. τοὺς ὄντας πολίτας συνισάμενοι ἐξέβαλον, εἰς τὸ δικαστήριον κατεδέξατο. Adludit ſc. ad iſtam prouocationem ad Curiam, quae legibus erat conceſſa. De qua nonnihil dixi ad initium huius orationis. Atque id potiſſimum videtur eſſe καταδέχεσθαι, ſolenniter dictum, cum quis vna ſententia damnatus, altera, ad quam adpellauerit, erit abſolutus. Ita *Aeſch. c. Timarch.* pag. 129. 6. μετὰ ταῦτα ὡς ἐπανῆλθεν ἡ βουλὴ εἰς τὸ βουλευτήριον, ἐξεφυλλοφόρησε μὲν αὐτὸν, ἐν δὲ τῇ ψήφῳ κατεδέξατο. *Secundis* nimirum *ſententiis.* Ἀντὶ τῆς ψήφου φύλλοις ἐχρῶντο — ὥσπερ ὀστράκῳ ἐπὶ τοῦ ὀστρακισμοῦ. καὶ ἐλέγετο ἐπὶ τούτῳ ἐκφυλλοφορῆσαι —.

Ἐξὴν

Ἐξὴν μέντοι ἐν τῷ δικαστηρίῳ καταδεχεσθαι τὰς ἐγκυλλοφορηθέντας, ὡς καὶ Δημοσθένης φησὶν ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας. Etym. M. 325. 18. Vbi tamen id non dixit, si integra ad nos peruenerit ea Oratio. TAYLOR.

1317. pen. τῷ τοῦτο δῆλον; ὅτι ἀπάσεως ἔδοξε.] Forte τί τοῦτο δηλοῖ; ὅτι ἀπάσεως (sc. ταῖς ψήφοις) τυτέσι, ὅτι οὐδὲ εἷς ἀντέλεγε τῷ μὴ εἶναι δημότην αὐτόν. Et 1318. 10. ὅτε ἄνευ συστάσεως. WOLFIVS.

Ibid. ἀπάσεως.] *Ven.* απασιν. TAYLOR.

1318. 5. ἐψηφίσαντο.] εφημισαντο Quatuor impressi. *Wolfius* lectionem excudit, quam repraesentant margo *Benenati*, et *Venetus* noster. TAYLOR.

10. ὅτι — ψηφισαμένους.] Ferri potest, si pro ὅτι [vt Editi] legas ὅτε. Sin ὅτι, recte ψηφισαμενοι substituitur. WOLFIVS. ψηφισαμενοι marg. *Paris.* TAYLOR.

Ibid. συστάσεως.] διστασεως Editi, et melius. Vide supra ad 1317. pen. TAYLOR.

Ibid. ἐψηφίσαντο] ἐψηφίσαντό μου *Ven.* TAYL.

13. δοκιμασίαι.] διαδικασιαι *Ald. Par.* MSS. *Fel.* et *Man.* δοκιμασιαι Editt. *Felic. Man.* Cod. *Ven.* et marg. *Parisiensis.* TAYLOR.

Ibid. Possit et διαψηφισει legi. WOLFIVS.

24. ἐξήλεφεν.] εξηλεψαν *Bodl.* cum marg. *Benenati*, quod necesse est, nisi εξηλειφον legi malis. TAYLOR.

vlt. ἐκκολάψαντες.] ἐκκοψαντες marg. *Paris.* et MS. *Ven.* Quae lectio diu inueterauerat, vt liquet ex scholio ad hunc locum. Vide *contra Neaeram* 1378. 12. TAYLOR.

1319. 3. τῆς ἀπολογίας ἕνεκα ποιῶσαι.] συλῆσαι τὰ ὅπλα, καὶ ἐκκολάψαι τὸ ψήφισμα. Quod aduersarii fecerint, id eos sibi crimini dare queritur. WOLFIVS.

1319. 5. τηλικῶτων ἕνεκεν — τεκμηρίων.] τηλικῶτων. Forte, ἀντὶ τοῦ ὅτω μικρῶν. Etsi me fateor non intelligere, quid ea res reo patrocinari potuerit. Ideoque absurditate refutatur. WOLFIVS.

26. Ἀπόλλωνος πατρῴου καὶ Διὸς Ἑρκείου.] Ἐκκαλεῖτο δέ τις Θεσμοθετῶν ἀνάκρισις· εἰ Ἀθηναῖοί εἰσιν ἑκατέρωθεν ἐκ τριγονίας, καὶ τὸν δῆμον πόθεν; καὶ εἰ Ἀπόλλων ἐστὶν αὐτοῖς πατρῷος, καὶ Ζεὺς Ἑρκιος. Poll. L. VIII. C. IX. init. Ἑρκεῖος Ζεύς. Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Μοσχίωνος. Εἰ Φράτορες αὐτῷ καὶ βωμοὶ Διὸς Ἑρκείου, καὶ Ἀπόλλωνος πατρῴου εἰσίν. Ἑρκεῖος Ζεύς, ᾧ βωμοὶ ἐντὸς ἕρκους ἐν τῇ αὐλῇ ἱδρυνται. τὸν γὰρ περίβολον ἕρκος ἔλεγον. ὅτι δὲ τούτοις μετῆν τῆς πολιτείας, οἷς εἶη Ζεὺς Ἑρκεῖος, δεδήλωκε καὶ Ὑπερίδης ἐν τῷ ὑπὲρ δημοποιητοῦ, εἰ γνήσιος, καὶ Δημήτριος ἐν τοῖς περὶ τὴν ἐν Ἀθήνησι νομοθεσίαν. Harpocr. v. Ἑρκεῖος Ζεύς. Vide *Valesium* ad locum, *Sigon. de Rep. Athen.* IV. 3. *Gyrald. Histor. Deor.* col. 96. *Vlpian. ad Midianam* n. 368. Edit. Paris. *Petit. LL. Attic.* pag. 321. 322. Edit. Wesselingii. σχ. *Euripid. Hecub.* v. 23. *Eustath. ad Odyss.* X. 335. *Heins. ad Ouid. Heroid.* VII. 113. *Ios. Laurent. Var. Sac. Gentil.* C. VIII. TAYLOR.

27. εἶτα οἷς ἠρία ταυτά.] In *Aldinis* post εἶτα οἱ caetera deerant in lacunula, quam Vir doctus his vocabulis ex coniectura sua depromtis non bene supplevit, sc. εἶτα οἱ Φράτορες τῶν οἰκείων. Vide *Kuhn. ad Poll.* L. VIII. C. IX. Not. 91. Ab iis, qui *Aldum* excipiebant, optime ex membranis restitutum οἷς τὰ ἠρία ταυτά. *qui commune ius habent sepulturae.* Vide *Schol.* ad hunc loc. *Herald. Animadu.* L. II. C. I. §. 15. Viros doctos ad *Lucian. Contemplant.* T. I. p. 518. *Harpocrat.* in v. et σχ. *ad Theocrit. Idyll. B.* 13.

Φαῖνε καλόν. τὶν γὰρ ποταείσομαι ἄσυχα, δαῖμον,
Τᾷ χθονίᾳ θ' Ἑκάτᾳ, τὰν καὶ σκύλακες τρομέοντι,
Ἐρχομέναν νεκύων ἀνά τ' ἠρία καὶ μέλαν αἷμα.

In iis

In iis tamen, qui iſti hiatui ſatisfecerunt, male vbique ταῦτα, non ταυτά. Quod mendum eo libentius ſuſtulimus, propterea quod recte vertat *Wolfius*, licet incommode ediderit. TAYLOR.

1320. 6. ἀδελφιδῆ.] Ita Editi ad vnum omnes. Quod non bene vertitur. Neque profecto verum eſt, ſi locum ſuperiorem conſulas, vbi haec magis explicate traduntur. Non magis vera, quae ex MSto *Veneto* et marg. *Benenati* adducuntur pro varia lectione, πρῶτον μὲν ἀδελφιδοῦς δύο· εἶτα τῆ ἑτέρᾳ ἀδελφιδῆ υἱοί, vel υἱοὶ δύο. Vbi pro ἀδελφιδῆ *Wolfius* coniecſtauit ἀδελφῆ. TAYLOR.

11. ταῦτα.] Potius ταυτὰ cum marg. *Benenati*. TAYLOR.

16. προσθέμενοι.] Recte, non, vt *Aldus* cum *Pariſienſibus*, προθέμενοι. TAYLOR.

18. τὰς ἐννέα ἀρχοντας.] Wolfius *ſexuiros*. Male. TAYLOR.

I. TAYLORI
PRAEFATIO
AD
ORATIONEM DEMOSTHENIS
CONTRA THEOCRINEM.

A plurimis iudicatur haec Oratio *contra Theocrinem* non a *Demoſthene*, verum a *Dinarcho* fuiſſe conſcripta. Vti vides in Argumento. *Harpocratio* in v. Ἀγοραῖος· — διδάσκει τοῦθ' ὕτως ἔχειν Δημοσθένης τε

νης τε καὶ Δείναρχος (Reſcribes Δημοσθένης τε, ἢ Δείναρχος) ἐν τῷ κατὰ Θεοκρίνε, κ. τ. λ. Iterumque in Θεοκρίνης. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος λοιδορέμενος Αἰσχίνῃ φησὶ, τραγικὸς Θεοκρίνης. βέλεται δὲ λέγειν αὐτὸν συκοφάντην, ἐπειδὴ ὁ Θεοκρίνης τοιοῦτος, ὡς ἐστι δῆλον ἐκ τῶ κατὰ Θεοκρίνε, εἴτε Δημοσθένες ἐστιν, εἴτε Δείναρχε, ἔτος ὁ λόγος. Paria habet *Apoſtol. Proverb.* XIX. 49. Porro *Dionyſius Halicarnaſſenſis Dinarcho* diſerte adtribuit, Edit. Hudſon. p. 186. in eo diuerſus a *Callimacho*, qui a *Demoſthene* ſcribi contendit. Quod ſane excidiſſe *Callimacho* valde miror, cum nonnulla dicuntur infra, ad Auctorem noſtrum ſpectantia, quae nemo de ſe lubens audiret dici, nedum ipſe literis conſignaret.

Videtur nonnullis hic eſſe Theocrines; ad quem adludit *Demoſthenes*, *Aeſchinem* aduerſarium exagitans, π. τεφ. p. 329. 26. λαμπροφωνότατος, μνημονικώτατος, ὑποκριτὴς ἄριστος, τραγικὸς Θεοκρίνης. Sit ita ſane! Verum quod haec poſtrema in Prouerbium abiere, vt *Eraſmus* opinatus eſt, id vehementer dubito. *Hieronymus* certe non iis adagialibus vſus eſt, ſed, ſi emendatiſſimis exemplaribus credendum eſt, ita ſcripſit: *Vbicunque viderint Chriſtianum, ſtatim illud de triuio:* ο Γραικος, ο επιθετης. Epiſt. XLVII. *ad Furiam, de Viduitate ſeruanda.*

Huius Orationis Actor fuit Epichares quidam, poſt Olymp. CIX. 1. TAYLOR.

WOLFII ET TAYLORI ANNOTATA AD LIBANII ARGVMENTVM.

Pag. 1321. 5. *Φάσεις.*] παρὰ τὸ πέφασμαι, πέφανσαι, πέφανται. Vnde φάσμα, φάνσις, (pro quo ſaepe φάσις, et apud *Laertium*, συκοφασις, ἀντὶ συκο-

συκοφαντίας) vnde ἀπόφανσις, συκοφάντης, ἱεροφάντης, ἀποφαντικὸς λόγος. WOLFIVS.

1321. 8. μη εξειναι λεγειν.] Hic inserenda est *secunda* Lex, cuiusmodi fuerit: καὶ δεύτερος, τον αλοντα κλοπης ιερων χρηματων ατιμον ειναι· καὶ τρίτος. κ. τ. λ. WOLFIVS.

Ibid. Alia via aggreditur *Petitus LL. Attic.* pag. 464. legitque και δευτερος, τοῖς ὀφείλουσι μὴ ἐξεῖναι λέγειν. Eam quidem esse *secundam* legem, censent Viri praeclarissimi, *Saluin.* et *Duker.* ad istum *Petiti* locum; verum parum necesse esse existimarunt, vt istae leges eo rigore atque distinctione recenserentur. Certissimum est, hoc non longe abesse a vero, idque euincit redditio sententiae, v. 11. seq. Verum istos viros eruditos consule: nam rem recte exposuerunt. TAYLOR.

11. ἔδειξε.] Forte: ενεδειξε τον Θεοκρίνην λεγειν, ὐκ ἐξὸν αὐτῷ, ἐκ τριῶν τούτων νόμων. WOLFIVS.

Ibid. ἔδειξε.] Nonne ενεδειξε? IVRIN.

15. εὐθύναις.] Forte εν εὐθύναις, et [v. 17.] εις ἐλευθερίαν. [Aberat enim ab omnibus.] WOLFIVS.

WOLFII ET TAYLORI ANNOTATA AD ORATIONEM IN THEOCRINEM.

Ενδειξις.] Suidas: Ενδεικνύναι τὸ καταγγέλλειν τινὰ κακουργοῦντα περὶ τὰ κοινὰ, τὸν κακῶς λέγοντα τοὺς τεθνεῶτας ἀδίκως. καὶ Ενδειξις, δίκη, ἐάν τις ἄτιμος ὢν ἢ ὠφληκὼς τῷ δημοσίῳ, καὶ μὴ ἐκτετικὼς ἄρχειν ἢ δικάζειν ἐπιχειροίη, ἢ ἀντιποιεῖτο πράξεων, ἢ τόπων ἀπηγορευμένων ἐν τοῖς νόμοις. οἷον ὁ ἡταιρηκὼς τῆς ἀγορᾶς καὶ τοῦ λέγειν ἐν τῷ δήμῳ. WOLFIVS.

1322. 6. ὑπολογισάμενος.] Lego. υπολογισαμενον. TAYLOR.

1322. 10. *διὰ τὸ τὸν πατέρα ζῆν.*] Mortuo enim parente, filius fit haeres eius debiti, eoque insoluto, ignominiae etiam, quae sequitur. Infra 1326. vlt. *ὀφείλοντος αὐτῷ τῷ πάππῳ πάλαι, καὶ τῷ νόμῳ κελεύοντος κληρονομεῖν τοῦτον τῶν ἐκείνου.* Et 1340. 18. *πότε γάρ με καὶ δεῖ βοηθεῖν αὐτῷ; ἐχ ὅταν ἡ μὲν τιμωρία κατὰ τοὺς νόμους ᾖ;* Dixit *Demosthenes c. Androt.* 603. pen. *ἐκ ἐξὸν γέγραφας. κληρονομον γάρ σε καθίστησιν ὁ νόμος τῆς ἀτιμίας τῆς τοῦ πατρός· ὄντι δ' ἀτίμῳ σοι λέγειν ἐ προσῆκεν, ἐδὲ γράφειν.* Legem disertissime scriptam habes: *Νόμος γάρ ἦν, εἴ τις ὀφείλων πρὸ τῆς ἐκτίσεως τελευτήσει, τοὺς παῖδας ἀποδιδόναι τὸ ὄφλημα· ἐὰν δὲ μὴ, καὶ αὐτοὺς ἀτίμους εἶναι, ἕως ἂν ἀποδῶσι.* Haec dedit *Vlpianus* ad illa *Demosth. c. Timocrat.* 762. 26. *μέλλων κληρονομήσειν τῆς ἀτιμίας, ἂν ἐκεῖνός τι πάθοι.* TAYLOR.

1323. 13. *Φασις.*] Dele. Sedem hic habere nequit: infra autem 1324. 7. TAYLOR.

14. *ἔτος.*] Restitui eam vocem ex auctoritate Cod. *Aug.* et Edit. *Lutecianae.* TAYLOR.

24. *τῷ φήναντι* etc.] Forte: *τῷ φηναντα* (*ἐπειδὴ ἔφηνε*) *Μίκωνα Κολλυτέα, μὴ ἐπεξελθεῖν.* Sed cum *Χολλίδης* saepius occurrat, nihil est, quod in *Κολλυτέα* vertamus. WOLFIVS.

Ibid. Recte *Wolfius* in priori causa, inuitis omnibus libris cusis. Auctoritatem suam addidit marg. *Morelii. τῷ φησαντι* Cod. *Augusti.* Quid hominem impulit ad posteriorem illam, petulantem sane, Crisin, ego prorsus diuinare nequeo. TAYLOR.

1324. 8. *προσκαλεσάμενος.*] In margine *Benenati προκαλεσαμενος.* Quas voces cum saepe misceri video, id non vitio, aut *ἀκριβολογίᾳ* elegantissimae Gentis, quae sermonem adcuratum semper adfectabat, tribuere soleo, verum librariorum imperitiae vel festinationi, qui eorum monumenta descripsere. Nonnulli sunt,

li sunt, et in isto numero doctissimum *Budaeum* video, quos quasi pertaesos tantae ἀκριβείας omnem omnino distinctionem plane tollere velle sentio. Sed non ita est: Non. Προσκλησις est *in Ius vocatio*, *Litis Denunciatio*, Actionis principium et fundamentum. Ita Romani ICti, *in ius ad Praetorem vocare*, *clamare*. Vid. l. 3. C. de annali except. *Ex quacunque causa* ad Praetorem, *vel alios*, *qui iurisdictioni praesunt*, *in ius* vocatus *venire debet*. l. 2. D. Si quis in ius vocatus. Atque ita vulgus quoque nostrum loqui solet. Προκλησις est quaedam quasi *Conuentio*, Actus extraiudicialis, *Prouocatio* quaedam, siue *Inuitatio;* veluti solet fieri, vbi quis aduersarium suum ad Arbitros potius inuitat, quam apud Iudicem sistit, Ciuem ad testimonium dicendum, aut Seruum alienum ad quaestionem postulat. Ideoque *probantis* est potius, quam *in ius vocantis:* itaque προσεκάλεσαν ad litem instituendam, προεκάλεσαν autem ad finiendam, dirimendamue. Haec omnia exemplis probabo; Tu fac attento sis animo. *Demosth.* c. Pantaenet. p. 969. vlt. Προκαλουνται προκλησιν ἡμᾶς, ὡς ου δεξομενους, ἢ κομίσασθαι πάντα τὰ χρήματα παρ' αὐτῶν καὶ ἀπελθεῖν, ἢ διαλῦσαι σφᾶς, ὑπὲρ ὧν ἐνεκάλουν. In arbitrio itaque litigantium, non in iure constitit. Pergo. *Demosth.* c. Steph. ψευδομαρτ. 1106. 6. Οἶμαι γὰρ ἅπαντας ὑμᾶς εἰδέναι, ὅτι, ὅσα μη δυνατον προς υμας αγαγειν ἐστι τῶν πεπραγμένων, τούτων προκλησεις εὑρέθησαν· οἷον, βασανίζειν οὐκ ἔστιν ἐναντίον ὑμῶν· ἀνάγκη τούτου πρόκλησιν εἶναι. οἷον, εἴ τι πέπρακται καὶ γέγονεν ἔξω που τῆς χώρας, ἀνάγκη καὶ τούτου πρόκλησιν εἶναι, πλὴν ἢ βαδίζειν, οὗ τὸ πρᾶγμα ἐπράχθη, καὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων. Suidas: Προσκλησεις, πρὸς ἃς καλεῖ τις εἰς δικαστήριον ἢ βουλὴν κλητῆρας ἔχων· Προκλησις δὲ χωρὶς τοῦ σ, καὶ προκαλεῖσθαι ἐπὶ διαιτητήν. Pollux L. VIII. C. VI. §. 62. Προσκλησις ἐστιν ἐπὶ τῶν ἀμφισβητούντων

τέντων — ὁ γὰρ ἀμφισβητῶν προσκαλεῖται τὸν ἐπιδεδικασμένον πρὸς τὸν ἄρχοντα — Πρόκλησις δὲ ἐστὶ λύσις τῆς δίκης ἐπί τινι ὡρισμένῳ, ὅρκῳ, ἢ μαρτυρίᾳ, ἢ βασάνῳ, ἢ ἄλλῳ τινὶ τοιούτῳ. Occurrit Formula Προκλήσεως in Orat. *c. Neaeram* iuxta finem, p. 1387. 13. Hi igitur ſint vocabulorum iſtorum termini ſacri; atque, hac oratione mea duce, reſcribes ſemper, vel volentibus, vel etiam inuitis MStis, prout haec legitima et perennis diſtinctio poſtulabit. Verbi gratia, παρεκλήσει *c. Aphob.* p. 829. vlt. non erit cum Codd. προσκλήσει, ſed mecum πρόκλήσει. Viciſſim προσκαλουμαι *c. Aphob.* ψευδομαρτ. p. 850. 13. erit προκαλουμαι, opem ferentibus membranis. Et ſimiliter in locis innumeris. Haec autem fuſius perſequenda, vbi de Rep. Athenienſi liberius diſſeruero. TAYLOR. [v. Suid. et Harpocr. v. πρόκλησις et πρόσκλησις. Salmaſ. ad Ius Attic. extrem. Idem ad Achill. Tat. Herald. Animadu. L. VI. c. pen. Petit. LL. Att. p. 440. 441. Pollux. Demoſth. pro Corona et contra Pantaenet. c. Neaeram ſaepius, n. 94. ed. Lutet. c. Theocr. n. 11. 17. 43. 48. 51. ed. Lut. c. Aphob. A. 75. c. Aphob. ψευδομ. 27. Wolf. ad Macart. p. 1368. col. 2. Index ad Lyſiam. Demoſth. c. Boeotum n. 22. c. Macart. n. 19. 20. 21. omnino 109. 121. c. Euerg. 36. 37. 64. c. Olymp. n. 39. adu. Callippum n. 24. 40. Valeſ. ad Harpocr. p. 161. 163. Dem. adu. Eubul. p. 1303. 5. pro Phorm. n. 5. 10. προκαλ. — κλητεύειν εἰς δίκην. π. Στεφ. n. 269. ed. Lutet. Not. ad Lycurgi §. 9. Lyſias bis wrong. TAYLOR in ſchedis.]

1324. 9. ἐπιμελητῶν.] De his conſule *Petitum LL. Attic.* pag. 511. *Valeſ.* ad *Harpocrat.* p. 70. *Meurſ.* in *Piraeo* C. V. et *Attic. Lect.* I. 19. TAYLOR.

12. διαγραφέντων.] [Nam vulgo ita editur] Lege διαγραφόντων. Τῶν ἀρχόντων διαγραφόντων, τετέλεσται ἀναιρεῖσθαι τὴν ἔνδειξιν, καὶ καλέσαντα αὐτὸν εἰς τὴν

τὴν ἔνδειξιν ; καὶ καλούντων αὐτὸν εἰς τὴν ἀνάκρισιν (quam secuta est, vt apparet, ἡ ἀναίρεσις) τῆς φάσεως. Suidas: Διαγραφὴ δίκης, ὅταν ἀπαλλαγῇ τῷ ἐγκλήματος ὁ φεύγων, ἢ κατὰ συγχώρησιν τοῦ διώκοντος, ἢ κατὰ διάγνωσιν τῶν δικαστῶν, καὶ μηκέτι παρὰ μηδενὸς ἐγκαλῆται. Idem: Ἀνάκρισις, ἐξέτασις ὑφ' ἑκάστης ἀρχῆς γινομένη πρὸ τῶν δικῶν περὶ τῶν συντεινόντων εἰς τὸν ἀγῶνα· ἐξετάζουσι δὲ καὶ εἰ ὅλως εἰσάγειν χρὴ ταύτας. Locus est sane dubius. Verti: *recensentibus praetoribus*. Pro quo reponas licet: *indicationem tollentibus*. WOLFIVS.

1324. 12. Lege cum MSto *Aug.* εἶεσε διαγραφῆναι, καλέντων αὐτὸν εἰς τὴν ἀνάκρισιν τῶν ἀρχόντων. Iam locus *non* amplius erit *dubius*, et quae adduxit noster *Wolfius* ad exponendum, quid sit Διαγραφὴ, quid Ἀνάκρισις, locum habebunt optimum. *Iacuit diutius ante concilium ea Indicatio, donec ille argento accepto fuerit eam induci, antiquari, e rotulis expungi, vocantibus eum (sed frustra) ad quaestionem de causa introducenda, siue consistenda, Iudicibus, qui isti rei praerant.* Vide omnino *Vales.* ad *Harpocrat.* p. 10. et 41. infra ad v. 23. TAYLOR.

16. ἐγκειμένην.] Ita Editi nonnulli. Sed corrigendum est ἐκκειμένην, vt modo ἐξέκειτο, v. 10. et 22. Infra, p. 1330. 4. in loco parili, τῶν ἰδόντων ἐκκειμένην τὴν φάσιν. Noster *c. Midiam*, 548. 2. ἵνα ἐκκειτο πρὸ τῶν Ἐπωνύμων, καὶ πάντες ὁρῶεν, Εὐκτήμονα Λεῶτιν ἐγράψατο Δημοσθένην Παιανιέα λειποταξίου. TAYLOR.

23. ἀνάκρισιν.] Recte *Budaeus* haec vertit: *ad iudicii constitutionem, causaeque exordium*. Vide supra ad v. 12. Ea mente scripsit *A. Gellius* V. 10. *Et cum ad iudices* coniiciendae consistendaeque Causae *gratia venissent, tum Protagoras sic exorsus est* etc. Non est Iudicium ipsum, sed ipsius praeparatorium, vbi quaeritur περὶ τῶν συντεινόντων εἰς τὸν ἀγῶνα, vtrum causa instituen-

inſtituenda ſit, necne. Οὐ πάσας δίκας, inquit *Suidas*. κελεύουσιν οἱ νόμοι εἰσάγεσθαι, ἀλλ' ὁ φεύγων ἀντιλέγῃ, καὶ παραγραφήται, λέγων εἰσαγώγιμον μὴ εἶναι αὐτὴν, πρότερον ἐπὶ τούτῳ γίνεται κρισις, ἥτις δίκης ἀναιρεσις λέγεται. TAYLOR.

1324. 24. ἐπῆλθεν.] Repone, Cod. *Aug.* fideiuſſore, επεξηλθεν. Ita in *Argumento*, p. 1321. 14. φῆναι μὲν αὐτὸν λέγει, ὡς επεξελθειν δέ. Et, Oratione ineunte, 1323. 9. φαινόντων καὶ ὡς επεξιοντων. Infra 1329. 26. δὲς Θεοκρίνης ἔτοσὶ τὴν φάσιν ὡς επεξηλθε. et 1333. 21. ἵνα Δημοσθένει μὴ επεξελθῃ τὴν γραφὴν, ἣν ἐγράψατο αὐτόν. Verte autem: *eum non paruiſſe, neque litem intendiſſe.* TAYLOR.

1325. 4. ἀθῴους εἶναι.] τὸς ἀδικοῦντας τῶν ἐμπόρων τινας, ἀθῴους εἶναι, marg. *Morelii.* Verum omnino extra id, quod res eſt. Et optime mentem Auctoris repraeſentauit eius fidiſſimus Interpres: *neque delinquentes eſſe indemnes, neque inſontes vexari.* TAYLOR.

Ibid. μήτε τὸς ἄλλους.] Alii μήτε καὶ ἄλλους. Forte: μήτε τηναῦλως πράγματ' ἔχειν, τετέσι, μάτην ἐνοχλεῖσθαι. WOLFIVS.

Ibid. Reſtitue omnino antiquam lectionem, quam adeo inconſiderate exterminauit *Wolfius*. Miror, hominem, qui tam bene verterit, tam infeliciter hariolari. TAYLOR.

5. τοῖς τοιούτοις.] Forte τὸς τοιούτους. ἁπλῶς ἀπεῖπε ſc. μὴ φαίνειν τὸς τοιούτους. Et recte ſatis Interpres. TAYLOR.

6. τὰ γεγενημένα.] Forte ταυτὰ γεγενημένα. Et [v. 20.] τὸς ναυκλήρους, τὸν νόμον. Τὸ καὶ παρέλκει. WOLFIVS. Recte hoc quidem. TAYLOR.

9. ἔνδειξιν — ἀπαγωγὴν.] Vide *Salmaſ. de M. V.* pag. 781. 782. *Herald. Animadu.* L. IV. C. IX. §. 9. ſeq. TAYLOR.

1325.

1325. 13. ἐκεῖν εἰ μέν τι πεποιηκότα τύτων, ὧν ἔγραψεν ἐν τῇ Φάσει Θεοκρίνης πεποιηκέναι τὸν Μίκωνα, καθυφῆκε τὸ πρᾶγμα.] Vix ſanam crediderim conſtructionem, niſi et lectione et interpunctione hunc in modum correcta: ἐκεῖν εἰ μέν τι πεποιηκότος τύτων, ὧν ἔγραψεν ἐν τῇ Φάσει Θεοκρίνης πεποιηκέναι, τὸν Μίκωνος, καθυφῆκε τὸ πρᾶγμα. Nolim vero contendere, ſi velis retinere πεποιηκέναι τὸν Μίκωνα. IVRIN.

15. Μίκωνα.] Μίκωνα φήναι, καθυφῆκε κ. τ. λ. Imperfecta eſt enim alioquin conſtructio. *delato Misone praeuaricatus eſt.* WOLFIVS.

Ibid. Omnino erit aliquid iſtiusmodi. Labat enim Sententia. Diu ſuſpicabar, πεποιηκότα — τὸν Μίκωνα abſolute dici, vt ſolent aliquando Graeci Scriptores. TAYLOR.

21. καὶ τὸν νόμον.] Dele καί. IVRIN.

25. πράττοντα.] Ferri poteſt, ſed quia ſequitur διελυσάμενος, quid ſi πράττων legas? WOLFIVS.

Ibid. Verte: *Quis, neglecto beneficio Legis, quae ei dimidium bonorum aſſignat recte peragenti, paruum lucellum malit rem tranſigendo?* Mox, v. 27. καὶ τύτο *Ald.* haud male. Et deinde, ibid. κατασησας Cod. *Aug.* TAYLOR.

1326. 15. ὀλίγων.] Ita impreſſi omnes praeter *Morelianum*, qui clare habet ὀλιγον. Eam lectionem defendit Scholiaſtes: Ὀλίγον φροντίσειεν.] τῦτ' ἔστιν ὀλιγωρήσειεν. Et recte ſane. Delendum eſt ergo τὸ ἢ poſt φροντίσειεν, nempe, ἀνθρώπων τῶν τὸ πλεῖστον τῦ χρόνυ πλεόντων. *Curabit iſte ſcilicet eos homines, qui maximam aetatis partem in nauigando conterunt!* Inter quos et τὺς παρόντας φυλέτας vtilis eſt diſtinctio. TAYLOR.

21. βιαζόμενος.] Repone τύτυς βιαζόμενος, ad ſuſtentandam Grammaticam, quae viſa eſt laborare.

Aut

Aut hoc pacto demum: τὰς νόμους, ους ἀκριβῶς ἠδει — βιαζόμενος. TAYLOR.

1327. 2. γεγράφεται.] Ita marg. *Benenati.* ἐγγεγράφετο *Aug.* ἐγγεγράφεται Editi. Forte εἰ γὰρ — προσῆκον αὐτῷ μηδὲ πάλαι γεγράφεσθαι, ἔτι γεγράφεται. TAYLOR.

7. τοῖς βελομένοις.] Melius καὶ τοῖς βελομένοις, vt recte se habent Editiones superiores. TAYLOR.

17. ἐπηνέσατ'.] ἐπαινεσατ'. IVRIN.

Ibid. ἢ τοῦτον.] Deesse aliquid post hanc vocem omnino arbitror: Πολὺ — Λεοντίδας — ἐπηνέσατ' ἂν μᾶλλον, ἢ τοῦτον * * *. Vel fortasse post λαβεῖν supra v. 14. Nam quae ibi sequuntur, ex abrupto omnino sequi videntur. TAYLOR.

26. ὀφείλει.] Scribe, vt alii, ὡς ἐδὲν μὲν ἧττον ἢ οἶμαι Θεοκρίνης ὀφείλει, vel, vt alii demum, ὡς ἐδὲν μὲν ἧττον οἶμαι Θεοκρινην ὀφειλειν. TAYLOR.

1328. 4. αὐτὰς.] Lege αὑτὰς. i. e. *se inuicem.* In Oratione proxima, *c. Neaeram*, p. 1360. 20. ἐὰν δὲ καὶ ἄλλως πως ἀλλήλας πείθωσι. TAYLOR.

19. ὁμολογήσειν.] Forte ὁμολογήσειν ὑμῖν ὀφείλειν. Τιμῶν τῷ δημοσίῳ, aut ὑμῖν καὶ τῷ δημοσίῳ minus placent. WOLFIVS.

24. ἐν αὐτοῖς τοῖς πράγμασιν.] Dele praepositionem. Ita *c. Aristogit.* 792. pen. οἱ τοῖς πράγμασιν αὐτοῖς ἁλισκόμενοι. TAYLOR.

1329. 4. ὑπὸ λόγον.] υπολογον marg. *Benenati.* Et, melius adhuc, υπολοιπον, MS. *Augustanus.* TAYL.

22. τῶν αὐτῶν τούτων μετέχοντες.] Forte τῶν αὐτῶν τοῦτο μ. WOLFIVS.

Ibid. Similiter scribit Cod. *Aug.* sine dubio recte. Mox, v. 23. adde ex marg. *Benenati*, ἡμᾶς, τοὺς κατὰ τοὺς νόμους ὀμ. δικ. TAYLOR.

25. μεμαρτυρηκότος.] Verte haec: *Quid? Num postulatis, vt — nos — contra leges decernamus: Cum Mico*

Mico teſtimonium perhibuit —? Cum Scriba confeſſus ſit —? Caetera. TAYLOR.

1329. 25. ἡμῖν.] Perperam haec *Wolfius*; nec enim haec accipienda ſunt, quaſi Orator iudices alloquatur, ſed quaſi iudices patronis Theocrinis reſpondeant. IVRIN.

27. πεποιηκότος αὐτὸν τούτοις ὑπόδικον.] πότερον τοῖς ὑπ' ἐμοῦ λεγομένοις, ἢ τοῖς δικασταῖς; WOLFIVS.

Ibid. Magnus ſane eſt error, quem hic errauit *Wolfius*. Res ita ſe habet, contra ac ille opinatur. Quanquam improbauit maxime Iurisprudentia Attica *de auditione*, vt dicitur, *teſtimonium*, ἐὰν μαρτυρεῖν ἀκοὴν ἐῶσιν οἱ νόμοι, ait *Demoſthenes* in Orat. *c. Eubul.* p. 1300. 16. ἐὰν ἐπὶ τοῖς φαύλοις πάνυ ἐγκλήμασι, verumtamen erat in ea Gente Ἐκμαρτυρία, quae diceretur. Id vocabuli expedient Grammatici. Nempe vbi ille, qui alicuius rei αὐτόπτης fuerit, vel 1) ſupremum diem obierit, vel 2) peregre abeſſet, vel 3) morbo ſontico laboraret, ibi aliena fide neceſſe erat agere; atque admiſſae Tabulae non *ſcientiae*, ſed *auditionis*. Admiſſae nempe, in quantum valere aut poterant, aut deberent. Pene erat, vt huiusmodi eſſet teſtimonium Miconis: qui, cum ad mercaturam animum adplicuit, pluſculum aetatis (1326. 16.) peregre contriuit. Id tamen eſt ſecus. Ille enim, dum forte fortuna aderat domi, ſciens prudensque teſtimonium dixit, iureiurando praeſens confirmauit, ſeque obnoxium iis actionibus fecit, quae in malae fidei teſtes inſtituuntur. TAYLOR. [v. Schol. ad Aeſchin. π. π. p. 30, 32. ed. Steph. TAYLOR in ſchedis.]

vlt. καὶ πεποιηκυίας.] Cod. *Auguſtanus* habet: καὶ πεποιηκότος καὶ τουτου διὰ τῆς μαρτυρίας κ. τ. λ. Quo ſane admiſſo, iterum corrigas αὐτὸν ὑπόδικον. Sed vulgata arbitror ſatis bene ſe habere. TAYLOR.

1330. 6. ὀλίγον πρότερον.] ολιγου πρότερον. IVRIN.

17. ἐπιχειροτονιῶν.] Neglexit id *Wolfius* inter interpretandum. Nimirum commode vertendi ſpem omnem abiecit. Repone cum *Aug.* ἐπιχειροτονιῶν ουσων, *cum ſuffragia celebrarentur, in tempore ſuffragandi, die ſuffragationis.* TAYLOR.

19. καὶ ἱκετευόντων.] Reſtitui coniunctionem ex Editt. *Ald.* et *Lutec.* TAYLOR.

1331. 1. ὥστε ζητῆσαι.] *Aug.* ὥσ' ἀναζητησας etc. Recte hoc quidem. *Talem ſe erga fratrem praebuit modo funeratum, vt*, poſtquam *reos iſtius caedis* inueſtigauerit, *et tandem* explorauerit, *vbi eſſent, argento accepto dimiſerit.* TAYLOR.

8. προσκαλεῖσθαι.] Omnino. In Editt. *Ald.* et *Par.* erat προκαλεῖσθαι. Vide, quae modo adtulimus ad 1324. 8. TAYLOR.

15. δευτέρως etc.] *Se dicet, cum a domeſtica caritate receſſerit, neminem vobis habere cariorem.* WOLFIVS.

20. ἐπιβλευόμενος.] Vel επιβεβλευμενος potius, quo modo ſcribitur in *Auguſtano* optimo. TAYLOR.

21. σίτησιν.] Haec explanabit *Valeſius* ad *Harpocrat.* pag. 171. TAYLOR.

1332. 13. τὴν πρώτην.] Non intelligo *primam* et *ſecundam* λῆξιν. Neque de iis verba faciunt, quibus hoc negotii datur. Forte cum Editis (nam vnde hanc lectionem adripuerit *Wolfius*, nondum inueſtigare potui) δίδωσι προς την λῆξιν, *dicam ei ſcribit, et Mneſarchidae dat, vt hominem compellaret in iudicium.* TAYLOR.

14. παρέδρων.] Forte προεδρων, *praeſidi.* WOLF. Ibid. Inaniter. Πάρεδροι ſunt Aſſeſſores, iuris ſcientia imbuti, additique iis magiſtratibus, qui, ſorte delecti ad munus aliquod publicum adminiſtrandum, id propter imperitiam, aut aliud vitium, plene exſequi non poterant. Ita noſter infra c. Neaer. p. 1372.

24. διοτ

24. διὰ τὴν ἀπειρίαν τῶν πραγμάτων, καὶ τὴν ἀκαιρίαν τὴν ἑαυτῦ, τοῦτον παρεδρον ποιήσαιτο, ἵνα διοικήσῃ τὴν ἀρχήν. Ita etiam c. *Midiam* pag. 572. 9. Ετερος ἀδικεῖν ποτ' ἔδοξεν — καὶ κατεχειροτονήσατ' αὐτῦ παρεδρευοντος ἄρχοντι τῷ υἱεῖ. Harpocr. in v. Πολύ ἐστι τοῦνομα παρά τε τοῖς ῥήτορσι, καὶ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ κωμῳδίᾳ. Αριστοτέλης δ' ἐν τῇ Αθηναίων πολιτείᾳ φησί· λαμβάνουσι δὲ παρέδρους ὅ τε Αρχων καὶ ὁ Πολέμαρχος, δύο ἑκάτεροι, ἐς ἂν βέλτιστοι· καὶ οὗτοι δοκιμάζονται ἐν τῷ δικαστηρίῳ, πρὶν παρεδρεύειν, καὶ εὐθύνας διδόασιν, ἐπὰν παρεδρεύσωσιν. Adde *Biset.* ad *Ariſtoph. Au.* 1751. *Sigon. de Rep. Athen.* IV. 3. *Poll.* L. VIII. C. IX. §. 92. TAYLOR.

1332. vlt. ἀνείλετο.] Reſcribe: Οτι—Θεοκρίνης — τὴν γραφὴν αν ἀνείλετο. TAYLOR.

1333. 2. πολλοὺς ἑτέρους.] Lege πολλοὺς ετερους. Conſtare quidem potuit, ſi ſolummodo dixiſſet γραψάμενος, ſc. γραφεύς: at cum προσκαλεσάμενος quoque adiecit, neceſſe eſt, vt *perſonas* intelligamus, quibus vtrumque congruit. TAYLOR.

11. τρεῖ ἡμιμναῖα.] δύο μναῖ καὶ ἡμίσεια, vt in *Androtioniana*, [p. 598. 24.] πένθ' ἡμιτάλαντα. WOLF.

Ibid. Falſa haec. Intellige omnino *vnam minam cum ſemiſſe.* Vide *Caſaubon. ad Theophraſt.* C. 6. et quae nos adnotauimus ad Orat. c. *Androt.* 598. 24. et ad *Marmor Sanduicenſe* pag. 32. TAYLOR.

17. ἀξιῶσαι.] Vel αξιωσειε. TAYLOR.

Ibid. τοῦτον.] Plenius et melius *Aug.* τοῦτον παρα τουτων ἥδιστα λαμβάνειν. TAYLOR.

vlt. διότι etc.] ὅτι Θεοκρίνης ἐγράψατο ψήφισμα ὑπὲρ τῦ ἀποκρύσασθαι τὴν ἔνδειξιν. WOLFIVS.

1334. 7. τὰς γὰρ ἐνίας.] [Vti o. l. tam ſcripti, quam impreſſi] Apparet legendum τὰς γὰρ Τενεδίας. Sic et poſt [v. 15.] δίδόναι τὰς Τενεδίας, ὅσην συνεχώρησαν. Supra enim [p. 1333. 13.] aperte ſcriptum eſt,

ὑπὲρ τῦ ψηφίσματος, ὃ Αὐτομέδων ἔγραψε τοῖς Τενεδίοις. WOLFIVS.

1334. 7. Apparet quidem, lectionem vtrobique, tam hic, quam infra v. 15. esse deprauatam. Verum non protinus arbitror, rescribi oportere, vti ille rescripsit. Quod enim adduxit ex loco superiori ad fidem faciendam, de alia prorsus re intelligi potest, et nihil adtinere ad praesens institutum. Aio, nihil videri esse commune inter decretum, quod scripsit Automedo in gratiam Tenediorum, et eam historiam, quae hoc commate continetur. Suspicor potius, pro ενιες scribendum esse Αινιες. Nam cum ista ciuitate rem habuerunt Athenienses: et litera E cum diphthongo AI in nostris Codd. saepissime commiscetur. Neque aliter fieri potuit, cum per plurima saecula, in quibus enituit Calligraphia, ne sono quidem distarent. Non dissimulabo porro, exemplar *Augustanum* 1339. 21. pro Μηλιες exhibere Τηνιες. Quae forte vox vtroque loco admitti debet. Sed in re adeo incerta quidnam certi adferri potest? TAYLOR.

1335. 5. πλύνοντας.] Praeter Lexicographos et σχ. ad locum, consule *Brodaeum Miscell.* apud *Gruterum* IV. 32. Statim autem, emendabis αὐτὲς, *conuiciari se inuicem.* TAYLOR.

7. ἐνδεκάζοντας.] *Harpocratio* et *Suidas* citantes hunc locum habent ἐνδεκάζοντας, ἐνεορτάζοντας, τὴν δεκάτην ἐν τῷ αὐτῷ ἄγοντας. Felicianus edidit συνενδεκατιζοντας. Vnde colligo, legendum συνενδεκατιζοντας. [Fortasse dicere voluit συνδεκατίζοντας] Το συν mutatum est in εν, et δε in δι, et syllaba τι omissa, cum imperitus aliquis putaret, eos vel inter se patrocinari alios aliis, vel easdem causas defendere. Τὸ συνενδεκατίζειν, ἀντὶ τῦ ὁμῦ τῶν ἕνδεκα εἶναι, καὶ εἰς τὸ δεσμωτήριον ἀπάγειν, non placet. Itaque repudio illud, *collegas eosdem esse in Xuiratu.* WOLF.

1335. 7.

1335. 7. Ita nempe olim interpretatus est noster in ea versione, quam excudit *Oporinus*. Recte autem hic legit συνδεκατιζοντας, vti inter alias varias lectiones reperitur in marg. *Lutec.* adiecto etiam hoc scholiolo: τετέσιν ἅμα τὴν δεκάτην ἑστιωμένους. Vide omnino Cel. *Kusterum* ad *Suid.* v. Ενδεκάζοντας. TAYLOR.

10. τούτοις.] Vel potius ταυταις, vt recte Cod. *Aug.* nimirum προφάσεσι. Quae quidem vox non bene redditur a *Wolfio*. TAYLOR.

15. ἐὰ μὴ Δημ.] Vide, vt Demosthenem Demosthenes accusat! WOLFIVS

27. τοῦθ' ὅτ' ἐστὶν ἀληθὲς.] Ita quatuor exemplaria typis cusa. *Wolfius* incuria, consilio enim non potuit, neglexit vocem secundam. TAYLOR.

1336. 2. ἀλλὰ μεῖζον.] Recte fortasse *Wolfius*. Vulgabatur enim in omnibus: ἃ μὲν ἔλαττόν γε τούτου σημεῖον ὑμῖν ἄλλο μεῖζον παρασχήσομαι. TAYLOR.

12. ἀνθυπωμόσατο.] Est iusiurandum, quod interponitur contra eum, qui dato sacramento, ὑπωμοσία, causae dilationem impetrat, propter alicuius vel absentiam, vel morbum sonticum, etc. Υπωμοσια, τὸ ὑπερτίθεσθαι δίκην, προφάσει χρώμενον ἀποδημίας, ἢ νόσου, ἢ τινι τῶν παραπλησίων, μεθ' ὅρκου, ἕτως ἐλέγετο· καὶ τὸ ποιεῖν τοῦτο, ὑπόμνυσθαι. Ita Grammatici, qui illud alterum negligunt, quod tamen ex hoc loco plene colligitur, vti et exillo quoque c. *Olympiodorum*, 1174. 5. ἐπειδὴ δὲ ἐκάλει ὁ ἄρχων εἰς τὸ δικαστήριον ἅπαντας τοὺς ἀμφισβητοῦντας κατὰ τὸν νόμον, ὑπωμοσάμεθα ἡμεῖς τοτὲ μὲν Ολυμπιόδωρον δημοσίᾳ ἀπεῖναι στρατευόμενον· ὑπομοθέντος δὲ τοῦτο, ἀνθυπωμόσαντο οἱ ἀντίδικοι, caetera. TAYLOR.

vlt. ἐπειδάν εἴ τις.] Lego ἐπειδαν τις. WOLFIVS. Ita marg. *Benenati:* atque etiam (quod sane praestat) τοὺς τὰ παράνομα γράφοντας, εἴ τις ἐν τῷ δήμῳ etc. TAYLOR.

1337. 3. γραφέσθαι, φαίνειν, ἐνδεικνύναι.] *publice accusare, deferre, indicare.* His verbis vti mihi potius vt liceat, impetratum velim ab aequis lectoribus, quam ea, quae abhorrent a formula Romanae consuetudinis, praetermittere. Quo quid factu est facilius? Illud difficile, *Demosthenis* et *Aeschinis* orationes ita exprimere, virtutibus vtentem illorum omnibus, id est, sententiis et earum figuris et rerum ordine, verba persequentem eatenus, vt ea non abhorreant a more Romano: quae si e Graecis omnia conuersa non erunt, tamen vt generis eiusdem sint, elaborare. At *Ciceronem* haec praestitisse non dubito, aduersarias orationes si conuertit: qui vero post *Aretinum* et me idem conati sunt, hi eos se praebuisse videntur, vt nosmet nostri poenitere minime debeat. WOLFIVS.

9. κωλύειν ἂν τέλος κ. τ. λ.] Corruptus haud dubie locus: qui quemadmodum sit restituendus, viderit Apollo, aut Oedipus. Mihi coniectura mea non satisfacit, etiamsi legam: ἵνα μὴ πάντες ταυτο ποιῶσι, *ne omnes idem faciant.* Verti olim: *ne id decretum, quo ea potestas detur omnibus, ratum fieret.* Nec adhuc quicquam inuenio, non dico melius, (bonum enim hoc non est) sed minus malum. WOLFIVS.

Ibid. Cod. quidem *Aug.* ita, vt homo diuinauit, ἵνα μη πάντες etc. Sed hoc locum nondum expedit. Mihi videor videre, scholion aliquod, vel lectionis varietatem, in textum irrepsisse, atque has dedisse turbas: ἑτέρᾳ μὲν γραψαντος — γραφὴν ἀπενεγκόντος. Et: κωλύειν ἂν τέλος ἔχειν — κωλύειν τὸ πρᾶγμα. Sententiam sane Scriptoris, si verborum onere leuares, non admodum est difficile expiscari. Sed in ea re silent Codices, quod in iis salebris nollem. TAYLOR.

1337. 11.

1337. 11. παραγραψάμενος.] [Vti impressi a *Felic. Manut.* et *Morelio.*] Lege παραγραψαμενον, vt ἀπενεγκόντα. WOLFIVS.

18. Φρόντιζεν — ἀξιῶν.] [Ita Editi] Διέξεσιν, ἀντὶ τῦ διηγήσεται, non potest coniungi cum Φροντίζειν. Quid ergo si legas: τῶν νόμων μηδὲν φροντίζει, ἀλλ' ἀξιοῖ? WOLFIVS.

25. ἐπιγεγραμμένοι.] F. ἀναγεγραμμένοι, ἢ ἐγγεγραμμένοι. WOLFIVS.

Ibid. Recte hoc. Et ita nos quoque olim corrigendum esse duximus. Vide ad *Aristogitonianas*, 771. 6. TAYLOR.

vlt. ὀφείλῃ.] Lego ὀφλῃ, τετέσι καταγνωσθῇ. Sic et paulo post, denuo [1338. 6. 14.] Etsi ab *Obsopoeo* saepe notatum est, legi in vetusto Codice ὀφείλειν pro ὄφλειν. WOLFIVS.

Ibid. Pigra sane emendatio, *mouere* et nihil *promouere:* cum de mulcta aeque dicatur ὀφείλειν ac ὄφλειν. Licet certe in his locis, vbi legimus, ὀφείλειν [*debere*] ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας, ἀφ' ἧς ἂν ὀφειλῇ [*causa cadat*], video eum colorem orationis, qui probatiorem Auctorem minime deceret. Sed id vitium non tollitur emendatione *Wolfiana.* Vide 1328. 12. TAYL.

1338. 6. ὀφειλῇ.] *debuerit*, Wolfius. Nollem post ea, quae modo adnotauerat. Verte: *damnatus fuerit.* Modo v. 8. scripsit Cod. *Aug.* οτι κελεύει. TAYL.

8. ὃς ἀπαλείφειν — ἐγγεγραμμένους ἀπαλείφεσιν.] ὃς κελεύει τὰς ἐγγεγραμμένας ἀπαλείφειν ἀπὸ τῦ ὀφλήματος, καθότι ἂν ἐκτίνῃ, Sub. τις, aut, καθ' ἑτέρωσιν ἀριθμῷ, καθότι ἂν ἐκτίνωσιν οἱ ἐγγεγραμμένοι. Hoc sic intelligo, vt, verbi gratia, cum X talenta deberet Aristogito, duobus solutis, exactores, illo praesente, VIII pro X reponerent. Sed id, quod sequitur, πῶς ἀπὸ τέτε μὴ ἐγγεγραμμένους ἀπαλείφεσιν, [Ita *Ald.* μηδ' *Aug.*] videtur corruptum, et

legendum πῶς καὶ τῶ μὴ ἐγγεγραμμένω ἀπαλείφουσι. WOLFIVS.

1338. 9. καθ' ὅ, τι ἂν ἐκτίνῃ.] Incogitanter Wolfius: *si mulcta soluta fuerit.* Potius: *delere, in quantum soluerit*, vt bene explicat, licet infeliciter interpretetur. TAYLOR.

10. πῶς ἀπὸ τούτου ἐγγεγραμμένους ἀπαλείφουσιν.] Reuoca lectionem Edit. *Aldinae*, quam immerito damnat *Wolfius*, aliam ex ingenio suo recudens. Nimirum πῶς ἀπὸ τούτου μὴ ἐγγεγραμμένους —. Reus argumentum instituit ab absurdo. Ait enim: *Lex iubet, in quantum quis soluerit, in tantum expungatur eius debitum a tabulis publicis. Hoc autem quid ad me spectat, cuius nomen in tabulis istis non exstat? quo modo delebor ex ea cera, quam nunquam impressi? Leges ergo Atticae de non inscriptis nihil statuunt.* Subiungit Orator: *Duae sunt Leges: Haec quidem pertinet ad eos, quorum nomina inscripta sunt; illa autem superior ad eos, quorum nomina in acropoli inscripta non sunt, nihilo minus debent tamen.* TAYLOR.

Ibid. Sensus postulat, vt rescribamus πῶς ἀπὸ τούτου τοὺς μὴ ἐγγεγραμμένους ἀπαλείφουσιν, vel forte τοὺς ἐκ, quod omittendi causam dederit librario praecedens τούτου. IVRIN.

18. ἀγραφίου.] Ex hoc loco videtur ista Actio competere aduersus eos debitores, quorum nomina, aere non soluto, e cera publica delerentur: alia autem posse eos inuadi, quorum nomina nunquam erant inscripta, sc. Ἐνδείξει. Vide autem de hac re disputantem, atque hunc *Demosthenis* locum illustrantem, Cel. *Tib. Hemsterhus.* ad *Poll.* L. VIII. C. VI. §. 54. Conf. Suid. in v. TAYLOR.

27. ἀλλὰ σὺ τί.] *Lambinus* legit: ἀλλὰ τί σου caetera. TAYLOR.

pen. ὅς.] Idem *Lambinus* καθ' ὅς. TAYLOR.

1338.

1338. vlt. *καθ' ὃν — τοῦτον.*] S. *τρόπον.* WOLFIVS.

Ibid. *Μοιροκλῆς.*] Vide plura de hoc homine apud *Valeſ.* ad *Harpocrat.* pag. 200. *Meurſ. Attic. Lect.* l. 13. *Suid.* in Ἀντίπατρος, et *Kuſter.* ad loc. Adiunge ingenioſiſſimum iuuenem, *Bartonum* ad *Plutarch.* in *vit. Demoſth.* pag. 28. TAYLOR.

1339. 11. *διαφέρον.*] Legerem lubens *διαφέρον τι.* Sed et illud commode ferri poteſt. TAYLOR.

12. *Μακρὸν.*] Apparet, Piratae celebris eſſe nomen, vt et Soſtratus fuit. Niſi forte legendum ſit *μακρὸν πλοῖον*, quod ſequitur, *τετέσι, πολεμικόν.* WOLF.

Ibid. *πλοῖον* quidem marg. *Benenati.* Sed legendum eſt: *ἂν μακρὸν διαφυγόντες πλοῦν, Θεοκρίνη περιπέσωσιν.* Ita enim emendatiſſimae membranae *Auguſtanae. Poſt confecta longiſſima Maris itinera.* Ita videntur Athenienſes nauigationem ad Pontum nominare. TAYLOR.

15. *μακροῖς πλοίοις.*] Loci huius Sententia ita ſe habere videtur: *Mercatores, dum per mare nauigant, ſub praeſidio ſunt Ducum, longarumque nauium praefectorum [the Conuoy]: hic autem ſub veſtro, Legumque.* TAYLOR.

20. *ἐπὶ τοῖς γεγονόσιν.*] *ἀντὶ τῶν τὰ γεγόνοτα.* WOLFIVS.

27. *ἐφ' ὃς τριήρεις δεῖ πληρώσαντας, ἀναγκάσαι.*] S. *τέτρας.* Πληρῶν τριήρεις *ἐπὶ τρεῖς* recte legitur. Sed ſi *τὰ ἐφ'* abeſſet, planior eſſet conſtructio: *ἃς δεῖ* (S. *ἡμᾶς*) *πληρώσαντας τριήρεις, ἀναγκάσαι.* WOLFIVS.

1340. 1. *ἐπιδεῖναι δίκην, ἐᾶσαι.*] Alii *εασουσι.* S. *οἱ δικασαί.* Anteceſſit *κωλύσομεν*, p. 1339. 27. cui reſponderet *εασομεν*, ſed ſequitur, *ὃκ ἄν γ' ἐσωφρονεῖτε*, vt videatur legendum *εασετε.* Sed nec hoc cohaeret cum eo, quod anteceſſit, p. 1339. vlt. *καθημένους*

μένους τουτουσὶ, cum subito persona mutetur. WOLFIVS.

1340. 1. Totum hoc comma ita ordinandum est: Καὶ τοὺς μὲν τὰς νήσους οἰκοῦντας κωλύσομεν ἀδικεῖν, ἐφ' οὓς τριήρεις δεῖ υμας πληρώσαντας ἀναγκάσαι τὰ δίκαια ποιεῖν· τους δε μιαροὺς, οἷς αὐτοῦ δεῖ καθημένους τουτουσὶ κατὰ τοὺς νόμους ἐπιθεῖναι δίκην εασομεν. *Absurdum est vtique, tanto apparatu atque etiam impensis insulanos, eosque, qui longe distant, cogere ad officium praestandum: et interea homines scelestos impunitos dimittere, quos in ordinem, legum auxilio, possimus redigere domi sedentes.* Proxime vniuersi habent: οὐκ ἄν γ' εσωφρονειτε. Quod miror *Wolfio* displicuisse. TAYLOR.

11. βεβουλημένους.] Rectius *Aug.* με βουλομενους. TAYLOR.

pen. ἔλαττον ἰσχύει τὸ δίκαιον τῆς παῤῥησίας.] Quid si τῆς απεχθειας, aut ησυχιας? WOLFIVS.

1341. 16. σαφῶς.] Lege σοφως, *argute, scienter.* Vt solent ii, qui in iis artibus se exercebant. Nihil opus est ista *perspicuitate.* TAYLOR.

24. οὐδὲν.] Omnino rescribes cum *Aug.* οὐδὲν εν τῷ δήμῳ λέγουσιν. Vides, vbi ea vocula obruebatur. Vides etiam, quam necessarium, vt restitueretur. TAYL.

Ibid. ἐκεῖθεν.] τοὺς ἀπὸ τοῦ δήμου, ἢ τοὺς πολλούς. WOLFIVS.

1342. 7. τί γὰρ ἄν τις κ. τ. λ.] Vide *Victor. Var. Lect.* I. 12. TAYLOR.

14. ἵνα μὴ μόνον αὐτοῖς.] Vel αὑτοῖς potius, *sibi ipsis.* TAYLOR.

18. τοὺς δ' ἑνί γε τῳ τρόπῳ.] τοὺς δ' ἔνεστι διασώσασθαι (S. ἑαυτοὺς, ἢ διασωθῆναι) ἑνί γε τῳ τρόπῳ, φυλαξαμένους τὴν ἐπιβουλὴν τῶν βουλομένων ποιεῖν κακον τι. WOLFIVS.

19. ἑνί γε τῳ τρόπῳ. *One way or other*, vt nos loquimur; τοὺς μὲν φυλακὴν καταστήσαντας — τοὺς δ' ἔνδον

δ' ἔνδον μένοντας — τὰς δ' ἐνί γε τῷ (i. e. τῳ) τρόπῳ φυλαξαμένας. TAYLOR.

1342. 20. τῶν κακῶν τι βαλομένων ποιεῖν.] Legendum τῶν κακον τι βαλομένων ποιεῖν, vt in margine *Parisiensi*. IVRIN.

21. τὰς δὲ τοιάτας συκοφαντοῦντας.] τὰς δὲ τοιάτας. S. τὰς συκοφαντοῦντας. Videtur esse Scholion. Est ἀναπόλεθον. Sic certe melius cohaereret constructio: παρὰ δὲ τῶν συκοφαντόντων, ποῖ χρὴ πορευθέντας ἀδείας τυχεῖν; WOLFIVS.

vlt. Ολυμπιάσι νικήσας.] Ολυμπια νικήσας Cod. *Augusti*. Quam scripturam commendat praestantissimus *Hemsterhusius* ad *Luciani Timonem* pag. 106. Nou. Edit. Vtut illud sit, legerem omnino νικήσας παῖδας σταδιῳ. Ferri quidem potest νικήσας παιδων σάδιον. Et vtrumque probum est. TAYLOR.

1343. 1. ἡμετέροις.] Legendum υμετεροις. Ita Editorum nonnulli; et *Wolfius* scite interpretatur. TAYLOR.

Ibid. υμετεροις. IVRIN.

4. Αριστοφάτης ὁ Σκελλίε.] Vide *Aristoph. Au.* 126. et σχ. ad locum. TAYLOR.

8. κατασκάψας.] *Aug.* καὶ κατασκάψας, et l. proxima ὑποδεχεσθαι, καθεῖλε μὲν τό τε γεγνομενον ἐπιτείχισμα. TAYLOR.

Ibid. τὴν Νετιώνειαν.] ἡ ἑτέρα τῶ Πειραιέως ἄκρα ἀπὸ Νετίωνος. Stephanus. WOLFIVS.

Ibid. Memoria lapsum esse *Demosthenem*, siue quicunque fuerit Auctor huius Orationis, ostendit doctissimus *Valesius* IV. *Emendat.* 7. ex *Thucydide* VIII. 89. 90. et res gestas sub CCCC. per incogitantiam applicare ad dominatum XXXuiralem. TAYLOR.

13. δι' ὃν.] *Lambinus* hariolatur δι' ὧν, credo, quia ex maioribus duos adduxit bene meritos, *Epicharem* sc. et *Aristocratem*. Non malo certe ingenio.

Sed

Sed Grammaticae melius litaſſet, ſi cum *Auguſt.* emendaſſet δι' ἃς εἰ καὶ θεουείνη κ. τ. λ. Quod vpice verum eſt. TAYLOR.

1343. 16. ταῦτα.] ταυτὰ marg. *Benenati.* TAYL.

25. δικασαὶ τῶν λεγομένων.] F. τῶν γενομένων. WOLFIVS.

vlt. πρὸς τῶν γονάτων.] *per genua.* Forte πρὸ, *ad genua prouolutus.* WOLFIVS.

1344. 3. ψηφίζεσθε.] F. ψηφιζεσθαι. WOLF.

I. TAYLORI
PRAEFATIO
AD
ORATIONEM DEMOSTHENIS
CONTRA NEAERAM.

Si auctoritati cedendum eſſet, nulla foret inter Orationes *Demoſthenicas*, quam tanta facilitate expungí ſinerem, quanta illam, quam iam tractare incipis. Pleni ſunt antiquorum Criticorum libri grauiſſimis de iſta cauſa ſuſpicionibus. Dolet interea, interceptum eſſe tractatulum, vbi, inter quasdam alias, hanc non eſſe genuinum *Demoſthenis* foetum oſtendebat Vir ingenio acerrimo praeditus, *Dionyſius Halicarnaſſenſis.* Vide π. Δημοσθ. δεινότ. verſus finem. Reſtant tamen alii, quos ſequor, et quos merito ſuo maximo maximi facio. *Phrynichus* pag. 112. Edit. nouiſſimae: Σὺ δὲ βασιλικὸς ἐπιστολεὺς ἐπιφανεὶς, ἀνάλογον τῇ σαυτοῦ παρασκευῇ, γενικώτατον ἡμῖν ἐπόμισας μάρτυρα, τὸν συγγράψαν-

γράψαντα τὸν κατὰ Νεαίρας· ὃς διά τε τἀλλα ὑπωπτεύθη μὴ εἶναι Δημοσθένους, καὶ διὰ τὰ τοιαῦτα τῶν ἀδοκίμων ὀνομάτων. Athenaeus l. 13. Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας λόγῳ, εἰ γνήσιος, ὃν Ἀπολλόδωρος εἴρηκε. Futiliter Interpres, vti ad *Lysiam* admonui, *si modo germana est, vt Apollodorus censuit.* Intellige mecum: *Oratio, quam Demosthenes scripsit, si tamen scripsit, Apollodorus autem peroravit.* Rursus in eodem libro idem *Athenaeus:* ὁ τὸν κατὰ Νεαίρας λόγον γράψας, proinde quasi leuis esset hominis, et in re critica mediocriter versati, *Demosthenem* citare istius opellae Scriptorem. Similiter *Photius* Cod. CCLXV. Καὶ τὸν κατὰ Νεαίρας δὲ λόγον ὑπτιότητός τινες αἰτιώμενοι τῶν Δημοσθενικῶν ἀποκρίνεσι λόγων. His adiunge Argumenti Auctorem, siue *Libanius* sit, siue quispiam alius, *Harpocrationem* item Lexicographum, qui eam eiusque auctoritatem nusquam fere, nisi cum suspicione, allegat. Verum neque tantus Auctorum cumulus, neque ipsa res, quae loquitur, vti mihi videtur, disertissime, *Obsopoeo* nostro satisfecerunt, qui ita scribit: Διαγράφονταί τινες καὶ τοῦτον τὸν λόγον, ὡς ὑ γνήσιον, δηλονότι, ὕπτιον ὄντα, ὥς φησι Λιβάνιος, καὶ πολλαχῆ τῆς τοῦ ῥήτορος δυνάμεως ἐνδεέστερον. ἀλλ' ἔμοιγε ἀξιώτατος εἶναι δοκεῖ τῆς ἀναγνώσεως, εἰδότι πλείστας ἄνδρας τῶν λογιωτάτων περὶ πλείστου τοῦτον ποιουμένους. Quos nominasset vtinam, vt nos quoque saperemus, eorum auctoritate permoti!

Me profecto non pudet dicere, opus esse putidissimum, nullius aut decoris, aut grauitatis: et praeter naeuos orationis, quibus passim scatet, nihil ibi dictum, quod Lectorem percellere, aut allicere, aut morari demum potest. Est autem Oratio satis antiqua, et videtur ad vsum forensem fuisse conscripta, non ad ostentationem, aut ad imitationem concinnata. Passim inter adnotandum suspicionibus meis auctoritatem addidi.

didi. Inde lector meus iudicium capere poterit, iurene, an iniuria agam, cum haec futilia non amplectar.

Adhaesit olim *Demosthenicis*, siue quod hic (strictim licet) memoretur de *pecuniis theatralibus*, in qua causa tantum praecelluit *Demosthenes*; siue quod infra Phrynionis cuiusdam res agatur, quem Oratori nostro domo et familia coniunctum fuisse suspicor; siue denique quod Demosthenis (nostrine, an alterius, parum interest) testimonium infra adducatur. Quam necessitudinem, tenuissimam licet, superiorem illam orationem c. *Theocrinem*, nostris adiunxisse arbitror. Norunt, qui hasce res tractant, quam leui consuetudine deuincti Scriptores vetusti quandoque simul conglutinari, et sibi inuicem adhaerere consuescant; quorum vnus, qui excellit, caeterorum non solum famam et existimationem, verum etiam nomen praegrauare solet.

Videri potest nonnullis aut lacunosa esse, aut diuersa ab ea, quam versarunt antiqui, cum legerint ista *Hermogenis*, Edit. Crispin. p. 318. τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας ὠβελισμένον ὑπό τινων, τὸ ἀποτρεῖν τρυπημάτων τὴν ἐργασίαν πεποιῆσθαι etc. deinde ista *Etym. M.* 325. 18. ἐξὸν μέντοι ἐν τῷ δικαστηρίῳ καταδέχεσθαι τὰς ἐκφυλοφορηθέντας, ὡς καὶ Δημοσθένης φησὶν ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας. Adiunge *Suidam* in v. Ἐκφυλοφορήσαι. Nam de iis in hac Oratione, prout hodie scribunt membranae, nihil prorsus. Locus tamen iste *Hermogenis* erit infra a me expendendus.

Viderint otiosiores, an ad hanc Bellatulam pertineat Inscriptio adducta a *Laur. Pignorio*, *Symbol. Epistolic.* 25. pag. 93. et *Reines.* I. 126.

Ελευθε-

Ελευθερίας
Χαριστηρια τῃ Νεμεσει
Ραμνουντοθεν Νεαιρα
Αθηναια χαριτοβλεφαρος
Ανεθηκεν.

TAYLOR.

WOLFII ET TAYLORI ANNOTATA AD LIBANII ARGVMENTVM.

Λιβανιου.] Nomen hoc Auctoris primus adiecit *Wolfius* contra consensum Codicum. TAYLOR.

1344. 8. νόμῳ συνοικῆσαν.] Incredibile illud dictu, et sine dubio mendosum. Nam in Orationis contextu, 1349. 12. ἦκω ἐπιδείξων εἰς ὑμᾶς, ξένῃ μὲν γυναικὶ συνοικοῦντα παρα τον νομον. Et recte sane. Iterum 1350. 12. ὡς δ' ἔστι ξένη Νέαιρα, καὶ παρα τους νομους συνοικεῖ Στεφάνῳ, τοῦτο ὑμῖν κ. τ. λ. Dele ergo in posterum inutile istud vocabulum, νόμῳ. TAYL.

16. ἰδιότητος.] ἰδιότητα videtur appellare τὴν ὁρικὴν ϛάσιν. WOLFIVS.

WOLFII ET TAYLORI ANNOTATA AD ORATIONEM.

Κατα Νεαιρας] *Cicero*, ne quid *Demosthenis* concederet, in oratione *Caeliana* Clodiam sibi sumsisse exagitandam videtur. WOLFIVS. v. Basil. Fabr. in voce. TAYLOR.

1345. 4. εἰς κινδύνους τοὺς ἐσχάτους κατέϛημεν.] In breuissimo ambitu orationis haec ad nauseam repetuntur:

tuntur: hac pag. ipſiſſima, v. 12. ὡς εἰς τὸς ἐσχάτους κινδύνους καταστήμεν. Proxime 1347. 12. εἰς τὴν ἐσχάτην ἀπορίαν καταστήσεις. Et, v. 22. εἰς τὴν ἐσχάτην ἀπορίαν καταστήσεσθαι. Tanta inopia ſermonis Macedonem illum, credo, concutere non potuit. TAYLOR.

1345. 6. καὶ ἡ ἀδελφὴ] Omiſit has voces in interpretando *Wolfius*. Quod non debuit. TAYLOR.

Ibid. ὥς' ἐχ ὑπάρχων κ. τ. λ.] Doctiſſimus *Gatakerus* noſter *Miſcell. Poſthum.* C. XII. cenſet hos eſſe duos Senarios, hoc modo digerendos:

Ὡς' ἐχ ὑπάρχων, ἀλλὰ τιμωρέμενος
Ἀγωνιεῦμαι τον γ' (vel τονδ') ἀγῶνα τετονί.

Certe prior ille a Cothurno ſumitur, et variis attribuitur: ab *Athenaeo* diſerte *Ariſtarcho* tragico: Ἐγὼ δὲ, κατὰ τὸν Ἀριστάρχον τὸν τραγικὸν ποιητὴν,

Τάδ' ἐχ ὑπάρχων, ἀλλὰ τιμωρέμενος,
καταπαύσω τὸν πρὸς σὲ καὶ τὰς ἄλλας κίνας ἐνταῦθα λόγον. l. XIII. extrem. Adde *Caſaubon.* ad loc. *Suid.* in Ὑπάρχων et Ὡς ἐχ ὑπάρχων. Excidiſſe nimirum necopinanti ſcriptori numerolam quandoque orationem, pedibusque apte ligatam, neque mirum eſſe debet, et id multi olim animaduerterunt. Vide, ſi vacat, *Barth. Aduerſar.* IV. 13. XI. 16. XLI. 22. eumque manipulum Auctorum, quem conſcripſit *Fabricius* in *Bibl. Lat.* T. II. L. II, C. XXI. *Incidere vero omnes [numeros] in orationem, etiam ex hac intelligi poteſt, quod verſus ſaepe in oratione per imprudentiam dicimus: quod vehementer eſt vitioſum: ſed non adtendimus, neque exaudimus nosmet ipſos. Senarios vero et Hipponacteos effugere vix poſſumus. Magnam enim partem ex Iambis noſtra conſtat oratio. Sed tamen eos verſus facile agnoſcit auditor. ſunt enim vſitatiſſimi. Inculcamus autem per imprudentiam ſaepe etiam minus vſitatos, ſed tamen verſus; vitioſum genus, et longa animi prouiſione fugiendum.* Cic. *Orat.* C. LVI.

LVI. Olim similia deprehenderunt in scriptore nostro *Scholiastes* ad *Hephaest. Enchirid.* pag. 76. et *Longinus* in Prolegomenis ad eundem Auctorem, cuius haec sunt verba: *διὰ τοῦτο πολλὰ τῶν μέτρων συμβέβηκεν ἀποκρύπτεσθαι σιωπώμενα ἐν τῇ κατὰ πεζὸν ῥήσει· — εὕροι γὰν ἄν τις παρὰ Δημοσθένει τῷ ῥήτορι στίχον ἡρωϊκὸν κεκρυμμένον, ὃς ἠδυνήθη λαθεῖν διὰ τὸ πεζὴν εἶναι τὴν προφορὰν συναρπάσαι τῷ λόγῳ τὴν ἀκοήν. φησὶ γοῦν*

Τὸν γὰρ ἐν Ἀμφίσσῃ πόλεμον, δι' ὃν εἰς Ἐλάτειαν
Ἦλθε Φίλιππος,

στίχος ἐστὶν ἡρῷος, ἀλλὰ μὴν καὶ Ἰωνικὸν [ἀπὸ μείζονος], ὅταν λέγῃ

Πολλῶν δὲ λόγων καὶ θορύβου γιγνομένου παρ' ὑμῖν.

Similiter in *Philip.* I. p. 42. 1. obseruant esse purum Hexametrum:

καὶ προσέχειν τὸν νοῦν τούτοις ἐθέλουσιν ἅπαντες.

In *Aristocratea* pag. 664. 18. sqq. vna periodus duos istiusmodi versus complectitur: sc.

ἔστι γὰρ φίλων ἀγαθῶν ὑπὲρ τοιαῦτα χαρίζεσθαι
τοῖς εὖνοις, ἐξ ὧν κἀκείνοις καὶ σφίσιν αὐτοῖς
ἔσαν τις βλάβῃ, ἀλλ' ὃ μὲν ἂν μέλλῃ συνοίσειν
ἀμφοῖν, συμπράττειν, ὃ δ' ἂν αὐτὸς ἅμενον ἐκείνῳ
προορᾷ, πρὸς τὸ καλῶς ἔχον τίθεσθαι.

In eadem porro Oratione plures insunt. Ita 625. 1.

ὑμᾶς καὶ μόνον ἀνθρώπων ἂν ἔφη Χαρίδημον.

Et 636. 4.

ἁπλῶς ἄν τις ἀποκτείνῃ Χαρίδημον ἀγέσθω.

Adde 644. 6. 658. 6. 665. pen. 668. 3. Haec autem leuiuscula. Ego tamen arbitror, vix esse Demosthenis, vt ad sensum non maximi ponderis expromendum, neque insigni aliqua grauitate aut auctoritate nobilitatum, qualemque vel ex plebecula aliquando concipere solent, verba mutuo sumere e scena, et numerosos Iambos pedestri suae orationi temere immi-

ſceret. Non ita ſolens eſt. TAYLOR. [Demoſth. p. 364. 24. ἀδ' ἄλλως πολλὰς. ἀλλ' ὅτι συμφέρον ἦν. Ibid. 27. ἢ ἄλλῳ τινὸς ἀνθρώπων, μετὰ τὰς παρὰ τέτῳ. 365. 10. οἱ Φωκεῖς αὐτὰς ὑποποιήσωνται. ἐπειδὴ δ' ἦκεν εἰς Πύλας, οἱ Λακεδαιμόνιοι. 419. 16. βελομένως εἰπεῖν διεκώλυσεν, ἐκ ἀναμνησθεὶς. 312. 9. τῆς ἀγαθῆς καὶ μεγάλης. καὶ πῶς ἐνὶ τέτο γενέσθαι. Primus intellexit [Iſocrates] etiam in ſoluta oratione, *dum verſum effugeres*, modum tamen et numerum quendam oportere ſeruari. Cicero Bruto c. 8. v. Corrad. ad locum. Cic. III. de orat. Idem orat. Quintil. IX. 4. et vlt. Fortunat. l. 3. v. Not. ad Corhel. Nep. praefat. Barth. Adverſar. LIV. 22. Climax Rhomnus. Aquila Rhetor. Dionyſ. Halic. π. συνθέσεως ſaepe. Δημοσθένης Δημοσθένως Παιανιεὺς. Plutarch. in vita. Ἐγὼ νομίζω τὸν μὲν εὖ παθόντα δεῖν. Demoſth. pro Coron. p. 316. 6. TAYLOR in ſchedis.]

1345. 13. ἀτιμίας.] ἐπιτιμίας *Bodl. Lambin.* TAYLOR.

14. τῷ δήμῳ τῶν Αθηναίων.] Haec in aliis exemplaribus aliter ſcribuntur. Legerem lubens: ψηφισαμένῳ γὰρ δήμῳ, Αθηναῖον εἶναι Παιονέα. TAYLOR.

pen. καὶ κοινωνεῖν.] F. addendum χρῆναι. WOLF.

1346. 5. ἐν ᾧ ἦν.] Recte Codd. *Ven. Bar.* et *Ital.* ἐν ᾧ ἦν ἢ κρατήσασιν ὑμῖν — ἢ ὑσερήσασι κ. τ. λ. TAYL.

8. προεμένως.] *Lambinus* et *Bodl.* multo ſatius, προεμένοις. TAYLOR.

Ibid. ὑσερήσασι τῇ βοηθείᾳ, καὶ προεμένως τὰς συμμάχως.] Lege: καὶ προεμένοις. IVRIN.

11. ἀπίσως εἶναι δοκεῖν.] Magis Attice puto ἀπίσοις. IVRIN.

16. διαχειροτονῆσαι.] Conſule *Valeſ.* ad *Harpocrat.* pag. 45. TAYLOR.

18. διοικήσεως.] Male Wolfius *vectigalium*. Dixi ſatis ad *Timocrateam* 708. 24. Hanc autem hiſtoriam Apollo-

Apollodori tangit *Vlpianus* ad 1. *Olynthiacam*: ἰσέον δὲ, ὅτι τὰ χρήματα ταῦτα τὰ δημόσια, θεωρικὰ ἐποίησεν ἐξ ἀρχῆς ὁ Περικλῆς — εἶτα ἐπιχειρήσαντος Ἀπολλοδώρῳ τινὸς πάλιν αὐτὰ ποιήσειν στρατιωτικὰ, βουλόμενος Εὔβουλος ὁ πολιτευόμενος, δημαγωγὸς ὤν, πλείονα εὔνοιαν ἐπισπάσασθαι τῷ δήμῳ πρὸς ἑαυτὸν, ἔγραψε νόμον τὸν τελευόντα, θανάτῳ ζημιοῦσθαι, εἴ τις ἐπιχειροίη μεταποιεῖν τὰ θεωρικὰ στρατιωτικά. TAYLOR.

1346. 25. *γενομένης.*] In quibusdam exemplaribus ita olim inemendate legebatur: γενομένης γὰρ τῆς διαχειροτονίας, ᾠδεὶς ἀντέχει, ἀλλὰ καὶ νῦν ἔτι κ. τ. λ. Vbi pro ἀντέχει *Wolfius* coniecit ἀντελέγειν, Lambinus ἀπεχειροτόνησεν. In quibusdam Codd. ἀντεπεχειροτονησεν. TAYLOR.

1347. 7. *φέρομεν.*] Vel ἐφέρομεν potius. TAYL.

1348. 6. *ὡς ὤφλε τῷ δημοσίῳ.*] Quid agant hoc loco ista verba, ego plane non perspicio. Agitur enim hic non de vllo debito, sed de homicidio. Forte in alium locum reponenda sunt, et scribendum v. 2. ὥστε καὶ δυνηθῆναι ἂν ἐκτίσαι μόλις, ὃ ὤφλε τῷ δημοσίῳ. IVRIN.

8. *ἐπὶ δραπέτην αὐτῷ ζητῶν.*] Omnino legendum videtur vel τον δραπέτην αὐτῷ ζητῶν, vt in *Parisiensi* margine, vel ἐπὶ δραπέτην αὐτῷ ζητεν. IVRIN.

10. *παρακελευσάμενος.*] Forte παρακαλέσαμενος, aut παρασκευασαμενος. WOLFIVS.

Ibid. *παρασκευασαμενος* Marg. *Benenati*, *Ven. Bar. Ital.* TAYLOR.

11. *ὡς Κυρηναῖοι εἶησαν.*] Non intelligo istam constructionem, κατασκευάσας, ὡς εἶησαν: neque melius video, quid ad rem nostram conferret, si quam maxime *Cyrenaei* essent, aut potius, esse viderentur. In Cod. *Ital.* tria ista vocabula non reperiuntur. Id tamen rem non expedit. TAYLOR.

1348. 12. ἔλεγε.] Reſcribendum ελαχε. Nota ea res Iuris Attici peritis. et hoc abunde confirmabunt ea, quae dixi ad *Lyſiam*, π. δημοσ. ἀδικ. p. 595. vlt. vbi hunc locum cum aliis parilibus iampridem reſtituerim. TAYLOR.

15. ἐπαρώσάμενος.] *Lambin.* επαιτιασαμενος. Non inſcite. TAYLOR.

16. ἀδενὸς.] *Bodl.* habet, ἔτε ἤκουσεν ουδεις πώποτ' ἀνθρώπων. TAYLOR.

19. μεμισθωμένος — ἀργύριον εἰληφὼς.] Vel hoc vel illud gloſſae ſimile videtur. Alterutrum ſane. TAYLOR.

vlt. παρακαλέντων.] Malim inuerſo ordine, προσιοντων δή μοι ἁπάντων, καὶ παρακαλουντων με ἐπὶ τιμωρίαν τραπέσθαι. WOLFIVS.

Ibid. Vel potius: παρακαλέντων δή μοι ἁπάντων ἰδίᾳ προσιόντων μοι. *Cum illi, qui me priuatim conuenirent*, (neceſſarii mei et familiares vtique) *hortarentur ad iniurias vlciſcendas.* TAYLOR.

1349. 3. τὰ.] delet *Lambinus.* Recte. TAYLOR.

9. χρῆσθαι αὐτῇ. καὶ ὥσπερ.] Periodo, cui haec inſunt, videbitis, puto, ſenſum non conſtare, niſi ſic interpungas, et deleas τὸ καὶ, χρῆσθαι αὐτῇ· ὥσπερ Στέφανος. IVRIN.

11. παρὰ τῶν νόμων.] [Vti Editi omnes] Lego παρὰ τὸς νομὸς. WOLFIVS.

Ibid. Ita marg. *Paris.* cum Cod. *Veneto.* Exaratur etiam παρὰ τον νομον. TAYLOR.

15. ἑτέρων.] F. εταιρων, *meretricum.* WOLFIVS.

17. τῶν αὐτῶ.] Scil. δικαίων. WOLFIVS.

1350. 4. ὑπάρξαντα.] Male *Pariſienſes* ὑπάρξοντα. TAYLOR.

12. Νέαιρα.] ὡς δ' ἔστι ξένη Νέαιρα αυτη. Cod. *Bar.* καὶ παρὰ τὸς νόμὸς συνοικεῖ Στεφάνῳ τουτῳ, βέλομαι

λομαι σαφῶς ἐπιδεῖξαι. Idem. Deinde v. 14. πρῶτον μεν οὖν κ. τ. λ. *Ven. Bar. Ital.* TAYLOR.

1350. 21. αλοντος.] [Ita perpetuo excusum] Non est moris, condemnato decerni praemium, sed ei, qui sontem reum peregerit. Quare ελοντος legendum per ε. ὁ αλους καὶ ὁ ελων plurimum differunt. WOLFIUS. ελοντος *Ven.* TAYLOR.

22. κατα ταυτα.] Similiter si et peregrina ciui cuipiam nupserit, κατὰ ταὐτὰ, *pari ratione:* πεπράσθω scilicet. Tria sunt capita huius Legis, vt recte *Petitus.* TAYLOR.

pen. αὐτοῦ.] αυτων rectius MSS. *Heruag. Bar. Obsop. Ital.* TAYLOR.

1351. 2. ἐπιδεῖξαι.] ἐξ ἀρχῆς ακριβως ἐπιδεῖξαι, marg. *Benenati, Ven.* et *Bar.* TAYLOR.

4. Νικαρέτη, Χαρισίου — ἀπελευθέρα.] Paulo aliter *Athenaeus* l. XIII. pag. 593. partim, vt videtur, suo, partim exemplarium vitio: Νικαρέτη δὲ ἡ ἑταίρα ερωμενη ἦν τοῦ Στεφανου τοῦ ῥήτορος, Λυσίου δὲ τοῦ σοφιστοῦ Μετάνειρα. ἦσαν δὲ αὗται δοῦλαι Κασιου τοῦ Ηλείου μετὰ καὶ ἄλλων ἑταιρῶν, Αντείας, Στρατόλας, Αριστοκλείας, Φίλας, Ισθμιάδος, Νεαίρας. ἡ δὲ Νέαιρα ἦν Στρατοκλείδου ἐρωμένη, καὶ Ξενοκλείδου τοῦ ποιητοῦ, καὶ Ιππάρχου τοῦ ὑποκριτοῦ, καὶ Φρυνίωνος τοῦ Παιανιέως, ὃς ἦν Δήμωνος μὲν υἱὸς, Δημοχάρους δὲ αδελφιδους. τὴν δὲ Νέαιραν εἶχον ἡμέραν παρ' ἡμέραν, διαιτητῶν γενομένων Φίλων, Φρυνίων καὶ Στέφανος ὁ ῥήτωρ· ὃς καὶ τῆς Νεαίρας θυγατέρα Στροβυλην, τὴν ὕστερον Φανὼ κληθεῖσαν, ὡς ἰδίαν θυγατέρα ἐξέδοτο Φαστορι τῷ Αιγιαλει, ὥς φησι Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας. Vide *P. Leopard. Emend.* XI. 16. TAYLOR.

14. Αντίαν.] *Bar.* Αντειαν. Idem *Athenaeus* l. XIII. pag. 586. Ψαμάθη, καὶ Λαγνίσκα, καὶ Ανθεια· μήποτε δὲ δεῖ γράφειν ἀντὶ τῆς Ανθείας, Αντειαν. οὐ γὰρ εὑρίσκομεν παρ' οὐδενὶ Ανθειαν ἀναγεγραμμένην ἑταίραν· ἀπὸ δὲ Αντείας καὶ ὅλον δρᾶμα ἐπι-

μα ἐπιγραφόμενον, ὡς προεῖπον, Εὐνίκη ἢ Φιλυλλίη Αντεια ἐστί. καὶ ὁ τὸν κατὰ Νεαίρας δὲ λόγον γράψας μνημονεύει αὐτῆς. Coniunge *Harpocr.* v. Ανθεια. Eunici siue Philyllii Drama, nomine Αντεια, laudatur a plurimis, a *Suid. Polluce*, etc. Πολλὰ δὲ τῶν ἀρχαίων δραμάτων, inquit *Athenaeus* libro citato, ἀπὸ ἑταιρῶν ἔσχε τὰς ἐπιγραφὰς, Θαλαττα Διοκλέους, Φερενικάτης Κορινθιαννω, Εὐνίκη ἢ Φιλυλλίου Αντεια, Μενάνδρε δὲ Θαις καὶ Φαννιον, Αλέξιδος Οπωρα, Εὐβόλε Κλεψυδρα. Ita Comoediam scripsit Timocles, ex *Neaera* nostra procul dubio cognominatam, (Τιμοκλῆς — τῶν δραμάτων αὐτοῦ — Νεαιρα, ἑταίρας δὲ ὄνομα ἐστὶν ἡ Νέαιρα, caetera. *Suidas*) et *Philemo*, cuius nonnulla fragmenta ab *Athenaeo* laudantur; atque inter Romanos Licinius Imbrex. *Gell.* XIII. 22. *Praeter Plautum etiam praeterque Gellium Licinius Imbrex, vetus Comoediarum Scriptor, in Fabula, quae Neaera inscripta est, ita scripsit:*

Nolo ego Neaeram te vocent, sed Nerienem,
Cum quidem Marti es in connubium data.

TAYLOR.

1351. 16. Ισθμιάδα.] Pari appellatione mulierculas alias, Νεμεάδα, Πυθιονίκην etc. passim dictas reperimus. *Athenaeus* tamen l. XIII. p. 587. Καὶ Νεμεάδος δὲ τῆς αὐλητρίδος Υπερίδης μνημονεύει ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους. περὶ ἧς ἄξιον θαυμάζειν, πῶς περιεῖδον Αθηναῖοι ἕτω προσαγορευομένην τὴν πόρνην, παντηγυρεως ἐνδοξοτάτης ὀνόματι κεχρημένην. κεκώλυτο γὰρ τὰ τοιαῦτα τίθεσθαι ὀνόματα, ἃ μόνον ταῖς ἑταιρεύσαις, ἀλλὰ καὶ ταῖς ἄλλαις δέλαις, ὡς φησι Πολέμων ἐν τοῖς περὶ Ακροπόλεως. TAYLOR.

Ibid. ἣν μὲν ἕν ἕκαστος αὐτῶν ἐκτήσατο.] Noue sane et insolenter dictum! Ego, si scripturus eram, scripsissem lubentius: τίνες μὲν ἕν ἑκάστην αὐτῶν ἐκτήσαντο, aut iuxta illud. TAYLOR.

1351. 21.

1351. 21. *εἰργάζετο τῷ σώματι μισθαρνῆσα.*] Ad hunc locum, et parilem, infra 1353. 13. adnotauit *Dionyſius Lambinus*, emendanti ſimilis, *εἰργασατο τρισι τρυπανοις μισθαρνῆσα.* Cum illa in Codd. ſuis offendere vix potuit, neceſſe eſt omnino, vt lecto *Hermogene*, vti olim admonui, hoc adduceret, quae Rhetor ille in Cap. *περὶ Αφελείας.* *Ταῦτα γὰρ καὶ τὰ τοιαῦτα ἐν μὲν ἰδιωτικοῖς λόγοις ἴσως ἂν ἁρμόσειεν· ἐν δημοσίῳ καὶ τηλικῷτον ἔχοντι ἀξίωμα λόγῳ, πῶς ἂν ἁρμόττοι; τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας, ὠβελισμένον ὑπό τινων, τὸ ἀπὸ τριῶν τρυπημάτων τὴν ἐργασιαν πεποιησθαι. λίαν γὰρ εὐτελές ἐστι, καὶ εἰ σοφὸν εἶναι δοκεῖ.* Similiter *Tzetzes Chiliad.* VI. 36.

Πάλιν σεμνοσομώτερον φησὶ κατὰ Νεαίρας,
Απο τριων εργαζεσθαι οπων την εργασιαν.
Καὶ ἄλλων αἰσχροτήτων δὲ βορβόρως ἀποπτύει,
Οὐσπερ ὁ Διονυσιος ἀρώματα νομίζει.
Τὴν δ' ἐργασίαν, ἣν φησὶ τριων ἐκ τρυπημάτων,
Ἐκ τῆ Λυσίᾳ ῥήτορος σεμνῶς γλαφυρωτάτως
Ρηθεῖσαν ἔκλεψεν, αἰσχρῶς ἐξαναπτύξας ταύτην·
Η Αντιόπη μόνον γὰρ Λυσίας εἶπε πόρνη,
Ητοι ἡ ἄμφω ταῖς ὀπαῖς τῇ μίξει κεχρημένη·
Παναίσχρως δ' ἔτος ηὔξησεν ἀναφανδὰ ληρήσας,
Το ἐργον Νεαιραν τελεσν τριων ἐκ τρυπημάτων.

Simile his immunditiis ſunt illa *Athenaei*, l. XIII. p. 587. *ἣν δὲ Κορώνη τῆς Ναννίδ θυγάτηρ, τὸ τῆς Τήθης ἀναφέρουσα ἐκ τριπορνείας ὄνομα.* A me autem procul eſto, vt haec Orgia enarrarem. TAYLOR.

23. *ἐπανελθεῖν.*] Credo, olim *επανελθων* ſcriptum fuiſſe, et Infinitiuum aliquod, vt *ἐπιδεῖξαι*, aut ſimile, ſtrangulatum. Melius non occurrit, et ſuſpicor prorſus rem ita ſe habere. TAYLOR.

1352. 11. *νεωτέρα δὲ ἦσα διὰ τὸ μηδέπω τὴν ἡλικίαν αὐτῇ παρεῖναι.*] Quid hoc ſibi velit, non ſatis perſpicio. Num iunior erat Neaera, quod maturitatem

tem nondum adepta esset? Hoc perinde est, ac si dicas: *iunior est, quia iunior.* Forte sic rescribendum est: νεωτέρα δὲ ἔσα, ὥστε μηδέπω τὴν ἡλικίαν αὐτῇ παρεῖναι. Excidisse poterat illud ὥστε propter similitudinem praecedentis ἔσα, et διὰ videtur esse a manu emendatrice. IVRIN.

1352. 26. Κτησίππῳ τῷ Γλαυκωνίδε.] Quidam adijciunt praeterea nomen δήμου, quod solet fieri, τῷ Κυδαντιδῃ. *Ven. Bar. Obsop. Ital.* MSS. *Herwag.* et margo *Parisiensis.* TAYLOR.

27. καὶ συνέπινε.] *Aemilius Probus* in praefatione: *In Graecia mater familias nec in conuiuium adhibetur, nisi propinquorum, neque sedet, nisi in interiore aedium parte, quae gynaeconitis appellatur: quo nemo accedit, nisi propinqua cognatione coniunctus.* WOLFIVS.

1353. 15. μεμισθωμένοι.] μεμισθωμενην Codd. *Ven. Bar. Obsop. Ital.* marg. *Benenati*, et MSS. *Herwag.* TAYLOR.

23. κατὰ πρυτανείαν.] Vtrum singulis Senatus conuentibus? An deest numerus, κατὰ τὴν ἐννάτην πρυτανείαν, vt est in *Timocratea?* WOLFIVS.

Ibid. καὶ ἔσης.] Fortasse, ἐκ ἔσης. Sed totus hic locus impeditior mihi videtur, et historia ignoratur. TAYLOR.

1354. 3. ἀναγκάσω μαρτυρεῖν κ. τ. λ.] Cum antecedat, ὑμῖν καλῶ, sensus esse videtur: *si vltro prodierit, aut testimonium dicere cogam, aut eiurare: Sin recusarit, misso viatore accersam, et ad horum alterutrum eum adigam.* WOLFIVS.

Ibid. Vide adnotata a me ad *Lycurgum*, pag. 151. Not. 40. TAYLOR.

13. πολυτελὴς ἦν ἡ Νικαρέτη τοῖς ἐπιτάγμασιν.] πολυτελὴς τοῖς ἐπιτάγμασι non placet. Forte addendum: καὶ βαρεῖα τοῖς ἐπιτάγμασι. WOLFIVS.

1354. 23. ἀλλ' ἡδέως ἂν αὐτοῖς εἴη.] ἀντὶ τοῦ βουλομένοις, ἢ ἡδὺ ἂν αὐτοῖς εἴη. Sed ſuſpecta eſt Scriptura. WOLFIVS.

1355. 12. καταθεῖναι αὐτῆς.] Forte ὑπερ αὐτῆς, et 1356. 1. ἐκώμαζέ τ' ἀεὶ μετ' αὐτης, quia et reliqua ad perſonam Phrynionis referuntur. WOLFIVS.

Ibid. ὑπερ in omnibus libris deſideratur, neque neceſſe erat *Wolfio* infercire. Supra 1354. 16. κατατιθέασιν αὐτης τιμὴν τριάκοντα μνᾶς, vbi quidam Codd. male αὐτῶν et αὐτοῖς. Infra v. 16. κατατίθησιν αὐτης τὰς εἴκοσι μνᾶς, et demum; v. 24. κατετίθει εἴκοσι μνᾶς Νεαίρας τῆς νῦν ἀγωνιζομένης. Ea ſolet eſſe conſtructio, vbi de pretio agitur. TAYLOR.

vlt. ὅποι πίνοι.] καὶ ὅποι πίνοι *Bodl.* TAYLOR.

1356. 7. τοῦ Αργυρίου.] Codd. *Ven. Bar. Ital.* cum marg. *Benenati*, Αργειου. Quod lubens praefero. Inter populos Atticae, non noui, qui ad iſtam ſcripturam accedat. TAYLOR.

8. Κωλιάδι.] Ακρα τῆς Αττικῆς. Vide *Pauſaniae Attica.* WOLFIVS.

Ibid. Harpocr. Κωλιὰς, Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας, εἰ γνήσιος, ἐπιθαλασσία ἄκρα Αττικὴ etc. Hunc ſc. locum reſpexit Lexicographus. Plura dabit *Stephanus Byzant.* virique ad eum eruditi. TAYL.

10. διάκονοι οἱ Χαβρίᾳ τραπεζαν παραθέμενοι.] [Legit cum vulgatis] Malim οἱ τραπεζαν παραθέμενοι, *qui menſam ſtruxerant.* Alioqui videri queant appoſita menſa flagitium celare voluiſſe. WOLFIVS.

19. τυτε.] Rectius τυτῳ, vti habent *Ven. Ital.* et margo *Benenati.* TAYLOR.

27. αὐτῷ τὰ ἐκ τῆς οἰκίας.] Scribitur, et melius, συσκευασαμένη αυτε τὰ επι τῆς οἰκίας. TAYL.

1357. 2. χρόνος — καιρὸς.] Obſerua diſtinctionem vocum. WOLFIVS.

1357. 4. ὕστερον.] *posterius.* Intelligit Auctor *postremum* bellum, quod gererent Athenienses cum Lacedaemoniis, vt notum est ex historia. TAYLOR.

8. οἱ μὲν γὰρ ἦσαν ἐλεύθεροι.] Lego ἀνελεύθεροι. Nam Megarensium disciplina fuit, φείδεσθαι καὶ περιδαίνειν. Vnde ait *Isocrates*, eos μεγίστας οἴκους κεκτῆσθαι τῶν Ἑλλήνων. Male quidem audierunt Megarenses a Graecis: sed cum, teste *Isocrate*, rem et publicam et priuatam bene gesserint, velim nos et publice et priuatim eorum exemplum sequi, potius, quam Sybaritarum τὸ μηδεὶς ὑμῶν σωφρονείτω. Quod dum faciunt studentes nostri, et nihil illis satis est, et alii turpiter egent, alii in militiam profugiunt, non seruata fide nec parentibus, nec praeceptoribus, nec patronis. WOLFIVS.

Ibid. οἱ μὲν γὰρ Μεγαρεῖς ἀνελεύθεροι, *Ven. Bar. Ital.* οἱ Μεγαρεῖς δ' ἀνελεύθεροι, Editio *Parisina.* οἱ μὲν γὰρ ἦσαν ἐλεύθεροι, Editorum caeteri. TAYLOR.

1358. 6. παρὰ τὸν ψιθυριστὴν Ἑρμῆν.] Non bellum Epitheton, sed Aulis familiare. WOLFIVS.

Ibid. Hunc locum ex nostro iam olim produxerunt *Harpocr.* in v. Ψιθυριστὴς Ἑρμ. et *Eustath.* ad *Odyss.* Ψ. Vide doctissimum *Maussacum* ad istum locum *Harpocrationis;* ea, quae adtexuit *Valesius*; et quae corrasit *Meurs. Lect. Attic.* IV. 12. TAYLOR.

14. ὅτι μὴ.] ἀντὶ τοῦ εἰ μή. WOLFIVS.

19. κατηγγύησεν.] Budaeus ἐξεγγυᾶσθαι et διεγγυᾶσθαι, *sponsores et vades dare*, et διεγγύησιν *fidei iussoris intercessionem* interpretatur, κατεγγυᾶν, *vadimonio, sponsione, satisdatione obstringere, aut pro credito pignerari, manum praedibus bonis iniicere, quae bona satis accepto habeas obnoxia:* et κατεγγυᾶται μὲν ὁ ἐγγυητὴς καταξαὶς (Forte ἐγγυητὰς καθιξαὶς) κατεγγυᾷ δὲ ὁ δανειστής. μεσεγγυᾶσθαι, *pecuniam apud sequestrem*

questrem deponendam stipulari et contendere, κατεγγυᾶν κόρην, *despondere puellam*. WOLFIVS.

26. Ευροιαδην.] Εροιαδην rescribit *Meursius de populis Atticae*. Ita MSti nostri, et *Harpocratio*. Emendat etiam *Valesius* ad *Harpocr.* pag. 78. Supra restitue Κειριαδην cum diphthongo, vt semper fere exarari solet. TAYLOR.

pen. διηγγυηθεῖσα.] Corrige διεγγυηθεισα. Locum tangunt *Harpocr.* et *Suid.* v. Διεγγύησιν. TAYL.

1359. 2. ὡς ἐπὶ προσχήματος.] Vertit Wolfius: *vt quae iam praetextum haberet suae turpitudinis, et nupta esset*. Immo: *vt quae iam praetextum haberet suae auaritiae*. Maiorem nempe mercedem exigebat, praetextu periculi sui a marito. IVRIN.

3. συνεσυκοφάντει.] Lege: συνεσυκοφάντει δὲ οὗτος, καὶ, εἴ τινα etc. TAYLOR.

9. ἡ δὲ διοίκησις συχνὴ.] ἡ δαπάνη, ᾗ οἱ κατὰ τὸν οἶκον τρέφονται. Alias αἱ δημόσιαι πρόσοδοι hoc nomine intelliguntur. Vnde οἱ ἐπὶ τῆς διοικήσεως. Videtur hac καταχρήσει luxum mulierculae exaggerare, WOLFIVS.

Ibid. αὐτὴν.] Lege αὑτὴν. TAYLOR.

13. ἑτέρων ἀναλισκόντων αὐτὴν πρότερον.] Forte αυτῃ, vel εις αὐτήν. χορηχούντων αὐτῇ τὰ ἐπιτήδεια. WOLFIVS.

Ibid. Non memini, τὸ ἀναλίσκειν coniungi cum accusatiuo personae, sed poni vel absolute, vel cum accusatiuo rei. Itaque non vereor rescribere ἀναλισκόντων εις αὐτήν. IVRIN.

Ibid. ἀναλισκόντων αυτα, margo *Morelii*. TAYLOR.

14. προσῄει.] Forte ουδεν προσῄει. WOLFIVS.

24. ἢ καὶ Νέαιρα αὕτη.] Malim ἢ καὶ Νέαιρα αὐτὴ. IVRIN. Ita Cod. *Ital.* et recte. TAYLOR.

1359. 24.

1359. 24. καὶ μᾶλλον, ὅσῳ.] Fortasse addendum: καὶ τοσουτῳ μᾶλλον, ὅσῳ — et v. vlt. εἰς τηλικοῦτον. WOLFIVS.

vlt. εἰς.] Restituit istud εἰς cum bono nostro *Wolfio* Cod. *Bar.* et marg. *Benenati.* Vulgabatur ὡς. Totum vero locum ita emenda: πεποίηκεν αὐτον καὶ ταύτην εἰς τηλικῆτον ἀγῶνα καταστηναι. *Bar.* καταστῆναι. *Ital.* ἐνστῆναι. TAYLOR.

1360. 6. καὶ διαιταν.] Lege cum vniuersis prelo cusis ante *Wolfium*, καὶ ἔπεισαν διαιταν ἐπιτρέψαι αὐτοῖς, sine coniunctione. Nescio, vnde ille adripuerit. Agnoscunt quidem Codices nostri, sed perperam. TAYLOR.

15. αὐτὴν.] Rescribendum puto καὶ αὐτην αὐτης κυρίαν. IVRIN.

17. καὶ χρυσίων.] Reuocaui coniunctionem, adiutus MStis *Ven. Bar. Ital.* marg. *Paris.* et Editione emendata *Feliciani.* TAYLOR.

Ibid. ἃ ἐν τῇ ἀνθρώπῳ ἠγοράσθη.] ἃ εἶχε πιστρωσκομένη. Sed fortasse τὸ ἐν abundat, vt sit, *quae emta fuere mulieri ab amatoribus et Phrynione.* WOLFIVS. Codd. ἃ αυτη ἀνθρώπῳ, et, ἃ αυτῃ τῃ ἀνθρώπῳ ἠγοράσθη. TAYLOR.

1361. 5. διηλαξαν.] Corrige διήλαξαν αυτους, cum *Ven. Bar. Ital.* et marg. *Parisiensi.* TAYLOR.

13. ἑκάτερον.] *utrumque.* Non sane, sed *alterutrum.* TAYLOR.

18. Προβαλεισιον.] Demus erat Προβάλινθος. Vnde *Meursius de populis* corrigere voluit Προβαλινθιον. Sed non debuit tam festinanter rem agere. Legitur in Saxis Προβαλεισιος quoque, vel, vt Codd. *Ven.* et *Bar.* hic legunt, Προβαλισιος cum ι. TAYLOR.

1362. 5. ἣν ἦλθεν ἔχουσα, ὡς ἦν τότε μὲν.] [Ita enim *Aldus* habet] *Felicianus* ως τοτοι μικρον παιδιον, ἣν τότε μέν. Ego lego ὡς τοτονι, scil. τὸν Στέφανον.

et, v.

et, v. 12. ἀλλ' ἐζητει τὰ τῆς μητρὸς ἔθη, nisi forte placeat ἐζήλω. Nam ἐζήτει, παρὰ τὸ ἐξαιτῶ, alienum est huic loco. Et v. 17. Νεαίρας δὲ, καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἐξηπατήθη, ὅτε —. Et v. 19. ἀλλὰ τότω ἐξ ἀλλης αὐτὴν γυναικὸς ἔσαν. Et v. 24. δίκην εἰς Ωιδειον, quae Curia quaedam fuit Athenis, cuiu et *Antiphanes* meminit Γ. μετὰ τὰ Φυσικά. Vide *Lexic. Rob. Constantini.* WOLFIVS.

1362. 5. Cum *Wolfio* legit Cod. *Obsop.* Item Editi a *Feliciano*, *Manutio* et *Parisiensibus*, nisi quod τετεῖ prae se ferant, quam mendam sustulit Noster. *Baroc.* ita: ἦν ἦλθεν ἔχουσα ὡς ἦν τετοκὶ παιδίον μικρὸν ἦν τότε κ. τ. λ. Insincera quidem lectio, sed, vnde sinceram nullo negotio eruere possis. TAYLOR.

10. ἀκριβῶς τὸν βίον συνειλεγμένον.] *qui rem familiarem accurate instruxisset.* Wolfius. Non satis fideliter. Verte potius: *qui multa cum diligentia victum quaeritabat.* TAYLOR.

12. ἐζήτει.] ἐζητεῖ Editi omnes. ἐζητει Cod. *Baroc.* et marg. *Benenati* cum *Wolfio*. Vide supra ad v. 5. et Doruille ad Chariton. p. 57. Proxime καὶ τὴν παρὰ ταυτῃ *Ven. Bar. Ital.* TAYLOR.

15. ἅμα δὲ καὶ πεπυσμένος σαφῶς ἤδει.] Labat Sententia, nisi rescribas ἅμα δὲ καὶ πεπυσμένος σαφῶς ἦδη. IVRIN. ἤδη etiam Edit. *Parisina*, et propemodum *Aldina*. TAYLOR.

17. καὶ.] Addidit *Wolfius* [scil. ante τὸ μὲν πρ.] contra consensum Codd. vniuersorum. Pro ἐξηπατήθη marg. *Benenati* ἐξαπατηθεὶς ἠσθετο, et etiam melius adhuc, ἐδεισποσθησεν. Deinde pro ὅτε *Wolfii*, iterum Codd. vniuersi ὅτι. Tu ergo ex lectione, quam eorum ope refingo, disces, quam misere ille totam orationem funestauit: ἅμα δὲ καὶ πεπυσμένος σαφῶς ἦδη, ὅτι Στεφάνῳ μὲν ἐκ ἔτι θυγάτηρ, Νεαίρας δε, τὸ μὲν πρῶτον ἐδεισποσθησεν, ὅτι ἠγγυατο κ. τ. λ. TAYL.

1362. 19.

1362. 19. ἄλλης.] Ea eſt diuinatio *Wolfii*. Vide ſupra ad v. 5. Quatuor cuſi αὐτης. Neſcio, an non *Wolfianis* praeferenda ſit lectio, in qua conſpirant Codd. *Ven. Bar. Ital.* cum margine *Pariſienſi*, αὐτης. *Grauiter id tulit Phraſtor, quandoquidem eam deſpondiſſet ſibi vxorem, vt Stephani filiam, non ex Neaera prognatam, ſed olim ex altera vxore*, ciue Attica. TAYLOR.

24. εἰς Ωιδεῖον.] De iſta Curia *Suid.* in Ωιδεῖον, *Poll.* L. VIII. c. VI. §. 33. *Ariſtoph. Veſp.* 1104. *Meurſ. Ceram. Gemin.* C. XI. et *Attic. Lect.* IV. 28. et *Areopag.* C. extrem. verſus finem. *Caſaubon. ad Theophraſt.* p. 33. Edit. Cant. *Duport.* p. 254. *P. Leopard. Emend.* XI. 17. In Editis omnibus et MSS. εἰσωδεῖον et εἰσόδιον, procliui errore, cum ſcribarum vitio dictiones cum ſuis praepoſitionibus in vnam vocem ſaepenumero coaleſcunt. TAYLOR.

26. τῆς προικὸς.] Actio *vna* erat de dote, τῆς προικὸς, erat *altera* de vſuris dotis non reſtitutae, ſiue de alimentis, τῦ σίτυ. Inducit ergo ὁ μέγας *Salmaſius de M. V.* pag. 162. verba illa τῆς προικὸς in hoc loco, adnuente doctiſſimo *Weſſelingio ad Petit. LL. Attic.* p. 556. *Petitus* alio, ſed non aeque felici, conatu rem aggreditur, quem vide l. c. Δίκην σίτυ explanabunt *Petitus* p. 558. *Duportus ad Theophraſt.* p. 254. et *Salmaſius de M. V.* p. 160. ſeq. TAYLOR.

Ibid. ἐπ' ἐννέ' ὀβολοῖς τοκοφορεῖν.] Vide *Salmaſ. de M. V.* pagg. 57. 151. 161. TAYLOR.

1363. 13. περιπεσεῖν.] Vel περιπεσεῖς potius, vt quidam in exemplari *Bodleiano* admonuit. TAYLOR.

1364. 1. φερετέρων. — γεννητῶν.] Vide Appellationem CONTRA EVBVLIDEM. WOLFIVS.

12. ἴσε δήπυ.] Cum marg. *Benenati* ἴσε δε δήπυ. TAYL.

22. τετελευτηκέναι.] Poſt iſtam vocem addunt iidem *Pariſienſes* ἐξεσιαν και ἀφορμην ικανην ἐκ τυ παραχρημα ἐξευρειν. TAYLOR.

1364. 23.

1364. 23. ἀνέλαβεν ὡς αὐτὸν.] ὡς αὐτον, *ad se ipsum.* TAYLOR.

1365. 5. δηλώσω.] δηλωσει. WOLFIVS. IVRIN.

6. ὡς.] tanquam *e Neaerae filia susceptum.* Male. Corrige cum *Bar. Ven. Ital.* ὤν. ὡς γὰρ εἰσῆγεν ὁ Φράστωρ εἰς τοὺς Φράτορας τὸν παῖδα, ἐν τῇ ἀσθενείᾳ ων, τὸν ἐκ τῆς θυγατρὸς τῆς Νεαίρας, *nam cum puerum Phrastor ad tribules introduceret, dum in morbo erat, eum nempe, quem ex filia Neaerae susceperat.* Valesius ad *Harpocrat.* in v. Βρυτίδαι de hoc loco pessime meretur. TAYLOR.

8. Βρυτιάδας.] MSti nonnulli cum *Harpocratione* Βρυτιδας. Confer *Meurs. Attic. Lect.* VI. 26. TAYL.

9. γεννητὴς.] Margo *Benenati* hic et infra constanter legit γενητὴς. A γένος quippe deducitur. Εστι δ' ὅτε καὶ διαφερομένους ἀλλήλοις καὶ πολεμοῦντας ἐπιὼν [Theseus] ἀνέπειθε κατὰ δήμους καὶ γενη. Plutarch. in *Theseo.* Οτε μέντοι τέσσαρες ἦσαν αἱ φυλαὶ, εἰς τρία μέρη ἑκάστη διῄρητο, καὶ τὸ μέρος τοῦτο ἐκαλεῖτο τριττὺς, καὶ ἔθνος, καὶ φρατρία. ἑκάστου δὲ ἔθνους γενη τριάκοντα, ἐξ ἀνδρῶν τοσούτων, ἃ ἐκαλεῖτο τριακάδες, καὶ οἱ μετέχοντες τοῦ γενους, γενηται. *Poll.* L. VIII. C. IX. §. III. Corrige *Etym. M.* γεννηται ἀπὸ γενους, σύστημα ἐκ λ. ἀνδρῶν συνεστὸς, οὗ οἱ μετέχοντες ἐκαλοῦντο γεννηται, οὐ κατὰ γένος ἀλλήλοις προσήκοντες, οὐδ' ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ αἵματος, ἀλλ' ὥσπερ οἱ δημόται καὶ οἱ φράτορες νόμων κοινωνίαν τινὰ ἔχοντες, οὕτω καὶ οἱ γεννηται συγγενικῶν ὀργίων ἢ θεῶν, ἀφ' ὧν ὀργεῶνες ὠνομάσθησαν, caetera. Et similiter *Suidam* etiam, *Hesychium* et *Harpocrationem* corrigi velim. De his nonnulla diximus in vita *Lycurgi*, plurima restant dicenda in *Commentario de Rep. Athen.* Vide *Salmas. ad Ius Attic.* per totum Cap. IV. et *Heraldum* in *Animadversionibus*, *D' Arnaud Var. Coniect.* II. 4. *Maussac.* ad *Harpocr.* v. Γεννηταί. *Vales. ad notas Maussaci*, pagg.

pagg. 264. 315. *Petit. Att. Legg.* pag. 165. 169. *Meurs. Attic. Lect.* I. 3. V. 10. et vlt. TAYLOR.

1365. 17. ὁμόσαι καθ' ἱερῶν τελείων.] Fuisse etiam τίμια [τόμια], id est, victimas in frusta dissectas, ex *Aristocratea* didicimus. Apud *Homerum* saepe legimus τελήεσσας ἑκατόμβας. Ritus huiusmodi sacramentorum enucleandos aliis relinquo. WOLFIVS.

24. Κεφαληθεν.] Εκαληθεν MSS. *Fel. Man.* et *Heruag. Ital. Ven. Bar. Obsop.* cum margine *Morelii.* Vterque δῆμος occurrit in monumentis Vett. TAYL.

25. Ευρυιαδης.] Ευριαδης edidit *Wolfius.* Vtrumque male. Vide supra ad 1358. 26. TAYLOR.

1366. 11. Φεράσορα δ' ἐκβαλόντα κ. τ. λ.] Vix sunt haec sana, nisi transpositis vocibus scribas: Φεράσορα δὲ γήμαντα τὴν θυγατέρα τῆς Νεαίρας ταυτησὶ, ἐκβαλόντα τε, ἐπειδὴ ἐπύθετο ἐστεφάνωσαν. IVRIN.

14. ἀποδόντα.] Punge plenius post ἀποδόντα, et ita lege cum Cod. *Barot.* ἀποδόντα· ἐπειδή τε ἐπείσθη ὕστερον κ. τ. λ. TAYLOR.

26. Ανδριον.] Recte *Wolfius.* Editi ἀνδρεῖον. TAYL.

1367. 2. μοιχὸν.] Forte ὡς μοιχόν. WOLFIVS.

19. ὡμολόγει.] Ita edendum volui iuxta Editos et manu exaratos plurimos. Wolfius ὁμολογεῖ. TAYL.

22. πλησιάζουσαν.] *matrem consciam esse ipsorum consuetudinis.* Recte *Wolfius.* Verum iste sensus postulat, vt scribatur συνειδυῖαν πλησιαζούσῃ. Omnino. Cuius autem vitio fit, vt non ita scriberetur, Auctoris, anne Librarii? TAYLOR.

27. πωλῶσι.] In oratione *contra Eubulidem* Euxitheus adfirmat, venditare in foro solis ciuibus fuisse concessum; sed sordidum eum quaestum fuisse non negat. WOLFIVS.

Ibid. *Heraldus*, Vir doctissimus, legit πωλοῦντας περασμένως, vel ἀποπεφασμένως. Vide *Animaduers. in Salmas.* L. V. C. VIII. Adde *Lysiam c. Theomnestum* Orat.

Orat. I. *Petit. Att. Legg.* pag. 573. Corrige autem versionem: *quae in taberna meritoria sedeant*, aut publice prostituant. Πωλεῖσθαι *itare et ventitare* mercedis causa. Antiqua erat ea labes, πωλωσι, *vendere*, quae olim *Harpocrationem*, mox *Wolfium* nostrum, *Salmasiumque*, contra quem militat *Heraldus*, in fraudem tantam induxit. TAYLOR.

1367. 27. ἀποπεφασμένως.] Non ἀπειρημένον hic significare, sed ἀποδεδειγμένον καὶ πεφανερωμένον, tradit *Suidas*. WOLFIVS.

1368. 27. μοιχον.] Male Wolfius: *in adulterio*. Passim ita errat. Verte: *pro moecho*. TAYLOR.

1369. vlt. Γεραίρας.] Suidas Γεραιαι (non Γεραιραὶ) αἱ τῷ Διονύσῳ ἱερωμέναι γυναῖκες. *Obsop.* et *Fel.* legunt Γεραραι. WOLFIVS.

Ibid. Varie item in nostris Codd. exaratur, et in Scriptoribus antiquis. Sed recepta lectio videtur multo caeteris praestare. Γεραιραι sc. Foeminae, quae Dionysio sacra γεραιρουσιν, vti infra legimus in formula iurisiurandi. 1371. 25. De his scribit *Hesychius*: Ἱέρειαι κοινῶς. ἰδίως καὶ αἱ τῷ Διονύσῳ τῷ ἐν Λίμναις τὰ ἱερὰ ἐπιτελοῦσαι, ἀριθμῷ δεκατέσσαρες. Etym. M. Γεραῖραι παρ' Ἀθηναίοις γυναῖκές τινες ἱεραὶ, ἃς βασιλεὺς καθίστησιν ἰσαρίθμους τοῖς βωμοῖς τοῦ Διονύσου· παρὰ τὸ γεραίρειν τὸν θεόν. οὕτω Διονύσιος ὁ Ἁλικαρνασσεύς. Praeter ea, quae de his sacerdotibus apud Lexicographos reperiuntur, paucissima sane restant. Vide potissimum adnotata ad *Poll.* VIII. §. 108. *Spanhem. ad Callimach. Hymn. Apoll.* v. 110. *Casaub. ad Athen.* X. 10. *Herald. Animadv. ad Salmas.* L. II. C. III. §. 8. *Mauss. ac. ad Harpocr.* in v. TAYLOR.

1370. 3. ἃ δὲ.] MSti *Ven. Bar. Ital.* ἃ δὲ μηδ' ἀκοῦσαι πασιν οἷόν τ' ἐστι, πῶς ποιῆσαί γε τῇ ἐπιτυχούσῃ εὐσεβῶς ἔχει; Recte procul dubio: vbi sententia

aeque libratur, *ἀνῆσαι — ποιῆσαι. πᾶσιν — ἐπιτυχέσιν.* TAYLOR.

1370. 10. *εὐλαβείας.*] Annon praeſtat *εὐσεβείας*? TAYLOR.

11. *τὸ γὰρ ἀρχαῖον.*] Narrationem incoeptat de Rege et Regina ſacrorum apud Athenienſes. Vtile erit conferre *Anton. van Dale* Diſſert. II. Cap. 3. TAYLOR.

16. *βασιλισσα.*] *Βασίλισσα οὐδεὶς τῶν ἀρχαίων εἶπεν, ἀλλὰ βασίλεια, ἡ βασιλίς.* Phrynich. p. 96. Edit. poſtremae. Eodem animo eſt *Magiſter.* Iterum vide *Phrynich.* p. 112. vbi hunc *Demoſthenis* locum exagitat, contraque fidem iſtius orationis concludit. Quidam ſunt Atticiſtae ex antiquioribus, qui contendunt, recte dici *βασιλίνναν*, pro *Regina.* MSS. noſtri *βασιλινα*, *Ven. Bar. βασιλιννα Ital.* TAYLOR.

17. *συνώκισεν.*] Ita nos primi edidimus, ex auctoritate marg. *Benenati.* Vulgo *συνώκησεν.* TAYLOR.

18. *τὸν μὲν βασιλέα ἐδέη ἧττον.*] *Pauſanias* in *Atticis* meminit *ϛοᾶς βασιλείδ, ἔνθα καθίζει βασιλεὺς, ἐνιαυσίαν ἄρχων ἀρχήν, καλουμένην βασιλείαν.* WOLF.

27. *ἀμυδροῖς γράμμασιν Αττικοῖς.*] Graeci olim *Φοινικικοῖς* vſi traduntur. Vide *Dictys Cretenſis* praefationem. *Τῶν Ἀττικῶν γραμμάτων* et *Pauſanias* in *Atticis* meminit, ſed cuiusmodi fuerint, non explicat. WOLFIVS.

pen. *Αττικοῖς γράμμασι, Δημοσθένης κατὰ Νεαίρας, ἀντὶ τῶ παλαιοῖς. τὴν γὰρ τῶν εἴκοσι τεσσάρων ϛοιχείων γραμματικὴν ὀψὲ παρὰ τοῖς Ιωσιν εὑρεθῆναι* etc. *Harpocr.* Videndi ſunt *Ioſ. Scaliger ad Euſebium* n. MDCXVII. *Salmaſ. ad Inſcript. Herod. et Regill.* p. 44. ſeq. Edit. Cren. *Suid.* v. *Αττικισμὸς*, *Mauſſacus ad Harpocr.* l. c. *Valeſius ad Mauſſac.* pag. 252. *Spanhem. de Vſu et Praeſt. Num.* T. I. p. 91. TAYLOR.

vlt. *ἣν μαρτυρίαν.*] Haeret Conſtructio in fine huius ſententiae, et credo, locum eſſe mendoſum. TAYL.

1371. 2.

1371. 2. *τήν γέ σοι.*] Fortaſſe *ὅτι τὴν Διονυσω γυναῖκα δοθησομένην.* Pag. 1369. vlt. *ἐξεδόθη δὲ* (ſc. Regina Sacrorum) *τῷ Διονυσῳ γυνή.* Et, 1383. 5. *καὶ τῷ Διονυσῳ γυνὴ ἐδόθη*, Neaera ſc. TAYLOR.

4. *τῷ Διονύσῳ.*] Scribitur in Codd. *Ven. Bar.* et *Ital. ἐν τῷ ἀρχαιοτάτῳ ἱερῷ τῷ Διονύσῳ καὶ ἁγιωτάτῳ.* TAYLOR.

6. *ἄπαξ γάρ.*] Scilicet hoc Feſtum eſt, quod *ἀρχαῖα Διονύσια* dicebatur. Triplex enim erat dies feſtus Dionyſo dicatus Athenis: hic ſcilicet, de quo hic ſermo: *Διονύσια Ληναῖα*, qui et *τὰ κατ' ἀγρούς*, in fine menſis Polideonis celebrabatur: et *Διονύσια τὰ κατ' ἄστυ*, quae et *magna Dionyſia* dicebantur, et in 16. Elaphebolionis diem cadebant. PALMER.

Ibid. *Thucyd.* II. 15. *Τὰ γὰρ ἱερὰ ἁπανταχῇ τῇ ἀκροπόλει καὶ ἄλλων θεῶν ἐστι, καὶ τὰ ἔξω πρὸς τοῦτο τὸ μέρος τῆς πόλεως μᾶλλον ἵδρυται, τό, τε τοῦ Διὸς τοῦ Ολυμπίου, καὶ τὸ Πύθιον, καὶ τὸ τῆς Γῆς, καὶ τὸ ἐν Λίμναις Διονύσου, ᾧ τὰ ἀρχαιότερα Διονυσια τῇ δωδεκάτῃ ποιεῖται ἐν μηνὶ Ανθεστηριῶνι.* Vide Auctores, quos ibi compellant Viri eruditi. TAYLOR.

11. *τῶν νόμων τῶν ὑμετέρων.*] *ſacra veſtra* Wolfius. Male. TAYLOR.

17. *ἐξορκῆ.*] *ἐξορκοι Baroc.* Wolfius interpretatur, *cum luſtrat miniſtras.* In ſuperioribus recte dedit iſta, *ἐξώρκωσε τὰς Γεραίρας.* TAYLOR.

24. *Θεογνια.*] *Θεοινια* o. fere l. s. *Ven. Bar. Obſop. Ital.* MSS. *Heru. Fel. Man.* cum margine *Lutetiano.* Similiter *Harpocratio* v. *Θεοίνιον — τὰ κατὰ δήμους Διονύσια Θεοινια ἐλέγετο, ἐν οἷς οἱ γεννηταὶ ἐπέθυον· τὸν γὰρ Διόνυσον Θέοινον ἔλεγον, ὡς δηλοῖ Αἰσχύλος κ. τ. λ.* Ita etiam iamdudum correxit *Meurſius in Graecia Feriata.* TAYLOR.

Ibid. *Ιοβακχεια.*] Alii *καὶ τὰ βακχεια*, fortaſſe melius. TAYLOR.

1372. 1. Γεραίρας.] Aliter hunc locum accipit *Wolfius*, vt ex eius interpretatione liquet. Pungit enim ad hanc vocem, deinde pergit, καὶ ὅτι ἐδ' αὐτοῖς — φέρε δὴ καὶ μαρτυριαν παράσχωμεν ὑμῖν. Sed non recte accipit. TAYLOR.

3. πρὸς ἄλλον ἐδένα.] Interpungo sic: πρὸς ἄλλον ἐδένα. Hic enim videtur finis sententiae, cum ad omnia hucusque dicta pertineat verbum ἀκηκόατε: sequens vero testimonium sit plane diuersi argumenti, quod vellem animaduertisset *Wolfius*. IVRIN.

1373. 10. τόν τε Στέφανον.] Scribendum puto, τόν τε Στέφανον τουτονι τὸν ἐξαπατήσαντα αὐτὸν ἀπελαύνες. IVRIN.

17. Ερχιέα.] αρχιερεα Cod. *Bar.* et proxime, v. 18. Θεογένης ἀρχιερευς. Illud tamen nomen *populare* malim, licet nuper, 1369. 15. erat Theogenes Κοθωκιδης. TAYLOR.

1374. 6. ἐφ' ᾗ ἐειν.] ἐφ' αις αν marg. *Benenati*. TAYLOR.

7. ὑπὸ.] Restituo. Praetermisit *Wolfius* ex incuria. TAYLOR.

8. πλὴν θανάτε.] Hunc locum illustrat *P. Faber Semestr.* L. III. c. 21. pag. 334. TAYLOR.

10. ὑβρισθείσας.] υβρισθεισαν MSS. *Ven. Bar.* TAYLOR.

Ibid. τἄλλα ὑβρισθείσας, αὐτὴν.] αὐτῶν puto, et referendum ad τἄλλα. IVRIN.

1375. 1. κυριώτατος.] Forte κυριος. WOLFIVS. Ita Cod. *Venetus*. TAYLOR.

5. πολίτην.] πολίτην εινεκ, et, ἐάν τινα βέλωνται γενεσθαι πολίτην. marg. *Parisiensis*. TAYLOR.

10. τῷ δήμῳ.] Absunt a *Ven. Bar.* Quod nollem. Adiecta sunt enim significanter, vt satis ostendit *Petit. LL. Attic.* pag. 206. Edit. Nou. Caeterum de hoc membro orationis intelligendus est iste titulus in *Har-*

in *Harpocratione*. Δημοποίητος. ὁ ξένος μὲν ὢν τῇ φύσει, ὑπὸ δὲ τοῦ δήμου πολίτης γεγενημένος. ὃν δὲ τρόπον γίνονταί τινες δημοποίητοι, δεδήλωκε Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας, εἰ γνήσιος. TAYLOR.

1375. 19. καὶ τὰ γέρα ἀναιρεῖν.] Suidas ἀμοιβὰς, ἀνταποδόσεις, τιμάς. Sed vtrum, πρὶν τοὺς ξένους τὰ γέρα ἀναιρεῖν, an, τοὺς πρυτάνεις τὰ γέρα ἀναιρεῖν? Et quae ſunt illa γέρα? WOLFIVS.

Ibid. De hoc loco diſputant *Petitus ad LL. Attic.* pag. 206. ſeq. *Vbbo Emmius in Appendice de Rep. Attica*, T. IV. *Antiqu. Graec.* col. 607. *Valeſius ad Harpocr.* in v. Γέρρα, *Sigonius de Rep. Athen.* II. 4. *H. Steph. Theſ. L. Gr.* Append. col. 676. Quorum pro ſe ſibi ſapit *Petitus*, dum ſomniat ſomnium huiuſcemodi, nimirum, illos, qui ciuium numero adſcriberentur, *clypeos* populo dono dare ſolitos, γέρρον autem Perſici clypei genus: deinde loci ſententiam fere eſſe eiusmodi: *Populum prius in ſuffragia mitti oportere, quam hoſpites, quorum res agebatur, aduenirent, et γέρρα, id eſt, munera ſua, afferrent, quibus populum demererentur.* ideo autem ait ea voce vſum Auctorem, qua clypei Perſici vocitari ſolebant, quia lata eſſet ea Lex non ita multo poſt victos Perſas ad Plataeas; nullo autem potiori argumento ſuam ἀνδραγαθίαν hoſpites oſtentare poterant, quam ἀναιρεῖντες τὰ γέρρα, id eſt, offerentes P. A. clypeos Perſicos, quaſi illos Perſis infenſiſſimis Athenienſium hoſtibus eripuiſſent. Caetera, quae niues noſtras Caledonias frigiditate ipſa ſuperant. Γέρρα (ita enim ſcribe, non γέρα, praemia) ſunt in potiori et principali ſignificatu Clypei viminei, quibus corpora militantium obtegerentur contra vim hoſtium; deinde περιφράγματα, tegumenta quaeuis, ad rem quamcunque contegendam et cooperiendam apta. Ideoque ſi tentoria corio, pellibus, aut tegete, plauſtrum cratibus ſtragulisue obducas, id γέρρον rite exponere

poſſis. Vt recte *Harpocratio*, in v. Γέρρα. Απαν σκεπασμα, εἴτε δερμάτινον εἴη, εἴτε ἄλλης τινὸς ὕλης. Exemplo vno et altero res erit luculentior. Comicus lentitudinem popularium exprobrans, ait *Acharn.* 19.

Ως νῦν, ὁπότ' ἔσης κυρίας ἐκκλησίας,
Εωθινῆς, ἔρημος ἡ πνυξ αὐτή.
Οἱ δ' ἐν ἀγορᾷ λαλοῦσι, κἄνω καὶ κάτω
Τὸ σχοινίον φεύγουσι τὸ μεμιλτωμένον.

Ad quae verba Scholiaſtes: Υπὲρ τοῦ ἐξ ἀναγκης αὐτοὺς εἰς τὰς Εκκλησίας συνιέναι, τοῦτο ἐμηχανῶντο, καὶ πολλὰ ἄλλα. ἀνεπετάννυσαν γὰρ τὰ γέρρα, καὶ ἀπεκλειον τας οδους, τὰς μὴ φερούσας εἰς τὴν ἐκκλησίαν· καὶ τὰ ὤνια ἀνῄρουν ἐν ταῖς ἀγοραῖς, ὅπως μὴ περὶ ταῦτα διατρίβοιεν· ἔτι μὴν καὶ μεμιλτωμένῳ σχοινίῳ περιβάλλοντες αὐτοὺς συνήλαυνον εἰς τὰς ἐκκλησίας. τοῦτο δὲ ἐποίουν ὑπὲρ τοῦ μὴ βραδῦναι. ὅσοι γὰρ ἐχρίοντο, ζημίαν ἐξέτινον. Liquere hinc arbitror poſſe, res venales in foro ſub tentoriis proſtituiſſe, et, cum feria res agebatur, ſublata ea integumenta, quibus cooperiebantur, aut ſaltem alia aliunde adhibita, ad viarum aditus obſtruendos, ne elaberetur populus. Iterum, adlato Athenas nuncio de Philippo Elateam occupante, et quaeſtione de aris focisque iamiam habenda, εὐθὺς ἐξαναστάντες — τῶν τε ἐκ τῶν σκηνῶν (ait Orator de Corona p. 284. 24.) τῶν κατὰ τὴν ἀγορὰν ἐξεῖργον, καὶ τὰ γέρρα ἐνεπίμπρασαν, ne quis ſc. in mora eſſet, cum populus de ſalute conſuleret, verum vnusquisque patriae periclitanti opem ferret. Poſt haec fortaſſe aequius accipiet lector meus, quae *Harpocratio* non inſcite de his locis *Demoſthenis* obſeruauit. Γέρρα. Δημ. — τὰ γέρρα ἐνεπίμπρασαν. νῦν γὰρ τὰ τῶν σκηνῶν σκεπάσματα καὶ παρακαλύμματα ἐμπίπρασθαί φησιν ὁ Δημοσθένης, ὑπὲρ τοῦ μὴ συνεξάναι περὶ τὰ ὤνια ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς, μηδὲ πρὸς ἄλλοις τισὶ τὰς διατριβὰς ἔχειν. ἐν δὲ τῷ κατὰ Νεαίρας, εἰ γνή-

σιος

σιος ὁ λόγος, φησὶν ἔτω· τὰς δὲ πρυτάνεις κελεύει τιθέναι τὰς καδίσκους ὁ νόμος, καὶ τὴν ψῆφον διδόναι προσιόντι τῷ δήμῳ, πρὶν τὰς ξένας εἰσιέναι, καὶ τὰς γέρρα ἀναιρεῖν. ἤτοι ἓν ταυτὸν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος, ἢ τοιοῦτό τι ὑπολειπτέον, ὡς παρὰ τοῖς ἐκκλησιάζουσι πολίτας ἡ ψῆφος ὑπὸ τῶν πρυτανέων ἐδίδοτο, πρὶν εἰσιέναι τὰς ξένας, καὶ πρὶν ἀναιρεθῆναι τὰ περιφράγματα· τετέχει, πρὶν ἀναπετασθῆναι τῇ ἐκκλησίᾳ, παντὶ τῷ εἰπεῖν βουλομένῳ. Sit ita igitur: Aut ſuffragia erant capienda, frequenti adhuc concione, priusquam Aulaea tollerentur, et populo domuitionis venia facta eſſet. Vnde non admodum abſimile eſſet iſtud *Horatianum*, *A. P.* 154.

Si Fautoris eges aulaea manentis, *et vsque*
Seſſuri, donec Cantor, Vos plaudite, dicat.

Adducam alia, vnde haec notio τῶν γέρρων ſtabiliri poſſit et in perpetuum confirmari. Γέρρον τετράγωνον σκέπασμα ἐκ τερεᾶς βύρσης, ᾧ ἀντὶ ἀσπίδος ἐχρῶντο Σκύθαι ἐν τοῖς πολέμοις ἐσκεπασμένοι. Φέρεται δὲ καὶ ἐπὶ ἄλλων σημαινομένων παρὰ τοῖς παλαιοῖς. παρ' Επιχάρμῳ μὲν γὰρ γερρομαχία, καὶ εἴρηται ἐπὶ τῶν αὐδοίων. Αλκμὰν δὲ ἐπὶ τῶν αἰγῶν τέθεικε τὴν λέξιν. Δημοσθένης δὲ ἐπὶ τῶν σκηνῶν καὶ τῶν περιφραγμάτων — σκηνώματά ἐστιν, ἐν οἷς παραφυλάττοντες τὰς εἰσόδους διατρίβουσι. Etym. M. Γέρρα. Περσικὰ μέν ἐστιν ὅπλα, δερμάτινα κυρίως, καταχρηστικῶς δὲ, ὅπαν σκέπασμα, εἴτε δερμάτινον, εἴτε ἐξ ἄλλης τινὸς ὕλης, γέρρον ἐλέγετο — γέρρα (ita enim lege, non δέρρα) καὶ αἱ σκηναὶ, ἐν αἷς τὰ ὤνια ἐπιπράσκετο, καὶ τὰ στρωτήρια λέγουσι· ἀν ὁμοίως, καὶ τὰ τῶν σκηνῶν περιφράγματα. διὸ καὶ Δημοσθένης τὰ τῶν σκηνῶν σκεπάσματα γέρρα καλῶν ἐμπιπρᾶσθαι λέγει· ἐπὶ σαυρᾶ δέ φησιν Εὔπολις καὶ Δημοσθένης, τὰ γέρρα ἐνεπίμπρασαν. καὶ οἱ τόποι οἱ περιπεφραγμένοι. Strabo L. VII. p. m. 294. de Cimbris: ἐν δὲ τοῖς ἀγῶσιν ἔτυπτον

τὰς βύρσας τὰς περιτεταμένας τοῖς γεῤῥοις τῶν ἁρμαμαξῶν, ὡς ἀποτελεῖσθαι ψόφον ἐξαίσιον. Adde *Eustath.* ad *Odyss.* X. pag. 780. Edit. Bas. TAYLOR.

1375. 20. σκοπῆται.] Ita ex *Ven. Bar.* et Edit. *Lutetiana*, pro σκοπεῖται. TAYLOR.

1377. 6. ἀπέβη.] ανεβη puto, vel επεβη. IVRIN.

8. ἐν τῇ Ποικίλῃ ϛοᾷ γεγραφὴ.] Puto, ἡ ἐν τῇ Π. ϛοᾷ γεγραφή. IVRIN.

Ibid. His lubet adiicere *Harpocrationis* verba: Ὅτι διαμαρτάνει Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας, λέγων Πλαταιέας γεγραφθαι ἐν τῇ Ποικίλῃ ϛοᾷ. ἐδεὶς γὰρ τοῦτο εἴρηκεν, ὥσπερ ἐδὲ Κρατερὸς ἐν τῇ τῶν ψηφισμάτων συναγωγῇ. Eadem habet *Suidas* v. Ο κάτωθεν νόμος. Frustra vero fuisse doctissimum istum Criticum contendit *Meursius Attic. Lect.* I. 26. auctoritate *Pausaniae.* TAYLOR.

10. γέγραπται, οἱ τὰς κύνας τὰς Βοιωτίας ἔχοντες.] Videtur aliquid deesse. WOLFIVS.

Ibid. κύνας τὰς Βοιωτίας.] *canes illi Boeotias habentes.* Wolfius. Rescribendum est κυνᾶς, sive κυνέας, *galeas.* Vide *Suid.* v. Κυνέας. Hoc monstri procurarunt olim *Valesius ad Harpocr.* pag. 143. *P. Leopard. Emend.* XVI. 12. et *Kuster. ad Suidam* v. c. Galea Boeotica memoratur ab Antiquorum plerisque. Κράνος γε μὴν κράτιϛον εἶναι νομίζομεν τὸ Βοιωτιουργες. τοῦτο γὰρ αὖ ϛεγάζει μάλιϛα πάντα τὰ ὑπερέχοντα τῆ θώρακος, ὁρᾷν δὲ ἐ κωλύει. Xenopho π. Ἱππικῆς non procul a fine. Ἐχει δὲ πτέρυγας τὸ φύλλον καὶ ἐπ' ἔλαττον, ὥϛε τὴν ὅλην μορφὴν εἶναι κυκλοειδῆ καὶ παροίμιον μάλιϛα τοῖς Βοιωτίοις κυνέοις. Theophrast. *Hist. Plant.* III. 10. Λέγεται ἓν ὁ τῆ Γρύλλε τὴν μὲν ἀσπίδα Ἀργολικὴν ἔχειν, τὸν δὲ θώρακα Αττικὸν, τὸ δὲ κράνος Βοιωτιουργες. Aelian. *V. H.* III. 24. Εὐδόκιμα δὲ, θώρακ

ξ

θώραξ Αττικουργὴς, κρανος βοιωτιουργες. Poll. L. I. C. X. TAYLOR.

1377. 20. Πλαταιέσι.] Forte Πλαταιεις, nisi legendum sit Πλαταιασι, vt Θεσπιᾶσι, et Ὀλυμπιᾶσι, aut Πλαταιευσι. Paulo post p. 1378. 3. iterum legitur τὴν ἐν Πλαταιέσι μάχην, cum Πλαταιεῦσι postulet ἀναλογία, si sit Datiuus, vt, ἐν τοῖς Ελλησιν, ἀντὶ τοῦ ἐν τῇ Ελλάδι. Historiam vide II. *Thucyd.* WOLFIVS. Πλατιασι *Bar.* TAYLOR.

24. ἐνεχείρει.] ενεχειρησεν *Ven.* marg. *Benenati.* Mox v. 25. pro ἠγάπα ὅτι Codd. nonnulli, vt *Bar. Obsop.* MSS. *Heru.* ηγ απλοτητι. *Ven.* ηγαλοτητι. TAYLOR.

1378. 3. Πλαταιέσι.] *Ven. Bar.* Πλαταιασι. Vide 1377. 20. Infra 1379. 13. TAYLOR.

6. Ελληνων αρχηγος.] *Thucyd.* I. §. 132. *Plutarch. de Herodoti malign.* iuxta finem, et *Suid.* v. Παυσανίας, eadem habent: Confer eruditissimum *Wesselingium ad Diod. Sic.* L. XI. §. 33. Porro *Cornelius Nepos* in *Pausania* eandem historiam narrat.: *Primum in eo est reprehensus, quod ex praeda tripodem aureum Delphis posuisset, epigrammate scripto, in quo haec erat sententia:* SVO DVCTV BARBAROS APVD PLATAEAS ESSE DELETOS EIVSQVE VICTORIAE ERGO APOLLINI DONVM DEDISSE. *Hos versus Lacedaemonii exsculpserunt, neque aliud scripserunt, quam nomina earum Ciuitatum, quarum auxilio Persae erant victi.* TAYLOR.

12. ἐκκόψαντας.] Lege εκκολαψαντας, monente marg. *Benenati*, et *Bodl.* Ita quoque scribunt Auctores, quos proxime super hoc monumento adduxi, *Thucydides* et *Plutarchus.* Vide Orat. contr. Eubul. p. 1318. vlt. TAYLOR.

1379. 11. ἀκούσαντες δ' οἱ Αθηναῖοι.] Perinde ac si ex Historico aliquo haec decerpta sint. Alias dicere

 solet:

solet: ἀκήσαντες δ' οἱ πρόγονοι, ἢ, οἱ πατέρες ὑμῶν. Sed quid si legatur: οἱ τοτ' Αθηναῖοι, vel, οἱ κατ' ἐκεινον τον χρονον Αθηναῖοι? WOLFIVS.

1379. 11. αξιωντες pro ἀκήσαντες habent Editi a *Felicitano* et *Manutio*. *Wolfianam* lectionem ignorant cuncti. Nec satis video, quid recepta habeant in se difficultatis, vt tantopere aestuaret *Wolfius*, aut cur in alio loco adnotaret, *videri sibi hunc locum mendosum*. TAYL.

13. Πλαταιέσιν.] Ita omnes editi. *Wolfius* dedit Πλαταιεῦσιν, quo pacto reperitur in Codd. *Ven.* et *Bar.* TAYLOR.

19. ἐν μάχῃ, ζῶντας ἀπέκτειναν.] Interpungendum, ἐν μαχῃ ζῶντας, ἀπέκτειναν. IVRIN.

22. Μαλιεῦσι.] Varie in exemplaribus nostris exaratur; in nonnullis voces καὶ Αἰνιάσι desunt. Certe, si integra sit vulgata lectio, Scriptoris istius fidem id merito leuare potest: cum harum ciuitatum alias in fide semper videam perseueraſſe Athenienſium, alias serius in Lacedaemoniorum amicitiam receptos, quam haec acta sint. TAYLOR.

25. πόλιν — παραδῶναι.] Haec inaccurate et indistincte ab Auctore nostro traduntur. *Thucydides*, vnde tota haec de Plataeensibus historia desumitur, ita habet: Ὑμεῖς πόλιν καὶ οἰκίας παρεσχόντε ἡμῖν τοῖς Λακεδαιμονίοις, καὶ γῆς ὅρους ἀποδείξατε, καὶ δένδρα ἀριθμῷ τὰ ὑμέτερα, καὶ ἄλλο εἴ τι δυνατὸν εἰς ἀριθμὸν ἐλθεῖν. αὐτοὶ δὲ μεταχωρήσαντε, ὅποι βέλησθε, ἕως ἂν ὁ πόλεμος ᾖ· ἐπειδὰν δὲ παρέλθῃ, ἀποδώσομεν. μέχρι δὲ τῶδε ἔξομεν παρακατατιθήκην, ἐργαζόμενοι, καὶ φόρους φέροντες, ἢ ἂν ὑμῖν μέλλῃ ἱκανὴ ἔσεσθαι. II. 27. TAYLOR.

Ibid. τὴν καὶ χώραν.] τὴν δὲ χώραν. IVRIN.

1380. 1. περιτειχίσαντες δέκα ἔτη.] Peccat contra historiam hic numerus. Lege δυο ἔτη ex *Thucydide*

dide et aliis. PALMER. Similiter quoque *Wasseus* ad *Thucyd.* III. 52. TAYLOR.

1380. 9. ἀποσφάξαντες τὰς φύλακας.] Sed neque hoc verum est. TAYLOR.

11. ἀλύσης τῆς πόλεως κατὰ κράτος.] Neque illud. *Thucyd.* III. 52. Γνὺς δὲ ὁ Λακεδαιμόνιος ἄρχων τὴν ἀσθένειαν αὐτῶν, βίᾳ μὲν οὐκ εἴβελετο ἑλεῖν· εἰρημένον γὰρ ἦν αὐτῷ ἐκ Λακεδαίμονος. — προσπέμπει αὐτοῖς κήρυκα, λέγοντα, εἰ βέλονται παραδοῦναι τὴν πόλιν ἑκόντες — οἱ δὲ (ἦσαν γὰρ ἤδη ἐν τῷ ἀσθενεστάτῳ) παρεδοσαν την πολιν. TAYLOR.

19. ὁ νόμος.] Forte ὁ τροπος. WOLFIVS.

Ibid. Vertit Wolfius: *euidens omnibus erit ea ratio.* Potius: *euidens omnibus erit ea lex.* Loquitur nempe de ea lege, quae vetat ciues adscititios in collegium nouemuirorum cooptari, etc. Vid. pag. 1376. 15. IVRIN.

26. πλὴν εἰ τις ἱερωσυνη, ἡ τελετὴ ἐστιν ἐκ γενους.] Ait *Petitus ad LL. Attic.* I. II. Tit. III. haec non recte dici, quoniam *ne indigenae quidem Ciues poterant capi sacerdotes, vbi sacerdotium erat alicuius gentis aut familiae proprium*, ideoque legi debere arbitratur: πλὴν ὅ τις ἱερωσύνη ἢ τελετὴ ἐστιν εὐγενων μηδὲ τῶν ἐνιέα ἀρχόντων. En hominem, neque natum, neque factum, ad Scriptorem antiquum emaculandum! Sed de ista causa satis doctissimus *Wesselingius* ad locum. TAYLOR.

1381. 4. ὑπὲρ τοῦ δήμου τοῦ Αθηναίων.] Restitui τοῦ δήμου. Elapsum, credo, id non sciente *Wolfio.* TAYLOR.

6. δοκιμασθῆναι.] Hoc in decreto non est, siue id integrum adscriptum non est, siue Orator oscitantia iudicum abuti voluit. WOLFIVS.

23. ὁμολογουμένως.] Editi et MSti ομολογυμενυς. TAYLOR.

1381. 26.

1381. 26. καὶ ἀκριβῶς.] Delent *Ven.* et *Bar.* Idque recte. Natum est ex simili in linea superiore, quod etiam abest ab eod. *Ven.* TAYLOR.

1382. 2. ἔθ' ὁ δῆμος πολίτην.] πολιτιν per ι, foeminino genere. WOLFIVS. Ita Editi MStique. TAYLOR.

3. πῶ γὰρ αὐτῇ ἐπ εἰργασαι τῷ σώματι;] Passiue pro ὑπ' αὐτῆς. Sed quid si αὐτη ἐπ εἰργασαι? nominatiuo et actiue. WOLFIVS.

12. εἶτα τὴν τοιαύτην κ. τ. λ.] Vix putarim, haec Graeca esse, nisi vocula καὶ transposita, et interpunctione mutata in hunc modum: εἶτα τὴν τοιαύτην περιφανῶς ἐγνωσμένην, καὶ ὑπὸ πάντων γῆς περίοδον εἰργασμένην, ψηφιεῖσθε ἀσὴν εἶναι; Poni autem videtur absolute γῆς περιοδον, quasi dicat κατὰ πᾶσαν τῆς γῆς περίοδον. IVRIN.

13. περίοδον.] Noue sane illud dictum, εἰργασμένην περίοδον γῆς, *orbem terrarum propter quaestum corporis peruagari.* Neque satis placet ὑπὸ πάντων γῆς περιοδων. TAYLOR.

17. πρὶν μὲν γὰρ.] Restitui γὰρ iuxta auctoritatem impressorum, a *Feliciano* et *Parisiensibus.* TAYLOR.

18. οἷς.] Vide, an non multo melius sit legere cum MStis *Ven. Bar. Ital.* et marg. *Benenati*, οἷα ἠσέβηκε. TAYLOR.

pen. ἀποψηφισάμενος ταύτης.] Ita excudit *Wolfius.* Eamque lectionem confirmant *Ven. Bar. Obsop.* et marg. *Paris.* Ab aliis editur ἀποψηφισαμενης. Quam constructionem si probes, legendum est cum eod. marg. ἀπεψηφισμενης ταύτης. TAYLOR.

1383. 1. φήσετε. ἃ γὰρ.] [Ita constanter edi solitum] Forte ἃ δε; vt sit Interrogatio de causa iudicii et crimine. Sequitur enim ὅτι. WOLFIVS. Recte, atque ita edidi *Wolfium* secutus. TAYLOR.

1383. 3.

1383. 3. θυγατέρα μεμοιχευμένην.] *filiam prostitutam, deuirginatam.* *Wolfii* fidem iam olim de hac re deploraui. TAYLOR.

9. ἀπεψηφίσμεθα.] marg. *Benenati*, ἀπεψηφισαμεθα. TAYLOR.

13. φανερῶς ἐπιδείκνυται.] Quaero commodius verbum, ſed nullum occurrit. WOLFIVS.

Ibid. Alibi legit idem vir doctiſſimus, φανερῶς ἐπιδεῖξονται ποιησειν. Si mentem Scriptoris rite teneam, ita dedit: ὅσαι δ' ἀνόητοι, *illis vero, quae amentes ſunt, et omnem modeſtiam exuerunt, illis, inquam,* φανερῶς ἐπιδεικνυται, *clariſſimum ſignum datur, licere, quodcunque libuerit.* TAYLOR.

24. τὰς μὴ ἀνεκδότας.] Forte τὰ μὴ ἀνεκδότους γίγνεσθαι. WOLFIVS.

Ibid. Recte. Atque ita dedit, omnibus, praeter *Aldinos*, libris conſentientibus. TAYLOR.

1384. 1. εἰς τοὺς τῶν πολιτίδων θυγατέρας.] M. πολιτων. Forte ſcriptum fuit εἰς τὰς πολιτίδας, quod aliquis interpretatus eſt, εἰς τὰς τῶν πολιτῶν θυγατέρας. WOLFIVS. πολιτιμων. *Bar.* TAYLOR.

22. καὶ τί παραβεβήκασιν.] Legendum videtur καὶ τί παραβεβήκασιν ἕτοι. Excidit, puto, τὸ ἕτοι, propter ſimilitudinem ſequentis ὅταν. IVRIN.

23. παραβεβήκασιν.] marg. *Benenati* παραβεβηκεν. TAYLOR.

1385. 1. Σινώπῃ τῇ ἑταίρᾳ ἀλῷ οἷς ἐπὶ τῆς ἐσχάρας.] Forte ἀλῷ ὡς ἐπί. WOLFIVS.

2. Lege Ἀλῴοις coniuncta voce. Harpocr. Ἀλῷα. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας. ἑορτή ἐστιν Ἀττικὴ τὰ Ἀλῷα. Ita etiam hunc legit locum Ed. *Paris.* et *Athenaeus* l. 13. pag. 594. [Demoſthenes] ὃς καὶ περὶ Σινώπης τῆς ἑταίρας τάδε λέγει, Ἀρχίαν τὸν ἱεροφάντην ἐξελεγχθέντα ἐν τῷ δικαστηρίῳ, ὡς ἀσεβοῦντα καὶ θύοντα παρὰ τὰ πάτρια τὰς θυσίας ἐκολάσατε· καὶ ἄλλα

ἄλλα τε κατηγορήθη αὐτοῦ, καὶ ὅτι Σινώπῃ τῇ ἑταίρᾳ Αλωοις ἐπὶ τῆς ἐσχάρας τῆς ἐν τῇ αυλῃ Ελευσῖνι προσαγουσης ιερον θύσειεν, νομίμου ὄντος ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ μη θύειν, οὐδὲ εκεινου οὔσης τῆς θυσίας, ἀλλὰ τῆς ἱερείας. Quae sic interpretantur: *Idem Orator de Sinope scorto haec recitat; In Archiam sacrorum praesidem, apud iudices conuictum impietatis, quod praeter leges patrias sacra fecerit, vos animaduertistis.* Archiae quidem alia Demosthenes obiecit, *sed hoc praecipue, quod* per Aloa, *Eleusine*, in coenaculi foco, *Sinopae amicae* illuc deductae *rem diuinam fecisset, cum per eos dies lege vetitum sit, ne quis sacris operetur, nec ad* eum *sacrificandi ius pertineret, sed ad sacrorum antistitem.* Vide *Leopard. Emend.* XI. 16. *Maussac. ad Harpocrat.* p. 30. qui haec verba *Demosthenis* recte emendant. Αλῶα Festum est Agricolarum, post comportatas fruges in area celebrari solitum, vbi frumenti primitias consecrabant Cereri et Baccho, arationis sationisque inuentoribus. Eadem videntur esse Θαλύσια, et quae Rhetores quidam, admonente *Eustathio*, Συγκομιστήρια vocant. Vide *Hesych.* v. Συγκομιστήρια. Varinus Camers: Θαλύσια αἱ ἀπαρχαί. ἤγουν αἱ μετὰ τὴν συλλογὴν τῶν καρπῶν διδόμεναι Θεῷ, ὑπὲρ τοῦ καὶ εἰς ἔπειτα θάλλειν τὰς ἀρούρας. — ἰστέον δὲ, ὅτι ἐπὶ συγκομιδῇ καρπῶν, ἐφ' ᾗ καὶ τὰ Θαλύσια ἐθύετο, ἑορτὴ ἤγετο Δήμητρος καὶ Διονύσου κατὰ Παυσανίαν, Αλωα καλουμένη, διὰ τὸ ταῖς ἀπαρχαῖς, καὶ μάλιστα ἐν Αθήναις, ἀπὸ τῆς ἅλω τότε καταχρῆσθαι, φέροντας εἰς Ελευσῖνα· ἢ ἐπεὶ, καθὰ καὶ Ομηρος ἐμφαίνει, ἐν ἅλωσιν ἔπαιζον κατὰ τὴν ἑορτὴν, ἐν ᾗ καὶ Ποσειδῶνος ἦν πομπή. Ita *Theocrit.* in Θαλυσίοις, Idyll. ζ.

Οἷον δὴ τόκα πῶμα διεκρανώσατε, Νύμφαι,
Βωμῷ παρ Δαματρος Αλωαδος.

De Halois mentio facta est in *Alciphronis Epistolis* saepiuscule, *Lucian. Dial. Meretric.* I. et VII. vbi consulen-

fulendus eſt Scholiaſtes, a *Meurſio de Feſtis Graecorum*, et *Petito ad LL. Attic.* pag. 125. Videtur ergo, hoc Feſto die, nefas fuiſſe *victimam*, ἱερεῖον, caedere, cum vtique *frugibus*, et ob fruges domum comportatas, ſacra fierent: eoque nomine luiſſe poenas Hierophantam, quod, patrio ritu neglecto, Sinopae meretrici operam praeſtitit, eiusque victimam ad aram Eleuſiniam mactauit. TAYLOR. [Eadem fere, quae produximus ex Phauorino, habet Lexic. Coislin. apud Montfaucon. n. 4. v. prout emendatur ab Hadriano Heringa Obſeru. Crit. pag. 153. TAYLOR. in ſchedis.]

1385. 2. Legendum videtur Ἀλωοις, vt in *Pariſienſi*. Id autem Feſtum Ἀλῶα, quamuis in Cereris honorem inſtitui ſolitum dicant Lexicographi, tamen vel Baccho ſoli fuiſſe ſacrum, vel certe Deo vtrique commune, docet haec Oratio. Nempe Archias et Neaera eundem Deum, τὸν αὐτὸν Θεὸν, violarant: Archias deum illum, in cuius honorem celebrabatur Feſtum Ἀλῶα, Neaera Bacchum, quippe filiam ſuam Regi ſacrorum nuptum dando, effecerat, vt meretrix meretrice orta Baccho vxor daretur. IVRIN.

Ibid. τῆς ἐν τῇ αὐτῇ Ἐλευσῖνι.] Forte τῆς ἐν Ἐλευσῖνι [caeteris omiſſis]. Locus hic omnino corruptus eſt. Ὅιας et contracte ὅις προσαγαγέσθη, ἀντὶ τοῦ προέβαινε, haud ſcio, quam verum ſit. Bacchum ab Arthia [f. Archia] mox dicet violatum, vt et a Neaera. WOLFIVS.

Ibid. Ex notis, quae paulo praeceſſerunt, magna pars eorum, quae hic a *Wolfio* adferuntur, plane praeciditur. Caetera non intelligo. Pro ἐν τῇ αὐλῇ Ἐλευσῖνι ſcribi video in *Ven. Bar. Ital.* et marg. *Benenati* ἐν τῇ αὐλῃ Ἐλευσῖνι. Quo modo etiam ſcripſit *Athenaeus* l. 13. TAYLOR.

4. ἐκείνης.] Potius ἐκεῖνα cum *Athenaeo*. *Si victimam ferire licuiſſet eo die, iſta res non ad Archiam hierophan-*

rophantam, ſed ad Cereris ſacrificulam ſpectabat. TAYLOR.

1385. 6. *τῶ.*] Lege cum Cod. *Bar.* *τῶν Εὐμολπιδῶν*, et v. 8. melius *τῶν νομιμων*, vt praebetur in MStis, *Ven. Bar. Ital.* et marg. *Pariſienſi.* TAYLOR.

25. *ὡς ἔστιν.*] *ὅτε ὡς ἔστιν* marg. *Lutecianus*, et recte. TAYLOR.

1386. 5. *τὰς Νέαιρεαν τότε προσκαρτερούσας.*] Forte *Νεαιρα.* Nam Datiuo verbum hoc iungitur, et ſic legit *Robertus Conſtantinus.* Et 1387. 20. *ὅτι μὴ ἐκ Στεφάνε.* Et v. 27. *ἀφίεσασθαι τῶ ἀγῶνος ἠθελε τῶ κατα Νεαίρας.* WOLFIVS.

Ibid. Recte quidem *Νεαίρᾳ* in dandi caſu, vt exhibent MSti noſtri *Ven.* et *Bar.* In cuſis omnibus inemendatiſſime *Νέαιρεαν* legitur. TAYLOR.

6. *προσκαρτερέσας.*] *προσακολουθουσας* marg. *Pariſienſis.* TAYLOR.

17. *ὡς.*] Malim, vti ex Editis nonnulli, *ὃς.* *Τὸ γὰρ συνοικεῖν τῆτ' ἔστιν, ὃς ἂν παιδοποιῆται, καὶ εἰσάγῃ, — καὶ ἐκδιδῶ.* TAYLOR.

Ibid. *ὡς ἂν παιδοποιῆται.*] Videtur loco *ὡς ἂν* legendum *ὅταν τις.* IVRIN.

19. *τὰς μὲν γὰρ ἑταίρας.*] Hunc locum ita legit *Athenaeus* l. 13. pag. 573. *τὰς μὲν ἑταίρας ἡδονῆς ἕνεκα ἔχομεν, τὰς δὲ παλλακὰς τῆς καθ' ἡμέραν παλλακείας, τὰς δὲ γυναῖκας τῶ παιδοποιεῖσθαι γνησίως, καὶ τῶν ἔνδον φύλακα πίστιν ἔχειν.* Idque adnotauit *Ioan. Hartungus* Dectur. I. Cap. 1. At *Stobaeus Serm.* LXIV. cum vulgatis Scriptoris noſtri conſentit. Conſtat interea ex hoc loco differentia, quam ſtatuerunt Graeci inter *Ἑταίραν*, *Παλλακὴν* et *Γυναῖκα*, ſiue matrem fam. *Prima* eſt Scortum, quae vulgo proſtat et corpore quaeſtum facit: *Secunda*, ea, quae vxoris loco ſine nuptiis in domo eſt, (Vide l. 144. *D. de V. S.*) vel, vt plenius

plenius ICtis definiri ſolet, *Ea, quam quis non mariti animo, ſed concubitus tantum cauſa, ſine ſtupri tamen crimine, flagitioue domi habeat.* Concubina ergo cum vna peccat: meretrix cum pluribus. Harum autem vtraque voluptatis cauſa: ſequitur *tertio* Materfam. ſiue vxor iuſta, quam liberorum procreandorum ergo, et in ſemen ciuitatis, domum, peractis ſacrificiis, rite ducimus. *Patere, me,* ait Imp. Verus in *Spartiano* c. 5. *per alias exercere cupiditates meas: Vxor enim nomen dignitatis eſt, non voluptatis.* Non aliter de his diſtinguitur in Iurisprudentia Romana. TAYLOR.

1387. 5. Αγιαλευς.] Lege Αγιλιευς, vel Αγγελευς. Nam fuit Αἰγίλια pagus ſeu demus Antiochidis tribus, et Αγγέλη Pandionidis. PALMER.

Ibid. Recte Αγιλιευς. Ita ſupra pag. 1362. 8. Φερέζοι Αγιλιει. Vide *Valeſium ad Harpocr.* p. 4. et *Meurſium de pagis Atticae.* TAYLOR.

20. μη.] Deerat in omnibus libris, tam ſcriptis, quam prelo cuſis. Recte autem reuocauit bonus *Wolfius.* ὅτι δ Στεφάνῳ εἰσί. *Bodl.* TAYLOR.

27. ηθελον.] ηθελε *Wolfius.* Vide ſupra ad 1386. 5. Modo etiam τῷ κατα Νεαίρας, eodem ſuaſore. Quae vox [ſc. κατα] aberat ab omnibus. TAYLOR.

1388. 7. ψεύσεται.] Ita primus dedit *Wolfius*, credo, ob ſequens ἐξελέγξει. Caeteri vno ore ψεύδεται. TAYLOR.

HIERONYMI WOLFII ANNOTATIONES IN FVNEBREM SIVE DEMOSTHENIS SIVE CVIVSPIAM ALTERIVS ORATIONEM.

Pag. 1388. 2. Ἐν τῷδε τῷ πολέμῳ.] ad Chaeroneam cum Philippo commisso, de quo, praeter Diodorum Siculum et Iustinum, vide Plutarchum in vita nostri autoris et aduersarias etiam Aeschinis et Demosthenis orationes.

1389. 3. ἕν τι τῶν ἀδυνάτων.] Isocrates in oratione κατὰ σοφιστῶν: Ὅμηρος ὑμῖν ἐνδείξασθαι βουλόμενος, ὅτι τοῖς ἀνθρώποις ἕν τι τοῦτο (τὸ τὰ μέλλοντα προγινώσκειν) τῶν ἀδυνάτων ἐστί.

9. εἰρηκόσιν ἐνθάδε.] Extat oratio Periclis funebris τῇ β΄ Thucydidis συγγραφῇ, et Menexenus Platonis, quem edicto iussum esse recitari quotannis publice Athenis ferunt, propter sententiarum grauitatem, quibus ad virtutem, atque amorem patriae, defensionemque ciues accenderentur: et Lysiae ἐπιτάφιος τοῖς τῶν Κορινθίων βοηθοῖς: cui multa non dissimilia habet Isocratis Panegyricus. Eiusdem generis est et eiusdem Isocratis Euagoras: qui a studiosis et vtiliter et iucunde inter se conferentur. Huius autem instituti primi autores fuerunt Aegyptii, autore Diodoro Siculo lib. I. quorum institutum aemulatum Solonem ex Diogene Laertio apparet, cuius haec verba sunt: ἀπειρόκαλον ἐξαίρειν τὰς τῶν ἀθλητῶν τιμάς, ἀλλὰ μόνων ἐκείνων τῶν ἐν πολέμοις τελευτησάντων, ὧν καὶ τοὺς υἱοὺς δημοσίᾳ

σία τρέφεσθαι καὶ παιδεύεσθαι· ὅθεν καὶ ἐζήλων καλοὶ κἀγαθοὶ γενέσθαι κατὰ πόλεμον.

1389. 18. τούτοις ὠήθησαν.] S. οἱ τετελευτηκότες. αὐτὰς pro ἑαυτὰς, sed quia praeceſſit ἡ πόλις, malim omnino legere ὠήθη: idque in vertendo ſequi non dubitaui. tametſi ὠήθη δεῖν minus belle ſonat.

24. φιλοτίμως.] praeclare, honeſte. φιλοτιμία enim ſtudium honoris et laudis ſignificat, rectum etiam et verum, nec ſemper eam, quae in vitio ponitur, ambitionem. Vnde φιλοτιμεῖσθαι ἐπί τινι, rem aliquam ſibi ducere laudi ſignificat.

1390. 3. τὴν ὑπάρχουσαν πατρίδα.] Laudes αὐτοχθόνων, quos indigenas verto, alii Aborigines dicere malunt, vide in Iſocratis panegyrico.

4. ἐξ ἧσπερ ἔφυσαν.] actiuum pro paſſiuo ἐφύθησαν, vel a verbo, quod abſolute capitur, φῦμι: vnde ἔφυν potius, quam a φύω et ἔφυσα.

6. εἰς τὰς ἐπήλυτας.] ἐπήλυτον Heſychius πρόσηλυτον, ἔποικον, ὁ καὶ μέτοικος autore Suida, ἐπήλυδας, ξένους νεωστὶ ἄλλοθεν ἐλθόντας ἐπιλέκτους, ἢ ἐκ ἰθαγενεῖς, interpretatur, hoc eſt, aduenam, inquilinum, hoſpites nuper aliunde huc profectos, adſcitos, aut non indigenas. Eſt autem ἰθαγενὴς ὁ ἐνταῦθα γεννηθεὶς, αὐτόχθων, γνήσιος παῖς, ὁ ἀδιάφθορον ἔχων τὸ γένος, id eſt, hic natus, indigena, germanus filius, incorrupto genere ortus. Sed ad rem, ſi τὰς ἐπηλύτας πόλεις aduentitias vrbes exponas, ineptum fuerit: ſin ἐπηλυτὰς cum accentu in vltima paſſiue legas, quaſi aduentas vrbes, (ſi ita liceat dicere) vel in quas aduentum eſt ab aliis, hoc eſt, in quas alii aduenerunt, idem erit, quod ἀποικίας, coloniae. Quod ſi durius videbitur, mutato verborum ordine, τὰς μὲν ἐπήλυδας (ſic enim habet Aldinum exemplar per δ, non per τ) ἐλθόντας εἰς τὰς πόλεις. eos, qui aliunde in ciuitates venerunt. ſed ego Brucioli retineo lectionem,

transpoſito tantum accentu, *τὰς εἰς τὰς ἐπηλυτὰς πόλεις*, hoc eſt, *εἰς ἀποικίας*, qui profecti ſunt in colonias.

1390. 14. *πάντα γὰρ τὰ τίκτοντα.*] Sic Plutarchus *περὶ παίδων ἀγωγῆς*: *Σοφὸν* (F. *σοφῶς*), inquit, *ἄρα ἡ πρόνοια δίττὰς ἐνέθηκε ταῖς γυναιξὶ τὰς μαστὰς, ἵνα καὶ, εἰ δίδυμα τέκοιεν, δίττὰς ἔχοιεν τὰς τῆς τροφῆς πηγάς*, hoc eſt, ſapienter certe prouidentia bina mulieribus indidit vbera, vt, ſi forte gemellos peperiſſent, geminos haberent alimoniae fontes.

22. *ζῆλον ἔχει πολὺν.*] quae admodum glorioſa ſunt. Sed quia ſequitur v. 23. *καὶ μῆκος λόγου ἄλυπον ἔχοντα*, quid ſi pro *ἔχει* legas *ζηλόν ἐϛι*, vt iungas, *ἐϛὶν ἔχοντα*, *ἀντὶ τοῦ ἔχει*.

23. *ἐπὶ κεφαλαίων.*] id eſt, ſummatim et diſtincte.

26. *ὑπὸ τῶν ἐν γένει.*] a cognatis, ab his, qui ex eadem ſunt oriundi familia. intelligi autem debent non tam *οἱ δῆμοι καὶ αἱ φυλαὶ*, ſecundum quas Attici diſtinguebantur, quam gradus cognationum in linea, vt vocant, deſcendente: cuiusmodi ſunt: Tritauus, atauus, abauus, proauus, auus, pater, filius, nepos, pronepos, abnepos, etc.

27. *ἠδίκησαν μὲν ἐδένα.*] *ῥᾴδιον ἐγκωμιάζειν Ἀθηναίους ἐν Ἀθηναίοις.*

vlt. *πρὸς ἅπασι τοῖς ἄλλοις καλοῖς, καὶ γαθοῖς καὶ δικαιοτάτοις εἶναι.*] comma poſt *ἀγαθοῖς* delendum, ante *καλοῖς* ponendum eſt. Nam praeter caetera omnia, inſigni etiam bonitatis et iuſtitiae laude florebant.

1391. 4. *ἐκ τῆς οἰκείας.*] id eſt *τῆς Ἀττικῆς*. De his, ſiue fabulis, ſiue hiſtoriis, Iſocratem et Pauſaniam conſulito.

6. *οἱ πρὸ ἡμῶν οἰκοῦντες πρὸς ἑσπέραν.*] *πρὸς δύσιν.* Eumolpum Thracem fuiſſe, et Amazones ad Ther-

Thermodontem Themiſcyrae ſeu Cappadociae fluuium habitaſſe tradunt. Qua autem ratione verſus occaſum aut ſeptentrionem progreſſi ſint, et quos populos ſubegerint, noſtra nihil intereſt. Illud noſtra intereſt, cauere, ne Scythicae gentes toto Chriſtiano adhuc reliquo orbe, propter inteſtina bella noſtra, potiantur.

1391. 7. *πάντες ἀδ'.*] pro *ἀδένες*. Sic Iſocrates: *ἓς πάντες ἐκ ἐτόλμων*, pro *ἀδένες*. quanquam *πάντες ἐμφατικώτερον* eſt propter antitheſin, quaſi dicat: ſoli Athenienſes vicerunt eos, quibus alii vniuerſi reſiſtere non audebant.

8. *τῶν Ἡρακλέους.*] Ea de re exſtat elegans Euripidis tragoedia, Heraclidae.

13. *τὰς ζ ἐπὶ Θήβας.*] S. *στρατεύσαντας. οἱ ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας* datiuo, vt ſubintelligas *ἀποθανόντες*, apud Aeſchylum inſcribitur Tragoedia. Vide Ἱκέτιδας et Phoeniſſas Euripidis, et Antigonen Sophoclis.

14. *τῶν εἰς μύθους ἀνηγμένων ἔργων.*] ab *ἀνάγομαι*. Alii *ἀνενηνεγμένων*, ab *ἀναφέρομαι*. Sic Iſocrates: *εἰ καὶ μυθώδης ὁ λόγος γέγονεν.*

17. *τὰς ἐμμέτρους καὶ τὰς τῶν ἀδομένων ποιητὰς.*] malim *τὰς ἐμμέτρους τὰς τῶν*, omiſſa *καὶ* coniunctione, cum *τὰ ἀδόμενα* ſint fere *ἔμμετρα*, et *τὰ ἀδόμενα* non tam pro cantatis, quam pro laudatiſſimis, accipio, *ἀντὶ τῶν φημιζομένων καὶ εὐφημουμένων*. Nam *τὸ ᾄδειν* Varinus exponit *ψάλλειν*, *φημίζειν*, et poetice capi pro *ἀείδειν*, hoc eſt, *ἐμμέτρως καὶ ἐμμελῶς λέγειν*, cum certa menſura et modo dicere. Licet igitur, vt *ἐμμέτρους ποιητὰς* intelligas hoc loco eos, qui ligata oratione ſcripſerunt, *τὰς τῶν ἀδομένων ποιητὰς*, autores cantilenarum.

19. *τῆς αὐτῶν μουσικῆς.*] eruditionis et eloquentiae ſuae, vt etiam ad *συγγραφέας*, id eſt, rerum geſtarum ſcriptores, referatur.

1391. 21. ὅπως μεμυθολόγηται.] nondum a poetis celebrata sunt, quanquam inter Aeschyli tragoedias est, quae Πέρσαι inscribitur. Quod μῦθον esse aiunt λόγον ψευδῆ, τὴν ἀληθειαν εἰκονίζοντα, huc non pertinet, sicut nec eo, vbi dicit Isocrates: ὡς οἱ μῦθοι λέγουσι καὶ πάντες πιστεύουσι. vt poetae, vel arcanae literae, tradunt. Sed ibi plura de hoc vocabulo, quae consulas licet.

24. μόνοις δὶς ἠμύναντο.] Pugna Marathonia et expeditio Xerxis vel pueris notae sunt.

pen. προείρηται μὲν ὃ μέλλω λέγειν ὑπ' ἄλλων.] Sic Isocrates, in oratione ad Philippum, Herculem Agamemnoni praefert, in hanc (vt nos quidem vertimus) sententiam: Susceptaque aduersus Troiam expeditione, quae tum in Asia potentissima erat, tanto praestantior imperator fuit illis, qui post eandem oppugnarunt, vt, quam illi totius suffulti Graeciae viribus decimo demum anno vix expugnarunt, eam ipse intra dies pauciores, quam illi annos, facile vi in potestatem suam redegerit. Paulo post v. vlt. lege δεῖ δὲ μηδὲ νῦν.

1392. 22. τὰς φύσεις ἦσαν συγγενεῖς.] Quomodo? vt maiores et posteri. Nam ad Chaeroneam interfecti ab illis Persarum victoribus oriundi fuerunt.

24. κἀκείνοις καὶ μᾶλλ' ἀμφοτέροις.] Nescio, quomodo haec verba mihi non placent, et tamen nihil habeo melius. κἀκείνοις accipio, τοῖς προγόνοις. pro μᾶλλα malim legere μᾶλλον, vel potius, atque adeo vtrisque.

1393. 8. τἐναντίον ἃ δεῖ.] ἐκείνα, ὃ δεῖ.

10. αὐτάρκεις ἔχει τὰς ὑπήσεις.] vberes suis possessoribus fructus suppeditant, nec alienis adminiculis egent. αὔταρκες, seipso contentum, quod ipsum sibi satis est, quod nihil aliunde requirit ad se tuendum.

1393. 15. ἐνέγκαι.] malim cum Bruciolo ἤνεγκε καὶ χάριν προσποιεῖ legere. Est autem in his verbis, ῥηθῇ, ὑπερβάλῃ, προσέστη, repetenda ἡ τῶν λόγων πειθώ.

16. προσέστη τοῖς ἀκούουσι.] assistit audientibus, id est, offendit audientes. de hac phrasi diximus in Isocratis vita.

19. προϊστάμενά μοι.] id est, ἐπιπολάζοντα, eminentia, ingerentia sese. προΐστασθαι cum genitiuo praeesse tuerique significat. Vnde προστάτης, patronus, defensor. προΐστασθαι cum genitiuo similiter exponit Varinus: sin datiuo iungatur, ἐμποδίζειν, ἐναντιοῦσθαι, id est, impedire et aduersari. Fortasse παριστάμενα, τουτέστιν, ἐπὶ νοῦν ἐρχόμενα: vnde formula ἐκ τοῦ παριστάμενου λέγειν.

26. ὥσπερ ἴχνη γνωρίζουσα.] Memoria cognatorum eis, vestigia recognoscens, etc. S. τῶν παιδευμάτων, exercitationum. Si pro τοιγαροῦν legeretur τούτων οὖν, planior esset Latinis constructio, huiusmodi ἐλλείψεων insuetis.

1394. 3. ἔστι γὰρ, ἔστιν ἁπάσης.] Cicero pro Sestio: Hoc sentire prudentiae est, facere fortitudinis: et de inuentione: Sapientia est moderatrix omnium rerum.

12. ὅτ' ἐνῆν ταῦτα κωλύειν ἀσφαλῶς, τὰ μὲν.] cum liceret illa (τὰ ἐπικίνδυνα, pericula) sine periculo prohibere, partim non prospiceret, partim dissimularet. τὰ μὲν, τὰ δὲ, aduerbialiter accipienda sunt.

21. οἱ τελευτῶντες ἑκατέρων ἐν τάξει.] qui ex vtrisque, id est, vtrinque, in acie occumbunt, tam in victore, quam victo exercitu.

26. τὴν εἱμαρμένην ἔσχε τῇ τύχῃ.] Fatum habuit fortuna, id est, fortunae arbitrio naturae debitum exsoluit. Potest etiam post ἔσχε comma poni, et con-

iungi τῇ τύχῃ τὸ συμβαῖνον πέπονθε, id, quod accidit, Fortunae perpessus est arbitrio. Licet etiam (sed id minus probo) πέπονθε τὸ συμβαῖνον, id passus est, quod fieri solet, id est, nihil ei noui accidit, multi fortissimi viri in acie ceciderunt: Mars fortissimum quemque pigneratur.

1395. 1. πρὸς τῇ τῶν ἐναντίων ἀγνωμοσύνῃ.] praeter hostium imprudentiam. Sic Poenus ille ad Hannibalem, cum post insignem victoriam Roma abstineret, Vincere, inquit, scis, Hannibal, vti victoria nescis. ἀγνώμων, autoribus Hesychio et Suida, est incogitans, inconsideratus, inconsultus, stupidus, ingratus, dissentiens, negligens, errans, indignus venia. quod addunt σύμψηφος, nescio, quam bene τῷ ἐναντιογνώμων quadret. fortassis ἀσύμψηφος legendum, aut ἀγνώμων pro ἁμαγνώμων, vt ἀκόλουθος pro ἁμακέλευθος. εὐγνώμων est εὐχάριστος, εὔνους, ἀνθρώπινος, γνήσιος, εὐδιάθετος, id est, gratus, beneuolus, humanus, germanus, bene affectus. hinc εὐγνωμοσύνη, ἀγνωμοσύνη, substantiua, et aduerbia, εὐγνωμόνως, ἀγνωμόνως. Quod ad historiam attinet, Athenienses in maxima fuisse trepidatione, ex Lycurgo et aliis Graecis oratoribus apparet, ne Philippus hostiliter in Atticam irrumperet, vt alibi annotauimus.

2. κατ' ἄνδρα.] Viritim enim experti.

7. δηλοῖ δ' οὐχ ἥκιστα.] Humanitas quidem Philippi in causa fuit, vt et Diodorus et Plutarchus testantur.

15. τοῦ προεστηκότος αὐτῶν.] Philippum acerrimus eius hostis, Demosthenes, summis laudibus, etiam inter accusandum, vehit. Quare necesse est, eum excellentem fuisse virum, tametsi callidior in gerendis rebus, quam in seruanda fide religiosior, fuisse perhibetur.

1395. 16.

1395. 16. τῇ παραδόξῳ καὶ χαλεπῇ.] S. τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσι. admirabili et iniqua fortuna. Vnde Virgilius, siue quis alius, in eam non immerito inuehitur, his versibus:

O FORTVNA potens,
Tantum iuris atrox quae tibi vendicas,
Euertisque bonos, euehis improbos,
Nec seruare potes muneribus fidem, etc.

Eadem pene Lucianus in encomio Demosthenis.

18. ὄντιν' ἀντιποιήσεσθαι.] F. ὅστις ἀντιποιήσηται: vel, ὥς' ἀντιποιήσασθαι, qui sibi vendicet, adscribat.

20. πάντες ἀφεῖσθαι ναυλίας.] Idem in horum epitaphio carmine, quod in oratione περὶ Στεφάνου citatur, hoc districho dicitur perquam eleganter:

Πάντα κατορθοῦν ἐστι θεῶν καὶ μηδὲν ἁμαρτεῖν
Ἐν βιοτῇ· μοῖραν δ' ἔστι τι φυγεῖν ἔπορεν.
Dii bene perficiunt, quicquid voluere, nec vsquam
Errant: mortales fata maligna trahunt.

1396. 4. ὃ δὲ ἅπασιν.] malim τοῦτο δὲ. et postea v. 5. γεγένηται φανερὸν sine distinctione post γεγένηται. Hoc vero aeque omnibus, qui sunt, hominibus cognitum est, totius Graeciae libertatem, etc.

15. ἐκ τοῦ καθεστηκότος.] Ex hoc, in quo viuimus, mundo. Cicero in Laelio: Solem e mundo tollere videntur, qui amicitiam e vita tollunt, qua nihil a diis immortalibus melius habemus, nihil iucundius.

21. αἱ διὰ τῶν ὀλίγων δυναστεῖαι.] αἱ ὀλιγαρχίαι.

1397. 4. ἔστε ὁ μόνος ταλήθης.] malim μόνος ὁ ταλήθης, articulo transposito.

16. τὸν ἐπώνυμον αὐτῶν.] Eum heroem, a quo cognominati sunt. ἐπώνυμοι dicuntur hi decem, qui hic enumerantur, [qui tribubus nomina imposuerunt.

17. Ἐρεχθέα.] Cum ab Eumolpo Thrace bello peteretur, responsum est a vatibus, fore superiorem, si filias suas immolasset. Sic Codrus, sic Macaria, Herculis

culis filia, sic apud Romanos Decii perierunt, mendacis illius et sanguinarii insidiis, qui hominum interitu delectatur.

1397. 18. ἃς Ὑακινθίδας.] Suidas aliter, τὰς Ὑακίνθου τοῦ Λακεδαιμονίου θυγατέρας sic dici scribit.

24. ἰσηγορίαν.] aequalitatem, par et aequum ius, hoc est, democratiam.

27. φιλοψυχήσαντες.] formidine mortis, in vitae cupiditate.

pen. Πρόκνην.] Vide metamorphoseos Ouidianae lib. 6.

1398. 5. τὰς Λεωκόρας.] De his Pausanias in Atticis, et Suidas in voce Λεωκόριον.

7. οὐ θεμιτὸν αὐτοῖς.] Turpis est enim exprobratio.

Vos etenim iuuenes animos geritis muliebres.
Illaque virgo viri.

10. ἕνεκα τῆς μητρὸς.] Homerus Ἰλιάδος γ'.

Οὐκ οἴη ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δύ' ἕποντο
Εθρη Πιτθῆος θυγάτηρ Κλυμένη τε βοῶπις.

11. Φαίδρας.] Videtur ἁμάρτημα μνημονικόν. Aethra Acamantis auia fuit, Phaedra mater, quam Euripides in Hippolyto suo suspendio periisse tradit. Εὐριπίδου εἰς Ἑκάβην σχολιαστής: Ἀκάμας καὶ Δημοφῶν, οἳ ἦσαν Ἀθηναῖοι τὸ γένος, ἐστράτευσαν ἐπὶ τὸ Ἴλιον, οὐχ ἡγούμενοί τινων. διὸ καὶ Ὅμηρος λέγει, τὸν Μενεσθέα μόνον ἡγεῖσθαι τῶν Ἀθηναίων. ἀλλ' ἐπὶ τὴν ἀπολύτρωσιν τῆς Αἴθρας τούτους ἐστρατευκέναι φασίν. Ἑλλανικὸς δὲ λέγει, διὰ τοῦτ' αὐτοὺς ἀπελθεῖν ἐκεῖσε, ὅπως, εἰ μὲν ἕλοιεν Ἕλληνες τὴν Τροίαν, λάφυρον αὐτὴν καὶ γέρας λάβωσιν. εἰ δὲ μὴ, κἂν λυτρώσασθαι δώροις. ἡ δὲ Αἴθρα Θησέως μήτηρ, Ακάμαντος μάμμη, Αἰγέως γυνὴ, Πιτθέως θυγάτηρ. Homeri item scholiastes εἰς τὴν γ' τῆς Ἰλιάδος ῥαψῳδίαν: ὡς ἱστορεῖ Ἑλλανικὸς, Πειρίθους καὶ Θησεὺς, ὁ μὲν Διὸς ὤν, ὁ δὲ Ποσειδῶνος,

συνέ-

συνέθεντο γαμῆσαι Διὸς θυγατέρας. καὶ ἐκπέμψαντες τὴν Ἑλένην, κομιδῇ νέαν, παρακατατίθενται εἰς Ἀφιδναν τῆς Ἀττικῆς, Αἴθρᾳ, τῇ Πιτθέως μὲν θυγατρὶ, μητρὶ δὲ Θησέως. καὶ ἔτως εἰς ἄδου παραγίγνονται ἐπὶ τὴν Περσεφόνην. οἱ δὲ Διόσκυροι, μὴ ἀπολαμβάνοντες τὴν ἀδελφὴν, τὴν Ἀττικὴν συμπασαν πορθοῦσιν, Ἀθηναν δ' ἐκχμαλωτίζεσι.

1398. 15. ὅτι Κάδμῳ μὲν Σεμέλη.] M. Κάδμῳ μὲν Σεμέλην, vt ſibi conſtet conſtructio. aut v. 16. τῆς δὲ υἱὸς ἦν.

16. τῆς δ' υἱὸν ὄντα θεόν.] Bacchum ſcilicet, quia pollui Dii ſuperi et immortales putabantur ea mentione: ſicut poſtea τῶν Ἀλόπης γάμων paucis meminit, quia inter nuptias et funus ſummum eſt diſſidium. Suidas Alopen Cercyonis filiam eſſe ſcribit, e qua Neptunus Hippothoontem procrearit, tribus Hippothoontiæ Eponymum.

19. ἀμφοτέραις.] Athenis et Thebis propter Bacchum ibi natum.

22. λεγόμενος.] M. λεγόμενον. Refertur enim ad ἀρχηγόν. ος pro ον ſaepe ſcribitur, ob confuſionem characterum.

vlt. ᾤοντο δεῖν προσήκειν.] Alterutrum abundat.

1399. 3. ἡρήσατο.] ἡγήσατο lego.

4. ἄλλων.] Φιλίππων.

12. οἱ δὲ δαίμονες.] lego cum Bruciolo εὐδαίμονες. Intelligendi autem ſunt in pugna interfecti.

24. πολὺν καὶ τὸν ἅπαντα.] Mendoſa videtur lectio, nec tamen occurrit, quo pacto ſit reſtituenda. Sententia quidem plana eſt, quam, neglectis verbis, in vertendo ſequendam duxi.

25. πᾶσαν ὅσην.] lego πᾶσα, omnis, quae appellari Graecia meretur. perſtringi videntur, qui a Philippi ſtetere partibus, tanquam Barbari.

vlt. τοῖς πρότερος ἀγαθοῖς.] vt Aeacus, de quo Iſocrates in Euagora, Minos, Rhadamanthus, etc.

1400. 1.

1400. 1. ἐ γαὲ ἰδὰν τις.] Tali occupatione perquam opportuna vtitur Isocrates in Nicocle de Monarchia Iouis, et in oratione contra sophistas, de Deorum apud Homerum deliberationibus.

3. τῶν ἄνω τιμῶν.] Honoribus apud superos, id est, in terris. Nam, vt nobis Dii, sic nos in Elysio campo degentibus superi sumus.

25. αἵρεσιν.] M. ἀρετὴν, aut προαίρεσιν.

HIERONYMI WOLFII ANNOTATIONES IN ORATIONEM DEMOSTHENIS AMATORIAM.

Pag. 1401. 19. δεκτικοῖς.] lego cum Bruciolo λεκτικοῖς, etsi λεκτοῖς mallem. Vocat autem λεκτὰς, vt opinor, λόγους, auditoriis, aut etiam iudiciis, non lectioni, comparatos.

22. ποιητικῶς καὶ περιττῶς.] poëmati similes et exquisitum in modum confectas esse.

23. τὰς μὲν γαὲ πιθανὰς, τὰς δ' ἐπιδεικτικὰς εἶναι προσήκει.] πιθανὰς, S. τὰς λεκτικὰς, id est, δικανικὰς. ἐπιδεικτικὰς, (nam ἀποδεικτικὰς praue legitur) S. τὰς ἐγκωμιαστικάς. Sic Isocrates in Panegyrico praua de orationibus vulgi iudicia reprehendens: καὶ τοσοῦτον, inquit, διημαρτήκασιν, ὥστε τὰς πρὸς ὑπερβολὴν πεπονημένας πρὸς τὰς ἀγῶνας τὰς περὶ τῶν ἰδίων συμβολαίων σκοπεῖσθαι, ὥσπερ ὁμοίως ἀμφοτέρας δέον ἔχειν, ἀλλ' ἃ τὰς μὲν ἀσφαλῶς, τὰς δ' ἐπιδεικτικῶς. id est: Ac in tanto errore versantur, vt orationes summo studio elaboratas cum forensibus priuatarum rationum conflictatiunculis conferant: quasi vero eas inter se oporteat esse similes, ac non hae securitati, illae ostentationi seruire debeant.

1401. 25.

1401. 25. *ἀπογινώσκω.*] *ἅπερ γινώσκω* lege cum Bruciolo.

1402. 1. *προσεχῶς.*] lege *πρόσεχε, ὡς.* et postea v. 2. pro *ὧν ἠβελήθη* lege *ὃν ἠβελήθην.* post *Επικράτην* v. 3. interpungito.

11. *ἐ μόνον αὐτὸς.*] *αὐτοῖς.* et postea, v. 13. pro *ἐργάζεται, ἐργάζεσθαι.*

18. *μιᾷ γνώμῃ περὶ ἀμφοτέρων χρῆσθαι.*] hoc est, vel honestis vel turpibus de rebus iudicare sine consideratione circumstantiarum. Sed haec sententia de rebus mediis, quae Graeci *μέσα καὶ ἀδιάφορα* nominant, intelligenda est. Nam vt virtute male vti nemo potest, (cum primum enim a recto, id est, medio, deflexerit, desinit esse virtus, vitiique sortitur nomen) sic nec vitio bene quisquam; at vino, coniugio, amore, bello, eruditione, eloquentia, et quae sunt huius generis aliis rebus, quae sunt *δυνάμεις, ὄργανα, τέχναι*, et recte vti et abuti queas. In hanc sententiam Isocrates in Panathenaico. Rerum, ipsarum naturae, inquit, neque prosunt, neque obsunt nobis: sed hominum vsus atque actiones causae nobis omnium eorum sunt, quae a rebus proueniunt. Graeca sic habent: *οὐχ αἱ φύσεις αἱ τῶν πραγμάτων ἔστ' ὠφελοῦσιν, οὔτε βλάπτουσιν ἡμᾶς· ἀλλ' αἱ τῶν ἀνθρώπων χρήσεις καὶ πράξεις ἁπάντων ἡμῖν αἴτιαι τῶν συμβαινόντων εἰσί.*

21. *οἷς μόνον ἴδιον ἦθος.*] quibus duntaxat peculiaris hic mos insitus est, vt non omnes, sed bona et honesta ingenia sibi concilient. Aldinum exemplar habet *ὃ μόνον* pro *οἷς.* Potest etiam sic exponi: nec verbis, nec sententia repugnante. quibus solis, nec iis tamen omnibus, sed bonis et honestis duntaxat, proprius mos conciliari solet. *ἴδιον ἦθος*, S. *τῶν ἐρωμένων.* animi amasiorum solis honestis amatoribus ita sunt dediti, vt eorum proprii esse videantur. In quam

senten-

ſententiam Aeſchines in Timarchum, et Lucianus in Amoribus, et alii paſſim plura diſſerunt, quam bonis moribus expedit.

1402. 24. κατεγνωκόσιν αὐτῶν.] qui, conſcii ſuae incontinentiae, ſe abſtinere a flagitio, data occaſione, non poſſe ſperant, de quibus illud vſurpari queat, ὅτι προφάσεως δέεται μόνον ἡ πονηρία: Improbitati nihil deeſſe praeter occaſionem. Sed prudenter Cyrus apud Xenophontem: οὐδὲ σοὶ συμβαλεύω, inquit, ὦ Ἀράσπα, ἐν τοῖς καλοῖς τὴν ὄψιν ἐνδιατρίβειν: ὡς τὸ μὲν πῦρ τοὺς ἁπτομένους καίει, οἱ δὲ καλοὶ καὶ τοὺς ἄπωθεν θεωμένους ὑφάπτουσιν, ὥστε ἄθεσθαι τῷ ἔρωτι. Tibi etiam, Araſpa, ſuadeo, ne in formoſa facie defigas oculos: Nam ignis tangentes vrit: ac formoſi etiam eos, qui eminus ſpectant, ita ſuccendunt, vt amore ardeant. Recte igitur Hebraeus ſapiens: Qui periculum amat, inquit, dignus eſt, qui in eo pereat.

1493. 1. ὑποψίαν ἔχειν.] ὑπόπτους γενέσθαι, ſuſpectos haberi de turpitudine.

6. ἀνόητον.] Lege οὐκ ἀνόητον.

12. τὸν συμβαλεύειν μέλοντα.] malim cum Bruciolo τὸ συμβαλεύειν, μέλοντα αὐτὸν ὑπεύθυνον. Suaſor obnoxius eſt conſultori ad praeſtandum conſilii euentum. Iniquiſſima certe lex, ſi transferatur et ad ea negotia, in quibus fortuna dominatur, morum quidem praecepta minus periculoſa ſunt.

21. τὰ μετρίως.] lege ἀδὲ τὰ μετρίως.

25. μάλιστα κατεπεῖν.] Lege πρέπειν, ac potius καθήκειν. Iſocrates in Euagora: παῖς μὲν γὰρ ὤν, ἔσχε κάλλος καὶ ῥώμην καὶ σωφροσύνην, ἅπερ τῶν ἀγαθῶν πρεπωδέστατα τοῖς τηλικούτοις ἐστί. Nam in puerili aetate forma floruit et robore et modeſtia, quae dotes eam aetatem in primis decent.

1404. 1.

1404. 1. παρὰ τὴν ἐπιμέλειαν εἰς τοῦτο προαγαγὼν ἥκεις.] pro προήγαγες: tua diligentia eo euexisti. ἥκεις, pro quo alias τυγχάνεις dicunt.

4. ἐχ ὑπὸ μὲν τῶν θεῶν, etc. θαυμάζεσθαι;] Si interrogationis notam verbo apponas, tolerari negatio potest, quam Bruciolus omisit, fortasse quod ἀγωνιστικώτερος ὁ λόγος διὰ τῆς ἐρωτήσεως videretur. quamquam Isocrates etiam interrogationibus in encomiis vtitur, praesertim in conclusionibus aliquorum locorum.

Ibid. ὑπὸ μὲν τῶν θεῶν.] plerumque congruunt hominum iudicia cum fortunae fauore. Ac ita oportere fieri praecipit Manilius Astrologus, de fatali necessitate scribens sapientissimis versibus, quos adscribere placet:

Nec tamen haec ratio facinus defendere pergit:
Virtutemue suis fraudare in praemia donis.
Nam neque mortiferas quisquam minus oderit herbas,
Quod non arbitrio veniunt, sed semine certo:
Gratia nec leuior tribuetur dulcibus escis,
Quod natura dedit fruges, non vlla voluntas.
Sic hominum menti tanto fit gloria maior,
Quod coelo gaudente venit: rursusque nocentes
Oderimus magis in culpam poenamque creatos.
Nec refert, scelus vnde cadat, scelus esse fatendum.
Hoc quoque fatale est, sic ipsum expendere fatum.

17. θνητὸν, ὂν.] θνητῶν, ὄ.

23. πολλοῖς ἤδη.] πολλοῖς ἄλλοις ἤδη.

24. διὰ ῥᾳθυμίαν.] propter ignauiam. Cogita, num potius legendum videatur δι' ἀῤῥυθμίαν, propter indecora lineamenta malamque proportionem, aut etiam gestus et motus corporis indecoros. ῥυθμὸς, εὔρυθμος, εὐρυθμία, ἄῤῥυθμος, ἀῤῥυθμία.

25. συνέπραξαν.] συνεταράξαν.

pen. συνδιέβαλον αὐτῷ.] id est, διέβαλον σὺν τῷ ἀτυχήματι.

1405. 8.

1405. 8. κατεπάγονθ'.] κατεπείγονθ', neceſſaria, vrgentia, hoc eſt, oculi non videndi modo vſum tibi praebent.

9. γιγνομένης.] γιγνωσκομένης τῆς ἀρετῆς.

18. τοσαύτας ὑπεναντιώσεις πρὸς ἄλληλα λαβεῖσα ἡ τύχη.] id eſt, cum vitia virtutibus proxima ſint: vnde fit, vt locus reprehenſioni facillime detur. Hinc ſunt illa Ciceronis in partitionibus, de cauendis iis vitiis, quae virtutem videntur imitari. Nam et prudentiam (inquit) malitia, et temperantiam immunitas in voluptatibus aſpernandis, et magnitudinem animi ſuperbia in animis extollendis, et deſpicientia in contemnendis honoribus, et liberalitatem effuſio, et fortitudinem audacia imitatur, et patientiam duritia immanis, et iuſtitiam acerbitas, et religionem ſuperſtitio, et lenitatem mollitia animi, et verecundiam timiditas, et illam diſputandi prudentiam concertatio captatioque verborum, et hanc oratoriam vim inanis quaedam profluentia loquendi: Studiis autem bonis ſimilia videntur ea, quae ſunt in eodem genere nimia.

22. ὡς εἴθισο.] F. ὡς εἴθισαι φύσιν συνισᾶσα.

pen. τερθρευώμεθα.] τερθρεύειν Heſychius τηρεῖν, σκοπεῖν, λιπαρεῖν, cuſtodire, conſiderare, orare. τερθρεύεσθαι, ἀπατᾶσθαι, ſeduci. τερθρείαν καὶ τέρθρευμα, λογομαχίαν, φληναφίαν, φλυαρίαν, ἀπάτην, id eſt, controuerſiam verborum, nugas, impoſturam exponit.

1406. 11. ἐξαμαρτάνει, προήρηται.] lege in ſecunda perſona ἐξαμαρτάνεις, προήρησαι.

17. ἕτω καλῶς προέῃς τῶν τοιούτων.] Vtrum τῶν ὁμιλιῶν, ἢ ἀνθρώπων; ita tractas eos homines: an ita te geris in iis familiaritatibus? etſi eadem eſt vtrobique ſententia.

22. ἢ γὰρ χάριν.] πρὸς χάριν.

26. συμπίπτει.] συμπίπτειν.

1406. pen.

1406. pen. τὸ τοῖς ἄλλων τρόποις.] M. τὸ τοῖς τῶν ἄλλων τρόποις: aut fortaſſe, τοῖς τῶν πολλῶν τρόποις.

1407. 3. τῆς δὲ πρὸς αὐτὰς δυσχερείας.] Eam, quae aduerſus ipſos eſt, difficultatem: τὸ ὑπ' αὐτῶν τῶν ἐντυγχανόντων δυσχεραίνεσθαι, odium eorum, qui te ſalutant, et tuam conſuetudinem expetunt.

7. ἀδὲν ἂν προέλωνται.] ἀδ' οὐ ἂν προέλωνται. Ne eum quidem, quem caeteris praetulerint.

12. ἥκει τούτων, ἀδ'.] ἥκει, τέτων ἀδ'. comma ponendum poſt ἥκει.

17. θηρωμένης.] θηρωμένων.

22. εὐήθης ἀναμαρτήτως.] εὐήθεια medium eſt vocabulum. alias τῇ πανεργίᾳ opponitur, alias τῇ φρονήσει. hoc loco ſimplicitas intelligitur.

24. οἷος ἄν τις ἐξ ἀρετῆς υἱὸς ἐρῶντι γένοιτο.] Qualis aliquis ex virtute filius amanti naſceretur, vel fieret. Ambiguum eſt, τὸ ἐξ ἀρετῆς, vtrum ad ἐρῶντι, an ad γένοιτο referatur? οἷος ἂν γένοιτο υἱὸς, talis, qualis fieri queat filius, hoc eſt, adoptari, ἐρῶντι ἐξ ἀρετῆς, ab amante propter virtutem. Sicut Pauli Aemilii filium, eum, qui poſtea Scipio Aemilianus, et Scipio minor cognominatus eſt, maioris Africani filius adoptauit. Sic intelligere malo, quam γένοιτο υἱὸς ἐξ ἀρετῆς. Si quis deam VIRTVTEM amaret, non alius ei filius ex ea naſceretur. Eſt enim ποιητικώτερον; etſi demonſtratiuum genus fateor eſſe liberius.

27. ἐχέσας ἔσι.] ἔτι.

1408. 6. τοιαύτην τὴν ἀγωνίαν.] M. ταύτην, vel τὴν τοιαύτην.

Ibid. ὡς καλῶς προείλου.] quam praeclare praecaeteris delegeris. τὸ ἱπποτροφεῖν τῶν εὐδαιμονεςάτων ἔργων εἶναι, id eſt, ſtudium equos alendi beatiſſimorum eſſe munus, in oratione περὶ ζεύγους teſtatur Iſocrates.

1408. 9. δι' ὧν ἐδέτερον παραλιπεῖν.] Bruciolus δι' ὃ ἐδέ. Malim ſic: δι' ὃ παραλιπεῖν ἄξιον ἐδὲ τόν.

12. τῶτ' ἀποβαίνειν.] M. τότου δ' ἐπιβαίνειν, hoc certamen aggredi, amplecti.

15. γυμναζομένους ἐδέν, πρὸς.] γυμναζομένους, ἐδὲν πρὸς. Comma ponendum ante ἐδέν.

16. τὲς τὴν πυγμὴν.] lege τὲς δὲ τὴν.

20. ἐξελέγξω.] ἐξελέξω, ab ἐκλέγομαι, non ab ἐξελέγχω.

26. πρὸς γὰρ τοῖς τιθεμένοις.] Praeclara ſententia. Sic etiam philoſophiae ſtudioſi non tam malignas illas mercedes, quae ipſis hoc numerari tempore ſolent, in praemiis numerandas putabunt, quam ipſam et cognitionis ſuauitatem et honeſtatem exercitationis.

1409. 4. πεποίηκεν.] aut deeſt aliquid, aut certe ſubintelligendum, χρῆσθαι ταύτῃ τῇ ἀγωνίᾳ.

8. νομίζω δ' ἐδὲν εἶναι προύργου.] Lego νομίζων δ'. ſequitur enim ἐψεύσω. cum autem putares.

20. ἑνὸς ἐν.] ἑνὸς δ' ἐν.

21. ταῦτα δηλώσω.] M. πάντας, vel πάντα τἄλλα.

22. Συμμετριώτερον.] M. μετριώτερον, aut συμμετρώτερον. et pro δυνάμει, quod antecedit, fortaſſe rectius συνέσει, aut εὐνόιᾳ, legeretur.

23. ἀφαιρεθέντων.] ſublatis. ἀφεθέντων, dimiſſis, cum Bruciolo legito.

24. τῶν μὲν προορμησάντων, τῶν δ' ὑφηνιοχημένων.] cum quidem alii prouecti eſſent, alii ſubaurigarent. ὑφηνίοχον, aurigae miniſtrum, ὑφηνιοχεῖν, aurigae fungi officio, vulgata Lexica interpretantur. in ὑφηνιόχῳ praepoſitionem ὑπὸ redundare aſſerit Phauorinus, et Heſychius ὑφηνίοχον exponit ἡνίοχον. ἡνιοχεῖν aurigare eſt, quo verbo Suetonius et Plinius vtuntur. Varro etiam aurigor. ὑφηνιοχεῖσθαι autem vtrum pone ſequi ac regere currum, an contra ferri,

ἐναν-

ἐναντίον φέρεσθαι καὶ ὑφορμᾶν, significet, ſtatuere non poſſum: niſi quod exiſtimo, currule hoc certamen fuiſſe potiſſimum celeritatis equorum, et aurigandi peritiae, non etiam conflictum virorum, vt in noſtris ludis equeſtribus, fieri ſolitum, cum quod Horatius canit:

Sunt, quos curriculo pulverem Olympicum
Collegiſſe iuuat, metaque feruidis
Euitata rotis:

tum quod ex Iſocratis oratione περὶ ζεύγους, vbi ζεύγη γὰρ, inquit, καθῆκε τοσαῦτα μὲν τὸν ἀριθμὸν, ὅσοις οὐδ' αἱ μέγιστοι τῶν ἄλλων πόλεων ἠγωνίσαντο, τοιαῦτα δὲ τὴν ἀρετὴν, ὥστε καὶ πρῶτος καὶ δεύτερος καὶ τρίτος γενέσθαι, et e Sophocle, vbi nullius conflictus mentio fit, aliter ſtatuere non poſſum. Quod autem ait, φερομένῳ γὰρ ἐναντίον μέν σοι τῶν ἀντιπάλων ἅρματος, id ſic intelligo: τῷ προορμήσαντος, id eſt, eius, qui anteuertiſſet, equos perterritos, conuerſos, et cum impetu in Epicratis currum eſſe illatos ἐξ ὑποστροφῆς, vt ait Sophocles. ὑφηνιοχουμένων igitur *pone ſequentibus* interpretatus ſum, vt antitheton τῶν προορμησάντων. Sed de re incerta pro ſuo quisque iudicio ſtatuat.

1409. vlt. τὸ σωθῆναι.] periculo non carere eius generis ludos, etiam his temporibus vidimus, et ex fictitio Oreſtis Sophoclei interitu intelligitur in Electra, e qua hos verſus adſcribendos duxi:

Ἕπεσθαι δ' Αἰνιᾶνες ἀνδρὸς ἄξομοι
Πῶλοι βίᾳ φέρουσιν. ἐκ δ' ὑποστροφῆς
Τελεῦντες ἕκτον ἕβδομόν τ' ἤδη δρόμον
Μέτωπα συμπτάμενοι Βαρκαίοις ὄχοις
Κἀντεῦθεν ἄλλος ἄλλον ἐξ ἑνὸς κακοῦ
Ἔθραυε, κἀνέπιπτε, πᾶν δ' ἐπίμπλατο
Ναυαγίων Κρισσαῖον ἱππικῶν πέδον. id eſt:

Poſt autem Aenianis viri effrenes
Pulli vi ruunt: eque reuerſione (id eſt, conuerſi)
Abſoluentes ſextum ſeptimumque iam curſum
Frontes illidunt Barcaeis curriculis.
Exinde alius alium ex vno malo
Vulnerabat et delabebatur, omnisque complebatur
Naufragiis Criſſaeus aequeſtribus campus.

Vide ibidem totam illam narrationem, e qua hunc locum rectius fortaſſis intelliges.

1410. 3. ὁρῶν αὐτῶν ἐνίους καὶ μηδενὸς δεινοῦ παρόντος ὑπερηγωνιακότας.] τὸ αὐτῶν neque ad ἵππους referri, neque ad ſpectatores, neque ad certatores, commode poteſt, cum nihil praeceſſerit. Quare expungendum cenſeo, et legendum γενικῶς, ὁρῶν ἐνίους: iis intellectis, qui extra periculum erant.

4. ἀχ ὅπως ἐξεπλάγης, ἀλλὰ.] non modo non perculſus es: adeo non, tantum abeſt, vt etc.

7. τὰς διευτυχηκότας.] iam ab initio vsque proſpero curſu vſos, quibus nemo ſe contrarium, vt tibi, intulerat.

10. τὰ ναυαγοῦντα.] vocat etiam Sophocles euerſionem curruum ναυαγία.

15. καθέντι.] καθ' ἕν τι tria verba ſunt: in vno quopiam.

18. Ῥαδάμανθυν διὰ σωφροσύνην.] Vide, num potius legendum ſit δικαιοσύνην, ne ſit παρ' ἰσορίαν.

23. τῶν μὴ τὸν τρόπον τοῦτον διακειμένων.] hoc eſt, τῶν μὴ ἐπιθυμούντων τῆς σῆς φιλίας.

26. κυρίου καταξάντος.] Qui potitus eſt vniuerſis, videlicet, temperantia, fortitudine, iuſtitia, pulchritudine.

vlt. δηλοῦσθαι.] ζηλοῦσθαι, fortunatos iudicari.

1411. 2. σαυτὸν προκρίνας.] σαυτῷ.

5. προσυνέζησε.] προσσυνέζησε.

8. τὰς δὲ τὸν.] τῶν.

1411. 11. *καλὸν ποιῆσαι.*] *καλὴν.*

Ibid. *εὐδαιμονίσαι.*] *εὐδαιμονῆσαι.* tuam naturam feciſſe formoſam, non vt ſeducereſe, ſed vtilem, vt beatus eſſes: pro quo fortaſſis *εὐδοκιμῆσαι* commodius legeretur: vt laudarere.

14. *καθ' ὑπερβολὴν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως.*] *ὥστε τὰς ἐπαίνους ὑπερβάλλειν τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν.*

16. *ὁρᾷ τοῖς.*] *ὁρατοῖς*, vel *οἷς μὲν ὁρᾷ τις*, adſpectabilibus, his, quae ſub adſpectum oculorum cadunt.

19. *συμβουλεύειν σε.*] malim *σοί.*

21. *καταστήσεις*] malim *καταστήσαις*, vel *καταστήσῃς*, optatiuo, vel ſubiunctiuo.

28. *καὶ γὰρ τοῖς μὲν ἀφανῆ.*] Similis in Iſocratica paraeneſi eſt ſententia: *τοῖς μὲν φαύλοις ἐνδέχεται τὰ τυχόντα πράττειν*, etc.

1412. 4. *ἐπὶ τῶν ἄλλων λόγων ψευσθέντες.*] qui in aliis deliberationibus falluntur.

6. *διαμαρτῶντες.*] *διαμαρτόντες*, qui aberrarunt, id eſt, caruerunt inſtitutione liberali. Poteſt etiam exponi, qui in errorem inducti ſunt, ſicut ſupra v. 4. *ψευσθέντες.*

21. *τὰ παντελῶς ἐπιπολῆς.*] Attice pro *ἐπ' ἐπιπολῆς. ἐπικόλαια*, *ἡ ἐπιπολαῖα*, expedita, in extremitate, ſeu ſummitate, quam ſuperficiem vocant, haerentia.

23. *ἀνάλωτον πέφυκε.*] Similem ex Euripide, ni fallor, ſententiolam citat Plutarchus: *πᾶν ζητούμενον ἁλωτόν, ἐκφεύγει δ' ἀμελούμενον.* Quicquid quaeritur, comprehendi poteſt, ſed quod negligitur, id effugit.

28. *τὴν δ' ἐπισατοῦσαν*, etc. *ὅπως διακείσεται βέλτιον.*] *καλῶς διακεῖσθαι τὴν γνώμην* ſatis nota formula. Sic Iſocrates in Euagora: *θαυμάζων δὲ, ὅσοι τῆς μὲν ψυχῆς ἕνεκα τῶν ἄλλων ποιοῦνται τὴν ἐπιμέ-*

λειαν, αὐτῆς δὲ μηδὲν τυγχάνοι φροντίζοντες, ἔπεσται καὶ περὶ τῶν πραγμάτων τὴν αὐτὴν διάνοιαν εἶχεν. Demirans eos, qui vitae cauſa caeterarum rerum curam ſuſciperent, ipſam vero mentem, a qua vitae totius vniuerſa ratio pendet, omnino negligerent, in rebus deinde adminiſtrandis idem plane ſenſit ac tenuit.

1412. 28. συνδιατελοῦσαν δὲ τοῖς ἔχουσι.] Sic Cicero pro Archia: Haec ſtudia adoleſcentiam alunt, ſenectutem oblectant, ſecundas res ornant, aduerſis perfugium et ſolatium praebent, oblectant domi, non impediunt foris, pernoctant nobiſcum, peregrinantur, ruſticantur. Quod Demoſthenes breuiter τῇ διανοίᾳ attribuit, id Cicero prolixiore paraphraſi ſtudiis adſcribit. τοῖς ἔχουσι, habentibus, id eſt, mente praeditis, hoc eſt, hominibus. Qui enim διάνοιαν non habet, bellua, non homo, eſt.

1413. 2. ἐν τοῖς σπουδαιοτάτοις.] S. ἀνθρώποις: admirationi eſſe inter praeſtantiſſimos viros, ſi ſubintelligas πράγμασι, propter res praeſtantiſſimas in admiratione durius videbitur.

5. τῆς μὲν γὰρ.] S. τύχης.

6. τῆς δὲ.] τῆς ἐπιμελείας.

7. ἐν ἀνδραγαθίᾳ.] Praepoſitio ἐν haud ſcio an redundet. Nam verbum διαφέρειν datiuo ſimplici fere ac genitiuo iungitur, vt Iſocrates in Euagora: τοσοῦτον δὲ καὶ τῷ σώματι τῶν ἄλλων καὶ τῇ ῥώμῃ διήνεγκεν, ὥστε etc. Ibidem ſine genitiuo: τυραννικὸς, τῷ πᾶσι τούτοις διαφέρειν. Interdum praepoſitiones adduntur, vt paulo infra v. 26. πρὸς τὸ φρονεῖν εὖ παρὰ τὴν ἐπιστήμην διαφέρομεν ἀλλήλων. Iſocrates in Helenae encomio praepoſitionem ἐπὶ addit: τῶν ἐπ' ἀρετῇ διαφερόντων. Legendum igitur et hic fortaſſe ἐπ' ἀνδραγαθίᾳ. Eſt autem ἀνδραγαθία fortitudo militaris, virtus, tropaeum, praeclarum facinus. ἀνδραγαθεῖν

γαθεῖν et ἀνδραγαθίζεσθαι, viri fungi officio, ἀνδρός τι ποιεῖν.

15. τὰς ἐφεξῆς.] praefectos, praefides, curatores. hi ſunt ipſi philoſophi.

18. τεταγμένοις.] τεταγμένης.

20. τί ποτ' ἂν βουληθείημεν μὴ ταύτην κατασχεῖν.] cur ea potiri nolimus?

23. τὰ μὲν δίδακτὰ τέχνῃ.] Similes fere verſiculos citat Plutarchus:

Τὰ μὲν διδακτὰ μανθάνω, τὰ δ' εὑρετὰ
Ζητῶ, τὰ δ' εὐκτὰ παρὰ θεῶν ἠτησάμην.
Quae doceri poſſunt, diſco: quae inueniri,
Quaerito: optanda quae ſunt, a diis precor.

1414. 12. ἀλλ' ἐπὶ τῶν καιρῶν μελετᾷν.] nec in re praeſenti meditari. Iſocrates in oratione ad Nicoclem praecipit ἐπὶ τῶν καιρῶν θεωρεῖν τὰς συμβαλεύοντας, id eſt, in ſubitis arduisque negotiis. ſed ibi plura περὶ τῶν καιρῶν annotauimus.

16. τὰς πολιτικὰς λόγους.] Sic nominat etiam praecepta gerendae reipublicae, non tantum forenſem et ſenatoriam dictionem. Vide vitam Iſocratis et orationem κατὰ σοφιστῶν.

25. ἀκούσεσι.] ἀκούσεις.

vlt. ὑπερηφάνως.] Vnde etiam ſuſpectus fuit affectati regni.

Ibid. τὰ δὲ ταπεινῶς.] Referendum hoc videtur ad familiaritates ſcurrarum et meretricum, et ingenii leuitatem: qui ſe omnium moribus accommodarit, nec tamen libidinibus ſuis modum fecerit. Vnde etiam apud Lacedaemonios ἡ αὐτὴ ἦν γυνὴ, vt ait Plutarchus.

1415. 1. ὑπερακμάτως.] Luxus et libidines Alcibiadis nemo ignorat, qui hiſtoricos attigit.

10. καὶ κύριον αὐτῆς καταστήσαντα.] M. κύριον αὐτῆς καταστάντα, omiſſa coniunctione, et ἀορ. α in β'

in β′ mutato, qui paſſiue vſurpatur: eius imperio poſitum, ſumma reipublicae ad eum delata. poſt v. 12. pro διενεγκεῖν lege διελθεῖν. et v. 14. pro ἀποβέβληκε ἀποβέβηκεν, et v. 15. pro πολὺν πολύ.

1415. 17. ἄνευ τέχνης ταύτης τῆς πραγματείας.] absque huius diſciplinae, id eſt, philoſophiae, arte. malim tamen cum Bruciolo καὶ τοιαύτης τῆς πραγματείας legere.

24. ἔτι τέτων.] σέ τι.

26. προοίμιον τῶν πολλῶν.] M. πολιτικῶν, vt eſt in variis lectionibus annotatum: etſi τῶν καλῶν et τῶν ἄλλων non incommoda eſſet παρωνομασία.

pen. διαιρεῖμαι.] Bruciolus annotauit δὴ αἱρεῖμαι, ego malim δηγεῖμαι.

1416. 2. πραττείας.] πραγματείας ταύτης, id eſt, ἐκ τῆ σοφιζεύειν.

6. τὸ πρὸς Μεγαρέας.] Vide Diogenem Laërtium in vita Solonis de ſimulata eius inſania recipiendae gratia Salaminos.

9. οἱ πλεῖσοι ἐπὶ Ἑλλήνων.] οἱ πλεῖστοι τῶν Ἑλλήνων.

11. τῶν ἑπτὰ σοφιστῶν.] Solonem etiam Iſocrates in oratione περὶ ἀντιδόσεως inter ſophiſtas recenſet. Malim tamen hic σοφῶν legere.

15. ὑφ' ὧν ἔν σοί τε παραινῶ.] Lego cum Bruciolo: ἐγὼ μὲν ἔν ἔτ' αὐτὸς ἄλλως γιγνώσκω, σοί τε παραινῶ φιλοσοφεῖν μεμνημένῳ.

17. διήλθομεν.] lego διῆλθον.

19. ἀναπτήσασθαι.] redire tecum in gratiam, quanquam hic καταχρηστικῶς accipi videtur, pro emereri fauorem tuum.

21. ἐὰν μὴ παρὰ μικρὸν ποιήσῃ.] S. τὰς παραινέσεις τὰς ἐμάς: ſi non parui feceris mea monita.

23. μὴ δ' εἰ τῶν ἐντυγχανόντων.] Neque vero, ſi etc. Eſt prohibendi particula τὸ μὴ, non copulatiua.

1416. 26.

1416. 26. προσέχοντας.] προὲχοντας.

1417. 9. ἑτοίμως ἐν ἀγῶνι.] bifariam intelligi poteſt, vel, me cupide ſpectaturum, quodnam de te ſpecimen praebeas: vel, ſtatim fore, qui mihi litem moueant, ſi te ſecus geſſeris: et ſic accipiendum probat id, quod ſtatim ſequitur.

11. τῆς σῆς φιλίας ἀνεπιτίμητον.] S. ἕνεκα. mihi tua amicitia non debet crimini dari, aut eſſe fraudi.

26. τὸ μὲν ἐν ἐμὸν ἦν ἔργον.] ἦν Bruciolus recte omiſit.

vlt. ἐπιπολαίας.] leues, parui momenti, non ſolidas, nec diu duraturas.

1418. 9. ἔλοιτο, βελόμενος φίλος.] poſt ἔλοιτο interpungendum, comma ante φίλος delendum.

HIERONYMI WOLFII
ANNOTATIONES
IN DEMOSTHENIS EXORDIA
CONCIONVM.

In I.

Initium huius exordii fere conuenit cum exordio primae Philippicae.

1418. 3. οἱ πλεῖστοι τῶν ἐωθότων.] Plurimi ſolitorum. Haec ſat commode reddi nequeunt. Nam et eandem breuitatem latinus ſermo reſpuit, et, ſi participio infinitiuum, qui ſubintelligitur, ſubiicias, moleſta eſt repetitio. Sed ego meum tenebo inſtitutum, vt non temere vllum verbum, cuius aliqua modo vis ſit, praetermittam, Lectorem orans, vt aſperitatem dictionis non tam oderit, quam veritatem interpretationis amet.

1418. 8. *κατὰ τούτους.*] Secundum hos dicere, id est, illis assentiri. Legendum *μετὰ τούτους*, vt sit antitheton *τῷ πρώτος*, primus, post hos.

1419. 1. *ὡς ἐκ τοιούτων.*] Hoc est, *δυσκολίαν ἐχόντων πραγμάτων*: vt talium, hoc est, arduarum rerum, natura patitur.

4. *ἐπὶ τῷ πολεμεῖν ὄντες.*] Dum in bellando essetis. Sic Terentius: Ctesipho totus in amore est. *ὁ Κτησιφῶν ὅλος ἐπὶ τῷ ἐρᾶν, ἢ, ἐπὶ τῷ ἔρωτός ἐστι*: vel, *ἢ τῷ ἐρωτι.*

5. *εἰ γὰρ ἐκεῖνα.*] *τὰ ἐπὶ τῷ πολεμεῖν.*

7. *βελτίω.*] Scilicet *τὰ πράγματα.*

8. *προσάττοι τούτων, ὀρθῶς.*] Lego *προσάττοι, τοῦτον ὀρθῶς λέγειν*, mandet, eum recte dicere.

12. *καὶ ζημιώμενοι, ταῦτα λέγῃ.*] Ante *ταῦτα* comma ponendum. Est autem familiare Demostheni, relatiua priore, antecedentia posteriore loco ponere, *ἃ ταῦτα.* Similis fere sententia est in 2. Olynthiaca, et oratione *περὶ τῶν ἐν Χερρονήσῳ.*

16. *ἂν ᾖ μὴ προσήκουσα, ἐργῳ ζημία γίγνεται.*] Sic distinguendus hic locus, vt interpungas ante *ἂν*, et post *προσήκουσα.* Mox v. 19. *ἐθελοντὰς* lege, ab *ἐθελοντής.*

In II.

22. *παρίσαταί μοι.*] Assistit mihi, id est, *δύναμαι*, possum, in promtu mihi est. vt in Olynth. 3. annotauimus.

Ibid. *τό, τε τῆς πολιτείας ὄνομα ὑμῶν ἀκούσω.*] Ambiguum est, *ὑμῶν* vtro referatur, ad *πολιτείας*ne, an ad *ἀκούσω.* malo tamen exponere: audito e vobis reipublicae nomine: quam, audito reipublicae vestrae nomine. Sequitur enim v. 25. *τὴν πολιτείαν δημοκρατίαν ὀνομάζετε*, rempublicam democratiam nominatis.

27. *ἀκούσαντας.*] Malim *ἀκούοντας.*

1419. 27.

1419. 27. ὃ καὶ θαυμάζω τίς ἡ πρόφασις.] Pro ὃ, ὃ, τίς τότε. est Graeca breuitas et ἔλλειψις: nisi forte legendum sit οὗ.

pen. πότερον προῖκα.] Vtrum gratuito dicere illa ipsos putatis? perstringit oratores aduersae factionis, vt largitionibus corruptos.

1420. 1. καὶ πλείω σιωπῇ.] Plura etiam silentio potius darent, id est, tacentibus, quam dicentibus. et fortasse legendum σιωπῶσι. Hoc non ita intelligo, vt Demosthenes in Harpali causa, Plutarcho autore, viginti talentis tacuit. Sed hoc dici puto, illos oratores non modo esse corruptos, sed etiam ineptos, vt qui illis noceant, quos defensos velint. Praestat autem taceri omnino, quam male agi causam.

7. τοῦτο τοίνυν φυλάττεσθε μὴ πάσχειν.] Sine interpunctione legendum, μὴ πάσχειν τοῦτο, ἀντὶ τοῦ μὴ οὕτω διακεῖσθαι τὴν ψυχήν.

10. ἡνίκα ἐδοτιοῦν ὑμῖν πλέον ἔσαι.] Quando vobis nihilo plus erit, id est, ἡνίκα ἐδὲν ὠφελήσει, cum intellecto errore nihilo vobiscum agetur melius. D. Basilius huic formulae datiuum participii addit: ὅταν ἐδὲν ἔσαι πλέον ἀνιωμένοις.

In III.

16. τὸ δὲ μηδοτιοῦν μεταλαμβάνειν τὸν δῆμον.] At rei prorsus nullius participem esse populum, id est, sublatam esse populi autoritatem. Potest etiam exponi: Illud autem, quod populus nihil omnino mutat, nullum hisce malis remedium quaerit, etc. Sic verbo μεταλαμβάνειν vsus est Isocrates in Panathenaico: καὶ μηδεὶς ὑπολάβῃ με ταῦτ' εἰρηκέναι περὶ ταύτης, ἣν ἀναγκασθέντες μετελάβομεν. Nec vero de ea me republica quisquam dixisse haec existimet, quam coacti pro altera sumus amplexi. Dubitari tamen potest, an ibi legendum sit potius μετεβάλομεν, a μεταβάλλειν, non

non a μεταλαμβάνειν, quod Hesychius μεταλαγχάνειν καὶ μετέχειν exponit.

1420. 17. τὸς ἀντιπεράττοντας περιεῖναι.] S. τῷ δήμῳ. eos, qui populo aduersantur, superiores esse, vel superstites, non tolli e medio. Nam vtraque est verbi περιεῖναι significatio.

In IV.

Ad vers. 21. Hoc est primae Olynthiacae exordium, paucis duntaxat verbis mutatis. Lego et hic v. 24. ἐθελοντὰς, ὀξυτόνως. pro αὐτὸς v. 25. fortasse legendum ἀπάντων τῶν βουλομένων.

In V.

1421. 3. ἔστιν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι.] Aldinus codex habet ἔστι δὲ, ὦ. Sic continuaretur cum quarto. Parum autem refert, siue nouum hic exordium facias, siue cum superiore (quod quidem non inepte fieri potest) coniungas. Ego in iis, quae separaui, particulas connectentes, οὖν, δὲ, et similes, deleui.

5. ἀπάντων ἀκοῦσαι.] S. τῶν βουλομένων συμβουλεύειν.

Ibid. καὶ γὰρ πολλάκις συμβαίνει.] M. ἂν συμβαίνοι, vel συμβαίνει per ει.

6. ἕτερον δέ τι.] S. ὀρθῶς.

7. ἐκ μὲν οὖν τοῦ θορυβεῖν.] Hoc est, τῷ θορυβεῖν καὶ δυσχεραίνειν. dum tumultuamini, et fastiditis ea, quae dicuntur. Nihil opus est subtiliter disputare, vtrum τὸ θορυβεῖν antecedat, et τὸ δυσχεραίνειν sequatur, an τὸ δυσχεραίνειν causa sit τοῦ θορυβεῖν, cum vtraque coniungi soleant.

10. παραλήψετε.] παραλείψετε legendum per ει, a παραλείπω, non per η, a παραλαμβάνω: quorum verborum tempora, quae η et ει habent, crebro permutantur.

In VI.

In VI.

1421. 14. ὁρῶν μέν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι.] Videtur hic nouum esse exordium. Fel. legit ὁρῶν μὲν γάρ, vt cum superiori connectatur. Sed haud dubie legendum ὁρῶ. alioqui, cum sequatur ὃ μὴν ἀλλὰ, v. 17. esset ἀνθυποδοτον.

16. ὅς τε ἂν ἀκούσητε λόγος ἡδέως.] Atticum pro ὧν τε λόγων.

17. ἃ τις εἴσεται χαριεῖσθαι.] Ea dicere, quibus te gratiam initurum putes.

19. ὑφίστασθαι περὶ ὧν.] περὶ ἐκείνων, ἃ. Sustinere propter ea, quae prodesse putet, siue explodi, siue quid vobis aliud visum fuerit.

21. κἂν ἄλλο τι βέλτιον ὑμεῖς.] F. A ὑπομένειν.

25. χρήσεσθε τούτῳ.] Malim χρῆσθε, vel χρήσεσθε, propter particulam ὅπως.

pen. ἀηδὲς ἐδὲν τοιοῦτον.] Malim τοσοῦτον. particulam ἐδὲν non puto reiiciendam, tametsi ἐδὲ negatio praecessit. Sed duriuscule cohaerent τοσοῦτον ἢ εἰ. F. τοσοῦτον, etc. ὅσον εἰ.

1422. 3. ἄλλως τε καὶ συνειδότας.] Pro συνειδότων, ἐπειδὴ συνοίδατε, praesertim cum noueritis.

4. μετεγνωκότας.] Mutasse sententiam.

6. ἀντιλέγειν.] Lege ἄν τι λέγειν, tribus verbis.

In VII.

9. παρὰ πάντων τῶν συμβεβηκότων.] Ab his. M. περὶ, de his, quae acciderunt, vel de euentis. Sed legendum censeo συμβεβουλευκότων.

10. ὄντας ἐγγυτέρω τοῦ, τί πρακτέον, εὑρῆσθαι.] Esse propiores, vt, quid agi debeat, inuentum sit, id est, nihilo propius accessisse ad inuentionem, vel, aeque longe abesse ab eius inuentione, quod fieri conueniat, etc.

11. ἀναβῆναι.] Videtur idem esse, quod ἄνω βῆναι, adscendisse. Vnde et Κύρου καὶ Ἀλεξάνδρου ἀναβάσεις dicitur a Xenophonte et Arriano de-

no descripta, expeditio contra Persas: et Plutarchus in vita Demosthenis: τῷ δ' ἄνωθεν ἐκ Σάρδεων καὶ Ἐκβατάνων ἐπιβατὸς χρυσίῳ γεγονώς. Vnde apparet, verbum ἀναβαίνειν de loco editiore proprie intelligi. Et Isocrates in Panegyrico de Persis loquens: Τοιγαροῦν, inquit, οἱ καταβαίνοντες αὐτῶν ἐπὶ θάλατταν, οὓς καλοῦσι σατράπας, ὑβρίκασι τὴν ἐκείνων παίδευσιν.

1422. 14. ἑαυτῶν κατηγοροῦσι.] Id est, ἀλλήλων. mutuo accusant, vel, se inuicem.

22. ὅτι δὲ ὑμῖν.] Quia vero vobis non confert, scilicet, aures praebere vitilitigatoribus.

25. τῶν αὐτῶν τούτοις οὐδὲν.] nihil eorundem illis faciam, id est, eos minime imitabor.

In VIII.

1423. 1. Hoc est exordium orationis περὶ συμμοριῶν, verbo vno duntaxat atque altero mutato.

In IX.

22. Hoc est exordium orationis ὑπὲρ Μεγαλοπολιτῶν.

1424. 2. τὸ τῇ φωνῇ λέγειν ἀττικιεῖ.] In oratione p. 202. 11. ἀττικῶς.

14. ὑπ' αὐτῶν.] S. τῶν τε τοῖς Λάκωσι καὶ τῶν τοῖς Ἀρκάσι συνειρηκότων. In oratione est ὑφ' ἁπάντων, p. 202. 22.

In X.

23. διὰ τὰς καιρὰς ἐνίων ὑπεναντίων αὐταῖς.] Libet ad huius loci declarationem pauca ex epistola Ciceronis ad Lentulum adscribere: Neque permanendum, inquit, in vna sententia, conuersis rebus, ac bonorum voluntatibus immutatis, sed temporibus assentiendum. Nunquam enim praestantibus in Republica gubernanda viris laudata est in vna sententia perpetua permansio. Sed vt in nauigando tempestati obsequi artis est, etiamsi portum tenere non queas, quum vero id

ro id possis mutata velificatione assequi, stultum est, eum tenere cum periculo cursum, quem coeperis, potius, quam eo commutato, quo velis tandem peruenire: Sic, quum omnibus nobis in administranda republica propositum esse debeat (id quod a me saepissime dictum est) cum dignitate otium, non idem semper dicere, sed idem semper spectare debemus.

In XI.

1425. 10. ἁμάρτημα τὸ συμβουλεύειν προτιθέναι.] Erratum fuerit, conuocare senatum, proponere deliberationem, dare consulendi potestatem.

13. ὡς δοκιμάσαι δέον.] Quasi probandum sit.

14. τοὺς βουλομένους λέγειν.] Quae sequuntur, v. 15. sic legenda sunt: παρὰ μὲν γὰρ τῶν ὅλως ἀποστερεῖσθε ἐκ τοῦ τοῦτο ποιεῖν, etc. et postea v. 18. pro οἷόν τε lege οἴονται.

In XII.

1426. 2. κατηγορίας προέσθαι.] Accusationes abiicere. malim ὑπερθέσθαι, differre, in aliud tempus reiicere.

3. καθ' ὅτου πέπεικεν.] Contra quem. malim καθ' ὅ, τι, prout visum fuerit.

6. τοῖς πεπραγμένοις.] Malim τῶν τοῖς.

In XIII.

15. οὐ τὸ.] οὕτω.

19. τοῦ τοσοῦτον.] τοῦ delendum.

26. προσήκειν.] προσήκει.

1427. 2. ἀξιόχρεώς ἐστι.] Sententia est, euersionem legum rem esse tantam, vt nullo satis magno supplicio coerceri possit et vindicari, neque, etiamsi mulcta irrogetur delinquenti, propterea quicquam consultum esse reipublicae.

In XIV.

7. ὅτι μόνον.] ὅτι οὐ μόνον lege.

1427. 8.

1427. 8. ἀλλ' οὐδ' ἐγγὺς εἶναι.] Sed nec prope esse recte sentiendo, id est, multum abesse, vt recte sentiant.

15. ὥσπερ ἐκ γένους.] Tanquam e familia vel genere, hoc est, haereditariam.

In XV.

17. βελοίμην τοίνυν ἄν.] τοίνυν recte videtur omitti, alioqui hoc erit cum superiore coniungendum.

27. καὶ τὰ τῶν ἄλλων.] S. ἔργα τὰ προσήκοντα τοῖς ἄλλοις. Quid alii praestare debeant.

28. ἰδίᾳ.] καὶ ἰδίᾳ.

1428. 1. ἐπιτιμᾷν, εὐλαβεῖσθαι.] Malim ἐπιτιμᾷ, εὐλαβεῖται.

2. καθηκόντων ἅπαντες ἔσεσθε.] Censeo legendum καθηκόντων ἅπαντες διαπεπραγμένοι, vel πεποιηκότες ἔσεσθε.

4. ὃς ἂν ὦν τῆς εἰρωνείας.] Quod intra istam dissimulationem veniat, id est, interpellet, abiicere cogat.

6. προσάγοντα.] προσάγειν οἱ πολέμιοι dicuntur hostes, cum exercitum admouent. Legi etiam queat προσιόντα.

In XVI.

10. περὶ μὲν τῶν παρόντων.] Pleraque sumta ex oratione περὶ συντάξεως.

15. ἐχ ὡς ἀσυνοισόντων, ὅταν τις λέγῃ.] παρὰ τὸ συμφέρειν. Non quasi non vtilia dictu futura sint. Sed malim συνησόντων, παρὰ τὸ συνιέναι. Non quin intellecturi sitis. Ita enim sententia postulat. Etiam 3. Olynth. tribuit Athenienſibus intelligendi acumen, sed cum ignauia, hic vero cum peruersitate coniunctum. Vides, vna litera permutata, οι ἀντὶ τοῦ η, quantum discrimen faciat?

22. ἀλλὰ τὰς ὑστάτας.] Belle inter se respondent, αὐτίκας, ὑστάτας, ὁμοιόπτωτα.

In XVII.

In XVII.

1429. 5. *ταύτην τε ἀληθῆ.*] Similem sententiam in Panegyrico habet Isocrates, cui Demosthenes opportune hic illud peruulgatum adiungit, *μισῶ σοφιστὴν, ὅστις ἑχ αὑτῷ σοφός.*

In XVIII.

13. *περαίνειν.*] Malo *παραινεῖν.*

14. *τοῦτ' ἀφέντας.*] Lego: *εἰ δὲ μὴ, τότ' ἀφέντας.* Sin minus, tum omissis.

19. *μήπω τότε δεδωκότας πεῖραν.*] De quibus id nondum compertum est. Sententia est, veteres magistratus emolumenta, nouitios gloriam habere propositam, neutros spectare vtilitatem publicam.

20. *εὐδοξῶσι.*] Lego *εὖ δόξωσι.*

25. *ἃ παραινῶ.*] Quid si *ἅπερ αἰνῶ*, ea, quae probo, legas?

In XIX.

1430. 3. *ἂν ὑμεῖς.*] Quae sequuntur, sic legi et distingui velim: *βραχύ τί μοι πεισθῆτε πάνυ.*

9. *τοῦ πρὸς.*] Malim *ἢ τοῦ.* aut certe subintelligitur haec particula: non minus, quam eius. Alioqui significaret, non minus, quam is, etc. quod est ineptum.

12. *ὃ γὰρ αὐτὸς.*] Lego *ὁ αὐτός.* Similis sententia est in exordio Isocraticae orationis *περὶ εἰρήνης.*

14. *τί πρῶτον δοκεῖ συμφέρειν;*] Si legas, *καὶ τοῦ σκέψασθαί τι, πότερον δ. σ.* vertes: et considerandi quippiam, vtrum id profuturum esse videatur?

In XX.

16. *βελευόμενος.*] M. *βελευσόμενος.* et v. 22. *ὑπομείναντε.*

In XXI.

1431. 13. *ἐφ' ἡσυχίας.*] per otium.

15. *περιέργως.*] Superuacanea. *παρέργους*, praeter rem, aliena ab instituto.

1431. 17. ἐάν ἄρα τε.] Pro τινὸς. ſi alicuius rei mentionem fecero.

In XXII.

21. εἰ καὶ τὸν ἄλλον χρόνον, ὦ ἄ. A. μηδενὶ συμπολιτευόμενοι.] Si ſine ſtudiis partium et factionibus curaſſemus rempublicam. συμπολιτεύεσθαι et ἀντιπολιτεύεσθαι contraria ſunt.

26. λόγε τυχεῖν.] Dicendi poteſtas datur.

pen. εἰ μὲν ἓν δεῖ ταῦτα πυνθάνεσθαι.] Corruptum eſſe hunc locum exiſtimo, nec habeo tamen in praeſentia, qui emendem. Diuinandum igitur hic potius, quam interpretandum fuit. Veneta Franciſci Brucioli editio hic tria fere magna folia, et exordia circiter quindecim, non quidem praetermiſit, ſed in alium locum tranſtulit, et cum hoc exordio, eius exordii, cuius initium eſt: Οὔ μοι δοκεῖτε, ὦ ἄ. A. περὶ ἧς οἴεσθε, etc. p. 1448. 10. haec verba ἐκ τῶν παρεληλυθότων χρόνων καθέλκειν τριήρεις, p. 1432. 1. continuauit: et poſtea hoc exordium ſubiecit: Οἶμαι πάντας ἂν ὑμᾶς, ὦ ἄ. A. ὁμολογῆσαι, etc. Quae editio, quia Io. Bernardi Feliciani, viri doctiſſimi, et de Demoſthene praeclare meriti, induſtria, infinitis prope locis longe eſt, quam aut Aldina, aut Heruagiana vetus, emendatior, operae pretium eſſe putaui, in hac poſtrema recognitione a mei exemplaris ordine recedere: ac Brucioli editionem, quam Heruagiana poſterior, a me cum annotatiunculis meis ad Oporinum miſſa, imitata eſt, ſequi. Habet autem hoc exordium lemmata quaedam Philippicarum orationum, in quibus haec corrigenda videntur.

Ibid. καὶ σκοπεῖν.] καὶ μὴ σκοπεῖν.

vlt. καὶ πάσχειν.] F. καὶ φάσκειν. et p. 1432. 16. περιέσαι.

1432. 18. κρίνετε δ' ὧν.] κρινεῖτε δ' ὃ ἄν.

19. ἐγὼ δὲ βέλομαι.] M. ἐγὼ δὲ βελοίμην ἄν.

1432. 24.

1432. 24. μηδ' ἀναλαβεῖν.] μηδ' ἀναβάλλεσθαι.

In XXIII.

1433. 6. ὅσην ὑπὲρ.] M. ὅσηνπερ.

10. εἰς ἃς ἂν ἥκωσιν.] S. αἱ πράξεις. ad quos eae venerint. Res enim in eorum poteſtate ſunt, a quibus adminiſtrantur.

19. παρὰ τὴν αὐτὴν γνώμην.] Ob eandem ſententiam, id eſt, negant, alios ita eſſe defendendos, vt ipſi, neceſſe ſi ſit, defendi nos velimus. quid vero, ſi legas καὶ παρὰ τὴν αὐτῶν, contra ſui animi ſententiam?

In XXIV.

27. φήσετε.] Malim φήσαιτε.

pen. τῶν ἐπιτιμώντων.] Id eſt, ἢ τὰς ἐπιτιμῶντας. Sic Ariſtoteles: τοῖς εὐδόσιν ἡδίων ἡ διαγωγὴ τῶν ζητούντων, id eſt, ἢ τοῖς ζητοῦσι.

1434. 3. ὑποληπτέον εἶναι.] Exiſtimandum eſſe, haec duo verba, vndecunque in contextum orationis irrepſerint, ſuperuacanea eſſe puto.

5. καὶ μέχρι τοῦ.] Et quo vſque tandem haec progredientur? μιμητικῶς haec accipienda ſunt.

In XXV.

19. ὡς ἀτύχημα ἂν φαίη.] Aut φανείη, aut φαίη τις.

21. ὑπὲρ αὐτῶν μὴ ἔχειν.] S. εἰπεῖν. At ſua facta non poſſe, vt cuiusque dignitas poſtulat, defendere.

pen. πλεονεκτοῦσιν εὐηθείας.] Veſtra bonitate fruuntur. hoc malo, quam εὐηπίας, quod Bruciolus habet.

1435. 1. οἵοις ἐδ' ἔστιν ἂν τῶν ἄλλων.] Bruciolus ἐδέ τις ἄν. Ego malim οἵοις ἐδέσιν ἂν τῶν ἄλλων, qualibus aliorum nullis vti queant. ac prope affirmarim, ita eſſe legendum. Nam et facilis lapſus eſt, ἐδ' ἔστιν pro οὐδέσιν ſcribere, et alioqui conſtructio non quadrat.

4. τέτρις Ῥοδίων.] F. τὸν τῶν Ῥοδίων.

20. καταδουλοῦσθαι βουλόμενοι τοὺς αὐτῶν πολίτας, διαβάλλουσιν ἡμᾶς.] Qui ſuos ciues opprimere

ſeruitute ſtudeant, calumniari nos. comma non poſt βελόμενοι, ſed ante διαβάλλεσι ponendum. praepoſitionem πρὸς redundare puto. nam verbum διαβάλλειν e ſuperioribus liquet ad Athenienſes pertinere.

In XXVI.

1435. 25. πράξασιν.] Id eſt, εἰ ἂν ἐπράξατε, ſi felix eſſet euentus.

Ibid. λέγειν γὰρ εὐφήμως πάντα δεῖ.] omnia enim placide ſunt dicenda, id eſt, non eſt vtendum verbis aſperioribus, aut vocibus mali ominis. Hac parentheſi rationem reddit, cur dicat potius εὐτυχῶς καὶ καλῶς: quod alterum membrum hac de cauſa praetermiſit.

26. τὰ τῆς αἰτίας.] *Cauſa* hic potius, vt de rebus proſperis, quam *crimen*.

vlt. ἐξαπατᾷν ὑμᾶς αὐτὸς.] Ab eis ſeduci vos.

1436. 3. ὡς ἄνθρωπος (non ἀνθρώποις) καὶ πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν.] Vt homo et coram vobis auditoribus.

7. προσυποσχεῖν.] S. λόγον. Fortunam quoque praeſtare. Sic Cicero: Nihil eſt ſapientis praeſtare praeter culpam.

13. ὡς εὖνους.] S. ἐστὶ. ſe eſſe beneuolum, bene velle.

14. εὔχομαι δὲ.] Alii δὴ.

18. ἐσπουδακότας.] ἐσπουδακότος in genitiuo.

In XXVII.

20. εἴη εἶναι.] Id eſt, δύναιντο εἶναι. Fieri queat, vt eadem et probentur nobis, et vtiliſſima ſint.

22. καὶ ὄντων ἀληθῶς.] ὄντων pro imperatiuo accipio, ὑποθετικῶς. Eſto ſane, reuera ita ſit. Quid vero, ſi pro καὶ ὄντων legas κρινόντων, ſcilicet ὑμῶν, ſi vere iudicetis? Aut, ταὐτὰ καὶ δοκεῖν τὰ βέλτιστ' ὑμῖν, καὶ εἶναι ἀληθῶς.

1436. 23.

1436. 23. δεῖ μέντοι.] Iam conceſſioni correctionem ſubiicit.

24. βελομένυς καὶ κοινῶς.] βελευομένυς καὶ κοινῶν, ſcilicet πραγμάτων. Sin κοινῶς ad verbum ἀκύειν referes, particulam καὶ omiſſam velim. Mox v. pen. τῶν: αὐτῶν τύτων τῶν πεπραγμένων, addito articulo.

vlt. νομίζω δὲ καὶ ὑμᾶς.] S. εἰδέναι.

1437. 5. ἔσι δὲ τοῖς μάλιςα πεπεικόσιν ὑμᾶς ταῦτα, ἐφ' ὧν νῦν ἐςε, τύτοις καὶ μάλιςα συμφέρον, τὸ λόγυ τυχεῖν τὰς ἀντιλέγοντας.] Eſt autem, qui iſta, in quibus nunc eſtis, maxime perſuaſerunt, his vel maxime vtile, vt, qui contrarium ſentiunt, audiantur. τύτοις pleonaſmus elegans. καὶ μάλιςα, vel maxime, ἐχ ἥκιςα. Similis ſententia eſt in fine orationis περὶ συμμοριῶν, p. 189. 27. κἂν ταῦτα ποιῆτε, καὶ ὑμῖν αὐτοῖς καὶ τοῖς τἀναντία πείθυσι τὰ συμφέροντα πράξετε· ἃ γὰρ ἐργισθήσεσθε αὐτοῖς ὕςερον, νῦν ἁμαρτόντες.

9. τῦτο πράξαντες.] Id eſt, ἀντιλέξαντες.

Ibid. ἀθώυς τὰς κινδύνυς.] Innoxia pericula, id eſt, vel non accuſabuntur, vel abſoluentur ſententiis iudicum.

10. ποήσυσιν αὐτοῖς.] τοῖς ὑμᾶς πείθυσι.

11. ἔκειν γε ἔξυσιν.] Saltem non poterunt.

12. ἦν ἔργων.] ἔργον. Audire, quaecunque hominis officium fuerit: fortaſſis ἠκέσθαι, vt auditi ſunt. Nam audire licuit omnibus, perorare non item.

In XXVIII.

16. εἶμαι δεῖν ὑμᾶς.] Eſt exordium orationis de libertate Rhodiis reſtituenda.

In XXIX.

1438. 5. ἄνευ λογισμοῦ τι πεπονθέναι.] Quibus ſine ratione vulgus nonnihil eſſe affectum, vel motum, ἐν πάθει γεγονέναι.

7. μὸ καὶ μετὰ.] Lege μὴ.

1438. 11. *τῶν ἐπιθυμιῶν κρείττω.*] Affectus rationi obedientes praebendi. et Cato:

Pauca voluptati debentur, plura ſaluti.

13. *ἐν ἡδονῇ πράττειν ὄνθ'.*] *ἡδέα εἶναι*, eſſe voluptati.

18. *δοκιμάζοντες.*] *τῷ δοκιμάζειν*, non inopia iudicii, ſed prauitate ingenii. Mox v. 21. lege *καὶ μεταπεισθείητε.*

22. *ὁ μὲν ἀγνοεῖν ὑμᾶς τὸ συμφέρον, ὁ δ'.*] Sic legendum puto, pro *οἱ μὲν, οἱ δὲ.* Sin minus, alius vos dicet in ignoratione verſari, alius, quod aliquis voluerit, id dicet: id eſt: Erunt, qui vos reprehendant, erunt etiam, qui vobis blandiantur et aſſententur.

In XXX.

26. *εἴ τινες.*] *οἵτινες* lege.

1439. 7. *ἀκέσετε.*] Lego *ἀκέσαιτε.*

11. *πάσχοντες.*] Lego *παρασχόντες.*

In XXXI.

14. *ἐγὼ μὲν δή.*] Videtur cum ſuperiore poſſe coniungi. ſed parum refert.

15. *αὐτοῖς εἰπεῖν.*] Aut his, qui a me diſſentiunt, aut pro *ὑμῖν* poſitum, aut (quod maxime probo) aliunde irreplit particula *αὐτοῖς.* niſi forte placeat *αὐτὸς εἰπεῖν*, vt ipſe dicam.

In XXXII.

21. *εἰ δ' ἄρα μὴ πρόδηλος ἦν.*] Scilicet *ὁ πόλεμος.*

22. *ἐβουλεύσασθε· ὑπὲρ αὐτῶ.*] Ante *ὑπὲρ* colon ponendum. *τότε* per pleonaſmum quendam emphaticum accedit, vt ſupra de pronomine *ἕτος* admonui.

24. *ἃς λελυμάνθαι.*] Quas perdidiſſe, quaſi eſſet *ταύτας δὲ.* pro *λελυμασμένοι ὥσι*, perdiderint.

25. *τἄθ' ὑμῶν.*] Veſtram iſtam excuſationem accipiet nemo. Vel, iſtud a vobis accipiet nemo. *ὑμῶν*

non

non iungendum est nomini ἐδεὶς, sed vel pronomini τῶτο, vel verbo ἀποδέξεται.

1440. 5. ὅσπερ ἐκ τῶν ἄνωθεν χρόνων ἀμελείας.] Aut ἀμέλειαν, aut ὅσονπερ ἀμελείας.

6. ἐκ πολλῶ.] S. χρόνῳ, hoc est, μετὰ πολὺν χρόνον, longo post tempore.

7. ἐλεῖν.] Verbum δυνηθῆναι addit Bruciolus. quod sine et sententiae et constructionis incommodo vel adesse vel abesse potest: nisi quod id abesse magis Demosthenicum videtur.

In XXXIII.

21. ἂν εἶναι βελτίως.] Pro ἔσεσθαι.

23. μὴ συσασιάζειν.] M. μὴ συσασιάζειν.

24. ἃ ἕτεροι.] Lego οἱ ἕτεροι, vel ἀτεροι, alterutri.

vlt. τὸ γὰρ καταρᾶσασθαι συμβελεύοντι.] Id est, ὅπως ὁ συμβελεύων καταράσηται. Non decuerit consiliarium deuouere quenquam, vel, diris persequi. Magna fuit religio veterum, ne qua vel in auspicandis nouis rebus ominosa, vel alioqui propositae rei minus congrua vox audiretur. Vnde in epitaphio noster autor Bacchum nominare, nuptiarum item prolixius meminisse, nefas ducit.

In XXXIV.

1441. 1. αἰτιασαίμην μὲν ἔν.] Lego pro ἔν, οὐδένα. Sequitur enim v. 2. ἀλλ' ἢ, nec aliter sententia constabit.

In XXXV.

8. εὐδοξῶσι.] Et hic εὖ δόξωσιν. εὐδοξεῖν (sed εὐδοκιμεῖν vsitatius) est florere gloria, cuius contrarium ἀδοξεῖν, vel in obscuro esse, vel etiam, male audire.

20. ἀλλ' ἐπὶ τῷ.] Neque hostium infirmitate fretos esse, sed, etiamsi potentes illi sint, tamen sperari victoriam debere: ἐπὶ τῷ κρατῆσαι, v. 21. coniunge. et postea, ibid. κἂν δύνωνται, S. οἱ ἐχθροί.

1441. pen. καίπερ ὁρῶν ἡγεμένες ὑμᾶς.] tametsi vos duci video. ἡγεῖμαι nunquam passiua significatione legi. quare κηλεμένες legendum censeo, id est, demulceri: vel πειθομένες, persuaderi, vel potius (quod est et scripturae et pronunciationi propius) ἡδομένες τέτοις, (S. τοῖς ἐξαπατῶσι τῶν ῥητόρων, vel τούτοις τοῖς λόγοις: quod perinde est) delectari. Inter enim dictandum librarius facile ἡγε pro ἡδο accipere potuit. et ex ea re, cum vel anagnostes obscurius locutus est, vel librarius surdaster fuit, consentaneum est, multos bonos autores male esse deprauatos.

1442. 1. λόγον καταδεῖσαι.] pertimescere orationem, id est, diffidere orationi, si sis meliora dicturus. Obserua et hoc, λόγον τὸν μέλλοντα λέγειν, orationem dicturam: etsi fortasse verba sic ordinanda sunt: εὔηθες, τὸν μέλλοντα λέγειν λόγον βελτίω, etc. καταδεῖσαι: vt is sibi metuat, qui meliorem et vtiliorem habiturus est orationem.

In XXXVI.

14. εἰ δ' ἄρα.] Quod si alibi vsquam, vel alia quapiam ratione eueniret. Satis obscurum est, quid sibi velit. Sententiam esse puto: si id minus persuaderi vobis posset, ego tamen rectum consilium nihilo minus mihi laudi ducerem.

15. ἄλλῃ πῃ.] Quod si alio quopiam modo, hoc est, si secus eueniret, si malus euentus esset consilii. ἐμαυτῷ γ' ἂν εἰρῆσθαι, pro ὑπ' ἐμαυτῦ εἰρῆσθαι, a me esse dictum: sententia erit absurda. Quis enim autor infelicis esse consilii velit? coactius etiam illud est, si ἐμαυτῷ γ' ἂν εἰρῆσθαι, cum mea pernicie esse dictum, mihi id nocere potius, quam reipublicae. Puto igitur, addendam esse negationem ἐμαυτῷ γ' ἂν οὐκ εἰρῆσθαι, a me certe non esse dictum illud, rebus omnibus anteferrem. ἄλλῃ πῃ pro ἄλλον τινὰ τρόπον accipio, tametsi et localiter significet.

1442. 20.

1442. 20. ἐφ' ὧν ἐστε.] lego ἐφ' ὧν ἦτε, in quibus eſtis, quae tractatis.

21. ἐπιεικὴς.] Vir bonus, quam clarus orator, habere malit.

22. οὕτω τί μοι ἀγαθὸν γένοιτο.] Sic aliquid mihi bonum fiat, ita me Dii bene ament, ſic mihi feliciter eueniat.

23. ἐπειδὴ ἐπείη μοι.] Cum in animum induxiſſem. ab ἔπειμι, id eſt, ἐπέρχομαι, vnde ἐπελθεῖν, in exordio τῶ α Olynth. p. 9. 9.

26. πολλὰ εἰπεῖν ἂν ἐώρων.] multa poſſe dici et videbam et video. Verbum εἰπεῖν accipio pro οἷόν τε εἶναι εἰπεῖν, vt ſi latine dicas, dicenda videbam.

vlt. ποιήσαντα.] aut ποιήσαντ' ἄν, aut ποιήσαντα.

Ibid. δεῖ δὲ.] Cum, vt orator alicuius ſuaſor negotii ſit, requiratur. Vide, ne te ordo verborum turbet.

1443. 5. τὰς συναιρεμένας.] vos, qui adiuuetis, pro τῶ συναίρασθαι, vt adiuuetis. niſi forte τὰς συνειρεμένας per ε eſt legendum, pro οἷς ἂν συνειροῖ τις, eis, quorum cauſam agas.

In XXXVII.

9. ἐν ἄδηλον ἦν.] Videtur nouum exordium.

12. ἔροιεν.] F. ἐροῖεν, ab ἐρέω.

14. τοῖς τότε δόξασιν συνεπεῖν.] M. ἀντεπεῖν. Nam ſi eadem probarunt, cur contradicant poſtea?

15. πάλιν ταῦτα.] S. quae nunc audire detrectatis.

In XXXVIII.

19. εἰ μήτε.] Sententia eſt: ſi neque decreta veſtra irrita videbuntur, neque vos ea, quae profutura ſint, ſic egeritis, vt vtilia omittatis, neque certis quibusdam oratoribus, tanquam hiſtrionibus in ſcena regnantibus, addicti fueritis, et res veſtrae meliore in loco futurae ſunt, et vos habebimini prudentiores. Mul-

titudo negationum perturbat minus attentos, quae si in affirmationes conuertantur, omnia erunt planiora, ad hunc modum: ἐδαμῶς χείρω, id est, πολλῷ βελτίω, ἐκ ἀτοπώτεροι, id est, φρονιμώτεροι, μὴ μηδὲν πέρας ἔχειν, id est, πέρας τι ἔχειν, μηδ' ἀφέντες, id est, καὶ φυλάξαντες, εἴητε δὲ, id est, καὶ μὴ εἴητε. hic enim negatio repetenda est e superiore membro μηδ' ἀφέντες. Sic nullus, opinor, scrupulus restabit. Nam in sequenti exordio ἀλυσιτελέστατον esse dicit τὸ πέρας μηδὲν ἔχειν τῶν τοῖς Ἀθηναίοις δοξάντων, p. 1444. 14. et in fine huius ipsius exordii monet Athenienses, ne rectam sibi extorqueri sinant, et oratorum improbitatem accusat.

1443. 20. μηδ' ἀφέντες, ἃ συμφέρει, τῶν πρὸ ὁδῶ τι περαίνοιτε.] τὰ πρὸ ὁδῶ sunt τὰ λυσιτελοῦντα, ea, quae adiuuant et expediunt rem. Videtur significare, alias vtilitates sic amplectendas, vt aliae non negligantur. Sed argutior esset sententia, si τῶν πρὸ ὁδῶ τι ἀντὶ τοῦ τῶν τυχόντων τι liceret interpretari.

21. εἴητε δ' ὥσπερ.] repetenda est, vt dixi, negatio μὴ, nisi forte legendum εἴητε δ' ἐκ ὥσπερ. οἱ τὰ θέατρα καταλαμβάνοντες videntur esse comoedi et tragoedi. Qui, quamuis explodi nonnunquam solent, tamen illis solis vacant et oculi et aures auditorum, praesertim cum praeclare se gerunt, et nunc risum, nunc fletum, nunc indignationem, nunc misericordiam mouent, denique spectatores, tanquam tyranni, in quemuis affectum traducunt. Sic intelligere malo, quam τὸ κατέχειν τὸ θέατρον pro θέαν καταλαμβάνειν. Quod si cui placeat, sententia fuerit: in theatro, quem quisque locum occupat, eum tenet: sed apud vos ita fieri non debet, vt primo cuique sententiam dicenti pareatis, exclusis posterioribus. et quidem videntur verba quaedam deesse, vt εἴητε δ' ἐνίων τῶν λεγόντων, ὥσπερ: vel εἴητε δὲ τῶν πρώτων εἰπόντων, ὥσπερ

ὥσπερ. Locus mendo vacare non videtur: sequatur quisque, quod videbitur.

1443. 23. ποιήσαντες τὸν πόνον.] F. πονήσαντες, quod magis atticum videtur. et v. pen. βέλτιόν τι τῶν.

1444. 8. συμφέροντας.] συμφέροντα.

9. τυγχάνετε.] τυγχάνητε malim.

In XXXIX.

15. ἔχειν κατεγνώκετε.] Durior constructio, praecedente infinitiuo, subiungi per coniunctionem indicatiuum. Quare nisi autores interdum et hoc et alia indulgere sibi scirem, legere malim: παρανοίας δ' ὑμᾶς κατεγνώκειν ὑμῶν αὐτῶν μεταβαλευόμενοι: vel, ὅτι μήτε πέρας μηδὲν ἔχει, etc. sed sententia plana est.

20. ἐξ ὧν παραινεῖν.] Legendum haud dubie ἐξὸν παραινεῖν, cum liceret monere. eadem sententia grauiter vrgetur in oratione περὶ στεφάνου actorum Demosthenis et consiliorum calumniator Aeschines.

23. καὶ μηδεμιᾶς.] (Neque vero velim, id, quod dicam, exsistere iurgii principium.)

25. ἐπαινέσαντας.] ἐπαινέσαντες. et v. 26. ἄγασθαι.

pen. μέχρι μὲν τοῦ δόξαι.] eo vsque, dum statuatur, id est, antequam vel tantisper, dum decreta fiant.

vlt. ἐπειδὰν δ' ἐπικυρωθῇ.] S. ἡ γνώμη. cum aliqua sententia comprobata et decreta fuerit.

1445. 1. ταῦτα ἅπαντας.] malim ταὐτὰ, eadem.

Ibid. ἐπαινεῖν, καὶ.] eadem laudare omnes, rerumque gerendarum esse adiutores illos etiam, qui aduersati fuerant.

2. πολλοὶ μὲν ὄντες, ἃ πολλοὶ περιγίνονται.] Suspecta mihi lectio est, nec tamen venit in mentem certius aliquid. Interim sic expono: quamuis multi sint, non multi tamen vincunt: id est, Maior pars non vincit meliorem, vt Liuius loquitur. Quod si transposita negatione legas: τοιγάρτοι ἃ πολλοὶ μὲν ὄν-

τες,

τες, πολλῶν περιγίγνονται, id est, cum multi non sint, multos vincunt: sententia erit, eos prudentia et concordia potius, quam numero, caeteris esse Graecis superiores. Praeclarum sane institutum Laconum: SENTENTIAS DICERE LIBERAS; CONCILII LIBERI DECRETA CONCORDITER TVERI.

1445. 6. παραινεῖν.] legendum περαίνειν.

In XL.

20. εὔζεσθε.] legendum εὔξαισθε, in optatiuo, per αι.

25. εἰ μὴ φιλαπεχθήμων εἶ.] lego φιλαπέχθημον ἦ, nisi esset odiosum.

26. τῷ φενακίζεσθαι.] non potest passiue sat exprimi commode: decipiendi vestri tempus, id est, vt vos decipiamini: si quam minimum illis spatium decipiendi vos dederitis.

In XLI.

1446. 2. οἴομαι λόγον ἔχειν.] Fortasse λέγειν ἔχειν, τετέχνην, εἰπεῖν δύνασθαι; sed et λόγον nihil habet incommodi.

Ibid. βραχὺς δ' ὁ χρόνος.] S. τῷ αἰκάειν. Quid si ὁ λόγος.

In XLII.

4. καὶ βραχεῖαν.] Nouum exordium.

5. καὶ οὐδὲ τὰ πάντα ἐρῶ.] Neque omnia dicam. Suspecta mihi lectio est, sed nihil habeo melius.

7. ὑμεῖς τρόπον τὸν αἰκάοντας καὶ.] Lego ὑμᾶς τρόπον τὸν αἰκάοντας προσάγηται καὶ. Omnino enim tale aliquod verbum deest.

8. συγκρύψητε.] Lego συγκρύψηται.

In XLIII.

2ª. πρῶτον μὲν.] Nouum exordium.

pen. πρὸς τὸν.] τό.

vlt. χαλεπωτέρως.] χαλεπωτέρως, difficilius.

In XLIV.

In XLIV.

1447. 2.. *τὸ μὲν ἓν ὀργίλως ὑμᾶς.*] Particula ἓν ablata, ſtatuo hic nouum exordium.

6. *τῶν αἴτιοι τῶν.*] Prius τῶν delendum.

In XLV.

20. *τὸ δὲ ταῦτ' ἐπανορθῶν αὐτὸς, ἡγεῖσθαι προσῆκεν. τῆς.*] αὐτὸς ἐπανορθῶν, id eſt, ἵν' αὐτοὶ ἐπανορθῶτε. vel, τὸ δὲ ἐπανορθῶν, αὐτοῖς ἡγεῖσθαι προσῆκον· τῆς etc. deleto v. 22. καὶ, ante τῆς ὑμ. et ibid. χρὴ δὲ τὰς ὄντας, οἷοι φήσαιτ' ἄν.

25. *καίτοι δαιμόνιον τἄτ' ἀπέκειτο ὥσπερ πέπρακται.*] Sic lege et diſtingue: καίτοι δαιμόνιον τἄτ' ἀπέκειτο· ὥσπερ etc. et hoc fato quodam inſtiterat. quanquam pro ἀπέκειτο etiam ἐπέκειτο, vrgebat, legi poteſt.

1448. 7. *ἐὰν τοῦτο πρὸς.*] καὶν τοῦτο legendum: etiam hoc a vobis fuerit, id eſt, profuerit vobis.

In XLVI.

14. *καὶ τὰς τῶν αὐτῶν.*] καὶ ἑαυτὰς τῶν αὐτῶν lege.

17. *ἐβουλευόμενοι.*] βουλευόμενοι, aut certe βεβουλευμένοι.

18. *πραγμάτων, ἁπάντων.*] Lego πραγμάτων ἁπάντων, ἐσί. Atque harum rerum omnium caput ſunt duces, quorum plerique ex his, qui claſſe hinc ſoluunt.

20. *τὰς ὑμετέρας φίλας, ἃς* etc. *τάττας οἴονται.*] τάττας per pleonaſmum accedit.

24. *τὰς αὐτῶν.*] malim αὐτᾶ, quanquam propter nomen ἕκαστος etiam αὐτῶν legi poteſt.

26. *ἐχθροτέρας.*] ſequitur v. eod. μᾶλλον ἐχθρὰς. tolerari poteſt haec lectio: Neque enim inimiciores, neque

neque quos vobis magis inimicos esse, necesse sit, inuenietis. Vt haec sit sententia: et inimici sunt vobis, et necessario sunt inimici, S. οἱ στρατηγοί. Sic et Philippum necessario Athenienſibus inimicum esse, alibi dicit. Si igitur ipsi duces inimici sunt, eorum assentatores amici qui sunt habendi? Sed pro ἐχθροτέρως fieri potest, vt aliud nomen scriptum a Demosthene fuerit.

In XLVII.

Cuius initium est: ἐδέν', ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι.

1449. 10. ὅπως μὴ ταῦτα.] Lego ταυτά.

Ibid. πείσησθε.] hic finitur periodi πρόταϛις.

11. νῦν γεγενημένων.] Lego ὑπὲρ τῶν νῦν, vel, νῦν ὑπὲρ τῶν.

17. τἄ ταὐθ' ἕτως ἔχειν.] τἄ λυπεῖσθαι ἡμᾶς τοῖς γεγενημένοις. quaedam huc translata sunt e prima Olynthiaca, et oratione Cherſoneſitana.

vlt. τὰς ἐχθρὰς ἀνέχει.] nobis deſertis inimicos euehit.

1450. 3. ἄνευ μεγάλε τινὸς ϛήσεται.] S. κακῦ. Fieri nequit, vt haec ſine magno malo conſiſtant, id est, profecto in magnum aliquod malum erumpent. Sententia eadem exſtat 4. Philipp.

In XLVIII.

5. ἐδέν ἐϛιν, ὦ ἄνδρες.] Videtur nouum exordium. aut certe legendum οὐδέν δ' ἐϛίν.

21. ἀναμένειν παθόντας αἰσθέσθαι.] Exſpectare, dum veſtropte malo ſentiatis.

In XLIX.

23. ἐξήτησεν.] παρὰ τὸ ἐξαιτέω. legendum ἐζήτησεν.

1450. 26.

1450. 26. ἀλλ' ὅτι.] Fortaſſis ἢ ὅτι.

pen. τὲς δὲ πλησίον.] Eos vero, qui prope peccata ſunt, id eſt, qui animaduertunt errata ſua. ſic intelligere malo, quam, qui nuper deliquerunt. aut forte ἀτυχημάτων pro ἁμαρτημάτων legendum: qui non ita pridem cladem acceperunt.

1451. 1. σώφρονας παρέχει.] S. τὸ κακῶς πράττειν. Ille ipſe malorum ſenſus ſobrios et moderatos eos facit. Simile eſt exordium Areopagitici Iſocratis.

In L.

18. ταῦτα, ἅτ' ἂν ἐμοὶ τὰ δέοντα ἐδοκεῖτε.] Lego ταὐτὰ. Si in eadem ſententia eſſetis omnes. Sed τὸ ὅταν ἢ τἐναντίον, cum contrarium fuerit, vel, ſi contra res ſeſe haberet, quo referendum ſit, quidue ſibi velit, neſcio. Totus hic locus confuſione interpunctionum obſcuratus, ſic diſtinguendus videtur: εἰ μὲν ἦν ἅπαντες ἐγινώσκετε ταὐτὰ. ἅτ' ἂν (pro ἐὰν) ἐμοὶ τὰ δέοντα ἐδοκεῖτε προαιρεῖσθαι, ἦν (pro ἅτ') ἂν παρῆλθον. περίεργον ἡγέμενος, τοῖς ἀφ' αὑτῶν, οἷς χρὴ, ποιεῖσι, λέγειν. ἢ ὅταν ἦν τἐναντίον, id eſt, κἂν μὴ τὰ δέοντα ἐδοκεῖτέ μοι προαιρεῖσθαι, vel addenda negatio, ἅτ' ὅταν μὴ, S. τὰ δέοντα προαιρεῖσθαι. Hanc lectionem retinebo tantiſper, dum melior offeretur. Nec etiam ita ſum (cognita praeſertim librariorum incuria et imperitia, ſaepe etiam temeritate ac petulantia) religioſus, (quanquam licentiam interpretum minime probo) quin audendum potius aliquid exiſtimem, (admonito lectore tamen inprimis) quam ea vertere, quae peruerſa eſſe omnibus appareat, quaeque a nemine intelligi poſſint.

24. μετὰ τέτων.] S. τῶν ταὐτά ἐμοι γιγνωσκόντων, cum his, qui mecum faciunt.

1451. 25.

1451. 25. *τὰς ἑτέρας.*] diuersum sentientes.

vlt. *δοκῶ μὲν.*] Legendum vno verbo *δοκῶμεν*, Scil. *ἐγώ τε καὶ οἱ ἐμοὶ σύμψηφοι.* Postea post 1452. 1. *ἔσεσθε, πεπεισμένοι* colon ponendum, et, *ἐν ἐφ' οἷς τι.* Nisi malis, *ἐν γὰρ ἐφ' οἷς*, nouam ordiri periodum. Alioqui legendum. v. 3. *φανῇ· καὶ μετ' ἐλέγχου.* Est autem *μετ' ἐλέγχου δεδογμένον*, consilium non fortuitum ac temerarium, sed nixum suis rationibus, et munitum. Sic apud Isocratem in Panathenaico: *τὰ μὴ μεθ' ἐλέγχου εἰρημένα* sunt verba temere fusa, nullis fulta probationibus.

In LI.

1452. 8. *ὑμῖν τε ἀγαθὸν βούλομαι ἂν γενέσθαι.*] M. *ὑμῖν τε ἀγαθὰ βουλοίμην ἂν γενέσθαι.*

10. *μὴ κεχωρισμένον ᾖ.*] ne separatum sit: id est, ne non simul et salutaria dici, et iucunda possint. *λόγον εἰπεῖν εὖ* est diserta oratio, quae vulgo tum maxime probatur, cum assentatur. Separat igitur hic Demosthenes eloquentiam a sapientia, et quidem, si vera fateri volumus, nihil prohibet, quo minus etiam falsa et pernicioſa ita fucentur, vt hominibus inertibus et imperitis, non audientibus modo, sed ipsis etiam dicentibus, sane quam egregia videantur. Stultis enim et improbis non minus suppetunt suae rationes commentitiae atque falsae, quam sapientibus et bonis viris verae atque firmae. Nam et Cicerone autore 2. de diuinatione, Paucis est bona ratio, mala plurimis.

15. *τῶν γὰρ εἰθισμένων.*] S. *λέγειν.* Eorum id munus est, qui vsu dicendi exercitati sunt.

18. *τῆτ' ἐμποιῆσαι.*] S. *τὸ νῆν ἔχειν.* Prudentiam parit experientia et multa vidisse. pro quo ego posui, multarumque rerum vsus, quod sententiae per hanc libertatem nihil decedat, et oratio sit latinior.

1452. 19.

1452. 19. ἐν τῷ παρόντι νῦν.] Videtur pleonasmus.

26. τῦ ῥήματος τύτυ.] S. τῦ μὴ ἐπιτρέπειν τοῖς ἀδικῦσι.

vlt. πρό τε τῦ λέγειν.] ante orationem et ante rerum administrationem, id est, orationes et res ipsae non pari labore constant.

1453. 4. ἐπειδὴ τέως ἠμελεῖτε τῦ διαγωνίζεσθαι.] quoniam cum id factum oportuit, proelium committere neglexistis. τέως exponit Hesychius ἕως, donec, μέχρι, vsque, πρὸς τὸ παρὸν, in praesentia, vel hactenus, ὅμως, tamen, τότε καὶ τηνικαῦτα, tunc, ἐν τοιύτῳ, tali statu rerum, vel tali tempore, interea, πρότερον, prius.

In LII.

7. ὅσην μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι.] Nouum hoc exordium est.

9. πλὴν γὰρ ἓν ἔχω τίνος εἴπω, τἆλλα πάντα.] Excepto enim vno nescio quo, caetera vobis omnia accepta referre studuerunt. Praeter enim (scilicet, vnum quiddam) non habeo, quod dicam (id est, nescio quid) caetera, etc. est graeca breuitas.

11. ἔχετε εἰκότως.] εἴχετε legendum.

14. παραβαίνοντες.] malim ὑπερβαίνοντες, praetereuntes: nam illud de violatione foederum legumque saepius vsurpatur.

In LIII.

25. τὰ μὴ προσόντα αὐτοῖς.] Malim τὰ προσόντα αὐτοῖς. Alii, dum admonentur, vera sua probra tam aequis animis non accipiunt, quam vos ea, quae falso in vos congeruntur. Hanc lectionem in vertendo sum secutus. Quae si displicet, τὰ μὴ προσόντα

exponas licet, aliena delicta, quae inter admonendum exempli gratia proponantur. Sed φάρμακον hoc σοφώτερον, ἢ ἀληθέστερον, εἶναι mihi videtur.

1453. pen. δεινότατοι ἀκούειν.] facillime audire, id est, minime aegre ferre, aequissimis animis accipere. δεινότατοι ἐστὲ pro μάλιστα δύνασθε καὶ εἴθισθε. Sed plura de hoc verbo in paraeneſi Isocratis diximus.

1454. 2. τοῦτ' ἂν εἴη.] S. δίκην διδόναι, facilitatis noſtrae ſupplicium id fuerit, audire probra noſtrae ciuitatis.

3. εἴ τι δίκαιον, ſi quid aequum ſit, id eſt, ea, quae aequa ſint.

In LIV.

6. βελοίμην δ' ἄν.] Haec periodus non male cum ſuperioribus cohaeret, ſed cum ſequentia nihil ad rem facere videantur, omiſſa particula δ' nouum exordium ſtatuo.

8. προσῆχθαι τὸς λόγους ἐπαινέσαι τούτων.] Lego προῆχθαι τὸς λόγους ἐπαινέσαι, περὶ τούτων. Vellem, vos non propterea, quod impulſi eſtis ad orationes laudandas, de eis inter vos litigare: ſcilicet, qui orator omnium optime diſſeruerit. Sed et illa retineri lectio poteſt: τὸς λόγους ἐπαινέσαι τούτων, φιλονεικεῖν, vt τὸς λόγους τούτων, S. τῶν εἰπόντων, coniungantur, verbo φιλονεικεῖν abſolute poſito. Notatur vulgi ſtultitia, verba magis in audiendis conſiliis, quam rem ipſam intuentis: id quod etiam Solon hoc diſticho Athenienſibus exprobrat.

Εἰς γὰρ γλῶσσαν ὁρᾶτε καὶ εἰς ἔπος αἴολον ἀνδρὸς
Εἰς ἔργον δ' οὐδὲν γιγνόμενον βλέπετε.
Callida verba viri linguaeque volubile plectrum
Reſpicitis: ſed res vos minus ipſa mouet.

In LV.

In LV.

1454. 15. μὴ κατ' αὐτό.] F. κατὰ ταὐτό, eodem modo Similis sententia est Isocratis in oratione de pace, vbi ταῖς δόξαις διαφέρειν ἀλλήλων, nihil aliud est, quam μὴ κατὰ ταὐτὸ κεκρίσθαι παρὰ πᾶσι τὸ βέλτιστον. κατ' αὐτό, per se, ἀντὶ τοῦ καθ' αὑτό.

17. τὰς ὑπειληφότας συμφέρειν.] S. λέγειν: esse operae pretium, vt sententiae dicantur.

26. παράντα, δυνηθέντας] Lego παρόντα, δυνηθέντος.

1455. 2. παρ' ὑμῖν αὐτοῖς τι πεπεισμένας.] Sic legendum, non πεπειρασμένας, apud vosipsos aliquid persuasum habere: sententiam domo vobiscum attulisse.

In LVI.

1455. 8. ἀλλ' οἱ μὴ πειθόμενοι] Sic et Euripides festiue admodum τοῖς μισογυνείας crimen in Hippolyto coronifero eludit.

Ibid. τοῖς ἡμετέροις.] ὑμετέροις, vestris, legendum. sequitur enim ἃ ὑμεῖς προσετάξατε.

11. ἀδ', εἰ τὸ δεύτερον, αὖθις.] neque, si secundo feciſſent, rursus, id est, tertio, fuisset opus verba facere.

12. τὰ προσήκονθ' ὑμῖν.] F. ἡμῖν. ea, quae nos decent. quanquam vtrumque abesse posset.

15. ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσι.] Citantur et in oratione περὶ στεφάνου Sophoclis in hanc sententiam elegantes versiculi, quos in ipso autore studiosi requirant.

18. ἀλλ' οὐδὲ τὸ μικρότατον.] τὸ ἀλλ' redundare puto.

19. ὅπως δὲ λήψονται. εἰ μὲν ἔν.] possunt haec κατ' ἀποσιώπησιν excusari, sed eius figurae nullam vi-

deo cauſam. addendum igitur, τοῦτο μόνον σπεδάζεσι, μελετῶσι, σκοπεῖσι, vel ſimile quippiam.

1455. 20. ἐπλήξεν.] ἐπέπληξεν.

23. δεῖ, προσθήσειν αὐτοῖς.] me ipſis additurum, id eſt, largiturum aliquid vltra debitum reipublicae munus: vel potius plura facturum, quam debeam.

In LVII.

1456. 4. οὐδὲν γὰρ πλέον (S. ἐστὶ) εἶναι τὸν.] nihil proficitur, ſi ſit.

6. ὃς ἄν τις.] Lego, ὅσα ἄν τις, aut cum Apoſtropho, ὅσ' ἄν τις.

9. ὑμῶν αὐτῶν ὄντες.] ἑαυτοῦ εἶναι, ſui iuris, liberum, nemini addictum eſſe. ἑαυτοῦ γενέσθαι, ſeſe vult in libertatem aſſerere. Contrarium τὸ ἑτέρου εἶναι ἢ γενέσθαι, ἀντὶ τοῦ δουλεύειν.

12. ἔλεγχον δεδωκότα.] comperta et comprobata.

15. ἀναίγκη πράττειν, ἢ εἰ καὶ.] Puto ſic legendum, ἀναίγκη πράττειν εἴη, καὶ, etc. neceſſe fuerit agere: neque iterum ex iis, quae reſtant, mutare conſilium licuerit.

In LVIII.

17. τὴν ἀεὶ λογίαν προτεινομένους.] Non eſt, nihil aliud in ore habere, aut ſubinde gloriari ſolere: ſed ad rationes reddendas perpetuo ſe paratum profiteri.

19. περὶ ὧν ἡμάρτετε.] Tale argumentum eſt, ductum e loco contrariorum: Ipſi recte facta ſibi laudi ducunt: peccant igitur, cum vos praecipitatione conſiliorum in delicta impellere ſtudent.

21. τῆς μετὰ τοῦ χρόνου βασάνου.] diuturna probatione, ea probatione, quam temporis longinquitas affert. Recte Publius:

Ad poe-

Ad poenitendum properat, qui cito iudicat.

1456. 22. τὴν μὲν τούτων σπουδήν.] Ac quid iſti quaerant, ſtudeant, propoſitum habeant, venentur.

In LIX.

1457. 8. παντὸς ἀξίαν.] omni re digna, quantiuis pretii.

13. οἶδα ἀκούσας.] ſcio, me audiſſe apud vos: memini audire, μέμνημαι ἀκούσας.

17. μὴ τὰ ἢ τὰ.] ne haec vel illa, ſed haec: hoc eſt, conſilia imperatoris non eſſe debere temeraria, fortuita, incerta: ſed vnum habere ſcopum propoſita, nempe ſine clade victoriam. De Iphicrate conſule Aemilium Probum, ſcriptorem non improbandum.

23. παντα χῶς.] F. παντα χόσε, vel παντα χόθεν, ab omni parte, legendum.

Ibid. μελλόντων ἕνεκ' ἐλπίδων.] propter futuram, hoc eſt, ambiguam et incertam ſpem.

26. οὐδὲν' ἄν.] pro οὐδένα ἄν. Caue legas οὐδὲν neutro genere. Mox, v. vlt. τοὺς τούτων αἰτίους μᾶλλον εὐδοκιμεῖν. Poſt, 1458. 6. fortaſſe legendum: αἰτιᾶσθαι, τί ὑμᾶς τοὺς ἐξηπατηκότας ἡμᾶς τηνικαῦτα λέγωμεν;

In LXI.

1458. 8. τὴν ἴσην ἔχειν.] legendum τὴν ἴσην εἶναι, vel ὑπάρχειν.

18. ὑπηρεσίαν.] miniſteria, S. τῶν προδοτῶν.

In LXII.

26. ἐχ ἔτω τούτοις, etc. ἀλλ' ὑμῖν.] ἀντὶ τοῦ ὥσπερ ὑμῖν.

1459. 4. ὡς ἂν ἀλλήλους.] lego ἃς.

6. οὐδεὶς αὐτῶν θάτερος θατέρῳ.] F. ἅτερος θατέρῳ.

9. φασι ποιοῦντα.] pro ποιεῖν.

Ibid. ἂν δέῃ δεινότατ' ἀνθρώπων ποιεῖν.] Si oporteat atrocissima hominum facere, id est, etiamsi summum scelus admittendum sit.

14. ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι;] Censeo cum puncto interrogatiuo legendum, vt οὐχ ὑπὲρ ἡμῶν v. 15. per subiectionem dictum accipiatur. alioqui perturbatior est ordo verborum.

25. κυρίως.] constanter, quod in reipublicae potestate et sit et maneat.

26. τῆς λίαν ἀῤῥωστίας ἀπηλλάγητε.] M. ἀπαλλαγείητε.

pen. οὐδ' ὁρῶντες ἀνέξεσθε.] pro ὁρᾷν Latino more. Similis locus est in oratione Isocratis περὶ εἰρήνης.

vlt. καὶ χοῇ.] χοὴ libamen significat et inferias. Sed hic legendum puto χοΐ, a χοῦς, quod et χοεὺς pro certa vini mensura. Similia habentur et in Olynthiaca 3.

In LXIII.

1460. 8. ὅπερ ὑμεῖς εἰώθατε, καὶ ἡμᾶς προνοεῖν.] vt id, quod vos soletis, nos quoque prouideamus, curemus.

16. τυθέντα.] pro θυθέντα, quia binae crassae in binis syllabis coniungi rarius solent. Vnde etiam in reduplicationibus tenues aspiratarum loco repetuntur. Sed in multis verbis hoc non obseruatur, vt κατωρθώθην, κατορθωθήσομαι.

In LXIV.

1460. 26. ἀλλ' ὅραμα.] visionem, spectaculum, fortassis εὕρημα. Erat id populi inuentum praeclarum: ac po-

ac potius: populus in praeclaro lucro id deputabat, ἔρμαιον εἶναι ἐνόμιζεν.

1460. 26. αὐτᾶ.] F. ἑαυτῷ.

pen. οἵ τε γὰρ συνεχεῖς οἵδε.] Nam et hi continui. fortaſſe legendum συνοχεῖς, a nominatiuo συνοχεύς, qui equum iugalem ſignificet, παρὰ τὸ σὺν ὀχῇ ἔχειν, ab vna vehendo, quod eidem currui cum aliis equis ſit iunctus: atque ita eſſe legendum, teſtatur participium παραζευγνύμενοι.

vlt. σφίσιν.] pro αὐτοῖς τοῖς τὰ κοινὰ καρποῦσθαι βουλομένοις.

Ibid. ἐξ ἰδίων.] F. ἐξ ἀνθρώπων σπουδαίων.

1461. 1. εὐλαβεσέρας αὐτὰς.] Infinitis locis αὐτᾶ pro αὑτᾷ vel ἑαυτᾷ legitur. hic autem αὐτὰς legendum, ſ. τὰς πονηράς.

3. μὴ πάνυ δ' οἷοί τε.] qui ſe impudenter ingerere et ambire ſuffragia minus poſſunt.

5. ὅνπερ τὰς ἱερεῖς.] ἱερωσύνην otioſam et non difficilem fuiſſe functionem ex Nicocle Iſocratis apparet: ſed quae fuerit ſacerdotes eligendi apud Athenienſes ratio, amplius quaerendum cenſeo: niſi quod ſortito illos fuiſſe electos ex oratione contra Neaeram apparet.

8. περιῆτε.] ſuperſitis, vincatis. malim περιίητε, obambuletis, circumeatis.

11. ἀσυνομήσῃ.] praefectum vrbis egerit. popularе eſt hoc exordium. Fuit ἀσυνομία plebeius quispiam magiſtratus: ſicut Auguſtae vrbis magiſter dicitur, *der Stettmeiſter*, qui purgandis plateis praeeſt: ſecus, quam Argentinae, vbi honorifica eſt ea appellatio. ἀγορανόμος rebus venalibus praefuit.

15. χώραν ἀτέλεστον.] Locum inanem, infinitum, imperfectum, immunem. Suidas: ἀτέλεστος, ἀμύητος, βέβηλος, ἀνοργίαστος, τὰς τελετὰς μὴ πεποιημένος. Varinus addit: τελεσθῆναι μὴ δυνάμενος,

ἀμέτοχος. Puto hic ἀντὶ τῆ ἀτελῆ χώραν poni. Habere et nomen et dignitatem publici muneris, nec operae quicquam nauare.

1461. 15. αὐτοὶ, τετελεσμένη.] F. αὕτη. ea vero perfecta ſtultitia eſt. Captauit παρωνομασίαν.

16. ἀλλὰ καὶ ὑμῶν αὐτῶν.] S. τινὰς, vel ἐξ ὑμῶν. Ibid. προσάγειν.] S. ἐπὶ τὰς ἀρχάς.

17. ὥσπερεὶ ζυγὸν.] tanquam trutinam ſtatueritis, id eſt, ſi virtutis ratio habebitur, vltro apparebunt boni viri, et improbis praeponderabunt.

18. τῆ μετὰ ταῦτα.] Dignus eo, quod ſequitur, id eſt, magiſtratu, qui illi eſt mandandus.

In LXV.

23. πείσεσθαι.] M. πείθεσθαι. et v. pen. τὸν παριόντα λέγειν. et, p. 1462. 1. ἅπαντες ὥσπερ. et, v. 10. καὶ πότερα.

HIERONYMI WOLFII ANNOTATIONES IN DEMOSTHENIS EPISTOLAS.

IN PRECATIONEM DEMOSTHENIS.

Pag. 1462. pen. τοῖς θεοῖς πᾶσι καὶ πάσαις.] Diis deabusque omnibus. eadem verba ſunt in orationis περὶ στεφάνου principio. θεὸς genere communi Deus et Dea. quanquam et θεὰ peculiari terminatione dicitur: θέα παροξυτόνως, ſpectaculum.

In I.

In I.

Hanc epiſtolam, vt et caeteras fere omnes, apparet in exilio ſcriptam, de quo vide vitam eius a Plutarcho deſcriptam.

1463. 15. ἐξ ἐπιστολῆς ἐμμεῖναι συμβουλῇ.] Id eſt, per literas datum conſilium probare iudicio concionis. Non diſſimilem collationem orationis ſcriptae, et ab ipſo oratore pronunciatae, vide in Iſocratis Philippica, et epiſtola prima.

16. πολλοῖς γὰρ.] Id eſt, multa prius refutatis, quam ea ſatis cognoueritis. Meliore conditione ſunt noſtri concionatores, qui pro imperio, quicquid vel in buccam venit, proclamant.

21. καὶ σὺν θεοῖς.] τὸ καὶ redundare puto, Diis propitiis, diis approbantibus.

26. ὅ, τι ἂν τύχωσιν.] Vel, quicquid oblatum fuerit, id eſt, quacunque de re, vel quicquid in mentem vel buccam venerit. Fortaſſe Demadem notat.

1464. 1. τοῖς προῃρημένοις λέγειν.] His, qui dicere in publico decreuerunt. προῃ a verbo προαιροῦμαι, non προει, a προερέω, ſcribendum in ſecunda ſyllaba.

10. τὸ μηδὲν μηδ' ἁπλῶς.] Id eſt, prorſus nihil. negatio Graeco more geminata eſt. F. A. τὸ μηδὲν προθύμως, aut βεβαίως, μηδ' ἁπλῶς. et v. 17. μήτε τῶν ἐν ἑκάστῃ τῶν πόλεων συνηγωνισμένων τοῖς καθεστηκόσι μηδενὶ, μήτε. et v. 20. ὡς ἀναγκαίοις οὖσι τοῖς.

1465. 9. γεγενῆσθαι δὲ τὴν χρείαν πρὸς τὰ συμβάντ' ἀπὸ τῶν θεῶν.] Verbum verbo: Factum autem eſſe vſum, indigentiam, vtilitatem, vel neceſſitatem, ſecundum ea, quae euenerunt a diis. Quid ſit τὸ τὴν χρείαν γεγενῆσθαι, me non ſatis intelligere fateor. Verti quidem: id praelatum eſſe conſilium, quod cum

Deorum voluntate congruerit: hoc eſt, diuinitus eſſe factum, vt vel hoc, vel illud conſilium auditores amplecterentur, prout eos dii vel perire, vel incolumes eſſe voluerint. Videtur certe culpam a fuaſoribus transferre in fati neceſſitatem: vt Cicero in oratione pro M. Marcello. χρεὼν Suidas interpretatur, ὑπόθεσιν, πρόνοιαν, Heſychius ἔνδεσιν, χρέος.

1465. 15. ἢ κομιδῇ τινὰς αὐτὸς αἰτίους ὄντας καταλειφθῆναι.] Aut admodum quosdam ipſos autores relictos eſſe. Nec, quid haec ſibi velint, aſſequor. Verti: aut omnino aliqui in culpa eſſe ipſi videantur: quaſi ſcriptum eſſet καταληφθῆναι, a καταλαμβάνομαι, non καταλειφθῆναι, a καταλείπομαι. Sed ipſi mihi nec hoc ſatis placet.

17. καὶ τῶν ἰδίων μέμνησθε.] καὶ τῶν ἰδιωτῶν. Nam de rei familiaris curatione Athenienſes admonere, et alienum huic loco, et ſuperuacaneum fuerit. Illud vult, ciuium, non tantum vniuerſorum, ſed etiam ſingulorum, eſſe curam ſuſcipiendam: in quo numero ſui quoque rationem habendam eſſe admonet.

20. προποθεὶς.] *Propinatus.* Vehementius eſt, quam προδοθεὶς, *proditus*, *deſertus*, et frequens Demoſtheni.

24. ταῦτ' αὐτὸς οἶομαι δεῖν πρῶτον ποιεῖν.] M. πρῶτος.

27. σχεδὸν εἴρηταί μοι.] Sic legere malo, quam εἴρηνται.

1466. 8. εὐτυχῆ τὸν Ἀλέξανδρον.] Hac de re eſtat egregia Plutarchi declamatio περὶ τῆς Ἀλεξάνδρου τύχης, ἢ ἀρετῆς.

16. πρὸς αὑτὸν εἰπάτω.] Ad ſemetipſum dicat. Fortaſſe πρὸς αὐτὰς, ſcilicet τὰς ἡγεμόνας. Id apud duces profiteatur.

1466. 24.

1466. 24. μηδὲ ποιήσητε τοῦτο μηδέν.] Non aſſequor, quid haec verba ſibi velint. Verti: Ne vero tale quippiam committite: quaſi ſcriptum eſſet: μὴ δὴ ποιήσητε τοιοῦτο (vel τούτων) μηδέν.

1467. 1. κατὰ τῶν νικητηρίων εὐξάμενοι.] Et hic ſententiam potius, quam verba ſecutus, verti: votis pro victoria nuncupatis.

In II.

4. ἐπειδὴ δὲ ὅπω γέγονεν.] Quando autem nondum factum eſt. Lego ὅτω. quando ita accidit.

6. πρὸς τὰ ταύτης ἀπόῤῥητα.] Significat, opinor, ab Areopagitis, conſpiratione quadam facta, falſis indiciis circumueniri et opprimi inſontes. Neque veterem in illo concilio ſanctitatem illa aetate fuiſſe, vel ex Iſocratis Areopagitico apparet, etiam improbos et caeteris in rebus intolerabiles, in eum ordinem admitti ſolitos, confitentis. Quod autem addit, eosdem illius loci inſtitutis potius, quam improbitati ſuae, parere, id nihil fortaſſe vetat, inter paradoxa Stoicorum numerare.

8. στέργειν ἡγοῦμαι.] F. A. δεῖν. aut στέργειν εἰλόμην.

1468. 9. αὐτοὺς ἐκείνων.] τῶν ἐμοὶ πεπραγμένων.

13. ἐμοὶ δ' ἐλπίδα προσδοκᾶσθαι.] Pro ὑπ' ἐμοῦ, a me. Beneficia Demoſthenis in oratione περὶ στεφάνου copioſius explicantur.

1469. 18. πρὸς Πύθωνα.] Vide περὶ στεφάνου, et Plutarchum in vita, et Lucianum in encomio Demoſthenis.

1470. 5. ἕτερος.] S. ἢ γέγονα. ſi fuiſſem alius, quam fui.

pen. τῶν σεσωκότων τὰς ἄλλας.] Quae ſaluti fuerat aliis.

1471. 1. οὐ γάρ ἐστιν οὐδεὶς.] Non quisquam eſt, qui iuſtiorem defenſionem habere poſſit.

1471. 8.

1471. 8. ὑμᾶς ἐδένα.] Vos nullis in rebus. Malim legere ἐδὲν, vel ὑμῶν ἐδένα.

11. τῆς ἀνεγκλήτε.] Sine actione, vel accusatione. Atqui hoc παρ' ἰσορίαν καὶ ψεῦδος ἀναίσχυντος Est enim et a Stratocle et a Dinarcho, et fortassis aliis accusatus. Neque dici potest, ei causae dicendae potestatem non esse factam, cum paulo ante dixerit, se innocentiam suam in iudicio declarasse (in concione quidem obturbatum illi fuit.) Lego igitur τῆς ἀνεξελέγκτε, non euicti, non probati et demonstratae criminis. Neque enim placet ἀνέγκλητον αἰτίαν ἀντὶ τῆς ψευδοῦς accipere.

1472. 4. τῇ κατ' ἐμὲ ἀγνοίᾳ.] ἐπὶ τῇ ἀγνωμοσύνῃ ὑμῶν κατ' ἐμοῦ. F. τῇ τῶν κατ' ἐμὲ ἀγνοίᾳ, hoc est ἀγνοοῦντες τὴν διάνοιάν με, ignari animi mei.

8. τὴν δὲ εἰς τὸ παρὸν δύναμιν.] ἐν τῷ παρόντι. Sed quid si ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν παροῦσαν ἐμοὶ συμφοράν; ad hunc casum subleuandum, ad defendendam salutem meam contra inimicorum potentiam.

25. μὴ οὖ.] Malim ἂν.

vlt. ἄκυρος ἐμοῦ.] ὁ κυρίαν ἐμοῦ, in me potestatem non haberet.

1473. 2. παρ' ὧν γὰρ ἁπάντων καλῶν.] Sic illa Bacchis in Hecyra: Multa ex quo fuerint commoda, eius incommoda aequum est ferre.

12. τοῖς μάλισθ' (scilicet εὖνοις) ὁμοίως.] Bene velle multitudini vt qui maxime.

19. ἃ χρῆται.] Pro ὅπως χρῆται.

Ibid. ἐμοὶ δὲ.] τὸ δὲ propter emphasim, nulla constructionis necessitate, additur.

pen. ἔτω δ' ὑμᾶς αὐτοῖς πεπρᾶχθαι.] Hoc est, συγχωρῶ, καὶ ἐκ ἀντιλέγω, ὅτι δ' ὑμᾶς ἐκεῖνα ἔπραξαν, ὑμῶν χειροτονησάντων, καὶ κελευσάντων, ἐμοῦ κατηγορήσαντες.

In III.

In III.

1474. 5. *πρὸς Φιλονεικίαν.*] *Φιλονείκως*, contentiose, aduersandi studio.

8. *τῆ Λυκόργου.*] Malim *τῆς*. Huius bene meriti de republica viri vitam vide apud Plutarchum. Liberos eius missos esse factos, aere alieno condonato, scribit Aeschines epistola vltima.

13. *περὶ τὴν διοίκησιν.*] Fuit enim quaestor aerarius.

1475. vlt. *ἐν τῷ φῆσαι.*] Fortassis *ἐκ τῆς φήσεως*, ex affirmatione Lycurgi. Quale fuit illud Pythagoreorum *αὐτὸς ἔφα*. Hunc honorem et Xenocrati ab Atheniensibus habitum tradit Laertius, vt iniurato liceret dicere testimonium: etsi is, ob non solutum ex inopia inquilinorum vectigal, ab iisdem venundatus, a Demetrio Phalereo redemtus aliquando fuisset. Is Fortunae ludus est: ea temporum vicissitudo.

1476. 1. *ἐ γὰρ ἂν κρίτοιεῖτον, μὴ δοκῆν ὑμῖν.*] Nec enim talem, nisi visum vobis fuisset. mutila est lectio. Itaque diuinare coactus sum, hoc modo: Id quod minime feciſſetis, nisi vobis visus fuisset vir integerrimus.

1477. 5. *ὃ λόγω.*] Malim *ὃ δὲ λόγω*. Id vero, quod per calumniam et ex inuidia factum est, (scilicet captiuitatem liberorum Lycurgi) quo nomine appellem nescio, vel, de eo quid statuam, etc.

14. *ἀνεθέτητος ὢν εἰκότως.*] At praeceptorem Lysidem Pythagoricum, et condiscipulum Epaminondam, omnis officii exemplum, habuit: nec ignorauit, quibus rationibus, vel odia Graecorum mitiganda, vel studia allicienda essent.

17. *ἐκ ἐτόλμησε δηλῶσαι.*] Non ausus fuit prodere, cum quidem et quorum, et qui essent, explorasset. *ἐξετάσας*, v. 18. licet exponere, *καίτοι ἐξη-*

τάκει.

τάκει, quamuis noſſet: et, ἐξετάσαι καὶ δηλῶσαι non auſus fuit, hoc eſt, verecundatus eſt, inquire et prodere.

1477. 19. ἔοικεν, ὁμοίως.] M. ἐχ ὁμοίως. Nam D moſthenis aduerſarii volebant vtilitatis ſine dignita rationem haberi.

26. εἶτα τὸ ταῦτα ποιεῖν.] Ineptam ſimilitu nem exagitat. Sententia eſt, vt opinor, cuiusmo apud Terentium in Adelphis exſtat his verbis:

— *Multa in homine Demea*
Signa inſunt; ex quibus coniectura facile fit:
Duo cum idem faciunt, ſaepe vt poſſis dicere:
Hoc licet impune facere huic, illi non licet.
Non quo diſſimilis res ſit, ſed quod is, qui facit.

Negat eſſe iudicandum ex euentu: ſed animum cuiu que ſpectandum et merita in rempublicam.

1478. 11. τοῖς παισὶ τὴν ἔχθραν.] Liberis in micitias tradent, easque ad poſteros propagabunt.

13. παρόντος.] Malim παρόντι: vt ſit, μέχρι τ χρῆσθαι παρόντι, ἕως πάρεστι.

22. εἰ δὲ μὴ φήσει τότε ἄρχειν ὅδε λέγειν ἐκ τ τῶν νόμων αὐτῷ προσήκει ὢν.] Ex his verbis certi n hil colligere potui, diuinare vtcunque coactus, qua ſcriptum fuiſſet: τότε ἄρχειν μὲν, ἐχὶ δὲ λέγειν, τε τῶν νόμων αὐτῷ προσήκειν, ſcilicet τὸ ἄρχειν. Pra ſentia poſita ſunt loco praeteritorum.

1479. 4. τὴν ἐναντίαν δόξαν ἔχειν, ἥνπερ.] M lim ἥπερ: vt compleas, ταύτῃ, ἥνπερ, aut, ᾗ πε ζῶντος. et v. 7. ἐάσω. παρὰ πᾶσι γάρ. et v. 9. πο τρικάς.

1479. I

1479. 10. ἡδέως ἂν ἴδοιμι ὑμᾶς καὶ πολλῶν ἑτέρων ἀπογόνοις.] Videntur duo verba aut ſubintelligi, aut abeſſe: τοσούτοις ἡδέως, et v. 11. ἀπογόνοις ἀποδεῖναι. et v. 13. προκαλεῖσθε per ε in fine, ſecunda perſona.

1480. 15. καλῶς ποιοῦντι.] Vt illius merita poſtulabant: vt merebatur: quod equidem gaudeo, quod minime improbo.

24. ἀλλὰ καὶ τὰς βίας.] Sed et vitas conſeruabatis eorum hominum, qui leges conſtituerunt. Quae horum verborum ſententia ſit, non video. Verti, quaſi eſſet τὰς βελήσεις.

1481. 12. τῶν δὲ τοῖς θεοῖς ἀποδεδεγμένων.] Vtcunque verba ſint, ſignificat, ὅτι οἱ χάριτες ἀπεθεώθησαν.

14. μέχρι τῆς παρόδε.] Vsque ad progreſſum in concionem, id eſt, in concionibus, ſimulabat ac prae ſe ferebat populi ſtudium.

18. ξενίας.] Peregrinitatis: quod non eſſet ciuis germanus.

22. μέχρι φθίσης.] Hoc eſt, libidine ſic exhauſerunt et macerarunt, vt contabuerit. Caueant macilenti et effoeti philoſophi exemplum infelicis oratoris, vel potius amatoris.

24. ἀνέξεσθαι.] Malim ἀνείχετο: et v. 27. τὰς πατρίδας θυσίας. et p. 1483. 1. ὑπ' ἀνθρώπων ἐγκαθέτων, τετέχι, δολίων, κατασκόπων. et v. 15. ἀλλ' ἀπὸ τῆς αὐτῆς σπουδῆς καὶ προαιρέσεως. et p. 1484. 10. ὥσπερ χρέον εἰς τὴν ἐκτισιν. et v. 17. ὅτε ἐπείσθην ὑπογράψασθαι τὰς καταβολάς. Cum perſuaderi mihi paſſus ſum, vt ſolutionem ſubſcriberem, id eſt, vt me illorum nomine ſatisfacturum reipublicae ſpondérem, vt fideiuberem pro illis.

1485. 1. ἔξω τῶν φανερῶν, ὧν ἀφίεμαι.] Sic habet Aldinus codex: (quem hoc anno demum

MDLXIX. vir doctrina et humanitate singulari, Theobaldus Theodoricus Argentinensis, mihi communicauit) id est, quibus cedo. Sed si recte memini, Parisiensis (quem Oporino missum recuperare non potui) habuit, ὧν ἀφῄρημαι: vnde verti: praeter eas, quae notae ereptaeque mihi sunt.

1485. 4. τὰ πρὸς τούτοις ἀσφαλῶς εἶναι.] Locus suspectus: sed nihil occurrit melius.

In IV.

1486. 8. αἰσθάνεσθαί τι τῶν τοιούτων.] Sententiam spectaui magis, quam verba, quae mendo carere non videntur.

1488. 6. δεδελωκέναι.] δεδελευκέναι. Nam illud actiuum est.

23. βελευομένων.] Malim βελομένων. quae duo verba saepe confusa videas.

1489. 14. κἂν ἀκήσαντες δυσχεραίνωσι ταῦτα.] Puto, κἂν ταῦτα, saltem haec, coniungi debere.

In V.

1490. 15. ἐζητασμένη πάντα.] ἀντὶ τοῦ ἐζεταάσασα, ἢ ἐξετάζειν εἰωθυῖα.

In VI.

1491. 10. προσρέψειαν.] Fortasse προσρίψειαν, vel τρέψειαν.

DEDICA.

DEDICATIONES ATQVE PRAEFATIONES DEMOSTHENIS EDITORVM.

ALDVS PIVS MANVTIVS Romanus Danieli Clario Parmenſi S. P. D.

Summum locum in oratoria tenere apud Graecos Demoſthenem, & in poetica Homerum, nemo eſt, qui ambigat, ſic apud Latinos M. Tullium in oratoria eſſe facile principem, in poetica vero Mantuanum poetam. Quod ita mihi verum eſſe videtur, vt non modo non futurum vnquam putem, qui hos ſuperet, adaequetue, ſed ne accedat quidem propius. Et quanquam duo haec admirabilium ingeniorum paria ſucceſſu adeo felici ſuos elucubrarunt libros, et tradiderunt poſteris, vt aeternos reliquerint: non tamen eodem ſucceſſu aut vitam vixerunt, aut oppetierunt mortem. Nam Poetae et quietiorem egerunt vitam, et ſua morte mortui ſunt: oratores vero in ſummis ſemper vixerunt moleſtiis, et tandem crudeliter occubuerunt: quippe qui rebuspubl. regendis incubuere: in quibus, ſi rudis ēs, et ineptus, abjectus viuis et inglorius, atque publicorum munerum omnino expers: ſin vero aptus, ac paulo, quam caeteri, ingeniosior, adtrahis ad te aerumnas, ὡς καινίας νέφος, adisque plerumque periculum capitis, quemadmodum accidiſſe Demoſtheni et M. Tullio legimus. Verum ex duobus his infelicior Demoſthenes fuit. Nam et cum vitiis quibusdam natus eſt, quae induſtria non mediocri tolli oportuit. Vnde Valerius Max. Alterum Demoſthenem natura, alterum induſtria fecit, et puer admodum priuatur patre, ſub infidis et auaris tutoribus educatus eſt, quos male adminiſtrata tutela, in ius vocare coactus, non ſine labore immodico, ac periculo, deperdita etiam ablatorum parte, euicit. De eo ſic in eius vita Libanius: ὀρφανὸς δὲ καταλειφθεὶς ὑπὸ τὸ πατρὸς κομιδῇ νέος· ἦν μὲν, ὥς φασιν, ἀσθενὴς τῷ σώματι καὶ νοσώδης, ὥστε μηδὲ εἰς παλαίστραν φοιτῆσαι, καθάπερ πάντες οἱ τῶν ἀθηναίων

ναίων παῖδες ἐιώθεσαν· ὅθεν καὶ ἀνδρωθεὶς, ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν εἰς μαλακίαν ἐσκώπτετο, καὶ βάτταλος ἐπωνυμίαν ἔχων· hoc est, vt et graecarum literarum rudes intelligant. Priuatus autem patre admodum iuuenis, fertur imbecilli fuisse corpore, et valetudinario adeo, vt neque ad palaestram accederet: quemadmodum omnibus Athenienſium pueris moris erat. Quapropter vir factus ab inimicis in molliciem mordebatur, appellabaturque cognomento Batalus; & paulo inferius: εἰς ἄνδρας ἐγγραφεὶς, εὐθὺς ἀγῶνα κατὰ τῶν ἐπιτρόπων ἐνεχείρησατο, κακῶς διοικηκότων τὴν οὐσίαν αὐτῦ, καὶ εἶλε μὲν αὐτοὺς, οὐ μὴν ἠδυνήθη πάντα ἀπολαβεῖν, ὅσα ἀπολώλεκε· id est, cum primum adſcitus est inter viros, ſtatim tutoribus, male ipſius facultatibus adminiſtratis, diem dixit, et euicit quidem eos, ſed non omnia potuit, quae amiſerat, recuperare. Et in eadem: ὅτι καὶ ἐκείνων μνημονευτέον, ὅτι τραυλὸς μὲν ἦν τὴν γλῶτταν ἐκ Φύσεως· τὸ δὲ πνεῦμα ἀτονώτερος. hoc est, ad haec et illa commemoranda, Demoſthenem et lingua balbum et imbecillis fuiſſe lateribus. Idem in eadem: καὶ γὰρ δειλὸς ἦν τὸ πρῶτον πρὸς τοὺς τῦ δήμυ θορύβυς καὶ εὐκατάπληκτος, ὥσε εὐθὺς ἐξίεσθαι· διά τε τυτὸ Φασιν αὐτὸν ἄνεμον ῥαγδαῖον τηρῦντα καὶ κινεμένην σΦοδρῶς τὴν θάλατταν παρὰ τὲς αἰγιαλὲς βαδίζοντα λέγειν, καὶ τῷ τῆς θαλάττης ἤχῳ συνεθίζεσθαι Φέρειν τὰς τῦ δήμυ καταβοάς· hoc est, et enim primo timidus ad concionum ſtrepitus fuit, vt ſtatim deficeret et conſternabundus. propterea vero aiunt ipſum vehementem ventum, commotumque admodum mare obſeruando ad littora accedere, et recitare, ſonituque maris populi clamores ferre conſueuiſſe. Idem in eadem: παρειλήΦαμεν δὲ καὶ εἶνο, ὡς καὶ ξίΦος ποτὲ ἐκ τῆς ὀροΦῆς ἀπήρτησε, καὶ ἰσάμενος ὑπὸ τύτυ ἔλεγεν· ἐποίει δὲ τοῦτο δι' αἰτίαν τοιαύτην· ἐν τῷ λέγειν ἀπρεπῶς τὸν ὦμον εἰώθει κινεῖν· ὑπερεκρέμασεν ὖν τῦ ὤμυ τὸ ξίΦος ἐν χρῳ, καὶ ὕτω τῷ δέει τῆς πληγῆς ἠδυνήθη κατασχεῖν ἑαυτὸν ἐπὶ τῦ πρέποντος σχήματος: hoc est, accepimus vero et illud, ſuſpenſum ab eo fuiſſe enſem de recto, atque ſub ipſo ſteriſſe, cum recitaret. Quod hanc ob cauſam feciſſe dicitur: Inter dicendum mouere indecenter humerum aſſolebat: ſuspendit igitur enſem ad cutem humero imminentem: atque ita metu plagae in decenti ſe forma continuit. Praeterea cum maxime in patria floreret, nunc inuidia ciuium, nunc Philippi Alexandrique Macedonum maximorum regum perſecutione nunquam quieuit, immo a Philippo in pugna victus magna cum ignominia fugit. Tum bis exulauit, primo in Aegina, et Troezene, tum etiam talentis ab Areopagitis damnatur

tur Alexandro rege, ſecundo autem Antipatro imperante capitis a populo damnatur, autore Demade, in Neptuni templum, quod erat in Calaurea inſula, non tam ſalutis gratia, quam vt inde quotidie patriam proſpiceret, e Troezeniorum vrbe confugit, inibique hauſto veneno, cum a ſatellitibus traheretur, exceſſit e vita. Quemadmodum in ejus vita Plutarchus meminit. Operae precium autem viſum eſt, quaedam ex eius epiſtola ad magiſtratus populumque Athenienſium hic inſerere, ſunt enim huiusmodi. (hoc eſt) Sed de his cum multa poſſim ſcribere praetermitto. Nullius enim me conſcium eſſe culpae, ad vtilitatem quidem imbecillum eſſe experientia didici, ad maiorem vero moeſtitiam inſerendam, vehementiſſimum omnium. Quoniam autem omnibus accuſatis reconciliati eſtis, id quod bene factum dixerim, et mihi velim reconciliemi, viri Athenienſes: nam vos neque vlla adieci iniuria, Deos teſtor et heroas, mihi autem teſtis eſt omnis anteacta vita, cui magis iuſtum eſt vt fidem habeatis, quam culpae mihi nunc iniuria illatae, neque ego peſſimus, minimeue eorum fide dignus videbor, qui calumnia ſunt circumuenti. Atqui diſceſſus meus immerito vos mihi reddit iratos; neque enim ſpe veſtri deſtitutus diſceſſi; neque alio animum applicuerim meum, ſed primum quia ignominiam carceris moleſte animo ferebam: deinde quoniam propter aetatem imbecillo corpore miſeriam perferre non poteram. Item non exiſtimabam, nolle vos vacare me vituperio, quod nullo vobis emolumento fuit, me vero perdidit. Ad haec in vobis, nullis aliis animum fuiſſe meum, multis ſignis poteritis perſpicere. Nam et vrbem petii, non in qua res maximas eſſem ipſe acturus, ſed in quam et maiores noſtros profectos eſſe cognoueram, quo tempore illis de Perſarum rege periculum imminebat: et cuius plurimam erga vos beniuolentiam eſſe perſpexeram, haec autem eſt Troezeniorum ciuitas, cui opto, vt Dei potiſſimum, ob ipſius erga vos beniuolentiam, et collatum in me beneficium, ſint omnes beniuoli, tum ipſe, ſeruatus a vobis, queam referre gratiam. Caeterum cum in hac nonnulli, vt mihi gratificarentur, increpare nos conarentur, idque mei animi ignoratione ego eos pro viribus, vt bene dicerent, vt meum erat, admonui, qua potiſſimum cauſa puto eos omnes admiratos publice me honoraſſe. Sed cum viderem, beniuolentiam quidem hominum magnam, ſed vires in praeſentia imbecillas, in Neptuni templum profectus, in Calaurea inſula me contineo, non ſolum tutelae gratia, quam mihi eſſe ſpero ob

reuerentiam numinis, (neque enim certe scio, nam quae in aliorum arbitrio et voluntate posita sunt, tenuem ac incertam praebent periclitanti tutelam) sed etiam quia patriam prospicio inde quotidie: erga quam tantae mihi conscius sum beniuolentiae, quantam consequi opto a vobis. Quapropter, viri Athenienses, ne diutius hisce detinear malis, ea mihi decernite, quae olim aliis, tum ne quid indignum vobis mihi eueniat: tum etiam ne supplex aliis esse cogar, nam nec vobis quidem id decori fuerit. Quod si redeundi vobiscum in gratiam nulla mihi sit spes reliqua, mori me esset melius. Videtis, quantis semper in malis versatus fuerit miser. Quare non miror à satyro scriptum, Diis ille aduersis genitus, fatoque siniſtro. Quid quod illo etiam tot jam secula mortuo, suum adhuc fortuna, licet semper varia sit, atque instabilis, seruare tenorem videtur? Nam abhinc fere triennium desideranti tibi orationes Demosthenis, breui me informatas mea cura publicaturum recepi. Sed tot id mihi tentanti acciderunt impedimenta, vt persaepe excudi coeptas intermiserim, Carteromacho etiam nostro demirante, illudque Iuuenalis saepe repetente, Diis ille aduersis genitus fatoque siniſtro, cum etiam admodum quam pauca earum orationum exempla imprimenda curauerim, idque coactus, quod in nullo ante accidit volumine excuso in thermis nostris. Quorum omnium est mihi optimus testis Angelus Chabrielus patricius Venetus, excellentis vir ingenii, et in vtraque lingua doctissimus, Demosthenisque studiosissimus, qui a me hoc opus quotidiano fere, vt ait ille, conuicio, vt iam excudendum curarem, efflagitabat. Quanquam et illud seruasse videtur fortuna, vt, quemadmodum felix ille semper fuit eloquentia, et aeternitate scriptorum suorum, ita nescio, quomodo pulcherrimus hic liber omnium, quos imprimendos vel latine vel graece curauimus, exit in publicum ex aedibus nostris. Quamobrem si serius ad te venit, quam et tu volebas, et ipse desiderabam, non mihi velim imputes, sed Demosthenis infortunio, quem summo cum labore et industria feciſſe, quae fecit, omnia, legimus. Rursus pulcherrimis characteribus et perquam decenti forma, habituque, nec non castigatissimus, exit in manus hominum, ὡς κατὰ τὴν παλιγγενεσίαν, non tamen industriae nostrae, sed assiduis curis adscribas, quam illius gratiae, et felicitati, quam semper in suis habuit lucubrationibus. Has vero Demosthenis orationes, Clari doctissime, nomini tuo nuncupatas, ex Neacademia nostra emittimus, ob multas causas, sed praecipua est singularis benivolen-

niuolentia in te mea, ob miram probitatem tuam, et doctrinam, bonarumque literarum cognitionem. Tum quia in inclyta iſta vrbe alumna virorum nobilium Epidauro, cui nunc Rhacuſae eſt nomen, et latinas, et graecas literas profiteris, inſtituisque iuuentutem iſtam eloquentiae ſtudioſam arte dicendi, quod duce Demoſthene, et te interprete, quam facillime conſequetur. Id quod eo etiam feci libentius, quoniam ſi cuipiam reipublicae Demoſthenis orationes die noctequè voluendos accurate exiſtimo, iſti exiſtimo. Nam etſi viros omni virtute praeditos, et prudentiſſimos habet, quales vidi ipſe Venetiis Danielem Reſtium ſecundum apud Venetos fungentem legationis officio, et Petrum Mentium Reſtii collegam, tamen praeceptis quam optimis oratorum omnium Demoſthenis facile principis, quanta tyrannis, et Philippis habenda ſit fides, non obſcure cognoſcet. Nam cum aliis plurimis rempublicam Athenienſium admonet diuinus orator cauendum eſſe a tyrannis, qui ſint natura rerum publicarum inimiciſſimi, vt lupi ouium, tum his verbis in prima pro Olynthiis oratione: καὶ ὅλως ἄπιστον οἶμαι ταῖς πολιτείαις ἡ τυραννὶς ἅλλως τε καὶ ὁμορον χώραν ἔχουσι. hoc eſt: et omnino tyrannis infida res eſt rebuspubl. praeſertim ſi vicinam illi regionem habuerint, et in ſecunda contra Philippum: ἐ γὰρ ἀσφαλεῖς ταῖς πολιτείαις αἱ πρὸς τὺς τυράννυς αὗται λίαν ὁμιλίαι. hoc eſt, non enim tutae ſunt rebuspubl. nimiae hae cum tyrannis conſuetudines. Et paulo poſt: ἔν δέ τι κοινὸν ἡ Φύσις τῶν εὐφρονούντων ἐν ἑαυτῇ κέκτηται φυλακτήριον, ὃ πᾶσι μέν ἐσιν ἀγαθὸν, καὶ σωτήριον, μάλιςα δὲ τοῖς πλήθεσι πρὸς τὺς τυράννυς· τί ἔν ἐσι τὺτο; ἀπιςία. ταύτην φυλάττετε, ταύτης ἀντέχεσθε. ἐὰν ταύτῳ σώζητε, ὐδὲν δεινὸν μὴ πάθητε· τί ἔν ζητεῖτε ἔφην. ἐλευθερίαν. ἒτ' ἔχ ἑρᾶτε Φίλιππον ἀλλοτριωτάτας ταύτῃ καὶ τὰς προσηγορίας ἔχοντα; βασιλεὺς γὰρ καὶ τύραννος ἅπας ἐχθρὸς ἐλευθερίᾳ καὶ νόμοις ἑαυτίος. hoc eſt, commune vero quoddam natura prudentum poſſidet in ſe tutamen, quod bonum omnibus eſt, et ſalutare, maxime autem populis aduerſus tyrannos: quodnam igitur illud eſt? incredulitas, hanc cuſtodite, hanc complectimini: ſi hanc ſeruaritis, nihil aduerſi patiemini. Quid igitur quaeritis, inquam? Libertatem. Nonne videtis Philippum alieniſſimas ab ea vel appellationes habentem? omnis enim rex et tyrannus inimicus eſt libertati, et contrarius legibus. Habes igitur tandem, mi Clari ab Aldo tuo, quas jamdiu deſi deraſti Demoſthenis orationes, habet vrbs Epidaurus quem debeat librum ad ſuam vtilitatem nocturna verſare manu, ver-

ſare diurna, habent et caeterae respubl. quemadmodum prudenter ſe regere, gubernareque atque a tyrannis reddere tutas queant, habet ſtudioſiſſimus quisque, a quo vna cum graeca lingua, et eloquentiam optime diſcere, et vtiliſſimum in ſua republica praeſtare ſe poſſit. Vale. Venetiis menſe Octobr. M. D. IV.

ERASMI ROTERODAMI

ad Heruagianam primam praefatio. Des. Eraſmus Rot. Ornatiſſimo Adolescenti Ioanni Georgio Paungartnero. s. d.

Vt antehac peſſime de ſtudiis merebantur iſti, qui praeſentis lucelli cupiditate maledicis ac futilibus libellis implebant orbem: ita bonorum omnium fauore digni ſunt, qui curam omnem atque induſtriam huc conferunt, vt vetuſtos multorumque ſeculorum conſentientibus ſuffragiis probatos autores nobis reuocent, idque cum dignitate. Demoſthenem autem inter Graecos rhetores ſic eſſe primum, vt vix inuenias, quem cum illo poſſis conferre, magnus eruditorum omnium conſenſus eſt. Neque non recte praeceptum eſt illud, ab optimis auſpicandum eſſe. Eaque quondam apud Latinos e probatiſſimis poetarum pueri diſcebant literarum elementa. Nec id diſſimulat Horatius ita de ſuis poëmatibus vaticinans: hoc quoque te monet, vt pueros elementa docentem occupet in vicis Soſiorum balba ſenectus. Plurimum enim refert, qui ſuccus rudem etiamnum ingenii teſtulam imbuat. Vtiliter quidem primam latini ſermonis inſtitutionem a ſelectis poetis auſpicabantur, quod hi praeter virtutes oratorias, habent aliquid proprii nitoris ac iucunditatis, quasi velut eſca, dulcibus magis, quam ſalubribus, gaudens aetas alliciatur ad ſtudiorum amorem. Itaque quiſquis latinos poetas intelligit, rectius intelliget oratores. Apud Graecos diuerſa ratio eſt. Tantum enim diſcriminis eſt inter poetarum et oratorum dictionem, vt credas illos diuerſa lingua loqui. Eoque fit, vt, qui a poëtis fecerunt inſtitutionis rudimentum, quum ad oratorum lectionem ſeſe contulerint, ſubinde velut in peregrino ſermone reſtitent, et licet quid quaeque vox declaret, non ignorent, tamen ſenſum non percipiant. In cauſa eſt ſchematum, troporum et idiomatum proprietas, in quibus haud ita multum opitulantur Lexica. Hac quidem in parte praeclaram operam τοῖς φιλογλώττοις nauauit

nauauit Guilhelmus Budaeus. Verum vt puerilibus ingeniis Romanae Linguae non ſtatim accommodus eſt M. Tullius, qui, Fabio iudice, nulli valde placet, niſi qui iam egregie profecerit: ita Graecarum literarum peritiam ambientibus non arbitror admodum conuenire Demoſthenem, qui plus artis habet in receſſu, quam prima fronte præ ſe ferat. Hic enim, quod honorifico ioco dixit Demades, ſcripſit ad aquam, nec niſi a ſobriis ac vigilantibus poteſt intelligi. Proinde quod de M. Tullio ſcripſitq. Fabius, pari iure de Demoſthene dici poteſt: is ſe ſciat in arte dicendi profeciſſe, cui Demoſthenes valde placere coeperit. Quemadmodum tabula magno artificio depicta nemo magnopere delectatur artis imperitus, ita Demoſthenis diuinum illud, et quod facundiſſimi quique ſemper in eo mirati ſunt, τὸ δεινὸν, non ſentitur, niſi et rhetoricis praeceptionibus exercitatis, et hiſtoriarum cognitione inſtructis. Itaque patiar, vt puer quidem deguſtet Demoſthenem, ſed ad eum ſerio redeat, iam factus oculatior, quo perſpiciat illam vere articam venerem, illud excuſſum iudicium, illa ſummo artificio contorta enthymemata, poſtremo vim illam omnibus admirabilem, vix vlli imitabilem. Elegans interim fuerit exercitatio, quod a veteribus nonnullis factum eſt in Homero ac Virgilio, ſi quis idem faciat in Demoſthene et M. Tullio, vt ex collatione locorum deprehendat, quid hic ab illo ſit mutuatus, et vbi noſter ſit Graeco par, vbi ſuperior, vbi ab exemplari nonnihil degeneret imitatio. Vix alia res aeque conducit ad parandum iudicium. Non hic ſumturus ſum operam in laudando Demoſthene, ad quem pro dignitate praedicandum opus eſſet eloquentia Demoſthenica: imo nulla potius opus eſt eloquentia ad eum laudandum, quem vno ore in coelum ferunt omnes. nec tibi calcar addere ſtudebo, Georgi cariſſime, quem conſpicio in hoc pulcherrimo ſtadio tuapte ſponte haud ſegniter currentem. Quaeres, vnde mihi cognitus curſus tuus, qui te nunquam viderim. Optimam tui partem vidi, adoleſcens fortunatiſſime, adeo ἐναργῶς te mihi ſuo penicillo depinxit Viglius Zuichemus, haud vulgaris artifex, cui domeſtica conſuetudine penitus cognitus ac perſpectus es. Quin tute mihi teipſum tuis ad me literis ſic expreſſiſti, vt ſi coram adeſſes, plus videre nequeam. Illic exoſculatus ſum iſtum felicem indolem tuam, qui, vix egreſſus annum decimum ſextum, ſcribas epiſtolas primum bene latinas, deinde quod pluris facio, ſenſibus argutis, et apte ſibi connexis. Quid autem collaudem iſtum ingenuum ac liberalem pudo-

rem, quid ſingularem iſtam in me pietatem, quam tota ſpirat epiſtola? Et hic agnoſco germane germanam ornatiſſimi viri Ioannis Paungartneri prolem. Iampridem enim mihi cum eo viro ictum eſt amicitiae foedus, quam ego ſane rem inter praecipuas felicitates meas numero. Quid enim illo candidius, aut amabilius? In huius foederis conſortium temet tuo iure inſeris, mi Georgi. In hoc enim poſſeſſionum genus, et fas eſt, et aequum eſt, viuo etiamnum patri haeredem exiſtere. Vt tali parente multo beatior es, quam paternis opibus: ita iſtis egregiis animi dotibus, quas tibi partim largita eſt propicii numinis benignitas, partim induſtria tua tibi paris, longe verius ac ſplendidius locuples fueris, quam maiorum tuorum quamlibet amplis facultatibus. Accipe igitur Demoſthenem, qui nunc prodit ceu poſitis novus exuuiis nitidusque iuuenta, ſimul et mutuae meae in te pietatis μνημόσυνον et ſtudiorum tuorum incitamentum futurus. Multum debemus Aldo, qui nobis primus oratorum principem dedit, plus debemus Heruagio, qui non parum addidit illi, tum dignitatis, tum etiam commoditatis, haud mediocribus impendiis parique vigilantia, vt iam merito poſſint omnes admirabundi dicere, Ἕτός ἐϛιν ὁ ἐκεῖνος Δημοϭθένης. Poſthac igitur expectabimus abs te epiſtolas, ſemitullianas ac ſemidemoſthenicas. Vale. Datum Friburgi Briſgoae, poſtridie cal. Auguſti. Anno M. D. XXXII.

I. BERN. FELICIANI
praefationes ad ſuum Demoſthenem
Illuſtri ac Reuerendo Abbati cliuae Mariae Vangaditiae Franciſco Lauretano Io. Bernardus Felicianus. s.

Cum ſuperioribus diebus, Abbas clariſſime, Demoſthenis, oratorum omnium facile principis, orationes collectis quibusdam antiquis codicibus recognoſcendas ſuſcepiſſem, quo ad ſtudioſorum vtilitatem caſtigatiores aliquantulo excuderentur, memini ex te audiuiſſe, cum nonnulli docti viri apud te eſſent, quorum conſuetudine ſummopere delectaris, ex huiuſce rei occaſione ſermonem de eloquentia incidiſſe. ita vt alii ſupra modum eam extollerent, omnibusque et artibus et ſcientiis anteponendam arbitrarentur. alii non modo id non approbarent, verum etiam eam vituperarent, et vt ſuſpectam vitandam omnino cenſerent. Id autem licet abſurdum, nouum tamen mihi eſſe minime videbatur. Cum enim

mecum

mecum considero multos ex grauissimis simul atque antiquissimis auctoribus, qui eloquentiam vel laudare, vel vituperare studuerunt, eos comperio vel plura, quam par erat, ei attribuisse, vel plura detraxisse, quam res ipsa postulabat, atque ita vtrosque, dum eius vel praestantiam nimis admirantur, vel abusum nimis deuitandum censent, multis de tota re non recte sentiendi ansam praebuisse. Nam qui eam commendant, fere vno consensu omnes bonorum omnium humanorum causam ei adscribunt. eam congregasse a principio homines, cum in syluis ferarum more vitam traducerent atque ad vrbes condendas induxisse. eam leges instituisse, sine quibus communis vita esse nulla posset. eam mansuetos e feris, ciuiles e rusticis homines reddidisse. eam demum esse, qua sola a bestiis differamus. Quod cum dicunt, non male illi quidem se gerere censendi sunt, si vel loquuti pro occasione, vel eloquentiae nomine sapientiam omnem complexi esse intelligantur. Re enim vera non oratio est, sed ratio et intelligentia, quae a brutis hominem distinguat. nec eloquentia est, sed sapientia et prudentia, quae dispersos ac vagantes homines in vnum collegerit, ac vitam humanam omnem et vrbibus condendis, et legibus instituendis excoluerit. Sermo enim postea tanquam minister, et eloquentia tanquam ancilla subsequuta necessario est. Sed si ita absolute quae dicunt, accipiamus, quam recte id fiat, alii viderint. Mihi certe persuaderi non potest, quo pacto recte illi sentiant, qui horum scriptorum auctoritate permoti in eam opinionem venerunt, vt nulli rei, nisi facundiae, studendum esse credant, nullosque esse, qui scire quippiam possint, nisi etiam dicendi peritia praediti fuerint. Adde, quod hi quoque omnes eos scriptores, qui non ita eleganti stilo de praeclarissimis rebus et verissimis monumenta posteris reliquerunt, vel tanquam indoctos et imperitos abiiciendos censent, quasi verborum lepore et fucis rerum cognitio et peritia metienda sit; vel licet earum scientiarum, quas tradunt, de quibusque differunt, etiam peritissimos fuisse confiteantur, tanquam barbaros tamen et ineptos negligendos putant, pluriscque faciendum afferunt eum, qui de quibuslibet vel leuissimis rebus eleganter et copiose tractarit, quam qui de grauissimis, et maxime seriis generique humano vtilissimis infacunde et ieiune disputarit, remque hanc non secus, atque in artificum ac statuariorum operibus spectandam esse aiunt, in quibus forma longe maiorem, quam materia, laudem et gloriam sine controuersia mereatur. Ac propterea assiduum barba-

ris bellum indixere, ita enim appellant omnes eos, qui cultum orationis et lenocinia non perſequuntur, licet veritatis ſubtiliſſimi et acutiſſimi indagatores alioqui ſint. vt ſi quando in ſanctiſſimos theologos et doctiſſimos philoſophos incidant, eos omnino abhorreant, et quaſi inculto ſermone nihil vere et recte explicari potuerit, ſed omnia peruerſa et falſa dici neceſſe ſit, ſtatim reiiciunt, ac damnant. neque vident, ſi formae eloquentiam comparare voluerimus, ſtatuariorum exemplum minime hic eſſe accommodatum. quippe quum materia extrinſecus artifici huic ſuppeditetur, ſcriptor ipſe ſibi eam plerumque faciat, et materia artifici propter formam exhibeatur, in rerum explicatione et diſſertatione forma ob materiam illuſtrandam et patefaciendam adhibeatur, vt videlicet, quod animo concepimus, id eloquendo ita exprimamus, vt alteri innoteſcat. Quocirca ſi modo facere id volunt, longe meliorem et accommodatiorem veritati comparationem ſumere a nummis poſſent, quibus forma materiae cauſa imprimi conſueuit, quo ſigno ſit, vt quid et quanti valeat materia, cognoſcentes ea ad neceſſarias res vti facile poſſimus. Qui igitur nummum vel plumbeum, vel alioqui adulterinum, ſibi carum propterea habet, quia ſignum in eo artificioſe factum admiratur, neque eum, etſi maxime legitimus ſit, maximeque ipſe indigeat, ad vitae vſus impendere vult, is nummo abutitur, vtilitatemque eius, ob quam ſignum illi inditum eſt, nullam percipit. At nobis ita faciendum non eſt, ſed ſicut qui vel neceſſaria, vel diuitias, ſibi comparare vult, omnes vel quam peſſime ſignatos nummos, modo boni ſint, non veretur admittere. Sic nos, qui intelligentia indigemus, committere non debemus, vt vel barbare admodum ſcriptos libros, ſi bonarum rerum ſcientiam polliceantur, vllo modo repudiandos, vel quam diſſertiſſime compoſitos, ſi de inutilibus et vanis rebus tractant, magni faciendos cenſeamus, quin etiam, ſi de ſeriis et vtilibus maxime diſſerant, non temere admittendos putemus, ne, quemadmodum illorum oculos monetae forma ita praeſtringebat, vt vti ea in neceſſarios etiam ſumtus non paterentur, ſic animum noſtrum ornatus orationis et dicendi elegantia extrinſecus adeo occupatum detineat, vt ad ſenſa ipſa conſideranda penetrare non ſinat. Nam ſi neglectis rebus, id quod facimus, non tam, cum eas prorſus non diſcimus, quam cum non ab iis diſcimus, qui eas docent, ſed ab iis, qui eas tantummodo eloquuntur, ſermoni excolendo vacare voluerimus, verendum eſt, ne, dum in ea re caeteris hominibus praeſtare conamur,

qua

qua homines brutis antecellere credimus, picis et pſittacis ſimiliores euadamus. Si recte quidem fortaſſe ad imitationem loquamur, quod ratione carentibus etiam animalibus aliquando contingit, ſapiamus autem, quod proprium hominis eſt, parum recte. At vero qui eloquentiam vituperant, vt caetera omittam, artem eius inter adulationum ſpecies reponunt, atque id eſſe animae dicunt, quod corpori eſt obſonatrix. Sicut enim illa variis condimentorum illecebris guſtum fallit, nec permittit, vt ciborum naturalis et ſincerus ſapor percipiatur, ita hanc variis verborum lenociniis turpibus et iniuſtis rebus honeſtatis et iuſtitiae ſpecie obducta iudiciorum rectitudinem omnem diſtorquere ac peruertere. Vt qui his aſſentiantur, contra quam priores illi faciebant, nihil admittere ſine ſuſpicione velint, quod aliquod in ſe vel mediocre eloquentiae ornamentum ac lumen prae ſe ferre videatur, eloquentiamque omnium pene malorum in cauſſa eſſe hominibus arbitrentur. quippe cum ea praua ex ſe ſit, non niſi praue vti quiſpiam poſſit. Nam ſi ad veras res, quas in animo habemus, exprimendas, non ad fingendas falſas et fucandas ea vti vellemus, ſatis vnumquemque in ea re, quam bene nouit, eſſe eloquentem poſſe. ſed miror, ſi haec reuera, et non ad hominum petulantiam, quibuscum loquebatur, exagitandam diceret Socrates, quippe qui eam turpem ſane doctrinam glorioſe profiterentur, qua cauſa inferior dicendo ſuperior efficeretur, cur medicinam laudaret, cum ipſa, quae ad ſalutem hominum inuenta eſt, ad perniciem nonnulli interdum abutantur. non enim quod electionis et hominis vitium eſt, arti eſt attribuendum. Nam eloquendi et dicendi ars, quae rhetorica eſt, cum inſtrumentum ſit, ac ſimilis dialecticae, laudabilis ac vitae humanae perquam neceſſaria facultas, quae non ſecus atque illa non aliquam definitam ac certam materiam habet, in qua verſetur, ſed in unaquaque re probabilitatem indagat, atque inuenit, tam deſtruitur ac tollitur, ſi in eius rei praeſtantiam transmutetur, cui applicatur, quam ſi eius qui ea vtitur, prauitas ipſi adſcribatur. Quemadmodum enim dialectica ſi decipiendi propoſito diſtorqueatur, dialectica non amplius eſt, ſed ſophiſtica et captioſa, cuius non in arte, ſed in abutentis voluntate, vitium eſt: ſic rhetorica, quae fallit ac decipit, licet nomen aliud diſtinctum non habeat, ſed Rhetorica etiam ipſa appelletur, Rhetorica tamen non eſt, ſed captioſa, et falſa Rhetorica, vitio vtentis peruerſa. Quae merito quidem vituperatur, modo cum id ſit, hominum prauitatem tunc, non artem, reprehendi non

igno-

ignoremus. Ars enim ipsa ad imperitos homines, eosque omnes, qui in subtilibus rationibus percipiendis non sunt exercitati, docendos persuadendosque necessaria admodum est. Quod enim dialectice inter philosophos, id inter ciuiles munus rhetoricae est. Nam si in ciuitatibus haec non esset, quae, an vtile aliquid esset, aut inutile, inter consultores, an iustum, aut iniustum, apud iudices, an honestum, aut turpe, apud spectatores ostenderet, confusa omnis vitae traductio, atque adminiſtratio haberetur. Cum enim pro sua quisque opinione facile decipi possit, et segnes natura ad discenda bona homines sint, tum etiamsi sciuerint, facile affectu aliquo ita deprauentur, vt ad non agenda bona procliuiores euadant, ille, qui hac facultate est praeditus, tria huiusmodi gerendarum rerum impedimenta ex animis hominum aufert, tribus ad persuadendum idoneis modis adhibitis. Ne enim plerique, an vtile sit, quod agendum videtur, an iustum, quod iudicandum est, an honestum, quod est approbandum, ignorent, iis orator eloquentiae artifex rationibus, non subtilibus illis quidem, sed ad ciuilium hominum captum accommodatis, docendo in tribus causarum generibus veritatem manifestat. ne item ad discendum segnes sese exhibeant homines, delectando allicit, ne quamuis verum sciant, vitio tamen deprauati aliud facere velint, mouendo afficit, atque ita ad agendum quodammodo compellit. Nam si quis haec tanquam suspectas artes, et violentas machinas euitandas censet, is auditorum insciitiam si vult, damnare potest, qui nullo alio modo intellecturi erant, eum vero, qui ad illorum imbecillitatem orationem suam accommodat, nisi laudare certe non debet. Tantam siquidem auctoritatem, dignitatem et excellentiam apud omnes obtinet, vt, sicut vituperandus nullo modo est, ita laude et gloria ex sese adeo abundet, vt laudibus extrinsecus petitis minime indigeat. Nam quamuis alii scientiis et disciplinis instructus ad persuadendum accedat, propria tamen laude esse contentus potest. Sicut orator hic noster, qui clarissimus inter omnes hoc in genere est, quem prae manibus habemus, licet aliis disciplinis fuisset eruditus, et ex Platonis schola multa praeclara didicisset, et Thucydidi, scriptori Athenienſi, tantum studium adhibuisset, vt octies sibi eius historias describendas putarit, nullius eorum gloriam sibi videtur affectasse, nisi eius rei, quae huius tantummodo artis sine dubio propria est. Cum enim quinque haec partes habeat, inuentionem, dispositionem, elocutionem, memoriam et pronunciationem, ab Andronico histrione

hiſtrione interrogatus, quid in Rhetorica primum eſſe exiſtimaret, pronunciationem dixit, et ſecundo, et tertio idem reſpondit, quoad deſiit ille interrogare, vt non tam praecipuam, quam ſolam rhetoricae propriam partem pronunciationem eſſe ſignificaret. propterea videlicet quum caeterae omnes ita aliarum rerum cognitionem interdum innexam habent aliisque omnibus etiam philoſophicis diſputationibus communes ſunt, vt aliarum, ſi quis recte non aduertat, videri ſcientiarum poſſint, haec ſola ſine vlla controuerſia non alteri, quam huic arti, adſcribi queat, atque iccirco tantam operam ſibi ei adhibendam duxit, vt non tam orationes eius et ſcripta, quam induſtria et exercitatio in ore omnium ſit, et apud omnes celebretur. Quis enim eſt, qui meditationes eius in cubiculo ſubterraneo non admiretur, cum inaequalem tonſuram etiam capiti adhibuiſſet, ne ſibi aliquando inde exeundum eſſet, atque ita ſtudium intermitteretur. Quis lecti eius anguſtiam non decantat, qua id conſequi procurabat, vt incommoda cubatione occaſio ei ſurgendi tempeſtivius exhiberetur? Quis id non celebrat, cum ſe antelucanis fabrorum vigiliis ſuperari aegre ferebat? Quem illa eius diligentia non mouet, cum ad Phalericum profectus ad vndarum fragores calculis etiam in ore ſumtis pronunciare orationes aſueſcebat, quo poſtea et clarius verba proferret, et tumultibus populi non exturbaretur? Quid, cum gladiis de tecto ſuſpenſis, ita pene, vt humeros attingerent, domi ſe ad dicendum exercebat, ne geſtu humeri incompoſito actionem corrumperet, nonne animos hominum capit? Hanc igitur pronunciationem, cui praecipue ſibi incumbendum cenſuit hic auctor, cuiusque praecipue gloriam videtur appetiuiſſe, praecipuum quoque in eius orationibus locum obtinere exiſtimandum eſt, vt cum eas legimus, non modo caeteris aliorum omnium anteponamus, ſed quid pronunciationem auctoris animo concipimus, ipſas ſe ipſis quoque eſſe admirabiliores iudicemus, et plus, quam legamus, intelligamus, et licet vox eius non audiatur, ſemper tamen aduerſarii eius voce illa aures noſtrae perſonent, quid ſi ipſum audiremus? vt non immerito Macedonum rex Philippus, contra quem acriter ſemper inuehebatur, cum ei recitatae orationes aliquae eius eſſent, neque ſe alium quempiam, quam ipſum, in bello aduerſum ſe conſultorem tuiſſe electurum dixerit. orationesque ipſas ob vim actionis, quam prae ſe ferebant, cum Iſocratis quasdam athletis e palaeſtra ſimiles ſibi videri aſſeruiſſet, militibus comparauit, quippe cum ita vrgeant rem ſemper,

ita

ita inſtent, ita vero certamine, et non vmbratili ſemper vta
tur, vt terrere veritate ipſa et cogere videantur. Tame
mihi quidem etiam, dum lego Demoſthenem, arrogans il
Gorgiae, et Protagorae, aliorumque veterum ſophiſtarum pr
feſſio non admodum abſurda apparet, qua diſcipulis ſuis po
licebantur ſe eos eſſe arte ſua ciuilium agendarumque reru
peritos eſſe effecturos. nam ſi id intelligere volebant, ſi qu
recte praecepta artis fuiſſent ſequutus, atque ex eorum prae
nitione in ciuitatibus opportune deliberationes, et iudici
vel etiam demonſtrationes pertractaſſet, eum non mediocre
ciuilem peritiam in orationibus ſuis prae ſe laturum, qu
non videt, vt omittam interim inuentionis acumen, diſpo
tionis apta momenta, eloquutionis diluciditatem, et grauit
tem, ac demum actionis ſummam vim, qua tanquam ſpirit
quodam reliqua omnia noſter hic orator animauit, tanta
in ſcriptis eius ad vitae humanae actionem pertinentium ſer
tentiarum copiam ineſſe, vt ſapientiſſimi philoſoph
munere fungi videatur? tantam morum ciuitatum, et rerum
publicarum adminiſtrationis peritiam, vnde ſalus ipſis com
paretur, vnde periculum et pernicies impendeat, vt ex eiu
lectione, ſi quis diligenter aduertat, tam, pene dixerim, a
res agendas inſtructus vnusquisque poſſit diſcedere, quan
ex quouis accuratiſſimo hiſtorico? Sed haec hactenus, ne in
eptus exiſtimer, ſi laudes eius dicendo illuſtrare videar velle
qui dicendo omnium pene laudes obſcurauit. Haec enim e
de cauſa dicta a me ſunt, vt eloquentiam ſicut propria laud
fraudandam non eſſe, ita ſua tantum poſſe eſſe contentan
oſtenderem, et egregium hunc oratorem etiamſi non aliun
de, quam ex arte eloquentiae, gloriam ei attribuamus, ex e
adeo clarum ac celebrem apud omnes eſſe, vt aliam laudem
quamuis adeptus ſit, non multum tamen deſiderarit. Cum
igitur, praeſul optime, hic tibi non immerito adeo placeat, v
in aliorum etiam grauiorum ſtudiorum occupationibus lectio
nem eius tibi nunquam intermittendam cenſueris, poſtea
quam excuſus iam eſt, eum tibi dicandum duxi, vt ſub eiu
nomine in manus hominum prodiret, qui illius eſſet ſtudio
ſiſſimus. Tum etiam, vt, cum ego in eo excudendo operam
vnonullam impenderim, labore hoc qualicunque tibi oblato, ob
ſeruantiae in te meae, qua multis de cauſis iam diu te pro
ſequor, ſignificandae occaſio mihi in praeſentia daretur. Nam
praeterquam, quod veſtra iſta familia tum morum integritate
ac virtutum ſplendore, tum imperatorum, quorum copia ma
xime floruit, gloria et rerum geſtarum amplitudine, tum

Leonar-

Leonardi, aui tui, Principis optimi, praestantia, ac dignitate illustrata adeo clara ac celebris semper fuit, vt conciliare sibi animos omnium facile potuerit, atque ob id ipse etiam communi nomine propenso erga eam animo semper fuerim, priuata tamen causa atque illa quidem tam grauis beneuolentiae mihi accessit, vt nunquam eam ex animo meo quoad vixero vlla deletura obliuio sit, Antonius, omnibus quidem, qui illum nouerunt, non sine praefatione nominandus frater tuus. qui cum adolescentiae annos nondum excessisset, et abbas electus tanta ingenii perspicacia esset praeditus, tanto scientiarum, et literarum praecipue sacrarum amore inflammatus, tanta in negotiis tractandis prudentia instructus, vt ex ista familia prodiisse, quasi praecipuum germen agnosceretur, et sacerdotii istius praesul dignissimus iam haberetur, me, a quo summopere obseruabatur, maxima prosequebatur benevolentia, atque inter eos delegerat, quibuscum saepenumero versaretur, ac de literarum studiis colloquerétur. vt temperare a dolore interdum vix possim, cum memoria repeto, quam repente morte praeuentus ex hominum consuetudine maxima omnium cum iactura et moerore sublatus fuerit. in tantam enim spem omnes induxerat, vt nemo esset, qui dubitaret, quin, vbi maturior aetas accessisset, et eruditionis et sanctitatis nostris temporibus singulare exemplum esset futurus. Nam ex eius obitu licet boni omnes iacturam maximam feciſſe censendi sint, speque omni, quam summam de eo habebant, frustrati iacuerint, ego non tam molestè tuli, quod eius sanctissima consuetudine tam repente caruerim, etsi id mihi contigit molestissimum, quam quod, cum ex eius familiaritate specimen quasi quoddam et probitatis et amicitiae concepissem, vbi ipse decessit, ita animum desponderim, vt, quia, quod simile ei esset, non facile reperiebatur, probitatem amplius huiusmodi vllam inuenturum me esse diffiderem. Nunc vero, cum tu, clarissime Francisce, qui in locum eius successisti, et ingenio, et studiis plane eum referas, eandemque morum probitatem prae te feras, vt non tam dignitatis, quam propositi, atque animi etiam eius successor fuisse videaris, nihil vereor, quin eam exspectationem, quam ille de se apud omnes concitauerat, sustinere ac tueri etiam magnifice possis. Suscipies igitur in praesentia Demosthenem, ac quoties eum in manus sumes, frequenter autem id facturum te esse non dubito, non tam summum oratorem, quam maximum etiam amoris in te mei iudicium sumere te existimabis. Vale.

Stu-

Studioſis S.

Cum Demoſthenis orationes ad commodum veſtrum parua hac forma excuderentur, in tres partes eas diuidendas cenſuimus, ne, ſi vno volumine omnes fuiſſent comprehenſae, in tantam magnitudinem excreſceret liber, vt vana omnis vtilitas fieret, quam ex forma hac eratis habituri. Apte autem incidit, vt absque vlla niſi parua admodum veteris ordinis mutatione facta diuiſio ſit. Nam in prima parte deliberatiuae omnes poſitae ſunt, eo quo prius erant ordine collocatae. atque id merito quidem, propterea quod par erat, vt conſultandi, et deliberandi Rhetoricae ſpecies, quae prima et grauiſſima, maximeque ad ciuitates regendas neceſſaria eſt, primum etiam in ordine locum obtineret. His et deliberatiua exordia, et duas demonſtratiuas orationes ſubiunximus, quae in finem libri in veteri impreſſione reiecta fuerant, illa, quia ad idem genus ſpectabant, has, quia, cum adeo paucae eſſent, vt nullum volumen conficere per ſeſe poſſent, ſed alicui ex aliis tanquam appendix annectendae eſſent, ei annecti commode poſſe videbantur, quod minimum omnium erat futurum. Secunda pars iudicialibus iis tantum dicata eſt, quae vel de decretis et legibus praeter leges latis, vel de legationibus male actis, vel huiusmodi aliis publicis cauſis ſcriptae ſunt. Tertia caeteras omnes complexa eſt, quae ad tutelas, haereditates, mercaturas, atque id genus priuata commercia attinent. Haec enim tertium, quemadmodum publica ſecundum, locum ſibi merito vendicant. nam ſicut priuata publicis, ita iudicia eſſe inferiora deliberationibus debent. quippe cum iudicia ſint, quae non tam ea, quae ex legibus, quam quae ex deliberationibus conſtituta ſunt, ſi recte gerantur, honoribus, ſi male, poenis ciues afficiant. Tres autem hae partes diuerſas lectiones, quae in contextu aſteriſco notatae ſunt, ſuas quaeque in calce repoſitas habet. Errata vero, quae inter excudendum contigere, in calce tertiae omnia omnium partium reſtituenda curauimus. Valete.

ΠΑΥΛΟΣ ΑΛΔΟΥ ΜΑΝΟΥΤΙΟΣ

τῷ αἰδεσιμωτάτῳ πατρὶ, Λευδοουίκῳ Βερατελλίῳ, τῷ Ῥαβέλλου ἐπισκόπῳ, ἀποστολικῷ Ἐνετίησι ληγάτῳ, χαίρειν.

Οτον μὲν ὁ πατὴρ ὁ ἐμὸς εἰς τὴν χαλκογραφικὴν ταυτηνὶ τέχνην συνεσπήνεγκεν, σχεδὸν οἶμαι πάντας

τας εἰδέναι. παρελαβον γὰρ αὐτὴν ἐλεεινῶς ἔτι καὶ πονήρως φερομένην, ὕστω σφόδρα φιλοπονησάμενος ἐπηύξησέ τε καὶ μετεκόσμησεν, ὥστε μηδεμίαν τὸ γε ἐς αὐτὸν ἦκον, τοῖς ἐπιγιγνομένοις ὑπερβολὴν καταλιπεῖν. ἐγὼ δὲ καὶ πάλαι μὲν προεθυμήμην τοῖς τοῦ πατρὸς ἐγχειρήμασιν ἐπεξελθεῖν, μηδὲ καταδεέστερον ἐμαυτὸν παρασχεῖν τῶν ἐκείνῳ πεπραγμένων, ὑπό γε μὴν παντοδαπῶν ἀσχολιῶν καὶ ὧν μετὰ χεῖρας ἔχω ξυγγραμμάτων περισπώμενος, ἔτι δὲ περιουσίαν χρημάτων οὐκ ἔχων, ἠρέμουν τέως ἡσυχίαν ἄγων, κατολιγωρεῖσθαι μᾶλλον, ἢ τοῖς ὑπὲρ δύναμιν ἐγχειροῦσι δόξαν προσδοκίας. καίτοι πολλοί μοι προσιόντες ὁσημέραι τῶν φίλων ἐπεπλήττεσαν ἐπεχείρουν, ὡς ἄρα αἰσχρὸν, εἰ μεγίστας καὶ κάλλιστας ἔχων παρὰ τοῦ πατρὸς τὰς ἀφορμὰς ὑπὸ ῥᾳθυμίας ἐθελοκακοίμην, καὶ περιορῴην ἐμαυτὸν ὑφ' ὧν ἦκιστα ἐχρῆν παρευδοκιμούμενον, καὶ τὴν τέχνην τοῖς τῶν ἄλλων πλεονεξίαις διαφθειρομένην, ἐξὸν κατ' ἴχνη χωροῦντα τοῖς ἐκείνου ἐπιτηδεύμασιν, ἀείμνησον εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον μνημεῖον ἐμαυτῷ παρασκευάσαι. ἔστω τοίνυν καιπερ εὐνοϊκῶς ἔχειν δοκοῦντες, οὐκ ἐλάνθανον λόγῳ ξυμπροθυμούμενοι μόνον, ἔργῳ δ' οὐδὲ κατὰ μικρὸν ἂν τὴν τυχοῦσαν ἐπικουρίαν παρασχόντες: ὅπερ ποιεῖν εἰώθασιν οἱ πολλοὶ, συμβουλεύοντες μὲν προθύμως, παρὰ δὲ τὰς χρείας ἐδοτιοῦν τοῖς φίλοις ὑπεργόντες. σὺ μέντοι μόνος ἀμφότερα παρασχόμενος, δεῖγμα μέγιστον τῆς σῆς μεγαλοψυχίας καὶ τῆς πρὸς ἐμὲ φιλίας ἐξενήνοχας, σεβασμιώτατε πατὴρ, οὐ μόνον τὰ κράτιστα ξυμβουλεύων, ἀλλὰ δὴ καὶ πόρος χρημάτων ἐξευρίσκων, καὶ δαπανῶν, αὐτός τε ἐκ τῶν ἐνόντων ἐπιχορηγῶν, καὶ τοὺς ἄλλους πείθων: ὥσθ' ἱκανὴν ἤδη παρασκευὴν συγκεκροτῆσθαι τοῖς ἄξιόν τι λόγου ποιεῖν προαιρουμένοις. ἐδόκει μὲν ἔν τοιούτων ἀφορμῶν λαβομένοις μὴ μένειν, ἀλλ' ἐγχειρεῖν τὴν ταχίστην, ἅπαντ' ἁπλῶς ἐντυπῶντας, καὶ τὰ πρὸ τοῦ, καὶ τὰ μηδέπω,

καὶ τήμερον ἐκδεδαμένα. σκοπεμένοις δ' οὐδὲν ἐφαίνετο τό γε νῦν ἔχον ἕτω προὔργου τοῖς νεωτέροις ἐσόμενον, ὡς τὸ τῦ παυανιέως τετὶ βιβλίον· ὃν δὴ καὶ τῇ τέχνῃ, καὶ τῇ τῶν νοημάτων εὑρέσει, καὶ τῷ κάλλει τῆς ἑρμηνείας, καὶ, συλλήβδην εἰπεῖν, πᾶσι τοῖς ἄλλοις τῦ λόγυ πλεονεκτήμασι καὶ τὺς πρὸ αὐτῦ καὶ τὺς μετ' αὐτὸν ἀνθρώποις ὑπερβαλλόμενον ἅπαντες ἴσμεν. τέτυ τοιγαρῦν τὺς λόγυς ὡς οἷόν τ' ἦν ἐπιμελέσατα διορθωσάμενοι, καὶ τοῖς δοκιμωτάτοις τῶν ἀντιγράφων ἀντεξετάσαντες, σοὶ προσφωνῦμεν, ἃ μὰ δία τῦ γε δοκεῖν ἀμείβεσθαί σε τῆς μεγαλοδωρίας, (ἀνόητος γὰρ ἂν εἴην, εἰ, τοσύτων καὶ τηλικύτων ὑπαρξάντων μοι παρά σε ἐυεργετημάτων, προηρῦμην δὶ ἐπιστολῆς ἀπολύσασθαι τὸ χρέος) ἀλλ' ὥστε πᾶσι ποιῆσαι καταφανὲς τῆς τε σῆς καλοκἀγαθίας τὸ μέγεθος, ἔτι δὲ καὶ τῦ βιβλίυ τετυί, καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐκδοθησομένων, εἴπερ ἄρα τί περιέσαι τοῖς νέοις ὄφελος, σοί γε πάντως τὴν περὶ τέτυ προσῆκεν χάριν, τῷ μόνῳ τὸ καλὸν τῦτο καὶ ἐπωφελὲς ἔργον ἐνεγκαμένῳ. ὅτι μὲν ἔν καὶ τοῖς παρῦσιν ἀγαπήσεις, καὶ μονῆς ἡμᾶς ἀποδέξῃ τῆς προθυμίας, εὖ οἶδα, εἴπερ ἐγὼ τὸ φιλόσοφον τε τρόπυ καὶ τὸ μεγαλόφρον ἐκ ἀγνοῶ τὸ σόν. ἐγὼ δὲ πειράσομαι μὲν ἀεὶ τιμᾶν σε τούτοις, οἷς τυγχάνω δυνάμενος, εἰ δ' οὐχ, ὡς προσῆκεν, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἀξίαν τὴν σήν, τό γε μὴ παντάπασιν ἀχαρίστως ἔχειν τῆς γνώμης πᾶσιν οἶμαι φανερὸν κατασήσειν. ἔρρωσο.

IOANNES HERVAGIVS

Graecarum litterarum ſtudioſis. S. D.

Quanquam res ipſa docere poterat, quantum haec noſtra Demoſthenis Orationum editio, reliquis omnibus, quae adhuc editae ſunt, emendatior ſit: noſtri tamen muneris eſt, vobis, o ſtudioſi, indicare, vndenam exemplaria tam emendata habuerimus: ne et illi merita laude ſuorum laborum fraudentur: et vos, tantorum virorum nominibus auditis, rarum aliquid atque praeclarum in noſtra hac editione eſſe, nullo modo dubitetis. Solent enim res non ſua modo vi et natura,

natura, ſed cum etiam ab artificio, tum vel maxime ab artificis excellentia et nomine laudari. Mirabantur veteres, ſi quis Apellis vel Zeuxidis tabulam oſtendiſſet: & nos quoque, ſi quis Dureri germani, aut Titiani itali picturam proponat: non tam ſaepe artificii cauſſa, quam artificis. qua in re non fallimur omnino. Permagni enim refert, quem quodque opus autorem prae ſe ferat; quod ab excellentibus artificibus non niſi praeclara opera ſoleant proficiſci. Sic ille paſtor non ineptus apud poetam, pocula quod diuini Alcimedontis opera eſſent, magni facienda cenſet. Quid ſi omnia reliqua accedant, quae valent ad laudem, et materiae bonitas, et artificii pulchritudo, et artificis praeſtantia, nonne tum perfecta et conſummata laus eſſe videatur? Quamobrem cum nos in noſtro hoc Demoſthene edendo, duorum clariſſimorum virorum, Petri Daneſii Galli, et Vincentii Obſopoei Germani, exemplaria, caſtigationesque ſecuti ſimus, iam exiſtimare debetis, qualem vobis exhibeamus Demoſthenem, nitidum certe, et innumeris erroribus repurgatum. Neque enim vllis aut ſumtibus, aut laboribus parcimus, quo vobis veteres illos vtriusque linguae autores clariſſimos ſuo priſtino nitori reſtitutos exhibeamus. Habetis igitur in hoc autore omnia illa, quae modo ad perfectam laudem requiri dicebam: Demoſthenem ipſum primum, at Dii boni, quantum artificem? qualemue oratorem? eum, quem aſpectabant, cuius ob os Graii ora obuertebant ſua: de quo praetereunte dicebant: Hic eſt ille Demoſthenes, qui Ciceronem nobis, quantus eſt, effecit. Deinde etiam, quos modo laudaui, Daneſium et Obſopoeum, qui in Demoſthene reſtituendo praeclaram nauarunt operam. Artificium vero, etſi ex ipſo artifice iam cognoſci potuit, tamen melius et certius ex ipſarum orationum textura et lectione intelligetur. Supereſt materies, in qua artifex iſte diuinus artem ſuam declarauit: ea vero hic tam ampla eſt, tamque late patens, vt omnes philoſophiae partes attingere videatur. Nam et res in obſcuritate naturae latentes interdum hic orator in apertam lucem ſplendida et illuſtri oratione trahit, et de virtutibus et vitiis ornatiſſime dicit: et argumentis ſic pugnat, vt contra ſtare aduerſarius nullo modo poſſit. Verum haec ad tria cauſarum genera omnia referunt oratores: ad conſultationes, ad laudes, et ad iudiciales controuerſias. Iudiciales autem cauſae ſunt bipertitae; aliae enim ſunt de publicis rebus ciuitatis, aliae de priuatis ciuium inter ſe litibus. Itaque et ex his tribus orationum voluminibus, primum con-

sultationes et laudes, quod hae pauciores sint, quam iudicia continet: secundum, iudiciales causas eas, quae de publicis rebus disceptant: tertium, priuatas ciuium controuersias. Noluimus enim commoditatem, si qua in hac tripartita diuisione inest, aspernari, ne vobis aliqua ex parte defuisse videamur. Valete. Basileae, Calend. Ianuarii. 1547.

DIONYSIVS LAMBINVS. Lectori.

Absoluta est tandem, lector erudite, Demosthenis editio, omnibus literarum graecarum studiosis tamdiu exspectata, et tantopere exoptata: atque iis quidem temporibus absoluta, quibus vix quisquam hoc auderet optare, nedum sperare. Cum enim scirent omnes homines, qui literarum graecarum studio delectantur, Demosthenem a Gulielmo Morelio, typographo regio, viro experiente ac strenuo, et, quamquam non admodum locuplete, magnis tamen et multis artis typographicae facultatibus atque adiumentis ornato, annos abhinc circiter duodecim, temporibus reipublicae etiam tum tranquillis et pacatis, coeptum esse excudi: sed propter motus ciuiles tum primum in Gallia ingruentes atque orientes, et tempora turbulenta ac formidolosa, esse intermissum: quid erat minus credibile, quam propter quas causas opus tam praeclarum, tam plausibile, tam vendibile denique, fuisset de manibus positum, annosque circiter decem iacuisset inchoatum, iisdem causis manentibus, atque adeo auctis ac multiplicatis, ab homine, si non minus ad tantam rem faciendam idoneo, at certe paucioribus adiumentis ad eam necessariis instructo, minusque exercitato, de integro in manus sumi, ac retractari et retractatum ad finem perduci? Verum tamen vicit omnium opinionem Io. Benenati conatus laudabilissimus atque honestissimus, industriaque singularis, qui, omnibus iam sperando et exspectando defessis, Demosthenis editionem tot annos intermissam et repetiit, et repetitam, diis hominibusque approbantibus, absolutam et confectam reddidit. Verum, vt intelligas, lector, quid inter hanc editionem et caeteras superiores interfit, aut quid ad hanc accesserit, quod ab aliis absit: hoc totum tibi breuiter exponam. Gulielmus Morelius annis aliquot ante, quam Demosthenis editionem susciperet, duo exempla, vnum Aldinum, Venetiis, alterum Germanicum, Basileae impressum, cum octo vetustis codicibus manu scriptis, ex bibliotheca regia depromtis, diligentissime contulerat, omnesque scriptu-

rae

rae varietates, ac dissimilitudines, etiam eas interdum, quae videri possint minus probabiles, et vix tolerabiles, ad oram exempli Germanici adscripserat. Praeterea scholia in marginibus librorum illorum regiorum scripta, quae in Vlpiani commentariis vsque adhuc impressis non reperiuntur, et vtilissima, et plurima, ita vt quartam partem Vlpiani commentariorum hodie exstantium magnitudine et amplitudine exaequent: haec, quae dico, scholia in oram illius exempli transcripserat. His et aliis facultatibus necessariis instructus Morelius operi tam praeclaro manus admouit. Si nihil aliud, quam rem tantam, auspicatus atque exorsus esset, atque in ipso operis limine ac vestibulo vel rei difficultas non satis antea explorata, vel casus aliquis improuisus atque inopinatus (vt sunt humana) eum rem coeptam inchoatam relinquere coegisset: tamen cum, sapientum virorum sententia, principium totius sit dimidium, et in omni re honesta solus conatus, etiam si e m non perficias, laudari soleat: magnum quiddam fecisset, laudemque fortasse aliquam meruisset. Nunc autem cum reapse declarauit, se non inanem conatum, neque praecipitem, aut irritum impetum ad negotium susceptum attulisse: (quod facere consueuerunt, qui, non adhibito ad rem, quam instituunt, consilio, neque rei magnitudine diligenter et attente considerata, ad aliquid magnum aggrediuntur,) summa laude dignissimus est: qui quamdiu reipublicae tempora tulerunt, tanto studio in id, quod semel considerate susceperat, incubuit, tantaque animi alacritate in eo perseueranit, vt Demosthenis editionem usque ad orationem de male obita legatione perduxerit: hoc est paullo minus, quam totius operis dimidium, attigerit. Cum ad eam orationem peruenisset anno, opinor, CIↃ. CL. LX. magnae turbae in Gallia coortae, temporaque reipublicae calamitosa consecuta, bellum domesticum, pestilentia, huius scholae uniuersae infrequentia et solitudo, et paene dicam vastitas: haec et similia mala, opus magno animo incoeptum, et ad id loci perductum, interrumpere coegerunt. Non multo post ille, morbo partim ex vigiliis intempestiuis et labore immoderato, partim ex communium et publicorum incommodorum acerbitate contracto, supremum vitae diem obiit. Quo mortuo spes omnis huius editionis absoluendae omnibus mortalibus praecisa est, praesertim crescentibus in dies discordiis ciuilibus, et post superiora mala sedata ac sopita (non enim dicam exstincta) nouis subinde aliis grauioribus suborientibus, quibus nondum etiam hodie defuncti sumus.

Ita cum Demosthenis editio inchoata multos annos mansisset: Io: Benenatus, totius instrumenti typographici successor, matrimonio cum vidua contracto, factus, partim sua sponte, partim hominum tam longam incoepti operis intermissionem querentium et aegre ferentium vocibus assiduis victus, consilium tandem cepit operi inchoato, et depositi, et vt ita dicam, conclamato, subuenire. Qua in re cum sibi adiutorem aliquem adhibendum esse existimaret, qui et vellet et posset ei rei operam aliquam nauare, se ad me potissimum contulit: quem et publicis commodis libenter inseruire cognouerat, et plurimum sibi in negotio suscepto prodesse posse existimabat. Ego, quamuis in aliis rebus a me institutis occupatissimus, homini amico, praesertim in re tam praeclara, deesse nolui. Itaque continuo reliquam partem exempli impressi, ad cuius oram et scripturarum contextus Demosthenis varietates a Morelio adscriptas, et scholia illa Graeca nondum impressa, transcripta fuisse supra dixi, diligenter atque attente relegi, ac recognoui. Ac scholia quidem illa, quae propter Morelii obitum immaturum erant adhuc confusa, et perturbato ordine collocata, ita ut, quo pertinerent, non facile quiuis interdum cerneret, suo quaeque loco digessi atque in ordinem redegi: et Vlpiani commentarios in editionibus vulgatis corruptissimos, quoad eius fieri debuit ac potuit, castigaui atque emendaui. In contextu vero Demosthenis recognoscendo viam mihi iam a Morelio praemonstratam secutus sum, simulque Benenati voluntati morem gessi, vt nihil prorsus a vulgata et recepta scriptura mutarem: sed omnes dissimilitudines vel ad oram libri adpingendas, vel in calce collocandas curarem. Qua quidem in re tanta fuit Benenati religio, cui facile assensus sum, vt lectiones et interpunctiones vulgatas nonnunquam vitiosas retinere maluerit, dummodo earum emendationes vel in margine, vel in calce libri representarentur, quam cuiquam maleuolo vllam iustam reprehendendi ansam relinquere. Meminerat enim, de mea Ciceronis editione, qui sermones hominum partim imperitorum, partim iniquorum fuissent, cum dicerent, me nimium mihi iuris in Cicerone emendando assumsisse: non oportuisse a lectione recepta discedi: satis fuisse lectionis varietates et scripturas in antiquis codicibus repertas, aut quantumuis probabiles coniecturas, in annotationibus locari. Ne quid igitur in Demosthene quicquam tale a nobis esse factum queri possit, (quamuis hominum inuidorum et indoctorum sermones semper contemserimus, et nostram in Ci-

in Ciceronе emendando induſtriam doctis omnibus probatam eſſe compertum habeamus) ita religioſi, vt dixi, in hac editione fuimus, vt lector hoc ſibi certo promittere queat, et Demoſthenem omnium, qui vnquam editi ſunt, emendatiſſimum, Gulielmi Morelii, Io. Benenati opera, nonnihil etiam mea, quod quidem in mea manu fuit, nunc ſe eſſe adeptum, et nihil tamen, quod quisquam vel maleuolentiſſimus criminari poſſit, in eo eſſe immutatum. Haec te, lector, ſcire volui, priusquam ad Demoſthenem legendum tuum ſtudium conferres. Si qua operarum errata ſunt, alienam culpam praeſtare non debemus. Vale et hoc labore fruere. Lutetiae anno CIↃ.IↃ.LXX. Kalend. Febr.

IO. BENENATVS TYPOGRAPHVS Lectori.

Cum duodecim abhinc annos Gulielmus Morelius Demoſthenem, oratorum omnium facile principem, typis mandare coepiſſet, et hanc editionem primum turbulenti reipublicae motus, bellaque inteſtina, et difficultas rei familiaris, ex malis communibus nata, intermittere coegiſſent: deinde eius viri mors breui conſecuta totam rem ita impediſſet, vt perexigua et perquam tenuis ſpes eius de integro aggrediendae relinqueretur: nobis tandem, anno ſuperiore, Gregorii Nazianzeni ab Iacobo Billio Brunaeo, S. Michaelis in Eremo abbate, viro literis graecis et latinis, omnique doctrina liberali perpolito, in latinum ſermonem conuerſi editione abſoluta, in mentem venit, Demoſthenem, quem ab omnibus graecarum literarum ſtudio deditis valde amari atque expeti ſciebamus, aliquando repetere, eiusque editionem inchoatam relictam abſoluere. Cui oneri ſuſtinendo cum humeros noſtros inualidos eſſe facile intelligeremus, ſiue ſumtus in eo negotio faciendus, ſiue difficultas in exemplo recognoſcendo, et ſcripturarum varietatibus conſiderandis, ac ſcholiis ordine diſponendis, ſpectaretur, auxilium ab aliis nobis petendum eſſe exiſtimauimus. Et quod ad ſumtum quidem attinet, hunc nodum non tam cito, neque facile expediuimus: altera autem difficultas non multo minor reſtabat: qua qui nos libentius, aut facilius leuaret, quam Dionyſius Lambinus, literarum graecarum profeſſor Regius, non videbamus. Itaque cum ad eum confugiſſemus, ab eoque petiuiſſemus, vt nobis tanto oneri ferundo impari-

bus opem ferret: ille continuo, pro ſua erga omnes humanitate, et pro ſuo in literas et literarum ſtudioſos amore, de quibus bene merendi neque finem, neque modum vllum facere poteſt, quamuis eſſet in aliis rebus, iisque difficillimis et vtiliſſimis rei literariae futuris occupatus, nobis operam ſuam pollicitus eſt et promiſſum exſoluit. Quod ſi eius occupationes, vt ſummo iure poterant, ita hoc nobis adiumentum denegaſſent, niſique quaſi quidam Hercules Atlanti defeſſo in partem laboris ſucceſſiſſet, profecto, vt ingenue fatear, tantam negotii molem perferre non potuiſſem. Cum igitur Dionyſio Lambino huius editionis abſolutae magna gratia debeatur, tum Gulielmo Morelio mortuo nulla ſatis ampla laus tribui poteſt, qui primum hoc opus orſus eſt: deinde librorum veterum regiorum ope fretus, Vlpiani commentarios plus quarta parte auctos nobis reliquit: cum praeter diligentiam et induſtriam nihil de ſuo addiderit. nam quicquid additum eſt, additum ex libris manu ſcriptis quibus in recognoſcendo Demoſthene vſus eſt: ex quibus omnes ſcripturae varietates in marginem vnius exempli Heruagiani fideliſſime transtulerat, idemque et in multis aliis libris, antequam e vita decederet, fecerat, et in pluribus facturus erat, ſi vita ſuppeditaſſet. Quare omnium bonorum fauore dignus erat, qui tantum ſtudium, tantamque induſtriam ad vetuſtos codices quaſi e ſitu eruendos, et ex eorum auctoritate vulgatos reſtituendos conferebat.

Quod ad Demoſthenis laudes attinet, ridiculus ſane eſſem, ſi in tanto oratore laudando inanem operam hic ſumere vellem. Satius enim eſt de eo tacere, quam pauca dicere, eiusdem tamen aliquot elogia ex veteribus ſumta, in quibus colligendis nobis operam nauauit D. Lambinus, ſubiecimus.

Vale, lector beneuole, et ſi quid bene de tuis ſtudiis meremur, viciſſim faue.

Hoc autem, lector erudite, admonendus es, cum Morelius octo, vt dixi, codicibus in recognoſcendo Demoſthene vſus ſit, eos literis graecis in margine huius editionis ſignificari, verbi gratia, vnus ſignificatur litera α. alius litera β. alius litera γ. et ſic de reliquis. Caeterum notae marginales reſpondent notis, quae ſunt in contextu. Voces, quae includuntur huiusmodi obeliſco ˋ, et huiusmodi nota apoſtrophi ’ deſiderantur in libris ſua litera ſignificatis. Huiusmodi autem aſteriſcus * indicat, vocem vel voces additas eſſe in margine, quae abſunt ab aliis codicibus non ſignificatis.

Numeri,

Numeri qui sunt ad marginem commentariorum, respondent numeris indicibus, qui sunt ad marginem contextus. Multas scripturae varietates, et dissimilitudines, praeter eas, quae sunt in margine libri, in calce posuimus, et cum eis, si qua errata operarum humanitus admissa sunt, eorum emendationes coniunximus. Iterum vale, et nos ama.

HIERONYMI WOLFII

ad Eusebium Episcopium industrium et magnificum Typographum, in varias lectionis Demosthenicas Praefatio.

Institutum tuum, viro bono et docto, et tuo quoque cognomine dignum, (quod παρὰ τὸ ἐπισκοπεῖν fieri scis) non modo multos et magnificos autores: sed et ornate et emendate, cum accuratis indicibus, eosdem in publicum edendi, magnopere probo: tibique et fructuosum et laudi sempiternae fore confido. Inter quos et Demosthenicum hoc opus, propter summam vtriusque oratoris autoritatem, non postremas esse laturum, consentaneum est. Quo libentius etiam rectae voluntati tuae, et D. Theodori Zwingeri acerrimo iudicio, perlegendo et conferendo et excerpendo Luteciano Demosthene, morem gessi, quamuis et perpetuis laboribus fessus, et variis morbis pene confectus. Ac quod ad Vlpianum attinet, Morelius non malam nauauit operam, eumque nobis et auctiorem et paulo correctiorem exhibuit: cuius editionem in exprimendo sequaris licebit: coniecturis tamen etiam nostris (si videbitur) alicubi adhibitis. Scholia quoque, etsi pleraque non magni momenti, quibus longe plura (fortassis et meliora) e Lexicographis colligi possent, equidem non reiicio: vereor tamen, ne qui me rideant, qui istiusmodi λεπτολογήματα conuersione mea dignatus sim: eoque magis, quod in declaratione verborum, cum vtriusque linguae, in etymologiis, deriuationibus, significationibus, in translatis, synonymis, contrariis, constructionibus, in aliis compluribus, diuersa ratio sit: ineptiae et nugae inanes vitari vix possunt. Nam Graeca ex altero latere sita, Latinis admiscere, quamuis aeque ineptum, tamen alicubi vitare non licuit: quod Scholiastes iste, quisquis fuit, saepe nimium diffisus lectorum ingeniis, elementarios pueros docendos potius suscepisse videtur, quam eloquentiae Demosthenicae candidatos. Sed vtut sit, ego nihil ab vllo editum

probet ea, quae dedimus, quam quae, necessitate coac praetermisimus, importunius requirat. Et vt existant tal (sunt, enim qui metere velint, vbi non seuerunt: et ea ex gant, quae non dederunt: et ad suum arbitrium fieri et di oportere omnia, somnient). his vnum illud responsum volo ὃ φροντὶς ἱπποκλείδῃ. Quanto enim supercilio illi me acc sarint, tánto eos animo contemnere decreui: μέγα τῆς σ κοφαντίας ἀλεξιφάρμακον πάλαι παρεσκευασμένος, τὸ ἀφρο τιςεῖν ἐκ περιουσίας, μᾶλλον δ' ἐμφύτου βασκανίας τὰ μὲν ἡμ τερα διαβαλλόντων, οὐδὲν δὲ τούτων βέλτιον ἐκ τῆς ἰδίας πολ μαθημοσύνης, ἧς ὃ κενεώτερον ἄλλο, προφερόντων καὶ ἐπιδε κνύντων. Atque haec, de Vlpiano, de Scholiis, de ipso D mosthene dicta, hoc loco sufficiant. De varietate autem tan ta, tamque multiplici codicum, vt de veritate lectionis pen desperari queat, paulo pluribus agendum est. Ac primum statuendum, eruditos scriptores, cum lucubrationes suas pu blicarent, in singulis sententiis vno quodam certo eloquend genere, non pluribus ac diuersis, esse vsos: eoque, quod ap tissimum et elegantissimum, ex magna et ampla verborum co pia selectum, iudicarent. Non igitur tanta diuersitas ab ip sis librorum autoribus, sed ab eorundem corruptoribus pro ficiscitur, siue librariis, siue criticis, siue scholiastis: quo rum hi postremi non tam sua, quam describentium culpa mu tationibus germanae scripturae occasionem dederunt. Glos semata enim, eaque aut diuersis libris diuersa, aut in eoden varia, siue marginibus, siue superne versibus addita, saep in contextum irrepserunt, locoque mouerunt veteres, vt it dicam, colonos. Sic alia pro aliis substituta, necessaria prae termissa, superuacanea inculcata, elegans et numerosa stru ctura peruersa est saepenumero. In quo genere multum pec catur ab iis, qui memoria potius quam oculis in describend vtuntur, sententiam animo complectentes, eandemque suo modo efferentes, et verbis et ordine verborum neglectis. Cum autem bibliopolae veteres mancipiis vterentur, e qui bus vnus aliquid pronunciaret, quae reliqui scriberent: si vel dictator ille parum commode et distincte est locutus, vel e scribis aliqui, aut surdastri, aut fortuito strepitu ac tumul tu perturbati fuerunt: quis alios alia scripsisse miretur? Ac cessit insolens quoddam καλλιγραφίας καὶ τῆς διὰ σημείων τι νῶν συντομίας studium: nihilo melius quam ipsa κακογραφία. Vtraque enim τὸ εὐανάγνωςον (qui omnis scripturae finis prae cipuus est: vt orationis τὸ εὐκατάληπτον καὶ εὐήκοον) impe diit, cum eosdem characteres et ductus et notas compendia-

rias

ias alii aliter, pro sua quisque intelligentia et perspicientia egerent. Itaque τὰ ἐκ τοῦ δυσαναγνώστου παροράματα non auciores mutationes, quam αἱ παρακοαὶ, pepererunt. Nam se libris aut mutilatis, aut vetustate, et casu quopiam corruptis, aut a blattis et tineis erosis, atramento etiam exolescente, καὶ ἐξίτηλα τὰ γράμματα exhibente, quorsum attinet dicere? Iam librariorum inscitia, incuria, perfidia cui non ota est? Quae μεταπλασμῶν genera non crebro occurrunt? Omnia certe plena videas προσθέσεων καὶ ἀφαιρέσεων, ἐπενθέσεων καὶ συγκοπῶν, παραγωγῶν καὶ ἀποκοπῶν, ἀντιστοιχιῶν καὶ μεταθέσεων. ἐν αἷς καὶ αἱ ἐκτάσεις καὶ αἱ συστολαὶ ἐμπεριέχονται· ἀναιρέσεών τε καὶ συναιρέσεων, καὶ οὐ συλλαβῶν μόνων. ἀλλὰ καὶ ἐξέων ἃς οἱ μὲν ἀπολύτως, οἱ δὲ ὑφὲν γράφουσι. συναλοιφῶν τε καὶ ἐκθλίψεων. Nec desunt ὑπερβατὰ, ἀναστροφαὶ, διακοπαὶ, συγχύσεις, ὕστερα πρότερα. nec ἐκλείψεις καὶ πλεονασμοὶ καὶ ἄρθμα καὶ κακοσύνθετα: nec ἀντιπτώσεις καὶ ἀντιμέρειαι, καὶ ἐναλλαγαὶ προθέσεων, ἄρθρων, συνδέσμων. ἀντωνυμιῶν, ἐπιρρημάτων. συγκριτικῶν, γενῶν, ἀριθμῶν, εἰδῶν, σχημάτων, χρόνων, διαθέσεων, ἐγκλίσεων, πνευμάτων, τόνων, παθῶν, συντάσεων, omnium denique eorum, quae Grammatici Graeci ἐπόσεα, Latini accidentia partium orationis appellant, et reliquarum praeceptionum, quae orationem, aut obseruatae, planam ac perspicuam reddunt, aut neglectae, obscurant et deformant. Huiusmodi mutationum tanta multitudo vel in uno Demosthene occurrit, vt, si quis et otio abundet, nec ingenio careat, et eruditione polleat: λεξικὸν σφαλμάτων ἐπανορθωτικὸν conficere posse videatur: et in salebrosis, obscuris, dubiis, impeditis locis aliorum etiam autorum, non tam quid scriptum sit, quam quid scribendum fuerit, e dictione scriptoris, e ratione Grammatica, e sententia et constructione, temeritate remota, diuinare. Nos autem aliis nunc rebus vtilioribus, aut saltem magis nobis necessariis, vacatur: pauca quaedam, nullo ordine, vt occurrent, velut specimen proferamus: quae ad caetera genera, quae modo exposita sunt, facile referentur. Sumanus igitur haec: καὶ ὑπ' αὐτοῦ καταμαρτυροῦντες πράξειν φησί. Legendum est καταμαρτυρεῖν τὰς πράξεις me sententia docuit et erroris animaduersio ἐκ τοῦ ὑφ' ἓν καὶ τῆς ἀντιστοιχίας, vt et alia plurima saepe destitutum quindecim codicum auxilio. Διενεγκεῖν· ἐνεγκεῖν· πέντε καὶ δέκα τάλαντα τοὺς· πεντεκαιδεκαταντιαίους οἴκους. Sic πεντεκαιδεκαναία· vt causidicae ac potius sophanticae artis vno verbo apud Aristophanem descriptio, ψεδικοπανουργία. ὦ ἄνδρες ἀθηναιοῖ alii, ὦ ἀθηναῖοι, alii, ἀθη-

ἀθηναῖοι, vtraque voce praecedente omissa. ὅτι θεοκρίνης ὀφείλει. θεοκρίνην ὀφείλειν: ἁλῴοις· ἁλῷ οἷς. ὧν ἔνεσιν· ὧν ἔ ἐστιν. ὑπόλογον. ὑπὸ λόγον. γεγραμμένα· γράμματα. θεσμο θετοῦντα. θεσμοθέτην. ἀφεὶς· ἀφ' ἧς. παιδὸς· ἄπαιδος· ἄπο θεν· ἄπωθεν. γράμματι· πράγματι. ταῦτα· πάντα. Hae videntur εἶναι τῆς παρακοῆς e soni similitudine. ἀληθὲς· ἀκρ βὲς. τἀληθὲς· τἀκριβὲς· ἠφάνισεν. ἐξήλειψεν. ὁποίας. οἵας τιμωρίας. κολάσεις. ἡλίκον· ὅσον. Haec Synonymorum permuta tio scholiis debetur. πάντα ὅσα· ἅπανθ' ὅσα. κατέγνωτε κατεγνώκατε· ᾔδεσαν, εἴδεισαν. ἐξαλήλιπται· ἐξήλειπται. δια κεκριμένον· διακεχριμένον. ἐνεχείρησε. ἐνεχείρισε. εἰπὼν· ὑπε πὼν. ἀναγκαζομένους· συναναγκαζομένους. ἕνα. μὴ ἕνα. τ ἐκ: τά τε ἐκ. παρακατατιθέμενον. παρακατατίθεσθαι. αὐ τὸς· ὗτος. οἰκουμένας· οἰκονομουμένας. κρατεῖν· κροτεῖν. παρ ὑμῖν· παρ' ὑμῶν. ἐγέγραπτο· ἐνεγέγραπτο. ἄδικος· ἀνάδικος ἀδικεῖν· ἀντιδικεῖν. ἀνταδικεῖν. ἐξαιτήσομεν οὓς· ἐξαιτησομένους διοικῆσαι· διοικίσαι. αὐτὸν· αὐτὸν. ῥήτωρ· ὁ ῥήτωρ. Sed mo dus sit rei prope infinitae: quam priuato quisque studio, e iis, quae et a nobis, et ab aliis notata sunt, obseruet. At in quies, quis in tanta varietate veram lectionem deprehendet Alicubi fortasse nemo: ἴσων γε τῶν ψήφων γενομένων: quo ties et verborum eadem vis est, et ratio sententiae atqu syntaxeos constat, et non dissimilis est numerorum concinni tudo. Vbi vero alius codex ad haec propius accedit, aliu que ab iisdem recedit longius, quis dubitet, vter vtri sit prae ferendus? Atque haec mea adiumenta fuerunt in iis auto ribus interpretandis, quorum aut singulos tantum, aut plure consentientes codices habui, neque coniecturas meas, quae e rationem Grammaticam, et sententiae veritatem, et dictio nem autoris sollicite consectantur atque diuturnum in grae cis litteris (in quibus aetatem consumsi) vsum et iudiciu cum multis cariosis exemplis (etsi hoc inuidis et imperiti arroganter dictum videbitur) commutata vellem. Neque ho a me temere iactari, docere poterunt, Isocrates, Plutarchus Epictetus, Suidas, Byzantina historia, scholia Ptolemaei, Vl pianus, alia complura, et hic ipse Demosthenes: quem non pluribus locis tot tam diuersa exempla, quam diuinatione nostrae καὶ γνώμη ἐπιτυχὴς correxerunt. Ea autem vt ad dantur, quae a librariis non deprauata, sed τρωικῷ τινὶ πη δήματι omnino praetermissa fuerunt, quaeque non nisi libr integri subsidio restitui possunt (quae perpauca quidem sunt non est ab homine postulandum. Illud vero, mi Episcopi, e optandum est, et opera pro virili danda, ne operae tuae

qu

quae nos tanto labore emendauimus, per inscitiam et incuriam denuo corrumpant et deprauent. Quod absit vt fiat cum vtriusque nostrum iniuria atque infamia, et iusta inscriptionis criminatione. Neque vero fiet, te vigilante, καὶ ἐπισκοποῦντος, vt soles, qui multis egregiis voluminibus editis, fidem tuam atque industriam omnibus candide iudicantibus approbasti. Vale. Augustae Vindelicorum XXIII Augusti; quo die typographicis scriptionibus confectis, onus Aetna grauius excussisse, et e dura seruitute aureae LIBERTATI restitutus esse mihi videor. Anni M. D. LXX.

Ad Magnificum et Generosum Virum D. IOANNEM IACOBVM FVGGERVM: Kirchbergae Wissenhorni et Phyrettarum dominum, Caesareae et Regiae Maiestati a Consiliis etc. ingenio, doctrina, virtute ornatissimum, Hieronymi Wolfii in Demosthenem, latinum a se factum, Praefatio.

Quoties, Ioannes Iacobe Fuggere, vitae meae cogito studiorumque rationem, fato quodam rapi mihi videor ad hoc litterarum genus, in quo multos iam annos, nescio quam feliciter, sedulo quidem certe versor ac diligenter. Cum enim puerum olim nulla discendi occasio, nullae parentum et amicorum cohortationes inuitarent, sed potius plurimi deterrerent, natura tamen ita mihi fuit infitus et infixus incredibilis quidam graecarum litterarum et poeseos amor, vt in magnis et fere perpetuis cum fortunae, tum valetudinis incommodis, nunquam hactenus a semel instituto studiorum cursu potuerim vllis rationibus dimoueri. Quam prudenter in eo fecerim, non dico: et si quid peccatum est, satis graves erroris mei poenas do, qui ex adamatis litteris nihil fere praemii, praeter labores et molestia, fero neque vllum prospicio portum, in quo post diuturnas veluti tempestatum iactationes tandem consistere liceat, cum hactenus quidem ab alio exilio (quid enim aliud dicam, etsi non longinquas, crebras tamen at aeque molestas peregrinationes) subinde fuerit in aliud abeundum. Siue igitur ea Fortunae, praepotentis dominae, siue simplicitatis meae culpa sit: ferendum est, non culpandum, quod iam mutari non potest: et miseriis meis haec fingenda consolatio, stationem hanc mihi diuinitus esse attributam, atque in ea strenue pro parte virili elaborandum. Id quod in hunc vsque diem facere non desisto, maiore omnino

omnino contentione; (si quid amicorum reprehensionibus credendum est) quam vires ac valetudo mea patiuntur. Cum enim docendi prouincia me plus satis exerceat, quicquid reliqui temporis datur, id vniuersum, saepe genio defraudato, legendo, meditando, scribendo consumo. Quod cur faciam, si quis me rogat, verissime respondeo, me fine magna animi molestia non aliter posse facere: siue quia sic assueui, et natus fortasse ad aerumnas sum; siue quod (vt Plinius dicere solebat) omne tempus perire existimo, quod studiis non impendatur. etc. potuissem quidem, et haud scio, an debuissem etiam, hanc sedulitatem in alio vitae genere consumere, quod plus et fructus haberet, et dignitatis. Sed quia serum est post facta consilium, Spartam, quae mihi obtigit, ornare studeo. Anno igitur superiore Isocratem in publicum edidi a me conuersum, qui etsi propter necessariam festinationem et alias incommodationes, non sic emendari potuit, vt vel mihi vbique satisfaceret: ea tamen liberalitate amplissimi et prudentissimi Senatus Norimbergensis (cuius honorificis de me iudiciis non minus debeo, quam munificentiae, ac semper debebo) eo candore doctorum est exceptus, vt me non ideo poenitere debeat illius lucubrationis, quam nunc succisiuis horis secundae editioni adornare conor, vt tantorum virorum fauore et eruditorum approbatione dignior aliquanto videatur. In quo autore cum tyrocinium non inauspicato feciſſem, ac maius opus aggrediendi tempus esse videretur, non magnopere sum aduersatus Ioannis Oporini, doctissimi viri, mihique amicissimi, iudicio, qui Demosthenem latinum iam multis annis a studiosis flagitari indicabat. A quo opere eo minus abhorrebam, quod iampridem eiusdem autoris non modo quasdam orationes ingenii exercendi gratia conuerteram, sed et locutiones minus peruulgatas, et sententias omnes insigniores, in peculiare volumen contuleram: et assiduitate diligentiae fretus, me nauare aliquid atque efficere posse sperabam, quod boni et docti viri approbaturi essent. Neque tamen non prouidebam maleuolorum quoque calumnias, et importuna sciolorum iudicia, quae tam multa, tam varia, tam inter se discrepantia sunt, vt ea persequi et refutare sit infinitum. Deliberanda tamen pauca mihi sunt, vt mei mihi consilii ratio nonnulla constitisse videatur. Ac primum eorum sollicitudo, qui metuunt, ne adolescentes conuersionibus freti, graecas litteras negligere incipiant, ita mihi videtur inanis, vt studiosos adolescentes nulla ratione magis incitari posse ad graecas litteras discendas existimem, quam si pro-

si prospiciant, se fidelium interpretum auxilio, quasi compendiaria via, sine magnis molestiis et difficultatibus ad elegantissimae et eruditissimae linguae iucundissimam simul et vtilissimam cognitionem peruenturos. Quos enim prius fortasse nec a praeceptoribus, nec copia librorum satis instructos, desperatio retardabat, ii fiducia interpretationis difficillimum quemque autorem in sua lingua suscipere legendum audebunt: et eam sibi felicitatem gratulabuntur, quod, quae in latino sermone rudiora sunt, et longe infra excellentiam ipsorum autorum, ea non mutilata, non inquinata, non depravata, non imminuta, sed integra, pura, correcta, solida, vt ab autore ipso publicata sunt, cognoscant. Quod certe tanti refert, vt optabilius esset, omnes iis esse ingeniis, ea industria, ea felicitate, vt trium linguarum coniuncta scientia, omnes res cognitu necessarias et vtiles, siue ad pietatis cultum, siue ad rem publ. gubernandam, siue ad mores formandos, siue ad rem domesticam constituendam, et curam valetudinis pertinentes, non exinquinatis interpretum riuulis, sed ex limpidissimis ipsorum autorum fontibus haurirent. Sed videmus, eam ignauiam nostri seculi, et in summa discendi copia fastidium, vt hoc optare audaciae, sperare stultitiae esse videretur. Quare non improbandum erit eorum studium, qui in id operam dant, vt praestantissima veterum monumenta possint etiam a mediocriter literatis aliquo modo intelligi. Idque nonnulli sunt (graues profecto et eruditi viri) qui non paulo vtilius esse putent, quam quod nunc complures sibi studio habent, vt hinc inde male consutis quasi centonibus, nouos, eosque nugaces plerumque libellos (pauci enim vere docti sunt et eloquentes, ad quos haec reprehensio nihil pertinet) concinnent, et cramben, non bis, sed sexcenties repetitam apponant. qui quid efficiunt aliud, quam vt varietate praeceptionum ingenia distrahantur: et bibliothecis in immensum exaggeratis, neglectis libris melioribus, deteriores non raro celebrentur. Plures fere nunc sunt (vt de aliis taceam) artium dicendi methodi, quam ipsarum artium studiosi. Quanto autem esset praestabilius, Aristotelem et Ciceronem eruditis illustratos commentariis studiose legi atque edisci. Quanquam qui sua compendia eo retulerunt, vt illis rectius intelligendis seruiant, eos plurimum profuisse nemo non intelligit et fatetur. Ac eandem etiam interpretationum eruditarum rationem esse censeo: et ego in Demosthene conuertendo eo respexi, non modo, vt a rudibus graecarum literarum legeretur, sed vt cum graeco autore

conferri posſit mea interpretatio et ei per omnia (quantum liceret) exquisite responderet, ac nihil malim, quam vt (quod in multis autoribus factum esse video) cum latinis ex aduerso graeca coniungerentur. Non quod vim illam, et (vt Graeci vocant) δεινότητα Demosthenicae orationis et atticam venerem, et numeros oratorios vlla ex parte me consecutum sperem: quod quis sibi arroget (his quidem temporibus) nisi prorsus amore sui nimio et admiratione coecutiat? sed quod in optima conscientia lucem non reformido, et sententias sententiis appendere summa fide sum conatus, ad eamque rem et tempus (quamuis id sane iusto breuius) et diligentiam adhibui quam fieri potuit attentissimam. Quod ipsum in hoc autore consequi, quam sit arduum, ex eo apparet, quod in tanto graecae linguae interpretum numero nemo hactenus totum Demosthenem conuertendum suscepit: alii professi nescio quid (neque enim tam facile est praestare magna, quam polliceri) distulerunt: alii ea ediderunt, quae qualia sint, aliorum esto iudicium. Neque enim mihi propositum est, quenquam vel tacita cogitatione perstringere: laudare quidem eos, qui in aliquot orationibus explicandis egregiam operam nauarunt, cuperem, et quidem pro officio deberem, qui id ipsum, quod ego sum conatus, si vellent, longe luculentius praestarent, nisi assentationis suspicionem pertimescerem. Nunc dum alii vel cessant, vel quae scripserunt, Horatii secuti consilium, in nonum annum premunt, laborem hunc imponi mihi passus sum, partim hortantibus, partim suscéptum opus approbantibus, non paucis eruditis. Non equidem sum omnium audacissimus, nec sine omni deliberatione et virium mearum aestimatione tantum opus sum aggressus (quo quid queat esse turpius?) aut me vnum id efficiendi facultatem habere credidi, de quo complures desperassent. Sed duabus praecipue rebus fretus fui: tolerantia laborum, quibus in honesto proposito non facile succumbere soleo: et mediocri multorum annorum graecae linguae vsu et exercitatione. Praeterea mihi Demosthenem legenti et saepius relegenti non tantum inesse difficultatis videbatur, quantum plerique persuasum haberent: et si qua difficultas esset, eam pendere partim ab ignoratione linguae graecae, quae iam non autoris culpa est, sed lectoris: partim ab exemplarium deprauatione, de qua nos quoque non iniuria conquerimur. Nam cum oratorem hunc nostrum sic certe loqui oportuerit, vt a cerdonibus, a nautis, ab agricolis (hoc enim eius fuit auditorium) intelligeretur: putaui, me

quam

quanquam in media Germania natum, assidua tamen optimorum graecae linguae scriptorum lectione id esse consecutum, vt Demosthenes (toties praesertim relectus) nihilo mihi esset obscurior, quam alicui nauicularío, aut rustico, qui quotannis eum semel atque iterum pro concione dicentem oscitanter audiuisset. Ea tamen excipio instituta veterum, de quibus nihil certi nobis est traditum; et codicum mendas, quae certe maximam difficultatis opinionem pepererunt. Ego vero ad eam superandam quibusdam artibus sum vsus, quibus me profeciſſe aliquid existimo. Vna haec est, quod mihi non persuadeo, me quicquam scire, quod nescio: quo vitio multi, nisi multum fallor, et suo et aliorum malo laborant. Locos igitur ambiguos et dubios in omnem verso partem, et quam attentissime cum toto genere Demosthenicae orationis, aliorumque bonorum autorum comparo: diligenter inquiro, an aliqua verba desint, redundent, vitiata sint, aut transposita: si plura exemplaria habere possum, confero: si quem locum ab aliis citatum, declaratum, aut conuersum esse memini, consulo. Atque in hac quidem parte non parum adiutus sum *Ioannis Berenardi Feliciani*, doctissimi viri, diligentia, qui curauit vt exemplar Demosthenis ex officina Francisci Brucioli Veneti, quod Heruagius nuper aemulatus est, multis in locis haberemus correctius. Quanquam is quoque nostrae industriae permulta et inuestiganda reliquit, et diuinanda, quae in nostris Annotationibus indicata eruditi lectoris iudicio committemus. Altera est, quod, si difficultas non corrupti exemplaris esse, sed vel verborum, vel ipsarum rerum videtur: nullius me laboris, nullius operae piget, in consulendis et euoluendis optimis quibusque, tum veterum, tum recentium, graecorum et latinorum commentariis: nec doctos etiam viros, si occasio datur, scisciteri erubesco. Atque vtinam laudabilis illa veterum consuetudo reduceretur, qua illi opera sua, priusquam in publicum ederentur, in consessu doctorum, libere candideque iudicantium, recitabant. Nam ea ratione infinitae et verborum et rerum ineptiae vitarentur. Nemo enim tam acutus est, nemo tam vigilans, quin alias incogitantia, alias ignorantia, et coeco amore sui hallucinetur. Sed cum vt alia multa, sic hoc quoque bonum aetati nostrae desit, vno contentus fui, *Sebastiano Castalione*, homine acerrimi ingenii, egregia trium linguarum cognitione, (id quod ipsius monumenta et declarant, et declarabunt, neque vllo alio praecone indigent) candore et humanitate singulari, et meliore fortuna liberalisque patroni benignitate dignissimo:

qui, qua est facilitate, pro amicitia nostra non recusauit conferre mecum ad graecum exemplar magnam Demosthenicarum orationum partem, et de multis sermonis vitiis me admonuit, quae ego, fretus autoritate recentium scriptorum, quorum ab ineunte aetate plus satis fui studiosus, ante pro vitiis non habebam: nunc admonitus, pleraque facile cauere posse videor. Denique, vbi me haec omnia praesidia destituunt, non video, cur non in aequi lectoris humanitate certissimam veniae spem repositam habere debeam: etsi confitear, me velut in salebris haerere. In quo ego suauiter interdum eorum ridere soleo puerilem arrogantiam, qui inscitiam suam ab acutis lectoribus deprehendi, quam ingenue confiteri, malunt. Quasi vero, propterea sis reprehendendus, si post adhibitam omnem diligentiam, quaedam ignoraris? aut vllus omnino sit autor in vtraque lingua vel minimus, de cuius locis aliquot non sit homini prudenti, et iudicium non praecipitanti, dubitandum? Quid de Demosthene dicemus, qui praeter loca deprauata complura, tam acutus, tam breuis, tam rotundus, tam lubricus est, vt ego quidem iis ignoscam qui eius sententiam alicubi non sunt assecuti: et ignoscendum mihi putem, si in tam longo opere aliquando somnus obrepserit, diuturnitate laborum et vigiliarum defatigato: in magna praesertim temporis breuitate, multisque incommodis. Nam cum praeter caetera mala et negotia, quae non pauca nec opinanti obiecta sunt, docendi me labor quaternas singulis fere diebus horas detineret, eaque prouincia optimas quasque horas suo sibi iure vendicaret, ac vixdum aggressum, cum maxime feruebat animus, e medio plerumque veluti cursu reuocaret, cum non vt Demosthenes in subterraneo specu abditus laterem, sed in loco turbulentissimo versarer, adeo, vt interdum pene obsurdescerem strepitu et clamoribus hominum: non pluribus tamen mensibus (id quod conuictores mei et familiares non pauci norunt) totum latine conscripsi Demosthenem ab initio vsque ad finem, quam qui in tot occupationibus ad diligenter perlegendum requirantur. Quare beati isti et otiosi, qui, si vnam atque alteram Demosthenis, aut Isocratis, aliorumue scriptorum oratiunculam, longiore etiam spatio, quam elephanti pariunt, elucubratam ediderint, dii sibi videntur, iniqui in me iudices esse non debebunt. Ego enim, si fortuna pateretur, eorum tarditatem imitari facile possem: ipsi meam properationem fortasse non imitarentur. Neque haec ostentationis causa dico, (neque enim nescio, non tam

tam celeritatis esse laudem, quam bonitatis) sed ad veniam duntaxat facilius impetrandam volo pertinere. Cur enim non malim solidam potius laudem expetere, mora longiore interposita, quam aliquorum reprehensionibus nimia festinatione dare locum? Sunt enim, qui summae temeritatis esse censeant, breui tempore conari quicquam in Demosthene, cuius omnes orationes fuerint longo tempore meditatae. Sunt, qui aetatem meam exagitent: sunt, qui vsum rerum in me desiderent. Quasi vero aut idem sit conuertere, quod conscribere: aut Nestor, antequam tria vixisset secula, homo non fuerit: aut grammaticus, in optimis vtriusque linguae scriptoribus ab ineunte versatus aetate, munere suo fungi nequeat, nisi idem, quemadmodum Alexander Magnus, orbis terrarum imperium administrarit? Ridiculae sunt istiusmodi cauillationes, et ipsa maleuolentia ieiunae. Nam illud profecto non valde metui, ne quis hanc velut adoream mihi praeriperet. Neque enim is est Demosthenes, qui se vel legi ab omnibus, nedum conuerti patiatur. Et qui id possent in Italia, Gallia, Germania, atque aliis nationibus, in quibus literarum studia florent, complures eruditi maioribus aut splendidioribus occupati rebus, scholasticum hoc, atque adeo grammaticum interpretandi graeca munus negligunt. Sed duae me res vehementer incitarunt: vna est, ac praecipua, valetudinis (quam per seruitutem et inopiam satis curare non licet) perpetua fere imbecillitas, quae in hoc opere laborantem non semel in desperationem vitae coniecit. Sic, quae res alios segniores ad laborem reddit, ea mihi ingens calcar addidit, metuenti, ne coeptum opus, in medio veluti cursu, immatura morte abrumperetur. Deinde verebar (non ignarus fati mei, me nusquam fere diutius consistere patientis) ne mihi alio abeundum, et tota ratio studiorum (id quod in peregrinationibus, multis de causis accidere solet) perturbanda ac immutanda esset. Haec igitur incredibilem ardorem primo quoque tempore conuersionis absoluendae in animo meo excitarunt. Itaque neque noctes, neque dies conquieui, repudiatis omnium voluptatum illecebris, propulsatis variis difficultatibus, antequam ad optatum finem coepti operis peruenissem. Quod quum a studiosis et bibliopolis vehementer flagitari cognouissem, non differendam diutius editionem esse censui. Quid enim vetat, hominibus interim et prodesse, et gratificari? Nam si vita mihi benignitate numinis contigerit aliquando tranquillior (de quo non despero) ac diuturnior, quam polliceri mihi per valetudinem vix au-

deo, semper erit emendandi et exornandi locus. id quod, vt a quibusdam reprehensum est, censoria plane seueritate, quicquid omnibus suis numeris absolutum non sit, veluti loco mouentibus, atque in ordinem cogentibus, sic a doctissimis quibusque tum nostrae aetatis, tum veteris memoriae viris, aut cum laude, aut certe non sine venia, semper est vsurpatum. Nam praeclare poetarum sapientissimus Euripides, αἱ δεύτεραί πως, inquit, Φρονοῦσι σοφώτεραι: et interdum graues iustaeque causae sunt, propter quas, non quidem praecipitandae, sed maturandae tamen sint editiones. Neque tamen hoc sic accipi velim, quasi me sententias alias allaturum esse putem, (dedi enim operam, vt ne in ea re socordiae accusarer) sed quod genus orationis, de quo rebus ipsis intentus animus non perinde laborat, limari multis in locis et splendescere cura et diligentia poterit. Sic neque iacturam vllam facient, qui nunc legent (sententiam enim Demosthenis, quoad eius a me fieri potuit, germanam habebunt) et qui posteriorem editionem emerint, id commodi capient, vt dictione minus horrida magis delectentur. Hic igitur labor meus, qualis qualis est, equidem opto, vt studiosis hominibus prosit, siue mediocriter doctis, siue rudibus graecarum literarum. Vtrisque sane consultum volui, ac toties et legi et relegi Demosthenem, toties meam conuersionem cum ipso autore contuli, toties emendaui, toties in singulas prope syllabas inquisiui: vt ignoscendum mihi esse putarem, si me aliquid praestitisse profiterer, quod alios minus diligentes et attentos praeteriisset: ac sperarem, tum latine duntaxat doctos graecum codicem non magnopere desideraturos: tum in graecis literis non satis exercitatos, conuersionis meae velut adminiculis, ad ipsum autorem perlegendum tanquam riuulo non inamoeno duce ad fontem limpidissimum atque vberrimum facile peruenturos. Ego certe, cum primum Demosthenem Marte meo (nec enim diu magistrorum opera vti mihi licuit) legere coepissem: quanta animi alacritate, quanta exsultatione accepturus fui conuersionem summi oratoris, hac mea nihilo meliorem, aut aliquanto etiam deteriorem? Nam vt vllius boni autoris interpretatio sit exemplari melior, aut aeque bona, fieri fortasse non potest: ego quidem nequaquam id mihi arrogo: sed quoties rem cum re confero, et animo meo perpendo, tantum interesse video inter meam et Demosthenicam orationem, quantum intersuit inter Demosthenem dicentem et scribentem, hoc est, inter viuentem et mortuum. Neque enim dubium esse debet, eam fuisse non modo dexte-

dexteritatem et artem, sed suauitatem etiam et vehementiam, eam vim, eum impetum actionis et pronunciationis Demosthenicae, vt nec vllis comprehendi literis, nec a nobis, in hac (quantacunque vulgo putetur) eloquentiae nostratis barbarie, vel intelligi, vel cogitari satis ab vllo possit. Hoc testatus est ipse etiam Demosthenes. qua de re praestat audire Ciceronem, qui praeceptioni decori, libro de oratore tertio, haec verba subiicit: Sed haec ipsa (inquit) omnia perinde sunt, vt aguntur: actio, inquam, in dicendo vna dominatur, sine hac summus orator esse in numero nullo potest: mediocris hac instructus, summos saepe superare. Huic primas dedisse Demosthenes dicitur, quum rogaretur, quid in dicendo esset primum, huic secundas, huic tertias. Quo mihi melius etiam illud ab Aeschine dictum videri solet, qui, quum propter ignominiam iudicii cessisset Athenis, rogatus a Rhodiis, legisse fertur illam orationem egregiam, quam in Ctesiphontem contra Demosthenem dixerat: qua perlecta, petitum est ab eo postridie, vt legeret illam etiam, quae erat contra a Demosthene pro Ctesiphonte edita: quam cum suauissima et maxima voce legisset, admirantibus omnibus: Quanto, inquit, magis admiraremini, si ipsum dicentem audissetis? Quo satis significavit quantum esset in actione: qui orationem eandem, aliam esse putaret, actore mutato. Hactenus Cicero. Quod si tantus orator Aeschines, quo idem Cicero nihil diuinius posse cogitari asserit: quem inimicus Demosthenes a magnitudine vocis μεγαλοφωνότατον appellat, imparem se fatetur eloquentiae Demosthenicae, quid de mutis literis est dicendum: quae solum inuentionem et dispositionem reddunt integram: sed elocutionem, quae sine pronunciatione suum tueri vix nomen potest, dimidiam? Itaque longe falluntur, qui, legendis Ciceronis et Demosthenis aliorumque oratorum scriptis, se totam heroum illorum eloquentiam comprehendisse putant, multo ineptiores sunt, qui se illis vna atque altera oratiuncula nitidulis verbis et sententiolis, lucubratione multorum annorum quamuis belle concinnata, non pares modo, sed superiores etiam, si Diis placet, esse opinantur. Longe, longe, inquam, alia res est, quam vulgus hominum existimet, eloquentia. Cuius etiam praestantissima quaeque scripta quid aliud sunt, quam vita et spiritu carentia, eaque mutila simulacra? Esto, vt in corpore humano, caput et summa pectoris, quae Apelles in celebrata illa sua Venere politissima arte perfecit, reliquam partem corporis inchoatam reliquit: sic

inuentio et dispositio reliquis orationis partibus, si res ipsa spectetur, non vulgi applausus, qui multum a iudicio doctorum dissider, antecellat: tamen vt illa ipsa Venus multo haud dubie fuisset admirabilior, si manus etiam et pedes ac caetera membra omnia pari elaborata artificio accessissent: sic ea quoque eloquentia multo praestabilior est, quae non dimidiatam duntaxat elocutionem habet, hoc est, verborum et sententiarum ornamenta, sed perfectam, quae sententiis et argumentis ratione inuentis atque ordine collocatis, non mutas figuras literarum, sed vocem, cultum, gestum et motum totius corporis artificiosum et decentem, accommodat et adiungit. Neque haec in orationibus modo, sed in poëmatis etiam, ac multo magis, animaduerti possunt. Virgilium enim (vt non ignobilis grammatici verbis vtar) pronunciasse maxima suauitate accepimus, et miris lenociniis: ac Iulium quendam Montanum dicere solitum, inuolaturum se quaedam Virgilio, si et vocem posset, et os, et hypocrisin. Eosdem enim versus eo pronunciante, bene sonare: sine illo, linarescere quasi mutos. Quid iam de conuersionibus est dicendum? quae cum (vt ita dicam) simulacri simulacra, et vmbrarum vmbrae sint, an fieri vllo modo possit, vt (quod paulo ante dixi) optimo exemplari, pari et bonitate et fide optima respondeant, equidem nescio. Vt enim nationis, sic etiam linguae cuiusque peculiaris et alicubi prorsus est inimitabilis Genius, diuersi mores, diuersa instituta et saepe contraria, quae necesse est etiam suo quodam orationis genere explicari, quae suis verbis iucunde, alienis molestе dicuntur. Quod si pro iisdem similia velis substituere, maxima tamen erit nihilominus in ea similitudine dissimilitudo. Sed vt hoc Ciceronis diuinitati ingenii et meritae autoritati fortasse concessum fuit, atque aliis eiusdem aetatis, qua et graeca et latina lingua floruerunt, praestantissimis viris: ita nobis, qui vtriusque fragmenta in scriptis habemus reliqua, qui magnis difficultatibus conflictamur, illud satis, opinor, esse debet, si sententias bona fide, eodemque ordine appenderimus, et genus orationis facile et mundum adhibuerimus: in quorum vtroque non parua certe est difficultas. Sed in eloquendo, quam intelligendo, longe maior. Quare valere eos iubeo, (nam ob paucitatem et ignauiam minor eorum debet esse autoritas) qui a graecarum literarum interpretibus vbique splendorem Ciceronianum, hoc est, aquam e pumice, petunt. Quasi vero eadem sint tempora nostra, quae Ciceronis: et non illud quoque sit operae pretium, adiuuare homines studiosos, vt primum

mum per interpretem, vtcunque latine balbutientem audiant Demosthenem, et tum in littore balbutiebat, antequam ἧκε φέρων τὸ ῥ ἐρητορεύμενον, lapillis linguae subiectis: post etiam expedite et magna vi in frequentia populi Atheniensis Attice concionantem audituri? Quod si nefas esse putant, contaminari male describendo Demosthenem, primum ab eis postulabo iure optimo, vt ea, quae reprehendunt, ipsi meliora faciant: deinde rogabo, cur in omnibus scholis eius sententias latine explicari patiantur aequo animo? Quod si vtile esse concedunt, (sicut vtilissimum esse adeo negare non possunt, vt nulla ratione alia hoc tempore doceri graecae literae possint commodius) quae inuidia est, si quis eiusdem autoris conversionem in publicum ediderit, eum proscindere et calumniari. Quanquam contaminatum a me esse Demosthenem, negare et posse et debere videor. Etsi enim Ciceronianae imitationis praeclaram laudem nec mihi arrogo, (non enim, vt ille ait, cuiuis homini contingit adire Corinthum) neque cuiquam inuideo: illos ipsos tamen, quibus maior ingenii vis et fortuna contigit, parum candide facere puto, addam etiam imprudenter et temere, si nitore verborum omnia metiantur, de sententiarum veritate et grauitate parum laborantes. Quas ego me sane spectasse praecipue non dissimulo: sic tamen, vt verba non negligerem. Nam vtramque difficultatem (de quibus paulo ante dicere memini) tum intelligendi, tum eloquendi, assiduitate diligentiae studui superare, et dictione vti volui, quae nihil haberet salebrosum, aut barbarum: nihil affectatum, aut insolens, sed et latina, et facili ad intelligendum, et ad verba Demosthenis quam proxime accedente. Necessario tamen interdum vsurpanda fuerunt quaedam in ea notione minus fortasse trita veteribus, quia tum meliora non occurrebant. Qua de re cum plura dicturi simus in nostris annotationibus, (quas vtinam fortunae iniquitas ita me perficere pateretur, vt ad graece legendum Demosthenem omnibus optima cum spe accedere liceret) nunc non ero longior; ac mihi fore persuadeo, vt, quicquid est eiusmodi, ingentium laborum causa, quos coepi, aequus et candidus lector, vel imbecillitati ingenii, vel occupationibus et incommoditatibus meis ignoscat et condonet. Nec enim video plura dicere quorsum attineat, apud te praesertim, *Ioannes Iacobe Fuggere*, vir ornatissime, qui pro ingenii tui excellentia et exquisita eruditione, quae in tanto fortunae opumque fastigio, eo est admirabilior, quo rarior, tanto melius aestimare potes, quid sit de hoc meo labore sentiendum, quantum prudentia et candore

caeteris antecellis. Qua re ego fretus et eruditione tua, et humanitate singulari, quam honestissimus vir, *Georgius Hermannus*, qui (vt eo dignum est, qui virtutem et eruditionem cum naturae fortunaeque ornamentis coniunxit) inter caeteros studiosos, quibus sedulo consultum vult, me quoque magna benevolentia prosequitur, mirum in modum mihi praedicauit: te non modo patronum et defensorem, sed etiam iudicem et censorem lucubrationum mearum delegi. Ac quod ad ipsum Demosthenem attinet, ea est de eius eloquentia, ex quo tempore vixit, annis abhinc fere bis mille praecepta opinio, vt, quod de Virgilio quidam usurpant, id huic quoque tribui possit: ei nec accedere quicquam laudationibus, nec decedere vituperationibus aliorum. Quod si quis eius laudatores requirat, in promtu sunt praeter caetera Ciceronis et Quintiliani latinorum, Plutarchi ac Luciani graecorum testimonia, quae ad secundum nostri laboris Tomum reseruauimus, qui Vlpiani enarrationes, annotationes item nostras in obscuriora loca et dubia, nec non alia fortasse continebit, quae in his paedagogiae molestiis et impedimentis sic a me absolui non potuerunt, vt nunc ederentur, quanquam id maxime voluissem. Neque mihi nunc vel morum, vel consiliorum eius defensionem suscipiendam esse censeo: aut cum iis rixandum, qui vt malum virum et ciuem patriae perniciosum hunc, vt et Ciceronem, exagitant. Illud tantum dico, si quis eorum scripta aequo animo legat et expendat, praesertim orationem de corona: et homines eos fuisse, non deos, cogitet, ac difficillimis temporibus cum acerbissimis aduersariis conflictatos: in eorum vita etiam plura laudanda, quam vituperanda, reperiri. Verum quam bonus aut malus vir fuerit Demosthenes, id Athenienſium olim interfuit: nunc nostra nihil interest, qui ex eius eloquentia prudentiae dicendi fructum colligimus. In quo genere satis ipse Demosthenes sese laudat, si lectorem fuerit nactus prudentem et attentum. Fuit enim et aquam bibere, et ad lucernam scribere, et in multam noctem lucubrationes producere, et aptelucana opera opifices anteuertere solitus Demosthenes. Quare sobrium etiam et vigilantem lectorem, non minus, quam interpretem, requirit, qui vim verborum, qui pondera sententiarum, qui acumen inuentionis, qui argumentorum copiam et violentiam, qui exemplorum grauitatem, qui reipublicae gerendae scientiam, qui diuinandi solertiam, qui collocationis artificium, qui exquisitam similitudinem nostrorum temporum, qui summam denique (ne ea,

ea, quae infinita ſunt, infantia mea conetur perſequi) cautionem et prudentiam, cum pari autoritate et ſeueritate coniunctam, conſideret, perſpiciat, admiretur: et quantum quisque viribus ingenii et diligentiae ſubſidio conſequi poſſit, imitetur. Quod ſi honeſtiſſimis eius conſiliis vel hominum peruerſitas, vel fatalis aliqua calamitas obſtitit, eo profecto nomine commiſeratione dignior eſt, quam inſectatione: et iis, qui tanto ſapientiores illo videri volunt, elaborandum, et votis a Deo exoptandum, vt ſint eo fortunatiores. Sed vt ad rem redeam, qui illa, quae recenſui, vel in vna praeſtiterit oratione, huic abunde laudatus erit Demoſthenes, domeſtico, non alieno praeconio. Nam vbi teſtimonia rerum adſunt, quid opus eſt verbis. Et haec omnia multo erunt euidentiora et expreſſiora legenti graeca, in quibus elucet Attica illa ſinceritas: quam nec Cicero expreſſerit, nedum homo quiſpiam ſemilatinus. Quod vero ad ſententiarum veritatem et germanam intelligentiam attinet, fidem et induſtriam meam ſpero me omnibus graecae latinaeque linguae peritis probaturum. Quod ſi cui genus orationis alicubi ſterilius videbitur, et exilius, is cogitet velim, ipſum Demoſthenem plus habere oſſium et neruorum, quam ſanguinis et carnis. Vt igitur illa (volentes quidem) ei non detraximus, ita haec addere non fuerit interpretis, ſed paraphraſtae, ſuo arbitratu declamantis. Cicero profecto, ſi ei cauſae eaedem agendae fuiſſent, longe vtique in plerisque maiorem apparatum verborum adhibuiſſet: et quae a noſtro autore indicata ſunt breuius et occultius, dicendo extendiſſet et illuſtraſſet. Quod an in conuerſione orationum Demoſthenis et Aeſchinis inter ſe contrariarum ſibi permiſſurus fuerit, equidem neſcio. Sed ſi eas orationes conuertit, (qua de re quosdam acutos homines non omnino ſine cauſa dubitare video) eam rationem haud dubie ſecutus eſt, quam ſe ſecutum eſſe profitetur. Atque vtinam exſtaret illa converſio: quae, quantumuis elegans fuerit, talem fuiſſe tamen non puto, vt orationem pro Milone legere non mallemus. Eſt enim duriſſima prouincia, pectori alieno tuum os accommodare, ac eius ſententias tuis verbis et ſtilo perſequi. Quod in ipſo argumento τῶν ἀντιπάλων λόγων explicando (in quo neſcio quo modo dictio eſſe ſterilior videtur) ipſe Cicero non diſſimulat: a cuius ratione ſi mea multum diſſidebit, id erit non voluntati, ſed imbecillitati meae, et occupationibus et feſtinationi tribuendum, per quam facillime fit, vt ab autoris ſententia, tametſi non aberres, in graecis tamen

tamen verbis annumerandis fidelior sis, quam oporteat, et imprudens aliquando latinitatem praeteruectus, Demosthenice magis, quam Ciceroniane dicas. Praestiti, quod potui: et plus potuissem, si iustum tempus et spatium datum fuisset. Nunc est ea studiosorum hominum conditio, vt sint quouis cerdone miseriores et abiectiores: neque profecto mirum esset, aliquem poenitere et ingenii et industriae suae, si ita comparatum est, vt qui fame perire nolit, ei pene sint omnes indignitates perferendae. Sed querelae non sunt huius loci: neque mihi nunc propositum est scilicet fortunam meam deplorare. In eo potius est elaborandum, vt hoc meum opus, quocunque siue successu siue dispendio confectum, excellentiae tuae non improbetur. Quod vt fore confidam, multa in causa sunt, ac in primis praestantia ingenii tui et eruditionis: qui cum sis propter amplissimas opes (quae et ipsae insigne Dei donum sunt, et bono ac sapienti viro luculentum virtutis instrumentum) suspiciendus, et propter beneficentiam et liberalitatem colendus: eae sunt ingenii et animi tui dotes, vt etiam sine fortunae splendore in magnis viris esses numerandus. Quanquam enim ego te coram nunquam vidi, natura tamen ita fert, vt, quicquid in rebus humanis excellit, auribus magis, quam oculis, celebretur: quod fama dimanare facile ad multos, eadem videndi copia non omnibus contingere potest. Celebratur a multis, iisque praestantibus viris, felicitas ingenii tui, quod vbicunque intendatur, valeat, tam philosophicis, quam ciuilibus in rebus: celebratur eruditio; qua si velles ad ostentationem vti, animi tui conscientia non contentus, ipse nomen tuum posses tradere memoriae posteritatis. Neque id mirum videri debet. Solet enim in claris familiis vigor ac vis naturae esse maior: Deinde accedunt alia commoda, liberalis educatio, eruditi praeceptores, tranquillum otium, iustum discendi spatium, optimorum librorum copia: quae magna ex parte homines tenues destituunt. ac proinde commiseratione potius quam inuectatione dignum est, si quibus ingenia liberalia contigerunt, ea fortunae iniquitate veluti sordescere: in tanto praesertim contemtu bonarum literarum, et mecenatum, qui eas foueant, paucitate. Quo tu etiam maiorem laudem mereris, *Ioannes Iacobe Fuggere*, qui praeter beneficentiam in homines afflictos et miseros quotidianam (qui verissimus et Deo gratissimus, generi mortalium vtilissimus diuitiarum fructus est: et vna stabiliendarum opum, et ad posteros propagandarum firmissima ratio) complures ingenios adolescentes

lescentes (id quod regum, et principum, et ciuitatum munus est) tuis sumtibus non modo in Germania, sed in Galliis etiam, et Italia, benigne foues et sustentas, dum summum doctrinae gradum assequantur. In quo laudatissimum exemplum *Remundi* patris, et *Antonii* patrui tui, clarissimorum virorum, sapienter imitaris: qui praeter caetera ornamenta, quibus abundat honestissima vestra familia, immortalem ea re gloriam sibi pepererunt. Non enim ingratae sunt musae, quanquam orbae et indotatae puellae videantur, vel cultoribus vel patronis suis, sed vtrosque honesta fama et nominis memoria sempiterna remunerantur. Quae praemia qui contemnit, aut parui facit, eum aut celsitudine animi Deo simillimum, aut abiectissimum hominem esse necesse est. Me quidem in multis incommodis, et malignis industriae meae ac miseris praemiis, non parum (vt ingenue, quod sentio, fatear) consolatur spes, quod valde suspicor fore, (si qua modo fides astris est) vt etiam post obitum me honeste vixisse appareat, et non transegisse vitam (vt Sallustii verbis vtar) more pecudis: sed eorum bonorum, quae in vita humana praecipua sunt, (etsi in assequendo fortunam habeam parum propitiam) virtutis et sapientiae, fuisse studiosum. Quod si rem vere consideremus, homines eruditi (quod ad hanc quidem vitae partem attinet) summorum etiam regum potentiam superant: quorum omnis memoria, nisi a doctis celebrarentur, vno alteroue ad summum seculo funditus interiret. Quamobrem praeclare Virgilius: Viuitur ingenio, caetera mortis erunt. Laudabiliter etiam tu, *Ioannes Iacobe*, atque adeo omnis splendidissima *Fuggerana* familia, qui non contenti caeteris ornamentis, vt sunt amplissimae opes toto terrarum orbe celebres, affinitates illustres, summorum principum amicitiae, atque apud illos talis autoritas, vt vos ad grauissimarum rerum deliberationes adhibeant, quae fortuna vobis largita est, solida etiam et peculiaria vestra bona coniungatis, virtutem et sapientiam: neque doctos foueatis solum, sed tum ipsi eruditione floreatis, tum liberos vestros ab ineunte aetate liberaliter institui curetis: vt omnibus et animi et fortunae bonis cumulati sint: et homine prudenti maxime dignam moderationem, qua vna et Dei et fortunae et hominum fauor tum paratur, tum conseruatur, vestro exemplo discant ac retineant: et hac vita sic vtantur, vt beatae immortalitatis spem habere possint. Quae cum ita sint, omnino mihi persuadeo, vir ornatissime, te meum hoc opus, magno studio ac labore (quisquis tandem sit euentus, quem non

non malum fore et opto et ſpero) confectum, aequi bonique facturum: et in ſplendidiſſima bibliotheca tua, quam magnis ſumtibus in Italia comparaſſe diceris, inſtructam multis egregiis libris, qui hactenus a paucis ſunt viſi, latino Demoſtheni aliquid loci daturum: et me vna cum patruo tuo *Antonio*, a latinis literis non abhorrenti, et fratre *Georgio*, qui et ipſe cum caeterarum diſciplinarum, tum diuinae Matheſeos in primis ſtudioſus eſſe dicitur: et altero fratre *Hulderico*, adoleſcente ſummi ingenii, et optimis ſtudiis, magna modeſtiae fama, deditiſſimo, patrocinio complecti et fouere non dedignaturum. Equidem ſpero, me hactenus eam vitae ſtudiorumque rationem et ſecutum eſſe, et, quoad vixero, ſecuturum, vt quicquid in me, pro liberalitate veſtra et humanitate contuleritis, id non tam mihi neceſſarium, quam vobis honorificum fuiſſe videatur.

Ad eundem,
HIERONYMI WOLFII
in Demoſthenicae conuerſionis recognitionem Praefatio.

Euenire videmus, vir praeſtantiſſime, Domine et patrone obſeruande, neſcio quo ſiue hominum affectu, ſiue genio librorum, vt alii vel ante ſuos autores moriantur, alii iterum atque iterum et ſaepius recuſi, ad poſteritatis memoriam propagentur. Neque haec noſtrae duntaxat aetatis conditio eſt, ſed omnium temporum: neque earum ſcriptionum, quas ſuo quisque ingenio perficit, ſed illarum etiam, quae ex peregrinis linguis in alias transferuntur. Sic autem diuturnitatis et propagationis ſcripti cuiusque certiſſima ſpes eſt, vt conſentientem ſeculorum approbationem emeruit: ac ii, tum typographi, tum bibliopolae, ſuis rationibus, vt non in praeſentia (nam hominum imperitia et vaniſſimae nouitatis ſtudium veritati ſaepe obſtat), tamen ad diuturnitatem optime conſulere videntur, qui vetuſtiſſimos quosque autores, quorum perſpectus eſt ipſa aetate genius, ſibi familiares reddiderunt. Neque vero eos improbo, qui noua quaedam, erudita praeſertim, et vtilia ſtudioſis, conſcribunt: ſed maximis laudibus dignos eſſe iudico, vel propter conatus egregios. Sed ego cum in illo genere me vel parum praeſtare poſſe, vel inanem operam ſumturum eſſe intelligerem: et eo me temporum ratio, vel perturbatio potius compuliſſet, vt contra voluntatem etiam et inſtitutum meum aliquid audendum eſſet:

eſſet: non temere omnino duos Graeciae praeſtantiſſimos oratores latina oratione explicandos delegi: maxime, cum fortunae ſuffragium, cuius grauiſſima eſt in rebus mortalium autoritas, conſilium meum approbarit. Diſtractis enim iere primis (ſic typographi loquuntur) exemplaribus, maiore doctorum applauſu, quam improborum obtrectatione, ſub incudem vtrumque opus reuocandum fuit. Quod vt ingelexeram, etſi vix ab immenſis vtriusque editionis laboribus reſpiraſſem, et ea, quae tenuitas doctrinae meae atque ingenii tum ferebat, fide optima, ſummaque diligentia praeſtitiſſem: tamen, quia poſteriores cogitationes meliores eſſe dicuntur, neque fere quisquam artifex vllum opus ita perficit, vt eius expoliendi nullum ſibi locum relinquat: recognoſcendi munus mihi defugiendum eſſe non putabam. Vt enim boni parentes genuiſſe ſuos liberos non contenti, eosdem etiam educare atque ornare omni diligentia conantur: ſic ego mei officii eſſe duco, ſi quid lucis et nitoris ſcriptis meis afferre meditationis induſtria poſſim, nullis in ea re vigiliis eſſe parcendum, et candidi lectoris exſpectationi ac voluntati, ſi qua ratione fieri queat, ſatisfaciendum. Quamuis enim ante hoc tempus ea conſecutus fuerim praemia lucubrationum mearum, quae voluntatem ad bene merendum de literis accenſam reſtinguere potius, quam inflammare poſſent: excelſi tamen et liberalis animi habetur, maiorem officii, quam emolumenti, ducere rationem: atque id non in minimo deputare lucro, ſi quibus prodeſſe poſſimus. Nam gloriolam quidem aucupandam, et vanam illam aurium titillationem tantis ſolicitudinibus et aerumnis eſſe redimendam, haud ſcio, an homo grauis et conſtans ſerio perſuadere ſibi poſſit: praeſertim cum ea ſpes, ſiue ob ingeniorum tenuitatem, ſiue ex doctrinae inopia, ſiue propter multorum vel ignauiam, vel faſtidium, vel maledicendi libidinem, non paucos fruſtretur ac deludat: vt ne dicam, ſatius videri nonnullis, iisque non hebetiſſimis, aut ignauiſſimis, in vitae obſcuritate ſine periculo deliteſcere, quam tam ancipitis aleae iactu innoteſcere, ac in ſummo otio conatus aliorum licenter cenſere, quam tanto negotio maleuolentiam et iniquitatem iudiciorum infeliciter ſubire. Sed ninis aberro a propoſito. Vt igitur ad rem veniam: Iſocrate recognoſcendo, in cuius interpretatione prima ingenii mei rudimenta poſita fuerunt, plus aliquanto ſudatum eſt, atque genus orationis ita mutatum, vt prope aliud videri poſſit: quod qua de cauſa contigerit, ſuo loco eſt a nobis expoſitum. Sententiarum quidem

quidem integritati, quae vna maxime ſpectanda eſt fideli interpreti, nec priori editioni deceſſit, nec poſteriori acceſſit multum. Quare neminem fore ſpero tam iniquum, vt factum hoc meum acerbe reprehendat. Demoſthenis autem, de quo nunc potiſſimum nobis agendum eſt, alia conditio fuit. Nam in eo conuertendo maiore et religione et verborum parſimonia eram vſus, et veſtigia Demoſthenicae orationis pene ſuperſtitioſe perſecutus. Quare factum fuit, vt alicubi latina oratio paulo minus obſcuritatis haberet, quam Graeca, in qua vel Plutarchi et Dionyſii teſtimonio ſumma eſſe creditur intelligendi quoque difficultas. Acceſſerunt et errata typographica, opinione mea ſane et plura et grauiora. Parum enim, vt re ipſa declaratum eſt, vel Oporini cura, vel praeſentia mea valuit, contra operariorum negligentiam et importunitatem: quanquam in ſcripti exemplaris perturbationem culpae aliqua pars conferri poteſt. Sumus enim ipſi male confuſeque ſcribendo, et expungendis atque inſerendis variis emblematis, in cauſa, (ſed ignoſcimus ipſi nobis) vt libri noſtri aliquando non optime deſcribantur. Nam Oporino, cuius domeſtica conſuetudine menſes complures ſum vſus, teſtis eſſe poſſum, qua ſolicitudine ſcripta archetypa legat, diſtinguat, adornet, emendet, antequam excudantur. Eas igitur hac editione mendas omnes ſuſtuli: ac ſimilem calamitatem nunc, cum priore conatu quaſi glacies fracta et via patefacta eſt, vitari poſſe confido. Prima igitur haec erit huius editionis vtilitas, et quaſi praerogatiua: praeterquam quod haec enchiridii forma rationibus ſtudioſorum, pauperum in primis, accommodatior eſt: et a locupletioribus magno volumini, quod et commentariis et aliorum interpretationibus eſt locupletius, facile ſine detrimento rei familiaris adiungetur. Deinde ſi qua vel obſcurius explicata, vel aſperius collocata videbantur, (id quod in imitatione graecae elocutionis raro effugitur) ea planiora, vt ſpero, et dilucidiora effecimus: vt, quanto ipſius autoris oratio melior et ornatior eſt, tanto noſtra plus et lucis et facilitatis habere videatur. Sunt etiam explicata nonnulla (vt dies diem docet) quae nobis ante dubitationis aliquid attulerant. et relicta tamen (ne quid verum diſſimulem) ſiue deprauata, ſiue alioqui per ſe obſcura nonnulla, quae nulla inueſtigationis diligentia reſtituere ac declarare potui. Quod vt ego ingenue confiteor, ita mihi candide ignoſci velim: vel hac de cauſa, quod eos nodos (vt Horatius vocat) dignos eſſe vindice, quiuis haud dubie peritus vtriusque linguae intelliget: nosque tum haeſitatio-

fitationis occasionem, tum ignorationis excusationem aliquam habuisse fatebitur. Quemadmodum autem liberalitatis est, ea, quae habeas, benigne impertiri: sic verecundi et prudentis animi fuerit, ea, quae non habeas, a locupletioribus corrogare. Atque id mihi fuisse propositum, et Thrasonicam eorum arrogantiam, qui se scire omnia profitentur, displicuisse, vel ex eo coniici potest, quod, vbi ad huiusmodi salebras peruentum fuit, in Isocrate dubitationes meas in calce operis annotaui: atque in Demosthene Graeca pridem marginibus adieci: et in fine annotationum ad primam Olynthiacam mearum aequos lectores rogaui, vt suum ad me perscribere iudicium non grauarentur. Quod hactenus quidem a nemine, quibuscunque de causis, esse factum cognoui: atque ii etiam me destituerunt, quos coram oraui, vt suam censuram interponere, ac tum mihi tum aliis, vtriusque linguae amatoribus, inseruire obscuriorum locorum (quantum fieri posset) illustratione dignarentur. Illud quidem abunde mihi contigit, quo nulli praestantes viri (etsi ego me in eum numerum minime refero) vnquam caruerunt, vt exsisterent homunciones ignaui, arrogantes, delicati, maledici, qui caninam contra me facundiam exercerent: quos ego vel opinione sua beatos esse, vel liuore contabescere, vel latratu auras implere facile patior, et conscientiae meae testimonio contentus, et posteritatis aequioribus iudiciis fretus, valere iubeo. Quae cum ita sint, ego me, qui ea, quae tenuitas et ingenii et fortunae meae ferunt, omnia diligenter fideliterque praestiterim, boni viri officio, et reipublicae literariae studiosi functum esse confido. Faxit Deus Optimus Maximus, sine cuius fauore frustra nos fatigamus, vt opera mea tantum prosit omnibus, quantum ego vellem: vtque labores hi mei eodem animorum candore a lectoribus excipiantur, quo a me suscepti perfectique sunt. Peracerbum enim est, nullo suo emolumento, publicae duntaxat vtilitatis gratia laborantem, virulentas etiam calumniatorum linguas experiri: quorum susurros atque aculeos si euitare non licebit, illud me consolabitur, quod Magnus Alexander vsurpabat, *regium esse audire male, cum facias bene.* Mitigabit et illa ratio dolorem meum, quod cordati omnes haud difficulter perspiciunt, id genus criminationes non tam ab improbatione magni conatus ac difficilis operis contemtu profici-sci, quam ab aemulatione, malenolentia, inuidia: quae in summa turpitudine id solum habet boni, quod iis, in quorum animis sedem fixit, plurimum affert mali. Ego vero illorum

miseria non delector, sed eos ita felices esse vellem, vt, quae reprehendunt et exagitant, corrigerent, ac longe meliora efficerent. Ita demum et existimationi suae consulerent, et studiosis prodessent, et meae famae, si gratia doctorum indignum esse putant, etsi persuasum habeo, temere fortasse, sed tamen persuasum habeo, neminem bonum et doctum mihi esse inimicum) incommodarent. Sed bene sperandum potius est, quam male ominandum: et huius nostrae laboriosae conuersionis, atque operosioris etiam recognitionis euentus, fortunae lectorumque iudiciis permittendus: quae quo aequiora cognouerimus, eo reddemur ad absoluendos iustos in Demosthenem et Isocratem commentarios, alacriores. Aequitatis autem esse puto, pauculos errores, quos in prolixo opere cauere difficillimum est, et ignorationes, cum eorum, quae fortasse non male diximus, ac diligenter explicauimus, multitudine comparare. Atque haec ad lectores siue morosos, siue inuidos, siue etiam imperitos, vel monendos, vel placandos, si quid aequi a se impetrari sinent, pertinere volo. Nam quod ad tuum de me iudicium attinet, vir amplissime, animo sum et securo et magno. Qui cum pridem conatum meum boni consulueris minus absolutum, idque moribus et studiis meis nondum ita perspectis: plane desiperem, si post tantum a me nunc adhibitum studium, et tam luculentam orationum atque epistolarum Aeschinis accessionem, quae quidem Demostheni magnam lucem, et vtilitatem lectoribus haud exiguam cum pari voluptate coniunctam afferent, (ne annotationes, aliaque complura commemorem) de tua erga me et lucubrationes meas voluntate dubitarem. Praesertim cum non parui temporis domestica consuetudine, cum caeteris in rebus excellentem virtutem, ac ingenii praestantiam, tum humanitatem tuam in tanto fortunae fastigio admirandam, magna cum voluptate et fructu meo non poenitendo cognorim. Itaque Demosthenes opera mea nunc tandem Aeschini, abolito illo veteri odio, reconciliatus atque coniunctus, denuo se tuo patrocinio commendat: in spe optima situs, te talem clientem nec aspernaturum, neque neglecturum, sed eo habiturum esse loco, quo se dignum iudicaris. Tantum autem tuo acerrimo iudicio tribuit, vt, si excellentiae tuae probatus fuerit, caeterorum omnium maleuolentiam et obtrectationes animo aequissimo et maximo contemnere decreuerit. Quod si illud praeter spem euenerit, vt et inuida obtrectatorum ora conticescant, et aliqui candorem viris bonis et doctis dignum in iudicando adhibeant,

adhibeant, ea felicitas non tam induſtriae meae, quam liberalitati tuae erit adſcribenda: qua factum eſt, vt, plus tranquilli otii nactus, expendere omnia diligentius et perpolire poſſem. Quod ita fore vt credam, fortunatiſſimus tuus genius efficit, et virtute atque ingenio tibi parta autoritas: quarum rerum ſi ex vberrimo tuo fonte vel tenuem alueolum in noſtros agellos deriuaris, laetos honeſti nominis fructus aliquando percipiemus. Auguſtae Vindelicorum, ex bibliotheca tua. Idibus Auguſti, natali meo: Anno 1553.

HIERONYMVS WOLFIVS
Henrico fratri, philoſophiae et medicinae Doctori, Noribergenſi Phyſico. S. D.

Specimen hoc Demoſthenicae recognitionis et explicationis ad te, frater, eo nomine maxime nunc mittendum eſſe duxi: vt ex te potius, vt candido et ſeuero iudice, quid in hoc conatu meo vel probares, vel improbares, quam aut ex obtrectatoribus alienae laudis et induſtriae, aut ex aſſentatoribus, (quorum vtri moleſtiores mihi ſint, haud facile dixerim) mature cognoſcerem, et, pro virili vel praetermiſſa adiicerem, vel ſuperuacua reſecarem, vel minus bella corrigerem, atque confuſa in certum ordinem redigerem. Neque enim is ego ſum, qui ita mihi placeam, vt, quid alii de me ſentiant, ſusque deque feram: ſed et imbecillitatem ingenii mei, doctrinaeque tenuitatem ſatis agnoſco: et in ſententiis eorum, qui acutius vident ac rectius iudicant, libens acquieſco. Etſi enim me vnum (vt fert natura omnibus inſitus, non coecus magis, quam prauus amor ſui) perſpicere omnia et collimare maxime vellem: tamen, cum ſummos viros et veteris et noſtrae memoriae, a plurimis et pluribus in locis reprehendi videam, admoneri me ab ingenioſis et eruditis hominibus multo et honeſtius et vtilius eſſe iudico, quam ab inuidis et moroſis cenſoribus Hipponacteis praeconiis celebrari. In quo genere ita ſibi aduerſus me non pauci nec indocti homines indulſerunt, vt aemulatione et morbo animi impulſi, non tantum modeſtiae, et gratiae, bene de ſe quoque merito debitae, (lucubrationes enim meas, vt opinor, non tantum reprehendendi gratia tam diligenter leſerunt) obliuiſcerentur, ſed atrocibus etiam iniuriis me onerarent, quas ego Deo iuſto iudici vindicandas relinquo, eorumque candore me conſolor, qui et bene dictis gratiam, et erratis

veniam a se paratam esse mihi voluerunt. Quos longe plures esse Zoilis (meliores quidem esse viros quis dubitet?) multorum et priuatim ad me scriptae literae, et in publicum editi libri testantur. Ac illos ipsos Zoilos nihil posse afferre melius, sed ex Wolfii infectatione famam aucupari, vt ille fecit, qui Ephesiae Dianae templum incendit, illud non innuit, sed clamat, quod intra annos octodecim mea qualiscunque conuersio Basileae bis, Venetiis semel edita et distracta, iampridem a studiosis de integro flagitatur. Cui igitur isti Attici et Ciceroniani oratores eam, quam ita contemnunt, vt infra omnes infimos homines interpretem abiiciant, et sceleris ac sacrilegii reum agant, edita meliore non tollunt? Meam enim interpretationem quanti facerem ipse, iam olim et versibus et praefationibus modestissime scriptis sum testatus: neque mihi ego cum Isocrate et caeteris summis oratoribus, philosophis, historicis, quos latinos feci, eloquentiae certamen instituí, (id quod manifesti furoris esset) neque Graeca exemplaria de manibus studiosorum excutere volui: sed illud efficere conatus sum, vt, quos ab iis legendis difficultatis opinio deterreret, audacia in transferendo mea (agnoscam enim, si istis ita placet, crimen hoc) confirmaret et adiuuaret Neque meum conatum fuisse irritum, omnes christiani orbis academiae, ne Gadibus quidem exceptis, testantur, nec proscriptionis iniquissimae iniuria meis a lucubrationibus legendis deterritae. Byzantinam meam historiam ne Byzantinae quidem bibliothecae excluserunt: sed iam tandem velut ab exilio reuocatam, honorifice et amanter susceperunt. Sextum iam Isocrates cum meis commentariis sub prelo est. An tu censes, vel typographos, vel bibliopolas in tot millia codicum laborem et pecuniam conferre, vt oleum atque operam perdant? Quis studiosorum et ingeniosorum hominum tantam frequentiam ita insanire credat, vt eos libros tam auide legant, quorum lectione non aut meliores, aut doctiores, aut paratiores et ad recte sentiendum, et ad bene viuendum, et ad ornate dicendum euadant? Neque vero eas mihi vtilitates acceptas referri volo. Absit Thrasonicus iste sal, vt magno alieno labore partam gloriam verbis in me transmoueam. Ipsis autoribus ea laus debetur, qui sibi summam eloquentis sapientiae et sapientis eloquentiae laudem per tot iam secula vendicarunt. Illud tamen ingenue plurimi confitentur, se Graeca sine interpretatione mea lecturos fuisse nunquam. Ab iis igitur id consecutus sum, quod volui: rana boquem intumescendo, anser

olo-

olorem obſtrependo, aequare, nunquam ſtudui, ſuperare multo minus. Non equidem tali me dignor honore. Fortaſſe Leontinos quosdam et Vulcani de ſtirpe ſatos, et alios ſemideos atque heroas, natos ſcilicet melioribus annis, iſti manent triumphi. Etſi profecto pugnae hactenus ab illis depugnatae, hoc eſt, oratiunculae quaedem ab iſtis Ciceronis germanis verſae, ne ouatione quidem mihi dignae videntur. Quid enim in iſtis aut Cicerone aut Demoſthene dignum apparet, praeter male conſuta quaedam emblemata, ac centones potius? Quoties a ſententiis oratoris toto coelo, quod aiunt, aberrant? Qui quidem inanibus iſtis iactationibus cum primis efficiunt, vt mei laboris me iam minus minusque poeniteat. Nec enim iſti me de gradu deiecerunt: ſed dum altius, quam eorum natura et genius fert, aſſurgere conati ſunt, vltro proſtrati corruerunt, onere ſuſcepto, quod infirmi eorum humeri ſuſtinere nullo modo potuerunt. Sed ſi quis Hercules, aut Atlas potius, Demoſthenem Romam perlatum tandem aliquando in roſtris collocarit, quantopere non modo Quiritibus, ſed et Feretrio iſti Ioui ipſe inter primos congratulabor? Interim ego meum ſaxum verſo, quod

O vtinam tandem iam ſummo vertice montis
Conſiſtat, laſſumque ſinat requiete potiri.

Sed aemulorum iniquitas effecit, vt et longius ab inſtituto aberrarem, et contra ingenium et conſuetudinem meam aliquid iracundius et arrogantius de me ipſe dicerem. Ad te igitur nunc redeo, frater, et a te peto, vt libellum hunc, non modo neceſſitudinis noſtrae, et ab ipſa natura inſtitutae, et iisdem ſtudiis confirmatae, pignus ac monumentum eſſe velis, ſed cenſorem etiam agas, tuumque iudicium interponas. Exiſtimatio enim tua aeque ac mea hic agitur. Nam cum tibi coniugium filiolas tantum incolumes donarit, mihi filios vita caelebs negarit, neque noſtrae gentis atque nominis quisquam ſuperſtes nobis fore videatur, libri noſtri liberum loco nobis eſſe debent, quibus Wolfianum nomen ab obliuione poſteritatis et ab interitu vindicetur. Quo magis etiam opera danda eſt, vt cum laude et gloria potius, quam cum ignominia et probro id fiat. Non me fugit, quid cauſari poſſis: multis iam annis tibi ad haec ſtudia vel reſpiciendi otium defuiſſe: domi cum ſis, totius diei diſcurſationibus ad aegrotos defatigari: ſaepe etiam a nobilitate vicina et principibus euocatum a libris prorſus abeſſe. Scio iſta, et honeſtas iſtas occupationes, cum praemiis autoritatis et gratiae coniunctas, tibi gratulor. Sed idem non concedo, te

occupatiorem esse C. Iulio Caesare, qui eodem tempore bellum Gallicum et gessit, et descripsit. Multi dantur, hyberno praesertim tempore, contractioribus diebus, ad studia reditus: et cum omnia non modo philosophorum et medicorum, sed oratorum etiam, inter quos praecipui tui fuere Camerarius et Sturmius, dicta, celeritate calami pene incredibili sis assecutus, fieri nullo modo potest, quin illa ita alte animo tuo sint infixa, vt nulla possint obliuione deleri, easque radices egerint, vt solida eruditio, et fructus eruditionis, iudicium, inde pullularit et efflorueri. Etsi enim, me autore, paulo serius ad vtramque linguam et ingenuas artes discendas accessisti, tamen Deus conatus tuos, et diligentiae assiduitatem ita fortunauit, vt longe et diutius et felicius et constantius sub praestantissimis agonothetis in isto literato stadio, in celeberrimis, inquam, Germaniae et Galliae Academiis, ita decurreres, vt ordinatim honores peteres, et magna cum laude laureolam consequereris. Quare nihil tibi iustae excusationis relictum est, cum, quod ego postulo, id tu praestare et debeas, et facile possis. Si vero grauior aliqua causa te impedierit, illud certe negari abs te mihi nolim, vt doctorum, quos variis in locis habes amicos, et saepe ipse conuenire, et ab iisdem conueniri soles, iudicia exquiras, eaque libere aperteque ad me perscribas. Minus enim apud te, quid sentiant, dissimulabunt, qui offensam animi mei aliquam fortasse vererentur, si eadem apud me expromenda essent: sine causa illi quidem. Is enim ego sum, qui inter calumniatorem et monitorem plurimum intersse censeam. Nam hic quidem ex beneuolentia et reipublicae literariae studio errata sine acerbitate animi et contumelia verborum reprehendit μετ' ἐλέγχων καὶ ἀποδείξεων: ille ex inuidia et odio ea vituperat, quibus non edit meliora: sed eo magnum virum se visum iri putat, si eos incessat, quibus ingenii monimenta nominis aliquid et gratiae et autoritatis etiam pepererunt. Vale. Augustae Vindelicorum. VIII. Cal. Maii, Anno a restituta humano generi salute, M. D. LXVIII.

LVDOVICVS CARINVS
Hieronymo Wolfio. S. D.

Abrahamo Hoechstettero, qui mihi tuas literas attulit, cum ob eas causas, quas tu commemoras, tum ob tuam commendationem, quae plurimum momenti apud me habet, vt ho-

et hominis mihi ſummo amore et iisdem ſtudiis coniunctiſſimi, nulla in re, in qua opera mea vti volet, deero. De animo meo erga te ac voluntate ſcio te nil dubitare: velim tamen mihi occaſionem dari ipſa re, quanti te faciam, declarandi. Facio autem plurimi, tum ob ſuauitatem facilitatemque ingenii, tum doctrinam ſingularem, quam tibi ardenti ſtudio, ſummo multorum annorum ſudore, iactura etiam valetudinis, peperiſti. Quae, vt ſpero, tibi fortunam, in hoc annitentibus amicis tuis, inter quos me etiam numerari volo, te dignam, et tuis ſtudiis aptam, pariet. Qua in re bonam operam tibi nauarem, niſi haec tempora iniqua, quae omnes doctos apud nos premunt, me impedirent. Quae ſi immutata fuerint, quod quidem fore ſpero, et Deus mihi reditum in Germaniam confecerit, nullam occaſionem tui iuuandi praeterlabi ſinam. Interim, mi Wolfi, te ſpe melioris fortunae ſuſtenta: quae quo tardior, eo ſplendidior ac lautior (crede mihi) tibi continget, et te vbi ſemel complexa fuerit, ac fouere coeperit, inter Craſſos ac Senecas collocabit: hoc eſt, plane te beatum faciet. Vterer hic exemplis doctiſſimorum virorum, quorum tu ſimilis es, tui confirmandi cauſa, quos ſero quidem, ſed tamen reſpexit tandem, hera illa imperioſa: quae ſola, vt inquit ille, vtramque paginam facit: niſi eorum fortunae imago animo tuo impreſſa inſideret. De Demoſthene tuo mihi muneri miſſo te multum amo: quem ita a te conuerſum eſſe conjecto, vt eum minime relicto pallio togae pudere arbitrer. Huic euoluendo, quicquid temporis ex meis occupationibus eripere potero, impendam. Vale, mi Wolfi, et tibi perſuade, nihil eſſe, quod non aeque libenter pro te, ac pro me ipſo, omni tempore ſim facturus. Ex Pictauio, Idibus Auguſti. Anno 1550.

HIERONYMVS WOLFIVS

D. Ludouico Carino. S. P. D.

Tot tamque illuſtres beneuolentiae ſingularis in me tuae ſignificationes, clariſſime vir, mihi gratiſſimae ſunt: conſolationes autem, quibus iacentem meum animum erigere cupis, διὰ τὰς συχνὰς ἀτυχίας μικροψυχοτέρῳ τῷ δέοντος γεγενημένῳ pene etiam neceſſariae. Tametſi enim non parum vereor, ne, in hac valetudine, praeclaras illas ſpes exſpectare me fata non patiantur, tamen interim vſura frui quid vetat? Delectat etiam augurium hominis non modo

amiciſſimi, ſed doctiſſimi etiam, et longo multarum rerum vſu exercitati. Quare facile patior, te proſpicere aliquid, quod me praetereat. Illud quoque neſcio quid boni ominis habere videtur, quod literae tam laetae Idibus Auguſti, natali meo, (nam eo ipſo die 34. aetatis annum compleui) datae ſunt. Quod autem me hominem, literis vix mediocriter imbutum, inter doctiſſimos numeras, eo plus humanitati tuae debeo, quo minus iſtae praeclarae dotes in me reperiuntur. In Demoſthene autem legendo nolim equidem te bonas horas male perdere. Quis enim eſt graecis literis eruditus, quas tu ante me natum opinor perdidiciſti, cui non omnes omnium conuerſiones ſordeant? Ego ſane, qui me puto non omnium eſſe vel delicatiſſimum, vel moroſiſſimum, ingenue fateor, neminem adhuc, eorum etiam interpretum, qui ſe germanos Cicerones eſſe putant, id a me impetrare potuiſſe, vt, tametſi omnium Graecorum ſcripta nobis eodem, aut etiam meliore genere orationis loquerentur, graecae linguae cognitionem ſuperuacanei laboris eſſe iudicarem. De meis autem interpretationibus quid ego ſentiam, in praefationibus teſtatus ſum. Itaque ſi praeclaram iſtam de me opinionem retinere cupis, vna hac ratione id aſſequeris, ſi non legeris. Minuet enim, vt ille ait, praeſentia famam. πολλὰ γὰρ καὶ τῶν ἐμμέτρων ποιημάτων, καὶ τῶν καταλογάδην συγγραμμάτων, ἔτι μὲν ἐν ταῖς διανοίαις ὄντα τῶν ἀντιθέντων, μεγάλας τὰς προσδοκίας παρέσχεν· ἐπιτελεσθέντα δὲ, καὶ τοῖς ἄλλοις ὑποδειχθέντα πολὺ καταδεεστέραν τὴν δόξαν τῆς ἐλπίδος ἔλαβεν. Sed de hoc pro candore tuo et humanitate ſtatues: neque eos imitaberis, qui cauillandi mei frigidiſſimas captant occaſiones, ipſaque maleuolentia ieiunas: qui, quod ſe facere fortaſſe putant, nec exiſtimationi ſuae commodant, nec meae nocent. Quid enim? nonne loca permulta ſunt Demoſthenis, partim corrupta, partim per ſe ita obſcura, vt vatem oporteat eſſe interpretem? Quod ſi illi ſibi, quam mihi, credi malunt, non inuideo equidem, ſed tamen grammatici certant, et adhuc ſub iudice lis eſt. Neque vero difficile eſt τῶν διδασκαλικῶν ἐπιβεβηκότι θρόνων, καὶ ἐξουσίαν καὶ δόξαν ἔχοντι, ἐκ τοῦ μονομεροῦς ἀναντιλέκτως ὥσπερ ἐρήμην τινὸς καταδικάσαι. Et, vt in tanto opere mihi ſomnus alicubi obrepſerit, quid tum poſtea? Aliquando bonus dormitat Homerus. Humanitatis certe quidem fuerit, paucos ſiue lapſus, ſiue ἀγνοήματα, ei condonare, qui id tentarit, abſit inuidia dicto, quod nemo hactenus praeſtare aut voluit, aut potuit, qui permulta deprauata correxerit, ambigua diſtinxerit,

obſcura

obſcura illuſtrarit. Typographica vero errata, quae neminem fere attentum fallunt, ſcriptori imputare, ſummae iniquitatis eſt. Ego certe, volens quidem, nullum folium praetermiſi, quin ipſe poſt alios omnes emendarem, ſed importuni illi Cyclopes, dum ego relego, et quam accuratiſſime corrigo ea, quae Oporinum variis curis diſtractum, et correctores parum attentos praeterierant, imprimere mendoſum exemplum perrexerunt. Ita mihi et labor periit, et exiſtimatio mea culpae alienae poenas ſaepe dare cogitur. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἔξω τῆς ὑποθέσεως· οὐ γὰρ ἀπολογίαν γράφειν, ἀλλὰ τῇ φιλανθρωπίᾳ σου ἀντεπιστέλλειν προειλόμην. Vt igitur ad inſtitutum redeam, ſi Demoſthenem noſtrum pulla et lacera toga indutum videbis, cogites velim, eum euerſam lugere patriam, et in peregrinis finibus exulem et mendicum oberrantem, quicquid detur, aequi bonique facere. Qua de re venuſta illa tua figura admonitus, paucos verſiculos luſi, Muſis et Apolline nullo, fateor equidem, ſed a propoſito tamen noſtro non alienos. Hactenus Demoſthenes βεβαρβαρωμένος (vt vides) χρόνιος ὢν ἐν βαρβάροις, quemadmodum Euripideus ille Menelaus: adeo vt λιτιέρσην canere potius, quam ἀττικίζειν videatur. Sed tu pro humanitate tua, et diſcipulo et magiſtro ignoſces: et vtrumque, vt facis, commendatum habebis. Vale, Luteciae Pariſiorum, 19. Auguſti, Anno 1550.

Ad nobiles et magnificos viros, virtute et autoritate praeſtantes, Hinricum Recklingerum, Chriſtophorum Peitingerum, duumviros: et ad Conſules ac Senatum inclytae Auguſtanae Reipublicae: dominos ac patronos ſumma obſeruantia colendos, Hieronymi Wolfii in Demoſthenem et Aeſchinem Graecolatinos praefatio.

Si tanta eſſet in me ſapientis eloquentiae facultas, viri ampliſſimi, domini et patrohi colendi, quantum ſtudii et laboris ab ineunte aetate in hunc vſque diem conferre in eam rem nunquam deſtiti, nihil prius mihi eſſet, aut magis ex officio meo, quam veſtram erga me beneficentiam celebrare, et iuſtis efferre laudibus cum vos, tum Rempublicam veſtram. Nunc, cum ſapientia Dei donum ſit, et oratores, vt et poetae, non tam fiant, quam naſcantur: meo me (vt prudenter Horatius praecepit) modulo ac pede metiens, nihil tale conari audeo: cum praeſertim veſtra vrbs, toto ter-

rarum orbe celebris, neque meis, neque cuiuſquam alterius praeconiis egeat: et vos, pro veſtra ſapientia, omnem officii fructum, ipſum officium praeclare iudicetis. Illud tantum dico, veſtra liberalitate et munificentia id mihi contigiſſe, quod ab ineunte aetate, prae aliis rebus omnibus, in votis ſemper habui, otium philoſophicum: in quo nec honeſta deeſſet, et publice, vt ſpero, vtilis augendae ornandaeque illuſtris Bibliothecae veſtrae et ſcholae (in quam non exiguos ſumtus facitis) pro virili mea tuendae et adiutandae, occupatio: neque calamo et ſcriptis complures per Europam ſtudioſos adoleſcentes erudiendi occaſio. Multa ſunt egregia veſtrae ciuitatis ornamenta: Reſpublica aequiſſime et prudentiſſime conſtituta: publica priuataque magnificentia, hoſpitalitas, vrbanitas, beneficentia in ciues tenuiores: de omnibus bene merendi ſtudium, laedendi neminem, niſi vis propulſanda ſit: contra quam et moenibus, et auxiliis, et commeatu, et omni armorum genere, ita parati et muniti eſtis, vt neque laceſſaris quenquam, et nihil magis, quam pacem, concordiam, tranquillitatem, bonorum omnium amicitiam votis ac precibus a Deo Opt. Max. expetatis. Quae tametſi excellunt, et magis incurrunt in cuiuſuis generis hominum oculos et ſenſus? tamen eruditi viri, et omnia vero iudicio ponderantes, illud non in minimis veſtris laudibus ponunt, quod, vt olim Athenae, Alexandria, Tarſus, Berytus, et noſtra aetate, Bononia, Lutetia, Argentina, complures aliae illuſtres ciuitates, Muſis etiam et Gratiis, hoc eſt, ſtudioſis et doctis hominibus in veſtra, vere auguſta vrbe, non hoſpitium modo, ſed domicilium etiam eſſe voluiſtis. Etſi autem non ignoro, conqueri multos, neque fortaſſis abſque cauſa, tum de moribus doctorum quorundam minus probatis: tum, ſcribendorum librorum nullum eſſe finem, quorum plerique nihil niſi aut ingenia occupent, rebus melioribus vacatura, aut Rempublicam Chriſtianam, alioqui rerum ſuarum ſatagentem, magis etiam perturbent: mihi tamen de me dicere neque neceſſe eſt, neque decorum, vigeſimum iam annum in hac vrbe, ſine cuiuſquam, vt opinor, boni viri vlla querela degenti: et mearum ſcriptionum hactenus longe aliam fuiſſe rationem, omnibus doctis candideque iudicantibus, perſpectum et exploratum eſſe confido. Neque enim mea ſomnia chartis illeui: neque rixarum aut turbarum quicquam dedi: neque inſanabile ſcribendi cacoethes (quod tenere multos, in eorumque aegro corde ſeneſcere, Satyricus queritur) impetu quodam animi temerario atque coeco ſecutus ſum:

ſed

ſed in conuertendis et declarandis vetuſtis autoribus, ſeculorum omnium et nationum conſenſu approbatis, ſeduló, nec ſine ſucceſſu mediocri, (quem, vti par eſt, diuinae benignitati acceptum refero) elaboraui. Id quod toties repetitae in Germania, Gallia, Italia lucubrationum mearum editiones teſtari poterunt. Modus fortaſſis a me deſiderari queat, et ignoratio tollendi manum de tabula, et ſuperuacanea mei ipſius nocturnis diurnisque laboribus afflictatio reprehendi, cum et aetas et valetudo mea quietem potius atque otium poſtularent. Vtinam vero non quidem ea eſſem ferrea et corporis et animi patientia, quae Catoni Cenſorio tribuitur, rariſſimique exempli eſt: ſed illa tantum vel animi conſtantia et tolerantia, vel vigore mentis atque ingenii vi, quae plerique olim et Graecorum et Romanorum proceres claruerunt; qui, quae hominibus ſtudioſis atque doctis, noſtra aetate, grauis et laborioſa videtur occupatio, ſiue curandae rei familiaris, ſiue lectionis atque ſcriptionis, eam illi animorum leuationem atque oblectationem iudicarunt. Quod ita eſſe, Xenophontis, Thucydidis, Lycurgi, M. Terentii Varronis, C. Iulii Caeſaris, Ciceronis, Silii Italici, Boetii monumenta, et complurium aliorum exempla, teſtantur. Tum enim illi ſe occupatos eſſe, et negotiis implicatos putabant, cum aut amicos et clientes ſuos defendebant, aut conſiliis atque armis Rempublicam tuebantur. Mea vero, non eo tantum, quod mihi vires quidem corporis exiguae, ac prope nullae, ingenium vero tenue atque infirmum contigit, longe alia ratio eſt: ſed ob illud etiam, quod illis, patrio ſermone ſcribentibus, in procliui atque expedita fuerunt omnia, cum nos, peregrinis linguis, e mutis praeceptoribus, cognoſcendis, non paruam aetatis partem conſumere neceſſe habeamus. Itaque non recreandi animi ergo, leuandive taedii cauſa, me ſcriptitare, ſed quia facere aliter, ſalua (quantulacunque illa eſt) exiſtimatione mea, nequeo, et quas ſuſtineo aerumnas, pene Herculeas videri mihi, ſpeque mea plurimum me deceptum eſſe, ingenue confiteor. Nam cum annis abhinc quatuor et viginti, non tam mea voluntas, quam inexſpectata quaedam calamitas, et rerum meliorum ſpes, in typographicum piſtrinum me conieciſſet, parui temporis moleſtia perpetuam ſtudiis meis ſecure perfruendi facultatem me redemturum opinabar. Verum quanto aliter euenerit: nemo ignorat, qui aut bibliothecam veſtram inſpicit, qua meas lucubrationes dignati eſtis, aut bibliopolia ſcrutatur. Neque vero haec gloriandi cauſa ſcribo, (quo quid ineptius?) aut ignoratione

ratione tenuitatis meae, (quod enim difficile esse putatur, nos se sese, vtcunque didici: studui certe quidem) sed vt fortunam meam narrem, quae per labores, non tam iucundos et lucrosos, quam necessarios et ineuitabiles, ad id aetatis et valetudinis me, nihil tale cogitantem, prouexit, vt, cum maxime philosophandum esset, philosophari parum liceat, aut etiam libeat. Neque vero ego solus is sum, quem bonae suae rationes fefellerint: sed siue frustratio, siue calamitas haec cum multis mihi est communis, me longe sapientioribus Demosthenes Paeanienſis (cuius eloquentia, quae sine singulari prudentia et eximia virtute suum tueri nomen haudquaquam potest, quondam per Europam et Asiam celebrata fuit, et nunc etiam omnibus omnium nationum eruditis admirationi est) dum suos Athenienses, ignauia et luxu eneruatos, ad recuperandum Graeciae principatum, quem ad annos LXX tenuerant, primum clade Hellespontiaca vna cum libertate amissum, deinde Cononis industria receptum, nec multo post a Philippo Macedone callide interceptum, excitare studet, inter alia hoc quoque argumento vtitur: quemadmodum ipsi eos ciues suos, qui Rempublicam semel gerendam suscepserint, in otium se conferre vbi voluerint, non patiantur: sic et ipsis, qui totius Graeciae patronos se professi fuerint, ab eadem administranda, defendenda atque ornanda recedere, suumque negotium agere, esse nefas. Consimile quiddam, (etsi in magna dissimilitudine) viri ornatissimi, domini et patroni colendi, et ipsi mihi accidisse videtur: vt semel Graecis Oratoribus, Philosophis, Astrologis, Historicis ad interpretandum susceptis, in ea prouincia, neque spe quaestus, (qui aut nullus est, aut certe non tantus, vt vel extremae notae quispiam notarius eadem mercede illos describendos susciperet) neque gloriolae cupiditate, instar Crocodili se persequentes fugientis, fugientes persequentis, sed fatali quadam siue necessitate, siue calamitate, pene conseruerim: et vix hoc demum anno ab Athenienſi Republica (quae peculiares olim seruos habuit, quos δημοσίους vocabant) velut in libertatem assertus existimari queam. Et quidem graui certamine defunctus, bellum difficile ac diuturnum confeciſſe mihi videor, qui Demosthenem, Aeschinem, Vlpianum Rhetorem, caeterosque his adiunctos autores, ita emendatos, declaratos, illustratos et exornatos (quantum in me quidem fuit) exhibuerim, vt obtrectatores atque inuidos meos hortari non dubitem, vt, si haec mea non probant, ipsi proferant meliora. Qui etsi non pauci, neque parum molesti mi-

ſi mihi fuerunt: tamen, ſi cum iis comparentur, qui bene de me ſentiunt, meque et mea magnifaciunt et amant, facile, vt opinor, apparebit, et maiorem et meliorem partem ſtare a nobis: eaque inter hos et illos exſiſtet proportio, quam apud Homerum Agamemnon Troianorum et Graecorum eſſe affirmat: vt, ſi Graeci in decurias conuiuiorum deſcribantur, et ſingulis decuriis ſinguli Troiani miniſtri aſſignentur, complures decuriae propter illorum paucitatem, horum multitudinem, ſint pincerna cariturae. Neque vlli eorum, qui me reprehendunt et exagitant, non modo nihil elegantius et ſplendidius, ſed (in eodem quidem ſcribendi genere) nihil prorſus intra quinque toras olympiadas, longiſſimum, in vitae humanae breuitate, ſpacium, ediderunt. Vt igitur illi verbis aſperioribus me accuſant et vituperant, ita factis fide dignioribus et abſoluunt et laudant, et publice quaſi proclamant, ſuis calumniis non habendam eſſe fidem, neque condemnandum aut contemnendum eſſe quenquam, niſi cauſa percognita et ſatis explorata. Interim vero me per annos complures hoc opus ita noctes diesque occupauit, vt non multo ſuauiorem vitam egerim, quam ii, quos Dionyſius tyrannus in Latomias coniiciebat: ita certe quidem defatigauit, vt, qui mihi, poſt annorum XI. ſeruitutem, otium mediocre, quod veſtra munificentia mihi fecit, honeſtoque ſtipendio decreto, haec etaborandi poteſtatem et facultatem dedit, inuiderit, omnes ſe Zoilos, omnes Momos, maledicentia et obtrectandi libidine ſuperare fateatur. Caeterum haec qualia et quantulacunque ſunt, non tam mea vobis, amplisſimi viri, offero, quam veſtra vobis reſtituo. Nunquam enim conari ea potuiſſem, niſi veſtra benignitas, tanquam ſalutare quoddam ſidus, mihi affulſiſſet. Neque vero vel primus huius operis patronus, in cuius id nomine iam tertium apparuit, vel quiſquam alius, leuitatis arguere me poterit. Nam cum ille in praedia ſua ſe recepturus, me quaſi emancipatum e familia, veſtrae fidei et liberalitati commiſiſſet, vna mecum etiam ea vobis tradidit, quae Muſae meae ſub veſtro patrocinio effeciſſent. Deinde ita prodit Demoſthenes, (modo operae typographicae non de integro deformarint ea, quae ego ſummo labore expoliui. longe a prelo abſum, et alias alios codices et chartas typographo miſi) ſit igitur, inquam, (quod quidem in me fuit) ſe ſpectandum Demoſthenes cum non aſpernando comitatu praebet,

IAM POSITIS NOVVS EXVVIIS NITIDVSQVE IVVENTA,

et tot

et tot auctus acceſſionibus, vt eundem eſſe vix quiſquam agnoſcat. Hoc quidem affirmare auſim, maiore moleſtia pene vnius orationis recognitionem mihi conſtitiſſe, quam totam primam interpretationem: ſiue, aut iam vrgens, aut certe aduentans ſenectus, laboris ſenſu nunc magis afficitur, quem tum iuuentutis vigor leuabat: ſiue aliud eſt, quicquid in mentem inciderit, aeſtu quodam animi effundere: aliud, ſcribere meditata, et ſingula pene verba quaſi ſtatera aurificis expendere atque examinare. Neque tamen (quod ſaepe teſtatus ſum, et nunc poſtremo teſtatum eſſe volo) Demoſthenicam eloquentiam expreſſiſſe me confido, qui et autoritate ſua caret, (quae quantum in dicendo valeat, quis neſcit?) neque Lectores ita attentos habere poteſt, qui ſua nihil intereſſe cenſent ea, quae ſcripta ſunt, vt fuerunt auditores, quorum et dignitas et ſalus agebatur: elocutione item et actione deſtituitur (cui et primas ille et ſecundas et tertias dedit) ſed inuentionem et collocationem tam rerum, quam verborum appendere, fide optima, et perſpicuo puroque orationis genere repraeſentare, ſum conatus. Quae et ipſa in ſua natiua lingua multo ſunt et magis propria, et ſignificantiora, et iucundiora, et illuſtriora: eaque de cauſa interpretationi meae Graecum archetypon eſt additum, quo huius ornatiſſimae et copioſiſſimae linguae vel periti vel ſtudioſi fruantur. Nec tamen illud ipſum qui legent, ita miraturi ſunt Demoſthenem, (id quod Aeſchines, aemulus et aduerſarius, eius dixiſſe fertur) vt ſi ipſum audiſſent. Quanto alia res fuit, cum M. Tullius Conſul, purpuratus, in ſella curuli cum maieſtate aſſidens, ab omnibus bonis pater patriae, et quaſi alter vrbis conditor habitus, ſolicitudinem de republica ſummam, ſalutis vero ſuae prope neglectum prae ſe ferens, in ſummo orbis terrarum concilio (qui non tam ſenatorum, quam regum conſeſſus videri potuit) omnium oculis atque animis in ipſum intentis, conſilium, auxilium, incolumitatem ab eo expetentium, contra coniuratos maxima ſuauiſſimaque voce, cum ſingulari dignitate actionis, motuque et geſtu corporis totius decentiſſimo, peroranit: quam cum eadem illa oratio nunc vel tacite ab otioſo quopiam et ſecuro percurritur: vel a rhetorculo, adeo nullum animi motum et dolorem adhibente, vt etiam ſententias, earumque circumſcriptiones, vel ex imbecillitate ſpiritus, vel ob artis pronunciandi inſcientiam diuellat atque diſperdat, ſine vlla varietate pro ſuggeſto recitatur? Neque vero vobis, viri ampliſſimi, qui plerique in Italia, Hiſpania, Gallia, partim ſtudiorum cauſa, partim

partim ob grauiſſima et publica et priuata negotia verſati, homines eloquentes, et ſacros oratores concionantes audiuiſtis, vlla tali conſideratione et fictione eſt opus: ipſi recordamini, vt illi ſoleant non mulierculas tantum, rudemque plebeculam permouere, ſed homines etiam graues et conſtantes omni varietate affectuum agitare, nunc excutere lacrymas, nunc easdem quaſi abſtergere, modo iram exſtimulare, mox placare iratos, et flectere ad commiſerationem, iam deprimere ad inferos. paulo poſt velut extra ſeſe raptos ſupra nubes attollere, vt in paradiſo, et illuſtriſſimo ſummi coeli amphitheatro, incredibili geſtientis animi laetitia et exſultatione verſari ſibi videantur. Sed ad Graecum archetypon redeo, in cuius mendis ſi non tollendis, at minuendis, aut ſaltem indicandis, quid iam olim praeſtiterim, doctis non eſt ignotum: et tamen eiuſmodi id fuit, vt pro laude ingenii ac diligentiae, temeritatis in diuinando, et corruptelae crimen mihi a nonnullis, improbioribusne, an ſtultioribus dicam, neſcio, impingeretur. Nunc vero XV codicum inter ſe collatio, id quoque crimen diluit, coniecturis meis pleriſque ſcriptura vetere comprobatis: et iis, quae ſiue librariorum incuria praetermiſſa, ſiue codicum mutilatione deleta, nullius ingenio addi poterant, completis. Et tamen illi quoque tot, tamque vetuſti codices, nonnullis locis parum auxilii tulerunt: quae loca mihi pleraque plana et aperta fecit meum quoddam diuinationis genus. Quod cuiusmodi ſit, quaeritis? Neque Delphici tripodis ſimile, neque auſpiciorum et auguriorum, neque aliarum ſiue ſuperſtitionum, ſiue obſeruationum veterum, ſed ſimplex et naturale, et nemini docto et ſagaci ingenio praedito negatum. Quod igitur illud eſt? Artis Grammaticae cognitio accurata, multa et diligens optimorum ſcriptorum lectio, quorum alii alios declarant: ſtili autoris obſeruatio: animus in ſententias non minus, ac pene magis etiam, quam in verba, intentus: eorum, quae antecedunt et ſequuntur, inter ſe comparatio: ea denique perſuaſio, quicquid vel in verbis abſonum, vel in ſenſis frigidum appareat, id non a viris diligentiſſimis, prudentiſſimis, diſertiſſimis ſcriptum, ſed a negligentibus, imperitis, temerariis librariis eſſe deprauatum. Habeo etiam animo meo conſignatas notas quasdam, et ex animaduerſione variae ſcripturae quaſi veſtigia impreſſa, quae illos in errorem duxiſſe videantur. Qua de re alibi egi vberius. Nunc ad manuſcriptos codices redeo: inter quos is, quem veſtra Bibliotheca ſuppeditauit, antiquiſſimus, et in pleriſque optimae

mae fidei, ſic excelluit, vt principatum ſibi merito vendicet. Quo minus autem vſus illo iam pridem fuerim, minutae et exoletae literae, quas, nec ſpeculis adhibitis, perſpicere potui, obſtiterunt. Tandem in mentem venit M. Simonis Fabricii, mei collegae, viri doctiſſimi, et in Graecis literis exercitatiſſimi, quem, cum acie oculorum non minus, quam ingenii acumine poſſere ſcirem, rogaui, vt periculum faceret, num quid ex illo fructus capere poſſemus? In quo ille, pro noſtra neceſſitudine, alacriter morem mihi geſſit, ſuſceptoque negotio, tantum volumen celeritate mirabili perlegit, et ſingulari ſagacitate omnes varietates deprehendit, notauit, excerpſit, marginibus impreſſi codicis adſcripſit, additis etiam ſcholiis, quae non ingrata, neque inutilia τοῖς φιλέλλησι fore ſpero. Qui vna mecum tam illius induſtriae, quam veſtrae beneficentiae ſe debere fatebuntur. Erat hic aliquid dicendum de laudibus Demoſthenis, niſi is et ipſe lectori ſui ſtudioſo abunde ſe commendaret, et in promtu eſſent Ciceronis et aliorum de illo elogia, et meam inſantiam viri eloquentiſſimi et celeberrimi claritas repudiaret. Vnum igitur hoc ſupereſt, ampliſſimi viri, domini et patroni colendi, vos vt orem, vt poſtremum hoc opus meum, quod epitaphii loco mihi eſſe volo, (nam ſi qua forte alia ſecuta fuerint, ea nihil ad hoc eſſe videbuntur) pari humanitate accipere dignemini, qua commentarios meos Ciceronianorum libellorum, anno abhinc ſeptimo, veſtrae bibliothecae ſplendore non indignos iudicaſtis: meque miniſtrum veſtrum et clientem obſeruantiſſimum (ingraueſcente aetate, et valetudine, vt ſolet, ſubinde labaſcente, et ruente in deterius) commendatum habere pergatis: ab eoque mei defendendi ornandique ſtudio, nec aut inuidorum calumniis, (quas quis vnquam cauere potuit?) aut imperitorum hominum ineptiis (quas a grauitate et ſapientia veſtra negligi et repudiari certo ſcio) deterreamini. Etſi enim apud nonnullos praeſentia mea, et ſimplicitas, atque ab oſtentatione et pompa abhorrens animus, vitaque ſolitaria, minuunt famam: tamen nec exterae nationes Wolfium ignorant, et poſteri ſcient, et ſtudioſi iuuenes, doctique homines, veſtram in me liberalitatem ac beneficentiam celebrabunt. Quo minus autem munus hoc meum ab amplitudine veſtra repudiatum iri putarem, cum veſtra humanitas facit, D. Paulo autore, tanta virtus, vt eam in Deo Opt. Max. cum primis celebret, tum collegarum veſtrorum, DDD. Matthaei Welſeri, Io. Baptiſtae Hainzelii, Io. Matthaei Stamleri, ornatiſſimorum viro-

virorum, neque a Musis et Gratiis abhorrentium, autoritas, consiliique mei comprobatio. Valete, publice et priuatim incolumes, ac perpetuo florentes. Ex augusta vestra vrbe, quam Ptolemaeus Vindelicam, Rheticam alii Augustam dici volunt. Idibus Augusti, natali meo. Anno restitutae humano generi salutis M. D. LXX.

HIERONYMI WOLFII

Oetingensis ad candidum lectorem in Vlpiani conuersionem Praefatio.

En, candide lector, alteram promissi laboris partem, Vlpiani rhetoris X et VIII orationum Demosthenis enarrationem, citius etiam, quam sum pollicitus: opus minus fortasse lectu iucundum, sed studiosis adolescentibus, vt mihi persuadeo, non inutile futurum. Quae etiam causa fuit, vt molestissimum laborem hunc capere non sim grauatus, et summum denorare taedium, quod quantum fuerit, si demum intelligent, qui mendas Graeci codicis, in singulis fere paginis infinitas, obseruarint. Ad haec ipsa commentariorum natura est talis, vt modica voluptatis illecebra laborem et defatigationem leuent interpretis, tametsi emendatissimi essent: et vt lectorem requirant, difficultatibus aliquibus intelligendi ipsius autoris conflictantem. Quae res vna fere fatit, vt, quae per se vtilia sunt, non modo citra fastidium, sed magna etiam cum auiditate legantur. Etsi autem non dubito, esse plurima, tum grammatica, tum oratoria, quae studiosus lector explicari sibi diligentius et copiosius, atque etiam dilucidius optet: non tamen abiiciendi videntur ii libri, qui, cum multa vtilia contineant, quaedam etiam superuacanea admiscent, quaedam necessaria praetereunt. De quibus incommodis ego quoque in omni commentariorum genere mecum saepissime queror: et tamen, cum cogito, si mihi in eodem argumento versanti esset, me quoque praestiturum, fortasse non quod vellem, sed quod possem, veniam do, et boni consulo ea, quibus illi tradere meliora non potuerunt. Quanquam in hoc nostro enarratore iniuria temporum, et quorundam temeritas, qui in alienis libris vel mutilandis, vel augendis, vel ex diuersorum scriptis, variis quasi centonibus sarciendis, omnem licentiam sibi sumunt, maximam sustinere culpae partem videtur. Sed in hoc suo quisque iudicio fruatur. Me quidem Vlpianum legisse non poenituit, propter et historias

nonnullas indicatas, et vocabula expoſita, et artificium multis in locis erudite, niſi fallor, explicatum. In conuertendo quidem magnos labores, et non paruas moleſtias cum ceperim, neſcio tamen, an fecerim operae pretium: non quod ipſos commentarios aſpernandos ducam (de quibus quid ſentiam, expoſui) ſed quod in iis tanta eſt difficultas interpreti, vt ſuperari nulla ratione poſſe videatur. Primum enim exemplar ita deprauatum eſt, tum confuſione diſtinctionum, et verbis Demoſthenis ab Vlpiani explicatione nulla nota aut interuallo ſeparatis: tum aut immutatis, aut additis, aut repetitis, aut omiſſis vocabulis, interdum etiam totis ſententiis, vt affirmare non dubitem, me nullum vel in Graeca, vel in Latina lingua codicem vidiſſe peius tractatum. Deinde ἐξηγήσεις, quas enarrationes interpretari licet, videntur orationem requirere perpetuam, cuius hic alicubi veſtigia quaedam apparent: vt exiſtimem, vbi verba Demoſthenis ſeorſim ponuntur, ibi ab aliquo librorum corruptore, et importune ſtudioſo breuitatis, Vlpiani verba complura eſſe reſecta, vt ſcholiorum faciem, non ἐξηγήσεων prae ſe ferant, atque aſſuta aliena. In connectendis quidem aliorum verbis magna eſt Graecorum felicitas, praeter caetera vel in his duabus particulis, τὸ et δὲ, quibus ceu Delphico gladio vruntur: cum eadem Latino ſermone ſine longis et moleſtis ambagibus explicari nulla ratione poſſint. Huc accedit vocabulorum maxima et copia et varietas, et longe alia, quam Latinorum, ratio: cuius generis ſunt, vt e multis pauca delibem, κεφάλαιον, τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους, σημεῖα, εἰκότα, τεκμήρια, ἀντιπίπτον, ἀντίθεσις, ἀνθυποφορὰ, σύγκρισις, ἀντεξέτασις, παράθεσις, ἀντιπαράθεσις, ἔνστασις, ἀντίστασις, κατάστασις, προκατάστασις, ἔκφρασις, διασκευὴ, διατύπωσις, ἀποσιώπησις, ὑποσιώπησις, ἀναίρεσις, ἀπόστασις, ἀνατροπὴ, περιτροπὴ, πηλικότης, ποσότης, μέγεθος, εἴσοδος, εἰσβολὴ, εἰσαγωγὴ, προκατασκευὴ, προθεραπεία, προδιόρθωσις, συνδρομὴ, περιδρομὴ, συγχώρησις, σύστασις, ἐπιχείρημα, ἀπόδειξις, ἔλεγχος, ἐνθύμημα, νόημα, ἔννοια, et alia complura. nec enim omnia recenſere inſtitui. Iam quid facias in illis adiectiuis, ἠθικὸν, παθητικὸν, πραγματικὸν, προκαταστατικὸν, συνεκτικὸν, ἀντιστατικὸν, ἐπιλογικὸν, προοιμιακὸν, ἀπροσδιόριστον, atque id genus aliis, quae quomodo explicentur, niſi aut improprie, aut barbare, aut longis verborum ambagibus, equidem non reperio: vt nihil dicam, ea praecepta artium, quae ſequutus eſt Vlpianus, ita abhorrere ab ea et Graecorum et Latinorum doctrina, quos hodie in ſcholis plerique ſequuntur, vt ſaepe diſſi-

difficile sit diuinare, quid sibi velit. Haec et huius generis alia incommoda cum attentius perpenderem, parum abfuit, quin totum Vlpianum defererem, ipsius Demosthenis conuersione contentus. Sed quum aliorum complurium editos in Demosthenem commentarios, qui saepe in hoc opere citantur: cuiusmodi sunt Apsinis Genethlii, Aesculapii, Alexandri, Diocori, Zenonis, Aspasii, et aliorum, e quibus multa in Vlpianum translata esse suspicor: et ipse Vlpianus quarta Philippica, ταῦτ', inquit, ἐν τούτοις ἀσαφῆ παραλήψονται οἱ ἐξηγηταί: et in oratione de foedere Alexandreo, οὐκ ἔξω ἄδηλον, inquit, τοῖς φιλομαθέσιν, ἐξ ὧν ἀνεγνώκασιν ὑπομνημάτων: eos igitur omnes commentarios cum tempus aboleuerit, et huic vni tamdiu pepercerit, (etsi enim quis fuerit hic Vlpianus, quibusve temporibus vixerit, non constat, tamen eum ante aliquot secula vixisse probabile est) cogitabam, in eo vel genium, vel vtilitatis aliquid ineſſe oportere, atque ipse, vt dixi, memineram, me ab eo admonitum, non pauca Demosthenis loca et intellexisse rectius, et diligentius perueſtigasse. Quare non committendum arbitrabar, vt Graecarum literarum rudes ea vtilitate penitus fraudarentur. In animo igitur erat, praeteritis aliis, quae plus verborum et obscuritatis, quam eruditionis, haberent, vtiliſſima quaeque ex eo decerpta inserere meis Annotationibus, quas in totum Demosthenem iampridem instituí, et quarta ex parte propemodum absolui, absoluturus etiam caetera, nisi fortunae iniquitas certam ac tranquillam sedem, et necessarium ad tantum opus, propter quod plurimi, tum Graeci, tum Latini scriptores, euoluendi erunt, otium negaret. Sed ab hoc instituto duae me rationes depulerunt: vna, quod iniuria fieri videbatur Vlpiano, si eius opus, iam ante mutilum, magis etiam truncaretur. Quod enim ego in meis operibus et conuersionibus iniquissimo animo ferrem, (et quis ita lenis aut socors est, quin sua scripta temerariis aliorum manibus attrectari et compilari aegre patiatur?) ab eo religiose mihi abstinendum in aliorum etiam lucubrationibus arbitrabar. Altera, quod, quae ego superuacanea censuissem, alius fortasse cumprimis opportuna sibi et commoda iudicasset. Quot enim capita, tot sententiae, et suam quisque opinionem putat esse optimam, et quam paulo ante probauit, post ipse repudiat, vt mihi cum Luciano exclamare subinde libeat:

Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι διακριδὸν ἐς νόημα,
Ἀλλ' ὃ σὺ θαυμάζεις, τοῦδ' ἑτέροισι γέλως.

Etsi enim illam academicorum, ἀκαταληψίαν non probo, infi-

nitae tamen doctorum et sapientum (vt perhiberi se volunt) cum ab aliis, tum a semetipsis dissensiones, etiam cum nihil dant ambitioni, aut aemulationi, cum simplicis veritatis rationem habere se dicunt, me vehementer mouent, vt multis in rebus agendum et pronunciandum esse cautius existimem. Proinde ne studiosi Latini sermonis in hoc opere deteriore conditione essent, quam Graecis literis eruditi, conuertendas etiam has Vlpiani enarrationes suscepi, non alia re magis fretus, quam candore et humanitate aequi lectoris, (quis enim iis difficultatibus, quas supra expossui, circumuento, veniam non daret, nisi a communi etiam sensu alienus?) et assiduitate diligentiae ac in doctrinae studiis, quibus me iniquum Saturni sidus exiguo cum fructu et voluptate alligauit, tolerantia molestiarum et laborum. Codicem igitur Graecum, vbi id mihi citra temeritatem, atque adeo vere posse facere videbar, partim verbis Demosthenis, ad quae tota explicatio referenda est, diligenter inspectis, partim sagacibus coniecturis adhibitis, locis plus bis mille correxi, neque fere pauciora incorrecta praeterii, et suspecta atque obscura mihi omnia stellulis signaui. Et sic primae difficultati mederi sum conatus. De ipso autem artificii oratorii, et Vlpianicae doctrinae genere, pro sua quisque persuasione vel probet, vel improbet, quod videbitur: modo illud meminerit, eum vsitatam suis temporibus rationem, quae multis ingeniosis et eruditis hominibus placeret, secutum, obstitisse atque inuidisse nemini, qui doctius aut explicatius aliquid afferre vellet in medium. Sed hoc ad verborum interpretem eatenus duntaxat attinet, vt ne otio (quo ego certe minime abundo) abusus esse videatur: caetera ipsi autori praestanda sunt, siue is bene, siue male scripserit ac docuerit. Illud autem facere non dubitaui, vt alicubi perpetuam Vlpiani orationem, brevitatis seruandae et molestiae vitandae causa, sine vllo autoris detrimento, intersecarem, et verba Demosthenis parentheseos signo clauderem. Veluti cum Vlpianus habet, ἐν δὲ τῷ, οὐχ ἑνὶ δέδωκε τρόπῳ, σοφίζεται ὁ ῥήτωρ, ego sic feci. *Non vno modo dedit.*) Hic captiose agit orator. Alioqui si ἐν δὲ τῷ, voluissem exprimere, dicendum fuisset: In his autem verbis, *non vno modo dedit*, captiose agit orator, quod neque dilucidius est, et prolixius, et tale, vt si paucis in versibus saepius repetatur, fastidio lectorem enecet. Nemo igitur, opinor, hoc factum reprehendet, praesertim cum ita tractatus sit Vlpianus, vt ab enarrationibus ad annotationes, tanquam ab equis ad asinos, deuolutus esse videatur. In artis autem

autem vocabulis, quoniam Latinis partim prorſus carebam, partim ſatis propria non habebam, aut Graeca ipſa reliqui, aut Latinam interpretationem, non quam volui, ſed quam potui, quamque feſtinatio et mea et typographi paſſa eſt, adieci. Oporino enim, acerrimi iudicii viro, certis de cauſis, quas nec ipſe improbaui, non viſum eſt Vlpianum ſeorſim eſſe edendum, ſed, quoniam tam mature ad calcem perueniſſem, interpretem cum autore ſuo coniungendum. Maxime autem illud eum ad editionem impulit pene praeproperam, quod me longinquum iter adornare intelligebat, in quo (apud exteras praeſertim nationes) homo valetudinarius leui aliquo caſu ita proſternι poteſt, vt nunquam reſurgat. Maluit igitur Vlpianum qualemcunque edere, quam tot mihi labores omnino perire, quorum fortaſſe lectoribus etiam aliquis vſus eſſe poſſet. Nam ſi ſpatium ac tempus detur, multa, quae mihi quoque obſcura nunc ſunt, declarare poſſe videor. Quod quia non negligentia mea, ſed fortunae culpa, mepilae inſtar huc atque illuc iactantis, praetermiſſum eſt, veniam meretur. Et alioqui totum hoc opus omnino tale eſt, vt cum Ouidio dicendum ſit:

En veniam pro laude peto: laudatus abunde,
Non faſtiditus ſi tibi lector ero.

Vale. Baſileae. Cal. Martii. Anno M. D. L.

Clariſſimo Viro
HIERONYNO PAVMGARTNERO,
Patricio ac Senatori Norimbergenſi, Vincentius Obſopoeus S. D.

Venit nuper in manus meas admirandae vetuſtatis exemplar aliquod orationum Demoſthenis, Hieronyme, vir clariſſime. Quod cum coepiſſem cum Aldino conferre, multis in locis illud cum vulgato diſcrepare comperi. Eos ego locos ſubnotandos putaui, inque publicam ſtudioſorum vtilitatem inuulgandos. Quanquam vero his ſolus priuatim frui potuiſſem, aut in occulto ſeruare tacitus, tamen, cum ab inuidentiae morbo natura abhorream, et candidas muſarum ianuas eſſe oporteat, ferre non potui, vt, prouerbiali conuicio, canis in praeſepi dicerer. Dabo itaque in lucem vtriusque exemplaris lectionem, non ſtatim pronunciaturus, vtra ſit rectior, niſi in locis aperte mendoſis: verum eius iudicii cenſuram doctioribus relicturus. Tantum enim mihi temere non

ausim sumere, vt ea de re iudicium faciam. Neminem verò hic meus labor proderit, nisi cui Demosthenes domi fuerit. In tenui labor est, fateor: sed tenuis non gloria, si quibus in locis Demosthenem aut correxerimus, aut illi pristinum nitorem huius vetusti exemplaris subsidio restituerimus. Non attollam hic verbis quicquam, non sunt ista meae industriae, sed diligentiae, quam conferendis exemplaribus impendi. Sunt hodie non parum multi, qui, cum in autore aliquo vel vnicum aduerbiolum, aut coniunctiunculam secus positam, aut superuacuam inuenerint, Dii boni, quos protinus triumphos, quas gloriationes proferunt? quam insolenter sibi placent, nimirum se solos acutissime perspexisse, quod homines alioqui oculatissimos fugerit. Estque ob vnam atque alteram dictiunculam protinus totus autor emendatior habendus, et ad vetustissima exemplaria restitutus credendus. Quid autem mendarum et erratorum hodie hoc mendacio in scriptoribus quotidie in lucem prodeuntibus nobis non obtrudunt typographi? Adeo solenne et vsu receptum est, omnium librorum titulis addere: Ad vetustissima exemplaria restitutus, et ab infinitis mendis repurgatus. Si tamen hoc licet alteri in latino quopiam, neque tantae classis autore, inuento vno atque altero verbulo rectiore et emendatiore, exclamare: Reperi, non quod pueri clamitant in faba se reperisse: cur mihi non idem liceat in Demosthene, autore tanto, tamque eximio? Quanquam quid nos repererimus, verbis iactantioribus opus non est: res ipsa indicabit. Atque vtinam integrum exemplar nobis oblatum fuisset, vt ad eum modum omnes orationes inter se collatas emendare potuissemus, non permutassem opes meas cum Croesi aut Crassi diuitiis. Sed enim, quae nobis reperta sunt, ea aliis candide impertiemus: rogaturi lectores, vt haec, qualiacunque sint, boni consulant, et his nobiscum vtantur, et si quid rectius istis ipsi aliquando inuenerint, nobis vicissim benigne communicent. Tibi vero, Hieronyme ornatissime, hoc quicquid est opusculi, nominatim dedico, cum Demosthenis amatori summo, tum lectori diligentissimo, et imitatori felicissimo. Neque enim antiquitate generis solum, sed pulcherrimis quoque virtutum ornamentis decoratus es, et vtriusque literaturae peritissimus. Accipe itaque libellum hunc studii in te mei monumentum et pignus, quod tibi amicitiae nostrae quondam initae, et condiscipulatus nostri memoriam refricet. Ornatissimos atque eruditissimos viros, Andream Osiandrum, Dominicum Sleupnerum, Venceslaum Lyncum, Thomam Venato-

Venatorium, Ioachimum Camerarium, Michaëlem Rotingium, D. Chriſtophorum Kolerum, Eraſmum Ebnerum, M. Hieronymum Schallerum, praeterea D. Ioannem Magenpuchium, alterum Aeſculapium, et reliquos literarii ſodalitii proceres, meis verbis communiter ſaluta. Tu vero cum primis bene vale. Onoltzbachii, menſe Nouembri, Anno M. D. XXXIII.

Clariſſimo Viro,
HIERONYMO PAVMGARTNERO,
Hieron. F. conſuli Norimbergenſi, Hieron. Wolfius
S. D.

Fortes creari fortibus et bonis, etſi non ſemper id fieri videamus, Horatio facilius concedi poteſt, quam humanis et doctis humanos et doctos. Plerumque enim, paterna freti gloria, diſcendi laborem fugiunt, et literas et literatos contemnentes, et faſtum ac deſpicientiam aliorum laude ſibi ducunt. In quorum vtroque quantopere errent et peccent, nemini eſt obſcurum. Tu vero, Conſul ornatiſſime, contrariam viam ingreſſus, ad paternae virtutis, eruditionis, humanitatis imitationem ſic te compoſuiſti, vt pater omni laude cumulatus, et illuſtri gloria per Chriſtiani nominis orbem celebris in te reuixiſſe videatur. Habet inclyta respublica Norimbergenſis alterum, ac potius eundem Hieronymum Paumgartnerum, virum eruditum, ciuem patriae amantem, ſenatorem grauem, conſulem prudentem, et diſertum. Habent homines docti et ingenioſi adoleſcentes patronum et Mecaenatem: recognoſcunt ciues tui praenomen et nomen idem: eandem ſtaturae proceritatem et formae dignitatem cum grata recordatione patris intuentur: iisque rebus deſiderium illius leniunt et conſolantur. Fuit et mihi abhinc triennium, cum Norimbergae in Chriſtophori Fabii Iulii I. C. viri optimi et humaniſſimi, veteris amici mei, aedibus vna pranderemus, et conſpectus tuus iis de cauſis, quas expoſui, periucundus, et multo gratior comitas orationis, qua me vltro ad renouandam rerum paternarum amicitiam perhumaniter inuitabas. Cui etſi ego meam tenuitatem eſſe imparem, facile video, tamen αἱ καθ' ὑπεροχὴν φιλίαι ſic locum habere poſſunt, ſi cum iis etiam φιλανθρωπίας ὑπεροχὴ coniungatur, quae in Deo Opt. Max. tanta eſt et tam admiranda, vt eius cogitatione mens humana extra ſeſe quodammodo rapta penitus obſtupeſcat, et illa abyſſo diuinae bonitatis abſor-

beatur. Quam ego olim considerans, cum nescio quid de mense Decembri scriberem, in hoc distichon erupi:

Omnia quod superat miracula, CHRISTVS IESVS
Tum voluit nasci, cum DEVS *esset*, HOMO.

Facit igitur ἡ τῆς φιλανθρωπίας σου ὑπεροχὴ, vt τὴν καθ' ὑπεροχὴν φιλίαν σου, non fraudi, sed laudi mihi fore sperem: vicissimque eandem obseruantiam tuae quoque praestantiae polliceor, qua patrem tuum ab ineunte aetate vsque ad obitum sum prosecutus. Nam cum illi puer etiamnum a Sebaldo Heideno praeceptore meo amantissimo, nescio quo ingenii et studii cuiusdam singularis nomine commendatus fuissem, et tum bene de me sentire coepit, et de adulto, dum reipub. vestrae inseruirem, praesens et absens bene mereri non destitit. Itaque vt viuentem coluerам, ita etiam defuncti memoriam versiculis non tam bonis, quam bono animo scriptis, (nam me perpetuo cum morbis molestisque laboribus conflictantem et Apollo et Musae omnes destituerunt) te praesertim hortatore, celebrandum esse duxi; quos ideo ad te mitto, vt in eodem opusculo, non magno illo quidem, sed magno autori intelligendo seruiente, quem et pater et filius magnificiunt, mentio vtriusque, si minus honorifica, at ab animo grato et memori profecta exstaret. Vale, Augustae Vindel. Calendis Decembris. Anno M. D. LXIX.

HIERONYMVS WOLFIVS
Eusebio Episcopio suo. S.

Quanti manuscriptos codices plerique faciant (quod nec ipse contemno) cum non ignorarem, dolui sane, Augustanae Reipublicae vetustissimum Demosthenis exemplar, cum ob temporis angustias, tum propter minutas et exoletas literas, a me, nec vitreis istis Lamiarum oculis adhibitis, potuisse perspici, et cum impressis conferri. Sed cum mihi Luteciana editio de sententia D. Theodori Zwingeri, cuius iudicio plurimum tribuo, et tua, mi Episcopi, cuius voluntati in re honesta morem gerere et debeo et cupio, perlegenda, graecolatini Demosthenis impressionem prorogasset, egi cum egregie docto et honesto viro, Simone Fabricio, scholae nostrae magistro diligentissimo, cuius et ingenii acumen, et acies oculorum, et in graecis literis iudicium atque exercitatio nota mihi esset, vt eam prouinciam (si aut res facultatem haberet, aut, si quod operae pretium se facturum esse confideret) suscipere non grauaretur. In quo ille mihi pro necessitudine nostra non modo priuata,

priuata, ſed etiam publica, (ſumus enim collegae in eodem graecas latinasque literas docendi munere) et ob rei literariae promouendae ſtudium haud grauiter morem geſſit, atque, opere confecto, hoc modo ad me ſcripſit:

Optimo Viro,
HIERONYMO WOLFIO,
compatri ſuo vnice colendo S.

Mitto ad te, mi optatiſſime compater, Orationum Demoſthenicarum exemplar, in quo varias ac diuerſas lectiones ex veteri manuſcripto codice diligenter et accurate perſpecto, et ad editionem Hervagianam collato, bona fide notaui, multisque in locis graniſſimum ac eloquentiſſimum oratorem foede ac turpiter mutilatum deprauatumque offendi: (praeter enim innumera pene librarii menda, conſtructionisque verborum perturbationem, integros interdum verſus praeteritos atque omiſſos reperi) quem tamen ſtudio, opera atque induſtria tua perpolitum, integritatique ac nitori ſuo reſtitutum, ſic iam exiturum ſperamus, vt non multa in eius orationibus, ſiue ſplendorem verborum, ſiue ſententiarum ornamenta ſpectes, homines ingenioſi ac docti deſideraturi ſunt. Ego tantum profecto veteris codicis antiquitati tribuo, vt is vel propter ſolam numerorum concinnitatem et ſuauitatem admirabilem compoſitionis (quae in altera editione deſiderari aliqua ex parte videtur) publicis ſumtibus totus deſcribendus, perulgandus atque edendus mihi eſſe videatur.

Nam cum vnus Demoſthenes inter omnes oratores graecos excelleret, quod ſummam prudentiam, ſummamque vim haberet dicendi, eius fulmina (vt inquit Cicero) non ita vibraſſent, niſi numeris contorta ferrentur, quorum ceu lineamenta ac veſtigia quaedam ſingularia in manuſcripto codice apparere atque conſpici poſſe exiſtimo. Continet is liber fere omnes Demoſthenis orationes praeter ἐπιστολὴν Φιλίππου, Δημοσθένους ἐπιστολὰς, προοίμια δημηγορικὰ, ἐπιτάφιον καὶ ἐρωτικὸν λόγον, τὸν πρῶτον καὶ δεύτερον κατὰ στεφάνου ψευδομαρτυριῶν, τὸν κατὰ εὐέργου καὶ μνησιβούλου, τὸν πρὸς καλλιππον, τὸν κατὰ νεαίρας.

Scholia quoque graeca in marginè notata deſcripſiſſem, atque ad te miſiſſem: ſed video pleraque eſſe eadem cum iis, quae in exemplari graeco Lutecianae editionis repetiuntur.

Reliquum eſt, vt ipſe, quem omnes in omni iudicio elegantiſſimum iudicant, pro ingenio tuo ſingulari, praeſtantiſ-

simum oratorem, artificio quodam et expolitione distinctum, notisque insignibus illustratum in lucem de integro nunc proferas, pristinaeque dignitati suae restituas: qua re non posteritati tantum plurimum commodabis, sed aeternum etiam virtutis, doctrinae, industriae, laborumque tuorum praeconium colliges; summamque gloriam ac laudem tibi comparabis. Vale.

Simon Fabricius
Marcopibertanus Francus.

Ego vero singulari diligentia et iudicio viri egregie docti delectatus, pleraque ab eo notata subieci: quamuis animadverterem, Augustanum codicem habere non pauca et cum meis coniecturis et cum caeteris ἐκδιδομένοις τε καὶ ἀνεκδότοις consentientia. In hoc enim genere contra praeceptum Isocratis πλεονάζειν, ἀλλὰ μὴ ἐλλείπειν εἰλόμην. Quod factum nostrum in optimam partem candidos lectores accipere, et aerumnis nostris suo commodo frui velim. In eo autem, quod idem Fabricius censet, totum exemplar esse de integro describendum, his de causis ab illo dissentio, quod et qui id bona fide praestare possit, eo ipso excepto, hic scio neminem, et eandem lectionem ex aequo probaturi omnes non essent: et ex hac varietate diuersarum lectionum, ea quiuis homo doctus facile deliget, quae maxime probet: et ἡ τετριμμένη ὁδὸς, κατὰ τὴν παλαιὰ παροιμίαν, ἐστὶν ἀσφαλεστάτη. Vale.

Nobilissimo Illustrissimoque Dno. Dno.
I O A N N I,
Comiti GRANVILLE, Vice-Comiti CARTERET, Baroni CARTERET de HAWNES, Insulae IERSEIENSIS Balliuo Regio, Domino de Sto. OVEN, Augustissimo Britanniarum Regi a Sanctioribus Consiliis etc.

Offero Tibi, Vir longe Illustrissime, Scriptorem, cui, incredibili omnium aetatum consensu, maxima vis dicendi conceditur, Athenienſem DEMOSTHENEM: Metam illam eloquentiae humanae, in quo sc. natura, quid erat in illo genere laudis summum, experta esse videtur, et monumentum posteris tradidisse, quantum optima animi indoles acute et feliciter inueniendo, quantum mellitissima lingua ornate et elegauter dicendo, quantum denique (vt fama fertur,

tur, nam id hodie non ſentimus) ſtudium et oris confirmatio apte et erudite pronunciando, conſequi potuiſſet.

Eum vt ad Te potiſſimum deferrem, Vir Nobiliſſime, nobis feliciſſime ceſſit, quod non mea me magis voluntas incitaret, quam admoneret publica omnium exſpectatio. Efflagitarunt, inquam, populares Tui, vt prodiret iſte orator Tuo numini conſecratus, eodem animo, quo ſentiunt, eodem ore, quo profitentur, Te vnice natum eſſe ad eum feliciter imitandum. Voluerunt, vt eſſet, aliqua ſaltem ex parte, locus Tuae ſollicitudini in eo auctore edendo, quem omnibus iis virtutibus, quae ciuilem hominem decent, quem gratia dicendi, conſiliorum grauitate, incredibili ſtudio reip. et genere orationis, totum effinxiſti.

Proinde merito gaudebam, eum maxime ex omni antiquitate ad hanc noſtram aetatem, meamque operam reſeruari expoliendum. Cuius euulgandi ratio tam propriam Tibi et peculiarem hanc noſtram nuncupationem fecit, quam diuturni temporis vſus iſtiusmodi commendationes vel communes reddit, vel ſuſpicioſas. Nihil enim aſſentationi, nihil conſuetudini datum iri ſenſi: nihil de Te ita dici poſſe, vt idem illud de alio, vel in hac, vel in longa maiorum memoria, dici potuiſſe videretur: tantum autem a me exſpectare orationis neceſſitatem, quantum ab aliis ſolet vel emendicare fortuna, et exprimere adulatio.

Praeterquam vero, quod omnibus notum ſit, qui de huiusce gentis laudibus aliquid norunt, quantum nobiliſſimum hunc ſcriptorem prae caeteris antiquae eruditionis et eloquentiae auctoribus didiciſti, nobis id etiam priuatim innoteſcit, tantum eum Tibi adferre voluptatis in euoluendo, quantum publice adtulerit fructus ad imitandum. Quoties Te audiui (audiui autem ſaepenumero) memoriter ea loca adducere, prout ſermonis noſtri ratio poſtulabat, quae ille vel ſapienter in vſum ſuorum ciuium elaborauit, vel magnifice ad poſterorum admirationem, toties Te memini tanta cum gratia, tanta oris ſuauitate, tam eleganter ea recitare, quam ille ſcripſerit feliciter.

Iam vero quale eſt illud, non ſolum ſtudio et aſſiduo labore efficere, vt hae artes eſſent in Te ſummae, verum etiam gratia et praeſidio, vt apud alios quodammodo eſſent perpetuae! Nam cum oratorem hunc noſtrum emaculandum in me receperim, (recepi autem diligenter, cum tanti auctoris celebritate, tum Tui nominis religione non mediocriter permotus) nihil a Te non eſt elaboratum, vt prodiret tum orna-

ornatissime, tum etiam emendatissime. Proinde DEMOSTENEM Tuum omni officiorum beneficiorumque genere demereri velles, et vt tantum iam foret in consilio tuo sollicitudinis, quantum olim erat in exemplo auctoritatis. Non in adumbranda operis imagine, non in ordinibus disponendis atque adornandis, Tuum deerat studium aut diligentia, non hortatio ad ea loca penitius recolenda, vbi desiderari videretur, quaedam animi intentio, non in iis vna recolendis solertia et auctoritas. Nemo erat vel supellectile libraria, vel vllo ad hanc rem aut vsu aut consilio paulo instructior, cuius Tu fidem non imploraſti. Postremo in quodam colloquio, cuiusmodi consuetudine me honorare soles, cum de Motorum vsu et praestantia sermo inter nos haberetur, atque in mentionem incideremus vetustorum exemplarium, quae in instructissima Bibliotheca VIENNAE AVSTRIACAE adseruantur, (idque memini me feciſſe dolenti potius similem, quod propter vel itineris longitudinem, vel rei ipsius difficultatem, nostrorum hominum pauciſſimis eorum vsus aliquis contingeret, quam optanti, neque exspectanti, fore, vt mihi aliquando contingeret) Tu protinus ea, qua merito eras apud AVGVSTISSIMAM IMPERATRICEM gratia, curaſti, vt mihi necopinanti depromeretur exemplar et aetate et sinceritate spectatissimum, atque ad nitorem Tui DEMOSTHENIS accederet quasi cumulus, istius membranae varietas, summa, quam vidi, et morosa diligentia exactissime descripta. Ita res maximas, imperii, et grauissimas nostrae reip. curas cum literarum fortunis temperaſti; atque ea studia, quae per hosce aliquot annos summa cum inclementia nonnulli ne in otio quidem patienter adspicere solebant, Tu interea in maximis muniis exercitatissimus, non solum diligenter excolere, verum etiam vtiliter propagare potuiſti.

Scilicet a Te ereptum iri illud noluiſti, quod est in isto fastigio dignitatis pene exoptatissimum. Noluiſti tantum apud Te valere auctoritatem diuturno vsu confirmatam, vt non in commouendis studiosorum ingeniis, et posterorum simul vsui, Tuaeque consuleres immortalitati. Nam vti nullum est magno viro impendii genus dignius, nullum honorificentius, quam quod erogatur in posteros, easque arbores conserere, quae et alteri aetati sint profuturae: ita nulla est sincerior ratio laudis atque honestatis, quam praedicatio eorum virtutis, qui cultissimas disciplinas apud retroactam aetatem vel excitauerunt beneficiis, vel exemplo confirmarunt,

vel

vel propagarunt denique consilio et prudentia. Curasti igitur, vt Te ita posteritas sentiret, vti nos hodie non nisi de optimis sentimus. Eadem illa aetas, quae caeteras res deterere aut obruere solet, Tuis semper aliquid additura est laudibus, suumque suffragium adponet, non huic tantum orationi nostrae, verum iis etiam, quae, nescio, an magis pudoris Tui conscientia permotus, an tenuitatis ingenii nostri, sentio tantum, eloqui non audeam.

Neque ab iis sane, qui negligunt omnem hanc rationem eruditionis atque ingeniorum exercitationem, vere illud dicitur, parum ad vitam atque ad remp. proficere, cultissimas licet, disciplinas, in quibus omnibus remissio quaedam animorum et liberalis solummodo oblectatio quaeritur; neque par esse, vt ea studia, quae politioribus in artibus, atque in quadam elegantia literarum versantur, aut nostrum otium in iis excolendis, aut vestrum fauorem in prorogandis exercerent. Clamant ingenii facultates, parum in se esse laudabilis, si iis, qui eas in se habent, iisue, quos delectare possint, sint iucundae, ni humano etiam generi essent quodammodo fructuosae: proinde negligendam esse prorsus, aut exterminandam potius, eloquentiam, maxime autem cascam illam, et exoletam, et antiquorum solummodo literis inclusam, cuius si non omnis, at praecipua saltem, laus in delectu verborum, in decore clausularum, et in quadam vbertate orationis continetur.

Esse quandam incredibilem iucunditatem suauitatemque in eo genere literarum, quae etiam occupatissimos percellere solet, nisi earum artium, quibus ad humanitatem informamur, plane rudes fuerint, neque ego negare possum, qui in antiquae eloquentiae auctoribus expoliendis aliquam aetatis partem contriuerim, neque apud Te confiteri pudet, qui me, vt id constanter facerem, tantum omni beneficiorum genere impulisti, quantum incendisti hortatu atque auctoritate. Quid enim tam potest esse cognitu iucundum, quam grauissimis sententiis atque omni ornatu verborum distincta oratio et perpolita: ATHENIENSIVM praecipue, a quibus summa dicendi vis et inuenta et perfecta esse creditur: atque eius demum scriptoris, qui felicitate in excogitando, in explicando atque ornando nitore, tantum caeteris in ea vrbe praestitit, quantum ea ipsa omnibus omnino nationibus antecellere iudicatur?

Sed neque in isto genere laudis, si quid sit tamen in apta collocatione verborum, et in numerosa conformatione oratio-

orationis laudandum, iſtorum hominum Excellentia paſſa eſt ſe contineri: neque ad Rempublicam adtulerunt infructuoſam ingenii culturam, vel ii, qui in iſta diſciplina enituerunt, vel ii, qui eorum monumenta cum aliqua animorum attentione contemplantur. Quis enim neſcit, multum vtique conferre ad moderationem ciuitatis diligentiſſimam perueſtigationem earum omnium rationum, quibus hominum mentes vel ad iram, aut odium, aut dolorem incitantur, vel ab iis reflectuntur? Verumtamen, quae de naturis hominum et de vi omni humanitatis accurate in ſcholis diſputantur, exareſcant plane neceſſe eſt, niſi exſiſtat quidam, qui ea mentibus hominum ac ſenſibus, forenſi vſu, et grauitate quadam orationis, accommodare poſſit. Arma illa vel inflammandis animorum motibus vel extinguendis, ſcitiſſime quidem in vmbra cudi potuerunt: in acie vero reipublicae non poterunt vtiliter niſi ab oratore geri. Deinde, ſi eorum laudamus induſtriam, qui de legibus iubendis aut vetandis, de perſpiciendis rationibus conſtituendarum regendarumque ciuitatum, de ſociis, de vectigalibus, de omni reipublicae genere, caeterisque, ſine quibus hominum ſocietas aut eſſe, aut bene adminiſtrata eſſe non poteſt, quidquam literis mandarunt, quorum omnis, neceſſaria quidem, cognitio in exilitate quadam doctrinae, et quaſi in lineis reipublicae deſcribendis verſatur; quanto magis conformationem huius diſciplinae, rationemque totius eloquentiae, quae et locorum opportunitate ſolerter diſponere, et orationis lumine luculente diſtinguere poſſit, quae illi vel prudenter inueſtigarunt, vel artificioſe tradiderunt? Perinde vti in mutis quoque artibus, tametſi eorum, qui aut in inſtrumentis conficiendis, aut in terendis coloribus exercentur, nemini ſubtilitas in ſuo artificii genere deſit, diſſimilis tamen laus et excellentior longe habenda eſt ea ratio ingenii, quae in tabula perfectiſſimam iſtam imaginem exprimit, cuius in obtutu atque admiratione tota occupata erit poſterilas.

His ſi addidero, intercedere quandam neceſſitudinem, qua coniungitur iſtius gentis eloquentia, non dicam cum Tua, qui propria quadam felicitate, non communi caeterorum exercitatione, DEMOSTHENEM exſcribis, verum cum ea ratione dicendi, quae hodie in foro, in curia, et ſenatu efflorescit; a plurimorum opinione non diſcedam. Habet enim eloquentia quosdam quaſi flexus aetatis, et variam ſubinde maturitatem: et omnis noſter forenſis labor ſiue id induſtria ſit effectum, ſiue caſu quodam contigerit, vt ad

vt ad quandam quasi similitudinem contentionemque deueniretur) et sententiarum clausulis, et sermonis grauitate, et genere lacessendi et respondendi, tota denique figura orationis, quam studiosissimi quique magistri in animo conceperunt, graecae laudi ab omni parte, quam Romanae, est propior. Nimirum ea eloquentia, quam in DEMOSTHENE, torrentis ritu, praecipitari non sine religione quadam contemplamur, deinde post aetatis aliquem decursum, in CICERONE, vbere flumine exundare, et latiori ambitu diffundi et exspatiari, iam in pristinum alueum se recipere velle videtur. Non quasi aut huic impetu, aut illi vbertate praestemus; nec quasi in altero desit ornatus, in altero redundet; sed quod genere orandi aetas nostra velocitatem potius DEMOSTHENIS, quam CICERONIS copiam aemulata sit, licet ingenii praestantia et felicitate vtrique multum cedamus.

Et profecto quemadmodum ea tempora, quae DEMOSTHENEM tulerunt, imaginem Eloquentiae nobis reliquerunt, quam feliciter imitari possimus, ita quandam similitudinem Reip. quam tueremur. Graecas vrbes PHILIPPVS R. bello lacessiuit. Inter eas maxime inclaruerunt ATHENAE: nam et armorum vsu et rerum gestarum fama cum plurimum posse videbantur, caeteris etiam prouidere et praeesse solebant. Ibi cum Macedo nonnullas ciuitates largitionibus corrumpere, vi et obsidione concutere coepit, num DEMOSTHENIS Tui aut deerat in prospiciendis periculis Solertia, aut in admonendis cogendisque sociis Sedulitas, aut in cunctorum denique animis excitandis studium et eloquentia? Alios enim nactus est, quos neque latuerunt quidem PHILIPPI insidiae, neque propriae fugit salutis ratio: verum qui otio et diuturnitate pacis nimium se passi sunt marcescere. Hi igitur Orationis quasi admoris facibus erant inflammandi. Alios rursus, qui licet MACEDONIAE finibus proximi, incendium tamen istud omnium fortunarum aut non videre, aut non satis pro magnitudine periculi timere videbantur. Hi prudentia et omni consiliorum salubritate erant commonendi. Domi Ciues suos edocuit, summum reip. esse praesidium, si quando eorum animos a PHILIPPO abalienari sentirent, quorum opibus et amicitia istius olim creuit dominatio: subueniendum esse ei opportunitate cum consiliorum constantia, tum etiam maturitate auxilii: neque tum solum timendum esse PHILIPPVM, vbi ATTICAM

CAM inuaserit, verum vbi aut oppressis Sociis P. A., aut deceptis, aut quoque modo disiectis, liceret id ei facere, quandocunque libuerit. Rursus cum communem rempublicam foederatorum Ciuitatum Legatus obiret, (quid enim aliud iudicemus Gentes, loco quidem, moribus et imperii genere dissitas, belli tamen fortuna, et libertatis vinculo coniunctissimas, quam faciem quandam et figuram reip.?) vniuersos pares esse posse docebat; dispersos militia, aut discordes consiliis, aut animo fractos testabatur perituros. Omnibus autem palam edicebat, vnam esse cum PHILIPPO pacis rationem, eam nempe, in qua ille non hostilem animum deponeret, voluntatemque nocendi, verum etiam facultatem. Quid? Nos, quos conditio temporum fortunae quadam similitudine pene conclusit, anne morum consiliorumue dissunget inconstantia? Anne minora ea existimabimus, maiestatem reipublicae, salutem Ciuium, praesidium Sociorum, vindicias Libertatis, quam ii olim existimarunt, quibus gloria et auctoritate imperii non cedimus, felicitate et fortuna superamus? Non per illos, qui in acie CHAERONENSI, multitudine quidem oppressi, animis inuicti, pro communi libertate Graeciae ceciderunt! Non per illos, qui in DETTINGENSI, melioribus auspiciis, regioque ductu, communem EVROPAE hostem fortissime repulerunt!

Taedet Te forsitan prolixioris Orationis nostrae: taedet etiam, puto, quoniam occupata est in recensendis Tuis virtutibus. Paucis tamen repetendum, quantum vel ex summis laudibus sibi iure arroget tenerorum ingeniorum conformatio, atque ea cultura, qua iuuenum animi finguntur ad omnem speciem atque excellentiam virtutis. Neque enim ista commentatio ab ea fama, quam de DEMOSTHENE accepimus, neque a Tuis moribus abhorrebit, neque denique ab indole istius loci, vnde has literas ad Te dedi; vbi vsus sane noster et commoratio istam saltem adtulit iucunditatem memoriae, vt plurimos praestantissimorum ingeniorum fructus partim in optimam spem matureſcere, partim iam a rep. decerpi sentirem, quos ipse nostrorum hominum cura et praeceptis consertos et excultos esse recordabar.

DEMOSTHENES ille noster PLATONEM, vti Nos hodie eum cum PLATONE, et assidue audiuit, et lectitauit studiosissime; atque ab eo fonte nonnullos riuos ad suae artis studium a multis duxisse creditur. Neque ACADEMIAE solum operam dedit, et a summo isto Magistro ornate splendideque loqui didicit, verum THVCYDIDIS

eouſque ſtudioſus, vt eum octies ſua manu deſcripſiſſe perhiberetur, et abſumtis incendio quodam cunctis exemplaribus, eas hiſtorias memoriter redintegraſſe, ab eo denſitatem illam maieſtatemque ſententiarum deriuauit. A dialecticis argumentationum ſubtilitates, a Rhetoribus genera cauſarum, infinitamque quaeſtionum varietatem adripuit: et cum ex ſua arte colorem orationis, ex ſcena, atque hiſtrionibus oris conformationem, geſtum habitumque accerſiuit. Denique grauiſſima naturae impedimenta incredibili meditatione atque exercitatione ſuſtulit, ſiue linguae vitio, neque expedite, neque plane quidem loqueretur, perfecit diligentia et induſtria, vt nemo eum non ſolum contentione dicendi, verum neque maieſtate vocis, aut ornatu pronunciationis ex omni memoria ſuperaret.

Ecqua autem unquam ſanctior aut ſollicita magis Diſciplina, quam Tua fuerit in iis aedibus, quae et elegantiſſimae culturae laude ſemper floruerunt, atque optimorum exemplorum auctoritate abundarunt? Nihil ibi defuit, vel ad fingendam, vel ad perficiendam eam ſpeciem excellentiae, quae futura eſſet optima: non virtus propria, quam exerceres, non aliorum, quam imitareris. Et cum Naturae contigerit beneficio, vt praeſtantiſſimam haberes animi indolem, quam excoleres, acceſſit etiam illud Sapientiae, vt id velles quam ſeueriſſime, tum fortunae, vt optimis innutritus praeceptis id etiam poſſes pari cum vtilitate. Non Tibi quidem eadem, quae oratori Tuo, oblata eſt concertatio, neque neceſſe Tibi fuit luctari cum peruicacia naturae: erat tamen contentio, ratione quidem confligendi non leuior, victoriae certe laude illuſtrior. Viciſti generis nobilitatem, induſtria, lenocinia aetatis, continentia, aedium denique iſtarum claritudinem, exemplo. Meminiſti, non qualis eſſes, ſed qualis eras futurus. Cedebat iuuentus vtilitati publicae atque exſpectationi communi: cedebat elegantia morum, ſtudiorum ſeueritati: natalium ſplendor, philoſophiae praeceptis: dignitas artibus. Iam tum enim praeſenſiſti eos honores, quos ciuitas erat Tibi debitura, atque vti deberet, elaboraſti. Non enim prius eminere ſtatuiſti, quam Tibi in animo deſcripſiſti, quantum eſſet laboris in eminendo. Mature ergo in literarum ſinu excellebas, licet non hoc genere excellentiae, quo deinde inclaruiſti, eodem tamen animo excellendi. Pulchrum illud ſane et honeſtum, vt, qui omnigenas artes beneuolentia ſua olim erat complexurus, prius

id experiundo diſceret, quale eſſet innutriri, quale antecellere in optimis.

Laudabilis quidem eſt omnis animorum inſtitutio: neque tanta vnquam fuit aut in naſcendo ingenuitas, aut conditionis praerogatiua, cui non aliquantulum addidit perceptio iſtarum artium, quas profitemur; ſiue contulerint ad exercitationem adoleſcentiae, ſiue ad ſubſidium ſenectutis: ſiue ſint, vbi Illa aetas ſuum otium conſumere poſſit cum innocentia, aut haec cum quodam fructu iucunditatis: denique ſiue tutandis, ſiue ornandis moribus ſint repertae. Tu interea parum contentus neceſſario illo, ſed peruulgato, literarum vſu, adtuliſti ad haec genera ſtudiorum non magis ornamentum aliquod et dignitatem, quam inuidiae quaſi cumulum, cum vnumquemque noſtrum, qui ad ſingulas eruditionis ſpecies comparamur, tantum naturae benignitate, et induſtriae laude antecelluęris, quantum antecellas loco et conditioni. Ea exiſtimatione cum ſtatim floreres, petebaris a republica, non ab ea ornari petebas. Conſecutus es omnia honoris ac dignitatis praemia, atque ea quidem aetate, quae non in adipiſcendis honoribus, ſed in animo fingendo, ſollicita eſſe ſolet. Legationes arduas atque longinquas pro republica obiiſti, cum adhuc maturum videri poterat, de primordiis ciuilis ſcientiae, et de rerumpublicarum generibus, moribus et inſtitutis meditari.

Quam deinde aetatis partem transegiſti, aut laudibus vacuam, aut ſterilem felicitate? Non ciuiles rationes gloria caruerunt: non domeſticae gratia et fortuna. Tibi enim publicis licet et muniis, et honoribus innutrito, elargita eſt natura omnes elegantias priuatae felicitatis, quibus fruereris: elargita eſt etiam optimam artem fruendi. Natus ſummo genere, vtroque parente nobilitatus, eaque vſus conditione naſcendi, vt non honoribus, quos contulimus, auctus, verum ad eos condecorandos factus videreris, magna cum omnium ſpe, magnaque fiducia ad rempublicam gerendam acceſſiſti. Et quanquam, quae natura aut fortuna darentur, in iis rebus Te vinci poſſes aequo animo pati, vt dixit ille CRASSVS, ſi tamen vinci poteras, vtile tamen fuit reipublicae, ſicut Tibi glorioſum, tot quaſi pignora conſtantiae, in regem fidei, in rempublicam meritorum, in vtraque proſapia numerari, quot numerat CHRIERETORVM et GRANVILLORVM domus. Quid memorem Tuum ſummum maximumque honorem vultus, dignitatem oris, atque aetatis vegetam et indeflexam maturitatem?

tem: Quid multas magnasque neceſſitudines, vrbanorum officiorum frequentiam, et politiſſimas in agro ruſticationes? Rara illa et ſincera vndique felicitas, contigiſſe vni non magis in ſenatu eloquentiam, grauitatem in conciliis, in rebus agendis experientiam, quam in aditu facilitatem, elegantiam in congreſſibus, in ſermone leporem, humanitatem in amicitiis, maximam denique dignitatem maxima comitate temperatam? Nouimus, Te pari conſtantia res ſerias maximasque tractare, atque has noſtras elegantia: animumque Tuum ea celeritate hinc inde delabi, vt difficile eſſet diiudicare, vtrum maior eſſet in rebus imperii concipiendis, an exquiſitior, dum doctrinarum omnium fontes recluſeris, an demum incredibilior, quod vtramque laudem tam feliciter coniunxeris. Hinc non otium Tibi ſolummodo, ſed bene dixeram negotium, literarum luce diſtinctum. Attamen tanti interea non Tibi ſit vel Tuus ipſe DEMOSTHENES, neque ea, quam deſcripſiſti, methodo concinnatus, neque iis, quas comparaſti, ſuppetiis inſtructus, nequa ea, quam voluiſti, manu recenſitus, Te vt carere poſſet respublica; aut, vtilitatis communis impendio, Te nimium allicerent priuatae huiusmodi elegantiae. Sinito Te tamdiu a Tuo DEMOSTHENE diuelli, dum praeſentia curas: Iam dudum enim a Te prouiſum eſt, vt veſtra commemoratio in animis et ſenſibus poſterorum diuellatur nunquam.

Interea autem, dum Te illuc ſequitur, et in ciuilem vitam comitatur, gratulatio noſtra, neſcio, quod genus laudis et virtutis aut adriperem primus, aut cui inſiſterem lubentius. Memoremne PROVINCIAM, quam PRO REGE, in ipſo iuuentutis flore, adminiſtraſti, ſumma cum omnium exſpectatione aditam, et procuratam admiratione, et relictam deſiderio? Si domeſticas noſtras et magis proprias felicitates recolam, ibi meminiſſe oportet ſummam cum OPTIMO REGE gratiam, et noſtrae reipublicae rationes maxima animi conſtantia, incredibili ingenii vigore, optimo conſilio et ſapientia, feliciter et vigilanter ſaepius gubernatas. Meminiſſe oportebit, qualis quantusque fueris in ſenatu, et in conciliis; ſummam atque incredibilem gratiam grauitatemque ſententiarum, facundiam in voce, ſeueritatem affirmationemque in vultu, in oculis, habitu, geſtu, toto denique corpore naturalem quandam et ingenitam vim et eloquentiam. In negotiis publicis expediundis, quanta alacritas ſine trepidatione, quanta vigilantia, propemodum cum animi remiſſione coniuncta: In Quaeſtorum ſci-

harumque operis excitandis nouus et insolitus, sed reipublicae vtilissimus, ardor, sine strepitu, sine molestiis, et fere sine specie, diligentiae. In legatorum denique congressibus elucebat summa et maxima experientia, ea, quae cuiusque nationis vota et necessitates pene anteuerteret; maxima tamen vbique comitas, neque vlla per interpretem oratio.

Verum, vti oratio nostra a DEMOSTHENE exorsa tandem in eius editore desinat, abunde mihi gratulor, oblatam esse hanc opportunitatem, vbi vota publice nuncupare possim, vt hoc sedulitatis meae et diligentiae qualecunque monumentum, ita etiam perpetuum sit argumentum animi Tibi Tuaeque dignitati addictissimi. Nunquam autem illucescat ille dies, vbi vota, quae pro Te nuncupo, vtilitate potius extorqueri videantur, quam fide Tibi deberi. Neque interea haec eo dico, quo quidquam in hac nostra tenuitate, aut Tuis rationibus adiumenti, aut reipublicae emolumenti futurum esse arbitrer, verum vt palam declararem, id quod mea conditio patitur, et mores postulant, me nullius omnino beneficii, qualia multa in me contulisti, posse esse immemorem. Omnium autem nouissime, gratiae Tuae et commendationi debeo, quod iis adiutus, tantum apud optimum praesulem Lincolnienſem, morum et sanctitate pariter et elegantia spectabilem, valerem, vt munere illo honorifico, quo hodie apud eum fungor, me augere dignaretur: cuius ratione id mihi non solum oblatum est honoris, vt in eius et curarum et consiliorum quasi communionem admitti contigeret, verum etiam beneficii, vt tantam amicitiam excolere, et virtutem propius imitari liceret.

Vale, Vir Nobilissime. Vt gaudeas, vtque rem bene geras, ex animo comprecatur Dignitatis Tuae, honoris atque excellentiae studiosissimus, Tibique omni officiorum genere deuinctissimus,

Dabam e Coll. Diu. Iohan. Cantab. ipsis Idib. Decembribus Anno M. DCC. XL. VII.

IOHANNES TAYLOR.

IOHAN-

IOHANNES TAYLOR

Tertium hunc DEMOSTHENIS Tomum LE-

CTVRIS S.

Quae praefatus ſum olim, cum Leptineam in publicum emiſi, ea fere omnia hic repetenda eſſe arbitror. Nam vti tunc, quid in me praeſtandum receperim, ita hodie, quid praeſtiterim; ſimulque quid me impelleret, vt inſolito hoc ordine edendi vterer, qui nonnullis praeposterus videri poteſt, id vtique lectorem eruditum meis verbis aequum eſt edoceri. Qui profecto eadem opera intelliget, eam methodum, quam tum mihi in hoc opere exſequendo praeſcripſi, iam maxima fide et religione a me eſſe obſeruatam.

Eam igitur, quam dixi, orationem prodire iuſſi, et a ſtudioſo lectore verſari, vt perſpiceret meum in his Auctoribus euulgandis ſtudium et conſilium: vt haberet induſtriae meae quaſi pignus aliquod et teſſeram, vnde experimentum capere potuiſſet, quid de futura editione exſpectandum foret: maxime vero omnium, vt illud conſtaret, ſi quibus haec mea opera aut intempeſtiua, aut non neceſſaria eſſe videretur, ſc. non hactenus prodiiſſe editionem DEMOSTHENIS ea, qua par erat, fide et diligentia emaculatam.

Nam cum earum, quae olim emittebantur, pleraeque ex ſanis et veruſtis ſatis exemplaribus hinc inde erant depromtae, ſequebatur, vt, quod ſingulae vix perficere poterant, id ab omnibus collatis inuicem et diligenter inter ſe comparatis aequum eſſet exſpectare. Nimirum illa erat Francofurtenſium prouincia, qui, cum editionem Demoſthenis A. D. 1604. in ea vrbe procurarunt, omne illud, quod praeceſſerat, in ſuo opere complexuri videbantur. Membranas, vnde antiquiſſimae editiones excudebantur, ſuppeditarunt variae Italorum bibliothecae: Iam vero, cum Hieronymi Wolfii, tum Gul. Morelii opera, acceſſerunt variae lectiones, quas hic ex Gallicanis, ille ex Germanicis exemplaribus deriuauit. Verumtamen ſiue feſtinatione nimia, ſiue illud accidit incogitantia et temeritate,

siue denique eorum hominum ad tantas res exsequendas imbecillitate, nihil ab iis profectum est hoc nostro scriptore, eaque exspectatione dignum. Tantum enim abest, vt editiones antiquae sibi inuicem maturam lucem affunderent, vt aliquando et pessima fide, et indiligenti maxime manu exscriberentur.

Vt igitur meam qualemcunque operam tam vtili consilio admouerem, id, quod Francofurtenses illi in animo agitarunt, effectum autem non dederunt, in me recepi: eaque modestia, quae meos mores decet, ea tamen fiducia, quae mentem sequitur infiniti fere laboris conscia, lectori meo commendo hanc operis Demosthenici particulam vulgatis omnibus longe emendatiorem. Multum sane ad hunc nitorem priuatim contulit Aldus cum P. Manutio Fil., Bern. Felicianus, qui fuit homo accuratissimus et diligentissimus, deinde Dion. Lambinus, omniumque laboriosissimus Hier. Wolfius, cuius editione vtor. Hi mihi omnem istam, quae in medio iacebat, laudem fere praeripuerunt; reliquerunt arduam istam prouinciam, sc. vt eorum demum et industriae et solertiae aliquid adderem, quod lectorem eruditum promereri poterat.

Editiones igitur istas binas a Manutiis, tertiam a Feliciano procuratam, necnon luculentam illam ornatamque, sed, quod dolendum est, minus accurate impressam, quam excuderunt Parisienses, opera potissimum D. Lambini, eas vtique omnes verbo tenus diligenter et sollicite excussi: neglectis duabus Heruagianis, quarum vnam ex Aldina, alteram ex Veneta Feliciani, clandestino consilio deriuari comperi. Proximum erat, vt Codd. MStorum opem implorarem: quot autem ii qualesque fuerint, quos vel precibus vel gratia hactenus adhibere poteram, deprehendet bonus lector ex syllogo isto siue catalogo, quem huic allocutioni subieci. Porro neque contemnendae erant interpretationes, siue pristino latinorum sermone, siue recentioribus, quibus hodie vtimur, a variis concinnatae. Eas autem duplici consilio euoluebam, cum vt earum auctoritate motus, adnotarem, si quando in vertendo minus feliciter cederet Wolfio, qui tamen istam prouinciam improbo labore, nec minori laude administrauit: tum vt veritatem lectionis in textu Demosthenico forte fortuna elicerem; siquidem antiquiores interpretes

terpretes, longe secus ac hodierni, saepissime vetustissima exemplaria in vsus suos sedulo conquirere, eorumque fidem in vertendo sequi solerent. De Demosthenis autem interpretibus, qui cum numero sint plures, linguis et laude diuersi, commodior erit dicendi locus: ad notarum delectum propero. In ea autem operis parte, praeter Wolfiana pene omnia, (recisis pauciſſimis, immo nullis) vbi textus laborare videretur, aut Codd. discrepantia quidquam conferre ad eius aut nitorem, aut sanitatem, ibi consilium meum admiscui. Id autem quale fuerit, neque mei est loci differere, neque, si id summopere voluissem, iam fuisset integrum, cum iudicio communi me meamque in ea re existimationem penitus submiserim. Porro autem, quaecunque in eruditorum scriptis ad auctorem nostrum vel elucidandum, vel emendandum quidquam momenti habere viderentur, sedulo inuestigaui. Postremo plurimum acceptum refero humanitati et doctrinae summorum et praestantissimorum hominum, Ier. Marklandi, et Iacobi Iurini, quorum amicitiam impense colere, atque operam egregie in Demosthene nauatam maximi semper facere, et soleo et debeo.

His adiungam licet operarum Typographicarum curam, meamque in ea causa non vulgarem sollicitudinem, aut contemnendam diligentiam; characterum elegantiam, et paginarum accuratam conuenientiam. Curaui omnium primus, vt, qualis foret ratio exarandi et distinguendi Graeca, talis quoque in Interpretatione Wolfiana religiosissime adhiberetur; quantum id fineret vtriusque linguae, Graecae sc. et Romanae natura et proprietas. Siquando occurrant (occurrunt autem saepenumero) verba, quae legitima vocari possunt, leges sc. populiscita, testimonia, ritus, aut istius generis monumenta, ea omnia vtrobique literis maiusculis discriminari volui. Cum et in iis causae ipsius rationes saepissime contineri sensi, et praeterea eo consilio quendam quasi Thesaurum, siue repertorium iuris Attici lectori meo ob oculos repraesentatum iri credidi. Postremo autem omnium, flexus istos et diuerticula orationis (incisa maiora, siue paragraphos vocant) noua quadam ratione distinxi, non pari verborum clausula, aut aequali orationis portiuncula, vt illi solent, dimensus, sed argumenti potius pondere, et locorum, quos vocant, varietate; de eorum prolixitate, aut breuitate contra parum sollicitus. Istiusmodi ergo periodi vbique a li-

tera maiuſcula ordiuntur. Ita ſane prouiſum eſt, vt nec ea abeſſet vtilitas, quam nonnulli ex tali diſtinctione expetiuerunt, neque, textum identidem interpellando, fuus a pagina decederet nitor.

Non autem inconſulto prima egreditur haec orationum Demoſthenicarum diuiſio, quam Wolfius tertiam conſtituit; in qua etiam parte noſtrae pariter editionis demum erit reponenda. Scilicet id factum eſt auctoritate praecellentiſſimi atque honoratiſſimi Viri, cui non ſolum cunctas huius editionis, verum etiam vitae meae atque officii rationes merito ſuo maximo lubens ſubmitto. Cum enim vnusquisque tomus ſeriem orationum complectatur, quae et argumenti natura, cauſarum ratione et genere orandi a caeteris ſunt diſtinctae, et ſuis quaſi limitibus circumſcriptae; et parum idcirco referret, quo ordine vnumquemque aut typis mandarem, aut denique euulgarem: cum hoc, inquam, eſſet integrum, ideo maluit Vir nobiliſſimus, vt has orationes emitterem primas, quae, cum caeteris nullo genere laudis cedant, tum etiam eiusmodi ſint, vt nouitate quadam lectorem eruditum delectare poſſint. Accidit enim, id quod infinita fere experientia cognouimus, vt vnusquisque pene in iis orationibus, quae remp. et ciuitatis rationes ſpectant, occupatus et quaſi concluſus detineretur; pauciſſimi autem neſcio qua inertia ſe produci ſinerent vel ad contemplandam eam ſubtilitatem, quae in Leptinea enitescit, vel impetum illum et violentiam, quae in Midiana dominatur; neque porro intelligerent, quibus aculeis, quam arguta oratione, et quanto eloquentiae flumine, perniciosis legibus, cuiusmodi erant illae ab Ariſtocrate, et a Timocrate rogatae, eloquentiſſimus ille ciuis, reip. cauſa, reſtitiſſet.

Volumen interea II., ſiue tomus ille, qui Aeſchinis orationes tres, et duas Demoſthenis ἀντιπαίλους, ſc. de perperam obita legatione vnam, alteram de corona complectitur, magna ex parte iam eſt abſolutus. Qui vbi confectus fuerit, ſimili lege et conditione faxo vt diſtrahatur.

Monendus es porro, amice lector, nobis iam inſtitutum eſſe ſecundis conſiliis, quae aliquando ratione vincunt, telam hanc, quam texere occoepimus, in quinque ſiue partes, ſiue volumina diſpeſcere. Autor ipſe, non Wolfiano magis conſilio,

consilio, quam genere concionum, quadrifariam distribuitur. Quo igitur absoluto, tomus ille postremus accipiet, inter alia, monumenta, quae Vett. scriptores de vita, scriptisue Demosthenis etc. literis consignarunt: Vlpiani, aliorumque, quae comparari possunt, scholia ad textum accommodata, et a mendis repurgata: nouam adnotationum seriem, si qua forte occurrant vel explicatius confirmanda, vel in melius mutanda: MStorum lectiones varias, quas in notis nostris non attigimus: Indicem denique atticum locutionum vberrimum atque accuratum.

Patiatur aequo animo lector meus se a me denuo obsecrari, vti nolit vel MStorum, si qua fuerit, notitiam, vel in Demosthenem obseruatorum vsum mihi inuidere. Vtriusque generis exempla plurima, currenti, vt aiunt, rota, lubenti et gratissimo animo me accepisse praedico. Me interea measque curas fauente animo, quisquis es, accipito, neque nescius esto, me in iis, quae fidem, modestiam, aut sollicitudinem desiderant, Demostheni non defuturum.

CONSPECTVS EDITIONVM manuscriptorumque, vna cum notis, quibus, compendii gratia, designantur.

Ald.] Editio Demosthenis Graeca, Venetiis procurata ab ALDO PIO MANVTIO, A. 1504. Fol. Iuxta istud exemplar descripta erat Editio Basileae impressa ab Heruagio 1532. Fol.

Felician.] Editio Graeca, rara et emendatior, quam curauit I. Bern. FELICIANVS, impressit autem Venetiis Franciscus Bruciolus 1543. 8. Hanc etiam, ne literula quidem immutata, typis suis exprimi voluit Heruagius, Bas. 1547. 8.

Manut.] Editio Graeca, satis accurata et melioris notae, quam dedit PAVLVS MANVTIVS Venetiis 1554. 8.

Morel. Benenat. Paris. Lutet.] Pulcherrima et luculenta Editio Graeca, ex Aldina expreſſa, et cum plurimis Codd. MStis in bibliotheca Regia Pariſienſi collata. Eam vtique inchoauit GVL. MORELIVS, Typographus Regius, interniſſam vero, ſiue ob inteſtinum bellum, ſiue Morelii obitum, poſt decennium elapſum redintegrauit Succeſſor eius I. BENENATVS: cuius rogatu Dion. LAMBINVS Monſtrolienſis Editioni inuigilauit, ſuasque notulas ad finem operis adiecit. Par. 1570. Fol.

MSS. Ald.] Lectiones variantes, quas ex Codd. quibusdam MSS. Aldus Manutius ſuae Editioni ſubtexuit.

MSS. Felic.] Lectiones MStorum, quas ſimiliter ſuae etiam adiecit Felicianus.

MSS. Manut.] Iterum eae, quas P. Manutius.

Codd. Regg. vel Paris.] Octo exemplaria in bibliotheca Regia Pariſienſi adſeruata, quibus vſus eſt Morelius ad editionem Lutetianam adornandum. Eorum notitiam, quam ille nobis inuidit, mea opera deprehenſam, Lectori erudito hic proponam: ſcil.

α.] Siue Codex Morelianorum primus eo vtique indice in margine eius editionis notatus, locum habet hodie in bibliotheca Regia 2190. Plurimas Demoſthenis orationes complectitur cum Scholiis, ſiue gloſſis, hactenus ineditis. Videtur ſeculo decimo ſexto, aut eo circiter fuiſſe exaratus.

β.] Hodie 2189. Codex probus, ſeculi vndecimi. Orationes paulo plures complectitur, quam praecedens. Praemittitur Vita Demoſthenis anecdota, a Zoſimo Aſcalonita conſcripta: alia rurſus ab anonymo quodam. Eas vtique ad meos vſu deſcriptas quinto huius operis volumini reſeruaui.

γ.] Hodie 2270. Continet duodecim orationes, anno 1480. deſcriptas.

δ.] Exemplar iſtud, quantum elicere poſſimus, duarum tantum eſt orationum, ſc. de falſa legatione et contra Midiam.

diam. Quem locum hodie obtinet, qua aetate descriptum, aut qua demum sit praestantia, perueſtigare nequeo.

ε.] Hodie 2188. codex optimus, in quo totus Demosthenes describitur, seculi decimi tertii.

ζ.] Hodie 3276. Exemplar recens, vtpote seculo decimo sexto exaratum, continet orationes in Leptinem, de corona et de falsa legatione.

η.] Codex praestantior, seculi duodecimi. Videtur hodie ita designari, sc. 2772.

ϑ.] Hodie 2187. Plura complectitur. Codex, vti a Viro doctissimo describitur, cum optimis numerandus, duodecimo seculo exaratus.

Obsop.] Exemplar admirandae vetustatis, verbis vtor Obsopoei. Illud vtique Anno 1533. cum editione Aldina contulit Vir ille eruditus, multaque inter conferendum scite obseruauit. Ea primus protulit Hieron. Wolfius, qui exemplar Pannonium nominare videtur.

Aug.] Exemplar et aetate et fide spectatissimum, ad ciuitatem, quae Augusta Vindelicorum dicitur, pertinens. Demosthenis fere omnia complectitur. Excipiuntur enim solummodo epistolae, orationes funebris et amatoria, exordia concionum, et priuatae orationes quinque. Codicem illum in Wolfii vsum ad minorem Heruagianam diligenter exegit Simo Fabricius Marcopibertanus, Francus. Vide Hieron. Wolfii literas nuncupatorias ad Senatum Augustanae reip. datas, literas item Simonis Fabricii, huius codicis variantibus praefixas, pag. 1420. Editionis Francofurtanae: porro autem, Reiserum, Hoeschelium, et Ebingerum, qui de bibliotheca istius ciuitatis commentati sunt.

Ital.] Codex Italicus, atque haud scio, annon ex ditione Veneta, cum editione Aldina comparatus. De quo nihil praeterea Francofurtenses, qui videntur primi adhibuisse.

Vindob.] Codex Augustissimae Vindobonensis Bibliothecae, Nesselio philosophicus graecus Par. IV. N. LXX. bombycinus,

bycinus, et bonae notae, in folio, constans foliis ducentis triginta nouem. Liber ille, qui plurimas orationes complectitur, diuersae est aetatis: Nam post orationem de Rhodiorum libertate incipit perantiquus character decimi circiter seculi, quo caeterae deinceps orationes hoc codice comprehensae exarantur. Hunc gratia et interuentu Nobilissimi Comitis GRANVILLII, in vsum meum accuratissime contulit Dominicus Bricherius Columbus I. F. Patricius Finarienſis.

Baroc.] Codex Baroc. Num. LXXIII. tredecim circiter orationes continens cum epistola prima. Scribitur in charta bombycina, foliis ducentis sexaginta duobus, atque ad seculum fere decimum tertium aut quartum assurgit.

Lindenbrog.] Codex optimus, sed incertae patriae, cuius varietates decerpsit Fred. Lindenbrogius, atque sedulo ad oram adnotauit posterioris Heruagianae, in bibliotheca reip. Hamburgensis adseruatae. Apographum istud debeo humanitati I. Christiani Wolfii in ea vrbe Professoris celeberrimi, qui in me immerentem plura vltro indicia animi beneuoli contulit. Neque praetereundum est, quod nuperrime aliud simili ter apographum eiusdem codicis ad eandem pariter editionem adnotatum humanissime ad me transmisit Vir praestantissimus Kenneth Mackenzie Iuris Caesarei in academia Edinburgensi Professor: Cuius studium et beneuolentiam hac grata animi mei significatione carere nolui.

Ven.] Codex, vt constare posse arbitror, Sancti Marci Venetiis. Variantes excepit Vir industriae et fidei summae Petrus Pithoeus, cuius in remp. literariam merita declarabit tibi Thuanus Historicus: Ex Aldino exemplari in bibliotheca Bodleiana Oxoniis, cui ea adleuerat Pithoeus.

Bodl.] Variae lectiones, notae et obseruatiunculae, desumtae e margine Exemplaris Heruagiani prioris, in eadem bibliotheca.

Cant.] Annotatiunculae, vt credi par est, Claudii Groularti (de eo vide Praefationem Lysiae, pag. 15.) ex Aldino exemplari in bibliotheca Regia, quae est Cantabrigiae.

His

His subnectam licet Codd. qui mihi magno vsui et adiumento fuerunt, licet ad hunc tomum non pertineant. *Voss. Baroc. 2. Baroc. 3. Laud. Mead. Locker. Coislin. Reg. 1. Reg. 2.* etc. *Bern. Mor.*] Siue sint ii, qui concionum nonnullas, quas Demosthenes in Senatu habuit, complectuntur: Philippicas intelligo, vel quasdam de isto grege. Ex iis nactus sum Vossianum, Baroccianos duos, Laudianum etc. Siue sint ii, qui Aeschinem solum descriptum habent. In qua familia primus memorari debet codex Viri praestantissimi et a me multum colendi R. Mead Archiatri. In eo exarantur tres eius orationes, cum epistolis duodenis, nimirum omne, quod de isto homine ad nos peruenit. Codex doctissimi viri I. Locker. Londinensis, orationem contra Timarchum et Olynthiacas duas habet, et est bonae frugis plenus. Plurimum etiam me debere profiteor gratiae et humanitati domini Richardi Ellistii, τοῦ μακαρίτου, de literis ipsis, iisque, qui literis bonis operam nauant, bene meriti. Huius enim gratia excussi mihi sunt Codd. Parisienses, in quibus Aeschines ille describitur, veluti Coislinianus num. CCXLIX. membranaceus, decimi plane seculi: ex Regia bibliotheca itidem plures, sc. numero, 2778. 2775. 3273. 3279. Deinde excerpta quaedam ex MStis ignotis, quae in Aeschine suppeditarunt orae librorum vel Edu. Bernard. in Bibl. Bodl. Oxon. vel I. Mori Episcopi Elienſis in Regia Cantabrigienſi.

Harl.] Codex Harleianus adseruatur in bibliotheca Illustr. viri Edu. nuper Comitis Oxonienſis, qui, cum viueret, me amicitia sua multisque animi beneuoli argumentis auctum esse voluit. Eleganter quidem scriptus, antiquus et bonae indolis. Vltra orationes publicas (sunt autem illae praeter Philippicas etc. orationes Aeschini oppositae) non progreditur: Et eo fane termino plurimos Codd. MStos concludi sensi. Liber ille quondam ad Ecclesiam Ripponensem in agro Eboracensi spectabat.

Codex Iacobi Harris Sarisberienſis, Armigeri, Viri non solum literarum elegantia, verum omni genere laudis praestantissimi. Pertinebat olim ad Eman. Martinum Decanum Alonen-

Alonenſem, cuius deſcriptione vtor, ſumta ex eius epiſtolis VI. 12. „Codd. porro manu exaratos nactus ſum aliquot — Alter antiquorum Rhetorum ſelectas orationes. [continet] vt Demoſthenis, Ariſtidis, Himerii, Hyperidis, Libanii: cui adiectae ſunt Philoſtrati vitae Sophiſtarum et Platonis Gorgias. Videtur autem hic codex fuiſſe olim Nicephori Gregorae, vt oſtendit eius chirographum in interiore tabula hinc inde ſcriptum. Quo etiam nomine permagno a me aeſtimatur.„ Hactenus ille. Codex eſt Pergamenus, et melioris notae, et eaſdem fere, quas ſuperior ille Harleianus, complectitur orationes, nempe quas publicas vulgo nominare ſolent. Ex eo nactus ſum ſolummodo Variantes Philippicarum IV. Nam cum MS. ille beneficio Viri amiciſſimi ad me Cantabrigiam mitteretur, vt caeterarum, quae ſupererant, varias ipſe αὐτολεξεὶ excerperem, in itinere, mala quorundam fide, interceptus eſt, et ex eo tempore diu fruſtraque a me quaeſitus: ſiue imprudentia, ſiue conſilio et dedita opera ſit diſcerptus. Hunc SI QVIS adhuc, nec prece noſtra, nec pretio delinitus, domi in pluteo CONCLVSERIT, VEL quouis modo FRAVDEM FAXIT, DEAE FIDEI SACER ESTO.

IO. IA-

I. IACOBI REISKE

ANNOTATIONES

AD

DEMOSTHENEM.

IO. IACOBI REISKE

AD

ANNOTATIONES SVAS DEMOSTHENICAS,

ET AD

SYLVAM VARIANTIVM

IN

LIBRIS DEMOSTHENICIS LECTIONVM,

PRAEFATIO.

Ius et fas vtique fuerat, aeque lector, his modo absolutis Wolfianis atque Tayloranis a me subiecta protinus, meisque ipsius annotationibus praemissa fuisse haec duo. 1. Tourelli ad plerasque Philippicas et ad orationes, alteram Aeschinis in Ctesiphontem, seu contra coronam Demosthenis decernendam, et alteram aduersariam Demosthenis pro Ctesiphonte et pro corona sua. cur Tourellus orationem de male gesta legatione annotationibus illuminare insuper habuerit, haud constat. 2. Wolfianam reliquiarum demosthenicarum interpretationem. Verum grauissimae causae volenti interceſſerunt, haec primo loco, quod satisfaciendum tandem aliquando esset eorum, quos diutius sustinere, neque aequum, neque honestum, neque excusabile fuisset, nam adhuc dum prorsus negatum fuit satisfacere, flagitationibus; quorun-

dam etiam ſuſpicionibus erat occurrendum, ſi qui fuere, qui ceſſationem atque dilationem editionis annotationum mearum pro larua iactantiae et impoſturae habuiſſent. Aequi omnes vltro fatebuntur, ſi viam tenere vellem, cui vt adſtringerer in programmate Anno 1768. edito, promiſeram me cauturum, ſecundum Demoſthenem ſtatim reliquos oratores fori attici vno tenore fuiſſe edendos. id quod profecto halitu oris confici non poterat. Cum Demoſthene ſimul annotationes omnium measque dare, textui ſubſtratas, non ſinebat anguſtia chartae; nam ſic ſaepiſſime ſenae ad octonas paginae, omni prorſus vacuae oratione demoſthenica interceſſiſſent reuoluendae; quae res moleſtiſſima fuiſſet, praeſertim Demoſthenem legenti, cuius periodi tam extentae et tam implicatae vno conſpectu perluſtrari, et vno ſpiritu perlegi volunt. Demoſthenes in forma tam minuta, cuncto inſtructus apparatu, ſtatim textui ſubſtrato, ſolus octo ad decem volumina impleſſet. Alius teneri modus in oratoribus minoribus poterat, quorum eſſet alia dicendi ratio, minorque ad eos annotatorum, et ſaepe plane nulla copia. Praeterea, cum Demoſthenes et minores excuderentur, ſperabam futurum, vt ad eum ornandum nouae, unde vnde, copiae aduenirent, mihique otii tanto plus ſuperfuturum mea demoſthenica expoliendi et locupletandi; quod otium mihi praeter ſpem negatum fuit. Citius ergo, quam nunc, huc peruenirı non poterat, ad facultatem puta mea demoſthenica in publicum proferendi. Quae quanti ſint facienda, cuiusque eſt exiſtimare, quem iis vti ad lectionem Dem. iuuabit. Quam mihi cruda, impolita, illaborata ipſi videantur, in praefatione ad primum volumen huius apparatus critici iam conqueſtus ſum. quo accedit in cumulum malorum hoc ingens malum, quod, quo tempore annotationes meae mihi e vetuſtis

ſchedis

ſchedis expromendae, excutiendae, inter transſcribendum locupletandae, alias decurtandae atque contrahendae, denique variis modis digerendae atque transformandae et retractandae eſſent, incideret haec opera, virum gnauum et vegetum poſtulans; in tempus tam iniquum, vt per totam aetatem meam iniquius aliud numquam attigerim. Iam complures annos moleſta et inſidioſa (nam pertinax et rebellis erat) tuſſis vires meas labefactarat. Iam ab ineunte hoc vere ad hoc diei ſaeuit, fibras pulmoneas erodit, euellit, exſcreat, radices vitae meae conuellit, et dilaniat. Qua mali diuturnitate et ſaeuitie tam ſum fractus, et exinanitus, et eneruatus, vt vix in cubiculo vel lecto (nam ſic loquebantur veteres, ſed hodierni, hanc latinitatem haud capientes, in oeco vſurpant, literulis exercendis conſecrato) rectus et conſtans inambulare poſſim. Hoc eſt illud iniquiſſimum tempus, quod dico, quo oppreſſus annotationes hoc volumine comprehenſas conſcripſi, et variantes, dudum ante collectas, auxi. Habebunt in aeſtimanda mea opera demoſthenica aequi arbitri horum incommodorum et humanae infirmitatis rationem.

Iam ſeorſim mihi de Tourello adhuc nonnihil eſt admonendum, antequam vlterius procedam. Magna vtique ſunt meritoque celebrata Tourelli de Demoſthene merita. Sed, vt orator diſertus magis, qui erat, quam vt ſubtilis criticus, Demoſthenem tractaſſe mihi viſus eſt, et in colligenda materia annotationum hiſtoricarum maiorem induſtriam, et in extricandis nodis chronologicis atque genealogicis ſolertiam, quam in perſpiciendis ſententiis obſcuris, aut mendis corrigendis ſagacitatem atque felicitatem approbaſſe. Saepenumero a ſententiis oratoris ita late aberrauit, vt conſtet, eum, cum e coniectura vertiſſe, tum graece neſciſſe. Homo Tayloro in ſedulitate oratoris hiſto-

ricos et chronologicos ſcopulos tollendi ſimillimus, a reliquis eius vitiis, putidae et caliginoſae dictionis affectatione, vanitate et arrogantia ſcholaſtica, venatu et venditatu minutiarum liber, humanior atque liberalior, vt Francum decebat. Opera eius in his noſtris terris inuentu rariſſima multi emtorum mei operis, de quo certiſſime mihi conſtat, ſummas mihi gratias habituri eſſent, ſi liceret ipſis per me Tourelliana hoc in volumine legere; quorum emtorum bona pars magis annotationibus hiſtoricis, quam criticis ducitur. Et ſolas Tourelli annotationes cum ſummariis, cuique orationi praemiſſis, ſine francica orationum verſione, ſi edidiſſem, id quod iam parabam facere, videntur illae parum vltra alphabetum impleturae fuiſſe. verum, re diligentius penſitata, viſum eſt ab hoc propoſito deſiſtere; ne meae materiae, cuius tantum ſuppeteret, in tanta ſpatiorum anguſtia, quam Wolfiana atque Taylorana mihi reliquam fecerunt, locum prorſus praecluderem. deinde noram, iam dudum permultos deſiderium mearum annotationum aegerrime ferre, quos diutius ſuſpendere nefas fuiſſet. porro noram, homines copiis librariis affluentes queri, ſi cogantur eadem rurſus emere, quae iam dudum in forulis habent, diuites nempe illi atque beati, de aliorum penuria ſecuri. tum Tourelli quicquam redditurum nusquam receperam. Alias pari iure etiam Luchefini commentationes fuiſſent recudendae, quae Tourellianis nil cedunt, et neſcio, an quodammodo quoque praeferendae ſint, nihiloque crebriores inuentu his in terris ſunt. Praeuidebam quoque, non poſſe fieri, quominus coeptum hoc meum deteriorem in partem acciperet Athanaſius Augerus, V. C. Profeſſor eloquentiae Regius in Collegio Rothomagenſi, a quo breui poſt Demoſthenem vniuerſum francice redditum et hiſtorice criticeque illuminatum exſpectamus. Cui vt totum

totum Tourellianarum reliquiarum arbitrium ſaluum et intactum relinquerem, ius et fas poſtulabat. Sed ad rei caput tandem deuenio. Reliquiae hae Tourellianae ne dignae quidem ſunt recudi. Scatent ſcoriis, quas eliquari par fuiſſet. quae res neque otii, neque ſtomachi mei eſt. Vix tertia earum pars ad Demoſthenem proprie quicquam facit. reliqua miſcellanea, triuialia, neſcio quam vera, e Morerio, Baudrando, ſimilibus promtuariis, corraſa, et veluti ſcopis conuerſa. quamquam hoc ad inuidiam bono viro faciendam dictum nolim, aiens, me hoc non explorata re, néque certa ſcientia fidentem, ſed mera probabili ſuſpicione ductum dicere. Inquirant, quorum intereſt hac in re certam veritatem deprehendere.

Wolfianam item interpretationem latinam Demoſthenicarum reliquiarum multis de cauſis perquam expediſſet, atque neceſſarium fuiſſet reddi; optauique ſaepius me mihi ſpatia ampliora primitus ſtatim fixiſſe. Verum ne ipſe quidem praeuidere poteram, materiam inter manus vita quaſi ſuccreturam eſſe; tum ſi emtores ad opus XV. voluminum inuitaſſem, ecquem non abſterruiſſem? Porro ſi recudenda interpretatio Wolfiana fuiſſet, non ſola mera, intemerata, debuiſſet repraeſentari, ſed etiam annotationes criticae ei ſubſterni, quibus lapſus eius benigne indicarentur, et blande caſtigarentur; quemadmodum Sylburgius in Dionyſio Halicarnaſſ. Lapi atque Gelenii interpretationes recenſuit. Quae opera vt eſt perutilis et perneceſſaria, ita a mea perſona abhorret, qua de repluribus alio loco expoſui. Annotationes ad Dem. meas conſcribenti mihi ſi libuiſſet, aut potius licuiſſet, Wolfianam interpretationem inſpicere, nullum dubium eſt, quin ea mihi largam materiam diſputationum fuiſſet praebitura. verum neque allubeſcebat aegrotanti, neque alias iucundum erat praeceptorem et cenſorem

agere, otioque non abundabam; (nam intra paucas hebdomadas illas, quibus Wolfianarum et Tayloranarum annotationum ea pars, quae volumine hoc Apparatus secundo exhibetur, sub prelo sudaret, annotationes meae ad Philippicas, ad or. pro corona et or. de falsa legatione, cum hac praefatione, mihi fuerunt, animoque corporeque misere languenti, conscribendae, ne operae feriarentur. denique cauendum erat, ne materiae alienae luxurians copia locum domesticis meis copiolis praeriperet.

His de omnibus ergo siue addendis, siue excludendis videbit atque pro arbitratu suo videbit is, qui olim aliquando nouam Demosthenis et oratorum minorum editionem super huius meae fundamentis condet, vbi deficientia supplebit, et disiecta membra colliget atque coaptabit. Meis de annotationibus quod nouum hoc loco, praeter illa iam passim locorum alibi dicta, dicam, paene nil habeo. Ab homine conscriptae sunt, e valetudine torpente et paene ad omnia nauseante; ab homine, non ventosam multifariae lectionis gloriam venante, sed quem non puderet, vbi lectorum quorundam videretur e re fore, etiam ad minuta et paedagogicalia descendere; qui contenderet, locorum obscurorum sententias, sine odio, sine obtrectatione cuiusquam, simpliciter et sine ambagibus, quibus posset verbis planissimis enucleare et declarare. Quos mutaui locos, quosue correxi, siue mea, siue librorum auctoritate fidens, eos diligenter et religiose indicaui. Auctores vbi nullos prodidi, simpliciter *correxi* dicens, ibi correctionum auctores sunt codices, siue manu scripti, siue dudum typis excusi; quorum nomina in variantibus lectionibus, lector, inuenies. Correctiones rursus ab ipso memet profectas, praeterquam quod in ipso textu asteriscis insigniui, in annotationibus quoque nominatim

tim quibusque locis caui admonere, quid meum esset; et causa mutationis vbi minus aperta videretur, eam mutationem paucis verbis purgare atque approbare contendi. Vineta mea memet caedere haud puduit. In Wolfii et Taylori metalla ne inciderem, sedulo caui, quamquam non vbique locorum effugi imprudens cum his, aut cum Marklando, collisionem inuitam. Locos Scholiastarum ad Hermogenem crebrius recitaui, non quo bonarum doctrinarum atque nouarum et inauditarum summique faciendarum pleni essent, sed quo collectio haec Aldina inuentu rarissima est, cuius vsuram Ernestius, senior, V. C. Theologus et literator nobilis, praedicatione mea maior, mihi concessit, si quis forte literatus ad horum Scholiastarum et ad veterum technicorum, seu rhetoricorum, qui secundum Aldum typis nunquam renouati sunt, incitaretur studio recoquendi. Haec ferme forma est mearum ad Dem. annotationum, quorum pars nunc in hoc secundo Apparatus volumine prodit, reliqua in tertio prodibunt, si per fata licebit, inseruitura lectorum vsibus, et obnoxia futura censorum aequitati aut maleuolentiae, intelligentiae aut imperitiae et temeritati. Iam supereſt, vt de variantibus lectionibus dicam, quae meis ad demosthenicam quamque orationem annotationibus subiectae sunt.

Negotium spissum et perquam molestum, ob indiligentiam veterum, vnde suas lectiones hausissent, dilucide et certis atque indubiis notis et nominibus designandi. Dubitabam itaque initio, num meliores tantum lectiones e farragine mearum schedarum deligerem, an totum effunderem. Fuissent, qui illud laudassent, sed erant contra multo plures, qui hoc malebant. Et praestat vtique semper in eiusmodi re, atque tutius est, liberalitate donandi, quamuis insint, quibus vti nequeas, quam parcitate peccare; quorum il-

lud fidem tuam teſtatur, vtut lectori operam deligendi relinquat; hoc de diligentia iudicioque tuo dubium relinquit, et arrogantiam tuam prodit, quaſi lectoribus tuis haud ſatis multum ſagacitatis ineſſe credidiſſes, qui delectum ipſis praeripuiſſes. Et profecto ante omnes primo mihi delectus hic durus et anceps fuit, vt ſaepe, promerem an premerem aliquam lectionem, ambigerem. Tentabam opus, ſed progreſſus vſque ad p. 24. rurſus abiiciebam moleſtum et infructuoſum conatum. et praebeo hic quaecunque olim in ſchedas congeſſeram vndecunque lectionum demoſthenicarum. At hoc nolim tamen, hanc crudam molem, ſic vt nunc eſt, vel auctam etiam, per omnes, quae poſtmodum exſiſtent, editiones Dem. maiores, prouolutari. Vnam ab aliquo viro docto noſtrate, aut in Belgio, vel Anglia, condi editionem, in qua mea haec tota, ſed reformata, cum cuncta hac ſylua variantium, eaque etiam, cum e libris bonis, tum ex editionibus aliorum veterum auctorum, aucta verbatim reddatur, id tantum abeſt vt nolim, vt potius in votis habeam. Verum ea ne mera recuſio, ſeu recantatio intra paucos annos eſto, antequam mea exemplaria diſtracta ſint, quare magna calamitas rei meae familiari, et magna mihi iniuria inferretur, ſed reformatio et digeſtio multis annis agitata, induſtria et felicitate colligendi, acrimonia et veritate iudicii perfecta, ſic tamen vt a me ſcriptorum ne ſyllabam quidem mutet, ſolummodo errores in annotatiunculis cuique loco addendis demonſtret atque corrigat, deficientia addat, et partes operis nunc diſtractas copulet in melioremque ordinem redigat. Poſt editam eiusmodi plenam omnibus numeris abſolutamque editionem, acquieſcant poſtmodum Demoſthenis lectores ſeuero et acerbo lectiſſimarum lectionum delectu, a viro docto in minore quadam editione faciendo.

In nae-

In naeuis collectionis meae variantium hunc videntur multi esse numeraturi, quod auctores vulgatae nusquam ediderim, sed solummodo auctores lectionum a vulgata discedentium. Vulgatam appello vbique Morellianam, ex Aldina expressam, nisi vbi Morello visum fuit ab ea discedere. Fuerat id quidem profecto non inutile, sed infinitum in modum laborem meum et molem operis duplo exaggerasset. Ipse in naeuis hunc pono, quod lectionem Wolfianam non indicauerim, cum editionum superiorum nulla consentientem, sed aut Felicianae vestigia prementem, (quod vellem vbique factum esse) aut, id quod dolet multo saepius factum, coniecturas paene omnes Wolfianas pro verbis Demosthenicis subiicientem. Taylorus hanc lectionem Wolfianam, maculosam et infidam, recudit, neque tamen in annotationibus eam siue examinans, siue explanans, repetit, vt cum mea editio exemplum aliud repraesentet, lector, Wolfiana aut Taylorana caens, ignoret, quid lectionis Taylor seu defendat, seu impugnet. Cui malo citius occurrissem, si praevidissem. sed nunc demum post excusas Taylori annotationes deprehendo, Taylorum obseruans satis habere loci cuiusque a se in annot. agitati primam quamque vocem ponere, cum addito κ. τ. λ. quae res lectori operam tonum quemque Dem. reuoluendi imponit. Molesta vniuerse res est, in Taylorana annotationes non textui, sed orationis cuiusque calci subiectas esse, vnde incommodum exsistit, vt necesse tibi sit, ad locum quemque librum reuoluendi horsum prorsum. Taylorus nempe typographo primum dabat excudendam orationem quamque seorsim. tum absoluta cuiusque impressione, cessandum erat operis ad annos. mittebat orationis cuiusque folia a prelo vda ad Marklandum rusticantem. hic remittebat, vbi margines suis annotatiunculis conscripsisset, quaerus, et

defectum librorum, et hominem in Demosthene hospitem produnt, ad gerendam vocatum prouinciam, quam prorsus ignoraret. tum Taylor interim ipse suas annotationes elaborabat. quo facto excudebantur. et tum noua rursus oratio, in qua eadem voluebatur rota. vnde mirum non est, illam editionem ad tot annorum diuturnitatem extractam esse. Nobis, qui Carteretis Granuilliis caremus, sumtuum in typos et chartas largis administris, non licet tam lentis et otiantibus libros nostros edere, sed e paupere peculio nostro sumtus ipsi erogantes necesse habemus accelerare et vrgere cuiusque voluminis excusionem, et chartas confestim aere mutare. Sed in viam redeo. In tam immani sylua lectionum facile factu fuit, neque debet mirum cuiquam videri, vt a me subinde erraretur in edendis seu nominibus codicum, quos cito, praesertim iis, quos ipse non vidi, vt e. c. Harleyanum, pro Harrisoniano, quam culpam vt alienam non praesto, cum Taylor ipse in schedis non satis diligenter ista distinxisset, aut in numeris codicum, vt quintum pro sexto e. c. appellem. quae culpa profecto noxa caret. quotus enim est quisque, cui liceat istos codices adire atque euoluere? Non vbique a me annotatum esse, vbi ἅπας, pro πᾶς, aut simile quid, aut vocabula transposita reperissem, spero laudem potius inuenturum, quam in vitium incursurum esse. Eccui enim prodesset tam infinita, tam ineluctabilis, tam putida et molesta, et prorsus omni vsu cassa diligentia? Eccui enim sunt hodie aures tam teretes, tam subtiles, tam vsu multo subactae et acutae, vt statim delectum verborum, constructumue hunc minus, illum melius cum atticismo conuenire dignoscat? Et si dignoscat quoque, quid id multum ad felicitatem nostram faciet? eumne ego dignum tanta mea opera iudicem, quem

vniuer-

vniuersum flocci non facio, commentitium quendam suauem et argenteum tinnitum aticum?

Vitio hoc quoque mihi haud pauci vertent, quod lectiones auctoritatesque a Tayloro iam relatas rursus retulerim. tum quod coniecturas Wolfii, Marklandi, Taylori. Sic eadem bis ter recocta reponi. Verum lectionum Taylori magna pars e Parisina seu Morellina editione depromta erat, quam totam hic reddere a principio statim decreueram. quod si ergo Tayloro dedecus est lectiones, quae facile a quouis illinc peti potuissent; haud defugiam reprehensionem operae incassum in eo nauatae, quod Tayloranas lectiones cum meis coniunxerim, quo sub vno conspectu, velut in breui tabula, coram oculis haberet lector, quicquid opis ad intelligendum Demosthenis quemque locum, seu librorum fides, seu doctorum virorum ingenia praestarent. Chartulae iactura quos acrius vret, quam alios studium meum commoditatis suae delectabit, aequo animo feram hos de me querentes. Permultis in locis meos a Morellina discessus in annotationibus, item in variantibus, iudicare seu insuper habui, seu oblitus fui. sed profecto tam minuta ista erant, vt ista annotare tantundem fuisset, atque stultitiam suam ore suo praedicare, testarique, quam parum scias otio sapienter vti, quo vereor ne nimis multis videar vel sic ad ineptias abusus esse. Aliis, si secus feciſsem, procul dubio visus fuissem diligentiae meae acerbitatem putide iactatum isse.

Disputationi huic meae nil supereſt quod addam, praeter admonitiones quasdam nouas de Codd. mstis, quibus vsi sumus, Taylorus et ego, quamquam de iis iam dudum exposuimus. Nam secundum editam praefationem meam ad Demosthenem, misit ad me Afkewius V. C. qui nuper in viuis agere desiit, ingentem fascem exemplarium Demosthenis, Aldinae, Basileensis primae,

primae, Basileensis secundae, seu Wolfianarum omnium primae, Morellinae singula, Francfurtanae tria, Taylorianae aliquot, chartis mundis interstincta, quibus aut prorsus nihil esset inscriptum, aut dudum edita. ad Philippicas, et causas priuatas adiumentorum parum. de quo iam questus sum dudum publice, superstite et conscio Askewio, et ad hunc ipsum in literis priuatis, quem decebat mendacii me coarguere, simulac fraudis conscius mihi fuisset. Vt tamen nuper rem diligentius explorare coepi, deprehendi, me subitaria inspectione et opinatione verosimili deceptum, a veritate discessisse. Quod nunc reprehendam, religiose hic indicaturus, quid in illorum ad me missorum, quos modo dixi, codicum vnoquoque reperi, et in collectione variantium exhibebo lectiones ipsas, quas hi libri Taylorani administrabant. In his igitur erat primo loco Aldina, quam in V. L. libellis appello *Aldinam Taylori*, cuius margines, vetusta, non scita, sed lectu plana et expedita manus variis lectionibus, haud constabit aliquando vnde petitis, conscripsit. Nam nusquam vestigium vllum apparet, vnde constet, quo e fonte lectionis istae manarint, vt initio dubitarem, essentne e codice quodam msto depromtae, an a viro quodam docto e marginibus Parisinae, ex Augustani lectionibus a Fabricio collectis, a Wolfio proditis, ex indicibus variantium, qui editionibus Aldi et Feliciani et Pauli Manutii subiecti sunt, et vnde farrago Wolfiana conflata est, compilatae, vt adeo ridiculum esset eiusmodi testem citare. Verum breui videbam, ibi referri lectiones a nemine vsquam locorum ad hoc diei prolatas; quarum cum alias a codicibus meis confirmari cernerem, tum aliarum mentionem nullam fieri. Quo mihi certo constabat, illas quoque e msto quodam esse depromtas. Iam supererat codicem illum explorare. Et statim videbam, eundem esse, quem

quem Taylor ad or. pro corona et de falsa legatione Venetum appellat, nisi quod testimonio Taylori scripta in marginibus Aldinae Tayloranae aut non addicunt, aut contradicunt. nam de περὶ, quod in Veneto esse Taylor ad p. 256. 8. ait, Aldina Taylori tacet. Lectiones alias eadem dat, a Tayloro, dubium, an a volente, praeteritas. Pluribus in locis ibi legitur λείπει ἐν παλαιῷ. Sed quod fortissimum argumentum est, eadem manus, quae reliqua omnia vno tenore scripsit, in media serie versus ad clausulam argumenti orationis de Falsa Legat. haec scripsit: ταῦτά εἰσι ἐν παλαιῷ τοῦ ἁγίου Μάρκου. Iam plus quam credibile est, vnde haec essent petita, reliqua quoque inde petita esse. Quia tamen semel coeperam in Philippicis Aldinam Taylori (pro Veneto) laudare, perrexi porro, per opus quoddam supererogationis, etiam vbi Taylor iam Venetum nominasset, Aldinam Taylori addere; tametsi non noua haec est auctoritas, sed mera Veneti. Aldina haec, Taylorana quondam, quae nunc penes me est, exemplum est, aut ipsius Petri Pithoei, aut ex eo ductum, locupletissimum et fidissimum illorum omnium excerptorum, quae vnquam prodierunt, siue ex editione Francfurtana, siue ex Aldina Lessingiana per me voluminis secundi a p. 191. Appendicis Scholiorum prodita. nisi quod scholiorum nihil in Aldina Taylori, aut perparum inueni. In oratione de foedere cum Alexandro adscripsit eadem manus ad plerasque lectiones, sed non ad omnes, *Bar.* hoc est Baroccianus. id quod dubium relinquit, num lectiones auctoritate carentes e Veneto depromtae sint, reliquae e Barocciano solo, an contra, omnes primitus e Veneto haustae, quae autem ipsi cum Barocciano communes essent, ad eas *Bar.* adscriptum sit. Illa copia Pithoeana, e codice Veneto deriuata, reperitur etiam in duobus aliis libris, qui procul dubio Taylori quoque

puli ad tres Olynthiacas e codice Barocciano n. 159. a p. 305. inde exscripta a Tayloro, quae quia is digna exscriptu habuit, quo sunt indignissima, et qua farragine potuissem lectores, si voluissem, e Bauarico ob ruere, vbi Moschopulea ad or. pro corona adscripta erant, ne quis esset, qui bonorum praesentium quicquam a me sciente, volente praeteritum esse diceret, speciminis ergo, quamquam de Moschopulea ratione iam ex aliis editis eius documentis constat, cum paucarum chartarum iactura hic referam.

Scholia Moschopuli ad tres Olynthiacas.

9. 3. τὸ μέλλον.] τὸ γενησόμενον. Ibid. συνοίσειν.] χρησιμεύσειν. Ibid. σκοπεῖτε.] σκέπτεσθε. 6. ἦκεί τις.] παρεσγίνεταί τις. 7. τύχης.] εὐτυχίας. 8. παρεσκευῆμαι.] εὐθέως. ἐξ αὐτοσχεδίᾳ. Ibid. ἐνίοις.] τισίν. 9. ξενδίδειν.] εὐχερῆ. 10. αἵρεσιν.] ἐκλογὴν. 8. δεόντων.] συμφερόντων. 11. μονονεχὶ λέγει.] σχεδὸν εἶπεν. Ibid. φωνὴν ἀφιεὶς.] λαλῶν καὶ διαλεγόμενος. 12. ἀντιληπτέον.] ἀνθεκτέον. 13. φροντίζετε.] ἀγωνιᾶτε. 15. ψηφίσασθαι.] ψήφισμα γράψαι. pen. ἐνθένδε.] ἀπὸ τῆς πόλεως.

10. 3. εἶπων.] ὑποχωρῶν. 4. τύχῃ.] δόξῃ, συμβῇ. Ibid. εἰκότως.] εὐλόγως. Ibid. ἀξιόπιστος.] πιθανὸς. 6. τῶν ὅλων.] ἀντὶ τῶ μεγάλων. 7. ἐπιεικῶς.] μετρίως. 10. ζητῶν.] φανερῶν. Ibid. ἀποζήτων.] ἀφανῶν. 11. ταμίαν.] φύλακα τῶν χρημάτων. 14. προέχει.] βέλτιόν ἐστι. 15. ἄσμενος.] χαίρων. 17. ἀναπαύσεως.] πορθήσεως. 18. ἀνδραπ.] αἰχμαλωσίας. 21. πολιτείαις.] δημοκρατίαις. Ibid. ὅμορον.] γείτονα. Ibid. ἄλλως τε.] μάλιστα. 27. λόγος.] ἀπολογία. Ibid. σκῆψις.] πρόφασις. vlt. ἐθρύλλει.] ἐφήμιζον.

11. 3. ἀνείλοντο.] ἀπεδέξαντο. Ibid. σφαλερὸς.] ἀβέβαιος. 4. τῷ.] τινος. 5. βεβαίαν.] ἀμεταβλητον. 12. κελεύοντες.] ἀξιοῦντες. 17. ἡνίκα.] ὅτε.

ὅτε. 19. διατρίβω.] ἐγχρονίζω. 21. ῥάονι.] εὐχερεστέρῳ. 23. προϊέμενοι.] προϊόντες. vlt. λογισης.] ἐξετασης.

12. 1. ὑπηργμένων.] συμβάντων. 6. ἀντίξοπον.] ἴσον, ὅμοιον. 16. προϋπαρχόντων.] προγεγενημένων. 17. κρίνεται.] δοκιμάζεται. 19. ἀποτρεψώμεθα.] ἐξαλείψωμεν.

13. 6. στρατείας.] ἐξόδους. 9. ἀλυσιτελὲς.] ἀσύμφορον. Ibid. φιλοπραγμοσύνην.] σπουδήν. 11. ἀγαπήσας.] ἀρκεσθεὶς. 16. εὐήθης.] ἁπλοῦς. 21. ἀρχαίων.] κεφαλαίων, ἐνεχυρῶν.

14. 4. ὑποσείλασθαι.] φοβηθῆναι. 9. τριήρεσι.] πολεμικοῖς ὄγκοις. Ibid. θατέρους.] ἑτέρους. 10. ὀνῶ.] φοβῶμαι. 12. παρασήσεται.] καταδουλώσεται. 14. προσκαθεδεῖται.] προσεδρεύσει. 15. περιέσαι.] περιγενήσεται. 22. προσδεῖ.] χρεία ἐστί. 27. σύνταξιν.] ὅρον.

15. 1. εἰσφέρειν.] συντελεῖν. 9. εὐπρεπῶς.] καλῶς. 13. κἄιτα.] πάνυ καὶ εἶτα. Ibid. διέψευσαι.] διήμαρτεν. 17. κομιδῇ.] λίαν. 21. καρποῦσθαι.] προσοδεύεσθαι. 23. εἰς ξενὸν.] εἰς ξένωσιν. 26. αὐτονόμους.] ἰδίοις νόμοις ζῶντας. 27. ἀήθεις.] ἀσυνήθεις. pen. κατακλείειν.] ὑπακούειν.

16. 1. εὖ πράττειν.] εὐτυχεῖν. Ibid. παρὰ τὴν ἀξίαν.] παρὰ τὸ προσῆκον. 4. ἀκαιρίαν.] δυσχίαν. 5. συναίρεσθαι.] συναγωνίσασθαι. 14. αἵρεσις.] ἐκλογή. 16. ἀντέχῃ.] ἰσχύῃ. 21. συνεισβαλοῦσι.] συναγωνιοῦνται. 23. ἀλλ' ὦ τὰν.] ἀλλ' ὦ φίλε, ὦ ἑταῖρε. Ibid. ἀτοπώτατον.] θαυμαστότατον. 24. ἄνοιαν ὀφλισκάνων.] ἀνοητοτάτων. 25. ἐκλαλεῖ.] κηρύττει. 26. ἡλίκα.] ὁποῖα.

17. 12. ἐμπειρίαν.] γνῶσιν. 13. ἀκεραίᾳ.] ἀσφαλῆς. 14. εὐθύναι.] ἀπολογίαι, κρίσεις. 15. ὁποῖ' ἄττ'.] ὁποῖα ἄττινα.

Ad secundam Olynthiacam.

18. 3. οὐχ ἥκιστα.] μάλιστα. 8. διαλλαγὰς.] φιλίας. 9. ἀνάστασιν.] πόρθησιν. 21. φιλοτιμίαν.] μεγαλοψυχίαν.

19. 2. παρ' αὐτοῦ.] ἀφ' ἑαυτοῦ. 9. πειράσομαι.] σπουδάσω. 11. κενὴν.] ματαίαν. 16. ὑπερεκπεπληγμένους.] πλεῖον φοβουμένους. Ibid. ὡς ἄμαχον.] ὡς ἀκαταγώνιστον. 18. παρακρουόμενος.] ἐξαπατῶν. 27. τὸ θρυλλούμενον.] τὸ φημιζόμενον. pen. προσαγόμενον.] προσφερόμενον.

20. 5. πεφενάκικεν.] ἐξηπάτησε. 11. καθαιρεθῆναι.] καταλυθῆναι. 12. ἐξελήλεγκται.] διελέγχθη. Ibid. ἀκαίρου (sic).] ἀκαιρίας. 16. παρὰ τὴν ἀξίαν.] παρὰ τὸ ἀξίωμα. 18. ἄσμενοι.] πρόθυμοι. 19. ἡγοῦμαι.] νομίζω. 22. συστῇ.] γένηται. 27. ἀνεχαίτισε.] εἰς τοὐπίσω ἤγαγε.

21. 3. φωρᾶται.] ἐλέγχεται. 4. καταῤῥεῖ.] συμπίπτει. 25. εἰσφέροντας.] συντελοῦντας. Ibid. ἐξιόντας] στρατευομένους.

22. 13. στρατείας.] ἐξόδους. Ibid. ἐπισφαλεστέραν.] ἀσθενεστέραν. 17. ἐζήλωκε.] ἐσπούδακε. 21. ᾑρημένος.] προκρίνας. 22. κοπτόμενοι.] συντριβόμενοι. 23. ἄνω καὶ κάτω.] πανταχοῦ. 24. ταλαιπωροῦσιν.] ὀλιγωροῦσι. 25. ἔργοις.] γεωργοῖς. 27. διαθέσθαι.] πωλῆσαι. pen. ἐμπορίων.] λιμένων.

23. 1. οὐ χαλεπῶς.] εὐχερῶς. 2. πεζαίτεροι.] δορυφόροι. Ibid. δόξαν.] ὑπόνοιαν. 3. συγκεκροτημένοι.] ἠσκημένοι. 5. οὐδαμῶς οἵου τε ψεύδεσθαι.] ἀξιοπίστου. 11. ἀνυπέρβλητον.] μεγάλην. 12. ἀκρασίαν.] ἀκολασίαν. 27. δειναὶ.] ἱκαναὶ.

24. 3. τέως μὲν.] ἕως μὲν. 12. ταύτῃ.] κατὰ τοῦτο. 13. ῥοπὴ.] πρόσκλησις. leg. πρόσκλισις, βοήθεια. 25. μελλόντων.] ἀναβαλλομένων. vlt. περιῆμεν.] περιγινόμεθα.

25. 2.

25. 2. ὑπὲρ τῶν ἑλληνικῶν τε δικαίων.] ὑπὲρ τῆς ἑλλήνων ἐλευθερίας. 3. ἀντήρατε.] ἀντέσητε. Ibid. πλεονεκτῆσαι.] πλεονεκτίαν λαβεῖν. 18. ἀγνωμόνως.] ἀλογίστως. 24. πέφυκε.] ὑπάρχει.

26. 3. ἐλλείματα.] ὑστερήματα. 8. τῶν ὄντων.] τῶν ἀληθῶν. 12. ἐφεστηκότων.] στρατηγῶν. 14. Λάμψακος, Σίγειον.] πόλεις Φρυγίας. 19. περίεσι.] ὑπόλοιπόν ἐστι. 20. διεσάναι.] διαπεχωρῆσθαι, Φιλονεικεῖν. 22. εἰσφέρετε.] συντελεῖτε. 23. συμμορίας.] κλήρους. ἦν δὲ ἑκάστη μία συμμορία ἀνὰ ξ συνεστηκυῖα. 25. διανεμεῖσθαι.] διαμερεῖσθαι. 27. ἐπανέντας.] ἐάσαντας.

27. 4. συμπονεῖν.] συγκάμνειν. 5. ἐν καιρῷ.] εὐκαίρως. 7. κεφάλαιον.] σύντομον. 9. παρουσι.] ῥήτορσι.

Ad tertiam Olynthiacam.

28. 5. προήκοντα.] προεληλυθότα.

29. 3. ἐξέσαι.] ἐξουσία ἔσαι. 4. ὑποθέσθαι.] διατυπώσασθαι. 9. ἀπορῶ.] ἀμηχανῶ. 13. συνιέναι.] νοεῖν. 17. ἐνίους.] τινὰς. 18. μοχθηρίας.] δυσχερείας. 27. εἰσφέρειν.] συντελεῖν.

30. 1. κενὰς.] ματαίας. 2. ἀσθενῶν.] νοσῶν. Ibid. ἐξῆν.] δυνατὸν ἦν. 4. ἀφήκατε.] διελύσατε. 12. παντὶ σθένει.] πάσῃ δυνάμει. 13. ἐστρατηγηκότες.] συναγωνισάμενοι, συμπεράξαντες. 17. ἐμπόδισμα.] κώλυμα. 18. ἐφορμεῖν.] ἀνθίστασθαι. 19. ἐκπολεμῶσαι.] ἐχθρὸς ποιῆσαι. Ibid. δεῖν.] δίκαιον νομίζειν. 24. καθυφείμεθα.] προδοίημεν. 27. ἀπειρηκότων.] ἀπεπόντων. pen. ἐμποδὼν.] ἐμμέσω. vlt. καταστρεψαμένῳ.] καταδουλωσαμένῳ. Ibid. ἐπικλῖναι.] ῥῆψαι, χωρῆσαι.

31. 9. παράδοξον.] θαυμαστὸν. 16. ἀθρόους.] ἀζημίους. 17. ἀθυμοτέρους.] ῥᾳθυμοτέρους.

32. 2. ἀπέχθειαν.] ἔχθραν. 7. προῦπτον.] φανερὸν. 11. αὐτάρκη.] ἱκανὰ, δυνατὰ. 22. ὀξύτατοι.]

τοι.] δυνατώτατοι. vlt, ὑπισχνέμεθα.] ἐπηγγειλάμεθα.

33. 4. συγκαταασκευάσαντες.]συμπράξαντες. 18. ἀθροίσαντα.] συναγαγόντα.

34. 3. ἐνδέχεται.] δύναται. 5. ἔ τοι σωφρόνων.] ἐδαμῶς φρονίμων. 9. ἐᾷν.] συγχωρεῖν. 11. ἀπέχθωμαι.] ἐχθρὸς γένωμαι. Ibid. τηναίλως.] μάτην. 18. παριόντες.] ἥττονες. 23. προπέποται.] προδέδοται. vlt. βραχὺς.] σύντομος. Ibid. γνώριμος.] φανερὸς.

35. 1. παραδείγμασι.] ὁμοιώμασι. 17. ἀναθημάτων.] ἀγαλμάτων. 18. σώφρονες.] ἐπιεικεῖς, μέτριοι. 19. ἐν τῷ τῆς πολ.] ἐν τῇ ἰσότητι. 22. σεμνοτέραν.] πολυτελεστέραν. Ibid. εἰς περιουσίαν.] εἰς πλῆτον.

36. 3. ἐρημίας.] ἡσυχίας. 5. ἀποχρέω.] ἱκανοῦ. Ibid. περὶ τῶν πρωτείων.] περὶ τῆς ἡγεμονίας. 6. ἀντιτάξασθαι.] πολεμῆσαι. 7. βραβεύειν.] διοικεῖν. 9. εἰς ἀδὲν δέον.] εἰς ἀδὲν χρήσιμον. 12. ἠσκήκαμεν.] ηὐξήσαμεν. pen. ἀγαπητὸν.] εὐκτὸν.

37. 3. ἐκνενευρισμένοι.] ἀσθενεῖς, δύναμιν ἐκ ἔχοντες. Ibid. πεπηρημένοι. (sic)] ἀφῃρημένοι. 7. ἀνανδρότατοι.] ἀσθενέστατοι. 8. καθείρξαντες.] συγκλείσαντες. 9. τιθασσεύσει.] ἡμερῶσι. Ibid. χειρώθεις.] πράους. 12. ἐπιτηδεύματα.] πράγματα. 24. λημμάτων.] κερδῶν, προσόδων. 27. νέμεσθαι.] διαμερίζεσθαι. pen. διαιρκῆ.] ἱκανὴν.

38. 1. μισθοφόρον.] μισθὸν εἰσφέρειν. 25. τῆς τάξεως.] τοῦ ὄρου. pen. ἔλοισθε.] προκρίναντες λάβοιτε. vlt. συνοίσειν.] συμφέρειν.

Ad ſecundam Philippicam.

nam ad primam nihil Scholiorum adſcriptum erat.

66. 9. ἀφέσαμεν.] ἀναχωρῆσαμεν. 23. πορρώτερω.] μακρότερον. Ibid. λήσει.] λανθάνει. 24. ἀντάραι.] ἀντιστῆναι.

68. 6.

68. 6. ἀνταλλάξασθαι.] ἀντιδῶναι. 9. ἑτέρως] ἐναντίως. 16. προελομένης.] προκριναντως. 18. γλίχονται.] ἐπιθυμοῦσι.

69. 17. ὑπόπτως.] ἐχθρωδῶς. 24. ἀναιρεῖ.] ἀπολύει.

70. 3. συντάττων.] συντρέχων. 5. ἀνταγωνισάς.] ἐναντίας. 19. σκαιότητα.] δυςροπίαν. 21. ἐναργῆ.] φανερὰ.

71. 2. ἀνῄρητο.] ἀνέλαβεν. 14. παραιρήσεσθαι.] λήψεσθαι. 22. χειροποίητα.] διὰ χειρῶν γενομένα.

72. 12. συνιέντες.] νοοῦντες. 14. περιτεχίζεσθε.] περικυκλοῦσθε. 16. ῥᾳθυμίᾳ.] ῥᾳθυμίᾳ.

73. 4. δύσκολος.] χαλεπὸς. Ibid. δύςροπος.] πανοῦργος. 8. τέλεσι.] δαπανήμασι. 21. τηνάλλως.] μάτην. Ibid. ἀδολεσχῶ.] φλυαρῶ.

74. 1. δεδωροδοκηκόσι.] δῶρα εἰληφόσι. vlt. ὑποσχεῖν.] δοῦναι.

In tertio exemplorum editionis Francfurtanae ab Askewio ad me miſſorum reperi iſtaec. in primo volumine varias lectiones ex Harleyano et Lockerano codd. de quibus modo dixi. in ſecundo et tertio tota farrago lectionum, quam Taylor in ſua editione orationum et in cauſa Aeſchinea, et in aliis cauſis publicis verſantium expromſit. tum volumen quartum, cauſas priuatas tenens, quod meam ſpem imprimis arrexerat, eam tunpiſſime fefellit, plenum chartis, ſed inanibus, in quibus ne litera quidem eſſet exarata, niſi quod ad orat. c. Macartatum lectiones quaedam ex Auguſtano eſſent annotatae, haud conſtat cur, aut quo. Supereſt in ſubſidiis Tayloranis Londino ad me miſſis editio Pariſina, in qua haec reperi. In parte prima, quae penes me, penesque omnes ad orat. pro corona procedit, paene nihil egerat Taylorus, quam vt lectiones aut coniecturas, ſiue Morelli, ſiue Lambini, Pariſinae in

calce ſubiectas adſcriberet, ſi quid in ſcholiaſta notabile, ſeu citatum auctorem reperiſſet, nomen eius in mardine indicaret, ſiue vocabulum inſignius enarratum, item. raro coniecturas ſuas adſperſit, quas hic ſeorſim referam, quia ſic melius ſpectari, h. e. iudicari poſſunt, quam in turba alienarum annotationum veluti ſepultae. Sunt igitur Io. Taylori ad Olynthiacas et Philippicas et Suaſorias, (quae omnes alias vno breui nomine Philippicarum comprehendi ſolent) annotationes hae.

9. 13. εἴπερ ὑπὲρ.] orat. pro corona εὐηθες ὠήθης.

10. 4. εἰκότως.] ἐκείνως. 7. q. gloſſa.

11. 8. γρ. περιπεπτωκότα — σχολ. (id eſt ſic Scholiaſtes.) 9. ταὐτὸ.] F. τᾶτο. 27. τὶς ἔτος;] l. τὶς; ἔτος. id quod p. 30. 9. quoque repetit.

12. 13. ad ſententiam οἱ μὴ χρησάμενοι — Antonius et Maximus ſermone 50.

16. 1. Plutarchus de fortuna ad extremum.

18. 20. ὑπὲρ.] περὶ.

20. 16. πιϛεύϑσιν.] F. πιϛεύσϑσιν. 23. ταῦτα.] F. ταὐτὰ.

21. 4. οἶμαι.] *for inſtance.* Antonius et Maximus ſermone primo.

22. 9. ὅποι.] l. ὅπῃ.

24. 6. ϛρέμμα.] Plutarchus videtur σπάσμα legiſſe. v. de diſcrimine adulatoris et amici p. 43. ed. Gr.

25. 17. ταῦτα.] F. ταὐτὰ. 27. ἐκ φαύλων αὖ τὰ χρησὰ, ſine forte. et in poſterum vbi f. non praepoſui, ibi Taylor quoque omiſit.

28. 2. ἀποβλέπω.

32. 20. ὑπάρχειν.] ὑπάρχει.

33. 26. Plutarchus de vitioſo pudore.

36. 18. Ariſtophanes.

37. 6. βοίδια.] Scholiaſtes ſcribit βϑδρόμια.

38. 14. μικρὸν.] μικρῶν Scholiaſtes.

41. 4.

41. 4. γρ. χρωμένοις. v. Schol.

43. 1. προσπεριβάλλεται.] γράφεται in nonnullis exemplaribus, ait Vlpianus, περισχοινίζεται. haud credo. fortaſſis in quibusdam περισχοινίζεται pro περιστοιχίζεται. Sed in hodiernis exemplis iſtius lectionis nec vola, nec veſtigium.

44. 14. ἄλλος.] F. ἄλλο. Haec verba ἡ μὲν ὑπόσχεσις etc. alicubi, vti memini, citat Longinus, qui multa mutuatur a Demoſthene non adducendo tantum, verum effingendo (ſic), vt alibi notaui.

44. 20. ἱππαγωγὸς, τριήρεις, καὶ πλοῖα ἱκανὰ. ita diſtinguit Laz. Bayfius in libro de re nauali. v. Robortelli Emendat. 1. 2.

46. 5. καὶ ἱππαγοὶ s (ſic) τέτοις. Robortellus Emendat. 1. 2.

47. 3. f. punge poſt κρατιωτῶν. [nam comma deeſt h. l. Pariſinae.]

pen. τάλαντα ἐννενήκοντα καὶ μικρόν τι πρὸς.] 20. M. per Monath + 12. = 240. + 10 = 2400 = 40 Talents. 10 Dr. p. M. + 2000 κρατιωτ. = 20000 Dr. + 12 = 240000 = 40 tal. 30. Dr. p. M. + 200 equit. = 6000 dr. + 12. = 72000 dr. = 12. talents.

40 Talents.
40 Talents.
12 Talents.

S. T. 92 Talents.

48. 22. τόπον.] F. τρόπον.

49. 23. ἄγων καὶ φέρων.] Robortell. Emendat. 1. 3.

50. 20. ἀντιδόσεις ποιέμεθα.] Robort. l. c.

52. 9. ὑπὲρ.] F. ὑπὸ.

61. 24. quo pacto hi videantur declaraſſe ſibi placere, et calculo ſuo probare, facta eorum, quaeque ipſi ab illis perpeſſi ſint. Ita vertit et diſſerit de vi vocis ἐκδέχεσθαι cl. Abreſch Animad. ad Aeſchylum, 2. 32.

67. 19. F. ποιῆσαι, aut ποιήσειν. vlt. αὐτὲς.] F. αὐτὸς.

68. 2. ταῦτα.] F. ταὐτὰ, quod idem ad

70. 18. repetitur.

71. 23. Plutarch. praecept. politic.

78. 22. ἐπιδείκνυται.] F. ἐπιδείκνυτε.

90. vlt. δ'.] F. δὴ.

100. 27. ἀργυρίων.] F. ἀργυρείων.

121. 27. v. notas ad Plutarchi Themiſtocl. initio MS. de ἄτιμος v. Harpocr. et Abreſch. ad Aeſchylum 2. 21.

152. oratio haec non videtur appoſita epiſtolae Philippi n. 133. or. pro Corona. [edit. Lipſ. p. 250. pen.] licet iſtud ibi videatur Vlpiano. mihi fides huius orationis valde ſuſpecta eſt propter locos communes, quibus referta eſt. Imo tota paene conſarcinata eſt ex Philippicis et Olynthiacis.

154. 6. ὁρῶ.] F. ἐρῶ.

172. 14. ἐκεῖνοι.] Olynth. 3. c. Ariſtocrat. p. 328. ed. noſtrae.

178. ad titulum ὁ περὶ τῶν συμμοριῶν.] rectius Dionyſius ὁ περὶ τῶν βασιλικῶν.

Haec pauca et ſola, et nil aliud praeterea, quod proprium Tayloro et dignum relatu fuiſſet, ab eo adſcripta reperi marginibus editionis Pariſinae ad Philippicas, quae iam ſpectare et aeſtimare cuiusque eſt. nam reliquis ad orr. in cauſis Aeſchinea aliisque publicis ab ipſo editas adſcriptis ipſe iam dudum publice vſus eſt. Quae in eiusdem exempli marginibus ad cauſas priuatas, ſecundo volumine noſtrae edit. comprehenſas, adſcripſit, ea ſuo tempore, vbi illuc peruenero, proferre haud obliuiſcar.

In eo volumine Wolfianae Francfurtanae, in quam lectiones Harleyani et Lockerani inſcripſerat, interſperſas illis variantibus proprias Tayloro animaduerſiones et coniecturas reperi, quas in libellis variantium lectio-

lectionum, loco quamque suo retuli. vt e. c. ad p. 15. v. 26.

Porro tenendum, lectiones has Harl. et Lock. a Tayloro bis esse illatas in exempla Franckfurtanae, alterum illud, vnde Moschopoli scholia protuli; verum ibi vix decimam partem reperi earum lectionum, quas postmodum in altero exemplo reperi multo pleniores. Solebat Taylor, homo, vt videtur, in tractando certe Demosthene, ordine commodissimo non vsus, vt mirer, qui potuerit ipse scripta in schedis suis reperire, eadem vel decies in diuersis chartis, passim locorum exarare, alia prorsus eadem, alia mutatis formis. vt hic loci, lectiones has in altero exemplo plenas dedit, in altero mutilatas. Quod cur fecerit, equidem non exputo. Mihi vero molestiam haec eius indiligentia creauit haud mediocrem. nam cum ex altero decurtato exemplo lectiones illas iam in libellos meos variantium intulissem, paulo post, perquam tempori, cum schedae iam typographo tradendae essent, incidens in alterum plenius exemplum, necesse habui iam actum denuo agere.

Haec habui de subsidiis dicenda, ad Demosthenem illuminandum facientibus, ab Askewio velut ex hereditate Taylorana, ad me vltra mare missis. de codicibus mstis librisue vetustis prelo excusis, quibus ego sum vsus ad congerendam materiam variantium lectionum, iam dixi alio loco, neque multum est, quod iis nunc addere habeam, verum tamen paucis verbis recensebo copiolas meas, vt quicunque eas cito intuitu breui in areola expositas oculis collustrare possit. 1. Aldinae primae penes me est codex, cui Vlpianus et Harpocration a bibliopego adiunctus est, item ab Aldo editus. volumen, quod magni facio, meique iuris et mancipi est. 2. Aldina posterior, sed eundem annum, quem prior, praeferens. Exempla eius olim

complura vſurpaui, Weimaranum, Leſſingianum, et illud, quod plures per annos penes me habui e bibliotheca ſenatus Lipſienſis Ampliſſimi. nunc habeo penes me exemplum illud, quod in libellis variantium *Aldinam Taylori* vſurpo.

3. Baſileenſis primae, in folio, mere graecae, e typographeo Herwagii, quod eſt Aldinae, fortaſſe paullo emendatius, apographum, habeo duo exempla, alterum purum, quod eſt mei iuris, aere meo emtum, alterum ab Askewio Londino ad me miſſum. quod quia ſuperius loco ſuo copioſius deſignare oblitus ſum, pauca de eo dicenda hic repetam. In titulo, circa ſtatuam tricipitem, quod ſymbolum Herwagii eſt, ſcriptum adhuc clare legitur Edouardus Rauenus. et perobſcure, nam cultello eraſum eſt hoc nomen, vt vix agnoſci poſſit, quod Εὔρινος Μέλανδρος ſuſpicabar legendum eſſe, verum in extrema calce huius ipſius exempli rurſus circa ſtatuam Herwagii tricipitem latinis literis hoc idem nomen reperiebam clare et perſpicue exaratum, non eraſum, ſic *AHenry Ailand.* id eſt *Auguſtus Henricus Ailand.* Qui homines nigri an albi fuerint, mihi non conſtat. Fortaſſis Ed. Rauenus annotata illa in marginibus huius exempli exarauit. haec enim ductibus literarum, quibus in titulo nomen ſuum Rauenus exarauerat, ſunt ſimillime exarata. Ipſe Taylor in ſummo margine huius tituli nigris literis ſeu atramento haec adſcripſerat. *Black. From a Copy Bibl. Bodley. A. 2. 20. artic. Selden.* in imo autem rubris ſeu rubro liquore. *Red. MS. notes in a Copy of this Edition lent my by Dr. Barnard, Deanof Rocheſter.* Vbi in variantium lectionum libellis huius codicis mentionem facio, ibi *Herwagianam Taylori* cito, ſed cum diſtinctione. quae ſcripta a vetuſta manu recito, ſic appello, *vetuſta manus in Herwagiana.* maluiſſem dicere *Eduardus Rauenus in H. T.* ſi certo mihi con-

hi conſtitiſſet ab eo iſta ſcripta fuiſſe. quae autem Taylor atramento adſcripſerat, ea appello *Selden. in Herwagiana Taylori*, quia dicitur ille liber e legato Seldeni in Bodleyanam bibliothecam peruenisse. quae autem Taylor rubrica adſcripſerat, ea appello *Herwagiana Taylori e Barnardina.* Horum librorum ille Seldenianus procul dubio eſt is, quem Taylorus in Prolegomenis ad Demoſthenem, a me in volumine octauo oratorum editis p. 702. verſu 14. deſignat his verbis *obſeruatiunculae ad oram exemplaris Herwagiani prioris* [hoc dicit, reſpectu minoris in tribus voluminibus in octauo, quae eſt Herwagiana poſterior] *in bibliotheca Bodleyana.* Exemplum autem Herwagianum a Barnardo, Decano Roſſenſi, cum Tayloro communicatum, eſſe videtur id, quod ibidem loci, in continenti, ſic deſcribitur a Tayloro. *Bern.* Variae lectiones.

4. Felicianea, quam Strasburgo ad me miſit e lectiſſima atque inſtructiſſima ſua bibliotheca Brunkius, Vir illuſtris. Hac ſi citius potitus eſſem, aut ex ea recudendum Dem. textum operis noſtris in manus dediſſem, aut certe variantes eius lectiones omnes quam diligentiſſime inde excerpſiſſem. quod nunc ſecus eſt factum. Interim tamen idem eſt rurſus quoque quodammodo factum. nam antehac illam Venetam, quae decennio paene poſt Felicianeam ex officina Pauli Manutii prodiit, a Io. Frid. Fiſchero, V. C. bonarum literarum apud nos Lipſienſes profeſſore induſtrio, mecum communicatam, diligentius excuſſeram; quod merum eſt Felicianeae apographum, niſi quod innumeris mendis typographicis ſcatet, a cuiusmodi faecibus Felicianea liquida et defaecata eſt. Interim ſic ſatis certus eſſe poterit lector, vbi aio in Var. Lect. Manutianam ſic dare, in Felicianea quoque ſic legi, quod exemplum Felicianeae operae Paulinae verbatim recenſuerunt. Adminicula haec omnia (nam de Wolfiana et Taylorana editio-

editione cum alibi a me dictum sit, neque eae sint editiones primariae, e codd. mstis expressae aut correctae, hic a me non commemorabuntur) adminicula igitur haec si citius omnia vna ad manus habuissem eo tempore, quo vni huic rei, collectioni variantium lectionum e libris demosthenicis manuscriptis et primis atque vetustissimis excusis, deditus eram, multo diligentius et illas ambas Aldinas inter se contulissem, quod omissum valde doleo, et Felicianea melius essem vsus. quod hoc aegrius fero, quia libris tam inuentu raris paucis potiri licet. Tempore post, animo ad alia conuerso, piguit ad molestam illam operam reuerti, qua profecto non est alia miserior calamitas, cum vita hominis grammatici, seu, si mauis, critici, copulata, quam variantes colligere, cassas plerumque nuces. Et vel sic tamen illam inuisam et exosam operam prorsus devitare nuper non potui, sed necesse habui denuo subire, cum copiae Tayloranae ex Anglia ad me perlatae excutiendae essent. id quod his ipsis diebus, per quos nauseans et torpens ad nihil non, ab eiusmodi molesta opera magis, quam vsquam alias, abhorrebam, faciendum mihi fuit. Vniuerse, si qua alia in parte editio mea Demosthenis defectu et labe quadam laborat, quas ei labes insidere permultas vltro confitebor, in hac parte variantium vel maxime laborat, tametsi caeteroquin hac ipsa in parte reliquas omnes superiores copiis rerum antecellit. Quod vltra hoc loco dicam, non habens, deum rogo, vt intra breue tempus virum fortem, adolescentem nauum, excitatum, ardentem, ingenii pollentem viribus, reliquis affluentem commoditatibus atque oportunitatibus, impellat, vt operi a me inchoato feliciter coronidem imponat. Scripsi Lipsiae d. 20. Iulii 1774.

I. I. R.

IO. IACOBI REISKII

AD

OLYNTHIACAM PRIMAM

ANNOTATA.

9. 1. Citat h. l. Scholiaſtes Thucydidis p. 26. vlt. ed. Ducker. Comparatio philippicarum Dem. cum reliquis eiusdem orationibus Plutarch. Opuſcul. p. 810. 31. ed. Wechel. Lucianus Iouis Tragoedi cap. 15. T. II. p. 658. ſcurriliter traducit initium Olynthiacae primae. Οὕτω καὶ Δημοσθένης μόνῳ τῷ συμφέροντι τὰς Ὀλυνθιακὰς λόγους ἐξετέλεσε. Schol. in Aphthonium p. XIV. 12. ed. Ald.

Κρίσιν δὲ δικαζῶν. οἷον, ἀντὶ πολλῶν ἂν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, χρημάτων ὑμᾶς ἑλέσθαι νομίζω, εἰ φανερὸν γένοιτο τὸ μέλλον συνοίσειν τῇ πόλει. τῷ γὰρ παρ' αὐτὸ ψηθήσεσθαι μέλλοντι τὴν τῶν ἀκροατῶν συμπεριέλαβε κρίσιν. Scholiaſtes ad Hermog. p. 384.

3. περὶ ὧν] id eſt ἐν τούτοις, περὶ ὧν.

5. ἃ γὰρ μόνον.] citat hunc locum Hermogenes de Ideis p. 287. 1. et pro ἥκει dat ἥκοι in optatiuo. editionem Criſpini cito.

9. Hermogenes p. 302. circa fin. Βεβηκὼς γίνεται ῥυθμὸς, εἰ ἅμα τῇ ἐννοίᾳ πληρεμένῃ καὶ μέρος λόγου τι μακρὸν καὶ εἰς μακρὰν τὴν τελευταίαν καταλῆγον συλλαβήν, οἷον· ὡς ἐξ ἁπάντων ῥᾳδίαν τὴν τοῦ συμφέροντος ὑμῖν αἵρεσιν γενέσθαι.

10. Κέχρηται δὲ καὶ ὁ Δημοσθένης προσωποποιίᾳ, πρόσωπον ὑποθεὶς τὸν καιρὸν αὐτὸς ἑαυτῷ. ἐκεῖνος μὲν ἓν ἐν ἀρχῇ τοῦ πρώτου τῶν ὀλυνθιακῶν τὸν καιρὸν παρεισήγαγεν. καὶ ἐπὶ τέλει δὲ τοῦ λόγου ἥρμοσεν ἂν παρεισαχθεὶς

σαχθεὶς εἰς τὴν ἀνάμνησιν τῶν εἰρημένων. ὁ γὰρ παρεὼν καιρὸς ταύτας ἀφιεὶς ἐφάνη τὰς φωνάς. ὅτι τῶν πραγμάτων ἡμῖν ἐκείνων ἀντιληπτέον ἐστίν. ὅτι ἡ τῆς πόλεως τύχη βελτίων τῆς Φιλίππε. ὅτι πολλὰ πρὸς τὸ νικᾶν ὑμῖν ἐστι πλεονεκτήματα. ὅτι ἀσθενῆ τὰ Φιλίππε παντάπασιν. ὅτι ἀναιρεμένων ὀλυνθίων, ἐν τῇ ὑμῶν αὐτῶν ἀμυνεῖσθε τὸν βάρβαρον. ἅτως ἀνέμνησεν ἂν διὰ τῆς προσωποποιίας τὰ κεφαλαιωδῶς. Aplines p. 707. cfin. ed. Ald.

Ἡ προσωποποιία δέ ἐστι προσώπε διάπλασις, ἤτοι τὴν ἀρχὴν μὴ γενομένε πώποτε, ἢ γενομένε μὲν, ἐκ ἔτι δὲ ὄντος. τῶ μὲν [prioris nempe generis] παράδειγμα τὸ δημοσθενικὸν· ὁ μὲν ἂν παρὼν καιρὸς, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, μονονεχὶ λέγει φωνὴν ἀφιείς. ἐχ ὑφεσηκὸς γὰρ πρόσωπον, τὸν καιρὸν αὐτὸν [f. λέγοντα deeſt] εἰσάγει. Alexander de figuris ed. Norm. p. 32.

9. 12. ἐκείνων.] rerum, quae illic, apud Olynthum puta, geruntur.

13. αὐτῶν.] correxi αὑτῶν, cum ſpiritu aſpero, id eſt ὑμῶν αὐτῶν.

14. Ἐπειδὴ λυπηρόν ἐστι τὸ λέγειν, εἰ δὲ μὴ, ἀπολεῖτε τὰ πράγματα, περιέπλεξεν, εἴπερ ὑπὲρ σωτηρίας αὐτῶν φροντίζετε. καὶ πάλιν παρα πόδας ἔνεστί γε περιπλοκὴ μετα συλλήψεως. ἡμεῖς δὲ ὑπακήκοαμεν, ἀμελῶμεν. ἀλλὰ τῶτο λυπηρόν ἐστι τοῖς Ἀθηναίοις. πῶς ἔν; περιέπλεξεν. ἐκ οἶδ', ὄντινά μοι δοκῶμεν ἔχειν τρόπον πρὸς αὐτά. Hermogenes π. μ. δ. p. 412. Citat h. l. quoque Thomas M. v. δοκῶ. p. 214.

vlt. πρότερον.] Conf. p. 29. 20. ſq.

Ibid. πρεσβείαν δὲ πέμπειν.] ad Olynthios puta.

10. 1. ταῦτ' ἐρεῖ.] ſcil. αὐτοῖς τὰ ἐγνωσμένα παρ' ὑμῶν.

Ibid. παρέσαι τοῖς πράγμασιν.] quae ibi apud Olynthum gerantur, et inuigilet bello, copiisque veſtris et ipſis imperatoribus, atque exſecutioni conſiliorum et

rum et mandatorum vestrorum interfit, eamque vrgeat atque gubernet.

10. 2. *μὴ πανοῦργος ὤν.*] locum hunc cum altero oratoris, qui p. 206. 3. legitur, comparat Hermogenes de Ideis tomo secundo, capite *περὶ ἐπιεικείας*, his verbis p. 341. *δῆλον δ' ἐστὶ τοῦτο ἐκ τῶν κατὰ Φιλίππου ῥηθέντων, ἐναντίως τῇ ἰδέᾳ ταύτῃ λέγοντος τοῦ ῥήτορος, οἷον· μὴ πανοῦργος ὢν καὶ δεινὸς ἄνθρωπος. πρῶτον μὲν γὰρ πανοῦργος, φησὶν, ἀλλ' οὐκ ἁπλῶς δεινός. σφοδρότερον δὲ τὸ πανοῦργος ὄνομα τοῦ δεινὸς δήπουθεν. ἔπειτα οὐδὲ δοκεῖν αὐτῷ πανοῦργον τὸν Φίλιππον εἶναι ἔφη, οὐδ' ἐνεδοίασεν, ὥσπερ ἐκεῖ,* [p. 206.] *ἀλλ' ἀπεφήνατο. ἔπειτα οὐκ ἐοικέναι πανούργοις, ἢ δεινοῖς, ὥσπερ τοὺς Λακεδαιμονίους, ἔλεγεν, ἀλλ' αὐτὸν εἶναι τὸν Φίλιππον καὶ δεινὸν, καὶ πανοῦργον. οὐκοῦν ταῦτα μὲν καὶ σφοδρὰ καὶ τραχέα, ἐκεῖνα δὲ* [p. 206.] *ἠθικὰ καὶ ἐπιεικῆ, καὶ σαφῶς ὑφιέντος τὴν σφοδρότητα τοῦ ῥήτορος.* Ad istum locum Hermogenis Scholiastes eius p. 408. cfm. istaec annotauit vocab. *πανοῦργος* declaraturus. *ὁ πανοῦργος κυρίως μὲν ὁ πᾶσιν ἔργοις ἐπιβάλλων, ὁ δραστήριος, καὶ ἐνεργός. κατεχρήσαντο δὲ τῇ λέξει οἱ παλαιοὶ ἐπὶ τοῦ ἐν κακοῖς νοήμασι καὶ ἔργοις ἐπιβολὴν.*

6. *τρέψηται.*] Sic vulgatae, sed rectius videtur, aut *καταστρέψηται*, aut, quod praetuli, *δρέψηται* per delta, a *δρέπεσθαι*. Sed oblitus sum, distinctionem vulgarem item emendare, id quod fieri decebat. Scilicet ita distinguendus est locus, *τὰ δ' ἡμᾶς διαβάλλων*, tum infamando nos, *καὶ τὴν ἀπουσίαν τὴν ἡμετέραν δρέψηται*, nostramque absentiam veluti defloret, carpat, metat, vindemiet. h. e. nostrae a locis, quibus insidiatur, absentiae fructus auferat. Sin autem *καταστρέψηται* malis, manebit vulgaris distinctio, et haec exibit sententia. calumniis, falsis criminationibus, ad amicos nostros suspectos nos reddens, malitiosae desertionis

ſertionis inſimulando, quaſi gauderemus ipſorum
lis, eosque perditos vellemus, data opera cunctam
non autem neceſſitate, temporisque aduerſitatibus
neceſſitatibus conſtricti, ſociorum noſtrorum, aut
tionis noſtrae nonnihil ſub poteſtatem ſuam redigat

10. 7. τῶν ὅλων πραγμάτων.] Demoſthenes appe
hic loci, ſimilibusque aliis in locis, τὰ πράγματα
quod nos appellamus, *das Intereſſe des Staates.* id om
de quo agitur, et ſuper quo certatur, vt conſeruet
vt ſaluum atque ſoſpes populo alicui maneat, aut
iam amplificetur atque increſcat, opes atque maie
reip. ſiue ſunt locorum poſſeſſiones, ſiue ſocioru
ſiue numi, ſiue copiae militares, ſiue naues, ſiue
ma, ſiue commerciorum cum exteris agitationes,
ue annonariae copiae, et quaecunque bello geren
inſeruiunt; quae ſalua eſſe, multum intereſt. Sic
tini quoque voc. *res* vſurpant. vt apud Liuium. *Si a*
ptis ſucceſſiſſet, ſe res afflictas recepturum. 25, 37.

Ibid. ἐπιεικῶς.] ferme, plerumque, potiſſimu
creberrime. Citat h. l. Hermogenes p. 364. ἔννα
τῆς τοιαύτης δεινότητος αἱ παράδοξοι καὶ βαθεῖαι,
ὅλως αἱ περινενοημέναι. οἷον· οὐ μὴν ἀλλ' ἐπιεικῶς etc.

9. τὸ γὰρ.] malim τῷ γὰρ in datiuo. nam προ
χει manifeſtum eſt ad Philippum redire. praeſtat in
vobis atque potior multis partibus eſt, quod —
hat darinne viel vor euch voraus. durum tamen hoc e
quod ἐναντίως ἔχει non ad Philippum redit, ſed ſu
auditur τοῦτο αὐτῷ. *hoc ei contra habet*, ſeu aduerſatu

12. πρὸς μὲν τὸ τὰ τοῦ πολέμου ad ἐναντίως ἔχει
colon hoc citat Hermogenes p. 296. vt exemplum a
tiſtrophae.

14. Citat h. l. Apſines p. 696. circa finem. ἐνίο
τε δὲ καὶ μὴ θέντες ἀντίθεσιν, τὰς λύσεις αὐτοῦ [leg.
αὐτῆς] τίθεμεν. τοῦτο δὲ γίνεται, ὅταν ἢ πάνυ βαρύν
ἡμᾶς ἡ ἀντίθεσις ἐκ προφανοῦς τεθεῖσα, καὶ δεῖ [l. δέῃ]
αὐτὴν

τὴν προσανελεῖν λεληθότως. ὡς ἐν τῷ α τῶν Φιλιππικῶν πεποίηκεν ὁ Δημοσθένης. τὶς γὰρ ἦν ἡ πάνυ βεβαιοῦσα αὐτὸν ἀντίθεσις; ὅτι ἄπιστοι ἡμῖν οἱ Ὀλύνθιοι. τὸ τοίνυν μὴ θεὶς ἐκ προφανῶς, λέλυκεν εἰπὼν· πρὸς γὰρ τὰς καταλλαγὰς, ἃς ἐκεῖνος ποιήσεται ἄσμενος πρὸς Ὀλυνθίους, ἐναντίως ἔχει. καὶ γὰρ ἐστι τυραννος Φίλιππος, καὶ ἐχθρὸς φύσει τοῖς δημοκρατουμένοις. καὶ ὑπὲρ ἀλλων Ὀλυνθίοις ὁ κίνδυνος, εἰ πεισθήσονται. καὶ ἐκ παραδείγματος. καὶ ἴσασιν ἃ τ' Ἀμφιπολιτῶν ἐποίησε παραδόντας αὐτῷ τὴν πόλιν, καὶ πυθομένων τὰς πρεσβείας δεξαμένους. ταῦτα τίνος ἐστὶ συστατικά; τῶ ἀπίστως αὐτὸς μένειν Φιλίππῳ, ἡμῖν δὲ πιστός. ὁρᾷς, πῶς ἀθεὶς τὴν ἀντίθεσιν, τὰς λύσεις τέθεικεν.

10. 16. Citat h. l. Minucianus ed. Norm. pag. τῶν ἐπιχειρημάτων τὰ μὲν ἐστι παραδείγματικά, τὰ δ' ἐνθυμηματικά. παραδείγματικὰ μὲν, ὅσα ἐξ ἰσου καὶ ὁμοιώσεως τῶν ἤδη πεπραγμένων λαμβάνομεν. ἃ πιστεύσειν Ὀλύνθιοι Φιλίππῳ. ἃ γὰρ περὶ μέχωρας, ἃ δὲ περὶ δόξης, ἀλλ' ἀναιρέσεως καὶ ἀνποδισμῶ τῆς πατρίδος, ὁ κίνδυνός ἐστιν αὐτοῖς. καὶ τοῦτο παράδειγμα. καὶ ἴσασιν ἃ τ' Ἀμφιπολιτῶν. Citat item, sed aliam ob causam, Scholiastes Hermogenis pag. 386. sin. τινὲς ῥητορικὴν ἔμμετρον τὴν [ort. τινα] κωμῳδίαν ἐκάλεσαν. πολλὰς γὰν παρά τε Ἰσοκράτει καὶ μάλιστα τῷ Δημοσθένει λανθάνοντας ἰάμβους τε καὶ χωριάμβους ἐστὶν εὑρεῖν διὰ τὴν ἐναρμόνιον συνθήκην τῶν λέξεων. ὡς εὐθὺς ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Ὀλυνθιακῶν. δῆλον γάρ ἐστι τοῖς Ὀλυνθίοις, ὅτι [est metrum et plenus senarius] νῦν ἃ περὶ δόξης, ἃ δ' ὑπὲρ μέ[habes senarium postremo pede mutilatum] τῆς ὁρᾶς κινδυνεύσειν. ἐχ ὡς ῥητόρων κινδυνευσάντων καὶ μετρα λέγειν. ἀλλότριον γὰρ τῆ πολιτικῆ λόγω τὸ ἴδιον, ἀλλ' αὐτοφυῶς εἰς μέτρον ἀπενεχθείσης τῆς λέξεως.

10. 17. ἀναστάσεως.] citat h. l. Pollux 3. 91. ad docendum, vocabulum hoc h. l. non emigrationem, ſed abductionem e patrio ſolo in peregrinum, ἀναστάτωσιν, ſignificare. verum hoc vocabulo ἀναστάτωσιν, quod ſane ad rem docendam peroportune excogitatum eſt, nemo vtitur.

20. ἄπιστον.] Locum hunc citat Stobaeus Geſneri p. 344. 16.

21. πολιτείας.] ad hunc ſimilemue alium locum reſpexit Harpocration in v. πολιτεία, his verbis: πολιτεία. ἰδίως εἰώθασιν οἱ ῥήτορες τῷ ὀνόματι χρῆσθαι ἐπὶ τῆς δημοκρατίας, ὥσπερ Ἰσοκράτης τε ἐν τῷ πανηγυρικῷ καὶ Δημοσθένης ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς.

vlt. ἐκπολεμῶσαι.] citat Harpocration in hoc eodem vocabulo, et Minucianus p. 162. fine, vbi pro ἐθρυλλεῖτε dat ἐθρύλλουν.

11. 1. ταῦτ' ἂν.] malim ταὐτὰ ἄν. Subaudi ὑμῖν. eadem ipſis fuiſſet, quae vobis, ſententia, concordes vobis iisdemque ſtudiis dediti fuiſſent.

5. ἐκ τῶν πρὸς αὑτὸς ἐγκλημάτων.] id eſt ἐκ τῶν προσκρεμάτων Φιλίππῳ, πρὸς ἑαυτὸς γεγενημένων. exoſi ſunt Philippum propter offenſiones, quibus ipſi ab eo laeſi ſunt. aut, quae ab eo ad ſe profectae ſunt. ἔγκλημα eſt facinus, de quo quereris, aut querendi cauſam tibi eſſe autumas.

8. ἀδὲ δὴ παθεῖν.] addidi δὴ.

9. ταὐτὸν ob concurſum cum vocali dedi, pro ταὐτὸ.

10. εἰ γὰρ.] Citant hunc locum Hermogenes, Ariſtides et Aplines ille de formis libro 1. p. 287. τὸ κατὰ συνῳδὴν σχῆμα σφόδρα ἐμπεριβολόν ἐστι. οἷον εἰ γὰρ, ὦθ' ἥκομεν Εὐβοεῦσι. — Ariſtides de dictione ſimplici 2. 13. ὃ μὴν ἀδὲ πολλὰ δεῖ περιλαμβάνειν πράγματα ἐν τῷ ἀφελεῖ λόγῳ, ὡς ὁ Δημοσθένης ἐποίησεν [nimis ille multa vno complexus ambitu] εἰ γὰρ, ὦθ' ἥκομεν

ἤκομεν Εὐβοεῦσι βεβοηθηκότες· ἀλλ' ἐν ὀλίγοις, ὡς ἂν εὐπαρακολούθητος ᾖ σοι ὁ λόγος. Aplines denique p. 707. 11. dictum hoc ait esse κατὰ συγγνώμην καὶ τόνον. Theophilus Corydaleus item in expositione rhetorica, edita a Fabricio B. G. T. XIII. p. 663. 11. hunc locum proponit in documentum argumentationis ab exemplo, et id quidem secundum primam speciem, qua demonstratur res praesens, a re simili olim gesta. Opusculum hoc Theophili paucis annis ante, una cum typis epistolicis et Aphthonio recusum fuit Halae Magdeburgicae, edente familiari quondam nostro Ambrosio Peperis, hieromonacho. in 8. 1768.

11. 11. Citat h. l. Harpocrat. v. Ἱέραξ. Legi malim παρῆσαν [subaudi πρὸς ἡμᾶς ἐνταῦθα] παρ' Ἀμφιπολιτῶν.

13. τὴν πόλιν.] subaudi αὐτῶν. Amphipolin puta.

Ibid. παρεγχόμεθα.] citat h. l. Ammonius de differentiis vocc. p. 108. ed. Valck. v. παρέχειν.

24. καὶ ηὐξήσαμεν.] detraxi particulam copulantem.

12. 3. τὸ μὲν γὰρ.] citat h. l. Hermogen. de ideis t. 1. p. 293. διακόπτει τὰς παρισώσεις κατ' ἐπεμβολὰς ἔτως· τὸ μὲν γὰρ πολλὰ — τὸ δὲ μήτε πάλαι τῦτο πεπονθέναι, (καὶ ἡ ἐπεμβολὴ) πεφηνέναι τέ τινας ὑμῖν — βελώμεθα χρῆσθαι· εἶθ' ἕτως ἀπέδωκε τὸ ἴσον κῶλον τῷ ἐξ ἀρχῆς τῆς παρ' ἐκείνων εὐνοίας εὐεργέτημ' ἂν ἔγωγε θείην. ad quem Herm. locum ita commentatur eius Scholiastes. ἡ μὲν παρίσωσις ἕτως ἂν ἐγένετο. τὸ μὲν γὰρ ἀπολωλεκέναι κατὰ τὸν πόλεμον, τῆς ἡμετέρας ἀμελείας ἄν τις θείη. τὸ δὲ μὴ πάλαι τῦτο πεπονθέναι, τῆς παρ' ἐκείνων εὐνοίας εὐεργέτημ' ἂν θείη. [Annotari hic velim, Scholiasten in tertia persona θείη efferre, non in prima, vt est in texto, et Demosthenis, et Hermogenis.] πάρισον γὰρ τὸ ἀπολωλε-

λωλεκέναι τῷ πεπονθέναι. τὸ δὲ θεῖη τῷ θείη. ἡ δ' ἐπεμβολὴ διέκοψε τὴν παρίσωσιν.

12, 8. ἀλλ' οἶμαι —.] Sopater ad Hermogen. p. 315. ἔστι καὶ κεῖνο τῶν τελικῶν κεφαλαίων τὸ ποτὲ μὲν καθολικὰς ἀφορισμὰς προθέντα πρὸ τῶν προκειμένων, ἵνα ἐπάγειν τὰς κατὰ μέρος ἀποδείξεις, ποτὲ δὲ ἐπὶ ταῖς μερικαῖς κατασκευαῖς ἐπάγειν τὰς ἀφορισμάς. καὶ πολλὰ τῶν τοιούτων παρά τε τῷ Θεκυδίδῃ καὶ τῷ Δημοσθένει τὰ παραδείγματα, ὡς ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Ὀλυνθιακῶν, προτάξας τὸν ἀφορισμὸν, ἐπάγει τὰς κατασκευάς. ἀλλ' οἶμαι παρόμοιόν ἐστι καὶ περὶ τῆς τῶν χρ. κτ. etc. vbi has ferme lectionum diſcrepantias inſigniores deprehendi. verſu 14. ὡραίως, pro ὀρθῶς. 16. tria iſtaec vocabula ὡς τὰ πολλὰ deſunt exemplo Sopatri Aldino. 18. legitur in eodem ὑμᾶς ἀνθρώπων φρονοῦντας.

10. ἂν μὲν γὰρ —] citat h. l. Hermogenes p. 296. 10.

25. δι' ἕ.] ſic correxi pro vulgari δι' ὃν.

26. τὸ πρῶτον.] Citat h. l. Hermogenes p. 309. τὸ κατ' ὄνομα κομματικὸν, οἷον· Ἀμφίπολιν, Πύδναν, Ποτίδαιαν, Παγασὰς, Μεθώνην· καὶ αἱ πυκναὶ καὶ δι' ἐλαχίστε ἐξαλλαγαὶ· οἷον· τὸ πρῶτον Ἀμφίπολιν λαβὼν, etc.

vlt. τρόπον.] num τόπον.

13. 2. πάλιν ῥαίσας.] citat h. l. Harpocrat. v. ῥαίσας.

4. τὰς δ' ἐπ' Ἰλυριὰς —] citat h. l. Ariſtides in l. de dictione ciuili. p. 232. αἱ μὲν κατ' ἀρχὰς γίνονται παραλείψεις, οἷον· Ὄλυνθον μὲν δὴ καὶ Ἀπολλωνίαν. αἱ δ' ἐπὶ τέλει· τὰς δ' ἐπ' Ἰλυριὰς καὶ Παίονας αὐτῷ, καὶ ὅποι τις ἂν ἔποι, παραλείπω στρατεύσας. hic Arymbae nulla facta eſt mentio.

5. citat h. l. Harpocr. v. Ἀρύμβας.

13. 9. καὶ τὴν φιλοπραγμοσύνην.] subaudi e praemissis ὡς ἔστιν ἡμῖν ἀλυσιτελές τι. valde tamen vereor, ne desit aliquid h. l. ὡς ἀγαθὸν, vel ὡς πολυωφελὲς, quod illi ὡς ἀλυσιτελὲς e contrario respondeat.

22. ἐπὶ πολλῷ.] subaudi τόκῳ, vel διαφόρῳ. magno foenore. magno intertrimento. breuis enim voluptas otii magnarum opum et sociorum iactura emitur.

26. Lucianus l. h. laudat Iouis Tragoedi c. 23. p. 668. et Pollux 9. 138.

14. 4. ὑποσείλασθαι περὶ ὧν συμφέρειν ὑμῖν ἡγεῖμαι.] latius et plenius ita dixisset ὑποσείλασθαι λέγοντα περὶ τούτων, ἃ συμφέρειν ὑ. ἡγεῖμαι.

10. citat h. l. Harpocr. in v. Ὀλιγωρήσετε. ἀντὶ τοῦ ἀμελήσετε. Δημοσθένης Φιλιππικοῖς.

11. ad ποιούντων aut addendum, aut certe subaudiendum est μόνον, id quod in altero opposito membro versu 13. expressum est.

18. ad πόρῳ addendum videtur πῶς; subaudi γινώσκω. de adminiculis autem pecuniae expediendae, ecqui vel ecquid statuo? tum subiicit responsionem ἐστὶν — vulgatam si tuemur, subaudiendum erit εἰ δεῖ λέγειν, si me differere oportet.

19. citat h. l. Hermogenes p. 414. vlt. ἐπὶ ἤθους βεβαιώσει· ἔστιν ὑμῖν, ὦ ἄ. Ἀ. χρήματα, ἔστιν ὅσα ἀδεν ὶ τ. ἄ. ἀ. σῳ.

26. ταῦτα.] scil. ἃ ὑμεῖς λαμβάνετε, [id est ἀναλίσκετε] ὡς βέλεσθε. illas largitiones, quas vos, quoquo vultis, insumitis, esse ἀρχῆθεν καὶ κατὰ τὸ δέον, primitus, origine tenus et prout etiam par est, stipendia militibus debita.

27. post μίαν videtur πάντων deesse. vnum huncque eundemque censum esse omnium. σύνταξις est census, seu aestimatio, taxatio, quantum siue de suo ad necessitates reip. conferre, siue ex aerario pro mercede ope-

rae reip. nauatae referre oporteat. citat h. l. Harpocr. v. σύνταξις.

15. 1. citat h. l. Stobaeus Gesneri p. 504. 3. et Scholiasta Hermogenis p. 315. quem apud Scholiastam lectionis hanc reperi discrepantiam, πάντως δὲ δεῖ χρημάτων.

7. τῷ vt tollendum vncis inclusi.

9. εὐτρεπῶς.] hanc lectionem alteri vulgari εὐπρεπῶς praetuli. nescio, an res Philippi praesentes minus sint ad subitum quemque casum ita paratae atque instructae, vt ei pares sint sustinendo. ἔχει in indicatiuo videatur quidem melius conuenire. ego tamen coniunctiuum tenebo, et sic accipiam, ac si scriptum esset. ὅρα, μὴ ἔχῃ τὰ Φιλίππε πράγματα ἔτ' εὐτρεπῶς, οὐδ' ὡς ἂν ἔχῃ, εἰ κάλλιστα ἔχῃ. neque paratae, neque ita compositae, vt habiturae se sint, si optime atque praeclarissime se habeant.

15. Citat Theophilus Corydaleus p. 662. II.

16. post ἀεὶ videtur ἔσαι deesse. Thessali natura sunt infidi et semper erunt. v. Hemsterhus. ad Aristoph. Plut. p. 153.

18. Innuit h. l. Harpocrat. v. Παγασαί.

19. Citat h. l. Aristides de dictione ciuili p. 256. ἀξιοπιστίας δὲ καὶ εἰ, ὅσα μὴ ἔχει ἄλοθεν συσῆσαι, ἐξ οἰκοῦς ταῦτα πιστᾶται. ἤκουον δ' ἔγωγε τινῶν etc. item Scholiastes Hermogenis p. 45. 1. τῆς τῶν ἀορίστων ἐξετάσεως τρεῖς παραδέδωκε μεθόδους. ἢ γὰρ κατασκευαστικὰς αὐτοῖς παραθήσομεν λογισμούς. ὡς Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς· ἤκουον δ' ἔγωγέ τινων ὡς τὰς ἀγορὰς καὶ τὰς λιμένας οὐκ ἐπιδοῖεν [Sic] αὐτῷ καιρεῖσθαι. ὃ καὶ κατασκευάζων [f. ὃ δὴ κατ.] διὰ τῆς τοῦ ἀορίστου σαθρότητος [lege διὰ τὴν τοῦ ἀ. σαθρότητα] λογισμὸν ἐπάγει. τὰ γὰρ κοινὰ τῶν θετταλῶν etc. ἢ καὶ ἐπικρίσεως οἰκείας τὸ ἀόριστον συνίστησιν, ἣν ῥήτωρ μὲν μετ' ὄρκου πιστώσεται. οἷον· καὶ μὰ τὸν Δία οὐδὲν ἄπιστον ἴσως. ὁ δὲ

Πλά-

Πλάτων τῷ οἰκείῳ ἀξιώματι, οἷον. καὶ ἐγὼ πείθομαι. ἢ ἐπαίνῳ τῶν εἰρηκότων, ὡς ὁ Δημοσθένης· ὡς δ' ἐγὼ τῶν ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ γεγενημένων ἥκιστ' τινος., ἀνδρὸς ἀδαμῶς οἵᾳ [ε]ψευδεσθαι. ἀδένων εἰσὶ βελτίους. [v. Olynth. 2. p. 23. 5.] ἵνα δείξῃ, ὅτι ἀ τῶν ἀκηκοότων, ἀλλ' αὐτοῖς τοῖς ἔργοις πεπιστευκότων [ſententia poſtulat παραγεγονότων] ὁ ἀπαγγείλας ἐστί.

16. 1. celebris haec eſt ſententia, a multis laudata. vt ab Hermogene p. 181. τοῦτο δὲ μάλιστα πάσχουσιν αἱ γνωμικαί. ἔστι δὲ γνωμικὴ περίοδος αὕτη. τὸ γὰρ εὖ πράττειν — τοῖς ἀνοήτοις γίνεται. et Ariſtide, de dictione ciuili p. 186. καὶ τὸ γνωμολογεῖν δὲ τῆς σεμνότητός ἐστιν, οἷον· τὸ γὰρ εὖ πρ. — item ibidem p. 310. περίοδος δ' ἐκ μὲν ἑνὸς κώλου συνίσταται, ὡς τὸ· τὰ γὰρ εὖ πρ. — item p. 392. vbi negat Ariſtides, huic dictioni, quae ciuilem vel maxime deceat, locum in dictione ſimplici eſſe. a Stobaeo Geſneri p. 566. 20. a Plutarcho Moral. p. 100. 7.

4. citat Theophilus Corydal. p. 728. §. 47.

5. correxi ὑμέτερον. citat vetus Lexicon apud Montfauc. Bibl. Coiſlin. p. 498.

Ibid. συναίρασθαι τὰ πράγματα.] ſubaudi τοῖς ἀρχαμένοις. belli, aut vniuerſe reip. onera portanda eapeſſere vna cum iis, qui ea vltro, vel ex neceſſitate ſua, vel iam ante nos, ea ſuſceperunt. h. e. parte oneris eos releuare.

8. aut delendum eſt ὡς, quod vncis incluſi, aut cum ἅτως eſt commutandum, aut cum ὧδε *ſic.*

9. τοιοῦτον καιρὸν, καὶ πόλεμος γένοιτο.] idem eſt ac ſi dixiſſet τοιοῦτον καιρὸν, ὥστε πόλεμον γενέσθαι πρὸς τῇ ἡμετέρᾳ χώρᾳ.

11. citat h. l. Hermogenes p. 179. pen. ἔστι δὲ καὶ ἐπιτιμητικὴ περίοδος τῷ σχήματι, ὅταν λέγωμεν — εἶτ' ἂν αἰσχύνεσθε etc. item p. 181. 19. Minucianus p. 150. appellat hoc enthymema ἀπὸ τοῦ ἴσου a pari.

16. 13. ἔτι τοίνυν.] Syrianus ad Hermogenem 316. vlt. ἀπορήσειεν ἄν τις, τίνι διαφέρει τὸ ἐκβησόμενον κεφάλαιον τῆς ἐντῷ συμφέροντι ἐκβάσεως. ἐν ᾗ φαμὲν, ὅτι συμμαχησάντων μὲν ἡμῶν τάδε ἀποβήσεται, μὴ συμμαχησάντων δὲ, τάδε. - Φαμὲν ἔν, ὅτι ἐν μὲν τῇ τῦ συμφέροντος ἐκβάσει τὰ προσεχῆ ἐξετάζομεν τέλη, ἐν δὲ τῷ ἐκβησομένῳ τῶν ἐκεῖ. τελῶν ἐξεταζομένων τὰ τέλη διασκοπῦμεν. τὴν δὲ διαφορὰν ταύτην ἔδειξεν ἡμῖν ὁ Δημοσθένης ἐν Ὀλυνθιακῶν πρώτῳ; τὸ μὲν συμφέρον ἐξετάζων ἔφη, ὅτι συμφέρει ὀλυνθίοις βοηθῆσαι. ἔσται ἡ ἔκβασις. τῦτο γὰρ ἡμῶν ποιησάντων, ἐν Μακεδονίᾳ ἔσαι ὁ πόλεμος. μὴ συμμαχησάντων δὲ τοῖς ὀλυνθίοις, ἐλθὼν εἰς τὴν ἑλλάδα φίλιππος πολεμήσει τὴν ἀττικήν. καὶ ταῦτα μὲν τὰ προσεχῆ τῆς ἐκβάσεως τέλη. τὰ δὲ τῶν τελῶν τέλη, ἅπερ εἰς τὸ ἐκβησόμενον ἄγομεν, ἐκεῖνα. ὅτι ἐν Μακεδονίᾳ μὲν πολεμῦντες πλεῖσα κερδανῦμεν. ἐν δὲ τῇ ἀττικῇ τῦ πολέμυ συσάντος, τάδε καὶ τάδε ἡμᾶς περισήσεται τὰ δεινά. τὴν μὲν ἓν τῦ συμφέροντος ἔκβασιν ἐξετάζων τάδε φησὶν. ἔτι τοίνυν, ὦ ἀθηναῖοι, μηδὲ τῦθ' ὑμᾶς λανθανέτω, ὅτι νῦν αἵρεσίς τις [Sic] ἐσὶν ὑμῖν — κακῶς ποιήσετε. καὶ ἔξῆς. τὰ δὲ ἀπὸ τῦ ἐκβησομένυ πάλιν ἐξετάζων τάδε φησὶν. ἀλλὰ μὴν ἡλίκα γέ ἐσι τὰ διάφορα [verſu 25.] ἐνθάδε ἢ ἐκεῖ πολεμεῖν, ὰ [Sic] λόγῳ προσδεῖν ἡγῦμαι — χρωμένες τῶν ἐκ τῆς χώρας λαμβάνεται [Sic] καὶ ἐξῆς. καὶ προτρέψαι δὲ καὶ ἀποτρέψαι ἱκανωτάτη ἐσὶν ἡ τῦ ἐκβησομένυ ἐξέτασις. διόπερ ἐπιμελῶς αὐτῇ χρῆσθαι προσήκει.

18. ταύτην h. l. vi caret, quare αὐτῶ malim. vt ſit τὴν ὑπάρχυσαν καὶ οἰκείαν αὐτῷ ὡδεῶς. ditionem, quae iam in eius poteſtate eſt, et ipſi per maiores veluti cognatam atque domeſticam.

19. τὶς αὐτὸν —] Syrianus ad Hermog. p. 308. 22. χρήσιμον δὲ ἡ τῦ ἀναγκαίυ ἐξέτασις καὶ μάλισα χώραν ἔχει ἐν ταῖς δυσκολίαις τῶν πραγμάτων, ὅταν

ἐπὶ

ἐπὶ πόνες, ἢ δαπέναις, ἢ ἄλλο τι τῶν δυσχερῶν παρακαλῶμεν τὲς ἀκέοντας. ἐνθα καὶ ἡ τὲ ἐκβησομένε ἐξέτασις ἀναγκαία, ὡς, εἰ μὴ τάδε πράξομεν, τάδε ἡμᾶς καὶ τάδε περιςήσεται τὰ δεινά. ὅπερ Δημοσθένης ἐν Ὀλυνθιακῷ ποιεῖ κατασκευάζων, οἷα συμβήσεται τοῖς Ἀθηναίοις, εἰ βοηθήσειαν [malim εἰ μὴ βοηθ.] ὀλυνθίοις. καὶ γὰρ εἰπέ μοι, τὶς αὐτὸν κωλύσει δεῦρο βαδίζοντα [Sic] — ἢ ἄλλος τις;

16. 25. v. Theophil. Corydal. p. 729. 6. Apſines in Arte rhetor. cap. *deutili*, p. 706. τὸ συμφέρον κατασκευάζεται ἀπὸ τῶν ἐκβάσεων, οἷα ἐκβήσεται πεισθεῖσι. τελεία δὲ ἀπόδειξις συμφέροντος, ὅταν ἐπ' ἄμφω ἀποδείξῃς, τὶ μὲν ἐκβήσεται πεισθεῖσι, τὶ δ' εἰ μὴ ὑπακόσαιεν. ὡς παρὰ Δημοσθένει ἐν ὀλυνθιακοῖς· ἀλλὰ μὴν ἠλίκα τὰ διάφορα etc.

27. εἰ γὰρ —] Minucianus p. 160. n. 30. figuram hanc appellat enthymema ἀπ' ἀναπλασμοῦ a figmento. et pro ἔξω γενέσθαι dat, e memoria recitans, ἔξω τῆς πόλεως ςρατοπεδεύσασθαι.

vlt. ςρατοπέδῳ videtur cum χρωμένες eſſe coniungendum, et ςρατοπέδῳ χρῆσθαι idem eſſe, atque ςρατοπεδεύειν, ἐν ςρατοπέδῳ εἶναι. vt ſententia ſit, καὶ λαμβάνειν, ςρατοπεδεύοντας, τῶν ἐκ τῆς χώρας γιγνομένων τοσαῦτα, ὅσα ἀνάγκη ἐςὶ λαμβάνειν ςρατοπεδεύσιν.

17. 4. εἰ δὲ δὴ καὶ πόλεμος.] addidi καὶ.

6. praetuli ζημίας in genitiuo, pro vulgari ζημία.

Varietas lectionum in Epiſtola Libanii ad Montium.

Titulus ei praeſcriptus hic eſt in Bauarico et Auguſtano ſecundo. qui ſolus Auguſtanorum hunc prologum tenet, Λιβανίε ὑπόθεσις τῶν λόγων Δημοσθένες.

1. 3. περιδέξιος.] ἀμφιδέξιος margo Pariſinae tacito auctore.

2. 1. τοσέτων idem margo ſine auctoritate.

2. 1. μνημονεύσαντες.] μνημονεύοντες Bav. Aug.

4. πατὴρ μὲν ἦν Aug. ad παιανιεὺς adscriptum est in Bau. hoc scholium: διττοὶ δῆμοι τῆς πανδιονίδος φυλῆς εἰσι, καὶ ὁμοίως ἑκατέρῳ τῷ δήμῳ τὸν δημότην καλεῖσθαί φασι παιανιέα.

17. ἂν addidi e Bau. et Aug. qui ambo constanter vno τ exhibent voc. Βάτταλος.

24. ὑποδήμασι.] ἐσθήμασι Aug.

27. Verba sic ordinata dat Bauaricus, paulo concinnius. λέγεται δὲ τὸν Δημοσθένην τὴν παῖδαν καὶ σφοδρὰν ἐπὶ τὰς λόγους ὁρμὴν ἐντεῦθεν σχεῖν.

3. 3. αὐτὸν Aug.

7. ἀνεσήσατο Bau.

13. τὸ deest eidem.

14. διορθῶσθαι Bau. Aug.

25. ἀτονώτερον Aug.

4. pen. αὐτὰς.] αὐτοῖς Bau. vnde αὐτοὶ effeci, et sic distinxi νικήσαντες, αὐτοὶ παρῆλθον.

5. 10. λακεδαιμονίων dant vulgatae, sine particula, siue δὲ, quam de meo addidi, siue καὶ, quam Aug. et Bau. praeponunt.

19. ἀρ' addidi ex iisdem.

6. 1. titulum hunc ex Aug. addidi.

3. καὶ deest ambobus.

Ibid. καὶ τῷ συμβουλευτ. Bau.

14. τῷ Φιλίππῳ desunt ambobus.

Ad argumentum Olynthiacae primae.

7. 4. ἦλθε simplex dat Gonuillianus.

Ibid. ὑπερεῖχεν.] ἐπῆρχεν Bau. quod equidem praeferam.

5. τι deest Pariss. 5. et 7.

17. συνετέθειτο in singul.] συνετέθειντο in plurali Parisinus 5. et 7. Bau. Aug. codex Obsopoei, ipso probante, et editio Feliciani.

8. 1.

8. 1. γένηται Pariſſ. 2. 3. 5. 7. γενήσεται Gonu.

3. δύσμαχον eſt etiam in texto Aug. verum margo dat γρ. δυσμάχητον. atque hoc refert margo Morellianae e Pariſſ. 5. et 7. legitur etiam in vtraque Aldina, vbi codex Leſſing. ſuperſcriptum dat μᾶλλον. quod quid ſibi velit, quisque pro ſe coniectato. δυσμάχητον item eſt in ed. Feliciani, quam ſequi decuerat.

4. ἕτως.] ἐχ ὡς ἕτως ὑπείληπται Gonuill. quae eſt egregia lectio. non quaſi ſic cenſeret orator, hoc agens, vt Athenienſes fiducia impleat atque inflammet aduerſus eum. ἐχ ὡς ὑπείληπται editio Feliciani. ὡς ὑπείληπται dat Ald. Leſſing. ἕτως ἐπείληπται Aug.

10. τὸν τόπον.] articulus abeſt a Pariſſ. 2. 3. Bau. Aug. edd. Feliciani et Aldi.

14. βαλόντα ſimplex dant Gonuill. Aug. Pariſſ. 2. 3. 5. Aldina vtraque. βάλλοντα Bauar. καταλαβόντα Pariſinus 7. καταβαλόντα primus dedit Felicianus. et corrector Leſſingianus.

18. τοσοῦτον.] τοῦτο Pariſſ. 2. 3. 5. Bau. Aug. Obſop.

25. ἐπαπειλοῦντα Pariſſ. 5. 7.

9. 1. τοσαῦτα profectum eſt a Feliciano. habet Obſop. quoque. ταῦτα dat Aldina vtraque, Pariſſ. 2. 3. Bau.

5. φησὶ.] ſic etiam Gonuill. ἔφη dant Aldina vtraque, Felicianea, Bau. Aug.

Olynthiaca prima.

Ab initio mutilus eſt codex Auguſtanus primus. Incipit a verbis ἡμᾶς πλεῖν p. 4. 11. ad p. 6. 5. τὶς ἕτως. tum eſt lacuna, ad p. 14, 17. vbi folium rurſus eſt a. κοπτόμενοι, vsque ad ὀκνεῖτε ἐξιέναι p. 17. 4. tum rurſus eſt lacuna vsque ad p. 25, 14. vbi a κατέλιπον ſunt duo folia procedentia ad p. 30, 15. hae paucae ſuperſunt reliquiae vetuſtae manus in prima parte operum Demoſthenicorum. Suppleuit autem deficientia pleraque

raque, ſcil. a p. 5, 8. inde, vsque ad p. 35. 7. recentior manus decem foliis. Ab hac noua manu exarata appellare in hoc indice ſoleo *ſupplementum Auguſtani primi*, vt, quae vetuſta manus exarauit, nude *Aug. 1.* appello. A p. 35, 7. inde vetuſta manus reliqua omnia, quae in illo codice ſuperſunt, hodie exarauit.

9. 1. ἄνδρες ab α. ε. ϑ. et codice Obſopoei abeſt; quem codicem interdum *Pannonicum* appello, cum Obſopoeo, item Harleyano. In enotandis hiſce minutiis aliqua ſum vſus, non acerrima tamen, diligentia circa Auguſtanum primum, circa caeteros nulla. E. c. nusquam annotaui, in Auguſtano quinto ſemper legi ὦ ἀθηναῖοι ſine ἄνδρες. Inutilis et moleſta et putida eſt diligentia, quae in huiusmodi nugis ponatur, melius ad res maioris momenti conferenda.

3. ὧν νυνὶ σκοπεῖτε.] ſic Pariſina. ſemel monuiſſe ſufficiat, me primo loco Pariſinae editionis lectionem ponere, tum varietates aliorum librorum. ὧν etiam in texto Bauarici eſt, ſed ſuperſcriptum eſt ἅ. In Pariſ. nono et Harleyano eſt ὧν ὑμεῖς νυνὶ σκ. In appendice Francofurtana etiam ἅ eſt annotatum.

6. ἥκει.] γρ. ἥκοι. Pariſ. 9.

Ibid. τοῦτον Laud.

7. ὑμετέρας.] ἡμετέρας. η. Aug. ſecundus.

11. ἄνδρες abeſt ab α. et η. Harley. Lock.

13. ὑπὲρ.] περὶ Vlpianum in praefatione comment. dare, annotauit Taylor.

Ibid. αὐτῶν.] αὑτῶν Bau.

15. δὴ.] δὲ. Pariſ. 8. Ald. Taylori.

16. παρασκευάσασθαι etiam in texto Bau. eſt, ſed eadem manus ſuper σα ſcripſit ζε. vt ſit παρασκευάζεσθαι.

vlt. ταὐτὸ Barocc.

10. 3. ἄνθρωπος.] φίλιππος Pariſ. nonus, Harl.

4. τύχῃ.] τύχοι. ε, ϑ.

10. 4. ἀξιόπιστος.] consentit textus Bau. sed adscripsit eadem manus in margine ἀξιόπιστα.

8. ὃ δυσμαχώτατον.] ὅπερ δυσμ. Aug. secundus, Ald. Felic. sed ὃ ex Harleyano et Lockerano annotauit Taylor.

9. ὑμῖν.] ἡμῖν. ε. η. ϑ.

10. ἐκεῖνον.] ἐκεῖνων Bau. sed super duabus postremis literis scripsit eadem manus ον. Variantes omnes Bauarici codicis cum exaratae sint ab eadem manu, quae reliqua exarauit, satis habebo in posterum dicere, superscriptum sic esse, nulla de *eadem manu* commemoratione facienda; nisi vbi vsu veniat, vt aliena manus aliquid addiderit; quod locis quibusque nominatim indicabo.

12. τὸ abest a Bauarico.

14. πολλῷ.] πολὺ. η. Bauar. sed correctum id in hoc est πολλῷ.

Ibid. ἃς ἂν.] ὡς ἂν Bau. sed vulgata superscripta est.

15. ποιήσηται.] ποιήσεται Bauar. sed in margine annotatum est sic. γρ. ποιήσαιτο. quod idem etiam in Weimarano et Felic. reperi. Nunquam, quod obiter hic semel admonendum duco, posthac non iteraturus, de meo γρ. addidi, sed, sicubi exhibeo, tenendum est, me id sic scriptum in ipso codice reperisse. ποιήσαιτο cum dedisset Wolfiana, ex Harleyano et Lockerano annotauit Taylor ποιήσηται.

17. πολεμῶσιν.] πολεμήσουσιν. Paris. 8. 9.

18. ἅ τ'.] ἅττ'. Paris. 1. 5. ἅτε. 9.

19. αὐτῷ deest Harley.

22. πάντα abest ab Aug. sec.

pen. τὰ abest ab Ald.

vlt. ἐϑρυλλεῖτε.] ἐϑρύλλουν. Paris. 8. ἐϑρύλλουν ἴσως. Paris. 9. Harley. videtur hoc idem voluisse Bauarici quoque librarius, qui in margine annotauit. γρ. ἐϑρύλλουν ἴσε.

10. vlt.

10. vlt. δεῖν.] δεῖ Pariſ. 1. 9. Ald. P. Manut. ed. Wolf. Aug. ſecundus. Sed δεῖν adſcripſit Taylor ex Harleyano.

11. 1. ταῦτα.] τοῦτο Par. 5. 9. τοῦθ' ὡς appendix Francofurtana, Aldina Taylori, Harley.

2. ὑμῖν.] ἡμῖν. Par. 8. 9. Aug. ſec. Harley.

Ibid. γὰρ abeſt ab Aug. 3.

Ibid. ἡμῶν.] ὑμῶν. α. ed. Wolf. Aug. ſecundus. Sed ἡμῶν Taylor ex Harley. annotauit.

4. ταῦτ'.] τοῦτ'. Pariſſ. 5. 8. 9. Harley.

Ibid. εἰκὸς.] εἰκότως Aug. ſecundus.

6. αὐτὸς abeſt a Paris. 8.

8. ἀδὲ παθεῖν.] ἀδὲ δὴ παθεῖν. θ. notabile eſt diſcrimen, quod h. l. in diuerſis exemplis editionis Pariſinae conſpicitur. Duobus vtor eiusdem exemplis, quae cum in plerisque modis conueniant inter ſe omnibus, paucis tamen quibusdam locis diſcrepant, neſcio qui. vt hic, in eo, quod Ioannis Benenati librarii nomen in titulo, thyrſumque angue circumuolutum praefert, lego δεῖ, in altero, quod Michaelis Sonnii nomen cum alio quodam inſigni minus liberali, praefert, lego δή. Locos huic ſimiles, ſi qui poſtmodum occurrent, annotabo. Iudicent peritiores, qui potuerint eiusmodi diſcrepantiae in eandem prorſus editionem irrepere.

9. ταὐτὸ.] ταὐτὸν. Pariſ. 3. Meerman. Ald. Paul. Manut. ed. Wolfii. ſed ταῦτα ἅπερ dat Lokeran. Aldina Taylori et Barocc. appendix Francfurt. ταυτὰ dat, et illa quoque ὁ πολλάκις.

Ibid. πρότερον.] abeſt ab Aug. 2.

12. ὑμᾶς.] ἡμᾶς. Pariſſ. 5. 8. 9. Aug. 1. ὑμᾶς dat Bau. in texto, ſed ſuper prima litera ſuperſcriptum eſt ἡ.

Ibid. πλεῖν.] ἐκπλεῖν Aldina vtraque et Felic. Harley. et Lock. dant ſimplex πλεῖν.

13. καὶ abeſt ab Aug. 1. Bauar. Harley.

11. 14. ὑπὲρ.] περὶ Aug. 3.

Ibid. τῆς εὐβοέων.] τῆς τῶν εὐβοέων Par. 8. Auguſt. ſecundus, Ald. Felic. (v. annotat. Obſopoei ad p. 1. 1.) poſteriorem articulum omiſit Harley. dans ἤπερ τῆς Εὐβ.

16. καὶ πάντων ἂν ἦτε τῶν μετὰ ταῦτα ἀπηλ. πρ. Harl.

18. ἔκαξα] ἔκαξον. e. Auguſt. tert. ſed hic e correctione. videtur ab antiquiore manu veniſſe ἔκαξα. Sed iunior vltimam literam cum ον mutauit.

20. ἐνὶ τῷ πρώτῳ.] ἐνί τῳ (enclitice) πρ. Pariſ. octauus.

21. ἂν abeſt ab Ald. et Laudiano. Sed addit Weimaranus ex eo libro, neſcio quo, quem tertium appellare voluit. Etiam in Leſſingiano additum reperi, et in Aldino Taylorano, nec non Felicianea.

22. νῦν.] νυνὶ. e. η. 9. Aug. 1. Harley.

Ibid. ἀεὶ.] αἰεὶ. Pariſ. ſec.

24. καὶ ηὐξήσαμεν.] copulam omittunt Pariſ. 8. 9. Bauar. Auguſt. primus, ſecundus et tertius, Harley. Locker.

25. κατεκτήσαμεν.] καθεκτήκαμεν Locker.

Ibid. ὀδεὶς πω βασιλεὺς.] Sic etiam Bau. in texto dat, ſed ſuperſcriptum eſt ὀδεὶς πώποτε β. hoc idem dat Aug. tertius quoque. ὀδεὶς ποτε dat Pariſ. pr. Lock. Ald. Tayl.

26. δὲ.] δὴ Bauar. νῦν δὲ δὴ καιρὸς Locker.

27. cum in Wolfiana ita ſit diſtinctum τὶς; ἔτος — annotauit Taylor in Lockerano ſic eſſe diſtinctum τὶς ἔτος;

pen. πρότερον.] πρότερον Pariſ. pr. codex Obſopoei, cui id videtur magis atticum et demoſthenicum. dat idem Felic. et in Bauarico ſuperſcriptum eſt. teſte Mountenego idem eſt in Voſſiano et Laudiano.

vlt. δοκεῖ.] δοκοῖ Harley.

12. 1. ὑπηργμένων.] ὑπηρετημένων Bauar. in texto, sed vulgata superscripta est. eadem lectio ὑπηρετημ. est in appendice Francfurtana et Aldina Taylori.

2. ὅμως deest Harley.

3. πολλὰ ἀπολωλεκέναι.] πολλὰ ἁπλῶς ἀπολωλεκέναι Aug. secundus.

4. τὸν abest ab α. ε. η. ϑ. Aug. secundo, Harley.

5. πάλαι.] πάλιν. α. Augusti. secundus, Locker.

6. τε.] δὲ Ald. Tayl.

Ibid. ἡμῖν abest a Meermanniano.

7. cum in Wolfiana esset βελόμεθα (Frankfurtana certe) annotauit Taylor in Lockerano esse βελώμεθα (in coniunct.)

9. χρημάτων.] κτημάτων. η.

11. ἔχει.] ἔχῃ Aug. tert.

12. συναναλώσε.] συναναλώσεται. η. συνανήλωσε Bau. sed super η scriptum est α.

14. παρὰ.] περὶ Aug. primi supplem. saepissime ab ignaris et oscitantibus librariis hae duae praepositiones inter se permutantur.

16. προϋπαρξάντων.] τῶν ὑπαρξάντων Harl. πρὶν ὑπαρξάντων. Barocc. Par. 8. Locker. Ald. Tayl. et codex Obsopoei. quo iudice haec lectio est emendatior et γνησιωτέρα.

Ibid. ὡς τὰ πολλὰ.] verba haec absunt a Locker. et Bauarico, sed in hoc superscripta sunt super κρίνεται, vt dubites, omissane sint per incuriam, an scholium sint.

18. ἡμᾶς.] ὑμᾶς α. β. γ. ϑ. Aug. 1. 2. Bauar. Sed ἡμᾶς esse in Harley. et sibi magis placere annotauit Taylor.

Ibid. φροντίσαι.] φροντίζειν β. et in texto Bauar. Sed vulgata supra scripta. item Aug. 2.

19. ἐπὶ.] περὶ Ald. Tayl. ἀποτρεψώμεθα Harley.

23. ὅποι.] ὅπῃ varietas Wolfiana. ὅπη. Paris. 5.

12. 23.

12. 23. γε abeſt ab Aug. tertio, ſed ſupra verſum eſt ſcriptum ab ea manu noua, quae ſcholia adſcripſit; abeſt item a Barocc.

24. ὑμῶν.] ἡμῶν Harley. Locker.

25. δι' ὃν.] δι' ἃ Aug. primi ſupplementum, ſed vulgata ſuperſcripta.

Ibid. ὧν.] ὧν correxit Leſſingianus ὧν Aldinae.

26. φίλιππος.] ὁ φίλιππος Aldina Taylori, Aug. prim. et eius ſupplem.

27. μεθώνην.] καὶ μεθώνην Auguſt. ſecundus.

pen. φερὰς.] φερβὰς Auguſt. 2.

13. 1. εἶτ' abeſt a Pariſ. tertio.

4. Λυρίας Aldina Taylori.

5. ἀρύμβαν.] ἀρύββαν. Aug. 1. et ſupplem. eiusdem. item Bauar. ſed hic ſuper primo β. erat μ ſcriptum. Ἀρύββαν Harley.

Ibid. ὅποι.] ὅπῃ Ald. P. Manut. et cum in Wolfiana quoque ὅπῃ ſit, annotauit Taylor, in Harley. et Lock. eſſe ὅποι.

Ibid. εἴποι.] εἴπῃ Aug. primi ſupplem. παραλείψω Aldina Taylori. παραλίπω Locker.

6. ἄν τις εἴποι.] τις ἂν εἴποι. Bauar. Meerm. Ald. Felic. ſed Aldina Taylori, appendix Francfurt. et Harl. dant vulgatam. εἴπῃ Locker.

10. πρὸς ἅπαντας abſunt ab Pariſſ. 1. 2. 5. 8. 9. Bauarico, Aug. primo, et eiusdem ſupplemento, ab Aug. ſecundo et tertio, Barocc. Meermanniano, ab indice Aldi, Harley. et Locker. item Aldina Taylori.

Ibid. συζῇ.] Wolf (T. VI. p. 138. ed. Herwag.) pro varia lectione, tacito auctore, affert συτῇ, quod quid ſibi velit, ſi non συνῇ ſignificat, haud intelligo. Appellabo impoſterum hanc Wolfianam varietatem, *indicem Herwagianum.*

12. αἰεὶ] ἀεὶ. αἰ. Ald.

13. 13. τῶν ὑπαρχόντων δεῖ πράττειν.] τ. ὑ. δεῖν πρ. Aldina Taylori, Barocc. Pariſ. octauus, Aug. ſecundus, τ. ὑ. ὅτι δεῖ πρ. Auguſt. primus, et eiusdem ſupplementum. vnde colligitur, in codd. quibusdam fuiſſe τῶν ὑπαρχόντων οἱ (id eſt αὐτῷ) δεῖ πράττειν. In appendice Francfurt. eſt ἔτι δεῖ.

14. ὑμεῖς.] ἡμεῖς Aug. primus et ſecundus, Bauar. ἡμῖν index Aldinus, manus vetuſta in Herwagiana Taylori. ὑμῖν index Herwag.

Ibid. ἐξόμενος omiſit Ariſtides, p. 234.

15. σκοπεῖτε.] σκοπεῖσθε manus vetuſta in Herwag. Taylori. Pariſſ. primus, ſecundus, tertius, quintus, ſeptimus, octauus. Bauaricus, Auguſtanus primus, eiusdem ſupplementum, Aug. tertius, Pannonicus Obſopoei, Meermannianus, Aldina poſterior, cui Weimar. annotator adſcripſerat vulgatam, quae eſt in Aldina prima. vulgatam appello lectionem, quam exhibet editio Pariſina. σκοπεῖσθε quoque dat Felic. ſed appendix Francofurtana dat σκοπεῖτε.

Ibid. τελευτῆσαι.] τελευτήσειν Aug. primi ſupplementum.

16. τίς ἔστως εὐήθης ἐστὶν ὑμῶν.] τίς ἔστ' ἐστὶν εὐήθης ὑμῶν ſupplem. Aug. pr. ἡμῶν Locker.

17. ἀγνοεῖ.] ἀγνοεῖται Harley.

Ibid. ἂν.] ἐὰν Pariſ. quintus. ἀμελήσωμεν] ἀμελήσομεν Aug. ſec.

19. ὥσπερ.] ὅπερ ſupplem. Aug. pr. Ald. Taylori.

22. ἔτω.] ἔστως Bau. πολλῶν praue Harley.

24. ἐβελόμ. Locker.

26. ἴσως a Locker. abeſt, et ἂν ab Harl. et Aug. ſec.

14. 1. ὑσάτης deeſt Ald. priori, ſed eſt in poſteriore.

3. γε abeſt a Pariſſ. primo, ſecundo, tertio, quinto. Meerm. Aug. tertio, et Bauarico, Lockerano.

5. φημὶ.] ſic et Bauar. in texto, ſed ſuper η ſcriptum eſt α.

14. 5.

14. 5. δὴ.] δεῖν Meerm. videtur δ' ἂν voluiſſe, quod appendix Francfurtana dat, et Aldina Taylori.

6. ὑμῖν.] ἡμῖν Pariſ. quintus, Locker.

10. ὀλιγωρήσετε.] ſic et Obſopoei codex et Felic. ὀλιγωρήσοιτε Ald. ambae et Pariſinus tertius, item Laudian.

Ibid. ἡμῖν.] ὑμῖν Pariſ. octauus, P. Manut. Aug. ſecundus.

Ibid. στρατεία.] στρατιὰ Bauar. Harley. errore, quo Auguſtanus primus paene vbique tenetur.

11. ὑμῶν.] margo Lutetianae, ſine auctore; ὑμῖν Aug. tertius, ſed ſcholiaſtes ſuperſcripſit ἦγεν ὑμῶν.

13. οἰκείαν.] οἰκίαν Bauar. crebro errore.

14. ἀκινδύνως ὁρῶν.] ὁρῶν ἀκινδύνως Aug. ſec.

15. περιέσαι.] καὶ περιέσαι Pariſinus octauus, et quia Wolfiana quoque ſic dat, annotauit Taylor, καὶ a Lockerano abeſſe.

16. δὴ.] δὲ Bauar.

17. τῆς abeſt a Pariſino octauo, et Ald. Tayl.

18. ταῦτα.] τοσαῦτα Locker.

19. χρήματα ὑμῖν.] ἡμῖν χρήματα Harley.

20. ἀνθρώπων abeſt a Pariſino quinto.

22. ἀποδώσετε.] ἀνταποδώσετε codex Obſopoei, Lockeranus.

23. μᾶλλον δ' ἅπαντος.] μᾶλλον δὲ παντὸς Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus, octauus, item Aug. ſecundus, Aldina Taylori, Harley. Locker. codex Obſopoei, qui hoc iſto mollius pronunciatu iudicat. μᾶλλον δὲ πάντως Aug. primi ſupplem. vocabula τῇ πόρῳ delenda ſibi videri adſcripſerat Taylor.

24. ταῦτ' abeſt a Pariſ. quinto et ſeptimo. εἶναι ταῦτα dat Aug. ſecundus ordine inuerſo.

25. ἡγεῖμαι.] οἶμαι Locker. γὰρ abeſt ab Harl.

27. μίαν σύνταξιν.] μίαν τὴν σύνταξιν Pariſ. octauus, Harley.

14. pen. πραγμάτων λαμβάνετε.] πραγμάτων ταῦτα λαμβάνετε Pariſ. primus et quintus. λαμβάνειν dat Bauar. in texto, cum vulgata ſuperſcripta. ταῦτα λαμβάνειν εἰς Aldina Tayl.

vlt. ἐϛὶ δὲ λοιπὸν Ald. Tayl.

15. 1. οἶμαι.] εἶναι Bauar. Ald. Tayl.

2. δὲ.] ſic quoque liber Obſopoei, et Harley. ſed δὴ dant Auguſtanus ſecundus, Pariſ. primus, tertius, quintus. Ald. Paulus Manut. vtramque lectionem dat Bauaricus, δὲ in texto, δὴ ſuper verſu. δὲ abeſt a Barocc.

3. γενέσθαι τῶν δεόντων.] τῶν δεόντων γενέσθαι Meerm.

Ibid. λέγεται δὲ καὶ ἄλλες τινὰς ἄλλοι πόρους.] λέγεσι δέ τινες καὶ ἄλλας πόρες. Pariſ. octauus, Aug. primi ſupplem. appendix Francfurtana, Aldina Taylori, Harley.

4. ἕλεσθε.] ἑλεῖσθε margo Lutet. auctore tacito.

Ibid. ἂν abeſt a Pariſ. ſecundo, tertio, ſeptimo et octauo, a Bauarico, Auguſtano ſecundo et tertio, Meermanniano, Aldina Taylori.

5. δοκῇ.] δοκεῖ Pariſ. ſec. tert. ſept. octau. Bau. Aug. ſecundus et tertius, Meerm. Barocc. Harl. Lock.

7. νυνὶ τὰ τῆ Φιλίππε.] prior articulus abeſt a Bauarico, poſterior a Pariſino primo, ſecundo, tertio, quinto, octauo, ab Aug. primi ſupplemento, ab Aug. ſecundo et tertio, a Meermann. ab exemplis Aldi et Felic. ſed habet appendix Francfurt.

8. ἔτε γὰρ, ὡς δοκεῖ.] ἔτε γὰρ ἔχει, ὡς δοκεῖ. index Lambini, quem ſi ſequaris, omittendum tibi poſtmodum erit ἔχῃ v. 23. extremo.

9. εὐπρεπῶς.] εὐτρεπῶς Pariſ. ſeptimus, Bauar. Aug. primi ſupplem. ſed ſic, vt ſuper τ etiam eſſet π exaratum ab eadem manu, item appendix Francfurtana. porro, cum Wolfius edidiſſet, (aut Francfurtana certe

certe) ἐδ' ἂν ὡς, annotauit Taylor, in Harley. et Locker. esse ἐδ' ὡς ἂν κάλλιστα.

15. 10. ἔχῃ.] ἔχοι Augusti. primi supplem. Harley. Ald. posterior. ἔχει Aug. tertius a prima manu, sed noua dedit ἔχῃ. quod etiam ex Aldina prima vulgatae seruarunt et habet Lockeranus.

12. ἤλπιζε.] ἤλπισε Aug. primi supplem.

13. κἄτα διέψευσαι.] καταδιέψευσαι Barocc. sed vulgata est superscripta. eadem lectio est in appendice Francfurtana. in Aldina Taylori reperi καὶ καταδιέψευσαι. (sic)

Ibid. δή.] δὲ Parisinus quintus.

16. αἰεὶ.] αἰεὶ Paris. sec. tert. sept. Bau. Aug. tert.

20. καὶ ἐδὲ Barocc.

21. δώσοιεν.] δώσειν Paris. septimus et octauus. Harley. a manu prima. δώσειεν Aug. secundus, Lock-Harley. a manu secunda.

Ibid. κοινὰ τὰ θετταλῶν.] sic fuit etiam in Obsopoei codice, qui id praefert lectioni Aldinae κοινὰ τῶν θετταλῶν, iudicans necessariam, et elegantem, et demosthenicam prioris articuli repetitionem. Quod ita profecto habet. Faciunt tamen cum Aldina Parisini quintus, septimus, octauus. Augustanus tertius, P. Manutius, cum Pannonico Lockeranus.

23. ἄν.] εἰ Paris. primus, secundus, quintus, septimus, Harley. Barocc. Augustani primi supplem. Aug. secundus et tertius, Bauaricus, Aldina Taylori.

Ibid. ἀποσεσῃθῇ.] ἀποσεσῃθήσεται. Harley. Paris. septimus et octauus, Augusti. primi supplem. item Aug. secundus, vetusta manus in Herwagiana Taylori. Bauar. index Ald. Aldina Tayl.

Ibid. εἰς.] ἐς Parisinus tertius.

25. ἰλλυρικὸν Aldina Tayl.

26. Inter vrbes αὐτονόμους et ἐλευθέρας discrimen. Litbe Gotha Numaria p. 287. TAYLOR.

16. 1. παρὰ.] manus antiquior in Aug. tertio dederat κατὰ, sed iunior, isto deleto, correxit ad modum vulgatae.

4. ὑμᾶς.] ἡμᾶς Harley.

5. ἡμέτερον.] ὑμέτερον Paris. primus et octauus, vetusta manus in Herwag. Tayl. codex Obsopoei, Aug. tertius, P. Manutius. vulgatam dat quidem in texto Bauaricus, sed cum υ. super prima litera scripta. ἡμέτ. etiam Taylor ex Harley. annotauit.

6. συνάρασθαι τοῖς πράγμασι.] τὰ πράγματα Ald. Tayl. (sic)

7. παροξύνοντας.] παροξύναντας index Aldi, Augusti. secundus, Aldina Taylori.

8. ἅπαντας.] πάντας Paris. quintus, septimus, octauus. index Aldi.

Ibid. ὡς abest a Parisinis primo, secundo, tertio, quinto, septimo et octauo, ab Augustani primi supplemento, ab Augustano secundo et tertio, a Bauarico, a Meermanniano, ab editione P. Manutii.

Ibid. λάβοι.] λάβῃ Aug. tertius.

9. καθ' ἡμῶν.] καθ' ὑμῶν Harley. τὸν τοιοῦτον κ. Locker.

Ibid. γένοιτο.] γίγνοιτο Aldina Taylori, appendix Francfurt.

10. τῇ χώρᾳ.] τὴν χώραν Aug. secundus.

Ibid. ἡμᾶς.] ὑμᾶς Parisin. primus et octauus, Harley. Locker. Augusti. secundus, Aug. primi supplem. Bauaricus.

11. εἶτ'.] sic correxit etiam Lessingianus εἰ Aldinae posterioris, item is, qui nonnulla correxit in Aldina illa, quam seruat Bibliotheca Senatus Lipsiensis, item in Ald. Taylorana alius. εἶτ' recte exhibet Aldina prior.

14. πότερον.] πότερ' Bauar. Aug. secundus, Harley. Aldina Tayl.

16. 15.

16. 15. ἐὰν.] ἂν Pariſ. tertius.

18. ταύτην deeſt Lock. ταύτῃς dat Ald. Tayl.

19. λαίβῃ.] λαίβοι Pariſ. primus, Bauar.

Ibid. ἔτι abeſt a Pariſ. primo, ſecundo, quinto, octauo, ab Aldina Tayl. a libro Obſopoei, a Lockerano, Bauar. et Aug. ſecundo et tertio, Barocc. in quo etiam κωλύσοι legitur. κωλύσῃ dat Locker.

20. μὴ.] εἰ μὴ Pariſinus octauus et Harl.

Ibid. εἰπεῖν abeſt a Pariſ. quinto et octauo.

Ibid. ᾖ.] ἦν Pariſ. octauus.

22. μὴ.] ἃ Aug. pr. ſupplem.

25. ἐκλαλεῖ.] ἐγκαλεῖ Bauar. Aug. ſecundus et tertius, index Ald. appendix Francfurtana, Aldina Taylori.

Ibid. in Aug. 1. ſuppl. diſcerni non poterat, eſſetne περάξει, an περάξῃ exaratum. poſterius in Harley. reperit Taylor.

26. γ' abeſt a Pariſino tertio, et Meermann. et quidem ſtudio ex hoc erafum.

27. ὑμᾶς.] eſt ſic quoque in Aug. tertio, ſed corrector dedit ἡμᾶς, id quod etiam Morellus e Pariſino octauo enotauit, et Taylor ex Harley.

pen. μόνας abeſt ab Auguſt. primi ſupplem. et Harley. item ab appendice Francfurtana, Aldina Taylori. μόνον dat Locker.

vlt. τῶν ἐκ.] inuerſo hoc ordine dat appendix Francfurtana.

17. 1. μηδενὸς.] ἑδενὸς Pariſ. quintus, ſept. octau. Harley. Aug. pr. ſuppl. vtramque lectionem repraeſentat Bauar.

Ibid. πολεμίᾳ.] πολέμᾳ Pariſ. ſeptimus. Aldina Taylori. et videtur index Ald. hoc idem indicare voluiſſe, referens lectionem, quae iam in texto Aldino eſt, ſcil. πολεμίᾳ. quod erroris genus indici illi perquam crebrum et cum aliis quoque indicibus commune eſt, qui

tum temporis ex officinis librariis prodibant, cum adhuc ſupinitas, perturbatio rerum, inſcitia boni ordinis in huiusmodi rebus criticis tenendi, contemtus diligentiae in minutis, ἀρχαιότης denique quaedam, de poſterorum patientia et indulgentia nimium bene ſperans eique velut illudens, et exiſtimationis ſuae quodammodo prodiga dominaretur.

17. 2. ὑμῶν. ἡμῶν Pariſ. ſecundus, ſeptimus, octauus, Barocc. Locker. Aug. ſecundus et primi ſupplem. Meermann. index Ald. P. Manut. vtramque lectionem repraeſentant Bauaricus et Aug. tertius, ſed in illo ὑ, in hoc ἡ ſuperſcriptum eſt.

3. δεδαπάνησθε.] δεδαπάνητας index Herwag. Auguſt. ſecundus, et quia hoc etiam in Wolfiana eſt, ideo Taylor ex Harley. δεδαπάνησθε annotauit. δεδαπάνησθας Bauar. ſed ε ſuper extrema ſyllaba ſuperſcripto. δεδαπάνητε Aldina prior. δεδαπάνησθε poſterior, Harl. Lock.

4. δή.] abeſt a Pariſino octauo, Harley. et a ſupplem. Aug. primi.

Ibid. πόλεμος.] καὶ πόλεμος appendix Francfurtana.

Ibid. νομίσας.] νομίζειν Pariſini primus, ſeptimus, octauus, Harley. ζημιώσεσθας Aug. 1. ſupplem. Ald. Tayl. ζημιωθήσεσθε codex Obſopoei, manus vet. in Herwag. Tayl. ζημιώσεσθαι Bauar. ſed ε ſuper extrema diphthongo exarato.

5. πρόσεσθ'.] προσέσθ' [id eſt προσέσας] Pariſinus primus, προσέσας P. Manut. καὶ primum abeſt ab Aldina, quod omitti Wolf. ait ſibi non diſplicere. malit tamen προσέσας. adſcripſit καὶ Leſſingianus.

Ibid. ἡ primum abeſt a Pariſinis primo et octauo. item ab Harley. et Aug. primi ſupplemento. poſterioris ἡ loco dat Ald. Taylori γε.

17. 6.

17. 6. *ζημίαι.*] *ζημίαις* Parisini primus et octauus, Aldinae ambae, Felic. in Bauarico est *ζημίαι*, sed super extrema litera est *ας* superscriptum, ab alia manu. vulgata est quoque in appendice Francfurtana.

7. *συνιδόντας.*] *συνεδότας* Parisini quintus, septimus, octauus, Aug. primi supplem. Harley. Locker.

9. *ὧν.*] *ἃ* Harley. Paris. quintus, sept. octau. Aug. I. supplem. Aldina Tayl. appendix Francfurt. vtramque lectionem repraesentat Bauaricus.

10. *καιρπῶντας εἰδεῶς.*] *εἰδεῶς καιρπῶντας* Aug. primi supplem. Harley.

12. *ἐμπειρίαν.*] *ἐμποριαν* Paris. octauus.

Ibid. *τῶ* abest a Parisinis primo, tertio, quinto, octauo, ab Harley. Aug. primi supplem. ab Aug. secundo et tertio, a Bauar. et Meerm.

14. *αἰ.*] *ἐκ* Paris. primus.

Ibid. *πεπολιτευμένων.*] *πολιτευομένων* Paris. quintus.

15. *ὑμᾶς.*] *ἡμᾶς* Paris. septimus.

pen. *καὶ* abest a Parisinis primo, quinto, septimo et octauo, item ab Aug. primi supplem. Aldina Tayl.

vlt. post *ἕνεκα* sic erat in Bauarico exaratum *ὀλυνθιακὸς* A. H H |Δ|. Δ Π quod videtur significare, huius orationis *σίχες* fuisse olim numeratos 265.

Ad Olynthiacam secundam.

18. 1. Recitat hunc locum bis Aristides in Arte. p. 166. *ἔνδοξά ἐστι πρῶτα μὲν τὰ τῶν θεῶν, οἷον ὅταν εἰς τὰ θεῖα ἐπαναγῃς τὰς ἐννοίας. θεῶν εὔνοιαν. τύχης χρηστότητα. οἷον ἐπὶ πολλῶν ἄν τις ἰδεῖν δοκεῖ μοι* — et p. 206. vbi *περιβολῆς* seu amplificationis genus ait esse, vt ab infinito ad finitum transeatur. *καὶ τρὶς τον παραδειγμα. Ἐπὶ πολλῶν μὲν ἄν τις — γενομένην τῇ πολει. εἶτα ἡ ἐπὶ τὸ ὡρισμένον ἀπαγωγὴ ἐχθρὸς*

ϛα δ' ἐν τοῖς παρȣ̃σι πράγμασι. Scholiastes anonymus Christianus ad Hermogenis l. de inuentione p. 352. ἐν μέντοι τισὶ λόγοις καὶ δυσὶ καὶ τρισὶ προοιμίοις χρησόμεθα. δυσὶ μὲν, ὡς ὁ Δημοσθένης — τρισὶ δὲ, ὡς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν ὀλυνθιακῶν· ὧν πρῶτον μὲν· ἐπὶ πολλῶν μὲν [18. 1.] δεύτερον δὲ· [18. 16.] τὸ μὲν ȣ̃ν, ὦ ἄ. ἀ. τὴν Φιλίππȣ ῥώμην διεξιέναι· τρίτον δὲ [19. 9.] τὸ μὲν ȣ̃ν ἐπίορκον καὶ ἄπιϛον καλεῖν etc.

18. 13. Citat h. l. Hermogenes de formis l. 2. p. 353. ἔτι ἐνδιάθετον σχῆμα καὶ ἡ τοιαύτη ἐπιδιόρθωσις, ἡ αὐξήσεως ἕνεκα παραλαμβανομένη· οἷον· ὀψὲ γάρ ποτε — ὀψὲ λέγω; χθὲς μὲν ȣ̃ν καὶ πρώην. καὶ πάλιν· ὡς ἔϛι τῶν αἰσχρῶν, μᾶλλον δὲ τῶν αἰσχίϛων.

15. Φαίνεσθαι προϊεμένȣς:] id est προέτας. participium substantiui locum obtinet, more latino. vt *amans dei*, ita προϊέμενος καιρῶν *omittens oportunitatum*, pro socorde, oportunitates dimittente. nam προΐεσθαι alias accusatiuum adsciscit. Caeterum citat h. l. Aristides in Arte p. 236. ἀλλὰ καὶ οἱ ἐπιμερισμοὶ particulares distributiones περιβολὴν ἐργάζεσθαι δύνανται· οἷον· ȣ̓ μόνον τόδ' ἐποίησας, ἀλλὰ καὶ τόδε. μὴ μόνον πόλεων καὶ τόπων [editio Aldina dat τόπȣ] — συμμάχων τε καὶ καιρῶν.

17. τὸ μὲν ȣ̃ν —] citat h. l. Hermogenes p. 235. ad docendum, quod sit filum huius periodi multis interpolationibus distractae. de eodem admonet p. 284. et idem affert exemplum, addens, id non solum περιβεβλημένον, sed etiam μεϛὸν esse. Locos ipsos Hermogenis relegat, quemcunque iuuat. Scholiastae verba ad p. 235. 12. hic referam e p. 389. 6. ἐνταῦθα δι' ὅλȣ τȣ̃ χωρίȣ τῇ καλȣμένῃ μεϛώσει χρησάμενος ὁ ῥήτωρ, ἐπεμβολάς τε συμπλέξας ἐπεμβολαῖς, εἰκότως ἐδεήθη τȣ̃ εὐκρινῆσαι τὸν λόγον αὐτῷ [f. διὰ τȣ̃ τȣ̃τ' αὐτῷ δυναμένȣ σχήματος, τῆς ἐπαναλήψεως, καὶ ταύτης ȣ̓ μιᾶς, ἀλλ' ἤδη καὶ δευτέρας, διὰ τὸ μῆκος τῶν ἐπεμβολῶν.

εἰρηκὼς

εἰρηκὼς γὰρ· ταῦτα ἂν παραλείψω, καὶ πάλιν κατασκευάσας, αὖθις ἐπανέλαβεν εἰπών· τοῦτον ἐχὶ νῦν ὁρῶ τὸν καιρὸν τοῦ λέγειν, καὶ ὅτως τὸ ἐπαγόμενον τῇ προτέρᾳ προτάσει ἀπέδωκε. μέσωσις δέ ἐσι λόγος πλειόνων καὶ μακροτέρων ἐννοιῶν ἐπεμβολὰς περιέχων.

18. 21. post ἡμῖν δὲ videtur ὄνειδος [aut ὑπόμνησιν, aut ἔλεγχον, aut tale quid] τοῦ ἐχὶ καλῶς — deesse. nobis autem afferunt ea dedecus, vel documentum, res a nobis non esse praeclare gestas.

22. Citat h. l. Hermogenes p. 183. ἐκείνη δὲ ἡ παρὰ τῷ Δημοσθένει καὶ χιασθῆναι δύναται· ὁ μὲν γὰρ Φίλιππος ὅσῳ πλείονα — αἰσχύνην ὠφλήκατε.

19. 3. Citat h. l. Hermogenes p. 178. vlt. et 182. l.

4. ὑμῖν δὲ δίκην προσήκει λαβεῖν.] non satis bene concordat haec constructio cum superiori. ego equidem post ὑμῖν δὲ δίκην nihil amplius desiderem. vobis autem poenas debet Philippus. Aut redundant insequentia, aut sic leg. est ἣν ὑμᾶς νῦν παρ' αὐτοῦ προσήκει λαβεῖν. quarum itaque rerum causa Philippus illis quidem, qui consiliis orationibusque suis causam eius penes vos ornarunt atque secundarunt, gratiam debet, vobis autem poenas, quas ab eo poenas sumere vos nunc decet; eas res commemorandi tempus nunc non video satis oportunum.

5. τούτων ἐχ ὁρῶ νῦν τὸν καιρὸν τοῦ λέγειν videtur recte habere, neque opus esse, vt ὑπὲρ cum Mountenego addatur, quamquam auctoritate codicum complurium munitum. idem est ac si dixisset, ἐχ ὁρῶ νῦν καιρὸν τοῦ ταῦτα λέγειν.

15. Hermogenes p. 287. εἰ γε βραχεῖαι εἶεν αἱ ἐπεμβολαί, ἀλλὰ μὴ μακραί, μᾶλλον γοργόν, ἢ περιβεβλημένον ποιοῦσι τὸν λόγον. οἷον· τοῦτ' ἐκεῖνον, ὅπερ καὶ ἀληθὲς ὑπάρχει, φαῦλον φαίνεσθαι, ὁρᾶς, πῶς εὐκίνητος καὶ γοργὸς ὁ λόγος ἐστίν. ἐγένετο δὲ διὰ τὴν ἐπεμβολὴν τὴν βραχεῖαν, ὅπερ καὶ ἀληθὲς ὑπάρχει.

19. 18. ad hunc aliumue ſimilem locum reſpexit Harpocr. v. παραπρέσβεις.

20. locum hunc citat Apſines in Arte p. 691. 38.

27. κατασκευάσαι bene habet. eo quod argutis ſtrophis clandeſtinisque amicorum, quos Philippus Athenis alebat, molitionibus, effecit hoc, vt fides haberetur illi quondam celebri, vulgi crebris ſermonibus iactato arcano. κατασκευάζειν eſt impoſturam quaſi compaginare, commachinari, et vt vocabulum graecum ſonat, conuaſare, h. e. comminiſci, conſuere.

pen. poſt φιλίαν videtur ἐξαρτώμενον, vel tale quodpiam deeſſe. dicas, e praemiſſis tacite repeti oportere προσαγόμενον. Ego vero dubito, num bene graece dicatur φιλίαν τινὸς προσάγεσθαι, pro περ. τινα.

20. 1. ἀδικῆσαι.] eripuit enim nobis Philippus, ſociis, qui tum eramus, ſuis, ciuitatem noſtrae ditionis, quo iura ſocietatis violauit.

2. ἐκεῖνοις.] Olynthiis puta.

13. παρέσῃ ex Aug. ſecundo praetuli vulgari πάρεσι. eum ad locum deuenerunt res Philippi.

16. πιςεύσεσιν in futuro, praetuli vulgari πιςεύσειν.

20. καὶ λιμένας.] malim καὶ τὰς λιμ. cum articulo, vt modo praeceſſit τὰ χωρία, et inſequitur καὶ τὰ τοιαῦτα.

27. ἀνεχαίτισε.] citat h. l. Harpocration hac voce. Significat hoc v. primitus crines vel pilos animantis retro, antrorſum, a tergo ad frontem reagere. hinc, quicquid eſt, in aduerſum retorquere.

pen. Marcellinus ad Hermogen. p. 313. cfin. ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν κατὰ ψυχὴν, πρόεισι μέχρι τῶν ἐκτός. οἷον, πῶς ἔχει ψυχῆς Φίλιππος; [declaratur hoc p. 19. Demoſth.] ὅτι ἀθυμεῖ, (ſic) καὶ ὅτι ἐκέσιν ἀδικεῖντα καὶ ἐπιορκεῖντα καὶ ψευδόμενον δύναμιν δικαίαν κτήσασθαι. πῶς τὰ ἐκτός; ὅτι θετταλοὶ ἄπιςοι.

ὅτι

ὅτι ἰλλυριοὶ καὶ παίονες ἐλευθερίας ἐπιθυμοῦσιν. ὅτι τῶν προσόδων ἐξέρηται καὶ στρήσεται. ὅτι εἰς στενὸν κομιδῇ τὰ τῆς τροφῆς τοῖς ξένοις αὐτῷ καταστήσεται. καὶ ὅπως ἔχουσιν οἱ Μακεδόνες. καὶ ἑξῆς. ἐπὶ μὲν ἓν τῶν κοινῶν [de rebus, non vni propriis, ſed quas multi participant.] τὰ ἐκτὸς μάλιστα τὴν χορηγίαν ἡμῖν παρέξεται. ἡνίκα δὲ πρὸς τύραννον, ἢ δυνάστην, ἢ ὅλως ἕνα ἄνδρα ὁ πόλεμος ᾖ, χώραν ἡμῖν τὰ ἀπὸ τῆς ψυχῆς παρέξεται. ἐξετάσομεν γὰρ ἐπιβουλὰς, ἀπάτας, ἀδικίας. ὡς Δημοσθένης ἐποίησε. χρησόμεθα δὲ καὶ τοῖς ἔξωθεν. ἐκ ἀποχρήσει δὲ τὰ τῶν πολεμίων μόνον διαβάλλειν, ἀλλὰ δεῖ καὶ τὰ οἰκεῖα συσῆσαι, ὡς ὁ Θουκυδίδης ἐν τῇ Περικλέους δημηγορίᾳ.

21. 1. Citat h. l. Hermogenes p. 334. cſn. λοιπὸν εἶδος τρίτον ἐστὶν, ᾧ καὶ ὁ ῥήτωρ κέχρηται. γίνεται δὲ, ὅταν τροπῇ τινι χρησάμενοι μὴ σφόδρα αὐστηρᾷ, μηδὲ σκληρᾷ, κατ' ἀκολουθίαν ἐκείνης ἑτέραν ἐπενέγκωμεν τροπὴν, σκληροτέραν μὲν, ἃ μὴν δοκοῦσάν γε εἶναι τοιαύτην διὰ τὸ προειρημένον. οἷον· ἀλλὰ τὰ τοιαῦτα εἰς μὲν ἅπαξ καὶ βραχὺν χρόνον ἀντέχει, καὶ σφόδρα γε ἥνθησεν ἐπὶ ταῖς ἐλπίσιν, ἂν τύχῃ, τῷ χρόνῳ δὲ φωρᾶται, καὶ περὶ αὑτὰ καταῤῥεῖ. τὸ γὰρ ἥνθησε τροπικὸν μὲν, ἃ μὴν αὐστηρὸν, οὐδὲ σκληρὸν. τὸ δὲ καταῤῥεῖ σκληρὸν ἰσχυρῶς. ἃ μὴν τοιοῦτον ἐφάνη διὰ τὸ ἐξ ἀκολουθίας εἰρῆσθαι. ἐπὶ γὰρ τῶν ἀνθέων τῶν μαραινομένων τὸ καταῤῥεῖν σχεδὸν κυρίως λέγεται. ἤδη δὲ αὐτῶν [f. αὐτᾶ] τὴν ἄγαν σκληρότητα καὶ τὸ παρακείμενον αὐτῷ ἀφεῖλε, λέγω, τὸ τῷ χρόνῳ δὲ φωρᾶται.

ibid. εἰς μὲν ἅπαξ.] hic deeſſe videtur προχωρεῖ, vel tale quid. *Semel quidem ſuccedunt.* Pro ἅπαξ exhibet Thomas M. καθάπαξ h. v. p. 479. et Ammon. v. καθάπαξ.

4. περὶ αὑτά.] ipſa a ſemet ipſis, per ſemet ipſa deſtruuntur, et ſuper ſemet corruunt. Simile ductum a niue in ſemet contabeſcente.

21. 4. Celebris ſententia, ſaepius recitata, vt a Minuciano p. 142. 8. Apſine p. 701. 17. παραβολὴ παραδείγματος τούτῳ διαφέρει. ὅτι ἡ μὲν παραβολὴ ἀπ' ἀψύχων, ἢ ζώων ἀλόγων λαμβάνεται. ἀπὸ μὲν ἀλόγων, ὡς παρ' Ὁμήρῳ· ὡς δ' ὅτε τις ϛατὸς ἵππος. ἀπὸ δὲ ἀψύχων, ὡς παρὰ Δημοσθένει· ὥσπερ γὰρ οἰκίας οἶμαι καὶ πλοίου. τὰ δὲ παραδείγματα ἐκ γεγονότων ἤδη πραγμάτων λαμβάνεται, ἢ προσώπων. Scholiaſtes ad Hermog. p. 398. [ad locum H. p. 274. 22.] ſchema hoc appellat ἐπιχείρημα ἀπὸ τοῦ ὁμοίου. conf. Schol. Pindari p. 5. b. ed. Oxon.

11. poſt ἀρέσκει μοι deeſſe videtur μάλιϛα. ita inprimis mihi probatur.

13. ταῦτα.] quae modo docui, de fidei et veracitatis praeſtantia, fraudisque peſtifero exitu, item de Philippi moribus.

17. verba οἱ παρ' ἡμῶν πρέσβεις vncis incluſi, in Auguſtano literis minutis ſuper verſu, pro ſcholio ſcripta.

25. pari modo vocabula, τὴν μεταβολὴν, ſuſpicor tollenda eſſe, vt ſcholium vocabuli μετάϛασιν.

22. 10. πάντ' ὠφελεῖ.] malim πάντως ὠφελεῖ. vtique, ſemper, certe prodeſt. Sigla, circumflexo ſimilis, ως ſignificans, facile fieri potuit vt omitteretur.

17. τοῦτο ἐζήλωκε.] Sed quidnam? nil praeceſſit. non certe τὸ ἐπιθυμεῖν δόξης. num ergo καὶ τοὺς ὁμοίους [id eſt τοὺς ὁμοίως ἑαυτῷ δόξης ἐπιθυμήσαντας] ἐζήλωκε. Sed iam intelligo, quid rei ſit. τοῦτο deſignat inſequens, καὶ παθεῖν τι κινδυνεύων. hoc ſtudet, ad hoc contendit, vt nempe, ſi neceſſe ſit, et caſus ſic ferat, vel corporis ipſius artuumue iacturam patienter perferat.

19. τὴν τοῦ διαπράξασθαι ταῦτα.] Schema hoc appellat Hermogenes, locum hunc recitans, καθ' ὑπέρθε-

ὑπέρθεσιν ὑπέρβατον. Scholiaſtes autem ad Hermog. π. ἰδεῶν hunc eundem locum allegans, appellat ὑπέρβατον κατ' ἀναζεοφήν, auctorem laudans Tiberium.

22. 25. ἔργα ſunt arua et ſata omnia, vites, horti, quibus colendis vita toleratur, victus quaeritur. τὰ ἴδια ſunt propria cuiusque domicilia, artes manuariae, quas exercet, et res familiaris.

26. πορίσωσιν.] πορίζειν h. l. eſt idem atque πορίζεσθαι. ſibi quaerere, comparare labore ſuo, vt frumenta, vina, oleum, et ſimilia. negata copia ea vendendi, quae, quoquo potuiſſent modo, ſibi peperiſſent. non ſim tamen alienus a lectione ποιήσωσιν. graeci dicunt ποιεῖν σῖτον, ἔλαιον, pro manuum ſuarum labore parere. gewinnen, erbauen.

vlt. ἔχωσι.] ſubaudi γνώμης. φιλίππῳ idem eſt atque πρὸς φίλιππον.

23. 2. πεζέταιροι.] videtur haec melior eſſe lectio, quam altera, vulgari vſu item trita, πεζαίτεροι. quae eſt penes Harpocrationem, quem v. et Brodaeum defenſorem nacta eſt Miſcell. V. 34. p. 549. T. II. Lampadis Gruteranae.

4. citant h. l. Ariſtides de dictione ciuili p. 256. 6. Hermogenes p. 432. 13. Schol. Hermog. p. 34. 15. et p. 45. 8. et p. 380. vbi in generibus τῷ ἐξ ὑποβολῆς λέγειν numerat, his verbis. ἢ [ſcil. ἐξ ὑποβολῆς λέγειν eſt] ὅταν ἐάσας ἐξ εὐθείας προενεγκεῖν τὸν λόγον προσώπῳ τινὸς ὑποβολῇ χρήσηται, κἀκείνῳ περιθῇ τὸς λόγους. οἷον· ὡς ἐγὼ τῶν ἐν αὐτῇ τ. χ.

7. οἷος videtur vitioſe redundare, atque tollendum eſſe, vt natum ex οἷς poſteriore ſyllaba vocabuli αὐτοῖς, quod modo praeceſſit.

11. Locum hunc videtur Athenaeus p. 614. E. 8. tangere.

13. citat h. l. Harpocr. v. κορδακισμὸς. Inter lectiones, quae ambae olim in libris fuerunt, παρεῶσθαι et παρεωρᾶσθαι, ambigo, vtram praeferam.

23. 15.

21. 4. Celebris [illegible] loco conuenit, cuiuciano p. 142. 9 [illegible] δείγματος [illegible] ἀψύχων, [illegible] ὡς παρ' [illegible] χων, [illegible] στλο[illegible] μά[illegible] m[illegible] [illegible] v. Heſych. h. v. tangit [illegible] Athenaeus p. 614. E. [illegible] v. Thomam M. v. γαλεῖος p. 186. [illegible] v. Thomam M. v. γαλεῖος p. 186. [illegible] 31. citat h. l. infra p. 155. et 156. iisdem verbis recurrentem, Stobaeus p. 566. 22. ſic dans: συσκιάζων τὰς τοιαύτας ἁμαρτίας τῶν ἀνθρώπων, et in fine ſententiae τοῦ ἀληθῶς δικαίου φθήσεται. ταῦτα παύ[illegible] item Dionyſ. Halic. T. II. p. 190. [illegible] vid. ταῦτα addidi.

24. 3. τέως dedi pro ἕως, quod etiam apud Stobaeum eſt h. l. recitantem p. 540. 28.

6. locum h. citat Plutarchus Opuſc. p. 69. 37.

12. citat Hermogenes p. 435. 7. vbi Herm. Aldinus dat νομίζῃ et ἀνδρός, pro ἀνθρώπῳ.

14. τὸ ὅλον.] articulum addidi.

17. ad ἐλοίμην vt μᾶλλον addatur, quod ſententia vtique poſtulat, neceſſe nil eſt, vſu linguae ſic ferente, vt ſaepiſſime ibi ſubaudiendum omittatur, vbi requiritur.

21. αὖ τὸν contraxi in vnum vocabulum αὐτὸν. ipſum deſidentem, deſidia, ſegnitie torpentem aliquem, nam τινα ſubauditur.

23. Locum hunc Hermogenes Criſpini (nam in Aldino reperire nequeo) ſic exhibet: ἐ δὴ θαυμαστὸν, εἰ στρατευόμενος ἐκεῖνος καὶ παρὼν ἐφ' ἅπασιν, ἡμῶν μελλόντων καὶ ξαθυμούντων περιγίνεται. verumtamen p. 177. 13. Hermog. rurſus recitatur hic idem locus vulgatis conuenienter.

pen. citat Hermog. p. 177. 25.

25. 4. citat h. l. Schol. Hermog. p. 315. vbi pro ἐν Ὀλυνθιακῶν ἓν ταύτᾳ φησι leg. eſt ἓν Ὀλ. δευτέρῳ ταύτᾳ φ.

9. πάντας.] malim καὶ πάντας.

25. 17. ταὐτὰ correxi, pro vulgari ταῦτα. Ad ἅπερ νὴ addidi particulam copulantem.

23. ῥᾷον] malim ῥᾴω in plurali. πάντα πέφυκε ῥᾴω φυλάττειν τὰς ἔχοντας, idem est ac si dixisset, τέφυκεν ἕτω φύσει τὰς ἔχοντας δύνασθαι πολὺ ῥᾷον φυλάττειν — Citat h. l. Stobaeus p. 328. 36.

25. post τῶν πρότερον videtur ὑπαρξάντων desiisse.

26. 5. πρώτων (in genitiuo plur.) de meo dedi, pro vulg. πρῶτον. et nunc ab Harleyano confirmatum reperio.

10. aut κἂν cum ἂν est mutandum, aut sic leg. ὑμέτερα. praemia belli vestra sunt. hic desinit sententia. tum incipit noua. οἷον ὑμετέρα Ἀμφίπολις. E. c. vestra est Amphipolis, h. e. vos eam iure, vt vestrae ciuitatem ditionis repoſcitis. κἂν ληφθῇ atque si recuperetur, statim vos eam aufferetis.

14. Σίγειον.] citat h. l. Harpocr. hac in voce.

19. olim sic erat: τὰς ἀνάγκας ἀκέσητε, τότε ἀφίετε. ego cum distinctione lectionem mutaui, vbi necessitates illas audieritis, dimittitis reos.

23. citat h. l. Thomas M. p. 724. v. πολιτεύομαι.

25. citat Pollux VIII. 100.

vlt. τοῖς μὲν.] verborum nonnihil insolentius trajectorum haec est sententia, ac si dixisset: τοῖς μὲν ὑμῶν ἀποδώσετε μόνον τὸ ἐπιτάττειν, ὥσπερ ἔχουσιν ἐξουσίαν τυραννικήν.

Varietas lectionis ad Olynthiacam secundam.

Argumenti. 4. ὄντος abest a Bauar. Aug. sec. appendice Franc. Gonuilliano. (qui etiam δεδιόσιν versu 3. dat, in datiuo plur. participii) ὡς δυσπολέμητον τὸν Φίλιππον dat Locker.

17. 4. argum. παρελθὼν ὁ Δημοσθένης.] Sic etiam Gonuill. nam Wolf. dederat παρ. δ' ὁ Δημ. Lockeranus autem dat παρελθὼν δὲ Δημοσθένης.

6. ὕποπτον αὐτὸν.] inuertit Gonuil.

pen. ἰδίαν.] οἰκείαν codex Obsopoei.

Orationis ipsius in titulo, pro ὀλυνθιακὸς dedit Parisinus septimus et Harley. ὀλυνθιακῶν. In Augustano secundo illa oratio, quae orditur a verbis ἐχὶ ταυτὰ παρίσατα inscribitur ὀλυνθιακὸς δεύτερος, quae est in vulgatis nostris libris tertia; et contra, quae in aliis secunda est, in hoc Augustano secundo est tertia, incipiens a verbis ἐπὶ πολλῶν μὲν. In argumentis tamen mutatum nihil est. Argumentum προσήκαντο μὲν praescriptum est orationi incipienti a verbis ἐχὶ ταυτὰ, et argumentum ἔπεμψαν βοηθεῖν praescriptum est orationi incipienti a verbis ἐπὶ πολλῶν.

18. 2. παρὰ.] περὶ Ald. Sed in Weimarano, et Aldino Lessingiano, et in eo Aldino, quo quotidie vtor, e bibliotheca Senatus Lipsiensis mutuo sumto, correctum est παρὰ. duae hae praepositiones inter se creberrime permutantur. περὶ est quoque in appendice Francfurtana.

3. γενομένην.] γινομένην Parisini primus, septimus et octauus. Harley. γιγνομένην Bauar. Aug. secundus, appendix Francfurt.

4. πολεμήσοντας.] Sic alios habere annotauit Wolf. qui ipse dedit e Feliciánea πολεμήσαντας. Isti alii a Wolfio designati sunt Aldina vtraque, item Morelliana, de quibus ei constare potuit. accessere postmodum Voss. Harley. Locker.

5. χώραν.] Sic correxit Lessingianus pro χόραν Ald.

6. τὸ μέγιστον.] ὃ μέγιστον Aug. primi supplem. τὸ δὴ μέγιστον Aldina Tayl.

18. 8. ἑαυτῶν.] αὐτῶν Harley.

9. εἶναι abeſt a Barocc. et Pariſino primo.

11. αὐτὸς.] ἡμᾶς Aldina Taylori.

12. εἶναι δέξωμεν.] δέξωμεν εἶναι Aug. ſec. δόξομεν in fut. 1. indicat. Laud. appendix Francf.

15. ὑπὸ.] ἀπὸ Ald. Tayl.

16. τε abeſt ab Aug. ſec.

18. προτρέπειν μάλιστα τοὺς δέοντας Aldina Taylori, item Piſhoeanus, teſte Mountenego.

20. εἴποι.] εἴπῃ Ald. P. Manut. Sed vulgatam Taylor ex Harley. annotauit.

Ibid. ἐκείνῳ μὲν ἔχειν φιλοτιμίαν τινὰ.] ἐκείνῳ μέν τινα ἔχειν φιλοτιμίαν. Harley. Aug. primi ſupplem. appendix Francfurtana, Aldina Taylori. τινα abeſt a Pariſino primo et a Barocciano. μὲν et τινα abſunt a Locker.

21. ἡμῖν.] ὑμῖν Pariſinus octauus, Auguſtanus ſecundus, Harley. index P. Manutii.

Ibid. ἐχὶ καλῶς.] ἐχ ἱκανῶς Pariſinus octauus.

23. αὐτῇ.] αὐτῇ Pariſinus quintus, P. Manut. ἑαυτῇ Aldina Tayl. Paris. ſeptimus et octauus.

Ibid. θαυμαστότερος.] θαυμασιώτερος Aug. ſecundus.

vlt. ἄν abeſt a Pariſ. octauo et Harley.

19. 1. σκοποῖτο.] σκοπεῖται Pariſinus octauus, Harley.

Ibid. ἐνθένδ' ἂν αὐτὸν ἴδοι μέγαν γεγενημένον.] Sic eſſe in Harley. et Locker. annotauit Taylor, quoniam Frankfurtana ſic dat: ἂν μέγαν αὐτὸν ἴδοι, vt eſt in Aldina et Paul. ἐνθένδ' ἂν αὐτὸν μέγαν ἴδοι γεγ. Aug. ſecundus.

2. αὐτῇ.] αὐτῇ Pariſini ſecundus, tertius, quintus, P. Manut.

3. ἄν deeſt Ald. Tayl.

19. 4. ὑμῖν] ἡμῖν Aug. tertius.

Ibid. λαβεῖν τέτων, ἐχὶ.] λαβεῖν ὑπὲρ τέτων, ἐχὶ Ald. Tayl. Pariſinus octauus, ſupplem. Aug. primi, Bauaricus, Harley. Etiam Mountenegus ὑπὲρ e Pithoeano addidit. Eſt quoque ὑπὲρ in appendice Francfurtana. Auguſtanus ſecundus, Aldina vtraque, Felic. ſic diſtinctum dant locum hunc λαβεῖν, τέτων ἐχὶ. Voſſianus, teſte Mountenego, dat τῶτον.

6. poſt ἔνι addit appendix Francfurtana λέγειν. nec non exemplum Aldinae Tayloranum, quorum amborum idem fons eſt, exemplum Pithoei.

Ibid. βέλτιον.] βέλτιςον Ald. P. Manut. Wolf. Laudianus, teſte Mountenego, qui vulgatae ſuffragari ait Pithoeanum, Voſſianum et Baroccianum. ſuffragatur item Lockeranus et Harley. et app. Fr.

8. φαίνοιντ' ἄν Ald. Tayl.

Ibid. δοκιμάζειν.] γρ. δικάζειν Pariſini primus et ſecundus.

10. τὰ abeſt a Meermanniano.

11. φήσειε κενὴν, δικαίως.] φήσειε δικαίως κενὴν. Aug. tertius. pro ſecunda voce dat Aug. ſecundus καινὴν. λοιδορίαν ἂν εἶναι φήσειέ τις κενὴν Locker.

Ibid. τις ἄν.] ἄν τις Ald. Tayl. Pithoeanus. ἄν abeſt a Voſſiano.

12. πώποτε.] ποτε Pariſ. primus, Voſſianus, Baroccianus, Locker.

Ibid. τέτοις ἐλέγχειν etiam eſt in texto Bauarici, ſed ſuperſcriptum eſt γρ. τοιῶτον ἐλέγχειν. quae lectio ſi admittitur, addendum erit ὄντα.

14. δυοῖν ἕνεκα.] δυοῖν ἕνεκα Harley. Pariſinus primus, ſupplem. Aug. primi. δυοῖν εἵνεκα Pariſinus octauus. εἵνεκα Ald. Tayl.

Ibid. ἡγεμαι συμφέρειν.] συμφέρειν ἡγεμαι Bauaricus, Auguſtanus ſecundus et tertius.

19. 16.

19. 16. καὶ τῶν τῶς.] genitiuum omittit Harley.

18. νῦν abeſt ab Aug. tertio, Harley. Bauarico, ſed in hoc ſuperſcriptum eſt καὶ νῦν.

Ibid. pro ηὐξήθη dant Laudianus et Baroccianus ηὐξύνθη.

20. αὐτῷ.] αὐτοῦ Pariſini primus et ſecundus, Auguſt. ſecundus, Aldina Tayl. Barocc. Meermann. Pithoeanus, Bauaricus, (ſed huic ſuperſcriptum αὐτῷ) et indices Aldorum et Fel.

Ibid. μὲν abeſt ab Aug. primi ſupplemento, ab Auguſtano ſecundo, a Laudiano, a Bauarico, ab Aldi et P. Manutii exemplis. verum in Aldi indice repraeſentatur. Mountenegus ex Aldino affert ἐγὼ μὲν ἔν. Sed in eo, quo vtor, eſt ἐγὼ γὰρ. aut ergo ille erraſſe, aut aliud ei exemplum Aldinum ad manus fuit a noſtro diſcrepans.

21. καὶ αὐτὸς abſunt ab Aug. primi ſupplemento. Solum αὐτὸς abeſt a Pariſino octauo. ἡγοῦμαι Aldina Taylori.

Ibid. εἶναι abeſt a Pariſino quinto, ab Aug. primi ſupplemento, a Bauarico et Meermann. καὶ αὐτὸς φοβερὸν τὸν φίλιππον καὶ θαυμαστὸν [ſine εἶναι] Harley. Locker.

22. τὸν φίλιππον καὶ θαυμαστὸν.] καὶ θαυμαστὸν τὸν φίλιππον. Ald. P. Manut. Laudianus, Aldina Tayl.

Ibid. αὐτὸν abeſt a Bauarico, et Auguſtano ſecundo. αὐτὸν ἑαυτῶν (ſic ſtructa vocabula) dat Harley.

24. ἡμετέραν.] ὑμ. Locker.

Ibid. τοκαταρχὰς.] τὸ κατ' ἀρχὰς P. Manut. v. Obſopoei annotationem ad p. 1, 1.

25. βελομένης.] βελομένοις Bau. appendix Francfurtana.

Ibid. ἡμῖν.] ὑμῖν Pariſini ſecundus et tertius, Locker. Aug. primi ſupplem. Bauar. Meermann. Aldina Taylori.

19. 27. pro τῷ dant τὸ Aldinus Leſſingianus, Pariſ. primus, ſecundus, quintus, ſeptimus, octauus, item Weimaranus, Auguſtani primi ſupplem. et Aug. ſecundus atque tertius, necnon Bauaricus, et Pithoeanus, item ed. Wolfii. ſed τῷ dat appendix Francfurtana. ego vtrumque copulaui. τῷ θρυλλέμενόν ποτε τὸ ἀπόῤῥητον Ald. Tayl.

Ibid. κατασκευάσαι.] κατασκευάσειν. Aldina Taylori, Laudian. Pariſini primus, ſecundus, quintus, Weimaranus, Meermannianus, Aug. tertius a noua manu, vetuſtior enim aliud neſcio quid, eraſum, dederat. item Pithoeanus et Felic. ſed appendix Francf. dat vulgatam, item Harley. In Bauarico eſt vulgata, ſed recentior manus duas obliquas parallelas virgulas ειν repraeſentantes ſuper αι adſcripſerat. Vulgatam eſſe in Voſſiano, Laudiano, et Barocciano, teſtatur Mounteneg.

pen. προσαγόμενον.] προσαγαγόμενον appendix Francfurtana, Laud.

vlt. ἡμετέραν.] ὑμετέραν Pariſ. primus et ſecundus, Locker, Aug. primi ſupplem. et ſecundus, Pannonicus Obſopoei, Bauaricus, Meermann.

20. 1. πρότερον.] προτέρως Pariſinus octauus, Harley.

Ibid. ἡμᾶς.] ὑμᾶς Pariſini ſecundus et tertius, Locker. Aug. primi ſupplem. Bau. Meerm. Aldus, (cuius index voluit vulgatam exhibere) index P. Manutii.

4. πόλεμον πολεμήσειν ὑπὲρ αὐτῶν.] ſic etiam Harley. et Locker. ſed πόλεμον ὑπὲρ αὐτῶν πολεμήσειν Aldus, P. Manutius. pro futuro dat aoriſtum πολεμῆσαι Pariſinus primus.

7. ἀεὶ.] αἰεὶ Pariſini ſecundus et tertius, item Bauar.

9. ἑαυτοῖς.] αὐτοῖς Pariſinus quintus.

10. ὀφείλει νῦν διὰ Ald. Tayl.

20. 12. καιρῷ.] καιρῶν Aug. ſecundus, forte voluit καιρῶν.

13. πρὸς τέτῳ Harley. ſed ad πάρεσι, quod eſt in Wolfiana pro παρέσῃ, Taylor nihil annotauit.

14. ὑμῖν.] ἡμῖν P. Manut.

15. ταῦτ' ἐγὼ λέγω.] ταῦτα λέγω. Aug. ſecundus, ſine ἐγὼ.

Ibid. verba ab hoc ἢ ὡς ad alterum, quod eſt verſu 16. abſunt per librarii errorem a ſupplem. Aug. primi.

16. πιστεύσειν.] πιστεύσεσι Laudianus, Pithoeanus, Auguſtanus ſecundus, Bauaricus, Meermann. Felic. ſed appendix Francfurtana vulgatam dat, forſitan ex Aldo, item Harleyanus.

Ibid. αὐτῷ et ὡς abſunt a Pariſino octauo. αὐτῷ abeſt a Bauarico, ſed in margine annotatum eſt cum ſigno γρ.

17. αὐτῶν.] αὐτῶν Pariſini primus, ſecundus, tertius, ſeptimus, Ald. P. Manut.

20. τῷ.] τῷ Pariſ. octauus.

Ibid. καὶ λιμένας abſunt ab ed. P. Manutii.

21. προσεκληφέναι Harley.

23. ταῦτα.] ταυτὰ Auguſtani primi ſuppl. Aug. tertius, Bauar. Meermann. ed. Wolfii. ſed appendix Francfurtana dat vulgatam et Locker.

Ibid. συμπονεῖν.] πονεῖν ſimplex Pariſinus tertius.

24. φέρειν.] συμφέρειν Ald. Tayl. vna cum altero ferre. raro modo vſurpandi.

25. οἱ abeſt a Pariſinis primo, ſecundo, quinto et ſeptimo, ab Aldina Taylori, Aug. primi ſupplem, Aug. ſecundo et tertio, Bauarico, Meermanniano, Lockerano.

Ibid. καὶ πονηρίας abſunt a Pariſino octauo et Aug. tertio. τις abeſt ab Ald. Tayl.

20. 26. καὶ μικρὸν πταῖσμα.] in margine Bauarici ſcriptum eſt γρ. ἢ τὸ τυχὸν πταῖσμα. In Locker. eſt καὶ σμικρόν τι πταῖσμα.

21. 2. βραχὺν.] μικρὸν Pariſinus quintus. ἤνθηκεν Aldina Taylori. pro ἐπὶ dat Laud. νυνὶ.

3. τύχῃ.] τύχοι Pariſinus quintus et ſeptimus.

4. καὶ πλοίῳ abſunt ab ed. P. Manutii.

6. ἰσχυρότατα.] ἰσχυρότερα Pariſinus primus, Aug. primi ſupplem. Meermannianus, appendix Francfurtana, Aldina Taylori. In Bauarico idem ſuperſcriptum eſt. ſed pro nulla habenda eſt haec varietas, nata ex errore librariorum, terminationem comparatiui et ſuperlatiui eodem compendio exarantium. ἰσχυρώτατα (per ω) dat Aug. ſecundus.

Ibid. ἕτως Weimaranus. Saepiſſime ἕτως ante conſonantem ſcriptum inueni, vt certus ſim, vanum eſſe praeceptum grammaticorum, ἕτω ante conſonantem, ἕτως ante vocalem inſequentem eſſe exarandum. ἕτω τῶν πραίξεων (ſine καὶ) dat Harley.

8. ἐν abeſt ab ed. P. Manutii.

9. δὲ.] δὲ Aldina Taylori.

Ibid. ὑμᾶς.] ἡμᾶς Pariſinus primus, Locker. Aug. ſecundus et tertius, Bauar. (ſed ſuperſcripto ὑ.) Ald. P. Manut.

Ibid. ἅμα abeſt a texto Bauarici, ſed ſuperſcriptum eſt. abeſt item ab Aug. ſecundo. ἅμα μὲν τοῖς Ὁλ. dat Harley.

10. λέγει.] λέγῃ Aug. primi ſupplem. Aug. ſecundus. Locker. λέγοι Harley.

11. ἕτως.] ἕτος Ald. P. Manut. Locker. Aug. ſecundus et tertius. In Aldinae Weimaranae dextro margine ſcriptum eſt ἕτω, in ſiniſtro ἕτως. In Bauarico vtraque lectio exhibetur.

14. ἀπαιτεῖν, καὶ.] ἀπαιτεῖν αὐτὸν καὶ Aldina Taylori, Aug. primi ſupplem. Aug. tertius. ſed medium

dium vocabulum erat in hoc a noua manu adiectum. Bauaricus cum vulgato consentit, sed superscriptum est γρ. καὶ αὐτῶν αὐτὸν. et idem est quoque in appendice Francfurtana.

21. 15. σκοπεῖσθε etiam Bauaricus dat, sed super extrema litera pictum est αι. σκοπεῖτε Locker.

Ibid. post τῦτο superscriptum est in Bauar. γρ. καὶ δεῖ.

16. ἐρῆσι etiam in Bauarico est, sed ω scripto super diphthongo. Verba οἱ παρ' ἡμῶν πρέσβεις in Aug. primi supplemento literis minutioribus erant, pro scholio, superscripta.

17. ἡμῶν.] ὑμῶν Aug. 1. supplem. Bau. Meerm. Aldus, P. Manutius. Sed ἡμῶν ex Harleyano annotauit Taylor. pro καὶ ἔργον τι dat Aldina Taylori τὰ ἔργα. pro δεικνύειν dat Harley. δεικνύναι.

20. τὰ πράγματα.] τὰ ἔργα Harl. supplem. Aug. primi, appendix Francfurtana. vtramque lectionem exhibet Bauaricus.

22. ἑτοιμότατ'.] ἑτοιμότερον Aug. primi suppl. In Aug. tertio videtur vulgata a prima manu fuisse, sed noua correxit ἑτοιμότερον. et hoc est quoque in appendice Francfurtana, et Harl et Aldina Taylori.

23. ἀπιστῆσι πάντες.] ἀπιστῆσιν ἅπαντες Aug. primi supplem.

24. δὴ.] δὲ Ald. Felic. sed δὴ dat Locker. et Harl.

27. καὶν ταῦτα.] Bauaricus hoc dat in margine cum γρ. nam in texto dat καὶνταῦθα. hoc ipsum καὶνταῦθα reperi in Aug. sec. qui sic dat: καὶνταῦθα καὶ θελήσητε, ὥσπερ προσήκει καὶ δεῖ, παρεινεῖν. Etiam Baroce. dat παρεινεῖν.

pen. περαίνειν.] παρεινεῖν Parisinus secundus, Meermann. Bauaricus in texto, (margo enim vulgatam exhibet) index Aldinae videtur etiam hoc dare

voluiſſe; reddit enim, ſolito ſibi errore, lectionem texti Aldini περαίνεν.

22. 3. ἐν μὲν προσθήκης μέρει ἐστί τις.] ἓν μὲν προσθήκη μερίς ἐστί τις Pariſini ſecundus et ſeptimus, Bauaricus in texto, ſed margo vulgatam dat. In Auguſtano tertio videtur varietas a manu prima fuiſſe data, ſed corrector eam ad vulgatae modum reformauit.

4. σμικρὰ.] μικρὰ Aug. primi ſupplem. Aug. ſecundus, Bauar. Harley.

5. ὑμῖν.] ἡμῖν Aug. primi ſupplem. Harley.

6. τοῦτο.] τοιοῦτο Pithoeanus, et appendix Francfurtana, item Aldina Taylori, [qui tres codices omnes videntur vnus codex eſſe,] necnon Bauar. in texto, ſed margo dat vulgatam cum γρ.

7. νοοῦσι καὶ abſunt a Bauarico, et ab Auguſt. ſecundo.

9. ἐβοήθησε.] ἐβοήθησαν Pariſinus primus, Barocc. Bauaricus, Meermann. Voſſianus, Aldina prior. ſed in poſteriore eſt vulgata.

Ibid. ὅποι.] ὅπῃ Ald. P. Manut. ſed ὅποι ex Harley. et Locker. annotauit Taylor.

Ibid. προσθῇ κἂν μικρὰν.] προσθείη ἂν μικρὰν Aug. tertius. σμικρὰν Locker.

14. αὐτὴν abeſt a Pariſino primo et Locker.

15. ἑαυτῷ.] αὐτῷ Pariſ. primus.

19. τὴν τοῦ διαπεράξασθαι.] τὴν διὰ τοῦ περάξασθαι Aug. tertius.

21. ἀσφαλῶς abeſt a Meermann.

23. αἰεὶ.] ἀεὶ Ald.

Ibid. ταῖς ῥᾳστιαῖς Harley.

Ibid. ἄνω τε καὶ κάτω.] ἄνω κάτω (ſine intermediis) Bauar. in texto. ſed margo vulgatam dat cum γρ. ἄνω καὶ κάτω (ſine τε) Harley.

24. ἔτ' ἐπὶ τοῖς ἔργοις abſunt a Meermann.

22. 26. *πορίσωσιν.*] *ποιήσωσιν* Auguſt. ſecundus et Bauar. in texto, ſed margo Bauarici vulgatam dat cum γρ. Lambinus in indice ſic corrigit et diſtinguit *πορίσωνται ἕτως, ὅπως* — Wolf *ἕτως* e ſcholio irrepſiſſe ſuſpicatur.

27. *ἔχοντες* abeſt a Meermanniano. quod poteſt ferri. facile enim *ἐώμενοι* e praemiſſis ſubaudiatur. Librarius idem ad *διαθέσθαι* ſcholium adſcripſerat *ἦγεν πωλῆσαι.*

Ibid. *κεκλεισμένων.*] *κεκλειμένων*, more attico, Auguſtanus primus, et ſecundus, item Bauaricus. *κεκλημένων* dederat in Auguſtano tertio manus vetuſtior, quod item rectum eſſe poteſt, ad modum atticum, ſi ſub *η* iota ſubſcribatur. Sed recentior manus in hoc codice *η* cum *ει* mutauerat, nullo ſibilo addito.

23. 2. *πεζαίτεροι.*] γρ. *πεζέταιροι* margo Pariſinae, tacito auctore. Confirmatur haec lectio, quae vera eſt, ab Auguſtano primo. *πεζέτεροι* dat Meermann. Laud. *πεζέταιροι* dat ed. Wolfii, ſed app. Francf. et Barocc. vulgatam.

3. *συγκεκροτημένοι*] Scholium aderat in Meermann. hoc *γεγυμνασμένοι, ἠσκημένοι.*

4. *χώρας*] *ἡμέρας* dat Ariſtides p. 256.

Ibid. *γεγενημένων* abeſt a Meermann.

6. *ἀδένων.*] *ἀδενῶν* Bauar. Sed ſic, vt ſuper duabus extremis literis exaratae eſſent hae duae aliae *ος.* vt eſſet *ἀδενὸς.*

7. *ἀγώνων καὶ πολέμου.* Aldina Taylori.

9. *πάντα αὐτῷ δοκεῖν.*] *πάντα δοκεῖν αὐτῷ* Bau.

10. *ταὐδρὸς* abeſt ab Aug. ſecundo et a Bauarico, ſed in hoc id exhibet margo.

11. *ἢ.*] *καὶ* Aldina Tayl.

13. *παρεωράσθαι.*] *παρεῶσθαι* Pariſini primus et ſecundus, Harley. Lock. Barocc. Laud. Aldina Taylori, appendix Francfurtana, Bauaricus, (cum ſcholio ſuperſcri-

perſcripto καταφρονεῖσθαι) Auguſtanus primus, et eiusdem ſupplementum. item Auguſtanus ſecundus et tertius, vt et index Felic. item Laudianus, Baroccianus, Pithoeanus, et teſte Mountenego, Aldus quoque. Sed in meo Aldino vulgata eſt.

23. 14. ἐν ἐδένος μέρει εἶναι Locker.

15. καὶ abeſt a Parilino primo.

16. οἷος abeſt a Meermann.

21. μίμοις καὶ γελοίοις Locker.

23. αὐτὸν.] αὑτὸν cum aſpero Ald. P. Manut.

Ibid. καίτοι ταῦτα, εἰ.] καὶ τοιαῦτα εἰ Aug. tertius. καίτοι ταῦτα καὶ εἰ μικρὰ Aug. primus, et eiusdem ſupplem. Locker. textum Bauarici conſentit cum vulgata. Sed margo dat haec: γρ. ἐν ἄλλῳ [ſubaudi ἀντιγράφῳ] καὶ εἰ μὴ κρίνεται μεγάλα. In hac circiter regione adſcripſerat Taylor hanc animaduerſionem. [In oratione ad Philippi epiſtolam iisdem vtitur argumentis et paene verbis ad confirmandum populum contra Philippum, atque in hac oratione. mihi videntur profecto cum epiſtola Philippi, tum oratio aduerſaria multis aliis de cauſis indignae eſſe ea tempeſtate atque antiquitate, quas prae ſe ferunt.]

26. μὲν deeſt Ald. Tayl.

Ibid. ἐπισκοτεῖ etiam eſt in Auguſtano tertio, ſed e correctione. de vetuſta manu nil h. l. ſupereſt praeter primas quinque literas ἐπισκ. videtur vetuſtior librarius ἐπισκιάζει dediſſe. appendix Francfurtana dat ἐπισκοτοῖ, quaſi a verbo ἐπισκοτόω.

Ibid. τούτοις.] Sic etiam in texto Bauarici, ſed margo dat. γρ. τοῖς τοιούτοις.

pen. verba καὶ συσκιάσαι abſunt a Bauarico. Sed in margine hoc eſt ſcholium: συγκρύψαι ἀντὶ τοῦ συσκιάσαι.

Ibid. πταίσεις.] πταίσει Parilini quintus, ſeptimus, octauus. Ald. Tayl. Harley. Auguſtani primi ſupplem. Pithoeanus, appendix Francfurtana.

23. vlt.

23. vlt. πάντ'.] ταῦτα Parisini primus et secundus, Vossianus, Locker. Bauaricus, Augustanus secundus et tertius. Sed post ἐξεταστήσεται noua manus in hoc πάντα adscripsit. Aldina Taylori dat πάντ' ἐξεταστήσεται ταῦτα. δοκεῖ· — ταῦτα ἐξεταστήσεται πάντα Paris. quintus, septimus, octauus. αὐτῷ ταῦτα πάντ' ἐξεταστήσεται. Harley. Aug. primus. Etiam appendix Francf. ταῖτα dat. In Aldina priore ταῦτα est, sed πάντα deest. contra in posteriore hoc est, illud abest. et huic posteriori consentit Felicianea.

24. 3. ἡμῶν abest ab Aug. primo et ab eius supplemento, item a Vossiano. σώμασί τε ἡμῶν appendix Francfurtana.

Ibid. ἕως.] τέως Parisini primus, tertius et septimus. Aug. primus et eius supplem. Aug. tertius, Bauar. Meermann. index Aldi, Harley. Lock. Aldina Taylori, Barocc.

Ibid. ἐῤῥωμένος.] ἐῤῥωμένως Parif. primus, tertius, septimus. Aldina Taylori, item index Aldi.

4. ἤ τις.] τις ἤ Aug. primus, et eius supplem. Harley. app. Francfurt.

7. σαθρὸν.] σαθρῶν Parisinus nonus, Laud. Allus, Felic. Ad hunc locum istaec annotauit Wolf. Quatuor codices legunt σαθρῶν; sed ego lego σαθρὸν.] Designat sine dubio Aldinam, Felicianeam, Manutianam, et Herwagianam.

Ibid. ἕτω.] ἕτως Aug. secundus.

Ibid. Vocabulum πόλεων et reliqua omnia insequentia aberant ab Augustani primi supplemento, vsque ad p. 27. 9. folio vno euulso.

8. ἄν deest Harleyano. πολεμῶσιν Barocc.

Ibid. κακὰ.] κατὰ Ald. quod ad vulgarem modum correctum reperi in Aldino tam Lipsiensi, quo vtor, quam Weimarano, cuius mihi ad breue tempus vsura fuit, item in Lessingiano.

24. 10.

24. 10. συμπλακῆ.] συμπλεκῆ Aug. primus.

12. προσπολεμῆσαι νομίζῃ.] προπολεμῆσαι νομίζοι Parisinus octauus, teste margine Lutetianae. quamquam addubito de priore vocabulo, sitne id in eo codice scriptum, quod perhibetur. error non penes librarium resedisse videtur, sed penes illum, qui variantes ex eo codice collegit atque repraesentauit. cum προς volunt dare graeci librarii, scribunt πρ cum ο super ρ. Sic scriptum non est προ, sed προς. contra cum προ volunt dare, non superne pingunt ο super ρ, sed ei ad latus, more nobis consueto, ponunt. Exemplo esto locus p. 20. 7. vbi in Aug. primi supplem. legitur πρ λαμβάνων, quod non est προλ. sed προσλ. Verum tamen etiam Taylor ad h. l. nostrum ex Harleyano προπολεμῆσαι annotauit, et νομίζοι in optat. Viderint, quibus Parisini codicis illius copia est, num huius obseruatiunculae ignorantia Morello fraudi fuerit.

13. λογισμῷ.] προνοίᾳ Dionysius p. 16.

14. ὅλον.] τὸ ὅλον Parisini quintus, septimus, octauus. item Aug. primus et Vossianus.

Ibid. παρὰ πάντ'.] παρ' ἅπαντα Harley. Paris. quintus et septimus.

16. δοίη.] γρ. δώῃ Paris. primus et secundus, item Barocc. et Bauaricus in texto, sed supra δοίη. In Augustano tertio dederat hoc vetustior manus, sed iunior id ad vulgatae modum reformauit.

Ibid. Lambinus post τύχην addi vult μᾶλλον.

17. ὑμῶν.] ἡμῶν index P. Manut. et Aldina prior, sed posterior vulgatam exhibet.

Ibid. αὐτῶν abest a Dionys.

Ibid. καὶ abest a Parisino secundo et tertio, item ab Aug. tertio.

18. κατὰ μικρὸν.] καταμικρὸν Ald. vno vocabulo, sed index Ald. dat vulgatam.

24. 20. ἡμῖν.] ὑμῖν Parisin. primus et tertius. Bauaricus, Aug. tertius, Aldus, P. Manut. Dionysius.

Ibid. οἶμαι.] οἴομαι Dion.

21. αὖ τον.] αὐτὸν Paris. secundus, septimus, octauus. appendix Francfurt. Dionys.

Ibid. τοῖς abest a Parisino secundo, Augustano secundo, Meermann. Ald. item a texto Bauarici, sed eius margo dat γρ. ἐδὲ τῶν φίλων. abest item a Dionysio. Sed Ald. Taylori dat ἐδὲ τοῖς φίλοις, item Locker. et Harley.

22. verba ὑπὲρ αὐτῦ τι ποιεῖν omittit Dionys. et facile illis caream.

Ibid. μή τι γε.] μή τοι γε Harley. Locker. Aug. 2. et tertius, sed in hoc e correctione, nam vetustior manus dederat μή τε γε.

Ibid. δὴ.] δὲ Paris. primus et septimus.

23. τοῖς θεοῖς.] rursus articulum omittit Dionysius.

Ibid. ἐδὲ δὴ θαυμ. Harley.

25. μηδένα.] μηδὲ Bauar. sed margo dat μηδὲ καιρὸν μηδένα, μηδ' ὥραν.

Ibid. ἡμῶν.] ὑμῶν Paris. quintus, Aldus, Felic. P. Manut. Sed Harley. et Locker. ἡμῶν.

27. ἐ δὴ.] ἐδὲ Parisinus primus, Aug. secundus.

Ibid. ἂν abest ab Augustano primo. Sed addi a Lockerano annotauit Taylor ad Wolfianam, cui ἂν etiam deest, de Harleyano nil commemorans. verba ἂν ἦν absunt ab Aug. secundo. θαυμαστὸν δὴ, εἰ μηδὲν ἀθηναῖοι ποιοῦντες Parisinus quintus.

25. 1. ἐκεῖνο.] ἐκεῖναι Aug. tertius.

3. ἰδίᾳ.] ἴδιαι Ald. a Felic. vnde nata est Wolfii ad h. l. annotatio haec. [Lego ἰδίᾳ.] in fine versus abest πολλάκις ab Aldina Taylori.

4. ὑμῖν.] ἡμῖν Parisinus septimus. ἐξῆν Aldina Tayl.

25. 4.

25. 4. *οἱ* abeſt a Pariſinis primo et ſeptimo, item ab Auguſtano tertio.

9. *κἀθ' ἕνα αὐτῶν ἕκαστον.*] Sic, praeter alios, etiam Lock. et Harl. horum vocabulorum ſecundum cum tertio abeſt Felic. et Paul. tertium autem cum quarto abeſt a Pariſino quinto.

11. *μηδὲ εἷς.*] *μηδεὶς* Bauar. Aug. ſecundus. Harl. Lock. Ald. Tayl.

13. *φιλίππῳ.*] *τῷ φιλίππῳ.* Meermann.

14. *ὁ χρόνος ἅπας.*] Sic etiam Harl. Lock. *ἅπας ὁ χθόνος* Ald. poſterior, quod correctum eſt in Weimarano et Lipſienſi Aldino *ἅπας ὁ χρόνος*, quomodo ipſe Aldus in editione prima dederat.

Ibid. *διελήλυθεν.*] *ἐλήλυθεν* Pariſinus ſeptimus.

17. *ἅπερ νυνὶ.*] *ἅπερ καὶ νῦν* Pariſinus octauus.

Ibid. *ποιούντων.*] *ποθούντων* dat textum Bauaric. ſed margo dat vulgatam cum γρ.

Ibid. *ὁ χρόνος ἅπας.*] *ἅπας ὁ χρόνος* Aug. ſec. Bauar. Harl.

19. *ἐκ χρησῶν.*] *ἐκ τῶν χρησῶν.* Pariſini primus, quintus et ſeptimus, Ald. Tayl.

20. *τῆς πόλεως γέγονε.*] hic ordo eſt etiam in Harl. *γέγονε τῆς πόλεως* Ald. Felic. P. Man.

Ibid. *διὰ τῶν αὐτῶν τούτων ἐλπίζετε πραξέων.*] *διὰ τούτων ἐλπίζετε τῶν αὐτῶν πραξέων.* Aug. ſecundus et Bauar. ſed in huius margine vulgata eſt adſcripta. Pro extremo vocabulo dat Pariſinus ſeptimus *τάξεων.*

22. *ἐσὶ* abeſt ab Harl.

24. *νυνὶ.*] *νῦν* Pariſ. primus, quintus, ſeptimus et octauus. Bauar. Aug. ſecundus.

Ibid. *φυλάξομεν* (in indicat.) in Harley. et Lockerano a manu prima eſſe, annotauit Taylor, quia Wolfiana in coniunct. dat *φυλάξωμεν.*

25. 26.

25. 26. αὐτῶν ἔν ὑμῶν.] αὐτῶν μὲν ἔν ἡμῶν. Paris. secundus, tertius, octauus. Etiam in Bauarico, Aug. tertio et Meerm. est ἡμῶν.

Ibid. ἔργον τοῦτο ἤδη.] Sic et Harl. Lock. τοῦτο ἔργον ἤδη. Ald. Felic. P. Manut.

vlt. ἀπ' αὐτῶν.] ἐπ' αὐτῶν Aug. secundus, Laud.

Ibid. κρίναντας.] κρίνοντας Parisinus quintus.

26. 1. ἐπαίνῳ] ἐπαίνων Parisinus quintus et septimus.

3. ὑμᾶς.] ἡμᾶς Paris. quintus et septimus.

4. ὑμῶν.] ἡμῶν Paris. septimus, Lock.

5. πρώτων Harl.

6. ἐκφεύγειν Ald. Tayl.

7. ἰδίως.] ἰδίᾳ Paris. tertius et octauus, Meermann. Barocc. Aldus, (cuius index tamen videtur vulgatam repraesentare voluisse.) Felic. P. Manutius, cuius index vulgatam exhibet. ed. Wolfii, sed appendix Francfurt. vulgatam dat. item Lock.

10. κἂν etiam in Locker. et Harley. esse annotauit Taylor, quia Wolfiana merum ἂν exhibet.

11. αὐτὴν abest a Parisino octauo, Harley. et a texto Bauarici, sed eius margo dat, γρ. καὶ αὐτὴν ὑμεῖς. vbi copula non est oratori obtrudenda, sed annotatori imputanda.

12. ἐφεσηκότων.] ἀφεσηκότων Aug. tertius. sed paulo post facit cum vulgata.

14. στρατιωτικῶν Ald. Tayl.

15. τὸ λυσιτελῶν ἕκαστος αὐτῶν χωρεῖσι Aldina Taylori.

18. δόντες.] δόντος Aug. tertius ab antiqua manu, sed iunior vulgatam superscripsit; quae vtique praeferenda est, tametsi etiam δόντος ferri et exponi possit, subaudiendo τινὸς. *cum imperatorum vestrorum aliquis rationem rerum a segestarum vobis reddiderit.* nam διδόναι λόγον potest tam ille dici, qui repetit rationem,

eiusque reddendae facit copiam, quam qui reddit postulatam.

26. 18. τὰς abest a Parisino quinto.

Ibid. ἀνέσητε, τέτες ἀφίετε.] pro media voce dant ταύτας Parisini primus, tertius, quintus, septimus, octauus; item Vossianus, Augustanus secundus, et tertius, Bauaricus, Meermann. Aldus, index Felic. et P. Manutii, sed Lessingianus et Weimaranus τέτες adscriptum habent, quod etiam Wolfio placuit. Aldina prior dat ταῦτα, posterior ταῦτας, cum circumflexo.

19. περίεσι.] περιέσαι Aug. secundus.

Ibid. ἡμῖν.] ὑμῖν Harl. Lock. Parisinus octauus, Aug. secundus, Aldus, index P. Manut. vulgatam dat index Aldi. vtramque Bauaricus, ὑ super ἡ scripto.

21. ἔχεν.] ἔχει Parisini quintus et octauus.

23. νυνὶ.] νῦν Parisini primus, quintus et octauus.

24. ῥήτωρ abest ab Aug. secundo, et tum ἑκατέρῳ dat idem in datiuo singulari.

Ibid. τέτῳ.] γρ. τέτοις Paris. tertius, item Aug. tertius a vetusta manu. Sed noua fini vocis ῳ superscripsit.

25. βοηθησόμενοι.] βοησόμενοι Felicianea, Parisini primus, secundus, quintus, septimus, octauus, Harl. Bauaricus, Augustani secundus et tertius, item Aldina posterior et appendix Francfurtana. nam Aldina prior dat βοηθησόμενοι.

Ibid. οἱ posterius abest a Parisino secundo, tertio, quinto et octauo, item ab Augustanis secundo et tertio, a Bauarico et Meermann. item Vossiano et Harl. Aldina prior caret articulo, quem posterior dat.

Ibid. τριακόσιοι.] γρ. τετρακόσιοι Paris. tertius.

Ibid. προσενενέμησθε, (in plusquamperf.) quod Wolfiana dat, in nullo reperi. Est ergo inuentum ipsius Wolfii.

26. 26.

26. 26. δὴ.] δὲ Parisinus septimus.

27. ὑμῶν.] ἡμῶν Parisinus quintus.

pen. βελεύεσθαι.] βέλεσθαι Parisini primus et tertius, item Meermann. Lock. et Barocc. συμβελεύεσθαι Pithoeanus, Aldina Taylori.

27. 1. ὑμῶν.] Lambinus vult ὑμῖν.

Ibid. ἀποδώσετε.] idem Lambinus vult simplex δώσετε. v. Wolf. et Mounteneyum. p. 320.

4. ὑμῖν ex Harley. annotauit Taylor, quia in Wolfiana est ἡμῖν.

5. ἀεὶ.] αἰεὶ Paris. secundus et tertius, Bauar. P. Manut.

6. περιέσαι.] ἐξέσαι Parisini secundus et tertius, Bauar. (sed ei superscripta est vulgata) Augusst. tertius, Meerm. Aldina Taylori, index Aldi.

Ibid. λέγω δὴ κεφάλαιον.] ὃ δὲ τέτων κεφ. Paris. octauus, Harl.

7. δὴ.] δὲ margo Lutetianae, ex Obsopoeo, et Lock.

Ibid. ὧν.] ὅσων Parisinus octauus, Augustani primi supplem. Harl. in Bauarico idem est superscriptum.

9. στρατεύσησθε.] στρατεύησθε Bauar. sed cum vulgata superscripta, item Harl.

Ibid. παρισῶσι.] παρεῖσι Paris. septimus.

10. αἱρεῖσθαι.] αἱρεῖσθε supplem. Aug. primi, et Bauar. sed ei vulgata est superscripta.

11. ἃ abest a Paris. primo et octauo et Barocc.

Ibid. εἴπῃ.] εἴποι suppl. Aug. primi.

Ibid. ποιῆτε.] ποιήσητε Aug. primi supplem. Aldina Taylori, appendix Francf.

vlt. ἡμῖν.] ὑμῖν Paris. primus, tertius, quintus, septimus, octauus, Aug. primi suppl. Aug. secundus, Bauaricus, qui clausulam dat hanc. ὀλυνθιακὸς β. ΗΗΔΔΔΔ. videntur itaque veteres huic orationi si-

χξς 240. tribuiſſe. In Auguſt. tertio reperi has notas ηνΔΔΔΔ id eſt 190.

Ad Olynthiacam tertiam.

28. 1. Locum hunc recitat Scholiaſtes Hermogenis in prolegom. ad libr. *περὶ εὑρέσεως.* p. 352. *ἔν τισι λόγοις καὶ δυσὶ καὶ τρισὶ προοιμίοις χρησόμεθα. δυσὶ μὲν Δημοσθένης ἐν τῷ τρίτῳ τῶν ὀλυνθιακῶν. ὧν πρότερον μὲν· ἔχει ταυτὰ παρίσατάῳ μοι — δεύτερον δὲ* [p. 29. 5.] *ὁ μὲν ἔν παρῶν καιρὸς.*

4. Sopater ad Hermogen. p. 313. 6. *δεῖ τὸν ἔμφρονα ῥήτορα θαῤῥοῦντάς τε παρὰ τὸ δέον τὸς συμβαλευομένους καταπλῆξαι, φυλαττόμενον ἐν τούτῳ τὸ εἰς ἀθυμίαν αὐτὸς ἐμβαλεῖν. ὅπερ καὶ ὁ ῥήτωρ ἐν τρίτῳ τῶν ὀλυνθιακῶν ἐκ προοιμίων ποιεῖ.* [designat h. l. pag. 28. 4.] *καὶ πάλιν ἀθύμως διακειμένους ἐγεῖραι καὶ φρονήματος ἐμπλῆσαι, φυλάττοντα* [ſic] *καὶ ταῦθα, ὅπως μὴ παραχθῶσιν εἰς καταφρόνησιν, καὶ ῥαθυμότεροι γένωνται. τοῦτο δὲ πρῶτος μὲν Ὅμηρος ἐποίησε — Δημοσθένης δὲ καλῶς ἐζήλωσεν, ἔν τε τῷ προειρημένῳ τρίτῳ τῶν ὀλυνθιακῶν, καὶ ἐναργέστερον ἐν τῷ περὶ τῆς εἰρήνης ἐκ προοιμίων.* [p. 57. 1.] *ὁρῶ μὲν — τὰ παρόντα πράγματα πολλὴν δ. ἔ.* etc.

30. 8. videtur ita diſtinguendum atque leg. eſſe *ἐκ ἂν ἄλλως ἔχοι νῦν.* iam facile non mutentur. *νῦν δὲ ἕτερος πολέμε καιρὸς ἥκει.* Iam vero alia occurrit belli gerendi oportunitas.

10. videtur ita eſſe diſtinguendum. *τί δή; quid tum?* quid id noſtra refert, quod tu iactas? Reſpondet. *χρησόμεθα* — Nempe, vtemur — aut ſi malumus cum aliis legere *χρησώμεθα*, age ſcil. vtamur —

15. dictio bene graeca eſt *θαῤῥεῖν τινα*, pro, ſecurus alicuius cauſa eſſe, nil mali tibi ab eo metuere. citat h. l. Lexicon vetus apud Montfauc. Bibl. Coislin. p. 497.

30. 16.

30. 16. ἐπροάξαμεν ἡμεῖς.] ſubaudi πρὸς αὐτούς.

18. καὶ δυσχερεῖς.] id eſt καὶ ταῦτα πάνυ τι δυσχερεῖς. impedimentum aliquod, idque inprimis durum et impeditum.

Ibid. ἐφορμεῖν.] citat h. l. Harpocrat. h. v.

26. τῶν vncis incluſi, vt ſuperuacaneum, quod ſi tamen ſeruetur, legendum erit τὸν ἀπὸ τῶν μετὰ ταῦτα.

vlt. πρὸς ταῦτα.] ad res Phocenſes, et atticas inprimis.

31. 4. ὅτι μὲν γὰρ.] addidi μὲν.

32. 2. θεῖσιν.] ſcil. non τὴν χάριν, ſed τὸν νόμον.

4. ζημίαν.] id eſt αἰτίαν ζημίας.

9. ψήφισμα ἑδενὸς] velim ἑδὲν interponi.

18. τῇ τάξει.] ſubaudi τῷ χρόνῳ.

20. ὑπάρχειν] correxi ὑπάρχει in indicatiuo. reliqua iam praeſto ſunt, in promtu ſunt.

23. poſt νῦν ſuſpicor deeſſe καὶ πράξετέ γε. licebit vobis nunc recte facere; neque licebit ſolummodo, verum etiam facietis, ſi quidem recte agatis, aut (ſi alteram lectionem praefers) recte ſi ſapiatis.

vlt. πολεμήσαιεν bene ſi habet, ſubaudiendum erit αὐτοὶ πρὸς Φίλιππον. Si bello aduerſus Philippum ſtrenuam dent operam. malim tamen aut πολεμηθεῖεν, ſcil. ὑπὸ Φιλίππου, ſi a Philippo armis infeſtis oppugnentur, aut cum numero codicum non contemnendo πολεμήσειεν ἐκεῖνος [ſubaudi αὐτούς, vel πρὸς αὐτοὺς] ſi ille, Philippus, eos vltro bello laceſſat.

33. 3. ἐάσαντες.] ſcil. γίγνεσθαι, καὶ ἀ κωλύσαντες αὐτά.

4. malim ſic diſtingui et legi. αὐτῷ τότε nos, qui noſtris ipſi manibus Philippo tanta decora et tanta emolumenta tum comparauerimus, τὰς αἰτίας, οἵτινές εἰσι, τούτων νῦν ζητήσομεν. eorum in cauſa qui fuerint,

et qui Philippum in tantum exaggerarint, nunc requiremus?

33. 9. malim ἥττηνται δ' ὅμως πάντες διὰ τὸς φεύγοντας. vniuerſi, etiam qui ſtrenue dimicaſſent, in fugam dati et clade perculſi ſunt ſolorum culpa imbellium, qui in fugam ſe coniecisſent.

27. μέγα.] ſubaudi πλεονέκτημα.

34. 4. poſt ἐνδέχεται videtur εἰ deeſſe. num penes vos futurum ſit, vt in bellum exeatis.

5. num ἐ γάρ τοι σωφρόνων. refert hunc locum Hermogenes p. 250. in exemplis aſperarum ἐννοιῶν, ſeu reprehenſionum, a minoribus ad editiores profectarum.

6. τῶν τῦ πολέμυ.] articulum priorem addidi. redit hoc τῶν non ad χρημάτων, ſed cohaeret cum τι. τῶν τι τῦ πολέμυ πραγμάτων. rerum aliquid ad bellum facientium. ἐλλείποντας δι' ἔνδειαν χρημάτων.

7. τὰ τοιαῦτα ὀνείδη.] vt dicamini, propter pecuniarum penuriam bello iuſto et neceſſario deeſſe, atque culpa veſtra committere, vt ſocii veſtri pereant.

13. ἐδ' ἀτυχής τις εἰμὶ.] neque tam ſum diis natus iratis, et aſtris infauſtis. pronomen τις addidi.

15. citat h. l. Stobaeus p. 147. 26.

18. παριόντες praetuli vulgatae παρόντες. vulgata (id quod me iam iterum iterumque inculeare memini) penes me eſt lectio Morellianae.

19. ἔθει.] malim ἤθει. v. p. 35. 19.

23. citat h. l. Hermog. p. 197. de inuentione libro 4, cap. περὶ τροπῆς de dictione tropica. ἡ ἑπτερικὴ πολυπραγμονῦσα — ἔτω χρῆται τοῖς ἀλλοτρίοις ὀνόμασιν. οἷον· προπέποται τὰ τῆς πόλεως πράγματα. ἀντὶ τῦ προδέδοται.

27. recitat h. l. Dionyſius Hal. Rhetor. p. 175.

35. 1. Apſines p. 701. λαμβάνεται δὲ [exempla] ἢ ἐξ οἰκείων, ἢ ἐξ ἀλλοτρίων. τὰ μὲν ἓν ἐξ οἰκείων ἀγωνιστικῶ-

νισκώτερα καὶ προσεχέστερα — ὡς παρὰ Δημοσθένει. ὁ γὰρ ἀλλοτρίοις, ἀλλ' οἰκείοις χρωμένοις παραδείγμασιν εὐδαίμοσιν ὑμῖν ἔξεσι γενέσθαι.

35. 7. συνήγαγον.] dedi ἀνήγαγον.

Ibid. num ὁ τοσαύτην χώραν. tantam, tam vastam ditionem, tam spatiosam, quantam scil. ab eo teneri inter omnes constat. Si nempe βασιλεὺς h. l. rex Persarum est. verum Tourellus de rege Macedoniae accipit.

15. Minutianus p. 148. in locis enthymematis. ἀπὸ πηλικότητος. ὅτως ἐκόσμησαν οἱ πρόγονοι τὴν πόλιν, ὡς μηδενὶ τῶν ἐπιγιγνομένων μηδεμίαν ὑπερβολὴν λελεῖφθαι.

21. εἶδεν.] correxi οἶδεν. *nouit.* non *vidit.* v. p. 175. 1. et 689. 13.

23. εἰς περιουσίαν.] ad opulentiam inde colligendum. πρὸς τὸ χρηματίζεσθαι ἐξ αὐτῆς, καὶ πλούσιοι γίγνεσθαι.

vlt. ὅτι δὲ καὶ ἦθος ποιεῖν σφοδρότητα ἅδην κωλύει αἱ εἰρωνεῖαι δηλοῦσι πᾶσαι. οἷον· πῶς ὑμῖν ὑπὸ τῶν χρησῶν τούτων τὰ πράγματα ἔχει. Hermog. p. 265.

36. 1. malim ὁμοίως ἢ καὶ παραπλησίως. similiter, aut saltim quodammodo, propemodum. vt hoc minus sit, quam illud.

Ibid. καὶ τὰ μὲν ἄλλα.] solet καὶ interdum responsiones exordiri. quomodo *atque* a Cicerone saepissime hoc pacto vsurpatur. v. paulo post hac pagina versu 16. et 38. 2.

3. non obloquar, si quis contendat, oratorem hic illam designare solitudinem, cum tu ab amicis desertus et desolatus in angustiis haeres. videtur tamen orator potius absentiam aemulorum in animo habuisse. quamquam nemo iam est, qui vobiscum de principatu Graeciae contendat, sed vos eum absque controuersia tenere et vsurpare possitis, quem tantis laboribus tantoque sanguine maiores vestri quaesiuere.

36. 11. citat h. l. Hermogenes p. 198. vbi Aldinus Herm. ſic exhibet ἐφ' ἡμᾶς ἐχθρὸν αὐτὸς τηλικοῦτον ἠσκήκαμεν. et ἰσχυρὸς, ἢ παρ' ἡμῶν αὐτῶν γέγονε Φίλιππος.

25. καὶ νῦν.] ſubaudi ἔχει. quod tacite ſupplendum eſt e praemiſſo εἶχε.

37. 2. ὑμεῖς δ' ἐκνενευρισμένοι.] v. Koen ad Georg. Corinth. de Dialectis pag. 25. 26. et ibi Valckenaer. Hermog p. 243. vlt. εἰ δ' ὑπερβαίνειν ἐπὶ πλέον αἱ τροπαὶ, σκληρότερον ποιοῦσι τὸν λόγον, ὥσπερ καὶ τὸ ἐκνενευρισμένοι, καὶ τὸ πεπρακὼς ἑαυτὸν, καὶ τὸ λωποδυτεῖν τὴν ἑλλάδα. item p. 250. 14. Ariſtides de dictione ciuili p. 264. antep. vbi Ar. Aldinus vocabula καὶ περιῃρημένοι et γεγένησθε omittit. Verba Ariſtidis haec ſunt. καὶ τὸ διαβάλλειν δὲ πρόσωπα ἔνδοξα, ὡς αὐτόπως ἔχοντα, σφοδρότητα ποιεῖ. ὡς· ὑμεῖς δὲ ὁ δῆμος — praeclara eſt Laur. Normanni ad h. l. annotatio pag. 473.

16. loco v. γενέσθαι dat Dionyſius Hal. ἑκάστῳ. vt hoc amplector, ita rurſus illud dimittere nolim, ſed arbitror ambobus copulatis primigeniam oratoris manum reddi, vt ſit conſtructio μείζων βλάβη ἐμοὶ ταῦτα εἰπόντι, ἢ ἑκάστῳ τῶν πεποιηκότων ἐκεῖνα γενέσθαι. quam vnicuique eorum, qui in cauſa fuerunt, vt iſtaec, quae dixi, ita vt dixi, euenirent. ἢ pone βλάβη addendum facile potuit in concurſu ſecum elidi.

24. non diſplicet Lambini λημματίων.

25. σιτίοις.] conſtructio paulo implicatior haec eſt: ἃ ἔοικε τοῖς σιτίοις τοῖς διδομένοις παρὰ τῶν ἰατρῶν τοῖς ἀσθενοῦσι. imitatus eſt h. l. Philoſtratus p. 306. 27.

38. 1. σὺ μισθοφορὰν λέγεις.] id eſt δεῖν ἡμᾶς, δίκην ξένων, μισθὸν παρὰ τῆς πατρίδος φέρειν.

2. τὴν αὐτὴν ἁπάντων σύνταξιν.] ſcil. φημὶ δεῖν εἶναι. et protinus quidem, ſine cunctatione, ſine ambagibus, planis verbis aio, ciuium omnium eadem eſſe debere

debere ſtipendia; ſeu nio fas eſſe ciues ſingulos quosque ſtipendia ferre eadem.

38. 8. τὰ νῦν.] ſcil. συμβαίνει. tempora ſi qua incidant his ſimilia, εἰ βελτίων eris vir fortis, ciuis bonus, ὑπάρχων στρατιώτης αὐτὸς, eo, quod miles ſis, non demum conſcribendus, neque exercendus, ſed iam conſcriptus dudum et exercitatus, et paratus ad inſeruiendum patriae, et quidem αὐτὸς, in corpore tuo, non alieno, quod in tui vicem mittas.

11. ἐν ἴσῃ τάξει reſpicit ex oppoſito ad praemiſſum ἀτάκτως. Nunc accipit quisque, ait, ſine certo ordine ſuum theoricum, alias plus, alias minus; aut alii penſiones ſpiſſiores, alii tenuiores; hoc menſe cum tuliſſet parum quid, praetereunt menſes rurſus complures, quibus prorſus nil auffert. Iam vero ſecundum eam diſpenſationem, cuius ego auctor ſum, vnusquisque menſe quoque ratam, et ſibi ſemper parem aufferet penſionem; et omnes penſiones ferent inter ſe pares, nemo ampliorem, quam alter.

12. λαμβανέτω.] Dionyſius in vita Iſaei p. 108. ed. Sylb. (ſeu noſtrae p. 335. T. VII. oratorum graecorum) vbi totum hunc locum recitat, παραλαμβάνων dat, e memoria, ni fallor, aut alias addendum ſit ὠφελήσει.

14. πλὴν μικρὸν] interponit Dionyſius τι.

15. τὴν αὐτὴν cohaeret cum τάξιν, non praemiſſo, ſed inſequente verſu 17. Conſtructio eſt ἤγαγον τὴν πόλιν εἰς τάξιν, ποιήσας [id eſt διὰ τὸ ποιῆσαι] τὴν αὐτὴν τάξιν τὸ στρατεύεσθαι, τὸ λαμβάνειν etc.

17. ἔχοι.] ſubaudi ποιεῖν. facere poſſit.

23. αὐτὸς addidi, et verſu 26. καὶ μεγάλων.

Varietas lectionis ad Olynthiacam tertiam.

27. 2. Argum. καί τι.] καί τι καὶ κατορθῶν Ald. Tayl. καίτοι καὶ κατορθῶν Gomill. καίτοι dat etiam codex Obſopoei.

27. 3. ὁ δὲ δῆμος] ὅ τε δῆμος codex Obſopoei.

Ibid. οἵ τε ῥήτορες.] καὶ οἱ ῥήτ. appendix Francfurtana. ὅ τε δῆμος καὶ οἱ ῥήτορες παρακαλέσσιν ἐπὶ τιμωρίαν Aldina Taylori.

4. παρακαλέντες.] παρακαλέσσιν Pariſinus quintus et Aug. primi ſupplem. appendix Francfurtana.

Ibid. τιμωρίαν.] τιμωρίᾳ Bauar. Aldus. Sed codex Obſopoei conſentit cum vulgata.

Ibid. Φιλίππε.] τῷ Φιλίππε Pariſ. quintus.

Ibid. ὁ δὲ δημοσθένης δεδοικώς.] δέδοικε τοίνυν ὁ δημοσθένης appendix Francfurtana, Aldina Taylori. Pariſ. quintus et ſupplem. Aug. primi, codex Obſopoei, qui hoc vulgatae praefert.

7. ὀλιγωρήσωσι.] ὀλιγωρήσασι Bauar. codex Obſopoei. Aldina Tayl.

Ibid. διὰ.] καὶ διὰ Pariſ. ſeptimus.

8. ἐπισκώπτει.] ἐπικόπτει Bauar. Auguſtani primi ſupplem. et Feliciani editio, vnde Wolf in farragine repetiit, hanc lectionem probans. item Codex Obſopoei, qui pariter hoc praefert.

9. σώφρονα.] σωφρονεῖν Aug. ſecundus. f. voluit καὶ τὸ σωφρονεῖν.

Ibid. τὴν γνώμην μεθίεσι, λέγων.] haec quatuor verba abſunt a Bauarico. verba duo priora etiam a Pariſino quinto abſunt.

pen. νῦν abeſt ab Aug. 1. ſuppl.

28. 2. περὶ δὲ τὸ.] περὶ δὲ τῷ Aldina Taylori, ſupplem. Aug. primi. app. Francf.

3. σπεδάζεσιν.] φροντίζεσιν Ald. Tayl. Gonuill.

Ibid. ἐν δὲ τούτῳ.] ſic et Gonuill. particulam δὲ omiſit Wolf ſecundum Felicianeam.

4. καὶ τῆς περὶ τῶν.] καὶ περὶ τῆς τῶν Aug. 1. ſuppl. codex Obſopoei.

6. ἐπιθέντας.] ἐπιθέντας Aug. ſecundus.

28. 6.

28. 6. γράψασιν.] γράψασιν Aug. primi ſupplem. Ald. Taylori.

7. δεχθῆ.] δείσῃ Bauar. dedi de meo ἵνα ἄδεια ᾖ.

8. καὶ abeſt ab Aug. ſecundo, Aldina vtraque.

Ibid. ὅλως.] ὅλως Aug. ſecundus et Bauaricus.

9. ἀναξῆναι.] διαναξῆναι appendix Francfurt. Aldina Taylori.

10. πολλῇ abeſt a Bauarico et Aldina Taylori.

Ad orationem ipſam.

28. 2. εἰς.] πρὸς Harley. Aldina Taylori, Aug. primi ſupplem. et Bauaricus in texto, ſed vulgata ſuperſcripta. πρὸς etiam appendix Francfurtana dat.

Ibid. τε abeſt ab Aug. tertio.

3. πρὸς.] εἰς Pariſ. primus, quintus, ſeptimus, Aldus, P. Manut.

5. γινομένους.] γιγνομένους Bau. Ald. P. Manut. ſed haec neque ſupra annotaui, neque poſtmodum annotabo.

Ibid. δὲ abeſt ab ed. P. Manut.

6. πεισώμεθα.] πεισόμεθα Pariſ. octauus, Aug. ſecundus.

10. αὐτῆς.] αὐτῆς (cum leni) Pariſ. ſecundus, quintus, ſeptimus.

11. μάλ' ἀκριβῶς.] μεγάλ' ἀκρ. Auguſt. tertius e correctione.

pen. ἐχὶ πάλαι.] ἐ πάλαι Auguſt. ſecundus, Bauaricus in texto, ſed vulgata ſuperſcripta.

vlt. προλαβεῖν εἶναι ἡμῖν.] πρ. ἡμῖν εἶναι Aug. primi ſupplement. P. Manut. ὑμῖν εἶναι Aug. ſecundus, indices Aldi, Feliciani, P. Manutii, item Harl.

29. 1. σώσωμεν.] σώσομεν Aug. 2. P. Manut. Fel.

3. voc. τρόπον in Aug. tertio ſtat poſt ἐκεῖνον, item in Aldina Taylori et Meermann. Index Aldinus exhibet

exhibet τότε καὶ περὶ τῶ τίνα τιμωρήσεταί τις καὶ ἐν τρόπον, ἐξέσαι σκοπεῖν. quae eadem lectio etiam in texto Bauarici eſt, ſed vulgata in margine cum γρ. annotata.

29. 4. ὀρθῶς.] ὅμως Pariſ. ſeptimus.

6. καὶ νῦν abſunt a Bauarico et Aug. ſecundo.

7. φρεντίδος.] κορεντίδος in texto Bauarici eſt, vulgata ad modum ſcholii ſuperſcripta. Sed iſtud non intelligo, mendoſum ſine dubio.

Ibid. δεῖται.] etiam in Bauarici texto ſic eſt, ſed ſuperſcriptum eſt γρ. δείκνυσιν. quod non magis, atque illud ſuperius, intelligo.

8. χαλεπώτατον.] χαλεπώτερον Pariſ. quintus, appendix Francfurtana, Aldina Tayl.

12. ὑμᾶς.] ἡμᾶς Bau. ſed ὑ ſuperſcripto. βουλεύεσθαι Aldina Taylori.

14. ἐὰν.] ἂν Pariſ. primus et ſeptimus, Aug. primi ſupplem.

Ibid. Auguſtanus ſecundus ita dat diſtinctum ὑπομένειν τοῦτο, θεωροῦντας —

16. ὡς abeſt a Pariſino quinto. quod ferri poteſt, ſi pro πᾶν optetur πόσον.

17. πᾶν.] πόσον Pariſ. quintus, et octauus, Aug. primi ſupplem. Harley.

18. πράγματα abeſt a Bauarico.

20. ὅτε.] ὅταν Aug. primi ſupplem.

23. μὲν abeſt a Meermann.

Ibid. μεμακτηριῶν.] μαιμακτηριῶν Aug. primi ſupplem. Bauaricus, cum ſcholio αὔγυστος. Ald. P. Manut. Ad v. ἑκατομβαιῶν adſcriptum eſt in Bauar. ἀπρίλιος, ad μεταγειτνιῶν, μάϊος, ad βοηδρομιῶν, ἰούνιος.

24. γιγνομένῳ.] γιγνομένων Harl. Pariſ. octauus. γενομένῳ Aug. primi ſupplem.

29. 25.

29. 25. *μέχρι πέντε καὶ τεττεράκ. ἐτῶν.*] v. Nos ad Lysiam p. 127. TAYLOR.

pen. *τέτε* prius abest a Parisino octavo et Harl.

Ibid. *τέτε τῦ μηνὸς.*] *καὶ τέτε τῦ μ.* Aug. 2.

vlt. *μόγις.*] *μόλις* Parisini tertius et octavus, Aug. primi supplem. Bauar. Meermann. Ald. P. Man. sed Obsopoei codex facit cum vulgata.

30. 1. *ἔχοντα χαρίδημον κενεὰς.*] *ἔχοντα κενεὰς χαρίδημον* Bauaricus, Augustani secundus et tertius.

2. *ἀργυρίε.*] *ἀργύρε* Parisinus septimus.

Ibid. *γὰρ* etiam Bau. dat in texto, sed superscriptum *δὲ*.

Ibid. *Φίλιππος.*] *ὁ Φίλιππος* Bauar.

Ibid. *ἢ* in exitu versus.] *καὶ* Ald. Felic. sed append. Francfurt. vulgatam dat. item Ald. Lessingianus et Ald. Taylori.

4. *ἀφήκατε.*] *ἀφεῖτε* Aug. primi supplem. *ἀφίετε* Bauarici textum, sed margo vulgatam dat cum *γρ. νομίσαντες ἀφεῖτε τὴν ἀποξολὴν* Ald. Tayl. intermediis omissis.

Ibid. *τὸν ἀπόξολον.*] *τὴν ἀποξολὴν* Aug. primi supplem.

6. *ἐβοηθήσαμεν.*] *ἐβοηθήσατε* Parisini quintus et septimus.

Ibid. *ἐψηφισάμεθα.*] *ἐψηφίσασθε* Paris. quintus.

7. *νῦν ἡμῖν.*] absunt ambo haec vocabula ab Augustano tertio, posterius abest ab Augustano secundo. In Parisino quinto est *ὑμῖν*.

Ibid. *τότε* abest a Bauarico, sed superscriptum est minoribus literis, tanquam scholium.

9. *ἦκε. τὶς ἔτος; δι' ὃν.*] Lambinus sic distinguit, *ἦκε. τὶς; ἔτος, δι' ὃν* — in Aldina et Felic. est *ἥκει.* in praef. Abest *ἔτος* a Parisinis, tertio, septimo et octavo, a Bauarico, ab Harley. ab Augustani primi supplemen-

plemento, ab Aldina posteriore, a Laudiano. Appendix Francfurtana ἦκεν τὶς ἔτος;.

30. 10. ταυτα.] ταῦτα Paris. tertius et septimus.

Ibid. δὴ.] δὲ Par. septimus.

Ibid. χρησόμεθα.] χρησώμεθα Paris. quintus, Aldus, et quia Wolfiana quoque sic dat, annotauit Taylorus vulgatam per ο ex Harley.

11. ἂν.] εἰ Paris. tertius.

Ibid. βοηθήσετε.] βοηθήσητε Paris. tertius, Aug. secundus.

13. ἔσεσθε πάντα.] πάντα ἔσεσθε Bauar. Augustani secundus et tertius, Aldus, P. Manutius. Sed inuersum ordinem annotauit Taylor ex Harleyano.

15. ἔτε φίλιππος.] ἔτε μὲν γὰρ φίλιππος Paris. septimus.

18. πόλιν μεγάλην ἐφορμεῖν.] πόλιν ἐφορμεῖν μεγάλην Meermann, Harley.

Ibid. ἑαυτῷ.] αὐτῷ Paris. quintus et septimus, Aug. primi suppl.

21. ἐθρύλλεν.] ἐθρύλεν Meerm. et sic passim reperi verbum hoc simplici λ exaratum. Sed ille merus est mos librariorum, nil significans, neque praecipiens, et ne dignus quidem annotari. Hoc pacto sunt, qui verbum ἀγγέλλειν nunquam geminato λ exaratum dent, sed semper simplici.

Ibid. τέως in Bauarico est velut scholium superscriptum.

Ibid. νυνὶ.] abest ab Aug. secundo. In Parisinis tertio, quinto, septimo et octauo est νῦν, item in Aug. primi supplemento, in edd. Aldi, Felic. P. Manutii.

23. ἡμῖ προθύμως absunt a Parisino septimo.

24. εἰ ἡμῖ καθυφείμεθα Ald. Taylori.

26. τῶν abest a Paris. quinto, septimo et octauo, a Bauarico, ab Aug. primi supplemento. Eriam in Aug. tertio videbatur deletum. Consentit in hoc

versu

verſu Aldina cum vulgata. verum tamen index Aldinae, quod ſaepe facit, lectionem texti pro variante refert. vnde Wolf. in indice Herwagiano repetiit. Voluerunt ſine dubio ὑμῖν ſubiicere pro ἡμῖν. Felicianus in texto dat ὑμῖν, in indice ἡμῖν.

30. vlt. καταςρεψαμένῳ.] καταςρεψομένῳ (in futuro) Aug. ſecundus.

31. 1. εἰς τοῦτο abſunt ab Aug. tertio. Sed noua manus adſcripſit poſt ποιήσειν.

2. ἐγγύθεν.] ἐκεῖθεν Aug. tertius.

3. βοηθὸς ἑαυτῷ.] βοηθὸν αὑτῷ Pariſ. quintus et ſeptimus. In octauo ſolummodo fuit αὑτῷ, non item βοηθὸν. Conſentiunt huic in hoc ſolo Aug. primi ſupplem. Ald. P. Manut.

4. ὅτι γὰρ.] Sic etiam Harley. et Ald. Tayl. ὅτι μὲν γὰρ Ald. P. Manut. Felic.

7. δὴ abeſt a Pariſ. quinto et ſeptimo.

8. λέγε ex Harleyano annotauit Taylorus, quia Wolfiana dat λέγετε.

10. καθιςᾶτε.] Sic Aldina prior et Felic. καθίςατε Bauar. Aug. primi ſupplem. et ſecundus, Harleyanus, item Aldina poſterior.

11. θῆσθε.] θῆτε Pariſinus primus. θεῖσθε Laudianus. Wolf. mauult θέσθε.

13. δὲ.] δὴ Pariſinus octauus, Aldina Taylori, Auguſtanus ſecundus, appendix Francfurtana.

14. τὰς.] Wolf. mauult τῶν. quod et mihi aliquando in mentem venit. Aut omitti plane voluit Wolf. articulum.

15. διανέμεσι θεωρικὰ.] διανέμεσιν ὡς θεωρικὰ Aug. primi ſupplem. Pithoeanus, appendix Francfurtana, Ald. Tayl.

17. ἀθυμοτέρως.] ἐναθυμοτέρως Pariſini quintus, ſeptimus et octauus, Aug. primi ſupplem. Pithoeanus, appendix Francfurtana, Ald. Tayl.

31. 18.

31. 18. *τὴν τε τὰ βέλτιστα.*] medium articulum omittit Harley.

19. *ἀσφαλῆ.*] *ἀσφαλῶς* Pithoeanus, Aldina Taylori.

20. *γράψοντα.*] *γράψαντα* (in aoristo) Paris. tertius, quintus, septimus et octauus.

21. *σκοπεῖτε.*] *σκοπῆτε* Aug. primi supplem. *σκοπεῖσθε* Aug. secundus.

22. *ὑφ' ὑμῶν.*] *ἀφ' ὑμῶν* Paris. quintus.

23. *περιγενέσθαι* Harley.

penult. *γε.*] *μὲν* margo Parisinae, tacito auctore.

Ibid. *τότως αὐτὰς.*] *τὰς αὐτὰς τότως* Aug. primi suppl. appendix Francfurtana.

32. 1. *ἔβλαψε.*] *ἐβλάπτε* Bauar. Aug. secundus.

2. *θεῖσιν.*] in texto Bau. est *θήσειν*, sed vulgata legitur in margine.

Ibid. *δι' ἧς ἂν ἅπαντες.*] *δι' ἧς ἅπαντες ἂν* Aug. primi suppl. Meermann. Ald. P. Manut. *δι' ἧς ἅπαντες ἄμεινον ἂν* Harley.

4. *γενέσθαι.*] *γίνεσθαι* Paris. tertius.

Ibid. *εὐτρεπίσαι.*] *εὐπρεπίσαι* Aug. secundus.

Ibid. *μηδαμῶς* abest ab Aug. secundo.

5. *μηδένα ἀξιῶτε.*] *μηδὲν ἀξιοῦτε* Aug. secundus.

6. *παρ' ὑμῖν.*] *παρ' ἡμῖν* Aldus in texto, et in indice. index P. Manutii.

10. *ἄξιόν ἐστιν.*] *ἐστὶν ἄξιον.* Aldus, P. Manut. Sed vulgatum ordinem ex Harley. Taylor annotauit.

11. *ὑμᾶς.*] vt Harley. *ἡμᾶς* P. Manut.

13. *γράφει.*] *ἂν γραφῇ* Paris. quintus, septimus, et octauus, Aug. primi supplem. In Aug. tertio fuit ab antiquiore manu vulgata lectio, sed recentior correxit ad modum, quem dant codices modo indicati. Conuenit Bauaricus, in cuius texto est *περὶ ὧν γράφει ἢ διαπράξασθαι.* Sed superscriptum est *ἂν* pone *ὧν*, et in *γράφει* superscriptum est *η*. non displicet haec lectio,

lectio, ἢ περὶ ὧν ἂν γεγράφῃ, quae est in Harleyano, (in subiunctiuo actiui) διαπρ. Wolfio probatum fuit ἂν γραφῇ in aor. passiuo, idemque Mounteneyo approbauit.

32. 18. τάξεσι.] πράξεσι Laud.

19. δεῖ προσεῖναι.] προσεῖναι δεῖ. Aug. primi supplem. Harley.

20. ὑπάρχειν.] ὑπάρχει (in indicatiuo) Parisini quintus, septimus et octauus, Augustani secundus et tertius. Aldus. P. Manutius. Felic.

21. v. P. Victor. Var. Lect. 6. 15. Taylor in Herwagiana sua.

23. ποιῆτε.] φρονῆτε Paris. septimus et octauus. Harley.

24. ἢ deest Harley.

26. εἰ.] ἂν Paris. quintus, septimus, octauus, Harley. a quo etiam proximum μὲν deest.

Ibid. ἡμῶν.] ὑμῶν Paris. quintus, septimus, octauus.

Ibid. τὰ χωρία προείληφεν ἄνθρωπος.] προείληφε τὰ χωρία ὁ ἄνθρωπος August. tertius, cum quo Meerm. conuenit, in hoc vno discrepans, quod ὁ omittit.

27. εἰ δὲ καὶ ταύτης τῆς χώρας κύριος Harley.

vlt. πολεμήσειεν, ἑτοίμως σώσειν.] πολεμήσειεν ἐκεῖνος, ἑτοίμως σώσειν. Parisini quintus, septimus, octauus, Harley. Aug. primi supplem. et Aug. tertius, sed in hoc noua manus ἐκεῖνος vt inserendum superscripserat. vtramque lectionem praefert Bauaricus, infra vulgatam, supra πολεμήσειεν, sed sine ἐκεῖνος. Pithoeanus ita dat. εἰ ἐκείνῳ ἑτοίμως πολεμήσειε. item Aldina Taylori; vnde Mounteneyus coniicit leg. εἰ ἐκεῖνος πολεμήσειε. πολεμήσειεν ἐκείνῳ dat appendix Francfurt.

33. 1. πολεμῆνται.] πολεμῆσιν appendix Francfurtana, Bauar. sed vulgata superscripta.

2. ἡμέτερα.] ὑμέτερα Aldus, P. Manut.

3. ταῦτα abest a supplem. Aug. primi, Harley.

4. συγκατασκευάσαντες.] συσκευάσαντες Pithoeanus, Aldina Taylori.

5. τότων abest ab Aug. tertio, sed est a noua manu superscriptum. item abest ab Harley.

Ibid. αὐτοὶ.] αὐτοῖς Bauar.

7. ἀδὲ.] ἃ Paris. quintus et septimus.

8. καὶ abest a Paris. primo, quinto, septimo et octauo, ab Harley. ab Aug. primi supplemento, et a secundo, item Bauarico.

9. τῶν.] sic est in texto Bauarici quoque, sed superscriptum τᾶ. inuerso ordine in Aug. tertio hoc est in texto scriptum, illud a iuniore manu superscriptum.

Ibid. ὅμως.] ὁμοίως Parisinus octauus, Augusf. primi supplem. Harley. Aldina Tayl. quo admisso legendum sit ἤττηνται δ' ὁμοίως πάντες, διὰ τ. φ. δ.

10. φεύγοντας.] φυγόντας Aldus, Felic. P. Manut. Aug. tertius a prima manu. sed corrector ad modum vulgatae reformauit; editio Wolfii, sed Harley. et appendix Francfurtana dant vulgatam.

18. ἐν ὀλίγῳ.] ἑνὶ λόγῳ Paris. octauus. ἓν ἑνὶ λόγῳ appendix Francfurtana. Harley. ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ Parii. quintus, Augusf. primi supplem. index Herwag. Ald. Tayl.

19. περὶ τῶν πραγμάτων Ald. Tayl.

21. συναμφότερα.] ἀμφότερα simplex Paris. tertius, Aldus, Felic. P. Manutius. Sed codex Obsopoei consentit cum vulgata.

Ibid. ὑμῖν ἔχει.] ὑμῖν ἔχοι Aldus. sed liber Weimaranus primam vocem mutat cum ἡμῖν. ἡμῖν ἔχοι P. Manut. et Felic. et Wolfiana, et ideo Taylor quoque ὑμῖν ex Harley.

Harley. annotauit. εἰ δ' ἕτερον ἡμῖν ἔχει Aug. secundus. Voluit ἕτερος.

33. 22. καὶ primum abest ab Aldino. Sed restituit Obsopoeus e suo codice, non otiosum iudicans. abest item a Felicianea, sed annotauit Taylor ex Harl.

23. κρείττων.] κρεῖττον Aug. secundus. scil. λέγει, vel συμβουλεύει. in vulgata subauditur ῥήτωρ ἐστὶ, vel συμβουλευτής.

vlt. διόπερ.] διὸ Aug. primi supplem.

Ibid. ῥᾷστον.[ῥᾷον index Herwag.

Ibid. ἐστὶν.] εἶναι Aug. secundus. errore peruulgato, e more nouae Graecitatis orto, cui εἶναι, praeter infinitiuum, etiam tertia persona singularis praesentis indicatiui est.

34. 4. μισθὸν.] μισθοὺς index Herwag.

5. οὔτοι.] οὔτι Meermann. et Aldinus Hermogenes.

6. τοῦ πολέμου.] τῶν τοῦ πολ. Aug. primi suppl. Bauaricus. Harley.

10. στρατευομένοις.] στρατιώταις Paris. septimus.

11. καὶ abest ab Aug. primi suppl.

Ibid. τηνάλως (vno λ) Bauar. Harley. et sic permultis in libris passim locorum exaratum reperi, sed imposterum non annotabo.

13. ἀτυχής εἰμι.] ἀτυχής τίς εἰμι Aug. primi suppl. Harley.

14. ὠφελεῖν.] ὠφελῆσαι Paris. quintus, septimus et octauus, Aug. primi suppl. Harley.

17. ἡμῶν.] ὑμῶν Paris. secundus, Aug. primi suppl.

18. παρόντες.] παριόντες Paris. octauus, Aug. primi supplem. Bauar. Aldus, Felic. sed appendix Francfurtana et Ald. Tayl. et codex Obsopoei consentiunt vulgatae, In Augustano tertio est quidem παρόντες quoque, scholium tamen superscriptum hoc, οἱ δημηγοροῦντες, ducit ad παριόντες.

134. 18. μιμῆνται.] καὶ μιμῆνται Aug. secundus.

19. τέτῳ τῷ ἔθει καὶ τῷ τρόπῳ.] sic Harleyanus. τέτῳ τῷ τρόπῳ καὶ τῷ ἔθει Ald. Fel. Manut. τέτῳ τῷ ἔθει καὶ τῷ τύπῳ Aug. secundus.

21. ὁμώνυμον ἑμαυτῷ.] ὁμώνυμον ἑαυτῷ Aug. sec. ὁμώνυμον τὸν ἐμαυτὸ Paris. quintus, sept. octau. Aug. primi suppl. Harl.

22. πεφήνασι.] πεφύκασι Aug. secundus.

24. ἡδονῆς καὶ absunt a Paris. octauo, ab Aug. primi supplem. a Bauarico. verum tamen in huius margine vulgata cum γρ. est annotata. absunt item ab appendice Francfurtana.

26. ὑμέτερα.] ἡμέτερα Paris. quintus, septimus, octauus.

pen. ἔχοι.] ἔχῃ Aldus, Meermann.

Ibid. τῶν τ' ἐπὶ.] particulam τ' omittunt Aldus, Felic. et P. Manut.

Ibid. τῶν προγόνων.] articulum noua manus in Aug. tertio adscripsit.

Ibid. ἔργων abest a Dionysio p. 175. fine.

vlt. ἐφ' ὑμῶν.] vt Harley. ἐφ' ἡμῶν Aug. primi suppl. Dionysius. ὑφ' ὑμῶν Aug. secund.

35. 1. ὑμῖν χρωμένοις.] inuertit Dionysius.

3. γίγνεσθαι Dionys.

5. νῦν abest a codice Obsopoei, a Parisinis secundo et tertio, ab Aug. tertio et Meermanniano. pro ἑξήκοντα, quod Wolfiana dat, Taylor τεττεράκοντα ex Harleyano annotauit.

7. συνήγαγον.] ἀνήγαγον Bauar. Aug. primi supplem. Harl. Pithoeanus. appendix Francfurtana.

Ibid. ταύτην τὴν χώραν ἔχων.] sic Harley. ταύτην ἔχων τὴν χώραν Aldus, P. Manut.

9. πεζῇ.] πεζοὶ Paris. octauus, Bauar. Aldina Taylori, Dionysius, Harley.

13. τοιοῦτοι.] τοιαῦτα codex Obsopoei.

35. 14.

35. 14. ἔν τε.] ἐν ſine copula Dionyſ.

Ibid. καὶ τοῖς ἰδίοις.] καὶ ἐν τοῖς ἰδίοις Pariſ. primus, ſecundus, tertius, codex Obſopoei, Bauar. Auguſtani ſecundus et tertius, Meerm. Aldina Taylori, Dionyſius.

15. τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα.] τοσαῦτα καὶ τοιαῦτα Aug. primi ſupplem. Harley. in Auguſtano tertio ſic legitur κἀλλη τοιαῦτα κατεσκεύασαν. ſed noua manus poſt κἀλλη ſuperſcripſit τοσαῦτα καὶ.

18. λελεῖφθαι.] λειφθῆναι Dionyſius.

20. τὴν Μιλτιάδ.] articulus abeſt ab Harley. Aug. primo, Dionyſio.

21. εἶδεν.] οἶδεν Pariſ. ſecundus, tertius, quintus, ſeptimus, octauus, Auguſtani primus et ſecundus, Bauar. Meermann. in texto, ſed in huius margine alia manus vulgatam annotauerat; item Aldus, Felic. P. Manutius, Dionyſius.

Ibid. ποτ' ἐστὶν.] ποτ' ἄρ' ἐστιν margo Lutetianae, tacito auctore. Harley.

22. γείτονος.] ἥττονος Pariſ. octauus, Harley.

23. ἐπρᾶττετο αὐτοῖς.] αὐτοῖς ἐπρᾶττετο Aug. primus, Dionyſius, Harley.

24. τὸ κοινὸν.] καὶ τὸ κοινὸν Pariſ. quintus.

Ibid. αὔξειν ἔκαστος.] ἑκάστῳ (ſic) αὔξειν Aug. primus. ἕκαστος αὔξειν Harley.

26. ἐκτήσαντο.] ἐκέκτηντο Dionyſ.

pen. ἐκείνοις, οἷς εἶπον, χρωμένοις Ald. Tayl.

vlt. ὑμῖν.] ἡμῖν Pariſ. ſecundus, Bauaricus, Meermannianus.

Ibid. τῶν νῦν.] τότων Pariſ. quintus, ſeptimus, octauus, Aug. primus, appendix Francfurtana, Harley. Hermogenes, Ald. Tayl.

36. 1. καὶ παραπλησίως.] ἢ παραπλ. Pariſ. quintus, ſeptimus et octauus, Pithoeanus, Ald. Tayl. Aug. primus, et tertius, ſed in hoc noua manus ἢ

ſcripſit in loco vetuſtioris lectionis eraſae. item appendix Francfurtana, Harley.

36. 1. καὶ ſecundi loco eſt οἷς in Pariſ. primo et tertio, Bauarico, (ſed in hoc vulgata eſt in margine annotata) item Meermann. et indice Aldi. vtrumque dat Auguſt. tertius, οἷς καὶ τὰ. Lectionem οἷς ſi admittis, addendum erit ad τὸ πολλὰ aliquid huiusmodi, τῶν πεπραγμένων, aut τῶν πεπολιτευμένων. καὶ ſecundum plane abeſt a Dionyſio.

2. πολλ' ἂν ἔχων.] πολλὰ ἔχων Dionyſius, Harl.

6. ὑμῖν.] ἡμῖν Pariſ. octauus, Bauar. Aug. ſecundus et tertius, Meermann. Aldus, Paul. Manut.

Ibid. ἀντιτάξασθαι.] ἀντᾶραι Dionyſ.

Ibid. δ' abeſt a Dionyſio.

7. αὐτῶν abeſt ab Auguſtano ſecundo.

Ibid. Super βραβεύειν in Aug. primo ſuperſcriptum eſt ſcholium οἰκονομεῖν.

8. In margine Bauarici erat ſic: γρ. χώρας. οἰκίας. τῆς ἀμφιπόλεως. (forſitan e ſcholio.) ſed in texto erat οἰκείας.

9. ἀνηλώκαμεν.] In Bauarico, et hic, et fere vbique locorum, vbi verbum hoc occurrit, ſuperſcriptum ſuper η eſt α, aut contra.

12. τηλικοῦτον.] τοιοῦτον Harl.

Ibid. ἠσκήκαμεν.] ἠσκήσαμεν Aug. primus et Bauar. Ald. Tayl. ἐκτησάμεθα Aug. ſecundus.

13. ἐμοὶ et πόθεν ἄλλοθεν, nec non verſu proximo ἀλλ' ὦ τᾶν in Aug. primo attritu obliterata. pro hoc tamen ibi videbatur olim fuiſſe. ἀλλ' ὦ 'γαθὲ. In appendice Francfurtana ad h. l. haec ſunt annotata. [Poſt Φίλιππος loco ſigni interrogatorii punctum reperitur] in illo nempe codice, qui fundus fuit iſtius annotationis, quem ſuſpicor Pithoeanum fuiſſe.

14. αὐτῶν abeſt a Bauarico. idem et Harley. dant ὁ Φίλιππος, item Dionyſ.

36. 16. ἄν.] δὴ Dionyſius.

Ibid. εἰπεῖν τις.] τις εἰπεῖν Ald. P. Manut. ſed alteram lectionem Taylor ex Harleyano annotarat.

Ibid. κοινιῶμεν.] κοινῶμεν Ald. ſed Weimaranus correctum dat, ſecundum vulgatam. aegre quoque fert Mounteneyus Aldinam lectionem a Wolfio fuiſſe ſeruatam. eſt quoque κονιῶμεν in Felic. et appendice Francfurtana, et Harleyano.

18. λήρους.] κλήρους Dionyſius.

Ibid. τὰ τοιαῦτα] ταῦτα Dionyſ. Bauar. appendix Francfurtana, Aldina Taylori.

19. πτωχῶν πλέοσιοι.] πτωχῶν ταχὺ πλέοσιοι Pariſini quintus, ſeptimus, octauus, Harl. Ald. Tayl. Auguſtani primus et tertius, ſed in hoc ταχὺ erat a noua manu ſuperſcriptum.

20. ἐξ ἀδόξων.] ſic eſſe in Aldino, quo vtor, teſtor, tametſi Obſopoeus in illo Aldino, quo ipſe vſus eſt, ait fuiſſe ἐξ δόξων, id quod errori operarum typographicarum tribuit.

23. ηὔξηται] ηὔξηκε Pariſinus ſecundus, vtramque lectionem dat Bauaricus, infra hanc, iſtam vulgatam ſupra.

24. τέτων] τέτο Bauar.

Ibid. Dionyſius ſic dat. Τί δή ποτ' εἶχεν ἀπαίδευτα καλῶς.

26. δεσπότης] καὶ δεσπότης Pariſ. octauus, Harl. pen. δήμε καὶ τῶν ἄλλων Ald. Tayl.

37. 1. τῶν ἀγαθῶν οἱ πολιτευόμενοι.] οἱ πολιτευόμενοι τῶν ἀγαθῶν Bauar. Aug. tertius, Meermann.

4. συμμάχους.] καὶ συμμάχους. Ariſtides τέχνης p. 264. Pariſ. octauus. Aug. primus. appendix Francfurtana, Harley. hic Taylor coniecturam ſuam adſcripſerat: f. σύμμαχοι — γεγένησθε.

5. ἐὰν.) ἂν Dionyſius.

Ibid. μεταδιδῶσι.] μεταδῶσι Aug. primus. Dionyſius. Harley.

37. 5. θεωρικῶν.] Bauar. etiam ſic in texto; ſed ſuper ω erat ο paruum exaratum. ita eſt in Dionyſio, ſcil. θεωρικὸν. Hermogenes p. 250. locum hunc e memoria recitans ita dat. ἀγαπῶντες, εἰ θεωρικὰ ἢ βοίδια πέμψουσιν ὑμῖν εἰς τὰς ἑορτάς.

6. βοίδια] βοηδρόμια appendix Francfurtana, Ald. Tayl. Pariſini ſecundus et tertius, Auguſtanus ſecundus, Meermann. Pithoeanus, index P. Manutii, Bauaricus in texto, ſed margo dat vulgatam. Auguſtanus tertius dat βοΐδια, ſed e correctione, eraſa vetuſta lectione. Obſopoeus teſtatur, in Aldino ſuo ſe reperiſſe βοηδρόμια, in Pannonico autem ſuo βοΐδια. Ego vero in Aldino meo plane lego βοΐδια. Verba eius haec ſunt. [Pro βοηδρόμια, vbi etiam ab Aldo appoſita eſt ſtellula, neque tamen alia ſtellula indicata, reperi βοΐδια in antiquo meo.]

7. ἀνανδρότατον.] ἀνανδρειότατον Pariſ. primus, ſecundus cum γρ. (quod indicio ſit, in illo vtramque lectionem fuiſſe exhibitam) codex Obſopoei. Bauaricus dat vulgatam in texto, margo autem haec annotat. γράφεται καὶ ἀνδρειότατον εἰρωνικῶς. In appendice Francfurtana hoc idem ἀνδρειότατον eſt.

8. ὑμᾶς.] ἡμᾶς Pariſ. ſecundus et tertius, Meermann. index Aldi. vtramque lectionem dat Bauaricus, vulgatam infra, alteram ſupra.

Ibid. ἐπάγουσιν.] ὑπάγουσιν. Pariſinus ſeptimus, Pithoeanus, Aldus, Felic. P. Manutius. (Sed eorum indices cum vulgata conſentiunt.) editio Wolfii. Sed appendix Francfurtana dat vulgatam ἐπάγ. item Harl.

9. τιθασσεύουσιν.] Simplex figma in media voce dant Auguſtani primus et ſecundus.

Ibid. αὐτοῖς.] αὐτὸς Pariſinus ſeptimus.

12. ἄττα.] ἅττα (cum aſpero) Auguſtanus primus et Bauar.

Ibid. ἂν abeſt ab Aug. ſecundo et Dionyſio.

37. 13.

37. 13. τὸ abeſt ab ed. P. Manutii et Felicianea. Sed eſt in Harley.

Ibid. poſt ἔχειν ſtat ſigla haec in Auguſtano tertio, επιν vtrinque puncto ſingulo ſepta. Quod interpretor ἐπίλογος.

14. δήμητρα.] δήμητραν Aug. ſecundus. Harley. quod facile purget creberrimus vſus.

Ibid. μείζων.] γρ. μεῖζον Pariſ. ſecundus et ſeptimus. Sic et Aug. primus et Bauar. ſed hic in texto, vulgata ſuper verſu ſcripta, pari modo Aug. tertius dat e correctione μεῖζον. vetuſtior enim manus vulgatam dediſſe videtur. Auguſtanus ſecundus dat μείζω, quod ſic ferri poteſt, vt βλάβη ſit nominatiuus pluralis a nomine ſubſtantiuo generis neutrius βλάβος.

16. γενέσθαι] ἐκάστῳ Dionyſ.

17. αἰεὶ.] ἀεὶ Aldus.

Ibid. ὑμῖν.] ἡμῖν Pariſ. ſecundus, Aug. ſecundus, Meermann.

18. ἐὰν οὖν ἀλλὰ νῦν γ' ἔτι.] ἐὰν ἔν ἔτι καὶ νῦν Pariſinus octauus, Harley. Aldus. eadem lectio in Bauarico eſt ſuperſcripta, cum γρ. (id eſt γράφεται.) nam in texto vulgatam dat. ἐὰν ἔν ἀλλὰ καὶ νῦν γ' ἔτι Pariſini quintus et ſeptimus, item Aug. tertius e correctione. vetus enim manus in eo vulgatam dederat. In Meermanniani texto vulgata legebatur quidem, verum iunior manus lineola ſubiecta induxerat, atque in margine ſcripſerat iſtaec. γρ. ἐὰν ἔν ἔτι καὶ νῦν. In Laudiano quoque eſt ἔτι καὶ νῦν. Verba ἐὰν ἔν vsque ad ἐθῶν obliterata erant in Aug. primo, vt legi non poſſent; item rurſus verſu 9. vsque ad ἀξίως. In appendice Francfurtana ſic eſt, ἐὰν ἔν, ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν ἀπαλλαγέντες.

19. ἐθελήσητε.] ἐθελήσετε Aldus et Meermannianus, ſed recentior manus ſuper tertio ε appinxerat η et

η. et ſic quoque in proximo χρήσεσθε verſu 22. vbi tamen Aldus χρήσησθε dedit, cum vulgata conſentanee. particulam τε pone στρατεύεσθαι omittit Harley.

37. 22. χρήσησθε.] χρῆσθαι Aldina Tayl. Aug. primus, Harley. appendix Francfurt.

23. κτήσαισθε.] κτήσεσθε Aug. primus et ſecundus, Harley. Bauaricus vulgatam dat, ſed η ſcripto ſuper diphthongo.

24. λημμάτων.] Lambini index dat λημματίων in diminutiuo.

25. καὶ γὰρ ἐκεῖνα ἔτ' ἰσχὺν ἐντίθησιν Harley.

27. ἐςὶν deeſt Harley.

pen. ὠφέλειαν ἔχειν.] ἔχειν ὠφέλειαν Aug. primus, Harley.

vlt. ταῦτα τὴν.] ταῦτα καὶ τὴν Meermann.

38. 1. ὑμῶν.] ἡμῶν Pariſinus ſecundus. vtramque dat Bauaricus, vulgatam infra, alteram ſupra.

Ibid. ὑπαύξοντα Ald. Tayl. citat h. l. ſed mendoſe, Dionyſius Halicarn. p. 108. vnde excerpendae ſunt variantes.

3. ἀπάντων erat in Bauarico cum γρ. ſuperſcriptum. infra enim, hoc eſt in texto, legebatur ἀπ' αὐτῶν.

Ibid. τῶν κοινῶν erat in Bauarico ſuperſcriptum. textus enim dabat τῶν καινῶν. ἵνα τῶν κοινῶν, τὸ μέρος λαμβάνων ἕκαστος Dionyſ.

4. εἰς abeſt a Pariſinis ſecundo et tertio. item a Bau. ſed vulgata ei cum γρ. ſuperſcripta eſt. εἰς τᾶϑ' ἕτοιμος ὑπάρχοι. ἕξεσιν. Pariſinus octauus. Harley. Auguſtanus tertius conſentit cum Pariſinis ſec. et tertio, ſed vulgata eſt in margine cum adſcripto κείμενα, quo indicatur, ea texti eſſe verba, non ſcholium. In Meermanniano prima manus poſt παρέχοι ſcripſerat τᾶϑ' ὑπάρχοι, ſed noua haec verba tranſuerſo calamo induxerat, et eadem verſu ſuperiori inter πόλις et εἰς cum

eum hoc ſigno, quod non intelligo, ⁊ adſcripſerat. *εἰς τοῦτο ἕτοιμος ὑπάρχοι* Aug. primus. in appendice Francfurtana eſt [*ὅτε δέοιτο ἡ πόλις, τοῦθ' ὑπάρχοι.* item *ἐν τοῦτο ἕτοιμος ὑπάρχει.* fort. *ἐν τούτῳ*] Dionyſius ſic exhibet: *ὅτε δέοιτο ἡ πόλις, τοῦτο παρέχῃ.* Aldinae Taylori deſunt vocabula *ὅτε δέοιτο ἡ πόλις.* eadem dat *εἰς τοῦθ' ἑτοίμως ὑπάρχῃ.*

38. 6. *εἴ* abeſt a Bauarico, vitioſius h. l. dat Dionyſius.

7. *συμβαίνει δή τι* Ald. Tayl.

8. *οἷον.*] *οἷα* Dionyſ.

Ibid. *τὰ νῦν* eſt in texto Bauarici, ſed ſuper *α* eſt ſcriptum *ο*.

9. *λημμάτων.*] *χρημάτων* Pariſinus octauus. Harl.

10. *ὑμῶν.*] *ἡμῶν* Pariſini ſecundus et tertius. Auguſtani primus, ſecundus et tertius, Bauaricus, Meermann. Dionyſ.

Ibid. *ὅσα* abeſt a Meermann.

11. *ἀτάκτως νῦν.*] *νῦν ἀτάκτως.* Aug. primus. Harl.

12. *λαμβανέτω.*] *λαμβάνων* Bauar. in texto, ſed ſuper *ὠφελεῖ* ſuperſcriptum eſt *γρ. λαμβανέτω.* vnde colligo, in libris quibusdam ita fuiſſe exaratum. *ὅσα ἔτος νῦν ἀτάκτως λαμβάνων ἐκ ὠφελεῖ, ὠφελείτω ταῦτ' ἐν ἴσῃ τάξει λαμβάνων.* Dionyſius dat *παραλαμβάνων.*

Ibid. *ἃ*] *ὅσα* Harl.

13. *πεσόττεσθαι.*] *γρ. πεσόττειν* Pariſinus ſecundus. fuit ergo in illo altera quoque lectio.

14. *μικρὸν.*] ſic Harley. *μικρῶν* Pariſ. primus et ſecundus, ſed hic cum *γρ.* item tertius. nec non Auguſtani primus et ſecundus. Meermann. Aldus, Felic. Paulus Manutius. vtramque lectionem dat Bauaricus, vulgatam infra, alteram ſupra. *πλήν τι μικρῷ* Dionyſius.

38. 14.

38. 14. ἀταξίαν.] ἀξίαν Aug. tertius. Sed ille codex perquam erat mendosus. τὴν ἀταξίαν δὲ ἀνελὼν Ald. Tayl.

17. ἔχοι.] ἔχει Parisini tertius, quintus, septimus, octauus. Aldus, P. Manut. In Augustano tertio dederat antiquior manus vulgatam, sed recentior substituit alteram lectionem.

Ibid. ὅτε.] ὅπῃ Parisinus septimus. cum in Frankfurtana seu Wolfiana hic esset ἕτω, Taylor ex Harleyano annotauit ὅτε.

18. ἐγὼ ποιῶσι.] ποιῶσιν ἐγὼ Aug. primus, Harley.

Ibid. ποιησόντων.] ποιούντων Harl. Aldina Taylor. Parisini quintus, septimus, octauus. Aug. primus. In Augustani tertii texto est vulgata, sed superscripta est altera, ποιούντων, quae etiam in appendice Francfurtana est.

20. τῷ δεῖνος.] In Bauarico et Aug. tertio superscriptum est scholium τῷ χάρητος. in appendice Francfurtana τῷ χάρητος δηλονότι.

21. γίνεται.] γέγονε appendix Francfurtana, Ald. Tayl.

23. ὑμᾶς ὑπὲρ.] ὑμᾶς αὐτὰς ὑπὲρ — Aldus, P. Manut. Sed αὐτὰς ab Harleyano abesse annotauit Taylor.

Ibid. ἀξιῶ.] ἀξίως Aug. tertius.

25. ὑμῖν.] ἡμῖν Aldus, Herwag. vbi Taylor adscripsit ἴσως ὑμῖν.

26. καὶ καλῶν.] absunt ab ed. P. Manutii. Contra habent ista verba Parisinus octauus et Aug. primus, sed addunt iidem haec καὶ μεγάλων. Editio Felicianea sic dat. μετὰ πολλῶν κινδύνων κτησάμενοι, reliquis omissis. Sed vtrumque, tam καὶ καλῶν, (quod vtraque Aldina dat) quam καὶ μεγάλων, (quod abest ab Aldinis) reperit Taylor in Harley.

38. vlt. ἅπασι.] πᾶσι Parisini quintus, septimus, ctauus. Harley. ἅπασιν ὑμῖν συνοίσειν Ald. P. Manut. adem est in Aug. primo verborum constructio, nisi uod ibi πᾶσιν est. ὑμῖν πᾶσι συνοίσειν μέλλῃ Ald. Tayl. ı Bauarico adscripta haec est clausula ὀλυνθιακὸς γ. ΙΗΗΔΔΠ. (325.)

Ad Philippicam primam.

40. 1. Citat h. l. Hermogenes p. 177. 1. vbi Alina sic dat: εἰ μὲν περὶ καινοῦ τινος προὐτίθετο πράγμαος λέγειν, ὦ ἀθηναῖοι. et versu 6. πολλάκις ἤδη πρόερον εἰρήκασιν οὗτοι. item p. 277. vbi sic disputat. τοῦ ροοιμίου ἡ μὲν πρότασις, ὅτι δεῖ καὶ νεωτέρου ὄντος, καὶ ρώτου λέγοντος, ἀνέχεσθαι· αἱ δὲ ταύτης κατασκευαί, ι μηδὲν οἱ πρεσβύτεροι τῶν δεόντων εἰρήκασιν ἐπὶ πολῶν ἐκκλησιῶν. καὶ εἴ τινες ἄλλαι. ἃς δὴ κατασκευὰς ροὔταξε τῆς προτάσεως. Item Scholiastes ad Hermoenis p. 226. his verbis p. 385. ed. Ald. ὀρθώσας, τουτέ κατ' ὀρθὴν πτῶσιν προφέρων τὸν λόγον — πλαγιάας δὲ — μερίσας δὲ. οἷον· εἰ μὲν περὶ καινοῦ τινος ραγμ. προὐτίθετο λέγειν. ἢ οὕτω· Κροῖσος ἦν, λυδὸς ὲν γένος, παῖς δὲ Ἀλυάττεω, τύραννος δὲ ἐθνέων. υμπλέξας δὲ —

3. τῶν εἰωθότων.] scil. γνώμην ἀποφήνασθαι.

13. Hermogenes p. 364. in capite περὶ δεινότηος proponit hanc cogitationem in exemplis earum νοιῶν, quas appellat παραδόξους, καὶ βαθείας, καὶ ιαίους, καὶ περινενοημένας.

15. τὶ οὖν ἐστι τοῦτο.] super artificio rhetorico huis loci ita disputat Aristides de dict. ciu. p. 182. vbi citatae illi celebri sententiae τὸ χείριστον ἐν τοῖς παρληλυθόσι, τοῦτο πρὸς τὰ μέλλοντα βέλτιστον ὑπάρχει ibiicit istaec: καὶ ἐνταῦθα τὸ μὲν χωρὶς διαστάσεως ἦν ν εὐθὺς ἐπαγαγεῖν· οὐδὲν γὰρ τῶν δεόντων ποιούντων ὑμῶν.

ὑμῶν. πῦ ὖν ἡ διάςασις; ἐν τῷ διὰ μέσυ, ἐν ᾧ διαςή-
σας λέγει· τὶ ὖν τῦτό ἐςιν; ὅτι ὐδὲν τῶν δεόντων —

41. 4. malim τῇ τε τότε ῥώμῃ.

8. Sopater ad Hermog. p. 313. εἰ δέ τις ἐν τῇ τε-
λείᾳ τῦ δυνατῦ ἐργασίᾳ μὴ δύνηται χρῆσθαι τῇ ἀντεξ-
ετάσει, ἑτέρως αὐτὸ μεθοδεύσομεν, καὶ διὰ παραδειγ-
μάτων τὸ δυνατὸν κατασκευάσομεν. ὥσπερ ὁ ῥήτωρ ἐ-
τῷ πρώτῳ τῶν κατὰ Φιλίππυ· εἰ δέ τις ὑμῶν — Με-
θώνην. καὶ ἑξῆς. οἷς ἐπάγει· εἰ τοίνυν ὁ Φίλιππος τότ-
ταύτην ἔσχε τὴν γνώμην — ἐκτήσατο δύναμιν.

10. ταῦτα addidi, quod praeter caeteros, etiam
Sopater omisit.

20. ἔρημος ὢν.] correxi ἔρημον ὄντα. cohaerent
hi accusatiui cum πολεμεῖν versu 18.

22. ἐκτήσατο δύναμιν.] dedi ἐκτήσατ' ἂν δύν.

25. citat h. l. Stobaeus p. 201. 8.

vlt. πολέμῳ.] dedi πολέμυ νόμῳ.

42. 8. ἑτοίμως.] dedi ἕτοιμος.

15. Sopater ad Hermog. p. 315. εἰ μὲν ἔχοιμε-
δεῖξαι, ὅτι δίκαιον ἢ συμφέρον ἐςὶ τὸ προκείμενον, τῦτ-
κατασκευάσομεν. εἰ δὲ μὴ, ἐρῦμεν, ὅτι ὐκ ἄδικον, ἢ ὐ-
ἀσύμφορον. ἔςι δὲ αὐτῦ τὸ παράδειγμα καὶ παρὰ τ-
ῥήτορι. μὴ δυνηθεὶς γὰρ κατασκευάσαι, ὅτι δυνατόν ἐς-
λυθῆναι τὴν Φιλίππυ δύναμιν, ἐπὶ τὴν ἀντίφασιν χω-
ρήσας ἔφη· μὴ γὰρ ὡς θεῷ νομίζετε τὰ παρόντα ἐκεί-
νῳ πεπηγέναι πράγματα ἀθάνατα. ὐκ ἀδύνατον γὰ-
λυθῆναι τὴν Φιλίππυ δύναμιν ἐν χρόνῳ, τήν γε ἀπό τι-
νος ἀρξαμένην χρόνυ.

22. citat h. l. Harpocr. v. ἀποςροφὴν.

43. 1. citat. h. l. Harpocr. v. περιςοιχίζεται. vb
admonet, aliis in exemplis legi περιςοιχίζεται.

2. Hermogenes p. 253. κῶλα τραχέα τὰ βρα-
χύτερα, καὶ ἃ μηδὲ κῶλα, κόμματα δὲ καλεῖν ἄμε-
νον. οἷον· πότε ὖν, ὦ ἄ. ἀθ. πότε ἃ χρὴ πράξετε etc
item

item p 415. in capite de interrogatione. ἢ πρὸς τοὺς ἀκούοντας πεῦσις. οἷον· πότε ἦν etc.

43. 4. ἡγεῖσθαι.] subaudi εἰ μὴ ἀνάγκην.

7. αὐτᾶ assumsi ex Aug. 2. pro vulgari αὐτῶν. hic loci, hoc ipso in foro. nunc tamen poenitet facti, quod non potius e Felicianea αὐτῶν restituerim, cum aspero. percontari e vobismet ipsis. idem est ac si dixisset ἐξ ὑμῶν αὐτῶν.

16. τοῦτο εἴ τι πάθοι.] aut τι est delendum, aut τοῦτο cum τούτων, quod Pithoeanus dat, est mutandum. horum quicquam, scil. aduersam valetudinem, mortemue.

17. vulgatam ὑπάρξει, ἥπερ ἀεὶ βέλτιον, ἢ ἡμεῖς ἡμῶν αὐτῶν ἐπιμελώμεθα, καὶ τοῦτο ἐξεργάσαιτο, correxi marte meo sic ὑπάρξῃ· [ἡ γὰρ — ἐπιμελωμένη etc. nam quae fortuna semper melius nobis prospicit, quam nosmet ipsi nobis prospicere solemus, ea etiam hoc facile efficiat, vt scil. Philippus siue morbo periculoso et diuturno tentetur, siue rebus humanis prorsus eripiatur.

24. ἑτοίμως.] dedi ἑτοίμως.

44. 4. καινήν.] nouum appellat apparatum, requirens nouos milites atque recentes, nouas naues, noua arma, vetusta, diuturno vsu detrita, reprobans.

6. ταχὺ et τήμερον accipienda sunt materialiter. qui iugiter vobis haec verba occentant. *Cito*, *cito*, et *hodie*, *hodie*, facite id, quod suadeo.

8. ἀλλὰ.] subaudi ἕτος ἂν μέλλοι λέγοι ὡς τὸ δέον.

9. τὶς ἡ πορισθεῖσα.] deleui articulum. ad proximum πόθεν subaudi πορισθεῖσα.

10. ἕως.] praetuli τέως.

14. post ἐπαγγέλλεται videtur ἄλλο deesse.

Ibid. Hermogenes p. 215. ad h. l. alludens. ἡ μὲν ἂν ὑπόσχεσις, κατ' αὐτὸν Φαῖναι τὸν ῥήτορα, ἔτω μεγάλη. vbi H. Aldinus pro ὑπόσχεσις dat ὑπόθεσις.

44. 25.

44. 25. merus error operarum Aldinarum videtur is esse, vt ἐκ ante παρασκῆναι ingereretur. quod si tamen non prorsus contemnendum est illud ἐκ, possit oriri suspicio, leg. esse ἐκ πολλῶ παρασκῆναι. iam dudum ei in mentem venisse, vel certum et ratum sedisse. v. Doruille ad Chariton. p. 391.

26. ὡς ὑμεῖς.] sententia postulat ὡς εἰ ὑμεῖς. nam in ὁρμήσαιτε versu vltimo definit protasis huius periodi.

27. ὥσπερ εἰς Εὔβοιαν.] subaudi ποτε ὡρμήσατε.

vlt. f. ἴσως ἂν καὶ ἐπ' αὐτὸν ὁρμήσαιτε. si vos, vt olim in Euboeam inualisletis, — ita in se quoque fortassis, [id est, id quod facile fieri posset] irruatis: rem eam esse haud contemnendam.

Ibid. ἔστοι παντελῶς.] citat h. l. Hermogenes p. 90. 1. vbi Herm. Aldinus a Crispiniano haud parum discrepat. nam Portus ibi vulgatam demosthenicam exhibuit. Hermogenes Aldi sic refert: ἔστι παντελῶς δὲ εἰ μὴ ποιήσετε νὴ Δία, ὡς ἔγωγε κρίνω, εὐκαταφρόνητον ἔσαι. ἴνα δὴ διὰ τὸν φόβον εὐθὺς εὐπρεπεῖς ὑμᾶς ἀπόσχηται, ἢ παρισὸν τ. ἀ. λ.

45. 1. τοῦτο] τὸ ὁρμᾶν ἐπ' αὐτὸν puta. etiam in ditionem eius armis infestis haud inuadatis, (quamquam aio vos id facere oportere) dummodo ad id faciendum parati sitis, haud aspernabitur id Philippus.

12. Hermogenes p. 187. ἐστὶ καὶ ἀπαγορευτικὸν σχῆμα, ὃ ἐπιμεῖναν πνεῦμα λέγεται, οἷον ὅταν λέγῃ. μή μοι μυρίας, μηδὲ δισμυρίας etc. facile patet subaudiri λέγε. aut λεγέτωτις. Super dictione τὰς ἐπισολιμαίας ταύτας δυνάμεις mirifica grammaticorum veterumque atque recentiorum dubitatio, nodum in scirpo quaerentium; quod equidem miror, et vocis natalibus et orationis serie prodente statim velpaulo attento cuique in mentem venire necesse est significari copias, quarum spes submittendarum imperatoribus foris agentibus fiata S. P. Q. A. per literas ad eos missas, quae copiae scriptae quidem

sint

ſint in membranis, vt paulo poſt ſubmittendae, nunquam vero reapſe mittantur. Papiervölker, die zwar wohl aufm Papiere ſtehen, niemahls aber zum Vorſcheine kommen, noch im Felde erſcheinen. In exemplum interpretationum a veteribus ſuper hac dictione traditarum proponam locum Etymologici M. ἐπιστολιμαίους στρατιώτας ἀγελαίους εἶπε Δημοσθένης, παρὰ τὸ σόλος, τὸ στρατός.

45. 13. ἀλλ' ἡ.] ſpiritum aſperum cum leni, et articulum cum particula mutaui, ἀλλ' ἤ, quod in dictione Demoſthenis tantundem eſt atque ἀλλὰ ſimplex; aut ἀλλὰ μόνον. ſed ſolummodo.

18. num leg. ἔξεσ, εἰ καὶ γλίσχρως πως ταῦτ' ἐθελήσετε ποιεῖν, etiamſi tenuiter modo iſta facere velitis. an ſic: ἔξεσ, καὶ πῶς· εἰ ταῦτ' ἐθελήσετε ἀκούειν, ἐγὼ φράσω. ſi vultis audire, dicam.

19. ξένους bene habet. coeperat orator de milite mercenario docere: interim longam parentheſin interponit. tum velut oblitus occoepti ſermonis de vniuerſo exercitu pedeſtri conſcribendo, cuius pars longe maxima miles mercenarius erat, ſententiam dicit.

46. 3. εἶναι addidi.

5. poſt ἱππαγωγὸς addit Robortellus Annotat. (p. 30. T. II. Lamp. Gruter.) notam Senarii S. cui Sigonius ibidem p. 148. obloquitur.

14. quibusdam in codd. eſt λῃστευομένην. id quod ſuſpicionem mouet, in libris quibusdam olim fuiſſe λῃστεύειν μόνον. quod equidem haud ſpreuerim.

19. citat h. l. Harpocrat. v. ξενικὸν τρέφειν ἐν Κορίνθῳ, vt idem quoque v. 20. commemorat in v. Πολύστρατος.

27. παρακύπτειν eſt aliqua re leuiter et tumultuarie defungi, vbi modo attigeris, protinus ab ea rurſus refugere, veluti ſi quis domum praeteriens, non introeat, ſed ſolummodo per feneſtram aut ianuam

ſemiapertam introſpiciat. Sententia eſt: bello delibato, ſic, vt nihil, cum peregiſſent, dictitare tamen poſſent ſe partibus ſuis ſatisfeciſſe.

47. 4. citat h. l. Pollux 2. 58. v. ἐπόπτας.

5. malim ſimplicius παρασήσαντας.

9. poſt αὐτῶν deeſſe videtur ἡμεῖς γε. ſcil. ἐχειροτονήσαμεν. Dialogiſmus fictus hic eſt. colloqui fingitur extraneus aliquis cum Athenienſi, quem extraneus interrogat: bellumne vos, an pacem geritis, Athenienſes? Nos enimuero, ait Athenienſis, bellum gerimus. At qui fieri hoc poteſt, inquit extraneus, qui imperatores e numero veſtro nullos delegeritis? Nos vero, occurrit Athenienſis, vtique denos praetores copiarum pedeſtrium delegimus, minoresque maioresque, et pari modo binos equeſtrium, vtriusque ordinis, h. e. minores maioresque.

10. citat h. l. Harpocrat. v. φύλαρχος et ἵππαρχος.

12. ἐκπέμψητε.] ratio dialogi, ſi continuaretur, poſtulabat, vt diceret ἐκπέμψωμεν et ſic porro in prima perſona. verum quia oratio haec, Athenienſi in os indita, nimis inuidioſa atque flagitioſa fuiſſet futura, abrumpit orator ſermocinationem, et ipſe per ſe loquitur. Corrige hinc Etymologicum M. v. ἱεροποιοί, locum hunc vitioſe recitantem.

14. vocabula εἰς τὴν ἀγοράν a lectore tacite iteranda ſunt, ac ſi ad hunc modum eſſet exaratum. ὥσπερ οἱ πλάττοντες τὰς πηλίνας στρατηγὰς, πλάττουσιν εἰς ἀγοράν, quemadmodum qui ſigilla argillacea fingunt, imperatorum figuras mentientia, quo ea in forum deferant, ibique venum proponant, ἵνα ὑμεῖς χειροτονῆτε τὰς στρατηγὰς εἰς ἀγοράν, ſic vos creatis imperatores veſtros, non quo in caſtra exeant, ſed ſolummodo quo in foro verſentur, ibique ſpeciem imperatorum mentiantur.

47. 16.

47. 16. aut pro ἐ sufficiendum est καὶ, aut seruato ἐ sic leg. ἐ γὰρ ἐχρῆν, ὦ ἄ. ἀ. ταξιάρχειν παρ' ἄλλων, ἀλλὰ παρ' ὑμῶν, εἰ δὲ ἱππάρχειν παρ' ἄλλων, ἀλλὰ παρ' ὑμῶν, ἄρχοντας οἰκείους εἶναι.

19. ἡ δύναμις addidi.

20. τὸν δ' ὑπὲρ — ἀγωνιζόμενον.] restitui τῶν δ' ὑπὲρ — ἀγωνιζομένων.

22. ὑφ' ὑμῶν.] malim ἀφ' ὑμῶν. non a vobis delectum oportebat esse, sed ciuem vestrum, e numero vestro, non peregrinum.

vlt. μικρόν τι πρὸς.] duo puta talenta. nam 40 talenta pro nauibus, alia 40. pro pedite, denique 12½ pro equite, conficiunt 92. talenta.

48. 1. viginti minae per 10. multiplicatae faciunt 200. minas. hae per duodecim mensium numerum multiplicatae faciunt 2400 minas, seu 40 talenta.

3. ἕκαστος addidi.

11. locum hunc citat Hermog. p. 347. in capite περὶ τοῦ ἀληθινοῦ λόγου. his verbis. πεποιθότως δ' ἐρεῖς, ὅταν λέγῃς· καὶγὼ συμπλέων ἐθελοντὴς, παίσχειν ὁτιοῦν ἕτοιμος, ἐὰν μὴ ταῦτα ἕτως ἔχῃ. Aristides de D. C. p. 252. ἀξιόπιστον δὲ [facit oratori fidem] καὶ τὸ τιμᾶσθαι προλαμβάνοντα καὶ ζημίαν ὁρίζειν καθ' ἑαυτὸν, ἐφ' οἷς ἂν διεξίῃ. οἷον· ἐγὼ πλέων ἐθελοντὴς παίσχειν ὁτιοῦν ἕτοιμος. Pro vulgari ἐγὼ συμπλέων correxi καὶγὼ δὲ συμπλ.

14. post παρ' ὑμῶν deest aut πορίζεσθαι, aut ὑπάρχειν, quod Wolfio visum est.

16. Sunt qui nouam hinc orationem ordiantur, quos Mounteneyus bene refutat. v. Schott. v. Demosth. p. 81. et Fabricii B. G. T. I. p. 924.

18. quamquam χειροτονήσαντες ex auctoritate codicum consentientium ad χειροτονήσατε reformaui, nullus tamen dubito, dedisse oratorem ποιεῖτε χειροτονήσαντες. vbi ea, quae vobis arriserint, suffragiis

veſtris rata iuſſeritis eſſe, curate quoque ea factis exſequi.

49. 3. τῇ δυνάμει.] hibernis, quibus hic exercitus vtatur, Lemno licet vti, — cur expungi par ſit haec duo vocabula, non item mihi liquet, atque Valkenario ad Herodotum p. 673. vlt.

4. meminit h. l. Harpocr. v. Σκίαθος.

6. τὴν δὲ ὥραν τὸ ἔτος.] cohaeret cum inſequente ῥᾳδίως ἕξαι verſu 9. vnde conſtat deeſſe ſiue τηρεῖν vel ἐπιτηρεῖν, ſiue διαγνῶναι. facile factu vobis erit, vt tempeſtatem anni oportunam exſequendae huic expeditioni obſeruetis, vel diſcernatis.

8. f. πρὸς αὐτῇ τε τῇ χώρᾳ.

10. corrige interpunctionem ad hunc modum. τῇ δυνάμει, quas ad res et quando vti copiis his ſe deceat, παρὰ τὸν καιρὸν ὁ τούτων — de eo decernet is, quem vos imperatorem iis ſumma cum poteſtate praefeceritis.

12. ἄν.] κἂν de meo dedi.

13. malim πορίσαντες, et verſu 17. ταμίαι τε καὶ πορισαί.

18. γιγνόμενοι.] praetuli γενόμενοι.

25. ἐχ.] ſubaudi ex inſequentibus ſublegenda ἂν οἰχήσεται αἰχμαλώτους τὸς ὑμετέρους πολίτας, ἀδ' ἐκλέξει χρήματα, quemadmodum antehac fecit, in poſterum non facturus.

pen. Γεραιῷ.] praetuli Γεραιῷ.

50. 1. citat h. l. Harpocr. v. ἱερὰ τριήρης.

9. poſt ὄχλον videtur ἔχετε deeſſe.

10. poſt ἔχει videtur ἐπιδείκνυσθαι deeſſe. fortaſſe quoque pone ἁπάντων deeſt ἑλλήνων.

15. f. καὶ πότε. nam alias nominatiui χορηγὸς et γυμνασίαρχος non poſſunt conſtare cum τί δεῖ λαβόντα ποιεῖν, ſed debebat dictum eſſe τὶ ποιήσει λαβών. Ad χορηγὸς et γυμν. ſubauditur ἔσαι τότε.

50. 16. f. καὶ ἐδὲν ἀνεξέταστον, aut ἐδὲν γὰρ ἀνεξ. aut ἐδὲν δ' ἀνεξ.

17. περὶ τᾶ πολέμω.] ſubaudi νόμοις.

Ibid. malim καὶ ταῖς τότε παρασκευαῖς. vulgatam ſi ſeruamus, item hic ſubaudiendum erit νόμοις. in legibus de bello latis, item in legibus de apparatu bellorum.

22. citat h. l. Harpocr. v. μέτοικοι et τὰς χωρὶς οἰκοῦντας. multa et varia hoc ſuper loco viri docti diſputant. Mihi videntur *ſeorſim habitantes* appellati fuiſſe fratres familias, qui ſuas ſibi res familiares ſeparatas a re paterna caeterorumque fratrum haberent, patribus adhuc ſuperſtitibus, ab iisque ſeorſim habitarent. Conf. p. 1149. 23. 1161. 15.

51. 3. ἐπιστολὴ.] praetuli ἐπιστολαὶ in plurali.

10. citat h. l. Stobaeus p. 365. 9.

23. ἐδενὸς δ' ἀπολείπεσθε.] non intelligo hanc dictionem. Quid enim ſibi vult ἐδενὸς? quid ſubauditur. videtur Wolf exiſtimaſſe, ſubaudiendum eſſe πολεμίᾳ. nullum non hoſtem aſſectamini. vbicunque videtis concurri, illuc accurritis. Mihi videtur Demoſthenes, id ſignificare ſi voluiſſet, aliter ſententiam expreſſurus fuiſſe. Num ἐδενὸς δ' ἐ καιρᾶ ἀπολείπεσθε. nusquam non ſero venitis, oportunitatibus rerum bene gerendarum dudum praeterlapſis.

27. citat h. l. Harpocrat. v. προβαλλομένᾳς.

52. 3. αὐτοῖς.] praetuli αὐτοί.

4. περὶ τῶν χρημάτων.] praetuli πρὸ τῶν πραγμάτων.

7. ἐγχωρεῖ.] ſcil. ταῦτα ποιεῖν καὶ ἐς ὕστερον.

23. τριήρεις κενὰς.] dedi auctius τρ. πολιτικῆς δυνάμεως κενὰς.

25. ἐνβησόμεθα.] correxi ἐμβησ. ſcil. εἰς τὰς ναῦς.

pen. citat h. l. Hermog. p. 347. et Longinus p. 82. ed. Wetſten.

53. 10. διὰ vulgo abeſt, quod viſum fuit e duobus codd. adſciſcere, quia ſic planiſſima redditur dictio Demoſthenis, quae alias ſemper tamen dura manet atque ſcabra, tametſi hyperbaton admittas, quod Demoſthenes non repudiat, vt ſcilicet τὰς τοιάτας ἀποξόλας copuletur cum οἱ ἐχθροὶ καταγελῶσι, interiectorum vero nulla habeatur ratio. qui eſt modus interpretandi Wolfianus, isque admodum probabilis. nam alter ille, quem Abreſchius ad Aeſchylum p. 57. et 631. propoſuit, ab ingenio Dem. abhorret atque nimis contortus eſt. citat h. l. Thomas M. v. ἀπόξολος.

15. ἡττῆται videtur exquiſita dictio eſſe, nulloque modo ſollicitanda. ἡττᾶσθαι τῶν ξρατιωτῶν dicitur imperator ille, qui in poteſtate militum eſt, qui militibus negare quicquam nequit, quamuis inſolens et indignum, qui facere nequit, quominus omnes eorum iniurias toleret, ad omnia ſcelera et flagitia connitueat. quia non habet, vnde aut debita ſtipendia his ſoluat, aut meliores conducat.

16. citat h. l. Harpocrat. v. ἀπόμισθος.

54. 7. ἕκαξος.] alii ἕκαξοι. perinde eſt. ſed videtur poſt hanc vocem deeſſe ὡς θέλει, vel ὡς θέλεσι, vel ἃς βέλεται, vel ἃς βέλονται. comminiſcentes quos quisque vult rumores.

9. citant h. l. Hermogenes p. 198. et Thomas M. v. μεθύση.

12. poſterius ἃ addidi.

15. ἐκεῖνο.] ἐκεῖνα praetuli, quia complura enumerat moleſta, diligenter ſpectanda et ad animum reuocanda. ſequitur etiam ταῦτα verſu 21.

19. poſt εὕρηται videtur πεάξας deeſſe. ea deprehendatur Philippus aduerſus nos omnia egiſſe et machinatus eſſe.

Varie-

Varietas lectionis ad Philippicam primam.

39. Argumenti v. 3. ἀθυμοῦντες.] ἀμελοῦντες Parisini quintus et septimus.

Fe 6. δὴ.] δὲ Bauar. Aldus. Sed Obsopoei codex et lic. dant vulgatam.

Ibid. δύο abest a Parisino tertio, Aug. secundo, Bauar. Gonuill. Ald. sed Obsopoei codex cum vulgata consentit, item Felic.

8. τὰς τῶν ἐπικαίρων.] τὰς ἐπικαίρους Paris. quintus, Aldina Taylori.

9. ἑτέραν.] ἕτερον Bauar.

10. καὶ abest ab Aug. sec. et Bauarico. ταύτην de meo addidi.

12. βοηθείας.] συνηθείας Paris. primus et quintus, item Pannonicus Obsopoei et Aldina Taylori.

14. ἐτησίας.] ἐτησίως Bauar. ἐτησίᾳ [Scil. ὥρᾳ] dat Wolfiana. verum vulgata est etiam in Gonuill. et Felicianea.

16. ἐπιχειρῇ.] ἐπιχειρήσῃ. Parisinus quintus, Ald. Taylori.

pen. κρατῇ.] κρατήσῃ Paris. quintus, Ald. Tayl.

vlt. ἡ αὐτῷ [ibi] ἀντιταξομένη δύναμις πρὸς αὐτὸν ὑπάρχειν (sic) Ald. Tayl.

Ibid. ἀντιπραξομένη Gonuill.

Ibid. ὑπάρχῃ.] ὑπάρχει Bauar. secundum πρὸς αὐτὸν deleui de meo.

Oratio ipsa.

40. 1. προὐτίθετο.] γρ. προὔκειτο Par. octauus. Harl.

2. λέγειν, ὦ ἄνδρες Ἀθ. Harley.

4. ἤρεσκέ μοι τι Harl. idem ἄν omittit, vt et versu octauo.

5. ἂν αὐτὸς.] ἂν καὶ αὐτὸς Aug. primus, Harley. Pithoeanus, Aldina Taylori, margo Parisinae, sine auctoris nota.

40. 6. περὶ.] ὑπὲρ Parisinus octauus, Harl. Aldina Taylori, Augustanus primus, appendix Francfurt.

8. εἰκότως ἂν absunt a Parisino octauo.

Ibid. εἰ γὰρ καὶ Harris.

9. ἔτοι.] αὐτοὶ Parisini primus, quintus, septimus, Aldina Tayl. Vossianus, Aldus, Felic. P. Manutius, editio Wolfii. plane abest ἔτοι a Parisino tertio. In Bauarico est ἔτοι, sed super prima litera, omicro puta, scriptum erat α, ad indicandam lectionis diuersitatem. In appendice Francfurt. est ἔτοι, item in Harl.

Ibid. συνεβούλευσαν.] συνεβούλευον Paris. primus, tertius, octauus. Meermann. Aldus in texto, sed index Aldi dat vulgatam. vtramque dant Augustanus tertius et Bauaricus, infra vulgatam, supra alteram. περὶ αὐτῶν συνεβούλ. Vossianus. (Sic exhibuit Mounteneyus, vt dubium reliquerit, quid in eo legeretur.)

10. ὑμᾶς.] ἡμᾶς Aug. primus. Harl. vtramque lectionem dat Bauaricus, vulgatam infra, alteram supra.

Ibid. νῦν ἔδει.] ἔδει νῦν Vossianus.

Ibid. βουλεύεσθαι. πρῶτον.] βουλεύεσθαι περὶ αὐτῶν. πρῶτον Aldina Tayl. Harl. Parisini quintus, septimus, octauus, August. primus, Pithoeanus, appendix Francfurtana. In Augustano tertio manus iunior περὶ αὐτῶν adscripsit ad βουλεύεσθαι.

12. δοκεῖ.] δοκῇ Parisinus tertius, Meermann.

15. ὅτι, ὦ ἀθηναῖοι, οὐδὲν τῶν δεόντων. Harley.

17. ἐπεί τοι γε εἰ πάνθ', ἃ προσῆκε, πραττόντων.] ἐπεὶ εἴτοι πάνθ', ἃ προσήκει Bauar. sed ε erat super extrema syllaba scriptum. Sed vulgata in margine est adscripta cum signo γρ. In Aug. secundo est ἐπεὶ εἴτοι πάνθ', ἃ — προσήκει Paris. primus, quintus, septimus, octauus, Aug. primus, codex Obsopoei, appendix Francfurtana, Harl. προσήκει quoque dat Ald. Tayl.

18. αὐτὰ deest Harley.

40. 19.

40. 19. καὶ παρ' ἄλλων.] καὶ τοῖς παρ' ἄλλων. appendix Francfurtana.

20. αὐτοῖς a noua manu adſcriptum eſt Aug. tertio.

22. ὑμεῖς omittit Auguſt. primus, et verba ſic ſtruit, vt Harley. quoque facit, ἐδὲν ἀναξιον τῆς πόλεως ἐπράξατε.

pen. τῶν ἑλληνικῶν δικαίων.] mediam vocem omittunt Pariſini primus, ſecundus, tertius, Auguſtani ſecundus et tertius, et Bauaricus, (ſed in his duobus adſcripta eſt, in Auguſtano a noua manu, in Bauarico ab eadem cum ſigno γρ.) abeſt item a Meermann. ab Aldo, Felic. ſed ἑλληνικῶν eſt in appendice Francfurtana et Aldina Taylori, nec non in Harriſ. et Harley.

41. 1. θεάσησθε.] ſic etiam in texto Bauarici eſt, ſed ſuperſcriptum γρ. λογίσησθε. quod idem in texto Auguſtani ſecundi reperi.

4. χρώμενοι.] χρωμένοις Voſſianus. [Legebatur et χρωμένοις. v. σχολ. TAYLOR.]

5. ἐκ τῆ προσέχειν τὸν νῶν τοῖς πράγμασιν. Harley.

8. ἡμῶν Harley.

9. τῆς νῦν ὑπαρχέσης.] in Bauarico aduerbium erat ſuperſcriptum, quaſi ſcholium eſſet.

10. τὸ.] τῷ Pithoeanus, Ald. Tayl.

11. πάντα.] ταῦτα Aug. ſecundus. forte vtrumque copulandum eſt, vt v. 27.

Ibid. ἀπολωλέναι.] ἀπολωλεκέναι Pariſinus primus.

Ibid. τῇ πόλει.] τὴν πόλιν farrago Wolfiana. et videtur ſic quoque in Pariſino primo fuiſſe. nam alias conſtructio ſibi non conſtat.

12. εἴχομέν ποτε ἡμεῖς.] εἴχομεν τότε ἡμεῖς indices Aldi et P. Manutii. Etiam in texto Meermanniani eſt τότε. ſed in margine correctum eſt ποτε. A Bauarico

uarico abeſt ἡμεῖς, ſed ſuperſcriptum eſt, quaſi pro ſcholio.

41. 13. Πύθνεν, Ποτίδαιαν, Μεθώνην Sopater ad Hermogenem p. 313. ſic ἀσυνδέτως iſtaec recitat.

14. κύκλῳ.] κύκλον Voſſianus.

16. ἡμῖν.] ὑμῖν Auguſtani primi ſupplem. Auguſtanus ſecundus, Bauaricus, Voſſianus, Aldus, Felic. ſed Harley. vulgatam dat.

18. πολεμεῖν ἐστιν ἀθηναίοις ἐχθροι τοσαῦτα.] πολεμεῖν ἀθηναίοις ἐστὶν ἔχθροι τοσαῦτα Aug. primi ſuppl. Harley. ἐστι πολεμεῖν ἀθηναίοις Voſſianus. Harriſ. Etiam Pithoeanus et Aldina Taylori τοσαῦτα dant. et appendix Francfurtana, quam ſuſpicor lectiones codicis Pithoeani referre, item Harl.

20. αὐτᾶ.] αὐτᾷ cum aſpero index Aldi. ἑαυτᾷ Laudianus, Aldus. αὐτῶν Pariſini quintus, ſeptimus, octauus. Auguſtani ſecundus et tertius, ſed in hoc e correctione, eraſa vetuſta lectione. Harris. Harley. In appendice Francfurtana ſic eſt. [τῆς ἑαυτᾶ, vel τῆς αὐτῶν.] Sopater recitat τῆς ἑαυτῶν χώρας. Aldina Taylori dat τῆς αὐτῶν.

Ibid. ἔρημος ὢν.] ſic eſt in Harley. quoque. ἔρημον ὄντα Pariſini primus, ſecundus, tertius, Auguſtani primi ſupplementum, Auguſtanus ſecundus et tertius, Bauaricus, Aldus, Felic.

Ibid. συμμάχων.] τότε συμμάχων Harley. Pariſinus octauus, Aldina Taylori, Pithoeanus, Auguſtanus tertius, ſed in hoc τότε a noua manu eſt adſcriptum. habet item τότε appendix Francfurt.

21. ἐκτήσατο δύναμιν.] ἐκτήσατ' ἂν δύναμιν Pariſini quintus, ſeptimus, octauus, Pithoeanus, appendix Francfurtana, Aldina Taylori, Harley. Auguſtani primi ſupplem. vulgata fuit primitus in Auguſtano tertio, ſed noua manus alteram lectionem repoſuit.

41. 23.

41. 23. ἅπαντα expungit Aldina Taylori.

25. ἀπόντων.] addit Pithoeanus, et illinc appendix Francfurt. necnon Aldina Taylori, πράγματα, Mounteneyo haud probante.

26. ποιεῖν.] ποιεῖν Aug. secundus, errore crebro.

Ibid. ἀμελέντων.] ἀπόντων Aldina Taylori.

27. καὶ γάρ τοι ταύτῃ.] καὶ γὰρ τοιαύτῃ Parisini quintus et septimus, Augustani secundus et tertius, Bauaricus et Vossianus. item appendix Francfurtana. Harrison. καὶ γάρ τοι τοιαύτῃ Aldina Taylori.

Ibid. χρησάμενος.] χρησάμενον Aug. tertius, errore creberrimo. nil peruulgatius est graecis librariis, quam vt ν cum ς permutent, quas inter literas magna intercedit quibusdam in libris ductuum similitudo.

pen. ἑλών τις.] ἑλόντες Aug. secundus.

vlt. πολέμῳ.] sic etiam in texto Bauarici est, sed margo dat γρ. πολέμῳ νόμῳ. voluit idem Pithoeanus, quamuis vitiose dederit πολέμῳ νόμῳ. quod idem in Aldina Taylori quoque reperio. Augustanus secundus pariter dat πολέμῳ νόμῳ, sed sine ἔχοι. in appendice Francfurtana, quae videtur e Pithoeano ducta, ἔχοι πολέμῳ νόμῳ.

Ibid. φίλα.] φίλια Pithoeanus, Aldina Taylori, probante Mounteneyo.

42. 4. ἐθελήσητε.] ἐθελήσετε Aug. secundus.

6. δύναιτ' ἂν παρασχεῖν αὐτὸν χρήσιμον τῇ πόλει.] verba haec sic ordinata dant Augustani primi supplementum et Harley. δύναιτ' ἂν χρήσιμον τῇ πόλει παρασχεῖν αὐτόν.

8. ἑτοίμως πράττειν.] ἕτοιμος πρ. Parisinus primus, Aug. primi supplem. Aldina posterior, P. Manutius. In Bauarico est vtraque lectio, vulgata infra, altera supra. Vossianus et Aldina prior, nec non Felicianea, dant vulgatam. πράττειν abest a Laudiano et Veneto, probante Wolfio, improbante Mounteneyo. In

appen-

appendice Francfurtana sic est. [ἕτοιμος ὑπάρξῃ deleto πράττειν. quod vt in manuscripto Venetiano non fuit, ita si retineatur, sententiae officit.] πράξειν dat Harrison.

42. 8. ὑπάρξῃ.] ὑπάρξει Aug. primi supplem.

10. ἁπλῶς abest a Parisino octauo et ab Aug. primi suppl. item Harl. et videtur vtique e scholio natum. pro ἦν dat Harrison. εἰ.

Ibid. ἐθελήσητε.] ἐθελήσετε P. Manut. Harley.

11. παύσασθε (in optatiuo) Harrison. αὐτὸς μὲν ἕκαστος ἑαυτὸν ποιήσειν Harley.

12. τὸν δὲ πλησίον.] τῶν δὲ πλησίων Vossianus.

13. θέλῃ.] ἐθέλῃ Bauar.

15. ἐκείνῳ.] κἀκείνῳ Vossianus. νομίζετε κἀκείνῳ πεπηγέναι τὰ παρόντα Harrison.

16. ἀθάνατα abest a Parisino septimo.

17. καὶ μετεῖ.] copula abest ab ed. Felic. et Wolf. Sed habet καὶ vtraque Aldina, et ex Harrison. quoque annotauit Taylor.

18. τῶν.] τὸν Aldus. Sed correxit Lessingianus, et alius in exemplo meo. pro πάνυ dat Harrison. πάντη.

Ibid. νῦν abest ab Aug. secundo et Aldina Taylori.

21. ἐνεῖναι.] εἶναι simplex dat Aug. primi suppl. et Harley. necnon Aldina Taylori, et appendix Francfurtana.

Ibid. ταῦτα πάντα.] πάντα ταῦτα Bauaricus, Aug. sec.

22. ὑμετέραν.] ἡμετέραν Aug. primi supplem.

Ibid. βεβαιότητα.] βεβαιότητα proparoxytone, Aug. sec.

26. ὑμῖν.] ἡμῖν Paris. quintus et septimus, Aug. primi supplem.

27. λέγει.] πέμπει Vossianus.

pen. ἔχων abest a Parisinis tertio et octauo, item ab Harleyano et indice Aldi.

42. pen. *ἃ κατέςραπται.*] *ἃ καὶ κατέςραπται* Meermann.

vlt. *τέτων.*] *τούτοις* Pariſini quintus, ſeptimus et octauus. Harley. Laudianus, Aug. primi ſupplem. appendix Francfurtana, Aldus. Sed eius index conſentit vulgatae.

Ibid. *καὶ κύκλῳ.*] *κύκλῳ καὶ* ordine inuerſo Pariſini primus, ſeptimus et octauus, item Aug. primi ſupplem. et appendix Francfurt. et Harriſon. cum Harleyano. *καὶ κύκλῳ καὶ πανταχῇ* eſt in Bauarico, et fuit quoque olim in Auguſtano tertio, a vetuſtiore manu, ſed recentior primum *καὶ* expunxit.

43. 1. *πανταχῇ.*] *παντα χῇ* Pariſinus quintus et ſeptimus. *καὶ παντα χῇ* Aug. tertius.

Ibid. *ἡμᾶς.*] *ὑμᾶς* Aldus, P. Manutius.

Ibid. *περιςοιχίζεται.*] *γρ. περιστοιχίζεται* Ald. Leſſingianus. *περιτοιχίζεται* Aldina Taylori.

5. *οἶμαι.*] *ἡγοῦμαι* Pariſ. quintus, ſeptimus, octauus. et Aug. primi ſupplem. appendix Francfurtana. *οἴομαι* Bauar. *ἐγὼ μὲν ἡγοῦμαι* (ſine *γὰρ*) Aldina Taylori et Harriſ.

6. *πραγμάτων.*] *πεπραγμένων* Pariſinus octauus, Harl. in quo etiam verba ſic iacent. *μεγίςην ἀνάγκην εἶναι — αἰσχύνην. ἢ βέλεσθε —*

Ibid. *ἢ.*] *γρ. ἧ* Ald. Leſſing.

7. *αὐτῶν.*] *αὐτῶν* cum aſpero Felic. P. Manut. *αὐτῶν* cum leni Aldina vtraque. *αὐτοὶ* Laudianus, appendix Francfurt. et index Herwag. *αὐτῷ* Aug. ſec.

Ibid. *κατὰ τὴν ἀγορὰν* abſunt a Bauarico, et poſſunt vtique pro ſcholio aduerbii *αὐτῷ* haberi, ſi iſtud admittatur ex Auguſtano ſecundo. Verum margo Bauarici dat *γρ. κατὰ τὴν ἀγορὰν πυνθάνεσθαι.*

8. *γένοιτο γὰρ ἄν τι καινότερον.*] *τὶ δ' ἂν γένοιτο καινότερον* Harley. Aldina Taylori, appendix Francfurt. Pariſinus octauus, Aug. primi ſupplem. Voſſ. Pithoean.

43. 9.

43. 9. ἤ.] εἰ Aug. tertius cum ſuperſcripto η.

10. τῶν deeſt Harley.

11. ἡμῖν Harriſ.

12. τι.] τις Aug. primi ſupplem. videtur dare voluiſſe ἔτός τι καὶ πάθη.

Ibid. Φίλιππον eſt in Aug. tertio, vt inſereadum, a noua manu ſuperſcriptum.

13. προσέχητε.] προσέχετε Voſſianus.

14. αὐτᾷ.] αὐτᾷ cum leni Laudianus.

Ibid. ξώμην.] γνώμην Voſſianus.

15. ἐπηύξηται.] ἐπηύξηκεν Bauar. ſed vltimae ſyllabae ſuperſcriptum eſt ται. ἐπηύξησεν Aldina Taylori.

Ibid. ὅσον.] ἀλλὰ Voſſianus.

Ibid. ἡμετέραν.] ὑμ. Pariſ. primus, ſecundus, tertius, ſeptimus. Aug. ſecundus et tertius, Meerm. Aldinae ambae, Felic. vtramque dat Bauaricus, vulgatam infra, alteram ſupra. ἡμετ. dat Harley.

Ibid. ἀμέλειαν.] ῥᾳθυμίαν Pariſ. ſeptimus. ἀμέλειαν καὶ ῥᾳθυμίαν γρ. Pariſinus octauus. Harl. Aug. primi ſupplem. Pithoeanus. Bauaricus conſentit cum vulgata, ſed poſt ἀμέλειαν annotauit in margine γρ. καὶ ῥᾳθυμίαν. ἀμέλειαν ἢ καὶ ῥᾳθυμίαν Aldina Tayl.

16. τοῦτο abeſt a Laudiano, eius loco eſt in Pithoeano et Aldina Tayl. τούτων. item in appendice Francfurtana.

Ibid. τι abeſt a Pariſinis primo et octauo. item Harriſon. εἴ τοι πάθοι Bauar. εἴ τοι πάθη Aug. ſecundus. καίτοι τοῦτο εἰ πάθοι Voſſ.

Ibid. τὰ τῆς τύχης.] τὸ τ. τ. Aug. primi ſuppl. Voſſ. Harl. Aldina Taylori.

Ibid. ἡμῖν.] ὑμῖν index Aldi.

17. ὑπάρξει.] ὑπάρξαι Pariſ. primus, ὑπάρξοι Aldus, Felic. P. Manutius. ὑπάρξῃ Bauar. Aug. ſec. ὑπάρξει eſt in Harley.

Ibid. αὐτῶν ἡμῶν Harley.

43. 18.

43. 18. τῦτο.] γαὲ Ald. Felic. P. Manutius. ed. Wolfii. Sed index Felic. consentit cum vulgata, item codex Obsopoei, Laudianus et Pithoeanus. nec non Aldina Taylori et appendix Francfurt. et Ald. Lessing. Harrison. Harley.

19. ἂν abest a Vossiano, Harley.

20. βέλεσθε.] ἂν βέλεσθε Aug. tertius, (sed in hoc ἂν est a n. m. adscript.) Weimaranus. in exemplo meo Aldinae prioris nescio qui ἂν calamo superscripsit, super βέλεσθε. ἂν βέλησθε Paris. primus, quintus, septimus, Aug. primi supplem. Harl. Felic. P. Manutius. Ald. Lessing.

Ibid. διοικήσαισθε.] διοικήσεσθε Ald. Lessing. Paris. primus, quintus et septimus, item Aug. sec. et Meermann. διοικήσετε Paris. quintus, septimus et octauus, Harl. Aug. primi supplem. Vossianus, Pithoeanus, appendix Francfurtana, Aldina Taylori. διοικήσεσθε infra dat Aug. tertius, sed τε superscripto. vulgata est in Aldina vtraque et Felic.

21. ὑμῶν.] ἡμῶν Aug. tertius.

22. δύναισθ' ἂν Aug. primi suppl. Harley. δυνήσαισθ' ἂν appendix Francfurtana.

Ibid. ἀπηρτημένοι.] τῶν πραγμάτων ἀπηρτημένοι Parisini quintus et septimus, quod displicet Mounteneyo.

24. ἐθέλοντας.] ἐθελοντὰς Parisinus secundus.

Ibid. ἑτοίμως.] γρ. ἑτοίμως Paris. primus, secundus. Aldina Taylori, Aug. primi supplem. et Aug. secundus. codex Obsopoei, Pithoeanus. vtramque lectionem exhibet Bauaricus.

26. ἣν.] ἣ Harley. quod si seruetur, stare non poterit ἡγεῖμαι. aut datiuus ᾗ erit in locum nominatiui sufficiendus.

27. ὑμᾶς.] ἡμᾶς Aug. sec. ὑμᾶς τῶν τοιῦτων πραγμάτων. Harley. ab Harrison. abest πραγμάτων.

43. 27.

43. 27. ἡγέομαι.] οἶομαι Bauar.

pen. ἧς.] ὅσσις Pariſ. primus.

vlt. δοκῇ.] δοκεῖ Aug. primi ſuppl. Aug. ſecundus, Bauar. Meermann.

44. 2. ἅπαντα abeſt ab ed. P. Manutii operarum vitio, quae ſaepiſſime lapſae deprehenduntur.

3. ἀνέσητε.] ἀνέσαστε Pithoeanus. ἀνέσατε Aldina Taylori.

4. καινὴν.] κενὴν index Lambini, quod probat Mounteneyus, exiſtimans, Scholiaſtam quoque id in ſuo codice habuiſſe.

5. ἀναβάλλεσθαι.] ἀναβάλλειν Bauar. ſed margo dat vulgatam cum γρ.

7. γε ἤδη.] haec duo vocabula abſunt ab Harley.

9. ἢ ante πορισθεῖσα, quod ἢ etiam Harl. habet, abeſt ab Aug. primi ſupplem. ab Aug. ſecundo et tertio, a Bauarico et Meermann. item ab Ald. Felic. P. Manut.

Ibid. πόθεν.] πόσον Pariſ. quintus.

10. ἕως.] τέως Bauar.

13. ἔχειν.] abeſt ab Obſopoei codice.

14. ἄλλος.] ἄλλως eſſe in nonnullis ait Mounteneyus, idque praefert.

Ibid. ἄν deeſt Harriſon.

16. ὑμεῖς.] ὑμῖν Aldina Taylori.

Ibid. τοίνυν abeſt a Pariſ. quinto, ſeptimo et octauo, ab Aug. primi ſupplem.

17. κελεύων νέας τε μακρὰς καὶ ἱππαγωγὰς πλοῖα ποιέεσθαι Herodotus Erat. 48. TAYLOR.

19. δέῃ.] δέοι Harriſon.

20. τούτοις.] τοῦτο Pariſ. octauus. τούτῳ Harl.

21. ἐντρεπίσαι.] ἐμπρεπίσαι Aug. ſecundus.

22. ἐπὶ τὰς.] ἐπὶ καὶ διὰ τὰς appendix Francfurtana et Aldina Taylori, quo ſignificatur, in aliis codd. eſſe ἐπὶ τὰς, in aliis διὰ τὰς.

44. 23. ἀπὸ.] ἐπὶ in Meermann. texto, sed alia manu in margine γρ. ἀπὸ.

Ibid. αὐτῆ στρατείας.] αὐτῆ στρατιᾶς est in Aug. primi suppl. non, quod Fabricius ex eo retulit, ἀντιστρατείας, deceptus a compendio scripturae, quod ille minus recte percipiebat. στρατεία in illo libro paene vbique per simplex iota exaratum reperi. In Aldina quoque eadem h. l. est lectio, item in Harl. scil. στρατιᾶς.

24. ὅποι.] ὅπη Aug. tert.

25. παρασκῆναι.] παραθεῖναι Paris. tert. ἐκπαρασκῆναι, vt est in Wolfiana, Voss. Ald. ἐμπαρασκῆναι Ald. Lessing. Sed παρασκῆναι est in Felic. Harrison. Harl.

27. καὶ abest a Meermann.

pen. ἀλίαρτον.] ἀλίαρτον Bauar. (cum leni) In Augustano tertio veterem lectionem, quae fuit ἀλίαντον, correxit noua manus ad modum vulgatae, vt eadem tamen noua manus rursus αντον superscripsit. quod cur fecerit, haud intelligo, nisi forsitan hodiernum oppidi nomen est *Haliantus*, per *n*, non per *r*. vt ille cum vetere appellatione loci nouam quoque subiicere voluerit.

vlt. ὁρμήσαιτε.] ὁρμήσετε Aug. primi supplem. Pith. appendix Francfurt. ὁρμήσηται Voss. ὁρμήσητε Harris. Harley. Aldina Taylori.

Ibid. ἅτοι.] ἅ τι Meermann. Ald. P. Manutius. Pro ἅ τι mauult Wolf, aut ἅτοι, quod est in Parisina et Ald. Lessing. aut ἃ δή.

Ibid. ποιήσαιτ' ἄν.] ποιήσητ' ἂν Harley. codex Obsopoei. appendix Francfurt. πείσαιτ' ἢ ποιήσητ' Aldina Taylori.

45. 1. τοῦτο ex hoc versu in versum superiorem traducit, et post παντελῶς collocat, quisquis est, in indice Lambini, siue Morellus is est, siue Lambinus. quod inuentum suffragio suo comprobat Mounteneyus.

45. 2. εὐτρεπεῖς.] Wolf. ὄντας addi vult, cuius ſententiam Voſſianus confirmat, omitti autem ὄντας ab Harleyano annotauit Taylor, item ab Harriſon. εὐπρεπεῖς dant appendix Francfurtana et Aldina Tayl.

3. ἐξαγγέλλοντες.] ἐξηγγειλαντες Pariſinus ſeptimus. (ſic certe exhibet margo Morellianae.)

4. ἡμῶν ex Harley. annotauit Taylor, quia Wolfiana dat ὑμῶν.

5. παριδὼν.] περιδὼν Aug. ſecundus, quod pariter ad vulgatam atque ad περιιδὼν accedit. vt dubium fit, vtrum horum ille librarius dare voluerit.

Ibid. ἀφύλακτος.] ἀφυλάκτως Pariſ. quintus.

7. ὑμῖν.] ἡμῖν Harley.

8. παρασκευάσασθαι] παρασκευάσθαι Aug. ſec. Laud. παρεσκευάσθαι Pariſ. ſecundus et octauus, Obſopoei codex, item Felic. P. Manutius. et ſic dare voluiſſe videtur etiam Aug. ſecundus. habet idem appendix Francfurt. et Harley. vtramque lectionem repraeſentat Bauaricus, vulgatam παρασκευάσασθαι infra, alteram παρεσκευάσθαι ſupra.

9. οἶμαι.] οἴομαι Aug. primi ſupplem. Ald. Tayl.

Ibid. τούτοις.] γρ. τούτων Pariſ. ſecundus. tertius et ſeptimus, Auguſtanus ſecundus. πρὸ δὲ τούτων Pithoeanus, Aldina Tayl. Meermann. Aug. tertius, (ſed in hoc noua manus ad modum vulgatae correxit) Bauaricus in texto, (nam in margine dat vulgatam cum γρ.) index Aldi, et index P. Manutii.

10. προχειρίσασθαι.] προχειρήσασθαι Ald. Laud.

Ibid. ὑμᾶς.] ἡμᾶς Aug. primi ſupplem. Aug. ſecundus et tertius, Bauar. Meermann. Harley.

12. ἐπιζολιμαίους.] ἐπιζολιμαίους Voſſ. Harley.

13. ἀλλ' ἢ.] ἀλλ' ἤ Auguſt. ſecundus, appendix Francfurtana.

Ibid. ἔσω.] ἔσαι Pariſ. ſecundus, ſeptimus, octauus, Aug. primi ſupplem. Aug. ſecundus, Bauaricus, Pithoea-

Pithoeanus, Voſſianus, Harley. appendix Francfurtana Aldina Taylori. mauult etiam hoc Wolf. vtramque lectionem exhibet Aug. tertius, ἔσαι infra, vulgatam ſupra.

45. 14. κἂν.] Wolf mauult καὶ κἂν, tametſi durius ſonet. [ἴσως, καὶ ἂν ὀντινῶν. TAYLOR.]

18. ἐθελήσετε.] ἐθελήσητε Aug. tertius, ſed ε ſuper poſteriori η ſcripto.

20. ὃ.] ὅ, τι Pariſinus ſeptimus.

21. ὑμᾶς.] ἡμᾶς Aug. tertius.

Ibid. ἔβλαψεν, ἅπαντ'.] ἔβλαψε πάντ' Bau. ſed vulgata eſt in margine.

22. τὰ abeſt ab ed. P. Manutii, vitio operarum.

25. λέγω δὴ τὸς πάντας ςρατιώτας.] λέγω δὲ πάντας τὸς ςρατ. Aug. tertius.

27. τίνος ἡλικίας ὑμῖν Harley.

pen. δοκῇ.] δοκεῖ Aug. tertius, ſed η ſuperſcripto. δοκεῖν Aldina Taylori. [adſcripſit hic Taylor hanc ſuam coniecturam: ἴσως ςρατευσομένους.]

46. 1. ἀλλήλοις.] ἀλλήλως codex Obſopoei. ἀλλήλων Voſſianus.

3. καὶ τῶτων πεντήκοντα.] καὶ τῶτων εἶναι πεντήκοντα Bauar. Aug. ſecund.

5. τὶ abeſt ab Aug. ſecundo et a texto Bauarici, ſed eſt in huius margine. In appendice Francfurtana annotatur, in aliis εἶεν, τὶ non legi, in aliis legi quidem, ſed ſic diſtincta. εἶεν. τὶ πρὸς τῶτοις; ἔτι ταχείας etc.

8. δὴ.] δὲ Pariſinus quintus.

10. ἀποχρῇ Aldina Tayl.

12. τοσαύτην.] τοσαύτη P. Manut. dubium, an errore typographico.

13. ἡμῖν.] ὑμῖν Pariſ. primus et ſeptimus, Aug. primi ſupplem. Harriſon. P. Manut. Vtramque lectionem dat Bauar.

46. 14. λησεύειν.] λησευομένην Pariſ. octauus, Harley.

15. τῷ πολέμῳ.] τῷ πολέμῳ Harley.

Ibid. χρῆσθαι.] χρήσασθαι Pariſ. quintus et octauus, item margo tertii Auguſtani, a noua manu, cum γρ.

21. καὶ αὐτὰς ἡμᾶς στρατεύεσθαι Harley.

23. ὑμῶν.] ἡμῶν Aug. ſec. Bau. Harley. qui etiam παραταττομένας dat.

24. ὑμεῖς.] ἡμεῖς Aug. tertius.

25. καθ' αὑτὰ abſunt ab ed. P. Manutii.

pen. τὸν abeſt a Meermann.

vlt. παντα χῇ.] παντα χῇ Pariſ. quintus. παντα-χοῖ Aldina Tayl.

Ibid. οἴχεται.] Pro οἴεται, quod eſt in Aldino, legitur in noſtro οἴχεται, quae germana videtur lectio eſſe. OBSOPOEVS. Ego vero in Aldino, quo vtor, οἴχεται claris et perſpicuis literis exaratum video.

47. 2. ἀφελεῖν.] ſic etiam in texto Aug. tertii eſt, ſed in margine γρ. ἀνελεῖν a noua manu.

3. τῇ στρατηγῇ Harleyano deeſt.

Ibid. στρατιωτῶν expungit Aldina Taylori.

5. παρακαταστήσαντας.] περικαταστας. Voſſ.

6. γε abeſt ab Aug. ſecundo, Harley.

8. ἡμεῖς.] ὑμεῖς Aug. tert.

Ibid. γε abeſt ab Aug. primi ſupplem.

9. ἐν.] καὶ Laud.

10. καὶ φυλάρχας καὶ ἱππάρχας.] inuerſo ordine dat Harley. et Auguſt. primi ſupplem. καὶ ἱππάρχας καὶ φυλάρχας. In Aug. tertio verba ſunt quidem ordinata, prout vulgatur, verum manus correctrix ſuper ἱππάρχας poſuit α. ſuper φυλάρχας, β. indicandi ergo, illa duo vocabula eſſe transponenda.

11. ἕτοι deeſt Harriſon.

12. ἂν abeſt a Meermann.

47. 12. ἐκπέμψητε.] πέμψητε ſimplex Pariſini primus, quintus et octauus. item Aug. primi ſupplem. Harriſ. ἂν αὐτοὶ πέμψετε. Harley. ſed cum vulgata in margine adſcripta.

17. 18. ἡμῶν bis.] vt eſt in Harley. ὑμῶν bis Par. ſecundus, tertius, ſeptimus. Laudianus, Voſſianus, Aug. primi ſupplem. Aug. ſec. et tert. Bauar. Meermann. Ald. P. Manut.

18. ἄρχοντας οἰκείους.] ἄρχοντας ἔχοντες οἰκείως P. Manut. ſine dubio vitioſe, et ſine exemplo, vel auctoritate.

Ibid. ἧ.] ἣν Pariſini primus, ſecundus, tertius, ſeptimus. Aug. primi ſuppl. Aug. ſecundus, Bauaricus, Meerm. Aldus, P. Manut. Felic. ſed ἧ ex Harleyano annotauit Taylor.

19. poſt πόλεως addunt haec duo vocabula ἡ δύναμις Aug. primi ſupplem. Augg. ſec. et tert. Bauar. Meerm. Ald. P. Manut. Felic.

Ibid. τὸν] in Aug. tertio τῶν.

Ibid. παρ' ὑμῶν.] παρ' ἡμῶν Aug. primi ſuppl. Aug. ſecundus.

20. τὸν δ' ὑπὲρ.] τῶν δ' ὑπὲρ in Aug. primi ſupplem. in Aug. tertio, Meermann. Bauarico, Aldo, P. Manutio, Felic.

Ibid. τῶν ſecundum abeſt ab Aug. primi ſupplem. ab Augg. ſecundo et tertio, Bauar. Meerm. Aldo. P. Manut. Felic. Sed ex Harley. annotauit Taylor.

21. ἀγωνιζόμενον.] ἀγωνιζομένων Augg. ſecundus, tertius. Bauar. Meermann. Ald. P. Manut. Felic.

Ibid. ὑπαρχεῖν.] ὑπαρχεῶν Meerm.

23. ὑμῶν.] ἡμῶν Pariſinus quintus, Bauar. Aug. ſecundus, P. Manut.

26. δὴ.] δὲ fuit in Aug. tertio a prima manu, ſed iunior δὴ correxit.

47. 27. τὸ στρατευόμενον τῇ δυνάμει Harley. sed cum vulgata in margine.

pen. ἐννενήκοντα.] Simplex ν dant initio vocabuli Bauaricus et Augustanus tertius; sed in hoc manus correctrix alterum ν addidit.

Ibid. καί.] in hac particula exit supplementum Augustani, quod iam nunc deinceps non amplius commemorabimus, sed ipsum Augustanum primum nominabimus.

48. 1. εἴκοσι.] εἴκοσιν Augg. primus, tertius, Bau. Meerm. Ald. P. Manut. Felic.

Ibid. μναῖ.] μνᾶς Parr. quintus, septimus, octauus. μναῖ dederat prima manus in Aug. tertio, sed secunda correxit μνᾶς. quod etiam in Aldina Tayl. reperi.

3. δέκα τῆ μηνὸς.] δέκα ἕκαστος τῆ μηνὸς Aldus, P. Manut. Felic. sed omittunt ἕκαστος Harris. Harl. Aldina Taylori. Etiam articulum ὁ ante στρατιώτης omittunt Harris. et Harley.

4. λαμβάνῃ.] λάβῃ Par. septimus.

Ibid. ἐάν.] ἀνὰ Aug. primus, Aldina Taylori.

6. ἀφορμὴν σιτηρέσιον τοῖς στρατευομένοις ὑπάρχειν.] ἀφορμὴν τοῖς στρατευομένοις σιτηρέσιον ὑπάρχειν Aug. primus. τὸ σιτηρ. Harris. non male.

8. ὅτι τοῦτ' ἂν γένηται.] ὅτι ἂν τοῦτο γένηται Aug. primus, Harris. Harley. Aldina Taylori. ὅτι εἰ τοῦτο γένηται Ald. P. Manut. Felic.

9. αὐτὸ dedit etiam in Aug. tertio prima manus, sed secunda, quasi corrigere voluisset, αὐτῷ. Sed aut bene habet vulgata, aut copulanda est vtraque lectio.

11. ἐντελῆ.] εὐτελῆ P. Manut. sed illa editio perquam est vitiosa. verum tamen Taylor dignum habuit quod ex Harrison. quoque annotaret.

Ibid. ἐγὼ συμπλέων.] sic etiam Harley. ἐγὼ δὲ συμπλέων Harris. Parr. primus et quintus, codex Obsopoei, Vossianus. pro καὶγὼ dat Aldina Tayl. ἐγὼ simplex,

plex, ſine inſequente δὲ. καὐγὼ συμπλέων Auguſt. ſecundus, Ald. Felic. P. Manut. πλέων ſimplex dat Ariſtides p. 252.

48. 14. παρ' ἡμῶν λέγω Harley.

15. Scholium, quod e ſuo codice affert, legitur huius paginae verſu primo. In Auguſtano tertio erat hic titulus ſeorſim ſcriptus, et ἆ, primum vocabulum verſus 16. magna rubra litera, quaſi noua iniret oratio. Pro πόρῳ ἀπόδειξις eſt in Meermann. πόροι.

16. ἃ μὲν ἡμεῖς.] ἃ μὲν ἂν ἡμεῖς Pithoeanus, appendix Francfurtana, Aldina Taylori, atque idem voluit Voſſianus quoque, qui ſic exhibet: ἃ ἂν μὲν ἡμεῖς.

Ibid. δεδυνήμεθα.] δυνάμεθα Pariſ. quintus. idem in Aug. tertii margine eſt adſcriptum cum γρ.

18. ἃ ἂν ὑμῖν.] ἃ δ' ἂν ὑμῖν index Lambini.

Ibid. χειροτονήσαντες.] χειροτονήσατε. Augg. primus, ſecundus, tertius, Meermann. Aldus, Felic. P. Manut. χειροτονήσετε Bauaricus, ſed ſuper ε penultimo eſt α ſuperſcriptum. Sententiam Mounteneyi hoc de loco paulo implicatiorem apud ipſum vide.

19. ἐν abeſt a Parr. quinto et octauo, Augg. primo et ſecundo, Aldo, Felic. ſed eſt in appendice Francfurtana et Aldina Tayl.

Ibid. ταῖς ἐπιστολαῖς.] ταῖς παρασκευαῖς Harriſon.

23. πρὸς ἣν.] ᾗ (ſine πρὸς) Ariſtides τεχν. p. 118.

Ibid. πολεμήσετε.] πολεμεῖτε idem Ariſtides, item Aug. ſecundus et Bauar. πολεμήσητε Aug. tertius.

24. λογίσασθε.] λογίσεσθε Aug. primus, Harl. λογίσεσθε Aug. tertius. λογίσησθε Aug. ſecundus. λογίσασθε Bauar. cum η ſuper diphthongo.

25. πολλὰ Harriſ. ſine articulo.

Ibid. προλαμβάνων.] προσλαμβάνων Pariſ. tertius, Meermann.

26. ἐτησίας.] ἐτησίᾳς in Aug. tertio prima manus, ſed ſecunda correxit ad modum vulgatae.

48. pen. ἐπιχειρεῖ.] ἐπιτηρεῖ Pariſ. ſecund. tertius, ſeptimus, Bauar. Aug. ſecundus. Vtramque lectionem ſimul exhibet Aug. tertius, infra hanc, ſupra vulgatam.

Ibid. δυνώμεθα.] δυναίμεθα Aug. ſec. δυναίμεθα Aldina Taylori, Bauar.

vlt. ὑμᾶς.] ἡμᾶς Pariſ. tertius, Meermann. ταῦτα ὑμᾶς Aug. tertius, vtrumque prorſus deeſt Harriſ. et Harley.

49. 1. βοηθείαις.] γοητείαις index Herw. quod eſt translatum e codice Obſopoei, cuius annotat. ad h. l. vide.

Ibid. ὑγιεῖμεν.] ὑγιᾶμεν Aug. 2.

2. ὑμῖν.] ἡμῖν Pariſini quintus et ſeptimus. Harl.

3. κεχρῆσθαι Harl. ſine μὲν.

4. ταῖς ἄλλαις abſunt a Parr. quinto, ſeptimo et octauo, ab Aldina Taylori, Harley. ab Augg. primo et ſecundo, et a texto Bauarici, ſed in huius margine legitur.

6. στρατεύμασι.] στρατεύματι Voſſianus, Aldina Taylori, Augg. primus et tertius, Bauaricus, appendix Francfurtana. nam id voluiſſe videtur, tametſi operae Wechelanae dederunt στρατεύματα vitioſe.

10. παρὰ.] περὶ index Herwag.

11. ὑφ' ὑμῶν.] praepoſitio abeſt ab ed. P. Manutii, atque id amplectitur Wolf. ἡμῶν dat Harley. et ſic quoque verſu proximo 12.

Ibid. βελεύσεται.] βελεύεται Bauar.

12. ἂν ταῦτα.] ἂν καὶ ταῦτα Aug. ſecundus. ἐὰν δὲ ταῦτα mauult Wolf, idque Mounteneyus ait in Laudiano reperiſſe.

14. πάντα abeſt a Parr. primo et octauo. item ab Augg. primo et tertio. Harl. Harriſ.

16. κατακλείσητε.] κατακλείσετε Weimar.

Ibid. ἐπὶ.] ἐν Pariſinus ſeptimus, Bauaricus.

17. αὐτοὶ.] αὐτὸν Harley.

49. 18.

49. 18. γιγνόμενοι.] γενόμενοι Parr. primus, quintus, octauus, Aug. primus, appendix Francfurtana, Aldina Taylori. γινόμενοι Harl.

Ibid. παρὰ.] περὶ Ald. errore perpetuo, quem impoſterum ne commemorabo quidem. taedet enim toties idem inculcare. teneatur vniuerſe, in Aldino, ad exemplum veterum codicum mſtorum, eandem ſiglam vtramque praepoſitionem repraeſentare.

19. παύσεσθ'.] παύσασθ' Aug. tertius. forte voluit παύσασθ' dare.

20. βελευόμενοι.] ita et Harriſ.

21. ἄνδρες.] deeſt Harl.

22. τῶν abeſt a Voſſiano, qui etiam πόρον dat in ſingulari. In texto Meerm. eſt τὸν, verumtamen corrector in margine τῶν adſcripſit. Neceſſe eſt, idem in Parr. primo, ſecundo et tertio fuiſſe, quamquam annotatum inde nil eſt.

Ibid. πόρων.] πόρον Parr. primus, ſecundus et tertius, Meerm. Voſſianus.

25. τότῳ.] τότοις Pariſinus quintus.

27. ὑμετέρες.] ἡμετέρες Pariſ. quintus et octauus. Harriſ. Harl.

Ibid. ἄγων.] ἔχων Parr. primus, quintus, octauus. Aug. primus, codex Obſopoei, Pithoeanus, appendix Francfurtana, Aldina Taylori, Harriſ. Index Herwag. idem voluit exhibere, tametſi errore operarum corruptum dederit ἔχον.

pen. πρὸς abeſt ab indice Herwag.

Ibid. γεραιτῷ.] γεραιτῷ Pariſ. quintus, et Aug. tertius e correctione. manus enim antiquior vulgatam dederat. Cum diphthongo exarandum eſſe cenſuit etiam Obſopoeus, e coniectura ſua, ni fallor, id, non e codice ſuo, promens. Exhibet idem editio Wolfii quoque.

Ibid. συλλαβών.] συμβαλών Bauar.

49. vlt. ἐξέλεξε.] ἔλεξε ſimplex dant Pariſinus quintus et Bauar.

50. 1. ἀπέβη.] ἐπέβη appendix Francfurtana.

Ibid. ἔχων.] φέρων Harriſ.

2. ἠδύνασθε.] δύνασθε (in praeſenti) Aug. primus.

3. προέλησθε.] ita et Harl. προθῆσθε Parr. primus, quintus, ſeptimus. Aug. ſecundus, πρόθησθε (antepenacute) Bauaricus in texto, ſed margo γρ. προέλθητε. In Pithoeano et Aldina Tayl. eſt προσθῆτε. In Aug. primo πρόσθησθε. προέλοισθε apud Aldum, Felic. P. Manut. in appendice Francfurtana eſt πρόθοισθε. προέθησθε dat Harriſ. quod eſt nihili.

7. ἐπιμελητόμενοι.] ἐπιμελόμενοι Pariſini primus et quintus, Aug. primus, codex Obſopoei, Pithoeanus, Voſſianus, appendix Francfurtana, Harriſ. Harl. Aldina Taylori.

8. ἀναλίσκετε.] ἀναλίσκεται Aug. primus, Voſſ. Harley.

9. τοσαύτην abeſt ab Aug. primo, et Aldina Taylori, et appendice Francfurtana.

10. εἴ τις.] εἴ τι (ſine ſigmate) Aug. primus, index Herwag. appendix Francfurtana, Harriſ.

11. ὑμῖν.] ἡμῖν Harl.

Ibid. ὑπερίζειν.] ὑπερίζων P. Manut.

13. προεῖδεν.] προοῖδεν Parr. ſecundus, tertius, quintus, Harl. Harriſ. In Auguſtano primo dederat antiqua manus προοῖδεν, cum circumflexo. ſed noua manus, eraſo circumflexo, dedit πρόοιδεν antepenacute. Et id malebat Wolf. Ergone Wolf correxit h. l. Auguſtanum. Mounteneyus hoc probat.

14. ὑμῶν.] ſic et Bauaricus, ſed ſuperſcripto η.

Ibid. ἐκ πολλῶ.] deeſt Harl.

15. πότε καὶ.] πότε δὲ καὶ Aug. ſecundus.

Ibid. παρὰ τῶ.] παρά τε Pariſ. primus.

50. 16. ἀνεξέτασον.] ſic etiam in texto Bauarici, ſed in margine γρ. ἀνεξέτατον. quod nihili eſt. aut latet aliud quid abſtruſius.

17. περὶ.] deeſt Harriſon.

Ibid. τῆς τότε παρασκευῆς.] τῇ τότε παρασκευῇ Parr. primus, quintus, octauus. Auguſt. primus et tertius, codex Obſopoei, Pithoeanus, Aldina Taylori, Voſſianus, appendix Francfurtana, Harriſ. idem in Bauarico eſt ſuperſcriptum. καὶ τῇ τότων παρασκευῇ index Herwag.

18. ἄτακτα, ἀόριστα, ἀδιόρθωτα.] ἄτακτα, ἀδιόρθωτα, ἀόριστα Aug. primus, Harl. ἄτακτα, ἀόριστα, καὶ ἀδιόρθωτα Voſſianus.

22. εἶτ' αὐτὸς.] εἶθ' αὐτὸς index Herwag.

23. ταῦτα abeſt a Pariſino quinto.

24. τὸν μὲν γὰρ τῶ πράττειν Aldina Tayl.

26. ἐ μένουσι.] ἐκ ἀναμένουσι Parr. primus et quintus, Harriſ. Aldina Taylori, appendix Francfurtana, Aug. primus. In Aug. tertii texto eſt vulgata, ſed noua manus alteram ſuffecit lectionem. quae etiam in margine Bauarici, item in Pithoeano, et Voſſiano eſt, nec non in Herwagiano indice, et codice Obſopoei.

Ibid. ἡμετέραν.] ὑμετέραν Parr. ſec. tert. Augg. primus, ſecundus et tertius. Bauar. Meermann. Aldus, P. Manut. Felic.

27. ῥᾳθυμίαν.] εἰρωνείαν Parr. ſecundus, tertius, ſeptimus, octauus. Pithoeanus, Aldina Tayl. Meermann. index Herwag. Obſopoeus idem in Aldino affirmat eſſe, eiusque loco ſe reperiſſe in ſuo Pannonico ῥᾳθυμίαν. Ego vero in Aldino, quo vtor, video ῥᾳθυμίαν exaratum. Bauaricus in texto hanc lectionem, in margine vulgatam dat.

pen. ἡμῶν.] ὑμῶν Parr. primus, quintus, octauus. Harley.

vlt. ἐπ' αὐτῶν.] ὑπ' αὐτῶν Parr. primus et quintus.

51. 1.

51. 1. τοσοῦτ'.] τοσοῦτον Paris. quintus.

2. ἤδη τοιαύτας.] τοιαύτας ἤδη Harl.

3. ἐπισολὴ:] ἐπιστολαὶ Aug. secundus, Laudianus, appendix Francfurtana. plane abest ab Aug. tertio, Aldina Tayluri, et Harl.

4. ἓν abest a Parisino quinto, ab Augg. primo et secundo, et a Bauarico. sed in hoc est superscriptum.

7. τῷ abest ab Aug. secundo.

10. ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι.] desunt hae voces Harr.

11. ἅπαντ'.] πάντας Harl.

12. ὑστερεῖν dat Stobaeus p. 365.

13. δύνασθαι.] δύνασθε Harl.

15. εἶναι.] Doruille ad Chariton. p. 337. mauult ἰέναι.

16. ὥσπερ.] Wolf mauult ὄντερ.

Ibid. στρατευμάτων.] στρατευομένων Paris. quintus. In Aug. tertii texto est vulgata, sed noua manus alteram in margine scripsit cum γρ.

Ibid. ἀξιώσειεν ἄν τις.] ἀξιώσειέ τις ἄν Aug. primus, Obsopoei codex, Harris. et Harl.

17. καὶ abest a Parr. secundo et septimo, Bauarico, Meermann. Augusti. tertio, sed in hoc noua manus addidit.

18. εὖ βεβλευομένης.] Obsopoeus ait in Aldina esse εὐβεβλομένης. ideoque corrigit ad modum vulgatae. ego vero vulgatam in Aldino meo reperio. In Augustani tertii texto est εὖ βεβλομένης. Sed corrector vulgatam restituit.

Ibid. χρὴ omisit Stobaeus.

19. συμβαίνοντα.] συμβάντα Aug. secundus, Stobaeus. idem est in Bauarici texto, sed vulgata in marg.

20. ὦ ἄνδρες.] deest Harl.

21. ἁπάντων ἔχοντες.] ἔχοντες ἁπάντων Harris.

Ibid. ὁπλίτας, ἱππέας.] ἱππέας, ὁπλίτας Aug. primus, et Harl.

51. 23. τήμερον.] σήμερον Harrif.

Ibid. ἐν δέοντι.] γρ. εἰς δέον τι. Parif. primus, Bauar. Aug. fecundus, appendix Francfurtana, Aldina Taylori.

24. ἀπολείπεσθε.] ἐπιλείπεσθε P. Manut.

26. tria vocabula ἀεὶ τῆς πληγῆς expungit Aldina Taylori, errore librarii, a πληγεὶς ad πληγῆς delabentis.

27. προβάλλεσθαι.] προβαλέσθαι Aug. primus. vlt. ἐὰν.] ἂν Harl.

52. 1. ἐὰν ἐν πύλαις.] ἐὰν δ' ἐν πύλαις Parr. quintus et octauus, item Aug. tertius, fed in hoc δὲ a noua manu eft fuperfcriptum.

Ibid. ἐὰν ἄλλοθι.] ἐὰν δὲ ἄλλοθι Parr. quintus et octauus. ἐὰν δὴ ἄλλοθι Aug. tertius. fed rurfus δὴ a fecunda manu eft additum. pro ἄλλοθι Harrifon. dat ἑτέρωθι.

Ibid. πε.] ποι Parr. primus et quintus, Aug. primus, Aldina Taylori.

3. βεβέλευσθε.] βελεύεσθε Parif. feptimus.

Ibid. αὐτοῖς.] αὐτοῖς cum leni Par. primus. αὐτοὶ Parif. quintus et octauus. Aug. primus, Voffianus, Harrif. Harley.

Ibid. περὶ.] πρὸ Parif. primus. Aug. primus. Aldina Taylori. περὶ eft in Harrif. vtrumque, h. e. tam περὶ, quam πρὸ, deeft Harley.

4. χρημάτων.] πραγμάτων Parif. fecundus et feptimus, Bauaricus, Augg. primus, fecundus, tertius, codex Obfopoei, qui id praefert vulgatae, Felic. P. Manutius, qui vulgatam in indicibus exhibent, quam etiam dat appendix Francfurtana.

5. πρὶν ἂν ἢ γεγενημένον ἢ γιγνόμενόν τι πύθησθε.] πρὶν ἂν ἢ γιγνόμενον ἢ γεγενημένον τι πύθησθε Aug. prim. Harrif. et Harley. ἢ primum abeft ab Aug. fecundo.

52. 6.

526. ἐνῆν.] ἦν ſimplex Bauar. Aug. ſecundus. appendix Francfurtana dat μὲν κἀγὼ ἦν ποιεῖν.

Ibid. ποιεῖν abeſt ab Aug. primo.

7. ἐγχωρεῖ.] ἐγχωρεῖν Aug. ſecundus.

8. μοι θεῶν τις, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι.] μοι τις, ὦ Ἀθηναῖοι, θεῶν Harl.

Ibid. γιγνομένοις.] γινομένοις Harl.

11. προείληφε.] προσείληφεν Aug. primus et arleyanus.

12. [ἀποχρῆν ἐνίοις.] ἀποχρῆν ἂν ἐνίοις Aug. primus, i tamen nihilominus proximum ἂν retinet. item Har-. et Voſſianus, qui ſic dat ἀποχρῆν ἂν ἐνίοις μοι δοκῇ.

Ibid. δοκῇ.] δοκεῖ Aldus, P. Manut.

14. ἦμεν.] εἶμαι Harriſ.

Ibid. νῦν abeſt ab Aug. tertio.

15. τινι.] τι Parr. quintus et ſeptimus, item Bar. et appendix Francfurtana, Aldina Tayl. nec non arriſ. et Harl. τινες Aug. ſecundus.

Ibid. ἐκκαλέσαιθ'.] ἐκκαλέσεθ' Meermann. ἐκλέσατο Aldina Taylori.

16. ἑαυτῶν.] αὐτῶν Parr. ſecundus et tertius, m Bau. ὑμῶν αὐτῶν Pariſ. quintus. αὐτῶν Aug. ſec. m leni. plane deeſt Harl.

18. λογίζεται.] γρ. ὀργίζεται Parr. primus, ſendus, quintus, appendix Francfurtana, margo Auſtani tertii, (ſed textum conſentit vulgatae.) porro guſtanus primus, codex Obſopoei, Felic. P. Manus, cuius index vulgatam exhibet.

Ibid. ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι.] deſunt haec verba Harl.

19. περὶ.] ὑπὲρ Parr. primus et quintus, item lex Obſop. et Harriſ.

Ibid. τιμωρήσασθαι.] τιμωρήσεσθαι index Herw.

20. μὴ abeſt ab Aug. ſecundo.

21. αὐτὸς.] αὐτοὶ Aug. primus, (ſed in hoc codid erat in margine, a manu, quod videbatur, alia annota-

annotatum) nec non Augg. ſecundus et tertius, item Bauar. αὐτὲς abeſt a Voſſ. Harriſ. et Harl. αὐτὸν perſpicue dat Aldina Taylori.

52. 21. τῷ abeſt ab Augg. primo, ſecundo, tertio, et Bauarico.

22. κωλύσει.] κωλύσῃ Bauar. κωλύσοι Harl.

23. τριήρεις νεὰς.] τριήρεις πολιτικῆς δυνάμεως νεὰς Aug. tertius. quod non contemnendum videtur.

24. παρὰ.] ἀπὸ Aug. primus, appendix Francfurtana, Harl. Harriſ. Aldina Taylori. vtramque lectionem dat Bauar. vulgatam infra, alteram ſupra.

Ibid. ἐὰν.] ἂν Harl.

25. ἐκβησόμεθα.] ἐμβησόμεθα Parr. primus et quintus, Aug. primus, Laudianus, Pithoeanus, appendix Francfurtana, Aldina Taylori.

26. ἔξιμεν.] ἔτι μὲν Voſſ.

pen. ποῖ.] πῇ Pariſ. tertius. πῇ Hermog. p. 347.

Ibid. ἤρετο.] ἔρεστο index Lambini. et ſic coniecit quoque Pearce ad Longinum. v. Mounteneyum ad h. l. Sed eiusmodi emendatiunculas, ſi dis placet, placet, proiicere iis facile eſt, qui in autorem aliquem obiter παρακύπτουσιν, vt Athenienſium mercenarii in bellum.

vlt. τὰ σαθρὰ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῶν ἐκείνῳ πραγμάτων αὐτὸς ὁ πόλεμος.] τὰ σαθρὰ τῶν ἐκείνῳ πραγμάτων, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, αὐτὸς ὁ π. Aldus, P. Man. τὰ σαθρὰ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῶν ἐκείνῳ πραγμάτων ὁ πόλεμος αὐτὸς Harriſ. ἄνδρες deeſt Harl.

53. 2. καθῶμεθα.] καθήμεθα Aug. primus, Harl. Harriſ. vtramque lectionem dat Bauaricus, vulgatam ſupra, alteram infra. In Aug. tertio, eraſa vetuſta lectione, dedit manus recentior καθήμενοι. In Aldina poſteriore eſt καθόμεθα per omicron. Sed in Leſſing. et in Ald. Tayl. pro illo ſuffectum eſt η. In Aldina priore

priore clare legitur καθήμεθα. primus καθώμεθα dedit Felicianus.

53. 4. ἃ abeſt ab Aug. primo, Voſſiano, Pithoeano, Aldina Taylori. ſed Harriſ. vtraque deeſt negatio ἃ μή.

5. μέρει (ſic) Aldina Tayl. quae eadem quoque dat καὶ τὸ τῶν θεῶν ἡμῖν εὐμενὲς.

6. ἡμῖν.] ὑμῖν Parr. primus et quintus. Augg. primus et ſecundus, vti etiam Harl. vtramque lectionem dat Bauar.

8. ἐκπέμψητε.] ἐκπέμψοιτε Aldus, Wolf. ed. ſed appendix Francfurt. dat vulgatam. item Harl. et Harriſ. nec non Felician.

9. ἡμῖν.] ὑμῖν Parr. quintus et ſeptimus. Augg. primus et ſecundus, Bauar. Harriſ. Harl.

10. σύμμαχοι.] ἕλληνες Pariſ. octauus.

Ibid. τῷ δέει, τὲς τ.] τῷ δέει διὰ τὲς τ. Voſſianus, Aug. tertius. verum in hoc eſt praepoſitio a ſecunda manu addita. placet hoc magis, quam coniectura Wolfii, licet in ſe peringenioſa, quae et ipſi mihi in mentem venit, καταγελῶσι cum τὲς τοιέτες ἀποξόλες eſſe copulandum, tametſi ipſe malit τεθνᾶσι τῷ δέει τῶν τοιέτων ἀποξόλων.

12. ἂν deeſt Aug. primo, nec non Harr. ſec. dat αὖ.

Ibid. βέλεσθε.] βέλεύεσθε Pariſ. octauus, et Harl.

15. ἡττῆται.] γρ. ἡγῆται Parr. primus, tertius, ſeptimus, octauus. Pithoeanus, Aldina Taylori, Laudianus, Aug. primus. Aldi index, (nam textum Aldi cum vulgata conſentit.) Harriſ. index P. Manut. Vtraque lectio eſt in Bauarico, in texto quidem vulgata, in margine vero altera cum γρ. In Meermann. prima manus dederat vulgatam, ſed recentior radendo effinxit ἡγῆται, ſic tamen, vt veteris veſtigia lectionis appareant. quod ſaepe et hoc in codice, et in Auguſtano tertio, vidi factum. In appendice Francfurtana eſt ἡγεῖται. item in Ald. Leſſing.

53. 16.

53. 16. *ἀθλίων ἀπομίσθων.*] inuerſo dant ordine Bauar. Aug. ſecundus, et Harriſ.

17. *ἐκεῖ* abeſt a Bauar. et ab Aug. ſecundo.

Ibid. *ὑμᾶς.*] *ἡμᾶς* Harriſ.

Ibid. *ῥᾳδίως* abeſt a Bauar.

Ibid. *ἐνθάδε.*] *ἐνθένδε* Aldus, Felic. P. Manutius, ed. Wolfii. Sed vulgatam praefert Obſopoeus, cum quo facit Wolf. eaque eſt in appendice Francfurt. nec non in Harriſ. et Harl. *ἐνθάδε* meis in libris fuiſſe, indicio eſt, quod nihil ex iis, quos omnes ad Pariſinam, non ad Wolfianam, legi, annotaui. Quod ſemel mihi de omnibus ſimilibus locis dictum eſto, tametſi tacuero. *ἐνθαὶ δ' ὧσιν* (ſic) Aldina Tayl.

18. *ἀκούσητε ὅ, τι ἂν τύχῃ ῥᾳδίως ψηφίσησθε.*] *ἀκούσητε ῥᾳδίως ὅ τι ἂν τύχῃ ψηφίζησθε* Aug. ſecundus. *ψηφίζησθε* Augg. primus et tertius, Meermann. Weimaranus primus, codex Obſopoei, Felic. P. Manutius, index Herwag. *ψηφίζεσθε* Aldus, ed. Wolfii, nec non Bauaricus et Harley.

19. *καὶ* abeſt a Pariſino ſecundo, Aug. primo, Aldina Tayl.

Ibid. *χρὴ.*] *χρῆν* Aldina prior, poſterior *χρὴ*. In Pariſino ſecundo eſt *ἐχρῆν*.

20. *παύσεται.*] *παύσεσθαι* Harl.

Ibid. *ὅταν μὲν ὑμεῖς* Ald. Tayl.

23. *ὥστε μὴ ἀκούειν μόνον ὑμᾶς.*] *ἢ γὰρ μὴ ἀκούειν μόνον ὑμᾶς* Aldus, editio Wolfii. *ἢ γὰρ ἀκούειν μόνον ὑμᾶς* Harriſ. Augg. primus et tertius, ſed hic a noua manu, eraſa vetuſta lectione duorum primorum vocabulorum, item Pariſini quintus et ſeptimus, Weimaranus, Voſſianus, margo Bauarici, (textum enim cum vulgata conſentit.) index Aldinus. Sed hi omnes, qui pro *ὥστε μὴ*, aut *ἢ γὰρ μὴ*, aut *ἢ γὰρ*, ſine *μὴ*, dant, addunt in fine ſententiae *δεῖ*, vt ſtatim diſtinctius tradetur. pro *μόνον ὑμᾶς* dant inuerſe *ὑμᾶς μόνον*

Harrif. et Harl. In appendice Francfurtana eſt ἐ γὰρ ὥϛε μὴ ἀκέειν ὑμᾶς. (ſine μόνον) Pro μὴ in Ald. Leſſing. ſcriptum eſt in margine γρ. ὥϛε, et in altero margine ab eadem manu ἐ γὰρ ἀκέειν μόνον. In Aldina Taylori reperi ὥϛε ἀκέειν μὴ μόνον ὑμᾶς.

53. 23. ὑμέτερα.] ἡμέτερα Pariſ. tertius. vtrumque Bauar.

24. ὁρᾷν.] addunt ad ὁρᾷν nonnulli δεῖ, alii ante, alii poſt. δεῖ ὁρᾷν dant Parr. quintus et ſeptimus. ὁρᾷν δεῖ Augg. primus et tertius, margo Bauarici, Meermann. Aldus, P. Manut.

pen. περὶ.] ὑπὲρ Aug. ſecundus.

Ibid. τὸν abeſt ab Aug. tertio, ſed eſt a noua manu ſuperſcriptum.

54. 3. ὑμῶν.] ἡμῶν Pariſ. octauus. vtrumque Bauar.

Ibid. περιόντες.] περιόντες Bauaricus, quod poſſit etiam ad παριόντες referri. Sed creber hic error eſt.

Ibid. λακεδαιμονίων φασὶ φίλιππον.] λακ. φίλιππον φασὶ Aug. primus, et Harl.

6. ὡς βασιλέα.] ὡς πρὸς βασιλέα Bauar. Aug. ſecund.

7. ἕκαϛος.] ἕκαϛοι Pariſini ſecundus et quintus, Aug. primus, Voſſianus, Ald. Tayl. Pithoeanus, Harrif. In Auguſtano tertio videtur vetuſta manus ἕκαϛος dediſſe, ſed noua extrema litera ſuperinduxit iota. Wolf. etiam pluralem mauult.

8. οἶμαι.] οἴομαι Aug. primus.

Ibid. ἄνδρες.] deeſt Harl.

9. ἐκεῖνον μεθύειν.] inuertit Harrif.

Ibid. τῶν πραγμάτων Harley.

11. κωλυσόντων.] κωλυόντων Harrif.

12. ἐ μέντοι γε μὰ δία.] γε abeſt ab Aug. primo et Harl. ἐ μέντοι γε ἐ μὰ δί' Bauar. et Aug. ſecundus.

Ibid. ἔτω.] ἐ τῶι (id eſt τῷ) Aug. primus.

13. ἡμῖν.] ὑμῖν P. Manut. et Harrif.

14. μέλλει.] δεῖ Voſſianus.

54. 14.

54. 14. Lambini index verba ἀνοητότατοι γὰρ οἱ λογοποιοῦντες expungit.

Ibid. εἰσὶν.] deeſt Harl.

15. ἐκεῖνο.] ἐκεῖνα Aug. primus.

16. εἰδῶμεν.] ἴδωμεν Aug. primus. vtramque lectionem dat Bauaricus ſic, ἰδῶμεν, ſed diphthongo εἰ ſuper prima litera ſcripta. εἴδωμεν dat Auguſt. ſecundus, idem tamen rurſus v. 21. cum vulgata dat εἰδῶμεν.

17. ἀποστερεῖ.] ἀποστερῇ Voſſianus.

18. et 19. ἡμῶν bis.] ὑμῶν bis Voſſianus.

23. δεῖ σκοπεῖν.] inuertit Harriſ.

24. ἐὰν.] ἂν Harl.

25. ποιεῖν abeſt a Bauarico, ab appendice Francfurtana, et ab Harriſ.

Ibid. ἐθέλητ'.] ἐθέλοιτε Harriſ.

27. ὅ, τι ἂν μὴ καὶ.] ὅ, τι ἂν καὶ μὴ Aug. ſecundus. καὶ abeſt ab Aug. tertio.

pen. τε.] δ' Aug. primus. νῦν δ' ὃν γιγνώσκω Ald. Taylor.

Ibid. ὐδὲν.] μηδὲν Pariſ. octauus, et Harl.

55. 1. ὅτι abeſt ab Aug. primo et Harl. ſed tum pro συμφέρει leg. eſt in infinitiuo συμφέρειν, et ita reuera dat Harl. aut συμφέρον. vt eſt in Meermann. margine, qui ſic dat. γρ. ὥσπερ ὑμῖν συμφέρον. omiſſo τὸ. quod etiam a texto Meermanniani abeſt. etiam in appendice Francfurtana eſt συμφέρον.

4. ἐπὶ τῷ συνοίσειν.] pro praepoſitione dat Ald. Leſſing. coniunctionem ἐπεὶ cum γρ.

5. ἐὰν.] ἂν Harl.

Ibid. πεπεῖσθαι.] πέπεισμαι Aug. primus, Harriſ. quod ſi admittas, erit ἐπὶ, verſu 4. cum ἐπεὶ mutandum. ſed praeſtat vulgata. πέπεισμαι reperi etiam in Ald. Leſſing. in Harl. plane deeſt. In Bauarico ſcripta erat clauſula haec. κατὰ Φιλίππε A. HHHH|Δ|Δ. (id eſt 460.) In Auguſtano ſecundo ſtatim ſequebatur

Philippica ſecunda, tum tertia, deinde demum de pace. In tertio ſequebatur Philippica ſecunda, tum oratio de pace.

Ad Orationem de pace.

Wolf in annot. ad or. de falſa legatione p. 375. 20.) ſuſpicatur, hanc de pace orationem, quae Demoſtheni abiudicatur, eſſe Aeſchinis, nil moratus dictionis diſparitatem, neque teſtimonium veterum, praeter tres illas, quae hodie proſtant, orationes, ab Aeſchine literis conſignatum quicquam eſſe, negantium. Sed obſtant haec duo. 1. quod orator p. 59. ſe legatis reliquis e Macedonia domum reuerſis oblocutum ait, eos malae fraudis atque erga patriam maleuolentiae et erga Philippum ſtudii coarguiſſe. 2. quod orator ibidem ſibi quandam arrogat εὐτυχίαν, cuius iactantiae poenas Aeſchini dedit acerbiſſimas.

57. 3. f. μηδὲν ἔτ' εἶναι.

5. num μὴ κατὰ ταὐτὰ, vt iſta duo μὴ κατὰ ταὐτὰ *non pari pacto*, et μηδὲ καθ' ἓν *neque uno tenore* ſint e parallelo dicta, vt vulgo vſurpant. Conſtructio tum erit haec. μὴ πάντας ἡγεῖσθαι τὸ συμφέρον κατὰ ταὐτὰ [ſcil. ἐννοήματα], μηδὲ καθ' ἓν [ſubaudi διάγραμμα.]

58. 18. τὰ παρ' ὑμῖν.] alias ſubaudiri poſſit διάφορα, negotia, vel συμβόλαια. hic vero malim ſubaudiri κακεργήματα. nequitias. citat h. l. Scholiaſtes Ariſtophan. ad Acharn. 60.

19. εἶπον.] ſubaudi τοῦτο. indicaui hoc, Neoptolemum eſſe Philippi emiſſarium.

23. citat h. l. Herodianus in Philetaero pone Pierſoni Moerin. p. 438.

24. ἐθεάσασθε et ἥκετε [verſu 26.] praetuli ἐθεᾶσθε et ἥκατε.

vlt. ὀφειλόμενα.] ſubaudi ἑαυτῷ.

59. 5.

59. 5. citat h. l. Harpocration v. ἀφανὴς ἐσία.

8. idem est ac si dixisset ad hunc modum. δύο ταῦτα, ὑπ' ἐμοῦ τοιαῦτα ἀποφανθέντα, οἷάπερ ἦν ἀληθῶς, μαρτυρεῖ τοῖς ἐμοῖς τότε λόγοις, ὅτι ὀρθῶς καὶ δικαίως ἐγένετο.

14. κύριος.] scil. τῶν πραγμάτων.

15. citat h. l. Harpocr. v. διοικεῖν. vbi leg. est διοικιεῖν. a διοικίζειν. v. Rufi Antexegemata p. 573. T. II. Lamp. Gruter. Sed admonuit de hoc Wolfius quoque.

17. τοιαύτας ἐλπίδας καὶ φενακισμούς.] videtur hic aliquid deesse. durum enim est huc pertrahere e praemissis ὑπισχνεμένων. nisi si aias, φενακισμὸν ὑπισχνεῖσθαι idem esse, atque promittere rem vanam, mimicam. Num ergo addendum est προτεινόντων, aut ὑποδεικνύντων.

19. ἔτε ἴσως, ἔτε καλῶς.] haec lectio si seruatur, erit ἴσως non pro *fortassis*, sed pro *ex aequo, iuste, salua iustitia*, accipiendum. quo significatu interdum reperitur vsurpatum. visum tamen fuit etiam h. l. ἴσως vulgari sensu esse accipiendum. quapropter ex ἔτε postremo effeci ἐδὲ *ne quidem:* et nescio, an ne honeste quidem prodidistis Phocenses. non modo cum damno vestro, sed ne saluo quidem pudore vestro, ne salua quidem existimatione vestra.

20. idem est ac si dixisset ἔτ' αὐτὸς λέγων ἐξηπάτησα, ἔτε λεγόντων ἄλλων ἐσίγησα, καὶ ἔτως εἴασα ὑμᾶς ἐξαπατηθῆναι.

27. num πλὴν δὲ ἃ νῦν ὑμῖν ἐρῶ δύο.

60. 7. εἰς τρυτάνην.] id est ἐν τρυτάνῃ. alterutram in lancem veluti trutinae.

Ibid. φέρον.] subaudi ex insequentibus τὸν λογισμὸν. bonam mentem secum auffert.

9. ὁ τᾶτο ποιήσας.] id est ὁ προσενέγκας ἀργύριον πρὸς τὸν τῶν πραγμάτων λογισμὸν καὶ διαχειρισμόν.

60. 16. γεγενημένη.] e nominatiuo effeci accusatiuum.

antep. citat h. l. Alexander rhetor de figuris sententiae atque elocutionis p. 6. ed. Norm.

61. 9. βοηθεῖν videtur, ob praemissum βοηθήσοντας, rectum esse, tametsi συνεπιστρατεύσειν insequatur. dubito enim, num satis graecum sit, aut exemplis approbari possit, βοηθήσοντας βοηθήσειν. [verum de hoc quidem cum nemine contendam.]

13. ὥστε εἶναι.] dedi de meo, σῶς τ' εἶναι. id est σώσε. idem est ac si dixisset. ἐδεῖς ἐστι τῶν ἡμῖν συμμαχόντων, ὅστις ὑπ' εὐνοίας πρὸς ἡμᾶς, βέλοιτο ἡμᾶς οὐ μόνον σώσε εἶναι, καὶ σώσε ἀπελθεῖν ἐκ τοῦ πρὸς Θηβαίους πολέμου, ἀλλὰ καὶ κρατεῖν αὐτῶν. καὶ ὅτως αὖ πάλιν ἐδεῖς τῶν Θηβαίοις συμμαχόντων βέλοιτο ἂν αὐτὸς κρατεῖν ἡμῶν, ὡς βέλεται σώσε τοὺς Θηβαίους περιεῖναι. nostri quidem socii nos saluos superesse volunt, at non item victores abire. pari modo socii Thebanorum cum vita fortunisque saluis discedere hos volunt, at non item bello superiores.

15. βέλοντο.] subaudi τοὺς ἑαυτῶν φίλους καὶ συμμάχους.

Ibid. ἕνεκα ἑαυτῶν.] interposui γε.

23. citat h. l. Harpocr. v. ἐπικηρυκείαν. ad ἡμῖν subauditur ἔσαν, vel ὑπάρχουσαν.

Ibid. ἐχθρῶς σχήσουσιν.] subaudi ἡμῖν, quod e proximo tacite huc quoque est pertrahendum.

24. citat h. l. Harpocr. v. ἐκδεξάμενος, quaerendum aiens esse, quid sibi velit hoc verbum h. l. siue, quae sit eius vis atque significatio. ἐπισκεπτέον δὲ, πῶς ἔχει τὸ ἐν πέμπτῳ Φιλιππικῶν λεχθὲν ὑπὸ τοῦ ῥήτορος. καὶ τὸ δοκεῖν ἐκδέξασθαί τι τῶν ἐκείνοις [lege ἐκείνοις] πεπραγμένων. Idem nempe significat atque τοῖς ἀγαθοῖς ἐφθονεῖν, vt paulo ante, versu 3. dixerat, sublegere ab altero omissa, aut abiecta, aut si quae

ipsi

ipsi imprudenti et inuito exciderint, sibique vindicare; vel illo defatigato et despondente ex arena excedente, in vices eius recentem succedere; vel insidiari fructui laborum ab aliis exantlatorum; quem fructum cum perceptum veniat labore defunctus, tum veniat insidiator eumque praeripiat, ipse nil operatus.

61. 25. malim ὡς αὐτοὶ λέγουσιν. aut ὡς καὶ αὐτοὶ λέγουσιν. vt ipsi adeo palam prae se ferunt.

62. 2. ὀργιζόμενος.] praetuli ὀργιζόμενοι in plurali.

6. περὶ Φωκέας.] scil. γέγονε, vel συνέβη.

15. ἐδόκει εἶναι.] videtur πλέον esse interponendum.

22. ἔμελεν.] correxi ἔμελεν. minus huic rei studuisse Philippum, quam vt Phocidis aditus occuparet.

Ibid. ἢ τὸ τὰς παρόδους.] priorem articulum expunxi.

23. τῷ δοκεῖν —] est expositio dictionis τὴν δόξαν τῷ πολέμῳ, ab oratore ipso adiuncta, quasi dixisset: ὥστε δοκεῖν τὸν πόλεμον δι' αὐτὸν κρίσιν εἰληφέναι. gloriam belli, id est, vt nempe bellum hoc videretur per ipsum [Philippum] debellatum et amputatum esse.

vlt. καὶ τῶν ἐν Δελφοῖς πλεονεκτημάτων, δυοῖν κύριοι.] malui sic distinguere, καὶ τῶν ἐν Δελφοῖς, [subaudi δικαίων] πλεονεκτημάτων δυοῖν, [id est ἃ ἐστι δύο πλεονεκτήματα] κύριοι. Geminum consectabantur emolumentum; alterum, communionem concilii Amphictyonici; alterum ius ludos pythicos participandi.

63. 3. εἰς τὰ πολλά.] prima duo vocabula vncis inclusi, non quo prorsus damnem, sed quod absunt a quibusdam codicibus, et constructio sine iis bene sibi constat; quae haec est. προηγμένον εὑρήσετε πρᾶξαι πολλά, ὧν ἐδέν ἐβέλετο. [scil. πρᾶξαι. quod tacite potest repeti.]

63. 8. poſt ἡμῶν αὐτῶν videtur deeſſe ſiue τῇ εἰρήνῃ ἐμμένοντες, ſiue ἃ κελεύω, ποιοῦντες. ſcil. perſeuerantes in pace, neque facile eam niſi grauiſſimis de cauſis mouentes. Sed ecce, haec commentans, incido in ſchedas Taylori, vbi ex Harleyano haec eſt lectio annotata. ἡμῶν αὐτῶν εἰ ἐκ ἔτ' ἔσαι πόλεμος. tolle ἔτε, et habebis, ni fallor, manum oratoris. videor mihi docuiſſe, neque rem nos eſſe facturos nobis indignam, εἰ ἐκ ἔσαι πόλεμος, ſi operam demus, vt bellum ſopitum maneat.

9. malim δεῖξαι. in aor. 1. hoc videor mihi mea hac oratione docuiſſe, vel planum feciſſe.

10. ὑπομένειν h. l. eſt non tolerare, ſuſtinere, ſed audere, ſubire, conari, ſuſcipere, aggredi.

18. καταλαμβάνειν.] annon potius κατέχειν. nam iam dudum ante occupauerat.

Ibid. Κῶ.] praetuli Κῶν.

21. καὶ τὸ φιλονεικεῖν.] articulum expunxi.

vlt. citat h. l. Harpocr. v. περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς σκιᾶς. Scholiaſtes Ariſtophan. Veſp. verſu 191.

Varietas lectionis ad orationem de Pace.

In Cod. Gonuill. titulus ita: Ὑπόθεσις Φιλιππικὴ δευτέρα.

55. Argumenti v. 3. verba οἱ μὲν ἀθηναῖοι abſunt a Bauarico.

5. ὑπέσχετο.] ὑπέθετο Bau. ſed mox conſentit vulgatae.

9. ὄντων ἀθηναίων.] interponit Gonuill. τῶν.

12. ἀπεκωλύθη.] ἀπεκρέσθη Parr. quintus et ſeptimus, item codex Obſopoei, Aldina Tayl.

15. κωλύσαντος.] κωλύοντος Pariſ. quintus, appendix Francfurtana, Aldina Tayl.

16. τὸ φωκέων.] τῶν φωκέων Bauar. Aldina Taylori. eadem dat ἀνάλωτον pro vulg. ἀνάσατον, et ita

et ita etiam Gonuill. eadem versu extremo ἄλλων omittit.

55. pen. ἐν.] καὶ Gonuill.

56. 5. μετέχειν.] ἀντέχειν Bauar.

6. κοινὸν.] καινὸν Gonuill.

7. ἅπαντας τὰς.] desunt Gonuill.

9. δὲ.] δὴ Obsopoei codex.

Ibid. αὐτὰς.] Wolf. mauult αὐτοῖς. in appendice Francfurtana est τάττες δὴ κοινῇ πολεμήσειν εἰ αὐτοῖς. in Aldina Taylori reperio sic πολεμήσειν αὐτὰς εἰ δώσομεν.

11. κάλλιον.] κάλλιστον Gonuill.

13. τῇ ἀττικῇ ἢ περὶ.] τὴν ἀττικὴν περὶ Bauar. sine ἢ. in Aldina Taylori est κάλλιστον. et καὶ τὰ Φιλίππε versu 12. et v. 14. καὶ περὶ μικρᾶ.

15. παρεσκευάσθη.] Wolf. mauult παρεσκευάσθαι, in infinitiuo perfecti passiui.

17. αὐτᾶ.] αὐτῷ Aug. secundus.

20. πάντων.] πάντα Aug. sec.

Ibid. αὐτὸς ὁ περὶ τ. Ald. Tayl.

22. ἔδειτε.] ἐδήλωτε Bauar.

pen. εὔνεν.] εὔγνεν Gonuill.

Ad orationem ipsam.

Ad initium orationis haec in Aldina Taylori adscripta reperi: ἐν παλαιοῖς Φιλιππικὸς δεύτερος.

57. 1. ἄνδρες.] deest Harl.

4. εὖ λέγειν.] εὐλογεῖν Aug. primus, Ald. Tayl.

Ibid. τῷ abest ab Aug. primo.

5. ταῦτα.] sic etiam est in appendice Francfurt. sed ed. Felic. dat ταὐτὰ.

6. πάντας.] ἅπαντας Parr. quintus et octauus, Harl. item Aug. tertius, sed prima litera in hoc erat a noua manu adscripta. ἅπαντα Ald. Tayl.

7. ἑτέρως.] ἑτέρωτε Bauar.

57. 9. αὐτὸ.] deeſt Harl.

Ibid. ἄνδρες.] deeſt Harl.

13. πάντα τὸν χρόνον.] τὸν πάντα χρόνον indices Aldi, Felic. et P. Manutii.

Ibid. ὃν abeſt ab indice Aldi.

14. ἁμάρτητε.] ἁμαρτήσητε Pariſinus ſeptimus et Bauar. ἁμάρτοιτε Harley.

15. καὶ redundare videtur Wolfio.

16. ὑμᾶς etiam Bauaricas dat, ſed cum ῆ ſuperſcripto.

Ibid. ἀλλὰ μὴν καίπερ Ald. Tayl.

19. ὡς ὑπὲρ πόλεως.] ὡς ὑπὲρ τῆς πόλεως Bau. ὡς τοῖς ὑπὲρ πόλεως index Lambini.

21. δι' ὧν.] ἐξ ὧν Aug. primus, Parr. quintus, ſeptimus et octauus, Harley. Ald. Tayl.

22. προεισμένα.] προεισμένα Harl.

23. ἄνδρες.] deeſt Harl.

24. αὐτᾷ.] αὐτᾷ P. Manut. αὐτῶν Par. ſeptimus.

58. 1. ὑμᾶς.] ὑμῖν Harl.

Ibid. νῦν abeſt a Parr. quinto et ſeptimo, item ab Aug. primo, et ab Harl.

3. ἐγὼ γάρ.] ἐγὼ μὲν γὰρ Par. ſeptimus, codex Obſopoei.

Ibid. ἄνδρες.] deeſt Harl.

4. τῶν ἐν εὐβοίᾳ ταραττομένων πραγμάτων.] τῶν ἐν εὐβοίᾳ πραγμάτων ταραττομένων Aug. primus, et Harley.

7. ἐπανελθὼν Ald. Tayl.

8. ἐπὶ.] ἐν Parr. quintus et octauus, vti etiam Harley.

9. βραχέος.] βραχέως P. Manutius.

10. προσόφλειν.] προσοφείλειν codex Obſopoei.

11. ἀνθρώπων abeſt a Bauarico, ſed eſt ab alia manu ſuperſcriptum.

58. 12. ἔγνωτε.] ἐγνώκατε Parr. quintus et ſeptimus, Aug. primus, appendix Francfurtana.

17. καὶ δ' ἐργαζόμενον.] καὶ κατεργαζόμ. Ald. Taylori.

Ibid. μέγιστα.] μάλιστα Pariſ. ſeptimus.

18. ὑμῖν.] ἡμῖν P. Manut. ὑμῖν dat Bauaricus, cum vulgata, ſed ſuper jota dat idem ῶ ſuperſcriptum.

19. ἕνεκα ἔτ' ἔχθρας.] ἕνεκεν ἔχθρας Harley. marg.

22. ἐδὲ εἰς.] ἐδ' εἰς Harley.

23. αὐτὲς ὑμᾶς] ὑμᾶς αὐτὲς Aug. primus, appendix Francfurtana et Harl.

24. ἐθεάσασθε.] ἐθεᾶσθε Parr. ſeptimus et octauus, Augg. primus et ſecundus, appendix Francfurtana, Ald. Leſſing.

25. ὁ λόγος.] articulus abeſt ab edd. Aldi, Felic. et P. Manutii, item Wolfii. ſed eſt in appendice Francfurtana. in Ald. Tayl. eſt πραγμάτων ὁ λόγος. fine ἦν.

26. ἠκέτε.] ἠκέσατε Parr. ſecundus, quintus, ſeptimus, octauus, item Aug. primus, appendix Francfurt. Harley. Ald. Tayl. (in qua eſt καίτοι τᾶτο οἶμαι ὑμᾶς.) vtramque lectionem dat Bauaricus, vulgatam infra, alteram ſupra.

27. οἶμαι νῦν ἅπαντας ἠσθῆσθαι ὅτι.] οἶμαι γνώσκειν ὅτι Parr. quintus et octauus, item Ald. Leſſing. Harley. Aug. primus et codex Obſopoei. In Auguſtano tertio erat ſic ab antiqua manu: οἶμαι νῦν ἅπαντας γνώσκειν καθῆσθαι ὅτι. Sed corrector vocem καθῆσθαι litura induxerat. γνώσκειν etiam dat Aldina Taylori. Videtur in libris antiquis demoſthenicis olim, praeter vulgatam, etiam haec verſata fuiſſe: οἶμαι νῦν ἅπαντας γνώσκειν καὶ ἠσθῆσθαι ὅτι, *arbitror, vos omnes nunc certo ſcire, et dudum eſſe ſuſpicatos.* v. p. 41. 9. In appendice Francfurtana ſic eſt. [καίτοι τᾶτο (item τᾶτό γε) οἶμαι ὑμᾶς γνώσκειν.]

58. vlt.

58. vlt. τὰ ἐκεῖ.] τἀκεῖσε Parisinus octauus, Aldina Taylori.

59. 6. ᾤχετο.] οἴχεται Bauar. sed cum vulgata superscripta.

Ibid. in appendice Francfurtana sic est. δύο μὲν δὴ ταῦτα μαρτυρεῖ [forte voluit μαρτύρι', id est μαρτύρια] ὧν προεῖπον, μαρτυρεῖ.

7. γεγενημένοις.] προγεγενημένοις Parisinus septimus, a quo τότε abfuisse videtur, tametsi margo Lut. de hoc tacet. Abest id quidem a Bauarico, et ab Aug. tertio, qui ambo προγεγενημένοις item dant. Sed Aug. tertius pro λόγοις dat vitiose ὁ λόγος.

10. καὶ δὴ καὶ περὶ.] posterius hoc καὶ omittunt Parr. tertius, septimus et octauus, item Aug. primus et Bauar. appendix Francfurtana et Harley. καὶ δὴ καὶ πάλιν περὶ Aug. tertius, sed sic, vt vocabula haec duo καὶ πάλιν a noua manu esse scripta, vt inserenda, superscripta.

12. θεσπιὰς.] θεσπειὰς Aug. primus, et sic postmodum quoque idem. Reperi quoque in Aug. tertio et Harley. alibique vocabulum hoc per diphthongum exaratum. quod semel monuisse satis esto.

15. διοικιεῖν.] διοικεῖν Aug. tertius, Aldus, P. Manut. ed. Wolfii. sed appendix Francfurtana vulgatam dat, item Ald. Lessing. et Ald. Tayl. vti et Harl.

18. ὑπαχθέντες.] ὑπεσχθέντες Aug. tertius, sed noua manus α super diphthongo scripserat.

Ibid. ἅτε abest a Parisino quinto, ab Augustanis secundo et tertio, sed in hoc corrector id deleuit, cum prima manus dedisset. abest etiam ab illo codice, qui fundus est appendicis Francfurtanae.

19. προεῖσθε.] ποιεῖσθε Bauar.

22. νομίζω δὲ τὸν.] νομίζων τὸν Paris. tertius.

23. ταῦτα τοίνυν πάντα.] ταῦτα πάντα τοίνυν Bau. ἅπαντα appendix Francfurt. πάντα prorsus deest Harl.

59. 26.

59. 26. ἀλαζονείαν.] ἀλαζονίαν Harley.

27. ὑμῖν abeſt ab Aug. ſecundo.

pen. εἶπω.] εἶπον Harley.

60. 3. ᾠδὴν.] ᾠδὴ ἐν Francfurt. appendix.

Ibid. ᾠδεὶς.] ᾠδὴ εἰς appendix Francfurt.

Ibid. ἔχοι.] ἔχῃ Aug. tertius.

4. ὅ, τι ἂν.] ὅ τ' ἂν Aug. primus. forte voluit ὅ γ' ἂν.

6. ὥσπερ εἰς τρυτάνην.] ὡσπερεὶ ἐπὶ τρυτάνην Pariſinus octauus. ὥσπερ ἐπὶ τρυτάνην farrago Wolfiana, Aldina Taylori.

7. ἀργύριον.] ἀργυρίᾳ Harl.

Ibid. φέρον.] φέρων Aug. tertius.

8. καθείλκυσε.] καθείλκυκε Bauar.

Ibid. ἐφ' αὑτὸ] ἐπ' αὐτὸ Aug. primus, appendix Francfurt. Ald. Tayl.

9. ἂν abeſt a Bauarico.

10. ἕν abeſt a Par. tertio, Aug. ſecundo, et Ald. Tayl. quae ſic dat: ἓν μὲν ἔγωγε ἔτι πρῶτον.

Ibid. ἔγωγε πρῶτον.] πρῶτον ἔγωγε Harl.

11. εἴτε σύνταξιν, εἴτε συμμάχους.] εἴτε συμμάχους, εἴτε σύνταξιν Aug. primus, appendix Francfurt. et Harl. τάξιν ſimplex dat Ald. Tayl.

Ibid. ἄλλο τι.] abeſt τι ab Aug. primo, appendice Francfurtana et Harl.

13. μὴ λύων.] In texto Aug. tertii vulgata eſt, ſed in margine ſcripſit noua manus γρ. μὴ κωλύων. forte καὶ κωλύων voluit.

Ibid. ποιήσῃ.] ποιήσει Aug. primus, et Harl.

16 γεγενημένη.] vitium hoc typographicum, ex Aldina in Felicianeam, Manutianam, Wolfianamque ipſam et Lutetianam propagatum, ſuſtuli, notatum iam ab indice Lambini. reperi tamen vulgatam in Bauarico quoque, et Auguſtano tertio, quos nunc, haec ſcribens, ad manum ſolos habeo; nullus tamen dubitans,

tans, quin in caeteris quoque libris meis, quibus nunc carendum mihi est, vt dudum ad sedes suas remissis, idem fuerit, quippe e quibus nil ad h. l. enotauerim. Enotaui quoque γεγενημένη (in nominatiuo) ex Aug. secundo.

60. 16. δι' ὑμᾶς.] νῦν δ' ὑμᾶς Aldus, quod Obsopoeus ad modum vulgatae correxit. δι' ἡμᾶς Bauar.

19. προαξώμεθα.] προαξόμεθα Parr. secundus, tertius et quintus.

Ibid. ἄνδρες] deest Harley.

20. τὲς.] abest ab eodem cod.

Ibid. καὶ in Aug. tertio a noua manu est additum.

22. ὑμᾶς.] ἡμᾶς Aug. primus, Weimaranus.

23. ἡμῖν.] ὑμῖν P. Manut. idem fuit a prima manu in Aug. tertio, sed corrector vulgatam superscripsit.

Ibid. πρὸς Ἀμφίπολιν Aldina Tayl.

25. ἡμῖν.] ὑμῖν Parr. quintus et octauus, nec non Harleyanus.

26. πολεμήσειν Harley.

Ibid. πάντων.] μᾶλλον Aug. secundus.

27. θορυβήσῃ.] sic et Aug. tertius, sed cum αι superscripto super extrema litera.

Ibid. ἂν ἀνήσαι.] ἂν abest ab Aldina Tayl. Aug. primo, qui ἀνῆσαι in infinitiuo dat. idem ἀνῆσαι est in Harley. Ald. Tayl. Parr. quinto et octauo. ἀνήσῃ est in ed. Wolfii e Felicianea. Sed vulgata in append. Francfurtana.

pen. ἡδέως.] Sic etiam est in Aug. tertio, sed a noua manu. vetustior quid dederit, obscurum est. erasum enim est vocabuli initium.

Ibid. ἡμῖν.] ὑμῖν Paris. quintus, Aug. tertius, et Harleyanus.

Ibid. ἂν omittit appendix Francfurtana.

Ibid. χαρίζοντο Φιλίππῳ.] χαρίζοντ' ἂν Φιλίππῳ Bauar.

60. vlt.

60. vlt. φήσειε.] φήσει Aug. primus, Harl.

61. 1. αὐτὰς ἀναισθήτες.] ita et Harl. sed ed. Wolf. αὐτὸς τὰς ἀναισθ.

2. αὐτοῖς.] αὐτὰς Parr. secundus, tertius, quintus, Aldina Tayl. appendix Francfurtana, Bauar. Aldus, P. Manutius. Sed vulgatam Wolf merito praefert.

3. ἕτερος.] ἅτος Paris. octauus.

Ibid. καθεδεῖται.] Sic Aldina posterior. prior autem, qua vsus fuit Obsopoeus, dat καθαδεῖται. vbi Obs. annotat, antiquum suum librum Pannonicum dedisse κατεδεῖται. et huc redit annotatio Wolfiana.

4. πρόοιντο.] πρόοιτο Parr. quintus et septimus. πρόοιντ' ἂν Bauar.

7. ἡμᾶς.] ὑμᾶς Parr. quintus et octauus, Aug. secundus et Harl.

8. βοηθήσοντας.] βοηθοῦντας Paris. secundus. ἐθελήσοντας Ald. Lessing. βοηθήσαντας Harl. paulo post versu 9. dat index Lambini βοηθήσειν pro βοηθεῖν.

9. ἐμβάλῃ Harl.

Ibid. ᾗ in fine versus.] ἀδὲ app. Francf.

Ibid. ὧν.] ὃν Aldus. Sed Obsopoeus e suo codice vulgatam restituit, quam etiam in Bau. Aug. tertio, Aldino Lessingiano, Harley. aliisque reperi.

13. ὥστε εἶναι.] correxi de meo σῶς τε εἶναι. index Lambini dat ὥστε βέλεσθαι εἶναι. Aldina Taylori dat ὥστε γε εἶναι.

14. σῶς.] σώως Paris. septimus, et Bauaricus in texto. sed huius margo vulgatam dat cum γε.

15. ἅπαντες.] πάντες Harl.

Ibid. ἕνεκα ἑαυτῶν.] ἕνεκά γε ἑαυτῶν Paris. octauus. ἕνεκά γε αὐτῶν Aug. primus.

16. αὐτῶν.] αὑτῶν Aldus, Fel. P. Man. id quod restitui.

Ibid. ἀδὲ εἰς.] ἀδεὶς Aug. primus.

18. ὑμᾶς.] ἡμᾶς Bauar. sed cum ὑ superscripto.

20. μὲν omittit appendix Francfurtana.

61. 20.

61. 20. μεσσήνιοι.] μεσήνιοι Harl.

21. πελοποννησίων.] sic quoque hic, et plerumque dedit Aug. tertius. sed hic addidit corrector alterum ν. ego vbique locorum vt hoc vocabulum geminato ν exararetur, curaui.

Ibid. γε δὴ absunt ab Augg. primo et tertio, item Bauarico, item app. Francfurt. et Harley.

23. ἡμῖν.] ὑμῖν Paris. octauus et Harley.

Ibid. ἐπικηρυκείαν.] Sic etiam Bauaricus, sed super diphthongo erat etiam simplex iota exaratum. ἐπικερίαν dat Aug. secundus.

25. post λέγεσιν addit Ald. Tayl. μὲν.

26. ἐχθροτέρως.] ἐχθρῶς index Aldi. In ipso posterioris Aldinae texto est vulgata. Sed ex Aldina priore, qua vsus est Obsopoeus, is affert ἐχθροδεκτέρως, pro quo legi iubet ἐχθροτέρως, dubium relinquens, suane id praeceperit auctoritate, an codicis sui Pannonici. Cum Obsopoeo facit Wolf. In Augustano secundo est idem ἐχθροδεκτέρως, quod Obsopoeus ex Aldina sua affert. quod si in ἐχθρωδεκτέρως (cum ω in secunda syllaba) refingatur, nil video, cur ea lectio contemnatur. Ex Harley. enotauit Taylor ἐχθετέρως. quod nescio quid sibi velit.

pen. αὐτοῖς.] ἂν codex Obsopoei.

vlt. κωλύομεν αὐτὸν.] inuertit appendix Francfurt. et pro κωλύομεν Harl. dat κωλύωμεν.

62. 2. ὀργιζόμενος.] ὀργιζόμενοι Aldina Taylori, Augg. primus et secundus, appendix Francfurt. Harley. in quo sic est: πάντες ἕκαστος περὶ τῶν οἰκείων ὀργιζόμενοι.

Ibid. ἡμᾶς.] ὑμᾶς Paris. octauus et Harl.

3. ἀγάγωσι.] ἄγωσι Aug. secundus.

Ibid. δόγματα προσησάμενοι.] ordinem inuertunt Aug. primus, Harl. item appendix Francfurt. nam pro vitio typogr. habeo προσησάμενα, quod illa dat.

62. 4.

62. 4. ἐπισπασθῶσιν ἕκαστοι.] ἐπισπασθῶσιν ἕκαστος Harley.

Ibid. πέρα.] περὶ Parr. secundus, tertius et septimus, Aldina Taylori, Aug. secundus, Bauaricus. In Aug. tertio est etiam περὶ. sed corrector superscripsit πέρα. Wolf mauult καὶ πέρα.

5. ἑαυτοῖς abest ab Aug. secundo. αὐτοῖς dat Ald. Tayl.

6. ἴσε.] In Aug. tertio dedit prima manus ἐστὶ, sed corrector emendauit ἴσε.

7. ἐχὶ τὰ αὐτὰ μάλιστα ἕκαστοι.] ἐχὶ ταὐτὰ ἕκαστοι μάλιστα Aug. primus. ἐχὶ τὰ ἕκαστοι μάλιστα Harley.

8. ἕκαστοι omittit appendix Francfurtana.

10. ἠδύναντο.] ἐδύναντο Aug. primus, Ald. P. Manut.

13. χώραν νενομίσθαι.] χώραν ἔχειν καὶ νενομίσθαι Paris. septimus, Bauaricus, Aldus, Felic. P. Manut. ed. Wolf. sed vulgatam dat appendix Francf. orta lectio e duabus, quae fuerunt in libris, aliis ἔχειν, aliis νενομίσθαι dantibus. Etiam Ald. Taylori et Harl. ἔχειν καὶ omittunt.

14. τιμὴν.] τὴν τιμὴν appendix Francfurt. Ald. Taylor.

16. ἐβέλοντο.] ἠβέλοντο Aug. primus.

17. ταῦτα πάνθ'.] πάντα ταῦθ' Aug. primus et Harley.

19. ἀν.] ἀδ' Bauar.

Ibid. ἐβέλετο δήπου θηβαίοις Aldina Taylori.

20. Κορώνειαν.] post hanc vocem inserit Harley. λαβεῖν ἐπιθυμεῖν, μὴ δύνασθαι δὲ.

22. ἔμελλεν.] ἔμελεν Parisinus tertius, codex Obsopoei, Aug. primus, Felic. P. Manut. ed. Wolfii. ἔμελων (sic) dat Aldus, quod in Weimarano corrigitur ἔμελεν. Obsopoeus ex Aldino suo affert ἔμελλεν. quod

ipſe corrigit ἔμελεν e ſuo Pannonico. Idem facit Wolf. Vulgata eſt in Bauarico et Aug. tertio.

62. 22. τὸ abeſt ab Aug. primo, Aldino, et P. Manutio; it. ed. Wolfii, ſed habet app. Francfurtana.

23. ἐβέλετο.] ἠβέλετο Aug. primus. ſic 26. pro ἐβέλοντο eſt in app. Francf. et in Ald. Tayl. et in Harley. ἠβ.

24. αὐτὸν.] αὑτὸν cum leui Ald. P. Manut. ἑαυτὸν Parr. ſec. tert. quintus. Augg. ſec. et tertius. appendix Francfurt.

25. ἑαυτῷ.] αὑτῷ appendix Francfurt. et Harl.

27. τὸν. abeſt a Bauarico.

Ibid. γενέσθαι.] γίγνεσθαι Parr. ſeptimus et octauus, Aug. primus, Bauar.

Ibid. πάντα γὰρ ταῦτα.] ταῦτα γὰρ πάντα Aug. pr. et Harley. Solum ταῦτα γὰρ ſine πάντα dat app. Francfurt.

63. 2. ἰδίων ἕνεκα ἕκαστον εὑρήσετε εἰς τὰ πολλὰ προηγμένον.] ἰδίων ἕνεχ' εὑρήσετε ἕκαστον πολλὰ προηγμ. (ſine εἰς τὰ) Aug. primus, Harley. appendix Francf. etiam ab aliis abeſt τὰ, vt a Parr. ſecundo, quinto, octauo, Bauar. Augg. ſecundo et tertio.

4. μὲν τοίνυν.] μέντοι Bau.

5. ἡμῖν.] ὑμῖν Aug. primus. et ſtatim pro ἡμᾶς dat Aug. ſec. ὑμᾶς.

Ibid. τὰ δὲ κελευόμενα Ald. Tayl.

Ibid. ἄρα.] ἄρα codex Obſopoei.

8. ἔστ' ἔσαι.] ἢν ἔσαι Aug. primus. εἰ ἢν ἔσαι Ald. Tayl. et Harley.

9. καὶ τὰ δίκαια λέγειν.] malim ποιεῖν, aut καὶμὲ τὰ δίκαια λέγειν, vel καὶ τὰ δίκαια λέγειν ἐμέ. WOLF.

Ibid. τοῦτ' οἴμαι δεῖζειν.] in margine Bauarici ſic eſt. γρ. τοῦτο οἴμαι δεῖν ποιεῖν. et hoc dat quoque appendix Francfurt. et Aldina Tayl.

63. 10.

63. 10. Aut poſt verba πρὸς δὲ comma poni vult Wolf, aut ea verba plane deleri. voluit nimirum πρὸς tolli, et δὲ poſt τὰς poni. ſed prior ſententia potior eſt.

Ibid. ὑπομένειν.] ὑπομεῖναι Parr. ſecundus et quintus. Harl. Aldina Taylori. Augg. primus et ſecundus, codex Obſopoei, quod ille mollius putat eſſe.

11. ἐκεῖνα.] ἐκεῖνο appendix Francfurtana, et Aug. tertius e correctione, vetuſtior manus videtur vulgatam dediſſe.

12. ἐῶμεν ἔχειν.] inuertit appendix Francfurt.

15. τὰς deeſt Harl.

16. χειρονησιτῶν.] χειρονησιωτῶν Parr. quintus et ſeptimus, Bauar. appendix Francfurt. Ald. Tayl.

17. τῶν abeſt ab Aug. ſecundo.

18. κῶ] κῶν Parr. ſeptimus et octauus, Aug. primus, Pauar. et Harl.

21. τὸ ſecundum abeſt ab Augg. primo, ſecundo et tertio, Aldo, P. Manutio.

23. ἑτωσὶ.] ἕτως Bau. Aug. tertius. ἑτωσὶν Aug. ſecund.

Ibid. ἤδη abeſt ab Aug. primo, Parr. quinto et octauo et Harley. clauſula in Bauarico haec erat περὶ τῆς εἰρήνης ΗΗΠΙ (206.)

Ad Philippicam ſecundam.

66. 6. citat h. l. Stobaeus p. 270. 30.

11. καὶ τοιαῦτα.] praetuli ταῦτα.

23. f. μηδὲ περιϛήσεται. ſibi circumponat amplitudinem. ſeſe quaſi vallet ea opum magnitudine.

27. ἂν addidi.

67. 6. καὶ δι' ὧν.] dedi de meo ſenſu καὶ δι' ἃς. ſcil. λογισμὰς.

16. καὶ ἐ.] praetuli καὶ ἐχὶ, et verſu proximo εἶδε, vidit, perſpexit, pro vulgari οἶδε.

21. πρόεισθε.] praetuli πρόοισθε in optatiuo.

67. 26. malim ὅπερ καὶ συνέβη. id quod etiam euenit.

pen. ἑαυτῷ.] praetuli αὐτόν.

vlt. αὐτὸς.] ſuffeci αὐτὸς, meo iudicio.

68. 2. ταὐτὰ ὑπεληφώς.] ſubaudi περὶ αὐτῶν. nam alias leg. ſit ταὐτὰ ποιήσειν, aut ταὐτὰ γινώσκειν, ὑπεληφώς.

14. τότε.] praetuli τότων. huius vniuerſi generis, putá regum Macedonicorum, Philippi, Alexandri, et reliquorum cognatorum. et ſic quoque dat Harpocr. laudans h. l. v. Ἀλέξανδρος, vbi, qui fuerit, docet.

21. προγόνας.] ſcil. εὑρίσκει καὶ ἀκέσας. id quod e verſu 11. huc tacite eſt pertrahendum. comperit legens in annalibus, et accipit ab hominum fama.

23. ἰδίᾳ τὸ λυσιτελῶν.] probarem magis τὸ ἰδίᾳ λυσιτ. tranſpoſito articulo.

27. πρόσθετο.] praetuli πρόσθοιτο in optatiuo.

pen. καὶ τότε.] ſcil. ἤρεῖτο.

69. 2. malim ἐπὶ τῆς θαλάττης (in genitiuo) ob inſequens τῶν ἐμποριῶν. ſed video nunc in appendice Francfurtana hoc iam a neſcio quo occupatum.

7. δικαιοτέρας.] praetuli δικαιότερα. propterea quod Thebani aequiora poſſulent.

9. νῦν.] poſtquam Lacedaemoniis imperauit, vt Meſſeniam remittant. Citat hunc locum Hermog. p. 310. τὸ δ' αὖ κατὰ συγροφὴν σχήματος ἐν τούτῳ τῷ εἴδει παράδειγμα τόδε. ὁ γὰρ Μεσήνην — et Scholiaſtes Hermog. ad h. l. πολλὰ μὲν πράγματα ἔχει ἐνταῦθα, συνεσφιγμένα δὲ καὶ σύντομα, ὡς μὴ δοκεῖν εἶναι πολλά. rurſus Hermog. p. 366. μάλιστα δὲ τῆς ἰδέας ταύτης καὶ τὸ κατὰ συγροφὴν σχῆμα οἰκεῖον. δυνάμει γὰρ μεγάλη φύσει τε κέχρηται, καὶ φαίνεται χρώμενον. οἷον· ὁ γὰρ Μεσ. Vulgari λακεδαιμονίοις (in datiuo) praetuli λακεδαιμονίους (in accuſatiuo.)

69. 11. νομίζειν] dedi de meo νομίζων. Constructio nempe haec est: σκήψασθαι πεποιηκέναι νομίζων [id est διὰ τὸ νομίζειν] ταῦτα εἶναι δίκαια. qui praetendat se ista ideo fecisse, quod arbitratus esset aequa et iusta esse.

21. ἀλλὰ καί.] idem est ac si dixisset, ἀλλ' ἤδη καὶ ξένους — non parat facere, non minatur facturum — sed iam facit.

26. εἰδ' ἂν ἠγέμαν.] praetuli. εἰκ ἂν ἦν. Sententia haec est. Siue coactum et inuitum Philippum illud prius ais fecisse, vt scil. Thebanis Orchomenum et Coroneam condonaret, siue nunc de constantia et fide Thebanorum desperare: non potest exputari causa vlla probabilis, cur Thebanorum inimicos, Lacedaemonios atque Phocenses, odiis tam implacabilibus insectetur; id quod facit. Ergo neque olim coactus indulsit Thebanis, quae indulsit, neque nunc maleuolo erga eos est animo, suspectosue habet. Falsa ergo sunt ea, quae nostrates de Philippi cum Thebanis rationibus suspicantur et iactant.

70. 2. ὅτι vncis inclusi, quod e postremis literis voc. θεωρεῖν natum esse, vltro paret. πραγματεύεται idem est atque φωρᾶται πραγματευόμενος, vel δῆλός ἐστι πραγματευόμενος. deprehenditur, aut constat, si quis recte reputet, eum omnia machinari, quaecunque machinatur, in fraudem reip. συντάττειν de callidis, fraudulentis machinationibus vsurpatur, simili ducto de opere tessellato, vermiculato, musiuo, vbi tessulae innumerae et multifariae multifariam sunt arte mirifica compositae.

6. ὑπειλήφειν.] de meo dedi ὑπειλήφως. quia sibi persuasit.

8. num ἔχων χρήτας. aut ἔχει καὶ χρήτας. quas vrbes et quos locos, per vim et nefas vobis ereptos, tenet, iisque contra vos vtitur.

10. malim πρόοιτο in optatiuo.

70. 14. *νομίζοι.*] correxi *νομίζει.* nam *ἄν* neque ad iſtud, neque ad hoc refertur, ſed ad *μισεῖν.* exiſtimat, vos, ſe ſi exoſi ſitis, meritum odiſſe.

15. *πρότερον.*] praetuli *πρότερος.*

16. citat h. l. Minucianus *περὶ ἐπιχειρημάτων.* p. 146. de enthymemate *ἀπ' αἰτίας.* vbi ſic ait. *σύνοιδεν ἑαυτῷ Φίλιππος πολλὰ ἠδικηκότι, καὶ διὰ τοῦτο μισοῦντας ὑμᾶς ἑαυτὸν, καὶ, εἰ καιρὸς λάβοισθε, τιμωρησομένους. διὰ ταῦτ' ἐγρήγορεν, ἐφέστηκεν ἐπὶ τῇ πόλει.* Sic ille, vt apparet, l. h. diſtinguebat. ſed rectius in libris noſtris diſtinctus cernitur. in *ἐφέστηκεν* ſubauditur *τοῖς πράγμασιν*, aut *τοῖς κατὰ τῆς πόλεως καιροῖς*, aut *ταῖς κατὰ τῆς πόλεως ἀφορμαῖς*, aut ſimile quid. *ἐπὶ τῇ πόλει θεραπεύει.* alios colit, ambit, promeretur, officiis ſibi obſtringit, quo reip. noſtrae noceant.

18. *ταῦτα.*] praetuli *ταὐτὰ*, et mox *τούτοις*, pro *τούτῳ.*

26. *εἴ τις λέγει.*] correxi *εἴ τις τι λέγοι.* in optatiuo. ſi quid quisquam dixiſſet.

27. citat h. l. Harpocrat. v. *Ἀνθεμοῦς.*

71. 1. *ὑμᾶς.*] quamquam alias de hac, quae eſt perpetua, pronominum primae et ſecundae perſonae in plur. permutatione tacere ſoleo, quod putidum et taedii plenum foret de eodem tribus quibusque verbis interiectis admonere, hic tamen facere non poſſum, quin admoneam, a me *ἡμᾶς* hic praelatum eſſe. id quod factu erat neceſſarium. non enim hic alloquitur Athenienſes Demoſthenes, ſed Meſſenios, referens in Athenienſium concione particulam alicuius orationis, quam ad Meſſenios a ſe ait habitam eſſe. Ad eos itaque de Athenienſibus praedicans, inconſentaneum ſit *vos* vſurpare; vbi res *nos* requirit.

3. *ἄρα προσδοκᾷν.*] ſubaudi *οἴεσθε.* e p. 70. 24.

71. 9.

71. 9. *αὐτὰς λίαν.*] malim *αἰ* interponi. duo vocabula *λίαν ὁμιλίαι* pro vno copulato per ſignum *ὑφ' ἓν* dictum accipienda ſunt.

12. *δεκαδαρχίαν.*] alii *δεκαρχίαν* dant, et neſcio an analogiae conuenientius. citans h. l. Harpocratio reprehendit oratorem de memoriae lapſu, affirmans *τετραρχίαν* eſſe exarandum. Poteſt fieri, vt criminatio haec librarios magis percellat. Finge Δαρχίαν exaratum eſſe. rectiſſime legatur id *τετραρχίαν*. neque culpa penes oratorem fuit, ſi poſteri in more veterum numeros ſcribendi interpretando errarunt. ſed rurſus pro vulgata dici poſſunt haec. Theſſaliam iam dudum ante Philippum in quatuor principatus diuiſam fuiſſe. Nil ergo Philippus in forma Theſſaliae regundae nouauit vetuſtam reſtituens. ſed nouaſſe dicitur, et vetuſta quidem multo iniquiorem formam commentus.

18. aliis in libris eſt *ἀπεύξασθε*. num ita dedit orator *ἀπεύξαισθ' ἄν*, (in optatiuo) *εἰ ἐσωφρονεῖτε*. ſi ſapiatis, ſitis abominaturi.

19. citat h. l. Stobaeus p. 244. 10.

22. citat Pollux 2. 121. v. *χειροποίητος*. Imitatus eſt h. l. Philoſtratus p. 282. 26.

23. *ἓν δέ τι.*] Ariſtides de D. C. p. 188. *σεμνότητα δὲ ἔχει, ὅταν μὴ εὐθὺς ἐπιτρέχῃς τῷ εἰσαγομένῳ, ἀλλὰ προλαμβάνῃς τοὺς δυνάμεις αὐτῷ, καὶ προαναφωνῇς τὸν λόγον. ἓν δέ τι κοινὸν — καὶ οὐκ εὐθὺς ἐπήγαγε καὶ εἶπεν· ἀπιστίαν· ἀλλὰ προλαβὼν τέτῳ τοὺς δυνάμεις, καὶ ἐναρτήσας* [num *ἐναρθρίσας*] *ἃ πᾶσι μέν ἐστιν ἀγαθὸν — καὶ ἄλλη ἐπανάληψις· τί ἔν ἐστι τοῦτο; εἶτα τὸ εἰσαγόμενον. ἀπιστία.* Harpocration in v. *ἀπιστεῖν* num ad h. l. reſpexerit, in dubio relinquam.

pen. Stobaeus ſic recitat *ἀδὲν μὴ δεινὸν πάθητε*. vnde ſuſpiceris leg. eſſe *ἀ δέος, μὴ δεινὸν πάθητε*. verendum non eſt, ne malum accipiatis. verum ſic potius videtur emendandum eſſe. *ἀδὲν δεινὸν*, (nil eſt verendum)

rendum) μή τι πάθητε. facile τι in concurſu cum π potuit excidere, id quod ſaepiſſime factum obſeruaui.

72. 1. idem eſt ac ſi dixiſſet, καὶ αὐτοὺς τοὺς προσηγορίας. aut ſic; ὃ μόνον τοὺς γνώμας, ἀλλὰ καὶ τοὺς προσηγορίας.

3. ὃ φυλάξεσθ' ὅπως ἔφην μὴ.] transpoſui verba ſic. ὃ φυλάξεσθ', ἔφην, ὅπως μή.

6. πολλὰς ἑτέρας.] addi velim τοιούτους. aliasque multas eiusmodi orationes, ſeu cohortationes. καὶ poſterius addidi.

7. πρέσβεων.] malim συμπρέσβεων. a collegis huius meae in Meſſeniam legationis. Ad καὶ πάλιν ὕστερον ſubaudi ἀπόντος ἐμοῦ, me abſente, cum rurſus illinc diſceſſiſſem.

12. αὐτοὶ addidi, item εἰ ex indice Morellianae adſciui. contra ὡς, quod in vulgatis verſu 14. pone περισοχίζεσθε legitur, ibique numero tertium eſt, ex auctoritate Wolfii omiſi.

14. περιτεσχίζεσθε.] praetuli περισοχίζεσθε. v. p. 43. 1. vulgata videtur e gemina lectione, olim in libris demoſthenicis verſata, nata eſſe, ex altera περισοχίζεσθε, quam probaui, et altera ἐπιτεσχίζεσθε, quam in Aug. ſecundo ſolo reperi. quarum illa ſignificat, committitis, vt velut indagine claudamini; haec patimini vobis arces imponi, quae vos in officio contineant.

15. ποιῆσαι.] praetuli ποιεῖν.

Ibid. πάντα ταῦθ' ὑπομείναντες.] id eſt πεάξαντες παρ' ἃ λογισμῷ βέλτιστα ὁρᾶτε. aut πάντα ὅσα οἱ ἄλλοι δεινὰ ὑπέμειναν ὑπὸ Φιλίππου.

22. τὸς ἐνεγκόντας.] ſignificat legatos Athenienſium, prima legatione ad Philippum functos conſtituendae pacis ergo.

72. 27.

72. 27. *ἑτέρας.*] ſocios legationis poſterioris, cui Demoſthenes ipſe interfuit, illuc miſſae, vt a Philippo iusiurandum de pace ſeruanda exigeret.

73. 5. *ὅπερ.*] praetuli *ἅπερ.*

10. *μνημονεύετε· οἶδ' ὅτι.*] interpoſui *οὖ* de meo.

13. *πρὸς τὰς ἐλπίδας.*] accipio pro *πρὸς τὸ χρηστὰς εἶναι τὰς ἐλπίδας.* ad bene ſperandum, vt poſteris quoque bonae ſpei nonnihil ſupereſſet. quamquam vtique planius foret, ſi ſic dediſſet. Ironica eſt dictio.

18. *ἐμαυτῷ μὲν ἐξ ἴσου λόγον παρ' ὑμῶν ποιήσω.*] quid haec verba ſignificare poſſint aliud, meditans haud reperio, quam hoc: nullum aliud inde referam emolumentum, quam vt mihi liceat vobiscum in concione libere agere; in quo nihil amplum atque ſplendidum adeptus fuero; licet enim hoc ciui cuique Athenienſi perinde facere. non meliore loco ſic ero, quam infimus quisque veſtrorum ciuium.

20. *κενὴν.*] praetuli *καινὴν.*

23. *τὰ γὰρ πράγματα ὁρῶ προβαίνοντα.*] praetuli *τὸ γὰρ πρᾶγμα ὁρῶ προβαῖνον.* nam video rem gliſcere, ſerpere, increbreſcere. ſtudium puta noſtratium erga Philippum, et contentionem largitionesque eius merendi, patriaeque fortunas ei vendendi.

pen. *πάντα.*] praetuli *πάντες.* Sed omnes cernatis, hanc fabam in vos cudi.

74. 12. *μήτε περὶ.*] praetuli *μηκέτι περὶ.*

17. *νῦν* de meo addidi.

22. *δι' ὃν τότε πρότερον τῆς εἰρήνης.*] expunxi *πρότερον.* quod aut e ſcholio vocabuli *τότε* natum eſt, aut e gemina lectione ſuperfuit, aliis libris *τότε*, aliis *πρότερον* dantibus.

24. voc. *μάλιστα* malim pone *ἀκριβῶς* poni, vt ſit, *ὡς δ' ἂν ἐξετασθείη ἀκριβῶς*, vt autem ad viuum reſecetur, et perſentiſcatur penitius, *μάλιστα μὴ γέ-*

ναιτο, ὦ θεοὶ, o dii, ante alia omnia nolite committere, vel, id vero omnium minime fiat.

74. vlt. malim τῆς πάντων ζημίας.

Varietas lectionis ad Philippicam ſecundam.

64. Argum. v. 3. πάνυ πιστεύειν.] πάνυ τι πιστεύειν Bau.

5. εἰς πόλεμον.] πρὸς πόλεμον. Pariſinus quintus, codex Obſopoei. Gonu. Ald. Taylori.

6. τὸν Φίλιππον.] γρ. μακεδόνα. Ald. Leſſing.

Ibid. καὶ τοῦτο αὐτῷ καταμαρτυρῶντος πρᾴξεων φησὶν.] Haud dubie etiam contra codicum conſenſum leg. eſt καὶ τῶν αὐτῷ καταμαρτυρεῖν τὰς πρᾴξεις φησὶν. WOLF. καταμαρτυρῶντος πρᾴξιν Gonuill. Appendix Francfurt. πρᾴξεων et πρᾴττειν dat.

8. πρὸς τινας πρέσβεις καὶ περὶ τινων ἅπασιν Bau. reliquis deficientibus.

9. ὁπότε.] ὅθι ποτὲ appendix Francfurt. ὅπως Ald. Leſſing.

10. περὶ.] παρὰ Parr. ſecundus et ſeptimus, Auguſt. ſecundus, codex Obſopoei.

15. ἐπαγγελλόμενον.] ἐπαγγελλάμενον Parr. ſecundus et quintus, et Wolf id praefert.

16. ψευδόμενον.] ψευσάμενον Pariſ. ſec. ἐᾶν γὰρ ὑπεσχῆσθαι Aldina Taylori. Nam Aldus dedit ἐᾶν γὰρ ὑπισχνεῖσθαι.

Ibid. ὑπισχνεῖσθαι.] ὑπεσχῆσθαι Parr. ſecundus, quintus, ſeptimus, codex Obſopoei, et id praefert Wolf. vulgatam dat Gonuill.

17. τέτων.] τούτῳ Aug ſecundus.

pen. et vlt. et p. 65. 1. his tribus verſibus exarata deſiderari in antiquo exemplo annotauerat Aldina Taylori. et abſunt etiam a Gonu.

21. εὖνους τίς ἐστι Gonuill. Aldina Taylori.

64. 23.

64. 23. καὶ τῆς πρὸς Gonu. post καὶ πρὸς τὰς πόλεις addit emendator Lessingianus πρὸς μὲν τὰς πόλεις.

65. 2. post ν. Φίλιππον addit emendator Lessing. ὅτι.

4. ἐνέγραψεν.] ἀνέγραψεν Gonu.

5. πρεσβειῶν.] πρέσβεων Parr. secundus, tertius, quintus, septimus. Gonuill.

8. σώσει.] δώσει Gonuill.

Ibid. θηβαίων.] ἀθηναίων Bauar.

Ibid. καταλύσει.] καταστήσει Bau. Aug. secundus.

11. δίκαιον.] καλὸν Gonuill.

12. τὸς ἀπατήσαντας.] καὶ τὸς ἀπ. appendix Francfurt.

13. ἀνήξαντας Gonu.

15. τὴν καθ' αὑτόν.] praepositio abest a Parr. tertio, quinto et septimo. κατηγορίαν περὶ τῆς παρεσπρεσβείας Aldina Taylori.

pen. προδιαβάλλων.] προδιαβαλὼν Bauar.

vlt. πρὸς.] εἰς Aug. sec.

Ibid. τὸς deest Gonuill.

Oratio ipsa.

ad initium huius orationis adscriptum est in Aldina Taylori ἐν παλαιῷ ἐστὶ Φιλιππικὸς τρίτος.

65. 1. ἄνδρες deest Harl.

3. εἰρήνην ἀεὶ, τὸς.] εἰρήνην, ἀεὶ τὸς Paris. quintus, et Harris. totum discrimen versatur in positu commatis.

Ibid. ἡμῶν.] ὑμῶν P. Manut. Augg. secundus et tertius, a prima manu. sed corrector vulgatam dedit. vtramque Bauaricus, vulgatam infra, alterum supra.

5. τὰ deest Harley.

pen. γιγνόμενον.] γενόμενον appendix Francfurt. Aldina Taylori.

vlt. οὕνεκα.] ἕνεκα Harris. Harl.

66. 1.

66. 1. τῦτο.] τῦτ' Harley.

Ibid. προηγμένα est etiam in texto Aug. tertii, sed superscriptum προελθόντα, dubium, sitne ea varians lectio, an scholium.

Ibid. τὰ abest ab ed. P. Manutii.

3. ἐξελέγχῃ.] ἐλέγξῃ Parr. quintus et octauus. ἐξελέγξει Aug. primus. ἐξελέγξῃ farrago Wolfiana, appendix Francfurtana. ἐξελέγχῃ dant Bauaricus et Aug. tertius, sed ambo cum ξ super χ scripto. ἐλέγξῃ φίλαπτον ἀμαρτάνοντα καὶ Harrif.

Ibid. ὑμᾶς.] ἡμᾶς Parif. quintus; Aug. tertius.

6. πάντας.] πάντες Augg. primus et tertius.

Ibid. ἄνδρες deest Harley.

9. οἱ παριόντες, τῦτων μὲν ἀφέξαμεν καὶ γραφέων.] tricatur hic Wolf circa interpunctionem; cuius eo redit sententia, vt, aut seruata vulgari ratione distinguendi, legatur περὶ τῦτων μὲν — aut, repudiato illo περὶ, comma post ἀφέξαμεν ponatur; quo pacto participium ὀκνοῦντες cohaereat cum γραφέων. vid. farrag. Wolf.

10. ἡμᾶς.] ὑμᾶς Parr. quintus et septimus, Aug. primus, Bauar. Aldus.

11. δὲ.] δὴ Aldina Taylori.

Ibid. ὡς δεινὰ καὶ χαλεπὰ.] ὡς χαλεπὰ καὶ δεινὰ Harley.

11. καὶ τοιαῦτα.] ταῦτα (sine copula) Bauar. Aug. secundus, Aldina Taylori, appendix Francfurt. solum τοιαῦτα, sine copula, dat margo Bauarici cum γρ.

12. ὑμεῖς.] ἡμεῖς cum superscripto ὑ Bauar.

13. εἴπητε Harl.

Ibid. συνίητε.] συνείητε Aug. primus.

14. παρεσκεύασθε.] παρασκεύασθε Harrif.

Ibid. κωλύσαιτ'.] κωλύσετ' Aug. primus. κωλύσητε Harrif. Harl.

15. ἐφ' ὧν.] ἀφ' ὧν Aug. tertius.

66. 17.

66. 17. εἰκὸς.] Sic etiam Bauar. sed super ο est ω superscriptum, quo videtur librarius indicare voluisse, in aliis libris ferri εἰκότως, quod equidem haud spernam.

18. ἔχειν.] Lambinus in indice, siue Morellus is est, ἔχει suadet, si insequentes nominatiui seruentur; sin minus, illos esse cum accusatiuis mutandos, vt sit τὰς πράξεις et τὸς λόγους.

19. ὑμῖν.] ἡμῖν Aug. tertius et Bauaricus, et sic statim idem.

20. ὑμῖν abest ab Aug. secundo et appendice Francfurtana.

21. ἀδεὶς.] ἀδὲ εἷς Francf. appendix.

22. ἐπανορθωθήσετε.] vitium hoc typographicum est ex Aldina propagatum. quod Obsopoeus é coniectura, vt videtur, corrigit ἐπανορθωθήσεται. et sic est in ed. Felic. et P. Manutii, et Aug. secundo, in Bauarico, aliisque. Manauit hoc vitium, aut e more librariorum graecorum, ε et αι promiscue habendi, aut supereſt ex alia quapiam vetusta huius loci lectione, quam in Aug. tertio reperi ἐπανορθώσητε. index Lambini aut ἐπανορθώσετε aut ἐπανορθωθήσεται proponit.

23. πάντας.] πάντως Parr. quintus, septimus et octauus.

25. ὅσπερ.] sic etiam in Aug. tertio dedit antiqua manus, quod noua correxit ὥσπερ, vt est etiam in Harley.

Ibid. πρότερον.] καὶ πρότερον appendix Francfurtana.

Ibid. βουλεύσασθαι.] βουλεύεσθαι Aug. primus. Harris. Harl. appendix Francfurt. Aldina Taylori. vulgatam infra dant, supra βουλεύεσθαι (in futuro) Bauaricus, et Aug. tertius. In quibusdam codd. esse συμβουλεύσασθαι admonet app. Francf.

26. καὶ τοῖς λέγουσιν.] haec verba absunt ab Harris.

66. 27.

66. 27. σώσοντ'.] σώζοντ' ἂν Aug. tertius. σώσοντα ἂν Aug. primus.

pen. ῥαιῶν.] ῥαιδίων appendix Francfurtana. ῥαιδίων καὶ ἡδίων (sic) Aldina Taylori.

Ibid. τῶν secundum abest ab editione P. Manutii, append. Francfurt. et Harris.

vlt. ἂν abest a Bauarico.

67. 2. ὑμᾶς.] ἡμᾶς Par. quintus, et Harris. ὑμῖν Ald. Taylori.

Ibid. πάντα ταῦτα.] ταῦτα πάντα Aug. primus, appendix Francfurtana et Harley.

5. μοι.] ἐμοὶ Aug. primus, appendix Francfurtana, Harley.

7. δοκῶ.] προσδοκῶ cum dedisset prima manus in Aug. tertio, secunda praepositionem cancellauit.

8. ἐὰν.] ἂν Harris. Harley.

11. πρῶτον μετὰ.] πρῶτον μὲν μετὰ Aug. tertius.

14. ὅτι.] διότι appendix Francfurtana.

15. ἑαυτῷ.] αὐτῷ (sic) Harley.

16. ἃ πρὸς.] ἀχὶ πρὸς Aug. secundus, Aldina Taylori.

17. οἷδε.] εἶδε Parr. secundus et septimus. Aug. secundus. Bauaricus. ἴδε Aug. primus, quod eodem redit.

18. τοῖς ἡμετέροις ἤθεσιν.] τοῖς ἤθεσι τοῖς ἡμετέροις Aug. primus et Harl. τοῖς ἤθεσιν ἡμετέροις οὖσιν ἂν ἐνδείξαιτο appendix Francfurt.

19. ποιήσειεν.] ποιήσαιτο appendix Francfurtana. Aldina Taylori.

20. ὠφελείας.] σωτηρίας Aug. tertius, sed corrector vulgatam adscripsit cum γρ.

21. πρόεσθε.] πρόοισθε Bauar. appendix Francfurtana, Harl. πρόεσθε Aug. tertius, a prima manu, sed corrector post ο iota interposuit. προῖσθε Ald. Tayl.

67. 24.

67. 24. ἐναν[ιώσασθε.] ἐναν[ιώσεσθαι Aug. tertius, quod idem reuera eſt cum vulgata. ἐναντιωθήσεσθε dat appendix Francfurtana.

Ibid. τοιοῦτον.] τοιοῦτο Aug. primus, tametſi inſequente vocali, vt contra ſaepe τοιοῦτον inſequente conſona.

26. ἀντὶ τῶν ἑαυτοῖς.] ἀντὶ τῶν αὐτοῖς Ald. Tayl. Aug. primus. ἀπὸ τῶν index Aldi, ἀπὸ τῶν ἑαυτοῖς index P. Manutii.

pen. ἑαυτῷ.] αὐτὸν Parr. ſecundus, quintus, ſeptimus. Aug. primus, codex Obſopoei, ed. P. Manutii, cuius index vulgatam exhibet. ed. Wolfii. ſed appendix Francfurt. vulgatam dat. Pari modo Bauarici textum vulgatam dat, margo γρ. καὶ αὐτὸν. id eſt *ſcribitur etiam* αὐτὸν. Idem reperi in Aug. tertio quoque.

vlt. συγρατεύσειν.] συγρατεύειν (in praeſenti) Aug. primus. Harley.

68. 1. κελεύῃ.] ſic etiam Aug. tertius e correctione. prima manus aliud neſcio quid, f. κελεύει vel κελεύοι, dederat.

Ibid. μεσσηνίοις.] vocabulum hoc in Aug. tertio h. l. et deinceps, per ſimplex ſigma, ſed et geminum reperi exaratum. ſimplex σ. exhibet etiam Harley.

3. ὑμῶν.] ἡμῶν Aug. tertius.

4. ἁπάντων.] ita et Harriſ. πάντων dat ed. Wolfii.

6. ἀνταλλάξασθαι.] ἀνταλλάξεσθαι Aldus, quod cum vulgata mutari vult Obſopoeus.

7. καὶ μὴν ταῦτ' editio Wolfii dat, neſcio vnde arreptum μὴν intrudens, quod nusquam in libris reperi, et Harriſ. quoque et Harley. deeſt.

8. ὑμῶν.] ἡμῶν Aug. tertius.

11. ὑμετέρους.] ἡμετέρους Pariſ. quintus, Aug. tertius.

12. λοιπῶν.] ἄλλων Pariſ. ſeptimus. Bauaricus, cuius margo vulgatam dat cum γρ.

68. 14.

68. 14. τῆτον.] τοιῆτον Aug. tertius.

Ibid. τότε.] τότων Augg. primus, ſecundus, tertius. Bauar. Aldus, P. Manut.

15. πόλιν.] χώραν Pariſ. ſeptimus, Aug. ſecundus, in texto Bauarici, ſed in margine eſt vulgata.

16. ἐκλιπεῖν.] ἐκλείπειν Aug. primus.

18. αἰεὶ deeſt Harley.

Ibid. εἰπεῖν ἀδεὶς.] ἀδεὶς εἰπεῖν Aug. primus, Aldina Taylori, et Harl. ἀδ' εἰς εἰπεῖν Harriſ.

19. ἔστι γὰρ.] ἔστι μὲν γὰρ Harriſ.

20. ἐκείνων.] κείνων Aug. ſec. μείζονα et εἶπη dat Aldina Taylori.

24. ἀγαπήσοντας.] [ἀγαπήσαντας appendix Francfurtana, Harl.

Ibid. τοῖς ἕλλησι.] τὰς ἕλληνας appendix Francfurtana.

25. σκεψομένας.] σκεψαμένας app. Francfurt. Harley.

26. αἱρήσεσθαι eſt in Aug. tertio a correctore. nam prima manus neſcio quid aliud dederat.

Ibid. ἐκείνοις.] ἐκείνης Harley.

27. πρόσθετο.] πρόσθοιτο Aug. tertius, Pariſ. quintus et octauus.

pen. ὑμῶν.] ἡμῶν Aug. ſecundus.

vlt. αἱρεῖται.] Sic eſt in Aug. tertio e correctione. videtur primitus fuiſſe αἱρέτο. (Sic)

Ibid. ὁρᾷ.] ὁρᾶν Bauar. ὁρῶ Aldina Taylori.

69. 1. ἐνέσας.] pro hoc compoſito mauult Wolf. in annotatt. et in farragine ſimplex ἕσας, aut παρέσας, aut denique ſic legi locum hunc. ὁρᾷ πλείας αὐτὰς, ἢ ὑμᾶς, ἔχοντας.

Ibid. τὸν.] τὴν Harl.

2. εὕρηκε.] ἥρηται Pariſ. octauus, app. Francfurt.

Ibid. τῇ θαλάττῃ.] τῆς θαλάττης appendix Francfurtana, Laudianus.

69. 5.

69. 5. εἴποι.] εἴπῃ Aug. tertius.

Ibid. ἂν abeſt ab Aug. primo.

6. ἔπραττεν Harl.

7. δικαιοτέρως.] δικαιότερα appendix Francfurtana. Aldina Tayl. Pariſſ. quintus, ſeptimus et octauus, codex Obſopoei, Bauaricus, Aug. primus. Harriſon. Harley. et ſic quoque coniecit Wolf. Auguſtanus ſecundus vulgatam dat, ſed hoc verborum ordine. δικαιοτέρως τὰς ὑμβάσεις ἢ ὑμᾶς ἀξιῶν.

Ibid. ὑμᾶς.] ita et Harl. ſed edit. Wolf. ἡμᾶς.

8. τῶν λόγων πάντων.] πάντων τῶν λόγων Augg. primus et ſecundus, Harriſ. Harley.

9. μεσσήνην.] μεσίνην Aug. tertius. μεσήνην Harl.

Ibid. λακεδαιμονίοις.] λακεδαιμονίως Aldina Taylori, appendix Francfurtana, Pariſſ. ſecundus, quintus et octauus, Aug. primus, Bauaricus e correctione. et hoc mauult Wolf quoque. vulgata eſt apud Hermog. p. 310. et p. 366.

12. σκήψαιτο.] σκέψαιτο app. Francfurt.

13. ἐσθ'.] ἔστιν Harriſ.

14. τῶν ſecundum abeſt ab app. Francfurt.

16. τὰς abeſt a Pariſſ. ſecundo, tertio, quinto et octauo, Augg. primo et tertio, et Harley.

17. λογοποιῶσί τινες περιόντες.] λογοποιῶσι περιιόντες τινὲς Augg. primus et ſecundus. περιόντες Bauar. ſolito errore. περιόντες τινὲς dant Harriſ. et Harl.

18. τειχιεῖ] τειχίζει codex Obſopoei, appendix Francfurtana.

19. τοῖς abeſt ab Aug. tertio, et appendice Francfurt. item Harriſ.

20. συναμβάλλειν] συμβάλλειν Aug. primus, Aldina Taylori, appendix Francfurt. Harriſ. in margine Aug. tertii γρ. εἰσβάλλειν.

21. καὶ primum abeſt a Pariſſ. ſecundo et tertio, pro εἰσπέμπει Harriſ. dat ſimplex πέμπει.

69. 23. ἕν abeſt a Pariſſ. ſecundo et tertio. Auguſtano tertio adſcriptum eſt a noua manu.

26. ἐδ' ἂν ἡγεμαι φίλιππον] ἡγεμαι ἐκ ἂν φίλιππον Bau. ſed vulgata eſt in margine.

27. βιασθεὶς] ἀναγκασθεὶς Aldina Taylori.

70. 2. ἄν τις] ἄ τις Pariſ. tertius, index P. Manutii. Aldina prior. τις in codice Obſopoei fuit, et eſt in Aldina poſteriore, nec non in Felicianea. Wolf quoque pro ἄ cenſet ἄν leg. eſſe, et ſic conſtituit. ἐκ πάντων δὲ, ἄντις ὀρθῶς θεωροίη, δῆλον ὅτι — et ita fere Harriſ. et Harl. niſi quod δῆλον omittunt. Feliciani tamen lectionem ferri poſſe putat, ſi ὀρθῶς deleatur.

Ibid. θεωροίη] θεωρῇ Aug. primus. θεωροῖ (cum η ſuperſcripto) Bauaricus. θεωροῖ ſimplex Aug. ſecundus, Aldina Taylori.

Ibid. ὅτι abeſt a Pariſino tertio, ab Augg. ſecundo et tertio, (ſed in hoc a noua manu eſt adſcriptum.) ab Aldina, ab indice P. Manutii, ab appendice Francfurtan.

3. συντάττων.] συντάσσων Bauaricus. ſed haec rarius annotabo. vix enim commemoratione digna ſunt.

6. ὑμᾶς.] ἡμᾶς Pariſ. octauus, et Harley.

8. ἡμετέροις.] ὑμετέροις Pariſſ. quintus et octauus, Aug. primus, Harriſ. Harley.

Ibid. χρῆσθαι] χρήσασθαι Bauar. Aldina Tayl.

Ibid. πάντα deeſt Harriſ.

10. προεῖτο Aldina Taylori.

11. ἡγοῖτο] ἡγεῖτο Aug. primus, Aldus, Felic. P. Manutius. app. Francfurt. Harriſ. In Aug. tertio corrector dedit vulgatam, prima manus ἡγεῖτο dediſſe videtur.

Ibid. ἀμφότερα] ſic leg. eſſe admonet Obſopoeus, non docens ille, quid in ſuo Aldino repererit. in meo quidem eſt vulgata.

Ibid. ἑαυτὸν] αὑτὸν Harriſ.

70. 11. ὑμῖν] ἡμῖν Pariſſ. tertius, quintus et octauus, item Aldus et Harley.

12. ὑμᾶς] ἡμᾶς Pariſſ. quintus et octauus, et Harley.

13. δ' ὑμᾶς] γ' ὑμᾶς P. Manut.

Ibid. ἂν abeſt ab Aug. primo.

14. νομίζοι] νομίζει appendix Francfurt.

Ibid. τι abeſt ab Aug. ſecundo, et κακὸν ab Aldina Taylori et append. Francfurt. et Harriſon.

15. ἂν] ita et Harley. ἐὰν καιρὸν ed. Wolf.

Ibid. λάβητε] λάβοιτε Bauar.

Ibid. πρότερον] πρότερος Pariſ. ſeptimus, Bauar. Aug. tertius. In Auguſtano ſecundo quoque idem eſt, ſed poſt ποιήσας. item in codice Obſopoei. Auguſtanus primus dat πρότερον, ſed poſt ποιήσας item. In appendice Francf. eſt πρότερον, ſed poſt ποιήσας. item in Aldina Taylori, nec non in Harriſ. et Harley.

17. πελοποννησίων] πελοποννησίων Bauar. Aldus, P. Manut. aliique codices. mirifica inconſtantia codicum in hoc vocabulo. Ego vbique ν geminaui, conſtantiae ergo. et nunquam poſthac commemorabo.

18. ταῦτα.] ταὐτὰ Bauar. Aug. ſecundus.

Ibid. βελομένης] βελευομένης Pariſinus quintus, Aug. primus et tertius e correctione. (prima enim manus vulgatam dederat) item Harley.

Ibid. τούτῳ] τούτοις Pariſſ. ſecundus, quintus, ſeptimus, octauus. Augg. primus, ſecundus et tertius, codex Obſopoei, et Bauaricus. ſed in eo vulgata eſt ſuperſcripta. [Redit τούτοις ad Thebanos, niſi placeat τούτῳ pro αὐτῷ. WOLF.] Idem in farragine. [Rectius Felicianus τὰς ταὐτὰ βελομένης τούτοις.] Etiam append. Francf. dat τούτοις, nec non Harriſ.

21. καίτοι σωφρονεῖσί γε καὶ μετρίως] καίτοι γε σωφρονοῦσι καὶ μετρίως appendix Francfurtana.

23. πρὸς abeſt a Bauarico.

70. 24. ἐστι καὶ πρὸς ὑμᾶς] καὶ πρὸς ὑμᾶς ἐστιν εἰρῆσθαι Augg. primus et secundus. Aldina Taylori, appendix Francfurtana. Harris. et Harley.

26. εἴ τις λέγει] εἴ τις λέγοι Bauaricus in texto, (sed margo dat εἴ τις τι λέγοι.) Pariss. septimus et octauus, Aug. secundus dant, vt textum Bauarici, item Ald. P. Manutius. In Aug. primo prima manus dedisse videtur vulgatam, sed corrector λέγοι dedit.

27. ἀνθεμοῦντα] nescio, quid sibi velit annotatio Weimarani, ἀνθεμοῦν πόλιν. forte scholium id est, ad hunc modum exarandum ἀνθεμοῦς πόλις.

Ibid. ἡφίει ἕ] ἀφίει ἕ Bauaricus, sed cum ἡ super prima litera verbi, et cum ἧς super articulo scripto. ἀφίει ἧς codex Obsopoei, Aug. secundus, Harrison. ed. P. Manut. appendix Francfurt. ἡφίει ἧς, item Felicianea:

vlt. δὲ.] τε P. Manut.

Ibid. ἀποίκους] γρ. ἐποίκους Pariss. secundus, tertius, septimus, octauus. index Aldi, ed. P. Manutii, sed eius index dat vulgatam. Bauaricus vtramque dat lectionem, ἐ infra, ἀ supra.

71. 1. ἐκβαλὼν] sic et Bau. textum, sed margo dat γρ. ἐκβάλλων, quod Taylor etiam in Harris. et Harley. reperit.

Ibid. ὑμᾶς.] ἡμᾶς Aug. primus. et sic Wolf. quoque suspicatus est leg. esse, atque in editione sua exhibuit, et ita etiam Harris. Vtramque lectionem dat Bauaricus, vulgatam infra, alteram supra.

Ibid. αὐτὸς] αὐτὲς Harris.

2. καρπῶσθαι] καρπώσασθαι appendix Francf.

4. οἴεσθε] οἴομαι appendix Francfurtana. οἴομαί γε Aldina Taylori. οἴεσθαι Harley.

Ibid. ὅμως deest Harris.

6. αὐσχρῶς] πικρῶς Pariss. quintus et septimus.

71. 9. αὗται] abeſt a Pariſſ. ſecundo et tertio, a Bauarico, et Aug. tertio. ſed in hoc a noua manu eſt ſuperſcriptum. abeſt item ab appendice Francfurtana, Aldina Taylori et Harriſ.

10. αὐτῶν] αὐτὲς Pariſſ. tertius et quintus. αὐτοῖς Aug. primus, P. Manut. appendix Francfurtana, Aldina Taylor.

Ibid. ἐξέβαλε] ἐξέβαλλε Aug. primus, appendix Francfurt. et Harley.

12. δεκαδαρχίαν] δεκαρχίαν Bauar. a prima manu, ſed corrector vulgatam repoſuit. Auguſt. ſecundus et tertius item dant δεκαρχίαν quatuor ſyllabis.

13. Πυλαίαν] Πύλαιαν Harriſ.

14. παραιρήσεσθαι] ſic eſt in texto Aug. tertii, ſed in marg. γρ. ἀφαιρήσεσθαι.

Ibid. ἐκ ἐσι] ἐκέτι Pariſ. octauus.

17. Φίλιππον] τὸν Φίλιππον Harriſ.

18. ἀπεύχεσθε] γρ. ἀπεύξεσθε Pariſſ. ſecundus, quintus, octauus. ἀπεύξασθε Augg. primus, ſecundus, tertius, ſed in hoc ſic, vt, cum vulgata in texto eſſet, ξα eſſet ſuper ſyllaba χε ſcriptum. Bauaricus item vtramque lectionem eodem ſitu exhibet, ſed in ξα infinitiuo, ἀπεύχεσθαι. pari modo codex Obſopoei dat ἀπεύξασθαι, et Aldina Taylori atque appendix Francfurtana ἀπεύξασθε, item Harriſon. et idem voluit Harley, quoque, e quo Taylor retulit ἀπεύξεσθε.

Ibid. ἂν φρονεῖτε Harley.

20. pone πόλεσι addit Harriſ. voc. μηχανήματα.

22. ἅπαντα abeſt a Pariſ. octauo.

25. ἐσὶν ἀγαθὸν] ἔς' ἀγαθὸν. Aug. primus.

27. ἐὰν] ἂν Harriſ. et Harl.

pen. ἄν abeſt ab Aug. primo, et Harley.

Ibid. σώζοιτε et πάθοιτε Harriſ. μὴ ante πάθητε delet Aldina Taylori.

72. 2. *βασιλεὺς γὰρ καὶ τύραννος ἅπας ἐχθρὸς ἐλευθερίᾳ, καὶ νόμοις ἐναντίος. οὐ φυλάξεσθε ὅπως, ἔφην, μή.*] *βασιλεὺς γὰρ ἅπας καὶ τύραννος ἐχθρὸς ἐλευθερίᾳ καὶ νόμοις. ἐναντίον ἔ φυλάξεσθ', ἔφην, ὅπως μὴ.* Sic ſcriptum atque diſtinctum dat h. l. Auguſt. primus, non male. Etiam Aldina Taylori, nec non Harriſ. et Harl. dant *βασιλεὺς γὰρ ἅπας καὶ τύραννος* et appendix Francfurt. dat *ἔφην* ante *ὅπως*, ſed huius loco dat *ὅπερ*. *ἔφην ὅπως* dant etiam Harriſ. et Harl. *ἐλευθερίας* Harriſ.

6. *λόγως παρὰ*] *λόγως καὶ παρὰ* Auguſt. primus, codex Obſopoei, qui lectionem hanc probat.

7. *καὶ* primum abeſt ab Harriſ.

8. *ἀνάσαντες* ab Aug. primo abeſt.

10. *ἐξὶν ἄτοπον*] *ἔξ' ἄτοπον*. Aug. primus.

12. *τί* abeſt ab Aug. primo, et Harriſ.

Ibid. *ἀλλ' ὑμεῖς οἱ καὶ συνιέντες αὐτοὶ, καὶ τῶν*] *ἀλλ' ὑμεῖς αὐτοὶ οἱ καὶ συνιέντες, καὶ τῶν* — Bauar. omiſſo *αὐτοὶ* inſequente. *ἀλλ' ὑμεῖς αὐτοὶ, οἱ καὶ συνιέντες αὐτοὶ, καὶ τῶν* Aug. ſecundus, Aldus, Felic. P. Manut. *ἀλλ' εἰ ὑμεῖς* index Lambini. appendix Francfurtana annotat, *αὐτοὶ*, quod in editione Wolfiana poſt *ὑμεῖς* ſtat, ab illo codice abeſſe, vnde depromtae ſunt lectiones illius appendicis. etiam in Aldina Taylori punctulis ſubnotatum erat, vt tollendum, aut deficiens. Etiam a Laudiano et Harl. abeſt *αὐτοί*.

14. *περιτειχίζεσθε*] *ἐπιτειχίζεσθε* Aug. ſecundus. *περισοιχίζεσθε* Pariſſ. quintus et octauus. Augg. primus et tertius, ſed hic e correctione. manus enim prima videtur vulgatam dediſſe. item liber Weimaranus, et ed. P. Manutii, nec non appendix Francfurtana, Harriſ. et Harley.

Ibid. *ὡς* tertium deletum it Wolf, vt e ſuperioribus per incuriam inculcatum, ſed Harriſ. illud *ὡς* habet.

72. 15. ποιῆσαι] ποιεῖν Pariſſ. ſecundus, quintus, ſeptimus. Augg. primus et tertius, ſed hic ο correctione, eraſa, vetuſtiore lectione, quae cum vulgata conſenſiſſe videtur. item ed. P. Manutii, appendix Francfurtana, Harriſ. et Harley. ποιῆσαι λήσεσθε Bauaricus in texto, ſed margo dat γρ. ποιεῖν λήσετε.

Ibid. ταῦτα abeſt ab ed. Felic. P. Manutii, appendice Francfurtana, et Harley. Aug. primus item omittit, ſic dans πάνθ' ὑπομείναντες.

18. ὑμῖν.] ἡμῖν Bau.

20. ἀποκρινάμενοι.] ἀποκρινόμενοι Aug. primus. Harley.

22. τὰς abeſt ab Aug. primo, Aldina Taylori et appendice Francfurtana.

23. ποιήσασθαι.] ποιῆσαι Aug. ſecundus et Bauaricus.

24. εὖ abeſt a Pariſ. octauo et Aug. ſecundo, item ab appendice Francfurtana et Harriſon.

25. ὅτι abeſt ab Aug. ſecundo.

27. τότε abeſt a Pariſino octauo et Harley.

Ibid. γ' abeſt ab Aug. ſecundo.

pen. τίνας deeſt Harriſ.

Ibid. τὰς, ἕτ' ἐγώ.] Wolf praecipit ſcribi τὰς λέγοντας, ὅτ' ἐγὼ — ſed hoc λέγοντας, quod ille hic ingerit, paulo poſt, commodiore loco, inſequitur p. 73. 3. natum hoc ex eo eſt, quod Wolf, iſta ſcribens, Aldinum librum coram oculis haberet, a quo λέγοντας l. c. abeſt. quo factum, vt in editione Wolfii quoque illud ibi deſideretur. Sed addidit emendator Leſſingianus Aldinae ſuae. Verum admonuit iam Obſopoeus, id ibi e ſuo codice addendum eſſe, et adſcriptum idem in Weimarano reperi e primo et tertio codice; habet item appendix Francfurtana.

Ibid. ὅτι ἐγώ εἰμι Harriſ.

73. 3. λέγοντας deeſt vtrique Aldinae. verum in exemplo meo prioris Aldinae neſcio qui ſedulus annotator hoc vocabulum adſcripſerat; exhibet etiam Harleyanus.

4. δύσκολος καὶ δύσροπος.] δύσποφος καὶ δύσκολος Aug. ſecundus.

5. ὅπερ.] ἅπερ Aug. primus, ſecundus, tertius. Bauar. ſed hic cum ſuperſcripta vulgata, margo Lutetianae, ſed auctore tacito, item appendix Francfurtana. Aldina Taylori.

Ibid. εὔξασθε] εὔξασθ' Aug. ſecundus. εὔξοισθε Harriſ.

6. περάξεις] περάξῃ Aug. primus.

Ibid. θεσπιὰς eſt in texto Auguſtani tertii, ſed iunior manus ſuper iota ſimplex diphthongum ει ſcripſit.

7. χερρόννησον] χερσόννησον Aug. primus. In tertio quoque ſaepe in hoc vocabulo ſimplex ρ reperi. χερρόνησον (ſimplici ν) ed. P. Manutii.

8. αὐτᾷ] αὐτᾷ cum aſpero Aug. tertius.

Ibid. διορύξεις] γρ. κατορύξεις Pariſ. ſeptimus.

10. ἐνταυθοῖ] ἐνταῦθα Aug. ſecundus.

12. πάντων] πάντα Aug. ſecundus. forte fuit in aliquibus libris παντάσχιστον vno vocabulo.

13. ἐγγόνοις] ἐκγόνοις Pariſſ. ſeptimus et octauus, Aug. primus. et hoc praefert Wolf, qui circa h. l. aliquid deſiderari opinatur.

Ibid. εἶναι ταύτην] ταύτην εἶναι Harley. ab Harriſ. ταύτην abeſt.

14. προσεψηφίσασθε] πρόσεψ. Bauar. ἐψηφ. ſimplex Aug. primus.

15. δὴ] δὲ dederat prima manus in Aug. tertio, ſed corrector δὴ.

Ibid. φημὶ δεῖν τέτρις] δεῖν φημὶ τέτρις Harley.

20. κενὴν] καινὴν Pariſ. octauus. καὶ νῦν Pariſ. ſecundus et quintus. et ſic quoque Bauaricus in texto, ſed

sed super αι erat ε, et super υ erat η exaratum. Idem est in Aug. primo, in quo verba sic sunt structa. ἐξαρχῆς καὶ νῦν παρέσχω πρόφασιν τῷ πάλιν. Eadem est lectio, et idem positus verborum in ed. P. Manutii, sed index Manutianae dat καινὴν. In Aldino est ἐξαρχῆς κενὴν παρέσχω. Saepissime a librariis κενὸς et καινὸς permutantur. Lectionem Aldinam reperi in Aug. secundo. Wolf. lectionem καινὴν, quam etiam in Weimarano reperi annotatam, praefert lectioni καὶ νῦν. In Augustani tertii texto est vulgata, sed corrector superscripsit γρ. καὶ νῦν, quod idem appendix quoque Francfurtana dat et Ald. Lessing.

73. 20. γε abest ab Augg. primo et tertio, item Bauarico, et appendice Francfurtana; in qua verba sic sunt structa τῷ πάλιν λαβεῖν τι παρὰ Φιλίππου.

21. ἵνα τηνάλλως] ἵνα τηνάλως Aug. tertius, vno λ. et sic alibi quoque idem. ἵν' ὡς ἄλλως Bauaricus et Aug. secundus.

Ibid. οἶμαι] οἴομαι Aug. secundus.

22. πράττει] ita et Harl. πράττειν edit. Wolfii.

23. τὰ γὰρ πράγματα ὁρῶ προβαίνοντα] τὸ γὰρ πρᾶγμα ὁρῶ προβαῖνον. Pariss. quintus, septimus, octauus. Harris. Harley. Aug. primus, Aldina Taylori, appendix Francfurtana, in qua est τὸ πρᾶγμα γὰρ ὁρῶ προβαῖνον.

24. φοβοῦμαι δὲ] βούλομαι δὲ Bauar. sed eius margo vulgatam dat cum γρ. φοβοῦμαι δὲ ἤδη μὴ Harrison.

26. γίγνηται] γένηται appendix Francfurtana et Aldina Taylori.

27. αὐτοὶ] αὐτὸν Harley.

pen. πάντα] πάντες Pariss. septimus, Bauaricus, Aldina Taylori.

vlt. δὲ] δὴ Augg. primus, secundus, tertius, item Bauar. et Aldina Taylori.

74. 1. πρέσβεων] αἰτίων Pariſſ. ſecundus, quintus, octauus, Aug. primus, et margo tertii, a correctore; item liber Obſopoei, et Weimaranus, appendix Francfurtana, Aldina Taylori, Harriſ. et Harley. editio P. Manutii. Wolf. autem vulgatam praefert.

Ibid. αὐτοῖς] αὐτοὶ Pariſ. quintus.

3. ἀπολωλότων] Obſopoeus in ſuo libro fuiſſe teſtatur ἀπολωλοκότων. Sed aut manus eius lapſa eſt, aut operae Baſileenſes errarunt. videtur in illo libro fuiſſe ἀπολωλεκότων.

Ibid. ὑμῶν] ἡμῶν Pariſ. ſecundus.

5. τὲς primum] τῆτο appendix Francf. ex Aldina. Sed ibi emendator Leſſingianus τὲς correxit.

Ibid. αἰτίες] πολλὲς Pariſſ. ſeptimus et octauus, Harl. Harriſ. liber Obſopoei, Aug. primus. cuius lectionem Fabricius h. l. perperam exhibuit. Eſt vtique in hoc codice ἐνίες, non huius loco πολλοὺς, ſed hoc ibi eſt loco vocabuli αἰτίες. Textum Bauarici et Aug. tertii cum vulgata conſentit, ſed margo vtriusque dat alteram lectionem. vtramque lectionem dat appendix Francfurtana, quae etiam μάλιστα omittit.

6. μέλλει] μέλλοι Ald. quod corrigit Obſopoeus ad modum vulgatae. Neſcio, cur μέλλει proponatur in appendice Francfurtana, cum idem ſit in editione Wolfii.

7. ἀλλήλων] ἄλλων appendix Francfurtana.

8. ἐπαναμνῆσαι] ἐπαναμιμνῆσαι Aug. ſecund.

9. τὶς ὁ Φωκέας καὶ πύλας πείσας ὑμᾶς προέσθαι] τὶς ὁ Φωκέας πείσας καὶ πύλας προέσθαι (ſine ὑμᾶς) Aug. primus. ita et fere Harley. niſi quod praeter ὑμᾶς etiam καὶ deeſt. τὶς ὁ Φωκέας πείσας ὑμᾶς καὶ πύλας προέσθαι. codex Obſopoei, quem ordinem ipſe Obſopoeus praefert. pro πείσας eſt in Bauarico σάσας, ſed primae ſyllabae πει eſt ſuperſcriptum. Ab

Augu-

Auguſtano ſecundo item abeſt ὑμᾶς, ab append. Francfurtana πείσας.

74. 11. τῆς εἰς πελοπόννησον] τῆς πελοποννήσου appendix Francfurtana et Harriſ.

12. μήτε] μηκέτι Pariſſ. ſecundus et quintus, Aug. primus, Aldina Tayl. Harriſ. Harley. appendix Francfurtana bis, ſemel ſub p. 68. tum ſub p. 70. ſed in illa appendice ponitur altero loco, altero omittitur ἑλληνικῶν. quod tamen non ideo videtur in iſto codice fuiſſe, vnde lectiones in iſta appendice afferuntur.

Ibid. τῶν δικαίων] Wolf mauult τῶν ἑλληνικῶν δικαίων. et ſic dat eius quoque editio. ſed abeſt quoque ab Harriſ. et Harley. Ἑλληνικῶν.

14. ἐν abeſt a texto Bauarici, ſed eſt in margine.

16. τόθ' omittit app. Francf.

17. ἦν τῇ πόλει] ἦν τότε τῇ πόλει Pariſ. vereor, ne lectio haec parum diligenter, parumque fideliter ſit relata. Sine dubio ibi fuit, non τότε, ſed νῦν. quod de meo addidi.

19. ςόλῳ abeſt ab Aug. tertio.

21. εἶχεν] ſic etiam eſt in Bauarico, ſed recentior manus correxit ἦχεν.

22. τότε abeſt a Pariſino octauo, Harriſ. Harl. Augg. primo et tertio. eius loco exhibet Aug. ſecundus ποτε.

Ibid. πρότερον abeſt ab Aug. ſecundo et Bauar. Aldina Taylori dat θάτερον ἢ τότε ἢ τὸ πρότερον.

25. ἐδέναι] ἐδεῖ Aug. tertius, ſed noua manus vulgatam ſuperſcripſit.

Clauſula haec in Bauarico legitur κατὰ Φιλίππου β. HH|Δ|ΔΔΔΔ (290.)

Ad orationem de Haloneſo.

76. vlt. δεινὸν γὰρ] citat h. l. Ariſtides de Dict. ſimplici p. 422.

77. 4.

77. 4. concinnius videtur oratio sic ordinari, si duo vocabula *περὶ τούτων* in versum quintum deducantur, ad hunc modum: *περὶ ὧν Φίλιππος ἐπέσαλκε, διεξελθεῖν. ὕστερον δὲ, περὶ ὧν οἱ πρέσβεις λέγουσι, καὶ ἡμεῖς περὶ τούτων λέξομεν.*

6. citat h. l. Hermogenes.

8. *ἔστε τότε λαβεῖν*] mediam vocem de meo addidi. caeterum locus ita videtur reformandus esse. *ὑμᾶς δ' ὃ φησὶ δικαίως αὐτὸν ἀπαιτεῖν ἐχ ὑμετέρων ἔσαν.* vos autem negat recte et ex aequo facere, insulam a se repetentes, quae vestra nulla sit. *ἃ γὰρ τότε λαβεῖν* [subaudi *δικαίως*] nam neque iure vos eam tum occupasse, cum occuparetis, neque nunc eam tenere, sed eius possessione excidisse.

13. idem est ac si dixisset *ἃ χαλεπὸν ἐστιν αὐτοῦ ἀφελέσθαι τοῦτον τὸν λόγον, δεικνύντα, ὡς ἐστὶν ἄδικος.* non est difficile hanc ipsi causationem eripere, docendo, iniustam esse.

27. *ταῦτα οὖθα διοικήσειν.*] subaudi *ὑπὲρ αὐτοῦ πράγματα.*

pen. *μελόντων* vncis inclusi, vt molestum et superfluum, orationemque impediens. sublato enim eo nil deest, quia *διοικήσειν* cohaeret cum *ὑπεσχημένων*, qui receperunt Philippo, se negotiorum et studiorum eius fore administros atque procuratores; idque etiam reapse agunt.

78. 1. f. *ὅτι νὴ Δί' ἀμφοτέρων.*

3. citat et paraphrasi explanat h. l. (et p. 162. 16.) Eustathius ad Odyss. p. 62. 5. ed. Rom.

12. *πρῶτον μὲν γὰρ*] desideratur, quod insequi atque respondere debebat, colum *ἔπειτα δὲ* — aut ergo suspicandum est, oratorem oblitum sui supplere deficientia non meminisse, aut adscisenda est e Felicianea haec lectio *ἔπειτα δὲ, εἴ γε ἡ δύναμις*, pro illis, quae versu 15. leguntur, *ὁπότε γὰρ ἡ μὲν δύναμις.* Modo,

do, quod de auctoritate huius lectionis haud constet, quam in librorum meorum nullo repererim.

78. 16. δύνασθαι et paulo post versu 19. σώζεσι] praetuli δύνηται et σώζωσι.

22. ἐπιδείκνυται] correxi ἐπιδείκνυτε.

23. εἴγε] addidi γε.

79. 11. παντοιοχόσε] praetuli παντοιοχῶς.

12. post βεβαιώσασθαι addi malim ὁμολογῆσαι.

13. citant h. l. Harpocr. et Thomas M. in v. σύμβολα.

15. ὁ πατὴρ] articulum addidi.

80. 1. ὑποδοχὴν] id est ὑπόληψιν. ad impetrandum, vt homines opinentur vos —

13. malim τὰς παρ' ἑαυτὸν. in accusatiuo. exsules, qui e Thaso ad se perfugissent. διακεκομικέναι compositum praetuli simplici κεκομικέναι, quod est in vulgatis. verumtamen infinitiuum hunc quo referemus? vnde aptus erit? non poterit aliunde, quam ex ἀξιῶν versu 5. vnde infequentes infinitiui quoque apti sunt. Atqui quae erit sententia ἀξιῶν διακεκομικέναι? aut, si cum Wolfio, διακεκομικέναι alias ex ἄδειαν versu 9. aptum esse, non conuenit infinitiuus perfecti, sed praesentis διακομίζειν et οἰκεῖσθαι. Breuis vt sim, constructio h. l. prorsus est inextricabilis. Suspicor itaque pro infinitiuo sufficiendum esse indicatiuum διακεκόμικε, et versu 14. addendum ad πόσις esse ἐλπίζεις. vt haec sit sententia. neque solum exsules Thasios, qui ad se perfugissent, per imperatores vestros domum reportauit, [h. e. reportandos curauit] sed futurum quoque sperat, vt reliquas quoque insulas suas in partes pertrahat, si nempe suorum amicorum nonnullos classi nostrae imponat, vna cum nostris imperatoribus circumnauigare iussos, tanquam socios in tutela maris gerenda futuros.

15. malim simplex πέμπων.

80. 19. citat h. l. Thomas M. v. κατασκευάζω pag. 509. et Minucianus p. 156. vbi ſub enthymemate ἀπ' ἀφορμῶν cum locum hunc recitaſſet, haec addit ἐκ γὰρ τούτων τὸ ἐπιβουλεύειν τῇ θαλάττῃ τὸν Φίλιππον συνέζηκεν (id eſt συνέζησεν) collegit, vel argumentis demonſtrauit, orator puta.

pen. οἴκαδε λαμβάνειν dicitur is dona, qui ab amico, foris vel peregre agente, miſſa accipit vltro delata, ex inſperato, nullo ſuo promerito, et citra obligationem referendae gratiae. Sententia eſt. illi autumant, Philippum dona ad ſe Athenas mittentem, mittere dona in Macedonia nata; at ille nihil aliud ipſis mittit, quam exiguam particulam fortunarum patriae, quas ipſi antea Philippo vendiderunt. Conf. p. 157. 6.

81. 1. poſt πεμφθέντες aut deeſt, aut ſubaudiendum certe eſt, quod creberrime ſolet reticeri, λέγοντες. Ad ἐπανορθώσασθαι ſubauditur Φίλιππον. Recte habet aoriſtus, neque de futuro ſufficiendo cogitandum eſt. Vis futuri aoriſto quoque ineſt, ſed paulum diuerſa. Futurum deſtricte certoque futurum indicat; aoriſtos autem id, quod ſecundum omnem probabilitatem euenturum videatur. Sententia igitur haec eſt. Ad veniam quod attinet, a legatis Philippi nobis datam, in formula pacis aliquam clauſulam reformandi, qui legati nobis auctores facti ſunt, Philippi ſibi videri certius clauſulam a nobis immiſſam admiſſurum ſibique paſſurum approbari: vt ſcilicet vterque noſtrum noſtra habeamus teneamus, nos Athenienſes ea, quae ante bellum habuiſſemus, et Philippus item, quae habuiſſet; quae eſt poſtulatio iuris irrefragabilis et apud cunctum genus humanum confeſſi: negat iam Philippus, neque ſe veniam hanc legatis ſuis dediſſe, neque legatos ſuos tale quicquam affirmaſſe.

81. 12.

81. 7. ἐν τῷ δήμῳ] coram tot hominum millibus palam et clare dicta, quorum si qui dictorum sint obliti, tot tamen alios superesse necesse sit eorum adhuc memores. arguit et ridet cum impudentiam adulatorum Philippi, tum absurditatem commentorum, quibus eum ductent.

11. παραχρῆμα —] in continenti, e vestigio, statim secum illa a legatis Philippi in concione dicta.

13. τὴν καταψευδομένην] plebiscitum, quod ait Philippus de legatis suis falsa comminisci, mendacia perhibere.

18. ὅτε ἀπεκρίναθε αὐτοῖς ἀναγινώσκοντες] id est ὅτε ἀπεγινώσκετε αὐτοῖς τὴν ὑμετέραν ἀπόκρισιν.

82. 6. ἀπεδέχεσθε] praetuli in praesenti ἀποδέχεσθε. subaudi τοὺς τοιούτους λόγους.

84. 2. post σφόδρα Morellus, sive Lambinus is est, addi vult ὑμῶν, quod libri si addant, cupidus amplectar. sic autem subaudiri solummodo debet.

5. περὶ δὲ τοῦ] apodosis, seu restauratio et completio sententiae hic coeptae habetur versu 17. in illis τοῦτο δὲ τὸ ἐπανόρθωμα, vbi fallitur, quisquis fuit, sive Morellus, sive Lambinus, in locum δὲ sufficiens δή. Qua particula sive μέν, sive δὲ periodos tales exordiuntur, eadem quoque resumunt illas longius circumductas in ordinem reuocantes. Cuius moris sive ignoratio, sive obliuio, eundem Lambinum p. 90. vlt. eundem in errorem implicuit.

14. ἐκ ἐν μέσῳ κεῖσθαι] non in medio iacere, patentes omnium iniuriis et insidiis. particulam infitiantem de meo addidi.

19. Φεραίων τε μὲν] sustuli τε.

22. locum hunc citat Harpocrates saepius, v. Βοῦχετα, quod ait plurale esse. v. etiam Vales. p. 38. allegan-

legantur exempla veterum, pro Elatea Ἐλάτρειαν appellantium. item v. Παυδοσία et Ἀλέξανδρος.

84. 26. καὶ σφόδρα γε] deleui copulam.

85. 3. ἢ ἔστι νῦν] id est ἢ ἐστιν ἔτι νῦν. quae adhuc supereſt.

5. ἐὰν ἡ εἰρήνη] articulum addidi.

9. τῆς εἰρήνης ἐσομένης] pro poſtremo vocabulo dedi γενομένης.

15. εὐεργετήσειν.] poſtremam literam detraxi, non item auſus, etiam ἐκ εἰδέναι addere poſt τιμωρήσασθε. quo addito haec exſiſtet ſententia. ſe neſcire, quantis vos beneficiis ſit ornaturus.

86. 5. ὃς] conſtructio hic labat, cui gemino modo ſuccurri poſſit, ſiue ὃς hic loci omittendo, et pro φησὶ verſu 3. φήσας legendo, ſiue ſeruando φησὶ, et pro ὃς ſic legendo. ψευδόμενος. τὸν γὰρ Καρύστιον.

10. ἃ τ' ἐπισέλλει poſſit ſtare, ſi ſequeretur καὶ ἃ πράττει, ſine ἔτι δὲ. Hoc autem inſequente, videtur potius leg. eſſe ἃ μὲν ἐπισέλλει.

15. Scholiaſtes ad Hermog. p. 401. Τιβέριός φησιν, ὅτι ἐνάργειαι γίνεται κατὰ μὲν ἔννοιαν, ὅταν μὴ μόνον λέγῃς τόπον, ἀλλὰ καὶ τὰ παρακολουθοῦντα τῷ τόπῳ σημεῖα. οἷον ἐν τῷ τῆς Ἀλονήσου· καίτοι τῆς Χερρονήσου οἱ ὅροι εἰσὶν ἐκ ἀγορᾶς, ἀλλὰ βωμὸς Διὸς τοῦ Ὁρίου. καὶ πῦ ὁ βωμός; ὃς ἐστι μεταξὺ Πτελεοῦ καὶ Λευκῆς ἀκτῆς. εἶτα πάλιν ἄλλο σημαντικόν· ἢ ἡ διωρυχὴ Χερρονήσου ἔμελλε ἔσεσθαι.

16. Euſtathius ad Homerum p. 324. antep. μέμνηται δὲ Πτελεοῦ καὶ Δημοσθένης, καὶ ζήτει ποῦ.

18. γε addidi, et titulum verſu 20. item pro ὀρεὶς *montani* dedi ὁρίοις finibus regundis praepoſiti, terminalis. Diuerſa enim iſta ſunt epitheta, et perperam inter ſe permiſcentur. v. Brodai Miſcell. 6. 9. p. 55. T. II. Lampadis criticae. Οὖρος et ὅρος idem eſt. nam ὄρος Ionice idem eſt atque ὅρος terminus.

87. 1.

87. 1. πρὸς καρδιανοὺς non cohaeret cum ἐπιστέλλει, sed cum διαδικάζεσθαι. Constructio paulo intricatior ita est expedienda. ἐν τῇ νῦν πρὸς ὑμᾶς πεμφθείσῃ ἐπιστολῇ ἐπιστέλλει ὑμῖν, ὅτι δεῖ ὑμᾶς διαδικάζεσθαι πρὸς Καρδιανούς. vobis in iure agendum esse cum Cardianis. tum rursus veluti suspirans et indignans atque fremens, iterat πρὸς Καρδιανὲς, cum Cardianis! me miserum.

Ibid. ἔξω ἀγορᾶς] praetuli ἔσω ἀγ.

20. ἐδ' ἀναγκάσαι καρδιανὲς] cohaeret ἐδὲ, non cum ἀναγκάσαι, sed cum Καρδιανὲς. ne Cardianos quidem, ciuitatem, tam debilem.

88. 1. citat h. l. Hermogenes p. 250. Eustathius ad Iliad. p. 1015. 44.

Varietas lectionis ad orationem de Haloneso.

Ad argumentum.

August. primus vbique dat ἀλόννησος. de inscriptione huius orationis v. Dionys. Halic. T. II. p. 171. et ibi Hudson.

75. 3. τὴν] τῇ Aug. sec. Aldina Tayl.

4. διαλεγόμενος ὃν ἔν ἐστι καὶ τὸ κατὰ τὴν] διαλεγόμενος τῶν κατὰ τὴν Bauar. omissis caeteris.

6. ἀθηναίων κτῆμα] ἀθηναίων ἀρχαῖον κτῆμα Bauar. Aug. secundus.

9. αἰτῆσι] ἀπῆσι Bauar.

12. πεφευγυῖα] ἐκπεφευγυῖα. Paris. quintus. Aldina Tayl.

Ibid. ἀνειμένη τε καὶ διαλελυμένη] ἀνειμένος τε καὶ διαλελυμένος Bauar.

18. τοῦτο δὲ] τὸ δὲ Paris. quintus.

20. εὔηθές τι νομίζεται τὸ ἐν] εὔηθες τὸ νομίζειν ἐν Paris. quintus, Obsopoei codex. καὶ τὸ νομίζειν ἐν τοῖς Aldina Taylori. (sine εὔηθες.)

76. 8. ταῦτα] τέτοις Bauar.

9. δύναται — δημοσθένης — καὶ ἡγήσιππος] δυνατὸν — δημοσθένην — καὶ τὸν ἡγησιππον Aug. ſecundus.

11. ἐπεὶ] καὶ ἐπεὶ καὶ τὰ ἄλλα Bauar.

20. τὸ] τὸν Bauar.

Ad orationem ipſam.

vlt. γίγνεσθαι] γενέσθαι Aldina Taylori.

Ibid. ὑμῖν] ἡμῖν Aug. tertius.

77. 3. ἄνδρες] deeſt Harley.

Ibid. περὶ] Sic etiam Bauar. ſed cum ſuperſcripto ὑπὲρ.

4. ἐπέσαλκε] ἀπέσαλκε Bauar. Aug. ſecundus. v. p. 81, 15.

6. ἔρχεται Hermog. p. 140. item ἐπρεσβεύομεν verſu 10. et neſcio, an rectius, quam vulgata. λέγειν dat Aldina Taylori.

Ibid. ἀλονήσε] ἀλονήσε cum leni Bauaricus, et ſic conſtanter; nec non Augg. primus et tertius.

Ibid. λέγων] λέγειν Pariſ. quintus et octauus, Harley. vtramque lectionem dat Auguſtanus tertius, vulgatam infra, alteram ſupra.

8. ὑμετέραν] Sic etiam Bauar. ſed cum ἡ ſuperſcripto.

Ibid. ἔτε λαβεῖν] ἔτε πρότερον λαβεῖν index Lambini.

9. ἡμᾶς] ita et Harley. ὑμᾶς ed. Wolf.

12. ἑαυτῇ] αὐτῇ Pariſinus octauus, et Harley.

13. ἔσι] ita et Harl. ἔση edit. Wolf.

14. τόπες καταλαμβάνοντες] τόπες ἀφαιρέμενοι καὶ καταλαμβάνοντες. Pariſinus quintus. Aldina Taylori.

77. 15.

77. 15. ὀχυρὰς] ἐχυρὰς Aug. primus. appendix Francfurtana. vtramque lectionem dat Bauaricus, vulgatam infra, alteram supra. ἰσχυρὰς dat Hermog.

18. ἀλλότριαι] ἀλλοτρίως Harley.

19. γίγνεσθαι] γίνεσθαι Harley. et ita etiam vers. 24.

20. καὶ εἰ absunt ab Aug. secundo.

21. ἢ λήμνῳ ἢ ἴμβρῳ ἢ σκύρῳ] Aldina dat λίμνου. quod Obsopoeus emendat λήμνῳ. In Bauarico dubie scriptum erat, vt nescires, genitiuos ille librarius tres dedisset, an totidem accusatiuos, λῆμνον — ἴμβρον, — σκύρον. videbatur scriptura magis ν, quam υ repraesentare. tametsi λήμνῳν penacute erat exaratum, non cum circumflexo. Ex Augustano secundo ἴβρον (sine μ, et in accusatiuo) enotaui. In Augustano tertio prima manus dederat λῆμνον et ἴμβρον in accusatiuo, σκύρῳ autem in genitiuo. cui conformes etiam istos accusatiuos reddidit corrector. Paret, in vetustis libris demosthenicis geminam huius loci lectionem esse versatam, alteram in genitiuo, alteram in accusatiuo. quae posterior lectio mihi quidem magis placet.

23. τῶτον deest Harley.

24. super τὰς erat in Bauarico a noua manu πρὸς scriptum, quod quid sibi velit non intelligo. τιμωρησάντων Aldina Taylori.

27. ὑμᾶς οἴεται] ἡμᾶς οἴηται Aug. secundus.

Ibid. τὰ abest a Bauar.

pen. ἂν abest ab Aug. secund.

Ibid. βέληται] βέλεται Aug. tertius, cum η superscripto.

78. 3. ἐάν τε — ἐάν τε Aldina Taylori.

5. δεδωκέναι] δόναι Ald. Tayl.

7. γε abest a Bauarico.

Ibid. τὸ deest Harley.

78. 8. ἵνα δείξηται] ἅπασι Aldina Taylori. ἅπασι dat etiam Harl. πᾶσι edit. Wolf.

11. λέγῃ] λέγοι Aug. secundus.

Ibid. διαδικάζεσθαι] διαδικάσασθαι Aldina Taylori. Pariſſ. ſecundus, quintus, octauus. Aug. primus, et Harley. δικάζεσθαι ſimplex eſt in Bauarico et Aug. tertio. ſed in hoc ſuperſcriptum eſt δικάσασθαι, et praeterea in margine, γρ. διαδικάσασθαι.

14. πότερον] πότερα Aug. primus, appendix Francfurtana, Aldina Taylori.

15. εἰσὶν. ὁπότε γὰρ] εἰσιν. ἔπεστα δ' εἴγε ἡ δύναμις Felicianea. quod etiam in exemplo Aldinae Leſſingiano annotatum reperi.

16. ὑμετέρα] ſic etiam Bauaricus cum ῃ ſuperſcripto.

Ibid. δύνατα] ſic etiam Bauar. cum η ſuper α ſcripto.

17. ὑμῖν τὰ χωρία τὰ ἐν τῇ θαλάττῃ διασώζειν] ὑμῖν τὰ ἐν τῇ θαλάττῃ χωρία διασώζειν Auguſt. primus. ita et fere Harley. niſi quod pro ὑμῖν dat ἡμῖν. τὰ ſecundum abeſt ab ed. Felic.

19. σώζεσιν] σώζωσιν Bauar. ſed cum ε ſuperſcripto.

21. ἁπάντων] πάντων Harley.

22. ἐπιδείκνυται] ἐπιδείκνυτε correxit Obſopoeus, et exhibuit Felic. ἐπιδείκνυσθαι Aldina Taylori.

23. διαγωνίζησθε] διαγωνίσησθε Pariſſ. quintus et octauus. διαγωνίσεσθε Aug. primus. διαγωνίζεσθε Bauaricus, ſed cum ει ſuperſcripto, ad indicandum, legi quoque in aliis libris, διαγωνιεῖσθε. διαγωνίζοισθε Aug. ſecundus, appendix Francfurt.

Ibid. εἰ ὑπὲρ] εἴ γ' ὑπὲρ Aug. tertius. εἴ γε περὶ Aldina Tayl. Pariſ. octauus, Aug. primus, appendix Francfurtana, Harley.

78. 25. διαδικάσεσθε] διαδικάζεσθε Aug. secundus, Aldus, Felic. vtramque lectionem exhibet Bauaric. hanc infra, vulgatam supra. δικάζεσθε simplex dat Aug. tertius.

26. ὑμᾶς] ἡμᾶς Paris. octauus, Aug. primus, et Harley.

pen. . ὡς ὁ νόμος] ὥσπερ ὁ νόμος Aug. primus, Harley. app. Francfurt.

vlt. ἐπανενεχθῇ] ἐπαναχθῇ Aug. primus, Aldina Tayl. app. Francfurt.

79. 1. γνῶσιν ὡς ἑαυτὸν ποιέμενος] γνῶσιν αὐτὸν ποιέμενοι. append. Francf. si fideliter accepta retulit. αὐτὸν etiam Harley. exhibet.

2. προλαβεῖν] προσλαβεῖν Paris. quintus. In Aug. tertio, prima manus cum dedisset vulgatam, corrector σ interposuit. Est item προσλαβ. in appendice Francfurtana et Ald. Tayl.

3. συμβόλοις] συμβέλοις P. Manut.

5. αὐτὴν] ita etiam Harley. αὐτὸν ed. Wolf.

8. ἀλλὰ καὶ συμμαχ. Ald. Tayl.

9. ἐν ποτιδαίᾳ] ἐν τῇ ποτιδαίᾳ Aug. tertius.

11. παντα χόσε] παντα χῶς Aug. primus, Bauar. Harl.

12. αὐτῷ abest a Bauarico, sed additur in margine cum γρ.

15. γενέσθω] γεγνέσθω Ald. Felic. sed Ald. Tayl. appendix Francf. et Harley. vulgatam dant.

Ibid. ἀμύντας πατρὸς] ἀμύντας ὁ πατρὸς Augg. primus et tertius, item Bauar.

16. μακεδονίας abest ab Aug. primo, Aldina Taylori, appendice Francfurt. et Harley.

19. ἡμῖν] ὑμῖν Paris. octauus. et Harley. et ita etiam v. 20. vtramque lectionem dat Bauaricus, hanc infra, vulgatam supra.

79. 21. τότε abeſt ab app. Francf.

22. παρ' ἡμῖν] παρ' ὑμῖν Ald. P. Manut. ſed Harley. ἡμῖν exhibet.

24. ἀλλήλων] ἀλλήλας Bauar.

25. τοιάτα ὄντος] ὄντος τοιάτα Aug. primus, Aldina Taylori, appendix Francfurtana et Harley.

pen. νομίμοις] νόμοις Ald. Tayl. Pariſ. octauus, Harley. et Augg. primus, et tertius, ſed in hoc e correctione, eraſa prima lectione, quae videtur cum vulgata conſenſiſſe. item appendix Francfurt.

vlt. ἀγνοεῖτε] ἀγνοῆτε Bauar. ſed cum ει ſuperſcripto. ἀγνοῆτε eſt in Aug. tertio quoque, ſed e correctione, cum prima manus vulgatam dediſſet.

80. 2. μηδ' ἀμφισβητῆσαι] μὴ ἀμφ. Aug. primus (ſine δ'.) ἀμφισβητῆσθαι appendix Francfurtana et Ald. quod Obſopoeus correxit. et Aldina Taylori.

Ibid. ἡμᾶς] ὑμᾶς Pariſſ. quintus et octauus. Aug. tertius ab antiqua manu, ſed corrector vulgatam reſtituit, et ſic quoque verſu 5.

Ibid. περὶ ποτιδαίας] περὶ τῆς ποτ. Pariſ. octauus, Aug. ſecundus, Aldus, P. Manut. ſed appendix Francfurtana et Harl. omittunt articulum. περὶ τὴν ποτίδαιαν Aldina Taylori,

5. ὑμᾶς Pariſ. quintus.

6. ἡμῶν] ὑμῶν Pariſſ. quintus et octauus. Aug. primus. In Bauarico prius ſcriptum fuit ὑμῶν, ſed poſt correctum ἡμῶν.

7. ὑμᾶς] ἡμᾶς P. Manut.

11. poſt φυλακῇ addunt Ald. Tayl. et appendix Francfurt. ἢ λόγῳ ἢ χρήμασι.

12. ἀφ' ὑμῶν] abeſt praepoſitio ab Harley. Pariſ. octauo et Aug. primo. pro ὑμῶν dant ἡμῶν Pariſſ. quintus et octauus, item Aug. ſecundus et Harley. In append. Francfurt. affertur ὑφ' ὑμῶν, ſed cum admonitione, videri praepoſitionem delendam eſſe.

80. 13.

80. 13. κεκομικέναι] διακεκομικέναι Bauar. In appendice Francfurtana et Ald. Tayl. haec leguntur [μὴ μόνον τὰς φυγάδας τὰς τὰ αὐτῷ φρονοῦντας παρ' αὐτῶ εἰς θάσον. vbi pro αὐτῷ etiam plerique malunt αὐτῷ] Haec ibi. cur non potius τὰ αὐτά. In Harl. fuit τὰς φυγάδας τὰς παρ' αὐτῷ (in dat.)

Ibid. ὑμετέρων] ἡμετέρων Pariſſ. quintus et octauus, et Harley.

15. συμπλευσομένας] πλευσομένας ſimplex Bau. Pro hoc voc. dederat in Aug. tertio prima manus στρατευμένας, (ſic) ſed eadem ſuperſcripſit συμπλευσομένας.

Ibid. μετὰ τῶν στρατηγῶν τῶν ἡμετέρων] μετὰ τῶν ἡμετέρων στρατηγῶν Aug. primus. ὑμετέρων Bauar. ſed cum ἡ ſuperſcripto.

16. κοινωνήσοντας] κοινωνήσαντας Pariſ. ſecundus, Aug. primus. vtramque lectionem dat Aug. tertius, hanc infra, vulgatam ſupra.

19. νεωσοίκας] νεωσήκας Harley.

23. οἵεσθ' ὦ ἄνδρες] οἴεσθ' ἂν ὦ ἄνδρες Aug. primus. Sed tum ei abeſt ἂν poſt ἀξιῶσαι, quod etiam ibi ab appendice Francfurtana et Harley. exſulat.

25. τούτοις διεπίστευεν] τούτοις δ' ἐπίστευεν Aug. ſecundus, non male.

81. 1. ἡμῖν] ὑμῖν Pariſſ. quintus et octauus, et Harley.

2. ἐπηνωρθωσάμεθα] ἐπανορθωσάμεθα P. Man.

4. ἑκατέρους τὰ ἑαυτῶν ἔχειν] ἑκατέρους ἔχειν τὰ ἑαυτῶν Aug. primus. append. Francfurt. et Harley.

8. μόνον] μόνως Harley.

Ibid. οἷόν τ'] οἵός τ' Bauar. ſed cum vulgata ſuperſcripta.

Ibid. ἐστιν ὑμῖν] ὑμῖν ἐστιν Aug. primus, appendix Francfurt. et Harley. ἡμῖν Aug. tertius.

81. 9. ὑμῖν in fine verſus abeſt h. l. ab Aug. primo, ſed habet idem poſt ἥκοντες verſu proximo. item Ald. Taylori, appendix Francfurtana et Harley.

12. ἐπαναγινωσκομένῳ] ἐπανεγνωσμένῳ. Pariſ. octauus. ἀναγιγνωσκομένῳ Bauar. (ſine ἐπ)

14. μὲν abeſt ab Aug. tertio, ſed a noua manu eſt ſuperſcriptum.

15. ἐπέσαλκεν] ἀπέσαλκεν Aug. ſecundus. v. p. 77. 4.

17. ἀπεσείλατε] ἀπεσάλκατε Pariſ. quintus, Aldina Taylori, appendix Francfurtana.

Ibid. αὐτοὶ] αὐτῷ Pariſ. tertius.

19. ἐπὶ ξενίων] ἐπιξενια (ſic) ſine ν et ſine accentu, tanquam vnum vocabulum, Aug. primus. ἐπὶ ξενίᾳ ind. Aldi et Aldina Taylori, item Bauaricus. Wolf malle ſe ait ἐπὶ ξενίων, quam ἐπὶ ξενίᾳ, quamquam et id ferri queat. ἐκαλεῖτο Aldina Taylori.

24. ὁ πύθων παρ' ἡμῖν] παρ' ὑμῖν ὁ πύθων app. Francfurt. Aug. primus et Harl. etiam Aug. tertius dat ὑμῖν. vtrumque Bauar.

Ibid. ὁ τότε πρεσβεύων] ὅ τε πρεσβ. Aug. prim.

26. μνησθήσεσθε] μέμνησθε Aldus et index Aldi, ed. Felic. ſed vulgata eſt in appendice Francfurtana, et in Harley. μνήσεσθαι dat Aldina Taylori.

pen. ἡμῖν] ὑμῖν Harley.

vlt. ὑμᾶς] ἡμᾶς Pariſ. quintus.

82. 1. κεκτῆσθαι] ἡγεῖσθαι Pariſ. octauus.

2. αὐτοὶ] ἕτοι Pariſſ. ſecundus et tertius, Aldina Taylori, Bauaricus in texto, ſed margo dat γρ. αὐτοὶ.

6. ἀπεδέχεσθε] ἀποδέχεσθε. Aldus, Felic. vtramque lectionem dat Bauar. vulgatam infra, alteram ſupra. In Auguſtano tertio prima manus lectionem Aldi dederat, ſed noua vulgatam reſtituit. Vulgatam Wolf quoque praefert, quam appendix quoque Francfurtana dat. Harley. dat ἀπέχεσθε.

82. 6.

82. 6. μεταβάλλειν] μεταβάλλει Aldus, Felic. sed appendix Francfurtana vulgatam dat.

Ibid. αὐτῷ] αὐτῷ index Aldi.

7. προήρηται] προείρηται Bauaricus, sed cum η super diphthongo scripto.

8. ἐκέλευσεν] ἐκέλευεν Aug. primus, Bauaricus, et Harley.

10. λύειν] κωλύειν Aldina Taylori, app. Francf.

12. ὑμεῖς abest ab appendice Francfurtana.

Ibid. ψηφίσησθε] ψηφίσασθε Aug. secundus, fort. voluit ψηφίσαισθε.

14. εἰρήνη abest ab Aug. secundo.

16. ἀπεδέχεσθε] ἀποδέχεσθε Harley.

18. ἔλεγε δὲ τοὺς λόγους τούτους] ἔλεγε δὲ τούτους τοὺς λόγους Aug. primus. appendix Francf. et Harley.

20. ἀνηλώκει] sic etiam Bauar. sed cum α super η. ἀναλώκει dat Aldina Taylori.

Ibid. ὥστε γενέσθαι abfunt ab ed. P. Manutii, ideo, quod ex ed. Feliciani exciderant.

Ibid. ἐνθάδε] ἐνταῦθα Aug. secundus, Aldus, Felic. sed vulgatam dant appendix Francfurtana, et Harley.

22. γράψοντα] γράφοντα Aug. primus, appendix Francfurtana, Aldina Tayl. vtramqee lectionem dant Bauar. et Aug. tertius ab eadem manu.

26. τὸ γὰρ] τὸ μὲν γὰρ Ald. Leff.

27. τῷ abeft ab Aug. primo.

Ibid. ἀπώλυτε] ἀπόλυτε Aug. tertius, Harl.

vlt. ἐκτήσασθε] ἐκέκτησθε Pariſ. tertius. index Aldi.

Ibid. χώραν] γνώμην index Aldi.

83. 1. vocabula μὲν ἂν abſunt ab Harley.

4. τοῖς ἔστιν omittit appendix Francfurtana.

83. 4. *προτέροις*] *πρότερον* Bauaricus, sed vulgata superscripta. vtramque lectionem exhibet item Aug. tertius, sed inuerso ordine.

5. *ὑμετέραν*] *ἡμ.* Pariss. tertius, quintus, octauus. Augg, primus et tertius. Harl.

6. *ἔγραφον καὶ ἐξήλεγχον*] *ἔγραψα καὶ ἐξήλεγξα* Aldina Taylori, Harley. Augustanus primus. Pariss. secundus, quintus et octauus. Ex Augustano secundo solummodo enotaui *ἔγραψα*. appendix Francfurtana dat *ἔγραψα καὶ ἐξήλ.* vt de posteriori voce dubium relinqueret. sed paullo post repetitur ibidem eadem annotatio, quod saepe fit, et tum *ἐξήλεγξα* integre est exaratum. vtramque lectionem dat Bauaricus.

8. *τὰς*] *τὰ* Harl.

Ibid. *ὑμῶν*] *ἡμῶν* Aug. primus.

11. *ἐψηφίζεσθε*] *ἐψηφίσασθε* Aldina Taylori, Paris. secundus, Augg. primus et tertius. Harl. vtramque lectionem dat Bauaricus, infra vulgatam, supra alteram.

13. *δ' μέντοι γε*] *γε* deest Harl.

15. *ἑαυτῶν*] *αὐτῶν* Harl.

16. *αὐτᾶ*] *αὐτῷ* Paris. octauus, Aug. primus.

18. *μέμνηται*] *μέμνημαι* Paris. octauus, Aug. primus. sic est quidem in texto Augustani, sed in margine est *ται* exaratum, ab eadem manu, correctionis ergo, praesertim cum litera *μ* puncto esset notatum, quod est signum indicans, delendum id esse.

Ibid. *ὑμᾶς*] *ἡμᾶς* Aug. primus.

20. *ὑμετέραν*] *ἡμετέραν* Pariss. quintus et octauus, item Harl.

21. *ὑμῖν*] *ἡμῖν* Paris. quintus.

Ibid. *ὑμετέραν*] *ἡμετέραν* Paris. quintus.

25. *εἴληφεν*] *ἔλαβεν* Paris. quintus, Ald. Tayl.

26. *ἔχει*] *ἔχεν* Harl.

pen. *ὑμᾶς*] *ἡμᾶς* Paris. quintus.

84. 2.

84. 2. poſt σφόδρα addit Lambini index ὑμῶν.

3. ὁ βασιλεὺς ὁ περσῶν] primum articulum omittunt Aug. primus et Bauaricus, ſecundum ed. P. Manut. et Aug. ſecundus. ſecundum addit Ald. Tayl. et Harley.

6. ἐπανωρθώσασθε Ald. Tayl.

11. ἡμᾶς] ὑμᾶς Bauar. Aug. ſecundus, qui tamen ἡμετέρας ſeruat, et tertius.

Ibid. ἡμετέρας] ὑμετέρας Pariſ. ſecundus, tertius, quintus et octauus, Bauar. Aug. tertius, et Harl.

12. τὰς ſecundum abeſt ab Aug. tertio.

13. ἡμετέρας] ὑμετέρας Pariſ. octauus, Aug. tertius, et Harl.

14. καὶ abeſt ab Aug. tertio.

16. ὑμετέραν Pariſ. octauus, Aug. tertius. et Harl.

17. ἡμᾶς] ὑμᾶς Pariſ. quintus, Aug. tertius, et Harley.

Ibid. δὲ abeſt ab Augg. primo et ſecundo. item appendice Francfurt. eius loco vult, ſeu Morellus, ſeu Lambinus, δὴ.

19. τε ſecundum abeſt a Pariſſ. ſecundo, quinto, octauo. Augg. primo, ſecundo, tertio, Bauarico, et Harl. probatque Wolf.

20. φερεαὶν] φερεὰς Aldina Tayl. Pariſ. quintus, et Aug. tertius, ſed hic e correctione. nam prima manus vulgatam dederat.

21. ἀμβρακίαν] ἀμπρακίαν Auguſt. primus (per π.)

22. κασσωπία] κασσωπέας Aug. primus. κασσωπίας Harl.

23. ἐλάτειαν] γρ. ἐλάτρειαν Ald. Leſſing.

24. εἰς abeſt ab ed. Aldi, et Felic. ſed addidit Obſopoeus. et appendix Francfurtana, et Ald. Tayl. et Harley.

84. 24. βιασάμενος] εἰσβιασάμενος Parif. quintus.

25. τῷ κηδεστῇ τῷ ἑαυτοῦ] τῷ ἑαυτοῦ κηδεστῇ Aug. primus, Aldina Taylori, appendix Francfurtana, et Harl.

26. καὶ abeſt ab Augg. primo, ſecundo, tertio, Bauar. Pariſſ. ſecundo, quinto, octauo, item ab appendice Francfurtana, Aldina Taylori.

pen. ὑμῖν] ἡμῖν. Pariſ. quintus.

Ibid. διατελεῖ] διατελῶν Ald. Sed correxit emendator Leſſing.

vlt. μεγάλα] μεγάλες Harley.

Ibid. ὑμᾶς] ἡμᾶς Pariſ. quintus.

85. 1. ὡς διαβάλλ. Ald. Tayl.

2. ἡμῖν abeſt ab Aug. ſecundo. Sed Harley. dat ὑμῖν.

Ibid. ἀναιδὴς] ἀναιδὶς Harley. per ι.

3. ἐν ἐπιστολῇ] ἐν τῇ ἐπιστολῇ Aug. primus.

Ibid. ἐστὶ νῦν] Wolf. mauult ἔστι καὶ νῦν.

4. αὐτῷ] ἑαυτῷ Bauar.

5. εἰρήνη] ἡ εἰρήνη Aug. primus, Ald. P. Manut.

Ibid. τοσαῦτα ἀγαθὰ ἡμᾶς ποιήσειν] τοσαῦτα ὑμᾶς ἀγαθὰ ποιήσειν Aug. primus. appendix Francfurtana. etiam Pariſinus quintus dat ὑμᾶς. τοσαῦτα ἡμᾶς ἀγαθὰ ποιήσειν Harley.

6. γράφειν] γράφοι Weimaranus.

Ibid. εἰ] τὶ ed. P. Manutii.

7. ἐσομένην] ἐπομένην Aug. primus. v. v. 18.

8. ἐμέλλομεν] μέλλομεν Aug. tertius. fort. voluit μέλλοιμεν.

9. ἐσομένης] γενομένης Aug. primus. quod idem in continenti conſequebatur in iſto codice. γενομένης dat etiam Harley.

10. ἡμεῖς abeſt ab Aug. ſecundo.

12. ἐὰν τοῖς μὲν αὐτοῦ φίλοις] ἐὰν μὲν τοῖς αὐτοῦ φ. Aug. tertius. αὐτοῦ cum aſpero Aldus. et ſic quoque v. 13. idem.

85. 13.

85. 13. καὶ abeſt ab Aug. tertio, ſed additum eſt a ſecunda manu.

14. τιμωρήσησθε] τιμωρήσαισθε Aug. primus. voluit τιμωρήσαισθε. In Bau. eſt τιμωρήσεσθε. quod eodem ducit.

15. ὑμᾶς abeſt a Bauarico.

Ibid. εὐεργετήσειν] εὐεργετήσει Aldus et index Aldi, vnde hauſit index Lambini.

17. ἑαυτῇ] αὐτῇ Harley.

18. ἔσονται] ἔπονται Aug. primus et Harley. vt v. 7.

19. ὡς ἔοικε τόπος] τόπος ὡς ἔοικε Aug. ſecundus, Aldus. ed. Wolfii. τόπος ἔοικε (ſine ὡς) P. Manut. ſed vulgatam dat appendix Francfurt. et Harley.

22. παρασπονδῶν] Sic reponit Obſopoeus e ſuo codice; pro παρασπουδῶν, quod e ſuo Aldino profert. In meo vero vulgata clare legitur.

23. εἴπῃ] εἶπον Aug. tertius.

27. πολὺ] τινὶ Pariſ. ſecundus, Aldina Taylori, Bauaricus in texto, ſed margo vulgatam cum γρ. exhibet. item Aug. tertius.

pen. pro τινὶ ſecundo dant πολὺ Pariſ. quintus et octauus. Aug. primus, appendix Francfurtana et Harl.

Ibid. σέβεσιον] σέβεσιον Bauar. ſed cum iota ſuper diphthongo ſcripto.

vlt. ἃ δὴ] ἃδὲ dederat prima manus in Aug. tertio, ſed ſecunda vulgatam reſtituit. ἃδὲ δὴ Ald. Tayl.

86. 2. πότερος πρότερος] primum vocabulum abeſt ab edd. Aldi, P. Manutii et Wolfii. vnde animaduerſio haec Wolfii exſtitit. [Fort. ὅτι (vel εἰ) πρότερος μὲν, vel πότερος πρότερος μὲν ἐσι.] ſed vulgata eſt in appendice Francfurtana.

4. καὶ abeſt ab ed. P. Manutii.

Ibid. ὑμῶν] ἡμῶν Pariſ. ſecundus, tertius, quintus. Augg. primus, ſecundus, tertius, Bauar. Aldus.

86. 5.

86. 5. τὸν abeſt ab Aug. ſecundo.

7. πρεσβείας] πρέσβεις index Aldi, et Aug. prim.

Ibid. ἐπέμψατε τοῦτον ἀπαιτοῦντες τὸν ἄνδρα, ἐκεῖνος] ἐπέμψατε ἀπαιτοῦντες τοῦτον τὸν ἄνδρα, ἐκεῖνος Aug. primus. appendix Francfurtana et Harley.

9. ἀναίρεσιν] αἵρεσιν Pariſ. octauus.

Ibid. ἔδωκεν] δέδωκεν app. Francf.

10. ἅτε] Wolf mauult ἄγε.

Ibid. ἅ τ' ἐπιτέλλει πρὸς ἡμᾶς] πρὸς ὑμᾶς ἅ τε ἐπιτέλλει Harley.

Ibid. ἡμᾶς] ὑμᾶς Aug. primus, P. Manut.

11. καὶ primum abeſt ab Aug. tertio, eraſum, ſed ſatis apparent eius veſtigia.

Ibid. pro ἃ Harl. dat μὴ.

13. ἡμῖν Aldina Taylori.

15. ἀλλ' ὁ βωμὸς] ἀλλὰ βωμὸς Aug. primus et tertius.

16. πτελεᾶ] πτηλεᾶ Aug. ſecundus. Sed paulo poſt idem recte.

17. ἀκτῆς] ἐκ τῆς Aug. ſecundus.

Ibid. ὡς τὸ ἐπίγραμμα] ὥς γε τὸ ἐπ. Aldus, ſed in Aldina Taylori γε punctis eſt ſubnotatum. in Harl. deeſt.

18. τᾶ medium in Aldina Taylori eſt punctis ſubnotatum, ab Harley. abeſt.

Ibid. ὁρείᾳ] videtur Wolf ὁρίᾳ *terminali* praeferre. neque dubito eum verum vidiſſe affirmare. et ſic eſt in appendice Francfurtana. Lambinus videtur primum τᾶ ſublatum iſſe.

19. poſt τστὶ ſequitur in Augg. primo et tertio, nec non in Bauarico hic titulus ἐπιγράμματος ἀνάγνωσις, et in Aug. primo quidem quadratis literis. In appendice Francfurtana haec leguntur ad h. l. [Ante verſus hos in medio papyri ſequentes poni debuiſſent verba haec duo ἐπίγραμμα βωμᾶ.] quae cum obſcura, tum

ra, tum ſuſpecta mihi ſunt. Verba ἐπίγραμμα βωμῷ etiam Ald. Tayl. dat.

86. 25. ὅσην] ὅσαν Pariſ. ſecundus. ὅσοι Aug. ſecundus.

26. ὡς ἑαυτῷ deſunt Harl.

27. ἄλλοις] ἄλλου. Harley.

Ibid. δέδωκε ſubnotatum punctis in Aldina Tayl. reperi.

pen. ὑμέτερα] ἡμέτερα Pariſ. quintus.

vlt. ἔξω] εἴσω Pariſ. octauus. Aug. primus. ἔσω P. Manut. liber Weimaranus. et hoc praefert Wolf. Appendix Francfurtana haec dat [οἰκῶσιν ἔσω ἀγορᾶς. quidam pro ἔσω εἴσω ſcribunt.]

87. 1. ἔσω] in Aldina h. l. eſt ἔξω. ſed annotator Tayloranus εἴσω adſcripſit.

2. ἐν τῇ νῦν ἐπιστολῇ] ἐν τῇ ἐπιστολῇ τῇ νῦν. Aug. tertius. Bauaricus ſolummodo νυνὶ dat.

3. πρὸς καρδιανὸς] verba haec videtur Lambinus deletum iſſe.

Ibid. οἰκοῦντας] κατοικοῦντας Pariſſ. quintus et octauus. Aug. primus. appendix Francfurtana, Aldina Taylori, et Harley.

Ibid. ὑμετέρα] ἡμετέρα Pariſſ. quintus et octauus, Aug. primus.

4. τι] τοι Aug. tertius. Saepe iſtaec errore inter ſe permutantur.

5. ὑμᾶς] ἡμᾶς Pariſ. quintus.

Ibid. μικρῷ] μικρῶν Pariſſ. quintus et octauus. Harley. Aldina Tayl. Aug. primus.

7. ἐγκτήματα] Sic etiam in Wolfiana Baſileenſi eſt, ſed cum Francfurtanae operae dediſſent ἐγκχήματα, corrigitur id vitium in appendice.

Ibid. εἶναι primum abeſt a Pariſſ. quinto et octauo, Aug. primo et ſecundo.

87. 7.

87. 7. φασὶν] λέγων Aug. primus, Aldina Taylori et appendix Francfurtana. λέγουσιν Harley.

8. αὐτῶν] ἑαυτῶν Aug. primus.

9. καλλιππον] καλλιπον (vno π) Aug. primus. καλιππον (vno λ) Aldus, P. Manut.

10. ἀληθὲς] ἀληθῶς Pariſ. ſecundus, Bauaricus.

13. ὑμῖν] ὑμῶν Pariſ. quintus, octauus, Aldina Taylori, Harley. Augg. primus, ſecundus et tertius. Bauaricus vtrumque dat.

Ibid. κατεσκεύακεν] κατεσκεύασεν Pariſ. quintus, Aldina Taylori.

14. τότε] τότων Pariſ. octauus. Harley.

17. ἐστὶ] ἐσαι Pariſſ. ſecundus, quintus, octauus, Augg. primus et tertius. item appendix Francfurtana et Ald. Tayl. vtrumque dat Bauar.

18. διαδικάζεσθαι] δικάζεσθαι ſimplex Aug. tert.

19. ἀναγκάζειν] ſic et Bauaricus, ſed cum σ ſuper ζ ſcripto. ἀναγκάσει Harley.

20. παρδιανὸς τὰ δίκαια πρὸς ὑμᾶς ποιεῖσθαι] Aug. primus ſic dat παρδιανὸς ὑμῖν τὰ δίκαια ποιῆσαι. Aldina Taylori et Harley. παρδιανὸς ὑμῖν ποιῆσαι τὰ δίκαια. In Pariſſ. 2. 5. 8. quoque eſt ὑμῖν. Appendix Francfurtana haec dat [παρδιανὸς ὑμῖν ποιεῖσθαι τὰ δίκαια. alii pro ὑμῖν legunt ἡμῖν.]

21. ἀναγκάσουσιν] ἀναγκάσει Aug. primus. quod malim.

22. ὑμᾶς φαίνεται] φαίνεται ὑμᾶς Aug. primus, et Harley.

25. μὲν abeſt ab Aug. tertio.

26. δόξαν καὶ μεγάλ'] δόξαντα μεγάλ' Pariſ. octauus, et Harley. vnde videtur Wolf in farragine effeciſſe δόξαν τε καὶ μεγ.

88. 1. καὶ] ἀλλὰ Pariſſ. quintus et octauus, Aldina Taylori, Aug. primus, Harl. et margo Bauarici cum γρ.

88. 2.

2. καταπεπατημένον abest a Paris. quinto et subnotatum est in Aldina Taylori.

3. τὴν ἐπιστολὴν εὖ ἔχουσαν] τὴν ἐπιστολὴν τὴν εὖ ἔχουσαν Augg. primus, secundus, tertius, Bauaricus. Harley. [Aut haec εὖ ἔχουσαν abesse, vt inculcata e superioribus; aut aliquid addi, vt εὖ ἔχουσάν γε. vt appareat ironia. WOLF in farragine.]

vlt. τε abest a Bauarico et Aug. tertio. item Aldina Taylori. In Bauarico erat haec clausula. περὶ ἀλονήσου ΗΗΗΔΔΔ. (330.)

Ad orationem de rebus Cherrhonesi.

90. 1. Hermogenes p. 234. locum hunc allegat in exemplum εὐκρινείας seu perspicuitatis orationis. Titulo orationis adiunxi vocabula ἢ ὑπὲρ Διοπείθους.

17. ἐπίσχωσι] praetuli ἐπισχοῦσι. subaudi ὑμῖν. aptus est hic datiuus ab ἐγχωρεῖν. existimo licere vobis, siue iam nunc statim punire visum fuerit, siue poenam paulisper inhibentibus [id est inhibueritis.]

18. δεῖ] praetuli δεῖν in infinitiuo.

20. non ignoro vim vsumque datiui. videtur tamen conuenientius καὶ σὺν δυνάμει, vel καὶ ἐν δυνάμει.

91. 1. malim τοῖς παρὰ τῶν ἄλλων [id est τῶν ἀντιλεγόντων ἐμοὶ ἀπαντῶσι] θορύβοις fremitibus mihi occurrentibus ab aliis, h. e. ab aduersariis meis, qui mihi obloquuntur.

7. post ἐστὶ δὲ videtur τἀληθὲς οὕτως, aut tale quid deesse. verum res sic se habet.

10. λέγειν accipi debet pro ἀμφισβητεῖν vel διστάζειν. aut alias sic est legendum: οὐδὲν δεῖ λέγειν ἄλλ', [id est ἄλλο] mihi aliud dicendum est, quam hoc simplex, pacem esse agendam, tuendam, ἢ ἁπλῶς εἰρήνην ἀκτέον. subaudi εἶναι. Sed praestat nihil hic moueri, et priorem interpretandi rationem praeferri.

91. 20. malim προλαμβάνων, nisi duo haec vocabula λαμβάνων καὶ malis induci. Et facile λαμβάνων e proximo βαρβάρων exsistere potuit.

vlt. ταύτην] praetuli ταύτῃ.

92. 9. post ἐξελέγχοντας videtur φλυαροῦντες vel tale quid deesse. in his quidem ineptientes vel nugantes arguuntur. verumtamen mercenarii modis infandis insolescunt. id est, verumtamen de hoc certe graui de causa queruntur, quod mercenarii —

11. citat h. l. Harpocr. v. κατάγειν τὰ πλοῖα.

16. malim ἕτω καὶ τὴν Φιλ.

19. neque παρεαθόντα, satis placet, quamuis ferri possit, neque παρόντα, quod plane vitiosum est. videtur h. l. vetustis in libris gemina versata lectio, in aliis παρεαθέντα (a παρεᾶν) et profecto inter hoc vocabulum et παρελθόντα, quam parum discriminis est in literarum ductibus; in aliis, eodem significatu, παρεθέντα (a παρίεναι) transmissa, neglecta. quam posteriorem lectionem reliquis equidem praeferam.

93. 4. τἄλλα] id est πάντα. vim vocabuli sic ferme sentias, si latine sic reddas, reapse quod agunt, hoc est, vt Philippum secundent et amplificent. Caeterum, in Diopithem quae criminantur, eae merae sunt offuciae. fumum vobis vendunt. veram suam designationem atque contentionem his nugis obscuratum eunt atque celatum.

12. vocabula ἀπὸ Μακεδονίας καὶ Θεσσαλίας ita stant in biuio, vt tam ad μεταπέμπεται sint legenda, quam ad παρόντες. hoc volo. Philippus adhuc plures arcessit copias e Macedonia Thessaliaque, cuius rei auctores nobis sunt, quicunque illinc, e Macedonia Thessaliaque, huc adueniunt.

15. ὥσπερ] praetuli ἥπερ. id est ἐφ' ἥπερ νῦν εἰσιν.

17. citat h. l. Thomas M. p. 214. v. διάγω.

93. 18.

93. 18. citat h. l. Harpocr. v. *εἰσφρῆσεν*.

20. Aristides de D. C. p. 234. *τοῦτο μὲν οὖν εἰς πρόσωπα ἐστὶ μερίσαι τὸ νόημα. ἕτερον δὲ μερισθὲν εἰς πρόσωπον καὶ τόπον. οἷον· ἐκεῖν ἡμῶν μὲν μὴ δυναμένων — βοηθεῖας.*

23. citat h. l. Hermogenes p. 306. Schol. eiusdem p. 406. 27. haec habet. *τὸ δὲ περὶ Βυζαντίων παράδειγμα, ὃ τέθεικεν ἐν τῷ περὶ μεθόδου γοργότητος* [locum designat, modo indicatum] *διπλῆν ἔχει τὴν ταχεῖαν ἀπάντησιν. πρὸς μὲν γὰρ τὸ· κακοδαιμονῶσι Βυζάντιοι, ὡς παρ' ἑτέρου εἰρημένον, ἀπήντησεν ὀξέως κατ' ἐπίκρισιν εἰπών· σφόδρα γε. πρὸς δὲ τὸ· ἀλλ' ὅμως δεῖ σῶς αὐτὸς εἶναι· παρὰ τὸ ῥήτορος αὐτῷ τεθέν, ἄλλη ταχεῖα ἀπάντησις γέγονεν, κατασκευαστικὴ τοῦ λεχθέντος. συμφέρει γὰρ τῇ πόλει.* Idem Scholiastes p. 404. 12. v. *κακοδαιμονῶσι* interpretatur per *ἀχάριστοί εἰσι*. quam interpretationem nescio an paucis sit interpretaturus.

94. 4. *αὐτοὶ*] praetuli *αὐτοῖς*. Sociis puta nostris in Cherrhoneso.

6. Aristides de D. C. p. 260. *κατὰ σχῆμα γίνεται ἀξιοπιστία ἔτως· ὅταν τις τοῖς ὁμολογουμένοις ἀντὶ τῶν ζητουμένων σχήμασι χρῆται. ὡς ἐκεῖ· ἆρ' ὁρᾶτε καὶ λογίζεσθε — ὑμῶν ποιῆσαι.*

19. citat h. l. Thomas M. v. *βασκαίνειν*. necnon vetus Lexicon apud Montfaucon. Bibl. Coisl. p. 496. nec non locum p. 95. 10.

23. *πότερα βέλτιο*] praetuli *πότερ' ἂν βέλτιο*. vbi *ἄν* non tam cum *βέλτιο* cohaeret, quam cum *εὐθηνεῖν*.

25. *εὐσθενεῖν*] praetuli *εὐθηνεῖν* bene valere, bene prouenire, florere.

vlt. Sopater ad Hermogen. p. 310. 25. *καὶ πάλιν ἡμεῖς ἐροῦμεν, ὅτι κἀκείνοις* [aduersariis] *δοκεῖ βέλτιον εἶναι τοῦτο εἰ ποιήσαιμεν. ὡς Δημοσθένης ἐχρήσατο*

εἰπὼν· σκεψώμεθα δὲ, τί ἂν εὔξαιτο Φίλιππος τοῦτο γενέσθαι τὸ στρατόπεδον. ἆρ' ἐ διασπασθῆναι καὶ λυθῆναι; ἔπειτα συναγαγὼν τὸ νόημα φησὶν· εἶτ' ἃ ἂν Φίλιππος εὔξαιτο τοῖς θεοῖς. καὶ ἔξης.

95. 3. *Βέλομαι τοίνυν ὑμᾶς*] correxi *β. τ. πρὸς ὑμᾶς.*

6. vulgari lectioni *αὐτοῖς* per lenem, praetuli *αὐτοῖς* cum aſpero. id eſt *ἡμῖν αὐτοῖς.* quomodo nos nobismet ipſis vtamur, h. e. conſiliis, animis, corporibus, copiis et opibus noſtris.

10. poſt *πόθεν* videtur deſiderari *ἔχει.* vnde habeat Diopithes illas copias.

pen. Ariſtides de D. C. p. 176. *καὶ ἐτέρωθι δὲ ἐπαγγελίᾳ χρησάμενος· λέξω δὲ μετὰ παῤῥησίας· καὶ γὰρ οὐδ' ἂν ἄλλως δυναίμην· εἶτα ἀποσήσας ἐπάγει· πάντες ὅσοι πώποτε —*

vlt. citat h. l. Hermog. p. 414.

96. 1. *ἦ*] id eſt, aut alias, ſi mendax deprehendar. citat h. l. Thomas M. cum aliquo aſſumento ſuo v. *τιμῶ.*

7. *ὠνούμενοι τὸ μὴ ἀδικεῖσθαι*] articulum addidi.

10. *τἀ τοιαῦτα*] *et caetera.* h. c. vt mittam reliquos. ſi qui ſunt, harum largitionum fines atque praetextus.

14. *λαβόντα*] praetuli *λαμβάνοντα.*

17. *ἀγείρει*] Syrianus ad Hermog. p. 211. 13. *κατηγορεῖντας μὲν ἢ αὐταῖς ταῖς λέξεσι τῶν ἐγκλημάτων δεῖ χρῆσθαι, οἷον ἱεροσυλίας, καὶ τῷ δημοσίῳ ἀδικήματι, ἢ καὶ πικροτέραις, ἐὰν δυνώμεθα. ἀπολογουμένους δὲ συξέλλειν τὰ ὀνόματα, καὶ κλοπὴν μὲν τὴν ἱεροσυλίαν ὀνομάζειν, ἀδίκημα δὲ* [videtur hic *ἰδιωτικὸν* deeſſe] *τὴν δημοσίαν ὁρίζεσθαι βλάβην. οὕτω καὶ Δημοσθένης τῶν ἐγκλημάτων τὰ μέγιστα μετριωτέροις ὀνόμασι συνεσκίασε περὶ τῆ Διοπείθες λέγων, ἢ* [id eſt *ὀγδόῳ*] *τῶν Φιλιππικῶν. τὸ μὲν ληςεύειν ἀπείργειν* [lege *ἀγει-*

ge ἀγείρειν] προσεπὼν, τὸ δὲ ἁρπάζειν προσαιτεῖν καὶ δανείζεσθαι.

96. 20. δώσοντι — ποιήσαντι — συγκαταπραξαμένῳ] vereor, ne isti tres datiui, qui non possunt alio, quam ad Diopithen, referri, vitiosi sint, et ne in eorum locum sint, aut datiui plurales, aut accusatiui plurales, vt nempe datiui referantur ad ἅπασι, accusatiui autem sint absoluti. Possit locus diuersis modis constitui: siue ὡς τῷ μελλῆσαι δώσεσι [daturis] δίκην, μήτι ποιῆσαι [in infinitiuo, ob μελλῆσαι] γε, καὶ συγκαταπράξασθαι. siue sic. ὡς τῷ μελλῆσαι δώσεσι δίκην, μὴ ποιήσασί γε, καὶ συγκαταπραξαμένοις. siue denique ὡς τῷ μελλῆσαι δώσοντας δίκην, μὴ ποιήσαντάς γε, καὶ συγκαταπραξαμένους. quasi futurum sit, vt, qui contribuere quicquam Diopithi modo velit, et paret, huius suae voluntatis sit poenas daturus, nedum, [h. e. multo magis] si fecerit, h. e. si stipem Diopithi contulerit, aut operam ei nauam praestiterit in nescio quo eius emolumento adipiscendo, aut in facinore quopiam bellico exsequendo.

22. τῆτ' εἰσὶν οἱ λόγοι] id est ταῦτα λέγουσιν οἱ κατήγοροι. haec iactant Diopithis inimici. aut ταῦτα δύνανται αὐτοῖς οἱ ἐκείνων λόγοι. haec sibi volunt, huc spectant et tendunt sermones ab illis iactati ad hunc modum. Verumtamen Diopithes parat hoc vel illud oppidum obsidione premere? Verumtamen graecos [Asiaticos] prodit [regi Persarum puta]? — Quippe his hominibus, qui eiusmodi sermones iactant, curae cordique sit graecorum in Asia salus. [est haec subsannantis oratoris responsio] Melius quippe hi homines de alienis, quam de patria, studeant mereri.

23. quamquam certus sum Demostheni nunquam in mentem venisse tam frigidae et vmbratilis puerilitatis, vt in vocabulis μέλλει et μέλει luderet, Hermogenes tamen docet fuisse in vetustis technicis, qui sibi

visi fuissent in hoc commento acrimoniam δριμύτητα neicio quam reperisse. Verba sunt p. 333. τὸ καθ' ὁμοιότητα λέξεως ἐμφαίνει τινὰ δριμύτητα. οἷον μέλει πολιορκεῖν. τὰς ἕλληνας ἐκδίδωσι. μέλει γάρ τινι τέτων τῶν τὴν Ασίαν οἰκέντων ἑλλήνων; ἐγὼ μὲν σφόδρα εὐλαβῶς εἶχον θεῖναι ὡς παράδειγμά τινος δριμυτητος. ἐπεὶ δὲ τῶν σφόδρα εὐδοκιμησάντων τινὲς κατὰ τὰς πρὸ ἡμῶν ἀνθρώπες, καὶ νῦν δ' εὐδοκιμέντων ἐπὶ θεωρίᾳ λόγων, ἐν οἷς ἀπολελοίπασι βιβλίοις, ἅτος τεθεωρηκασι καὶ τᾶτο, καὶ τεθεικασί γε ὡς παράδειγμα δριμύτητος τοιαύτης, εἰρήσθω καὶ ἡμῖν. καίτοι τάχ' ἂν ἀὸ ἡ τοιαύτη δριμήτης, εἴπερ οὕτω γένοιτο, ἐκφεύγει τὴν ψυχρότητα.

96. 26. τᾶτ' ἐστὶν] hoc volunt, huc tendunt aduersariorum criminationes. submoto Diopithe suffectum eunt alium imperatorem, siue ignauum et imbellem tardumque strenuo et acri, siue eadem eum Diopithe factitaturum, et vestigia eius pressurum. Hic erit fructus tantorum sumtuum, in nouam classem expediendam faciundorum. Nihil hic deest, subaudi modo. Stultus et vanus foret eiusmodi conatus. eodem enim, quo illi tendunt, multo minore contentione peruenire licet.

27. δεινὰ ποιεῖ Δ. καὶ καταάγει τὰ πλοῖα] idem est ac si dixisset δεινὰ ποιεῖ καταάγων [vel ἐν τῷ καταάγειν] τὰ πλοῖα.

pen. μικρὸν πινάκιον] interpretor de epistola a S. P. Q. A. ad Diopithen missa, qua successori dato decedere de imperio iubeatur, et in vrbem redire ad causam capitis dicendum. Aliter accepit Harpocrat. v. πινάκιον, scil. de libello accusatorio, quo Diopithes ad populum de maiestate appellaretur. verba eius haec sunt. ἐν δὲ τοῖς φιλιππικοῖς ὅταν λέγῃ· μικρὸν, ὦ ἄ. Α. μικρὸν πινάκιον πάντα ταῦτα, [sic enim leg. et distinguendum est] ἐνταῦθα τυχὸν πινάκιον λέγεται, εἰς ὃ ἐγγρά-

ἐγγεάφεται τὰ ἐγκλήματα κατὰ τῶν εἰσαγγελλομένων etc.

97. 1. ταῦτα, τὲς ἀδικεῦντας] emenda distinctionem ad hunc modum λέγεσιν οἱ νόμοι, praecipiunt leges, ταῦτα τὲς ἀδικεῦντας [vocabuli, oratorio more transpositis, pro vulgari loquendi more τὲς ταῦτα ἀδικεῦντας] εἰσαγγέλλειν deferre horum criminum reos. Verum vidit ex parte Wolfius quoque.

20. idem est ac si dixisset, ἐκ ἔχετε τέτοις ἀντιλέγειν, ἔτε φάσκειν, ὡς ἔκ ἔστιν ἀληθῆ.

pen. φατὲ] scil. τέτων εἶναι τὸν αἴτιον, καὶ βούλεσθε αὐτὸν λαμβάνειν, h. e. κολάζειν. vel φατὲ λήψεσθε aitis vos eum ad poenas dandas esse retracturos, καὶ βέλεσθε et parati estis hoc facere.

98. 3. ἢ νῦν] subaudi γίγνεται.

15. εἰ λόγον —] apodosis huius sententiae est in illis p. 99. 7. ἂν ταῦτα λέγωσι, τί ἐρεῖμεν;

17. καὶ ἔροιντ' ὑμᾶς· Ἄνδρες] malui sic exarare atque distinguere. καὶ ἔροιντ' [id est ἔροιντο. atque vos interrogent. nam ὑμᾶς facillime omittatur] Ὑμεῖς, ἄνδρες — Vos, o Athenienses — Satius enim est, nominatiuum, cui πέμπετε innitatur, expressum, quam repressum esse, quamquam vis eius in πέμπετε vtique inest.

21. καὶ ἅπαντα ad ποιεῖμεν γὰρ ταῦτα] haec verba signis parentheseos incluseram. sed operarum festinatio praeteruidit. adde itaque tu, quisquis es, lector, ista signa sententiae necessaria. orator enim hanc sententiolam, vel potius notam atque reprehensionem de suo ingessit in orationem a se confictam graecorum. deinde post τὰ τοιαῦτα de meo addidi δ'. et reliqua talia, quae necesse est nos fateri vera esse. factitamus enim.

vlt. δύο μὲν ἐν Εὐβ.] addidi μὲν. quo cum careri facile possit, praecessit enim modo versu antepen., at

placent tamen ſibi graeci in accumulandis eiusmodi particulis, quibus oratio lubricetur.

99, 2. audacule dictum, τύραννον ἐπιτεχίζειν. verum, ſi metonymiam aſſumens aias tyrannum vſurpatum eſſe, pro poteſtate tyranni, euaneſcit omnis illa, quae videtur, durities dictionis. populo cuidam ad latus apponere, velut arcem quandam, tyrannum, h. e. in mandatis ei dare, vt populum vicinum armorum ſuorum terrore atque aculeo reprimat, molitiones atque excurſiones eius obſeruet atque coerceat, inuitum cogat, rebellantem domet.

3. malim ſic legi. ἀδὲ ταῦτ' ἀπολύσασθαι, (in infinitiuo aor. 1.) εἰ μηδὲν ἄλλο, ἐβέλεσθε. Sententia haec eſt. decebat vos alia plura dedecora eluiſſe. vos vero noluiſtis, ſaltim haec duo debebatis. at ne haec quidem iuuit vos eluere.

6. πρεσβεύετε] praetuli πρεσβεύεσθε in medio, legati, legatione ad exteros fungentes, dicuntur πρεσβεύειν. a quibus autem ciuitatibus mittuntur, hae, non ipſae πρεσβεύουσι, ſed πρεσβεύονται, delegant legatos ſuo nomine, quibus mandata a ſe committant.

8. τὶ ἐρῶμεν; ἢ τὶ φήσομεν;] qua oratione vtemur? quae praetexemus?

15. δεῖ de meo addidi, inductus a loco ſimili, qui eſt p. 100. 12.

22. εἰ δὲ μή] ſcil. πιστεύσειν ἐμοὶ ταῦτα φάσκοντι. vel εἰ δὲ μὴ φασὶν ἀληθῆ ταῦτ' εἶναι.

100. 3. ἥξει] ſcil. πρὸς ὑμᾶς. ex inſequentibus.

Ibid. βεβιασμένα] praetuli compoſitum συμβεβ. vi et neceſſitatis quaſi coagulo inuita vnita, ceu torculari quodam compreſſa, aut deſtina ferrea connexa.

10. idem eſt ac ſi ſic ſtruxiſſet orationem. ὁ κακῶς ὁδ' ἀργῶς ταῦτα λογιζόμενος. ὁ τὲ πολλὲ δεῖ πρὸς τὸ ταῦτα ὑπολαμβάνειν, ἀλλὰ τὲ παντὸς. non male ſic autumans, neque ſegniter, degeneremque in modum.

dum. quod qui de Philippo ſuſpicetur, (cum ſc. iſtas rationes malas ducere, aut motum ſegnitie et ignauia) nae is non parum, ſed toto coelo ſit aberraturus a vero. quare non male feceris ſic diſtinguens, οὐδὲ (πολλῷ δεῖ) ὁ κακῶς. vbi οὐδὲ poſſit pro ſimplici ὁ accipi, et inſequens ὁ pro ſuperuacaneo haberi.

100. 22. citat h. l. Harpocr. in vocc. Δρογγίλον, Καβύλη, Μάζειρα. vbi ſuſpicatur leg. eſſe βάζειρα.

23. ἐξαιρεῖ] malim in medio ἐξαιρεῖται.

27. ἀργυρίων] praetuli ἀργυρείων.

vlt. citat h. l. Harpocr. v. μελίνη. item Etymol. M. eadem voce p. 577. 49.

101. 1. citat h. l. Harpocr. v. βάραθρον.

7. ἀξιῶν] ſcil. χρήματα εἰσφέρειν.

Ibid. στράτευμα] Diopithis copias deſignat.

10. ἔτω καὶ τὴν σ.] addidi καὶ.

14. καὶ δημοσίως] rurſus addidi καὶ. item p. 137. 9. vbi locus hic iteratur. vulgata copulam omittens. quaeſtores cum diribitoribus [iuuat ita appellare, ſeu lictoribus, conuenientiore appellatione ſtatim non ſuccurrente] miſcet, honoratos magiſtratu fungentes publice demandato cum feruis publicis. citat h. l. Harpocr. v. δημόσιος.

21. Ariſtides de C. D. p. 262. ἀξιοπιστίας δὲ [ſcil. ἐργαστικόν ἐστι] καὶ ὅταν τις συνδρομαῖς χρῆται [prouocationibus ad conſenſum auditorum ſecum, aut conceſſione argumenti, quo aduerſus nos premat.] ὡς ἐν τοῖς φιλιππικοῖς: οἷον· εἰ δέ τῳ δοκεῖ ταῦτα καὶ δαπάνης πολλῆς καὶ πραγματείας εἶναι· νῦν ἡ συνδρομὴ [aſſenſus oratoris ipſius] καὶ μάλα ὀρθῶς δοκεῖ. τὸ γοῦν καθ' ἑαυτὸν δοκοῦν τὴν πρώτην, συγχωρεῖ, ἵνα τὰ ὑπὲρ αὐτοῦ εἰσάγῃ. Sopater ad Hermog. p. 312. 3. πρῶτον μὲν, ἐὰν ἐγχωρῇ, τῷ μὴ χαλεπὸν εἶναι [vtendum eſt argumento,] ἕπεσθαι τῷ, εἰ καὶ χαλεπὸν εἴη, ἀλλ' ἔν ἀ-

ἦν ἀναγκαῖον, καὶ ὅτι δεῖ ὑπὲρ τῶν χρημάτων καὶ πόνες καὶ κινδύνες ὑπομένειν, καὶ ὅτι ὑπὲρ τῦ μὴ περιπεσεῖν χαλεπωτέροις, ἀντιληπτέον τῶν πραγμάτων. ὡς Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς· εἰ δέ τῳ δοκεῖ ταῦτα — εὑρήσει λυσιτελῶν τὸ ἑκάστοτε [sic] ποιεῖν τὰ δέοντα. καὶ ἑξῆς, et Marcellinus p. 313. ἐδίδαξε δὲ ἡμᾶς Δημοσθένης αὐτίκα τὴν πλατύτητα [id est τὴν πλάτυνσιν amplificationem, diductionem argumenti] τῦ κατὰ ἀντιπαράστασιν, ἵνα ὡς αὐτὸ ἐργασάμενος, ὡς εἰ καὶ χαλεπὸν, ἀλλ' ἀναγκαῖον. εἶπε γὰρ· εἰ δέ τῳ δοκεῖ —

25. ἑκόντας] praetuli ἑκόντα.

102. 5. Aristides de D. C. p. 198. βαρύτης γίνεται καὶ ὅταν ἄτοπόν τι σεαυτῷ ἐπαράσῃ. οἷον· τεθναῖναι μᾶλλον, ἢ ταῦτ' εἰρηκέναι βέλομαι.

6. ταῦτ' εἰρηκέναι] huius sententiae auctor factus esse.

8. suspicatus aliquando sum leg. esse, τἀναντίον δὲ [scil. δοκεῖ] πᾶσι, contrarium vero eius ab omnibus probatur, Philippo puto concedendum non esse, vt vniuersam Graeciam subiuget, καὶ πρόισμεν ἅπαντες omnesque nos in anteceſſum hoc tenemus — quae lectio vt videri possit non inscita, neque oratore indigna, nego tamen ideo ei obtrudendam esse. possint tales multae sententiae haud inconcinnae e parua literularum mutatione excudi, de inuentoris subtilitate ingenii testantes, quas non ideo tamen par sit fides vulgatae ab antiquitate traditae labefactare.

11. Sopater loco paulo ante recitari coepto sic pergit. εἶτα, ἐπειδὴ ἀντέπιπτεν αὐτῷ, ὅτι, εἰ καὶ χρήσιμον τὸ πολεμεῖν, ἀλλ' οὐκ ἀναγκαῖον, ἐπήνεγκεν εὐθὺς τὴν τῦ ἀναγκαίου κατασκευήν, λέγων· τί ἂν ἀναδυόμεθα; ἢ τί μέλλομεν; ἢ πότε σὺν θεῷ (sic) τὰ δέοντα ποιεῖν ἐθελήσομεν; ὅταν ἤδη ἀνάγκη τις ἦν; [sic] et caetera ad δήπου μὴ γενέσθαι. [lic, sine δεῖ.]

102. 23.

102. 23. ἀλλ' ἐπειδὰν] idem est ac si dixisset, ἀλλ' ἓν τοῦτο μόνον ἐρῶ. Sed hoc vnum modo dicam. tum incipit noua sententia. ἐπειδὰν —

27. citant h. l. Harpocr. v. ἀναβάλλεσθαι. et Pollux 9, 136.

vlt. ὅ τι καὶ βέλεται] addidi καὶ.

103. 9. διαρπασθήσεσθαι] praetuli διαρπασθήσεται. quod est materialiter accipiendum. clamores nunc obstrepentes, vociferantium: Opes nostrae vobis differentur, dissipabuntur: sistentur, sapienter constituenda custodia —

10. εἰπεῖν] num χειροτονεῖν. nuncupando, h. l. creando nouum magistratum cum potestate aerarii tuendi. an potius praestat εὑρεῖν, quae est lectio p. 146. 13. vbi locus hic iisdem verbis iteratur.

16. ἐφ' ὑμᾶς] quo his vniuersae Graeciae copiis, quas latro hic depraedatus sibi vindicauit, ad postremum vos obruat atque deleat.

19. τούτων] praetuli τοῦτον, quod, cum olim inter inuenta mea retulissem, video nunc a Wolfio iam dudum id esse exhibitum. Infra quoque p. 146. 22. in huius loci iterato exemplo legitur τοῦτον. vnde facile nobis ambobus fuit emendare vulgatam, quae tamen etiam defensione non caret. qui fit, vt nemo aiat ab eo iniuriam vobis fieri atque bellum concitari, qui ita palam exercitus conscribat educatque, qui iura et emolumenta decoraque vestra, possessionesque ita perspicuis vexationibus carpat, qui ciuitates graecas armorum vi tam aperta occupet.

22. αἰτιᾶσθαι] malim πάντας αἰτιᾶσθαι. vt inter se respondeant ex opposito μηδένα versu 19. et hoc πάντας.

26. κατηγορῶσι μὲν αὐτοὶ, μὴ δίκην δὲ δῶσιν] distinxi et correxi ad hunc modum. κατηγορῶσι μέν, accusa-

accuſatores cum ſint, αὐτοὶ δὲ μὴ δίκην δ. ipſi tamen poenas nullas dent.

104. 7. τότε addidi. Sopater ad Hermog. pag. 312. εἶτα τῇ εἰς ἄτοπον ἀπαγωγῇ κατεσκεύασεν ὅτως. ἐδὲ γὰρ Φεραίοις πρότερον πρὸς τὰ τείχη προσβάλλων etc. Ad ὥσπερ ſubaudi ἔφησεν.

11. ἕως ἂν ἐν αὐτῇ] expunxi ἄν.

17. non de nihilo eſt, quod Alexander de figuris ſententiae p. 36. 1. admonet, ἐ, tanquam ſententiam integram, per ſe ſtantem, ad inſtar inſulae, ad v. Φίλιππος eſſe addendum. verba eius haec ſunt. ἐπαναλέγεται [repetuntur] τὰ ὀνόματα. οἷον ἦν ποτε, ἦν, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, ἐν τῇ πολῶν ψυχῇ. κακεῖνο. ἐγὰρ ὑφ' αὐτῷ ποιήσασθαι τὴν πόλιν βέλεται Φίλιππος. ἐ. nequaquam.

23. προσῆκεν] praetuli προσήκει.

pen. citat h. l. Harpocr. v. πρόβολοι, Pollux 5, 134.

105. 6. πρότερον δὲς Ποτίδαιαν ἐξηπάτησε καὶ πολλ'] tranſpoſui vocabula tertium et quartum arbitratu meo.

7. θηβαίες τενῦν] deleui particulam copulantem.

Ibid. ὑπάγει] dedi de meo ὑπάγεται, vel potius ex iterato exemplo p. 148. 16.

20. καὶ τὸν λαβόντα] deleui articulum.

23. μὴ συνευπεπονθότων τῶν πολλῶν Ὀλ.] cum vulgus Olynthiorum nondum accepiſſet beneficium omnibus commune, eoque exaequatum eſſet cum paucis, ſeu optimatibus huius ciuitatis, qui dudum antea Philippo ſua ſtudia vendidiſſent, illud συν (in συνευπεπ.) redit ad τὲς ὀλίγες τῶν ὀλυνθίων, quibus οἱ πολλοὶ opponuntur.

25. μηδὲν εὖ πεπονθότος τὲ πλήθες] praetuli μὴ συνευπεπονθότος τὲ πλ.

106. 9.

106. 9. Aristides de D. C. p. 190. καὶ οἱ ἀφορισμοὶ δὲ ἐν τῷ καθόλου σεμνότητα ἔχουσιν· οἷον· πόλεως γὰρ ἔγωγε πλεῖστον ἡγοῦμαι συμμάχους, πίστιν, εὔνοιαν.

12. φέρεσθαι] id est οἴχεσθαι, ἀπιέναι.

Ibid. Aristides l. c. p. 192. καὶ τὸ κατὰ πλῆθος λέγειν καὶ τὰ ὀνόματα ἐφεξῆς παρατιθέναι, σεμνότητός ἐστιν. οἷον· εὐδαίμων, καὶ μέγας, καὶ φοβερὸς ἅπασιν ἔλλησι καὶ βαρβάροις.

27. κρίνει, δημεύει, δίδωσι, κατηγορεῖ,] miratus aliquando sum perturbationem ordinis. nam prima loco est accusatio, tum condemnatio, tum denique confiscatio. visum quoque fuit δίδωσι superuacaneum post δημεύει. sed in hoc falsus fui, et ordinis subtilitatem, quem scholae tradunt et exigunt, ab oratore ne poscito. Vmbram ludi rhetorici ad lucem fori ne afferto. et aliud est δημεύειν, aliud διδόναι. illud est confiscare, bona proscripta aerario addicere, hoc idem est atque καταχαρίζεσθαι, quo noster vtitur in loco simili, qui huius velut interpres est, p. 107. 18. amicis aliena bona condonare, quo eos tibi deuincias.

107. 8. τῆς παρ' ἡμέραν χάριτος] pro diaria gratia, quae, cum hodie floret splendidissima, cras, si fortuna volet, concidet, nulla erit. Ita vis illius gratiae in vnius diei momento et fortuna stat caditue.

9. ἀπολωλεκότες] Th. Canterus Nou. Lect. 8, 2. auctor est, vt ἀποδεδωκότες legatur; quasi voc. hoc significet, *qui vendiderunt*. immemor, in eo significatu ἀποδεδομένοι dicendum fuisse. nam vendere est ἀποδίδοσθαι in medio. in actiuo autem significat ἀποδιδόναι debitum reddere.

16. πολιτεύομαι] praetuli πεπολίτευμαι.

18. malim καὶ καταχαρίζεσθαι. bona aliena proscripta, eorumue partem, amicorum, quos obstringendos mihi duco, huic illiue adiudicare, condonare, dilargiri, conniuere rapientibus.

107. 23.

90. 14. εἴρηνται] εἴρηται Aldus, P. Manutius. Sed Wolf. et emendator Lessingianus vulgatam praeferunt. In August. tertii texto scriptum est ἔκρηκται, sed superscriptum γρ. ἥρηνται.

15. κατὰ omittit appendix Francfurtana.

17. δοκῇ] δοκεῖ Aug. primus. δοκεῖν Bauaricus, sed cum vulgata superscripta.

Ibid. μικρὸν] σμικρὸν Aug. secundus, Aldus, Felic. sed Harl. μικρὸν.

Ibid. ἐπίσχωσι] Scil. οἱ διοπείθες κατηγορεῦντες. Sed quid si ἐπισχεῦσι, scil. ὑμῖν τοῖς ἀθηναίοις. Sic Felicianus habet. WOLF. in farragine. ἐπισχεῦσι dant Aug. primus, Lessingianus, cum γρ. item Weimaranus, Paulus Manutius, Felicianus, editio Wolfii. sed index Pauli vulgatam refert, item appendix Francfurtana.

Ibid. περὶ αὐτῶν] περὶ τούτων Weimaranus. appendix Francfurtana, Laud.

19. διισχυρίζεσθαι] ἰσχυρίζεσθαι simplex Bauar.

pen. ὑστερίσωμεν] ὑστερήσωμεν Bau. Ald. Felic. ὑστερήσομεν (in indicatiuo) Aug. primus.

vlt. τούτων] Sic etiam in texto Aug. tertii est, sed noua manus extremae voci ον superscripsit. Aldina Taylori dat τούτῳ. Lambinus in indice aut deletum vult δ', quod est in eodem versu 21. statim post τούτων, aut cum δὴ mutatum, nulla de causa. Etiam Lessingianus dat περὶ τούτων δὴ οἶμαι.

91. 1. παρασκευάσθαι Ald. Tayl. dubium relinquens, num παρασκευάσασθαι voluerit.

3. πολλὰ] πολλοὺς Harl.

7. ἢ ἄγειν τὴν εἰρήνην] ἢ τὴν εἰρήνην ἄγειν Aug. primus, et Harley.

Ibid. ἐστὶ δὲ, εἰ μὲν] Haec, et οὐδὲν δεῖ λέγειν videntur ἀνακολούθως coniungi, nisi legas εἰ μὲν γὰρ ἡσυχίαν — Possit etiam legi ἐστὶ δὲ; cum interrogatione ne-

ne negatiua. *Id vero licet?* prior tamen distinctio mihi magis probatur. WOLF.

91. 8. ἡμετέρων] Sic etiam Aug. tertius e correctione. nam prima manus dederat ὑμετ.

9. συσκευάζεται] συσκευάζεσθαι index Aldi. παρασκευάζεται Aug. secundus.

10. ὑμᾶς] Sic etiam Bauar. Sed cum ἡ superscripto. ἡμᾶς Harley.

Ibid. ἐδὲν δεῖ λέγειν] γρ. μηκέτι δεῖ λ. Paris. septimus. ἐδὲν ἀντιλέγειν index Lambini. Aug. secundus δεῖν dat. quod natum videtur e fine voc. ἐδὲν. quod si ergo δεῖ plane tollas, cohaerebunt ista inter se ἐστὶ δὲ — ἐδὲν λέγειν. et tum plana atque integra erit haec oratio.

11. ὑμῶν] ἡμῶν Paris. septimus.

Ibid. ὑπάρχοντα] ὑπάρχειν Aug. secundus, editio Wolfii et Aldi, sed index Aldi et ed. Felicianea consentit vulgatae, item appendix Francf. et Harley.

12. ἡμεῖς ὠμόσαμεν] inuerso ordine Aug. primus, et appendix Francfurtana. εἰ δ' ἃ ὠμόσαμεν ἡμεῖς Harley.

17. ἡμετέρων] ita et Harley. sed ed. Wolf. ὑμετέρων.

Ibid. ὑπὲρ] περὶ Paris. octauus.

18. ὑμέτερα] ἡμέτερα Harley.

Ibid. ἐγκαλῶντα] mirificum quid huic loco in Augustano tertio contigit. Prima manus dederat vulgatam. tum corrector postremo α iota adscripsit. et idem tamen diphthongo αι superscripsit α. miror inconstantiam.

19. τὰ] καὶ Aug. secundus.

Ibid. βαρβάρων abest ab ed. P. Manut.

20. ἡμᾶς] ὑμᾶς Paris. octauus, Aug. primus, Bauar. et Harley.

91. 21. ὡς πολεμεῖν] ὡς συμβϐλεύειν πολεμεῖν index Lambini.

Ibid. ἁπλῶς in tertio Aug. a noua manu est additum, vt inferendum. abest id a Pariss. secundo et tertio, item a Bauarico.

Ibid. ἄγειν εἰρήνην] ἄγειν τὴν εἰρήνην Aug. secund.

22. ἡμῖν] ὑμῖν Aug. secundus, P. Manut. et Harleyanus.

25. ἀμύνεσθαι] ἀμύνασθαι Pariſ. secundus, Aug. primus. vtrumque Bauaricus.

Ibid. ἡμῖν] ὑμῖν Bau. sed cum ἡ superscripto. ὑμῖν etiam Harley. dat.

26. μὴ omittit appendix Francfurt. πλὴν ἢ τοῦτο λέγουσιν Ald. Tayl.

Ibid. νὴ Δία, ἔως] νὴ δία, ὡς, ἕως index Lambini. post νὴ δία Wolf addi vult ὅτι. quod eodem cum illo redit.

pen. ποιεῖ τὸν πόλεμον] articulum omittit Aug. primus.

vlt. ταύτην] ταύτῃ Pariſ. quintus, Ald. Leſſing. Felicianea, quod probat Wolf. in Aug. tertio prima manus dederat ταύτην, sed corrector ν erasit. ταύτην est in Harley.

92. 1. ἔϑ' ὑμῖν] cum in Aldina esset ὄνϑ' ὑμῶν, correxit Wolf, vt editum est. item emendator Leſſing. pro ὑμῖν dant ἡμῖν Pariss. quintus, septimus, octauus, Augg. primus et tertius, et Harley.

3. ἂς] ἅς Pariss. secundus et tertius, item Bauaricus in texto, cum vulgata superscripta. Necesse quoque est, in eo Aldino, quod penes Obsopoeum fuit, ἂς fuisse, cum ille e suo Pannonico ἂς proferat, quod in meo Aldino reperi.

6. ἄν] ἐὰν Harley.

Ibid. διοπεύθει] διοπεύθη Augg. sec. et tertius. et sic quoque p. 91. 15. et alibi.

92. 8.

92. 8. ποιεῖν αὐτὸν] inuertit ordinem Bauaricus.

9. δὲ omittunt Aldus et Felic. sed addit Aldina Taylori et appendix Francfurtana.

10. τοὺ ἐν] τὸς ἐν Aug. tertius.

12. γιγνέσθω] γενέσθω Aug. secundus. caret hoc vocabulo Pariſ. ſeptimus.

13. δικαίοις] δικαίως Pariſ. octauus.

15. ταύτῃ] ταῦτα Harl.

16. ἕτω τὴν] ita etiam dat Harley. sed ed. Wolf. ἕτω καὶ τὴν.

19. παρελθόντα] παρόντα Pariſſ. ſecundus, quintus, ſeptimus. Ald. Leiſſing. Aug. primus, codex Obſopoei, index P. Manutii. appendix Francfurtana. In Aug. tertio conſentit textum vulgatae, ſecunda manus alteram lectionem ſuperſcripſit.

22. γίγνεσθαι] γίνεσθαι Harley.

23. ἀεὶ abeſt ab Aug. primo. ἀεὶ συνεσηκυῖαν dat Harleyanus.

pen. ἃ] ὧν Pariſ. quintus.

vlt. δαπανήσωμεν] ita et Harl. δαπανήσομεν ed. Wolfii.

93. 1. ἀνηλωκέναι] ſic et Bauar. ſed cum α ſuper η ſcripto.

6. ὑμῶν] ἡμῶν Pariſſ. ſeptimus et octauus, et Harleyanus.

8. πάνθ'] ἅπαντα Harley.

Ibid. διοικήσεται] ita et Harley. διοικήσηται ed. Wolf.

11. πολλὴν] ita et Harl. ſed in ed. Wolf. pro hac voce vacuum eſt ſpatiolum.

13. περιμείνας] περιμήνας Harl.

Ibid. ἐπὶ βυζάντιον] ἐπὶ τὸ βυζάντιον appendix Francfurtana.

15. μενεῖν] μένειν Aug. primus.

Ibid. ἀνοίας] ἀγνοίας Bauar.

93. 15. ὥσπερ] Wolf mauult ἥσπερ, item Lambinus ſeu Morellus in indice. idem mihi quoque in mentem venit.

17. ἐγὼ μὲν ἐκ οἶμαι] ἐγὼ μὲν ἔν ἐκ οἶμαι Pariſ. ſeptimus, Aldina Taylori. οἴομαι Aug. primus.

18. ἡμῖν] ὑμῖν Pariſſ. quintus et ſeptimus.

Ibid. εἰσφρήσεσθαι] εἰσάξειν Aug. ſecundus; ſcholium id eſt in locum gloſſae ſuffectum. εἰσφέρεσθαι Ald. Tayl.

20. ἐνθένδ'] ἐνθάδε [aut ἐνθάδ'] Pariſ. ſeptimus, Aug. tertius.

21. ἐκεῖ] Sic correxit Wolf. et emendator Leſſingianus, cum in Aldina vitioſe eſſet εἰκεῖ.

Ibid. ὑπαρχέσης] ἔσης Ariſtides T. p. 234.

22. αὐτὲς] αὐτοῖς Pariſſ. quintus et ſeptimus.

23. κακοδαιμονεῦσι] ita etiam dat Harley. Wolf mauult κακοδαιμονῶσι, a verbo contracto in άω. Hermogenes Aldinus ſic recitat. κακοδαιμονεῦσι βυζάντιοι. σφόδρα γε. ἀλλ' ὅμως δεῖ σῶς αὐτὲς εἶναι. v. p. 306. ed. Criſpini. et p. 347.

26. γε punctis ſubnotatum eſt in Aldina Taylori. quae eſt nota defectus.

27. ἧς] ἣν Pariſſ. quintus, ſeptimus, octauus. Augg. primus, et ſecundus, Aldus, et index Aldi (qui ſine dubio vulgatam dare voluit) et ed. P. Manutii. vtramque lectionem dat Bau.

pen. ὑμᾶς] ἡμᾶς Pariſſ. quintus et octauus, Aug. primus, Harley.

Ibid. ἀμυνεῖσθαι] ἀμύνεσθαι Aug. primus.

94. 2. ποιήσειν Aldina Taylori.

Ibid. διαφθαρήσεται καὶ] abſunt a Pariſ. octauo et Aug. primo, et Harley.

3. ἴῃ] ἴοι Pariſ. octauus, Harley.

4. διοπείθην] διοπείθη Pariſ. ſecundus. appendix Francf. vtrumque dat Bau. διοπείθην ἰδία καί τι Ald. Tayl.

94. 4.

94. 4. poſt καὶ τὶ punctum habet poſitum Aug. ſecundus.

5. αὐτοὶ] αὐτοῖς Pariſſ. quintus, ſeptimus, octauus, Aug. primus, Harley. margo Bauarici cum γρ. Prima manus in Aug. tertio αὐτοὶ dederat, ſed noua ς appinxit. In Aldina prima eſt αὐτοῖς. Obſopoeus e ſuo codice Pannonico profert αὐτοὶ, quod in Aldina poſteriore legitur et in Felicianea.

Ibid. ἂν δ' ὑπὸ τῶν πνευμάτων] τὶ δ' ἂν ὑπὸ τῶν πν. index Lambini.

Ibid. δυνάμεθα Harley.

6. ἆρ' ὁρᾶτε] ἀλλ' ὁρᾶτε Auguſt. tertius ab antiqua manu. ſed noua in margine ſcripſit γρ. ἆρα.

8. ἔτος] θέρος index Aldi, appendix Francfurt.

10. ἀπελθὼν] ἐπελθὼν index Aldi. τὶ δαὶ ἂν ἀπελθὼν Aug. tertius.

11. μηδὲ] μὴ Bauar.

12. Χαλκίδα] Χαλκίδε Harley.

Ibid. ἦκεν] ἥκειν Pariſ. ſeptimus.

13. πρώην ἐπ' ὠρεὸν] ἐπ' ὠρεὸν πρώην Aug. primus, appendix Francfurtana, et Harley.

14. ἀμύνεσθαι] ἀμύνασθαι Augg. ſecundus et tertius, ſed in hoc ε erat ſuperſcriptum. ab eadem manu.

19. κατασκευάζειν] παρασκευάζειν Pariſſ. ſeptimus et octauus, Aug. primus, (qui, vti etiam appendix Francfurtana, Aldina Taylori et Harl. verba ſic ordinata dant πειρᾶται δύναμιν τῇ πόλει παρασκευάζειν) Aug. tertius, index Aldi, index Manutii. vtrumque dat Bauar.

20. προσπαρασκευάζειν] primam praepoſitionem omiſit librarius Aug. tertii.

22. συναγωνιζομένης] in Aldina Taylori praepoſitio punctis erat ſubnotata, ſublationem aut defectum indicantibus.

94. 23. πότερα βέλοιο] ita etiam Harley. exhibet. πότερ' ἂν βέλοιο Aldus, Felic.

24. νῦν ἔχει] ordinem inuertit Bauar.

Ibid. ὁποιουστινασοῦν] ὁποιαστινοσοῦν. Aug. ſecundus. poſſit χώρας ſubaudiri. ſed praeſtat vtique vulgata.

25. εὐσθενεῖν] εὐθενεῖν (ſine ſibilo) Aug. primus, Harley. index Lambini. εὐθυνεῖν Aug. ſecundus. in quo latet εὐθηνεῖν. quae duo verba inter ſe perſaepe permutantur.

27. συναγωνιζομένης] ſic Aug. tertius in texto, ſed ſecunda manus extremae ſyllabae ſuperſcripſit ας.

pen. τοῦτ'] ταῦτ' Pariſſ. ſecundus et quartus, item Aug. primus, et Harl.

95. 1. ἡμῶν] ὑμῶν Pariſ. octauus, Augg. primus et ſecundus, et Harley.

Ibid. τινες ἐνθάδε] inuertit ordinem Aug. ſec.

3. ὑμᾶς] πρὸς ὑμᾶς Weimaranus, ed. P. Manutii. ὑμῖν appendix Francfurtana.

5. σκέψασθαι] σκέψασθε Aug. primus, ed. P. Manut. vtrumque Bauar.

15. μὲν abeſt ab Aug. ſecundo. ὑμεῖς μέντοι νῦν εἰώθατε Aldina Taylori.

16. εἰώθατε] εἰώθαμεν Aug. ſecundus, forte voluit εἰώθατε μέν.

Ibid. παρεόντα] Pariſſ. tertius et ſeptimus, quae centies inter ſe permutantur, ego e meis annotare aſpernatus ſum.

18. εἰσοίσετε] εἰσοίσητε Aug. ſecundus.

Ibid. στρατεύσεσθε] στρατεύσετε Aug. tertius. στρατεύεσθε Harl. πραγματεύσεσθαι Aldina Taylori.

20. συντάξεις] τάξας ſimplex P. Manut.

Ibid. διοπείθεις] διοπείθῃ Aug. ſecundus, et ſic quoque 96. 12.

21. πορίσηται] πορίσητε Harley.

95. 22. λέγω] λέγειν Pariſ. quintus, Aldina Tayl

24. ἄν abeſt ab Aug. primo.

25. καὶ deletum it index Lambini.

27. ὑμῶν μαθεῖν] inuertit Aug. primus, et Harl. pen. ἅπαντες] ita et Harley. πάντες ed. Wolf.

96. 1. τιμῶμαι] αἰτιῶμαι Pariſ. quintus. In Aug. tertio eraſae vetuſtae lectioni ſuperſcripta erat a ſecunda manu alia, quae videbatur αἰτιῶμαι eſſe. ego equidem aliud nihil illinc exſculpere poteram. Hermog. p. 414. ἕτοιμός εἰμι. et tum παρὰ τούτων τὰς νήσους οἰκούντων χρήματα λαμβάνουσι.

2. ἄν abeſt ab ed. P. Manutii.

4. ἔχοντες] Thomas M. p. 815. dat κεκτημένοι. e memoria.

7. μή] τὸ μὴ Pariſſ. quintus et ſeptimus, et Harl.

8. ἀδικεῖσθαι] διακεῖσθαι Aug. primus.

9. μηδὲ] μὴ Bauar.

Ibid. δὲ abeſt ab Augg. primo et tertio, item Bau.

10. αὐτῶν] ἑαυτῶν Harley.

Ibid. εὐνοίας] εὐνοίαις Aug. primus, errore ſcribae, qui, more ſuo, volebat iota ad α adiungere, quod nos puncto ſubſcripto indicamus.

11. καὶ δὴ abſunt ab Aug. primo.

12. Διοπείθει] Δεισπείθει Harley.

14. λαβόντα] λαμβάνοντα Pariſ. octauus, Aug. primus.

18. ἂν abeſt ab Aug. ſecundo.

20. διδόναι] δοῦναι app. Francfurt. ἐκδιδόναι Aldina Taylori.

21. συγκαταπραξαμένω] καταπραξαμένῳ appendix Francfurt. Aldus, Felic. P. Manut. (cuius index vulgatam refert.) Wolf hoc ſimplicius vulgato praefert. ſed decompoſitum dat Aldina Taylori.

24. μέντ' ἄν] μέν γ' ἄν index Lambini.

25. τῆς] τοῖς Harley. ſed eſt menda librarii.

96. 26. ἐκπέμπειν] εἰσπέμπειν index Aldi.

Ibid. τοῦτ' ἐστὶν. εἰ γὰρ] Lambinus lacunam, quam hic subesse suspicatur, sic explet. τοῦτ' ἐστὶ. τοῦτο δ' ὑμῖν ἐ ποιητέον ἐστὶν. εἰ γὰρ —

27. Διοπείθης] Διοπείθ Harley.

Ibid. καταγέι] μετάγει Aug. primus.

vlt. δύναιτ' ἄν] δύναιεν Harley. corrupte.

97. 1. ἐ μὲ δι' ἐ δαπάναις] ἐ μὲ δίαι δαπάναις Pariss. quintus, septimus, octauus, Aug. primus.

2. ἡμᾶς] ὑμᾶς Bauar.

7. ἡμᾶς] ὑμᾶς Aug. tertius.

10. τὰ abest ab Aug primo.

13. εἴπῃ] εἴποι Harley. et sic quoque v. 16. λέγοι.

14. ἢ ὃν ἂν εἴπῃ τις τῶν πολιτῶν] ἢ ὃν ἂν τῶν πολιτῶν εἴπῃ τις Aug. primus, Harl.

16. voc. ταλῃθῆ in Aldina Taylori punctis est subnotatum.

19. ἐκεῖνος ἦγεν] Aug. tertius medium interponit τε. sed videtur γε voluisse.

20. ἔχετε] sic etiam Bauar. sed cum ξ super χ scripto.

23. Alexander de figuris sententiae p. 22. locum hunc recitans ad παῤῥησίαν addit τῷ λέγειν. de suo nempe. quod ipsi est relinquendum.

27. ἂν] καὶν Aldina Tayl.

vlt. κρατήσαντας] κρατήσαντες Pariss. secundus, quintus et septimus, Aug. secundus et tertius.

98. 1. ἐστὶ] ἔσαι Pariss. octauus, Harl.

3. δὲ] γὰρ Pariss. octauus, Aug. primus, Harl.

5. φιλανθρώπως ὑμᾶς ἐθίζειν εἶναι] φιλανθρώπως εἶναι ὑμᾶς ἐθίζειν Aug. secundus.

8. ἐπιδεικνύναι] Wolf mauult ἀποδ.

9. γὰρ] δὲ Aug. secundus.

14. καὶ abest ab Aug. tertio.

98. 16. *οἱ* abeſt a Pariſſ. ſecundo et tertio, item Augg. ſecundo et tertio.

Ibid. *παρήκατε*] γρ. *παρείκατε* appendix Francfurtana, et Aldina Taylori, item exemplum Leſſingianum, cuius margini adſcriptum eſt hoc ſcholium: *οἱ βοιωτοὶ τὸ η εἰς τὸ ει τρέπουσι.* Pariſini ſecundus et quintus, Aug. tertius. In Bauarico, item in Auguſt. primo, vtrumque eſt. [Pro *παρήκατα* leg. videtur *παρήκατε.* OBSOPOEVS.] Ergo iſtud in Aldina ſua, quae eſt prior editio, reperiebat Obſopoeus. Ego in poſteriore Aldina vulgatam reperi. Scholiaſtes Ariſtophanis ad Nubes verſu 218. male allegat *παρήκασθε* in medio.

19. *ἡμῖν*] *ὑμῖν* Pariſſ. quintus, ſeptimus, octauus, et Harley.

20. *καὶ* abeſt ab Aug. tertio.

22. *ταῦτα. εἶτ'*] *ταῦτα πάντα. εἶτ'* Pariſſ. quintus et ſeptimus.

24. *τἀνθρώπῳ*] *τῷ ἀνθρώπῳ* Aug. primus.

Ibid. *ἀπολῃφθέντος*] *ἀπολειφθέντος* Pariſſ. quintus, ſeptimus, octauus, Harl.

26. pro *ἔτε* ſecundo Harley. dat *ἐδέ*.

Ibid. *ὑμετέρων*] *ἡμετέρων* Aug. primus.

27. *ὑμῶν*] *ἡμῶν* P. Manut.

vlt. *φῆσαι*] Ariſtides p. 204. *φήσαιμεν* dat. quo admiſſo leg. eſſe *δὴ* pro *δεῖ* recte admonuit Normann.

Ibid. *δύο ἐν εὐβοίᾳ*] *δύο μὲν ἐν εὐβ.* Pariſſ. ſeptimus et octauus, Aug. primus.

99. 1. *τὸν μὲν*] *τὰς μὲν* Aug. tertius. ſed corrector vulgatam ſuperſcripſit.

2. *σκιάθῳ*] γρ. *σκίαθον* Pariſ. ſecundus. Aldina Taylori. ſuper *ω* dat *ου* Bau. *κυάθῳ* (vel *μυάθῳ*) Aug. tertius. nam prima litera erat a correctore inter corrigendi operam obſcurata. idem ſuper *υ* ſcripſerat iota.

99. 3. ἀπελύσασθε] ἀπελήσασθε appendix Francfurtana, Aldus. vnde fort. nata est Wolfio coniectura importunior ὠπηλάσασθε.

6. ὑμεῖς γε absunt a Parisino octauo et ab Aug. primo, vti etiam ab Harl.

Ibid. πρεσβεύετε] γρ. πρεσβεύεσθε Pariss. secundus, quintus, septimus, octauus, Augg. primus et tertius. appendix Francfurtana, et Harley. vtrumque dat Bauaricus, vulgatam infra, alteram supra.

7. ἡμῖν] ὑμῖν Aug. tertius.

9. γὰρ abest a Pariss, secundo et tertio, ab Harl. ab Augg. primo, secundo et tertio. sed in hoc manus noua superscripsit.

Ibid. τοίνυν abest ab Aug. secundo.

11. καὶ ἀληθέστατον τοῦτο ἀποκρινεῖμαι] τοῦτο ἀποκρινεῖμαι. καὶ ἀληθέστατον Harley.

12. ταῦτα deest Harley.

Ibid. νυνὶ] νῦν Bauar.

14. post ὅπως addit σκοπείτωσαν appendix Francfurtana. καὶ σκοπείτωσαν ὅπως ἐρωτῶ Aldina Taylori. eadem dat ἐθέλωσι.

16. ὑμῖν] sic etiam Aug. tertius a prima manu, sed corrector dedit ἡμῖν.

Ibid. γνῶναι] subaudi χρὴ, quod tacite repetendum e versu 11. tametsi non incommode addatur hunc in modum τοῦτο χρὴ παρ' ὑμῖν αὐτοῖς βεβαίως γνῶναι. WOLF.

18. τέτων] τέτε Pariss. septimus.

20. τοῖς] τῷ Harley.

22. εὐθυκράτην καὶ λασθένην] εὐθυκράτη καὶ λασθένη Pariss. secundus, Augg. secundus et tertius. εὐθυκράτει καὶ λάσθένει Bauar. sed super vtroque ει erat η superscriptum.

23. ὀλυνθίοις] ἐγχωρίοις appendix Francfurtana. Aldina Tayl.

99. 24.

99. 24. *προέδοσαν*] *προεδόσαν* Aug. primus, Harl.

26. *ἐδὲ ἓν*] *ἐδὲν* Aug. primus.

27. *καταλύσῃ*] *καταλύσει* Aug. tertius, sed cum *η* super diphthongo scripto.

pen. *νῦν γε δὴ* absunt a Pariss. quinto, septimo, octauo, ab Aug. primo, ab appendice Francfurtana, et ab Harley.

100. 1. *δημοκρατῆσθε*] *δημοκρατεῖσθε* Augg. primus, secundus, tertius.

2. *ἃ*] *ἢ* Pariss. secundus et tertius. Aug. sec.

3. *γένοιτ' ἂν*] *ἂν γένοιτο* Aug. primus et appendix Francfurtana. *ἂν* abest ab Aug. secundo, Aldino, et Harley. sed addi vult Obsopoeus; dubium relinquens, vnde sumtum, e suone libro Pannonico, an ingenio.

Ibid. *βεβιασμένα*] *συμβεβιασμένα* Aldus, P. Manut. ed. Wolfii. Sed vulgata est in append. Francfurtana, et Aldina Taylori.

8. *ἐξαφελέσθαι*] *ἀφελέσθαι* simplex Aug. prim.

18. *κατασκευάζεται*] *παρασκ.* Pariss. secundus, quintus, septimus, octauus, Augg. primus et tertius, Harley. Aldina Taylori, Bauaricus, index Aldi, index P. Manutii.

Ibid. *ἀμύνεται*] *ἀμυνεῖται* Pariss. octauus, Aug. primus.

19. *ἡμῶν*] *ὑμῶν* Aug. secundus. vtrumque dat Bauaricus.

Ibid. *ἕτω γ' εὐήθης ἐστὶν*] *ἕτως ἐστὶν εὐήθης* Aug. primus, Harley.

21. *ἂν* abest ab Aug. primo. secundus transponit.

22. *εἴποι*] *εἴποι ἂν* Aug. secundus. *τί γὰρ ἂν ἄλλο τις εἴποι* appendix Francfurtana. *τί γὰρ ἂν ἄλλο τις ἂν εἴποι* Harley.

Ibid. *μάσειραν*] *μάσειραν* Aug. secundus.

100. 26. *νεωρίων*] *νεωρίων* Aug. tertius, quasi a *νεωρία* in nominatiuo singularis.

Ibid. *τριηρῶν*] *τριήρων* Aug. secundus, et alii alibi saepius. quod semel hic annotasse sufficiat. mirifice enim codices in hoc variant. *καὶ τριηρῶν* ab Harleyano absunt.

27. *ἀργυρίων*] *ἀργυρείων* Aldus, Felic. P. Manut. et codd quoque.

pen. *ἐάσειν ὑμᾶς*] inuertit Aug. primus, et Harl.

vlt. *μελισσῶν*] *μελίνων* Pariss. secundus, quintus, octauus. *μελίων* (lic) Ald. Taylori, index Aldi, index Pauli, Aug. secundus. *λιμένων* Aug. tertius, absurdo errore, erasa vetusta lectione, quae videtur cum vulgata consensisse.

Ibid. *ὀλυρῶν*] *ὅλύρων* cum aspero Paulus Manut. sed in spiritibus, accentibus et huiusmodi minutiis editio Pauli est perquam vitiosa. *ἑλύρων* Aug. tertius. sed a correctore superscripta est vulgata cum *γρ.*

Ibid. *θρακίοις*] *θρακείας* Harley.

101. 1. *σιρεοῖς*] ita et Harley. *σειρεοῖς* Aug. primus. *σιρδοῖς* Felic. P. Manut.

Ibid. *βαρεάθρῳ*] sic etiam in texto Aug. tertii, sed noua manus superscripsit *γρ. θαρεάβρῳ.* mirifica lectio: Aldina Taylori dat *βαρβάρῳ.*

7. *συμμενεῖ*] *γρ. συμβαίνει* Paris. secundus et Aldina Tayl. *συμμένῃ* Pariss. tertius, quintus, septimus, Aug. secundus. *συμμένοι* Paris. octauus. *συμμένει* Aug. primus, Bauar. In Aug. tertio est *συμβαίνῃ.* sed secunda manus superscripsit *γρ. συμμένῃ.*

8. *ἑτοίμην*] sic et Bauaricus, sed cum *ον* in fine superscripto.

9. *ἔχει*] *ἔχῃ* Bauar *ἔχοι* Harley.

Ibid. *ἀδικήσουσαν*] *ἀδικῆσαν* Aug. primus.

101. 10. ἕτω τὴν] ἕτω καὶ τὴν Aug. tertius. ſed ſecunda manus copulatiuam transuerſo calamo rurſus induxit.

11. ἅπασιν deeſt Harley.

Ibid. ἑτοίμην] rurſus hic quoque Bauaricus ον ſuper ην ſuperſcriptum dabat.

Ibid. ἐϛὶ] ἔνεϛι Bauar. appendix Francfurtana, Aldina Taylori.

14. ταμίας δημοσίας] ταμίας καὶ δημοσίας Pariſſ. ſecundus et tertius. Augg. primus, ſecundus, tertius, Bauaricus, appendix Francfurtana. ταμίαις καὶ δημοσίαις Aldina Taylori.

19. τῆς αὐτῆ] τῆς αὐτῆ cum aſpero Aldus. τοῖς αὐτῆ cum leni Aug. tertius. A Bauarico ſpiritus aberat.

20. ἀναγκάσετε] ἀναγκάσητε Aug. primus. Harley. vtrumque dat Aug. tertius.

Ibid. ἐδὲν abeſt ab Aug. ſecundo.

21. πολεμήσετ'] πολεμεῖτε Pariſſ. quintus et ſeptimus.

22. μεγάλης.] πολλῆς Bauar.

Ibid. πόνων πολλῶν] Auguſt. ſecundus inter haec duo vocabula medium habet interiectum καὶ, quod idem omittit poſt εἶναι.

23. λογίσηται] λογίζηται Aug. primus.

25. ἐθέλῃ] ἐθέλει Bauar.

Ibid. ἑκόντας] ἑκόντα Aug. primus.

26. ἐϛὶ] Wolf. mauult ἔᾳ.

Ibid. ἡμῶν] ὑμῶν Aug. ſecundus. plane abeſt ab ed. Pauli.

27. ἂν abeſt ab Aug. primo.

pen. ἂν] ἐὰν Aug. primus. appendix Francfurtana. ſed haec tam minuta impoſterum non annotabo, niſi alii iam ante me ea annotauerint, quae neceſſario duco iterato ad poſteritatem transmittenda, ne quis editionem noſtram defectus alicuius inculet, in qua non

non omnia reperiantur, quae in superioribus editionibus habeantur.

101. vlt. ἐκ ἐπ' αὐτὲς ἡμᾶς] ἐκ ἐφ' ὑμᾶς αὐτὲς Aug. primus. Etiam Aug. secundus dat ὑμᾶς, item Bauar. ἐκ ἐφ' ἡμᾶς αὐτὲς appendix Francfurtana, et Harley.

102. 1. τὲς abest ab Aug. primo et app. Francf.

4. τὲς ἄλλες ἕλληνας ἅπαντὰς] τὲς πάντας ἕλληνας Aug. primus. tertius inuertit ordinem sic τὲς ἄλλες ἅπαντας ἕλληνας, item Bauaricus, et appendix Francfurtana. τὲς ἄλλες πάντας ἕλληνας Harley.

5. ἂν reponit Aug. primus post μᾶλλον.

6. εἰρηκέναι] ἐωρακέναι Weimaranus, exemplum Ald. Lessing. index Lambini. vtramque lectionem dat appendix Francfurtana.

Ibid. βελοίμην] βέλομαι Aristides T. p. 194. e memoria recitans.

7. ἀμύνεσθε] ἀμύνησθε Aug. primus.

8. μηδενὶ μὲν τῶτο δοκεῖ, τἐναντίον δὲ] μηδενὶ τῶτο δοκεῖ, τἐναντίον τε Bauar. sed cum vulgata superscripta.

9. ὅσῳ] ὅσον Aug. secundus.

Ibid. ἐάσωμεν ἐκεῖνον] inuertunt ordinem Aug. primus, appendix Francfurtana et Harley. κύριον γενέσθαι dat Ald. Tayl.

11. ποῖ] γρ. τὶ Paris. secundus, Aug. secundus.

13. ὅτε Aldina Taylori, et ἦν.

14. εἴποι] εἴπῃ Aug. secundus.

16. ἀπεύχεσθαι] ἀπέχεσθαι appendix Francf.

17. ἐςὶν ἐλευθέρῳ μὲν] ἐςὶ μὲν ἐλευθέρῳ Aug. secundus.

18. τῶν πραγμάτων] τῶν γιγνομένων vel γινομένων Paris. secundus, quintus, septimus, octauus, Aug. primus, et Harley. τῶν γιγνομένων πραγμάτων Aug. secundus, Aldus, P. Manutius.

19. ἂν abest ab Aug. primo.

102. 19. ἔποι] ἔπῃ Aug. ſecundus. ἤντιν' ἔποι τις ἂν Harley.

Ibid. δέλῳ] δέλων Pariſſ. quintus et ſeptimus.

21. ἔτε] μήτε Pariſ. quintus.

23. ἄλλα omittit index Lambini.

24. τὴν ſubnotatum eſt in Ald. Tayl.

pen. ἡσυχίαν] ἐξεσίαν appendix Francfurtana, Aldina Tayl.

vlt. βέλεται] καὶ βέλεται Pariſſ. quintus et ſeptimus.

Ibid. ὑμῖν] ἡμῖν Pariſſ. quintus et ſeptimus. Bauar. Aldus, P. Manut.

103. 1. μή ποθ' ἡγήσησθε] μή ποτ' ἂν ἡγήσησθε Aug. primus. ἡγήσεσθαι Bau.

2. πολλῷ] πολλῶν Pariſſ. quintus et ſeptimus. ſaepe animaduerti ν natum e iota adſcripto.

6. ἀφ' ὑμῶν] ἀφ' ἡμῶν Bauar.

9. διαρπασθήσεσθαι] διαρπασθήσεται Aug. primus, Bauar.

10. τῷ φυλακὴν εἰπεῖν] loco datiui dat Weimaranus hic et v. 11. τὸ in accuſatiuo. idem Weimar. nec non Aldus et P. Manutius, item ed. Wolfii, pro εἰπεῖν dant εὑρεῖν. index Pauli tamen et appendix Francfurtana vulgatam exhibent. v. p. 146. 13. vbi locus hic iisdem verbis iteratur.

10. ἧς] ἣν Bauar.

11. ἐχὶ abeſt ab Aldina, et ab indice P. Manut.

Ibid. τὸ συμφέροντος] τὸ παραυτίκα συμφέροντος index Lambini.

Ibid. ἀφεσᾶναι] ἀποσῆναι margo Aldinae Leſſingianae.

Ibid. καίτοι ἔγωγε] καίτοι γε ἔγωγε Aug. tertius.

14. ὑμῖν] ἡμῖν Pariſſ. quintus et ſeptimus. Bauar.

16. ἁρπάζων] ita et Harl. διαρπάζων ed. Wolfii.

Ibid. ὑμᾶς] ἡμᾶς Aug. primus.

103. 17.

103. 17. τῦ] τὸ Augg. primus et tertius, Bauar. app. Francfurt.

Ibid. ἄνδρες deeſt Harl.

20. ἐπιτρέπειν] προτρέπειν Pariſ. quintus. τὸς δὲ μὴ προίεσθαι dat Aug. primus, caeteris omiſſis. προσίεσθαι Bau.

23. γίγνεσθαι] γενέσθαι Pariſſ. quintus et octauus. Aug. primus, margo Bauar. cum γρ.

24. poſt πολέμῳ inſerit ed. Wolf. haec verba: ἀνάγκη γὰρ, ἀνάγκη, πολλὰ ἐκ τῦ πολέμυ γίγνεσθαι τὰ λυπυρά. ſed ab Harl. ea abſunt.

26. κατηγορῶσι μὲν αὐτοὶ, μὴ δίκην δὲ δῶσιν] κατηγορῶτι μὲν, αὐτοὶ δὲ μὴ δίκην δώσωσιν Aug. primus. δώσωσιν etiam Harley. dat, et βάλεται, pro δύνανται. κατηγορῆσι Bauaricus, in caeteris vulgatae conſentiens, et app. Francf. quae etiam δίκην δὲ δίδωσιν dat.

pen. ποιῆσαι παρ' ὑμῖν] παρὰ ὑμῖν ποιεῖσθαι append. Francfurtana.

vlt. τέτων] τέτυ Pariſ. octauus. Aug. primus.

Ibid. διαδικασία] ſic etiam in Aug. tertio eſt a correctore. prima enim manus ſimplex δικασία dederat.

104. 5. ἀνοητότατος] ἀνοητοτάτη Harley.

6. ἐφ' ἡμᾶς αὐτὸς] ἐπ' αὐτὸς ἡμᾶς Augg. primus et ſecundus. appendix Francfurtana, et Harley. Bauaricus in ordine verborum conſentit vulgatae, ſed ſuper ἡ adſcriptum habet ὑ.

7. ad φήσομεν addunt τότε Pariſſ. quintus, ſeptimus et octauus, Augg. primus et tertius, ſed huic ſecunda manus id addidit. pro φήσομεν dat Harl. ποιήσομεν.

8. ἐρεῖ abeſt ab Augg. primo, ſecundo, tertio, in quo ſecunda manus id adſcripſit. abeſt item a Bauarico et ab appendice Francfurtana.

10. ἂν abeſt a Bauar.

104. 11.

104. 11. τὸ στράτευμα παρὴν ἔχων] παρὴν τὸ στράτευμα ἔχων Aug. tertius.

12. ἀμύνεσθαι] ἀμύνασθαι Aug. secundus.

16. ὑμῖν] ἡμῖν Pariſ. octauus. Aug. ſecundus e correctione, Aldus.

Ibid. τε abeſt a Bauar.

Ibid. καὶ τοῖς ἄλλοις] articulum omittit Aldina Taylori et appendix Francfurtana.

Ibid. ὑφ' αὑτῷ] ἐφ' αὑτῷ Aug. ſecundus.

19. ἔτ' ἐθελήσητε] ἔτε ἂν ἐθελήσητε appendix Francfurtana. θελήσητε annotauit Taylor ex Harley.

Ibid. ἐπίσασθε] ἐπισήσεσθε Aug. primus, Harl.

23. προσῆκεν ἔτω] ἔτω προσήκει Aug. primus. Etiam Pariſſ. quintus, ſeptimus, octauus dant προσήκει, item margo Bauar. cum γρ. Aldus, P. Manut.

24. τε abeſt ab Augg. primo et tertio, item Bauar. appendice Francfurtana, et Harley.

Ibid. ἀποτυμπανίσαι] ἀποτυμπανίσθαι (ſic) appendix Francfurtana. ἀποτυπανίσαι Ald. Tayl.

pen. ὥσπερ] ὡς Pariſſ. quintus et ſeptimus.

vlt. εἰς abeſt ab Augg. primo et tertio, item Bauar. et app. Francf.

105. 1. ὑμᾶς] ἡμᾶς Pariſſ. quintus et ſeptimus.

Ibid. ἔμοιγε] ſimplex ἐμοὶ, ſine γε, dat Bau.

Ibid. δοκεῖ ποιεῖν] inuerſo ordine ποιεῖν δοκεῖ dat Harleyanus.

4. ὑπηγάγετο] ὑπήγετο Aug. ſecundus.

Ibid. τε in fine verſus abeſt ab Aug. primo.

5. ταλαιπώρεις] ταλαιπώλεις Harley.

7. ὑπάγει] ἐπάγει Aug. ſecundus.

8. πολλῷ abeſt ab Aug. tertio, ſed ſecunda manus addidit.

9. ὥσε] ὥσπερ Aldina Taylori.

Ibid. ἕκαστοι] ſic etiam Aug. tertius, ſed e correctione. prima manus ἕκαστος dediſſe videtur.

105. 10. πεπόνθασιν ἃ δὴ πάντες ἴσασιν] πεπόνθασιν ἅπαντες ἃ δὴ ἴσασιν. Aug. tertius. forte fuit olim in libris ἃ πάντες ἄδην ἴσασιν *satis norunt.*

11. ὅ, τι ἄν] ὅταν Aug. primus.

14. ἡ πύλας] ἐχὶ πύλας Aug. tertius.

16. τῶν] γρ. τὴν Paris. secundus. Aug. primus Bauar. et ita edidimus, τὴν Καρδ. pro τῶν καρδ. τὴν prius ante πόλιν ab Harley. abest.

17. ἐκείνως] ἐκεῖνος Weimar. vtrumque dat Bauar. hoc infra, vulgatam supra, veluti correctionem.

18. ὑμῖν] ἡμῖν Paris. octauus, et Harley.

20. τὸν abest a Pariss. secundo et tertio, ab Aug. primo, sed in hoc est a manu secunda additum, item ab Aug. secundo et tertio, nec non Bauarico, Aldo, P. Manutio.

21. ἀσφαλές ἐστι] ἀσφαλές τ' ἐστι Aug. primus.

22. ἐκ ἦν] ita et Harley. ἐκ ἂν ἦν ed. Wolf. et ita etiam v. 24. et pen.

24. πολλῶν] πολιτῶν Paris. septimus.

25. ταὶ] τῆς aut τοῖς Aug. tert. non enim poterat discerni. et in hoc pariter atque quinto Aug. saepissime η et οι inter se permutata reperi.

26. μηδὲν εὐπεπονθότος] μηδὲν συνευπεπ. Pariss. quintus, septimus, octauus. μὴ συνευπεπ. Aug. primus et Harley.

Ibid. τᾶ θετταλῶν] τῶν θετ. Pariss. tertius et octauus. Augg. secundus et tertius. item Aldus, P. Manut.

Ibid. τῷ abest ab ed. Aldi. [Antiquum (Pannonicum puta exemplum) τὸ τὲς τυραννὲς, adiecto arti culo τὸ (sic). OBSOPOEVS.]

27. Ante τὲς addit Weimar. περὶν. articulum (τῷ puta) addendum esse admonet Wolf.

pen. ἐκ ἦν] ἐκ ἂν ἦν *non fuisset tutum.* sed potest etiam simpliciter intelligi. *non fuit tutum.* WOLFIVS

105. vlt.

105. vlt. ἀπέδωκε] παρέδωκε Pariſſ. quintus, ſeptimus, octauus. appendix Francfurtana.

106. 3. κατασκευακότος (ſic) Ald. Tayl.

5. τοιγάρτοι] καὶ γάρ τοι Pariſſ. quintus et octauus. Aug. primus, appendix Francfurtana, Harley. et codex Obſopoei. Wolf praefert vulgatam.

Ibid. ἐκ πτωχῶν ἔνιοι] ἔνιοι ἐκ πτωχῶν Aug. ſecundus, Aldus, P. Manut. ed. Wolfii. ſed app. Francf. et Harl. vulgatam dant.

6. γεγόνασι] γίνονται Aug. primus et Harley.

7. καὶ γνώριμοι] haec duo vocc. in Aldina Taylori ſubnotata ſunt.

10. ἐκ δὲ τῶ] articulum omittit app. Francfurt.

11. ὑμᾶς abeſt ab Aug. primo et Harley.

Ibid. ἔχειν annotat app. Francfurtana in aliis ante ὑμᾶς, in aliis poſt ſtare.

Ibid. ταῦτα φέρεσθαι] τέτων φέρεσθαι Aldus, et index Aldi. Felicianea. Sed index eiusdem dat vulgatam, quam etiam index Aldi dare voluiſſe videtur. [Annotatum eſt legi ταῦτα φέρεσθαι. ſcil. φίλιππον. aut ἐᾶν ταῦτα φέρεσθαι κατὰ ξῆν καὶ μὴ κωλύειν. WOLF.] Vulgatam dat quoque appendix Francfurtana, et Aldina Taylori. ταῦτα φέρεσθαι Harley.

13. πᾶσιν] ἅπασιν Ariſtides T. p. 192.

Ibid. γέγονεν abeſt a Bauarico.

Ibid. ὑμεῖς] ἡμεῖς Pariſſ. quintus et octauus.

15. παρασκευῇ] παρασκεβῇ Auguſt. ſecundus. quod allego tantum exempli cauſſa, vnde intelligatur, librarios graecos υ et β promiſcue habere. Centena huius rei exempla praeſertim in Aug. tertio reperi; ſed indigna habui, quae referrem.

16. ὑμῶν] ἡμῶν Pariſſ. quintus, ſeptimus, octauus. Aug. primus, et Harley.

17. 18. ὑμᾶς] ἡμᾶς Pariſſ. quintus et ſeptimus. poſterius etiam P. Manut.

106. 21. παρελθὼν] προσελθὼν Paris. septimus.

Ibid. ἐ γὰρ] ἐδὲ γὰρ Paris. quintus.

Ibid. ἐδὲ κινδυνεύειν] καὶ κινδ. Paris. septimus. ἐ κινδυγεύειν Ald. Tayl.

22. ἀλλ' ἄτολμος] ἀλλὰ καὶ ἄτολμος Paris. septimus.

23. ἔτε γένοίμην Harley. id est neque fiam, h.e. neque verendum est, ne fiam. sed in vulgata μήτε γενοίμην inest diuersa sententia, detestationis puta, atque voti, ne vnquam homo impurus fiat. ἔτε negat factum. μήτε abominatur futurum.

24. πολῶ] πολῶν Bauar.

26. γὰρ abest ab Aug. secundo.

27. δημενές] δημοσιενές Paris. octauus, Harl.

pen. ἀνδρίας] ἀνδρείας Aug. primus, codex Obsopoei. saepius hoc vocabulum cum diphthongo reperi, quam cum iota simplici.

107. 1. ὅσις] ὃς Aug. tertius.

2. τῷ abest ab ed. P. Manut.

Ibid. ὑμετέροις] ἡμετ. Bauar.

Ibid. βουλεύμασι] συμβουλ. Aug. sec.

4. τὴν deest Harley.

Ibid. προαιρεῖται] αἱρεῖται simplex Paris. quintus.

Ibid. ἐν ᾗ] ita et Harley. ab ed. Wolf. ἐν abest.

6. ὑπεύθυνον ὑμῖν ἑαυτὸν] ἑαυτὸν ὑπεύθυνον ὑμῖν Aug. primus. appendix Francfurtana, Aldina Taylori, et Harl.

7. γε] καὶ Aug. primus.

9. ἀπολωλεκότες] Canterus Nou. Lect. 8, 2. suadet ἀποδεδωκότες. et sic quoque p. 123. 24.

Ibid. τοσάτε] τοσάτω Paris. quintus.

10. τῆς πόλεως εἶναι] εἶναι τῆς πόλεως Aug. tert.

11. τὶ omittit app. Francf.

Ibid. τὴν πόλιν] Wolf articulum addi iubet ideo, quod abest ab Aldina.

107. 16.

107. 16. πολιτεύομαι] πεπολίτευμαι Pariſſ. ſecundus, quintus, octauus. Aug. primus, codex Obſopoei, et Harley. Auguſt. tertii textum facit cum vulgata, ſed corrector alteram lectionem ſuperſcripſit.

18. κατηγορεῖν] καὶ κατηγορεῖν Augg. primus et ſecundus. appendix Francf.

23. ἂν primum abeſt ab Aug. primo, ſecundum ab appendice Francf. et Harley.

24. γ' ἐμοὶ δοκεῖ] γε δοκεῖ ἐμοὶ Aug. ſecundus.

Ibid. τῦτ' εἶναι] εἶναι τῦτο appendix Francfurt. τῦτ' abeſt prorſus ab Harl.

25. ἐγὼ μὲν] inuertit Bauar.

vlt. ἐπ' ἐκεῖνο μὲν] εἶτ' ἐκείνων μὲν Pariſ. ſecundus, Aug. primus, et codex Obſopoei. εἶτ' ἐκείνῳ μέντοι ἡ Φύσις βαδιεῖται appendix Francfurt. [ἐπ' ἐκεῖνα μὲν et ἐπὶ ταῦτα δὲ WOLF in farragine.]

108. 2. προσάγεσθαι] Stobaeus p. 246.

3. καὶ abeſt a Pariſſ. quinto et octauo. Aug. primo, Aldo, Felicianea. ſed habet appendix Francfurtana et Aldina Taylori.

Ibid. τοιῦτόν τι] ita et Harley. cum τ'. pro τοιῦτό τι, quod eſt in ed. Wolf.

4. λέγω μὲν ἀεὶ τὰ βέλτιστα] λέγω μὲν τὰ βέλτιστα ἀεὶ Aug. ſecundus. ὡς ἄρα λέγω μὲν ἐγὼ ἀεὶ τὰ β. Harley.

10. τῦθ' deeſt Harley.

11. ἐδημηγόρησεν] ἐδημηγόρει Aug. ſecundus, Aldus, et index Aldi, (qui videtur vulgatam dare voluiſſe) et Felicianea. ſed appendix Francfurt. vulgatam dat. item Aldina Taylori, et Harl.

12. ὅτε] ὅτι Augg. primus et ſecundus.

13. εἶπεν ὅτω πως] ὅτω πως εἶπεν Aug. tertius.

108. 17. πορεύσεσθε] πορεύεσθε Pariſ. ſecundus. Augg. primus et ſecundus, Bauar. editio Wolfii. ſed vulgata eſt in append Francfurt. et in Harl.

Ibid. καθέλξετε] καθέλξητε Harl.

21. ὥσπερ εἶπε τότε, ὑμεῖς] ὥσπερ εἶπεν, ὑμεῖς Aug. primus. εἶπεν ἄρισα, ὥσπερ εἶπεν, ὑμεῖς Harl.

22. ἂν abeſt ab Harley.

23. συμβάντων] συμβαινόντων Pariſſ. ſecundus et tertius, item Augg. ſec. et tert. Aldina Tayl.

Ibid. οἷόν τε] οἷον τό γε Aug. primus. οἷόν τέ γε Harley.

24. νῦν] νυνὶ Aug. tertius. plane abeſt a Bauarico et Harley.

25. εἴπῃ] pro εἴποι, quod in Aldino eſſe ait Obſopoeus, legi vult εἴπῃ. atqui ſic eſt in Aldino meo.

Ibid. αὐτῶν abeſt ab appendice Francfurt.

26. ἐπιστήμῃ] Accipi hoc fortaſſe poteſt pro ἐπιστημόνως. ſed ego malim h. l. ſic legere τὸ δὲ τὰ βέλτιστα λέγειν παρὰ, omiſſo nomine ἐπιστήμῃ, et articulo τὸ addito. WOLF. omittit hoc vocabulum index quoque Lambini.

pen. δεῖν τὴν] δεῖν καὶ τὴν appendix Francfurt.

vlt. ὑπάρχουσαν] ὑπερέχουσαν Harl.

109. 1. αἰτιάσηται] ἐάσηται Aldina Tayl.

2. παντα χῇ] παντα χοῖ Pariſ. tertius, Aldus, P. Manut. ſed vulgatam dat Aldina Taylori.

3. διδάξοντας] διαδίξοντας (ſic) Aug. ſecundus. voluiſtne διαδείξοντας. ſed praeſtat vulgata.

8. κἂν] ἂν Aug. primus.

9. παύσησθε] παύσεσθε Aldus, pro quo Obſopoeus vulgatam ſufficit.

10. ἔτι τὰ λοιπὰ βελτίω] ἔτι βελτίω τὰ λοιπὰ Harley. et Aug. primus. ἔτι abeſt a Pariſ. quinto.

Ibid. καθεδεῖσθε] καθεδῆσθε Aug. tertius.

109. 11. θορυβῆσαι] θορυβεῖσθαι appendix Francf. θορυβῆσθαι Aldina Taylori.

Clauſula in Bauarico eſt haec |H| |Δ| ΔΔΔΔ. (590.) haec eadem clauſula eſt quoque in Auguſtano tertio, niſi quod hic adhuc vnum Δ cum circumflexo ſuperinducto, et paulisper a reliquis diſtractum haberet additum, ad numerum quaternarii indicandum, vt ſint verſus huius orationis 594. ex huius codicis computo.

Ad Philippicam tertiam.

110. 1. Hermogenes p. 281. ἀλλ' ἔν γε πλαγιασμὸς πλεῖσον ἔχει περιβολῆς. ὥσπερ καὶν τῷδε πολλῶν, ὦ ἄ. Αθ. λόγων γενομένων etc. Idem p. 310. παραδείγματος δ' αὐτῶν θήσομεν ἐκάτερ, ἵνα καὶ σαφὴς ὁ λόγος ᾖ. τὸ μὲν ἓν τέμνοντος τὰ πράγματα λόγῳ, ἃ μὴν δοκοῦντος τέμνειν, παράδειγμα. οἷον· πολλῶν — τοῦτο μὲν ἓν ἐκ πλαγιασμοῦ τοιοῦτον ἐγένετο. Ariſtides de D. C. p. 184. item h. l. pro exemplo obliquae orationis cum propoſuiſſet, pergit καὶ ἄλλο τι πεπλαγιασμένον ἐπὶ τούτῳ. καὶ πάντων εὖ οἶδ' ὅτι φησάντων γ' ἄν. citat etiam Dionyſ. Halicarn. h. l. T. II. p. 163. et 167.

6. ἅπασι προσήκειν] dedi de meo ſenſu ἃ πᾶσι προσήκει tribus vocabulis, et in indicatiuo.

8. citat h. l. Harpocr. v. ὑπάγειν.

10. ᾗ· εἰ] videtur ὅτι interponendum eſſe.

13. αὐτὰ addidi.

111. 10. αὐτοῖς] correxi αὐτῆς.

112. 5. ὁμολογεῖμεν] praetuli ὡμολογεῖμεν in imperfecto.

8. ὅπως ἀσφαλέστατα] interpoſui ὡς de meo ſenſu.

18. δὲ] praetuli δή.

20. εἰρήνην ἢ πόλεμον ἄγειν δεῖ] correxi εἰρήνην ἄγειν ἢ πολεμεῖν δεῖ.

112. 24. in v. ἕτερος Aristides de D. C. p. 194. sibi visus est exquisiti quid et venerabilis, σεμνότητα, reperisse. καὶ πάλιν ἑτέρωθι βουλόμενος δεῖξαι, ὅτι Φίλιππός ἐστιν ὁ τὸν πόλεμον ποιῶν, ἀντὶ τοῦ ὅτως εἰπεῖν· εἰ δὲ Φίλιππος τὰ ὅπλα ἐν ταῖς χερσὶν ἔχων, καὶ δύναμιν πολλὴν περὶ αὑτὸν· ὁ δὲ ἕτερος εἶπεν.

113. 4. Satius fuerat ἄγειν prorsus tolli, quod procul dubio siue ex oscitantia librarii, cui dictio creberrime hic vsurpata εἰρήνην ἄγειν obuersaretur, siue e similitudine literarum cum λέγειν natum est. Idem est ac si dixisset: is loquitur [h. e. crepat, iactat] pacem, τὴν ἐκείνῳ παρ' ἡμῶν ἔσαν, a parte nostra, a nobis ad illum proficiscentem, h. e. quam obseruantes nos, quieti sedemus, cauti eum vexationibus lacessere, ἀλλὰ τὴν ἡμῖν παρ' ἐκείνου ἔσαν, non pacem ab eius parte erga nos. h. e. quamquam ille interim, pacem insuper habens, hostilia plurima in nos audet.

6. αὐτὸν] praetuli αὐτός.

14. malim ἢ μηδ' αὐτὸν ἐν Μακ.

17. malim τοῦτο δὲ ὅτ' [id est ὅτε] εἰς Φωκέας. eum ad Phocenses proficisceretur.

20. ἤριζον] sponsione certabant, wetteten.

114. 8. παρ' ἑαυτῷ] praetuli παρ' ἑαυτοῦ. differunt istaec inter se haud parum. οἱ παρ' αὐτῷ μισθοφόροι sunt aut milites mercenarii in castris eius merentes, aut parasiti in comitatu eius agentes. οἱ παρ' αὐτοῦ μισθοφοροῦντες autem sunt ciues Athenienses, rem eius in Vrbe facitantes, mercede conducti.

13. ἀδεὶς πω] praetuli ἀδεὲς δήπω.

19. κατέσησε] praetuli ἐγκατέσησε.

20. τί ἐποίει] subaudi εἰ μὴ ἐπολέμει. aut ἄλλο ἢ ἐπολέμει. quid aliud faciebat, si non bellabat? nam pace quidem posteriora sunt illa euenta, ab ipso iureiurando sancita, qua pace ista facta omnia illegitima,

pacique

pacìque aduerſa declarantur, et in facinoribus hoſtilibus numerantur.

114. 26. Nam ſi hoc quaereretur, num minuta illa et vilia oppidula ſint, et num vos nullam eorum habeatis rationem, agitaretur alia quaeſtio, diuerſa ab hac, quae nunc agitur. Nunc nempe quaeritur, iuſta an iniuſta ſint illa facinora Philippi. de natura diſputatur, ſeu de qualitate, non de modo, ſeu de quantitate, quae nunc eſt extra controuerſiam. Violationem hanc eſſe iuris iurandi conſtat; quanta ſit, nil ad rem attinet quaerere. Religio deorum ſemper violatur a ius iuratum infringente, ſiue in re minuta, ſiue in magna faciat.

27. εἰσπέμπει] praetuli εἰσπέμπειν.

vlt. ὑμῖν addidi.

115. 3. malim in plurali τυραννίδας. plures enim numero tyrannos Euboeae Philippus impoſuerat.

10. celebris ſententia a multis celebrata, vt Hermogene p. 178. et 180. item p. 287. vbi ait τὸ κατὰ συζυφὴν λεγόμενον σχῆμα σφόδρα ἐμπερίβολον. οἷον· ὁ γὰρ οἷς ἂν ἐγὼ — Minuc. p. 144. οἱ μὲν τὰ συμπεράσματα ἐπάγουσιν, οἱ δὲ τὸ συμπερασνόμενον ἐκ τῶν προτάσεων τῷ δικαστῇ προσενθυμηθῆναι καταλείπουσιν, οἷον· ὁ γὰρ οἷς — ἡ ἐπαγωγὴ λείπει εἰς τὸ τέλειον συλλογισμὸν εἶναι. ἀλλὰ Φίλιππος ταῦτα πράττει ἐξ ὧν ἀλωσόμεθα ἡμεῖς. Φίλιππος ἄρα ἡμῶν πολεμεῖ. item Apſines p. 703. cfin.

12. τίσιν ἔν ὑ. κ. ἂν εἴ τι γένοιτο] dedi de meo ſenſu τ. ἔν ὑ. κ. ἂν εἰ γέγνοιτο. id eſt εἰ ταῦτα γίγνοιτο. quaenam igitur illa ſunt, quorum euentus vos in diſcrimen coniiciat?

16. citat h. l. Hermogenes p. 334. Ariſtides p. 192.

19. δεῖ] praetuli δέῳ.

115. 22. δυνήσεσθε] dedi de meo ſenſu δυνήσεσθαι in infinitiuo, apto e praemiſſo φημὶ. aio, negatum vobis tum fore, vt faciatis.

23. τοσοῦτόν γε] praetuli τοσοῦτον ἔγωγε.

26. καὶ prius addidi.

27. στρατηγοῖς] praetuli στρατιώτας, ob conſenſum librorum.

116. 6. citat h. l. Thomas M. v. τετυφωμένος.

Ibid. μήτε νῦν —] citat h. l. Ariſtides de D. C. pag. 252.

19. λωποδυτεῖν τὰ τῶν ἑλλήνων] priorem articulum expunxi.

21. celebris haec eſt controuerſia chronologica, de qua v. Palmer. Exercit. p. 624. et Corſinum.

27. τὸ ποιεῖν] articulum addidi. pro βέλεσθε poterat quoque pari iure βέλησθε et ἐβέλεσθε vſurpare.

117. 2. πάντες ᾤοντο δεῖν πολεμεῖν, καὶ εἰ μηδὲν — ἠδικημένων. καὶ πάλιν] v. πολεμεῖν a δεῖν ablatum poſui pone ἠδικημ.

15. ἔλαττον] praetuli ἐλάττονα in neutro plurali. poterat quoque ἐλάττω exarari, cum apoſtropho, vt fecit Wolf. Felicianus dedit ἐλάττω. quod perinde eſt.

17. ὠδὲ. πολλοστὸν πέμπτον μέρος] expunxi voc. tertium, natum e varia lectione, libris aliis πολλοστὰ, aliis eius loco πέμπτον exhibentibus. quae ambae lectiones poſtmodum errore coaluerunt. vel debetur ſcholio neſcio cuius ſciti et ſubtilis hominis, dignum habentis, de quo admoneret, tredecim annos nondum eſſe quintam partem annorum 73. Verum hic non temporum ſpatia, ſed iniuriarum modi inter ſe comparantur. Poteſt quoque fieri, vt ſciolo illi, cui vitioſa lectio h. l. debetur, illa Demoſtheni crebro vſurpata verſa-

erfaretur in memoria dictio, ἐδὲ τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων λαβεῖν.

19. Hermogenes p. 342. τῇ μεθόδῳ χρῆται τῇ παραλειπτικῇ, καὶ ἐδὲν ἧττον λέγει τὰ πράγματα. τοῦ — Ὄλυνθον μὲν δὴ etc. Aristides de D. C. περιβολὴν ἐν ποιοῦσιν αἱ τοιαῦται [scil. παραλείψεις] ἐν τῷ ἀορίστῳ. αἱ δὲ κατ' εἶδος παραλείψεις· οἷον· Ὄλυνθον μὲν δὴ καὶ Ἀπ. citat item Dionys. Halic. T. II. p. 95. vlt. et Stephanus Byz. p. 119. edit. Berkel. v. Ἀπολλωνία. et Strabo p. 182. 10. ὡς ἔτως ἠφανίσθαι φησὶν, ὥστε μηδ' εἰ πώποτ' ᾠκίσθησαν, γνῶναι ἄν τινες παρελθόντα.

22. ᾠκίσθησαν] praetuli ᾠκήθησαν.

24. citat h. l. Harpocr. v. ἔθνος.

25. τὰς πόλεις καὶ τὰς πολιτείας] nullus equidem dubito, καὶ tollendum hinc esse. nonne ciuitatibus graecis eripuit τὰς πολιτείας ciuilia cuiusque iura formasque gubernationis et conuictus, quibus earum quaeque solebant antehac vti. nec male Dionysius Halic. T. II. p. 194. 10. haec tria vocabula τὰς πόλεις καὶ omittit, quo sententia ad solam Thessaliam restringatur.

26. αὐτῶν παρῄρηται] praetuli αὐτῶν περιῄρηται. sed operae typographicae me inscio et inuito περὶ perperam geminarunt, quod vitium tolli velim. Harpocrat. h. l. citans τὰς πολιτείας αὐτῶν ἀφῄρηται exhibet.

Ibid. κατέσησε] praetuli e Dionysio καθέστακε. nam persaepe perfectum quoque verbi καθίστημι reperitur pro transitiuo vsurpatum, h. e. vt significet, non *steti*, quae significatio ei est propria et vsitata, sed etiam *collocaui*.

pen. citat h. l. Aristides p. 174.

118. 4. Alexander de figuris p. 42. Ἐπιτροχασμὸς — τὸ πολὺ διεσηκότα συνάγει, καὶ ἀξιοπιστίας ἕνεκα

ἕνεκα λέγεται. ὡς ἔχει τὸ Δημοσθενικὸν. ἀλλ' ἐφ' Ελλήσπ. — πρώην. Aristides de D. C. p. 190. σχῆμα δὲ καὶ τοῦτο τῆς σεμνότητος, καὶ τὸ ἀσύνδετα παρατιθέναι τὰ νοήματα, ἐφεξῆς ἐπιτιθέντα ἀλλήλοις. οἷον ἐφ' Ελλήσπ. — χωρεῖ τῶ ἀνθρώπω. item p. 270. Schol. Hermog. p. 399. τὸ ἐπιτρέχον [v. Hermog. p. 283. 16.] καλεῖται καὶ κατ' ἐπιδρομὴν, ἀπ' ἐννοίας μεταπηδῶν εἰς ἔννοιαν. οἷον· ἀλλ' ἐφ' Ελλήσπ. —

118. 13. num ἐδυνάμεθα in imperf.

18. σκοπῶν et πράττων] imo vero σκοπεῖν et πράττειν. qui infinitiui apti sunt ex ἐγνωκὼς. fixo hoc penes vnumquemque sedente, vt neque consulat, neque agat hoc, vt Graecia salua sit.

19. περίοδος ἢ καταβολὴ] non inusitata quidem bonis auctoribus est verborum copia, vt vocabula concumulent finitimae et paene eiusdem significationis, possit tamen rursus etiam fieri, vt duo illa vocabula περίοδος ἢ non oratori, sed scholiastae debeantur. citant h. l. Harpocrat. v. καταβολὴ et περίοδος, item Aristides de D. C. p. 186. cuius haec sunt verba. ἔτι δὲ καὶ τὸ εἰκόσι χρῆσθαι σεμνότητα καὶ ἀξίωμα ἔχοντα τὸν λόγον ἐργάζεται. οἷον· ἐπεὶ ὅτι γε ὥσπερ περίοδος — ἀδεὶς ἀγνοεῖ.

pen. ἄξιος] dedi de meo sensu ἄξιον in accusatiuo, qui aptus est ex ὑπέλαβεν. nam alias constructio labat, quae haec est. ὥσπερ ἄν τις ὑπέλαβεν — ἄξιον μὲν εἶναι τὸν τοιοῦτον υἱὸν μέμψεως — ὃ μέντοι ἐνεῖναι λέγειν, ὡς οὐκ ἔστι προσήκων. perinde quis hoc de negotio statuat, ac si de filio familias — statuat, eum in hoc quidem esse reprehendendum — verumtamen ideo non licere negare ipsum eorum esse cognatum —

vlt. προσήκων] subaudi ὧν εἰς τὰ κτήματα τοιοῦτος ἦν.

Ibid. τούτων] id est τούτων τῶν κτημάτων, περὶ ἃ τοιοῦτα ἐποίει. negare eum cognatum eorum esse,

quorum

uorum rem familiarem ita laceret, neque haeredem ſſe eius patrimonii, in quod ita graſſetur. vulgatae c l. h. exhibent. τούτων ὧν, ταῦτα ἐποίει. ego aliter iſtinxi, et e participio ὤν effeci articulum ὧν. quod b diuerſas rationes modo maſculini generis eſt, mo- o neutrius. nam quatenus ad προστήκων refertur, ex- licari debet per περὶ ἅς. quatenus autem refertur ad ληρονόμος, accipitur pro περὶ ἅ. quia τούτων τῶν χρη- άτων ſubauditur.

119. 1. ἐκ ἔναγ] praetuli ἐκ ἐνεναγ ob conſen- im librorum.

9. citat h. l. Scholiaſtes Aphthonii p. XVIII. 14. cytha, Cappadox, Thrax, Phryx, Aegyptius ſeruus ui eſſet, is honeſte ſaltim ſeruiebat. nam ex his po- ulis mancipia ſua petebant Athenienſes. E Macedo- ia autem nulla exportabantur. Hoc nequius inter- retatus Demoſthenes, colligit, tam improbos eſſe na- ira Macedonas, vt nemo Athenis illinc habere velit ruum; et Macedonici generis ſeruos omnium ſeruo- im eſſe nequiſſimos et teterrimos.

10. Ariſtides p. 266. σφοδρότητός ἐστιν, ὅταν τις περαγαναντῇ. οἷον· τοῦτο μὲν γὰρ ἐκ ἔχων ἐστὶν ὑπερ- ολὴν ἀκαθαρσίας. καὶ πάλιν ἀλλαχοῦ. τοῦτο γὰρ ἤδη ὄσχατόν ἐστι. [v. p. 119. vlt.] καὶ πάλιν· τῆς ἐσχά- ης ὕβρεως ὁδὸν ἐλείπετε.

11. ad πόλεις addidi ἑλληνίδας, non quo neceſſe eſſet, nam πόλεις nullae aliae ſunt, quam graecae uitates, legibus conſtitutae aliisque humanitatis arti- us excultae. Proprie barbaris πόλεις nullae ſunt; ed ob conſenſum librorum.

21. τῶν Ἑρετριέων] praetuli τὸν Ἐρ.

120. 1. citat h. l. Harpocr. v. Λευκὰς. et v. 3. ɔc. Ἐχῖνος.

4. συμμάχους ὄντας] ſubaudi ἑαυτοῖς. quamuis ſo- i ſibi eſſent. In vulgatis haec miſere confuſa legun- tur.

tur. συμμάχους ὄντας ἐχ ὑμῶν; quasi hoc diceret orator. cum socii essent, nonne vestri? deinde ἐῶ τἄλλα. ἀλλὰ Χερρονήσου — sed, sepositis tantisper et pro parenthetis habitis, quae sunt, verbis illis (ἐῶ τἄλλα. ἀλλὰ) constructio haec est. ἐχὶ Καρδίαν ἔχει, ὑμῶν οὖσαν, id est ὑμετέραν οὖσαν — nonne Cardiam, vestri iuris oppidum, nunc tenet, oppidorum Cherrhonesi amplissimum? nam iniquas iniurias, quibus vos affecit, nunc silens praeteribo. verum tamen, vt hoc vno mihi liceat exemplo vti, non Cardiam habet, quae vestra est de iure?

120. 7. celebrem hunc in scholis grammaticorum locum citat Harpocr. v. μαλακίζομεν, aiens aliam quoque in libris dem. versari lectionem, μαλακίομεν puta. v. Vales. et Gronou. ad locum. citat item Aristides p. 176.

9. non de nihilo videtur esse, bonos libros in ἀδικοῦντι consentire. quamquam non video, qui locus hic esse possit datiuo, nisi statuamus, pone ἀπιστοῦντες deesse πιστεύοντες. diffidentes mutuo, alii aliis; at Philippo fidentes, communi omnium hoste et vexatore.

10. ἐπειδὰν ἐνὸς ἡμῶν] praetuli ἐπειδὰν καθ' ἕνα ἡμῶν.

11. γένηται, τὶ ποιήσειν] expunxi τὶ, quia modo loco suo praecessit.

Ibid. τὶ ἂν αἴτιον τούτων] Aristides p. 176. ἔστα ἡ αἰτιολογία ἐπὶ πᾶσι. τὶ ἂν τὸ αἴτιον τούτων; ἐνταῦθα πρόσεχε ἤδη τῷ τῆς ἀποστάσεως σχήματι. σαφηνείας γὰρ εἵνεκά σοι πάντα πρότερον ἐπεξῆλθον. εἰ μὲν συμπλέξας τὸ κατασκευαστικὸν νόημα ἐβέλετο ἐξενεγκεῖν, ἔτως ἂν ἐποίησεν· ὅτι ἐκεῖνοι μὲν τὸς παρὰ τῶν ἀρχειν βεβλομένων, ἢ διαφθείρειν τὴν ἐλπίδα χρήματα λαμβάνοντας ἅπαντες ἐμίσουν. ἔτος δὲ ἐχ ἔτως. ἀλλὰ διακόψας τὴν συμπλοκὴν τῶν νοημάτων καὶ ἀποστήσας ἀπὸ τῆς συνῆφθαι αὐτὸν αὐτῷ, εἰς ἀρχὴν ἀναγαγὼν λέγει·

ἦν τι

ἦν τι τότε, ἦν, ὦ ἄνδρες Ἀθ. ἐν ταῖς τῶν πολλῶν διανοίαις. τὶ δ' ἦν τοῦτο; τὸν παρὰ τῶν ἄρχειν βελ. —

120. 12. post λόγῳ videtur γε deesse.

16. Aristides p. 188. l. h. cum altero, qui est p. 71. circa finem, comparans sic ait. ὅμοιον δὲ τούτῳ καὶ ἐκεῖνο· ὃ καὶ τῶν περσῶν ἐκράτησε πλούτῳ — ad πράγματα. καὶ τοσούτων προεκκειμένων ἔπῳ εἴρηται τὸ τί· ἀλλ' ἐπαναλήψει χρησάμενος νῦν εἰσάξει· τί δ' ἦν τοῦτο; ἅτα τὸ εἰσαγόμενον καθ' ἑαυτό. ὡς ἐκεῖ ἀπιστία, ὅτως ἐνθάδε τὸν παρὰ τῶν ἄρχειν βελομένων — ἅπαντες ἐμίσουν.

21. ἀλλ' ὅτι τὸν] praetuli ἀλλὰ τὸν.

121. 11. καὶ τριήρεις] haec duo vocabula addidi.

18. ἄνω] praetuli ἄνωθεν.

20. citat h. l. Aristides p. 190.

pen. τῶν ἀθηναίων] praetuli τῷ ἀθ. citat h. l. Harpocr. v. ἄτιμος.

122. 2. tangit h. l. Aristides p. 194. ὁ Δημοσθένης ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ὁ Ἄρθμιος ἐκολάσθη, ἐπειδὴ διέφθειρέ τινας χρήμασιν ἐν Πελοποννήσῳ· ὁ δ' ἐν γένει εἰπών, ὅτι χρυσίον ἐκόμισε παρὰ βασιλέως, σεμνότητα εἰργάσατο.

Ibid. ἐκ ἀθήναζε] non in ipsa stela fuerunt haec verba exarata, sed ab oratore, interpretationis gratia, et quo rei vim adderet, addita. Arthmium, qui non Athenienses ipsos, sed solummodo Peloponnesios quosdam, hoc est extraneos, largitionibus, tam seuera animaduersione prosecuti. Quid hos putas in eum fuisse decreturos, aliumue similem, si quis Athenienſium ipsorum quemquam hac fraude aggressus esset? Nam si verba ἐκ ἀθήναζε partem stelae facis, exsistet criminatio Athenienſium, qua non alia possit excogitari inuidiosior, neque atrocior. Dicerent enim sic: aurum Persicum non Athenas attulit, sed in Peloponnesum. ideo vlciscendus est; quod si nobis detulisset, honoribus

bus eum ſummis fuiſſemus profecuturi. Quaequae alia poſſit dici foedior et impudentior cupiditas!

122. 11. citat h. l. Harpocr. v. ἄτιμος p. 32. 1. ed. Gronou. Idem eſt ac ſi dixiſſet, αὕτη δὲ, ἡ ἐνταῦθα λεγομένη ἀτιμία, ἐκ ἔστιν ἡ ἁπλῶς καὶ κοινῶς ἅπασι λεγομένη ἀτιμία.

14. id eſt, ἀλλ' ἡ ςήλη ἃ λέγει τὸ δεῖν τὸν Ἀριθμὸν μηδενὸς τῶν κοινῶν Ἀθήνησι δικαίων μετέχειν, ἀλλὰ τοῦδὶ λέγει. hic tacite penes ſe lector quisque inſiſtet pauliſper, et velut a nouo exorſus ſic tum perget. ἐν τοῖς Φονικοῖς νόμοις.

15. διδῷ] ſcil. ὁ νομοθέτης. legislator, Draco. δίκας vncis inclusi, quoniam cum δικάσασθαι conſtare nequit, ſed alterutrum certe tollendum eſt. videtur in aliis δίκας φόνε fuiſſe, ſine δικάσασθαι, in aliis φόνε δικάσασθαι, ſine δίκας. deinde ambae lectiones colliquatae eſſe. iis de homicidis, quorum cauſa, aut quorum in gratiam legislator actiones caedis nullas dat.

16. ἀλλ' εὐαγὲς ἢ τὸ ἀποκτεῖναι] ſubaudi τὸν τοιοῦτον φονέα. tum καὶ non eſt copula, ſed pars legis, cum formula legis recitata, tametſi καὶ h. l. in conſtructione redundat. In contexto legis, cum integram formulam coram oculis habes, καὶ non redundat. at hic, in particula legis excerpta, redundat. Et hoc pacto aliena verba recitare penes nullos non, nuſquam non in vſu fuit. In vulgatis legitur εὐαγὲς ἦν. ego imperfecto ſubiunctiuum ſuffeci. ob praemiſſum διδῷ.

17. τοῦτο δὴ] praetuli τοῦτο δὲ.

21. ὠνεῖται ἢ διαφθείρει] ſuntne haec duo diuerſa, an poſterius prioris ſcholium eſt? Si differunt, videtur prius rem perfectam indicare, poſterius ſolummodo tentatam et inchoatam. Sed vereor, ne videar quibusdam nimis ſubtiliter argutari. An ἐν διὰ δυοῖν eſt et nihil aliud ſignificat, quam largitionibus ad perfidiam

fidiam patriaeque proditionem corrumpere. praeferam posterius.

122. pen. *περὶ πάντων*] non admodum placet *περὶ*, in quo aut *περιφανῶς* latere videtur, palam, aut *παρὸντα*, progressum ad vos in concionem et agentem vobiscum. h. e. vos aperte in os obiurgare.

vlt. *παραπλησίως*] scil. *ὑμῖν ἔχουσιν*. pari pacto sese habent reliqui quoque graeci, atque vos habetis.

123. 1. *καὶ ἅπαντες*] copulatiuam addidi.

3. malim sic discerni. *τίνος*; sed ecquod est illud salutare consilium? *ἔπω*; dicamne?

4. *ἐκ τῆς γραμματείας ἀναγίνωσκε*] imo vero *ἀναγνώσκει*. in indicatiuo. nam hic est titulus. Orator scribae si hic imperaret formulam recitare, nil vteretur illis *ἐκ τῆς γραμματείας*, sed nude, et destricte diceret *ἀναγίνωσκε*. Manifestum est, illa *ἐκ τῆς γραμματείας* esse partem tituli. qui sic est concipiendus. *ἐκ τῆς γραμματείας*. de schedio vel pittacio recitantur insequentia. *ἀναγινώσκει*. Scriba iam recitat. recitata autem formula ipsa, pro more, deest. post haec vocabula addunt vulgatae adhuc *Ἀνάγνωσις γραμματείας*. quasi hic verus titulus esset. verum absunt illa a plurimis et optimis libris. quapropter deleui. Vniuerse mirifice me perturbat hic titulus, qui ab hoc loco est alienissimus. Rationes pecuniariae, plebiscita, testimonia, leges, et alia talia documenta causae, solent ab oratoribus recitanda tradi scribis, et ab his recitari. Ecqui autem vnquam fuit vnus orator omnium, qui, quorum auctor populo fieri vellet, ea non ipse ore suo inculcaret, sed de scripto recitanda scribae traderet. Eiusmodi auctoritatum ea est natura, vt ore alieno prolatae, praeterquam eius, a quo proficiscantur, prorsus exspirent, atque irritae occidant.

14. *ὑποδεδωκέναι*] *decreuisse*. imo vero *increuisse*, *ἐπιδεδωκέναι*. quod praetuli. artes enim omnes quo

diutius et crebrius et diligentius exercentur, hoc propius ad faſtigium perfectionis aſcendunt. Et aduerſatura foret oratoris ſententiae vulgata. Hortaturus ad aſſiduitatem et vigilantiam et contentionem neruorum omnium Athenienſes, ipſe ſeſe ſubuerteret, atque rideretur, ſi ſic argueret. olim difficile maioribus veſtris erat cum Lacedaemoniis bella gerere. quia ratio bellandi, qua Lacedaemonii vtebantur, multo erat et callidior, et rebus omnibus formidoloſior, quam qua nunc Philippus vos impugnat. Artes bellicae hodie decreuerunt, in deſuetudinem venerunt, frigent, iacent. Imo vero. ratio vetuſta bellandi ad nouam ſe habet, vt ludicrae puerorum dimicationes ad virorum acria certamina, artes belli ad ſummam ſubtilitatis perductae ſunt, quae olim agreſtes et prorſus caſcae, ἀρχαῖαι erant.

123. 16. τὴν ὡραίαν αὐτὴν] ipſam ſolam aeſtiuam tempeſtatem, qua coeli clementia ſinit homines ſub dio verſari. ἡ ὡραία, ſcil. ὥρα τῶν ἐτῶν, belliſſima et maturrima anni tempeſtas, quae profert omnia ad τὴν ὥραν perfectionem percocta et maturata. Deſtituebat h. l. bonum Wolfium memoria.

17. ἂν addidi.

18. ὁπλίταις] ſola pedeſtri militia, quae, quod grauis et lenta eſt, late excurrere, incendiaque ſtragesque late circumferre nequit, ideo minus eſt metuenda, quam equeſtris. deinde nil vtebantur Lacedaemonii mercenariis militibus, ſed ſolis ciuibus, quibus diu domo abeſſe ſoloque hoſtili continenter incumbere non liceret. praeterea tantus eſſe numerus ciuium in caſtris agentium eſſe non poterat, quantum mercenariorum contrahere poteſt, ſi cui numorum ſatis ſuppetat; praeſertim cum parti ciuium alteri domi remanendum ſit, ad patriam tuendam, altera in aciem exeunte.

123. 20.

123. 20. citat h. l. Harpocr. v. ἀρχαίως.

124. 3. αὐτῷ addidi.

5. προέσθαι] praetuli προσέσθαι. quamquam vulgata quoque facile defendatur.

8. citat h. l. Etymolog. M. v. ἐκτραχηλισθῆναι.

10. idem est ac si plenius dixisset ἐχὶ δεῖ συμπλακέντας ὑμᾶς Φιλίππῳ, διαγωνίζεσθαι αὐτῷ. cauere oportet, atque hoc machinari, vt domi eum suae retineatis constrictum, atque prodire impeditum, nequaquam vero cum eo acie congredi, qua salutem vestram in discrimen sitis daturi.

16. locum hunc canoni Augustani primi accommodani. vulgata sic dat. ἃ μόνον δὲ δεῖ ταῦτα γινώσκειν, ἐὰν τοῖς ἔργοις ἐκεῖνον ἀμύνεσθαι τοῖς τῆ πολέμῳ. ἀλλὰ καὶ τῷ λογ.

22. ὃ μὰ τὸν Δ.] praetuli de meo ὃ ἃ μὰ τὸν Δ. inueniens in Augustano ἃ sine ὃ. sic ambo ista copulaui.

125. 9. τινὲς δὲ τῆ βελτίστῃ] subaudi μέρος κοινωνοῦσι. nonnulli parte cum meliore facientes. Sola Felicianea dat τινὲς δὲ ὑπὲρ τῆ βελτίστῃ. subaudi μέρος μαχόμενοι. quod nihilo vulgata neque melius, neque deterius est. Solam aio. nam Paulina quidem et Wolfiana idem e Felicianea reddiderunt, verum huius vmbrae quod sunt, eo auctoritate carent, et in numero editionum in censum non veniunt.

Ibid. βελεύσεσιν] praetuli βελεύσωσι. non admodum graui de causa, (et nunc facti poenitet.) nam vulgata perinde bona est, et erunt adeo, qui eam praeferant, postquam Dawesius et Toupius planum fecerunt, Atticos amare ὅπως cum indicatiuis copulare.

22. μᾶλλον δὲ τὰ πάντα] articulum addidi.

126. 6. citat h. l. Harpocr. v. Εὐφραῖος. post ἄνθρωπος ad sensum nil deest. Suspicor tamen nihilo minus, μέτριος, vel ἐπιεικὴς, vel tale quid deesse.

126. 7. ἐνθάδε εἰκήσας] dicitur enim aliquamdiu Platonem frequentaſſe.

14. citat h. l. Harpocr. v. περυτανευόντα. vbi περυτανευόμενοι interpretatur per διοικέμενοι καὶ διατρεφόμενοι. nam ſic ibi leg. eſt, non vt vitioſe ibi vulgo circumfertur διαιρεφ. alimentis aliisque vitae quotidianis neceſſitatibus inſtructi a Philippo.

18. citat h. l. Alexander de figuris p. 66. vbi pro verbis τοῖς μὲν ἐκ ὠργίζετο dat editio Aldina καὶ τοῖς μὲν ὅμως ὠργ. vnde ſuſpiceris, in libris quibusdam Dem. olim fuiſſe τοῖς μὲν ἐδαμῶς [vel ἐδ' ὅλως] ὠργίζετο.

24. duo vocabula τῷ φόβῳ addidi.

127. 9. duo alia νῦν ἐστι addidi. id eſt νῦν γίνεται.

18. vocabula καὶ ἐλύπει ἐδὲν addidi, et verſu proximo 19. addidi προσῆσαν δ' ἀπέχθειαι.

25. citat h. l. Harpocr. v. δυσωπεῖμαι. interpretans per φοβεῖμαι. atqui ſic diſcriminis nil video inter ἐρρωδῶ et δυσωπεῖμαι. ſententia eſt. non metuo quidem illos, verumtamen reuerentia et pudore eorum comprimor, conticeſco.

27. citat h. l. Harpocr. v. ὑπάγειν.

Ibid. Ariſtides de D. C. p. 200. βαρύτητος δὲ καὶ τὸ ἀπεύχεσθαι τὰ ἄτοπα. καίτοι μὴ γένοιτο — ad ποιῆσαι Φιλίππῳ, ſubaudi πρὸς χάριν.

128. 1. αὐτῶν addidi.

2. Ariſtides de D. C. p. 200. pen. κατὰ δὲ σχῆμα ἔτω βαρύτης γίνεται, ὅταν τις τῷ τῆς διανοίας σχήματι χρῆται. οἷον· ὁμοιός γε, ἐ γαρ Σόλων νομοθέτης καὶ Τιμοκράτης. καὶ πάλιν· καλήν γε οἱ ποιοὶ ἀπειλήφασιν Ὠρεστῶν χάριν etc.

4. ὁ τῶν Ἑρετριέων] poſteriorem articulum addidi.

10. καὶ addidi.

14. ἐκεῖνο] praetuli κἀκεῖνο.

16. citat h. l. Hermogenes p. 264. et 348. vbi ſic ait. καθόλε τὸ χωρὶς καταςάσεως εἰς ἀρχὴν ἀσυνδέτως ἀνάγειν

ἀνάγειν τὸν λόγον, ἐνδιάθετον καὶ ἀληθινόν. οἷον· νὴ τὸν Δία, εἶδες γὰρ τὸ καὶ τὸ ποιῆσαι, καὶ τὸ μὴ ποιῆσαι. εἶτα ἐξ ἐπεμβολῆς, ἃ κατασήσας, ἐπήγαγεν ἀσυνδέτως καὶ σφόδρα ἐνδιαθέτως· πολλὰ ἂν ἔχοιεν εἰπεῖν Ὀλύνθιοι· — καὶ τὸ ἐφεξῆς δὲ τοιοῦτόν ἐστιν. ἀλλὰ τί τούτων ὄφελος. εἶτ' ἐπήγαγεν ὁμοίως ἐξ ἀσυνδέτου, μὴ κατασήσας, σφόδρα ἐνδιαθέτως· ἕως ἂν σώζηται τὸ σκάφος — ad μάταιος ἡ σπουδή. Citat item Stobaeus p. 377. 38.

128. 21. addidi γὰρ ex Aug. primo, cuius penes me magna est auctoritas. verum ex praecepto Hermogenis modo recitato debueram omittere.

129. 1. χειροτονήσετε in futuro] praetuli χειροτονήσατε in imperatiuo.

3. τριήρεσι, καὶ χρήμασι] copulam addidi.

6. αὐτοὶ addidi.

17. αἱ περὶ] articulum de meo addidi.

18. citat h. l. Harpocrat. v. Ἡγήσιππος.

25. προεμένους] praetuli προϊεμένους, ob insequens περιορῶντας.

130. 6. ἀγαπητὸν] imo vero οὐκ ἀγαπητὸν. non decet vos hoc satis habere, in eoque gratanter acquiescere, si hi populi ipsi suo Marte salui sospitesque euadant, nullis alienis opibus adiuti; sed hoc vobis agendum est, hoc vestram personam decet, vt eos periculo eripiatis vestris armis et opibus studiisque.

11. οὐδὲ μὴ ποθ'] praetuli ἢ μὴ ποθ'. nescio, an nunquam inuenturus sit eum, qui vices eius obire, eius partibus defungi haud recuset.

Varietas lectionis ad orationem Philippicam tertiam.

Oratio haec, vulgo tertia dicta, incipiens a verbis πολλῶν, ὦ ἄνδρες Ἀθ. in Bauarico inscribitur *secunda*. Verum secunda iam praecessit, in illo codice etiam *bis*, in capite et in calce, secunda appellata. Suidae in v. Ἔχινος Philippica quinta.

109. Argumenti v. 4. βασιλέα] γρ. μακεδόνες Leſſing.

pen. ἐπικρεμαμένης] ἐπικρέμασθαι Aug. ſecundus. forte voluit κινδύνης μεγάλης in accuſ. plur.

110. 1. orationis ipſius. ἄνδρες deeſt Harley.

Ibid. λόγων] a noua manu ſuperſcriptum eſt in Aug. tertio. Citat h. l. Dionyſius Halic. p. 162. et 167. in fine.

4. ὑμᾶς] ἡμᾶς Aug. ſecundus.

Ibid. ἀλλὰ abeſt ab ed. P. Manutii.

Ibid. ἄλλης] πλείστης Leſſing.

Ibid. ἕλληνας abeſt ab exemplo Dionyſii.

5. εὖ abeſt a Bauarico. eius loco dat Harriſ. ἄν, et ſequens ὅτι omittit.

Ibid. γ' deeſt Harriſon.

6. καὶ λέγειν] λέγειν τε append. Francfurt. δεῖν abeſt a Dionyſiano exemplo. et ἅπασι προσήκειν. pro προσήκειν Harley. dat διαπροσήκειν.

9. καὶ προειμένοις abſunt a Pariſino quinto. προειγμένα dat Aldina Taylori.

10. βλάσφημον εἰπεῖν ἢ Aldina Taylori.

11. παριόντες] παρόντες ſolito errore Auguſt. ſecundus, app. Francf. codex Obſopoei. v. p. 112. 7.

12. ὧν etiam in texto Aug. tertii eſt, ſed ſecunda manus ᾧ ſuperſcripſit.

13. ἡγᾶμαι] ἡγέμην Pariſ. quintus. vulgatam dederat prima manus in Aug. tertio, ſed corrector emendauit ἡγέμην.

Ibid. νῦν διατεθῆναι] νῦν αὐτὰ διατεθῆναι Pariſſ. ſecundus, quintus, octauus. Harriſon. Augg. primus et tertius. ſed in hoc αὐτὰ erat a ſecunda manu ſuperſcriptum, vt inſerendum. in Harley. eſt νῦν αὐτὰ διαθεῖναι in actiuo.

14. ἔστιν αἴτιος] ἐστὶ τὰ αἴτια Felicianea et Aldina prior. poſterior vero cum Harriſon. et Harley. vulgatam dat.

110. 16.

110. 16. ἐξετάζητε] ἐξετάζετε Aldus. Sed correxit annotator in Aldina Taylori.

17. εὑρήσετε] ita et Harrif. et Harl. εὑρήσητε ed. Wolf.

Ibid. τὰς] τᾷ χ. P. Manut.

18. προηρημένας Harrifon,

21. ἀνῶν] ἄκων Pariſſ. ſecundus et tertius. Aldus.

22. δεῖν abeſt ab edd. Aldi et P. Manutii. ſed addit Obſopoeus e ſuo codice, item emendator Leſſingianus. τὰς ἐν τοῖς περάγμασιν dat Aldina Taylori.

111. 1. τᾶτ' ἔσαι] τότε ἔσαι Aug. primus.

3. τῆς ταραχῆς] τῶν καινῶν Augg. primus et ſecundus, Pariſ. octauus, Harley.

4. ὑμᾶς abeſt a Pariſ. quinto et Aldina Taylori, et Harriſon.

6. μοι deeſt Harriſon.

Ibid. διὰ abeſt ab ed. Pauli Manutii.

10. αὐτοῖς] αὐτῆς Augg. primus, ſecundus, tertius, Bau. Aldus. vnde repetiit index Lambini. et ſic coniecit Wolf. quoque.

19. λέγω] λέγειν Aug. ſecundus.

Ibid. τοῖς περάγμασι] τῇ πόλει Pariſ. quintus, Harley. Augg. primus et ſecundus, item margo Bauarici cum γρ.

20. ἐθελήσετε] ita et Harl. pro ἐθελήσητε, quod exhibet ed. Wolfii.

23. βέλησθ'] βέλεσθε Aug. ſecundus.

Ibid. πάντα ταῦτα] inuertunt Augg. primus et ſecundus. et Aldina Taylori. Harleyanus ſic locum exaratum et diſtinctum exhibet, βέλησθ' ἔτι πάντες, ταῦτα ἐπανορθ. ſi vos omnes velitis factu neceſſaria facere. ſed tum ἔτι redundet.

vlt. προσήκει] προσῆκον ἦν Aug. ſecundus.

112. 1. δέκεντο Ald. Tayl.

Ibid. ἂν deeſt Harl.

2. ὑμετέρας] ἡμ. Aug. ſecundus.

112. 3. καὶ τῆς ἀμελείας abſunt a Pariſ. quinto, Aug. primo et Harley.

5. ἀλλ' οὐδὲ κεκίνησθε] ἀλλ' abeſt ab Aug. ſecundo, et Bauarico, ſed huic noua manus ſuperſcripſit. ἀλλ' οὐδὲ κεκίνησθε. εἰ κεκίνησθε. P. Manut. Sed appendicem hanc vel mendam potius editionis Paulinae repudiandam cenſet Wolf, qua etiam Felicianea caret.

Ibid. ὁμολογεῦμεν] ὡμολογεῦμεν (in imperfecto) Bauaricus, Aug. primus, index Lambini.

7. ἔδει] abeſt a Bauarico.

Ibid. παριόντα] παρόντα Pariſ. tertius.

8. ἢ abeſt ab Aug. primo, et Harley.

9. αὐτὸν abeſt ab appendice Francfurt.

Ibid. ἀμυνέμεθα] ἀμυνάμεθα Harriſ.

10. ὥστε deeſt Harley.

13. ἡμῶν] ὑμῶν Harriſon.

15. τότε] τότων Aug. primus, Harley.

16. ἀμυνέμεθα] ἀμυνώμεθα Pariſ. ſecundus, margo Bauarici, index Lambini.

Ibid. γράψας τις καὶ συμβελεύσας] γράψας καὶ συμβελεύσας τις Aug. primus, et Harley.

18. δὲ] δὴ Aug. primus.

19. ἡμῖν] ὑμῖν Aug. ſecundus et Harriſon.

Ibid. βελεύεσθαι] βελεύσασθαι Pariſſ. ſecundus et tertius. Aug. tertius. Bauaricus. appendix Francfurt. Aldina Taylori.

20. εἰρήνην ἢ πόλεμον ἄγειν δεῖ] εἰρήνην ἄγειν ἢ πολεμεῖν δεῖ Augg. primus et ſecundus. index Aldi. vnde repetiit index Lambini. περὶ τὸν (ſic, ſi recte enotatum eſt) πότερον εἰρήνην ἄγειν ἢ πολεμεῖν δεῖν Harleyanus.

21. ἡμῖν] ὑμῖν Harriſon.

22. ἄρξωμαι] ita et Harley. ἄρξομαι ed. Wolf.

Ibid. ἐγωγε] ἐγὼ δὲ appendix Francfurt.

Ibid. ἡμᾶς] ὑμᾶς Pariſ. tertius.

112. 24.

112. 24. citat h. l. Ariſtides T. p. 194.

25. αὐτὸν] αὐτῷ Harley.

26. τὸ abeſt ab Aug. ſecundo.

Ibid. ὑμῶν] ἡμῶν Pariſſ. tertius et quintus. Aldus. P. Manut.

pen. ἀμύνεσθαι] ἀμύνασθαι Augg. primus et ſecundus.

Ibid. εἰρήνην ἄγειν, εἰ βέλεσθε] εἰρήνην εἰ βέλεσθε ἄγειν Harl.

113. 2. ἡμᾶς] ὑμᾶς Harriſ.

4. ἄγειν abeſt ab Aug. ſecundo et ed. Feliciani. Annotatio Wolfiana ad h. l. videtur fons eſſe, vnde manarit illud in indice Lambini, γρ. εἰρήνην εἶναι λέγει. non haec lectio librorum demoſthenicorum, ſed coniectura a Wolfio mutuo ſumta videtur eſſe.

5. ἀναλισκομένων] ἁλισκ. ſimplex Aug. primus.

6. αὐτὸν] αὐτὸς Augg. primus, ſecundus. Aldus, P. Manutius. ed. Wolfii, codex Obſopoei et app. Francfurt. et Aldina Taylori, vulgatam dant, vtramque Bauaricus. ἀφ' ὑμῶν dat Ald. Tayl.

Ibid. ὑμῶν] ἡμῶν Pariſ. quintus.

Ibid. ὑμῶν] ἡμῶν Pariſ. quintus. Aug. primus.

Ibid. μὴ deeſt Harriſ.

8. ἡμῶν] ὑμῶν Aug. tertius.

Ibid. πάντων] ἁπάντων Harl.

9. βαδίζῃ] βαδίζει Aug. tertius.

11. πεποίηκε δεῖ] πεποίηκε τοῦτο δεῖ appendix Francfurt.

12. γὰρ abeſt ab editione Baſil. prima, et ab ed. P. Manut.

14. αὐτὸν] αὐτὸς Pariſ. tertius.

18. συμμάχους ἐπορεύετο καὶ φίλους] συμμάχους καὶ φίλους ἐπορεύετο Augg. primus et ſecundus, et Harl. vocabula duo καὶ φίλους abſunt ab Aug. tertio, ab Harriſ. a Pariſſ. ſecundo et tertio, et a Bauarico. Etiam

in Aldina Taylori duo vocc. καὶ φίλες punctis ſubnotata ſunt. appendix Francfurtana dat ſic. ἐπορεύετο καὶ πρέσβεις Φωκέων συμμάχες καὶ φίλες.

113. 19. πορευομένω] πορευόμενοι Aug. tertius.

20. Θηβαίοις] Θηβαίες Pariſ. tertius.

24. τετοισὶ] τετοισὶν Aug. ſecundus.

Ibid. ἐπισκεψομένες] ἐπισκεψόμενος Aug. tertius.

Ibid. τὲς ςρατιώτας πεπομφέναι] πεπομφέναι τὲς ςρατιώτας Harl.

26. ςασιάζεσιν ἐν αὐτοῖς. συμμάχων] ςασιάζεσι. συμμάχων. omiſſis intermediis Aug. primus. αὐτοῖς cum aſpero dat Aug. tertius.

pen. εἶτ' οἴεσθε, οἱ μὲν ἐδὲν ἐν αὐτὸν ἠδυνήθησαν ποιῆσαι κακὸν] ſic Bauarici quoque dat textum, ſed margo ſic. γρ. εἶτ' οἴεσθε αὐτὸν οἱ ἐποίησαν μὲν ἐδὲν ἂν κακὸν. αὐτὸν κακὸν ἐδυνήθησαν ποιῆσαι Harriſ. Locum hunc citat Dionyſ. Halic. p. 108. 26. et 163. 6. οἴεσθε, εἰ οἱ μὲν Dionyſius p. 108. ſed p. 163. conſentanee cum vulgata. ſunt et alia in illo priore Dionyſii exemplo a vulgari diſcedentia. vt εἰ οἱ μὲν αὐτὸν ἐδὲν ἠδυνήθησαν ποιῆσαι κακὸν, αὐτοὶ δὲ μὴ παθεῖν ἐφυλάξαντ' ἂν ἴσως, τὲς μὲν ἐξαπατᾶν. et v. 5. πολέμησαι. Conf. etiam p. 168, 22.

114. 1. μὲν ἐξαπατᾶν] μὲν αὐτὸν ἐξαπατᾶν Harley. et Aug. primus. ſed in hoc pronomen erat a ſecunda manu ſuperſcriptum.

8. ὑμῶν] ἡμῶν Harl.

Ibid. ἑαυτὸν] αὐτὸν Aldus. P. Manut.

Ibid. ἑαυτῷ] ἑαυτῷ Pariſ. tertius. Augg. primus, ſecundus, tertius, Bauar. Aldus, P. Manut.

9. ὠφέληται Aldina Taylori. ſed ὠφέλοιτο Harriſ. et Harl.

12. ἄγοντ'] λέγοντ' Harriſ.

13. πολεμεῖνθ' ἑαυτῷ] πολεμεῖνται αὐτῷ Aug. primus. αὑτῷ Harl.

114. 13. ἐδεἰς πω] ἐδεὶς δήπω. appendix Francfurtana, Aldina Taylori, Parif. quintus. Augg. primus et ſecundus. Harl. Harrif. ἐδεἰς πω Bauaricus. quae lectio etiam in appendice Francfurtana cum altera illa eſt annotata.

15. ἐδὲ τῶν ἐν χερρονήσῳ νῦν ὄντων ἀπεσταλμένων] ἐδὲ τῶν ὄντων ἐν χερρονήσῳ νῦν ἀπεσταλμένων. Augg. primus et ſecundus, et Harley.

16. Σέρριον] Σέρρι Harley.

18. ἐξέβαλεν] ἐξέβαλεν Pariſ. quintus, Aug. ſecundus, Aldus, P. Manut. ἐξέβαλον Harl.

Ibid. ἡμέτερος] ὑμέτερος Aug. primus, Bauar. et Harriſon.

19. κατέσησε] ἐγκατέσησε Augg. primus et ſecundus. Aldina Tayl. et Harl.

Ibid. καίτοι ταῦτα] καίτοι καὶ τοιαῦτα Aug. tertius. καὶ τοιαῦτα Pariſ. ſecundus et tertius. Aug. ſecundus. Aldina Tayl. τοιαῦτα ταῦτα πράττων e ſuo codice retulit Obſopoeus.

20. haec vocabula ὠμωμόκει, vsque ad εἰ μὲν γὰρ v. 22. Harley. deſunt.

21. δὲ] δαὶ Bauar.

24. μικρᾷ] γρ. μικροῖς Pariſ. ſecundus, index Aldi et ed. P. Manutii. ſed huius index conſentit vulgatae. iidem auctores pro μείζονος dant μείζοσι. vtrumque dat Bauar. tam in illo vocabulo, quam in hoc.

25. νῦν] ἦν Aug. ſecundus.

27. ὑμετέραν] ἡμετ. P. Manut.

Ibid. εἰσπέμπει] εἰσπέμπειν Bauar.

vlt. poſt πολεμεῖν addunt ὑμᾶν Pariſſ. quintus et octauus. Augg. primus et ſecundus, Aldina Taylori, et Harley.

Ibid. τοσούτῳ] τοσοῦτον Aug. tertius. vtrumque dat Bauaricus. τοσοῦτον Aldina Taylori.

115. 1.

115. 1. ὁμολογεῖ ἄγειν] inuertunt Augg. primus et secundus, et Harl.

2. τὴν omittit index Lambini, et Harrison.

Ibid. ὑμᾶς] ἡμᾶς Paris. octauus, et Harl.

4. νῦν ἐπὶ θρᾴκην παρειόντα] νῦν τὰ ἐν θρᾴκῃ ἐπιόντα Harley. Aldina Tayl. Pariss. quintus et octauus. θρᾴκης Augg. primus et tertius. Aldina Taylori item, vtrumque hoc, θρᾴκην et θρᾴκης, dat Bauar. ἐπὶ θρᾴκῃ (in datiuo) Harrison.

5. σκευωρέμενος Ald. Tayl.

Ibid. μετὰ τῆς δυνάμεως] omittit articulum appendix Francfurtana.

9. τείχεσιν ἤδη προσαγάγωσιν] τείχεσι προσαγ. (sine aduerbio) Paris. octauus. Aug. primus, Aldin. Tayl.

11. citat h. l. Dionys. Halicarn. de structura orat. p. 64. ed. Vpson.

Ibid. κατασκευαζόμενος] παρασκ. Aug. secundus.

12. κινδυνεύσαιτ' ἄν] κινδυνεύσετε. ἄν Harley. Aug. primus. et Harris.

Ibid. ὑμῶν abest ab Aug. primo, et Harl.

15. ὑμῖν] ἡμῖν Aug. tertius, Aldus.

16. τἀκείνῳ] τὰ ἐκεῖνα Harl.

17. ἐφιστάντα] ἱστάντα simplex Harl. Augg. primus, secundus. item Aristides T. p. 192. et Hermogenes Aldinus p. 334.

Ibid. κατασκευάζοντα] παρασκ. Aldina Tayl. appendix Francfurtana, Aug. tertius, Pariss. secundus et quintus. vtrumque Bauaricus.

18. ὑμᾶς] ἡμᾶς Aug. tertius. Aldus.

19. δεῖ] δέοι Pariss. quintus et octauus. Aug. primus, Aldina Taylori, et Harley.

20. ἔγωγ' αὐτὸν] ἔγωγ' ἂν αὐτὸν Aug. primus.

Ibid. ὑμῖν omittit Bauaricus, sic verba dans ordinata αὐτὸν ὁρίζομαι πολεμεῖν. et sic Harrison. et Aug. tertius,

tertius, nisi quod mendose dat αὐτὴν. Appendix Francfurtana haec habet. [ἀπὸ ταύτης ἔγωγ' αὐτὸν ὁρίζομαι στολεμεῖν. et pro αὐτὸν quaedam exemplaria habent αὐτός.] pro αὐτὸν in schedis Taylori ἂν reperi ex Harley. annotatum.

115. 21. μὲν] καὶ Aldus, Felic. μὲν abest ab Harl. et Harrison. Augg. secundo et tertio. καὶ ἐὰν μὲν ἀμύνησθε Weimaranus. vulgata est in appendice Francfurtana et exemplo Lessing. et Ald. Tayl.

Ibid. σωφρονήσειν] σωφρονεῖν Harley. et Harrison. Pariss. tertius et quintus, Aug. primus. Aldina Tayl. vtrumque Bauar.

22. ἀναβάλησθε] ἐάσητε Pariss. octauus, Harl. Aug. primus, index Aldi. ἀναβάλησθε Aldus, P. Man.

Ibid. βάλησθε] βάλεσθε Aldus, Felic. vulgatam dat Ald. Taylori.

Ibid. δυνήσεσθαι] δυνήσεσθε Harriss. et Harl.

23. τοσοῦτόν γε] τοσοῦτον ἔγωγ' ἀφέσηκα Aug. secundus.

26. τοῦτοις] καὶ τούτοις Augg. primus et secund. et Harrison.

27. τοῖς ἔστιν ἐκεῖ νῦν στρατηγοῖς] τοῖς ἐκεῖ νῦν ἔστι στρατιώταις Augg. primus et secundus, et Harleyanus. Etiam Pariss. quintus et octauus dant στρατιώταις, item Aldina Taylori.

pen. ἀποστεῖλαι] καὶ ἀποστεῖλαι Aug. secundus.

Ibid. βουλεύεσθαι] βουλεύσασθαι Pariss. quintus, Aldina Taylori.

vlt. τῶν abest ab Aug. secundo.

116. 1. ἐν μεγάλῳ κινδύνῳ Harrison.

3. λογίζομαι] λογίζωμαι Harley.

4. πρόνοιάν τιν' ὑμῶν γ' αὐτῶν] πρόνοιάν γέ τιν' ὑμῶν αὐτῶν Aug. secundus.

Ibid. εἰ καὶ μὴ τῶν ἄλλων ἄρα βάλεσθε] εἰ μὴ καὶ τῶν ἄλλων ἂν ἄρα βάλησθε Aug. primus. cum quo

quo ſecundus et Bauaricus, et Harley. in βέλησθε conſentit, et in ἂν ἄρα Aldina Taylori, Pariſ. octauus et Harriſon. appendix Francfurtana omittit ἄρα, praeterea annotans etiam βέλησθε in quibusdam libris legi.

116. 5. ποιήσησθε] ποιήσασθαι Pariſ. octauus. ποιήσεσθε Bauaricus, Harley. ποιήσασθε Aldina Tayl.

Ibid. ἂν] ἐὰν Harley.

6. λῃεῖν] λοιδορεῖν index Aldinae.

Ibid. δοκῶ] δόξαιμι Thomas M. in v. τετυφωμένος.

7. δὴ] ἦν Pariſ. octauus, Aug. primus et ſecundus, Harley.

9. καὶ poſtremum abeſt ab ed. P. Manutii.

10. αὐτὲς] αὐτὸν Pariſſ. ſecundus, tertius et quintus. Aldina Taylori. αὐτὲς cum leni Aldus, P. Manut.

11. αὐτὸν] abeſt ab ed. P. Manut.

Ibid. ὅθ' ἕτω] ὅταν ἕτω Augg. primus et ſecundus, Harley.

12. πολλὰ] πολλῷ Harley.

13. ἂν deeſt Harley.

18. ἕκαστον abeſt ab ed. Aldi et ab appendice Francfurtana, et Harriſon.

19. τὰ abeſt a Pariſſ. ſecundo et tertio, item Bauar. et appendice Francfurtana.

Ibid. καταδελῶσθαι] δελῶσθαι ſimplex Harl.

21. ἔτη καὶ τρία] καὶ τρία ἔτη Harley.

24. τὲς τελευταίους τετρσὶ] τετρσὶ τὲς τελευταίους Augg. primus et ſecundus, et Harley.

25. ὅθ' ὑμῖν, ἔτε Λακεδαιμονίοις, ἔτε Θηβαίοις Harriſon.

26. ὀδέποτε Harley.

pen. ποιεῖν] τὸ ποιεῖν Pariſ. octauus, Augg. primus et ſecundus, et Harriſon.

117. 2.

117. 2. πολεμεῖν ex hoc versu in inferiorem 3. deducunt, et post voc. ἠδικημένων collocant Augg. primus et secundus, et Harley.

Ibid. αὐτοῖς deest Harley.

4. εἰς τὴν δυναστείαν τὴν αὐτὴν ταύτην ὑμῖν] εἰς τὴν αὐτὴν δυναστείαν ὑμῖν Harley. Aug. primus. Aldus, ταύτην abest item a Bauarico et Augg. secundo atque tertio, item ab appendice Francfurtana et Harrison.

7. κατέσησεν] ἐκίνει Aldina Taylori.

10. ἠδικέμεθ'] ἠδικήμεθα Paris. quintus.

11. ἄλλως abest ab ed. Aldi et appendice Francfurtana. post ἐωφῶμεν addit Harley. istaec ἀδὲν ἂν εἰπεῖν ἔχοντες.

12. ὠόμεθα] ὠήθημεν Aldus Felic. sed Aldina Taylori, appendix Francfurtana, Harris. et Harley. dant vulgatam.

Ibid. καίτοι πάνθ'] καίτοι γε πάνθ' appendix Francfurtana.

13. τοῖς deest Harl.

14. ὑμετέροις] ἡμ. Paris. quintus. Aug. secundus.

15. ἔλαττον] γρ. ἐλάττονα Pariss. secundus, quintus, octauus, Augg. primus, secundus. Aldina Taylori, Harl. ἐλάττον' (cum apostropho et penacute) Aug. tertius, Harris. et Bauar. ἐλάττω Weimar. P. Manut. sed index eius vulgatam dat. Appendix Francfurtana triplicem exhibet lectionem, ἐλάττω, et ἐλάττονα, et ἐλάττον' cum apostropho.

Ibid. ἐστιν abest ab Aldina et ed. Wolfii. Sed habet appendix Francfurtana, et exemplum Lessingianum.

17. ἀδὲ] νυ Aug. tertius.

Ibid. πέμπτον abest a Pariss. quinto et octauo, Augg. primo et secundo, ab edd. Aldi et Felician. Aut πολλοστὸν aut πέμπτον redundare censet Wolf in farragine. qui πέμπτον e sua editione exterminauit. contra μέρος omittit appendix Francfurtana.

voc.

voc. πέμπτον ſeruans. Ad πολοσὸν addit Aldina Taylori πέμπτον.

117. 18. ἐκ βραχέος λόγυ ῥᾴδιον δεῖξαι] ſic etiam codex Obſopoei. Aldina Taylori, Harriſ. Harley. ἐκ βραχέων ῥημάτων ῥᾴδιον δεῖξαι Aldus, Felic. P. Manut. ed. Wolfii. Sed app. Francfurt. vulgatam dat.

19. καὶ μεθώνην omittit Ariſtides p. 230. item καὶ δύο v. 20.

22. ὠκίσθησαν] ὠκήθησαν Aldina Taylori, Harriſ. Pariſſ. ſecundus, quintus, octauus, Augg. primus, ſecundus, tertius. Bauar. appendix Francfurtana. In Augg. primo et ſecundo verba ſic ſunt ſtructa. ὠκήθησαν προσελθόντα εἶναι ῥᾴδιον εἰπεῖν. Dionyſius p. 195. ſic recitat mendoſe. ὥς εἰ μηδεπώποτε ὠκίσθησαν ῥᾴδιαν ἦν προελθόντα εἰπεῖν. Strabo dat ἐπελθόντα.

24. ἔθνος τοσοῦτον] inuertit Dionyſius.

25. τὰς πόλεις καὶ τὰς πολιτείας] τὰς πολιτείας καὶ τὰς πόλεις Augg. primus et ſecundus. Dionyſius p. 196. verba tria τὰς πόλεις καὶ omittit. Aldina Taylori dat ἐχὶ τὰς πολιτείας αὐτῶν καὶ τὰς πόλεις ἀφήρηται. et ita fere Harl. niſi quod pro ἀφήρηται dat ἀνῄρηται.

26. παρῄρηται] ἐπανῄρηται Pariſ. quintus. περιῄρηται Aug. ſecundus. ἀφῄρηται Felic. Harpocr. v. ἔθνος. Dionyſ. Sed index Felic. et appendix Francfurtana dant vulgatam. Wolf mauult ἀφῄρηνται in plurali.

Ibid. τετραδαρχίας] τετραρχ. Dionyſ.

Ibid. κατέστησε] καθέστακεν Dionyſ. omittens verba παρ' αὐτοῖς.

pen. δαλεύωσιν] δαλεύσωσιν Harley. Pariſ. octauus, Aug. tertius.

118. 3. τοῖς ἔργοις δὲ ὁ ποιεῖ] τοῖς δ' ἔργοις οὐ ποιεῖ Aldina Tayl. Dionyſ. Augg. primus et tertius. Bauaricus, appendix Francfurtana.

118. 4.

118. 4. ἐφ' ἑλλήσποντον] ἐπελλήσποντον sic, tanquam vna vox esset, Aug. primus, qui vniuerse raros exhibebat spiritus. Ergo ille voc. ἑλλήσποντος cum leni pronunciabat.

5. τηλικαύτην πόλιν] inuertit Harrison.

6. ἐν abest ab Aug. secundo.

Ibid. ἐπεβάλευσε] μετεβάλευσε Aug. secundus.

7. ἔθ' ἡ ἑλλὰς] verba haec abfunt ab ed. P. Manutii. χωρεῖ τὴν πλεονεξίαν Dionys.

9. verba καὶ ἀκέοντες et v. 10. πρὸς ἀλλήλους omittit Aristides h. l. citans Artis p. 270. omittit quoque appendix Francfurtana verba πρὸς ἀλλήλους.

12. τήμερον] σήμερον Aug. secundus.

13. δυνάμεθα] ἐδυνάμεθα appendix Francfurt.

14. βοηθείας καὶ φιλίας] φιλίας καὶ βοηθείας Harley.

16. ὃν ἄλλος] ὃς ἄλλως Aug. secundus non mala quidem sententia, sed ab hoc loco aliena. ἄλλως habet etiam Harley.

18. ὅπως] ὅπερ idem.

19. καταβολὴ] μεταβολὴ Aristides Artis p. 186.

20. ἢ τινος ἄλλα] ἢ ἄλλα τινὸς Aristides, Aug. primus et secundus, et Harley.

Ibid. πόρρω abest ab Aug. primo.

22. ὅτι abest ab Aug. tertio.

23. ἡμῶν] ὑμῶν Paris. quintus, Aug. primus.

Ibid. ἔπασχον κακῶς οἱ ἕλληνες Harris.

26. τις ab Aug. primo abest.

Ibid. ἐν] ἐπὶ Paris. quintus, non male, et nescio, an melius etiam. Aldina Taylori item.

27. μὲν τοῦτο] μέντοι καὶ τοῦτο Aug. sec. μέντοι τοῦτο appendix Francfurtana et Harrison.

pen. ἄξιος] fort. melius ἄξιον. App. Francfurt.

Ibid. μέμψεως εἶναι] inuertit Aug. secundus.

vlt. κληρονόμος] κληρονομίαν Harley.

118. vlt. ὧν] ὧν Aug. primus.

119. 1. ἐκ εἶναι λέγειν] ἐκ ἐνεῖναι λ. Aug. primus, Aldina Taylori. ἐκ ἑνὸν εἶναι λ. Aug. secundus.

Ibid. ἢ abest ab Aug. secundo.

3. πολλῆς abest ab Harrison.

5. νῦν ἐχ ἔτως] ita etiam dant Harrison. et Harl. νῦν ἔτως, sine ἐχ ed. Wolf.

6. ὄντος deest Harley.

7. βαρβάρους Harley.

8. ὅθεν abest ab Aug. primo.

11. πόλεις ἀπηρτημένας] mediam interserunt vocem ἐλληνίδας Paris. octauus, Augg. primus et secundus, Harrison. et Harley.

15. τότε abest ab ed. P. Manutii et ab appendice Francfurtana.

17. ἡμᾶς] ὑμᾶς Harris.

Ibid. καὶ secundum abest ab Aug. secundo.

19. ὄντινα] simplex ὃν dat appendix Francfurt.

21. τῶν ante ἐρετριέων] τὸν Aug. primus.

22. τύραννον Φιλιστίδην] inuertunt ordinem Aldus et P. Manutius et ed. Wolfii. Sed append. Francfurtana, cum Harrison. et Harley, vulgatum seruat Φιλιστείδην Aug. primus. conf. p. 126. 3.

23. οἱ abest ab Aug. tertio.

24. ὄντερ] ὥστερ Paris. octauus, Aug. primus. Harley, Aldina Taylori.

25. post εὐχόμενοι addunt μὲν Pariss. quintus et octauus, Aug. primus, Bauaricus, et Harrison.

27. ὑπ' αὐτῆ] absunt ab Aug. primo et Harley.

120. 4. post ὄντας addit index Lambini ἡμῶν, et sic interpunctum dat h. l. συμμαχίας ὄντας ἡμῶν; ἐχ ἡμῶν. ἐὼ τἄλλα. τἀλλὰ — idem χειρώσηται dat pro χειρώσησθε.

Ibid. ἡμῶν] ὑμῶν Aug. secund. et Harrison.

120. 5.

120. 5. ἔχει abeſt ab appendice Francfurt. πόλιν ἔχει Harriſon.

7. πρὸς τὰς πλησίας Aldina Taylori.

8. ἀποβλέπομεν] βλέπομεν ſimplex dant Bauricus, Pariſ. tertius et quintus, Aug. tertius, Aldus, P. Manut.

Ibid. φανερῶς abeſt ab Aug. ſecundo.

9. ἀδικοῦντος] ἀδικοῦντι Augg. primus et ſecundus.

11. ἑνὸς ἡμῶν ἑκάστῳ] καθ' ἕνα ἡμῶν ἕκαστον Pariſ. octauus. κατ' ἕνα ἡμῶν ἑκάστῳ Aug. primus, Aldus, et index Aldinus, qui videtur vulgatam exhibere voluiſſe. et Felicianea. καθ' ἑνὸς ἡμ. ἑκάστῳ app. Francfurt. et Harriſon. καθ' ἕνα — ἕκαστον Harley. καθ' ἑνὸς ὑμῶν ἑκάστου (ſic, cum terminatione accuſatiui, ſed cum accentu genitiui) Aldina Taylori.

Ibid. τὴ ποιήσειν] omittunt pronomen, quod iam praeceſſit, Augg. primus et ſecundus, item Aldus. γένηται τούτων ποιήσειν Ald. Tayl.

12. τουτωνὶ] τούτων Aug. ſecundus, et Harriſon.

14. ἦν δὴ τῷ τότε, ἄνδρες αἰσθ. ἦν ἐν ταῖς διανοίαις Ald. Tayl.

17. ἐλευθέραν] ἐλευθέρως Aug. ſecundus.

18. ἐδεμιᾶς] abeſt ab Ariſtide p. 188.

Ibid. ἡττῶντο Aldina Taylori.

20. πεποίηκε τὰ τῶν ἑλλήνων πράγματα] πεποίηκεν ἅπαντα τὰ τῶν ἑλλήνων πρ. Pariſ. quintus, Aug. primus. πεποίηκεν ἅπαντα τῶν ἑλλ. πρ. Aldina Taylori. πεποίηκε πάντα πράγματα Ariſtides.

21. ἀλλ' ὅτι τὰς] ἀλλὰ τὰς Pariſſ. quintus et octauus, Augg. primus et ſecundus, Harriſ. et Harl.

22. ἦ καὶ διαφθείρειν] copulatiuam καὶ omittunt Aldina Tayl. Augg. primus et ſecundus, item Ariſtides, qui etiam αἰεὶ omittit.

25. τοῦτον] τοῦτο Aug. tertius, quod etiam non ſpernendum.

120. 26. ἐδεμία ἦν] inuertit appendix Francfurtana.

vlt. πάντα omittit index Lambini. πάντων Harl.

121. 3. πρὸς τὲς βαρβάρες καὶ τὲς τυράννες] πρὸς τὲς τυράννες καὶ βαρβάρες Aug. primus. πρὸς τὲς τυράννες καὶ τὲς βαρβάρες appendix Francfurt. Harrison. et Harley. Bauar. et Aug. tertius.

4. ὅλως τῶν τοιέτων] ὅλως τὲς τῶν τ. Aldus. Sed in exemplo Leſſingiano τὲς cancellatum eſt.

5. ἐκπέπρατας] ἐκπέπρακτας app. Francfurt.

16. ἤρτηται] εἴρηται Aug. ſecundus.

11. ἐπεὶ τριήρεις] ἐπεὶ καὶ τριήρεις Aug. tertius, Weimaranus, P. Manutius, appendix Francfurtana, ſine γε haec quidem.

12. πρόσοδοι] πρόσοδος Pariſſ. ſecundus et octauus, Harley. Aug. ſecundus. vtrumque dat Bauaricus.

Ibid. κατασκευῆς] παρασκευῆς Pariſſ. quintus et octauus. Augg. primus et ſecundus, Harley. Aldina Taylori.

13. πρίνοι] πρίναι Aug. primus.

14. ἅπαντα] ἅπασι Pariſſ. ſecundus et octauus, Aug. primus, Harley.

15. ἀλλ' ἅπαντα ταῦτα] ἀλλὰ ταῦτα πάντα Aug. primus.

16. ἀνόητα] ἀνόητα Aug. ſecundus.

18. τὰ δ' ἐν] ἐδ' ἐν Aldina Tayl. quae etiam verſu proximo 19. dat ὅτι πάντα τἀναντία.

Ibid. ἄνω] ἄνωθεν Pariſſ. tertius, quintus, octauus, Bauaricus, Augg. primus et ſecundus, Aldus, P. Manutius.

20. λέγων] λέγω Ariſtides T. p. 190.

21. ὑμετέρων] ἡμ. Pariſ. quintus, Aldus, Felic. Ariſtides. τῶν ὑμετέρων προγόνων Harriſ.

24. ὑπομνήματα] ὑποδείγματα Aldus, index P. Man. ed. Wolfii, ſed appendix Francfurt. cum Harriſ. et Harl.

et Harl. vulgatam dat. in indice Felic. eſt *ὑποδείγματα καὶ παραδείγματα.*

121. 27. *ἀρίθμιος*] *ἀριθμιος* Pariſſ. quintus et octauus, Augg. primus et ſecundus. et ſic quoque poſt. pen. *τῶν*] *τᾶ* Aug. primus, qui hac in re fere ſemper ſibi conſtat, vt, in locis ſimilibus, eundem articulum iteret, qui mos videtur demoſthenicus fuiſſe.

122. 1. *προσγέγραπται*] *προσγέγραπτο* Aldina Taylori. *γέγραπται* ſimplex Aug. primus. *γέγραπται δι' ἣν ταῦτα ἐγένοντο.* Harley.

Ibid. *τᾶτ'*] *ταῦτ'* Pariſſ. quintus et octauus. Aug. primus. vtrumque dat Bauar. *δι' ἣν αἰτίαν ἐγίνετο* Aug. ſecundus. *δι' ἣν ταῦτα γέγονεν.* Aldina Taylori.

Ibid. *ὅτι τὸν χρυσὸν*] *ὅτι καὶ χρυσὸν* P. Manut. *ὅτι τὸν χρυσὸν τῶν* (ſic) *ἐκ τῶν μήδων* Bauaricus. *ὅτι καὶ τὸν χρυσὸν τὸν ἐκ τῶν μ.* appendix Francfurt.

2. *εἰς πελοπόνησον*] *εἰς πελοπόννησον* Aldus. *εἰς τὸν πελοπόννησον* P. Manut. vnde nata eſt haec animadverſio Wolfii, praeſtare *τὴν* addi, quam *τὸν*, ſi articulus addendus ſit.

Ibid. *οὐκ ἀθήναζε* videtur a manu ſecunda in Harriſon.

4. *δὴ*] *δεῖ* Aug. primus. *δὲ* Aug. ſecundus.

Ibid. *πρὸς διός*] omittit append. Francfurt. et Harriſon.

Ibid. *καὶ θεωρεῖτε* abſunt ab Augg. primo et ſec.

5. *τῶν τότε ἀθηναίων*] *τῶν ἀθηναίων τῶν τότε* Augg. primus et ſecundus. pro *τῶν τότε ἀθηναίων* Harley. dat *τῶν ἀγαθῶν.*

7. *Ἄρθμιον*] *Ἀρίθμιον* Harley.

9. *Πελοπόνησον* Harley. *εἰς Πελοπόννησον χρυσίον ἤγαγεν* Harriſ.

Ibid. *αὐτῶν*] *αὐτὸν* Aug. ſecundus.

10. *ἀνέγραψαν*] *ἐνέγρ.* Pariſ. quintus. *ἐνέγραψεν* Aldina Taylori.

122. 11. ἄνας abeſt ab Harriſ.

Ibid. ἢν ἂν οὑτωσί τις] ἢν οὑτωσί τις ἂν Aug. primus. ἢν ἂν ἔτωσί τις ἂν Harley.

15. ἂν μὴ διδῷ δίκας] γρ. ἄν τις μὴ διδῷ δίκας index Lambini. ſic reperit Taylor in Harl. δίκας abeſt ab Aug. primo. In exemplo Leſſingiano eſt γρ. ἐ φόνε δικάσασθαι.

16. ἦν] ἤ Augg. primus, ſecundus, item Bauar. Aldina Taylori et app. Francf.

17. δὴ] δὲ Aug. ſecundus. δεῖ Aug. tertius.

21. ἢ] καὶ Aldina Taylori, Augg. primus et ſec. appendix Francfurtana.

22. ἐκόλαζον δ' ἔτω] ἐκόλαζον ἔτως (ſine δὲ) Aug. ſecundus. ἐκολάζοντο δ' ἔτω appendix Francfurt.

23. ἂν omittit appendix Francfurt.

Ibid. καὶ abeſt ab Aug. ſecundo.

Ibid. στηλίτας] στήλας Harriſ.

26. loco ſecundi. ἐ dat appendix Francfurtana ὡς.

vlt. καὶ primum abeſt ab Augg. primo et ſecundo et Harriſon.

123. 1. ἅπαντες] καὶ πάντες Pariſſ. quintus et octauus. Aldina Tayl. Augg. primus et ſecundus, Harley. καὶ ἅπαντας Bauar.

2. ἔγωγε etc.] verba ſic conſtructa dat Aug. primus. ἔγωγε πολλῆς σπουδῆς (ſine καὶ, quod etiam ab Aug. ſecundo abeſt) τὰ παρόντα πράγματα προσδεῖσθαι καὶ βελῆς ἀγαθῆς. et ita omnino etiam Harley. v. ſtatim ad v. 3.

3. προσδεῖσθαι] poſt hoc vocabulum addit Aldina poſterior καὶ μόνης ἀγαθῆς, tametſi iam verſu ſuperiori exhibuiſſet καὶ βελῆς ἀγαθῆς, vnde iſta deprauata et vitio iterata ſunt. Sed Weimaranus corrector ea induxit. Aldina prior quoque nihil horum habet, ſed cum vulgata h. l. conſentit.

123. 4. ὀργιεῖσθε] ὀργίζεσθε Aug. primus, Parif. quintus, Harley. Verba poſt hoc vocabulum omnia inſequentia hoc toto verſu abſunt a Pariſſ. ſecundo et tertio, ab Aug. ſecundo. In Bauarico ſic erat ὀργιεῖσθαι. Rubrica. ἐκ τῆ γραμματείᾳ ἀναγνωσις. caetera aberant. in margine adſcripta ἐκ τῆ γραμματείᾳ ἀναγινώσκει. in tertia perſona ſingularis. et paulo inferius γραμμα]είᾳ ἀνάγνωσις. Ab appendice Francfurtana abſunt verba haec. ἐκ τῆ γραμματείᾳ ἀναγίνωσκε. Exemplum Leſſingianum verba ἀνάγνωσις γραμματείου addit, quae deſunt Aldinae. Vocabula ἐκ τῆ γραμματείᾳ ἀναγινώσκετε (ſic), quaſi ſecunda perſona pluralis eſſet, in Aldina Taylori punctis ſunt ſubnotata. In Aug. tertio verba haec, vt titulus, rubrica erant.

Ibid. ἀναγίνωσκε] ἀναγινώσκετε Aldus.

Ibid. ἀνάγνωσις γραμματείᾳ abeſt ab Aldino, ſed in Harley. reperitur.

5. τις deeſt Harriſon.

Ibid. παραμυθεῖσθαι βελομένων τὴν πόλιν] παραμυθεῖσθαι τὴν πόλιν βελομένων Aug. primus, et Harl.

7. τοιῆτος] τηλικῆτος Pariſſ. quintus et octauus, Augg. primus et ſecundus. Aldina Taylori, et Harl.

Ibid. οἷοι] ad hoc voc. e meis libris nihil annotaui. Wolf tamen in farragine teſtatur, eos libros, qui τηλικῆτος dent, item dare ἡλίκοι. conuenit quidem. τηλικῆτος reperit Tayl. in Harl.

9. ἐδεὶς] γρ. ἐδὲν Pariſſ. ſecundus et ſeptimus, Aug. tertius. Aldus. vtrumque dat Bauar. vulgatam Aldina Taylori.

13. κεκινῆσθαι] κεκινεῖσθαι Ald. P. Manut. κεκαινίσθαι appendix Francfurt.

14. ὑποδεδωκέναι] ἐπιδεδ. Pariſſ. quintus et octauus. Aldina Taylori. Bauar. Augg. primus, ſecundus, tertius, codex Obſopoei, (rectius, ipſo iudice) Felicianus, P. Manutius, margo Aldinae Leſſingianae, liber

Weimaranus. Probat id quoque Wolf in annotatt. et in editione ſua exhibuit. appendix autem Francfurtana vulgatam dat.

123. 15. ἄλλος abeſt ab Augg. primo et ſecundo et Aldina Tayl.

Ibid. ἕλληνας abeſt ab Harriſon. Aug. tertio, et a Bauarici texto, ſed in margine ſcriptum eſt cum γρ. abeſt item ab appendice Francfurtana et Aldina Taylori.

17. στρατεύεσθαι καὶ τοῦτον τὸν χρόνον] verba haec abſunt ab Aug. tertio. ſed ab illo codice, praeſertim in extremis eius, hoc eſt Philippica tertia et quarta, et orat. ad Philippi literas, multa ſunt a feſtinante librario omiſſa. quos eius lapſus mihi duxi tacendos potius, quam proferendos, atque notandos. deſunt tamen etiam Bauarico eadem verba, et in Aldina Taylori punctis ſunt ſubnotata.

Ibid. ἐμβαλόντας καὶ] ἐμβαλόντας ἂν καὶ Augg. primus et ſecundus. Harl. ed. P. Manutii. appendix Francfurtana. εἰσβαλόντας Aldina Taylori.

19. πολιτικοῖς] πεζικοῖς appendix Francfurtana et Aldina Taylori.

20. ἔτω δ' ἀρχαίως] ἔτω δὴ ἀρχ. Aug. ſecundus.

Ibid. πολιτικῶς] καὶ πολιτικῶς Pariſ. quintus.

22. προφανῆ] ſic Weimaranus corrigit vitioſum προσφανῆ Aldinae. καὶ ante hoc vocabulum προφ. abeſt ab ed. P. Man.

23. νυνὶ] νῦν Pariſſ. quintus et octauus.

24. ἀδ' ἐκ μάχης] ἀδὲ μάχης Aug. primus, Bauar. Harl.

26. ἄγειν καὶ βαδίζουθ' ὅποι Aldina Taylori.

pen. ἐξηρτῆσθαι] ἐξηρτύσθαι Augg. primus, ſecundus, tertius, Harley. et ſic coniecit quoque Wolf.

Ibid. τούτοις] τούτους app. Francf.

vlt. κρατῶν abeſt ab Aug. tertio, Bauarico, Aldino, ed. Wolfii. ſed addit Weimaranus, et appendix Franc-

Francfurtan. item Harriſon. Harley. et margo Leſſingian.

123. vlt. καὶ τεταραγμένως abſunt a Pariſſ. ſecundo et tertio, Aug. tertio, Bauarico et Aldino. ſed addit Harriſ. Harl. et margo Aldinae Leſſingianae.

124. 1. ἐμπέσῃ Harriſ.

2. ἐξίῃ] ἐξίῃς Aug. primus.

3. ἀδὲν διαφέρει] ἀδὲν αὐτῷ διαφέρει. Pariſ. octauus, Harriſ. Harley. Augg. primus et ſecundus, Weimaranus, P. Manut. appendix Francfurtana, margo Aldinae Leſſingianae. ἀδὲν διαφέρειν αὐτῷ Aldina Taylori.

4. ὥρα] χώρα Aug. primus.

Ibid. μέντοι] μὲν δὴ Weimaranus, P. Manutius.

5. πάντας] πάντες Harley.

Ibid. δεῖ abeſt ab Aug. primo et indice Pauli M.

Ibid. προέσθαι] προσέσθαι codex Obſopoei, quod probat Wolf in farragine. προσδέχεσθαι Pariſſ. quintus et octauus, Harley. Weimaranus. λογιζομένους ἃ δεῖ προσδέχεσθαι. Augg. primus et ſecundus, item index P. Manutii. ἃ δεῖ προέσθαι index Aldi. et Harriſ. In margine Aldinae Leſſingianae et Aldinae Tayloranae ſic eſt. γρ. εἰδότας καὶ λογιζομένους ἃ δεῖ προσδέχεσθαι τὸν πόλεμον. In appendice Francfurtana haec leguntur [ἃ δεῖ πως δέχεσθαι (vel μὴ προέσθαι) τὸν πόλεμον εἰς τὴν χώραν. vbi etiam loco ſimplicis δέχεσθαι reperias προσδέχεσθαι.]

6. μηδ'] ἀδ' Augg. primus et ſecundus, Harl. Harriſ. index P. Manutii. vtrumque dat Bauaricus.

7. πρὸς λακεδαιμονίους] πρὸς τοὺς λακεδ. Harl. Aug. primus. appendix Francf.

8. pro ἐκ πλείστου eſt in appendice Francfurtana πόρρωθεν.

9. ὅπως] ἕως Aug. ſecundus.

125. 17. πάντα abeſt ab Aug. tertio. πάντα τὰ κακὰ exhibet Harley.

Ibid. εἰργάσατο] ἠργ. Paul. Manut.

18. γε abeſt ab Augg. primo et ſecundo.

Ibid. πλειτάρχῳ] τῷ πλειτάρχῳ Aldus, P. Manut. ed. Wolfii, ſed omittit articulum Harl. appendix Francfurtana, et Aldina Taylori.

19. ξένων] ἔξω Aldina Taylori.

Ibid. εἶχε καὶ τὴν πόλιν Harriſ.

20. οἱ μὲν] καὶ οἱ μὲν index Lambini.

21. ἀκούοντες δὲ τούτων] abeſt hoc δὲ ab ed. Aldi et P. Manut. Sed fuit in codice Obſopoei. Reſtituit etiam Wolf in Annotatt. et addidit annotator in Aldina Taylori.

22. μᾶλλον δὲ πάντας] μᾶλλον δὲ τὰ πάντα Pariſſ. quintus et octauus. Augg. primus et ſecundus, Aldina Taylori, et Harley.

24. καὶ γάρ τοι] Fort. τοι γάρ τοι app. Francf.

25. καὶ φίλος abſunt ab Augg. primo et ſecundo, et Harley.

126. 3. Φιλισείδης] Φιλισίδης Aug. primus (et ſic poſt quoque) Bauar. Aug. tertius. conf. p. 119. 22.

4. Ἀγαπαῖος] ἀγασσαίους Harriſ. (ſic)

6. ἄνθρωπος] ἀνὴρ Aug. ſecundus.

7. ὑμῖν] ἡμῖν P. Manut.

9. προεπηλακίζετο] προεπηλ. Aug. primus.

Ibid. ὑπὸ] παρὰ Aug. ſecundus.

Ibid. τῷ ſecundum abeſt ab Aug. ſecundo, et in Aldina Taylori ſubnotatum eſt. verba τῷ τῶν ἱππέων abſunt ab appendice Francfurtana.

10. πολλὰ μὲν ἂν εἴη Aldina Taylori.

11. ὡς deeſt Harley.

13. Φίλιππον] τὸν Φίλιππον Aug. primus. Harley. Ald. Taylor.

126. 14. παρ' αὐτῷ Aldina Taylori.

17. ἀποτυμπανίσαι etiam in Bauarici texto est, sed margo dat καὶ τυπανίσαι.

20. ὁπόσης] ἃ Aug. secundus. ὁπόσα Harris.

Ibid. ἠβέλοντο] ἐβέλοντο Aug. secundus, margo Ald. Lessing. et Taylor. ἐβέλετο Aldus. vtramque varietatem annotauit etiam appendix Francfurtana.

21. κατεσκευάζοντο] παρεσκ. Aug. secundus.

23. ἔπαθε] πέπονθε Aug. secundus.

Ibid. μεμνημένος] μεμνημένοι Bauar.

24. διέκειντο ὥστε] διέκειντο τῷ Φιλίππῳ, ὥστε margo Ald. Lessing. Harris. Harley. Augg. primus et secundus. διέκειτο (in singulari) Aldina Taylori.

25. πρότερος ἐτόλμησέν τις τοιοῦτο Aldina Tayl.

26. διασκευασάμενοι] διασκεψάμενοι Paris. quint.

27. προσῆσαν] προσίεσαν Aug. tertius.

Ibid. δὲ omittit appendix Francfurtana.

Ibid. ἠμύνοντο] ἠμύναντο Augg. primus et secundus. Aldina Taylori.

pen. προδίδοσαν] προεδίδοσαν Augg. primus et secundus. προὔδοσαν Aldina Taylori.

Ibid. τῆς δὲ πόλεως ἕτως] τῆς πόλεως δ' ἕτως Augg. primus et secundus. item appendix Francfurtana et Aldina Taylori.

127. 2. ἑτοίμως ὁτιοῦν ποιεῖν ὄντας] ἑτοίμως ὄντας ὁτιοῦν ποιεῖν. Aldus. P. Manut. ed. Wolfii. sed appendix Francfurtana vulgatum dat ordinem. ἑτοίμως ποιεῖν ὁτιοῦν ὄντας Harrison. ὁτιοῦν ἑτοίμως ποιεῖν ὄντας Harley.

4. δικαίως] καὶ δικαίως codex Obsopoei. Sed in Harl. καὶ ante δικαίως deest.

5. ἀνθεστήκει] ἀνθέστηκε Paris. quintus.

6. τὶ ἔν ποτ' αἴτιον] τὶ ἔν τὸ αἴτιον Aldina Taylori, Augg. primus et secundus. plane abest et ποτ' et τὸ ab Harley.

127. 6.

127. 6. τῷ] τὸ Augg. primus, ſecundus et tertius. Bauar. Harriſon. Aldina Taylori.

7. ὠρείτας] ὠρίτας Aug. tertius.

8. λέγοντας] λέγον Harley.

9. ἑαυτῶν] αὐτῶν P. Manut. et Harley.

Ibid. poſt ὑμῖν addunt νῦν Pariſ. ſecundus et margo Bauarici. ἐστι addit Harley. Pariſ. quintus et Aldina Taylori (ſine νῦν). vtrumque, hoc eſt νῦν ἐστι, Pariſ. ſecundus et Aug. primus.

11. ἀδὲν εἰπεῖν] εἰπεῖν ἀδὲν Harriſ. Harl.

12. σωθήσεσθαι] σωθήσονται appendix Francfurt.

13. εἰσφέρειν] οἱ μὲν εἰσφέρειν index Lambini.

14. ἀδὲν δεῖν ἔφασαν. πολεμεῖν] ſic diſtinguit et reformat index Lambini ἀδὲν. οἱ μὲν δεῖν ἔφασαν πολεμεῖν. poſſit quoque diſtinctio probari, quam Aldina Taylori dat. οἱ δ' ἀδὲν δεῖν ἔφασαν. πολεμεῖν δεῖν καὶ μὴ πιστεύειν.

16. τρόπον εἶμαι] inuertunt Harriſ. Harl. et appendix Francfurtana. πάντα ſubnotatum eſt punctis in Aldina Taylori.

Ibid. καθ' ἕκαστα] καθ' ἕκαστον Aug. primus, Aldina Taylori, et Harley.

17. ἤδη abeſt ab appendice Francfurt. et Harriſ.

18. poſt ταῦτ' ἔλεγον addunt καὶ ἐλύπων ἀδὲν Pariſ. tertius, Augg. primus et ſecundus, appendix Francfurtana, Harriſ. Harl.

19. poſt σωθήσεσθαι addunt προσῆσαν δ' ἀπέχθειαι Augg. primus, ſecundus, tertius. appendix Francfurtana, Aldina Taylori. codex Obſopoei. habet idem additamentum margo quoque libri Weimarani. probat item Wolf, citans οἷς προσῆσαν ἀπέχθειαι, vti etiam exhibent Harriſ. et Harley, niſi quod οἷς Harleyano deeſt.

Ibid. καὶ abeſt ab Aug. ſecundo.

127. 20.

127. 20. ἔστε vtrumque sic est in Bauarico exaratum, vt super τ esset δ scriptum, quo significaretur, in aliis codd. legi ἐδέ.

21. προίεντο] προεῖντο Augg. primus et secundus. πρόεντο appendix Francfurtana. προσίεντο Bau. προίεντο ἑαυτὲς. Paris. quintus, Harl. προεῖντο ἑαυτὲς Aldina Taylori.

22. ὅλοις] ἄλλοις Harris.

23. Ἀπόλλω] Ἀπόλλωνα Harley.

Ibid. ἔγωγε] omittunt γε Augg. primus et secundus, et Harley.

Ibid. πάθητε ὑμᾶς] πάθοιτε ὑ. Bauar. πάθητε καὶ ὑμᾶς Wolf mauult in farragine, sed in Harrisoh. καὶ deest.

24. εἰδῆτε] γρ. ἴδητε Paris. secundus. marge Bauar. Aug. secundus.

Ibid. ἐκ λογισμοῦ] λογιζόμενοι Augg. primus et secundus, Harris. Harley. ἐκλογιζόμενοι Paris. quintus.

Ibid. καὶ τὲς εἰς] tota haec sententia vsque ad πόλιν Y, 27. abest a Bauarico, et ne suppleta quidem est in margine.

27. ὑπάγεσι] ἐπάγεσι Aug. secundus. ἄγουσι simplex Aug. tertius.

Ibid. post γένοιτο addunt Harris. Aug. primus et secundus μέν. Aldina Taylori sic dat καίτοι μὴ γένοιντο μὲν τὰ πράγματα ἐν τούτῳ.

pen. γὰρ] δὲ Aristides T. p. 200.

Ibid. μυριάκις] πολλάκις Aug. secundus.

vlt. κολακεία.] κολακία Aug. primus.

128. 1. ὑμῶν λεγόντων] ὑμῶν αὐτῶν λεγόντων Paris. quintus. Aug. primus. Aldina Taylori. ὑμᾶν λεγόντων αὐτῶν Harley.

Ibid. τινὰς] τινα Augg. primus et secundus. Harley. et emendator Lessingianus.

2. καλήν γ'] καλὴν δ' Harris.

Ibid. νῦν omittit Aristides T. p. 202.

128. 2. ἀπιεσλήφασιν ὠρεστῶν] inuertit Aug. ſecundus et Aldina Taylori.

3. αὐτὲς] ἑαυτὲς Pariſ. quintus, ſeptimus, Harley. Ariſtides. αὐτὲς (cum leni) Aldus, P. Manut.

4. ἐώθεν] ἐμίσεν Aug. primus. Aldina Taylori, appendix Francfurtana, Ariſtides, Harley. cuius margo vna vulgatam exhibet.

Ibid. γ'] δ' Pariſſ. quintus, ſeptimus.

Ibid. ὁ ἐρετριέων] ὁ τῶν ἐρετριέων Pariſſ. quintus, ſeptimus, Augg. primus et ſecundus. Aldina Taylori.

5. τὲς ὑμετέρες μὲν πρέσβεις ἀπήλασε] τὲς μὲν ἡμετέρες πρ. ἀπ. Augg. primus et ſecundus. item Harley. μὲν omittit Ariſtides.

Ibid. ἀπήλασε] ἀπήλασεν Ariſtides.

6. ἐνέδωκεν] ἔδωκεν ſimplex Aug. tertius. pro ἐνέδωκεν αὐτὸν dat Ariſtides ἐνέδωκαν ἑαυτές.

Ibid. γε] τε Pariſ. tertius. Ariſtides dat καὶ δὴ δοκεύσί γε μαστιγέμενοι. quae lectio, praeterquam quod contemnenda non eſt, etiam exquiſita poſſit haberi.

7. τρεβλέμενοι] σφαττόμενοι Aug. primus. Aldina Tayl. appendix Francfurtana, exemplum Leſſing. Aldinae.

Ibid. ἐφείσατο] ἐφείσαντο Aug. ſecundus.

8. λασθένην] λασθένη Bauar. Harriſ.

10. ἐλπίζεν, κακῶς] ἐλπίζεν καὶ κακῶς Pariſſ. quintus et ſeptimus. Augg. primus et ſecundus, Aldus, P. Manut. ed. Wolf. Sed appendix Francfurt. cum vulgata καὶ omittit.

Ibid. βουλευομένες] βολομένες Aug. tertius. Aldina Taylori.

11. αὐτὲς abeſt a Pariſ. ſeptimo.

12. τῶν primum abeſt ab Aug. tertio.

13. ἡγεῖσθαι πόλιν] inuertit Harley.

Ibid. μηδ' ἂν ὁτιῶν ἧσσον δεινὸν] μηδ' ὁτιῶν ἂν ἧσσον δεινὸν Aug. ſecundus. et ſic quoque primus, et Aldina Taylori,

Taylori, niſi quod ab iis, vt et ab Harriſ. et Harley. ἢ abeſt. vtramque hanc lectionem dat appendix quoque Francfurtana. ὁτιῶν ἂν δεινὸν Harley.

128. 14. ἐκεῖνο] καὶκεῖνο Aug. primus, et Harl.

15. ὕστερόν ποτ' εἰπεῖν] ὕστερόν τε εἰπεῖν Aug. ſecundus, in Aldina Taylori punctis ſubnotatum eſt εἰπεῖν.

16. ἂν abeſt ab Augg. primo et ſecundo.

17. primum τὸ appendix Francfurtana omittit.

Ibid. verba καὶ τὸ μὴ ποιῆσαι abſunt ab Aug. ſec.

18. προείδοντο] προείλοντο Pariſ. ſeptimus.

19. πολλὰ φωκεῖς] πολλὰ ἂν φωκεῖς Aug. ſec.

21. ἕως ἂν] ἕως γὰρ ἂν Aug. primus.

22. καὶ κυβερνήτην abſunt ab ed. P. Manut.

23. πάντ' ἄνδρα ἐφεξῆς πρόθυμον εἶναι] πάντας ἑξῆς προθύμως εἶναι. Pariſ. ſeptimus, Harley. Augg. primus et ſecundus, niſi quod hic ἐφεξῆς dat. Hermogenes Aldinus p. 264. 14. ed. Criſp. dat πάντα ἄνδρα ἑξῆς προθύμως εἶναι.

26. ἡμεῖς] ita et Harley. ὑμεῖς ed. Wolf.

pen. ποιῶμεν] ποιῶμεν Aug. primus, Harriſ.

vlt. ἴσως abeſt a Pariſſ. quinto et ſeptimo, Aug. ſecundo et Bauar. append. Francf. Aldina Taylori.

129. 1. ἂν] ἐὰν Pariſſ. quintus et ſeptimus.

Ibid. χειροτονήσητε] χειροτονήσατε Augg. primus et ſecundus. Aldina Taylori et Harley.

3. χρήμασι] καὶ χρήμασι. Aug. primus.

Ibid. καὶ στρατιώταις] καὶ τοῖς στρατ. Pariſſ. quintus et ſept. loco καὶ eſt δὲ in Aug. ſecundo.

4. διελεύσειν δήπου] inuertit Aug. primus.

Ibid. οἱ ἄλλοι Ἕλληνες Aldina Taylori.

5. ὑμῖν] ἡμῖν Pariſ. quintus.

Ibid. γ' abeſt a Pariſ. quinto, appendice Francfurtana.

6. πάντα παρασκευασάμενοι] πάντα αὐτοὶ παρεσκευασμένοι. Harley. πάντα αὐτοὶ παρασκ. Pariſ.

ſeptimus, Augg. primus et ſecundus, Aldina Taylori.

129. 7. τοῖς ἕλλησι φανερὰ] φανερὰ τοῖς ἕλλησι Aug. primus, Harl. Aug. ſecundus dat φανερὰν. quod ſi verum eſt, deeſt aliquid, e. c. τὴν ὑμετέραν προθυμίαν, aut παρασκευήν. Pro ἕλλεσι, quod in Aldino ſuo ſe ait reperiſſe Obſopoeus, emendat ἕλλησι, vt vulgatum eſt. ego vero hoc ipſum in Aldino meo reperi.

8. καὶ deeſt Harriſ.

Ibid. ταῦτα] ταυτὰ Aug. primus.

9. παντα χῇ] παντα χῆ Pariſ. tertius.

Ibid. εἰς Χίον, εἰς Ῥόδον Harriſon.

10. εἰς Βασιλέα Harriſ.

12. ἐὰν] ἂν Harriſ.

Ibid. μὲν] μὴ Pariſ. tertius. Et ſic quoque legi in Aldino ſuo teſtatur Obſopoeus; affirmans, μὲν eſſe ſufficiendum. ego contra teſtor in Aldino meo μὲν legi.

13. δέοι Harriſ.

15. ἄνδρα] ἄνδρες Aldina, vbi in Weimarano ab antiquiore manu annotatum reperi ἄνδρὸς, a iuniore γρ. ἄνδρα.

Ibid. συνεχώσης] συνεχώσει Harley.

18. πολύευκτος] πολύτευκτος Pariſſ. primus et octauus. πολύθευκτος Aldina poſterior. ſed veram lectionem dat Aldina prior, et Aldina Taylori.

Ibid. ὁ βέλτιστος etc.] Locum hunc ſic exhibet Aug. primus ὁ βέλτιστος, καὶ κλειτόμαχος, καὶ λυκέργος ἐκεῖνος, καὶ ἡγήσιππος, καὶ οἱ ἄλλοι πρέσβεις. et ita omnino Harl. Verba καὶ κλειτόμαχος καὶ λυκέργος abſunt a Pariſſ. ſecundo et tertio, item ab Harriſon. et a Bauarico, et Aug. tertio, et ab append. Francfurt. et in Aldina Taylori ſubnotata ſunt.

21. ἐπ' Ἀμβρακίας dat Aldina Taylori. et ἐς Πελοπόνν. Harriſon. et appendix Francfurt.

23. αὐτῶν] αὑτῶν cum aſpero Aldina, Bauaricus.

129. 23. ἐθέλοντας] ἐθελοντὰς Pariſſ. ſecundus, tertius, quintus, ſeptimus.

24. προεμένας] προϊεμένας Pariſſ. quintus, ſeptimus, octauus, Augg. primus et ſecundus. Aldina Taylori.

27. ἀ] ἀδὲ Pariſſ. quintus, ſeptimus, octauus. Aug. primus. Aldina Taylori.

Ibid. τοῖς] τὸ mauult Obſopoeus, quod non intelligo.

130. 1. verba καὶ πρώτας ἃ χρὴ ποιοῦντας τότε καὶ abſunt a Pariſſ. ſecundo et tertio, Bauar. Aug. tertio et appendice Francfurt. pro verbis τότε καὶ τὰς ἄλλας dat Aldina Taylori τὰς δ' ἄλλας, qui omnes non τὰς ἄλλας, ſed τὰς δ' ἄλλας dant. Ab Aug. ſecundo et καὶ primum abeſt, et τότε καὶ. καὶ primum deeſt etiam ab Harriſon.

2. συνάγειν] hoc verbum, quod ab ed. Wolf. abeſt, etiam Harriſon. exhibet.

3. ἡμῖν] ὑμῖν Pariſſ. ſecundus, quintus, ſeptimus. Augg. primus, ſecundus, tertius. Bauar. Ald. P. Manut. ſed Harriſ. ἡμῖν dat.

4. σώσειν] σώζειν Pariſ. tertius.

5. ἀποδράσεσθε] ita et Harriſon. et Harley. ἀποδράσεσθαι Aug. primus. ἀποδράσασθε Aug. ſecundus.

6. σώζωνται] σώζονται Aug. ſecundus. ἀγαπητὸν γὰρ αὐτοῖς σώζοιντο (ſic) Harriſ.

8. τὸ γέρας abſunt ab Auguſt. ſecundo, append. Francfurt. τὸ abeſt etiam ab Harriſon.

9. καὶ καλῶν abſunt ab Aug. ſecundo. κινδύνων τὸ γέρας.

Ibid. εἰ δ' ἃ βέλεται (ſic) Aldina Taylori.

10. ὃ] ἃ Pariſſ. quintus et octauus, Augg. primus et ſecundus.

Ibid. καθεδεῖται] καὶ δεῖται Aug. tertius.

Ibid. μηδὲν] ἐδὲν Pariſ. ſeptimus.

130. 11. αὐτός] ita et Harriſ. et Harl. ἀντὶς (ſic) dat ed. Wolf.

Ibid. ποιήσῃ] ποιήσει Aug. primus. Bauar. app. Francfurtana.

Ibid. πρῶτον μὲν δὲ μή ποθ' εὕρῃ] πρῶτον μὲν δ' μή ποθ' εὑρήσει Aug. primus. In Pariſino quinto et Harley. item eſt εὑρήσει. et eodem tendit ὑβρίσει, quod in Aug. ſecundo eſt, qui ſic dat πρῶτον δ' μή ποθ' ὑβρίσει. quod vitium natum eſt ex errore pronunciationis υ cum β, et η cum ι permutantis. Idem dat τὲς ποθήσοντας. Harriſ. dat εὕροι. δ' pro δὲ, quod eſt in ed. Wolf. dat etiam Harley.

13. δ'] μὴ Pariſſ. ſecundus, tertius, quintus, ſeptimus. Aldina Taylori. vulgata eſt in Bauarico a ſecunda manu in margine adſcripta, nam a prima manu erat ὅσα βελόμεθα ſine negatione. ὅσα δ' μὴ βελ. Aug. tertius.

Ibid. ἡμῖν] ὑμῖν Aug. tertius.

Ibid. γενήσεται] γένηται Pariſſ. tertius et octauus. Aug. primus, Harley.

Ibid. verba εἰ γὰρ ἦσαν ad ἀλλ' ὀκ εἰσὶν verſu 15. abſunt a Pariſino ſecundo, a Bauarico, ab Aug. tertio, codice Obſopoei, ab appendice Francf.

14. εὕρηντ' ἂν] εὕροιντ' ἂν Pariſ. quintus. εὕροι ἂν Aug. ſecundus. εὕροιτ' ἂν [id eſt εὕροιτε] *repĕriſſetis eos dudum*, Harriſon.

Ibid. γε abeſt ab edd. Aldi et Felic. Sed addidit emendator Leſſingianus et Harriſon.

15. ἡμᾶς] ὑμᾶς Aug. primus, Ald. P. Manut. Sed Harriſ. et Harl. ἡμᾶς dant.

16. ταῦτα] τοσαῦτα Aldina Taylori.

Ibid. οἴομαι] νομίζω Aug. primus. Harley.

17. ἂν τὰ πράγματα] ἂν πάντα τὰ πράγματα Harley. Pariſſ. quintus, ſeptimus, octauus. Augg. primus, ſecundus, tertius, Bauar. Aldus, P. Manut.

appen-

appendix Francfurtana et Aldina Taylori omittunt ἄν, eiusque loco dant πάντα. ἄν ποτε τὰ Harriſon.

130. 18. τέτων τι βέλτιον] ita etiam Harley. τέτων βελτίω Pariſ. quintus. τέτων τι βελτίω Pariſ. ſecundus, Aug. tertius. Bauar. Felic. ἔχει τι τέτων βέλτιον Aldina Taylori, Aug. primus. Wolf coniecit, vt vulgatum eſt. et ſic quoque eſt in appendice Francfurt. ἔχοι Harriſ.

vlt. συνενέγκοι] συνενέγκαι Aug. primus, appendix Francfurt. Harriſ. Harley. Ald. Tayl.

Clauſula haec erat in Bauarico κατὰ Φιλίππου Β. |H| |Δ| ΔΔΔ. (580) tum ſequebatur κατὰ Φιλίππε Γ incipiens a verbis καὶ σπεδαῖα νομίζων, quae eſt in editis omnibus quarta. verumtamen huius orationis, in titulo *tertiae* appellatae, clauſula haec erat κατὰ Φιλίππε Δ. In Auguſtano tertio haec legitur clauſula Fl |Δ| ΔΔΔΔ κατὰ Φιλίππε δ. Fl |Δ| videantur haec ſic diſtinguenda, vt tertiae philippicae verſus 590. imputentur, quartae 550. verumtamen in fine Philippicae quartae rurſus alia clauſula legitur κατα Φιλίππε Fl HΔΔΔH. (638.) non concilio haec inter ſe.

Ad Philippicam quartam.

131. 1. Hermogenes p. 309. αἱ ταχεῖαι καὶ δι' ἐλαχίστου συμπλοκαί. οἷον· καὶ σπουδαῖα νομίζων — Ariſtides de D. C. p. 310. ἡ δὲ κατὰ περίοδον [ſcil. σύνθεσις] ἥτις ἐστὶ συντάξει κώλων καὶ κομμάτων εἰς διάνοιαν ἀπηρτισμένη φράσις. οἷον· καὶ σπουδαῖα νομίζων — Schol. Hermog. p. 384. ποιότητα πράγματος. οἷον ἐν ἐκείνῳ· καὶ σπουδαῖα ν. et paulo poſt συμπλέξας δὲ. οἷον· Καὶ σπ. ν. etc.

6. δυσκολώτατον] correxi δυσκολώτερον.

13. αἰεὶ et ἐστιν addidi.

132. 4. μετὰ ταῦτα] neſcio, qui fit, vt placere nolit. num μέγα φρονῶν. an μεγαλαυχῶν. an μετὰ χαρᾶς. an μετὰ γαυρότητος. an μετὰ τάχους.

7. τὰ ἔργα] Philippi facinora.

Ibid. τοὺς λόγους] titulos iuris a nobis iactatos.

11. iuuat enim atrocitati orationis temperare. quamquam grauius et vehementius vos increpare licebat.

12. citat h. l. Stobaeus p. 244. 10.

18. οἱ τῶν τυραννίδων καὶ δυναστειῶν ἐπιθυμοῦντες] ſintne haec verba pro epexegeſi ſeu ſuperenarratione ab ipſo oratore addita, an e ſcholiis in textum irrepſerint, in dubio relinquam.

133. 1. citat h. l. Hermog. p. 250. 9. referens ad τὰς τραχείας ἐννοίας. et Ariſtides ad τοὺς ἀτόπους εἰκασμοὺς, p. 266. orationem reddentes vehementem et concitatam.

11. citat h. l. Stobaeus p. 246. 26.

12. ὥσπερ ἐν τοῖς ἰδίοις] praepoſitionem addidi.

13. ἀφ' ἑκάστου] praetuli ἐφ' ἑκάστου. in vnoquoque.

14. τὴν αἴσθησιν] ſcil. τῆς ἀμελείας, vel potius τῆς ζημίας.

16. citat h. l. Harpocr. v. Δορίσκος, et verſu 26. v. Ἀντρῶνας.

19. ἕνα addidi.

134. 4. non ideo, quod haec rapiat, a nobis conniuentibus praeteruiſa et diſſimulata, inſiſtet, neque modum ponet cupiditati ſuae, vniuerſum genus humanum vexanti.

22. citat h. l. Hermog. p. 179. 3. de ἔχειν χρῆσθαι ſuſpicionem iam ſupra propoſui ad p. Iam ſuccurrit alia planior et mollior explicandi ratio. poteſt ἔχειν χρῆσθαι exponi: licet ei per vos iis vti, ἐᾶτε αὐτὸν ταῦτα ἔχειν, ſinitis eum iſta tenere.

135. 11.

135. 11. πρῶτον μὲν δὴ τοῦτο δεῖ χάριν ἐχθρὸν] correxi πρῶτον μὲν τοῦτο δεῖ· [ſcil. ſiue ποιεῖν, ſiue ὑπολαμβάνειν] ἐχθρὸν etc.

23. τόπῳ] praetuli τόπων.

vlt. τούτων] id eſt τῶν ἐνθάδε, potentiae et opum reip. Athen. redit ad enumerata verſu 22. et 23.

136. 4. ὅτῳ μὴ πολεμήσετε λαβεῖν ἐβουλομένων] expunxi ambas particulas infitiantes. nam hoc hominum foret quaerentium aliquem, in quem arma ſua conuertant.

11. καὶ δι' αὐτὸ τοῦτο ἅπαντες] praetuli καὶ δι' αὐτό γε τοῦθ' ἅπαντες. et 15. διασπάσασθαι (in aor. 1.) pro futuro vulgari διασπάσεσθαι.

18. ἀμύνεσθαι] praetuli ἀμύνεσθε (in imperat.)

26. poſt ποιεῖτε videtur deeſſe ποιεῖτε δὲ τί; ecquid autem agitis, paratis? qui mores ſunt veſtri? tum in continenti reſpondens ſubiicit. nempe ὑστερίζετε.

27. num leg. eſt ὑστερίζετε ἀναλίσκοντες. tametſi magnos facitis ſumtus, in caſſum tamen effunduntur et iero venitis, oportunitatibus temporum iam amiſſis. an tranſponenda ſunt vocabula. ἀναλίσκετε. ὑστερίζετε.

pen. ζητεῖτε, quod omnino expungendum videtur, vncis incluſi. ſententia haec eſt. cuicunque remp. veſtram commiſeritis, is vobis parum ſatisfacit, de eo querimini.

137. 6. τὸ δ' ὡς ὅτως ἔχει] das iſt aber nicht recht. das iſt aber verkehrt. praua et peruerſa haec eſt agendi ratio. ſubauditur τὸ πρᾶγμα ὡς ὅτως ἔχει, ὡς ὑμεῖς ὑπολαμβάνετε. res ita non habet, vt vos opinamini.

20. ὅτως ἐκεῖνος φρονήσει] praetuli ὅτως αὖ ἐκεῖνος φρονήσαι in optatiuo aor. 1. hoc ex auctoritate Auguſtani, αὖ vero addidi de meo ſenſu, reperiens eius loco in eodem Aug. ἂν.

138. vlt. nescio, an pone ἀκοῦσαι desint haec pauca μηδὲ βουλεύεσθαι. ob praemissa in continenti.

139. 5. post ποιεῖν τοῦτο videtur ἐπ' αὐτὸν deesse.

6. ἐάν τι λέγῃ τις] subaudi ἐπιτήδειον, vel χρήσιμον, vel tale quid.

17. διαφέρει] correxi διαφεύγει. ne nunc quidem effugit, h. e. ne nunc quidem fieri negatum, neque ferum est.

21. οἷς] videtur Thracas designare.

vlt. num διοικήσαντος, ob praemissum πραξαντος.

140. 2. ἀκοῦσαι] praetuli ἀκούσαιτο, in medio. v. p. 139. 27.

5. πρότερος] praetuli πρωτέροις. subaudi ἢ αὐτῷ. prius nobis quam sibi, regi Persarum.

10. καὶ δὴ] praetuli ὁ δή. ob consensum librorum. nam illo non obstante maluissem dare ὁ δὲ Βάρβαρος. sic loqui solent stomachantes, non ὁ δὴ Β. haec materialiter accipienda sunt, conuiciorum exempla, quae Athenienses in Philippum iactabant.

12. τινα addidi. vbi video aliquem, regem Persarum reformidantem, cui sedes sunt tam procul a nostris dissitae.

16. ἐνεδέχεσθ'] praetuli simplex ἐδέχεσθε.

Ibid. ἀπεψηφίσασθε] praetuli ἀπεψηφίζεσθε in imperfecto, ob praemissum ἐδέχεσθε.

24. παρά τε τοῦτο] correxi παρὰ τοῦτο. nisi hoc obstaret.

141. 4. ὃ si ad proximum φόβον redit, necesse erit, vt ad ἐδὲν subaudiatur κακον. quo metu maius aliud malum facile non afferamus ad remp. sin autem, id quod probabilius multo est, ὃ ad vniuersam rem, de qua agitur, refertur, scil. ad τὸ ἀνελεῖν τὰς βλασφημίας καὶ τὸν φόβον, tum ad ἐδὲν subaudietur ἀγαθὸν. et hoc modo Wolfius quoque locum hunc in annotatis egregie expossuit. Et posteriorem interpretandi mo-

di modum h. l. ſolum obtinere poſſe, et de priori cogitare non licere, liquet ex additis, ἐὸ᾽ ὅ τι κοινῇ μᾶλλον ὅλην ἐπιῤῥώσειε τὴν πόλιν.

141. 10. ἐδεὶς ἐστι] correxi ἐδεὶς ἦν.

11. citat h. l. Harpocration v. καθήκοντα, e cuius interpretatione conſtat, ipſum legiſſe nobiſcum ἀφ᾽ ἑαυτῦ, vltro, ſuo marte, ſed ἐφ᾽ ἑαυτὸν in ſemet, in partem ſuam venientia.

17. προσλαμβανόντων] ſcil. τῶν τὰς ἐσίας ἐχόντων, quod modo praeceſſit. poſtulat tamen ſolita loquendi ratio ἀλλὰ πάντων καὶ προσλαμβανόντων. et videtur vtique πάντων deeſſe.

19. τότε] ſcil. τῇ θεωρικῇ ἀργυρίᾳ. vel τῷ περιόντος, vel τῷ κέρδει, vel τῷ φθονεμένῳ καὶ ὀνειδιζομένῳ κέρματος.

Ibid. παθόντες] praetuli μαθόντες.

24. ἔτ᾽ ἀξιῶ] ſcil. ἄλλον τινὰ αἰτιᾶσθαι αὐτοὺς καὶ φθονεῖν αὐτοῖς ἐπὶ τῇ γεγονυίᾳ βοηθείᾳ. et nefas arbitror, quemquam eſſe, qui pauperes ob hoc genus emolumenti incuſet, iisue inuideat.

Ibid. τὸν ἐν] dedi de meo ſenſu τῶν ἐν — regitur hic genitiuus ab inſequente ἐδένα verſu 26.

26. ἀτοπώτατον ὄντα ἐδένα] correxi ἄτοπον τῶν ὄντων ἐδένα.

pen. φάσκοντα] dedi de meo ſenſu φάσκειν ob praemiſſum ὥστε, et video nunc, Morellum, ſeu Lambinum, idem obſeruaſſe.

142. 4. εἰς addidi.

5. τὸς σύμπαντας] correxi de meo ſenſu τοὺς πένητας. comparans inter ſe rem priuatam cuiusque ſuam domeſticam cum rep. ſeu ciuitate, comparat iuuenilem aetatem domuum priuatarum, vt valentem viribus, vigentem robore, acrem, ſtrenuam, cum opulentis ciuibus, qui ampliſſimis facultatibus ſubnixi res ingentes peragere, et ſumtuoſis muniis fungi poſ-

sunt; senilem contra aetatem priuatarum domuum, vt marcidam, effoetam, decrepitam, inualidam, ad omnia torpentem, ne minimis quidem efficiendis parem, e re nostra alendam, quiete et otio recreandam, comparat cum pauperibus, quibus quod in fortunis prorsus nihil est, ideo quoque nihil ab iis exigi potest. Vt locupletes vniuersae ciuitatis veluti filii familias sunt, ita rursus pauperes ciuitatis communes quidam habendi sunt quasi patres familias.

142. 6. προσήκειν] praetuli προσήκει in indicatiuo, vt modo δεῖ praecessit.

14. τὸ πρᾶγμα] id est τὴν διανομὴν τῶν θεωρικῶν. Rursus, ex altera parte, pauperibus auctor ego fiam, vt rem illam de medio tollant, ob quam fortunati iure merito distributionem pecuniarum molestе ferunt, atque reprehendunt.

16. ὥσπερ ἄρτι] scil. δήεν, aut ἐποίων.

23. ὅταν τὸ ἀπὸ τῶν κοινῶν ἔθος] visum fuit vocabula ad hunc modum traiicere ὅταν ἀπὸ τῶν κοινῶν τὸ ἔθος. cum consuetudinem, pecunias publicas diribendi, et pro communibus atque ad omnes pertinentibus habendi, vsurpandique, a publicis ad priuatas cuiusque suas fortunas transferunt, existimantes, eas perinde iuris publici esse, ciuium nemini non in eas ius esse, diuidi eas inter omnes oportere, rapere eas atque discerpere nemini non licere.

25. aut non intelligo locum hunc, aut sic duco interpretandum, vt Wolfius fecit; vt haec sit sententia. Paupere, causam iniustam aduersus locupletem in foro agente, cum orator palam diuitis causam adiuuat, acclamante tota corona, constat tamen testulis effusis et dinumeratis, diuitem, ex inuidia opum, a iudicibus esse condemnatum, quamuis bona causa nitentem; pauperem contra, vtut iniquissima causa grauatum, tamen a iudicum iniquitate absolutum, sorti tenuiori

maiori contra editiorem fauentium. ad φανερῶς subaulitur γιγνομένῳ, vel συμβαίνοντος.

143. 2. περὶ τούτων] praetuli de meo περὶ τούτῳ in datiuo singulari, vt ad τὸν ἴδιον βίον referatur.

10. Etiam h. l. non satis intelligo, et suspicor, aut hiare, aut superesse e lituris Demosthenis. Neque enim inter se cohaerent. Pro διορθώσασθαι videtur Wolf διορίσασθαι coniectasse. In latinis saltim id subiecit, reddens *distinctius est explicandum.*

13. Hermogenes p. 264. καὶ μὴν καὶ σχήματα ἐκμαγεῖα ὅσα καὶ ἐν λαμπρότητι καὶ σφοδρότητι. κατὰ μὲν γὰρ λαμπρότητος σχῆμα ἀκμὴ γέγονεν· ὡς ἐν τῷ· Ἐξέστητε, ὦ ἄ. Α. τῆς τάξεως — Aristides p. 264. σφοδρότης γίνεται, ὅταν τις προσώποις ἐνδόξοις ἐπιτιμᾷ. οἷον· ἐξέστητε —

144. 6. citat h. l. Aristides p. 184.

17. maioris hic feci festinans auctoritatem Augustani, quam vulgatae; quod nunc nollem factum. qua de ciuitate insidiator libertatis graecae, quicunque is identidem est, ita opinetur, vt persuasum habeat, eam solam suis machinationibus obstituram esse. Ad ἐναντιωθῆναι subaudi ἑαυτῷ.

20. τοῖς ὅπλοις] suspicabar aliquando, leg. esse τοῖς ὅλοις. litera minus. rebus omnibus pollet, reip. neruos contendentibus atque formidandam ad alios reddentibus. nunc vero nil causae videtur, cur vulgatae controuersia moueatur.

21. ὑπὲρ τῆς πόλεως] aut tollendus est articulus, (et mallem nunc me in auctoritate Augustani hic fuisse) aut cum τοιαύτης est mutandus.

Ibid. ἃ φαύλως ὑμῖν καὶ ἃ καλῶς ἅπαντ' ἔχει] praetuli ἃ σφαλερῶς ὑμῖν καὶ εὐδαιμῶς ἅπαντα καλῶς ἔχει.

144. 24.

144. 24. poſt πράγματα, quo in vocabulo interrogatio deſinit, videtur νῦν, quae eſt reſponſio, deeſſe. quo addito, bene tum conuenit γὰρ.

145. 5. ὁ βασιλεὺς] articulum detraxi. ſic nude, ſine articulo, appellant attici regem Perſarum.

6. οἰκείως] imo vero ἀνοικείως, vel potius ἐκ οἰκείως. quo inſequens ἦκισα melius quadret. animus ei non eſt beneuolus erga cunctos graecos; omnium vero minime eſt erga vos.

Ibid. num leg. eſt. ἄν τι μὴ τῶν νῦν [ſcil. γιγνομένων ὑφ' ἡμῶν] ἐπανορθωσώμεθα. niſi nonnulla corrigamus eorum, quae nunc a nobis factitantur.

15. ἀδενὶ] praetuli ἀδέσι in plurali.

20. μεταθεῖναι] ſubaudi εἰ ἓν μόνον ἦν τὸ ἁμάρτημα.

vlt. καὶ τὰ μὲν περὶ τἄλλα] correxi καὶ τὰ μὲν ἄλλα.

146. 14. κωλύσειν] praetuli κωλύειν in praeſenti, e p. 103. 10. vnde locus huc translatus eſt. ad quam paginam a nobis annotatorum huc a lectore quoque transferri poterit, vt ea repeti h. l. neceſſe nihil ſit.

pen. λέγειν οἰομένοις] id eſt οἰομένοις δεῖν ἑαυτὸς λέγειν. exiſtimantibus ſe oportere dicere. Aliis in libris fuit λ. εἰθισμένοις. quae lectio item non eſt contemnenda.

147. 2. ἐκ ἔσεσθαι] praetuli ἐκέτ' ἔσεσθαι. non amplius in poſterum, vt adhuc fuiſſet, copiam fore.

5. τούτων] ſcil. τῶν οἰομένων, δεῖν ἑαυτὸς τὰ βέλτιστα λέγειν ὑπὲρ ὑμῶν. v. penult. p. 246. amicos patriae deſignat, inimicos Philippi.

7. τούτων] ſcil. τῶν κατηγορούντων. v. verſu 5. ab his, qui illos bonos et frugi ciues, veſtri amantes, accuſant et inſectantur.

10. αἰτίων] quaſi ab αἴτιος manet. praetuli αἰτιῶν, ab αἰτία, ex auctoritate vetuſtarum editionum.

at ne

at ne haec quidem mihi lectio probatur. malim τῶν αἰτιωμένων. causantium, incusantium, querentium.

147. 11. ἐγὼ δ' εὖ οἶδα ἀκριβῶς, ὅτι] expunxi ἀκριβῶς, natum e confusione geminae lectionis, aliis id dantibus, quod nostra dat editio, aliis ἐγὼ δὲ οἶδ' ἀκριβῶς, ὅτι.

14. τὴν βοήθειαν] detraxi articulum.

17. προσήκει] videri possit ὁμολογεῖν, vel tale quid deesse. et cur hostis ipse id vltro fateatur. Sed licet vulgatam alia quoque ratione vindicare, aiendo, proiectam, et veluti suspensam esse interrogatione, sine responsione, quo lector vel auditor quisque tacite eam subiiciat. quo nil est factu facilius, re ipsa cuique non tardissimo subiiciente, καὶ αὐτῷ ἀρνεῖσθαι. vel καὶ αὐτὸν ταὐτὸ ποιεῖν.

19. malim ἃ φήσει πολεμεῖν. negabit se bellare. nam vt φήσει subaudiatur, nego licere per naturam loci.

20. πρότερον] scil. ἔφη πολεμεῖν.

21. προσβαλών· ἀδ'] correxi προσβαλεῖν αὐτῶν. οὐδ' —

23. εἰ καὶ] correxi ἢ καὶ an etiam —

26. ὑμῖν τε] particulam addidi.

149. 1. ἐκεῖνος] praetuli ἐκείνως.

150. vlt. Hermogenes p. 194. κύκλος γίνεται, ὅταν ἀφ' ἧς τις ἄρξηται ὀνόματος ἢ ῥήματος, εἰς τὸ αὐτὸ καταλήξῃ πάλιν, μήτε πτῶσιν ἀλλάξας — οἷον· σοὶ μὲν γὰρ ἦν κλέπτης ὁ πατήρ, εἴπερ ἦν ὅμοιος σοί. ἀπὸ γὰρ ἧς ἤρξατο μοιρίᾳ, τῆς ἀντωνυμίας, εἰς ταὐτὸ ἔληξεν. p. 255. idem dictionem hanc in exemplis σφοδρότητος enumerat.

151. 17. καὶ τὶς ὑπὲρ Φιλίππου] expunxi τὶς de meo iudicio.

Varia,

Varietas lectionis ad Philippicam quartam.

130. 1. Argumenti. καὶ ἕτος τὴν αὐτὴν] καὶ ἕτος ὁ λόγος τὴν αὐτὴν Pariſſ. quintus et ſeptimus. codex Obſopoei. ſed a Gonuill. duo vocabula ὁ λόγος abſunt.

Ibid. τῷ φθάνοντι] τῷ φθάσαντι Pariſ. quintus et ſeptimus. τῷ τρίτῳ Aug. ſecundus.

2. orationis ipſius. βελεύεσθε] βέλεσθε append. Francfurt.

131. 3. τὲς] καὶ τὲς Pariſ. tertius.

4. τὸν τῶν περσῶν Gonu.

5. συνειλεγμένων] ita et Harriſon. σὺνειλελεγμένων ed. Wolf.

6. δυσκολώτατον] δυσκολώτερον Pariſ. primus, Augg. ſecundus et tertius, Weimaranus. app. Francf. Felician.

9. ἢν προσαγγελθῇ] ἢ πρ. Aug. primus. ἢν παραγγελθῇ Bauar. Aug. tertius. εἰ παραγγελθῇ inder Ald. ἢν ἀγγελθῇ app. Francf. ἢν παραγγελθῇ Aldina Taylori.

12. φίλιππος] ὁ φίλιππος Aug. ſec.

13. χρῆται] ἀεὶ χρῆται Pariſſ. quintus et ſept.

Ibid. πλῆθος, ὅσην] πλῆθός ἐστιν, ὅσην Aldina Taylori, Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus, octauus. Aug. primus, Harley. ὅσον Aug. tertius.

16. τᾶτο abeſt ab Harriſon.

Ibid. δύναιτο] γρ. δύνηται Pariſſ. ſecundus, quintus, ſeptimus, octauus. Aug. primus, Harley. Aldina Taylori.

vlt. ἀδ' ἀδικεῖν] ἐκ ἀδικεῖν Aug. primus.

132. 2. ταῦτ'] τᾶτο Pariſſ. primus et ſecundus. Aug. primus.

Ibid. ἐκείνῳ φαύλως] ἐκείνῳ μὲν φαύλως Pariſſ. quintus, ſeptimus, octauus. Aug. primus, append. Francf. Aldina Tayl.

132. 3.

132. 3. ἢ τῇ πόλει] τῇ δὲ πόλει Harrison. Pariss. quintus et septimus, appendix Francf. Aldina Taylori.

4. λαβὼν μετὰ ταῦτα] μετὰ ταῦτα λαβὼν Harleyanus.

5. κινδυνεύσων] κινδυνεύων Paris. tertius, Aug. tertius, Aldus. sed vulgatam annotauit Aldina Tayl.

6. καθώμεθα] καθήμεθα Aug. primus, Harley. Harrison. append. Francf. Ald. Taylori.

8. παρέρχεται] διέρχεται Aldina Taylori, Bauar. sed cum superscripta vulgata.

Ibid. οἷς εἴπομεν] οἷς ἂν εἴποιμεν Pariss. primus, quintus, septimus, Aug. primus. οἷς εἴποιμεν Harris. οἷς ἂν εἴπομεν Harley.

9. εἴποιμεν] εἴπωμεν Paris. quintus.

12. μέρη abest ab August. primo et Stobaeo p. 244. 10.

14. μηδένα Aldina Taylori.

17. οἴωνται] οἴονται Aug. primus, Harris.

19. ἐπιθυμοῦντες κεκρατήκασιν] mediam copulam καὶ interserit appendix Francf.

21. ὑμετέρα] ἡμ. Pariss. primus, secundus, septimus. Aug. primus. Weimaranus, et Harris.

Ibid. καὶ abest ab Aldina, sed addidit corrector et Lessingianus et Weimaranae. item Aug. tertio secunda manus adscripsit.

24. πλείστῳ] μεγίστῳ Aldina Taylori, Pariss. primus et octauus, Harley. Aug. primus. πλείστῳ καὶ μεγίστῳ Pariss. quintus et septimus.

Ibid. τοὺς βουλομένους] γρ. τοῖς βουλομένοις index Lambini.

26. τούτου] ἐκείνου Aug. tert. sed, hoc litura industo, ab eadem manu vulgata est superscripta.

Ibid. καταστρεψομένην] καταστρεψαμένην Harris.

27. ἐναντιουμένους] ἐναντίους Paris. primus, Aug. tertius, sed in huius margine vulgata est cum γρ.

132. pen.

132. pen. ὑπολειπόμεθα] ἀπολειπ. Aldina Tayl. Pariſſ. primus, ſecundus, quintus, ſeptimus, octauus. Augg. primus et ſecundus, Aldus, et index Aldi, qui vulgatam dare voluiſſe videtur. P. Manut. app. Francfurtana.

133. 2. Hermogenes Ald. p. 250. 9. (ed. Criſp.) dat ἐοίκατε μὲν ἀνθρώποις. referens ex antiquis libris geminam lectionem, alteram ἐοίκατε in ſec. perſ. alteram ἐοίκαμεν in prima.

6. ἡμῖν] ita et Harriſ. et Harley. ὑμῖν edit. Wolf.

Ibid. συνεδρεύσωσι] συνεδρεύσωσι Pariſſ. primus et octauus, Aug. primus. Bauar. ſed cum σ ſuperſcripto.

7. δὲ] γὰρ Aldina Taylori.

8. ὑμῶν] ἡμῶν Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus, octauus. Aug. primus, P. Manut. et Harley.

10. τὲς abeſt a Pariſ. primo et Aug. primo.

Ibid. ὑμῶν] ἡμῶν Pariſ. ſeptimus.

11. ἴδῃ] εἰδῇ Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus, octauus. Aug. primus. Stobaeus p. 246. 26. penes quem adhuc aliae quoque ſunt leues diſcrepantiae a vulgata.

12. ὥσπερ τοῖς] ὥσπερ ἐν τοῖς Pariſſ. quintus, ſeptimus, octauus. ed. Wolfii. Sed appendix Francfurtana omittit cum vulgata praepoſitionem.

13. καὶν] καὶ Pariſſ. quintus et ſeptimus, Bauar. Augg. ſecundus et tertius.

Ibid. ἀφ' ἑκάστε] ἐφ' ἑκάστε Pariſſ. quintus, ſeptimus, octauus. Aug. primus. appendix Francfurt.

17. τὴν εἰρήνην] τὴν εἰρημένην Pariſſ. quintus et ſeptimus. Aug. primus.

19. ὄντας ὑμῶν] ὄντας ἔναι ὑμῶν Bauar. Aug. tertius. pro ὑμῶν Harl. exhibet ἡμῶν.

20. καὶ ſuperſcriptum in Aug. tertio a noua manu.

133. 21.

133. 21. κατέσκαπτε] κατέσκαπτον Pariſſ. primus, quintus, octauus. Aug. primus, Harley. κατέτρεπτε index Aldi.

Ibid. πορθμὸν] τὸν πορθμὸν Aug. tertius.

22. ἐπετείχισεν] γρ. ἄπετ. Pariſſ. primus et ſeptimus, Aldina Taylori, Aug. ſecundus, index Aldi. ἐπετείχιζεν appendix Francfurtana.

23. ὑμῖν.] ἡμῖν Pariſ. ſeptimus.

24. ἐπεστράφητε ἐπ' ᾠδενὶ τούτων] ἐπεστράφητε ᾠδὲν τούτων Aug. tertius, index P. Manutii. ἄπεστρ. ᾠδὲν τούτων index Aldi. etiam Bauaricus et codex Obſopoei dant ᾠδὲν τούτων. ſine praepoſitione. ἐπ' ᾠδὲν τούτων dat appendix Francfurtana.

25. ἐνεδείξασθε] ἔπεδ. Pariſ. primus et octauus, Aug. primus.

26. ταῦτα] τοῦτο Pariſſ. ſecundus et tertius. Aug. tertius. Aldina Taylori. vtrumque dat Bauar.

pen. καὶ abeſt ab Aug. ſecundo.

Ibid. Φερρὰς] Φερρὰς Aldus, P. Manut. et alii paſſim, quos inſuper habui annotare. Harl. dat Φεραίς.

134. 3. ἐπιδείξω] δείξω ſimplex Bauar. Aug. tertius. appendix Francfurt.

Ibid. πάντας ἀνθρώπους ἀδικῶν ταῦθ' ὑφ' αὑτῷ π. φ.] Wolf in farragine mauult πάντας μὲν ἀνθρώπους ἀδικῶν, πάντα δ' ὑφ' αὑτῷ π. φ. ab Harley. abeſt μὲν. Pro ταῦθε dat Pariſ. quintus ταῦτα.

5. εἰ μή πώς τις αὐτὸν Aldina Taylori.

Ibid. κωλύσει] κωλύσῃ Aug. primus. κωλύσοι Harley.

6. εὐθέως] εὐθὺς Aug. primus et Pariſ. primus, Harley.

7. χρὴ] δεῖ Pariſſ. quintus, ſeptimus, octauus, Harley.

134. 12. *κακόνους μέν ἐστι καὶ ἐχθρὸς ὅλῃ τ. π.*] *κακόνους μὲν καὶ ἐχθρός ἐστιν ὅλῃ τ. π.* Aug. ſecundus, Aldus, P. Manutius. Sed Harley. vulgatam exhibet.

14. *προσθήσω δὲ καὶ*] *προσθήσω δὲ ὅτι καὶ* Pariſ. quintus.

17. *κατελύσῃ*] *καταλύσει* Pariſ. ſecundus, Bauaricus, Augg. ſecundus et tertius. app. Francfurt.

18. *νῦν γε δὴ*] *νυνὶ δὴ* Pariſ. primus, Aug. primus, Harley.

20. *ὑμᾶς*] *ἡμᾶς* Pariſſ. quintus et ſeptimus.

21. *αὐτὸς*] *αὐτὸ* Pariſ. primus. videtur tamen illo quoque in codice vulgata fuiſſe. Solent enim graeci librarii de terminatione maſculina *ος* ſolum *ο* ſuper verſu ſcribere, *ς* omittere.

Ibid. *ἑαυτῷ*] *αὐτῷ* Pariſ. primus.

22. *ὑμετέροις*] *ἡμ.* Pariſſ. quintus, ſeptimus, octauus. Harley.

Ibid. *εἶχε* Aldina Taylori.

23. *βεβαίως*] Hermog. p. 179. *ἀσφαλῶς*.

Ibid. *ἀμφίπολιν καὶ ποτίδαιαν*] *ἀμφίπολιν καὶ πόλιν καὶ ποτίδαιαν* Bauar. qui videtur error librarii eſſe praemiſſa perperam iterantis.

24. Aldina cum dediſſet *πρόεστο* antepenacute, annotator in Taylorana adſcripſit *προεῖτο*.

25. *ἡγεῖτο*] *ἐδύνατο* Aldina Taylori, Pariſſ. primus et octauus. in ſecundo eſt cum γρ. quod interpretor in eius texto eſſe vulgatam, in margine autem annotatam eſſe alteram. Harley. Aug. primus. Textum et Bauarici et Aug. tertii cum vulgata conſentit, verum altera in vtroque annotata eſt in margine.

Ibid. *ὑμῖν*] *ἡμῖν* Pariſſ. quintus, ſeptimus, octau. Harl.

26. *ὑμᾶς*] *ἡμᾶς* Pariſſ. tertius, quintus, ſeptimus.

27. *αὐτὸν*] *αὐτὸν* (cum leni) P. Manut. Bauar. pen. *τούτοις τοσούτοις*] *τούτοις τοιούτοις* Aldina Taylori, Aug. primus. *τοῦτοις καὶ τοσοῦτοις* farrago Wolfiana,

fiana, quod illa neſcio an e margine Lutetianae hauſerit, vbi e Pariſſ. primo, quinto, ſeptimo et octauo, haec repraeſentatur lectio τέτοις τοιέτοις ἔσι καὶ τοτούτοις.

134. vlt. γένηται] γένοιτο Pariſſ. quintus et ſeptimus. inuerſo dat ordine appendix Francfurt. κύριος γένηται.

135. 2. πολλὰ δ' ἂν γένοιτο ἀνθρώπῳ] Pariſſ. primus et octauus, et Aug. primus dant ἃ πολλὰ γένοιτ' ἂν ἀνθρώπῳ, item Harley. niſi quod hic ἂν omittit. Annotator in Taylorana poſt πταῖσμα, quod reliquit nil mutatum, addidit ἃ, relinquens item δὲ pone πολλά.

6. τὸν abeſt a Pariſſ. primo et octauo. item Aldina Taylori, et Harley. eius loco eſt τὰ in Pariſſ. quinto, octauo, et Aug. primo.

7. ἄρχειν] ἄρχεσι Bauar.

9. ὑμῶν] ὑμῖν Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus. Aug. primus, et Harley.

11. τέτε δεῖ χάριν ἐχθρὸν] διὰ τῦτο δεῖ ἐχθρὸν Harley. Pariſ. octauus, Aug. primus. τῦτο δεῖ ἐχθρὸν ſine διὰ et ſine χάριν) Bauaricus in texto, ſed vulgata eſt in eius margine. διὰ τούτου (ſic) Aldina Tayl.

12. τῆς πολιτείας] articulus abeſt ab Aug. prima.

Ibid. δημοκρατίας] δημοκρατείας Ald. P. Man.

14. ἡμετέραν] ὑμ. Aug. ſecundus.

18. δρογγίλον] ſic etiam in texto Bauarici eſt, ed in marg. γρ. δροσγίλον. Aldina Taylori ſic dat: εἴτοι τὸν δρογγίλον, καὶ τὸν (ſic) καβύλην καὶ τὴν μάνειραν.

Ibid. νῦν] μὲν Pariſſ. quintus et ſeptimus.

21. ἀθήνησι] ἀθηναίων Pariſ. primus, Aug. primus, et Bauaricus, ſed hic cum vulgata ſuperſcripta.

135. 23. ἀργυρείων] ἀργυρίων Pariss. primus, secundus, quintus et septimus. Augg. primus et tertius, Bauar. appendix Francfurt. Harley.

Ibid. τόπȣ] τόπων Pariss. primus, quintus, septimus et octauus. Aug. primus. Aldina Taylori.

26. ὑμᾶς abest a Parisino quinto.

27. μελινῶν] μελίνων Bauar.

Ibid. τοῖς abest ab Aug. tertio.

pen. σιροῖς] συροῖς Aug. tertius. σιῤῥοῖς P. Man.

136. 2. γιγνώσκοντα] γινώσκοντα Harley.

Ibid. αὐτῷ] αὐτῷ cum leni P. Manut. Bauar.

4. ἐςιν ὅτῳ μὴ πολεμήσετε λαβεῖν ȣ̓ βȣλομένων] ἐςὶ λαβεῖν ὅτῳ πολεμήσετε βȣλομένων (detracta vtraque negatiua) Paris. primus, Aug. primus. Harl. ἐςιν ὅτῳ πολεμήσετε λαβεῖν β. ed. Wolfii. μὴ abest ab ed. Feliciani, sed eius index consentit vulgatae. Prima manus in Aug. tertio dederat μὴ, sed postmodum nescio quis erasit, sic tamen, vt primae literae vestigium satis adhuc appareat. ab eodem abest ȣ̓ quoque, quod ȣ̓ abest item a Parisinis tertio, quinto, septimo et octauo. item a Bauarico, ab edd. Aldi et P. Manut. Pro πολεμήσετε est in Aug. tertio πολεμήσεται crebro errore. Aldina Taylori sic dat τȣ̃το μὲν γάρ ἐςι ὑπολαβεῖν (sic) ὅτῳ πολεμήσετε βȣλομένων.

8. ὁ δ' ὁμοίως] verba haec absunt ab ed. P. Man.

9. γράφοντος ἀθηναίων ȣ̓δενὸς] γράψοντος Paris. septimus. ἀθηναίων abest ab Aug. primo. ȣ̓ γράψαντος ἡμῶν τῶν ἀθηναίων ȣ̓δενὸς farrago Wolfiana. quod minus recte acceptum minusque fideliter traditum videtur e margine Lutetianae, qui margo ἡμῶν affert e Parisino primo, nulla certa nota addita, vnde intelligeretur, quo id pertineat. videtur in illo primo codice Parisino pro ἀθηναίων fuisse ἡμῶν. Idem margo e Parisino quinto affert τῶν ἀθηναίων. has duas diuersas vtique diuersorum codicum lectiones Wolfiana farra-

arrago in vnam colliquauit. In Bauarico ſuper ἐχθενὸς criptum eſt ἡμῶν. In Aug. primo eſt ἐ γεαίφαντος ἐ-ενὸς ἡμῶν πόλεμον, quod idem in Harley. quoque ſt. Aldina Taylori ſic dat ὥσπερ ἐ νῦν γεαίφοντος ἐ-ενὸς ὑμῶν πόλεμον.

136. 10. ἐκ ἀνηρπασμένος ἂν ἦν] ἐκ ἂν ἀνηρ-ασμένος ἦν Aug. primus. ἂν abeſt a Pariſino primo. κ ἂν ἡρπασμένη (ſic, ſi recte exſcriptum eſt) ἦν Harl.

11. ταῦτα abeſt a Bauarico et Aug. tertio.

Ibid. διὰ τοῦτο] δι' αὐτό γε τοῦθ' ἅπαντες Pariſ. rimus, Aug. primus. Aldina Taylori. διὰ τότε τοῦτο ἐπ. Harley.

12. ἂν abeſt a Bauarico et Aug. tertio. appendice rancfurt. γιτιῶντο τὸν αὐτὸν Aldina Taylori.

Ibid. αὐτὸν abeſt ab Aug. tertio. Bauar. appendice rancfurt.

14. μισήσετε] γρ. μισήσεσθε Pariſ. ſecundus.

15. διασπάσεσθαι] διασπάσασθαι Pariſ. ſecun-us, Augg. primus et tertius. Bauar. Aldina Taylori, Harleyanus.

Ibid. παραβαλεῖτε] παραβάλλετε Aug. primus.

16. ὑμῖν] ἡμῖν Aldus.

17. ἢ μὴ] εἰ μὴ Pariſſ. primus et octauus. ἢ εἰ μὴ ariſſ. quintus et ſeptimus.

Ibid. ἡμᾶς] ὑμᾶς Pariſſ. primus, quintus, ſepti-us, octauus. Aug. primus. P. Manut.

18. πολεμεῖ] ποιεῖ index P. Manutii, Aug. ſec.

Ibid. ἀμύνεσθαι] ἀμύνεσθε Pariſſ. tertius, ſepti-us, octauus, appendix Francfurtana, Aug. primus, ndex Aldi, Weimaranus, ed. P. Manutii, quae tamen itioſe τοῦτο dat, pro τοῦτον.

19. ἤδη χρήματα] duo haec vocabula deſunt ap-endici Francfurtanae.

136. 20. ὧν ἂν δέωνται] ὅσα δέονται Harleyan. Pariss. primus, septimus, octauus. Aug. primus. ὅσα ἂν δέωνται Aldina Taylori.

23. καὶ abest a Pariss. primo et octauo, August. primo.

Ibid. γε abest a Parisino quinto.

Ibid. ἐστιν] ἔσθ' Aldus. P. Manut. Bauar.

24. Φίλιππον δὲ αὐτὸν οἶμαι οὐδὲν ἂν ἄλλο μὰ] Φίλιππον δ' ἂν αὐτὸν οὐδὲν ἄλλο οἴομαι μὰ — Aug. primus. etiam Bauarico deest ἄν. appendix Francfurt. omittit δὲ. Aldina Taylori dat αὐτὸν οἴομαι οὐδ' ἂν ἄλλο. Φίλιππον δ' ἂν αὐτὸν οὐδὲν ἄλλο οἴομαι μετὰ τοὺς θεοὺς Harley.

26. verba ἃ νῦν ποιεῖτε absunt a Bauar. et Aug. tertio, item app. Francf.

pen. ζητεῖτε abest ab Aug. primo.

137. 1. ὅπως] πῶς Pariss. primus et octauus. Aug. primus. Aldina Taylori.

Ibid. παύσεται] παύσετε Aug. tertius, cum superscripta vulgata.

3. κατεσκευάσασθε] κατεσκεύασθε Paris. primus. Aug. primus.

4. ὑστερίσητε] ὑστερήσητε Bauar.

5. ἐὰν] ἂν Harley.

Ibid. παρασκευάζεσθε] παρασκευάζετε Aug. tertius, cum vulgata superscripta.

6. τὸ δ' οὐχ οὕτως ἔχει] pro ἔχει mauult Wolf. ἔδει. Index Lambini dat τὸ δ' οὐκ ὀρθῶς ἔχει. Circa hunc locum asteriscus est in Bauarico cum hac nota: ἀπ' ἐντεῦθεν ἕως τοῦ ἑτέρου ἀστερίσκου τοῦ λόγου περὶ τῶν ἐν χερρονήσῳ ἐπιγράφοντός ἐστιν. Eiusdem sententiae est notula eiusdem codicis ad p. 136. 19. adscripta εἰς τὸν περὶ τῶν ἐν χερρονήσῳ κεῖνται. quo significatur, hunc eundum locum iam in oratione de rebus Cherrhonesi legi.

137. 7.

137. 7. πώποτε] ποτὲ Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus, octauus. Aug. primus.

9. ταμίας δημοσίους] ταμίας καὶ δημοσίους Aldina Taylori, Pariſſ. primus et ſeptimus. Aug. primus. appendix Francf.

11. ποιήσαντας] ποιήσοντας Aug. primus.

12. χρημάτων] πραγμάτων indices Aldi et P. Manutii.

15. δ' abeſt a Pariſſ. primo ſecundo, tertio. Augg. primo et ſecundo.

Ibid. ποιήσητε] ἂν ἕτως ποιῆτε Aldina Taylori. ποιῆτε Aug. primus. Pariſ. primus, Harley.

Ibid. verba καὶ τοῦτο ἐθελήσητε abſunt ab Aug. ſecundo. pro ἐθελήσητε in Pariſ. ſeptimo et app. Francfurt. eſt ἕλησθε.

17. ἧς] οἷς Pariſſ. tertius et quintus, Harl. index Aldi.

Ibid. αὐτοῦ] ἑαυτοῦ Pariſſ. ſecundus et octauus. αὐτοῦ Bau.

18. ἂν cum ſecundo ἴσως abeſt ab app. Francf.

Ibid. vocabula ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι deſunt Harley.

19. ὑμεῖς νῦν] inuertunt Aug. primus, et Harl.

21. φροντίσει] ἂν φροντίσαι Pariſſ. primus, quintus, octauus, Aug. primus, appendix Francf.

22. πῶ] ποῖ Pariſſ. ſecundus, tertius, quintus, Aldina Taylori, Augg. ſecundus et tertius. Bauar. app. Francf.

Ibid. ταῦτα abeſt ab Aldina Taylori.

23. καὶ πόνων πολλῶν abſunt ab Ariſtide p. 262. Aldina Taylori dat καὶ πόνων ἄλλων πολλῶν.

24. poſt δοκεῖ in ed. Wolf. haec inſeruntur: ἀνάγκη γὰρ, ἀνάγκη, πόλλ' ἐκ τοῦ πολέμου γίγνεσθαι τοῦ δυσχερῆ. verum ab Harl. ea abſunt.

26. ἐθέλῃ] θέλῃ Harley.

27. δέοντα] δίκαια Pariſ. ſeptimus.

pen. ἡμῖν] ὑμῖν Pariſſ. quintus et ſeptim. Aug. ſecund.

vlt. ὡς ἐὰν ἄγηθ'] ἕως ἂν ἄγηθ' index Aldi.

138. 1. πρόησθε] προῆσθε Aug. secundus.

3. τὲς abeſt a Pariſino ſecundo, Augg. primo et tertio, et Harley.

4. τῶν abeſt ab Harley.

6. ἕλληνας ἅπαντας] inuertit Bauaricus.

7. αὐτὸς τεθνᾶναι] αὐτὸς μὲν τεθνᾶναι Pariſ. primus, Aldus, P. Manut. ſed in Aldina Weimarana μὲν inductum eſt litura.

Ibid. εἰρηκέναι] ἐωρακέναι Weimaranus. append. Francfurtana.

8. λέγεις] λέγοι Pariſſ. ſeptimus et octauus, item Harley. qui iidem πείθοι quoque dant, pro vulgato πείθεις.

11. ἐάσωμεν ἐκεῖνον] inuerſo ordine dat Harley. ἐκεῖνον ἐάσωμεν.

13. τὶ ἀναδυόμεθα] Pro τὶ dant ποῖ Pariſſ. ſeptimus et octauus, item Augg. primus et tertius, Weimaranus, appendix Francfurtana, Harley. Bauaricus. Aldina Taylori dat πῶ (ſic). pro altero dat margo Lutet. ἀναβαλλόμεθα, tacito auctore.

19. τὶ] τι enclitice Pariſ. octauus.

22. ὃ] ἃ Pariſſ. primus, tertius, ſeptimus, octauus. Aug. primus, Harl. Aldina Taylori.

23. μήτε] μὴ Aug. primus.

Ibid. γένοιτο ἔτε λέγειν] γένοιτο ἔτω, μήτε λέγειν Aug. tertius.

24. διακεῖσθαι] δικεῖσθαι Bauaricus cum ſuperſcripta diphthongo οι pone ſecundam literam.

27. γε] abeſt a Pariſſ. primo, quinto, octauo, Aug. primo et Harl.

pen. βελεύσασθαι] βελεύεσθαι Aug. primus.

139. 2. ὥσπερ abeſt a Pariſſ. quinto et ſeptimo.

4. ὑμᾶς] ἡμᾶς Pariſſ. ſecundus et ſeptimus.

139. 5.

139. 5. τοῦτο] ταῦτα Pariss. primus et quintus. Harl. Aldina Taylori. Aug. primus. ταὐτὸ Bauaricus, sed cum vulgata superscripta.

8. καὶ παρασκευάζεσθε absunt a Pariss. quinto et septimo, item Aug. tertio. Bauarico. Appendix Francfurtana quoque admonet, idque duobus locis, *in vetustis haec verba non esse.* in Aldina Taylori vocabula ἀκροᾶσθε καὶ παρασκευάζεσθε inclusa sunt vncis, et adscriptum in margine λείπει ἐν παλαιῷ.

9. βεβουλεῦσθαι] βουλεύεσθαι Pariss. primus et octauus, Aug. primus, Harl.

Ibid. τότε καιρὸς] inuertit Aug. tertius.

10. ἠθελήσατε] ἠθέλετε Pariss. quintus et octauus. Aug. primus, Harl.

11. νῦν abest ab Aug. primo.

12. τοιούτων abest ab Aug. primo.

Ibid. ἀνθρώπων abest a Pariss. quinto, septimo et octauo, item ab Harl.

13. τοῖς ἄλλοις ποιεῖτε] τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις ποιεῖτε Pariss. septimus et octauus, et Harl.

14. πάντες ἄνθρωποι absunt a Pariss. quinto et septimo, et ab append. Francf.

17. διαφέρει] διαφεύγει Pariss. primus et secundus. Aug. primus, appendix Francfurtana, Aldina Taylori, Harl. διαφαίνει Weimaranus.

Ibid. πάντων] ἁπάντων Paris. tertius.

22. αὑτοῦ] ἑαυτοῦ Pariss. primus et octauus. Harl. αὐτοῦ (cum leni) Pariss. secundus, tertius, septimus. Bauar.

24. πάνθ' ὅσα] ἅπανθ' ἃ Pariss. primus et octauus. (Etiam in Aug. primo et Harl. est ἃ, et in hoc altero etiam ἅπαντα.) ἅπαντα ὅσα Pariss. quintus et septimus.

25. ἀνάρπαστος] ἀνάσπαστος Harl. Pariss. primus, quintus, octauus. Augg. primus et tertius. Bauaricus,

codex Obſopoei, Leſſingianus, Weimaranus. append. Francf. indices Aldi et P. Manutii.

140. 1. ὑμῶν] ἡμῶν Pariſ. octauus. Aug. primus, Harley.

2. ἀκούσαι] ἀκούσαιτο Aldus, ſed annotator in Taylorana ſyllabam extremam το punctulis ſubnotauerat. idem τὸν verſu proximo 3. ſubnotauerat. Harl. dat ἀκούσαι.

5. ἂν] εἰ Aug. primus. Aldina Taylori.

Ibid. πρότερος] πρωτέροις Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus, octauus. Aldina Taylori. Aug. primus. Wolf e coniectura. πρότερον Pariſ. ſecundus.

7. ἁπάντων abeſt a Pariſſ. primo et octauo, item Aug. primo, Aldina Taylori, et Harl.

8. οἶμαι] οἴομαι Pariſſ. ſecundus, tertius, octauus, Augg. primus, ſecundus, tertius, Bauar. Aldina Taylori.

Ibid. ὑμᾶς abeſt ab Aug. primo.

9. ἀβελτηρίαν] ἀβελτερίαν (per e in tertia ſyllaba) exarari vult Wolf.

10. ἠλαττώθητε] ἠλαττώμεθα Pariſ. ſeptimus.

Ibid. καὶ δὴ] ὅτι index Lambini. Pro καὶ dant ὁ articulum praepoſitiuum Pariſſ. primus, ſecundus, quintus, ſeptimus. Augg. primus et tertius, Harl. Bauaricus, appendix Francfurt. codex Obſopoei, Aldina poſterior, nam prior dat καὶ δὴ.

11. ἅπαντα] πάντα Pariſ. primus.

12. ὅταν ἴδῃ] addunt conſenſu τινα, alii ante, alii pone verbum. Ante quidem hi. Pariſſ. primus, ſecundus, quintus. Aug. primus. Bauaricus, Harley. pone vero codex Obſopoei, ed. P. Manutii. Weimaranus. appendix Francfurt. Wolf quoque τινα cenſet addendum eſſe.

13. Ἐκβατάνοις] Ἑκατάνοις Harl.

14. πρότερον] πρῶτον Bauar. forte voluit πρὸ τοῦ.

Ibid. συνεπηνώρθωσε] συνεπηνώρθωσαν Harley.

140. 15.

140. 15. ἐπηγγέλετο] Pariſſ. primus, ſecundus, quintus, ſeptimus. Aug. primus, dant cum geminato λ. ἐπηγγέλλετο.

16. ἐνεδέχεσθ'] ἐδέχεσθε Pariſſ. primus et quintus, Harley. Aug. primus, Bauar. Felicianea. ἐνεδέχοισθ' Aldus. vnde repetiit appendix Francfurtana, quae etiam lectionem ἐδέχεσθε praebet.

Ibid. ἀλλ' ἀπεψηφίσασθε] μηδὲ ἐπεψ. Pariſ. primus. ἀλλ' ἀπεψηφίζεσθε Aug. primus, et Harl. ἀλλ' ἐψηφίσασθε Aug. tertius. μηδ' ἀπεψηφίσεσθε (ſic) Aldina Taylori.

17. ἐκεῖνα] ἐκείνων Pariſ. ſeptimus.

18. αὐξανομένα] αὐξημένα Aug. ſecundus.

21. τι abeſt ab Aug. primo et Harl.

Ibid. loco articuli poſtpoſitiui ὃ dat Aldina Taylori vitioſe σοι.

23. διαβεβλημένον] γρ. διαβεβλημένην index Lambini.

24. πόλεις] πολιτεία Aldina Taylori, Pariſſ. primus et ſecundus, Harl. Augg. primus et tertius. Bauaricus, appendix Francfurtana.

25. παρά τε τοῦτο] παρὰ τοῦτο Pariſſ. ſecundus et quintus. Bauaricus. Augg. ſecundus et tertius. παρά τε γίνεσθαι Pariſſ. primus, tertius, ſeptimus, Aug. primus, et Harl. pro τοῦτο mauult Wolf τοιοῦτα.

141. 1. καταδεεῖς] ἐπιδεεῖς Pariſ. primus. Aug. ſecundus, Aldus, Felic. Vulgata eſt in Weimarani margine, et Aldinae Tayloranae, in cod. Harleyano, in appendice Francfurt. et in codice Obſopoei. vtramque lectionem in vnam conflauit Aug. tertius ἐπικαταδεεῖς, quae compoſitio graecis ignoratur, et ab eorum ſermone abhorret. pro τοὺς dat Aldina Tayl. vitioſe τῆς.

4. ᾐδεῖν] ᾐδ' vel ᾐδὲ (ſine ν) Pariſ. primus, Aug. primus, codex Obſopoei. index Aldi.

Ibid. ἂν abeſt a Pariſ. quinto.

141. 6.

141. 6. ὅλην abeſt a Pariſ. quinto.

7. πρότερον] πρατέρων Aldus, P. Manut. ed. Wolfii. Sed index Aldi et codex Obſopoei dant vulgatam, item appendix Francfurt. et margo Harley.

8. ἦν ποτ᾽ ἐ πάλαι] ἦν πότε πάλαι Bauar.

Ibid. προσήει] προσήκει Pariſ. tertius.

10. ἐστί] ἦν Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus. Aug. primus, Harley. Weimaranus. Felic. appendix Francfurtana.

11. ἐφ᾽ ἑαυτῷ] ἐπ᾽ αὐτὸν Pariſ. primus, Aug. primus, Weimaranus. appendix Francfurtana, Aldina Taylori. γρ. ἐφ᾽ ἑαυτῷ Pariſ. ſecundus. Harpocrat. v. καθήκοντα.

13. ἐποιεῖμεν] ἐποίεν Aug. ſecundus.

14. τὰ δέοντα] abeſt articulus ab ed. Aldi. ſed eum addit et index eiusdem editionis, et codex Obſopoei, et Leſſingianus.

15. τὰ κοινὰ] articulus abeſt a Pariſ. primo. Aug. primo.

16. πῶν abeſt ab Harl.

17. ζημιωμένῳ] ζημιωμένῳ Aug. tertius, dubie, vtrum vulgatam dare, an ἐζημιωμένῳ voluerit.

Ibid. προσλαμβανόντων] προσλαμβάνοντος Pariſſ. primus et ſecundus. Aug. primus.

19. τούτῳ] Wolf mauult τούτων. ſcil. τῶν προσόδων.

Ibid. παθόντες] μαθόντες Aldina Taylori. Pariſſ. primus et ſecundus, Harl. Augg. primus et tertius. vtrumque dat Bauaricus.

21. τῶν δεόντων abſunt ab Aug. primo.

Ibid. εἰ μὴ τῇ] Wolf mauult εἰ μὴ ἐπὶ τῇ.

22. ἀπόροις] εὐπόροις Pariſ. ſeptimus.

23. ἔτ᾽ ἀξιῶ] ita et Harl. ἔτ᾽ ἄλλο ἀξιῶ edit. Wolfii.

24. ἀξιῶ] ſcholium Bauarico adſcriptum ἀντὶ τοῦ ἄξιον νομίζω.

141. 24.

141. 24. ἐδὲ γαὲ] ἔτε γαὲ Aug. primus.

26. ἀτοπώτατον ὄντα ἐδένα] ἄτοπον τῶν ἄντων ἐδένα Aug. primus, Aldus, Felicianea. ſed codex Obſopoei et index Aldi dant vulgatam. item appendix Francfurtana. ἄτοπον ὄντα ἐδένα index P. Manutii. adhuc aliam dat lectionem appendix Francfurtana hanc ἐδ' ἀτοπώτερον ὄντων.

pen. φάσκοντα] φάσκειν index Lambini.

Ibid. ἐδὲν ἐδ' αὐτὸν] ἐδ' ἂν ἐδ' αὐτὸν appendix Francfurtana.

vlt. ἔτος τότε] ἔτω γε Pariſ. primus. idemque videbar mihi in Aug. primo cernere. erat enim ibi paulo obſcurius exaratum. Simon Fabricius tamen ex eo retulit ἔτός γε. Ex Harleyano enotauit Taylor τόγε. num in libris quibusdam fuit ἔτος κατὰ τᾶτό γε.

142. 1. οἶμαι omittit appendix Francfurtana.

4. ἡμῶν] ὑμῶν Pariſ. ſeptimus.

Ibid. τις] ἐις Pariſſ. quintus et ſeptimus.

6. προσήκειν] προσήκει Pariſ. primus, Aug. primus. P. Manutius. In Aug. tertio dederat prima manus vulgatam, ſed corrector ν eraſit.

Ibid. τάτοις] τάτοις Pariſ. primus. Aug. primus. in Aldina Taylori punctis erat ſubnotatum, vt ſiue deficiens, ſiue tollendum.

9. καὶ ταύτῃ Harley.

11. ἂν abeſt a Pariſ. primo et Aug. primo, item ab Harl.

13. ἐνδείαι] δείαι ſimplex Pariſſ. quintus et ſeptimus. item Bauar. in texto, ſed ἐν erat ſuperſcriptum, vt conſonet nunc cum vulgata.

15. τᾶτ'] ταῦτα Aug. primus.

16. δὲ abeſt ab Harley.

17. ὑπὲρ] περὶ Pariſ. primus, Aug. primus. Aldina Taylori.

142. 17. ἐ κατοκνήσας] ἐκ, ἀποκνήσας Aug. tert.

18. ὅτως] ὄντως Aug. tertius.

19. οἶμαι abeſt a Pariſſ. primo, quinto, ſeptimo. Aug. primo.

20. ἄλλων, ὥϛε] ἄλλων, οἶμαι, ὥϛε Pariſſ. quintus et ſeptimus.

21. τὰϛ] καὶ Aug. ſecundus.

22. πᾶ] Aldina τᾶ. quod Weimaranus cum πᾶ mutat, item Leſſingianus.

23. πᾶ abeſt a Pariſino ſeptimo.

24. μεταβιβάζοντας] ſic etiam eſt in Aldino meo. tametſi Obſopoeus ait, in ſuo ſe καταβιβ. repe-riſſe, quod ideo ad modum vulgatae reformat.

25. ὑμῖν] ἡμῖν Pariſ. ſeptimus.

Ibid. τὸν λέγοντα] τὸν τοῦτο λέγοντα mauult Wolf.

26. ἑτέραν] αἰτίαν index Aldi. appendix Franc-furtana. videtur in quibusdam codd. ἐναντίαν fuiſſe.

143. 1. εἰϛ μὲν] ἴσμεν Pariſ. primus. In Aug. primo manus prima dederat ἶϛ μὲν (ſic) ſed ſecunda ante ϛ appinxit ε. vt nunc ſit lectio vulgatae conſonans. μὲν abeſt a Pariſ. ſeptimo.

2. περὶ τούτων] ὑπὲρ τούτε Pariſ. primus. ὑπὲρ τού-των Aug. primus, Harl. Aldina Taylori.

5. κοινὰ alterum abeſt a Bauarico, Augg. ſecun-do et tertio.

6. ex Harl. Taylor retulit κεκτημένως. (ſic) vn-de ſuſpicor, eo in codice fuiſſe τῶν κεκτημένων.

7. πόλις abeſt ab Aug. ſecundo.

8. εἴποι] εἴπῃ Aug. tertius.

Ibid. ἃ abeſt ab Aug. ſecundo. pro ἃ παρ' ἕκα-τέρων dant ἅπερ ἑκ. Pariſſ. ſecundus, tertius, ſeptimus.

9. δὲ] δὴ Pariſ. ſeptimus.

10. ἐννόμως] ἐν νόμῳ Aug. primus.

13. ἐξέϛητε] ἐξέϛησεν Aug. ſecundus.

143. 14.

143. 14. ὑποθέσεως] τάξεως Aristides p. 264. et Hermogenes p. 264.

16. πᾶσι] dubium reliquit margo Lutetianae, id quod permultis in locis fecit, fueritne in Pariſſ. primo, quinto et ſeptimo ἀεὶ πᾶσι, an illud ſolummodo ibi fuerit, hoc abfuerit. Perquam obſcura et imperfecta eſt demonſtratio, quid ſigna quaeque ſibi velint, quam praefatio tradit nomine Benenati a Lambino, ni fallor, praefixa. De ſigni " voci praepoſiti vi et ſignificatione plane illa tacet. In Auguſtano primo et Harl. et Aldina Taylori, ſic eſt ἔχοντας ἀεὶ τοῖσ (ſine πᾶσι) et ſic videtur etiam in Pariſinis illis fuiſſe. ἀεὶ τοῖς ἀδικουμένοις poteſt idem eſſe atque τοῖς ἀεὶ ἀδικ.

20. πάντα] πάντων Harl.

21. ἔχειν abeſt ab Aug. tertio.

23. ὑμῖν] ἡμῖν Pariſ. primus, et Harl.

27. διεφέροντο] διαφέρονται Pariſ. primus.

vlt. ἔρημον] ὡς ἔρημον Aug. tertius.

144. §. μηδ' ὅ, τι] μὴ ὅ τι Aug. primus.

8. ὑμῶν] ἡμῶν Harl.

9. ὑμῖν] ἡμῖν Harl.

10. ἀργότατον Harl.

Ibid. αὐτοὶ] αὐτὸν Pariſ. tertius.

11. καὶ abeſt ab Aug. ſecundo.

12. κεκήλησθε] κέκλησθε Aug. ſecundus. κεκύλησθε index Aldi. ἠπάτησθε Aldina Taylori.

13. ὅτε προσηκόντως] ὅτε ὃ πρ. Aug. tertius. videtur ab aliquibus codicibus ὅτε abfuiſſe, et eius loco οὐ fuiſſe.

15. τις ἢ καὶ πανήγ. Harl. Aldina Taylori, quae monſtroſam hanc lectionem dat ἐκ τέτων φαύλως κατασκευάσθαι.

16. κατεσκευάσθαι] ita et Harley. γρ. παρεσκ. Pariſ. ſecundus. Aug. ſecundus, Aldus, P. Manut. editio Wolfii. vtrumque dat Bauaricus. τέτων φαύλως ἢ κακῶς

κακῶς κατεσκ. appendix Francfurtana, ſine primo ἢ.

144. 16. κρίνοι] κρίναι Aug. primus.

Ibid. ὃς] Wolf. in farragine mauult ὡς, aut potius ſic ἢν ὑπολάβοι τις ἂν ὡς τῶν — ſed paret, eum ſententiam haud percepiſſe.

17. ἀεὶ abeſt a Pariſſ. quinto et ſeptimo.

Ibid. βέλτιον] βέλεται Aug. primus, Harl.

20. καὶ] εἰ Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus. Aldina Taylori, Augg. primus et tertius: codex Obſopoei. Bauaricus, Harley.

21. τῆς πόλεως] articulum omittunt Aug. primus, et Harley.

Ibid. Φαύλως] σφαλερῶς Pariſinus primus, Aug. primus.

22. ὑμῖν abeſt a Pariſino primo. Eius loco eſt ἡμῖν in Pariſſ. quinto et ſeptimo, item Aug. tertio, et Harl.

Ibid. ὃ καλῶς ἅπαντ' ἔχει] ἑκάστοις ἅπαντα καλῶς ἔχει Paril. primus. Aug. primus. Aldina Tayloſi. quibus conſentit Harley. niſi quod ἔχοι dat.

Ibid. γνοίητε] γένοιτο Aug. ſecundus.

23. σκέψαισθε] σκέψεσθε Aug. primus, Harl. Aldus, Felic.

25. γὰρ abeſt a Pariſſ. quinto et ſeptimo et Harl.

27. τὰ] τὸ Pariſ. ſecundus. Bauaricus.

Ibid. ἡμᾶς] ὑμᾶς Aug. ſecundus.

pen. ἡμῖν] ὑμῖν Pariſ. tertius, Aug. ſecundus, Bauaricus.

vlt. ἅπασιν ὁμοίως] inuertunt Aug. primus et Harl.

145. 5. ὁ βασιλεὺς] omittit articulum Auguſt. primus.

6. ἤκιστα etiam in Bauarici texto eſt, ſed in margine πάνυ, dubium, vtrum varians lectio, an ſcholium.

Ibid. ἄν τι] γρ. ἅ τι Pariſ. ſecundus, Aug. ſecundus. Bauaricus in texto dat vulgatam, alteram in margi-

margine cum γρ. Inuerſo ordine eſt ἅ τι in texto Aug. tertii, ſed vulgata eſt cum γρ. ſuperſcripta.

145. 8. μὲν ἀντιποιοῦνται] inuertit Aug. primus et Harley. forte voluit idem annotator in Aldina Taylori; qui, cum Aldus dediſſet, καὶ τοῦ προτεύειν μὲν. ἀντιποιεῖνται ἅπαντες, pone hoc verbum ἀντιπ. adſcripſit μὲν, relinquens prius ab Aldo datum.

11. κορίνθιοι, λακεδαιμόνιοι] inuertunt rurſus Aug. primus et Bauaricus, item Harley. λακεδ. prorſus omittit Aug. tertius.

13. εἰς τοσαύτας δυναστείας καὶ τοσαύτα μέρη Harleyanus.

15. ἀδεῖνι] ἀδέσι Pariſſ. quintus et ſeptimus, Aug. primus. Aldina Taylori.

16. ἐρημότερα] ἐρημότερος Harl.

17. ὑμῖν] ἡμῖν Pariſ. primus, Aug. primus et Harl. (qui duo poſtremi etiam v. 19. ſic dant) ὑμῶν P. Manutius.

18. φιλῶν] φιλονεικῶν Pariſ. quintus.

20. ἂν ἦν] inuertit Bauar.

Ibid. ἡμῖν] ὑμῖν Pariſſ. quintus, ſeptimus.

23. γε abeſt ab Augg. primo et tertio, item Harl. Bauarico, appendice Francfurtana, cui tamen additam hanc notulam [*quo tamen ſenſu pro* ὃ *ponendum eſſet* ὅς] non intelligo.

Ibid. συντείνει] τείνει Pariſſ. primus, ſecundus, tertius. Augg. primus et ſecundus, Harl.

Ibid. ὑμῶν] ἡμῶν Harl. abſurde.

24. μηδὲν] μηδένα Pariſ. primus. Aug. primus, app. Francf.

25. ἐκπέπρωται] πέπρωται margo Lutet. tacito auctore, vnde forſitan repetiit app. Francf. Aug. tertius, Bauar. πέπρακται Pariſ. ſecundus, quintus, ſeptimus. Aug. ſecundus, index Aldinae.

27. ὧν] ᾧ index Ald.

145. 27. κεκηλημένοι] κεκλημένοι index Ald. κεκυλῃθένοι (sic) Aug. secundus.

pen. ἔσχεσι vitium est typographicum editionis Lutetianae, pro ἔχεσι.

vlt. καὶ τὰ μὲν περὶ τἄλλα] καὶ τὰ μὲν ἄλλα Pariss. primus, quintus, septimus. Aldina Taylori, Aug. primus. app. Francf.

146. 2. ἐδὲ γράφειν] καὶ γε. Pariss. secundus, tertius, quintus, septimus. Bauar. Aug. secundus.

3. τὸ abest a Bauaric. et Aug. tertio, item app. Francfurt.

6. οἴοντας] οἷόν τε Paris. septimus, Bauar. Aug. sec. et sic coniecit quoque Wolf.

7. μὲν abest ab Aug. primo et Parisino primo.

8. οἵ γε] εἴ γε δὴ Paris. septimus. ab Aug. primo et Harl. abest γε.

9. γὰρ abest ab Aug. primo.

10. δεῖ χαλεπὰ] δεῖ εἶναι χαλεπὰ Pariss. primus et quintus. εἶναι χαλεπὰ [sine δεῖ] Aldina Taylori, Aug. primus, Harl.

12. ἐθέλωμεν] ἐθελήσωμεν Pariss. quintus et septimus.

Ibid. διαρπασθήσεσθαι] διαρπασθήσεται Aug. primus. γρ. διαρπάζειν Paris. primus.

13. ἧς] ἣν Paris. primus, Aug. primus, Bauar. appendix Francfurt. Aldina Taylori, Harl.

14. κωλύσειν] κωλύειν Pariss. quintus et septimus. Aldina Taylori. Aug. primus. et hoc, aut κωλῦσαι, coniecit Wolf quoque, sed prius in sua editione exhibuit.

Ibid. ἀποξῆναι] ἀφιξᾶναι Aug. primus. Aldus P. Manut. vnde repetiit app. Francf. ἀφεξᾶναι index Lambini.

15. αὐτὸ abest a Bauarico et Aug. tertio. item append. Francfurt.

146. 17.

146. 17. ἁρπάζοντες] ἀδικοῦντας Pariſ. primus, Aug. primus, Harl. Aldina Taylori.

18. ὑμῖν] ἡμῖν iidem.

Ibid. ἅπασαν] πᾶσαν Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus.

20. ὑμᾶς] ἡμᾶς Pariſ. primus, Aug. primus, Bauaricus, Harl. καθ' ὑμῶν index P. Manutii. forſitan e ſcholio.

Ibid. poſt ἀθηναῖοι addunt haec duo verba τὸ αἴτιον Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus, Aug. primus, et Leſſingianus corrector ἐς τὸ αἴτιον. Harl. adhuc addit ὅτι. ad hunc modum: ἀθηναῖοι τὸ αἴτιον; ὅτι τὸν μὲν.

21. ἕτω] ἕτως Bauar. qui codex aliique demoſthenici ſaepiſſime ς huic aduerbio addunt, etiamſi ſequente conſonante.

Ibid. καὶ abeſt ab Aug. primo, Aldina Taylori, et Harl.

22. ἀδεὶς] ἀδένα Pariſ. primus, Aug. primus. Aldina Taylori, et Harl.

Ibid. τούτων] τοῦτον Aug. ſecundus. (e primo nihil hic annotaui, quamquam nullus dubito, in eo quoque idem fuiſſe.) P. Manutius. ſed index eius, vti etiam Harl. dant vulgatam. appendix Francf. dat τούτῳ.

Ibid. εἶπεν] εἰπεῖν Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus. Aug. primus.

24. τούτῳς πόλεμον] τούτῳς τὸν πόλεμον Pariſ. primus, Aug. primus. Aldina Taylori.

25. φασὶν] αἰτιᾶσθαι Pariſ. primus. Aug. primus a prima manu, ſed poſtmodum manus, vt videbatur, eadem vocem illam punctis ſuperimpoſitis pro cancellanda notauit, et vulgatam ſuperſcripſit.

26. πολλὰ λυπηρὰ] inuertit Aug. ſecundus, quod meis quidem auribus paullo mollius et ſuauius accidit.

146. pen. οἰομένοις] εἰθισμένοις Aldina Taylori. Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus. Aug. primus. Felic. P. Manut. codex Obſopoei. vulgatam οἰομένοις dat appendix Francfurt. forſitan ex Aldo repetitam. Wolf mauult αἰρεμένοις. qui tamen εἰθισμένοις in ſua editione exh buit.

Ibid. ἅπαντες] ἅπαντ' codex Obſopoei, dummodo Obſopoeus recte viderit. facile enim fiat, vt is ſiglam, quae terminationem ες ſignificat, paene ſimilem apoſtropho, pro apoſtropho habuerit. Verumtamen ἅπαντ' ego quoque in Bauarico reperi. plane abeſt hoc vocabulum a Pariſſ. quinto et ſeptimo, et ab Aug. primo, item ab Harl.

vlt. μὲν] μὴ Pariſ. ſeptimus.

147. 2. αὐτοῖς] αὑτοῖς (cum aſpero) Aldus.

Ibid. ἐκ ἔσεσθαι] ἐκὲτ ἔσεσθαι Pariſ. primus, Aldina Taylori, Aug. primus.

4. τρώπησθε] τρωπῆσθε Aug. primus.

10. αἰτίων] αἰτιῶν Ald. Felicianea.

11. ἐγὼ δ' εὖ οἶδα ἀκριβῶς] poſtremam vocem omittunt Pariſſ. quintus et ſeptimus, Aug. primus. Wolf aut alterutrum horum tollendum, aut ante ἀκριβῶς addendam copulam καὶ cenſet eſſe; in annotationibus. In farragine autem idem ſic conſtituit. ἐγὼ δ' ἐκεῖνό γ' οἶδ' ἀκριβῶς.

12. poſt πόλεμον addunt ποιῆσαι Bauaricus et Aug. ſecundus, Aldus, quod tollit annotator Tayloranus, et abeſt ab Harl.

Ibid. καὶ ἄλλα abſunt ab appendice Francfurt. ab Aldina Taylori, Pariſſ. quinto et ſeptimo. Aug. tertio, et a texto Bauarici. nam in margine eius ſunt cum γρ. annotata. Verum tamen illi, quos dixi, duo codd. Pariſini verba haec duo habent paulo poſt verſu 13. pone τῆς πόλεως collocata.

147. 14. τὴν βοήθειαν] articulum omittunt Pariſſ. primus. quintus, ſeptimus. Aug. primus.

Ibid. βελόμεθ' ἡμεῖς] βέλεσθ' ὑμεῖς Pariſſ. quintus et ſeptimus. βελόμεθ' ὑμεῖς Harl. abſurde.

15. ἡμῖν] ὑμῖν Pariſ. quintus.

16. ἐξελέγχοι] ἐξελέγχει Aug. tertius, ſed cum vulgata ſuperſcripta.

18. ἐφ' ἡμᾶς αὐτὸς] ἐπ' αὐτὸς ἡμᾶς Aug. primus. Harl. Aldina Taylori.

21. πρὶν abeſt a Pariſ. ſecundo, Augg. ſecundo et tertio.

Ibid. προσβαλὼν] προσβαλεῖν Aug. primus, P. Manutius. neque dubito, idem in Pariſſ. primo, quinto et ſeptimo fuiſſe, tametſi margo Lutet. ex iis referat προβαλεῖν. Appendix Francfurtana haec dat. [τὰ τείχη προσβαλὼν. ἢδὲ ὀλυνθ. vel ἢ πρὸς τὰ τείχη προβαλων (lic) vel προβαλεῖν αὐτῶν. quidam etiam προβαλῇ legendum putauit.] Aldina Taylori ad προσβαλὼν addit αὐτῶν. προσβαλεῖν αὐτῶν Harl.

Ibid. ἠδὲ] αὐτὸν ἠδὲ Pariſſ. quintus et ſeptimus. αὐτῶν. ἠδ' Aug. primus.

22. ἂν abeſt ab Aug. tertio, et Bauarico.

23. εἰ] ἢ Pariſſ. quintus et ſeptimus. Augg. primus, ſecundus, tertius. Bauar. Aldus, et index Aldi, qui vulgatam dare voluiſſe videtur, et P. Manutius.

25. ἔνι] ἐστὶ Pariſ. primus. Harl. Aldina Taylori. Aug. primus. ἔνι ὑμῖν Pariſ. ſeptimus.

26. ἠδὲ] ἐχ Pariſ. primus. Aug. primus. Aldina Taylori.

Ibid. ὑμῖν καὶ] ἡμῖν τε καὶ Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus, et Harl. ὑμῖν τε καὶ Aug. primus.

27. ποιήσασθαι τὴν πόλιν] τὴν πόλιν ποιήσασθαι Aug. primus. et Harl.

pen. βέλεται Φίλιππος] inuertunt Aug. primus, et Harl.

147. pen. ἡμῶν. ἔ] desunt haec duo vocabula Aug. primo, et Harl. sunt in Bauarico, sed super ἡ est ὑ in pronomine.

148. 1. ἐθέλητε] ἐθελήσητε Aug. primus. Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus. verba ἔτ', ἂν ἐθέλητε Harl. in margine habet, in texto deſunt.

Ibid. ἐπίσασθε] ἐπισήσεσθε Pariſ. primus. Aug. primus. Harl. Felic. ſed eius index vulgatam dat. vtramque dat Bauaricus, vulgatam ſcil. in margine cum γρ.

2. πράγματά δὲ παρασχεῖν αὐτῷ] πράγματα δ' αὐτῷ παρασχεῖν Aug. primus, Harl. Aldina Taylori, in qua etiam ἁπάντων verſu 4. punctis ſubnotatum eſt. ἀπάντων plane abeſt ab Harl.

6. ἐσομένῳ] ὄντος Pariſſ. primus, et, cum γρ. ſecundus, quintus, ſeptimus. Aug. primus. Harl. Aldina Taylori.

8. μισεῖν καὶ abſunt a Pariſ. quinto, Bauarico, appendice Francfurtana. Aug. tertio, ſed in Bauarici margine vulgata eſt annotata. Inter καὶ ἀποτυμπανισαι interponit Aldina Taylori medium v. φανερῶς. ſeruans idem modo praemiſſum.

12. ἐκείνων] ἐκείνῳ Aug. tertius a prima manu, ſed corrector ν addidit.

Ibid. ἐπεὶ abeſt ab appendice Francfurt. Bauar. et Aug. tertio. contra iidem poſt πόθεν addunt γὰρ. item Aldina Taylori, quamquam ἐπεὶ intactum ſeruans.

Ibid. νῦν abeſt ab Aug. ſecundo.

13. εἰς abeſt a Pariſſ. quinto et ſeptimo. Augg. primo et tertio, Bauarico, Harl.

Ibid. ἀδὲν γὰρ etc.] verba ſic ſtruunt Harl. Aug. primus et Pariſinus primus. ἀδὲν γὰρ ἄλλο δοκεῖ μοι ποιεῖν. Aug. ſecundus et appendix Francfurtana ſic ἀδὲν γὰρ ἄλλο ἔμοιγε δοκεῖ ποιεῖν.

15. μηδὲν] μηδὲ Aug. tertius.

17. δύναιτο ἀδεὶς] inuertit Harl.

148. 18.

148. 18. ὅσα] πόσα Pariſſ. quintus, ſeptimus.

20. τὰ νῦν ὑπάγετε] νῦν ὑπάγετε Aldina Taylori, Pariſ. primus, Aug. primus, ambo ſine articulo. ταυτὶ ὑπάγετε app. Francf. νῦν ὑπάγετε Harl. omiſſo τὰ.

23. δὴ deeſt Harl.

27. ἐ πύλας] ἐχὶ πύλας Aug. tertius.

pen. σέβδιον] σέργιον Aug. tertius.

vlt. καρδίαν] τὴν καρδιανῶν Aug. primus. τὴν καρδίαν Harl. et Aldina Tayl.

149. 1. ἐκεῖνος] ἐκείνως Aug. primus. Felician. vnde forſ. repetiit app. Francf. vtramque dant Bauaricus et Aug. tertius.

Ibid. ὑμῖν] ἡμῖν Harl.

3. ἡμετέρας] ὑμετέρας Pariſſ. quintus et ſeptimus. Augg. primus et tertius.

6. αὐτῶν abeſt ab ed. P. Manutii.

9. τὰ Φιλίππε abſunt a Pariſſ. quinto et ſeptimo. et appendice Francf. item ab Harl.

11. αὐτοῖς abeſt a Pariſ. primo, et Aug. primo. ſed iidem codices hoc pronomen collocatum dant pone voc. πυλαίαν. Aldina Taylori, πυλαίαν αὐτοῖς ἀποδῶναι, praemiſſum αὐτοῖς intactum praeterit. et ita omnino Harl. vtrumque αὐτοῖς exhibens.

13. ἢ abeſt ab Aug. primo, et Harl.

18. καὶ γάρ τοι] τοίγαρτοι app. Francf.

19. γεγόνασι] γίνονται Pariſ. primus. Harl. Aldina Taylori, Aug. primus.

23. πάντων] ἁπάντων Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus, Harl.

27. ἐστὶ in Aldina ſtat non pone φοβερὸς, ſed pone βαρβάροις. et in Aldina Taylori loco ἐστὶ ſuffectum eſt γέγονεν. idem margo Lutetianae e Pariſino primo annotauit. Etiam in Augg. primo et ſecundo non hoc loco ſtat ἐστὶ, vt ſtatim pluribus dicam.

149. 27. *πᾶσι*] *ἅπασι* Pariſ. primus. et Harley. *πᾶσιν* Bauar. et Aug. tertius, quia ſcilicet hi duo proximum articulum *τοῖς* omittunt.

Ibid. *βαρβάροις. ὑμῖν*] *βαρβάροις γέγονεν. ἡμῖς* Pariſ. primus. Aug. primus. *βαρβάροις ἐσίν. ὑμῖς* Aug. ſecundus. Aldus. Felic. Neſcio, cur Morellus *ἐσὶν* e ſede, quam in vetuſtioribus edd. obtinet, ſcil. pone *βαρβάροις*, reuulſum ad anteriora retraxerit. Ex Harl. Taylor aliud nihil, praeterquam *γέγονεν* annotauit.

pen. pone *τῇ μὲν* addit Aldus *γὰρ*.

vlt. *προσῆκε*] *προσήκει* Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus, Aug. primus, Harl.

150. 2. *αὐτῶν*] *αὑτῶν* (cum aſpero) Aldus, P. Manut. Harl. qui hunc locum ita ordinat: *ὃ τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον περί τε αὑτῶν καὶ περὶ ὑμῶν ἐνίοις ὁρῶ βαλ.*

4. *ἡσυχίαν ἄγειν* omittit Pariſ. quintus.

6. *σε* omittunt Augg. ſecundus et tertius, Bauaricus, Aldus, ſed addit Aldina Taylori, item Harl.

7. *ἀριστόδημε*] *ἀριστόμηδε* Aug. primus. *ἀριστόμηδες* Harl. Pariſ. primus, index Aldi.

13. *βέλτιστον εἰπεῖν ἂν ἔχοις*] *βέλτιστον ἂν εἰπεῖν ἔχοις*. Aug. primus. *ἂν* abeſt a Pariſ. primo. *γρ. βέλτιστόν σοι εἰπεῖν* index Lambini.

Ibid. *συγχωρήσαιμεν*] *δοίημεν* Pariſ. primus. Aug. primus, Harl.

14. *ἀληθὲς* omittit appendix Francfurt.

Ibid. *πάντα ταῦτα*] *ταῦτα πάντα* Aug. primus, et Harley.

17. *προέσθαι ταῦτα*] inuertit Aug. primus.

18. *διὰ ῥᾳθυμίαν*] *γρ. μετὰ ῥᾳθυμίας* Pariſ. ſecundus. vtrumque dat Bauaricus.

21. *ὁρῶ*] *ἑρῶ* appendix Francfurtana.

150. 22.

150. 22. τὸ τὰ] τὸ ἀεὶ τὰ Pariſ. quintus. τὸ μὴ τὰ Pariſ. ſeptimus, codex Obſopoei.

Ibid. αὐτῆς] αὑτῆς cum aſpero Aldus, P. Man.

Ibid. ἐπικίνδυνον] κίνδωνος Pariſ. primus, Aug. primus, Harl.

23. πλεῖον] πλέον Pariſ. ſeptimus, Aug. primus. Aldus, (ſed eius index dat vulgatam) P. Manutius.

pen. ad hunc verſum adſcriptum eſt in Bauar. σημ. κύκλος.

vlt. ἦν abeſt a Pariſſ. ſecundo et tertio, Aug. ſecundo.

151. 1. τῇ πόλει δ' ἡμῶν] ſcil. ὑπάρχει πατρῴα καὶ παππῴα δόξα. niſi ſi placeat τῇ πόλει ὑπάρχουσιν οἱ Ἕλληνες σεσωσμένοι ὑπὸ τῶν προγόνων, ὡς πάντες ἴσασιν. WOLFIVS. et ad hunc modum diſtinguit etiam index Lambini ἴσασιν, οἱ Ἕλληνες δὶς —

2. ἐκ] ὑπὸ Harl.

3. ἡμῶν] ὑμῶν P. Manut.

Ibid. σεσωσμένοι] σεσωσμένη Aug. ſecundus. quae lectio ferri quodammodo poſſit, ſi ſic legatur τῇ πόλει δ' ἡμῶν πάντες συνίσασιν οἱ Ἕλληνες δὶς — σεσωσμένη (in datiuo) *graeci omnes norunt ciuitatem noſtram a maioribus noſtris bis fuiſſe extremis e periculis ereptam.* ſed praeſtat vulgata.

4. τὰ καθ' —] verba ſic ſtruit Aug. ſecundus τὰ καθ' ἑαυτὸς πολιτεύονται, καὶ τὰ κατὰ τὴν πόλιν. Aldina Taylori dat τὰ κατ' αὐτούς.

6. προϊόντας] ἥκοντας Aug. primus. Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus, Harl. Aldina Taylori.

7. Ἑλλήνων abeſt a Pariſ. primo, Aug. primo.

12. ἄλλοτε] ἄλλοθε appendix Francfurt. forte voluit ἄλλοθι dare.

14. διαφέρειν] διαφθείρειν Pariſſ. primus, et cum γρ. ſecundus, quintus, ſeptimus. Aug. primus. margo Bauarici. appendix Francfurt. Harl. Ald. Tayl.

151. 18. τῶν βελτίςων] τȣ̃ βελτίςου Paris. primus, Harl. Aldina Taylori.

20. ἐμβαλόντες] ἐκβαλόντες Paris. septimus, Harl.

22. κολακείας καὶ βλάβης] κολακεία, βλάβης (sine copula) Aug. primus. vulgatam dat Bauaricus. Sed super ας, sine v. κολακείας, scriptum est α. ad indicandam lectionem variantem κολακεία, quae lectio etiam in appendice Francfurtana est.

24. ποιήσων] quid si πορίσων, aut ποριῶν. WOLF. in farragine.

pen. τȣ̃ πάντα φαύλως ἔχειν] τȣ̃ φαύλως ἔχειν πάντα Aug. primus, Aldina Taylori.

Clausula in Bauarico haec est κατὰ Φιλίππου Δ. |‾ηΗΔΔΔΗΗ. (vbi videtur extremum Η redundare, id est 638.) Eadem paene est clausula in Aug. tertio κατὰ Φιλίππȣ Δ. |‾ηΗΔΔΔ. (630.)

Ad orationem aduersus Philippi epistolam.

152. 2. ἀνεβάλλετο] detraxi alterum λ.

9. citat h. l. Harpocr. v. ὀῤῥωδεῖν.

153. 7. Alexander de figuris p. 64. συνωνυμία ἐςὶν, ὅταν τῷ χαρακτῆρι διαφόροις ὀνόμασι, τῇ δυνάμει δὲ τὸ αὐτὸ δηλȣ̃σι χρώμεθα πλείοσιν, ἓν μέντοι καὶ ταὐτὸ βȣλόμενοι δηλȣ̃ν. ὡς καὶ Δημοσθένης· καὶ γινώσκεται μὲν ὑπὸ τῶν περινθίων — ὑποπτεύεται δὲ ὑπὸ θηβαίων.

13. ὑπὸ τῶν θηβαίων] articulum omisi.

15. ἐκείνων] Peloponnesiorum cum Thebanis, seu quod idem est, Thebanorum cum Peloponnesiis. Construo sic. Ἄγων δὲ [id est διὰ τὸ ἄγειν, vel διότι ἄγει] τὰς ἐκ Πελοποννήσȣ πρεσβείας πρὸς αὐτὸν, ὑποπτεύεται ὑπὸ τῶν Θηβαίων Φίλιππος καὶ τὴν ἐκείνων συμμαχίαν παραιρȣ́μενος. [id est πειρᾶσθαι αὐτοὺς ἀφαιρεῖσθαι. quod Philippus legatos e Peloponneso inuitat, etiam ex hoc suspectus fit Thebanis, quasi hoc

hoc agat, vt illam quoque societatem Peloponnesiacam a se abalienet.

153. 20. in Aldina et Felicianea est ἐ γαὲ τᾶτο. vnde equidem effecerim ἐ γαὲ ἐδὲ τᾶτο. neque enim minutum est, ne hoc quidem.

22. εἰσπέμψαντες] in Perinthum puta.

Ibid. ἐκπολιορκηθῆναι] a nobis, Atheniensibus, puta.

26. τῶν Περσῶν] malim τὸν Περσῶν.

154. 1. πρόσθετο] correxi πρόσθοιτο.

8. συμφέρει] praetuli συμφέρῃ.

11. ἀπὸ τότε] correxi ὑπὸ τότε.

14. πρὸς ὑποψίαν ἥκοντα καὶ δυσμένειαν] quaero, num πρὸς h. l. vices gerat praepositionis μετὰ, eoque idem sit sic dictum, atque si dixisset μεθ' ὑποψίας καὶ δυσμενείας. conuenire quidem ad Philippum copias eius auxiliares, at animo infesto, suspicionumque pleno.

26. ταύτης] scil. τῆς δόξης. (non item τῆς ἀσφαλείας.)

vlt. ὥστε καὶ τὲς] addidi copulatiuam.

155. 5. ὁ πρὸς τὲς πολ.] priorem articulum addidi.

13. ὅταν τοὶ μέγιστα] articulum de meo addidi.

25. locum hunc, sed aliter, citat Seneca Controu. 24. teste Schotto Obseru. Hum. p. 214.

26. ταῦτα] quae modo de clandestinis aduersus Philippum simultatibus sociorum, ipsorumque Macedonum, tam gregariorum militum, quam ducum et amicorum, nec non qui mercenario militi praeessent, disputaui. v. p. 23. vlt. sqq. vbi locus hic iam praecessit, hic iteratus.

156. 14. τῶν προγόνων] ex hoc aptum est non solum τότε, versu 15. sed etiam πάντων τῶν ἐν τῇ M. βασιλευσάντων. ab iis, qui maiores fuerunt, non huius

huius Philippi ſolummodo, ſed vniuerſe, regum quot-quot in Macedonia vnquam fuerunt, omnium. Nam paulo durior haec videtur conſtructio, ἐ παρὰ τῶν τότε προγόνων μόνον, ἀλλὰ καὶ παρὰ πάντων τῶν ἐν M. βασιλευσάντων.

156. 18. πω] praetuli πώποτε.

20. παρὰ addidi.

157. 5. παρ' ἡμῶν] correxi παρ' ἡμῖν.

7. οἰκαδε λαμβάνοντες] praetuli οἴκαδε λαμβάνειν νομίζοντες. Conf. p. 80. pen.

11. citat h. l. Pollux 3, 58. v. ξενοτροφεῖν.

158. 9. ἐν addidi. pone τότες hoc ipſo verſu ſi quis e verſu δὲ iteret, haud offendet elegantiam atticam, quamquam ad ſententiam plane redundaturum ſit.

Ad epiſtolam Philippi.

159. 2. num ἀναρπασθέντος?

3. vocabula ὅτι τὴν δίκην, vt amputanda, vncis incluſi, cum quia plerisque abſunt a codicibus, tum quia ſententiam interturbant. videtur olim iis in libris, vnde tradita nobis ſunt, ita fuiſſe exaratum. ἐπετιμήσατε ὅ τι ἦν δίκαιον. non increpaſtis, non animaduertiſtis, prout ius et fas erat.

7. τὲς βελομένες] ſcil ἐκεῖσε καταφεύγειν. illuc confugientes, illuc receptum habentes.

17. καὶ τὸ παρανομεῖν] correxi καίτοι τὸ παρ.

18. καὶ τοῖς ἄλλοις τε πᾶσιν] loco primi vocabuli volebam prius παρὰ dare, deinde prorſus deleui meo iudicio.

19. ἓν] praetuli γὲν.

21. ὑπομνήματα] correxi de meo iudicio ὑπόμνημα in ſingulari, cum fuerit vnum modo monumentum.

22. ἔσησαν] praetuli ϛῆσαι.

23. δεινὸν, εἰ ἐφ' οἷς] coniunctionem εἰ ſuſtuli.

159. 24.

159. 24. post φαίνεσθαι subaudi ταῦτα, quamquam addi vtique praestet.

160. 2. ἔσαι καινότερον] id est γενήσεται vel ὑπάρξει παρ' ὑμῶν καινὸν εἶδος ἀδικίας, οὔπω πρότερον ὑφ' ὑμῶν κατ' ἐμὲ πεπραγματευμένον. ecquod existere possit nouum iniuriarum genus, bello aduersus me palam a vobis declarato, quod a vobis antea nondum fuisset exercitatum, pacem subleſtam mala fide agentibus.

5. ὡς ἡμᾶς ad me, Macedonasque meos.

6. τούτων addidi.

8. mallem cum articulo τοὺς πείσοντας.

11. νεωτερίζῃ] praetuli νεωτερίσῃ in aoristo.

14. ἐπισυμμαχία est foedus, par foederatorum inter sese obligans ad ferendum in bello mutuum auxilium, vt si e. c. Persae a Philippo armis appeterentur, necesse Athenienſibus esset succurrere. et rursus, Philippo Athenienses aggrediente, Persae tenerentur, Athenienſibus opem ferre. Lectio Wolfianae editionis τῆς ἐπ' ἐμὲ συμμαχίας commentum est ipsius Wolfii, auctoritate nullius codicum omnium subnixum. Est vtique foeda illius editionis macula, quod Wolfius, siue ipse, siue operae Basileenses, eius auctoritate gratiaue ducti, coniecturas eius omnes, tacite, clam, lectoribus ignaris, neque admonitis, in textum immiserunt, vetustis probis primigeniisque lectionibus eiectis et suppressis. Quod est ingens et inexpiabile facinus prorsus furiosae arrogantiae atque intemperantiae.

23. ἐν ταῖς στήλαις] quibus insculpta nimirum erat formula pacis Philippo cum Athen. initae, quae stelae, aliae in confiniis agri Attici, aliae in finibus Macedoniae fixae erant, quo pacis conclusae conditiones neminem fugerent.

26. τοῖς π. ἐ. πρεσβευταῖς] id est πρὸς τοὺς παρ' ἐμὲ πρεσβευτὰς ἰδίᾳ, ἢ κοινῇ καὶ πρὸς τοὺς παρ' Ἀθηναίων

νεῶν. priuatim erga meos legatos, non item publice, seu communiter, etiam erga legatos Atheniensium.

161. 3. ὑφ' ὑμῶν] praepositionem vncis inclusi, verbum ἀποδείκνυσθαι pro medio accipiens et interpretans, vos eum ciuem vestrum declarare. vulgatam qui tuebitur, is pro infinitiuo passiui habebit. quamquam hoc sit orationem conturbare, si tenens eandem constructionem, infinitiuis actiuae et mediae formae φάσκειν, ποιήσασθαι, ἀναιρεῖσθαι infinit. passiuum immiscens, cum consentaneum sit, omnia illa potius media esse.

6. αἱρεῖσθαι πόλεμον deligere, praeferre bellum, melius hic conueniat, an ἀναιρεῖσθαι suscipere, quaerant alii.

15. ὅσην — εἶχεν] praetuli ὅσης — ἦρχεν.

16. citat h. l. vetus Lexicon in Montfauc. Bibl. Coisl. p. 496.

21. δὲ addidi.

162. 8. ἑδενὶ (in datiuo) malim. nam ἐπισκήπτεσθαί τινι vlurpatur, non τι. queri, expostulare aliqua de re, vt de facinore iniquo et iniusto, item de testimonio falso, commenticio. exceptionem impostura obmouere.

Ibid. τὴν δὲ τιμωρίαν] aut deest hic verbum accusatiuum adscisens, e. c. μέμφεσθε, vel προφέρετε, exprobratis, caussamini, profertis per obtrectationem; aut si nihil deest, in locum accusatiui suffici debet datiuus, τῇ δὲ τιμωρίᾳ. scil. ἐπισκήπτεσθε. questi nil estis, neque succensuistis iniuriis, quas a Peparethiis tuli; at multum expostulastis de poenis, quas ego ab illis repetii. Et paene consentanea his etiam Wolf in annotationibus et in farragine scripta reliquit.

Ibid. ἀκριβῶς εἰδότες· καίτοι, τὴν νῆσον] distinxi et correxi ad hunc modum, ἀκριβῶς εἰδότες, ὅτι τὴν

τὴν νῆσον — probe tenentes, insulam neque iis, neque vobis a me ereptam esse.

162. 20. γνοὺς ἐγὼ] interpone copulam, siue δὲ, siue ἂν.

163. 2. προβεβήκαμεν] malim προβεβήκατε in secunda persona. nam si crimen hoc secum quoque communicaret, decebat eum non iniurias solummodo ab Athenienſibus acceptas commemorare, sed etiam, id quod insuper habuit facere, vt rem sibi parum decoram, iniurias a se rursus Athenienſibus oblatas.

5. citat h. l. Harpocrat. v. κληρῦχοι.

8. διαγγέλλειν] correxi διαγγέλλοντος.

9. πάλιν] correxi πολεμεῖν.

15. et 19. citat vetus Lexicon apud Montfauc. B. Coisl. p. 496.

20. ἀμφισβητῆσι] praetuli ἀμφισβητῆμεν. vocabula τὸν τρόπον τοῦτον pari pacto, non ad hoc v. ἐμφ. sed ad διαλύσασθαι adstringenda sunt.

164. 6. ἀντιλαμβάνειν] correxi ἀεί τι λαμβ. semper aliquid lucelli ab imperatoribus emungere, siue eis patrocinentur, siue ipsi eos iniquis et ementitis criminationibus vrgeant.

8. τοῖς ἔξωθεν] correxi τῶν ἔξωθεν.

9. περιποιεῖσθε] correxi περιποιεῖσθαι, qui infinitiuus aptus est e φασὶ versu 3. vulgata si probetur, accusatiuus λοιδορεμένους cum nominatiuo foret mutandus. atqui sic conuersa foret haec accusatio ad vniuersum populum Athen. ad quem nil pertinet, sed ad solos oratores Philippo infestos. quibuscum Philippus hic non agit, sed de iis ad S. P. Q. A. queritur.

13. τὴν πρὸς ὑμᾶς εὔνοιαν] possit sententiam satis commodam ferre, nimirum hanc. auctoritatem eorum aere meo redimens, qua vos ducti credatis ipsis clientibus, me vobis bene velle. Visum tamen fuit, escio an non satis quidem graui de causa, at non improba-

probabili tamen, ὑμᾶς cum ἡμᾶς mutare, vt haec exſiſteret ſententia. τὴν ὑμετέραν πρὸς ἐμὲ εὔνοιαν. veſtram erga me beneuolentiam aere meo ab ipſis redimens. Vtrum praeſtet in eiusmodi cauſis, neque circum intereſt, neque diſceptari ab idoneo arbitro poteſt.

164. 17. ἂν addidi.

165. 4. ἐγνωκότες] correxi ἐγνώκατε.

5. τότε μὲν, non inſequente νῦν δὲ, prodit defectum, quem Wolfius quoque ſubodoratus videtur. ſuſpicor, librarium, e cuius calamo vulgata manauit, oculo a ſuperiori v. πόλιν ad inferius idem vocabulum delapſo, interiecta praeteruidiſſe. videantur autem haec ferme deficere — ἔχοντος ἐμοῦ τὴν πόλιν, ἐπὶ τῷ [vel quod idem eſt ἐφ' ᾧ] τὰ ἑαυτῶν ἑκάστους ἔχειν. νῦν δὲ καὶ τῇ στήλῃ προσεγγράψαντες τὴν πόλιν. qui non ſolum tum temporis, me Amphipolim tenente, pacem mecum ea lege contraxeritis, vt, quae quisque cum maxime teneret, ea ſibi haberet atque ſeruaret; ſed etiam nunc nomen Amphipoleos inſculpſeritis tabulis foederis. vt ciuitatis mecumque vobiſcumque foederatae, conditionibus iisdem, quibus reliquas.

13. προϋπαρχόντων] ſubaudi ὑμῶν χειρῶν ἀδικων. His itaque ſumtis, vos inimicitiarum vltro feciſſe initium, a me nil prouocatos, tum, hanc maxime ob cauſam impetum in me feciſſe, quod ego vltra quam par eſſet, cauiſſem vos laceſſere; denique vos nullum iniuriarum genus, quod in poteſtate veſtra ſit, reliquum vobis faciatis ad me vexandum —

15. κακοποιούντων] ad haec tria participia, προϋπαρχόντων, et ἐπιτιθεμένων et κακοποιούντων addet lector attentus tacita cogitatione ὑμῶν. nam alias praedicata haec ſubiecto carerent.

Varietas lectionis ad orationem aduerſus Philippi literas.

Argumenti verſu primo, ὁ articulus ſtatim a principio abeſt a Pariſino quinto.

152. 1. πέπομφεν ἐπιστολὴν κατηγορῶν] πέπομφε κατηγορῶν Bauaricus, omiſſa media voce.

5. εὐκαθαίρετον] εὐκαθαίρεταγ Gonuill.

In fine argumenti addit Aug. ſecundus τὸ προοίμιον μεσὸν παραμυθίας.

Orationis ipſius. Editio Wolfii, ſola, quod ſciam, Philippi literas anteponit orationi Demoſthenis. Sed dudum conſtat, eam orationem illis literis haud reſpondere.

1. ἄνδρες deeſt Harl.

2. ὑμᾶς] ἡμᾶς Aug. primus. vtrumque dat Bau.

Ibid. ἀνεβάλλετο] ἀνεβάλετο Augg. primus et tertius, item Bauaricus, ſed hic cum ſuperſcripta variante ἀνελάβετο. Etiam in Aldina eſt ἀνεβάλετο (in aor. ſecundo.) Aldina Taylori dat ἀνελάβετο.

3. ὑμῖν] γρ. ἡμῖν Pariſſ. primus et ſecundus. Augg. primus et ſecundus, Bauaricus.

4. ἄλον] ἅλον (cum aſpero) Aldus et P. Man.

5. κατεγρέψατο] κατέγρεψε Pariſ. ſeptimus.

9. ἡμᾶς] ὑμᾶς Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus, Aug. primus, Harl.

153. 2. μεγίσας abeſt ab Aug. ſecundo.

3. ἡμῖν] ὑμῖν Aug. tertius. ὑμῶν cum γρ. Pariſ. ſecundus. ἡμῖν dat Bauaricus, ſed cum ὑ ſuper prima litera ſcripto, et cum ῶ ſuper tertia.

4. πίσεις ὑπερβὰς καὶ τὰς ὅρκους ὑπεριδὼν] πίσεις ὑπεριδὼν καὶ τὰς ὅρκους ὑπερβὰς Aug. primus. τὰς ὅρκους ὑπεριδὼν καὶ τὰς πίσεις ὑπερβὰς Harl.

5. ηὐξήθη] ηὐξήνθη Aug. tertius. voluit, aut vulgatam, aut ἠὐξύνθη.

153. 9. συμμάχων Harl.

13. τῶν θηβαίων] articulum omittunt Pariss. primus, quintus, septimus. Aug. prim. Alexander rhetor p. 64. vlt.

Ibid. φρουρᾷ] φρουρὰν Aug. secundus. natum illud ν e iota ad latus adscripto.

14. pro secundo τὰς Harl. exhibet τοὺς.

15. αὐτὸν] αὑτὸν Aldus, cum aspero.

16. παραιρούμενος] προαιρ. Pariss. quintus et septimus. appendix Francfurt. forsitan e margine Lutetianae.

Ibid. αὐτῷ] αὐτοῦ Pariss. primus, quintus et septimus. Aug. primus, Harl.

20. οὐδὲ] οὐ P. Manut.

22. εἰσπέμψαντες] πέμψαντες Pariss. quintus et septimus.

23. αὐτοῖς] αὐτοῦ Aug. secundus. ἐφεστώσης Aldina Taylori.

26. χρήματα] γρ. χρήμασι Paris. secundus. vtrumque dat Bauaricus.

Ibid. ἡμῖν] ὑμῖν P. Manut.

pen. ῥώμην] δύναμιν Paris. primus. Aug. primus, Harley.

154. 1. πρόσθειτο] πρόσθοιτο Aug. primus. Aldus. P. Manut.

Ibid. ἐποίει κρατεῖν] inuertit Aug. secundus.

2. ἡμῶν] ὑμῶν Aug. secundus, Aldus, P. Manut. sed Harl. dat ἡμῶν.

3. καταπολεμήσει τὴν Φιλίππου δύναμιν] καταπολεμήσει Φίλιππον Aug. tertius, sed eius margo dat vulgatam.

4. οὐ abest ab Herwag. maiore, seu prima et antiquissima.

6. ὁρῶ] ἐρῶ app. Francf.

8. ταὐτὰ πᾶσι] πᾶσι ταῦτα Aug. primus. πᾶσι ταὐτὰ Harl.

154. 8.

154. §. συμφέρει] συμφέρῃ index Lambini. Aug. tertius, Bauar.

Ibid. τῶν πολέμων] τῷ πολέμῳ Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus. Aug. primus, Harl.

11. ἀπὸ] ὑπὸ Pariſſ. primus, quintus et ſeptimus, item ſecundus cum γρ. nec non Augg. primus et tertius, emendator Leſſingianus, P. Manutius, ed. Wolfii. vtrumque dat Bauar. vulgatam app. Francf.

12. ἅπαντα] αὐτὰ Pariſ. primus. Aug. primus, Ald. Tayl. Harl.

Ibid. διέσεισε καὶ διέλυσε] διέλυσε καὶ διέσεισε Aug. primus. Aldina Taylori, Harl.

21. αὐτὸς abeſt a Pariſſ. primo, quinto, ſeptimo, ab Aug. primo, et ab Harl. In Bauarico ſic eſt αὐτὴν κὐτὸς. ſed ſuper poſterioris vocis initio ſuperſcriptum erat ου ad indicandum ἕτος. Contra ἕτος abeſt ab app. Francfurt. vtrumque, tam ἕτος, quam αὐτὸς, in Aldina Taylori punctis eſt ſubnotatum.

22. ἂν τις μέγαν] ἂν τις αὐτὸν μέγαν Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus. Aug. primus. Bauaricus. Harl. Aldina Taylori.

Ibid. νομίσειε] νομίσειεν Aug. primus, tametſi ſequente conſona.

Ibid. σφαλερωτέραν] σφαλερώτερον Aug. primus. vtrumque dat Bauaricus.

23. αὐτῷ] αὐτῷ (cum leni) Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus.

24. χαίρειν Φίλιππόν τε] Φίλιππόν τε χαίρειν Aug. primus, Harl.

vlt. αὐτῷ] αὐτῶν Aug. primus. Harl.

Ibid. ὥστε τὰς] ὥστε καὶ τὰς Aug. ſecundus.

155. 1. πῶς] ὅπως Pariſinus primus, Aug. primus, Harl.

Ibid. poſt διάκειται addit Aug. ſecundus καὶ.

155. 3. ἑταίρους] ἑτέρους Aug. primus. P. Manut.

4. ἀνδρίᾳ] ἀνδρείᾳ Augg. primus et tertius.

5. πρὸς] ὁ πρὸς Aug. primus, Aldina Taylori.

6. μόνον abest a Parisino quinto.

7. αὐτοὺς] αὐτοὺς cum leni Parisinus primus, Aldus, P. Manutius.

8. μὲν abest a Pariss. quinto et septimo.

9. πολέμοις] πολεμίοις Pariss. primus et septimus. Aldina Taylori. Aug. primus. quod ferri potest, si a τὰ πολέμια repetatur, quod idem est atque τὰ πολεμικὰ.

10. οὐκ ἐλάχιστον] Wolf mauult οὔτ' ἐλάχιστον. male. siue οὔτε in mente habuit, siue οὐ τὸ. Nam si hoc debebat saltim οὐ τοὐλάχιστον dare, pro οὐ τὸ ἐλάχιστον. sin illud, obstat praemissum καὶ v. 9. respondens alteri καὶ hoc v. 10. vt locus τῷ οὔτε esse hic nullus possit.

11. τὸν secundum abest ab Augg. primo, secundo et tertio.

12. ἐπειδὰν] ἐὰν Paris. primus, Aug. primus, Aldina Taylori, Harl.

13. μέγιστα] μάλιστα Paris primus, Aug. primus. τὰ μέγιστα dat farrago Wolfiana, aut μάλιστα.

Ibid. κατορθώσωσι] κατορθώσουσι Aug. primus.

14. σκορακίζονται] κορ. Weimaranus e secundo codice.

Ibid. καὶ προπηλακίζονται absunt a Pariss. quinto et septimo.

15. εἷς] τις Paris. septimus.

16. οὕτω] οὕτως Bauar. Aug. secundus. Sed haec talia rariuscule annotabo, quae poteram quam plurima coaceruare, si tanti esset.

18. πάντα] ἅπαντα Pariss. secundus et septimus. Aug. secundus. Bauar.

19. στρατηγῶν] στρατητῶν Aug. tertius, quasi dubitasset, vtrum vulgatam, an στρατιωτῶν daret.

155. 20.

155. 20. ἀποτυχεῖσι] ἀτυχεῖσι Pariſ. primus, Aug. primus, Aldina Taylori.

22. αὐτῷ] abeſt a Pariſ. quinto.

Ibid. παραμένεσιν] παραμενεῖσιν Bauar.

23. αὐτον abeſt a Pariſino quinto. In hac voce ſcribat vltima pagina codicis Auguſtani tertii; quo fit, vt ex eo nihil impoſterum ſim prolaturus.

24. συγκρύψαι] κρύψαι Pariſ. primus, Aldina Taylori.

Ibid. καὶ] ἢ Aug. primus.

Ibid. συσκιάσαι τὰς ἁμαρτίας εἰσὶ τῶν ἀνθρώπων] συσκιάσαι τὰ τοιαῦτα ὀνείδη τῶν ἀνθρώπων εἰσὶν. Aldina Taylori, Harl. Aug. primus. cum quibus Baricus quoque in ordine trium poſtremorum verborum conſentit.

25. τι] τις Pariſ. ſeptimus.

26. πάντα ταῦτα] τὰ τοιαῦτα ὀνείδη appendix Francfurt. τοσαῦτα ὀνείδη Aldina Taylori.

27. ἡμῶν] ὑμῶν P. Manut.

vlt. ἐπαὶν] ἐαὶν Harl.

156. 2. ὑγιαῖνον] ὑγιεινὸν Pariſſ. quintus et ſeptimus. Aug. ſecundus, Bauar. Ald. Felic. Sed ὑγιαῖνων dat Aldina Taylori. ὑγιαινὸν (ſic) Harl. ſi recte notatum eſt.

3. κατορθῶσιν] κατορθῆσιν Aug. primus.

4. ἀφανῆ τὰ κακὰ τοῖς πολλοῖς ἐστιν] ἀφανῆ τοῖς πολλοῖς ἐστι τὰ κακὰ. appendix Francfurtana.

Ibid. ἐπαὶν] ἐπειδὰν Pariſ. quintus.

5. τι omittit appendix Francfurtana.

6. καθ' αὑτὸν] κατ' αὐτὸν Aug. primus.

7. ἅπασιν] πᾶσιν Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus. Aldina Taylori.

11. ἐστὶ abeſt ab Aug. primo. παρὰ πάντ' ἐστὶ τὰ Dionyſius.

13. ἡμετέραν] ὑμ. Pariſſ. quintus et ſeptimus.

156. 15. ἡγεμονίαν] εὐδαιμονίαν Aldina Taylori, Pariſ. primus. Aug. primus. pro μόνον dat Ald. Tayl. μόνε.

18. ἐδενί πω] ἐδενί ποτε Pariſ. quintus. ουδενὶ πώποτε Pariſ. primus, Aug. primus, Ald. Tayl. Harl.

19. ἀνθρώπων abeſt a Pariſ. primo et Aug. primo.

Ibid. τοσάτω] τάτω Pariſ. ſeptimus.

20. τὴν τῶν θεῶν] τὴν παρὰ τῶν θ. Pariſ. primus, Harl. Aug. primus.

23. ἡμῶν] ὑμῶν Pariſ. quintus, Aug. ſecundus.

26. παρειεὶς] παρεὶς Pariſſ. primus et ſeptimus. Aug. primus.

Ibid. παραλείπων] παραλιπὼν Aug. primus. quod idem in Pariſ. quoque primo fuiſſe ſuſpicor, tametſi margo Lutetianae ex eo λιπὼν ſolummodo refert.

157. 6. ἡμῶν] ἡμῖν Pariſſ. primus et quintus. Aug. primus, Harley.

7. λαμβάνοντες] λαμβάνειν νομίζοντες Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus. Aug. primus. Ald. Tayl.

12. ἔκειν ἐδὲν ἐϛι θαυμαϛὸν] pro poſtrema voce in Harl. et Pariſ. primo eſt δεινόν. item in Aug. prime et Ald. Tayl. et Bauarici texto (nam margo vulgatam cum γρ. exhibet.) ſed hoc verborum ordine ἐκεῖν οὐδὲν ἐϛι δεινὸν. In Aug. ſecundo ſic eſt ἐκεῖν ἐδὲν ἐϛι θαυμαϛόν.

15. ὧν] γρ. ὡϛ Pariſ. ſecundus. Ald. quod in Weimarano correctum cernitur ὧν. et ſic Wolf. quoque e coniectura correxit. vtrumque dat Bauaricus.

16. τᾶ πάντα] τᾶ τὰ πάντα Pariſſ. quintus et ſeptimus, appendix Francfurt. f. e margine Lutet.

17. λαβόντας] λαβόντα in ſingulari, Aug. primus. verumtamen ſtatim poſt idem dabat cum vulgata λογισαμένως. Etiam Taylor ex Harl. ſingularem λαβόντα enotarat, de altero nil admonens.

157. 21.

157. 21. κοινῶν] δημοσίων Pariſ. primus. Aug. primus. Aldus et index Aldi, (qui index vulgatam dare voluiſſe videtur.) item P. Manutius, ed. Wolfii. Sed appendix Francfurt. vulgatam dat.

23. δὲ abeſt ab Aug. ſecundo, ſed Harl. pro δὲ exhibet ἢ.

24. ὑπολάβοι] ὑπολάβῃ Aug. primus. Bauaricus, ſed Harl. dat ὑπολάβοι.

Ibid. ἐκ χρηστῶν omittit appendix Francfurtana.

25. τὰ ſecundum abeſt a Pariſſ. primo, quinto, ſeptimo, ab Harl. et ab Aug. primo. primum abeſt ab ed. P. Manutii.

27. ὑμῶν] ἡμῶν Pariſſ. primus et ſeptimus. Aug. primus. omnia ab hoc ὑμῶν ad alterum ὑμῶν p. 158. 1. inſequentia aberant ab eo codice, vnde enotatae ſunt variantes appendicis Francfurt.

pen. ἑτέρως] forte ἑταίρως appendix Francfurt. non videtur friuola haec et inepta annotatiuncula a Sylburgio profecta eſſe.

Ibid. ὑμετέρων] ἡμ. Pariſ. primus. Aug. primus. P. Manut.

158. 1. ὑμῶν] ἡμῶν Pariſ. primus. Aug. primus. P. Manut. vtrumque dat Bauaricus.

Ibid. κινδύνως μεγάλως] inuertit Aug. primus, et Harley.

2. ὑμᾶς] ἡμᾶς Aug. primus, et Harl.

3. μηδ'] μὴ Aug. primus.

4. ἡμῖν] ὑμῖν Pariſſ. quintus et ſeptimus.

Ibid. ἀμύνεσθαι] ἀμύνασθαι Aug. primus.

8. μηδενὸς ὑπακούειν] malim aut μηδενὶ ὑπακούειν, aut μηδενὸς ἀκούειν. WOLFIVS.

9. τοῖς] ἐν τοῖς Pariſ. ſeptimus, Aug. primus, Aldina Taylori.

12. ἡμᾶς] ὑμᾶς Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus.

158. 14. ἄλλες abeſt a Pariſſ. primo, quinto, ſeptimo, ab Harl. et ab Aug. primo.

Ibid. καὶ abeſt ab Aug. primo.

15. ὑπὲρ ἡμῶν] παρ' ὑμῶν Pariſ. primus, Aug. primus. ὑπὲρ ὑμῶν index Aldi. παρ' ἡμῶν Aug. ſecundus, Aldina Tayl. et Bauaricus. item appendix Francf.

16. ἐσι deeſt Harl.

Ibid. πράξεων] πράξεως Aug. primus, Harley. Aldina Taylori.

17. παρὰ] περὶ Bau. crebro errore. Bauar. haec clauſula eſt adſcripta, quam non intelligo. πρὸς τὴν ἐπιςολὴν

ε υ

Φιλίππες Η|Δ|ΔΔΔΔ (190) ΠΙ ΔΙ ωραῖδυο αττικῆ Tum ſequitur ἐπιςολὴ Φιλίππες cum numero ιβ. nam pro peculiari ea habetur opuſculo in quibusdam libris. Epiſtola haec ab Auguſtano primo plane aberat. cuius titulum Aldina Taylori ſic exhibet ἐπιςολὴ Φιλίππες πρὸς ἀθηναίες. et videtur a Pariſino primo quoque abfuiſſe, e quo margo Lutetianae non affert niſi vnam lectionem ad p. 159. pen. ſed vereor, ne ibi in numero codicis edendo a typographis erratum ſit. credibile enim non eſt, ad opuſculum non breuiſſimum, ſi fuiſſet in illo codice, non fuiſſe maiorem copiam variantium lectionum in codice tam bonae notae.

Ad Epiſtolam Philippi.

2. πρέσβεις] γρ. πρεσβείας Pariſ. ſecundus, quintus, ſeptimus. codex Obſopoei. Aldina Taylori.

4. ἐπιςροφὴν] ςροφὴν Pariſ. ſeptimus.

vlt. ὑπαρχόντων] ὄντων Pariſſ. quintus et ſeptim.

Ibid. ἐςὶν ὑπὲρ] ἐςὶ περὶ Aldus, ſed vulgatam dat Aldina Taylori.

159. 3. ὅτι τὴν δίκην] abſunt haec a Pariſſ. quinto et ſeptimo. ὅτι παρὰ τὴν δίκην P. Manutius, et id coniecit Wolf. quoque in farragine. ὅτι τὴν παρὰ δίκην

ην Weimaranus, si recte exscripsi, nam aut sic scripsit ille, vt P. Manutius edidit cum Feliciano, aut ita certe scribere voluit. Wolf in annotationibus coniecit ὅπερ ἦν δίκαιον. et sic exhibet quoque eius editio. sed vulgatam dat appendix Francfurtana. In margine Aldinae Lessingianae leguntur haec γρ. ἐκ ἐπετιμήσατε τὴν δίκην.

159. 4. εἴρξατε] εἴρξατε cum leni Pariss. quintus et septimus. ἤρξατε Bauaricus, sed cum ει superscripto.

6. ὑποδεχομένων] ἀπευχομένων Aldina Taylori.

11. τιρίσασιν] τριρίσασιν Pariss. quintus et septimus. Ad scholium huic loco in margine Lutetianae adscriptum annotauit haec Wolf. in farragine. [In margine inepte adscriptum est οἶμαι τὴν περίσασιν, cum haud dubie sit loci nomen.]

13. ὑπὲρ] περὶ Aldus. sed e codice suo vulgatam retulit Obsopoeus, quae etiam scripta est in margine Ald. Lessing.

15. ἀπελύτρωσε] ἀπηλύτρωσε Bauar.

17. καίτοι] ita etiam dant Pariss. quintus et septimus, codex Obsopoei, P. Manut. ed. Wolf. sed append. Francf. dat καὶ vulgatam. pro καὶ τὸ dat margo Lessing. καίτοι.

18. τε abest a Pariss. quinto et septimo.

19. ἦν] γὲν appendix Francfurt. Bauar. νῦν Weimaranus.

20. εἰς τοῦτ' ἐλήλυθεν] εἰς τοῦτο ἦλθεν Aldina Taylori. εἰς τοῦτ' ὀργῆς ἐλήλυθεν mauult Wolf.

22. ἔσησαν] ϛῆσαι Weimaranus. P. Manutius.

23. εἰ abest ab Aldina. vnde repetiit index Lambini. item a Bauarico.

24. αὐτὰς φαίνεσθαι ποιοῦντας] αὐτοὶ φαίνεσθε ποιοῦντες Pariss. secundus, quintus, septimus, index Aldi. codex Obsopoei, qui cum hanc probat lectionem, tum alteram damnat. αὐτὰς dat Bauaricus in texto,

αὐτὰ in margine cum γρ. [Aut εἰ redundat, aut pro αὐτὲς φαίνεσθαι ποιοῦντας leg. est αὐτοὶ φαίνεσθε ποιοῦντες. si nempe εἰ seruatur. WOLF.] Pro αὐτὲς etiam Aldina Taylori dat αὐτὰ.

159. 26. ἐν] ἐπὶ Pariſſ. quintus et ſeptimus.

Ibid. παγασίτῃ] παγασεῖ τῇ (ſic) Bauar.

pen. συμμαχίδας] συμμάχες Pariſſ. quintus et ſeptimus cum γρ. συμμαχίας Bauar. ſed margo συμμάχους dat. Aldina Taylori dat συμμάχους ἢ συμμαχίας.

Ibid. εἰς μακεδονίαν] ἐν μακεδονίᾳ Pariſ. primus.

160. 5. ὑμᾶς] ἡμᾶς Bau. Weimar. Paul. Manut.

6. poſt τοίνυν addunt πάντων Weimar. P. Manut.

7. δυσμενείας] ἀπεχθείας appendix Francfurt.

8. πείσοντες (in nominat.) Aldina Taylori.

11. νεωτερίζῃ] νεωτερίσῃ Aug. ſecundus.

12. ἅπαντας abeſt a Pariſſ. quinto et ſeptimo.

13. πρὸς primi loco] περὶ Pariſ. ſeptimus.

14. ἐπισυμμαχίας] συμμαχίας ſimplicius Pariſ. quintus. Wolf. τῆς ἐπ' ἐμὲ συμμαχίας mauult in annotationibus, quod idem, vt nonnunquam facit, in farragine repetit.

19. ἢν γράφετε] ἐγγράφετε Pariſſ. quintus et ſeptimus.

20. τῶν περὶ] inuertit Bauaricus.

27. ἰδίᾳ] ἰδίοις Aug. ſecundus, Aldina Taylori.

28. πρεσβευτῶν] πρεσβευτῶν Pariſ. ſeptimus.

161. 3. ὑφ' ὑμῶν] omittit praepoſitionem P. Man.

6. ἡμᾶς] ὑμᾶς Aldus. Sed correctum id eſt in Weimarano.

11. τῷ συγκλεισίῳ abſunt ab ed. P. Manutii. forte ex errore typographico.

15. ὅσην] ὅσης Pariſſ. quintus et ſeptimus. Bauaricus. Aldus, P. Manutius. Sed indices vtriusque dant vulgatam.

161. 16.

161. 16. εἶχεν] ἦρχεν Paris. secundus. Bauaricus. Aldus, et index Aldi. qui index vulgatam videtur dare voluisse. P. Manutius. sed eius index vulgatam dat.

17. μηδ' ἐγκαλεῖν] οὐδ' ἐγκ. app. Francf.

Ibid. ἐμὲ] ἐμοὶ Weimaranus, P. Manutius.

20. γεγονὼς αὐτοῖς] Wolf in farragine mauult γεγονὼς μὲν αὐτοῖς.

21. post ἐθελόντων addunt δ' Pariss. quintus et septimus, item Bauaricus, et appendix Francfurt.

162. 1. πεπαροιθίων Aldina Taylori.

5. φρουρὺς] φῶρας codex Obsopoei, Wolfio vulgatam tuente.

Ibid. ἀπεδίδοσαν] ἀπέδοσαν Pariss. quintus et septimus.

8. ἐπεσκήψασθε] ἐπεσκέψασθε Aldina Taylori, Pariss. quintus et septimus. Pro ἐπισκήψασθε, quod esse in Aldino suo ait Obsopoeus, ipse corrigit ἐπεσκέψασθε, dubium relinquens, suone ex ingenio, an e codice Pannonico. Verum in Aldino meo vulgatam reperi. Wolf tuetur ἐπεσκήψ. vulgatum, sed pro τούτων malit τούτοις. Idem eodem versu 8. post τιμωρίαν suspicatur aliquid deesse, διεβάλλετε e. c. vel διαβεβλήκατε (v. farraginem) vel διεσύρατε, vel νῦν συκοφαντεῖτε.

9. καίτοι] ὅτι Weimaranus. P. Manutius. vnde index Lambini repetiit.

12. κατεκράτει] ἐκράτει simplex Bauaricus, Aldina Taylori.

17. μὲν abest ab Aug. secundo.

21. ὑμᾶς] ἡμᾶς Weimar. P. Manut.

Ibid. ἐμὴ γνωσθῇ] ἐμοῦ κρινοιτο. farrago Wolfiana, quasi ea varians lectio esset. ego vero pro scholio Wolfiano habeo. ἐμοῦ est in Pariss. quinto et septimo. abest ab ed. P. Manutii.

22. χωρίον] φρουρίον P. Manut.

162. 26.

162. 26. παρὰ] ὑπὲρ Pariſ. ſecundus.

Ibid. ὑπερβεβηκότων] παραβεβ. Aldina Taylori, Pariſ. ſecundus cum γρ. vtrumque dat Bauaricus.

163. 2. εἰς τοῦτο δὲ προβεβήκαμεν ἔχθρας] εἰς τοσοῦτον δὲ προβέβηκεν Pariſſ. quintus et ſeptimus. et videtur in iisdem ἡ ἐχθρα fuiſſe. quamquam de hoc quidem margo Lutetianae tacet.

7. τοιαῦτα abeſt a Pariſſ. quinto et ſeptimo.

8. διαγγέλλειν] διαγγέλλοντος Weimaranus, Felicianus, P. Manut. probante Wolfio in annotatt. et ſarragine.

9. πάλιν] πολεμεῖν Weimar. P. Manutius, vnde repetiit index Lambini. probat Wolf. In Bauarico eſt πόλιν, quod a πολεμεῖν propius abeſt.

Ibid. προσάπτετε] προσάπτετα Pariſ. quintus.

13. αἰτιώμεθα] ἠτιώμεθα Weimar. P. Manut.

14. ἀλλήλους] ἀλλήλοις Pariſſ. quintus et ſeptimus. Bauaricus ita quoque habebat a prima manu, ſed ſecunda ex οι fecit ε.

Ibid. σκοπεῖσθε] σκοπεῖτε Aug. ſecundus.

20. ἀμφισβητῆσαι] ἀμφισβητῆμεν Pariſ. quintus.

22. ὑφ' ἡμῶν] ἐφ' ἡμῶν Pariſ. quintus.

23. πάντων] πάντως Pariſ. quintus.

24. διότι τῆ πέμψαντος ἐμῆ Aldina Taylori.

27. προσβευόντων] προσβευτῶν Aug. ſecundus.

vlt. ἡμῶν] ὑμῶν Aug. ſecundus.

164. 4. ἔμποροι] ἔμπειροι Pariſſ. quintus et ſeptimus. quod Wolf quoque coniecit. verum eius annotatio videtur ipſa ſibi repugnare.

6. ἀντιλαμβάνειν] ἀεί τι λαμβάνειν Weimaranus. P. Manutius. ἀντιλαμβάνει Aug. ſecundus.

7. pro τοῖς dant τῶν Weimaranus, Leſſingianus et P. Manutius.

9. περιποιεῖσθε] περιποιεῖσθαι Bauaricus, Aug. ſecundus. Aldus, P. Manutius.

164. 13. πρὸς] παρὰ Aldus. sed vulgatam dant codex Obsopoei et Weimaranus.

17. λέγειν] ἂν λέγειν Weimaranus. P. Manut.

21. μήδων ἀπαρχὴν] μήδων ὧν ἀπαρχὴν Obsopoeus, Aldina Taylori, quae etiam χρυσᾶ dat (sine ν).

22. μὲν abest a Parisino quinto.

165. 1. ἐν τοῖς τόποις absunt a Parisino quinto.

Ibid. ἀντιποιεῖσθε] ἀντεποιεῖσθε Paris. quintus, Bauaricus.

3. γὰρ abest a Parisino secundo et Aug. secundo. πολλάκις μᾶ γράφοντος Aldina Tayl.

4. ἐγνωκότες] ἐγνώκατε Weimaranus, P. Manutius, probante Wolfio.

5. ἔχοντος ἐμοῦ] Wolf mauult ἔχοντος δ' ἐμοῦ. in indice Lambini sic est. γρ. ἔχοντος ἐμοῦ τὴν πόλιν, κατὰ συμμαχίαν.

7. ἑτέρα abest a Parisino secundo et Aug. secundo.

Clausula in Bauarico est haec ἐπιστολὴ Φιλίππου. Δ (hoc est sexies deni versus, 60.)

AD ORATIONES CONSVLTORIAS, VEL SVASORIAS.

Ad orationem de contributione.

Titulus in editione Morellana huic orationi praefixus hic est. Δημοσθένους συμβουλευτικὸς ἤτοι ὁ περὶ συντάξεως λόγος. vnde secundum et tertium vocabulum expunxi. non enim vnam solummodo consultoriam, vel suasoriam scripsit orator, sed plures. neque haec de contributione sola ex hoc genere supersest, sed quinque insequentes orationes, vsque ad illam pro corona, sunt suasoriae, vetustisque in libris Demosthenis οἱ συμβουλευτικοὶ appellantur. cuius de nominis conuenientia nunc non disputabo. σύνταξις vniuersae census omnis est, seu imperatus, seu conflictus, siue numa-

numarius, ſiue etiam modus operae in corpore praeſtandae in functione munerum pro ſalute patriae obeundorum.' Hic loci vſurpatur pro pecuniaria contributione, ſeu cenſu collaticio, ciui cuique pro modo fortunarum indicto, quae pecunia militi conſcripto, aut conſcribendo, in manus daretur, vnde ſibi veſtem, arma, commeatum compararet.

166. 1. *παρόντος*] non improbo. ſuſpicor tamen de *περιόντος*. de pecunia redundante, quae cum rediſſet reip. poſt detracta neceſſaria impendia ſupermanet, *überſchieſt.* der Caſſenbeſtand; was nach Abzuge aller Abgaben noch in der Caſſe übrig und vorräthig bleibt.

15. poſt vocabula *τὸ δ' ἔθος μέγα*, videntur deeſſe haec *διὰ τὸ βλάβος*. at conſuetudo eſt res grauis, magni momenti, ſerio penſitanda, propter noxiam cum iſta conſuetudine coniunctam.

vlt. *ἡ ἑορτὴ*] articulum addidi. non enim ludi, ſeu dies feſti, quicunque, ſed peculiariter Liberalia, *τὰ Διονύσια*, deſignantur.

167. 2. *τὰς λόγους*] id eſt *τὰς παραινέσεις*. ne adhortationes quidem, faciendi ea, quae praeterea fieri par eſt, meris verbis conceptas, neque vltra verba procedentes, nullamque vim, nullam neceſſitatem admouentes, auribus accipere ſuſtinetis.

4. *νομίσητε*] id eſt *ὕστερον νομ.* poſtmodum vobis videamini.

14. *προσαναλίσκετε*] praetuli *παραναλ.* inſumitis in res friuolas, in nugas. *vertändelt. verſplittert.*

15. poſt *ὑμᾶς*, aut *φημὶ*, aut *χρῆναι*, videtur deeſſe *τούτων*.

16. *στρατιωτικὸν*] ſcil. *ἀργύριον*. velut in mercedem operae militaris, quam corpore quisque ſuo in caſtris praeſtat.

167. 17. ἐξεταστικὸν] proponit hoc nomen; vt, si placeat, non male conueniens pecuniae illi, quam auctor est dari ciuibus stipendia emeritis, quibus per aetatem venia est munium castrensium, ὑπὲρ τῦ ἐξετάζειν, pro opera ab ipsis nauanda, vt videant et quaerant, num iuniores, quorum sors est in castra exeundi, aut in vrbe vigilias et stationes obeundi, fungantur muniis competentibus; num vices exeuntium in castra et illinc in vrbem redeuntium rite alternent. num, quorum nomina in codicillis scripta sunt, vt actu militantium, omnes reapse militent, an sint, qui gratia, precibus, pecunia subterfugerint molestias laborum castrensium, domi latitantes; num militantes idonei sint arma ferre, num armis, iisque idoneis instructi, aliisque rebus ad agendum sub pellibus necessariis. Haec enim agebant, haec curabant, de his ad S. P. Q. referebant sic dicti ἐξεταστὰι, seu exploratores, reuisores.

20. ἀπὸ τύτων] scil. τῶν χρημάτων. ab hac pecunia collaticia, ab hac contributione, quam vt vobis ipsi imponatis, auctor ego vobis sum.

23. κρίνητε] praetuli κρίνετε. in indicatiuo. videtur olim in libris fuisse ad hunc modum ἅπερ νυνὶ συμβαίνῃ. τί δὲ συμβαίνει; ecquid autem euenit? Nempe (respondet ipse sibi) τὰς στρατηγὰς κρίνετε. imperatores vestros, e castris reuocatos, succesforibus ante tempus missis, aut expeditione finita, domum reuersos, ad iudicium vocatis.

24. locum hunc citat Thomas M. v. ὁ δεῖνα. p. 644.

168. 6. citat h. l. Harpocration. sed is aut errore oculi memoriaeue deceptus παρουσίαν cum περιουσίαν commiscuit, aut alias locum secius interpretatus est. de quo iam Valesius suspicatus est.

7. πολέμῳ et συμφέρει] correxi πολέμῳ et συμφέρειν, qui infinitiuus aptus est ex ἄνευ τῦ.

168. 11.

168. 11. ἔτος addidi. ἄλλος ἂν ἦν λόγος ἔτος significat hoc. aduersariorum oratio, hortantium vos, desidiae indulgere, nil agere, otiari, esset tum alia futura, quam nunc est. Foret tum haud contemnenda, rebus aliter sese habentibus. iam vero, rebus sic se habentibus, vt reapse habent, oratio istaec leuis et explodenda est.

13. ἐποπτεύσαν] praetuli ἐποπτεύσεσαν (in futuro) inspecturam, h. e. gubernaturam. licet quoque ἐφοδεύσεσαν probare. partes veluti circitorum acturas copias. obituras vigilias omnes.

15. ἐρημίας] in solitudine, vtpote a vobis, qui socii eorum vultis haberi, deserti. Doruille ad Chariton. p. 348. lectionem ἠρεμίας praefert, quae etiam in libris reperitur. Vti cuique suo sensu licet. Vulgatam equidem cur asperner, causam nullam video.

19. τῆς προαιρέσεως] subaudi αὐτῶν. illam ipsam ob metam, ad quam principatus paucorum contendunt.

22. post τὴν αὐτὴν videtur πάντων deesse. id est πάντας δεῖν κατὰ σύνταξιν λαμβάνειν τε τὰ προσήκοντα, καὶ αὖ πάλιν ποιεῖν τὰ προσήκοντα. omnes oportere, pro rata quemque, conuenientia pensa et mercedum aufferre, et operarum conferre. ex condicto, seu formula, normaue imperata, et publico consensu probata.

24. καὶ πρότερον] philippica prima puta.

25. pone καὶ tertium, in exitu versus, videtur colon deesse ad hanc ferme sententiam καὶ πάντα τὰ δέοντα ἐν καιρῷ καὶ μετὰ ῥᾳῳθύμης, (vel ταχέως καὶ ῥᾳδίως) γενήσεται tum non solum agenda omnia tempori, et per otium, celeriter atque faciliter, agentur, sed etiam communis ad singulos quosque accedet opulentia. sic membra secum bene respondebunt. nam in ἔξω ἑστὲ desinit protasis. docui, taxari, censeri (vulgo quotisari) si vos patiamini — tum non solum agenda omnia.

omnia. nam ὡς verſu 24. aequipollet τῷ ὅτι, *quod.* et ἂν aequipollet h. l. τῷ ἐὰν. *ſi.*

168. vlt. τούτων ἁπάντων] ſcil. ſtudium principatus et imperii, τῷ πρωτεύειν καὶ ὁρίζειν τοῖς ἄλλοις τὰ δίκαια (v. verſu 12.) et quae ex iis apta ſunt emolumenta atque decora.

169. 2. τὼς μὲν] ſcil. τὼς δύο ὀβολώς. binos illos obolos, in quos tota ciuitas furioſa cum contentione fertur, neque nunc ſunt plus, neque in aeternum fient vnquam plus, quam bini oboli. hoc eſt vile, contemnendum, pudendum lucellum, de quo non niſi mendiciſſimi quique inter ſe contendant.

3. quae autem adhuc alia agenda et praeſtanda et prouidenda tum aiebam, cum negarem me intercedere, quominus ſportulam binorum obolorum ferretis; ex iis emolumenta referetis, magni regis opibus aequiparanda. Quaenam illa ſunt, quae orator agi et praeſtari flagitaret? Ipſe in continenti exponit, πόλιν τοσήτως etc. In vulgatis ſic circumfertur h. l. τὰ δ' ἄλλα, ἃ μετὰ τούτων, ὧν εἶπον. ego vero, videns, poſtremum articulum, ὧν, orationem perturbare, meo vſus arbitrio, expunxi, vel, vt, ſi non verius, minore certe cum inuidia dicam, auctore Wolfio, qui non pauca recte vidit in Demoſthene.

7. τί ἔν, φαίη τις ἄν, ταῦτα νῦν λέγω; ὅτι φημὶ δεῖν ὑμᾶς] ſic ſecundum anteceſſores meos omnes reddidi. Sed Phryx fui, vt ſaepe ſum, cuius me maiorem in modum piget pudetque. Vix abſoluta prelo plagula erat, cum in mentem veniret, ſic diſtinguendum et corrigendum eſſe τί οὖν, φαίη τις ἄν, ταῦτα νῦν; hic deſinit hypophora, ſeu ficta nescio cuius reprehenſio, habitu interrogationis conueſtita. Subauditur λέγεις. Ecquid autem tu nunc haec crepas? (dicat, vel ſic occurrat mihi aliquis) reſpondet orator. haec ille dicit pro ſenſu ſuo, et per me dicat licet.)

licet.) ἐγὼ δὲ τί; ego vero quid? ſcil. λέγω. aio, ſuadeo, inculco. haec eſt ſententia per ſe. pergit φημὶ δεῖν ὑμᾶς — aio nempe vos oporterè. Sic fit oratio ſtrenua, acris, contentioſa, ἐναγώνιος. Nempe non ſatis tempori incideram in locum, qui huius meae correctionis fundus eſt, neque ſatis ad eum attenderam, qui paginae proximae 170. verſu 13. legitur.

169. 13. ὡς ἕτως ἔχει] idem eſt ac ſi dixiſſet ἕτω γὰρ ἔχει. nam ſic ſe res habet.

14. ad καιρὸν adde νῦν tacita cogitatione e verſu 13. iterandum. nam ſi nunc obſecundetis, arbitrati, rerum harum, quarum auctor ſum, agendarum tempus oportunum cum maxime eſſe.

18. πῃ [enclitice] λέγων] vsquam locorum temporumue prae ſe ferens. h. e. neſcio, quo loco, aut quo tempore.

23. ἐπαινέσας] praetuli ἐπῄνεσε. nam alias ἐμπλήσας quoque dicendum fuiſſet, atque διασύρας.

170. 5. περὶν ἂν ἅπαντα] mediam vocem addidi.

6. citat h. l. Harpocr. v. ὀπισθόδομος.

9. καὶ σκοπεῖτε] particulam copulantem addidi.

15. ὥσπερ ἐκεῖνοι] ſcil. ἔλεγον. vt illi dicebant, qui hunc hominem flagellis caedendum, torquendum, necandum clamabant. niſi ſi ἐκεῖνοι referas ad eos, qui Opiſthodomum expilarant. quemadmodum illi priores digni erant, qui extremo ſupplicio tollerentur. ſubaudi ὥσπερ ἐκεῖνοι θανάτε ἄξιοι ἐποίεν.

20. ἦτε] ſcil. ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. vna ſitis in concione. quamquam in dubio relinquam, ſitne potius ἦκητε aut συνίητε leg. ſcil. εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

21. ψηφίζησθε] praetuli ψηφίσησθε.

24. ὃ νυνὶ συμβαίνει] videtur ſic leg. ὃ νυνὶ θρυλλεῖται, συμβαίνει. id eſt τότε συμβαίνει τοῦτο, ὃ νῦν θρυλλεῖται. tum contingit id, quod vulgi ſermonibus in triuiis conteritur, ſcil. ὁ δῆμος καταλύεται, libertas plebis

plebis, et forma gubernationis popularis, maiestas populi, conuellitur.

171. 1. ἐσὶ κοιναὶ] videtur φυλακτήρια, vel tale quid interponendum esse. noui, haec iudicia iurium ciuilium vestrorum esse munimenta, propugnacula publica nulli non ciuium vestrorum communia.

2. καὶ τὸ διὰ τέτων] expunxi τὸ.

3. τὰς ἐν τοῖς ὅπλοις ποιήσει νικᾶν] praetuli τοῖς ἐν τοῖς ὅπλοις [subaudi ςρεφομένοις] ποιήσει [id est προσποιήσει, παρασκευάσει] τὸ νικᾶν. versantibus in armis non conscisset suffragium [seu suffragandi potestas, seu quicquid per plebiscita decretum et iussum fuerit] victoriam. hoc videbatur melius cum insequentibus ὑμῖν παρασκευάσασι conuenire. nam alias vulgata h. l. vitio caret.

5. τὸ καὶ ψηφίζεσθαι] articulum de meo addidi, et infinitiuum praesentis praetuli infinitiuo aoristi ψηφίσασθαι, qui est in vulgatis.

6. ὅ τι βέλεσθε] praetuli εἴ τι βέλ.

Ibid. ὑμᾶς] praetuli ὑμῖν.

7. παρασκευάζεσι] praetuli παρασκευάσασι. in futuro. quamquam nunc quidem praesens loco non mo moturus.

10. num leg. est καὶ αὐτὸς [subaudi ἐγὼ] etiam ego ipsemet τᾶτο ὀρθῶς ἔχειν αὐτῷ συνδοκῶ recte eum in hoc opinari, assentior.

12. παντὸς ἑνὸς τᾶ λέγοντος] legi possit πάντως ἑνὸς τᾶ λ. vtique, quouis pacto, omnino debet exsuperare videri fortunam et dignitatem oratoris, quippe qui solummodo vnus sit homo priuatus. Sed causae nil est, cur a παντὸς discedatur, cuius haec possit esse sententia. τῶν λεγόντων ἑκάςᾳ, ὅτε ἑνὸς ὄντος. dicentium vniuscuiusque sortem. Haud dissimulabo tamen, mihi non displicere hanc sententiam. παντὸς ἑνὸς excelere debere vniuscuiusque hominis singularis, quis-

quis is est, καὶ μάλιστα τῶ λέγοντος et inprimis oratoris sortem.

171. 15. τιμωμένων ταύτας λέγει τὰς προφάσεις, ἐγὼ διέξειμι] distinxi et correxi ad mentem Wolfii τιμωμένων ταῦτα λέγει, [scil. ὑμῖν, ἃ ἐγὼ νῦν ὑμῖν εἴρηκα περὶ τῦ ἀληθινῦ τρόπυ τῦ καταλύεσθαι τὴν δημοκρατίαν] quod autem haec nemo vos docet, quae ego vos modo docui, τὰς προφάσεις [subaudi τούτυ] ἐγὼ διέξειμι causas eius rei nunc coram vobis exsequar.

16. ἀρχαιρεσίαν] praetuli pluralem numerum ἀρχαιρεσίας.

17. καὶ ταύτην τὴν τάξιν] scil. de qua modo dicebam, τῶν ὑφ' ὑμῶν τιμωμένων. hunc ordinem hominum penes vos honoratorum.

18. ἐπὶ τὸ χειροτονεῖσθαι] praetuli de meo sensu, ἐπὶ τῷ χ. in datiuo. χάρις ἡ ἐπὶ τῷ χειρ. est ea gratia actiua, ea contentio alii gratificandi, studium placendi alii, penes quem sit potestas tibi honorem, quem ambis, suffragio suo addicendi. Seruire huic generi gratiae, est, nihil non venari et obseruare, nihil non agere, quo tu speres futurum, vt proberis iis, penes quos sit in comitiis te magistratum creare; vt nihil audeas neque dicere, neque agere, quo metus opifices tuae fortunae atque amplitudinis offendere.

23. ἀπολαύων] dedi de meo ἀπολαύσειν, vt respondeat insequenti κληρονομήσειν et ἕξειν, quae tria apta sunt ex ἡγεῖται. sperat futurum, vt gloria vrbis praefulgens nominisque vestri terrore formidabilis in hostium solo strages edat, sed per ipsorum absentiam, nemine obstante.

Ibid. τὰς ἐλπίδας] interposui δὲ.

25. ὅπερ ἐστὶ] idem est ac si dixisset ὅπερ καὶ ἐς ἀληθῶς ὑπάρχει vel συμβαίνει.

27. αὐτῶν] correxi de meo sensu αὐτὸν. quod cohaeret cum ἕξειν. sese habiturum.

171. 27.

171. 27. ἔτω καὶ τοῖς ἐκ τούτων] in locum tertii vocabuli τοῖς ſuffeci τῶν. ſubaudi γιγνομένων ὠφελειῶν. ſperat ſe participaturum cum aliis aequalem portionem, vt laborum, ita emolumentorum quoque iis e laboribus exſiſtentium.

pen. οἱ δὲ πολιτευόμενοι] opponuntur hi ſupra verſu 16. dictis honorum et imperiorum candidatis. Alias Demoſthenes illos στρατηγὸς, hos ῥήτορας appellat. ῥήτωρ ἡγεμών, καὶ στρατηγὸς ὑπὸ τούτῳ, καὶ οἱ βουλόμενοι τριακόσιοι. illi ſunt magiſtratus, honoribus fungentes, hi ſyndici et Icti, et conſiliarii ſenatus atque plebis in curia atque in concionibus.

vlt. ὑμῖν] correxi de meo iudicio ἡμῖν. h. e. mihi meique ſimilibus, exiguo gregi oratorum veſtri ſtudioſorum, ſuique diſſimilibus.

172. 14. repetitur h. l. iisdem paene verbis infra p. 686. 5.

16. τὸν ἡγούμενον ἐν Μαραθῶνι] non improbo. recte dictum fateor, neque ſine exemplo. quod non longe hinc occurrit, hac ipſa pagina, verſu 23. mori loquendi tamen conuenientius praepoſitio omittitur in hac formula. quare eam ſuſtuli.

17. ἐκ ἴσα] non obtrectandi, neque detrahendi ſtudio ſic dicit, ſed exaggerandi. ſubaudi ἀλλὰ πολλῷ μείζω. non dicam paria factis noſtrorum imperatorum, ſed dicam potius multis etiam modis maiora.

18. ἐ μὰ Δί', ἐχαλκῆς] priorem infitiantem addidi.

19. ἔτως addidi. quod idem p. 173. 1. quoque feci.

25. νῦν δὲ οἱ πολλοὶ] articulum detraxi, vereor, ne multorum iudicio minus recte.

26. citat h. l. Harpocrat. v. μόρα.

173. 1. τούτων] ſcil. τῶν ἀνδρῶν.

5. διακοσίοις] in exemplo poſteriori eſt τριακοσίοις.

173. 8. Περδίκκᾳ] atqui alias Alexandrum appellat.

10. Πλαταιέων] correxi Ἡλαταιῶν. neque enim eſt a nomin. Πλαταιεύς, ſed a Πλαταιαί, a nomine oppidi, non oppidani.

15. quod ius ciuitatis atticae nullum emereri poſſet quantumuis magnum in remp. collatum beneficium.

16. ἀνδρώπους οἰκοτρίβων οἰκότριβας, τιμὴν] diſtinxi et ordinaui verba ſic. ἀνδρώπους οἰκότριβας, homines vernas ciuitate donatis attica, οἰκοτρίβων τιμὴν, ὥσπερ ἄλλε τε τῶν ὠνίων, λαμβάνοντες. vendentes eam ipſi ac pretio prorſus eodem, quo ſoletis in foro venales vernas emere, vel vendere. ita vendentes ius ciuitatis veſtrae, quaſi eſſet hoc ius ſimile vlli alii cuipiam rei in foro veſtro venali.

17. ἄλλε τινὸς] praetuli ἄλλε τε (enclitice).

174. 4. συνήγαγον] alibi maluit ἀνήγαγον vſurpare. neutrum male, quamquam prius vulgatius, poſterius videri poſſit quodammodo exquiſitius et conuenientius. quia ἄνω in arcem comportabantur.

13. ἀπόρους] non hoc magis intelligo, quam ἀπορόλους, quod eſt in ed. Feliciani. cur Athenienſes egenas ciuitates graecas opibus ſuis ſubleuarint, non video. niſi ſi forte rem ſic concipias. caritates annonariae cum ſaepius inciderent, Athenienſes ciuitatibus pauperioribus de frumento proſpexerunt, aut gratuito donato, aut viliſſimi vendito.

18. ἀλλὰ τί; βέλεσθε ἐξετάσωμεν] praetuli ἀλλ' ἔτι βέλεσθε, [ſcil. ἐξετάζειν] ἐξετάσωμεν. ſed age, examinemus, quamcunque partem vultis.

19. Ariſtides de D. C. καὶ πάλιν ἐν γένει [praefatus de generalibus.] οἰκοδομήματα μέν γε καὶ κόσμα τῆς πόλεως — ὑπερβολὴν λελεῖφθαι· εἶτα κατ' εἴδος· προπύλαια ταῦτα, ὁ παρθενών etc.

174. 20.

174. 20. καὶ ordine ſecundum addidi. πόλεως h. l. ſignificat aedificia profana, ſiue publica, ſiue priuata, cum fanis deorum et naualibus, quae ſunt extra vrbem, opponantur.

22. ἐπιγιγνομένων] praetuli ἐπιγενομένων.

23. citat h. l. Harpocr. v. προπύλαια ταῦτα. et Scholiaſtes Hermog. p. 400. κατὰ δὲ ἄλλους καὶ τὰ δεικτικὰ σχήματα ἐναργῆ. οἷον· προπύλαια ταῦτα.

175. 10. citat h. l. Thomas M. v. ὑπερήφανος.

19. αὐτοὶ] ipſi, vltro, ſponte ſua, pro arbitratu ſuo. in aliis eſt ἔτοι. quod tantum abeſt, vt aſperner, vt auctor potius ſim vtrumque copulandi. vt ſit ἔτοι αὐτοὶ. Ad μεταδιδῶσι ſubauditur ὑμῖν.

25. citat h. l. Harpocrat. v. ἐργὰς.

pen. τὰς βουλομένους] ſcil. βοηθεῖν, vel μετέχειν τῆς βοηθείας. Decreuerant Athenienſes plebiſcito, Phliaſiis vrbe patria expulſis ſuccurrere, eosque domum reducere, non permittere ſicariis, qui caedibus Phliuntem, patriam ſuam, deſolaſſent, (nam Phliaſii ipſi videntur hi fuiſſe, per caedes ciuium ad tyrannidem graſſantes) vt impune tantam immanitatem diutius exercerent, denique ad expeditionis huius ſocietatem Peloponneſiorum inuitare, quotquot eam participare vellent.

176. 1. τὰ ἔργα δ' ἀπὸ τούτων] praetuli τὰ ἔργα δὲ τὰ ἀπὸ τούτων. Licet, ſi iuuabit ad τούτων ſignum interrogandi addere, vt ipſe ſeſe interroget orator, ſibique reſpondeat. At effectus horum? ab his profecta? ſcil. πῦ ἐστι. vbi ſunt? reſpondet οὐδαμοῦ nusquam locorum.

7. ἢ de meo addidi.

10. citat h. l. Harpocr. v. Κύθνος. Marcellinus ad Hermogenem p. 316. ἰσέον δὲ καὶκεῖνο περὶ τῦ ἐνδόξυ, ὅτι τῆς ποιότητος μάλιστα τῆς τῶν ἀκουόντων ἤρτηται. διὸ καὶ ποτὲ μὲν πλείσην, ποτὲ δ' ἐλαχίσην παρέξεται

τῷ λέγοντι χορηγίαν. οὐ γὰρ ὁμοίως ὁ παρ' ἀθηναίοις τε καὶ λακεδαιμονίοις λέγων, καὶ παρὰ μεγαρεῦσι καὶ σιφνίοις. ἀλλὰ παρ' ἀθηναίοις μὲν καὶ λακεδαιμονίοις, ἅτε τῆς ποιότητος τῶν προσώπων ςοχαζόμενος, πλείςην τὴν χορηγίαν ἕξει, παρὰ δὲ τοῖς ἄλλοις ὀλίγην. τὸ γὰρ σιφνίων ἦθος καὶ μεγαρέων παρειλήφαμεν ἐκ τῆς ἱςορίας, οὐκλείας οὐδένα λόγον ποιούμενον.

176. 12. τὸ τὴν δύναμιν] Wolf de suo dedit μείζω τὴν δ. ad sententiam vtique recte. sed auctoritati, non malae illi quidem, neque recusandae, at minus tamen graui, deerat pondus. num ab oratore sic profectum est. πρὸς τὸ τῆς πόλεως ὄνομα καὶ τὴν δύναμιν π. copias comparare, pares, consentaneas famae ciuitatis.

21. οἷς de meo addidi. quibus non licet, ipsis, h. e. vltro, sponte sua, volentibus de rep. decedere.

Varietas lectionis ad orationem de contributione.

Incipiunt hinc Demosthenis συμβουλευτικοὶ. Primae orationi, hoc de genere, quae est περὶ συντάξεως, praefixus est hic titulus in Augustano Δημοσθένους συμβουλευτικοὶ. in plurali numero. pertinet enim hic titulus, non ad solam istam orationem, sed ad totam hanc suasoriarum classem, quae cum hac oratione reliquas etiam quatuor insequentes, a p. 165. ad p. 220. complectitur. vnde in titulo quoque συμβουλευτικοὶ dedi, pro συμβουλευτικὸς, et ἤτοι deleui. In Bauarico titulus sic erat conceptus. συμβουλευτικοὶ. [item in numero plurali] περὶ συντάξεως. Aldina Tayleri titulum sic dat Λιβανίου ὑπόθεσις τοῦ περὶ τῆς συντάξεως συμβουλευτικοῦ λόγου.

165. 2. argumenti. γὰρ] δὲ Bauar.

166. 1. παρελθὼν ὁ δημοσθένης πείθει] πείθει παρελθὼν ὁ δημοσθένης appendix Francfurtana.

166. 1.

166. 1. poſt συνταχθῆναι addunt Pariſinus quintus et Aldina Taylori τε.

3. ἑλλήνων] ἑλληνικῶν Aldina Taylori, Pariſſ. ſecundus et quintus.

vlt. poſt τῶν addit margo Lutetianae παρὰ, tacito auctore. quod ſi admittatur, Wolf cenſet leg. τῶν παρὰ τοῖς πάλαι δεινοῖς. Aldina Taylori ſic dat ταπεινότερα τὰ παρὰ τῶν παλαιῶν.

2. Orationis ipſius. ἐκκλησίαν ποιεῖτε] ἐκκλησίαν αὐτοὶ ποιεῖτε Aug. primus, ſed ſic, vt αὐτοὶ in margine eſſet ſcriptum, verumtamen ab eadem antiqua manu, vt inſerendum. Non videtur quicquam hic addendum. Si quid tamen ſit, potius videatur ταύτην conuenire.

4. τοῖς νέμουσι καὶ διδοῦσι τὰ κοινὰ] τοῖς νέμουσι τὰ κοινὰ καὶ διδοῦσιν Aug. primus. [Si eſſet τοῖς νεμομένοις, intelligerem hoc de populo, τοῖς διδοῦσι vero de tribunis plebis. WOLFIVS.]

11. εἰσηγησάμην] ἠγησάμην Aug. ſecundus.

12. ἔτ' ἀντείποιμι] ἔτ' ἂν ἀντείποιμι appendix Francfurtana.

17. κατασκευάσεσθε] κατασκευάζεσθε Pariſ. primus. Aldus. κατασκευάσασθε Aug. primus, idemque videtur etiam Aug. ſecundus voluiſſe, qui κατασκευάσασθε dedit. In codice Obſopoei fuit vulgata.

Ibid. ἃ βλάψετε] ἀδὲν βλάψεσθε Pariſ. primus, Aldina Taylori. βλάπτεσθε Aug. primus. S. Fabricius, ſeu H. Wolf melius iudicat βλάψαιτε et ὠφελήσαιτε.

vlt. καὶ ἑορτὴ] καὶ ἡ ἑορτὴ Felicianea.

167. 4. θορυβήσητε] θορυβήτε Aldus, vnde etiam θορυβήσαιτε et θορυβήσαιτε poterat effici. θορυβήσετε dat Aug. ſecundus.

6. τῷ] τῇ Pariſ. quintus.

Ibid. καὶ abeſt a Pariſino primo et Aug. primo.

167. 8. ἀποδῶναι] παραδῶναι Aug. secundus.

13. προσιόντα] προσόντα appendix Francfurtana, Aldina Taylori.

14. προσαναλίσκετε] παραναλίσκετε Aug. prim.

15. λαμβάνειν ὑμᾶς φημὶ χρῆναι τὸ ἴσον ἕκαστον] Consentit h. l. Aldina mea cum vulgata. Obsopoeus tamen haec annotauit. [Aldus sic legit. λαμβάνειν ὑμᾶς φημὶ τὸ ἴσον. Comperi deesse verbum ad hunc modum λαμβάνειν ὑμᾶς φημὶ χρῆναι τὸ ἴσον ἕκαστον. plane ad sensum verbum necessarium.] Haec ille, dubium relinquens, ista, quae addit, vnde habuerit, de suone, an e Pannonico libro, an aliunde. Male me profecto saepissime habet ille maiorum mos pessimus, quem satis mirari non possum, vnde exstiterit, tam conturbate, tam obscure, tam infinite et loquendi et agendi. vnde non possunt non dubitationes erroresque et plurimi et grauissimi enasci.

20. καὶ abest ab Aug. primo.

Ibid. ἵν' εὐπορῆτε] ἵν' ἅμα τε εὐπορῆτε Paris. secundus cum γρ. item margo Bauarici cum γρ. nam vulgata in eius texto est.

22. μὴ etiam in texto Bauar. est, sed margo dat γρ. δὴ τοιαῦτα οἷά περ.

23. ταῦτα, ἅπερ] οἷάπερ Parisinus primus et quintus. τοιαῦτα, οἷάπερ Paris. secundus, Aug. primus. Bauaricus. In Aldina Taylori ad solum ταῦτα video adscriptum τοιαῦτα, nil praeterea.

Ibid. νυνὶ] νῦν Paris. primus. Aug. primus.

Ibid. συμβαίνει] συμβαίνῃ Augg. primus et secundus. et id mauult Wolf quoque, et annotatum est item in appendice Francfurt. cum *forte*.

Ibid. κρίνητε] κρίνετε Aug. primus. Bauar. verba τὲς στρατηγὲς omitti nescio quo in libro, quibusue in libris, testatur index Lambini.

24. ὑμῖν] ἡμῖν P. Manutius.

167. 27.

167. 27. τὰ αὐτὰ] ταῦτα Pariſ. primus.

Ibid. ἡμῖν] ὑμῖν Pariſſ. primus, ſecundus, quintus. Augg. primus et ſecundus, Bauaricus, Aldus, P. Manutius.

vlt. συμμάχους καὶ φίλους] prima duo vocabula abſunt ab Aug. primo et Pariſino primo. poſtremo praefixum habet articulum τοὺς Pariſinus quintus.

168. 6. ἄνευ γὰρ] καὶ ἄνευ Pariſ. primus. Aug. primus. Aldus. vtramque lectionem copulatam dat P. Manutius ſic καὶ ἄνευ γὰρ τοῦ. In appendice Francfurt. ſic eſt [ἄνευ γὰρ τοῦ, vel ἄνευ τοῦ καὶ πρὸς.]

7. πολέμου] πολέμους editio Wolfii, index Lambini. docta neſcio quae manus in Aldino, quo vtor, etiam ς fini vocabuli appinxit. [Lege πολέμους in accuſatiuo, et συμφέρειν in infinitiuo, vel, καὶ ἄνευ τοῦ, ὅτι — συμφέρει. WOLFIVS.]

Ibid. συμφέρει] συμφέρειν WOLFIVS.

9. ἔχειν ὑμῖν] inuertit Aug. primus.

10. ἔχει] ἔχῃ Aug. primus.

11. poſt λόγος addunt ἔτος Pariſ. primus, Aug. primus. Aldus, P. Manut. ed. Wolfii. Sed vulgatam dat appendix Francfurtana.

Ibid. νῦν] νυνὶ Pariſ. quintus.

Ibid. μὲν ἀξιοῦτε] conſentit vulgatae textum Bauarici, ſed margo dat γρ. μὲν ὑμεῖς ἀξιοῦτε.

13. ἐποπτεύσασαν] ἐφεδρεύσασαν Pariſſ. primus et ſecundus. ἐφοδεύσασαν Aldina Taylori et Aug. primus a prima manu, ſed eraſa priore lectione, quae neſcio an ἐφεδρεύσασαν fuerit. Erat quidem ἐφ ſine raſura clare cernere. Fabricio haud placet iſta lectio ἐφοδεύσασαν. In Weimarano eſt ἐποπτεύσασαν (in futuro) item in texto Bauarici. Sed huius margo dat γρ. ἐφεδρεύσασαν. In appendice Francfurt. annotatae ſunt hae duae lectiones ἐποπτεύσασαν et ἐφοδεύσασαν.

Ibid. φυλάξασαν]. φυλάξασαν Pariſ. primus.

168. 14.

168. 14. παρασκευάζεσθε] κατασκευάζεσθε Pariſſ. primus, ſecundus, quintus, Aug. primus, appendix Francfurt. codex Obſopoei, Bauaricus, ſed hic cum vulgata ſuperſcripta, in Aldina Taylori ſic eſt ἔτε κατασκευάσασθε (ſic) ἔτε κατασκευάζεσθε.

15. ἐρημίας] γρ. ἠρεμίας Pariſſ. ſecundus et quintus. Aug. ſecundus. Aldus, et index Aldi, qui vulgatam dare voluiſſe videtur. item index P. Manutii. vulgatam dat Bauarici textum, alteram margo eiusdem cum γρ. Wolf mauult vulgatam, contra Doruillius ἠρεμίας.

17. ἐχθρός γ' ὢν ἡμῖν] ſic etiam textum Bauarici, ſed margo dat γρ. ἐχθρός γ' ἡμῶν.

21. ὑμᾶς] ἡμᾶς Pariſ. ſecundus, Aug. ſecundus. Bauaricus.

24. καὶ abeſt ab Aug. ſecundo.

26. ἂν omittit appendix Francfurtana.

Ibid. ἅπασι abeſt a Pariſino quinto.

Ibid. γένοιτο κοινὴ] κοινῇ (in datiuo) γένοιτο Aug. primus.

27. ἀθυμίαν ἁπάντων παρέσχηκεν] ἀθυμίαν παρέσχεν ἁπάντων Aug. primus. videtur Aldus quoque varietatis aliquid h. l. e libris ſuis enotare voluiſſe. notauit quidem locum aſteriſco. Sed index eius tacet. quod centenis ei in locis vſu venit. id quod hic ſemel monuiſſe ſufficiat. quisquis illum confecit indicem, neſcio vbi mentem habuerit. tam mirifica et incredibilis illi toti indici et vniuerſe vetuſtioribus Demoſthenis editionibus dominatur ſocordia, perturbatio, ἀκρισία, ἀβλεψία, καὶ παραφρόσυνη.

pen. πολλῶν καὶ καλῶν καὶ μεγάλων] πολλῶν καὶ μεγάλων καὶ καλῶν Aug. primus. pro καλῶν in Pariſ. quinto eſt κακῶν crebro errore.

169. 1. ἀδενὸς ἀδεὶς] inuertit Aug. ſecundus. A Pariſino ſecundo abeſt ἀδεὶς.

169. 3.

169. 3. ἄλλα ἃ μετὰ τούτων ὧν εἶπον] In his abeſt ἃ a Pariſino primo et Aug. primo. Eius loco aut τὰ ſuffici vult Wolf, aut ὧν plane tolli. Ab eius editione ὧν exſulat. Loco ὧν dat margo Leſſingiani νῦν.

4. τῶν abeſt a Pariſſ. ſecundo et quinto. ab appendice Francfurt. Aug. ſecundo. Bauarico, ſed in hoc eraſa, quaecunque fuit, vetuſta lectione, et vacuo relicto ſpatio.

Ibid. ἄξιά ἐστι] ἐς' ἄξια Aug. primus. γρ. ἀνταξια index Lambini.

5. ἱππέας] ἵππους appendix Francfurt. Pariſſ. ſecundus et quintus. Aug. ſecundus. Bauaricus.

7. τὶ ἔν, φαίη τις ἄν, ταῦτα νῦν λέγω] τὶ οὖν ταῦτα νῦν, φαίη τις ἄν, λέγω. Aug. primus, Aldina Taylori.

8. ὑμᾶς] ἡμᾶς Bauaricus, ſed cum ὑ ſuperſcripto. Ad ὑμᾶς addunt αὐτὰς Pariſ. primus, Aug. primus, Aldina Taylori.

10. δοκιμάζεται] δοκιμάζετε Aug. primus.

11. προσθεῖναι] προοσθεῖναι Aldus. app. Francf. quod Wolf. in annotatt. corrigit ad modum vulgatae, quae iam eſt in ed. P. Manut. item Weimaranus.

12. τούτων] τότε Pariſ. primus. Aug. primus.

14. εἰς χρείαν αὐτῶν. ἔλθητε] αὐτῶν εἰς χρείαν καταστῆτε Pariſ. primus. αὐτῶν ἐν χρείᾳ καταστῆτε Aug. primus, Aldina Taylori.

15. ὑπάρξει] ὑπάρχει Pariſ. primus. Aug. prim.

16. δέῃ] δέοι Aug. primus.

17. εἶπεν abeſt ab Aug. ſecundo.

20. ἡμῖν] ὑμῖν Pariſſ. primus et quintus. Aug. primus.

21. ὃς abeſt a Pariſſ. primo et quinto, et Aug. primo, item a texto Bauarici. Sed eſt in margine. notatus eſt h. l. in Aldina aſteriſco, ſed index, quod multo ſaepiſſime tacendo ludit ſpem inquirentium.

169. 21.

169. 21. ὅταν] ἤδη ὁπότ' ἂν Paris. primus. Aug. primus. sed in hoc ἡμῶν erat in margine, verumtamen ab eadem illa antiqua manu, vt inserendum, adscriptum. ἡμῶν est in Bauarico, pro ὑμῶν, tam in texto, quam in margine. videtur in illo ἤδη, νὴ Δί' latere.

23. ἐπαινέσας] ἐπῄνεσε Paris. primus, Aug. primus, Ald. Taylor.

24. ὑμᾶς primi loco est ἡμᾶς in Parisinis primo et secundo, Augg. primo et secundo, et Bauarico. in quo alterum mox insequens hoc versu ὑμᾶς est super versum scriptum.

26. λέγειν] εἰπεῖν Paris. primus. ὥς' εἰ νῦν εἰπεῖν ἐπιχειρ. Aug. primus, Aldina Taylori.

170. 5. περὶν ἅπαντα] περὶν ἂν ἅπαντα Aug. primus. Aldina Tayl.

6. τινες πρώην δήπου] δήπου πρώην τινὲς Aug. primus.

7. ἅπαντες abest ab ed. Feliciani, vnde videtur app. Francfurt. id sumsisse.

8. ἔτ' εἶναι] aduerbium omittit Aug. primus.

9. σκοπεῖτε] σκοπεῖσθε indices Aldi et P. Manutii. καὶ σκοπεῖτε Bauaricus, Aug. secundus. καὶ σκοπεῖσθε Paris. secundus cum γρ.

12. ὑφείλετο] ἀφείλετο Aug. secundus.

13. λέγοντες] οἱ λέγοντες Paris. primus, Aug. primus.

Ibid. καταλύεσθαι τὸν δῆμον] τὸν δῆμον καταλύεσθαι Aug. primus.

14. ad ὑφαιρεθέντων addunt τι Paris. primus, Aug. primus. verba τὸν μὲν ὑφαιρεθέντων omittit app. Francf.

15. τούτων] τοῦτο Bauaricus.

19. καὶ postremum omittit app. Francfurt.

20. τὰ αὐτὰ] τοιαῦτα Paris. primus.

21. ψηφίζησθε] Aug. primus et Bauaricus dant ψηφίσησθε.

170. 23. ἐπανορθῶν] ἐπανορθοῖ Aug. primus, Pariſ. primus, Aldina Taylori. vtrumque dat Bauaricus.

Ibid. παύσεται] παύσηται Pariſ. primus, Aug. primus. Aldina Taylori.

Ibid. τοιαῦτα] γε ταῦτα index Lambini.

24. ὃ νυνὶ] ἃ νῦν Pariſ. quintus.

25. γε abeſt a Pariſino primo et Aug. primo.

27. ὑμῖν] ἡμῖν Pariſ. primus.

pen. ὑμᾶς] ἡμᾶς P. Manut.

vlt. ταῦτα μὲν ὑμῖν τὰ δικαστήρια] ταῦτα μὲν τὰ δικαστήρια ἡμῖν Aug. primus.

171. 1. ἐν δὲ τοῖς ἐν τοις ὅπλοις δεῖ κρατεῖν Aldina Taylori. quod hanc poteſt interpretationem ferre διὰ δὲ τῶν ἐν τοῖς ὅπλοις διαγόντων. per homines in armis aetatem degentes neceſſe eſt vos vincere, et ſuperiores hoſtibus fieri.

3. τὸ abeſt a Pariſſ. primo et quinto, ab Aug. primo, a Bauarico, ab Aldo et P. Manutio.

Ibid. τὲς] τοῖς Aug. primus. neque dubito, etiam in Pariſ. primo ſic fuiſſe.

4. νικᾶν] τὸ νικᾶν Pariſ. primus. Aug. primus. appendix Francfurt.

5. ψηφίσασθαι] ψηφίζεσθαι Pariſ. primus, Aug. primus.

6. ὅ, τι] εἴ τι Pariſ. quintus.

Ibid. ὑμᾶς] ὑμῖν Pariſ. primus. Aug. primus, Aldina Taylori, appendix Francfurtana.

7. παρασκευάζεσι] παρασκευάσεσι Aug. primus.

9. δοκῶ] δοκεῖ Pariſ. quintus.

10. αὐτὸ τῦτο ὀρθῶς ἔχειν αὐτῷ δοκῶ] αὐτὸ δοκῶ τῦτο ὀρθῶς ἔχει. Pariſ. primus. αὐτὸ τῦτο ὀρθῶς ἔχει Aug. primus. ſed cum in vulgata ſit ἔχειν, et in Aug. margine ſcriptum ſit ab eadem antiqua manu δοκῶ, vt inſerendum inter αὐτὸ et τῦτο, videtur ille dare voluiſſe αὐτὸς δοκῶ τῦτο ὀρθῶς ἔχειν. nam ſ finale ſae-

piſſime

piſſime omittitur. Bauar. prima manus dederat αὐτὸ τὸ τοῦτο ὀρθῶς ἔχειν αὐτῷ δοκεῖ. ſed ſecunda manus e diphthongo ει vltimi verbi ῶ effecit. [Poſſit fort. legi αὐτὸ τοῦτο ὀρθῶς ἔχον αὐτῷ δοκεῖ. WOLF.]

171. 11. τηλικαύτης] ταύτης Pariſ. quintus.

12. τοιούτων] τηλικούτων appendix Francfurt.

Ibid. ἑνὸς] ἐντὸς Aug. primus, quod Simoni Fabricio merito haud placet.

14. ὅτι] γρ. διὰ τί index Lambini.

15. ταύτας λέγει τὰς προφάσεις, ἐγὼ] Lego ταῦτα λέγει, τὰς προφάσεις ἐγὼ — et facilis elilapſus, et niſi corrigatur, inepta et conſtructio et ſententia. WOLF.

16. ἀρχαιρεσίαν] ἀρχαιρεσίας Aldina Taylori, Pariſ. primus et quintus. Aug. primus. vtrumque dat Bauar.

20. καὶ abeſt ab ed. P. Manutii.

23. τὰς ἐλπίδας] τὰς δ' ἐλπίδας Aldina Taylori, Pariſ. primus, Aug. primus. Sed in hoc particula aduerſatiua videtur a ſecunda manu addita.

24. ὑποτείνων] γρ. ὑποτείνει Pariſ. ſecundus. ἀποτείνων Pariſ. primus. Aug. ſecundus. idemque voluiſſe videtur etiam primus, tametſi ἀποτίνων dedit, crebro errore.

Ibid. poſt ἐδόξεν ponendum eſt comma, vt habet editio Feliciani. Alioqui tota ſententia erit inexplicabilis. WOLF.

26. αὐτῶν abeſt a Pariſ. ſecundo et Aug. ſecundo, item app. Francfurt.

Ibid. τοῖς] τῶν Pariſ. ſecundus cum γρ. item Aug. primus. Aldus. app. Francfurt. vulgatam habet quidem Bauaricus quoque, ſed e correctione, eraſa vetuſta lectione, quae τῶν fuiſſe videtur. P. Manutius et ex eo ed. Wolfii ita dant ὅτῳ καὶ τῆς ἐκ τούτων τιμῆς ἔξειν. vnde repetiit idem index Lambini. [Pro τοῖς ἐκ τούτων, vt eſt in priore Herwagiana, leg. cum Aldo καὶ τῶν ἐκ τούτων. quamquam enim et Felicianus non male

male καὶ τῆς ἐκ τούτων, illud tamen καὶ τῶν ἐκ τούτων puto esse verius. Pro ἔξειν postulat constructio ἔξετε. etsi non nego retineri posse respectu τῶν στρατηγῶν. WOLF. postrema haec neque satis intelligo, et aperte falsa sunt. In margine Aldinae Lessingianae legitur τῆς ἐκ τούτων δόξης.

171. pen. οἱ δὲ] ἐδδὲ Paris. secundus cum γρ.

vlt. λέγειν] σκοπεῖν Paris. primus. Aldina Taylori, Aug. primus in margine. item Bauaricus in margine, cum γρ. nam textum dat vulgatam.

172. 2. verba νῦν δὲ πολιτεύεσθε κατὰ συμμορίας abesse a vetusto codice annotauit app. Francfurt.

4. οἱ τριακόσιοι cum articulo Aldina Taylori.

9. καθ' ἡμέραν] μεθ' ἡμ. Paris. quintus.

11. προεἰμενοι] προϊέμενοι Aug. primus.

Ibid. ὅπως] πῶς Aug. primus, Aldina Taylori.

13. ἐξέσαι αὖ] ἔξεσθ' αὖ Paris. secundus, Augusti. secundus. Bauaricus.

14. ἐκεῖνοι Θεμιστοκλέα] locum hunc recitat p. 686. quem cum hoc nostro conferri dignum est.

15. στρατηγήσαντα] στρατηγοῦντα Aldina Taylori, Paris. primus, Aug. primus.

16. ἐν μαραθῶνι] praepositionem omittunt Paris. primus et Aug. primus.

17. εἰργασμένους] εἰργασαμένους Aldus. append. Francf. et Aldina Taylori vulgatam dant.

18. μὰ δι' ὀχαλκῆς] ὃ; μὰ δι' ὀ χαλκῆς Aug. primus, Aldina Taylori.

19. ἀλλ' ὡς ἐδέν] Wolf. existimat leg. esse ἐδ' ὡς ἐδέν. alioquin orationem ipsam secum pugnare.

Ibid. ὄντας ἐτίμων] ὄντας ἔτως ἐτίμων Paris. primus. Aug. primus. ὄντας ὑπερετίμων. Herwag. prima, Felic. P. Manut. ed. Wolfii. Sed appendix Francfurt. vulgatam dat.

25. οἱ πολλοὶ] articulum omittit Aug. primus.

172. 27. ἐνίκα ναυμαχίαν] inuertit Aug. primus.

173. 1. πολιτικὰς] πολιτείας Pariſſ. ſecundus et quintus, cum γρ. item codex Obſopoei, et appendix Francfurt.

Ibid. δωρεὰς ἐκεῖνοι] δωρεὰς ἅτως ἐκεῖνοι Aug. primus. margo Bauarici cum γρ.

2. ἔνεμον] ἐδίδοσαν Pariſ. primus, Aug. primus, Aldus, P. Manutius, ed. Wolfii. Sed vulgatam dat app. Francfurt.

10. ἀναχωρεῦντας] ἀναχωρήσαντας Pariſ. primus, Aug. primus, Aldina Taylori.

12. τῷ βασιλεῖ] articulum omittit Bauar.

13. μεγάλην, οἵμαι, καὶ τιμίαν, καὶ σεμνὴν] μεγάλην καὶ τιμίαν, οἵμαι, καὶ σεμνὴν Aug. primus. et ſic quoque append. Franef. et codex Obſopoei, niſi quod hic dat τίμιον.

16. οἰκοτρίβων οἰκότριβας] primum vocabulum omiſerunt ſaepiſſime ceſſantes atque dormitantes Pauli Manutii operae. Aug. ſecundus inuerſo iſta collocat ordine.

17. τινος] τϐ (enclitice) Pariſ. primus, Auguſt. primus.

19. ἐξὲ χείρες] inuertit Aug. primus.

20. παρέσηκε] παρεστήκει Pariſ. primus, Aug. primus, margo Bauarici cum γρ. nam textum eius dat vulgatam.

24. λαμπρὰ καὶ καλὰ] καλὰ καὶ λαμπρὰ Aldus. P. Manut. ed. Wolfii. λαμπρὰ πράττοντας καὶ κτελὰ Aug. ſecundus. vulgatam dat app. Francfurt.

27. κεφάλαια] κεφάλαιον Pariſ. quintus. (ſi recte et fideliter inde relatum eſt. ſed videtur in eo fuiſſe κεφάλαι' ἂν ἔχοι.]

pen. τῶν πραγμάτων abſunt a Pariſ. ſecundo et Bauarico et app. Francfurt.

173. pen.

173. pen. εἰπεῖν περὶ τῶν τ' ἐκείνοις] εἰπεῖν ἢν ἀκήσαντες τῶν τ' ἐκείνοις Pariſ. primus, Aug. primus, Aldina Taylori.

vlt. πεπραγμένων] pro πεπραμένων procul dubio rectius noſtrum dat πεπραγμένων. OSSOPOEVS. nempe Aldina prior vocabulum hoc ſine γ dat.

174. 1. κρείττες malit Wolf abeſſe. non deſiderem, ſi abſit, ſed neque quod dant codices, repudiem. γενέσθαι βελτίες dant Pariſinus ſecundus, vnde repetiiſſe videtur app. Francfurtana. et Aug. ſecundus. γενέσθαι κρείττες Bauaricus.

3. ἐκεῖνοι ἑκόντων] inuertunt Aug. primus et Bauaricus. item app. Francfurt.

4. συνήγαγον] Sic etiam Bauaricus, ſed ſuper praepoſitione erat etiam ἀν ſuperſcriptum.

5. πεζῇ] hoc mauult Wolf pro πεζοῖ, quod eſt in Aldina et Manutiana, et πεζοὶ, quod eſt in ipſius editione. vulgatam dat quoque appendix Francfurt.

6. νῦν φιλοτιμώμεθα.] νῦν ἡμεῖς φιλοτιμώμεθα Aug. primus.

Ibid. ταῦτα νομίζετε] inuertit Aug. primus.

10. ὅσης ἅπαντες ὁρᾶτε] ὅσης ὁρᾶτε πάντες Pariſ. primus, Aug. primus, Aldina Taylori.

12. ἀνήλωται] ſic etiam Bauaricus, ſed cum α ſuper η ſcripto.

Ibid. τῶν ἐλλήνων] γρ. τῶν ἄλλων ἑλλήνων margo Bauarici.

13. ἀπόρως] ἀποσόλες margo Bauarici cum γρ. Weimaranus, P. Manutius. app. Francfurt.

Ibid. ἐξανήλωνται] ſic etiam Bauaricus, ſed cum α ſuper η.

16. ἀπολώλασιν] γρ. ἀπολωλέκασιν index Lambini.

18. ἀλλὰ τὶ; βέλεσθε] ἀλλ' ὅ, τι βέλεσθε Pariſ. quintus, Aldus, P. Manutius. (vnde Wolfiana

farrago mendoſe βέλεσθαι retulit) eodem tendit ἄλλο τι βέλεσθε, quod eſt in Bauarico, et in append. Francfurt.

174. 20. ἱερῶν] καὶ ἱερῶν Aug. primus.

21. ἀκολέθων] ἀκολεθέντων Bauar.

22. ἐκεῖνοι] ἡμῖν Ariſtides Artis p. 208.

Ibid. ἐπιγιγνομένων] ἐπιγενομένων Aug. primus.

23. poſt πρεπύλαια ταῦτα addit Ariſtides ὁ παρθενών.

25. παρέδωκαν] ſic etiam Bauaricus, ſed cum ſuperſcripto παρέδοσαν.

26. τότε abeſt a Pariſ. ſecundo, Aug. ſecundo, Bauarico, app. Francf.

27. πολιτείας] πόλεως Pariſ. ſecundus cum γρ. Bauaricus in texto, ſed vulgata in margine.

Ibid. ἀκολέθες] ἀκολέθως Bauar. Aug. ſecundus. παραπλησίες codex Obſopoei, quem codicem deſignare videtur app. Francfurt.

pen. καὶ primum abeſt ab Aldina, ſed addidit annotator Tayloranus.

vlt. καὶ μιλτιάδε abſunt a Pariſſ. ſecundo et quinto, Aug. ſecundo et Bauarico, item app. Francfurtana.

175. 1. οἶδεν ὑμῶν] inuertit Aug. primus.

6. ὑμῖν omittit append. Francf.

7. ὑπολαμβάνετε] ὑπολαμβάνεται Aldus.

Ibid. εἶναι abeſt ab Aug. ſecundo.

10. κατεσκευάκασιν] κατασκευάπασιν Aldus. κατασκευάζουσιν Pariſ. quintus.

13. πάντων] ἁπάντων Pariſ. primus.

15. ad μεταλαμβάνειν addunt ὑμᾶς Aug. primus et Aldina Taylori.

16. νυνὶ] νῦν Pariſ. primus, Aug. primus, append. Francfurt.

19. ἂν] ἐὰν Pariſ. quintus. ἃ ἂν ὑμῖν ἦτοι Aug. primus.

175. 19. μεταδιδῶσι] μεταδίδωσι Aug. primus. Sic aio et affirmo in illo codice esse, non, quod Simon Fabricius illinc retulit, μεταδιδῶσι. et idem quoque dat margo Bauarici, cum γρ. nam textum eius cum vulgata consentit. potest vtique noua haec lectio defendi, si repetatur a verbo non contracto μεταδίδω, δίδεις, δίδει, sed quia hoc est paulo insolentius, et nulla est a vulgata discedendi necessitas, tueamur vulgatam.

23. πιστεύσεις] πιστεύσαι Aug. primus, Ald. Tayl.

24. ἐψηφίσασθε] ἐψήφισθε Paris. primus, Aug. primus.

26. τὸ ἔναγχος] omittunt articulum Paris. primus, Aug. primus.

vlt. ἡμῖν δίκαια absunt ab ed. P. Manutii.

176. 1. τὰ ἔργα δ' ἀπὸ τούτων] τὰ δ' ἔργα τὰ ἀπὸ τούτων Aug. primus. τὰ ἔργα δὲ τὰ ἀπὸ τούτων Aldina Taylori et Bauarici margo cum γρ. sed textum cum vulgata consentit. lectionem in margine Bauarici annotatam exhibet quoque app. Francfurt.

2. ἐδαμῆ] ἐδαμῶς margo Bauarici.

6. ὧν] οἷς Aldina Taylori, Paris. primus. Aug. primus.

8. consentit h. l. Aug. cum vulgata. οἷς hoc versu ille non habet, sed versu sexto. sine dubio turbatum hic nescio quid est in schedis Fabricianis.

10. ἢ κυθνίοις absunt ab ed. P. Manutii.

12. pro τὸ Wolfius e coniectura sua μεῖζω dedit in editione sua.

14. αἰσχρὸν [quod h. l. secundum est] abest ab Aug. primo.

Ibid. λιπεῖν] λείπειν Paris. primus, Aug. primus.

15. ὑμῖν] γρ. ἡμῖν Paris. primus.

Ibid. ἐδ' ἐστὶν] ἐκ ἐστὶν Paris. primus, Aug. primus.

175. 16. ἑλληνικῶν] ἑλλήνων Pariſ. primus. Aldus. P. Manut. ed. Wolfii. ſed app. Francfurt. vulgatam dat.

18. τὲς ſecundum abeſt a Pariſ. primo. Aug. primo.

21. poſt ὑμᾶς addere quosdam, quos non nominat, ὅτι, teſtatur index Lambini.

22. poſt παύσασθαι addit Pariſ. primus πρὸς.

23. πεπολίτευσθε] πολιτεύεσθε Pariſ. quintus.

Ibid. ἐξὶ δ' ὦ] ἐξὶ γὰρ, ὦ Aug. ſecundus.

26. ὁποίᾳς ἂν] ὁπότερα ἂν Aug. primus, vbi S. Fabricius, non video, qua ſatis magna de cauſſa, *perperam* ſuum adſcripſit.

27. βέλησθε] ſic etiam textum Bauarici. ſed in margine adſcriptum eſt hoc ſcholion ἀντὶ τῆ βέλεσθαι (ſic) ἢ λείπει τὸ εἶναι. cuius ſcholii partem priorem non intelligo.

pen. ἀλλ' ὧν (ſine ἔτοι) Aldina Taylori.

Ibid. οἴωνται] οἴονται Bauar. Aug. ſecundus.

vlt. βελομένες] βελευομένες Pariſ. primus. Aug. primus. Aldus. P. Manutius. ſed Wolf vulgatam praefert.

177. 1. φαῦλον] φλαῦρον Pariſ. primus. Aug. primus. Aldina Taylori.

2. πλέον] πλεῖον Aug. primus.

Ibid. πεισομένες] πειθομένες Pariſ. primus, Aug. primus, Aldus. Clauſula in Bauarico haec eſt περὶ συντάξεως HHHΔΔΔ. (330.)

Ad orationem περὶ συμμοριῶν de claſſibus vel collegiis.

178. 1. In Bauarico reperi οἱ μὲν ἂν ἐπαυσάντες. quod neſcio an minus ſit damnandum. quamquam non ideo vulgatam exterminandam cenſeo. fieri poteſt, vt haec oratio fragmentum, et abſolutio ſeu peroratio alterius cuiusdam ſit. quamquam ἄν ne integrae quidem orationis principio parum conuenit. fingi enim poteſt orator,

orator, assurgens secundum alium aliosue, sic ordiri: *vestros itaque maiores qui laudant* — vnde colligatur, anteceſſoris, aut anteceſſorum orationes in laudibus maiorum celebrandis versatas esse. Aristides de D. C. p. 310. locum hunc in exemplum periodi proponit pluribus e colis compositae. Sed fructuosior est alter eiusdem locus p. 264. σφοδρότητα δὲ ποιεῖς καὶ ὅταν πράγματα ἢ πρόσωπα ἔνδοξα μὴ ἀκυῇς, διαβάλλειν. οἷον τὰ μὲν ἐπαινεῖν τὸς προγόνες πράγμα ἐνδοξότατον. ὁ δὲ Δημοσθένης πῶς εὐθὺς ἐν ἀρχῇ διέβαλεν! οἱ μὲν ἐπαινοῦντες —

178. 6. miror insolentiam dictionis τὸ δοκεῖν δόξαν ἐκφέρονται. poterat, ni fallor, alterum, siue δοκεῖν, siue δόξαν sufficere. an haec est sententia, in latinis quidem non intolerabilis. hanc referre gloriam, vt vulgus eos habeat in oratoribus haud contemnendis.

11. παραδέξασθαι] correxi παραδείξασθαι. alii nulli exempla domestica vel documenta rerum splendidius atque praeclarius gestarum domi suae nata, proferre, vel edere potuerunt.

13. δύνασθαι vncis inclusi. conueniret eius loco melius δεόντως vel ἐρθῶς. quomodo mihi videmini recte et qua par est instructi atque parati esse, [subaudi, ἂν ἔτω παρασκευασθῆτε, si sic, vt praecipio, instructi fueritis.]

15. rursus οἱ μέλλοντες cancellaui. melius conueniret οἱ λέγοντες. nos, qui cum plebe agere in concione solemus, si videamur subtiliter dicere. φανείημεν ὄντες idem est, atque οὐ μόνον φανείημεν εἶναι, ἀλλὰ καὶ ὡς ἀληθῶς ὦμεν. neque videamur modo eloquentia pollere, sed reapse quoque polleamus. verum abest aliquid, cuius defectum aegre vero; neque tamen illa eloquentia nostra ad curam reip. et ad satisfaciendum eius necessitatibus conferatur; nihilo ideo melius resp. vestra habebit.

178. 22. πρὸς τὸν βασιλέα] fuſtuli articulum. Citat h. l. Ariſtides de D. C. p. 254. ἀξιόπιστον δὲ καὶ ὅ τ' ἂν ἄλλος εἴποι σοι ἐναντιούμενος, σε τοῦτο αὐτὸν προλαβόντα εἰπεῖν. οἷον ἐν τῷ περὶ συμμοριῶν. ὁ μὲν διοικεῖται, ἐξὸν ὅτι δεῖ ἐναντιωθῆναι τοῖς βασιλεῖ πολεμεῖν συμβελεύσασιν. ἐπεὶ δ' ἐκεῖθεν αὐτῷ ἀντέπιπτεν· μὴ πολεμῶμεν ἓν τῷ κοινῷ ἐχθρῷ καὶ βαρβάρῳ; διὰ τοῦτο ἀξιοπίστως προλαβὼν, ἃ εἶπεν ἄν τις ἐκεῖθεν κατὰ βασιλέως, ταῦτ' αὐτὸς λέγει. ἐγὼ νομίζω κοινὸν ἐχθρὸν ἁπάντων τῶν ἑλλήνων βασιλέα. εἶτα ἃ νῦν αὐτὸς εἰσηγεῖται· ἃ μὴν διὰ τοῦτο παραινέσαιμ' ἂν τοῖς ἄλλοις πόλεμον πρὸς αὐτὸν ἄρασθαι.

179. 11. εἰ δέ τι ἀδήλῳ] correxi εἰ δ' ἔτι ἀδήλῳ.

Ibid. προαπεχθησόμεθα] lectionem hanc a προαπεχθάνεσθαι a Morelliana traditam ſeruaui, quae omnium reliquarum mihi probaretur maxime. mirifice enim libri h. l. diſcrepant, aliis προταχθησόμεθα a προτάττειν, aliis προαπαχθησόμεθα a προαπάγειν, aliis προεπαχθησόμεθα, a προεπάγειν, aliis προϋπαχθησ. a προϋπάγειν, aliis προαπενεχθησόμεθα exhibentibus, quarum lectio nulla eſt prorſus intolerabilis.

14. ἐπισχὼν ἂν, ὧν] particulam addidi. lectio bene ſi habet, ita eſt interpretanda. ἐπισχὼν ἑαυτὸν ἀπὸ τούτων, ἐφ' ἃ ὥρμηκε.

17. num leg. καὶ πρὸς τοῦτο [vel πρὸς τοῦτο, nam perinde eſt, dummodo neutrum ſit,] τὸν νοῦν. mentemque habentes huic rei intentam.

21. ἐπ' ἴσης] praetuli ἀπ' ἴσης. ſcil. γνώμης ὁρμωμένοις, vel σκοπουμένοις. Vobis, caeterisque graecis propoſita cum ſit de bello perſico deliberatio, nos ambos video non ab iisdem principiis proficiſci, neque easdem ad metas contendere, ſed graecorum ſingulos quosque priuata ſua commoda ſequi, nos communem omnium ſalutem ſpectare.

179. 26.

179. 26. ἐᾶσαι] id est ὡς ἐᾶσαι.

27. ὅτι] praetuli ὅτε.

vlt. ἐν τῷ πολέμῳ γενησόμεθα ἐκ ἴσοι] praetuli ἐν πολέμῳ γεν. ἐκ ἴσῳ. Bellum aequum, πόλεμος ἴσος, h. l. videtur non tam illud significare, vbi copiae ambarum partium pares sint, quam, quod iustitia fundatum, iustis de causis susceptum sit.

180. 5. φάινηται δὲ δίκαια φρονεῖν ἐπὶ ταύτῃ τῇ προαιρέσει] praetuli φάινηται δὲ δίκαια ἐπὶ ταύτῃ [scil. τῇ δυνάμει καὶ παρασκευῇ] φρονεῖν αἱρεμένῃ. scil. ἡ πόλις. et resp. ita se gerat, vt inter omnes constet, in tantis copiis, tantoque apparatu, eam tamen aequare censere, atque postulare. ἐπὶ ταύτῃ τῇ δυνάμει. quamuis iam conscriptas et in parato habeant has copias, tamen iis nihil vsuros, si possint aequa impetrare. αἱρεμένη h. l. idem est atque προαιρεμένη.

14. Bellum est, quicquid fit, paratur, geritur, ad inimicitias cum hoste exercendum. vt cum agri rapinis, igni, ferro desolantur et oppida obsidentur. Sed ἀγὼν est, *certamen* belli, conflictus ille, a quo belli fortuna *certatur*, h. e. decernitur, penes quem victoria sit; quis imposterum sit dominus futurus et leges daturus. momentum Martis, hora pugnae, qua aut cita mors venit, aut victoria laeta.

181. 5. post μὲν addidi γε.

9. ὅτι ἐπιβουλεύει] praetuli ὡς ἐπιβ. quia ὅτι modo praecesserat.

10. ὦ πρὸς τοῦ Διὸς] id est ὦ μῶροι, ὦ ἀνόητοι ὑμεῖς. cogitabit hoc lectorum quisque secum. orator autem haud audebat plane proloqui.

11. post οἴεσθε τοῦτο procul dubio deest πείσειν. sperabisne vos ea graecis esse persuasuros?

Ibid. ἐκ οἶμαι] particulam insitiantem de meo addidi. mihi vero non videntur vestri legati hoc effecturi, vt graecis istaec persuadeant.

181. 12. ἀλλ' ἔπω μείζων] comminiscere tibi, oratorem hac breuitate, quae contentioni debetur, hoc voluisse dicere, quod his ferme verbis dixisset, si voluisset latius et plenius loqui. ἀλλὰ γὰρ πεισάντων γε [id est πεισάτωσαν] οἱ ὑμέτεροι πρέσβεις ταῦτα τοὺς ἕλληνας. Sed fac legatos vestros fidem penes graecos inuenire. quid tum? ἀλλ' ἔπω μείζων — at nondum obruit hic a rege Persarum metus vehementiam simultatis, qua et in vos, et in sese mutuo graeci exarserunt. h. e. semper tamen pergunt vos acrius odisse, quam regis Persarum insidias reformidare.

15. οἰόμεθα ὑμεῖς πρόττητε] praetuli, partim de meo sensu, οἰόμεθ' ἡμεῖς, (in prima persona) πράττηται. (in passiuo) haec vbi fiant, vel eueniant, quae nunc suspicamur. posterius hoc, passiuum, iudicium meum, prius, ἡμεῖς, codices administrabant.

17. post ἱππέας, aut certe hac in regione, deesse videtur ὑπάρχοντας.

19. ad δεήσεται subaudi, vel adde potius, σωθῆναι. scil. ὑφ' ὑμῶν. orabit, vt vos se velitis saluum et sospitem conseruare.

21. τὸ δεῖσθαι] subaudi ὑμᾶς τῶν ἑλλήνων. vobis ope graecorum opus esse, eamque vos implorare.

23. duo haec adipiscemini, vt et sospitatores atque vindices fiatis eorum, qui tum ad tutelam vestram confugient, rogantes a vobis protegi et conseruari, et vt certi sitis, hoc euenturum esse, vt graeci omnes, vltro, ipsismet auctoribus atque impulsoribus, ad vos confluant, vobisque adiungi studeant.

27. εὑρεῖν non satis placet. num εὐρύνειν dilatare, diducere. an ἀρεῖν (in futuro 2. verbi αἴρειν tollere.) sed mallem potius συνείρειν conferere.

vlt. αὐτὸς] praetuli αὐτὴν.

182. 3.

182. 3. ὑμῶν] praetuli ὑμᾶς. locum hunc citat Dionyſ. Halic. T. II. p. 160. vt et paulo ſuperiorem p. 181. 22.

12. τὲς διακοσίες καὶ χιλίες] ſubaudi στρατιώτας. Negat orator ſe in numero militum eſſe quicquam nouaturum. reuera ſe illi vetuſto numero 1200 capitum acquieſcere; ſed hoc ſtudere et quaerere, vt ille numerus plenus ſit, eique nihil deſit. hucusque quidem in claſſes connumeratos eſſe millenos ducentenos homines, arma geſturos, quia vero illum in numerum incurrerint multi, quibus, ſiue per ſexum ſiue per aetatis teneritudinem, ſiue per corporis imbecillitatem aut debilitatem (vt coecitatem, claudicationem et ſimilia vitia,) ſiue per fortunarum exiguitatem, ſiue ob abſentiam ab vrbe, ſiue aliis de cauſis ſonticis, negatum eſſet arma gerere; eo factum eſſe, vt numerus ille nunquam plenus eſſet, ſed vt vix ſeptingenti, aut octingenti eſſent. Quo itaque numerus ille MCC. ſemper certiſſime plenus eſſet, auctorem ſe fert orator, vt, verbotenus, in claſſem quamque bina millia capitum connumerentur. Nam ſi ab his MM. deinceps deducantur omnes illi, quibus cauſae legitimae veniam militiae dent, tamen certo certius, illis deductis, reliquos manere MCC. aut plures etiam.

15. τῶν ἐπικλήρων] ſcil. σωμάτων. (non παρθένων) quia ad inſequentia adiectiua omnia ſubaudiri debet σωμάτων. ſed neſcio an tum ſatius ſit etiam hoc nomen reliquis accommodare, h. e. ἐπικληρικῶν legere. pari modo ὀρφανικῶν praetuli vulgatae ὀρφάνων. celebris in ſcholis grammaticorum h. l. eſt. citant eum Harpocr. in κληρῦχοι et κοινωνικὰ. (v. Valeſ. p. 111. ed. Gron.) et Pollux 8. 134. et 136. in κοινωνικὰ χρήματα et κληρικὰ χρήματα. cur virgines nubiles, cum patrimoniis relictae, cur orbi nondum puberes facti, cur ciues extra vrbem in coloniis agentes, fungi in

vrbe

vrbe muniis militaribus, et arma gerere corporibus ſuis nequeant, interprete non eget, per ſe planum eſt. at cur exemti ſint σώματα κοινωνικά, non perinde patet. hoc eſt fratres, patrimonium relictum inter ſe commune habentes, et communiter adminiſtrantes, haereditate nondum creta, h. e. in particulas conuenientes concerpta. Cauſa, ſi ſatis acutum cerno, haec fuit. Pater adhuc ſuperſtes, vniuerſae rei dominus, ſi bellica tempora incidiſſent, ſine recuſatione militiam obiſſet. Iam vero duobus tribusue, eandem rem familiarem tuentibus, non auctiorem factam, quam ante fuit, dubitatur, tribusne fratribus vna eundum in caſtra ſit, an vni ſolummodo. Aequum eſt vtique vnum militare. Tum vero vter binorum, aut ecquis ternorum fratrum delegetur ad operas caſtrenſes? Sorti, aies, permittatur. Recte ais, verumtamen res moleſtiis et paene dixerim iniquitate non caret.

182. pen. τῶν πρώτων ἑκατὸν [ſcil. ναῶν] πέντε ſcil. ναῦς. Wolfius hic ſemet, lectoresque implicuit. Non praecipitur, ad vetuſtas trecentas naues, quindecim nouas addi, ſed ſolummodo de diſtributione agitur, et praecipitur, ſic naues diſtribui. De prima centuria nauium ſumuntur primae quinque naues, et attribuantur primae claſſi nauium, quarum vnaquaeque claſſis denis quinis nauibus conſtat, tum primae quinque naues ſecundae centuriae attribuantur ſecundae claſſi, et primae quinque naues tertiae centuriae attribuantur tertiae claſſi nauium denarum quinarum. tum rurſus, reditu ad principium facto, quarta, quinta et ſexta nauis primae centuriae nauium attribuetur claſſi quartae et ſic porro, donec cunctae naues trecentae per viginti claſſes, quarum vnaquaeqre XV. nauibus conſtat, diſtributae fuerint.

183. 5.

183. 5. citat h. l. Harpocr. v. ὅτι ἑξακισχίλιοι et v. τίμημα.

10. ἑξηκονταταλάντειαν] hic poſtmodum diphthongum cum iota ſimplici mutaui.

13. δέῃ vncis incluſi, vt amputandum. modo enim praeceſſit, vnde facile poteſt ſubaudiri.

184. 8. poſt φυλὴ μία videtur τριήραρχος εἷς deeſſe.

20. poſt μέρεσ deeſt ἑκάστῳ.

21. λόγον, ὃν μέλλω λέγειν] praetuli de meo iudicio λόγον μέλλων λέγειν, omiſſo articulo, et indicatiuo cum participio commutato. tantundem eſt, ac ſi dixiſſet οἶδα, ὅτι μέλλω λέγειν λόγον παράδοξον.

25. citat h. l. Hermogenes de methodo, capite περὶ τῆ κατὰ πεῦσιν σχήματος, in fine, p. 416.

185. 1. Ariſtides de D. C. p. 274. ἔμφασις γίνεται, ὅταν τις δεικτικοῖς χρῆται. ἔστος, ὦ ἄνδρες, καὶ παλαιὸς ἐσθ' ὁ νόμος, καὶ καλῶς ἔχων. καὶ πάλιν ἐν συμβουλευτικοῖς· ὁρᾶτε ταύτην τὴν πόλιν. ἐν ταύτῃ τηλικαύτῃ τὸ πλῆθος ὄσῃ.

4. ἔχουσι τὸν νεῶν] ſuſtuli articulum.

5. ἐνταυθοῖ] praetuli ἐνταυθί. non *huc*, ſed *hic loci*.

8. χρησμῳδεῖν] dedi de meo, quamquam ab aliis praeitum quodammodo erat, χρησμῳδοὶ ſcil. φοβοῖεν ὑμᾶς. quae ſunt e praemiſſis tacite iteranda.

Ibid. ἐκ ἂν εἰσενέγκαιεν, ἀλλ' ἐσ' ἂν δείξαιεν, ἐσ' ἂν ὁμολογήσαιεν] opera, quam hic dedi, vereor ne multis ſuperuacanea videatur. Scilicet ἀλλὰ a priore ἐσ' ἂν auulſum, retraxi ad poſterius. non videntur collaturi; ne proferent quidem in medium, (aut oſtendant cuiquam, nemini referabunt aream ſuam numariam, neminem ad eam adducent.) at ne fatebuntur quidem, ſibi in penu eſſe. aut poſſit ἀλλὰ geminari, ad hunc modum. ἐκ ἂν εἰσενέγκαιεν. ἀλλ' ἐσ' ἂν δείξαιεν.

ξαιεν. non conferent. ne proferent quidem. ἀλλ' οὐδ' ἂν ὁμολογήσαιεν. quid? quod ne fatebuntur quidem —

185. 12. οὐχ ἱκανὸν δοίη] dedi de meo οὐχ ἑκὼν ἂν δοίη.

14. προσενεγκεῖν] correxi προσεπενεγκεῖν. nonnihil quidem Simonis Fabricii quoque, nisi is potius H. Wolfius est, auctoritate motus, magis tamen adhuc Augustani secundi, et rei ipsius.

18. τῶ μηδενὸς] id est ἢ γέλως εἴη (vel ἢ κατεγέλων ἂν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι) quam deridiculo sitis futuri, εἰ καθόλω μηδὲν προίζεσθε. Si prorsus nihil extunderetis. nam a mendico nihil exigi, risus id argumentum nullum est, sed commiserationis. Minus autem centenis partibus conferens, quam postularetur, aut exspectaretur, risum ciet, quia plus dare potuisse videtur, sed data opera tam parum dedisse, quo exigentem ludificaretur.

19. τὴν ἑκατοστὴν] articulum addidi. ad εἰσφέρειν subauditur, quod ad quamplurimos fit infinitiuos, δεῖν. item hoc ipso versu addidi νῦν.

24. post εἰσοίσειν videtur ἐκεῖν deesse. conf. v. 21.

25. nullus dubito, non Manutium praescripsisse suis operis, vt καταθῆτε darent, quomodo dederunt, sed illi more suo aberrantes ῆ posuerunt in locum diphthongi ει. nam in Felicianea, quam Manutiana recoxit, est καταθεῖτε, vt in reliquis. Siue igitur hoc consilium est, siue hic error est felix, vsus eo sum. poteram quoque siue καταθοῖτε in optatiuo e Bauarico emendare, siue καταθείητε.

186. 6. ἑκατὸν] Wesseling ad Diodor. Sic. T. I. p. 413. b. auctor fit, vt διακοσίας legatur. cuius lectionis ipse Demosthenes aliis locis factus est. Verum in eiusmodi locis, non fides rerum gestarum seuere ad auctoritates memoriarum est exigenda, sed oratorum, quae sit identidem, spectanda intentio. Intererat oratoris,

oris, copias Athenienſium nauales, quae tum fuiſſent, leuari et imminui, Perſarum augeri. Nam ſic concludit. Si Athenienſium claſſis, quae centum modo nauibus concluſa tum erat, Xerxis tam numeroſam claſſem vicit; quanto credibilius eſt futurum eſſe, vt claſſis Athenienſium, quae nunc triplo eſt auctior, claſſem Perſarum vincat, quae nunc eſt duplo minor, quam olim erat.

186. 15. *τὰς κρήνας*] praetuli *αἱ κρῆναι*. non quo vulgata rationibus linguae graeçae aduerſetur, nam conuenit et cum iis, et cum vſu, vt *πέφυκεν* abſolute et imperſonaliter vſurpetur ad ſignificandum, natura rerum ita comparatum eſt, et tum recte ſequetur accuſatiuus cum infinitiuo, vt fontes et putei exareſcant, vel deficiant — verumtamen altera lectio mihi tum, neſcio qui, magis probabatur.

18. *ἀπέστετε*] correxi *ἀπέστεται*. redit enim ad regem Perſarum.

20. *οἱ ἐν Μαραθῶνι*] ſuſtuli praepoſitionem.

187. 1. *ἄλλην* ſi ſeruatur, accipi debet pro *ὅλην*, vel *πᾶσαν*. contra totam reliquam graeciam, excepta patria ſua.

Ibid. *ἐλθεῖν*] ſcil. ſiue *πολεμήσοντα*, ſiue *μισθοφορήσοντα*. Aliis in libris eſt *ἐθέλειν*. quod ſi probatur, tacite iterandum eſt *μισθοφορεῖν* e p. 186. 27.

2. *πῇ*] praetuli *ποῖ*.

10. *ἂν* de meo addidi, nam habet quidem Feliſianea hanc particulam, non tamen hoc loco, ſed alieno, et importuno, ſic dans *ἡμῶν κρατήσαντες, ἐκεῖνοί γε πάλιν ἂν κρείττους ἦσαν*. ſententia loci eſt. Nouit ſe a vobis victum, eoque inferiorem. quod ſi ergo mercenarii vos vincerent (ſi modo fieri hoc poteſt, quamquam non videtur poſſe) multo potius vereretur, ne mercenarii in ſe impetum faciant, locupletiorem et infirmiorem, et profecto iamdudum eum eſſent adorti merce-

mercenarii, si tantum valerent. aut ergo Persa ipsos reformidans nil iis vtetur, aut nil vobis est cur eos metuatis, qui ne eum quidem vincere possint, quam vos saepius vicistis.

187. 17. ἐδέν addidi.

24. ἀναλύσοντας] in locum indicatiui suffeci auctore me coniunctiuum.

188. 2. comma prius addidi, quod hic quia vi non caret, ideo duxi de eo admonendum, qui alias ad eiusmodi minutias haud soleam descendere. προδότας appellat Thebanos, qui decus et salutem Graeciae Xerxi olim dicuntur prodidisse. Hos proditores vicerunt, qui tum erant, eorum aduersarii, Lacedaemonii, Plataenses, nos Athenienses, quicunque nobiscum et cum iusto honestoque faciebant. Qui ergo graeci Persam tum cum Thebanis stantem vicerunt, eundem Persam nunc quoque vincent, quibuscunque tandem sociis fretum. Argumentum haud satis stringens.

11. διαφορῶν] correxi διαφόρων. nam est a nominatiuo, non ἡ διαφορὰ discordia, sed a nom. τὰ διάφορα, das Interesse. de quo agitur, vel contenditur, quae te siue obtinere, siue amittere, ad lucrum damnumue, tua multum interest.

Ibid. quae ne diuturna quidem sedulaque meditatione excogitasset, si quis iis mala imprecari voluisset.

15. vulgatae φοβώμεθα, etiam ab Hermogene p. 179. traditae, praetuli φοβῶμεθα.

18. ἡμᾶς ἔθηκε ἐκεῖνον. ἐπειδὴ] sarsi locum hunc sic ἡμεῖς ἐκεῖνον, ἀδίκημ' ἂν ἔθηκα. in facinoribus iniustis et nefandis equidem haud habeam, ne si vos quidem primi iniurias ei offeratis.

23. πεάττων] praetuli πεάττειν. ὕποπτος πεάττειν, id est ὕποπτος τῷ πεάττειν, vel ὅτι πεάττει.

27. πείσονται] id est πεισθήσονται. cum non obsecundabunt. praetuli tamen πείσεται.

189. 3.

189. 3. μὲν addidi.

7. ad 9. εὔχεσθε ad αὐτῷ] si plena est, dura haec est dictio, sic accipienda, tanquam si dixisset εὔχεσθε δὲ πᾶσι τοῖς θεοῖς, ποιεῖν, ὥστε καταλαμβάνεσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῆς αὐτῆς παραινοίας, ὑφ' ἧς ἐποίησέν ποτε τὸς αὐτῷ προγόνους καταλαμβάνεσθαι. Non enim Persa corripit amentiam, sed amentia corripit Persam.

12. σύνοιδε] subaudi σὺν ἅπασι τοῖς ἄλλοις τοῖς τοῦτο εἰδόσι. vna cum aliis omnibus hoc nouit, qui idem norunt. constat enim inter omnes.

16. ἢ ἀκουσίᾳ] praetuli ἢ καὶ ἀκουσίᾳ. id est ἢ καὶ ἀκουσίᾳ. quem graeci vltro volent atque probabunt, aut etiam, si necesse sit, quem inuiti et coacti tolerabunt.

19. τὰ τῶν ἀπαγγελλόντων] priorem articulum addidi.

vlt. νῦν ἁμαρτόντες] interposui de meo ἐχ. nunc enim si minus erretis, ab his decepti, postmodum iisdem non succensebitis.

Varietas lectionis ad orationem de Classibus.

177. 3. Argumenti. κεκίνηται] καὶ κεκίνηται codex Obsopoei, Aldina Taylori.

4. καὶ secundum abest a Bauar. et Aug. secundo.

Ibid. εἰς abest a Pariss. secundo et quinto. item Felicianea. et deleui. pro ἤδη malim ὅσον ἐκ ἤδη. tantum non iam statim. Wolf in farragine refert, nescio vnde, καὶ τὸ τόν.

9. συσήσεται] συσήσει Pariss. quintus, Ald. Tayl.

vlt. λειτουργόντων] λειτουργιῶν cum γρ. Pariss. secundus et quintus. codex Obsopoei. λειτουργεῖ Aldina Taylori, si annotator diligenter excerpsit. sed fieri potest, vt siglam ῶν significantem pro circumflexo habuerit.

178. 1. orationis ipsius. *οἱ μὲν ἐπαινοῦντες*] *οἱ μὲν ἂν ἐπαινοῦντες* Bauaricus.

2. *προαιρεῖσθαι* abest ab Aristide, Art. pag. 264. et 310.

5. *ἐπιχειροῦντες*] *ἐπιθυμοῦντες* Paris. primus.

Ibid. *ἐφικέσθαι*] *ἐφικνεῖσθαι* Paris. primus, Aug. primus.

6. *εὖ* abest a Paris. primo, Aug. primo, nam quod S. Fabricius hic loci *εὖ* illinc exhibuit, id aio nullum ibi esse.

Ibid. *λέγειν δόξαν*] *λέγειν δύνασθαι δόξαν* Aldina Taylori, Aug. primus. pro verbis *εὖ λέγειν* dat append. Francfurt. *δύνασθαι*.

11. *παραδέξασθαι*] *γρ. παραδέξασθαι* Paris. secundus. vnde repetiisse videtur app. Fr.

12. *πειράσομαι τὸν τρόπον*] *πειράσομαι τοῦτον τὸν τρόπον* Aldina Taylori. Aug. primus.

13. *δοκῆτε*] *δοκεῖτε* Aldus, P. Manut.

Ibid. *δύνασθαι* abest a Bauar. et Aug. secundo.

14. *παρεσκευάσθαι*] *παρασκευάσασθαι* Paris. primus. Aug. primus, Bauaricus. Aldus. P. Manutius. ed. Wolfii. vulgatam dat app. Francfurtana.

15. *οἱ μέλλοντες* absunt a Pariss. primo, secundo, quinto. Bauarico, Aug. secundo.

16. *ὄντες* abest ab Aug. secundo et Bauarico.

18. *πεῖσαι*] *φράσαι* Aldina Taylori, Pariss. secundus et quintus cum *γρ.* Bauaricus, Aug. secundus, index Aldi, appendix Francfurt.

19. *νῦν* abest a Pariss. secundo et quinto, a Bauarico et Aug. secundo et appendice Francfurt.

20. *λέλυται*] *λυθήσεται* Paris. primus. Aug. primus. quod Fabricius pro scholio habet, seu ille potius Wolfius est.

Ibid. *ἂν*] *ἐὰν* Paris. primus.

178. 23. τὸν abeſt a Pariſſ. primo, ſecundo, quinto, Bauarico, Aug. ſecundo, appendice Francfurt.

Ibid. τῶν ἑλλήνων] τῶν ὄντων ἑλλήνων Dionyſ. Halicarn. τέχνῃ p. 46. 13. Infra tamen p. 56. 36. vbi locus hic ipſe repetitur, abeſt hoc ὄντων. vt annotauit Sylburgius.

pen. ταῦτα] τᾶτο Pariſ. ſecundus cum γρ.

vlt. ἄρασθαι etiam Dionyſ. habet p. 46. verum p. 56. dat συναίγειν.

179. 1. αὐτὸς τὸς ἕλληνας ὁρῶ] αὐτὸς ὁρῶ τὸς ἕλληνας Aug. primus.

2. τισιν αὐτῶν] σφίσιν αὐτοῖς Aldina Taylori, appendix Francfurt. exemplum Leſſingian. Pariſſ. ſecundus et quintus. Bauaricus, Aug. ſecundus. notatus eſt in Aldina locus hic afteriſco, ſed tacet index, vt annotare hanc varietatem voluiſſe videatur, quisquis illum indicem compilauit.

3. δὲ] δὴ Pariſ. quintus. Bauaricus.

4. τηρεῖν] ζητεῖν Pariſſ. ſecundus et quintus. Bauaricus, Aug. ſecundus. P. Manut. appendix Francf.

Ibid. ὅπως δικαία] conſentit textum Bauarici cum vulgata, ſed margo dat γρ. ὅπως ἴση καὶ δικαία.

6. πάντα] πάντως Pariſ. quintus.

7. εἰ μὲν ἐναργές τι γένοιτο] εἴ μέν τι γένοιτο ἐναργὲς Pariſin. ſecundus. εἰ μέν τι ἐναργὲς γένοιτο Bauaricus. μέντοι Pariſ. quintus, et appendix Francfurt.

9. συμμαχήσειν] συμμαχῆσαι Pariſ. primus. Aug. primus. Bauaricus, Aldina Taylori.

Ibid. ἕξειν] ἔχειν Pariſ. primus. Aug. primus, ſed hic verbis ita conſtructis. καὶ χάριν μεγάλην ἔχειν. et ſic quoque Aldina Taylori.

10. πρὸ αὐτῶν] πρὸς αὐτῶν Aug. ſecundus. Non opus eſt πρὸ cum ὑπὲρ mutare. WOLF.

11. εἰ δέ τι ἀδήλῳ] εἴ δ' ἔτι ἀδήλῳ. Aug. primus. et ſic coniecit Wolf. idem eſt in indice Lambini cum γρ.

179. 11. προαπεχθησόμεθα] προαπαχθησόμεθα Aldina Taylori, margo Lutetianae, auctore tacito, forte Wolfio, cuius editio sic dat. In Aldina est προπαχθησόμεθα, vnde emendator Aldinae, quae in Bibliotheca senatus Lipsiensis seruatur, lineola vna erasa, effecit προταχθ. Emendator exempli Lessingiani, ρ inserendo, προπραχθ. Idem in margine scripsit προαπεχθησόμεθα. προϋπαχθησόμεθα Aldina Taylori rursus, index Aldi. Wolf eandem exire sententiam opinatur, siue vulgatam tueare, siue hanc amplectare. In Aug. secundo est προαπεσχησόμεθα. quod nihili est. vulgatam dat appendix Francfurt. et Felicianea ex Aldina prima, nam secunda dat προπαχθησόμεθα.

14. ἐπισχὼν ὤν] pro articulo subiiciunt ἂν Paris. primus, Aug. primus. vtrumque copulandum censet seu Fabricius, seu Wolfius, ἐπισχὼν ἂν ὢν ὥρμησε. et hoc inuenio in Aldina Taylori. potest quoque in ea lectione latere haec ἐπισχὼν ἂν ἃ νῦν ὥρμησε.

17. ἐπανορθώσασθαι] ἐπανορθῶσαι Aug. primus, Aldina Taylori.

19. ταραχὴν] γρ. ἀρχὴν Pariss. secundus et quintus. Aug. secundus, Bauaricus, sed margo dat vulgatam. In appendice Francfurtana haec subobscura leguntur. [ταραχὴν]

21. ἀδὲ γαὲρ] ἀ γαὲρ Paris. quintus. app. Francf. Ibid. ἐπίσης] ἀπ' ἴσης Aug. primus. Bauar.

22. ἡμῖν πρὸς τὸν βασιλέα] ἡμῖν περὶ τῶν πρὸς Paris. primus, et cum γρ. secundus. ὑμῖν περὶ τῶν πρὸς Aldina Taylori et Aug. primus. (non ἡμῖν, vt Fabricius exhibuit) ὑμῖν πρὸς Aug. secundus. Aldus. Bauaricus in texto, sed in margine scriptum est γρ. περὶ τῶν πρὸς τὸν β.

27. αὐτῶν abest a Parisino primo, Aug. primo.

Ibid. ὅτι] ὅτε Aug. primus.

pen. ἅτω] ἅτως Aug. secundus.

179. pen.

179. pen. ἐστιν abeſt a Pariſ. primo, Aug. primo. χρὴ Pariſ. ſecundus, Bauaricus, codex Obſopoei. quod videtur natum e nota marginali χρηστὸν, qua nota librarii locum χρηστὸν ſcitum, elegantemque deſignabant. vnde Chreſtomathiae natae. In appendice Francfurtana haec leguntur [σκεπτέον χρὴ ὅπως, pro σκεπτέον ἐστὶ, dure ſane et inuſitate.]

vlt. τῷ πολέμῳ] articulum omittit Aug. primus.

Ibid. ἴσοι] ἴσῳ Pariſ. primus. Aug. primus.

180. 5. δίκαια φρονεῖν ἐπὶ ταύτῃ τῇ προαιρέσει] δίκαια ἐπὶ ταύτῃ φρονεῖν αἱρεμένῃ. Pariſſ. ſecundus et quintus. Aug. ſecundus, Bauaricus. appendix Francf. δίκαια φρονεῖν ἐπὶ ταύτῃ αἱρεμένῃ. Felic. P. Manutius. ſed index eius conſentit vulgatae.

8. ἀνδρείας] ἀνδρείας Auguſt. primus. et ſic idem verſu 11. quoque. Obſopoeus item praecepit ita legi.

9. καὶ abeſt a Pariſ. primo et Aug. primo.

13. τὸν ſecundum abeſt ab Aug. primo.

16. ἀναγκαίως abeſt a Pariſ. primo et Aug. primo. ἀναγκαῖον dat cum γρ. Pariſ. ſecundus. ἀναγκαίως Bauar.

Ibid. τριηρῶν] τριήρων Aldus in texto et indice.

17. ἀφθονώτερα] ἀφθονώτερον Aug. primus.

22. μηδ' ἐξ ἑνὸς] ἐκ μηδενὸς Pariſ. primus. Aug. primus. Aldus. appendix Francfurtana. Simon Fabricius, ſeu H. Wolfius, id pro ſcholio habet.

24. ἕτερος ἦν τις τρόπος δυναίμεως] ἕτερος μὲν ἦν τις τρ. δ. Pariſ. quintus. ἕτερός τις τρόπος ἦν δυναίμεως Aug. primus. Dionyſius Halic. p. 57. εἰ μὲν τοίνυν ἕτερός τις ἦν τρόπος δ.

26. ἴσως abeſt a Dionyſianis exemplis, quae ſic recitant: εἰκότως ἂν φανεροὶ πᾶσιν ἐπιγινώμεθα πρὸς ἐκεῖνον ἀντιτατταόμενοι. εἰ δὲ πάσης παρασκευῆς ἐσμεν τρόπος ὁ αὐτὸς ἅπας, τὲς ἐχθρὲς ἀμύνασθαι δύνασθαι, τοῖς οὖσι συμμάχοις βοηθεῖν, καὶ ταῦθ' ὑπάρχοντα

ἀγαθὰ σώζειν, τὶ τὲς ὡμολογημένες ἐχθρὲς ἔχοντες ἄλλες ζητῶμεν, ἀλλὰ παρασκευαζώμεθα — ἀμυνώμεθα δὲ καὶκεῖνον, ἂν ἡμᾶς πείσῃ.

380. 27. πάσης παρασκευῆς ἐστὶν] πᾶσης ἐστὶ παρασκευῆς Aug. primus.

181. 2. ὁμολογῆντας] γρ. ὁμολογημένες Paris. secundus, appendix Francfurtana, Aldina Taylori, item margo Bauarici cum γρ. nam textum dat vulgatam.

3. ἑτέρες] ἄλλες Paris. primus, Aug. primus, Aldina Taylori.

5. ἀδικεῖν ἡμᾶς] inuertunt Aug. primus, et app. Francfurt. pronomen omittit Aug. secundus.

Ibid. μὲν καλεῖτε] μέν γε καλεῖτε Paris. primus. Aug. primus.

7. ὑμῖν] γρ. ὑμῶν Pariss. secundus et quintus. ὑμῖν ἐνίων inuerso vocabulorum ordine, Aldus, P. Manutius, ed. Wolf. sed vulgatam dat appendix Francf.

8. ὑπακόσεσθαι] ὑπακόσασθαι Bauaricus, sed cum ε super α posteriore scripto. ὑπακοείσασθαι Paris. quintus, quod nihili est.

9. παρ' ἡμῶν] Bauaricus idem dat, sed cum ν superscripto.

Ibid. ὅτι ἐπιβουλεύει] ὡς ἐπιβ. Aldina Taylori et Aug. primus, et margo Bauarici, cuius textum vulgatam exhibet.

12. ἅπω] ἅτω index Aldi.

13. ἐνίοις] ἐνίες appendix Francfurtana.

Ibid. ἀλλ' ἢ] (id est ἀλλὰ ἢ.) ἄλλ' ἢ (id est ἄλλ' ἢ) Pariss. secundus et quintus. vnde repetiit appendix Francfurtana. ἀλλὰ ῥαψ. (omisso ἢ) Paris. primus, Aug. primus.

15. ὑμεῖς] ἡμεῖς Aug. primus, Bauaricus, P. Man.

Ibid. εἰδεὶς δήπου] citat h. l. Dionys. Halic. p. 162.

181. 17.

181. 17. ὑμῖν] γρ. ὑμῶν Paris. secundus. Aug. primus verba transponit sic ὁρῶν χιλίας ὑμῖν ἱππέας, et omittit μὲν.

Ibid. ὁπλίτας δὲ ὅσους ἂν θέλῃ τις] ὁπλίτας δὲ ἧς ἂν ἐθέλητε Paris. primus. ὁπλίτας ἧς ἂν ἐθέλῃ τις Aug. primus. (sine δὲ)

18. post τριακοσίας addi vult ὑπαρχέσας Wolf. in farragine. In ipsa editione sua ὑπάρχειν infersit, quod Sylburgius improbat factum, tametsi ipse imitatus sit in suo Dionysio. cuius scripti libri τριακοσίας dant, non probante Sylburgio.

Ibid. ἦξεν] ἦκεν Paris. primus, Aug. primus.

21. ἀφαμαρτεῖν] ἐφαμαρτεῖν Dionysius vitiose.

22. μετὰ τὰ] μετὰ τὸ P. Manutius, vnde repetiit appendix Francfurt. ἐκ δὲ τὰ ταῦτα παρασκ. emendator Lessingianus.

Ibid. παρασκευάσασθαι] παρεσκευάσθαι Paris. primus, Aug. primus.

Ibid. ὑμέτερα] ἡμ. Aug. primus.

Ibid. ἐπισχεῖν] ἐπιτυχεῖν Weimaranus. quae videtur non lectio codicis, sed viri docti nescio cuius esse coniectura, non aliena illa quidem hoc loco, non tamen valde necessaria, neque vulgata lectione quicquam melior.

25. τὰ abest a Bauarico.

26. ἀδὲ μάταιον ἔχοντα μῆκος] ἀδ' ἔχοντα μάταιον μῆκος Aug. primus. pro μῆκος dedit Obsopoei codex μηκόθεν, si recte atque fideliter manum eius operae Basileenses reddiderunt.

27. ὡς abest a Paris. secundo et quinto, Aug. secundo et Bauarico.

vlt. αὐτὰς] αὐτὴν Weimar. codex Obsop. P. Man.

182. 1. ψηφίσασθαι] γρ. ψηφίζεσθαι Paris. secundus. Aldus, Felicianea. vtrumque dat Bauaricus, vulgatam appendix Francfurt. Aldina Taylori.

182. 3. ὑμῶν] ὑμᾶς Pariſ. primus, Aug. primus. Aldina Taylori. Dionyſius.

5. ὅσα μὲν πώποθ' ἅπαντες ὑμεῖς ἐβεβλήθητε] ὅσα μὲν ἅπαντες πώποτ' ἠβεβλήθητε Aug. primus. ſine ὑμεῖς. quod etiam a Pariſſ. primo et ſecundo, item a Bauarico abeſt, et a Dionyſio. ἠβεβλήθ. etiam Aldina Taylori dat.

6. τὸ abeſt a Pariſ. primo et Aug. primo.

7. ἑαυτῷ] αὐτῷ Pariſ. primus.

9. πρὸς] εἰς Dionyſius.

Ibid. αὐτὸς] αὐτὲς P. Manut.

10. πεφάξοντα] πεφάξαντα Pariſ. primus. appendix Francfurt. Aldus, Felic. Sed corrector Weimaranus et Tayloranus vulgatam reſtituit. τὰ δέοντα πεφάξοντα Dionyſius.

11. παροξυνομένων] παρωξυμμένων Pariſ. primus. Aug. primus. (duplici μ, non ſimplici, quod Simon Fabricius exhibuit.) appendix Francfurt. Aldina Tayl.

13. ὀκτακοσίως abeſt ab Aug. ſecundo.

15. ἐρφανῶν] ὀρφανικῶν Pariſ. primus. Aug. primus. Aldina Taylori.

18. ταῦτα abeſt a Pariſ. ſecundo et Aug. ſecundo.

19. ὥσπερ νῦν] ὥσπερ καὶ νῦν Pariſ. quintus.

21. πέντε] Wolf mauult εἰς πέντε.

23. ἀποροωτάτες] ἀπόρως Pariſ. primus. Aug. primus. Aldina Taylori.

Ibid. σώματα οὕτω] σώματα ταῦτα οὕτω Pariſ. primus, Aug. primus.

24. φημὶ δεῖν συντετάχθαι] συντετάχθαι φημὶ δεῖν. Aug. primus. καὶ τὰ μὲν σώματα ταῦτα ἕτω συντετάχθαι φημὶ δεῖν. Aldina Taylori.

27. τὴν abeſt ab Augg. primo et ſecundo. Pariſ. ſecundo, Bauarico.

Ibid. πεντεκαιδεκαναίαν] πεντεκαιδεκαναίαν Aug. primus cum tribus diſſolutis vocalibus in fine vocis, non

non cum diphthongo, vt vulgata. miſere corrupit hoc vocabulum Simon Fabricius, ſeu operae Baſileenſes. conſentit cum Aug. Bauar.

183. 3. ἀποδῶναι] ἀποδιδόναι Pariſ. primus. Aug. primus, Aldina Taylori.

4. ἐπειδὰν] ἐπεὶ δὲν Aldus. Sed in Weimarano id eſt ad vulgatae modum correctum, item in Leſſing.

7. ἐξήκοντα ταλαντείας] ἐξηκονταταλαντίαις Auguſt. primus. et ſic quoque verſu 11. piget referre, quam miſere hoc item vocabulum corruperit S. Fabricius. Wolf etiam coniungi voluit haec duo vocabula in vnum, ſed diphthongum in fine ſeruat.

9. εἰς abeſt ab Aug. primo, et Aldina Taylori. et non dubito, idem a Pariſino primo quoque abfuiſſe, tametſi margo Lutetianae tacet.

Ibid. ἑκάστην] ἑκάστῃ Pariſ. primus, Aug. primus. Aldina Taylori.

Ibid. τῶν ſecundum abeſt ab Aug. primo.

11. ἐὰν] ἂν Pariſ. primus, Aldina Taylori.

13. συντελῇ] συντελεῖν Pariſ. ſecundus.

Ibid. δέῃ abeſt ab Aug. primo.

14. τὰ abeſt ab Aug. primo.

22. χρηστὸν] χρηστῶν Bauar.

23. ἑκάστῳ] ἑκάστῃ Aldina Taylori.

Ibid. τὸ ἴσον omittit appendix Francfurtana.

24. τῷ abeſt a Pariſſ. ſecundo et quinto, Aug. ſecundo, Bauarico.

Ibid. τὰς abeſt a Pariſ. ſecundo, Aug. ſecundo, Bauarico, appendice Francfurtana.

27. ἂν abeſt ab ed. P. Manutii.

pen. πλήρωσις δὲ καὶ σαφὴς] πλήρωσις δὲ τὶς ἢ καὶ σαφὴς Pariſ. ſecundus. Bauaric. Aug. ſecundus, appendix Francfurtana.

vlt. ὅθεν abeſt a Pariſſ. ſecundo et quinto, Bauarico, Aug. ſecundo.

184. 1. λέγω] λέξω Pariſſ. ſecundus et quintus, Bauaricus, Aug. ſecundus. appendix Francfurtana.

2. σκεψαμένης] σκεψομένης Pariſ. quintus.

6. τὰν δὲ τριήραρχον ἕκαστον] τῶν δὲ τριηράρχων ἕκαστον P. Manut. Weimaranus. τῶν δὲ τριηράρχων ἑκάστης mauult Wolf. pro τριήραρχον dant Pariſ. primus et Aug. primus ταξίαρχον, quod Fabricio non probatur. refert idem appendix Francfurtana.

8. Φυλὴ] καὶ Φυλὴ Ald. P. Manut.

Ibid. ὃν ἂν] ὃν δ' ἂν mauult Wolf.

11. ἑκάστης] ἑκάστῃ Ald. P. Manut.

15. πόσαι] ποῖαι codex Obſopoei. Aldina Tayl.

16. ἔχῃ] F. ἔχει. ſic exhibet appendix Francfurt.

17. παραλίπομεν] παραλείπομαι Pariſ. primus, Aug. primus. παραλείπομεν Bauar.

18. πως] ἴσως Pariſ. primus, Aug. primus. Aldina Taylori.

21. οἶδα λόγον ὃν μέλλω λέγειν] abeſt λόγον ὃν a Pariſ. primo. λόγον ὃ δὴ μ. λ. dat Pariſinus quintus. οἶδα λέγω μέλλων λέγειν Aug. primus. Sic, non vt Fabricius illinc retulit. ὃν μέλλων (in participio) Aldina Taylori.

23. φανήσεσθαι] φανεῖσθαι Pariſ. primus. Aug. primus. Aldina Taylori.

25. ἂν] ἐὰν Pariſſ. primus et quintus. Ald. Tayl.

Ibid. μέγαν] καὶ μέγαν Aug. ſecundus.

26. τόθ' (id eſt τότε)] τόδ' (id eſt τόδε) Ald.

27. ἡμῖν] ὑμῖν Pariſſ. primus et quintus; item ſecundus cum γρ. appendix Francfurt. Aldina Taylori, vtrumque dat Bauaricus.

pen. ἀποσχήσομεν] ἀποχρησόμεθα Aldina Taylori, Pariſ. primus. Aug. primus. cui Fabricius pro more ſuum *perperam* adſcripſit. Lectio non ſit contemnenda, ſi ἀποσχησόμεθα reformetur, aut ἀποσησόμεθα.

184. vlt.

184. vlt. ὑπάρξων δὲ τότε] ὑπάρχων δ' εἰς τότε Aug. primus. αὖθις δὲ γενησόμενος dat Hermogenes p. 416. vbi et aliae ſunt diſcrepantiae.

185. 2. ταυτηνὶ] ταύτην Aldina Taylori, Pariſ. primus. Ariſtides p. 274. ſic citat. ἑᾶτε ταύτην τὴν πόλιν. ἐν ταύτῃ τηλικαύτῃ τὸ μέγεθος ὄσῃ.

3. ἁπάσας] πάσας Pariſſ. primus et quintus. Aldina Taylori.

4. τὸν νᾶν] omittunt articulum Pariſ. primus, Aug. primus.

5. ἐνταυθοὶ] ἐνταυθὶ Aug. primus. plane omittunt hoc aduerbium Pariſſ. ſecundus et quintus, Aug. ſecundus, Bauaricus.

Ibid. φοβοῖεν] φοβηθεῖεν Pariſ. quintus. forte voluit φοβήσειαν.

7. ἴσοι] ἴσοι Pariſ. ſecundus.

8. χρησμῳδεῖεν] χρησμῳδοῖεν Augg. primus et ſecundus. Bauaricus. In appendice Francfurtana haec leguntur. [F. pro χρησμῳδοῖεν ſcrib. χρησμῳδοὶ εἶεν. inuenitur et χρησμῳδεῖεν.]

11. αἴσθοιτο (in ſingul.) Aldina Taylori.

Ibid. ἐκ ἱκανὸν δοίη] ἐκ ἂν δοίη Aldina Taylori, Aug. primus, in quo vocabuli ἱκανὸν, quod ei Fabricius arrogat, ne veſtigium quidem eſt conſpicere. lectionem Auguſtani dat appendix quoque Francfurt.

12. εἰσενέγκοι] εἰσενέγκαι Pariſ ſecundus, Aug. ſecundus, Bauaricus. appendix Francfurtana.

13. ἀπολωλέναι] γρ. ἀπολωλεκέναι index Lambini.

14. ἑαυτᾶ] αὑτᾶ Pariſ. ſecundus. Bauar. αὐτᾶ (cum leni) Pariſſ. primus et quintus.

Ibid. προσενεγκεῖν] εἰσενεγκεῖν Aldina Taylori, Pariſſ. primus et cum γρ. ſecundus atque quintus. vnde repetiit appendix Francfurt. item Bauaricus et Aug. primus. ad cuius indicem Fabricius admonuit ſe malle

προεισε-

προεσεσενεγκεῖν. id quod in Aug. ſecundo reperi, et in textum recepi.

185. 17. ὅσα γαὲ νυνὶ] ὅσα γαὲ ἂν νυνὶ Pariſ. ſecundus, Bauaricus.

Ibid. πορίσαισθ' ἂν] πορίσαιτ' ἂν Weimaranus.

Ibid. εἰ] ἢ Bauar. ſed vulgata eſt in margine.

18. τῆ μηδενὸς] addi vult Wolf πεπορισμένα.

19. ἑκατοστὴν] τὴν ἑκατοστὴν Pariſ. ſecundus. Bauaricus.

20. poſt ἐρεῖ addunt νῦν Pariſ. ſecundus, Aug. ſecundus, Bauaricus.

23. θῶ] θεῶ Aug. ſecundus.

Ibid. βέλεσθε] γρ. βέλεσθαι index Lambini.

24. ἡμᾶς] ὑμᾶς Pariſ. quintus, Aldus, P. Manut.

Ibid. ἂν ſecundum abeſt ab Aug. primo.

25. καταθεῖτε] καταθοιτε Pariſ. ſecundus, Bauaricus. καταθοισθε Pariſ. quintus. καταθῆτε P. Manut. καταθεισθε Aug. ſecundus.

26. ὑμᾶς] ἡμᾶς Pariſ. ſecundus cum γρ. Bauar. Auguſt. ſecundus.

vlt. ὁ καιρὸς ἔτος ἔλθῃ] ἔτος ὁ καιρὸς ἔλθῃ Aug. primus. ἔλθοι dat ed. Wolf. ſed ἔλθῃ appendix Francfurtana.

186. 3. ὑμῶν] ἡμῶν Pariſſ. primus et quintus.

5. διὰ τέτων] διὰ τῆτο Auguſt. primus, Aldina Taylori.

6. ἑκατὸν] διακοσίας mauult Weſſeling ad Diodor. Sic. T. I. p. 413. pro τριακοσίας dat appendix Francfurtana διακοσίας.

8. τριακοσίας] διακοσίας Weimaranus.

Ibid. ὑμᾶς] ἡμᾶς Pariſſ. primus et quintus.

Ibid. παρεσκευασμένας] νῦν παρεσκ. Pariſſ. primus et quintus; Aug. primus. Aldina Taylori.

9. τριήρεις abeſt ab Aug. primo, Pariſ. primo.

Ibid. μὴ abeſt ab iisdem.

186. 9.

186. 9. μηδ' εἰ πάνυ] εἰ καὶ πάνυ Paris. quintus.

10. εἶναι] τι Paris. secundus, Aug. secundus, Bauaricus. ῥᾴδιόν τι εἶναι app. Francf.

15. γὰρ omittit Aug. secundus.

Ibid. τὰς κρήνας] αἱ κρῆναι Paris. primus, Aug. primus.

16. ἐπιλιπεῖν] ἐπιλείπειν Paris. primus, Augusti primus.

Ibid. ἀθρόα] Aug. primus et hic, et alibi, constanter hoc vocabulum dat cum spiritu aspero exaratum.

17. καὶ initio versus abest a Paris. primo et Aug. primo.

18. ἑξακισχίλια] ὀκτακισχίλια Paris. secundus cum γρ. item Bauaricus.

Ibid. ἀκέσετε] ἀκέσεται Augg. primus et secundus, Bauar. P. Manutius, vnde index Lambini repetiit; et ed. Wolfii. Sed vulgatam dat appendix Francfurtana.

19. τὰς ἐπιόντας ἐκείνων] τὸν ἐπιόντα ἐκεῖνον P. Manutius. Sed index eius dat vulgatam. [Alii rectius, opinor, ὡς μὲν ἂν ἐπιόντ' ἐκεῖνον ἀμυνούμεθα. WOLF.] quid appendix Francfurtana voluerit, dans, τὰς ἐπιόντας ἐκεῖ, non intelligo, cum vulgata sit in editione Wolfii. ἀμυνόμεθα (in praesenti) dat Aldina Taylori.

20. ἐν μαραθῶνι] praepositionem omittunt Paris. primus et Aug. primus.

25. ὀρρόντην] ὀρρόντων Aldina Taylori, Pariss. primus et quintus. ὀρ ονν. Paris. secundus. Sic dubie et obscure exhibet margo Lutetianae, vt nescias, quid in eo fuerit. ὀρόντων Augg. primus et secundus. Bauar.

27. μισθοφορεῖν] μισθοφορῆσαι Aldina Taylori, Pariss. secundus et quintus cum γρ. vtrumque dat Bauaricus. appendix Francfurtana haec dat. [μισθοφορεῖσθαι παρ' ἐκείνῳ. legitur et μισθοφόρειν.]

186. pen.

186. pen. τινες abeſt a Pariſino quinto, vnde videtur appendix Francf. repetiiſſe.

Ibid. αὐτῶ] αὐτῷ cum leni, Pariſ. primus.

187. 1. ἄλλην abeſt ab Aug. primo, et in Aldina Taylori punctis eſt ſubnotatum.

Ibid. ἐλθεῖν] ἐθέλειν Pariſſ. ſecundus et quintus. Aug. ſecundus et Bauaricus. edit. Wolf. vulgatam dat app. Francf. forte vtrumque copulandum ſit, ad hunc modum ᾠδένας ἂν ἐλθεῖ ἐθέλειν ἡγεῖμαι. Aug. primus ſic dat conſtitutum h. l. ἂν ἐλθεῖν ᾠδένας ἡγεῖμαι. Aldina Taylori ſic da ἐπὶ δὲ τὴν ἑλλαδα ἔλληνας ἀνελθεῖν ᾠδένας ἂν ἐθέλειν ἡγεῖμαι.

2. πῆ] πεῦ Pariſſ. primus et quintus, cum γρ. ποῖ Augg. primus et ſecundus. Aldus, Felic. Bauaricus. Aldina Taylori.

3. δεληύσει] malo, vt Felicianus, interrogatiue legere. WOLF.

6. ἔτως ἐϛὶ δυϛυχὴϛ] ἔτω δυϛυχὴϛ ἐϛιν Auguſt. primus.

9. καὶ μὴν] ἃ μὴν Pariſ. primus. Aug. primus.

Ibid. ξένας] ξένοις Weimaranus, P. Manutius.

10. ἑλληνικῶν] ἑλλήνων Pariſſ. ſecundus et quintus cum γρ. margo Bauaricj. appendix Francfurt. Aldina Taylori.

Ibid. κρατήσαντες] κρατήσοντες cum γρ. Pariſ. ſecundus.

11. εἰσὶ] ὑπάρχουϛι Pariſ. primus. Aug. primus, πάλιν ἂν κρείττες ἦσαν Weimaranus. P. Manutius. ſed index eius dat vulgatam. pro πάλαι etiam appendix Francfurt. dat πάλιν.

12. ἡμᾶς] ὑμᾶς Pariſ. quintus.

13. εἰ δὲ μή γε, τῶν ὑπαρχόντων] εἰ δὲ μὴ, τῶν γε ὑπαρχ. Pariſ. primus, Aug. primus, Weimaranus, P. Manutius. appendix Francfurt.

14. τις abeſt a Pariſ. quinto.

187. 15.

187. 15. ἡμᾶς] ὑμᾶς Pariſ. quintus, Aug. primus. Bauaricus, appendix Francfurt. Aldina Taylori.

16. τότων] ἐκείνων Pariſſ. primus, ſecundus, quintus. Aug. ſecundus. Bauaricus, appendix Francfurtana.

17. ἀληθὲς ἡδέως] ἀληθὲς ἡδὲν ἡδέως Aug. primus. διὰ γὰρ τὰ μισεῖν αὐτὸς, ἡδὲν ἀληθὲς ἡδέως Aldina Taylori.

Ibid. ἂν abeſt a Pariſ. ſecundo, Aug. primo, Bauarico.

Ibid. αὐτῶν] αὐτᾶ Pariſ. quintus.

18. ἀκέσαιτε] ἀκέσετε Pariſſ. primus et ſecundus. ἀκέσεται Aug. primus. ἀκέσεσθε Bauaricus, ſed cum τ ſuper σθ ſcripto. item appendix Francfurt.

21. οἶμαι] οἴομαι Pariſ. primus. Aldina Taylori.

Ibid. τοσοῦτον ἀπέχειν] τοσᾶτ' ἀπέχειν Auguſt. primus.

24. ἀναλύσονται] διαλύσονται Pariſſ. ſecundus et quintus. Aldina Taylori, Bauaricus. P. Manutius. Sed index Pauli dat vulgatam. Wolf mauult ἀπολύσωνται. Idem in ſarragine exhibet διαλύσωνται per ω in coniunctiuo, quod eſt in appendice Francfurtana.

pen. ἐκείνῳ] ἐκείνων Aug. ſecundus.

188. 2. τῶν προδοτῶν κρείττας] κρείττες τ. πρ. Aug. primus.

5. δὲ abeſt a Pariſ. primo et Aug. primo.

6. ἑλλήνων abeſt a Bauarico.

7. ἕως] τέως Pariſ. primus. Aug. primus. codex Obſopoei. vtrumque dat Bauaricus.

8. ἐκεῖνον κοινὸν ἐχθρὸν] κοινὸν ἐχθρὸν ἐκεῖνον Aug. primus. Aldina Taylori.

10. αὐτοῖς] cum lenι P. Manutius.

11. αὐτὸς] ἑαυτὸς Pariſ. primus. αὐτὸς cum aſpero app. Francf. Aldina Taylori.

13. ἀλυσιτελῆ] ἀ λυσιτελῆ Pariſ. quintus.

15. φοβώμεθα] φοβῶμεθα Pariſ. quintus, Bau.

188. 15. μὴ ἀδικῶμεν] μηδ' ἀδικῶμεν Pariſ. primus et ſecundus. Aug. primus, Aldina Taylori, quae ad ἀδικῶμεν addit αὐτὸν.

16. ἡμῶν αὐτῶν] αὐτὸν ἡμῶν αὐτῶν Aug. primus. Bauar. αὐτὸν dat, omittit αὐτῶν. ſed margo Bau. dat vulgatam. αὐτῶν in Aldina Taylori punctis eſt ſubnotatum.

18. ἂν abeſt ab Aug. primo. qui in reliquis huius verſus cum vulgata conſentit.

Ibid. ἡμᾶς ἔθηκε ἐκεῖνον. ἐπειδὴ] ἡμᾶς ἀδίκημ' ἂν ἔθηκε Pariſ. ſecundus. ἀδικεῖν ἂν ἡμᾶς ἐκεῖνον ἀδίκημα ἂν ἔθηκε Bauaricus. Aug. ſecundus. pro prima voce dat Aldus ὑμᾶς, item appendix Francfurt.

19. τοῦτ'] τούτων Aug. ſecundus. fort. voluit τὸ τούτων. *quoniam vero horum* (graecorum puta) *animi non ita ſe erga nos habent.*

22. ὑποπτεύς] ὑπό τινος Aug. ſecundus.

23. πράττων] πράττειν Pariſ. ſecundus. vtrumque dat Bauaricus.

Ibid. προτέρων] πρότερον Aug. primus.

27. πείσονται] πείσεται Augg. primus et ſecundus. Aldus, P. Manutius. et idem voluere quoque Pariſſ. primus et quintus, dantes πείσεται.

vlt. ἀπαγγέλλεσθαι] ἐπαγγ. Pariſ. primus. Aug. primus. Aldina Taylori.

Ibid. poſt ἀπαγγέλλεσθαι addunt μὲν Pariſ. primus et Aug. primus. quod improbat, ſeu Fabricius, ſeu potius Wolfius.

189. 2. οἱ ſecundum abeſt a Pariſino primo, Aug. primo, Bauarico.

3. poſt εἰ addunt μὲν Pariſ. primus, Aug. primus, Aldus.

6. ἐκεῖνον] αὐτὸν Pariſ. primus, Aug. primus.

Ibid. ποιήσαιτε] ποιήσετε Bauaricus. ποιῆσητε Aldina Tayl.

189. 10.

189. 10. ὀλιγώρως] ἀλόγως Pariſ. ſecundus cum γρ. item margo Bauarici.

13. ἦν] ἧς Pariſ. ſecundus; Aug. ſecundus, Weimar. index Lambini, ex indice ſcil. P. Manutii. vtrumque dat Bauaricus.

Ibid. ἦγε πρὸ τούτων ἐδεμιᾶς] ἦγέ ποτε ἐδεμιᾶς Pariſ. ſecundus, Aug. ſecundus, Bauaricus. ἦγε πρὸ τῆ ἐδεμιᾶς Weimaranus, index P. Manutii, et inde index Lambini. Auguſtanus primus vocabulum ἐδεμιᾶς collocatum dat pone πόλεων v. 14. In appendice Francfurti ſic collocata ſunt verba. ἦν ἦγε πρὸ τῆ, τῶν ἑλληνίδων πόλεων ἐδεμιᾶς τοσοῦτον. et hanc lectionem ſuſpicor etiam in Aug. primo fuiſſe, et reperio in Aldina Taylori.

14. ἄλλων abeſt a Pariſino quinto.

15. ὑπεραίρεσθαι] ὑπεραίνεσθαι Aug. ſecundus. ὑπεραίρει mauult Wolf.

16. ἡ ἀκεσία] ἡ καὶ ἀκεσία Aug. ſecundus. id eſt καὶ ἀκεσία.

17. ἂν οἶδε] οἶδεν ἂν Aldus. ſed Aldina Taylori vulgatam dat, nec non appendix Francfurt. particulam omittunt Pariſ. primus et Aug. primus.

18. αὐτῷ τῶν] αὐτῷ τὰ τῶν Pariſſ. primus et quintus, Aug. primus. Aldina Taylori.

19. ἀπαγγελόντων] ἀγγελόντων ſimplex Pariſ. primus, Aug. primus.

20. μὴ μακρὰ λέγειν λίαν ἐνοχλῶ] μὴ μακρολογίαν λέγων ἐνοχλῶ Aug. primus. vbi S. Fabricius, ſeu potius H. Wolfius, adſcripſit haec, quae non intelligo ſatis. [F. aut διὰ, aut μακρολογῶν.] videtur ille ſuſpicatus eſſe, e lectione Auguſtani primi aut hanc effici poſſe lectionem μὴ διὰ μακρολογίαν ἐνοχλῶ, aut iſtam μὴ μακρολογῶν ἐνοχλῶ. ſed etiam effici poterat ad veſtigia litterarum preſſius μὴ μακρολογίαν λέγων ἐνοχλῶ. quod neſcio an a Demoſthene ſit profectum. non qui-

dem eum dedecet. ν illud in fine vocis μακρολ. poteſt e iota natum eſſe, vt ſaepe vſu venit; quod iota cum nos puncto ſubſcripto exprimamus, ille, quod ſaepe iam commemoro, ſemper ad latus apicem oſtendit.

189. 22. μὲν abeſt a Pariſino quinto, vnde repetiit appendix Francfurtana, ſed ſub titulo paginae ementitae.

26. ἡμῶν] ὑμῶν Pariſſ. primus et quintus, Paul. Manut.

Ibid. σκοπῶμεν] σκοπεῖν Pariſſ. primus et quintus, Aug. primus. Aldus.

27. τῷ abeſt a Bauarico.

28. ταὐναντία] ταῦτα Pariſ. quintus.

pen. ὀργισθήσεσθε] ὀργιεῖσθε Pariſ. primus. Aug. primus. Aldus, appendix Francfurt.

vlt. ἁμαρτόντες] ἁμαρτάνοντες Aug. primus, Aldina Taylori. Clauſula in Bauarico haec eſt περὶ συμμοριῶν HHH |Δ| ΔΔΔΔ (390.) tum ſequitur oratio pro Megalopolitanis, et tum oratio pro Rhodiorum libertate.

Ad orationem de Rhodiorum libertate.

190. 1. μὲν de meo addidi, ob inſequens δὲ v. 3.

4. τὸ διδάξαι] articulum addidi, ob inſequens τὸ πεῖσαι verſu 1. p. 191.

191. 1. τὸ πράττειν πεῖσαι ταῦτα] praetuli hunc ordinem τὸ πεῖσαι πράττειν ταῦτα.

2. τότε in fine verſus addidi.

3. ὅσον] praetuli ὅσονπερ.

4. perſpicuitatis ergo conſultum fuerit, poſt δεῖν comma poni, et ad δεῖν ſubaudiri aut γίγνεσθαι, aut ποιεῖν. Eorum, quae ego arbitror fieri oportere, vnum hoc eſt, χάριν [id eſt τὸ χάριν] vt diis gratiam referatis. —

190. 5.

190. 5. ὀφείλειν] praemiſſo δεῖν conueniret vtique melius ἀποδιδόναι.

14. citat h. l. Harpocr. v. πρυτανεύοντα, et Scholiaſtes Ariſtophanis ad Acharn. verſum 60.

192. 1. μεμερισμένες] id eſt μέρος ὄντας τῆς ἐκείνε ἀρχῆς.

4. εἰπεῖν] facit id in oratione ſuperiori de collegiis. v. verſu 11.

5. εἰ τὴν πρόφασιν] articulum, vt tollendum, vncis incluſi.

11. τοίνυν λόγος] interpoſui ὁ νῦν.

12. παρ' αὐτὸν] non prauum eſt, attamen vſitatius eſt παρ' αὐτῷ.

18. φθάσας, καὶ] interpoſui ἢ, duo iſtaec ἢ καὶ inter ſe copulans; libris ſeorſim aliis illud, aliis hoc, adminiſtrantibus, reperi tamen poſtmodum in Aldina Taylori quoque tanquam e codice mſto annotatum ἢ καὶ παραχρ.

22. ἧττον] ſubaudi τοσούτῳ. hoc minus. ob inſequens ὅσῳ. quamquam additum vtique planius foret.

23. τούτε] praetuli τούτων.

27. articulum tolli velim. non enim diuerſa ſunt τὰ γεγενημένα et τὰ συνενηνοχότα, ſed eadem. in memoriam vobis vnum aliquid eorum reuocabo, quae facta [cum geſta et peracta eſſent,] vobis profuerunt.

vlt. citat h. l. Harpocr. v. Ἀριοβαρζάνης.

193. 4. citat h. l. Harpocr. v. Κυπρόθεμις.

5. τῷ μὲν] Ariobarzani puta.

6. καὶ πολεμήσας [ſubaudi Cyprothemidi,] ἠλευθέρωσε] ego vero pro media voce ſubieci βοηθήσας. Samiis puta. opitulatus Samiis, eos in libertatem vindicauit.

8. citat h. l. Stobaeus p. 364. 27.

193. 13. praeferam equidem αὐτὲς in accuſ. a Stobaeo traditum. vt alter accuſatiuus, τὲς ἐναντιωθέντας, [ſubaudi ἑαυτοῖς] indicet agentem, h. e. a quo iniuria proueniat, alter, ſcil. αὐτὲς, patientem, h. e. eum, cui iniuria offeratur. quaſi ſi hunc ad modum dixiſſet. ἡγῆνται ἑαυτὲς ἀδὲν ἠδικῆσθαι ὑπὸ τῶν ἐναντιωθέντων.

15. citat h. l. Harpocr. v. Ἀρτεμισία.

Ibid. τῆς πόλεως [ſubaudi τῆς ἡμετέρας] ἔσης ἐπὶ τῶν πραγμάτων] τέτων puta. ciuitate noſtra rebus hiſce, Rhodiis nimirum, ſeſe ingerente.

18. πάνθ' ὅσ' ὥρμηκε] praetuli ὡς pro media voce. rege Perſarum in Aegypto res omnes ex animi ſui ſententia gerente.

26. ἀδὲν ἂν εἶναι] addidi particulam.

194. 1. βοηθήσειν] regi Perſarum Rhodum oppugnanti.

3. γε addidi, ποτε ſi ſeruatur, cohaeret cum ὅ τι quicquid, vel ecquid tandem, Perſarum rex ſit inſtituturus, profecto non auſim affirmare, me id ſcire. Atticiſmus hic eſt, ſic in planiorem graeciſmum conuertendus. ἐκ ἂν τολμῶμι εἰπεῖν, ὡς οἶδα, ὅ τι ποτὲ ποιήσει ὁ βασιλεύς.

7. ἂν ἀντιποιῆται] ſcil. noſtra ciuitas. interpoſui γε, reperiens in Aug. ſec. ἀνταντιποιῆται.

18. πρόξενος] ſcil. εἰμὶ e proximo verſu. ſed praetuli verbum προξενῶ gero perſonam Proxeni, ſeu procuratoris et aduocati publici vniuerſae ciuitatis Rhodiorum, in Vrbe, ſeu Athenis.

25. ἕλλησί τε καὶ] priorem copulam addidi.

vlt. ταῦτα] ſeruitus puta, quam militibus perficis, vel barbaris, arci ſuae incubantibus, ſeruiunt.

195. 5. πρὸς τὸ λοιπὸν] genus articuli neutrum cum maſculino mutaui.

195. 10. δίκαιον] praetuli de meo ſenſu δίκαιοι. (in nominat. plur.) quorum poenas vos dare negetis par eſſe.

17. δυνηθέντων] ſcil. ὑμῶν τε καὶ αὐτῶν.

26. πρὸς δὲ τὰς ὀλιγαρχεμένας] expunxi articulum.

pen. καὶ ζητοῦντες] ſcilicet ἄνθρωποι. homines quaerentes. recte ſic habebit vulgata, quia tamen τοῖς inſequitur, paene ſuſpicor leg. eſſe καὶ οἱ ζητοῦντες. aut alias τοῖς ſit item tollendum. verum vereor, ne naſutiores ſaepe nos ſimus, graecos indiligentiae in dicendo notantes, qui melius noſſent, quomodo ſe loqui deceret, quam nobis ſcire datum eſt.

196. 4. τι τὴν] interponi velim καὶ. in diſcrimen venire noſtram formam gerendae reip.

5. ὀλιγαρχίας] praetuli ὀλιγαρχιῶν. quia numerus pluralis melius, quam ſingularis, cum ἅπαντας conſpirat.

6. ἴσασι γὰρ] his ſubiice tacita cogitatione, τοῦτο γενομένου, hoc facto, id eſt ὑμῶν ἐκ μέσου ἀναιρεθέντων, ἢ καταδεδικωθέντων.

9. τούτους] alii τοῦτο. nil intereſt. nam ὅθεν, *unde*, tam ἀφ' ὧν, *a quibus*, ſignificat, quam *a quo*, ἀφ' οὗ.

17. οἷα τοὺς ἄλλους ἀξιώσετε] praetuli οἷάπερ ἂν τοὺς ἄλλους ἀξιώσαιτε (in optatiuo.)

19. τοιοῦτό τι] ſubaudi καὶ ὑμῖν αὐτοῖς συμβαίη, οἷον τοῖς ῥοδίοις ἄρτι συμβέβηκεν. vt nempe in dominatum paucorum veniatis.

20. καὶ γὰρ εἰ δίκαια] tertiam vocem addidi.

25. ἐνταυθοῖ] praetuli ἐνταυθί.

26. ἡ πόλις et αὐτὴν] praetuli ὁ δῆμος et αὐτόν. perſpicuitatis gratia, et ob conſenſum meliorum librorum. nam alias vulgata noſtra idem dicit, atque illa vetuſta Morelſiana.

196. 27. μόνον] praetuli μόνων.

197. 13. οἱ μὲν] Argiui quidem, si exsules vestros Lacedaemoniis deposcentibus tradidissent, hoc potuissent excusare.

15. ἔτε τῶν δέλων τῦ βασιλέως, ἔτε αὐτῦ] praetuli ἔτε ὑπὸ τῶν δέλων τῶν βασιλέως, ἔτε ὑπ' αὐτῦ.

17. εἰ γὰρ τοί πε] dedi pro tertia particula τι.

20. ἀλλὰ μὴν] praetuli ἀλλ' ὅμα.

21. τήν τε πόλιν λακεδαιμονίων] debilitauit vtique rex Persarum Lacedaemonios assiduitate bellorum in Asia, vt Thebanis succumberent. Sed praetuli lectionem Felicianeae τήν τε πόλιν ciuitatem nostram, Athenas, διὰ λακεδαιμονίων per Lacedaemonios debilitauit, et paene exstirpauit. id quod oratoris ratiocinio melius conuenit.

27. οἷς ἂν προέληται] subaudi e praemissis ἐχθρὸς εἶναι. Wolf de suo πολεμεῖν addidit, quo nil opus erat.

198. 2. τινες οἱ παρ' ἡμῖν] praetuli τινες, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, παρ' ὑμῖν.

5. αὐτοὶ] illi extranei puta, a quibus veramini.

7. αὐτὸν δ' δίκαια ποιῆντα bene habet. subauditur τινα. quod millies omittitur.

11. διδάσκων] praetuli διδάξων. v. versu 19.

15. Βυζαντίες ὁρίζειν] praetuli Βυζάντιον ὁρ. nemo est, qui Byzantinos dehortetur, vt Selymbrianorum agrum finibus agri Byzantini ne accensеant, in iisque ne comprehendant. ὁρίζειν Βυζάντιον idem est atque ὅρους Βυζαντίε προσνέμειν, τοῖς Βυζαντίε ὅρους ἐκπερίμετρεῖν.

17. τὰς πόλεις] haec duo vocabula addidi. ciuitates graecas oportere liberas esse.

18. ἐδὲ Μαυσώλε ζῶντος] non laudo istam breuiloquentiam, tametsi atticis vsitatam, quippe neque sanae rationi, neque mori loquendi aliorum populorum

rum congruentem. Plenius et planius locutus esset sic ἐδὲ Μαυσώλε ζῶντος ἦν ὁ τάτων διδάξας.

199. 5. μηδενὸς ἀντιλαμβανομένες] subaudi ἔργε, vel τῶν δεόντων. verbis modo iactare, et praemonstrare, atque inculcare, item postulare, flagitare, rebus ipsis autem nil agendorum ad se putare pertinere. nulli rei earum omnium, quas fieri oportebat, manum operamque admouere.

11. ἂς de meo addidi. quam pacem longo tempore post Lacedaemonii contraxerunt.

13. ἀμφοτέρως] correxi ἀμφοτέραις. scil. συνθήκαις. ambobus istis in pactis non eadem iura scripta sunt.

18. τὰ δίκαια καὶ ποιεῖν] sustuli copulam. constructio haec est. ἐπειδὴ ὑπάρχει ὑμῖν τὸ ἐγνωκέναι ποιεῖν τὰ δίκαια. quandoquidem vobis non nunc demum quaerendum et comparandum, sed iam paratum et praesto est hoc, vt decreueritis iusta facere. h. e. iam penes vos est promta voluntas ius et fas exsequendi.

25. ἔτι addidi, quamquam vtique melius sic videtur legi, si libri dent, ἐδὲν ἐμποδὼν αὐτοῖς πρὸς τὸ κυρίως τ. ἀ. ε.

27. τοῖς ἄλλοις] subaudi ἐσὶν e praemissis. Suspicabar aliquando, h. l. κοινὸς deesse.

Ibid. πρόσεσθ'] praetuli, quamquam parum interest, πρόσεθ', id est προσέτι. adhuc praeterea.

200. 5. μισθοδοτῶν] praetuli μισθοδοτούντων.

6. ad ὑμᾶς addi αὐτὰς esset non vi cariturum.

9. ἐν τῇ στρατείᾳ] articulum addidi.

14. λιπόντας] praetuli λείποντας.

15. ἀτίμως τὸ συμβουλεύειν] id est τιμῆς καὶ ἐξουσίας τὸ συμβ. ἐσεφημένως.

17. συμμάχων τὰς αὐτὰς ἐχθρὰς καὶ φίλως ὑμῖν] praetuli συμμ. τὰς τὸν αὐτὸν ἐχθρὸν καὶ φίλον ὑμῖν.

26. δύνησθε] praetuli δυνήσεσθε. potueritis.

200. 27. *καθ' ἓν ἂν βέλτιον*] pro tertio vocabulo dedi *ἀεὶ*. indies magis magisque.

201. 5. *θαυμάζητε ταῦτα*] praetuli *θαυμάζητ' αὐτά*.

Varietas lectionum ad orationem pro Rhodiorum libertate.

190. 2. Argumenti. post *βυζάντιοι* addit Parisinus secundus *συνεστήσαντο*. Wolf lectionem Feliciani amplectitur *πόλεμον ἤρατο πρὸς Ἀθηναίους*. et eam quoque reddendam a meis operis curaui. In Lessingiano etiam inueni *ἤρατο* adscriptum, pone *πεποιημένοι* inserendum.

4. post *Ἀθηναίων* addit Aldina Taylori *ἐκίνησαν*.

7. *πιστευόμενος*] *πεισθεὶς* Bauaricus.

8. *συνεστήσατο*] *συνεστήσαντο*, *πρότερον* Lutet.

9. *καθελόμενος*] *ἀφελ.* Bauar. Aug. secundus. Felic. recepi.

Ibid. *πόλιν*] *τὴν πόλιν* Bauar. et Felic. recepi.

11. *τῶν Ῥοδίων*] *τῷ Ῥ.* appendix Francfurtana.

12. *συμφέρει γὰρ τοῖς Ἀ.* Aldina Taylori.

Ibid. *λέγων* abest a Paris. secundo, Aug. secundo, Bauarico, appendice Francfurtana. Post hoc argumentum adscripta erant haec. *ἄλλως. συνεμάχησαν Ἀθηναίοις ποτὲ* etc. quae sunt verba Vlpiani, seu quisquis est ille Scholiasta initio pag. III. edit. Paris. annotare iuuat lectiones Augustani secundi a vulgato hoc Vlpiani loco discrepantes. v. 8. itaque sic in Augustano legitur *ἀξιῶν ὑπὲρ ἐλευθερίας. δημοσθένης.* v. 10. *δήμῳ τῶν Ῥοδίων. εἰ δέ τις ἄλλος.* v. 16. verba *μάλιστα γὰρ* ad *τοίνυν* absunt. deinde dat Aug. secundus. *χαλεπὸς ἦν ὁ λόγος.* v. 19. *ὑπὲρ ἀνδρῶν.* v. 24. *δοκεῖ γὰρ ἐ μικρὸν.* v. 26. *εὐπόρων. πρὸς ἑκάτερον ἓν τούτων*, caeteris omissis. v. 32. *τῶν ἑλλήνων διότι πάντες εἰς αὐτὸς ἀποβλέψουσιν.* v. 36. *ποιήσειαν.* v. 43. *δὲ περιορᾶν δέοι.* v. 44. in v. *ἑλλήνων* delinit

deſinit argumentum, cuius velut appendix eſt. v. 47. ἔχει. 49. ὡς] αὐτὸ. Ibid. δύο.

190. 1. orationis ipſius. ἡμᾶς] ὑμᾶς Aug. primus, Bauaricus, Aldus. P. Manut.

3. ἐδεπώποτε] ἐδέποτε Pariſin. quintus.

4. χαλεπὸν διδάξαι] χ. τὸ διδάξαι Pariſ. primus, Aug. primus. χαλεπόν τε διδάξαι Aldina Taylori.

vlt. ὡς] ἃ Bauaricus. forte ſic voluit dare. ὑμᾶς. ἃ. vt hoc ἃ peculiare veluti colon conſtituat. *Non duxi vsquam difficile vos verum docere. Non.* ὡς γὰρ ἁπλῶς εἰπεῖν — *nam* —

Ibid. εἰπεῖν ἁπλῶς] inuertit Aug. primus.

191. 1. περάττειν πεῖσαι] inuertit rurſus Aug. primus.

2. poſt ψηφισθῇ addunt τότε Pariſinus primus, Aug. primus, Aldina Taylori.

3. ὅσον] ὅσονπερ Aug. primus, Aldina Taylori.

4. ἢν] ἐξ Aug. primus, Aldina Taylori.

Ibid. poſt νομίζω addit Aug. primus δεῖν, item Aldina Taylori.

5. ὀφείλειν τὸ τὰς διὰ] ὀφείλειν ὁρῶντας τὰς διὰ Pariſ. primus. Aug. primus. Aldina Taylori, quae etiam aliam exhibet lectionem, ſcil. ὀφείλειν τῷ τοὺς διὰ τ.

Ibid. poſt ὑμῖν addit Aug. primus μὲν, et poſt νῦν v. 6. addit idem δ'. easdem Aldina Taylori quoque lectiones exhibet. quod ſi admittatur, pro ἔχειν legendum ſit ἔχοντας. ſed praeſtat vulgata.

6. ὑμῖν] ἡμῖν Pariſ. ſecundus.

9. ὑπὲρ] περὶ Pariſ. primus. Aug. primus, Aldina Taylori. vtrumque dat Bauaricus.

Ibid. τὰς παρὰ τῶν διαβαλλόντων] τὰς παραβαλλόντων Aug. ſecundus.

11. ἡμᾶς] ὑμᾶς Pariſ. primus.

191. 13. τὸν τελευταῖον τετονὶ] τετονὶ τὸν τελευταῖον Aug. primus.

16. ἀφῃρημένος] ἀφῃρημένοις P. Manut.

18. ἀτυχήμασιν] ἀτυχήσασιν Paris. primus. Aug. primus. Bauaricus. Aldina Taylori, codex Obsopoei, index P. Manutii. appendix Francfurtana. Wolf vulgatam se praeferre ait.

20. αὐτοῖς] αὐτῶν Aug. secundus. index Aldi. index P. Manutii.

Ibid. post αἴτιοι addi vult Wolf γενόμενοι.

23. ἐδέη ἂν ὑμῖν] ἂν ὑμῖν ἐδέη Aug. primus.

27. φοβεμένους] φοβέμενον appendix Francfurt.

192. 2. περὶ] ὑπὲρ Aug. primus. Paris. primus. Aldina Taylori.

3. ἐγὼ πρῶτος] inuertit Bauaricus.

5. τὴν abest ab ed. P. Manutii.

6. ἐκεῖνον] ἐκείνῳ corrector Lessingianus.

Ibid. ποιοῖσθε] ποιεῖσθε Paris. quintus. Aug. primus. forte voluerunt aut ποῆσθε, aut ἐποιεῖσθε dare.

8. ἐὰν] ἂν Paris. primus.

Ibid. ἀδικεῖν ἐπιχειρῇ] inuertit Aug. primus.

9. ταῦτα εἶπον ὑμῖν] εἶπον ταῦθ' ὑμῖν Aug. primus.

11. τοίνυν λόγος] τοίνυν ὁ νῦν λόγος Paris. primus. Aug. primus. Aldina Taylori.

12. αὐτὸν] αὐτῷ appendix Francfurtana.

13. παραινέσαιμι] παραινέσαι Aldus. Sed annotatores Weimaranus et Tayloranus correxerunt ad vulgatae modum, item Lessingianus.

14. ἑαυτῇ] αὐτῇ cum aspero Parisin. primus. αὐτῇ cum leni Bauar.

Ibid. ἐναντιώσαι] ἐναντιῶσαι Aug. primus.

18. καὶ] ἢ Paris. primus. Aug. primus.

21. πάσχειν] πάσχων Paris. quintus. παρέσχεν (sic) Aug. secundus.

192. 21. ἂν ſecundum abeſt ab Aug. primo. eius loco dare fertur ἓν Pariſ. primus. de quo dubito.

23. τέτε] τέτων Augg. primus et ſecundus.

Ibid. μᾶλλον ἂν] inuertunt Aug. primus et Bauaricus.

24. προσήκει omiſit Aug. primus.

Ibid. ὅτι δ' ἀδὲν καινὸν ἔτ' ἐγὼ λέγω νῦν κελεύων] ὅτι δ' ἀδὲν ἔτ' ἐκεῖνον αἰδικεῖν ἐγὼ λέγω νῦν κελεύων Aug. primus, Fabricio, ſeu Wolfio, non probante. Poſſit tamen ea lectio probari, ſic reformata. ὅτι δ' ἀδὲν καινὸν, ἔτ' ἐκεῖνον αἰδικεῖν ἐγὼ λέγω κελεύων, καὶ ξοδίες ἐλευθερῶν. *me tamen nil ſuadere nouum atque inſolens, cum auctor vobis ſim, vt neque bello regem Perſarum iniuria laceſſatis, et Rhodios liberetis* —

25. ἂν] εἰ Pariſ. quintus. Aug. primus.

26. πεισθῆτε] πεισθείητε Pariſ. quintus. Bauaricus. et hoc dare ſine dubio voluit quoque appendix Francfurtana, tametſi operae vitioſum exhibuerunt ἂν ἀπειθείητέ μοι. Aldina Taylori dat εἰ πεισθείητ' ἐμοὶ.

27. τῶν abeſt a Pariſſ. primo et quinto, ab Aug. primo, a Bauarico.

Ibid. συνενηνοχότων] γρ. συνενεγκόντων Pariſ. ſecundus. vtrumque dat Bauaricus, iſtud in texto, hoc in margine cum γρ.

vlt. προσγράψαντες] προγρ. Aldus.

193. 1. πρὸς βασιλέα] πρὸς τὸν βασιλέα Aug. primus, Aldina Taylori.

2. μὲν omittit Aug. primus.

5. μὴ omittunt Pariſ. primus, Aug. primus. Aldus, P. Manut. appendix Francfurt.

6. πολεμήσας] βοηθήσας Pariſ. primus. Auguſt. primus. Aldus. P. Manutius. ed. Wolfii. vulgatam tamen dat index Pauli; et appendix Francfurtana.

8. ὑμῶν] ἡμῶν Pariſ. primus.

193. 9.

193. 9. ὑπὲς abeſt a Pariſ. primo et Aug. primo, et a Stobaeo locum hunc p. 364. citante.

10. ὑπὲς ὧν ἂν ἐλαττῶνται Stobaeus.

11. πολεμῆσιν] πολεμήσουσιν Pariſ. primus. Aug. primus.

13. αὐτοῖς omittunt Pariſſ. ſecundus et tertius. Aug. ſecundus, Bauaricus. appendix Francfurtana. αὐτοῖς cum aſpero dant Aldus et Felic. Stobaeus dat ἀυτὲς. non male.

14. ἐὸν abeſt ab Aug. ſecundo.

Ibid. ad ἐναντιωθῆναι addunt libri complures ἂν, alii praefigentes, alii ſubiungentes. praefigunt Aug. primus, appendix Francfurtana, Weimaranus, P. Manutius. poſtponunt Pariſſ. primus et ſecundus.

17. ἐγὼ primum abeſt ab Aug. primo et Pariſ. primo.

Ibid. καὶ abeſt ab Aug. primo.

18. ὅσ'] ὡς Bauar. Aug. ſecundus. In appendice Francfurtana haec leguntur [Alii pro ὡς habent ὅσα, pro quo alii ὅσα leg. putant.]

21. ἐκείνῃ] ἐκείνης Pariſ. primus.

22. αὐτὸν] γρ. αὑτὸν cum aſpero Pariſ. primus.

23. ἀποδέχοιτο] ἀποδέχηται Pariſ. primus, Aug. primus.

26. poſt ἐδὲν addunt ἂν Pariſ. primus, Aug. primus.

27. αὐτῆς] αὑτῆς cum aſpero Aldus. P. Manut.

vlt. αὐτὴν] αὐτῇ Pariſ. primus.

194. 3. poſt βάσιλέα addunt γ' Pariſ. primus. Aug. primus.

Ibid. ποτε omittunt Pariſ. primus. Aug. primus.

5. ἂν ἀντιποιῆται] ἂν ταντιποιῆται Aug. ſecund.

8. αὐτῶν] αὑτῶν cum aſpero P. Manut.

11. ἡμῖν] ὑμῖν Pariſ. primus. Aldus. P. Manut. Bauar. ποιήσειν ὑμῖν Aug. primus.

194. 14. ἔπραξαν] ἔπραξε Bauaricus, cum α ſuper extrema litera ſcripto. videtur αν dare voluiſſe.

16. ὑμῖν βεβαίως ἡγεῖσθαι γενέσθαι] ὑμῖν γεγενῆσθαι βεβαίως ἡγεῖσθαι Pariſ. primus. Aug. primus. βεβαίως dat Pariſ. quintus.

17. ἀδέποτ'] ἀδεπώποτ' Aug. primus. Pariſ. prim

18. πρόξενος] προξενῶν Pariſ. primus. Bauaricus. προξενῶ Aug. primus, Aldina Taylori.

19. ἰδίας ξένος] γρ. ἰδιόξενος Pariſ. ſecundus. codex Obſopoei. appendix Francfurt. eadem appendix haec addit [vel ὅτε γαὶρ προξενῶ. aliter πρόξενός εἰμι.]

Ibid. αὐτῶν ἀδεὶς] inuertit Aug. primus. omittit appendix Francfurt. ἀδεὶς.

21. εἰ abeſt ab Aug. primo.

23. τῆ κομίσασθαι τὰ ὑμέτερ' ὑμῖν φθονήσαντες] κομίσασθαι ὑμῖν τὰ ὑμέτερ' αὐτῶν φθονήσαντες. Aug. primus. margo Lutet. pro ὑμέτερ' e Pariſ. primo affert ἡμέτερ'. quod ſi ibi fuit, neceſſe eſt, vt item ἡμῖν ibi fuerit pro ὑμῖν.

25. poſt ἔλλησι addunt τε Pariſ. primus, Aug. primus.

26. ὑμῖν αὐτῶν] inuertit Aug. primus.

pen. ἂν ὑμεῖς αὐτοῖς] ἐὰν αὐτοῖς ὑμεῖς Auguſt. primus.

195. 1. poſt εἴποτ' addit Aug. primus ἂν.

4. πολλοῖς αἰτίαι] αἰτίαι τοῖς πολλοῖς Aug. primus, Aldina Taylori.

5. τὸ λοιπὸν] τὸν λοιπὸν Aug. primus.

6. ἐ μικρὸν αὐτοῖς ὠφέλημα] ἐχὶ μικρὰν αὐτοῖς ὠφέλειαν Pariſ. primus. appendix Francfurtana. ἐχὶ μικρὰν ὠφέλειαν αὐτοῖς Aug. primus, Aldina Taylori.

10. δίκην δῶναι] inuertit Aug. primus.

Ibid. φήσαιτε] φήσετε Aug. primus. Bauar.

11. πολλὰς ὑμεῖς πεπολεμήκατε πολέμους] πολλὰς πολέμους ὑμεῖς πεπολεμήκατε Aug. primus.

195. 13.

195. 13. ἴσε μὲν] inuertit Aug. primus.

18. ἢ ὄρων] ἢ περὶ ὄρων Pariſ. quintus.

Ibid. φιλοτιμίας] φιλονεικίας Pariſ. primus. Aug. primus. appendix Francf. Aldina Taylori.

Ibid. τῆς ἡγεμονίας] articulum omittit Aug. ſecundus.

25. ὑμᾶς εἰρήνην] inuertit Aug. primus.

Ibid. βεληθείητε] βέλησθε Bauaricus, ſed cum vulgata ſuperſcripta.

26. τὲς omittunt Pariſ. primus, Aug. primus.

vlt. ζῆν] ἄρχειν Pariſſ. primus et quintus.

196. 2. νυνὶ] νῦν P. Manut.

4. ἡμῖν] ὑμῶν Aug. primus. ὑμῖν P. Manut. ἡμῶν Bauaricus, ſed cum ῖ ſuperſcripto.

5. ὀλιγαρχίας] ὀλιγαρχιῶν appendix Francfurt. Aldina Taylori, Pariſſ. primus, et cum γρ. ſecundus et quintus. item Aug. primus. vtrumque dat Bauar.

6. ἡμῖν] ὑμῖν Aug. primus, Bauar. Aldus, P. Man.

8. ἐπαναίξοντας] ἐξαγαγόντας Pariſ. primus. Aldina Taylori. τὰ πράγματ' ἐξαγάγοντας.] Aug. primus.

9. τύτες] τῦτ' Pariſ. primus, Aug. primus. τῦτ' ἂν ἔχειν βελήσονται Aldina Taylori.

15. δίκαιον] δίκαια Aldus. index P. Manut. ſed vulgatam in ſuo eſſe codice Obſopoeus ait.

17. οἷα τὲς] οἷάπερ ἂν τὲς Pariſ. primus. Aug. primus. Aldina Taylori.

18. ἀξιώσετε] γρ. ἀξιώσαιτε index Lambini.

19. καὶ γὰρ εἰ] καὶ γὰρ οὐδ' εἰ Pariſ. primus, Aug. primus. Aldina Taylori.

21. ἓν omittunt Pariſ. primus, Aug. primus.

23. βελευομένες] βελομένες Pariſ. primus, Aug. primus. Aldina Taylori.

25. ἐνταυθοὶ] ἐνταυθὶ Aug. primus.

Ibid. ὑμῖν] ὑμῶν Pariſ. primus, Aug. primus.

196. 26.

196. 26. ἡ πόλις] ὁ δῆμος Pariſ. primus, Aug. primus.

Ibid. αὐτὴν] αὐτὸν Aug. primus. αὐτῶν Pariſ. primus. qui ſi hoc dedit, idem certe voluit, atque Aug. primus.

27. ὧν] τὰς P. Manut.

Ibid. μόνον] μόνων Augg. primus et ſecundus, Bauaricus, Aldus.

pen. βραχύ τι] βραχύτητι Aug. ſecundus.

Ibid. ἡμᾶς] ὑμᾶς Augg. primus et ſecundus, Aldus, Bauaricus.

vlt. ἀτυχήσαντας] ἀτυχοῦντας Pariſ. primus. Aug. primus. Aldina Taylori.

197. 3. ἄρχοντας] κρατοῦντας Pariſ. primus. Aug. primus. Aldina Taylori.

6. ὑμετέρων] ἡμετέρων Pariſſ. primus et quintus.

7. δύνοντος] δύντος ἢ δύναντος. Aldina Taylori. δύντος appendix Francfurtana.

8. κρίνειν] κρινεῖν appendix Francf. Aldina Tayl.

11. ὑμεῖς] ἡμεῖς Aug. primus. verumtamen idem mox v. 12. in φοβηθήσεσθε vulgatae conſentit.

12. φοβηθήσεσθε] φοβήσεσθε Bauaricus.

13. οἱ μὲν abſunt ab Aug. ſecundo.

Ibid. ἔχοιεν ἄν] inuertit appendix Francfurtana.

15. ἔτε τῶν δέλων] ἔτε ὑπὸ τῶν δούλων Pariſ. primus. Aug. primus. Aldina Taylori.

16. τοῦ βασιλέως] τῶν βασ. Pariſſ. primus et cum γρ. ſecundus. item Aug. primus. vulgatam infra dat Bauaricus, alteram ſupra. coniungit vtrumque farrago Wolfiana, vt ſit τῶν τοῦ βασιλέως.

16. ἔτε αὐτοῦ] ἔτε ὑπ' αὐτοῦ Pariſſ. primus et quintus. Aug. primus. Aldina Taylori.

17. τοι] τι Aug. primus. Bauar. P. Manut.

Ibid. καὶ abeſt a Pariſ. quinto.

20. τοῦτο] ταῦτα Pariſ. primus. Aug. primus.

197. 20.

197. 20. ἀλλὰ μὴν εὑρήσετε] ἀλλ' ἅμα εὑρ. Aug. primus. Aldina Taylori, appendix Francfurtana.

21. poſt πόλιν addunt articulum τὴν Pariſ. primus. Aug. primus. Aldina Taylori. vbi Fabricius, ſiue is Wolfius eſt, adſcripſit, haud placere, quia hiſtoriae aduerſetur. πόλιν διὰ λακεδαιμονίων Weimaranus. Ita dediſſe Felicianum et id ſibi probari ait Wolf. γρ. τήν τε πόλιν διὰ λακεδαιμονίων. index Lambini. forſan ex edit. Feliciani. videtur ex his fontibus hauſiſſe auctor appendicis Francfurtanae, quae idem dat, ſcil. τήν τε πόλιν διὰ λακεδαιμ.

22. αὐτῇ] αὐτῇ cum leni Pariſſ. primus et cum γρ. ſecundus et quintus. P. Manut.

24. τῇ abeſt a Pariſ. primo, Aug. primo.

pen. δὲ] δὴ Pariſ. primus. Aug. primus.

Ibid. ἀμυνέμεθα] ἀμυνόμεθα Aug. primus, Aldina Taylori.

198. 1. εἰσὶ δέ τινες οἱ παρ' ἡμῶν] poſt tertiam vocem inſerunt, Pariſinus primus quidem et Aldina Taylori, ὦ ἀθηναῖοι, Pariſini vero tertius et quintus, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι. Aug. primus et Bauaricus, cum hoc dant idem, tum οἱ omittunt. pro ἡμῶν dant ὑμῶν Pariſ. quintus, Aug. primus et Bauaricus.

7. αὐτὸν ἃ δίκαια ποιοῦντα] αὐτὸς ἃ δίκαια ποιοῦντας Pariſ. primus. Aug. primus, appendix Francfurt. Aldina Taylori.

9. ὑπὲρ ἡμῶν] ὑπὲρ ὑμῶν Aug. primus. Bauaricus, P. Manut.

10. πρὸς θεῶν] πρὸς τῶν θεῶν Pariſ. quintus.

11. διδάσκων] διδάξων Aug. primus, Ald. Tayl.

13. ὑμεῖς αὐτὴν] inuertit Aug. primus.

14. συλυμβρίαν] συλυβρίαν (ſine μ) Pariſ. quintus. συλημβρίαν Aug. ſecundus, Aldus, P. Manut.

Ibid. ὑμετέραν] ἡμ. Pariſ. primus.

198. 14.

198. 14. *ποτε σύμμαχον ἔσαν*] *ποτ' ἔσαν σύμμαχον* Aug. primus.

15. *αὐτὲς*] *αὐτὸς* Pariſ. primus. Aug. primus.

Ibid. *συντελῆ*] *ὑποτελῆ* Weimaranus. appendix Francfurtana.

Ibid. *Βυζαντίες*] *Βυζάντιον* Pariſſ. primus et cum γρ. ſecundus. Bauaricus, appendix Francf. Aug. primus. quod Fabricio, ſeu Wolfio, haud placet.

17. *αὐτονόμες εἶναι*] *αὐτονόμες τὰς πόλεις εἶναι* Pariſ. primus. Aug. primus. Aldina Taylori.

18. *μαυσώλε ζῶντος*] *μαύσωλον ζῶντα* Pariſſ. primus et cum γρ. ſecundus. item Aug. primus. appendix Francfurt. Aldina Taylori. vtrumque dat Bauaricus. verum Wolf vulgatam praefert.

19. *διδάξων*] *διδάσκων* Pariſ. quintus.

20. *κῶν*] *κῶ* Pariſſ. ſecundus, tertius, quintus, Bauaricus. Aldus. Sed in Pariſinis adiecta fuit linecola tranſuerſa, *ν* indicans, quo fit, vt illi libri vulgatam *κῶν*, non aliam exhibere cenſendi ſint.

21. *πόλεις ἑτέρας*] inuertit Aug. primus. *πόλεις ἐλευθέρας* appendix Francfurt. In Aldina eſt *κοὐ ἄλλας πόλεις ἑτέρας*, vbi annotator Tayloranus pro *ἑτέρας* ſufficit *ἐλευθέρας*.

25. *λέγει*] *λέγοι* Pariſ. tertius.

27. *τὸν*] *τῶν* Pariſ. quintus. Aug. ſecundus.

pen. *κοὐ εἰ*] inuertit Pariſ. quintus, Ald. Tayl.

vlt. *ἔτοι* abeſt ab ed. P. Manutii.

Ibid. *βλέψω*] *βλέπω* Pariſ. quintus.

Ibid. *παραινέσαι*] *παραινεῖν* Pariſ. primus. Aug. primus. Aldina Taylori.

199. 2. *ἡμᾶς*] *ὑμᾶς* Pariſ. quintus, P. Manut.

3. *ἐθέλειν*] *θέλειν* Pariſ. primus.

4. *ἡμᾶς*] *ὑμᾶς* Pariſſ. primus et quintus.

6. *ἀνανδρίαν*] *ἀνδρίαν* Pariſſ. tertius et quintus. item Aldus. *ἀνδρείαν* Aug. ſecundus. vnde repetiit ap-

pend. Francf. ἀνανδρείαν Aug. primus, per diphthongum. vulgatam dant Weimaranus et Felicianus, probante Wolfio.

199. 7. καὶ abeſt a Pariſ. primo et Ang. primo.

8. παράδειγμα τότε λέγειν ἔχω] παράδειγμα λέγειν ἔχω τότε Aug. primus.

9. v. δίττας ſtat in Aug. primo pone v. βασιλέα, et in Bauarico pone v. ἔλησι. In Aldina Taylori voc. δίττας punctis eſt ſubnotatum.

11. ταῦτα ὕστερον] τοῦτο ὕστερον P. Manut. γρ. ταῦτα, ἀὶς ὕστερον index Lambini.

13. κἂν] καὶ Pariſ. quintus, Aug. ſecundus.

Ibid. ταὐτὰ] ταῦτα Pariſ. tertius.

Ibid. ἀμφοτέρως] ἀμφοτέρους in foeminino Aug. primus. vbi Fabricius, ſeu Wolfius, adſcripſit ταῖς πόλεσι. Sed redit potius ad τὰς συνθήκας. ἀμφοτέρους in maſculino Aug. ſecundus, Bauaricus. Ald. P. Manut.

16. ἰσχυροῖς] ἀγαθοῖς Pariſ. primus. Aug. primus. Sed Wolfio non placet.

17. ἥττοσι] ἥττω app. Francf.

18. καὶ abeſt a Pariſino primo et Aug. primo.

Ibid. poſt ποιεῖν addit index Lambini καὶ λέγειν. neſcio, quo auctore. Ad varias lectiones e codice Auguſtano a Sim. Fabricio enotatas haec adſcripta ſunt a Wolfio, procul dubio. [malim καὶ ποιεῖν ſublatum eſſet, quia ſequitur καὶ πρᾶξαι. aut pro καὶ ποιεῖν leg. καὶ εἰδέναι ὑπάρχον.]

20. ὑπολαμβάνητε] ſic correxit Leſſingianus vitioſum Aldinae ὑπολαφθάνητε.

21. πάντων] ἁπάντων Pariſ. quintus.

25. poſt αὐτοῖς addunt εἶναι Pariſ. primus. Aug. primus. Ald. Tayl.

Ibid. τῶν ἀγαθῶν εἶναι] εἶναι τῶν ἀγαθῶν Aug. primus. Ald. Tayl.

199. 27.

199. 27. τε] δὴ Pariſ. quintus. Conſentit h. l. Bauaricus cum vulgata, ſed eraſa eſt antiquior lectio, et ſecunda, vt videtur, manus ei vulgatam ſuperinſcripſit a καὶ τοῖς ἄλλοις vsque ad πρότερος incluſiue.

Ibid. ὁ καὶ] inuertit Aug. ſecundus.

Ibid. πρόσεσθ'] πρόσθ' Pariſ. tertius. (niſi in eo fuit πρόσεθ'.) quod dare voluiſſe videtur app. Francfurtana, tametſi operarum vitio dedit προσέθεθ' ἕτεροι. quod nihili eſt. In Aldina Taylori clare et perſpicue ſcriptum eſt πρόσεθ' ἕτερος. in Pariſino primo fuit πρόσετι.

vlt. τἀναντίαι] ἐναντίαι Pariſ. quintus.

200. 1. προειρημένων] εἰρημένων ſimplex dant Pariſ. primus. Aug. primus.

Ibid. ὅταν ἐν μηδὲν ᾖ διὰ τέτες ἀκονιτὶ τῶν δεόντων γενέσθαι] ὅταν ἐν μηδενὸς ἀκέητέ τι τῶν δεόντων γίνεσθαι Pariſſ. primus et cum γρ. ſecundus et quintus. Aug. primus. In margine Bauarici eſt γρ. ὅταν ἐν μηδενὸς ἀκέητε τῶν δεόντων γίγνεσθαι. Sed textum dat vulgatam. Aldina Taylori dat ὅταν ἐν μηδενὸς ἀκέητε (in indicat.) τῶν δεόντων γ. In codice Obſopoei ſic fuit. ὅταν ἐν μηδενὸς ἀκέσητε τῶν δεόντων ἀκονιτὶ γίγνεσθαι. quae ipſi lectio magis arridet, quam Aldina, quae cum vulgata conſentit.

3. ὑμᾶς] ὑμῖν Pariſ. quintus. διαμαρτάνειν εἰκότως ὑμῶν συμβαίνει appendix Francfurt. In continenti eadem totum locum hunc ſic refert ὅταν ἐν μηδενὸς ἀκέητε τῶν δεόντων γίγνεσθαι πολλῶν διαμαρτάνειν εἰκότως ὑμῖν συμβαίνει. Etiam Aldina Taylori dat εἰκότως ὑμῖν.

Ibid. τῦ] τὸς Pariſ. primus. Aug. primus.

5. μισθοδοτῶν] μισθοδοτέντων Pariſ. primus. Aug. primus. Aldina Taylori.

6. αἴτιαι] αἴτιοι Pariſ. primus. Aug. primus. Ald. Taylori.

200. 7. αἰτιᾶσθαι] αἰτιάσασθαι Pariſ. primus, Aug. primus.

9. τῇ abeſt a Pariſſ. primo et quinto, item Aug. primo.

Ibid. ἐν στρατείᾳ] ἐν τῇ στρατείᾳ Bauar. Pariſ. quintus. ἐν ταῖς στρατιαῖς Aug. primus. qui fere vbique voc. στρατεία per ſimplex iota exaratum dat, quomodo etiam Pariſ. primus hic loci στρατιᾷ dedit. στρατείαις Ald. Taylori.

10. τάξεως omittunt Aug. primus et Pariſ. primus. Ald. Tayl.

14. λιπόντας] λείποντας Pariſ. primus, Aug. primus, Bauar. appendix Francfurt. Ald. Tayl.

15. ἀτίμως] ἀτίμως Pariſ. quintus.

16. αὐτοῖς] αὐτοὺς Pariſ. primus et Aug. primus. Ald. Tayl.

Ibid. ποιεῖσθαι] ποιεῖσθε Pariſ. primus.

17. συμμάχων τοὺς αὐτοὺς ἐχθροὺς καὶ φίλους ὑμῖν ὁμωμοκότας] συμμάχων τὸν αὐτὸν ἐχθρὸν καὶ φίλον Pariſ. primus. συμμάχων τὸς τὸν αὐτὸν ἐχθρὸν καὶ φίλον Aug. primus. appendix Francfurt. Aldina Taylori. Wolf in annotationibus malebat τὸς τὸς αὐτὸς ἐχθροὺς καὶ φίλους ἔχειν (aut ἕξειν) ὑμῖν ὁμωμοκότας. appendix Francfurtana praeterea quoque dat καὶ φίλους ὑμῖν τὸς ὁμωμοκότας.

18. εὐνοϊκώτατος] δυσνοϊκώτατος Pariſ. quintus.

21. κατηγορήσει et ἐπιπλήξει] Wolf optatiuos malit, κατηγορήσειε et ἐπιπλήξειε.

22. ἀφ' ὁποίων] ἀπὸ ποίων Pariſ. primus. Aug. primus. Ald. Tayl.

23. ἢ ποίας] ἢ ἀπὸ ποίας Pariſ. primus. Auguſt. primus. Ald. Tayl.

Ibid. ἐπανορθώσεται] ἐπανορθώσασθαι append. Francfurt.

24. ἃ abeſt a Bauar.

200. 26.

200. 26. δύνησθε] δυνήσεσθε Aug. secundus.

27. ἂν secundi loco in exitu versus est ἀεὶ in Paris. primo et Aug. primo, vnde repetiit app. Francfurt. In Aldina Taylori sic reperio καὶ ἴσως βέλτιον καθ' ἓν ἂν σχοίη. plane id abest a Parisino quinto.

vlt. τέτων abest a Parisino primo, in Aug. primo stat pone πραγμάτων.

201. 3. διεξίη] διεξίοι Aug. secundus.

4. ἀναθεῖναι] ἀναθῆναι Aldus.

5. ταῦτα] αὐτὰ Paris. primus. Aug. primus. Ald. Tayl.

pen. μιμῆσθε] μιμεῖσθε Aldus.

Clausula in Bauarico est ὑπὲρ τῆς τῶν ἑῴων ἐλευθερίας HHHΔΔΔΔΠΙΙ. (347.)

Ad orationem pro Megalopolitanis.

202. 1. citat h. l. Aristides de D. C. p. 264. hoc ἀμφότεροι significat Athenienses eos, quorum alii Arcadibus, alii Lacedaemoniis studebant. alterum vero ἀμφότεροι, paulo post insequens versu 5. redit ad Arcadas ipsos, ipsosque Lacedaemonios.

13. Aristides p. 254. ἀξιοπιστίας καὶ τὸ ἐνδείκνυσθαι, ὡς χαλεπὰ μὲν ὄντα περὶ ὧν ἐγχειρεῖ, διὰ δὲ τὸ λυσιτελεῖν τῇ πόλει, ῥηθῆναι, αὐτὰ λέγειν, κἂν αὐτός τι κινδυνεύσειεν, ὡς ἐπὶ κοινῷ συμφέροντι, ἂν δέῃ τι καὶ παθεῖν, προῃρημένος. παράδειγμα δὲ τέτε ἐν τοῖς συμβελευτικοῖς. ἐγὼ δὲ ὁρῶ μὲν, ὡς χαλεπὸν τὸ τὰ βέλτιστα λέγειν ἐσὶν. ad ὑμᾶς ἐξαπατῆσαι (versu 20.)

16. περιμείνητε] dedi περιμένητε in praes.

17. citat h. l. Thomas M. v. διαβάλλειν.

19. ἥπερ ἂ] correxi ἢ παρ' ἃ. contra quam reip. expedire censeam.

21. βελομένοις] subaudi ἐμὲ λέγειν ὑμῖν. alias admitti potest fine dubitatione ἀκέειν ex Augustano supplementum.

203. 4. Θεσπιέων καὶ Πλαταιέων] correxi Θεσπιῶν καὶ Πλαταιῶν.

19. ἐκείνοις] praetuli ἐκείνων. non quo illud improbem, ſed quo confuſio euitetur cum praemiſſo τούτοις, et quo clarius appareret horum differentia. τούτοις ad Thebanos refertur, ἐκείνων ad Lacedaemonios.

20. καί μοι] praetuli καὐμοὶ, et verſu proximo δ' ἔτι, pro vulgari δέ τι. ſed non ſine hac clauſula: alteris officio ſuo ſatisfacere ſtudentibus.

25. συμπαραταξαμένους] ſubaudi ἡμῖν τότε. aduerſus eos, [Lacedaemonios puta,] qui tum temporis nobiscum in acie ſtabant, apud Mantineam aduerſus Thebanos et Arcadas.

Ibid. οἱ μὲν] Lacedaemonii.

26. οἱ δὲ] Thebani.

pen. μόνον] praetuli μόνε.

204. 12. τῶ μὴ ἐπιτρέπειν ἡμᾶς ἀδικεῖν Λακεδαιμονίοις] ſuſtuli ἡμᾶς. initium prohibendi Lacedaemonios ab exercitatione iniuriarum; vniuerſe, non erga nos ſolum, ſed quoscunque tandem.

23. βοηθήσοντας] alii dant βοηθήσαντας. perinde eſt, ob additum ἄν. deſignat Lacedaemonios, a quibus adiutum ſe iri ſperabant Athenienſes in recuperanda a Thebanis Oropo. Morelliana ſic locum exhibet. τὰς βοηθήσοντας ἡμῖν, ἐχθρὰς ἐπ' αὐτὸν νῦν κτησόμεθα. ego vero transpoſui vocabula ad hunc modum τὰς βοηθήσοντας ἂν ἡμῖν ἐπ' αὐτὸν ἐχθρὰς νῦν κτησόμ. Graeci dicunt βοηθεῖν τινι ἐπί τι, *iemanden wozu behülflich ſeyn.* alicui adiutor eſſe, operam nauare, ad id, quod quaerit, conſequendum. Eſt ergo ſententia haec. ſi nunc offendamus eos, per quos ſperemus Oropum recuperare, nobis tum fore eorum ſocietate carendum.

205. 4. τὰς μὲν] praetuli τότε μὲν. Lacedaemonios puta.

205. 17.

205. 17. ἢ ὁ κάκιστοι] infitiantem addidi.

18. ὃ μὰ τὰς θεὰς] primam vocem deleui.

20. καὶ ταῦτα πράξομεν] ſubaudi ἃ ἐγὼ κελεύω. et haec ſi agamus, quae ego fieri volo.

22. μὲν addidi, et πᾶσιν verſu 26.

206. 3. Hermogenes p. 340. ὁ δ' ἐπιεικῶς σφόδρα καὶ ἠθικῶς ἔφη· — ταὐτὸ δ' ἐστὶ καὶ τὸ ἐν συμβουλευτικοῖς. δοκῶσι δέ μοι Λακεδαιμόνιοι — τό τε γὰρ ἐνδοιάσαι καὶ μὴ ἀποφήνασθαι, ὅτι δεινοὶ Λακεδαιμόνιοι, ἀλλὰ δοκῶσί μοι εἰπεῖν, τό τε μὴ καθάπαξ δοκεῖν αὐτὰς εἶναι δεινὰς εἰπεῖν αὐτὸν, ἀλλὰ μηδὲ δεινοῖς ἐοικέναι ἁπλῶς, ἔργον δέ τι δεινῶν ἀνθρώπων διαπράττεσθαι, σφόδρα ὑφιέντος ἦν τὸ ἐπιφορικὸν καὶ σφοδρὸν, ἠθικὸν δὲ καὶ ἐπιεικῆ λόγον παρεχομένου. Alio modo, ad alium finem, vſurpauit h. l. Ariſtides de D. C. pag. 220. περιβολῆς δὲ καὶ τὸ μὴ ψιλοὺς τοὺς νοήματος εἰσάγειν, τυτέοι τοὺς πράγματος, ἀλλὰ προσλαμβάνειν αὐτῶν τὴν γνώμην τῶν ποιούντων, ἢ τὴν ποιότητα τῆς γνώμης. ἕτω περιβολὴν εἰργάσατο. δοκῶσι δέ μοι Λακεδαιμόνιοι μᾶλλον δεινῶν ἔργον ἀνθρώπων ποιεῖν. εἶτα τὸ γιγνόμενον ὑπ' αὐτῶν. νυνὶ γὰρ φασὶν ἐκεῖναι ad κομίσασθαι.

6. citat h. l. Harpocrat. v. Τρικάρανον.

12. ἐπειδὰν ἴωσιν ἐπὶ Μεσσήνην, καὶ αὐτοὶ συστρατεύωνται] deleui καὶ et ſic interpunxi ἐπειδὰν ἴωσιν ἐπὶ Μεσσήνην αὐτοὶ, quo, ſi ipſi, Lacedaemonii, aduerſus Meſſeniam ſuſcipiant expeditionem, hi omnes ipſis ſociam praeſtent operam. adhuc enumerauerat exempla operae a Lacedaemoniis praeſtandae aliis, vbi ſeruiſſent, non ſuae cauſae, ſed cauſis alienis. Iam ſi tempus veniat, quo ipſi quoque ſuam propriam cauſam exſecutum eant, h. e. Meſſeniae recuperationem.

13. reſolues haec in iſtam planiorem, tametſi pinguiorem graecitatem, perſpicuitatis gratia. ἢ δοκῶσιν ἀχαριστεῖν ἐν τῷ μὴ ἀποδιδόναι τὴν ὁμοίαν αὐτοῖς χάριν,

μετὰ τὸ λαμβάνειν αὐτὸς [Lacedaemonios puta] συμψήφους ἑαυτοῖς ἐν τούτοις, ἃ ἕκαστοι ἔφασαν εἶναι σφῶν αὐτῶν.

206. 18. ἐκείνων] redit ad Lacedaemonios.

26. citat hunc locum, sed e memoria, nonnihil aberrante, Hermogenes p. 352. cuius haec sunt verba: καὶ ἡ ἀποσιώπησις δὲ ἐνδιαθέτε λόγε καὶ ὡς ἀληθῶς οἷον ἐμψύχε. παράδειγμα ταύτης. ἀλλ' ἐμοὶ μέν· ἃ βέλομαι δὲ δυσχερὲς ἐδὲν εἰπεῖν ἀρχόμενος τῆ λέγειν. καὶ ἐν τῷ ὑπὲρ μεγαλοπολιτῶν. ἃ γὰρ περὶ τούτων· (sic) ἀλλ' ἐάσω τό γ' ἐπελθὸν εἰπεῖν μοι.

207. 10. verba sic accipienda sunt, ac si structa essent hoc ordine. ταῦτα μέν ἐστιν [scil. ἔργα] ἀνθρώπων, βελομένων δεύτερον [id est τὸ δεύτερον] ποιῆσαι τούτες συμμάχες ἑτέρων. haec esse instituta hominum, conantium iterum, denuo, [vt iam antea semel fecerunt] hos Arcadas a societate vestra auertere, eoque cogere, vt alios sibi socios quaerant; Thebanos puta.

11. οἶδα addidi. cohaeret cum ὅτι versu 13. ὅσα hic loci, non adiectiuum, sed aduerbiale est. *quatenus.*

17. μὲν addidi, et versu 26. ποτε.

vlt. πυθοίμην τῶν λεγόντων καὶ τοὺς Θηβαίους] correxi de meo sensu πυθοίμην τῶνδ' ἐγὼ τῶν καὶ τ. Θ. libenter hos equidem interrogem, qui par et erga Thebanos et erga Lacedaemonios prae se ferunt. facile e τῶν λεγόντων efficiatur τῶνδ' ἐγὼ τῶν. magna literarum intercedente similitudine.

208. 1. πότερα δὴ ἑκάτεροι] mediam vocem sustuli.

8. καθεζόμενοι] correxi καθιζόμενοι (in praesenti.)

9. ῥᾴον] imo vero ῥᾴδιον. in positiuo.

11. μέχρι τότε γε] praetuli μέχρι τῆ γε. Saltim quadamtenus, saltim quodammodo, vt τε sit encliticum.

15. ταύτην τὴν ἀρχὴν] articulum addidi.

208. 16.

208. 16. ἁπλῶς nescio an conuenientius situm sit post πάνθ' versu 14. siue post ἀπάντων versu 15.

Ibid. τοῦτο] significat τὸ μὴ φάσκειν δεῖν κατοικίζεσθαι etc. Sententia haec est. quod si negemus, oportere vrbes illas Boeotiae, Thebanis adeo infestas, ab iisque desolatas, rursus restaurari, id quod contendebant Lacedaemonii oportere fieri, erunt statim, qui nos criminentur impedimento esse, quo minus Thebani deprimantur. Criminationem igitur hanc quo tollamus, age, restauranda illa oppida esse, assentiamur nos quoque Athenienses —

17. τὸ] correxi τῷ. nam cohaeret cum ἐμποδὼν εἶναι.

18. locum hunc citat Scholiastes Thucydidis p. 72. vlt.

19. αὐτοῖς] praetuli αὐτοὶ (in nominatiuo). opponitur enim insequenti καὶ τὰς ἄλλας. nosmet ipsi quoque corporibus copiisque nostris operam nauemus, aliosque ad idem faciendum adhortemur.

20. ταῦτα γὰρ καὶ καλὰ] addidi καί.

23. ἐπὶ τῇ προφάσει] ob caussationem, verendum esse, ne oppida haec Phocica sinantur in ruinis iacere et perire, si Lacedaemoniis obstemus, quominus Megalopolin rapiant.

pen. πρὸς ἐκεῖνα] ad restaurationem oppidorum Phocidis a Thebanis euersorum.

Ibid. τούτους] hos Arcadas puta.

209. 5. αὐτοὺς addidi, quod item ad eosdem Arcadas redit.

10. ὡδί πως ἔχω], subaudi γνώμης. Si vel maxime, fidem illis habentes, persuadeamus nobis, Arcadas tam simplicis esse naturae, tam fraudis vacuae, atque se ferunt, sic tamen arbitror, aioque, sic esse agendum nobis, vt vna, Arcadasque rogemus, vt stelam tollant eam, qua perscripta est formula foederis

atque ſocietatis in bellis ab ipſis cum Thebanis contractae. Lacedaemoniosque rogemus, vt pacatos ſe atque quietos tenere velint.

209. 15. γιγνομένης] praetuli γενομένης.

21. μόνον addidi.

26. τέτες αὐτὲς, μηδὲν] malim ſic diſtingui et exarari. τέτες, αὐτοῖς [id eſt ἑαυτοῖς] μηδὲν ἡγῆνται φοβερὸν [ſubaudi τῦτ' εἶναι.] hoc metu ſibi carere autumant, ſeu nil eſſe, cur ipſi propterea metuant, aut hoc ſibi non eſſe formidabile.

210. 8. quae vis h. l. particulae ἤδη, non ſatis percipio. Sententia poſtulare videtur δοκεῖν. ὑπάρξει δοκεῖν σωθῆναι. videbuntur per vos exitio eſſe erepti.

9. συμβησόμενον καὶ τὸν τ. κ. λ.] pro coniunctione καὶ ſufficit de meo ſenſu praepoſitionem κατὰ. id quod exit, exſiſtit e calculo, ſi magnitudines diſcriminum ac calculos et comparationes inter ſe reuocemus.

10. idem eſt ac ſi dixiſſet μετενεγκόντες ἀπὰ τῶν ἀριθμῶν [in quibus vtramuis in partem euentura modo propoſuimus] ἐπὶ τὲς Θηβαίες, καὶ ἐπὶ τὲς λακεδαιμονίες, σκοπῶμεν καὶ ἐπὶ τέτων. etiam in his.

17. τῶνδε, καὶ δι' ἡμᾶς] dedi de meo τῶνδε, τῶν καὶ δι' ἡμᾶς. etiam his foederi noſtro aggregatis, quippe qui per nos ſeruati eſſent. poſtremis his ineſt cauſa, cur Arcades ad foedus Athenienſium acceſſiſſent.

18. loci huius ſententiam retulit adumbratam, non verba recitauit, Hermogenes p. 90.

20. μηδὲ δι' ἄλλες] primam vocem correxi, μήτε per tau exarari curans.

21. ἄν addidi.

vlt. ἄλλων] praetuli ἄλλον in accuſ. ſing.

Varietas lectionis ad orationem pro Megalopolitanis.

201. 5. Argumenti. λακεδαιμόνιοι] οἱ λακ. Pariſ. quintus.

202. 4.

202. 4. orationis ipſius. ὑμῶν] ἡμῶν Pariſ. primus. Aldus. P. Manut.

9. νῦν δ' ἔγωγ' εἴ τις] καὶ τοίνυν εἴ τις Pariſ. primus, Aug. primus. Aldina Taylori.

10. ἀφέλοι] ἀφέλοιτο app. Francf.

13. poſt μὲν addit Aug. primus ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι. et Aldina Taylori ὦ ἀθηναῖοι.

Ibid. τὸ abeſt a Pariſſ. primo et quinto, Auguſt. primo, Bauarico.

14. συνεξηπατημένων] ſimplicius ἐξήπατ. dant Pariſinus primus, Auguſt. primus. item Ariſtides Artis p. 254.

Ibid. ταυτὶ] ταῦτα Pariſ. primus, Auguſtanus primus. Sed in proximo ταυτὶ v. 15. conſentit Aug. pr. vulgatae. de Pariſino nihil eſt ibi annotatum. vt conſenſus eius quoque praeſumatur.

Ibid. βελομένων] βελευομένων Pariſ. quintus. Ariſtides ita dat. τῶν μὲν ταυτὶ, τῶν δὲ ταυτὶ, προειρημένων, ἐὰν τἀναντία τις ἐγχειρῇ λέγειν, κἄτα ὑμεῖς μὴ περιμένητε.

16. περιμείνητε] περιμένητε Ariſtides. Auguſtanus ſecundus.

19. ἥπερ ἃ] ἢ παρ' ἃ Ariſtides, Aldina Taylori, Pariſſ. ſecundus et quintus cum γρ. et ſic coniecit quoque Wolf. atque edi curauit. Sed app. Francfurt. vulgatam dat.

21. ὕστερον] ὕστερος P. Manut.

Ibid. poſt βελομένοις addunt Aug. primus et Aldina Taylori ἀκούειν.

203. 2. καιρῷ τοιούτῳ] inuertunt Augg. primus et ſecundus, Bauaricus.

4. θεσπιέων καὶ πλαταιέων] θεσπιῶν καὶ πλαταιῶν Aldina Taylori, Aug. primus. et ſic coniecit quoque Wolf. et edi curauit, ſed appendix Francfurtana vulgatam dat.

203. 6. poſt ποιήσονται addunt articulum τὴν Pariſ. primus, Aug. primus. Aldina Taylori.

7. αἱρήσωσι] ἀναιρήσωσι Pariſ. primus, Aug. prim.

Ibid. γενήσεσθαι] γενέσθαι Pariſ. primus.

Ibid. σκεπτέον] σκοπητέον Aug. ſecundus.

9. λαθώσιν] λάθωσιν (ſic) Aug. primus.

10. πλείονι] πλέονι Aug. primus.

15. δυνήσονται] δυνήσωνται Aug. primus.

16. πλείσης] πλείονος Aug. ſecundus.

Ibid. εἴημεν] ἂν εἴημεν appendix Francfurtana.

19. ἐκείναις] ἐκείνων Pariſ. primus, Aug. primus.

20. καί μοι] καὶ μοὶ Aug. primus. appendix Francfurt. Aldina Taylori.

Ibid. ταῦτα δοκεῖ] inuertit Aug. ſecundus.

21. δέ τι] Wolf mauult δ' ἔτι.

Ibid. τῶ] τὰ P. Manut. ſed index Pauli vulgatam dat. Wolf mauult τῶν. Verba eius haec ſunt [malim προσδέεσθαι δ' ἔτι τῶν. vt referatur, quamquam id quoque durius eſt, ad ἰδιωτῶν. τῶ enim, quod in diuerſis lectionibus annotatur, locum non habet, niſi legas, aut τῶ τὰ δίκαια ποιεῖν ἐθέλειν τὰς ἑτέρας — aut τεχνικῶς accipias τῶ, pro *iſta conditione*, *et velut appendice.*]

22. ἐθελήσωσι πάντες εἰρήνην] ἐθελήσωσιν εἰρήνην πάντες Aug. primus. Forte πάντως. app. Francf.

24. ὥσε] ὅτε appendix Francfurtana.

25. συμπαραταξαμένας] ἀντιταξαμένας Aug. ſecundus, Aldus, vnde margo Lutetianae, auctore tacito, repetiit. et ſic exhibet ed. Wolfii. ſed vulgatam dat appendix Francfurt. et Aldina Taylori. παρατάξ. dat ed. P. Manutii et index Aldi. parum refert ait Wolf, vtro modo legatur, cum Paulo, an cum vulgata, quae etiam in Auguſtano primo eſt, tametſi aut Fabricius ipſe, aut, eius manu vitiata, operae Baſileenſes illinc retulere συμπατάξαντες.

203. 25.

203. 25. ἡμῶν abeſt a Pariſino quinto.

Ibid. οἱ μὲν abſunt ab Aug. primo.

27. βελοίμεθα] βελόμεθα Aug. ſecundus.

pen. οἴωνται] οἴονται P. Manut. Bauaricus.

Ibid. μόνον] μόνε Pariſ. primus, Aug. primus.

vlt. ἡμᾶς] ὑμᾶς Pariſ. quintus.

204. 5. poſt μεγαλοπολίταις ſuſpicatur Wolf ὄντων deſiderari.

6. συμβελεύσει] συμβελεύει Pariſſ. ſecundus et uintus. συμβελεύοι Pariſſ. quintus, et ſecundus cum ϙ. ſic quidem perhibet margo Lutetianae; in quo neeſſe eſt erroris aliquid interueniſſe.

Ibid. καὶ abeſt a Pariſino quinto.

7. παρανέντων] γρ. παρανομέντων index Lamb.

10. δὴ] δὲ Pariſ. quintus. vtrumque dat Bauar.

11. ποτέραν] πότερα Pariſ. primus.

Ibid. φιλανθρωποτέραν] φιλοτιμοτέραν Pariſſ. rimus et quintus.

12. ἡμᾶς abeſt a Pariſſ. primo et quinto, item b Aug. primo et appendice Francfurt. ὑμᾶς dat Bauaicus. τῷ μὴ ἀδικεῖν ἐπιτρέπειν λακεδαιμονίοις dat Alina Taylori.

Ibid. λακεδαιμονίοις] λακεδαιμονίως Aug. ſecund.

13. μεγάλης πόλεως] μεγαλοπόλεως vno vocaulo Pariſ. primus. Aldina Taylori.

19. ἀεὶ collocatum dat Aug. primus poſt πεάτεσν, item Aldina Taylori.

22. ἡμᾶς] ὑμᾶς P. Manut.

23. βοηθήσοντας] βοηθήσαντας Bauar. Aug. prinus. Aldina Taylori.

Ibid. ἂν abeſt ab Aug. ſecundo.

Ibid. ἐχθρὸς ἐπ' αὐτὸν] ἐπ' αὐτὸν ἐχθρὸς Aug. rimus. appendix Francfurt. Aldina Taylori.

Ibid. νῦν abeſt a Pariſ. primo, Aug. primo.

204. 24.

204. 24. κτησόμεθα] sic etiam appendix Francf. sed editio Wolfii dat κτησώμεθα.

25. φημὶ δεῖν] inuertit Aug. primus.

26. ἔσεσθαι λακεδαιμονίοις] inuertit et hoc Aug. primus.

27. ποιησώμεθα] ποιώμεθα Pariſ. primus. Aug. primus. Aldina Taylori.

pen. μόνοις] μόνους Pariſ. quintus.

vlt. ἡμᾶς] ὑμᾶς Aug. primus. Bauaricus.

205. 2. ὑμᾶς] ἡμᾶς P. Manut.

4. pro τοὺς eſt τούτους in Pariſ. quinto.

5. ἦλθον] ἦλθεν Aug. ſecundus.

9. ὑμῖν] ἡμῖν Aldus, P. Manut.

10. βέλονται] βέλωνται Aug. ſecundus, et Bauaricus a prima manu, ſed in hoc poſtmodum eſt ſuffectum.

11. χάριν ὑμῖν] inuertit Aug. primus.

13. ἡμᾶς] ὑμᾶς Pariſ. primus, Aug. primus, Bauaricus.

14. αὐτοὺς] αὐτοῖς P. Manut.

15. ἡμῶν] ὑμῶν Bauar. P. Manut.

17. ὑμῖν] ἡμῖν Pariſ. primus. γρ. ὥστε ἔστι ὅπως ἀ βοηθήσουσιν ἡμῖν ἐπ' ὠφελίαν index Lambini.

Ibid. ἢ κάκιστοι] ἢ ἀ κάκιστοι Pariſ. primus. Aug. primus. commendat id Wolf quoque.

18. ὃ abeſt a Pariſ. primo, Aug. primo.

19. τὸν λόγον τοῦτον] τοῦτον τὸν λόγον Aug. prim.

22. ἐμοὶ γὰρ] ἐμοὶ μὲν γὰρ Pariſ. primus. Aug. primus. Aldina Taylori.

23. ἁπάντων] πάντων Pariſ. primus.

27. ἀεὶ βουλομένη πράττειν] βουλομένη πᾶσιν ἀεὶ πράττειν Aug. primus.

206. 1. τὰ πράγματα διὰ τοὺς ἀεὶ πλεονεκτεῖν] τὰ πράγματα ἀεὶ διὰ τοὺς πλεονεκτεῖν Pariſ. primus. Aug. primus.

206. 4

206. 4. ἔργων vitium typographicum edit. Lutet. emendant libri omnes, Augg. primus et secundus; Bauaricus, Aldus, P. Manutius, editio Wolfii.

8. ἴδωσιν] εἰδῶσιν (sic) Aug. primus.

Ibid. ἑαυτῶν] αὐτῶν Pariſ. primus. Ald. Tayl.

9. δεῖ] δεῖν Pariſ. primus. Aug. primus.

10. ἂν abeſt ab Aug. primo et Bauarico.

Ibid. νομίσωνται] νομίζωνται Aug. primus.

11. αὐτῶν] ἑαυτῶν Pariſ. primus. αὐτῶν Pariſ. quintus.

Ibid. ἵν' ἐπειδὰν ἴωσιν] ἐπειδὰν δ' ἴωσιν (ſine ἵνα) Pariſ. primus. Aug. primus. ἴσωσιν appendix Francf.

12. καὶ αὐτοὶ] particulam omittunt Pariſ. primus. Aug. primus.

Ibid. συσρατεύωνται] συσρατεύονται Aug. prim.

13. βοηθῶσι] βοηθήσωσι Pariſ. primus. Aug. primus. (non βοηθήσασι, vt illinc exhibuit Fabricius.)

14. ἔφασαν] ἔφθασαν Pariſ. quintus.

15. ἀποδιδόντες] ἀποδιδόασιν appendix Francf.

17. λακεδαιμονίοις τινὰς] inuertit Aug. primus.

18. καὶ abeſt ab Aug. ſecundo.

Ibid. ἐκείνων] ἐκεῖνον Bauaricus.

19. ἐθέλωσι] ἐθελήσωσι Pariſ. quintus.

20. ἐᾶν ἔχειν] inuertit appendix Francfurtana.

22. μὴ abeſt a Pariſ. quinto.

26. ἡμῖν] ὑμῖν P. Manut.

207. 1. ὑπεναντία] ſimplex ἐναντία dat Weimar.

Ibid. ὑμᾶς] ἡμᾶς Pariſ. primus. Aug. primus.

2. νῦν μὲν] inuertit Aug. ſecundus.

Ibid. ποιεῖσθαι] πεποιῆσθαι Aldina Taylori.

4. ποιῶσιν] ποιήσωσιν Pariſ. primus. Aug. primus, Aldina Taylori.

Ibid. ὑμᾶς] ἡμᾶς Pariſ. primus. vtrumque dat Bauaricus.

207. 6.

207. 6. ἀποδείξασι] ἐπιδείξωσι Paris. primus. Aug. primus.

8. ὅτ'] ἅτ' appendix Francfurtana.

10. δεύτερον] δευτέρων Aug. secundus. Aldus, cuius index vulgatam dat, index P. Manut. editio Wolfii, sed appendix Francfurt. dat vulgatam. Aldina Weimarana vulgatam ex emendatione dat. βδελυρῶν mauult Wolf.

11. post ἐγὼ δὲ addunt οἶδα vel οἶδ' Paris. primus, Aug. primus, appendix Francfurtana, Aldina Taylori.

Ibid. ἔσα] ἔσω Paris. quintus.

12. πολλὰς ὑμῶν οἴομαι ταῦτα] πολλὰς οἶμαι ὑμῶν ἐμοὶ ταῦτα (lic) Aug. primus. Aldina Taylori. Etiam e Paris. primo annotatum dat οἶμαι margo Lutet.

13. φῆσαι] φήσειν Paris. primus. Aug. primus. appendix Francfurtana. Aldina Taylori.

15. ὑμᾶς] ἡμᾶς Paris. primus. Aug. primus.

17. post τὴν addunt iidem codices μὲν.

18. ἐπιτρέπειν] ἐπιτρέψαι iidem duo. et Aldina Taylori.

Ibid. ὀκνοῦντας] ὀκνοῦντες rursus iidem, Paris. primus et Aug. primus.

19. Θηβαίων] Θηβαίους Paris. primus. Aug. primus. Bauaricus.

21. καθεζάναι] καθεσηκέναι Paris. primus. Aug. primus. Aldina Taylori.

24. νυνὶ] νῦν Paris. primus.

25. μὴ abest ab Aug. secundo.

Ibid. πόλεμον ἀρχαμένους] πολεμεῖν αἱρεμένους Aldina Taylori, Paris. primus. Aug. primus. quod Fabricius, seu Wolf, pro scholio habet. item appendix Francfurtana.

26. post πρότερον addunt ποτε Paris. primus. Aug. primus. Aldina Taylori.

Ibid. ἑαυτοῖς] αὐτοῖς iidem, et appendix Francf.

207. pen.

207. pen. ἴσως abeſt a Pariſ. quinto, et append. Francf.

vlt. poſt πυθοίμην addit καὶ Pariſ. quintus, Bauaricus.

Ibid. λεγόντων aut abeſſe a neſcio quibus libris, aut tolli debere ſignificat index Lambini, e Wolfio, vt videtur, qui ſic mauult legi πυθοίμην τῶν τε καὶ τὰς Θηβαίας — καὶ τῶν τὰς λακεδ.

208. 2. δὴ primum omittunt Pariſ. primus, Aug. primus.

Ibid. ὑμῶν] ἡμῶν Pariſ. primus, Aug. primus. ſed ſtatim poſt hic conſentit vulgatae.

3. ὑμῖν] ἡμῖν Pariſ. primus. in continenti verba ſic ſtruit Aug. primus. ἢ ὑπὲρ μὲν Θηβαίων λακεδαιμονίας, ὑπὲρ δὲ λακεδαιμονίων Θηβαίας ἑκάτεροι. item Aldina Taylori.

5. μανομένοις] μαινομένοις P. Manut.

6. ἡμῶν] ὑμῶν Aug. primus. Bauaricus.

7. ἑτέρας] ἑταίρας Aug. ſecundus. quod idem eſt atque vulgata, vt paulo poſt v. 13. idem codex dat φανεραιρῶς pro φανερῶς.

8. καθεξάναι] καθιξάναι Aug. primus, Bauaricus. Aldina Taylori.

9. πάνυ] πολὺ Aug. primus, Pariſ. primus. Aldina Taylori.

Ibid. poſt ὡς δ' addit Pariſ. quintus ἐστὶν.

11. καὶ μὴ] inuertit Pariſ. quintus.

Ibid. τότε] τῷ Weimaranus, P. Manutius, e cuius editione retulit index Lambini.

12. ἀδικῶσιν] ἀδίκοις Pariſ. primus, Aug. primus.

14. ταύτην ἀρχὴν] ταύτην τὴν ἀρχὴν Pariſ. primus, Aug. primus. Aldina Taylori.

15. πάντων] ἁπάντων Pariſſ. primus et quintus.

17. τὸ] τῷ Aug. primus, Weimar. ed. P. Manut. vnde index Lambini repetiit, item appendix Francfurt.

208. 17. τὰς omittunt Pariſ. primus, Aug. primus.

19. φῶμεν] φημὶ iidem. Aldina Taylori.

Ibid. αὐτοῖς] αὐταὶ P. Manut. appendix Francfurtana, exemplum Aldinae Leſſingianum.

20. καλαὶ] καὶ καλαὶ Pariſ. primus, Aug. primus. Aldina Taylori.

21. ἐξανεςώσας] ἐξαναςάσας Pariſſ. primus, et cum γρ. ſecundus, item Aug. primus. (non ἐξανεςάσας, quod illinc Fabricius retulit.) item Ald. Tayl.

23. Θεσπιέων καὶ πλαταιέων], πλαταιέων καὶ Θεσπιέων Aug. primus.

24. καὶ ſecundum abeſt a Bauarico.

25. πρόδηλα ταῦτα] inuertit Aug. primus.

26. βελήσεται] βέλεται Pariſ. primus, Aug. t. vlt. κατοίκισιν] κατοίκησιν Pariſ. quintus, Aldus, P. Manut. Bauaricus. κατοικιεῖν Aug. primus. nam ſatis apparet e veſtigiis raſurae, antea ſcriptum fuiſſe κατοίκησιν. Sed eadem antiqua manus eraſit et mutauit, tametſi penes me dubium nullum ſupereſt, quin ea voluerit vulgatam dare.

Ibid. ἑαυτοῖς] αὐτοῖς Pariſ. primus.

209. 1. poſt ἔξομεν addit vitioſe μὲν ed. P. Man.

5. καθελεῖν] ἀνελεῖν Aug. primus. poſt hunc infinitiuum addunt αὐτὰς Pariſ. primus, Aug. primus, appendix Francfurt. ponit hoc pronomen ante infinitiuum.

7. τέτας] τέτοις app. Francf.

9. ἑαυτοῖς] αὐτοῖς Pariſ. primus.

14. ἐθελόντων] ἐλθόντων P. Manut.

15. γιγνομένης] γενομένης Pariſ. primus, Aug primus.

Ibid. ἔτι abeſt a Bauarico.

16. ὅπῃ abeſt a Pariſ. primo et Aug. primo.

18. ἀδόλως ἡμᾶς] inuertit Aug. primus.

19. ἐθελήσασιν] θελ. Pariſſ. primus et quintus.

209. 21,

209. 21. post *κατοικισθῶσι* addunt *μόνον* Paris. primus, Aug. primus. Aldina Taylori.

23. *Θηβαίοις*] Wolf mauult *Θηβαίους*. Aldina Taylori dat *τοῖς Θηβαίοις*.

24. *Θηβαίων*] *Θηβαίοις* Paris. secundus cum γρ. app. Francfurt.

pen. *ἡμῖν*] *ὑμῖν* Aug. primus.

vlt. *Λακεδαιμονίους*] *Λακεδαιμονίοις* Paris. quintus.

210. 1. *ἡμᾶς*] *ὑμᾶς* Paris. primus, Aug. primus.

5. *εὐθύς ἐστιν*] inuertit Aug. primus.

8. *προσδέξησθε*] *παραδέξησθε* Aug. secundus.

13. *τέτους*] *τόσδε* Paris. quintus. app. Francf. Ald. Tayl.

14. *οἰκοῦντας*] *οἰκοῦντες* Aug. secundus.

15. *καὶ μὴ πέσωσιν* absunt a Paris. primo, Aug. primo.

18. *παντα χῆ*] *παντα χῶ* Paris. quintus.

20. *μηδὲ*] *μήτε* Paris. quintus.

21. *ἀλλὰ*] *ἀλλ' ἢ* app. Francf.

Ibid. *ὑμᾶς*] *ἡμᾶς* Aug. secundus.

Ibid. post *μὲν* addunt *ἓν* Paris. primus, Aug. primus. Ald. Tayl.

23. *ἀλλ'* omittit Aug. primus.

vlt. *ἄλλων*] aut *ἄλλον* in accusatiuo sing. leg, aut *τῶν ἄλλων*. WOLF. E solo Bauarico et Aug. secundo *ἄλλον* enotaui. non dubito tamen, quin idem in aliis quoque meorum librorum fuerit.

Clausula in Bauarico haec est *ὑπὲρ μεγαλοπολιτῶν* HH|$\overline{\Delta}$|ΔΔΔΔIIIH quod non intelligo. postremum H, quod *octo* significat, si abesset, exiret numerus 293.

Ad orationem de foedere cum Alexandro.

211. 1. citat h. l. Thomas M. v. *ἀποδέχομαι*.

212. 5. *ἀληθέστερα*] praetuli *τἀληθ.*

212. 7. ἢ προελόμενοι] Sententia videtur potius ἢ μὴ προελόμενοι flagitare, aut, non praetendentes ius et fas rebus omnibus anteferre, [sed saepe quoque emolumentum sequi, eique ius aequum postponere] vtimini iam eo, quod expedit, sine cuiusquam reprehensione. Vbi enim semel inter omnes constiterit, vos commodum honestati antehabere, nemo iam mirabitur, neque queretur, vos commoda vestra sectantes, ius aequum flocci fecisse.

8. aut h. l. aut alium similem, vbi v. ἀνεγκλήτως occurrit, citauit Pollux 8, 69. pro ποιήσασθαι vulgari dedi ποιεῖσθαι.

12. docebo vos breuiter, vt de rebus magnis. h. e. ea breuitate, quae locum habet in tanta argumenti amplitudine et vbertate, atque grauitate. respectiue breuiter, etsi non per se, neque destricte.

14. ἀγανακτήσητε] praetuli de meo ἀγανακτήσαιτε in optat.

15. post verba εἴ τις ἀναγκάζοι ἄν. deest procul dubio infinitiuus παραδέχεσθαι, aut καταδέχεσθαι, recipere, scil. Pisistratidas, qui statim in continenti nominantur.

18. ἁρπάσαντας ἂν ὑμᾶς] subaudi e praemissis οἶμαι. et, [hinc incipit alterum colum huius periodi] si quis eos per vim et violentiam reducere in vrbem conetur, videmini mihi, raptis armis, nullum non discrimen toleraturi.

20. καὶ τοσούτῳ μᾶλλον] scilicet spero vos id facturos, seu nullum periculum pro libertate vestra recusaturos esse.

23. ἀπολυμένης] quod nihili est. geminaui λ.

213. 1. ἐ δὴ δεῖ] correxi de meo, ἐὰν δὴ δεινὰ non igitur est res atrox et indigna —? Si quis audeat vos quidem ad has indignitates perferendas adigere, h. e. inuitis vobis tyrannum vestrum exsulem reducat vestris-

veſtrisque ceruicibus imponat; tum vos id aegerrime ferre; aliis autem eadem oblata iniuria, lente et aequo animo vos id ferre, atque ignoratione diſſimulare, — et nonne res grauis et foeda eſt, eſſe hic, qui cum nos ad permanendum in fide hortentur, tum aliis veniam pactorum violandorum dent.

213. 5. ἐνταυθοῖ] praetuli ἐνταυθί.

7. καταλιπεῖν] praetuli καταλείπειν. Ad ταύτην τὴν ἐξουσίαν adde tacita cogitatione τῷ τὰς ὅρκους ἀναιρεῖν.

22. μηδὲν videtur tollendum eſſe. apud Meſſeniam vero aliam eſſe rei naturam, exiſtimare, difficultate eadem vtrinque rem premente. Nefas ſi non fuit, tyrannidem in oppido exercere, cur tyranni ex Antiſſa et Ereſo electi ſunt ab Alexandro? Nefas ſi eſt, ciuitatem graecam a tyrannis opprimi, cur Philiadae liberi in Meſſeniam reducti ſunt? At hi ante foedus conditum ibi regnabant? occurrit — Num Antiſſani et Ereſii minus? Eadem difficultas vtrinque occurrit; quae documento eſt iniquitatis, qua Alexander in tuenda pace vtitur. vulgatam defendere ſi iuuet, dicendum erit, μηδὲν διαφέρειν ſignificare, rem eſſe indifferentem, non magni momenti, cuius neque commodum neque damnum ſit ingens, ſiue fiat, ſiue omittatur, eoque reprehenſionis vacuam.

25. ἕλληνας. διὸ καὶ πῶς ἐχ ὑπερᾴτοπον] dedi de meo ſenſu. ἕλληνας. δικαίως. abſoluta ſententia et per ſe ſtante. πῶς ἔν ἐχ ὑπερᾴτοπον —

214. 5. breuius ſic dictum eſt, quod plenius et planius ad hunc modum dixiſſet ἔτως ἰσχύειν tantum valere, ὥστε βιάζεσθαι ἡμᾶς, vt cogat nos, καὶ ἄνευ τῷ δικαίᾳ etc.

6. νυνὶ δ' ὅτ' εἰς ταὐτὸ] dedi de meo ſenſu. νυνὶ δ' ἅ, nunc autem non — h. e. num putabitis, oportunitatis tantam vim hoc tempore non eſſe, quo tem-

pore in idem concurrunt ius et fas, et oportunitas, et vtilitas noſtra.

214. 17. *τὴν πόλιν*] praetuli *τὸν δῆμον*. id eſt *τὴν δημοκρατίαν*.

215. 4. *ἀφέντες*] praetuli *ἀφιέντες* in praeſent. ob inſequens *βιαζόμενοι*.

12. non memini graecum eſſe *ἄτοπος μέγας*. pro incredibiliter magnus. quare *μεγάλης* notandum duxi, veluti tollendum, aut ſi ſeruetur, legendum arbitror *ἀτόπως ὡς μεγάλης*. nam, ſi bene memini, *ἄτοπα ὡς μέγα* vſurpatur. incredibile eſt, quam magnum hoc ſit.

15. *μὲν* malim abeſſe.

16. *μηδὲν*] malim *μηδένα μηδὲν*. hactenus aio neceſſitatem in pactis perſeuerandi inculcantibus obſecundandum eſſe, quatenus eam vrgentes non captioſe loquuntur, hoc eſt non excludunt a cogitationibus ſuis eam pactorum clauſulam, quae vetat ulli iniuriam vllam offerri.

19. *τοῦτο δ' ἐστὶ καταγελαστότατον*] praetuli, partim de meo ſenſu, *τὸ δ' ἔτι καταγελαστότερον*. in comparatiuo.

216. 2. *περιορᾶν*] ſubaudi *προσιδόντας*, vel *ἐπεχομένους*, vel tale quid. redit enim ad calamitates.

Ibid. *ἐπέταξεν*] praetuli *ἐπέταξαν*. in plurali. ipſi hi, praedicatores ſeruandae pacis.

7. *ὁρμήσωσιν ἔτοι. ἔτω*] deleui pronomen.

8. *ἐπήνεγκεν*] praetuli *κεκίνηκεν*.

23. *τὰ δὲ πράττουσιν*] poteram *τὰ δὲ προσάττουσιν* emendare. nam ſaepiſſime in libris *πράττειν* reperitur, ſiue perperam, ſiue per compendium librariis vſitatum, pro *προσάττειν* exaratum. cuius rei exempla complura poſtmodum nobis occurrent. Viſum tamen h. l. fuit *παράττουσιν* exhibere, ſcil. pacem communem.

216. 25.

216. 25. ἕτως] vt ego aio. ſcil. hos turbatores pacis eſſe; has violationes pactorum, et armis vniuerſae Graeciae communibus vleiſcendas.

27. συγχωρήσουσιν] ſcil. βεβαίαν εἶναι. Hoc praetuli vulgari συγχωρῶσιν. item pro vulgari δοκεῖ δίκαια γίγνεσθαι dedi δοκεῖ δίκαια ταῦτα γίγν. aequumne videtur eſſe, iſta fieri.

vlt. πόλεως ὡς ἐν τοῖς ἕρκοις] expunxi ὡς.

217. 1. ἅμα addidi.

2. πρὸς τοῦτο δὲ διαμαχ.] hoc δὲ item addidi, non quo ſine eo hiet ſententia; redundat enim, ſed eleganter, et mirifice adamatus eſt atticis hic pleonaſmus, iterans et veluti confirmans praemiſſum δὲ, et aequipollens quodammodo latino *inquam. aduerſus hoc, inquam, dimicantes.*

7. μικρὰ vim hic obtinet vocabuli ὀλίγα. non enim hic de quantitate, ſed de numero agitur.

10. μηδένα τούτων] num interponendum eſt μηδενὸς.

16. πλοῖα addidi.

20. τηλικαῦτα ἡμαρτημένα] interpoſui τὰ.

26. τε initio verſus addidi.

Ibid. τηλικοῦτον] ſubaudi κεφάλαιον.

218. 1. πράττειν] naui, ſtrenui, acres, fortes eſſe, audere, conari.

2. ἁμαρτάνοντες] praetuli ἐξαμαρτ. et poſt ἧττον addidi τι.

5. ἐδὲν τῶν] praetuli ἐδὲ τῶν. qui ne iurium quidem vobis debitorum fructum percipere audetis, nedum vt non permiſſa vobis arrogare audeatis. Ante καὶ in fine verſus praepoſui ὃ. *id quod etiam.*

15. vt τὸ δίκαιον pacta conuenta eum Macedonibus tueamur modo ἐ δικαίᾳ non iuſto, h. e non eo, qui in formula foederis praeſcriptus eſt, vt nempe transgredientem capita foederis reliqui foederati prohibeant;

ſed alio iniquo, vt nempe illis liceat pacta violare, nobis minus.

218. 19. ἀναμφισβήτως] correxi ἀναμφισβητήτως.

21. citat hunc locum Harpocr. v. προβολαὶς. nam hac ille lectione vtitur, egoque vulgari προσβολαὶς eam praetuli. voc. ἰσχυροτέρας addidi. donec nobis liceat maris, vel ſolius, [etiamſi non vna continentis quoque] potiri, penes nos erit, praeter illas copias, quae iam praeſto nobis ſunt, adhuc alia comminiſci et comparare munimenta, tuendis noſtris poſſeſſionibus in terra continente paria.

27. placeret magis τηλικοῦτον ὂν παρέβη. articulum, tametſi tam ponderoſum.

219. 3. ἀλλ' ὅτι] videtur ἀγαναιτητέον, aut ſimile quid interponendum. non eſt haec res parui facienda, ſed vos decet ſuccenſere, quod —

5. Sententia poſtulat καὶ [eſt hoc quoque veſtra dignum iracundia] ὅτι ἐκ ἐφρόντισαν ὑμῶν τοῦτο μέρος τῶν κ. δογμάτων. quod ne ad hanc quidem partem pactorum ad omnes communiter pertinentium attenderunt, pari modo, atque ſupra commemoratas partes neglexerunt.

13. ἦν] praetuli ποιεῖ. mallem tamen in imperfecto ἐποίει.

21. ναυπηγηθήσεσθαι] correxi ναυπηγήσεσθαι (in fut. 1. medii.) ſe nauigia ſua hic eſſe fabricaturos.

22. τῷ προειρημένῳ videntur eſſe delenda, vt perperam e verſu 6. iterata.

25. citat h. l. Thomas M. v. παντα χόθεν. nam hac lectione ille vtitur. In fine verſus addidi duo vocabula τῇ πόλει.

220. 10. poſt τἐναντίον eſt lacuna, quae fuit olim eo in codice, vnde Demoſthenis exemplaria reliqua omnia promanarunt, ad nos delata. Quare ſtultum ſit

conie-

coniecturam hic exercere velle, qui locus hic sit integrandus, qui relinquendus est sinistrae suae sorti.

220. 13. πλείστων refertur ad ἀνθρώπων.

Hic desinunt οἱ συμβουλευτικοὶ. iam incipiunt οἱ δημόσιοι, quem titulum orationi pro corona p. 225. praefixi e Bauarico, quamquam hic quidem publicas non ab hac or. pro cor. auspicabatur, sed ab oratione in Androtionem.

Varietas lectionis ad orationem de foedere cum Alexandro.

In hac oratione de foedere cum Alexandro comparet in Aldina Taylori nomen *Bar.* id est Barocc. primum adscriptum (antea non obseruaram) neque tamen ad omnes lectiones, sed tantum ad plerasque.

211. 1. Argumenti. καταγαγόντος] κατάγοντος Bauar.

4. παρ' ἀθηναίοις καὶ ἕλλησι] Wolf mauult πρὸς ἀθηναίους καὶ ἕλληνας.

6. περιορᾶν] ὁρᾶν simplex dat Bauar.

pen. νεοπλεῖσται καὶ βδελυρεύσεται] νεοπλεῖστους καὶ βδελυρευομένους Bauar. νεοπλέστας καὶ βδελυρεύεσθαι Barocc.

211. 3. orationis ipsius. ποιῶσιν] ποιῶσι Aug. primus.

4. ἀδὲν ἔστω] ἀδὲν τῶν ἄλλων ἔστω Pariſ. primus, et cum γρ. secundus, Barocc. Aug. primus; sed hic a manu correctrice. nam a prima fuit ἀδὲ τῶν ἔστω. Consentit Bauaricus cum vulgata, nisi quod ἔστως dat, cum sigmate.

pen. ὡς περὶ τὸ ἴσον καὶ τὸ δίκαιον] ὥσπερ τὸ δίκαιον καὶ τὸ ἴσον Pariſ. primus.

vlt. ἐπ' αὐτὰ] ἐπὶ ταῦτα Barocc. Pariſ. primus, Aug. primus. ἐπ' αὐτὰ Aug. secundus. vtramque lectionem dat Bauaricus.

212. 5. ἀληθέστερα] τἀληθέστερα Paris. primus, Aug. primus. Barocc.

8. ποιήσασθαι] ποιεῖσθαι Paris. primus. Aldina Taylori. ποιεῖσθε Aug primus.

9. ἅπαντες χρῆσθε] ἅπαντα χρῆσθαι Paris. primus. ἅπαντα tantum e Barocc. annotatum erat in Aldina Taylori.

10. σκοπεμένοις] σκεψαμένους Paris. primus, Aug. primus, Barocc.

12. ἤδη omittit appendix Francfurtana.

13. ἐρωτήσειεν ὑμᾶς] inuertunt Aug. primus et Barocc.

14. ἀγαναπτήσητε] ἀγαναπτήσετε Aug. primus, Bauaricus.

15. οἶμαι omittunt Parisinus primus et Aug. primus, sed ponunt iidem post ἀναγκάζοι. In Barocc. est ἀναγκάζει.

16. νῦν] νυνὶ Aug. primus. Barocc.

17. εἰ omittunt Aug. primus, Paris. primus, Bar.

18. τὰ ὅπλα] omittit articulum Aug. secundus.

19. παραδέχεσθαι] παραδέξασθαι Paris. primus, Aug. primus. Barocc.

21. ἀποκτείνεσε] ἀποκτείνειν P. Manut.

22. ἀκρίτως] ἀκρίτους Pariss. primus, et cum γρ. secundus. Barocc. Aug. primus, appendix Francfurt.

23. ἀπολυμένους] vitium hoc est typographicum editionis Lutetianae. correctius dant ἀπολλυμένους cum geminato λ Augg. primus et secundus, Bauaricus, Aldus, vnde repetiit index Lambini, P. Manutius, denique libri omnes.

27. ὄντας τυφάνους] inuertit Aug. primus. Bar. pen. αὐτᾷ] αὐτᾷ Aldus, P. Manut.

Ibid. ἤθει] ἔθει appendix Francfurtana. vtrumque dat Bauaricus.

212. vlt. ἃ δὴ δεῖ] ἃδ' ἤδεα Bauaricus, Aug. secundus, Aldus, et P. Manut. vnde repetiit et margo Lutetianae, et appendix Francfurtana. ἃ γὰρ ἔδει index P. Manutii. ἔδει ἢ ἃ δὴ δεῖ εἰ μέν τις Aldina Taylori.

213. 1. ταῦτα] ἐνταῦθα P. Manut.

2. παρὰ τὰς ὅρκους τὰς πρὸς ὑμᾶς] παρὰ τὰς πρὸς ὑμᾶς ὅρκους Barocc. Aug. primus, Bauaricus. append. Francfurtana.

3. μὴ φυλάξασθαι τοῦτο] haec tria verba omisit P. Manutius, primum omisit Aldus, sed annotator Tayloranus e Barocc. adscripsit μὴ. pro medio dat appendix Francfurtana φυλάξαι. Locum totum sic refert index Lambini: παρὰ τὰς ὅρκους τὰς πρὸς ὑμᾶς πρόσθεν ὑμᾶς ἔχειν, καὶ μὴ φυλάξασθαι τοῦτο, καὶ ἡμῖν μὲν διακ.

5. ἡμῖν] ὑμῖν Aug. secundus.

Ibid. ἐνταυθοῖ] sic etiam Bauaricus, sed cum θῖ extremae voci superscripto.

6. ἕτω] ἕτως Bauaricus. sed parcam imposterum haec tam minuta et leuia annotare. nam promiscue habent graeci librarii vtrumque ante consonantem.

7. καταλιπεῖν] καταλείπειν Paris. primus, Aug. primus.

Ibid. τὴν omittit P. Manut.

14. πολεμίῳ] Wolf mauult ὡς πολεμίῳ.

17. κατάγειν] καταγαγεῖν appendix Francfurt.

19. αἰρέσθ] ἑρεσθ (sic) Aug. primus. ἑρέσθ dat Barocc. idemque mauult Wolf. et id exhibet quoque eius editio. verum appendix Francfurtana vulgatam dat. Bauaricus dat αἰρέσθ cum aspero. Etiam annotator Tayloranus in margine Aldinae suae ἑρέσθ cum aspero annotauerat tacito auctore.

21. τυραννήσαντας] τυραννεύσαντας Paris. primus, Aug. primus. Barocc.

213. 22.

213. 22. μηδὲν οἴεσθαι] γρ. μηδὲν δεῖν οἴεσθαι index Lambini.

27. τὸν δ'] τὲς δ' Pariſ. primus.

Ibid. ἄγοντα] ἀγαγόντα Pariſ. primus, Barocc. appendix Francfurt. ἀναγαγόντα Aug. primus. Aldina Taylori.

214. 7. ταὐτὸ] αὐτὸ Aldus, P. Manut. ταὐτὰ Aug. primus. Barocc. quod Fabricius h. l. ait in Aug. εἰ legi pro εἰς, ſecus eſt, nam εἰς, ibi claris literis legitur.

8. ἄρα abeſt a Pariſino primo et Aug. primo.

9. ἄλλων abeſt a Barocc.

14. καταλύσωσι] καταλύωσι Pariſ. primus, Barocc. Aug. primus.

Ibid. τῆς omittit ed. P. Manutii, et δὲ verſu 15. Aug. ſecundus. pro quo dat append. Francfurt. δὴ.

16. ἐν πελοποννήσῳ] ἐν τῇ πελ. Aldus, P. Man.

17. τὴν πόλιν] τὸν δῆμον Pariſ. primus, et cum γρ. ſecundus, Aug. primus, codex Obſopoei, Felicianus, Barocc.

19. χαίρωνα] ad hunc locum referenda eſt notula Wolfiana ab operis Baſileenſibus perperam, id quod ſaepe factum eſt, ad locum alienum, ad p. 216. 12. puta, relata. quae notula ſic habet. θέρωνα] Felicianus χαύρωνα. vnde conſtat, in editione neſcio qua χέρωνα legi, ſed Felicianum melius dediſſe χαίρωνα.

21. τῆς εἰρήνης μετέχομεν] μετέχομεν τῆς εἰρήνης Aug. primus. Barocc.

23. πότερον πειθώμεθα] πότερα πειθόμεθα Aug. primus, non πειθόμενοι, quod illinc retulit S. Fabricius, ſiue operae Baſileenſes praeter eius mentem manumque. πότερα πειθώμεθα Barocc. πότερα ὡς πειθώμεθα Aldina Taylori.

Ibid. προσάγμασι] πράγμασι Aug. ſecundus.

214. 25. verba τῶν μισθοφορέντων παρὰ τῦ μακεδόνος expungit index Lambini.

26. καθ' ἡμῶν Barocc.

pen. τῦθ' ὕβρεως] τοσῦθ' ὕβρ. Pariſ. primus. Barocc.

215. 1. ὄρκοις omittit Aug. ſecundus.

3. ὑμᾶς] ἡμᾶς Aug. primus.

4. ἀφέντες] ἀφιέντες Pariſ. primus, Aug. primus. Barocc.

7. μέλειν] μετέχειν Pariſ. primus, Aug. primus.

8. αὐτῶν μόνοις] μόνον αὐτῶν Aug. primus, Barocc. ordine verborum inuerſo. etiam Pariſ. primus dat μόνον.

9. ἐνταυθοὶ] ἐνταυθὶ Aug. primus.

12. ἀτόπῳ μεγάλης] ἀτόπῳ καὶ μεγάλης Barocc. Aug. primus. Felicianus, vnde index Lambini repetiit. appendix Francfurtana vulgatam dat.

14. ὁμολογίαις] ſic emendat Obſopoeus, quod in Aldino ſuo eſſet ὁμογίαις. in meo vero eſt vulgata.

15. μὲν λέγωσιν] μὲν γὰρ λέγωσιν Bauar. ſed γὰρ punctulis erat ſignatum, vt delendum.

16. μηδὲν ἀδικεῖσθαι] μηδένα ἀδικεῖσθαι mauult Wolf. index Lambini ſic dat. γρ. ἐ λέγειν αὐτὲς μὴ δεῖν ἀδικεῖσθαι.

17. δ' οἴονται] particulam omittunt Pariſinus primus, Aug. primus. Barocc.

Ibid. αἰσθήσεσθαι] αἰσθάνεσθαι Barocc. Pariſ. primus, Aug. primus. pro αἰσθήσεσθαι vult Wolf verbum ἀδικεῖσθαι repeti.

Ibid. δημοκρατιῶν] δημοκρατικῶν ed. P. Manutii.

19. τῦτο δ' ἐστὶ καταγελαστότατον] τὸ δ' ἔτι καταγελαστότατον Pariſ. primus. Aug. primus. τὸ δέ τι καταγελ. Ald. Tayl. τὸ δ' ἔστι καταγελ. Barocc.

215. 26. τοσούτου] τοσούτῳ Parisinus primus. τοσοῦτο Barocc. Aug. primus, vnde repetiisse videtur appendix Francfurt. sed Fabricio, seu Wolfio, haud placet.

216. 2. ἐπέταξεν] ἐπέταξαν Pariss. primus et cum γρ. secundus, Aug. primus, codices in Weimarano numeris 1. et 2. notati, Felicianus, et, ex eo forsitan, appendix Francfurtana. [Lege cum Feliciano ἐπέταξαν, scil. αἱ συνθῆκαι. WOLF.]

5. πολέμῳ] πολέμων Paris. secundus, Aug. secundus, index Aldi. In Augustano error sic est natus. primum dederat librarius πόλεμον. tum ο cum ω mutauit, sed praeteruidit ν, quod item expungere debuerat.

Ibid. μηδεμιᾷ πόλει] ἐπὶ μηδεμίαν πόλιν. Barocc. Paris. primus et Aug. primus. vnde repetiit appendix Francfurt.

7. ὁρμήσωσιν] ὁρμηθῶσιν Barocc. Paris. primus, Aug. primus, vnde retulit appendix Francf.

Ibid. οὗτοι omittunt Pariss. primus et secundus, Aug. primus, Barocc. Bauaricus.

8. ῥᾳδίως τὰ ὅπλα ἐπήνεγκεν] ῥᾳδίως ἐπήνεγκε τὰ ὅπλα Aug. primus. ῥ. τὰ ὅπλα κεκίνηκεν Aug. secundus. Aldus.

10. τοσούτῳ δὲ νῦν] καὶ τοσούτῳ νῦν Barocc. Aug. primus. neque dubito, idem in Parisino primo quoque fuisse, tametsi ex eo refertur καὶ τοιούτῳ νῦν. Forte ex ambabus lectionibus vna est conflanda καὶ τοσούτῳ δὲ νῦν.

11. ὅσῳ] ὅτι appendix Francfurt. Aldina Tayl.

12. κατήγαγεν] κατῆγεν Paris. primus, Aug. primus. Aldina Taylori.

18. πράττειν ἐν ταῖς Barocc. (sine τὰ.)

21. βουλευσώμεθα] κελευσόμεθα Paris. quintus. βουλευσόμεθα Bauaricus, sed cum ώ superscripto.

216. 23.

216. 23. τὰ δὲ πράττεσι] τὰ δ' ἐπιτάττεσι Pariſ. primus et cum γρ. ſecundus, Aug. primus. Ald. Tayl.

25. ἢ τὴν μὲν ὁμολογίαν τὴν κατὰ τῆς πόλεως] ἢ ὁμολογίαν, τὴν μὲν κατὰ τῆς πόλεως Pariſ. primus, Aug. primus.

27. συγχωρῆσιν] συγχωρήσασιν iidem codices et Barocc. annotator Tayloranus, qui hoc e Barocc. annotarat, eodem loco, ſed aliquot annis ante, annotauerat συγχωρύσασιν (ſic) ſine auctore. vnde patet, praeter Baroccianum, adhuc alios codices penes eum fuiſſe.

Ibid. δίκαια γίγνεσθαι] δίκαιον γ. Pariſ. primus. δίκαιον ταῦτα γίνεσθαι Aug. primus. Aldina Taylori. δικαίως ταῦτα γίνεσθαι Barocc.

pen. ὡς omittunt Pariſ. primus, Barocc. Auguſt. primus. deleri quoque voluit Wolf, aut eius in locum ſuffici τῶν.

217. 1. ὑμέτερον] ἡμέτερον Pariſ. primus, Aug. primus. Barocc.

Ibid. ἅμα δίκαιον] ἅμα καὶ δίκαιον Aldus, ſed annotator Taylor. teſtatur, καὶ a Barocc. abeſſe.

2. πρὸς τοῦτο διαμαχομένους] πρὸς τοῦτο δὲ διαμαχ. Pariſ. primus, vnde repetiit appendix Francfurtana. πρὸς τοῦτο δὲ μαχομένους (ſimplex) Aug. primus. Barocc.

8. γάρ πε] γὰρ δήπε Pariſ. primus, Aug. primus. Barocc.

10. πλοῖον] Sic correxit Wolf, cum eſſet πλεῖόν in editione neſcio qua. non enim nominat. ego id in nulla reperi.

13. ὑμεῖς μὲν abſunt ab Aug. primo et Barocc.

Ibid. ἴσε] ἐωράκατε Pariſ. primus, Aug. primus. Barocc.

14. παρανομίας] ὑπεροψίας Pariſ. primus, Aug. primus. ἦλθον ὑπεροψίας Aldina Taylori. ὑπεροψίας ἦλθον Barocc.

217. 15.

217. 15. poſt πόντου addunt vocabulum πλοῖα Pariſ. primus, Aug. primus.

17. ἀφεῖσαν] ἀφεῖσαι Aug. ſecundus.

Ibid. πρὶν ἕ] omittunt articulum Pariſ. primus, Barocc. Aug. primus. Wolf mauult πρὶν ἢ, negans meminiſſe vſpiam πρὶν ἕ legere.

20. τηλικαῦτα ἡμαρτημένα] τηλικαῦτα τὰ ἡμαρ. Pariſ. primus, Aug. primus. Barocc.

22. ἡμῖν] ὑμῖν Aug. primus. Barocc.

23. τοῖς δὲ] τὰς δὲ Pariſ. primus, Aug. primus. Barocc.

25. ἅμα παρηνόμων] ἅμα παρενόμων Pariſ. primus. ἅμα τε παρενόμων Aug. primus. παρενόμων quoque dat Bauaricus, ſed cum η ſuperſcripto.

27. τῶν ὅρκων] τὸν ὅρκον index Aldi, index Pauli, vnde repetierunt index Lambini et appendix Francf.

Ibid. ὃ παρ' ἐλάχιστον] ὅπερ ἐκ ἐλάχιστον ὃν ἐποίησεν Aug. primus. ſed ον videbatur eraſa. non placet Fabricio, ſeu Wolfio. ὅπερ οὐκ ἐλάχιστον ἂν ἐποίησεν Aldina Tayl.

218. 2. ἁμαρτάνοντες] ἐξαμαρτάνοντες Pariſ. primus, Aug. primus, Barocc.

Ibid. ἧττον δήπε] ἧττόν τι δήπε Aug. primus.

5. ἐδὲν] ἐδὲ Aug. primus, Barocc.

Ibid. καὶ] ὃ καὶ ὑβρ. Pariſ. primus, Auguſt. primus, vnde repetiit appendix Francfurt. Aldina Tayl. et Barocc.

6. εἰ] ἢ Aldina Taylori.

11. μαρωνείταις] μαρωνίταις Aug. primus.

12. μὲν μικρὰ] inuertunt Pariſ. primus, Auguſt. primus.

Ibid. ἡμέτερα] ὑμ. Aug. primus, P. Manut. πράγματα deeſt Barocc.

16. προελομένην] προελόμενοι Aug. ſecundus.

218. 19. μόνων] μόνοις Paris. primus, Barocc. Aug. primus, non μόνοι, quod illinc Fabricius retulit, siue operae Basileenses, eius manum corrumpentes.

Ibid. ἀναμφισβήτως] ἀναμφισβητήτως Barocc. Aug. primus, Bauaricus, app. Francfurt. ἀναμφισβητήτως ἢ ἀναμφισβητήτοις Aldina Taylori.

20. τοῖς τε κατὰ Barocc.

21. προσβολὰς] προβολὰς index P. Manutii.

Ibid. ἑτέρας εὑρέσθαι] ἑτέρας ἰσχυροτέρας εὑρέσθαι Paris. primus, et cum γρ. secundus, item Aug. primus. Barocc. Aldina Taylori.

23. τῶν primum] καὶ P. Manut.

219. 1. παρὰ] περὶ Paris. primus, Bauaricus, Aldus, sed in libro Weimarano correctum est παρὰ. et sic Wolf quoque corrigit.

Ibid. συνθήκας] ὁμολογίας Paris. primus. Aug. primus. Barocc. quod Fabricius, seu Wolf, pro scholio habet.

3. ἐγένετο] ἐγίνετο appendix Francfurt.

4. μετὰ] διὰ P. Manut. ed. Wolfii. Sed appendix Francfurt. vulgatam dat.

6. ἐπεὶ] πλὴν Barocc.

7. παράδυσις] παράδοσις index Aldi. παρείσδυσις appendix Francfurtana, nescio, an ex annotationibus Wolfii, qui sic legi volebat.

9. τὸ γὰρ] τῷ γὰρ appendix Francfurtana.

Ibid. εἰσπλεύσαντα ἐπὶ τῆς νεὼς] ἐπὶ τῆς νεὼς εἰσπλεύσαντα Aug. primus, Barocc. Augusti. secundus omittit τῆς.

10. ὑμῶν] ἡμῶν Paris. primus, Augusti. primus. Barocc.

11. αἰτεῖσθαι] αἰτῆσθαι Aug. secundus. forte voluit αἰτήσαι.

12. μικρὰ] μακρὰ Paris. primus. Aug. primus. index Aldi. Aldina Taylori.

219. 13. ἦν] ποιεῖ Parif. primus, Aug. primus. index Aldi, vnde videtur repetiiſſe appendix Francfurtana, P. Manut. Sed eius index dat vulgatam. Bauaricus ποιεῖ dat in texto, vulgatam in margine.

16. εἰπεῖν ὡς ἀθήναζε] γρ. εἰπεῖν ὡς τοῦτο ἠτήσατο, ὡς ἀθήναζε. index Lambini.

18. τῶν πόρρωθεν καὶ μόλις εἰσκομιζομένων] τῶν μόγις καὶ πόρρωθεν εἰσκομ. Aug. primus. Barocc.

20. ἐντελέστατα] εὐτελέστατα Parif. primus, Aug. primus, Bauaricus, index Aldi, appendix Francfurt. margo Leſſingiani. ἀτελ. dat liber Weimaranus. Sed voluit εὐτελ.

Ibid. καθισαμένῃ] καθισαμένοις Bauar.

21. ναυπηγηθήσεσθαι] ναυπηγήσεσθαι Parif. primus, Aug. primus. Barocc.

Ibid. πληρώσεσθαι] πληρωθήσεσθαι Parif. primus, Aug. primus, Barocc.

22. προειρημένων] εἰρημένῳ ſimplex. Aug. ſecund.

24. ταῦτα] τοῦτο Parif. primus, Aug. primus. Barocc.

Ibid. πλέον] πλεῖον Parif. primus, Aug. primus.

25. πάντοθεν] παντοχόθεν iidem codices, Barocc.

Ibid. ἐκεῖνοι χρῶνται] ἐκεῖνοι τῇ πόλει χρῶνται Barocc. Pariſſ. primus et cum γρ. ſecundus. Auguſt. primus.

27. δὴ abeſt ab Aug. ſecundo. eius loco eſt δὲ in Bauarico, Pariſino ſecundo, Barocc. et Aug. primo, vnde repetiit app. Francfurt.

vlt. ὑπὲρ] περὶ Aug. primus, Barocc.

220. 1. μελόντων εἶναι] γρ. μελόντων νομίζεσθαι εἶναι index Lambini.

4. διεβεβαιωσάμην] Wolf mauult optatiuum διαβεβαιωσαίμην. vnde videtur auctor appendicis Francf. vitioſum ſuum διαβεβαιώσαιμι hauſiſſe.

220. 7.

220. 7. χρῆσθαι] χρήσασθαι Paris. primus, Aug. primus. Barocc.

11. ἀλλὰ μηδ'] ἀλλ' ὃ μὴ app. Francfurt.

13. πλείστα] πλείστων Aug. primus, Barocc.

14. ὑμῖν] ἡμῖν Paris. primus, Aug. primus. ab editione P. Manutii plane abest.

Clausula huic orationi nulla erat in Bauarico subiecta. Sequebatur hic titulus. Δημόσιοι. κατὰ ἀνδροτίωνος etc.

Ad orationem pro Corona.

Orationem hanc Aristides T. II. p. 382. ed. Iebb. hoc citat elogio: τὸν ὑπὲρ τῆς ἀναῤῥήσεως [subaudi τῶ στεφάνω] λόγον. Photius p. 800. hanc ipsam titulo κατ' Αἰσχίνου laudat, qui titulus alias vulgo orationi de falsa legatione tribui solet, nam p. 801. hanc κατ' Αἰσχίνου orationem ab oratione de F. L. planis verbis discernit. citant hoc prooemium, quod fuit antiquitati celeberrimum, Hermogen. p. 113. 283. et p. 344. vbi sic ait. ἀλλ' ἔστι ταῦτα μὲν ἁπλῶς κατ' ἀφέλειαν ἠθικά. ἕτερα δὲ παρὰ ταῦτά ἐστιν οἷμαι τὰ ποιοῦντα οἷον ἔμψυχον εἶναι δοκεῖν τὸν λόγον. αὐτίκα τὸ· πρῶτον μὲν — εὔχομαι τοῖς θεοῖς πᾶσι καὶ πάσαις. εὐχή τις ἐστὶ δήπουθεν. ἀλλά τι παραπλήσιον ἔχει τῶ· ἀλλὰ γὰρ ἐνταῦθα τῶν φόβων εἴημεν, ἐν σικελικῶ ὑπ' Ἀριστείδου εἰρημένω etc. porro Aristophanis Scholiastes Equit. p. 762. Thomas M. v. βέλομαι. Aristides de D. C. p. 248. ἀξιοπιστίας δὲ αἴτιον καὶ τὸ τοῖς ὅρκοις καὶ ταῖς εὐχαῖς χρῆσθαι. οἷον· — καὶ πάλιν· πρῶτον μέν, ὦ ἄ. ἀ. τοῖς θεοῖς εὔχομαι — Scholiastae Hermogenis Aldini p. 72. ἀμέλει ἐν τῶ ὑπὲρ τοῦ στεφάνου (sic Sopater ait) τὸ μὲν εἶδος δικανικόν ἐστιν, ἡ δ' ἰδέα παρηγυρική, ἐπειδὴ περὶ εὐνοίας ὁ ἀγών. τινὲς δὲ καὶ συμβουλευτικὴν τὴν ἰδέαν φασὶ ψεῦδος δέ. p. 74. Syrianus ad locum Hermogenis, qui p. 54. ed. Crisp. versu 18. legitur, haec affert.

ἐπισημαίνονται [notant cum reprehensionis significatione] τινες τῷ χωρίῳ, ὡς ἐκ ὀρθῶς ἔχοντι. οὐ γὰρ πάντως τὸ δικανικὸν εἶδος τῆ λόγῳ καὶ δικανικῶς ἐξενεχθήσεται· ὁ γὲν Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῆ στεφάνῳ δικανικωτάτῳ τῶν λόγων ὄντι παυηγυρίζει τῇ λαμπρότητι τῶν οἰκείων ἐναβρυνόμενος πολιτευμάτων. et Sopater. δικανικὸς ὁ περὶ στεφάνῳ. καὶ γὰρ ζητεῖται καὶ ἀμφισβητεῖται, εἰ ἄξιος στεφάνῳ ὁ Δημοσθένης, ἢ μὴ. Marcellinus p. 173. 1. sic dicit. ὁ μὲν κατήγορος ἐμποιεῖν σπεδάζει τὸ πάθος, ὁ δὲ φεύγων καταστέλλειν. ὡς Δημοσθένης. Αἰσχίνῃ γὰρ διαβαλόντος ὡς δεινὸν, εὐθὺς ὁ ῥήτωρ ἐκ προοιμίων καταστέλλει τὴν διαβολὴν διὰ τῆς εὐχῆς [designat votum, quod orationem hanc orditur.] θρασύων τὸ πάθος, καὶ ἐκβάλλειν ἐπεγόμενος. — καὶ ὁ μὲν Αἰσχίνης ἔτως. ὁ δὲ Δημοσθένης εὐθὺς ἐν ἀρχῇ καταστέλλει ὁρῶν φλεγμαίνουσαν τῶν δικαστῶν τὴν ὀργήν. πρῶτον μὲν, ὦ ἀθηναῖοι — καὶ πᾶσιν ὑμῖν. καὶ τὴν ἑαυτῆ συνήσας προαίρεσιν ἐν τῷ προοιμίῳ, ἐν τοῖς ἐπιλόγοις καθάπαξ ἀναιρεῖ τὴν ὀργὴν, καὶ τἐναντίον εἰς εὔνοιαν μεταβάλλει. καὶ τοσοῦτον ἴσχυσεν, ὥστε καὶ ἐνόμπασε περὶ τὴν ἑαυτῆ πολιτείαν. (sic) λέγει γὰρ [p. 327. 2.] εἰ, οἷος ἐγὼ παρ' ὑμῖν, εἰς ἐν ἑκάστῃ etc. ad παρῆσιν ἐχρήσατο κακοῖς.

226. 5. Hermogenes p. 292. πλεῖον δὲ τὸ τῆς ἐπιμελείας καὶ τῆ κάλλες ἔχουσιν αἱ μικραὶ τῶν λέξεων καὶ δι' ὀλίγων συγκείμεναι συλλαβῶν. οἷον· περὶ τοῦ πῶς ἀκοῦσαι ὑμᾶς ἐμοῦ δεῖ.

8. Minucianus p. 158. locum hunc citans, enthymema ἀπὸ τῆ καθόλε appellat. Inter προκατεγνωκέναι et μηδὲν v. 9. velim μηδενὸς interponi.

11. τῇ τάξει καὶ τῇ ἀπολογίᾳ] non haec illa exagitata figura hendiadyoῖν, neque aequipollet dictioni τῇ τάξει τῆς ἀπολογίας. sed parum quid deeſt. deſunt ὥσπερ ἐν τῇ κατηγορίᾳ, ἔτω καὶ ἐν τῇ ἀπολογίᾳ. sed etiam, vt in accuſatione, ita in defenſione quoque litigan-

litigantium quemque eo finere rerum ordine cauſam exſequi, quem pro arbitrio ſuo delegerit. Nam ſi defenſionis ſolummodo facta hic eſſet mentio, qui conueniret deinceps ἕκαστος τῶν ἀγωνιζομένων?

226. 13. Interpretatur rhetorico modo h. l. Ariſtides de D. C. p. 204. initio capitis περὶ περιβολῆς, ſeu de amplificatione. πολλὰ μὲν ἂν ἔγωγε ἐλαττοῦμαι κατὰ τετονὶ τὸν ἀγῶνα Αἰσχίνε. τοῦτο ἀόριστον. νῦν τὸ ὡρισμένον, ἐν ἀθροίσματι προσληφθὲν. δύο δὲ, ὦ ἄ. Α. ναὶ μεγάλα. εἶτα ταῦτα κατ' εἶδος ἐμέρισεν. ἓν μὲν — ἄχθεσθαι. ἅπαντα γὰρ ταῦτα περιβολῆς ἐστι. ἡ πόλησις τοῦ ἀορίστου. — τὸ ἐν ἀθροίσματι συλλαβεῖν. — τὸ κατ' εἶδος μερίσαι —

18. citat h. l. Hermog. p. 352. et 410. Demetrius Phalereus ex ed. Galei 149. 1.

19. Laboraſſe iam veteres in huius loci recta perceptione et interpretatione, conſtat ex Harpocratione, qui in v. Ex περιουσίας prodit, interpretationem ἐκ πολλοῦ τοῦ περιόντος ſibi magis probari, quam eorum, qui v. περιουσίαν de opulentia accipiant. Et profecto haud leue quoque eſt hanc dictionem ἐκ περιουσίας latine reddere, ſi preſſe quidem et concinne reddere velis, vnaque ſignificationes, quae in ea inſunt, adumbrae. Inſunt autem ei hae tres praecipue notiones, quas vernacule mihi liceat primum exprimere, deinde latius latinis verbis declarabo. 1. *für lieber langer Weile*, fallendi otii ergo, quia quod agat melius nil eſt, me vexat. 2. *aus bloſſem Vebermuthe und Muthwillen*, ex mero faſtu, inſolentia, proteruia, petulantia. 3. ſed hoc in primis, *weil er allemal nichts dabey verliehrt, der Austrag der Sache ſey für ihn, wie er auch immer wolle*, quia, quicunque erit cauſae exitus, ſiue ſecundus ſibi, ſiue aduerſus, res ſuae, Aeſchinis puta, poſt cauſam dictam (etiamſi amiſſam) nihilo meliore loco erunt, quam fuerunt ante cauſae dictionem. Si nihil lucre-

tur, nihil tamen rurſus multabitur. *Er wagts verlohrner Weiſe. gewinnt er, iſt es deſto beſſer, verliehrt er, ſo iſt er darum nicht ſchlimmer dran, als vorhin.* Ingenio ſi natus eſſem eo, vt ſtudio delectarer, quod ego miſerum ducens nunquam non refugi, ſed alii quamplurimi totas aetates in eo conterunt, neque ſatiari poſſunt, vt ſimiles dictiones ex auctoribus in aduerſaria, aut in commentarios ſuos comportent, nullus dubito, multo altiorem exſtiturum fuiſſe aceruum locorum ex omni aetate et ordine auctorum conſtructum, vbi dictio ἐκ περισσίας occurrit. Multo plures mihi loci ſimiles occurrerent graecos legenti, ſed transmiſi plerosque, cum aduerſaria ad manum non eſſent, pigeretque quaerendorum ergo ſurgere. Annotaui tamen hos paucos, quos hic proponam, vnde conſtabit, hanc dictionem ita eſſe a vetuſtis vſurpatam, vt illarum trium, quas paulo ante enumerabam, ſignificationum veſtigia ſatis inſignia in iis appareant. non tamen omnibus omnino locis illae tres ſignificationes ſimul inſunt, ſed alii loco haec, alii alia, quarum quae cuique conueniat, e loci cuiusque natura colligendum eſt. Primus igitur eſto locus ille, omnium κορυφαιότατος, fons reliquorum, Thucydidis V. 103. vbi praecipit χρῆσθαι τῇ ἐλπίδι ἐκ περισσίας. vti quidem ſpe, verumtamen non vt praeſidio palmario, ſed *ex ſuperuacaneo, ex abundanti*, velut adminiculo ſecundario, quod non tu quidem aſperneris, attamen illi minimum omnium tribuas. ſic ea fidas, vt ſine vlla fraude tua prorſus aequiſſimo animo careas hac anchora, quia multo pluribus multoque firmioribus aliis niteris. vt ſi proſper exitus ſpei tuae reſpondeat, laeteris. ſin te fallat, nil ideo deteriore loco ſis. Dio Chryſoſtomus p. 423. 29. queritur, Tarſenſium quosdam πολιτεύεσθαι ἐκ περισσίας. remp. attingere obiter, ſubſeciuis horis, fallendi otii ergo, cuius cum nonnihil ſuperſit a negotiis

gotiis domeſticis peractis, in curiam, in forum prouolant, quod melius agant, non habentes. Philoſtratus p. 520. 22. ἐκ περιουσίας ἐκράτει τὴν πρεσβείαν. obtinebat legationem e ſuperabundantia. h. e. non ſolummodo cauſam vincebat, ob quam miſſus in Vrbem fuerat, ſed etiam *inſuper* multas impetrabat largitiones et gratias, neque rogatas, neque ſperatas, item p. 534. 19. Iulianus in Miſopogone (citatus a Valeſio ad Harpocr. p. 46.) ὅσις ἄρχοντα ὕβρισεν, ἔτος ἐκ περιουσίας τὰς νόμας κατεπάτησε. non ipſum ſolummodo magiſtratum dehoneſtat, ſed *inſuper* quoque leges ipſas proculcat. Libanius T. I. p. 714. 10. οἱ ἐκ περιουσίας τῷ πολέμῳ χρώμενοι ſunt, qui bella gerunt mera ex libidine et petulantia, otii fallendi cauſa, non quo rem ſuam faciant, ſed quia nihil amittunt. Apud Hermogenem p. 110. ed. Criſp. caput eſt περὶ τῶν ἐκ περιουσίας προσωπείων de proloquiis acceſſoriis, quae veluti mantiſſae loco adduntur, tametſi ſine iis quoque oratio ſibi conſtet.

226. 20. ὃ φύσει] correxi de meo ſenſu ἃ (in neutro plurali) φ. quae natura (non *quod* natura.) non enim cohaeret ὅ cum ἕτερον. *aliud*, *quod*. nequaquam. Sed ἕτερον aptum eſt ex ἐλαττῶμαι. alterum eorum, quibus inferior ſum Aeſchini, hoc eſt. tum enarrat illud. ἃ in neutro plurali refertur ad inſequens τούτων τοίνυν verſu 23. quae natura hominibus omnibus inſunt, vt — eorum igitur, alterum quidem — alterum vero — pen. Hermogen. p. 429. ὁ δὲ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου μέλλων ἑαυτὸν ἐπαινεῖν καὶ τὴν ἑαυτοῦ πολιτείαν, πολλάκις χρῆται τῇ ἀναγκῃ λέγων· ἐὰν δὲ ἐφ' ἃ καὶ πεποίηκα —

227. 9. εὐνοίας καὶ φιλανθρωπ.] interpoſui τε.

10. f. τούτων, ἓν τῶν μεγίστων ἐστίν.

12. ὁμοίως non cohaeret cum ἁπάσαις, ſed cum ὑμῶν. a vobis cunctis pariter, excepto nemine, nobili

ignobiliue, potente an infirmo, ſene an iuuene, peto atque contendo.

227. 18. Scholiaſtes Hermogenis. *διττὸν τὸ τῆς διαβολῆς ὄνομα. ἐπίτε γὰρ τῆς διαβολῆς αὐτῆς* (calumniatione, vt in vulgari ſermone accipitur) *τάττεται, ὡς παρὰ Μενάνδρῳ· ἐκ ἔστιν ἥδε διάβολος γραῦς ἔνδον. καὶ ἐπὶ τῆς κατηγορίας, ὡς Δημ. ἐν τῷ περὶ στεφάνου φησίν· ὁρῶ γάρ, ὅτι τὰς αἰτίας καὶ τὰς διαβολὰς* —

20. citat h. l. Harpocr. v. *παρελθεῖν*, interpretans *ἀντὶ τοῦ νικῆσαι*. Similetductum a certantibus curſu ſeu pedeſtri, ſeu equeſtri, ſeu curuli, et contendentibus inter ſeſe praeuertere.

22. *καὶ τὸ λέγοντος ὕστερον δίκαιον*] praetuli *καὶ τὸ ὑστέρου λέγοντος δίκαιον*.

25. Hermogenes p. 352. *αἱ δ' ἐνδοιαστικαὶ ἐπικρίσεις ἧττον ἔχουσι τὸ ἐνδιάθετον, ἠθικαὶ μέντοι ἐδέν ἧττον εἰσὶ, καὶ μᾶλλον προσήκουσι τῇ βαρύτητι. οἷον· μέλλων δὲ τοῦτ' ἰδίᾳ βίᾳ πάντος* etc.

228. 5. Syrianus p. 79. ad Hermogen. *μάλιστα μὲν οὖν δεῖ περὶ τὸ κρινόμενον ἴσασθαι πᾶσαν τὴν δικαιολογίαν. εἰ δ' ἄρα τι κατεπείγει ἔξωθέν τινα παρεισάγειν, μιᾷ τῶν τριῶν μεθόδων χρησόμεθα τῶν τεχνικῶν, οἷς ὅτε Θουκυδίδης κέχρηται καὶ ὁ Δημοσθένης παρ' αὐτοῦ.* [hic videtur *λαβὼν* vel tale quid deeſſe] *ἢ γὰρ ἐπὶ τὰ πράγματα ἀνοίσομεν τὴν αἰτίαν, ἢ ἐπὶ τὰ πρόσωπα τὰ ἔξωθεν, ἢ τὸ βιαιότερον, εἰς αὐτὸν τὸν ἀντίδικον. ἐπὶ μὲν τὰ πράγματα, ὡς ἐν τῷ περὶ παραπρεσβείας* [hic error eſt memoriae, nam locus legitur in or. pro corona p. 230. 24.] *ἐσὶ δ' ἀναγκαῖον, ὦ ἄνδρες, καὶ προσῆκον ἴσως, ὡς κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους ἔχετα πράγματα, ὑμᾶς ἀναμνῆσαι, ἵνα πρὸς τὸν ὑπάρχοντα καιρὸν ἕκασα θεωρῆτε. ἐπὶ δὲ τὰ ἔξωθεν πρόσωπα, ὡς ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους· ἀναγκαῖον δ' ὑπολαμβάνω καὶ δίκαιον ἅμα περὶ τούτων πρῶτον εἰπεῖν* [fieri poteſt, vt haec verba in oratione in Ariſtocratem legantur, inſequen-

sequentia certe leguntur in or. pro corona p. 228. 11.] ἵνα μηδεὶς ὑμῶν τοῖς ἔξωθεν λόγοις ἠγμένος, ἀλλοτριώτερον τῶν ὑπὲρ τῆς γραφῆς δικαίων ἀκούῃ μόνος. [lege μου.] ἐπὶ δὲ τὸν ἀντίδικον αὐτὸν, ὡς ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου· ἀξιῶ δὲ, ὦ ἄ. ἀ. [p. 236. 26.] καὶ δέομαι τοῦτο μεμνῆσθαι παρ' ὅλον τὸν ἀγῶνα, ὅτι μὴ κατηγορήσαντος Αἰσχίνου μηδὲν ἔξω τῆς γραφῆς, εἰς ἃν ἐγὼ λόγον ἐποιούμην — καὶ πάλιν· εἰ μὲν ἦν, περὶ ὧν ἐδίωκε μόνον [p. 228. 5.] κατηγόρησεν Αἰσχίνης, κἀγὼ περὶ αὐτοῦ τοῦ προβλήματος [technici menti problemata obuersari, nil mirum est. lege προβουλεύματος.] εὐθὺς ἂν ἀπελογούμην. — ἐπισημαίνεσθαι δ' ἄξιον, ὡς οὐκ ἀρκεῖ μόνον μιᾷ χρῆσθαι τῶν τριῶν μεθόδων βουλόμενος τὸ παρὰ τὸ κρινόμενον εἰπεῖν, ἀλλὰ καὶ ἐνδείκνυσθαι, ὅτι διὰ βραχέων λέξει τὰ παρὰ τὸ κρινόμενον, καὶ εὐθὺς ἐπὶ τὸ κρινόμενον ἥξει. πανταχοῦ γὰρ καὶ Δημοσθένης τό γε πρῶτον προσίθησι, [malim τόδε πρῶτον προτίθησι] τὸ μικρὰ ἢ βραχέα περὶ τῶν ἐξαγωνίων ἐρεῖν.

228. 15. Aristides p. 248 ἀξιοπιστίας δὲ καὶ ὅταν τις τὰς κρίσεις τῶν ταῦτα ἀκουόντων ἐφ' οἷς ἂν λέγῃ, προσλαμβάνῃ, ὡς καὶ παρ' ἐκείνοις ὁμολογουμένων τῶν πραγμάτων. — οἷον· εἰ μὲν ἴσε με τοιοῦτον· ἃ γὰρ ἄλλοθί που βεβίωκα.

16. ἃ γὰρ] sentit vnusquisque legentium, hiare sententiam, et saltim tacite post ἠτιᾶτο subiicienda esse haec. (nam vt addantur; necesse non est. neque tam sum hospes in antiquis auctoribus, vt tales hiatus ratiociniorum mirer, vt potius bene mihi constet, in Ciceronis philosophicis et aliis quibusdam talibus, item oratoribus, eos singulis pene paginis occurrere, vbi lectorum solertia defectus sarcire debet) οἷος δ' ἐγώ εἰμι, ῥᾴδιον ὑμῖν γνῶναι. vel δύνασθε δὲ ἐμὲ, ὁποῖος εἰμὶ, εἰδέναι. facile enim vobis est me nosse, quippe qui totam aetatem meam inter vos exegerim.

228. 17. ἀναίσχησθε] scil. ἐμῦ γρύξαντος. Aristides de D. C. p. 194. ὅτε δὲ καθ' ὑπερβολὴν δύναιτο ἀποδεῖξαι μὴ ἀδικοῦντα σεαυτὸν, ἐκεῖ δὲ θρασύτητι χρῆσθαι τοιαύτῃ, ἀφαιρεῖν σεαυτὸν συγγνώμης ἢ Φιλανθρωπίας τῆς παρὰ τῶν δικαστῶν. ὡς ὅταν λέγῃς· μηδὲ φωνὴν ἀνέχεσθε, ad καταψηφίσασθε.

22. δὴ addidi. quod h. l. idem est atque ἤδη. *iam nunc. von nun an.*

229. 3. ἀναιδῆν (cum diphthongo) est in Aug. primo. id quod iterum iterumque inspicienti mihi certo constitit. citat h. l. Harpocr. v. πομπεῖα, et Ammonius v. πομπή, et Thom. M. item in v. πομπή.

7. τῦ δὲ παρόντος —] refert Hermogenes h. l. ad περιττότητα κατὰ πλῆθος p. 408. vbi sic ait. πλῆθος δὲ ἐστι ποικίλων ὀνομάτων ἰσοτίμων ἐπίχυσις, εἰς νίνησιν ἤθους. οἷον· τῦ δὲ παρόντος ἀγῶνος ἡ προαίρεσις αὐτὴ ἐχθρᾶ μὲν ἐπήρειαν ἔχει καὶ ὕβριν καὶ πρασπηλακισμὸν καὶ λοιδορίαν ὁμᾶ, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα. ὅπε καὶ τὸ πλῆθος ἔδειξεν εἰπὼν ὁμᾶ.

8. αὕτη] praetuli αὐτὴ. ipsum consilium propositumque, ad quod actor spectauit et contendit causam capessens, sepositis et secretis criminibus.

9. damnat itaque Hermogenes meam, quae mihi visa fuit, emendationem, ἐμᾶ sufficientis in locum vulgatae ὁμᾶ, eamque pro corruptela proscribit. refragatorem habeo quoque Augustanum. Seruandum si sit ὁμᾶ, conuenientius, ad meum quidem sensum, stet pone καὶ ad hunc modum. πρασπηλακισμὸν, καὶ ὁμᾶ πάντα τὰ τοιαῦτα.

13. locum h. citat Harpocr. v. λόγᾳ τυχεῖν.

14. ἀδ'] malim ἀλλ' ἀδ' ἐν ἐπηρείας τάξει καὶ φθόνᾳ. id est μετ' ἐπηρείας καὶ φθόνᾳ. vel πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς ἑαυτῦ ἐπηρείας καὶ φθόνᾳ. quamquam vtique par est atrocia scelera accusari, neminique via occludenda est ad populum ea delaturo, verumtamen fieri

fieri hoc debet honeſtis de cauſis, ſtudioſque peſtem a patria auertendi, non autem ſolummodo ex mera libidine inimico inſultandi et nocendi, atque liuori tuo ſatisfaciendi.

229. 15. tolle aſteriſcum. intelligo enim nunc, non me primum vidiſſe, ὃ eſſe addendum, ſed dudum ante me Morello quoque, ſiue mauis Lambino, in mentem veniſſe.

19. malim τἀδικήματα ἅδει χρῆσθαι.

23. Hermogenes p. 296. ἡ ἐπαναστροφή, τὸ σχῆμα, τῶν καλλωπιζόντων· γίνεται δὲ, ὅταν τὸ τέλος τῇ κώλῃ ἑτέρᾳ ἀρχήν τις ποιήσηται. οἷον· ἐγὼ γὰρ δήπου Κτησιφῶντα μὲν δύναται διώκειν δι' ἐμὲ, ἐμὲ δὲ εἷπερ ἐξελέγχειν ἐνόμιζεν αὐτὸν, ἂν οὐκ ἐγράψατο. Sopater ad Hermogenem p. 128. ὁ Δημοσθένης θείᾳ τινὶ μεθόδῳ κεχρημένος κἂν τούτῳ τὸ ἀξίωμα φυλάττει λαμπρῶς, καὶ — ἐξαίρει τὸ φρόνημα. ὥσπερ ἐν τῷ περὶ στεφάνου τὸν μὲν παραγραφικὸς λόγους τῷ ἀντιδίκῳ συνέπλεξε πρὸς αὐτὸν ἀποτεινόμενος, ὡς διὰ τοῦτο ἐφ' ὅσον βούλεται χώρων παρέχων τῷ παραγραφικῷ. τὸν δὲ τῆς ἀπολογίας τοῖς παροῦσι τὴν ἑαυτοῦ παρρησίαν ἀδεᾶ ἧττον ἐξαίρων. προὔταξε δὲ τὴν ἀπολογίαν τοῦ παραγραφικοῦ πάνυ τεχνικῶς, τοῦ μὴ δόξαι ἀσθενῶς ἔχειν περὶ τὴν ἀπολογίαν. ἔπειτα ἐπάγων τὸ παραγραφικὸν οὕτω πως λέγει. ἐγὼ δὲ ταυτὶ πάντα μοι πρὸς ὑμᾶς [p. 293. 22.] ἅμα καὶ τοὺς περιεστηκότας ἔξωθεν καὶ ἀκροωμένους. ἐπεὶ πρός γε τοῦτον αὐτὸν τὸν κατάπτυστον βραχὺς καὶ σαφὴς ἐξήκει μοι λόγος. εἰ μὲν γὰρ ἦν προδήλα τὰ μέλλοντα, καὶ ἐξῆν. καὶ ἡ μὲν τῆς μεταχειρίσεως τοῦ παραγραφικοῦ μέθοδος τοιαύτη. περὶ δὲ τῆς τάξεως φαμὲν, ὅτι Δημοσθένης συνιδὼν τὴν τοῦ κεφαλαίου δύναμιν, καὶ πρώτην αὐτῷ καὶ μέσην χώραν ἀπένειμε καὶ τελευταίαν, καὶ πάντα ταῦτα ἐν τῷ περὶ Στεφάνου εὑρήσεις. καὶ κατὰ μὲν τὴν ἀρχὴν, μετὰ τὰς προοιμιακὰς ἐννοίας οὕτω. [p. 229. 5.] τὰ μὲν ἓν κατηγορημένα πολλάκις περὶ ὧν ἔνιοι

τὰς

τὰς ἐσχάτας τάττεσι τιμωρίας, καὶ ἑξῆς. κατὰ δὲ μέσον, οἷον. ἔσιν ἔν [p. 232. 21.] ὅπε σὺ παρὼν τοιαύτην πρᾶξιν ἢ συμμαχίαν, ἡλίκην νῦν διεξέεις, ὁρῶν ἀφαιρεμένον τῆς πόλεως, καὶ ἑξῆς. κατὰ δὲ τὸ τέλος. ἢ μέντοι τῷ δικαίῳ πολίτῃ τότε λέγειν, μὴ νῦν ἐπιτιμᾶν. ὁ γὰρ συμβελεύων, καὶ ἑξῆς. — περὶ δὲ τῆς ἐργασίας τῆτο φαμὲν. δύο τινὰ περὶ αὐτὸ θεωρεῖται, ξαρσώνη μὲν ἐκ τῆ παρόντος χρόνε, δυσχέρεια δὲ ἐκ τῆ παρελθόντος. οἷον, εἰ παρ' αὐτὰ τἀδικήματα ἠλέγχθη [f. 229. 19.] ξαρσώνη εἶχε ἡ κατηγορία [sic], χαλεπότης δὲ ἔσαι ἐκ τῶν [f. τῷ] μετὰ χρόνον ῥηθήναι. ὥσπερ ὁ Δημοσθένης [p. 230. 1.] καὶ ὁπηνίκα ἐφαίνετο ταῦτα ποιῶν καὶ τῆτον τὸν τρόπον κεχρημένος τοῖς πρὸς ἐμὲ, ὡμολογεῖτο, ἂν ἡ κατηγορία τοῖς ἔργοις αὐτῷ. νῦν δ' ἐκσὰς τῆς ὀρθῆς καὶ δικαίας ὁδῷ — [p. 230. 3.] καὶ τὰ λοιπά. 129. 1. δεῖ δ' ἐν τέτοις καὶ τὰ ἀντιπίπτονται λύειν, ὥσπερ ὁ αὐτός. ἵνα γὰρ μή τις λέγῃ, ὅτι ἢ δι' ἐπιείκειαν ἀ κατηγόρησεν, ἢ δι' ἀπραγμοσύνην, ἢ ὅτι οὐκ ἔτυχε παρὼν, ἢ ὅτι περὶ μικρῶν, ἢ ὅτι ἐκ ἐνόησε, λύει πάντα ταῦτα Δημοσθένης, ἅτως εἰπὼν, τὴν μὲν ἐπιείκειαν ἅτως. [p. 229. 23.] ἀ γὰρ δὴ Κτησιφῶντα μὲν δύναται διώκειν, ἐμὲ δ' εἶπερ ἠδύνατο, ἐκ ἂν ἐγραίψατο. hic videtur aliquid deesse. πῶς γὰρ ἀπράγμων ἂν δόξειεν εἶναι, ὃς καὶ δι' ἐμὲ πράγματα παρέχον [l. παρέχει] ἑτέροις. τὰ δὲ λοιπὰ πάντα δι' ἑνὸς ἅτως. ἔσιν ὅπε καὶ σὺ παρὼν τηλικαύτην τάξιν [sic] ἡλίκην νῦν ἐτραγῴδεις. διὰ μὲν γὰρ τῷ παρὼν λύει τὸ ἀ παρῆν. διὰ δὲ τῷ τηλικαύτην, ὅτι ἀ μικρὰ ἡ φαύλη. διὰ δὲ τῷ νῦν ἐτραγῴδεις, τὸ ὅτι ἐκ ἐνόησας, ὃ πεποίηκας. adde reliqua ad finem annotationis, quae nunc piget transscribere.

229. pen. καὶ τιμωρίαι] haec duo vocabula, ad exponendum non profecto hic loci facillima, omittit Hermogenes h. l. citans p. 278. ad hunc modum: εἰσὶ κρίσεις καὶ ἀγῶνες, πικρὰ καὶ μεγάλα ἔχσαι τὰ ἐπιτίμια

τίμια. quae lectio vtique eſt planiſſima. poteſt tamen, ni fallor, hoc quoque modo vulgatae molliri durities, ſi legatur κρίσεις, καὶ τιμωρίας πικρὰς (in accuſatiuo) καὶ μεγάλα ἔχουσαι τὰ ἐπιτίμια iudicia habent et ſupplicia acerba, vel poenas amaras, hoc eſt ſententias iudicum in cauſis pronuntiatis conſequuntur acerbi cruciatus a damnatis tolerandi; manent item iudicia, ſeu exitus et finitiones iudiciorum multae ingentes a legibus praeſcriptae. quae multae ſunt τὰ ἐπιτίμια. Vulgatis in libris vocabula ſic inter ſe traiecta iacent. εἰσὶ νόμοι περὶ πάντων καὶ τιμωρίαι καὶ ἀγῶνες καὶ κρίσεις πικραὶ καὶ μεγάλα ἔχουσαι τὰ ἐπιτίμια. Ego ordinem Auguſtani aſſectatus ſum.

230. 6. ὑποκρίνεται] hiſtrionem agit, qui quaeſtus ei olim familiaris erat; h. e. alienam perſonam induit, non bona fide, ſed mala fraude agit. Cteſiphontem accuſat, quem laedere nullo modo vult; ſed per latus eius me petit, quamquam videri vult nullas ſimultates aduerſus me exercere. citat h. l. Hermogenes p. 284.

8. πως encliticam, *quodammodo*, ex Aldina addidi.

24. Hermogenes p. 232. καὶ εἰσὶν ἔννοιαι μὲν εὐκρινεῖς αἱ κατασατικαὶ πᾶσαι καὶ εἰς ἀρχὴν ἀναγουσαι τὸν λόγον. οἷον· ἐστὶ δ' ἀναγκαῖον, ὦ ἄ. ἀ. καὶ προσῆκον ἴσως etc. conf. loc. Syriani paulo ante ad p. 228. 5. recitatum.

27. τῷ γὰρ φωκικῷ συσάντος πολέμῳ] nobile exordium in ſcholis technicorum. [nam hic ingreditur Dem. tractationem] Citant Hermogenes p. 281. et 286. Alexander de figuris p. 54. his verbis: μετάσασίς ἐστιν, ὅταν ἀπ' αὐτῶν [ſubaudi ἡμῶν] μεθιστῶμεν τὴν αἰτίαν ἐφ' ἕτερον ἔξω τῷ πράγματος ὄντα. ὡς Δημοσθένης· τῷ γὰρ φωκικῷ συσάντος πολέμῳ, ὃ δι' ἐμὲ· ὃ γὰρ δὴ ἔγωγε ἐπολιτευόμην πω τότε. Schol. anonym. ad Hermog.

Hermog. p. 380. cuius haec ſunt verba: ἐπεμβολή ἐστι ἡ μεταξυλογία, ὅταν μεταξὺ τῆς ἀκολουθίας ἔξωθέν τι ἐπεμβάλῃ. οἷον· τῷ γὰρ φωνικῷ συςάντος πολέμου. εἶτα ἡ ἐπεμβολή. ὁ δι' ἐμέ. ὁ γὰρ ἔγωγε ἐπολιτευόμην πω τότε. ἡ γὰρ ἀκολουθία ἦν. πρῶτον μὲν ὑμεῖς οὕτω διέκεισθε. item p. 392. ἡ δὲ ὑποσροφὴ ὑπ' ἐνίων καλεῖται καὶ ἐπεμβολή. οἷον· ἅπας ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος [p. 774. 5. Demoſth.] καὶ τὰ ἑξῆς. καὶ τὸ. τῷ γὰρ φωνικῷ σ. π. τό γε μὴν τῆς ὑποσροφῆς σχῆμα καὶ ὑπέρβατον λέγεται.

231. 5. ἡ πελοπόννησος ἅπασα] huius dictionis ergo citat h. l. Alexander de figuris p. 74.

8. citat h. l. Harpocrat. v. ἄκριτος.

9. καὶ παρὰ τούτοις, καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἔρις] haec eſt lectio vulgata. iteraui παρὰ et addidi ἔλλησι.

16. citat h. l. Phoebammon p. 134. ed. Norm.

21. ὑμᾶς ἑκόντας] transpoſui.

26. οὐδὲ ἄλλῳ] praetuli ἔτ' [per tau] ἄλλῳ.

232. 5. τινα] num τινῶν.

7. τούτων addidi. redit ſiue ad τῶν ἀδικημάτων, ſiue ad τῶν ἀδικησάντων.

14. citat h. l. Harpocr. v. Εὔβοια.

17. ὥσε τολμᾷ] praetuli ὡς ἐτόλμα.

20. celeberrimus eſt h. l. in ſcholis technicorum. Hermog. p. 179. τὸ κλητικὸν σχῆμα [oratio per vocatiuum prolata] πνεύματός ἐστι μέρος, ἀποσροφὴν ἐργαζόμενον καὶ καταφοράν. εἶτα, ὦ τί ἂν εἰπών σε etc.

21. ἔστιν ὅπου —] Alexander de figuris p. 54. tertium genus τῆς μεταςάσεως ſeu translationis facit, ὅταν τὸν ἀντίδικον εἰς αἰτίαν καθιςῶμεν, ἐξ ὧν αὐτὸς ἡμῖν ἐγκαλεῖ. ὡς πάλιν Δημοσθένης· εἶτα, τί ἂν εἰπών σέ τις ὀρθῶς προσείποι, ἐστὶν ὅπου σὺ παρὼν τηλικαύτην —

22. πρᾶξιν ita verum eſt, vt aliud nullum voc. ei ſuffici queat. πρᾶξις, vt alias multas h. v. notiones taceam, has tres habet ab h. l. non alienas, 1) calli-

dam.

dam, verſutam quamque machinationem, quae peragitur oratione inſidioſa, captioſa, blanda, lenociniorum plena, obteſtationibus, promiſſionibus, minis, omni genere adminiculorum ad perſuadendum valentium miſta. 2) negotium quodcunque ingens, arduum, vbi ingenio, ſolertia, vſu rerum, induſtria, celeritate opus eſt. 3) comparationem amicitiarum, pertractionem ciuitatis alicuius tuas in partes, cui perſuaſum eſſet, vt ſponte ſe dederet. v. a me ad Polybii p. 135. 21. dicta.

232. 22. ἐτρεαγώδεις] praetuli διετρεαγ.

25. ἢ διεξῆλθες] praetuli καὶ διεξ.

26. citat Hermogenes p. 281. h. l. hoc pacto, non parum illo a vulgata lectione diſcrepante. εἰ γὰρ τὸ κωλῦσαι τὴν πόλιν μετὰ τῶ κοινῶ συνεδρίῳ τῶν ἑλλήνων ποιήσασθαι τὴν εἰρήνην ἐπεπεράκειν ἐγὼ Φιλίππῳ. aut ergo locum prorſus alium in mente habuit Hermogenes, aut e memoria recitauit.

233. 1. εἰκότως addidi.

2. ἀδέναι] praetuli ἀδέναις in plurali.

5. citat h. l. Hermog. p. 423. vlt.

6. τὰς μὲν ἄλλας ἕλληνας] omiſi v. ἄλλας.

15. ἄλλων ἀδεῖν, ὧν] mediam vocem deleui.

234. 2. ἐξελύσατε] praetuli ἐξελύσασθε in medio. non belli cuiusque, ſed belli veſtri, a vobis gerendi, apparatum intermiſiſtis, abrupiſtis.

3. τοῦτο] id, de quo dixerat p. 233. 27. ὡς πλεῖστον τὸν μεταξὺ χρόνον ἐγγενέσθαι.

18. εἶτα τοῦτο —] locum h. citat Minucianus p. 152. vlt. ed. Norm.

24. citat h. l. Pollux 9, 63.

235. 7. δεδόχθαι] aptus eſt hic infinitiuus, vt in talibus formulis plerumque ſolet eſſe, ex εἶπεν verſu 4. ille — auctor fuit ſenatui populoque, vt ſciſceret — Locum hunc vulgata ſic exhibet. ἀποστείλας πρέσβεις περὶ

περὶ τῆς εἰρήνης πρὸς Ἀθηναίους ὁμολογημένας πεποίηται συνθήκας δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων.

235. 17. Ἀτρομήτου addidi.

20. ἐν τῷ Φιλίππῳ] praetuli ἐν τῷ Φ.

236. 2. citat h. l. Hermog. p. 293. et de collocatione verborum subtilia, vmbra et otio grammatici digna, argutatur.

8. ὠμολόγησε] praetuli ὤμοσε. quapropter necesse mihi facto fuit, vt ἕξειν quoque vncis includerem.

Ibid. προλαβὼν seruaui, sententiam praestans conuenientem. Sed προσλαβὼν quoque non magis foret alienum, quod est in quibusdam codicibus.

9. τέτους ἐχὶ] interposui τὲς.

11. non mouebo hanc litem, sitne prima an tertia persona praeferenda in illis codicum discrepantiis circa ἀπίωμεν et ἀπίωσιν, ἡμῶν et αὐτῶν, de quo v. Taylor, et libellum variant. lectionum.

26. citat h. l. Alexander Rhetor de figuris p. 22.

237. 7. ἔχηθ'] praetuli ἄγηθ'.

10. τἐναντίον αὐτὸν ἐχθρὸν] expunxi mediam vocem.

11. citant Harpocr. v. ἐνομάζων. Hermogenes p. 245. τοιοῦτόν τι [durum puta asperumque] καὶ τὸ παρὰ Δημοσθένει ῥηθέν τε ὁμοῦ, καὶ θεωρηθὲν ὑπ' αὐτοῦ. λέγω τὸ· ἃ γὰρ τοὺς ῥήματα τὰς οἰκειότητας ἔφη βεβαιοῦν. εἶτα ἡ θεωρία· μᾶλλόν σεμνῶς ὀνομάζων. locum hunc Hermogenis cum iam recitasset Taylor, tamen nil ideo minus recitandum ego quoque duxi, sed integrum et plenum. Taylor enim mutilatum attulerat, vt intelligi nequiret. citat item Schol. Hermogen. p. 392. 21.

23. πρὸς τὲς Θηβαίους] articulum addidi.

24. γενέσθαι] praetuli γεγενῆσθαι.

238. 10. ἀπειθήσῃ τῷ ψηφίσματι τέτῳ, ἔνοχος] praetuli ἀπειθήσῃ τῷδε τῷ ψηφίσματι, ἔνοχος.

238. 12.

238. 12. *περὶ δὲ τῶν ἀδυνάτων*] militat Taylor pro *περὶ δὲ τῷ ἀδυνάτῳ*. cuius vtique auctores sunt multi et boni, et in his Aug. pr. nolim tamen ideo vulgatam damnare, cuius quae sit labes, equidem haud intelligo, siue *ἀδυνάτων* pro masculino, siue pro neutro accipiatur. dixerat modo *ἀδύνατόν τι*. sunt ergo plura *ἀδύνατα*, quorum de singulis quibusque iudicare, vtique est *περὶ τῶν ἀδυνάτων* iudicare. Pari modo p. 262. 23. legitur *πολλὰ δὴ τὰ ἀδύνατα συνέβαινεν*. Sunt autem *τὰ ἀδύνατα* causae improuisae, aut humanae voluntati non obnoxiae, coeptis tuis peragendis, aut muniis obeundis intercedentes. breuiter, excusationes legitimae et honestae. Possit *περὶ τῷ ἀδυνάτῳ* etiam in genere masculino acceptum sic reddi. de eo, qui inualidus, impar gerendo muneri sit, nec ne sit. Strategus *ὁ ἐπὶ τῶν ὅπλων* commemoratur, quia alius adhuc strategus erat *ὁ ἐπὶ τῆς διοικήσεως*. praetor ille castrensis erat, in causis militaribus. hic praetor aerarii.

14. citat h. l. Harpocr. v. *γραμματεύς*. Scriba senatus nominatur, quia populo quoque suus erat.

18. *Ἀφιδνα*] correxi *Ἀφιδναν*.

21. *ἐπηγγείλαθ'*] praetuli *ἐπηγγέλεθ'* in imperfecto, quia tempus idem modo praecessit. Sed *αὖ τὴν ἐπιστολὴν* seruaui, tametsi Marklandi coniecturam *αὐτὴν τὴν ἐπιστολὴν* ab Aug. confirmatam reperirem. nam vulgata bene habet. *αὖ* h. l. est *etiam*, *ex altera parte*, *contra*: vt auctoritatem Callisthenis modo recitasti, scriba, ita iam Philippi *quoque* literas recita. Est etiam *αὖ* pene idem atque *μετὰ ταῦτα*. et saepe ista *αὖ μετὰ ταῦτα* vt finitima inter se atque consentanea copulantur.

vlt. *εἰς αὐτὰ*] duo haec vocc. addidi.

239. 2. *ἀκεῶν δὲ καὶ ὑμᾶς*] deleui copulatiuam.

239. 4. μὴ πλεῖον] interposui ἐπὶ. plus, quam par est, vel expedit. nam idem est atque si dixisset ἐπὶ πλεῖον, ἢ προσήκει, vel ἢ συμφέρει.

6. ὅμως Marklandi blanditur quidem prima specie, verumtamen vulgata nihilominus bene habet, et eodem tendit. pace mecum contracta, copiis infestis contra me in aciem eductis proceditis, et castra mea, quoquo eunt, vestris e regione prosequimini, non secius, atque faciebatis bella aperta mecum gerentes. similis est locus p. 263. 18. vbi miror Marklandum non item ὅμως suasisse.

10. Marcellinus ad Hermog. p. 212. εἰ δὲ μηδ' αὐτὴ ἡ ἐξέτασις ἡμῖν συμβάλληται, ἡ τῆς διανοίας, ἐπὶ τὴν διαβολὴν τῆς γνώμης, ἐπεισδὰν καιρὸν ἔχωμεν, τρεψόμεθα. καθάπερ ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου, παρεχόμενος Φιλίππου ἐπιξολὴν ἔφη· ἀκήκοατε, ὦ ἄνδρες, ὡς σαφῶς δηλοῖ καὶ διορίζεται — Scholiastes anonymus ad Hermog. p. 402. κατὰ λέξιν ποιεῖ ἐνάργειαν τὰ πληκτικὰ τῶν ὀνομάτων καὶ τὰ σημαντικά. οἷον· ὁρᾶτε, ὡς σαφῶς διορίζεται καὶ δηλοῖ.

16. Dictio ὤχετο αὐτὸς λαβών tam crebro legitur apud Demosthenem aliosque, vt mirum sit, potuisse viros doctos in ea errare. Sententia eius haec est. Progressus est Philippus vlterius. Thebanos Thessalosque, velut turbo omnia coram se agens, propellens, ruens et rotans, egit, quo voluit, obtorto collo, praecipites, occoecatos, dementatos, vt malorum sibi imminentium nil praeuiderent. v. p. 347. 10. aut est simile ductum de eo, qui subito, per vim correptum, sublatumque in humeros auffert, quo vult, inuitum et vociferantem.

26. citat h. l. Alexander de figuris, capite de ironia p. 44.

240. 2. ὃς αὐτίκα μᾶλλον ἀρμόσει λέγειν ἴσως] praetuli hunc ordinem. ὃς αὐτίκα μᾶλλα ἴσως ἀρμόσει λέγειν.

λέγων. mallem tamen nunc μᾶλλον a me non esse repudiatum. poteram sic dare. ἐς αὐτίκα μάλα ἴσως μᾶλλον αἱρεμ. λ.

240. 7. μισθωσάντων ἑαυτὸς τῷ Φιλίππῳ, καὶ ἐδδὲν] duo vocabula, tertium cum quarto, expunxi.

10. citat h. l. Alexander Rhetor p. 28. in capite περὶ ἐπιμονῆς. et Phoebammon p. 132. qui genus tautologiae facit διάφορα ὀνόματα σημαίνοντα τὴν αὐτὴν διάνοιαν, ὑπὸ δὲ τὴν αὐτὴν πίστιν, ὡς τὸ φίλον, εὐεργέτην, σωτῆρα ἡγεμόνα.

12. αὐτοῖς. καὶ ἀδδὲ] sustuli copulam.

23. τότε πάντες] praetuli, vt fortius et elegantius, ex Hermogene τότε δὴ, τότε πάντες.

27. Hermogenes p. 243. αἱ μετρίως μὲν ἔν ἐχουσαι τροπαὶ τοιαῦταί εἰσιν. εἰ δ' ὑπερβαίνειν τι τὸ μετρίως τραχύνουσι τὸν λόγον. οἷον· αἱ δὲ πόλεις ἐνόσουν. διὸ καὶ ἐξηγήσεως αὐτῷ ἐδέησε, τὸ γὰρ· τῶν μὲν ἐν τῷ πολιτεύεσθαι καὶ πράττειν, δωροδοκούντων, καὶ τὰ ἑξῆς, τὸ ἐνόσουν ἐστὶν ἐξηγητικόν.

241. 1. τῶν δ' ἰδιωτῶν καὶ πολλῶν] diuersi sunt οἱ ἰδιῶται et οἱ πολλοὶ. Magistratus qui gesserunt, etiam multos, aut gerent, nunc tamen, cum extra functionem, hoc est, priuati sunt, et otiantur, ἰδιῶται sunt, tametsi non propterea τοῖς πολλοῖς, plebi, miscellaneae, inconditae multitudini, popello accensendi sunt. οἱ πολλοὶ autem nunquam sunt ἰδιῶται, neque erunt, neque possunt esse, quia nullos honores gerunt, nullamque partem reip. attingunt, nisi in concione, ferendis suffragiis.

3. τοιοῦτόν τι] praetuli τοιοῦτόν τι.

13. εἰκότως addidi.

20. ἀποδομένων] praetuli ἀποδεδομένων, existimans, ἀποδέδομαι significare *vendidi*. quod rectumne sit, an falsus memoriae fuerim, haud licet definire. fieri possit, vt graeci aoristum secundum medium ἀπεδόμην et [ἀποδόμενος alligarint ad significandum *vendidi*,

et is, *qui vendidit.* ἀποδέδομαι autem et ἀποδεδομένος ad ſignificandum *venditus ſum*, et *homo venditus.* Retractans nunc longo tempore poſt illa mea auſa demoſthenica, incipio nonnunquam vereri, ne feſtinatio me paſſim locorum praecipitem egerit.

241. 24. Hermogenes p. 266. 3. citat h. l. et p. 295. vbi de diſcrimine τῆς περισώσεως et τῆς ἐπαναφορᾶς loquitur. αἵ τε ἓν περισώσεις καλλωπίζουσιν, ὥσπερ ἐλέγομεν, καὶ αἱ κατὰ κῶλον ἐπαναφοραί. οἷον· μέχρι τότε Λασθένης — μέχρι τότε Τιμόλαος — Ponam hic locum e ſcholiaſta ad Hermogenis librum περὶ ἰδεῶν, non quo lectores ex eo ſcitu digna diſcant, ſed quo intelligant hoc e ſpecimine, quam miſeris et quam difficilibus nugis bonus Hermogenes oneratus ſit. quamquam hic anonymus in hunc de formis librum ſcholiaſtes ſequioris et generis et aetatis eſt, nulloque modo cum Marcellino caeterisque vetuſtioribus et melioribus commentatoribus comparandus. p. 397. ergo cum multis, et vltra, quam par eſſet, ſubtiliter diſputaſſet, ad rem obſcurandam, quam ad illuminandam accommodatius, in illo demoſthenico μέχρι τότε Λασθένης obtinere ἀκμήν, compoſitam ex ἀκμῆς καὶ λαμπρότητος, tandem ſubiicit haec. φησὶν ἓν, ὅτι ὃ τοῦτο λέγω, ὅτι λαμπρότης καὶ ἀκμὴ συνελθοῦσαι ποιοῦσιν ἀκμήν· (ἡ γὰρ ἀκμὴ καθ' αὑτὴν ὃ συνέστηκεν.) ἀλλ' ἐκ σφοδρότητος καὶ λαμπρότητος, καὶ τραχύτητος σύγκεινται. ὥστε οὐχ ἁπλῶς δεῖ λέγειν, ἐκ λαμπρότητος καὶ ἀκμῆς τὴν ἀκμὴν συνεστάναι, ἀλλὰ λαμπρὸν ἐν τούτῳ καὶ ἀκμαῖον εἶναι τὸ μέχρι τότε Λασθένης. λαμπρὸν μὲν διὰ τὴν λαμπρὰν ἔννοιαν, ἀκμαῖον δὲ διὰ τὰς τῆς σφοδρότητος καὶ τραχύτητος ἐννοίας, καὶ τῆς λαμπρότητος τὴν μακροκωλίαν. ἐξ ὧν ἡ ἀκμὴ — εἰ γὰρ ἁπλῆ ἦσα ἡ ἐπαναφορὰ κάλλος ποιεῖ τῷ λόγῳ, [pulchritudinem orationi per ſe conciliat epanaphora, etiamſi aliud nihil ad eam acceſſiſſet; eſt autem epanaphora

phora, particula μέχρι ter iterata] πολλῷ μᾶλλον διπλῆ κατὰ συζυγίαν γενομένη. [quanto maiorem addet pulchritudinem duplicata per ſyzygiam, ſeu coniugationem, haec epanaphora. hoc eſt μέχρι toties cum ἕως copulatum.] τὸ γὰρ μέχρι καὶ μέχρι, καὶ ἕως καὶ ἕως κατὰ συζυγίαν τὴν ἐπαναφορὰν ἔχει. eiusmodi diſputationes, tenebris ſeculorum ſcholaſticorum dignae, captum meum ſuperant. Alexander Rhetor p. 62. πεποίηκε δὲ Δημοσθένης καὶ διπλῆν ἐπαναφορὰν, ἐπί τε τῶν προηγμένων κώλων τὸ αὐτὸ μόριον λαμβάνων, καὶ ἐπὶ τῶν ἑπομένων. μέχρι τέτε etc. τῶν μὲν γὰρ πρώτων κώλων τὸ ΜΕΧΡΙ ἄρχει μόριον, τῶν δὲ δευτέρων τὸ ΕΩΣ.

27. citat h. l. Harpocrat. v. Εὔδικος et Σιμὸς et Περίλλος. (v. p. 242. 2.) nam ſic exaratum ibi legitur.

242. 7. τέτων] praetuli τέτες. per, vel propter hos, quos per contemtum τὲς πολλὲς, *plebem*, appellitatis, ſalui eſtis, per plebem atticam, et per nos, oratores, veſtris machinationibus obſtantes.

10. ἀπολώλατε] praetuli ἀπολώλετε (in plusquamperf.)

13. citat h. l. Harpocrat. v. ἑωλοκρασία.

18. τε] praetuli γε. citat h. l. Alexander Rhetor p. 36. in cap. περὶ ἐπαναλήψεως. his verbis. πολλάκις δὲ καὶ ταὐτὰ [eadem vocabula] καὶ πολλάκις ἐπαναλαμβάνεται. ὡς Δημοσθένης· καίτοι φιλίαν τε καὶ ξενίαν — ad πόθεν λαβόντι;

20. Hermogenes p. 347. θαυμασμὸς δὲ παράδειγμα. οἷον· ἐγώ σοι ξενίαν Ἀλεξάνδρε καὶ τὰ ἑξῆς.

23. Rurſus Hermogenes p. 319. 1. μέθοδός τις αὕτη ἀφελείας τὸ πλεονάζειν τοῖς κατὰ μέρος ἐπεξιόντας. ἐπεὶ καὶ τὸ, εἰ μὴ καὶ τὲς θεριςὰς καὶ τὲς ἄλλο τι μισθῷ πράττοντας, εἰ ἀφέλοι τις τὸ ἀόριςον, [aliud quodcunque] ἐπιμείναι, δὲ τοῖς κατὰ μέρος, ἀφελῆ ποιήσει τὸν λόγον. οἷον, εἰ ἕτω λέγοι· εἰ μὴ καὶ τοὺς

θερισὰς, καὶ τὲς σκαπανέας, καὶ τὲς ἁμαλλοδέτας, καὶ τὲς ποιμένας, καὶ τὲς νομέας. εἰ γάρ ὅτως ἐπιμείναι τις τοῖς κατὰ μέρος, πάνυ ἂν ἐργάσαιτο ἀφελῆ τὸν λόγον.

242. 25. post ἀλλ' ἐκ ἔστι ταῦτα, addidi iteratum ἐκ ἔστι.

26. μισθωτὸν] in Aug. primo vocabulum hoc hic loci accentu prorsus carebat, quod videtur de consilio deliberato factum. versu 1. autem p. 243. superscriptus erat secundae literae, τῷ ι. vt reddidi.

pen. Aristides de C. D. ἔμφασιν δέ σοι καὶ ἐρωτήσεις ποιήσουσιν· ὡς ἐν τῷ περὶ στεφάνου· εἰ δ' ἀπόκρισις, ἐρώτησον αὐτὲς etc. ad ἢ ξένος εἶναι Ἀλεξάνδρου.

243. 6. Construenda sunt vocabula hic, ac si hoc modo starent. δίκαιός εἰμι τυγχάνειν καὶ τέτων τῶν δωρεῶν, τῶν προβεβουλευμένων, καὶ ἄλλων, ἔτι μειζόνων, ἢ αὗται εἰσίν.

7. αὐτὴν] praetuli ταύτην.

10. Charon nomen est notum, minus notum Chaeron. at fuit tamen. ergo, vt a Charone, Charonides profectum est nomen, quod, syncope dorica vtentes, Charondas pronunciarunt, ita a Chaerone quoque Chaeronidem, et porro Chaerondam effecerunt.

17. καινοῖς] subaudi εἰς τὴν σκηνὴν εἰσιοῦσιν.

20. τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων] posteriorem articulum mutaui cum iterato τὸν.

23. ψευδῆ] quae Ctesiphon de laudibus Demosthenis praedicarat. Syrianus ad Hermogen. p. 79. 29. χρὴ δὲ τὲς μετὰ τέχνης ἐργάζεσθαι τὲς λόγες ἐπιχειρεῖντας τοῖς ἀποδείξεσι συμπλέκειν τὰς ἐπιφοράς, ἀλλὰ μὴ ἔξω τῦ προκειμένε δικάζειν. [num ἀλυσκάζειν, errare, vagari.] εἴπερ μὴ μέλλοιμεν τὸ τῦ Αἰσχίνε παθεῖν, καθ' ἑαυτῶν, φασὶν, [vt est in prouerbio] ἀλῶμενοι κόνιν. [fort. ἀμῶμενοι. congerentes, coaceruantes.] καὶ γὰρ Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος, ἐκ ἀρχε-

ἀρκεσθεὶς παρανόμου δεῖξαι τὸ γραφὲν κατὰ [non aduersus, sed simpliciter de] Δημοσθένους ψήφισμα, [tametsi vtique τὸ γραφὲν ὑπὲρ Δημ. mallem, perspicuitatis saltim gratia, et ne dubium supersit] ἀλλὰ προσθεὶς, ὡς οὐδὲ ἄξιος σεφάνου ὁ Δημοσθένης, πρόφασιν τῷ ἀντιδίκῳ τῆς τῶν οἰκείων πολιτευμάτων διεξόδου κεχορήγηκεν ἄφθονον. εἰ δὲ περὶ μόνον ἐστὶ τὸ κρινόμενον, id quod fuit hoc, num Cteliphontis auctoritas iuri ciuili repugnet.] θάττον ἂν εἴλε Δημοσθένην Τιμάρχου.

243. 25. γραφαὶς] vocabulum hoc in sensu, minus quidem vsitato, verum ad originem et naturam verbi γράφειν propius accedente, accipiendum est, pro scripto quocunque, cuiuscunque generis, vel argumenti, non eo sensu, quo paene solo vocabulum hoc in oratoribus atticis vsurpatum occurrit, quasi alium vllum sensum capere nequiret, scil. pro accusatione.

Ibid. Syrianus ad Hermogen. p. 302. τὸ νόμιμον πλατύνεται τῇ τε γνώμῃ τῶν νομοθέτων, καὶ τοῖς περιστατικοῖς μορίοις, καὶ ἑτέροις νόμοις. ὥσπερ καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου τὰ νόμιμον διὰ νόμων ἑτέρων ἐπλάτυνεν. ἔθηκε δὲ τὸ νόμιμον ἐξ ἀρχῆς, [in principio.] ὁ γὰρ, ὡς ἕτεροί φασιν, ἐν μέσῳ τῷ λόγῳ. ἀφ' ὧν γὰρ τὴν πολιτείαν τὴν ἑαυτοῦ καὶ τὴν πρὸς τὸν δῆμον εὔνοιαν ἐξετάζει, οὐδὲν ἄλλο ποιεῖ, ἢ τὸ νόμιμον κατασκευάζει. τῷ γὰρ Αἰσχίνῃ τὸ Κτησιφῶντος ψήφισμα παρὰ τρεῖς γεγράφθαι λέγοντος νόμους, πρῶτον μὲν, ὅτι ψευδῆ γέγραφε περὶ Δημοσθένους γράμματα, γράψας, ὅτι εὔνους. νόμος δ' ἐστὶν ὁ κωλύων ψευδῆ εἰσφέρειν γράμματα. δεύτερον δὲ, μὴ ἐξεῖναι στεφανοῦσθαι ἐν θεάτρῳ, ἀλλ' ἐν Πυκνί. τρίτον, τὸν ὑπεύθυνον μὴ στεφανοῦσθαι. πρῶτον ἐξετάζει Δημοσθένης περὶ τοῦ μὴ ψευδῆ γράφειν νόμον, καὶ δείκνυσι διὰ τῆς ἑαυτοῦ πολιτείας, τήν τ' εὔνοιαν, καὶ ὡς οὐ ψευδῆ γέγραφε Κτη-

σιφῶν, ἀλλ' ὅτι μάλιστα ἀληθῆ. ἀφ' ἧς γὰρ τῆς ἑαυτῆς πολιτείας ἄρχεται τόπος, καὶ τῆς εὐνοίας ἀπ' ἐκείνης τὴν ἐξέτασιν ποιεῖται· ἐπιδείκνυσι γάρ, ὡς ἐ παρανόμου τὸ ψήφισμα τοῦ Κτησιφῶντος, μὴ περιέχον ψευδῆ γράμματα περὶ Δημοσθένους, ὡς εὔνους [scil. ἐστὶ] τῇ πόλει ἀλλ' ἀληθῆ. ζηλώσωμεν ἓν τὸν Δημοσθένην τὸ νόμιμον πλατύνοντες, καθάπερ ἐκεῖνος ἐν τῷ περὶ στεφάνου, καὶ ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους, καὶ πρὸς Λεπτίνην.

243. 26. ἐστὶ Δημοσθένης] interposui δὲ.

Ibid. citat h. l. Pollux I. 161. v. τειχοποιοὺς.

pen. ἐπὶ τῶν θεωρικῶν] praetuli ἐπὶ τῷ θεωρικῷ, scil. ἀργυρίῳ.

Ibid. ἔτι δὲ] adde e praemissis tacita cogitatione ἐκ ἐόντων τῶν νόμων.

244. 1. τραγῳδῶν τῇ καινῇ.] scil. ἐπιδείξει, vel, ἀγωνίᾳ, aut εἰσόδῳ εἰς τὴν σκηνὴν, aut εἰσαγωγῇ, aut διδασκαλίᾳ. In Aug. pr. est τραγῳδῶν καινῶν. vbi ἐπιδεικνυμένων, aut ἀγωνιζομένων subauditur. alii dant τραγῳδοῖς καινοῖς, quod idem est, atque cum genitiuo. nam datiuus quoque graecis in vsu perinde, atque latinis, ablatiuus, consequentiae, vel absolutus dictus.

Ibid. ἀλλ', ἐὰν μὲν] id est ἀλλὰ κελευόντων τῶν νόμων, ἐὰν μὲν —

3. ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ] in concione, plebe congressa. Non possunt haec tria vocabula omitti. non enim sufficit a lege locum coronationis indicari; necesse quoque erat, vt tempus definiretur. num in foro vacuo hominibus? nequaquam, sed tum, cum forum refertissimum est, vt res promulganda ad notitiam quam plurimorum perueniat.

11. τοῦ μὲν ἓν] constructio haec cum genitiuo plana via et inoffenso pede ad metam periodi decurrit, eoque seruanda videtur. qui codices autem τὸ (in nominatiuo) dant, hi necesse faciunt, vt suspicemur, vetustis in libris pone ἐπὶ τούτοις, adhuc exhibuisse haec

haec duo vocabula, quibus libri noſtri carent, ἐποῖόν ἐϛι. *quale ſit.*

244. 15. εἶναί μοι νομίζω] ſubaudi περὶ τούτων. pronomen μοι addidi.

20. καὶ τοῦτο] malim καὶ κατὰ τοῦτο. *etiam hactenus.* idem eſſe mihi comminiſcor, ac ſi dixiſſet ἡγοῦμαι καὶ κατὰ τοῦτο κοινωνεῖν τοῖς πεπολιτευμένοις τὴν ἐξέτασιν, εἴτε ἄξιός εἰμι τοῦ ϛεφάνου, εἴτε καὶ μή. cum diſcuſſione vitae a me in republica geſtae autumo etiam hac ex parte connexam eſſe inquiſitionem, dignus corona ſim, nec ne. Planius vtique dixiſſet. Quaeſtionem, dignus, an indignus corona ſim, ſi exhaurire et penitus definire velimus, neceſſe autumo eſſe, vt hac quoque ex parte vita mea publice acta ſpectetur.

22. ἐν τούτοις] *in concione.* οὗτοι Demoſtheni ſaepe ſunt plebeii, populares. honore in horum congreſſu, in Pnyce, plena concione, in me conferendo. magnum erat in oculis vniuerſae ciuitatis Athen. honorari. Hoc tam parui faceret Demoſthenes, vt praeteriret?

23. Hermogenes p. 430. ὅταν δὲ τὰς νόμος κλέπτῃ [veras, ab aduerſario oppoſitas, iudicibus et coronae ereptum it, falſas autem, commentitias ſubiectum] ἁπλότητα προσποιῆται, λέγων ὅτως· ἔτι μέντοι καὶ τὰς νόμος δεικτέον εἶναί μοι δοκεῖ. ὡς παρέργῳ μνημονεύων τῇ ἰσχυρᾷ τῷ ἀντιδίκῳ.

26. Alexander Rhetor p. 20. προδιόρθωσίς ἐϛιν, ὅταν μέλλωμέν τι τοιοῦτον λέγειν, ἃ δεῖταί τινος θεραπείας, ὥϛε μὴ χαλεπῶς αὐτὸ προσδέξασθαι τὸν ἀκροατήν. καὶ προθεραπεύομεν αὐτὸν, ὡς ἔχει τὸ δημοσθενικόν· βαδιοῦμαι δ' ἐπ' αὐτά — ad καὶ λόγος ἐμπέσω.

245. 4. τῇ γραφῇ] id eſt τῇ ἐξετάσει καὶ ἐξελέγξει τῆς ϛῆς γραφῆς.

245. 5. interpretem huius loci velut aget initium epiſtolae tertiae.

8. Hermogenes p. 283. ἔτι ἐφέλκονται νοήματα καὶ οἱ μερισμοὶ. οἷον· ἃ μὲν ἦν πρὸ τῆ πολιτεύεσθαι — διεκωλύθη, ταῦτα ἐρῶ.

13. Hermogenes p. 260. τοιοῦτόν ἐστι [ſplendidum quidem, at fracti tamen et interrupti ſplendoris] καὶ τὸ· Πλεονέκτημα, ὦ ἄ. Α. μέγα ὑπῆρξε Φιλίππῳ παρὰ τοῖς ἕλλησιν, ἢ τισὶν, ἀλλὰ πᾶσιν. διέκοψε γὰρ καὶ ἐκ εἴασε φανῆναι τῆ λόγε τὸ ἄγαν λαμπρὸν, τῆ διακοπῆ καὶ ὑποτροφῆ. Ariſtides de D.C. p. 190. κατὰ δὲ ἀπαγγελίαν γίνεται σεμνότης, ὅταν τις ὀνοματικαῖς χρῆται τοῖς λέξεσιν ἀντὶ ῥηματικῶν· οἷον· πλεονέκτημα, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μέγα ὑπῆρξε Φιλίππῳ. Scholiaſtes ad Hermogenis ſuperiorem locum. παρὰ γὰρ τοῖς ἕλλησιν, τὸ ἢ τισὶν, ἐστὶ διακοπὴ, τὸ δὲ ἀλλὰ πᾶσιν ἐστὶν ὑποτροφὴ. σημειωσαι δὲ, ὅτι πάντα τὰ ἀξίωμα ἔχοντα πράγματα, ἱκανὰ μέντοι ἀνθρώπῳ προσχθῆναι, ἢ κατ' ἀναίρεσιν εἰσαγόμενα, ἢ κατ' ἀποστάσεις, ἢ ἀσυνδέτως, καὶ μὴ διακοπτόμενα, ἀλλὰ καθόλε διὰ μακρῶν προφερόμενα κώλων, τὴν λαμπρότητα μᾶλλον ἀπεργάζεται.

18. duo vocabula ὁ Φίλιππος addidi.

246. 1. Hermogenes p. 256. διὸ καὶ τὰ τοιαῦτα σχήματα ἐπὶ τῶν ἐκ ἐπιδεχομένων ἀντίρρησιν παραλαμβάνεται. οἷον· ἀλλά τί ἐχρῆν, Αἰσχίνη, τὴν πόλιν ποιεῖν, ἀρχὴν καὶ τυραννίδα τῶν ἑλλήνων ὁρῶσαν ἑαυτῆ κατασκευαζόμενον Φίλιππον. πότερον ἐχρῆν αὐτὴν, Αἰσχίνη, τὰ φρόνημα ἀφεῖσαν — Δολόπων τάξει. καὶ τὰ ἑξῆς. Conſtat, Hermogenem, e memoria recitantem, duos diuerſos locos conſarcinaſſe, hunc puta, cum eo, qui huius paginae in fine legitur. Item p. 267. κατὰ δ' αὖ σφοδρότητα αἱ ἀποστροφαὶ δηλονότι καὶ οἱ ἔλεγχοι ποιοῦσιν ἐπὶ τὴν ἀκμήν. οἷον· πότερον ἐχρῆν αὐτὴν, Αἰσχίνη, τὸ φρόνημα ἀφεῖσαν etc.

246. 21.

246. 21. κατὰ τῶν ἐκ ἐναντιωθέντων] addidi particulam infitiantem. quamquam non miror, eam a vulgata multisque codicum abeſſe. Nam e vulgata quoque ſententia exſiſtit, tametſi minus bona, tolerabilis tamen, praeſertim ſi ὅμως omittatur, quod codices nonnulli omittunt, aut ſi ſic diſtinguatur, vt eſt in Bauarico diſtinctum. λυπήσας ὅμως· ἦν ἂν. vnde ſuſpicor, quibusdam in libris ὅμως fuiſſe exaratum, quod ſine ἐκ eſſe nequit, in aliis ὅλως, quo admiſſo, facile ἐκ abeſſe poteſt. Qui codices ὅλως, *prorſus, omnino*, darent, hi videntur ſic interpunxiſſe λυπήσας ὅλως, ἦν ἂν. vnde haec exit ſententia. Si Philippus, ſemel victor factus, graecorum prorſus neminem poſthac laeſiſſet, iuſta fuiſſet eos reprehendendi cauſa, qui ei aduerſati eſſent, eumque armis infeſtis inſectati, virum tam bonum, tam iuris aequi pacisque amantem, cuius facinora ſuperiora omnia ſoli gloriae atque principatus ſtudio deberentur. Sed facile paret, hanc ſententiam, a qua ἐκ abeſt, multum cedere alteri, quae ἐκ habet; et hanc poſteriorem ita cum oratoris mente conuenire, vt illa prior abhorret. Quanto planior haec eſt ſententia. Etiamſi Philippus poſtmodum paci iuſtitiaeque feruiſſet, tamen culpa ideo non vacarent, qui ambitioni et cupiditati eius haud obſtitiſſent.

247. 1. Sopater ad Hermogen. p. 310. τέταρτον [ſcil. ἐγχείρημα, argumentum ad fortitudinem bellicam adhortandi] ἀφ' ὧν οἱ πολέμιοι ὑπέμειναν, καὶ ἃ θαυμάζεται, καὶ δι' ἃ πάλαι πάντες ὑφίσανται, ὑπὲρ τούτων καὶ ἡμᾶς ἀγωνίζεσθαι συμφέρει. ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου· τί ἔδει με τῇ πόλει συμβαλεῖν κινδύνων περισάντων; καὶ τοῦτο κατασκευάζων, ἐκ τῆς Φιλίππου τὰς ἀφορμὰς ἔλαβεν, εἰπών· ἑώρων δὲ τὸν Φίλιππον [v. verſu 9.]

2. ὃς συνῄδειν ἐκ παντὸς μὲν τοῦ χρόνου] reuocaui μὲν ad συνῄδειν.

247. 3.

247. 3. ἀφ' ἧς] a qua die coepi in hunc ſuggeſtum aſcendere. ἐφ' ἧς, quod Taylor praefert, hanc ſubiiceret notionem. qua die in ſuggeſtum aſcendi, ad quem nunquam deinceps redii.

8. Ἑλλήνων, οἱ τὰ ὑπὲρ] duo vocabula οἱ τὰ, vna cum commate, ſuſtuli.

10. πρὸς ἂν ἡμῶν] praetuli πρὸς ὃν ἦν ὑμῶν.

11. locus celeberrimus et citationibus contritus κλεῖν h. l. vſurpaſſe Demoſthenem, non κλεῖδας, admonet Herodianus poſt Phrynichum Pauwii p. 204. et poſt Moerin Pierſoni p. 467. Plutarch. Moral. p. 739. 12.

12. ὅ τι βελτίστη] interpoſui ἂν.

14. τῷ λοιπῷ] id eſt ἐν τῷ λ. aut μετὰ τοῦ λοιποῦ σώματος. in corpore, quod reliquum ſibi eſſet ab illorum membrorum iactura.

20. εἰς νεῖν] interpoſui τὸν. τέτε redit ad τὸ ἄρχειν Ἑλλήνων.

24. ἐθέλοντας] dedi barytone ἐθελονταὶς, a nominatiuo ἐθελοντής.

27. δικαίως] opponit hoc v. ἀδίκως.

pen. malim καὶ τοῦτ' ἐποιεῖτε. et hoc faciebatis vos quidem.

248. 3. bis citat h. l. Alexander Rhetor, ſemel p. 44. in capite περὶ παραλείψεως, de ficta vel ſimulata omiſſione. tum p. 72. in cap. de aſyndeto.

5. citat h. l. Harpocr. v. Πεπαίρηθος.

7. εἰς ἔχθραν] Philippi puta, quod nomen aegre videtur poſſe omitti.

8. τετυσὶ] hos, ciues Athenienſes, plebem.

10. πᾶν addidi.

12. Hermogenes p. 184. ταῦτα μὲν δὴ κῶλα ἐστὶν· ἀλλ' ὁ τὴν Εὔβοιαν ἐκεῖνος σφετερίζόμενος, καὶ κατασκευάζων ἐπιτείχισμα ἐπὶ τὴν ἀττικὴν. εἶτα ἐπιφέρει κόμματα. καὶ καταλαμβάνων Ὠρεὸν, καὶ κατασκάπτων Πορθμόν.

ορθμόν· εἶτα διαδέχεται κῶλον πάλιν· καὶ καθεῖσὰς μὲν Ὠρεῶ Φιλισίδην τύραννον. εἶτα κόμμα πάλιν· δ' Ἐρετρίας Κλείταρχον· ἢ κῶλον ἐπῳδῷ ἴσον· καὶ κθόλε τὸ πνεῦμα τέτοις συνέχεται. Idem p. 266. πορήσεται δ' ἄντις ἐκ τέτων εἰκότως, ποῖόν ἐστι — τὸ· ὃ τὴν Εὔβοιαν ἐκεῖνος σφετεριζόμενος — καὶ ὅσα οιαῦτα, πότερον ἀκμαῖκα, ἢ λαμπρά ἐστιν, ἢ τὸ συνμφότερον. ὃ καὶ μᾶλλον. Denique p. 309. περιβολὴ μᾶλλον γενήσεται, ἢ γοργότης. οἷον· ἀλλ' ὁ τὴν Εὔοιαν — Alexander Rhetor p. 28. συναθροισμός ἐστι υναγωγὴ τῶν πεπραγμένων, ἢ πραχθῆναι δυναμέων, εἰς ἓν κεφάλαιον. ὡς φησι Δημοσθένης· ἀλλ' ὁ τὴν Εὔβοιαν — ad ἔλυε τὴν εἰρήνην, ἢ ἔ; Scholiastes Hermogenis p. 404. ἐνταῦθα γένος μὲν ἡ ἀδικία, εἴδη δὲ αὐτῆς, ἡ παρασπόνδησις καὶ λύσις τῆς εἰρήνης. καὶ λον μὲν ἡ Εὔβοια, μέρη δὲ ὁ Ὠρεὸς, ὁ πορθμὸς. καὶ ὁρίζον μὲν αἱ ἑλληνίδες πόλεις, ὡρισμένον δὲ Βυζάντιον, Ὠρεὸς, Ἐρετρία. ἐστὶ δὲ καὶ ἄλλα περιβλητικὰ ἑαυτῷ, δύο μερισμοὶ, καὶ ἡ διὰ μακρῶν ἀπόδοσις.

248. 13. citat h. l. Harpocr. v. Επιτείχισμα.

18. πόλεις ἑλληνίδας, τινὰς μὲν ἀναιρῶν, εἰς τινὰς δὲ τὰς φ.] in locum primi τινὰς ſuffeci αὖς, in ſecundi autem τὰς.

24. ζώντων ἀθηναίων καὶ ὄντων] tametſi non ſolum in viuis adhuc ſuperſint Athenienſes, ſed etiam dhuc ii ſint, qui ſunt. poteſt quis adhuc viuere, qui amen tibi ſuccurrere, aut ſuas ipſius iniurias vlciſci equeat, ſeu quod procul abeſt, ſeu quod nexus vinulis, aliisue neceſſitatibus conſtrictus et impeditus eſt.

25. Ariſtides de D. C. p. 196. βαρύτης γίνεται τως, ὅταν ἡ κατηγορεῖν τις προάγηται αὐτὸς ἑαυτῷ, τῶν οἰκείων τινὸς, ἢ φίλων. (βαρὺ γὰρ τὸ τοιῦτον ἂν ίη, ἐξὸν ἐπαινεῖν·) ἢ ὅλως τέτων, ὑπὲρ ὧν λέγει, ἢ ερὸς οὓς λέγει. ὡς Δημοσθένης· περιειργασμαι μὲν γὼ, —

248. 26.

248. 26. *περὶ τῶν ποιήτων εἰπὼν*] praetuli *περὶ τούτων*.

pen. *τούτων τινὰ κωλυτὴν*] mediam vocem fuſtuli.

249. 1. *προσήκει*] praetuli *προσῆκε*.

4. *ταῦτα*] ſcil. *τὰ ἡμέτερα κτήματα, καὶ δίκαια, καὶ καυχήματα*. haec noſtra bona, copias, poſſeſſiones, iura, decora. Vt Demoſthenes v. *ταῦτα* cunctas opes, totam remp. vniuerſum imperium Athenienſium, ita Tullius quoque vocabulo *haec* rem omnem Romanam complectitur.

Ibid. *διετέλεν* addidi.

6. *αὐτὰ ψηφίσματα*] interpoſui articulum.

12. citat h. l. Harpocr. v. *σύγκλητος ἐκκλησία*.

13. *κύριος* ſine controuerſia rectum, et immerita cenſura coniecturisque ſuperuacaneis vexatur. Apud Iſaeum Xenocles Cyprius p. 38. 7. et p. 54. 29. Cleonymus Cretenſis commemorantur, qui procul dubio ciues Athenienſes, Athenis nati et educati, et ciues erant, quo quis optimo iure, ſed ideo ſic vulgo dicti, quod alter in Cypro, alter in Creta, plurimum aetatis egiſſent.

17. *εἰς Ἑλλήσποντον*] non cum *ἀποσταλέντα* copulanda ſunt, ſed cum *τὴν τοῦ σίτου παραπομπήν*. naues bellicas, cum Leodamante miſſas, quo naues onerarias, frumenta vehentes, tuto e Ponto per Helleſpontum in mare Aegeum deducerent. Claſſi Athenienſium frumentariae, quae quotannis in Pontum mitti ſolebat, periculi ſumma erat in traiectu per Propontidem et Helleſpontum, h. e. praeter Thraciam et Macedoniam. Non in Helleſponto erant emporia frumentaria, ſed in Ponto et ad paludem Maeotidem.

20. *ὅπως ἡ βελὴ συναχθῶσι*] ſi nullus alius hic ſubeſſet ſcrupulus, momentum non dubitaſſem *συναχθῆ* ſufficere, non quo neſciam, cum ſingularibus ſubſtantiuorum, multitudinem ſignificantibus, et licere,

cere, et ſolere plurales verborum componi. verum deeſt aliquid. leg. nempe ſic videtur ὅπως ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος συναχθῶσι. prytanes in curiam cogebant ſenatores, ſtrategi autem plebem in Pnycen, aut in theatrum, in concionem. Cur aliás ſtrategi hic loci commemorarentur. et a quo legendi erant legati? a ſenatu, an a plebe? a plebe vtique. ergo plebs quoque concienda erat. v. p. 250. 10. πρυτάνεις καὶ στρατηγοὶ ἐχρημάτισαν [acta in concione, quibus ipſi interfuiſſent, ad ſenatum, qui in curia remanſiſſet, retulerunt] τὰ ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἀνενεγκόντες, ὅτι ἔδοξε τῷ δήμῳ [populo, non ſenatui] πρέσβεις ἑλέσθαι πρὸς Φίλιππον. viſum fuiſſe populo, vt legati ad Philippum mittendi deligerentur [a ſenatu puta, auctoritate ipſi a populo delegata.]

249. 21. οἱ] praetuli οἵτινες.

22. τὸν ναύαρχον] interpoſui τε.

24. ὅτι] id eſt ἐρῶσιν, ὅτι — certiores faciant Philippum, populum Ath. nil eſſe incuſaturum, ſi errore haec ſint admiſſa. v. Krebſii V. C. Decreta Flauiana Romanorum pro Iudaeis.

26. idem eſt atque ſi plene ſic dixiſſet. εἰ δὲ Ἀμύντας ταῦτα πεποίηκε τὸν Λεωδάμαντα λαβὼν πλημμελῆντά τι etc. ἐρῶσι τῷ Φιλίππῳ, ὅτι ἐπίσκεψ. —

250. 1. καὶ τοῦτο γράψαι λέγειν] plana haec et ſana ſunt, modo teneatur, apta eſſe ex ἔδοξε τῷ δήμῳ, viſum fuit plebi, λέγειν, vt aut ipſa, aut ex ipſius delegatione ſenatus, legatis profecturis inter alia mandata etiam hoc mandaret, καὶ τοῦτο γράψαι, vt legati, quemadmodum aliis de rebus, ita inprimis de hac quoque S. P. Q. A. per literas e Macedonia certiorem facerent.

5. Ἀριστοφῶν — εἶτ' Ἀριστοφῶν πάλιν] ſcil. alter erat Azanienſis, alter Colyttenſis. v. ad vſ. 18.

250. 7.

250. 7. multa cum sint, quae vocabuli ψήφισμα h. l. tueantur auctoritatem, non immorabor iis proferendis, neque enim hoc nunc ago, vt Taylori lapsus notem, (erunt post me non pauci, qui inuidiam huius operae haud reformident, et cum cernant eos, tum reprehendant) aut, vbi fecero, velut pudibundus, tribus verbis, obiter, viri nomen celans, faciam: hoc vnum attingam, βέλευμα nunquam eo sensu in curia attica fuisse vsurpatum, quem sensum Taylor ipsi affingit, scil. vt fit decretum senatus, factum secundum rogatam concionem plebis eiusque collecta suffragia, ad exsequendum id, quod populus voluisset atque iussisset.

9. Νικοκλέους] praetuli Νεοκλέους.

10. βουλῆς γνώμῃ] id est σὺν τῇ γνώμῃ τῆς βουλῆς. cum venia et pace senatus, assentiente et volente senatu.

12. ἔδοξε τῷ δήμῳ πρέσβεις ἑλέσθαι] id est ἔδοξε τῷ δήμῳ, ἐπιτρέπειν τῇ βουλῇ τὸ πρέσβεις ἑλέσθαι, καὶ τὸ δοῦναι αὐτοῖς ἐντολάς.

14. τὰ ἐκ τῆς ἐκκλ. ψηφίσματα] scil. ἀνενηνεγμένα. sed quorsum addi legatis illa volunt plebiscita, si in illis neque ipsi legati nuncupati erant, neque mandata ad Philippum referenda continebantur. quapropter etiam vices literarum credentialium gerere non poterant. Hunc nodum non resoluo.

17. πρυτανείᾳ] id est ἐπρύτανευον ταῦτα ἐν τῇ πρυτανείᾳ.

18. Ἀριστοφῶν Κολυττεὺς πρόεδρος εἶπεν] non videtur his bene inter se conuenire. In tribu Hippothoontide, non Colyttus est, sed Azania. Error ergo est in Κολυττεύς, quod cum Ἀζανιεὺς est mutandum nam profecto prohedro tribus alicuius non licebat e demo esse, ab illa tribu prorsus alieno.

250. 18. poſt εἶπεν addit Aug. 1. ψήφισμα pro titulo, recte vero, ni fallor. deſignatur illud ψήφισμα, quo populus ſenatui de ſe poteſtatem delegabat, ſeu facultatem dabat, legatos ad Philippum mittendos deligendi mandatisque neceſſariis inſtruendi.

251. 4. malim φαίνεσθε μεγάλῃ εὐηθείᾳ συνέχεσθαι. aut ἐνέχεσθαι.

5. εἴτ' οἴεσθε] correxi εἰ οἴεσθε. quanquam maluiſſem mihi licere edere εἴ γ' οἴεσθε. Particulam μὲν in fine verſus addidi. reſpondet huic μὲν inſequens δὲ verſu 8.

8. poſt βοηθήσοντα δὲ aegre fero ἔργῳ abeſſe, conueniens praemiſſo πρόφασιν μὲν.

15. φιλοτιμεμένον] correxi φιλοτιμεμένων.

16. συντεταχθαι] praetuli συντετελέσθαι e Bauarico. poteram quoque συντελεῖσθαι e Felicianea praeferre. E vulgata lectione συντεταχθαι colligo, in vetuſtorum librorum quibusdam exaratum fuiſſe συντετευχθαι. a verbo συντεύχειν. condere, conſtruere, commachinari. Similitudo, quae in Mſtis graecis inter α et ευ eſt, creberrimos errores huiusmodi peperit.

Ibid. ἢ τοῖς] id eſt ἢ τὸ τοῖς Σηλ. βοηθῆσαι, ſubaudi ἑαυτὸς, aut ὑμᾶς.

17. καὶ ὑπολαμβάνουσιν] cohaerens et pari ſecum filo decurrens oratio poſtulabat ὑπολαμβανόντων. quare ſuſpicor, γὰρ deeſſe. καὶ γὰρ ὑπολ. etenim autumant.

20. πρὸς ὑμᾶς] correxi πρὸς ἡμᾶς. ad me, Philippum, meosque amicos, et portus etc. erant enim ab Amynta in Macedoniam deducta.

252. 19. malim ταῦτά θ' ὑπάρχειν.

22. ἐξετάζειν παντα χῇ, ἐδεὶς ἀγνοεῖ] malim ſic exarari atque interpungi ἐξετάζειν, τῶν παντα χῇ ἐδεὶς ἀγνοεῖ hominum, quotquot vsquam terrarum ſunt, nemo ignorat.

252. 24. Hermogenes p. 256. σχῆμα σφοδρὸν τὸ κατὰ ἀποστροφήν. οἷον· παρὰ σοὶ κατέλυον, Αἰσχίνη, καὶ σὺ περιξένεις αὐτῶν. item p. 306. vbi quaerit, vtrum ἀποστροφὴ methodus, an ſchema. quodcunque eſt, ait, τῶν ποιούντων ἐστὶ καὶ ταύτην γοργὸν τὸν λόγον, καὶ μάλιστα, εἰ συνεχῶς γένοιτο. ἡ γὰρ μετάβασις, ἡ νῦν μὲν ἐπὶ τὰς δικαστάς, νῦν δ' ἐπὶ τὸν ἀντίδικον, ἢ ὀντινοῦν, κινεῖ πως καὶ γοργὸν ποιεῖ τὸν λόγον. Ob vocabulum περιξενεῖν citat h. l. Thomas M.

pen. idem eſt, ac ſi dixiſſet ἐ τοίνυν τούτων [τῶν τοῖς τυράννοις πεπραγματευμένων] ἐπράχθη ἐμοὶ. eorum omnium nihil conficiebat, ἐ διὰ σὲ, non quo tu obſtitiſſes, ἀλλὰ δι' ἐμὲ, ſed quod ego obſtiti, περὶ ἐ σὺ βλασφημῶν λέγεις, ὅτι —

253. 1. ἀλλ' ἐ σύ γε] ſcil. σιωπᾶς λαβών, βοᾶς δ' ἀναλώσας. quomodo tu me ais facere.

3. περὶ τὸ βῆμα, quod codex vnus, neque is optimae notae, ad τήμερον addit, dubium eſt, oratoris, an ſcholiaſtae ſit. Cuiuscunque eſt, voluit is, qui ſcripſit, ita dare. τήμερον, περιῳλακτῆντα τὸ βῆμα. quae ſint verba Demoſthene vtique non indigna futura. niſi hi iudices te, infamia notatum, hodie cogant, [id eſt cogant a iam nunc impoſterum] omittere quaeſtum, quem adhuc factitaſti, ſcil. ſuggeſtum oratorium circumlatrandi.

4. ἐπὶ τούτοις] quod ego Clitarchi et Philiſtidae fraudes eluſiſſem, irritas feciſſem. v. verſu 19.

7. τότε procul dubio ad praeconium hoc, de quo nunc certatur, Cteſiphonteum referendum. Quia iam antea ſemel, auctore Ariſtonico facto, populus coronam auream mihi decretam in theatro per praeconem promulgandam curauit, ex eo fit, vt haec Cteſiphontea auctoritas mihi praeconium alterum, cum altera corona, pepererit.

254. 2.

254. 2. Marcellinus ad Hermog. p. 316. κράτιστον μὲν οὖν καὶ τὸ, δόξαν τινὰ χρηστὴν ἀποδεικνῦναι περιποιεῖν τόδε τὸ πρᾶγμα πραχθὲν. εἰ δὲ μὴ τοῦτο δυνάμεθα, ἐπ' ἐκεῖνο τρεπτέον, ὅτι ἀλλ' οὐδ' αἰσχύνην περιποιήσει τῇ πόλει. δριμυτάτη γὰρ ἡ τοιαύτη μέθοδος, ᾗ καὶ Δημοσθένης ἐχρήσατο. ἀναγνοὺς γὰρ ἐν τῷ περὶ στεφάνου τὸ γραφὲν αὐτῷ κατὰ τοὺς ἔμπροσθεν χρόνους περὶ τοῦ στεφάνου ψήφισμα, ἐπειδὴ φανερῶς οὐκ εἶχεν ἀποδεῖξαι, ὅτι καὶ δόξαν τινὰ τῇ πόλει περιπεποίηκεν, ἐπὶ τὸ ἕτερον μετῆλθεν. τὶς οὖν ὑμῶν οἶδεν γέλωτα ἢ χλευασμὸν διὰ τοῦτο συμβάντα τῇ πόλει.

9. 10. licet vocabulum χρόνος, hic bis iteratum, si volumus, gemino modo accipere, vt nempe versu 9. mensuram spatiorum designet, quae humana aetas, per dies, menses, annos procedens emetitur. versu 10. autem fortunarum vicissitudines, secundarum aduersarumque.

20. ὁρῶν δὲ] sententia postulat ὁρῶν γὰρ. nam interceptio erat alter modus vrbem Athen. velut apposito quodam ad latus castello compescendi et in officio continendi.

26. χαρακώματα] praetuli χαράκωμα. versu proximo tolle foedum vitium typographicum, quod in nostram editionem me inscio et inuito irrepsit. Lege βαλόμενος, loco vitiosi βουλόμ.

255. 3. ἀπαλλοτριωθῆναι] scil. τῆς ὑμετέρας τε καὶ τῆς τῶν ἄλλων ἑλλήνων πολιτείας καὶ κοινωνίας. praetuli hanc lectionem vulgari ἀλλοτριωθῆναι.

7. δοὺς] praetuli διδοὺς (in praesenti).

8. οὐκ ἐκ λόγου] praetuli οὐκέτ' ἐκ λόγου, vt sono minus insuaue. etiam ὑμᾶς addidi.

18. ἐκ τούτων] secundum, post, vel ob haec ingentia vestra de ipsis merita.

19. decretum hoc Byzantiorum a tot viris doctis, tanta cum diligentia tractatum est, vt spicilegium exi-

guum mihi relinquerent; Valeſius, Van Dalen, vir doctus Britannus, qui ſub ſiglis T. R. latere voluit in Miſcellaneis Amſtelodam. Vol. II. a p. 354. ad 357. Doruillius, et Taylorus. nam Doruillii nomen, non Burmanni, litera B. indicatur in illis Miſcellaneis. Burmannus ſenior additamenta ſua litera A. diſtinxit. Praeterea ſuccurrebant quoque codices miſti Demoſth. vt ſatis facile eſſet, maculas, quae in Lutetiana ſunt multae foedaeque, eluere.

20. ἐντεαλίαι] correxi ἐν ταῖ ἀλίαι in concione. ἀλία eſt congregatio multitudinis, multitudo congregata, et locus atque tempus congregationis. Multa ſunt, quae ab ἄλης confertus, denſus, deriuantur. ἄλις, ἀλίζειν, et alia talia. Error ſcribarum ſic natus eſt. In illis vetuſtioribus libris, qui literis exarati erant vncialibus dictis, omnia verba inter ſe continue ſcripta erant, vt peritia et vſu multo ei opus eſſet, qui legere vellet. deinde literam iota, quum additur ad indicandum datiuum, quam nos hodie in libris noſtris non adſcribimus, ſed ſubſcribimus puncto aſſimulatam, ad latus illi adſcribebant; qui mos vsque ad ſecula recentiora perdurauit. In codice Demoſthenis Auguſtano primo, illo bono, ſemper ι erat adſcriptum, vt τωῖ ἀνθρώπωι. pro quo nos hodie ſcribimus τῷ ἀνθρώπῳ. Datiuum ergo doricum expreſſuri ſcribebant ταῖ pro ταῖ Tria ergo illa vocabula ἐν ταῖ ἀλίαι *in concione* ſcribebant ſic ENTAIAAIAI. iam qui neſcirent, quid hoc vocabuli eſſet, opinabantur, TAI etiam poſſe ſcribi TE. quia αι et ε penes librarios graecos prorſus promiſcue habentur. Scribebant ergo ἐντεαλίαι. Sic nata eſt lectio vulgata. Quae Doribus ἀλίαι erat, ea erat Athenienſibus ἡ ἡλιαία, non a ſale, ſed ab ἀλεῖσθαι, ἀλίζεσθαι *coeundo*, ſic dicta. ἐν ταῖ ἀλίαι correxit etiam h. l. Scipio Maffeus in Muſaeo Veronenſi p. CCCXXXI. Citat h. l. Harpocration v. Ἱερομνήμονες.

255. 21.

255. 21. ἐκ τῆς βωλῆς λαβὼν ῥήτραν] poſteaquam a ſenatu veniam hac de re cum populo agendi accepiſſet. ῥήτραν h. l. eſt τὴν ἐξουσίαν τοῦ εἰπεῖν. non male interpretatur ſcholiaſtes Meermannianus hoc vocabulum per γνώμην ἐνδόσιμον ſententiam conceſſiuam.

23. καὶ τοῖς συμμάχοις] ſubaudi αὐτῶν.

26. Φιλίππου τοῦ Μακεδόνος] reſtitui doriſmum.

256. 3. ἄμε] praetuli ἄμιν.

5. δεδόχθω] praetuli δεδόχθαι. qui infinitiuus aptus erit ex ἔλεξεν initio decreti. Damaget, in concione auctor factus eſt, δεδόχθαι, vt iuuaret populum Byz. decernere.

7. ἐκ τῆς γῆς καὶ οἰκείαν] correxi ἔγκτασιν γῆς καὶ οἰκιῶν. ius emendi et poſſidendi villas et agros domosque in vrbe ipſorum, Byzantio puta.

8. πόθ' ὅλον] correxi ex mente Valeſii et Doruillii πόθοδον, quod dorice idem eſt, atque πρόσοδον.

Ibid. περὶ τοῖς παρὰ τὰ ἱερὰ] correxi ad mentem Vaſii, item T. R. Britanni, πρότοις [quod dorice idem eſt atque πρώτοις] μετὰ τὰ ἱερὰ. poſt facta ſacra, vel auſpicia, in ſenatu, aut in concione, primis liceto ante omnes alios populos Athenienſibus ad ſenatum accedere, aut cum populo agere.

10. πᾶσαν πρὸς τὰν λειτουργίαν] facile erat difficultatem loci mollire πρὸς omittendo, quod ſunt codices, qui omittant. ſed videbatur aliquid abſtruſius et exquiſitus in illo πρὸς τὰν latere, quod meditationem intendens tandem viſus ſum mihi inueniſſe. Non inuidioſum ſolummodo ipſis Athenienſibus, neque inciuile factum ſenatus Byzantini erga ciues ſuos, ſed etiam plane noxium, et illicitum, omnique pacto negatum, Athenienſes, vt Byzantium habitatum commigrent, hac conditione propoſita illicere, vt liberi ſint ab omni contributione, quo ab onere reliquorum Byzantinorum nullus eſſet exemtus. Neceſſe ergo eſt, nouos Byzantii ciues, Athenis oriundos, non ab omni genere

contributionum ciuilium, ſed ab vno certo quodam ſolummodo releuatos fuiſſe; nempe a liturgiis, ſeu functionibus, vel praeſtationibus imperatis, h. e. non ordinariis, encycliis, ritu vetuſto et patrio dudum ſancitis, quae nulli non dudum eſſent notae, ſed extraordinariis, quarum ſi neceſſitates inciderent, per quaeſtorem accenſumue cuique de eo ſignificandum itentidem eſſet. Erant ergo λειτουργίαι geminae. aliae τακταί, ratae ſtatae, quarum veniam leges ciuium nulli, quocunque pacto, facerent. Alia προσκαιραί, aut πρόσκαιροι. quae extra ordinem pro re nata indicerentur.

256. 12. Βοσπορίχῳ] in obſcuritate rei et diſſenſu codicum reliqui nomen hoc, quale inueneram.

13. ὑπὸ τῷ δάμῳ] detraxi illa duo puncta ſubſcripta. Sunt enim, non datiui, ſed genitiui dorici, pro ὑπὸ τῦ δήμυ.

14. conſpicitur quidem hodie δωρεὰς in Bauarico, ſed eraſa vetuſta primigenia lectione, cuius cum nihil praeter tres primas literas ſuperſit, non conſtat, quis olim fuerit exitus vocabuli. inepta illa et flagitioſa manus, quae allinendis calamo perquam pingui et atramento diluto, et ductibus inſcitis et inamoenis, Moſchopuli abſurdis ſcholiis codicem hunc pulcherrimum inquinauit, vltimas tres literas εὰς adſcripſit. Ego de meo iudicio θεωρίας ſuffeci. praeterea quoque, vt nomine S. P. Q. Byzantinorum legati ſacri, θεωροὶ dicti, mittantur ad ludos ſacros, qui —

Ibid. ἔν τε ἑλλαδί] correxi eodem modo, eademque de cauſa, quo et qua paulo ante ἐντεαλίας corrigebam, ſcil. ἐν ταῖ ἑλλαδί.

16. τῷ ϛεφάνῳ, ὦ συϛεφάνωται] correxi de meo ſenſu τὼς ϛεφάνως, ὡς ἐϛεφάνωται. id eſt τὼς ϛεφάνως, ὥς ἐϛεφ. nam iſti ſunt accuſatiui dorici. coronas, quibus populus Athenienſis coronatus eſt.

23. citat h. l. Harpocr. v. ἀλωπεκόννησος.

256. 26.

256. 26. ὅτι πάντων μέγιστον ἀγαθῶν πρᾶττειν γέγονε] correxi de meo ſenſu, ὅτι πάντων μεγίστου ἀγαθῶν παραίτιος γέγονε. [quamquam adhuc rectius foret ὅτι τῶν πάντων cum articulo.] quod Cherrhoneſitis bonum, bonorum omnium ſummum, conſciuiſſet, vel peperiſſet, libertatem puta. E lectione quorundam codicum, πρᾶττειν αἴτιος γέγονεν, effeci παραίτιος γέγονεν. Haec eſt formula titularis, ſeu in eiusmodi titulis et decretis vſitata. Ne longe eamus, inſpice modo inſcriptionem Agrigentinam, e Gruteri Corpore a Taylori Apparatus critici volumine primo p. 227. iteratam. vbi haec leguntur: Δημήτριον πολλὰς καὶ μεγάλας χρείας παρεσχῆσθαι τῷ ἁμῷ [id eſt ἡμετέρῳ] δάμῳ καὶ μεγάλων ἀγαθῶν παραίτιος γέγονεν [id eſt γεγονέναι.] item p. aliam e Gruteri p. CCCC. repetitam ὑπάρχων τοῖς τε δημοσίοις ἡμῶν πράγμασι καὶ ἑνὶ ἑκάστῳ τῶν πολιτῶν παραίτιος ἀγαθῶν πολλάκις γεγένηται. et infinitum numerum ſimilium, locorum aliunde comportet, ſi quem ea opera delectet.

pen. ἐκ τῆς Φιλίππου] ſcil. χειρὸς, quod vocabulum ſolet omitti. δαλείας et τυραννίδος etiam conuenirent. verum haec ad ſubaudiendum non ſolent omitti.

257. 2. ἐλλείψει εὐχαριστῶν καὶ ποιῶν, ὅ τι ἂν δύνηται ἀγαθὸν] cum de δήμῳ τῶν χερρονησιτῶν nulla mentio praeceſſerit, neceſſe foret, hos ſingulares numeros omnes pluralibus mutare, id quod Lambinus quoque iam auſus eſt, ſi haec verba de Cherrhoneſitis eſſent accipienda. Quod nego. redeunt ad δῆμον τῶν Ἀθηναίων. idemque eſt, ac ſi ſic dixiſſet, et certa quoque fiducia freti ſunt incolae Cherrhoneſi, fore, vt populus impoſterum quoque mentem hanc erga ſe ſeruet, memor honoris ſibi oblati, neque finem vnquam faciat,

ciat, quoad possit, de Cherronesitis bene merendi. Recte igitur habent h. l. numeri singulares.

257. 3. ἐν praepositionem addidi.

15. malim τοὺς ἀδικοῦντας ἀδικουμένους. vos non prodidisse hosti vestro, a quo laederemini, quamuis a vobis iniurias accepissent.

17. τιμὴν addidi.

pen. χρήσασθαι malim abesse.

258. 4. citat h. l. Hermogenes p. 173. 174. et paene toto illo capite super eo disputat, cur ἁπλώσει maluerit orator, quam στρογγυλώσει vti, et de arte, qua hanc simplificationem occultauerit, et de ordine narrationis, et de immistione enthymematum, quae ibi legat, si quem ista iuuabunt.

17. locum hunc citat Stobaeus p. 90. 5.

19. celeber locus communis, vsurpatus Hermogeni p. 240. pen. et Aristidi de D. C. p. 168. cuius haec sunt verba. καὶ τὰ τοιαῦτα σεμνότητος μετέχει, ὅταν περὶ βίου καὶ θανάτου διεξέρχῃ. οἷον· πέρας μὲν γὰρ —

20. citat h. l. Harpocrat. v. οἰκίσκος.

23. rursus citat h. l. Harpocrat. v. προβαλλομένους, et Hermog. p. 243. cuius haec sunt verba. αἱ μὲν γὰρ μετρίως ἔχουσαι [τροπικαὶ λέξεις καὶ διωγκωμέναι] ποιοῦσι τὸν λόγον σεμνὸν. οἷον· τὴν ἀγαθὴν προβαλλομένους ἐλπίδα, ἀντὶ τοῦ τὰ ἀγαθὰ ἐλπίζοντας.

25. λακεδαιμονίους cohaeret cum ἀνελεῖν versu penultimo. et constructio haec est. οἱ διεκωλύσατε θηβαίους, ἐπιχειροῦντας ἀνελεῖν τοὺς λακεδαιμονίους. intercessistis Thebanis, funditus exterminare Lacedaemonios conantibus.

pen. citat h. l. Harpocrat. v. Λεῦκτρα.

259. 2. πεποιηκότων] subaudi ὑμᾶς. quamquam vtique planius erat hoc addi. quibus pro hominibus, quam

quam infesta et quam nefanda in vosmet ausis, caput sitis obiecturi periculis.

259. 10. locum h. citat Harpocrat. v. Θεμίσων.

12. ἐθελόντων, τριηραρχῶν] praetuli ἐθελοντῶν τριηράρχων. (ab ἐθελοντής. et sublato commate.)

18. ἐν οἷς ἐπιστεύθητε] quo tempore, aut quamdiu in potestate vestra erant oppida corporaque Euboeensium, fidei tutelaeque vestrae credita.

20. ναυμαχίας, ἐξόδους, πεζὰς στρατείας] tria ergo sunt, sed scire velim, quam diuersa. qui differunt αἱ ἔξοδοι egressus a praeliis naualibus, et a terrestribus expeditionibus? procul dubio male in vulgatis interpunctum est. distinxi sic. ναυμαχίας, bella maritima, ἐξόδους πεζὰς, expeditiones terrestres, denique, vt omnia vno verbo complectar, στρατείας, militias, siue illas antiquas, siue has recentissimas.

26. συμβολῆς] correxi συμβουλῆς. ipsius reipublicae nostrae salus in deliberationem cum veniret.

260. 1. citat h. l. Plutarchus in Moral. p. 542. 3.

3. ἂν addidi.

9. citat h. l. et artificium eius rhetoricum more suo demonstrat Hermogenes p. 276. 277. Marcellinus ad Hermog. p. 343. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος τρόπος [τῆς συγκρίσεως, res inter se comparandi] ἀπὸ τῶν κυρωσάντων [scil. τὸν νόμον] ὡς ὁ Δημοσθένης· ὡς οἱ πρόγονοι ἔθεντο — καὶ ἀπὸ τῆς αἰτίας, δι' ἣν ἐτέθη. ὡς παρὰ τῷ Δημοσθένει εὑρίσκομεν· [p. 644. 24.] λογιζόμενοί τε, ὅτι μητέρα Ὀρέστης ἀπέκτονώς, θεῶν δικαίων τυχὼν, ἀποφυγγάνει. καὶ πάλιν [p. 260. 9.] ὁρῶν γὰρ ἐγὼ τὸ ναυτικὸν ὑμῶν καταλυόμενον. Horum inter se nexum ego equidem non intelligo.

17. ναυτικὰς addidi. constabat quidem satis per se, quod genus apparatuum hic designaretur. non ideo tamen contemnendum visum fuit additamentum codicis Bauarici.

260. 18. εἰς addidi. reus factus, in hoc quidem certamine, vel pro hoc cert. παρανόμων, seu latae legis vetustis legibus repugnantis. Quo enim sciretur, cuius generis esset obiectum crimen, super quo iudicandum esset, adscribi ad formulam accusationis necesse erat, quo titulo reus citaretur, num φόνε, an ἀσεβείας, an παρανόμων etc. Actor in hac causa fuit Patrocles. v. p. 261. 18.

21. citat h. l. Harpocr. v. ἡγεμὼν συμμορίας.

23. 24. θεῖναί με τὸν νόμον et καταβαλόντα με ἐᾶν] vtrumque με omisi. contra versu 25. ἐγὼ addidi.

261. 1. τῷ ἐμῷ νόμῳ] subaudi τῷ λέγοντος, vel τῷ κελεύοντος. secundum meam vero legem, quae lex praecipit, vnumquemque pro modo facultatum contribuere.

2. καὶ δυοῖν] scil. τριήρεων. vel duarum. ad duas haud raro triremes. *ie wohl gar zween Schiffe zu beschicken, nicht nur ein gantzes.*

4. τριηραίρχας ἐπωνόμαζον] praetuli τοὺς ἔτ' ὀνομάζον, non iam ita trierarchos, vt olim fecerant, appellitabant, sed contributores. citat h. l. Harpocrat. v. συντελεῖς.

6. ἐκ ἐδίδ-ν] Markland ἂν intergerit, quod ferri possit, si certum sit, significare *non dedissent*. sed διδόναι saepenumero nihilo plus significat, quam *offerre*. nihil ergo causae est, cur ἂν hic intrudatur. qua in particula Marklandus cornicum oculos configere voluisse videtur. *quantas aeris summas non obtulerunt.* Si sic accipias, ἂν locum non habebit.

16. καθ' ὃ] correxi καθ' ὃν. et in τριηραιρχῶν mutaui accentum. potest vtique illud probari, vt a nominatiuo singulari τριηραίρχης, primae declinationis, ductum; verumtamen quia τριήραρχος, e secunda declinatione, Demosthenis multo est vsitatius, ideo conforma-

formaui accentuationem genitiui pluralis huic modulo ſecundae declin. et ſcripſi τριηραίρχων. penacute.

261. 19. τὸ μέρος] interpoſui quidem πέμπτον, vt ſatis munitum auctoritatibus librorum, incluſi tamen idem vncis, ad indicandum, a libris excuſis plerisque id abeſſe, et abeſſe ſalua ſententia poſſe. nam τὸ μέρος ſic nude poſitum tantundem valet, atque τὸ τακτὸν μέρος. Doruillius quoque ad Chariton. p. 488. πέμπτον pro ſcholio proſcribit.

pen. χρώμενον] praetuli χρωμένης.

262. 2. Sententia haec eſt. Triremi cuique inſtruendae atque ſuſtentandae in vnam aeſtiuam expeditionem maritimam decem talenta imputantur. Cui ergo decem talenta in bonis ſunt, ſic cenſo in tabulis publicis, illi ſua nauis inſtruenda et ſuſtentanda ſoli eſt. Viginti talenta ſi cui ſunt, ei par triremium curandum eſt. Triginta ſi cui ſunt, ei obtingunt tres triremes. Sed vltra tres non proceditur, tametſi quis quinquaginta centumue talenta poſſideat. Ergo aio, inquit auctor legis, trierarchos ad hunc modum deligi. Verum eſt alius minus locupletes. hic cum alio, aliisue copuletur, vt contribuant, ad eum modum, vt primi et ſecundi, aut primi cum ſecundo tertio, quae bona ſummam decem talentorum conficiant. Hi bini, terniue ſingulas triremes habento ſibi curandas. Ad αἱρεῖσθαι, vti ad καλεῖσθαι, ſubauditur δεῖ, vel κελεύω.

7. ἔσω] ſcil. ἡ λειτουργία.

10. ὑμῖν] praetuli ὑμῶν. parti veſtrum egentiori. flagitioſum enim fuiſſet, neque ferendum, et iudices profecto cuncti conſurrexiſſent, atque in os oratoris inſpuiſſent, ſi iudices ſuos omnes pauperes, vel mendicos, appellaſſet. id quod in vulgata facit.

Ibid. τῦ] id eſt χάριν τῦ, ὑπὲρ τῦ, ἕνεκα τοῦ. illas particulas eleganter omitti ſolere ante infinitiuos,

vel

vel tirones norunt. quanquam, vt verum fatear, si ὑπὲρ τοῦ h. l. reperirem, multo minore cum offensione eum sim lecturus.

262. 11. ποιεῖν ἐθέλειν οἱ πλέστιοι] secundam vocem sustuli.

14. πείρων] periculum, documentum, subaudi τούτου. huius rei, quod ego nempe legem hanc e re vestra publica tulissem. ἔργῳ idem est atque ἐν ἔργῳ, διὰ τῶν ἔργων. πάντα idem est atque παρὰ πάντα. non κατὰ πάντα, quod κατὰ schedae Scrimgeri importune hic ingerunt.

17. 18. citat hos locos Harpocr. v. μεμυχία et ἀποσολεῖς.

19. καταλεφθεῖσα] praetuli καταληφθεῖσα. deprehensa ab hostibus [quoniam celeritate pari reliquam classem assequi non potuit] periit. diu cum dubitassem, ἐς relinquerem, an ἢ ei sufficerem, delegi tandem posterius, (quamquam difficile in permagna momentorum paritate decernere, vtram in partem propendeas) hac potissimum de causa, quod, ni memoria fallit, non καταλείπεισθαι, sed ἀπολ. aut ὑπολ. vsurpatur de naue retromanente.

22. τὸ λειτουργεῖν] correxi τῷ λ. id est ἐν τῷ λ aut διὰ τὸ λ.

vlt. locum hunc citat Harpocr. v. βάσκανος.

263. 8. συμφερόντων] adde tacita cogitatione, quorum ego mercedem a nemine referebam, sed illa opera gratuita defungebar.

10. τὰ ἄριστά τε ἔπραττον] particulae τε aliam, γε puta, suffeci.

18. παρ' ἑκάστου] praetuli παρ' ἑκάστῳ. penes quemcunque sepositam veluti atque reseruatam iacere conscientiam eius a me gestarum in rep. rerum, haud minus certam et vsibus futuris paratam, atque penes me iacet. quemque illas perinde nosse, atque me.

263. 22.

263. 22. *συνεῖναι*] correxi *συνιέναι*. tum *αὐτῶν* addidi.

pen. Hermogenes hunc locum p. 430. citans, omisso *ἐπαγγειλάμενος*, dat *ἐπέδωκα*. amplector hoc *ἐπέδωκα*, aut *ἐπιδέδωκα*. nam est in hac re proprium, cum quis sponte sua se offert ad contributionem gratuitam reip. faciendam, hoc non *διδόναι*, sed *ἐπιδιδόναι* dicitur. verum *ἐπαγγειλάμενος* nullo pacto patiar eripi. *sponte mea pollicitus.*

264. 1. Sententia subiicit, vt potius sic legatur. (*ἀκούεις, Αἰσχίνη*) *οὐδὲ σοὶ, οὐδὲ ἄλλῳ οὐδενὶ* — audis, Aeschine, harum rerum rationes neque tibi debeo, neque alii cuiquam, quicunque is est, etiamsi vnus de numero IX. Archontum sit.

2. Syrianus ad Hermogen. p. 211. *ὁ Δημοσθένης ἀπορῶν νόμῳ, πρὸς τὰς εὐλόγους μεταβαίνει, καὶ φησὶ· τίς γὰρ νόμος τοσαύτης ἀδικίας καὶ μισανθρωπίας μέσος, καὶ τὰ ἑξῆς. καὶ πάλιν.* [p. 267. 5.] *τὸ λαβεῖν ἐν τοῖς διδόμενα ἔννομον εἶναι ὁμολογῶν, τὸ χάριν τούτων ἀποδοῦναι παρανόμων γράφῃ;* Idem Syrianus p. 212. ad illa Hermogenis p. 74. 22. verba *ἡ γνώμη* etc. *καὶ ἅμα τῷ ῥητῷ καὶ τὴν διάνοιαν ἐξετάσει τοῦ νομοθέτου. ἐὰν δὲ μὴ συμβάλληται ἡμῖν τὸ ῥητὸν* [*wenn uns der Buchstabe des Gesetzes nicht beystimt*] *σιωπήσαντες τὸ ῥητὸν, ταῖς διανοίαις χρησόμεθα. ὡς καὶ Δημοσθένης ἐποίησεν ἐν τῷ περὶ στεφάνου. νόμου γὰρ ὄντος, τὸν ὑπεύθυνον μὴ στεφανοῦν, καὶ ἑτέρου νόμου, μὴ ἐν τῷ θεάτρῳ στεφανοῦσθαι τὸν ὑπὸ τοῦ δήμου στεφανούμενον, ἀλλ' ἐν τῇ πνυκὶ, ὁ μὲν Αἰσχίνης καὶ τὸ ῥητὸν καὶ τὴν γνώμην* [intentionem, *die Absicht der Worte*] *καὶ τὴν διάνοιαν* [significationem verborum, *die Bedeutung der Worte*] *ἐζήτασεν. ἵνα, φησὶ, μὴ ψευδῆ φιλοτιμίαν κτᾶται ὑπὸ τοῦ δήμου στεφανούμενος, τούτου χάριν ἐκώλυσεν ἐν τῷ θεάτρῳ, φησὶν, ὁ νομοθέτης τὴν ἀναῤῥησιν. ὁ μέντοι Δημοσθένης τὴν γνώμην ἔθηκε, λέγων, ὅτι τὸν αὐτὸν ζῆλον*

ἔχει

ἔχει ὁ στεφανούμενος, ὅπου ἂν ἀναῤῥηθῇ, τοῦ δὲ τῶν στεφανούντων συμφέροντος ἕνεκα ἐν τῷ θεάτρῳ γίνεται τὸ κήρυγμα. περὶ δὲ τοῦ μὴ στεφανοῦσθαι τὸν ὑπεύθυνον, ὁ μὲν Αἰσχίνης τὸ ῥητὸν προσήνεγκεν, ὁ δὲ Δημοσθένης τὸ μὲν ῥητὸν ἐσιώπησε παντελῶς, τῇ δὲ τοῦ ῥητοῦ διανοίᾳ κέχρηται, φάσκων, [p. 263. 25.] οὐ περὶ ὧν ἐπέδωκα, ὑπεύθυνος εἰμὶ, ἀλλὰ περὶ ὧν ἦρξα καὶ πεπολίτευμαι, πάντα τὸν βίον. περὶ δὲ ὧν ἐπέδωκα, οὐδὲ μίαν. Locum hunc Marcellinus, multo ille, mea quidem sententia, elegantior atque literatior Hermogenis interpres, quam reliqui esse videntur, copiosius atque dilucidius p. 213. tota, et parte magna p. 214. quae necesse vt cuique legere volenti ipsi permittam.

264. 7. ἔδωκεν] praetuli δέδωκεν in perfecto.

10. ἐπὶ θεωρικῷ] interposui τῷ.

11. ἐπῄνεσεν] huc pertinet totum caput XIV. libelli Maximi Sophistae de insolubilibus obiectionibus, (apud Fabric. T. IX. Bibl. Graecae p. 582. cuius capitis initium hic referre satis habebo. ὄνομα δὲ ἀντ' ὀνόματος μεταθεὶς, τὴν ἄλυτον μεθοδεύσεις ἀντίθεσιν. ὡς ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου πεποίηκεν. οὐ δυνάμενος γὰρ ἀντιστῆναι πρὸς τὸ, ὅτι οὐχ ὑπεύθυνον ὄντα αὐτὸν ὁ Κτησιφῶν ἀνηγόρευσεν, ὅπερ ἄντικρυς καὶ διαῤῥήδην ὁ νόμος ἀπαγαρεύει — ὀνόματος μεταθέσει τὴν μέθοδον παρέσχετο, ἀντὶ τοῦ ἀνηγόρευσεν, ἐπῄνεσεν εἰπών. οἱ δὲ νόμοι οὐ κωλύουσιν ἐπαινεῖσθαι, ἀλλ' ἀναγορεύεσθαι. reliqua ipse quisque legito, qui volet, l. c.

16. εὐθυνῶν] malim εὐθυντῶν, a nominat εὐθυντής.

19. ὁδὶ] Ctesipho puta.

20. Marcellinus ad Hermog. p. 213. cfin. πῶς οὖν, καίπερ ἐξετάζοντες τὴν γνώμην τοῦ νομοθέτου τὸ τοιοῦτο διαφευξόμεθα; [vt nempe videamur verbisque legis mentique repugnare.] ὅταν αὐτὴν τὴν ἐξέτασιν [correctionem] ἔθει παραδεδομένην δείξωμεν, καὶ οὐκ οἴκοθεν,

θεν, οὐδ' ἀπ' ἰδίας κρίσεως, ἀλλ' ἀπὸ παραδείγματος αὐτὴν εἰσάγωμεν. ὡς ἐν τῷ περὶ στεφάνου ἐδειξεν ἡμῖν τὴν τοιαύτην μέθοδον ὁ Δημοσθένης. μετὰ γὰρ τὸ ἐξετάσαι τὴν γνώμην [sententiam legis correxit, aut interpretatus est] πρὸς τὸ ἑαυτῷ χρήσιμον, φεύγων τὴν αἰτίαν ταύτην, [quasi legis sententiam ad rem suam deprauaret, atque detorqueret] ἐκ τῶν παραδειγμάτων εἰσήνεγκεν. [scil. τὴν ἐξέτασιν, interpretationem, vel correctionem legis] ὅτι δὲ ὅτως ταῦτα ἐ μόνον ἐν τοῖς νόμοις — καὶ ἐ μόνον ἐκ τῦ ἔθες καὶ παραδείγματος συνέγνωσεν, ἀλλὰ καὶ ἐνθυμήματος, εἰπὼν· σχέτλιον γὰρ ἂν εἴη τῦτό γε. Conf. Sopatr. p. 304.

464. 21. ἤθεσιν] malim ἔθεσιν. quod, praeter Marcellinum et Sopatrum, res ipsa iubet.

24. ὅτι] vide et mirare diuersitatem, quae est in sensibus humanis. ὅτι Aldinae cum ὅτε sui codicis mutatum ibat Obsopoeus. ὅτε hoc cum dedisset Morellus, successor eius Lambinus ὅτι, id quod reduxi.

25. καὶ πάλιν Χαρίδημος] scil. τὰς ἀσπίδας ἐπέδωκε. nam sic versu 24. leg. est, in composito.

Ibid. ἐστεφανῦτο] praetuli ἐστεφανῦντο in plurali. nam Diotimus et Charidemus designantur. v. p. 265. circa finem decreti, quo his duobus vna, coronae aureae decernuntur, ob praeclarum meritum vna partum.

265. 1. ὑφέξειν] correxi ὑφέξει in indicatiuo.

3. τύτοις] Nausicli, Charidemo, Diotimo. nam decretum, in honorem Neoptolemi conscriptum, hic non comparet.

11. Φιάλωνος] correxi Φίλωνος. deinde malim legi τῷ ἐπὶ τὴν διοίκησιν κεχ. Strategi nuper delecti, sed ad curam aerarii, non militum. duo enim erant στρατηγοὶ Athenis, ὁ ἐπὶ τῶν ὁπλιτῶν, Strategus castrensis, cuius paulo ante facta fuit mentio, et ὁ ἐπὶ τῆς διοικήσεως. praetor oeconomicus, seu aerarii.

265. 13. ἔδωκε] scil. τὸν μισθὸν. quod vocabulum latet in v. μισθοδοτῆσαι.

14. aptus est hic infinitiuus ἀναγορεῦσαι, a v. δοκεῖ versu 7.

16. ἕτερον addidi.

17. Callias auctor factus est sententiae, fretus auctoritate Prytanum, ipsi confirmantium, senatus hanc esse voluntatem.

20. Fluuius Salamina, oppidum Cypri, praeterfluens, hic designatur. conf. Diodor. Sic. T. II. p. 114. 39. Pugna haec diuersa est ab alia pugna, eodem nomine a Nostro appellata, hac ipsa in oratione pro corona, p. 300. 16. diligenterque sunt ambae discernendae. hic dicta in Cypro accidit, ibi, in Boeotia, circa Cephissum. qua de re suo loco subtilius dicetur.

266. 5. ἐπέδωκα, καὶ ἐπαινεῖμαι] fulsuli copulam.

8. Hermogenes p. 140. πολλάκις καὶ χωρὶς προτάσεως καὶ ἀντιπροτάσεως εὑρίσκομεν [scil. τὴν ὑποφορὰν καὶ τὴν λύσιν] παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. οἷον· ἀλλ' ἀδίκως, φησὶν, ἤρξα. ἡ ὑποφορὰ χωρὶς προτάσεως. εἶτα παρὼν, ὅτε με εἰσῆγον οἱ λογισταὶ, διὰ τί ὑ κατηγόρεις; ἡ λύσις χωρὶς προτάσεως.

9. citat h. l. Harpocr. v. λογιστής. In Parisina sic vulgatum est. οἱ λογισταὶ· διὰ τί ὑ κατηγόρεις; omisi διὰ τί. quia rotundius, et fortius, atque atticismo conuenientius videbatur εἶτα — ὑ κατηγόρεις. et nihilominus tamen non accusabas, tametsi coram adesses et interesses actis. διὰ τί videtur scholium esse a notitio quo particulae εἶτα superscriptum.

13. τούτοις] subaudi ἐξελεγχόμενος. quas enim partes proconsulti, hoc est auctoritatis senatus, non accusasti, per eas ipsas constabit, te in reliquis partibus, quas vellicasti et carpsisti, Sycophantam, quadruplatorem egisse.

266. 23. τοῖς θεωρικοῖς] vtrius generis eſt, maſculini, an neutrius? Maſculini ſi eſt, non video, qui alii poſſint eſſe οἱ θεωρικοὶ, quam praefecti pecuniae et diſciplinae ſcenicae, illius colligendae atque diſpenſandae, huius tuendae. nam hi θεωρικοὶ, ſi qui fuerunt, iidem fuerunt cum τοῖς ἐπὶ τῷ θεωρικῷ καταστᾶσι, quorum, cum aliis, hae quoque fuiſſe partes videntur, vt aliorum populorum legatos, ad ludos ſuos ſpectandum miſſos, θεωρὸς dictos hoſpitiis et lautiis exciperent. Sin autem θεωρικοῖς h. l. generis neutrius eſt, quod magis veroſimile eſt, ſententia haec eſt. ad vniuerſam pecuniae ſcenicae ſummam, ex vniuerſis tribubus redactam, adieci centum minas gratuitas.

267. 3. citat h. l. Hermogenes p. 364. fine in exemplis τῶν περιυενοημένως acute, ſolerter, ſubtiliter dictorum, et alio hinc citato loco ſubiicit. πάνυ γὰρ περιυενοημένως διόλου τῷ λόγῳ κέχρηται. Minucianus p. 144. ait, h. l. a ταὐτ' ἐστὶν ad παρανόμων γραφῆ a quibusdam ad enthymemata referri, ſed dubitans iis accedere. item Apſines p. 703. circa fin. rurſus citat Hermogenes p. 294. ταῖς μέντοι καθ' ὅλον κῶλον παρισώσεσι καὶ πάνυ χρῆται ὁ Δημοσθένης. τὰ γὰρ τοιαῦτα τῆ κάλλει ἐκπεπαυγμένα, τὸ γοργὸν ἐδέν ἧττον ἔχει, καὶ ἀληθὲς. οἷον· τὸ λαβεῖν ἓν τὰ διδόμενα ὁμολογῶν ἔννομον εἶναι, τὸ χάριν τούτων ἀποδοῦναι παρανόμων γραφῆ. τρισὶ γὰρ κώλοις, καὶ δι' ὅλων ἴσοις, κομμάτιον ἓν ἐπήγαγε, τὸ παρανόμων γραφῆ. καὶ πεποίηκε κάλλος δαιμόνιον ὁμοῦ τῷ γοργῷ καὶ σφοδρῷ κατὰ τὴν ἀποσεροφήν. citat item Thomas M. v. παρανόμων.

9. εἰ de meo addidi. vulgo ſic vſurpatus παμπόνηρος modis omnibus nequam ecqualis erit, ſi non talis erit. *wie ſoll er denn ſonſt ausſehen, wenn er nicht ſo ausſieht, der Erzſchelm?*

267. 10. citat h. l. Maximus Sophiſta de inſolubilibus cap. 15. p. 583.

15. ὅποι] correxi ὅπῃ.

24. ἑκάστης] ſcil. τῶν στεφανούντων, ſiue τῶν στεφανωμένων. nam perinde eſt. ſiue coronant aliqui, ſiue coronantur, eos operam dare oportere, vt coronantes, qua e tribu ſunt, vna cum coronando, ea quoque in tribu coronationem hanc renuntient, ſeu promulgent.

268. 1. citant h. l. Alexander de figuris p. 38. et Hermogenes p. 255. pro στεφανώσηται dedi ψηφίσηται, ſcil. στεφανῶν. videtur in quibusdam codd. vtrumque fuiſſe στεφανῶν ψηφίσηται. Ad ἀναγορευέτω ſubaudi ἡ βουλὴ, aut ὁ δῆμος. nam vt ὁ κῆρυξ etiam hic ſubaudiatur, vt alias ad ἀναγνώσεται ὑμῖν ſubauditur ὁ γραμματεὺς, haud conuenit.

4. λαβεῖν τιμωρίαν] haec duo vocabula addidi. bene vidit Simon Fabricius, ſed ille potius Wolfius fuit, qui obſeruatiunculas collationi codicis Auguſtani a Wolfio proditae interſperſit, ab illa acceſſiuncula tamen orationem haud integrari. quare ſuppletum iuit σπεύδάζων. mihi videtur potius, poſt ἀδικήματος ἑδενὸς addendum eſſe ἃ χρῆ, vel ἃ χρῆν. Inuidentiae certamen in forum inducens, non vllius criminis, cuius repetere poenas ius et fas eſt. Illa dictio φθόνε δίκην hoc vult dicere; cauſam in forum inducis, in qua certamen eſt inuidentiae cum ſimplicitate et probitate, quo certamine decidendum eſt, probitas et innocentia vincat inuidentiam, an ei ſuccumbat.

7. σὺ addidi.

11. λόγῳ] ſubaudi μόνῳ. aut quaſi ſolis verbis, non autem factis, noſcitentur viri ciuiles. ſunt h. l. accuſatiui abſoluti.

13. citat h. l. Scholiaſtes ad Ariſtophanis Equit. verſum 544. Sextus Empiricus p. 229. 6.

268. 14. aut poſt τοῦτο, aut poſt ἀθηναῖοι, deeſt σκοπεῖτε, aut ſimile quid.

18. prout cuique naturalis indoles obtigit, ſeu lenis, mitis, ſedata, ſeu atrox, vehemens, cita, impetuoſa, ſaeua, ita probra ſunt, quae aduerſario ingerit, ſiue molliora, remiſſiora, minus acria, minus virulenta, ſiue intolerabilem in modum intemperantia, acerba, cruenta.

19. συμβαίνοι] correxi συμβαίνει.

20. ἡμῶν addidi.

21. εἰς ταῦτα ἀπὸ τῶν ἰδίων, κακῶς τὰ ἀπόῤῥητα λ.] correxi et diſtinxi ſic, εἰς ταῦτα, vt, poſteaquam ad illa tribunalia vos, o iudices, contraxiſſemus, (curaſſemus vos coire, in cauſſa fuiſſemus, vt coiretis, ad ſedendum et iudicandum in cauſis noſtris, tum ἀπὸ τῶν ἰδίων κακῶν τὰ ἀπ. λ. ἀλλ. vobis coram, nos litigantes alternis probra nobismet mutuo ingereremus infanda, ſumta e domeſticis cuiusque malis, publice propalantes occulta cuiusque dedecora, quae inprimis clam manere vellet.

269. 1. ὑπὲρ τούτων] pro his ciuibus Athenienſibus, hoc iudicium circumſtantibus, quo iura eorum ſalua tuereris.

2. ἠδίκεν] ſcil. αὐτούς. ſi qua in re eos, hanc coronam, laeſiſſem.

4. τῷ χρόνῳ tollendum videtur, vt ſcholium vocabuli τῇ προθεσμίᾳ. Sententia haec eſt. vexas me eiusmodi cauſam forenſem mihi ciens, cuius omni prorſus ex parte ſum inſons; verum exiſtimatio, dignitas, fama reip. ab ea in diſcrimen venit. quia quaeritur, rectene factum in eo ſit, quod ciuitas me iuſſerit coronandum. qua quaeſtione diſcuſſa ſi pateſcit, indignum eo honore me fuiſſe, vna ciuitas ipſa quoque in pudorem datur, et coarguitur iudicium praecipitaſſe, et indignos praeferre. Eſt ergo haec cauſa eius-

modi, vt me prorsus non tangat, ciuitas autem effugere nequeat, quominus existimationem de me vel super me actorum, vtramuis in partem plus minusue participet, apud alios benignius, et rursus apud alios iniquius iudicantes. Ergo inimicus es ciuitatis; magis, quam meus.

269. 9. ἐμοὶ] correxi ἐμὸς. sed velim εἶναι quoque adesse, sine quo oratio manca est. ἐμὸς δ' εἶναι προσποιῇ.

10. δέδεικται] hic procul dubio deest πρὸς ἐμὲ ἔσα. planum iam cum factum sit omnibus, sententiam huius causae veram et iustam a parte mea stare, h. e. posteaquam docui, iudices, si veritati atque iustitiae, suaeque religioni seruire velint, non aliter, quam secundum me, dare sententiam posse.

11. δεῖ δέ με] non potest hoc δὲ neque omitti, neque cum καὶ commutari, ob praemissum versu 10. μὲν, cui respondet. sed protasis finit in istis versu 14. εἰπεῖν περὶ αὐτῶ. et tum incipit apodosis καὶ δὴ βέλομαι δεῖξαι. nam sic mihi legendum videtur. quia me decet dedecorum eius vel ipsa sola capitalia, quae sine nequeam, dicere: fraude mea praeterire silentio age ergo, decreui docere, vel propterea proposui mihi nunc docere, qui cum ipse esset, et e quibus natus — sic nodus resolutus est, quem nexuit Hermogenes pag. 348. et paene tota 349. et tota eius disputatio concidit, aientis Demosthenem ab impetu iracundiae abreptum, in aestu debacchationis, coeptam orationis telam detexere oblitum esse. Locus Hermogenis hic est: ἔστι δὲ παρὰ τὰς προειρημένας ἑτέρα τις μέθοδος ἐνδιατεθέτος λόγου, καὶ μάλιστα τῷ δοκοῦντος σὺν ὀργῇ προιέναι, τὸ μηδὲ τὰς ἀκολουθίας σώζειν τῶν τοῦ λόγου σχημάτων, ἀλλ' οἷον ἐξίστασθαι δοκεῖν ὑπὸ τοῦ πάθους. οἷον ἔστι καὶ τὸ· ἐπειδὴ τοίνυν ἡ μὲν εὐσεβὴς καὶ δικαία ψῆφος ἁ. δ. — ἐδαμοῦ γὰρ ἀποδέδεικται τῷ σχήματι τὸ ἀκόλουθον,

θον, ἀλλ' ἐπιπολὺ τὸ οἷον ἀκρόχολον. [lege, aut ἐξὶ πολὺ, aut ἐπὶ πολὺ διατείνει, aut ἐπιπολάζει.] Idem p. 245. verba δεῖ δέ με, ὡς ἔοικεν, etc. ob hoc ὡς ἔοικεν ad orationis genus ἐνδοιαστικὸν retulit.

269. 13. ψευδῶν] quae ſcil. de me criminatus eſt.

14. καὶ δεῖξαι] dixi modo hoc de loco ſententiam meam.

15. λόγους] ſcil. ἐμοὺς. meaeque orationes, quas ille traducit, quales ſint, quam ſanctae, quam pudicae, quam honeſtae.

17. εἰ γὰρ Αἰακὸς] ſententia eſt, nam ſi homo frugi, vir bonus et honeſtus foret Aeſchines, quem ſe ſimulat eſſe, ſimilem Aeaco alicui, aut Minoi, tum a te certe non profecta eſſent tam immania probra, quae in me coniecisti. Ergo non es ille ſanctus et ſeuerus, qui eſſe vis, ſed impurus rabula, qui cum ſis, mirum non eſt te tam impudenter probra iactare.

19. citat h. l. Harpocr. v. σπερμολόγος. Hermogenes p. 255. ſchol. Ariſtoph. ad Nub. 259. Phoebammon p. 100. vbi tropicae dictionis exempla haec demoſthenica proponit. ὑποσκελίζειν ἀντὶ τοῦ ἀνατρέπειν, καὶ τὸ σπερμολόγος, ἀντὶ τοῦ εὐτελὴς, καὶ τὸ εὐπροσώπους λόγους, ἀντὶ τοῦ πιθανούς. Etymolog. M. p. 240. 21. dictionem περίτριμμα ἀγορᾶς ridicule interpretatur.

21. πορίσασθαι] de ſuo expromſiſſe. ſuſpicabar aliquando ποιήσασθαι. Koenius in praef. ad Georg. Corinth. de dialectis demonſtratum dedit, multo ſaepiſſime in mſtis graecis ρ et ι inter ſe permutari, vnde errores nati ſint quamplurimi. et η atque ι promiſcue item ab imperitis librariis haberi, notiſſimum eſt. ſed rem in medio relinquo.

25. locum hunc imitatus eſt Iulianus p. 235. 40. vbi v. Wyttenbachii epiſtolam criticam ad Dau. Ruhnkenium p. 21.

269. vlt. locum hunc citat Stobaeus p. 189. 17. ſed nonnulla mutans et propoſito ſuo accommodans. Sed deeſt editioni Trincauelli.

270. 1. τοιοῦτον ὀδὲν] qualia nempe Aeſchines de ſe praedicauit ipſe ore ſuo. ſed etiam ſi alius quisquam talia de ipſo diceret, offenderetur et erubeſceret ob impudentiam adulatoris in os ſe laudantis.

4. ὅταν λέγωσιν] ſcil. ἑαυτὸς εὐπαιδεύτους καὶ συνετοὺς εἶναι.

Ibid. τοιούτοις εἶναι] ſcil. οἵους ἑαυτὸς λέγουσιν.

5. Syrianus ad Hermog. p. 43. τὰ πρὸς σύγκασιν ἐρῶμεν, τὰ βλάπτοντα σιωπῶντες. ὡς καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου πεποίηκε. Γέλωνα μὲν τὸν πρὸς μητρὸς αὐτοῦ πάππον, ὡς φυγάδα, καὶ πρὸς τοῦ δήμου θανάτῳ καταγνωσθέντα, διὰ τὴν προδοσίαν Νυμφαίου τοῦ ἐν Πόντῳ, καὶ τὴν μητέρα, ὡς σκυθίδα τὸ γένος, ἃ δὴ πάντα Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος παρέθηκε, σιωπήσας ἐπὶ τὴν αὐτοῦ ἀνατροφήν· ὡς χρηστὴν ἅπασαν ἐχώρησεν. ἐν μέντοι τοῖς κατ' Αἰσχίνου [in ea parte orationis pro corona, quae pars peculiariter Aeſchinem inſectatur] πρὸ παντὸς ἄλλου ἐπὶ τοὺς προγόνους [ſubaudi αὐτοῦ] ἐχώρησεν, ὡς ἀδόξους. Φάσκων· ἐκ ἀπορῶν δ', ὅ τι χρὴ περὶ σοῦ καὶ τῶν σῶν εἰπεῖν etc. — εἰ δέ τι χρηστὸν ἐκ τῆς ἀγωγῆς εἶχε, καὶ τῆς περὶ λόγους ἀσκήσεως, παρελέλοιπεν.

7. Marcellinus ad Hermog. p. 141. ὥσπερ δὲ ἐγκωμιάζομεν ἀπὸ γένους, ἕτω καὶ διαβάλλομεν. [ſic Aldina, ſed Fabricius, Hamburgenſis, ibi adſcripſit διαβάλλομεν. nam Fabricii olim fuit exemplum, quo vtor, et poſtmodum in poteſtatem Erneſtii noſtri peruenit, cuius indulgentia mihi vſuram eius conceſſit.] ὡς Δημοσθένης· πότερα, ὡς ὁ πατήρ σου Τρόμης ἐδούλευσε παρ' Ἐλπίᾳ — κατασκευάζων, ὅτι εἰκὸς τὸν ἐκ τοιούτων γεγονότα προσῆναι καὶ ἀπὸ ἀγωγῆς [educatione puerili] διέβαλε. τὸ μέλαν τρίβων, καὶ τὰ βάθρα σπογγίζων, καὶ τὸ παιδαγωγεῖον κορῶν. Vere ſi nomen patri

patri Aeſchini fuit Τρόμης, non per tau, ſed per delta id melius exaretur, quia a δέδρομα et δρόμος repetendum eſt, non a τρέμειν. a currendo, non a tremendo, vel trepidando.

270. 8. citat h. l. Harpocr. v. Θησεῖον.

9. ξύλον eſt collare ligneum, in medio perforatum, in quod ſerui nequam puniendi ceruices immittebant, vt ne manus ori admouerent. citat h. l. Hermogenes p. 317. μεθημερινοὶ γάμοι ſunt coitus, qui de die fiunt. qui ſunt inprimis flagitioſi. nam qui pudoris ſui non omnem prorſus curam abiecerunt, hi ſpurcitiem ſuam noctis tenebris occultare conantur, non radiis ſolis exponunt. v. Geſneri Theſ. L. L. v. *Nonaria*, χρῆσθαι μεθημερινοῖς γάμοις eſt de die in fornice proſtare. v. ad h. l. Weſſeling ad Petiti legas atticas p. 575. et Pierſon. ad Moerin. p. 229.

11. citat h. l. Hermog. p. 265.

12. ἀλλὰ πάντες] malim γὰρ interponi. nam ipſe ſeſe obiurgat, quod res tam in vulgum notas proferat. Dubitat orator ſecum, quae dedecora Aeſchinis, et quae primo loco enumeret. Haeccine? at nota ſunt omnibus. Num iſta —? Ego vero, ita me dii ament —

18. προειρῆσθαι λόγες] hic videtur λέγειν deeſſe.

19. οὐδὲ γὰρ ὧν ἔτυχεν ἦν] id eſt οὐκ ἦν εἷς τις τῶν τυχόντων. non enim eſt Aeſchines de genere hominum triuiali, vulgari, ſed vnus illorum inuentu rarorum hominum, quos populus per praeconem publice deuouet, h. e. parricida et proditor patriae, eoque dignus, cuius in mores et curſum vniuerſae vitae inquiratur. Hermogenes p. 438. τέτοις δὲ πᾶσι χρῆται Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνε. ἔνθεν δηλῶται, ὅτι κωμωδεῖν ἐπίσαται. τῇ μὲν παρῳδίᾳ ἔτως· τὸν μὲν πατέρα ἀντὶ Τρόμητος ἐποίησεν Ἀτρόμητον. τῷ δὲ παρεὰ προσδοκίαν ἔτω περὶ τῦ Αἰσχίνε λέγων· οὐδὲ γὰρ ὧν ἔτυχεν

ἦν, ἀλλ' οἷς ἡ πόλις καταρᾶται. τῇ δ' ἐναντιώσει τῶν εἰκόνων ὅτως· αὐτοτράγικος πίθηκος. ἀρυραῖος Οἰνόμαος.

270. 20. Hermogenes p. 352. ἔτι ἐνδιάθετον σχῆμα καὶ ἡ τοιαύτη ἐπανόρθωσις, ἡ αὐξήσεως ἕνεκα παραλαμβανομένη. οἷον· ὀψὲ γάρ ποτε — ὀψὲ λέγω; χθὲς μὲν ὖν καὶ πρώην. Alexander Rhetor p. 94. capite περὶ τῆς ἐπιτιμήσεως, ἣν καὶ ὑπαλλαγήν τινες καλοῦσιν. τοῦτο τὸ σχῆμα γίνεται καὶ αὐτὸ κατά τινας· ἢ γὰρ ἐπιτιμήσαντες τῇ πρώτῃ λέξει ἑτέραν ἐλάβομεν. οἷον· ὀψὲ γάρ ποτε — ὀψὲ λέγω; χθὲς μὲν ὖν καὶ πρώην. item Phoebammon p. 132. Aristides de D. C. ἀξιοπιστίας δὲ καὶ τὸ ἐπικαταψεύδεσθαι. οἷον ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ στεφάνου, ἐν οἷς λέγει τὸν Αἰσχίνην ὀψὲ ἀθηναῖον γεγενημένον· ὀψὲ γάρ ποτε — Ego vero aut non intelligo vim vocabuli ὀψὲ, aut non perspicio acumen dictionis. sero factus est Atheniensis, et rhetor. me miserum, qui sero dicam! debebam dicere heri, et nuper admodum. Qui haec inter se concinunt? Intelligerem, si dixisset dudum ante, olim, multis annis antè. Nequaquam. Nuper admodum.

22. melior vtique foret ordo, planiorque dictio, si sic legeretur. καὶ τὸν μὲν πατέρα δύο συλλαβὰς προσθεὶς ἀντὶ Τρόμητος. nam vt nunc iacent verba, colligas ex iis, Aeschinem ad nomen patrisque duas syllabas apposuisse, ad matrisque totidem, quod secus est. Matris nomini nihil filius addidit, sed prorsus id cum alio honestiore commutauit. Et nescio profecto, an orator sic dederit.

25. citat Harpocrat. v. ἔμπυσα.

pen. post ἄλλοθεν videtur inserendum esse, quod olim suspicor in libris in hac regione lectum esse, sed critici exterminarunt, Hermogene teste, cuius haec sunt verba: ἐκεῖνα μέντοι, διὰ τὸ ἄγαν εὐτελὲς καὶ ὀβελίσαντες ὑπεξείλοντο, ἴσως ὀρθῶς ποιοῦντες. λέγω, τὸ κυάμους ἑφθοὺς βοῶσα, καὶ [forte copula haec tollenda est] κατὰ πᾶν τὸ θέρος ἐπλανᾶτο. καὶ τὰ ἑξῆς. fabas

bas coctas proclamans circitabat per totam vrbem tota aestate. id est vociferans se circumferre ollas plenas fabis coctis; si quem iuuet emere, vt is veniat atque sumat.

271. 2. καὶ addidi.

5. *Φανερῶς ἀπεδείχθη*] praetuli *καθαρῶς ἐπεδείχθη*.

15. *ἄγνοιαν ἐν ὲ δέοντι*] insciticm, ignorantiam nostram, aut, si sic reddere mauis, errorem, lapsum, in loco vel tempore non oportuno factum. potest enim aliquis aliquid ignorare, *ἐν δέοντι*, vel errare, labi, cum expedit nobis nos id ignorare, aut cum scientes dissimulamus et conniuemus, aut cum error noster nobis fortuito casu sit salutaris.

19. *τότε*] praetuli *τοτὲ*.

25. *προείλεσθε*] iussu et decreto vestro delegistis hunc senatum eique rem vestro nomine deputastis. quasi dixisset *εἵλεσθε αὐτὴν πρὸ ὑμῶν αὐτῶν*. fidem sapientiamque eius vestromet iudicio praetulistis. *προαιρεῖσθαί τινα πρός τινα* est deligere, creare, nuncupare, delegare ad honorem quendam, aut functionem quandam. Est ergo h. l. deputastis eam huic negotio cum plena potestate.

pen. *Ὑπερίδην δὲ λέγειν προσέταξεν*] possit accusatiuus ferri. praestat tamen datiuus, quem praetuli. orationis Hyperideae in hac causa Deliaca fragmenta duo vel tria supersunt adhuc conseruata a Scholiastis Hermogenis.

272. 4. *ὑπὲρ ἁπάντων*] scil. *τῶν ἄλλων ἀρχόντων ἐκ τῆ Ἀρείᾳ πάγῳ*. Ex vniuerso senatu Areopagitico delecti hi quatuor pro se pro suisque collegis reliquis omnibus haec testati sunt.

11. *τότε μέλλοντος λέγειν, ἀπήλασεν αὐτὸν ἡ βουλὴ*] cur non breuius et simplicius *τοῦτον μέλλοντα λέγειν ἀπήλασεν ἡ βουλὴ* dixit? ratio reddi nulla potest,

niſi forte numeri gratia, aut fortuito. nam vtraque dicendi ratio eſt probata.

272. 12. προδότην εἶναι καὶ κακόνουν ὑμῶν] Sopater ad Hermog. p. 166. ἀλλ' ὃ πάντως ὁ τοιοῦτος [reprobatus et excluſus ab eiusmodi functione] καὶ προδότης. οὐ γὰρ ἀντιστρέφει. [conuerti propoſitio nequit. omnis proditor reprobatur. ergo reprobatus omnis proditor eſt.] ὃ μὴν πᾶς ὁ ἀπελαυνόμενος διὰ προδοσίαν [ſcil. ἐστὶν ἀπελαυνόμενος.] ἐστὶ γὰρ καὶ δι' ἄλλην αἰτίαν ἀπελαύνεσθαι.

13. Hermogenes p. 233. καὶ αἱ συμπληρώσεις ταῖς ἐννοίαις καὶ ταῖς μεθόδοις εὐκρινῆ ποιοῦσι τὸν λόγον, τὰ μὲν ἀναπαύουσαι τὰ παρελθόντα, τῶν δὲ ῥηθησομένων πάντως ἔχουσαι παρασκευάς τινας, ἀφ' ὧν εἰς ἀρχὴν ὁ λόγος ἀνάγεται. οἷον· ἐν μὲν τοίνυν πολιτεύμασι τοῦτο τοιοῦτον τὸ νεανίᾳ τούτῳ· ἕτερον δὲ ἀναμιμνήσκεσθε. εἶτα ἀρχὴν ἔλαβεν ὁ λόγος. οἷον· ὅτε γὰρ Πύθωνα etc.

24. ὁμολογεῖν] ſcil. Philippum ius violaſſe, iniuriarum dandarum auctor et princeps factus ſit.

273. 16. recte vidit Marklandus, neque dubitari de eo poteſt, ἔτι τούτων δεινότερα δεῖξαι legi oportere. nam ſine comparatiuo tali, δεινότερα, aut αἰσχίω, aut ſimili, non habes quo ἔτι τούτων referas. verum etiam pro ὧν leg. videtur δι' ὧν.

21. περὶ addidi, neque cauſa ſat graui, neque auctore idoneo.

Ibid. Phoebammon p. 100. ad h. l. reſpicit, verbum ὑποσκελίζειν commemorans in numero tropicorum, pro ἀνατρέπειν.

24. ἀνταλλαττόμενοι] praetuli ἀντικαταλλ.

274. 4. ἐκέτι καὶ ἐν ἀμφισβητησίμῳ] ſuſtuli καὶ. cui ſi locus ſit dandus, mutandum ſit cum καί, et hoc καὶ ante ἐκέτι collocandum. vt ſit ἄνθρωπος, καὶ ἐκέτ' ἐν ἀμφ.

274. 6.

274. 6. ὅ τι μὲν πώποτ' ἔπραξεν] dedi de meo ὅ τι μὲν ἐν τῷ τότ' ἔπρ. ſcil. χρόνῳ.

7. Ἰαμβειογεράφος] praetuli ἰαμβειοφάγος. quam terminationem φάγος addunt vocabulis, ſignificare volentes eum, qui rem aſſidue tractat, eaque exſatiari nequit. Hermogenes pag. 350. λέξις δὲ πᾶσα μὲν ἡ τραχεῖα καὶ σφοδρὰ καὶ πεποιημένη, διάθεσιν ἔχει τὴν μετ' ὀργῆς καὶ μάλιστα ἐν τοῖς ἐπιφοραῖς, ἐν αἷς καὶ αἱ μὴ συνήθεις, αὐτόθεν δὲ πεποιημέναι καιρὸν ἔχουσιν, ὥσπερ τὸ ἰαμβειογεράφος, καὶ τὸ γραμματοκύφων, καὶ πᾶσαι αἱ τοιαῦται καιρὸν ἔσχον, αὐτόθεν δόξασαι ἀπό τινος διαθέσεως λέγεσθαι. item p. 256. Scholiaſtes Hermogen. γραμματοκύφων εἰρωνικὸν ὀνειδιστικόν. καὶ γὰρ Αἰσχίνης γραμματεὺς ἦν τῷ δήμῳ. τὸ δὲ ἰαμβιοφάγος ἀντὶ τοῦ ὑβριστής. ἰαμβίζειν γὰρ τὸ σκώπτειν ἐστίν.

9. ἐπὶ τῷ ἐμῷ ὕδατι] praetuli ἐν τῷ ἐ. ὕ.

10. δυοῖν αὐτὸν ἀναγκῃ θάτερον] ſubaudi ποιεῖν.

14. foret vtique dictio planior, ſi ſic dixiſſet. ἔρρε ἔν, ὥσπερ ἐδὲν ἔγραφεν, ἡνίκα ἐργάσασθαί τι ὑμᾶς ἔδει καλὸν καὶ συμφέρον, ἔτω καὶ πάλιν ἐδὲν ἔλεγεν, ἀλλ' ἐσιώπησεν, ἡνίκα ἔδει ἐργάσασθαί τι κακὸν καὶ ἀσύμφορον ὑμᾶς. Num, quemadmodum ſententiae nullius ſcriptae auctor factus eſt, tum, cum honeſtam rem atque ſalutarem eſſetis ſuſcepturi; ita rurſus quoque tacuit, cum agitarentur turpiaet damnoſa? Et haec fuit vtique ſententia oratoris. verum nimium eius ſtudium breuitatis atque concinnitatis implicuit et in contrarium plane inuertit orationem.

24. Ariſtides de D. C. p. 246. ἀξιοπιστίας δὲ καὶ τὸ τοῖς ὅρκοις καὶ ταῖς ἀραῖς χρῆσθαι. οἷον· καλῶ δ' ἐναντίον ὑμῶν τὰς θεὰς — Hermogenes p. 319. ἔτι ἀφελές τε καὶ ἠθικὸν κατ' ἔννοιαν, καὶ τὸ δι' ὅρκων πιστοῦσθαι ὅτιῶν, ἀλλὰ μὴ διὰ τῶν πραγμάτων. οἷον· καλῶ δὲ τὰς θεὰς — item p. 345.

275. 14.

275. 14. ὃς] praetuli ἃ καὶ. nam non bellum Amphiſſenſe graecos peſſumdedit, ſed hoc, quod graeci Philippum in concilium Amphictyonicum admiſerunt, eique belli ſacri ſummum imperium permiſerunt.

15. πράγματα addidi, et verſu 17. γεγενημένης.

19. ἄγεις] praetuli εἰσάγεις.

27. πρὸς ἰσορίαν τῶν κακῶν] Alii πρὸς σωτηρίαν τ. κ. dant. ad reſtaurationem, reuocationem in meliorem ſtatum, retractionem in ſaluum. Dubitarem, vtra lectio ſit praeferenda, niſi vulgatam fulcirent illa pag. 286. 6. μικρὸν ἀναλώσαντες χρόνον, πολλῷ πρὸς τὰ λοιπὰ τῆς πολιτείας ἔσεσθ' ἐμπειροτέροι.

276. 6. αὐτῷ ab ἐδεῖτο interiecto commate diſpeſcui, quia pronomen non cum verbo hoc, ſed cum ἐξήγετο et εἰσήγετο cohaeret. quia ipſi neque exportabatur, neque importabatur quicquam. h. e. ex eius emporiis nihil exportabatur eorum, quae in finibus eius prouenirent, neque rurſus ad eius emporia aduehebatur eorum quicquam, quibus ipſe opus haberet.

15. ᾐδέν] ſcripſi ᾐδέν᾽ cum apoſtropho, h. e. ᾐδέναι.

17. παρακρέσασθαι] praetuli παρακρέσεσθαι, ob inſequens πείσειν.

21. τοῦτον] ſcil. τὸν ἀμφικτυονικὸν πόλεμον.

25. φυλάξασθαι] correxi φυλάξεσθαι ob praemiſſum ὑπόψεσθαι.

277. 1. citat h. l. Harpocrat. v. προβαλλομένης. qui Harpocr. ex hoc Dem. loco eſt emendandus.

4. citat h. l. Hermogenes p. 275.

5. citat Phoebammon p. 100.

14. προκαλέσασθαι] correxi προσκαλ. multum inter ſe differunt προκαλεῖσθαι et προσκαλεῖσθαι. illud eſt prouocare ad aliquid agendum, inuitare, hortari, ſponſione certare. hoc in iudicium vocare, citare, diem dicere.

277. 16.

277. 16. ἀπὸ ποίας ἀρχῆς] correxi ἐπὶ π. ἀ. quo Archonte? hoc est, quo anno?

23. αὐτῶν] vbi soli et meri essent Amphictyones, nulli intermixti Macedones. ergo tum Philippus aberat.

26. ἦγον] ad Philippum ducebant, h. e. ablegabant, clamantes ad eum esse redeundum. ad eum confugerent. eum imperatorem belli sibi deligerent.

278. 3. εὐθὺς δύναμιν] interposui ὁ Φίλιππος. pari modo versu 7. addidi ὡς τοῦτ' εἶδον.

18. pro ἱερέως videtur aut Ἥρωνος, aut Ἱεροκλέους esse amplectendum.

20. καὶ τῷ κοινῷ τῶν ἀμφικτυόνων] haec verba addidi. Erant ergo tres ordines. οἱ πυλαγόραι. magistratus quasi. οἱ σύνεδροι assessores, quasi consiliarii Pylagorarum, aut senatores, nullo munere fungentes. denique τὸ κοινὸν plebs. Neutri soli per se sine alteris quicquam valebant, neque optimates sine plebe, neque plebs sine illis.

23. τὰς ὄρκας] correxi τὰς ὅρους. videtur olim in libris h. l. gemina esse versata lectio, ὅρους et ἔρχους. quae quamquam et ipsa vitiosa, vitiosiorem ex se peperit. Sunt ἔρχοι series satorum, arborum, vitium.

279. 3. βοσκήματα νέμεσι] possit ferri subaudiendo ἐν αὐτῇ. Satius tamen visum est conformare h. l. superiori p. 278. 22.

6. verum hic viderat Wolfius, indignus iniqua et temeraria reprehensione, quae facile possit in obiurgatorem retorqueri. modo locum tam diligenter, atque Wolf fecerat, inspexisset, sententiamque Wolfii melius percipere studuisset, non erat dubitaturus, quid Wolfio in mentem veniisset, cui vera et recta haec in mentem venerant: καὶ si seruetur, sententiam loci esse hanc, Cottyphum ipsum in vulneratis fuisse. sin autem deleatur, istam: Cottypho mandatam esse legationem

284. 7. τὰ πρὸς ἡμᾶς ἐζητηκότας, ἔχειν] sustuli comma, et pro prima voce dedi τὴν, vt ad εἰρήνην referatur.

9. ἐπαινῶ καὶ τὰ πολλὰ] correxi ἐπαινῶ κατὰ πολλά.

17. ἀδ' ἂν εἴ τι γένοιτο] nunquam, nullo tempore, nullo pacto, quicquid tamen nouum et insperatum incideret, fore, vt vos rursus cum Thebanis conspiretis, et causam communem faciatis. Certus ergo fidei Thebanorum erga se securus ibat ad Elateam occupandum, bene gnarus, nullum fore casum fortunae, nullam superbiam et iniuriam erga Thebanos suam, quamuis duriter et seruiliter eos tractaret, quae posset eorum animos a se abalienare, atque ad Athenienses reflectere. *es möchte nun kommen, wie es auch immer wollte.* Posterius ἂν addidi.

20. locis a Tayloro laudatis addi potest Strabo p. 649. 7.

21. ἀγγέλων] praetuli ἀγγέλλων. quamquam, si verum volumus, antiqua lectio per vnum λ prorsus idem valet atque noua per geminatum. nam in libris mstis, et vetustissimis editionibus verbum ἀγγέλλειν plerumque per vnum λ exaratum cernitur.

24. τὰ γέφυρα] tabernae erant in foro sitae, in quibus sedentes opifices sellularii scruta et supellectilem domesticam a se domi fabricatam vendebant. hae σκηναὶ appellabantur. *die Buden.* constructae hae erant, seu tribus e lateribus et desuper tectae cratibus viminеis, quae γέφυρα appellantur. quoniam igitur illae tabernae cum suis quaeque craticulis tam cito aufferri non poterat, necesse tamen erat, vt protinus populus in foro conueniret, vtpote illa nocte ibi in armis excubaturus, imperarunt prytanes, vt tabernis ignes iniicerentur, qui tabernas momento citius absumerent, et laborem crates aufferendi baiulis compendifacerent.

285. 3.

285. 3. εἰσῆλθεν] alii ſimpliciter ἦλθεν. perinde eſt. ſubauditur e curia in concionem.

9. καλούσης δὲ τῆς κοινῆς τῆς πατρίδος φωνῆς] praetuli κ. δ. τῇ κοινῇ τ. π. φ. καλέσης cohaeret cum τῆς πατρίδος. patria vocante dicturum. idem eſt ac ſi dixiſſet καλούσης τὸν ἐροῦντα τῆς πατρίδος τῇ κοινῇ ἑαυτῆς φωνῆς. per eam vocem, quae patriae communis eſt.

10. ὑπὲρ σωτηρίας] malim ὑπὲρ τῆς σωτ. citat h. l. Alexander Rhetor p. 60.

13. παρελθεῖν] ſcil. εἰς τὸ μέσον πρὸς τὸ εἰπεῖν.

20. citat h. l. Hermogenes p. 422.

286. 1. δυοῖν] praetuli δυεῖν. vt magis atticum.

12. νῦν addidi.

13. ἵν'] malim ἤν, ſi, vel ubi.

Ibid. ἐν Θηβαίοις] praetuli ἐν Θήβαις.

21. θρασεῖς ποιῆσαι καὶ ἐπαίρειν] inuerti ſic, ἐπαίρειν καὶ θρ. π. quia ἐπαίρειν debilius, alterum fortius eſt, et infirmiora praemitti, robuſtiora ſubmitti ſolent.

287. 1. αὐτῷ] malim αὐτόν. quia προσδεξαμένων magis αὐτὸν additum flagitat, quam ἀνθρώπων flagitat αὐτῷ.

3. σκοπεῖν] adde tacite ex inſequentibus, περὶ ὧν ἂν λέγω. a me diſputata conſideretis.

5. τὸν ἐφεστηκότα κίνδυνον τῇ πόλει] tranſpoſui verba.

10. ἐστιν ἡμῶν] haec duo vocabula addidi.

21. βαδίζειν] quando legatos illuc oporteat proficiſci.

22. ἐξόδου] de tempore modoque expeditionis, quando, et quantas numero copias exire oporteat in caſtra verſus Thebas. Moſchopulus etiam reddidit ἐκστρατείας.

23. χρήσεσθε] correxi χρήσασθαι. quomodo tractare negotium praecipio?

287. 24. τούτῳ πάνυ μοι προσέχετε τὸν νοῦν] non redundat μοι, neque solummodo, vt alias saepe, *velim, quaeso*, significat, sed hoc. τούτῳ τῷ μέρει τοῦ ἐμοῦ λόγου. huic parti meae disputationis attendite.

25. ἐπαγγείλασθε] praetuli ἐπαγγέλλεσθε. *erbietet euch freywillig.*

26. μὲν addidi.

288. 2. κατατυχεῖν est speratis et quaesitis potiri. videtur tamen lectio κατὰ τύχην, *nescio quo casu fortuito*, praestare.

5. τὰ addidi.

7. celebrem h. l. citat Alexander Rhetor, p. 68. Phoebammon p. 132.

17. citat h. l. Hermogen. p. 339.

20. κακὸς addidi.

21. locum h. citat Hermogenes p. 356.

24. ad προσῆκε adde πράττειν, ob insequentem accusatiuum, quod insequente datiuo necesse non foret.

vlt. ἐπειδὴ —] Est anacoluthum. Apodosis incipit p. 289. 25. a verbis διὸ δέδοκται.

289. 5. παραιρεῖται] praetuli de meo sensu παρῄρηται, ob insequens πεποίηκεν.

19. καὶ ἰδίας] quid sibi velint oppida *propria*, non intelligo. cui propria? non certe Philippo. cur enim raperet ipse sua? suspicatus aliquando fui, leg. esse καὶ οὐ φιλίας. oppida barbarorum populorum, nobiscum societate nulla copulata, aut καὶ οὐκ ἰδίας. neque proprias Atheniensium, in iure atque potestate eorum sit. *die nicht ihre Unterthanen sind.*

20. ἔλαττον] subaudi τοῦ ἐγκαλεῖν καὶ τιμωρεῖσθαι.

Ibid. τῶν addidi.

pen. ἐνθυμηθεῖσι] correxi ἐνθυμηθέντας. ob praemissum εὐξαμένους.

290. 21.

290. 21. *συγγενείᾳ* bene habet. neque quoad cognationem, neque quatenus eiusdem nationis ambo populi ſunt. Germani omnes, quatenus Germani ſunt, *ὁμόφυλοι* ſunt, conſortes eiusdem nationis, at non item *συγγενεῖς*, inter ſe cognati. Verum Thebani dicuntur h. l. cum Athenienſibus non modo *ὁμόφυλοι*, id quod inter omnes conſtat, ambo enim Graecae ſtirpis erant, ſed etiam ſanguine inter ſe cognati eſſe; de quo mihi non conſtat; fortaſſe mythologicis in labyrinthis verſati certiora nos de Thebanorum cum Athenienſibus per heroas mythicos cognatione docebunt.

25. malim *κατηγάγομεν*. ob inſequens *ὑπεδεξάμεθα*.

27. Oedipum Athenienſes tanti fecerunt, vt paene in numero numinum, certe heroum, vel Semonum haberent. et Thebani, oſſa eius ab Athenienſibus repetentes, teſtati ſunt, non tam parui Oedipum a ſe fieri, neque tam abhorreri, atque Wolf voluit perſuadere.

291. 2. *τοῖς* de meo addidi.

8. *Φλιεῦς*] correxi *Φλυεύς*.

13. citat Longinus p. 148. vlt.

14. Marcellinus ad Hermog. p. 205. *ἐδίδαξε δὲ καὶ ὁ ῥήτωρ τὸν τῆ ὁρίζεσθαι τρόπον. καθόλε γὰρ ἐκ ἐν ὅρῳ μόνον, ἀλλ' ἐν πᾶσι τοῖς ἀμφισβητησίμοις ἐξ ἑκατέρων ὁρίζεται πρός τε τὸ ἑαυτὸν συῆσαι καὶ τὸν ἀντίδικον διαβαλεῖν. ὡς ἐν τῷ περὶ ξεφάνε. ὁριζόμενος γάρ, τίς τε ὁ σύμβελος καὶ τὶς ὁ συκοφάντης, καὶ τίνι διαφέρεσιν ἀλλήλων, τὰς εἰς ἑκάτερον παρασκευὰς ἐκ τῶν πεπραγμένων ἐπήγαγεν, ἀποδεικνὺς ἐξ αὐτῶν, ἑαυτὸν μὲν εἶναι τὸν ἄριστον σύμβελον, Αἰσχίνην δὲ συκοφάντην, ἐν οἷς φησὶν· ἦν μὲν ἓν τῶτο τῆ δικαίᾳ πολίτε —*

22. idem Marcell. p. 265. *τῶτο μάλιστα Δημοσθένης ἐκράτησεν Αἰσχίνε, ἐξ ἧ καὶ ὡς ἀξίωμα μέγι-*

σον ὁ λόγος [pro corona puta] προῃλθε, τῷ λέγειν μὴ παρελθεῖν τι αὐτὸν τῶν ὀφειλόντων προσχθῆναι, καὶ ὅτότε μόνον, ἀλλ' ἐδὲ νῦν εἰπεῖν ἐσί τι τῶν συμβεβλευθέντων ἂν ἄμεινον. ἦν μὲν ἔν, ὅπερ εἶπον, ἐκεῖνος ὁ καιρὸς — ad ἢ καιρὸς συμφέρων παρ' ἐμοῦ παρελείφθη τῇ πόλει. παραλαμβάνομεν δὲ τὸ ἀξίωμα τοῦτο ἐν τοῖς συμβελαίοις, ἃ πάντοτε ἁπλῶς, ἀλλὰ τότε χρησόμεθα, ὅταν ἀκριβῶς πεπισευκότες ὦμεν μηδένα ἕτερον δύνασθαι παραλελειμμένον τι δεῖξαι τῶν δεόντων προσχθῆναι. ὥσπερ ὁ ῥήτωρ πεποίηκε.

291. 26. ἔσθ' ὅ τις] praetuli ἔνθ' ὅ τι τις.

292. 3. ἐγὼ addidi.

4. αἰτιάσασθαι] praetuli αἰτιᾶσθαι.

7. ἐπειδὴ δ' ἃ τότε] ſubaudi ἔδειξας.

8. λόγος h. l. eſt ratio, via, modus agendi, inſtitutum, acri et ſubtili meditatione excogitatum.

17. συμβαίνοντα] praetuli συμβάντα.

27. et tum demum me accuſa. poſteaquam ſcil. ea demonſtraueris, quae abs te mihi poſtulo demonſtrari.

pen. ὁ συμβὰς σκηπτὸς, ἢ χειμὼν] duo poſtrema vocabula videntur aut ſcholium v. σκηπτὸς, aut eius varians lectio eſſe.

293. 15. πλησίον addidi, et ſuperiora illa τριῶν ἡμερῶν ὁδὸν ἀπὸ τῆς ἀττικῆς. poteſt tamen etiam vulgata defendi et bene reddi. vsquam locorum in hac noſtra regione.

16. ἆρ' οἴεσθε ὅτι νῦν μὲν σῆναι] correxi de meo, ἆρ' οἴεσθε ἔτι νῦν ἂν σῆναι. quamquam nunc mallem συσῆναι a me praelatum fuiſſe. Sed tum nondum noram, Marcellinum huius lectionis auctorem eſſe. putatisne adhuc futurum, aut licitum vel datum vobis a diis eſſe, vt vnis locis conſiſtatis, quomodo nunc adhuc facitis.

293. 19. τότε δὲ οὐκ ἄξιον] praetuli de meo. τότε δὲ. interrogatio haec est mirabundi et suspensi. tunc autem —! scil. dic mihi, quid futurum fuisset, quid euenisset. Est aposiopesis. Ipse orator se comprimit, dicens ἀλλ' οὐκ ἄξιον verum piget pudetque ea commemorare, quorum ne gustu quidem nos imbuit numinis beneuolentia. Nam pro ἅ γε μηδὲ πεῖραν dedi rursus de meo ἅ γε μηδ' εἰς πεῖραν. ne periculi vel experimenti quidem ergo, ne gustandi quidem atque delibandi. Poterat item μηδ' ἐπὶ πείρᾳ (in datiuo) corrigi, et facile est intellectu, ἐπὶ potuisse elidi in medio situm inter μηδὲ et πείρᾳ. quippe cuius prima litera ε cum postrema in μηδὲ et reliquae duae πὶ cum initio v. πείρᾳ essent eaedem. Potest quoque cum Aug. quarto legi ὧν γε μηδὲ πεῖραν.

22. citat h. l. Sopater ad Hermog. p. 128. vbi τὰ πολλὰ omittit, vt e memoria recitans, sed vi sua non caret. idem est ac si dixisset ταῦτα πάντα, καίτοι πολλὰ ὄντα, πρὸς ὑμᾶς ἐστί μοι εἰρημένα. haec omnia, tam verbosa, ad vos pertinent. haec tota, quamuis tam copiosa, oratio ad vos directa est.

25. μοι addidi, et σε versu 27.

vlt. ταῦτα] scil. τὸ ἀγνοῆσαι τὰ μέλλοντα καὶ διὰ τοῦτο τῆς ὀρθῆς ὁδοῦ ἀφαμαρτῆσαι ἐν τῷ συμβουλεύειν.

294. 6. τούτοις] id est ταῖς ἐμαῖς συμβουλίαις.

10. Minutianus p. 156. ἀπὸ τοῦ ἅμα. argumentum ab eo, quod simul est. καὶ ἅμα Ἀρίστρατος ἐν Νάξῳ — κατηγορεῖ. τεκμήριον γάρ ἐστι τοῦ καὶ τοῦτον ἐχθρὸν [scil. Athenienſium] εἶναι, τὸ ἐν τῷ αὐτῷ καιρῷ τὰ αὐτὰ τοῖς ὡμολογημένοις ἐχθροῖς πράττειν [subaudi etiam hunc Aeschinem.]

Ibid. Ἀριστόλαος ἐν Θάσσῳ] correxi Ἀριστόλεως ἐν Θάσῳ.

17. καὶ addidi.

294. 19. citat h. l. Hermogen. p. 296. et Alexander de figuris p. 64. vbi affert pro exemplo ἀντιτροφῆς.

26. Marcellinus p. 316. ἔτι δὲ καὶ κατὰ βίαν εἰσήγαγε τὸ ἔνδοξον ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ. εἰ γὰρ ἦν ἅπασι πρόδηλα τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι —

295. 1. τέτων] quorum ego tum patriae fum auctor factus. ἢ δόξης ἢ προγόνων bene fi habet, accipi fic debet. fiue gloriam patriae, quae nunc eſt, (ciuium, qui nunc ſunt) ſiue gloriam maiorum — vllo in loco habebas.

7. πρόεστο ἀκοντὶ] correxi προεῖτο ἀκοντὶ.

Ibid. ὀντινῦν ὀχ] praetuli ὅντιν' ὀχ. nullum eſt diſcrimen, quod maiores non libenter ſubiiſſent.

8. prius ἂν addidi, redundans vtique, ſed more attico.

9. δὴ addidi. pro τοῖσι vulgari correxi τίσι, quibus oculis?

12. addidi δὲ.

19. γενομένων] praetuli γεγενημένων.

20. παρὰ τοῦ Περσῶν βασιλέως] praetuli παρ' αὐτῷ τῷ Π. β. gradatim procedit a Thebanis vi pollentibus, ad Lacedaemonios multo potentiores. ab his ad ipſum regem Perſarum multo potentiſſimum atque ferociſſimum.

21. dura vtique et inconſentanea eſt ſententia, datum hoc ciuitati fuiſſet in gratiae et beneficii loco, vt regi Perſarum, aut cuicunque alii ſeruiret. Seruiendi neceſſitas profecto nulla eſt gratia, neque indulgetur roganti. nemo enim eam rogat. Sed ſic debuiſſet dictum eſſe. Ciuitas ſi voluiſſet imperata facere, aliique principatum Graeciae permittere, licuiſſet ei, datumque et conceſſum fuiſſet, vt non modo ſua priſtina bona ſalua retineret, ſed inſuper etiam noua, quaecunque modo vellet, ad delectum ſuum, adipiſceretur. Verum illa

illa participiorum confectatio graecos haud raro in manifestas et ridiculas absurditates implicat imprudentes.

295. 24. τοῖς τότε] duo haec vocabula addidi.

27. πράττεσι] malim προσάττεσι.

vlt. καὶ posterius addidi.

296. 2. ὑπελαμβάνετε] praetuli praesens ὑπολαμβάν.

5. τῶν ἀνδρῶν — τῆς ἀρετῆς] vix videtur haec dictio graeca esse. nam aut τὰς ἄνδρας ἐκείνας τῆς ἀρετῆς leg. est, (subaudi χάριν vel ἕνεκα) aut τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τὴν ἀρετὴν, aut τὰς ἀρετάς.

7. ταῦτα] emigrationem puta e solo patrio, exsilium vltroneum.

10. Sententia postulat, vt ἐ μόνον αὐτοὶ [scil. ὑμεῖς] αὐτὸν legatur: non vos ipsi solum eum, sed etiam mulieres vestrae vxorem eius lapidibus obrutam confecerunt.

17. διαφέρει δὲ τί; ὅτι ὁ μὲν] omisi ὅτι. videbatur oratio ita fortior atque neruosior futura.

18. malim τὸν ἀπὸ τῆς εἱμαρμένης. mortem cuique e fatali quadam necessitate, vt vulnere, morbo, submersione in vndis, a fulminis ictu, et quaecunque alia fatalia sunt, obuenientem. καὶ τὸν αὐτόματον. et mortem eam, quae sponte sua, necessario tandem aliquando senio exinanitis venit, per leges naturae, tametsi neque morbus, neque vlla alia vis externa accedat.

23. τῷ θανάτῳ] duo haec vocabula addidi. ipsa morte horribiliores.

24. ἄρα addidi.

pen. Hermogen. p. 338. μέθοδος δ' ἐπιεικείας — τὸ ἐκόντα ἐλάττω τὰ ἑαυτῷ χρησὰ, ἢ ὅσα ἔχει κατὰ τὴ ἐχθρῷ σφοδρὰ, ταῦτα ἑκόντα μειῶν, καὶ μὴ λέγειν σφοδρῶς. καὶ τὰ μὲν ἑαυτῷ ἐλάττοῖ ὁ Δημοσθένης κατὰ μέθοδον ἔτως, εἰ, παρὸν αὐτῷ λέγειν ἀξιωματικῶς, οἷον· μετὰ ταῦτα δὲ τὰς ἀποστόλας ἀπέστειλα

ἅπαντας, καὶ ὃς χερρόνησος ἐσώθη, καὶ τὸ Βυζάντιον καὶ πάντες οἱ σύμμαχοι· ὁ δὲ εἶπεν ὡς ἕτερως. εἰσὶ· τῆς μέντοι διακονίας τῆς ἐφ' ἑπάστῳ τῶν πεπραγμένων καὶ ἐμαυτὰ μετεῖναι φημί. ὁρᾶς, ὡς ἐν ἀμφοτέροις μὲν τὸ αὐτὸ πρᾶγμα δηλούμενόν ἐστιν· ὅτι ἐγὼ συνεβούλευσα καὶ ἐγὼ ἔγραψα. ὅσον δὲ τοῦτο ἐκείνου ἐπιεικέστερον εἴρηται καὶ ταπεινότερον. ἀλλ' ἕτος μὲν εἰς δέον ἑκατέρῳ χρῆται.

297. 5. εἰ γὰρ, ὡς ἐ τὰ βέλτιστα] dedi auctius de meo sensu. εἰ γὰρ ἔχ, ὡς ἐ τὰ β. nam si hunc condemnare omittetis, ideo quod consilia mea non videantur vobis fuisse auspicatissima.

7. post ἡμαρτηκέναι δόξετε videtur deesse τῇ γνώμῃ voluntate, intelligentia, prudentia, aut inferenda sententia quasi iudiciali, in decernendo et deligendo.

Ibid. ἐ τῇ τῆς τύχης] articulum priorem addidi.

11. celeberrimum h. l. citant Longinus p. 74. et 80. ed. Wetsten. Hermogen. p. 260. ἔτι μεθόδου λαμπρᾶς καὶ τὸ τὰ ἔνδοξα ἐνδοξοτέρως λέγειν. ὥσπερ ἐκεῖνος τὸ· ἐ μὰ τὸς ἐν Μαραθῶνι. τοῦτο γὰρ παράδειγμα μὲν ἔνδοξον. οἷον· ὀρθῶς ἂν ἐβούλευσα [lege συνεβούλευσα] ὑπὲρ ἐλευθερίας κινδυνεύειν. ἔτω γὰρ ἐποίει καὶ οἱ ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντες. ὁ δὲ εἰς ὅρκον αὐτὸ ἀναγαγών, ἐνδοξότερον αὐτὸ ἐποίησε καὶ λαμπρόν. ἔχ ἥμαρτον ταῦτα συμβουλεύσας, ἐ μὰ τὸς ἐν Μαρ. Eadem hoc de loco Aristides quoque p. 170. obseruat. citat item Clemens Alex. p. 748. ed. Potteri. Plutarchus Moral. p. 350. et rursus Hermog. p. 424. Schol. Apollonii Rhodii p. 169. edit. Hoelzlin.

14. citat Harpocr. v. Ἀρτεμίσιον.

16. Scholiastes Hermog. p. 392. ἀποστροφή ἐστιν, ὅταν ἀπὸ τῶν δικαστῶν πρὸς τὸν ἀντίδικον ἀποστρέφῃ τις τὸν λόγον. οἷον· μηδὲν ἦν Φιλονείκει, Λεπτίνη. καὶ πάλιν· ὃς ἅπαντας ἡ πόλις τῆς αὐτῆς τιμῆς ἀξιώσασα ἔθαψεν, Αἰσχίνη· κινήσας γὰρ τῇ δόξῃ τῶν παραδειγμάτων

μάτων τὰς ἀκόντας, τότε καὶ τὸν ἀντίδικον κέκληκε. [num κεκίνηκε.]

297. 22. Schol. Hermog. p. 395. γραμματοκύφων, οἱονεὶ νοταρίος. καὶ γὰρ Αἰσχίνης γραμματεὺς ἦν τῇ δημοσίᾳ.

26. Alexander de figuris p. 50. πύσμα ἐστὶ, πρὸς ὃ διεξοδικῶς ἀπαντῆσαι δεῖ καὶ διὰ πλειόνων· ὡς ἔχει τὸ τοιοῦτον· ἐμὲ δὲ, ὦ τριταγωνισά — τούτοις συμβουλεύειν ἔδει; ἐνταῦθα γὰρ οὐκ ἔστιν ἀποκρίνασθαι καὶ ἡ ὅ, ἀλλὰ διὰ πλειόνων ἀνάγκη ἀπαντᾶν τῷ τοιαῦτα ἐρωτῶντι.

pen. τὸ τότων] interpoſui τῇ.

vlt. ἔπειτ' ἐδ' ὑμᾶς] malim aut cum Marklando ἐπεὶ ἐδ' ὑμᾶς, aut ἐπεί γε ἐδ' ὑμᾶς. me non decebat, remp. gerentem, abiecte de ea ſentire. nam ne vos quidem pari cum animo cauſas priuatas atque publicas diiudicatis: illas quidem ciuiliter, has autem cum ſenſu nobilis et excelſi animi, quem fama maieſtasque maiorum haud fugiat.

298. 3. negotia vitae ciuilis quotidianae ſpectatis ad normam priuati iuris veſtri ciuilis, et ex ratione coeptorum, morum, actorum actoris cuiusque; vt aiatis negetisue factum aliquod cum iure veſtro ciuili conſentire, aut actorem defenſoremue videri virum bonum et honeſtum eſſe.

8. δεῖ addidi.

10. ἐμπεσὼν] praetuli ἐκπεσὼν. quoniam in eo verbo vis ineſt aberrationis a recto tramite.

14. καταλαμβάνομεν] in praeſenti. probarem, ſi etiam ἀφικνούμεθα praeceſſiſſet. ſed praemiſſo ἀφικόμεθα, videbatur melius imperfectum κατελαμβ. conuenire. quare hoc praetuli.

25. βουλεύεσθαι] praetuli βουλεύσασθαι.

pen. καταιρατώτερος] Mutaui omega cum o paruo, quia α poſterius in ἀρατὸς, ἀρητὸς, Aratus, producitur.

299. 3. ἐκείνους] Thebani primos adducebant ad concionem, cum eaque agendi veniam primis dabant, Philippi legatis, sociorumque.

9. αὐτοῖς] praetuli αὐτὸς. nam ad ἀποδοῦναι facile e nexu sententiae subauditur αὐτῷ. aequum censebant, eos, Thebanos puta, gratiam [Philippo] reddere.

10. αὐτὸς] ipsos, Macedonas puta, Thessalos, caeterosque Philippi satellites. Minucianus p. 164. ὁ δὲ ὕστερος τῶ πράγματος τόπος, locus ab iis rebus, quae postea euenerunt, aut euentura sunt. οἷς ὁ Δημοσθένης· [rem refert, non verba remetitur.] ἐν μὲν οὖν οἱ παρὰ Φιλίππε πρέσβεις ἔλεγον, ἐδήλουν τὰ ἐκ τῆς ἀττικῆς εἰς τὴν Βοιωτίαν κομισθησόμενα. ἐν δὲ ὑμᾶς ἐρεῖν ἔφασαν, τὰ ἐκ τῆς Βοιωτίας διαρπασθησόμενα. δηλοῦται γὰρ ἐκ τῶν ἐπιγενησομένων, ὅτι οἱ παρὰ Φιλίππε πρέσβεις ἀπεδείκνυσαν συμφορώτερον εἶναι Θηβαίοις, Φιλίππῳ βοηθεῖν, ἢ Ἀθηναίοις.

17. ταῦτα] praetuli ταυτὰ. sed fortasse an praestiterat vulgatam immotam reliquisse.

27. ἔξητε] correxi ἐξήσετε.

pen. sententia haec est, vt Thebani locum vobis facerent, hospitioque liberali vos exciperent, ablegabant copias suas cunctas, pedestresque atque equestres, extra moenia, in castra, vbi ipsis sub dio metandum erat, cum vos interim in tectis requiescueretis, in commoditate et otio, lautia et hilaria agentes. Thebani vos suis ciuibus praehabebant.

300. 8. ἔκρινεν ἢ Φίλιππον] praetuli ἔκρινεν Φιλίππου.

Ibid. καὶ τὰ παρ' αὐτοῖς, καὶ τὰ παρὰ πᾶσι δὲ ἐν πλ. φ.] fortasse praestiterat hunc ordinem relinquere, quem transponendo δὲ turbaui. sed posterius τὰ necessario delendum est. Illud δὲ, in παρὰ πᾶσι δὲ, significat *quid? quod* apud omnes. *imo potius, vt rectius dicam,*

dicam, apud omnes. ad φυλακὴν subauditur ὄντα, vel εἰωθότα εἶναι.

300. 12. κατά γε ὑμᾶς] correxi de meo sensu κατά γε ὑμῶν. de vobis iudicarunt. κατὰ cum genitiuo non semper est *aduersus*, in fraudem alicuius. sed etiam vniuerse, *de* aliquo, etiam ad laudem, vt h. l.

13. τῶν στρατοπέδων] subaudi τῶν ὑμετέρων, copiarum vestrarum, quas Thebanis auxilio miseratis.

14. οὐδὲ οὐδίκως] ne per nefas quidem, ne falsa quidem criminatione, nedum vera.

16. τὴν ἐπὶ] interposui τ'. Pugna ad Potamum, nam sic est reddendum, quia nomen tractus est proprium, non ad fluuium) accidit apud Cephissum. vnde etiam totus ille tractus circa Elateam et Chaeroneam appellata fuit ἡ παραποταμία, teste Strabone p. 649. cuius haec sunt verba expositioni de Elatea protinus subiecta. παραποτάμιοι δέ εἰσι κατοικίαι τις ἐπὶ Κηφισσῷ ἱδρυμένη πλησίον Φανοτεῦσι, καὶ Χαιρωνεῦσι καὶ Ἐλατείᾳ. v. ibi annot. Holsten. Altera pugna cur hyberna, vel procellosa potius appellata fuerit, tanti non est quaerere. Quod sciri nequit, de eo ne quaerendum quidem est. Multa sunt in vetustis auctoribus obscura, quae nulla vis ingenii, nulla inuestigandi industria, nullus casus, nulla dies vnquam aperiet. In his ingenioque tuo quiescendo, lectorisque patientiae tacendo recte feceris otium. Et cur tandem e longinquo arcessemus in pedibus posita? Quid naturae rerum conuenientius, quam pugnam eam χειμερινὴν procellosam, tempestuosum appellare, quae a procella esset interpellata et diremta?

22. ἐπράττετο] praetuli ἐπράττετε. haec cum gereretis, his in rebus cum versaremini. tam secundis successibus cum gauderetis.

23. citat h. l. Thomas M. v. ζηλῶ.

300. pen. ὡς ἀρίστων αὐτὰς τὰς θεὰς] praetuli ὡς ἀρίστων ὄντων αὐτὸς τὰς θ. quamquam praeuideo futurum, vt de αὐτὰς refragentur, et reuocatum αὐτὰς malint.

vlt. ταῦθ' ὡς ἐν ἄριστα νῦν ὑμᾶς ἀξιοῖ ψηφίσασθαι] Pro ἄριστα malui ἄξια (subaudi λόγῳ) dare, quia luculentior est oppositio inter τὰ ἄριστα et τὰ ἐν ἄξια λόγῳ. Dictio ψηφίζεσθαί τι si bene graeca est, significabit, pronunciare esse sic vel aliter. postulat nunc vos de iis rebus gestis pronunciare, flocci non esse faciendas. Alias consueta loquendi ratio ferebat, vt sic diceret τέτταν ὡς ἐν ἀξίων τῶν ὑμᾶς ἀξιοῖ κατασψηφίσασθαι. Denique νῦν mouet suspicionem, τότε in superiori colo deesse. ὧν ὡς ἀρίστων ὄντων αὐτὸς τότε τὰς θεὰς ἐ. μ.

301. 8. τῆς βοηθείας] correxi τοῖς β.

9. ἔτοι] missi a vobis ad ferendum Thebanis auxilium.

Ibid. αὐτοῖς] correxi αὐτάς.

14. εἰδεῖτε, ὅτι ἡ ἐμὴ] deleui ὅτι. Ibidem πλάνοι dedi pro πλάνη.

18. Alexander de figuris p. 72. Καλλίστρατος ἐκεῖνος. τὸ γὰρ ἐκεῖνος προσκείμενον ἔμφασίν τινα μεγέθους περὶ τὸν ἄνδρα δηλοῖ.

pen. πρόνοιαν] praetuli de meo sensu προνοίας. in genitiuo. idem est ac si dixisset ἀδὲ τῇ προνοίᾳ τῆς ἰδίας ἀσφαλείας διδόναι χώρων. ne prouidentiae quidem salutis propriae locum dare; nedum salutis ipsius. tempus eiusmodi erat, vt priuato nemini concederet, non modo tuto et securo esse, sed ne saluti quidem suae prospicere.

302. 5. πράττοντά τι πρᾶξαι] deleui τι.

17. δὲ addidi. ab hoc, Aeschine vero, ne incusata quidem, nedum vt me reum peregerit.

27. ἢ τόνδε] Ctesiphontem puta.

303. 4.

303. 4. ἀνεκρίνετο ἀφ' ἑαυτοῦ] correxi ἂν ἐκρίνετο ἐφ' ἑαυτοῦ.

5. προλαβεῖν idem est atque φθάνειν. euenire, quod deinceps in fraudem tuam interpretetur alter.

11. ἐπ' αὐτῆς ἀληθείας ἐγγὺς οὔσης, τῶν ἔργων ἔτι μεμνημένων ὑμῶν] Addidi τῆς et detraxi οὔσης, et locum sic discreui. ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας, coram veritate ipsa, ἐγγὺς τῶν ἔργων, prope euenta, ἔτι μεμνημένων ὑμῶν [scil. αὐτῶν] vobis ea adhuc recenti memoria continentibus.

22. κἂν] praetuli ἂν.

304. 1. τῆς ὑπαρχούσης] subaudi ὑμῖν, aut παρ' ὑμῖν.

2. περὶ ἑκατέρου] scil. ἡμῶν.

5. πραγμάτων tuebor. rerum gestarum rationes ita subduci non solent. οὗτος λογισμὸς hic modus calculandi, qui fit per dispositionem calculorum, de quo nunc agitur.

10. μεθ' ἡμῶν παραταξαμένους] correxi μεθ' ὑμῶν συμπαραταξ. in causa fuit, vt Thebani, vobiscum in acie stantes, eum prohiberetis, id nempe facere, quod eum facturum nemo non opinabatur, vt scil. in fines vestros irrumperet.

18. ἐποίησεν addidi, non quo necessarium esset id verbi, quod sufficere poterat semel iam versu II. positum, sed perspicuitatis ergo.

19. ἀντανελεῖν proprie locum in calculis habet, cum rationes accepti et expensi inter se constant. tum vsurpatur, cum damna et clades quaestibus et victoriis, delicta benefactis compensantur. Est itaque sententia. Existimasne, res has praeclare a me gestas ex hominum memoriis tolli debere, propter ingentes clades, quas passi sumus, mea nempe, id quod tu ais, culpa, quia decora, si quae Graeciae opera mea parta sunt, cladibus compensentur et obruantur, imperitia et infelicitate mea contractis.

304. 22.

304. 22. ἐν οἷς idem est atque ἔνθα, vel ὅπου. vbi. quam ibi cernere est, vbi quorundam potitus est Philippus. h. e. quam Ph. exercuit tum, quum potitus est quorundam. vel quam, vt cernere est, in eorum quibusdam exercuit, quos in potestatem suam redegit.

24. τὰ λειπὰ τ. πρ. περιβαλλόμενος] reliqua, seu Thraciae, seu Graeciae, nondum a se subacta, conans ad se rapere, sibique veluti amiculum circumiicere. Melius Harpocrationem percepit Valesius, quam Taylorus, et sedem interpretationis melius noscitauit.

27. ad κεκόμισθε addendum videtur δι' ἐμὲ. mihi debetis, quod fructus humanitatis Philippi percepistis, in quo laudandi estis, egoque vobis id congratulor.

305. 2. Alexander Rhetor p. 54. in capite περὶ διασυρμῶ. καὶ ὡς Δημοσθένης πρὸς αὐτὰ ταῦτα. πάντα γὰρ κατὰ τοῦτο χείρω γέγονε τὰ τῶν ἑλλήνων πράγματα, εἰ τυτὶ τὸ ῥῆμα, ἀλλὰ μὴ τυτὶ, διεξῆλθον ἐγὼ. εἰ δευρὶ τὴν χεῖρα, ἀλλὰ μὴ δευρὶ μετήγαγον. Posterius εἰ Normannus addidit, haud constat vnde. in Aldina non est, sed eius loco vacuum spatiolum. Pro παρὰ τοῦτο dat ille, e memoria recitans, κατὰ τοῦτο, quod ad sententiam perinde est. nam παρὰ τοῦτο est ob hoc, vel hactenus. Si hoc fuisset, euenisset etiam alterum. verum quia prius desideratum est, παρὰ τοῦτο ideo euentus quoque speratus insecutus non est. οὐχ ὁρᾷς non vides? est formula excitandi ad attentionem, et ad se vultum aduersarii contorquendi. en. vides. huc spectat.

8. εἰσήει] correxi εἰσιέναι. cum ingrederer in res. h. e. cum ad rempublicam tractandam accederem.

11. ἐδείκνυες et ἐσυκοφάντεις] correxi ἐδείκνυεν et ἐσυκοφάντει in tertia persona. redit enim ad ὁ βαλόμενος ἐξετάζειν τὸν ῥήτορα, versu penult. p. 304.

305. 18.

305. 18. προεξηλεγμένα] correxi προεξειλεγμ. non enim est a προεξελέγχειν, sed a προεκλέγειν. iamdudum ante exacta et collecta, antequam bellum cum Philippo susciperemus, aut ego ad remp. accederem.

22. καὶ addidi, et versu 27. ὧν et δ.

306. 5. ὧν addidi de meo.

8. μόνον] praetuli μόνῳ.

13. Schol. Hermog. p. 139. ἔτω καὶ Δημοσθένης, ζητεμένῳ, εἰ εὔνους ἐστὶ τῇ πόλει, ἀπὸ τῶν πράξεων συνέσησε τὴν ἑαυτῷ εὔνοιαν ἔτως εἰπών. ὅπῳ [leg. ἔτως εἰπών πῳ nescio vbi locorum.] βυζαντίους, περινθίους, εὐβοέας, ἀχαιὺς συμμάχους ἐποίησα τῇ πόλει. fortasse hunc locum designans.

20. περὶ τῶν ἴσων] correxi περὶ τῶν νήσων.

vlt. κεναὶ χάριτες sunt officia, studia vana, in casum nauata, siue illo, cui nauantur, haud delideranto, et vel aspernante etiam, siue quod fero veniunt, siue quod rem malam et corruptam haud corrigunt.

307. 2. ὢν ἐν τῇ πόλει] agens, habens in vrbe, non peregrinans.

Ibid. παρὼν] scil. τοῖς γιγνομένοις. praesens rebus illis, cum gererentur, in iis mediis versans.

4. ἐχ ὅσα ἂν βελώμεθα] praetuli ἐχ ὅσα ἐβελόμεθα. praeterea verba ἐξῆν αἱρεῖσθαι, aut similia, addenda videntur. non ea licebat optare, quae vellemus, sed ea necesse erat acceptare, quae res et tempora darent.

8. τοῖς πεπραγμένοις] malim ἔτω aut ἔτως εὖ interponi.

9. citat h. l. aliosque e vicinia Apsines p. 699. pro vulgari εἴποτ' ἐμοῦ dedi εἰ τότ' ἐμοῦ.

12. ἢ τὶ οἴεσθε λέγειν] transposui duo postrema vocabula.

15. διὰ βυζαντίων] correxi διὰ βυζάντιον.

307. 21.

307. 21. Sopater ad Hermog. p. 37. δεῖ δὲ τὸν μελετῶντα τὰ πρός τι, ἢ διαβεβλημένα, καθολικοῖς χρῆσθαι ἐπιχειρήμασιν, ὡς καὶ ὁ Δημοσθένης· πονηρόν, ἄνθ. πονηρὸν ὁ συκοφάντης. v. etiam Schol. Aristoph. ad Nubes versu 447.

23. ἀνθρώπιον] praetuli τἀνθρώπιον cum articulo.

25. αὐτοτραγικος πίθηκος] *ein leibhafter tragischer Affe, ein Original von einem tr. Affen.* haec ineft notio huic compositioni cum αὐτο. placuit tamen magis ad augendum vocabuli ridiculum, et portentosum, duo istaec in vnum contrahere, ad Aristophaneam formulam, procusum αὐτοτραγικοπίθηκος. purus putus tragicus simia. ἀγρεώτης Oenomaus appellatur, quoniam non in vrbe, sed ruri, hanc fabulam agebat, et Oenomaus, διὰ τὸ ὑποκρίνεσθαι τὸν Οἰνόμαον καὶ πεσεῖν ἀπὸ τῆς ἅρματος, vt vult Schol. Hermog. p. 410.

26. ὄκνησιν] correxi ὄνησιν.

308. 1. ἐπειδὴ] correxi ἐπειδάν.

3. Alexander de figuris p. 72. cap. περὶ ἐλλείψεως citat h. l.

6. αὐτὴν addidi. non superuacaneum est hoc vocab. *cladem ipsam.* vult dicere. delicta imperatorum et militum, quae cladem hanc conscisuerunt, in semet spectata et a meis politicis institutis secreta, mihi par non est imputari.

7. παρ' ἐμοὶ] praetuli παρ' ἐμέ.

9. ὅπως] praetuli ὅποι, et pro ἐπέμφθην simplici, ἐξεπέμφθην.

vlt. αἱ πολιτικαὶ] correxi de meo αἱ συνήλικα. quae vitia ciuitatibus omnibus cognata sunt, cum ipsis nata, durantque, donec ipsae permanent.

309. 3. malit Taylor ad φιλίαν addi ἀγαγεῖν, non animaduertens, eo facto etiam insequentia sic debere corrigi. καὶ εἰς τὴν τῆς τὰ δ.

309. 9.

309. 9. καὶ τῷ διαφθείρειν] deleui articulum non enim nisi duae sunt machinae, quibus Philippus omnia percutit. 1. exercitus, et 2. τὸ διδόναι καὶ διαφθείρειν, id est διὰ τῶν δωρεῶν διαφθείρειν. corruptelae largitionibus effectae.

13. χρήμασιν ἢ μὴ κεκράτηκα] duas medias voculas expunxi.

17. Aristides de D. C. p. 240. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι συμπληρώσεις — ἅμα τε τὸ προαιρημένον συμπληροῦσαι καὶ ἀπαρτίζουσαι, καὶ μετάβασιν ἐπὶ τὸ ἑξῆς εἰσαγόμενον παρέχουσαι, ὡς ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ στεφάνου ἃ μὲν τοίνυν ἐγὼ παρεσχόμην —

19. τουτονὶ] hunc Ctesiphontem.

20. τὰ παραπλήσια] articulum de meo addidi.

Ibid. ἃ δὲ οἱ πάντες] praetuli ἃ δὲ πάντες.

21. ἴστε] ergo illa superiora non perinde norant, eoque demonstranda ipsis fuerant.

24. ἐμβεβηκὼς, dubium est, quo referatur, num ad δῆμος, an ad ἐγὼ. Insequentia tamen sic satis certo definiunt, atque restringunt ad δῆμος. mirum non fuisset, si populus; vtpote in ipsos ingressus deterrimos turbarum bellicarum horrores, iisque septus et paene dementatus, inclementius aliquid in me statuisset.

26. βουλευόμενος addidi.

310. 8. σχεδόν τι addidi, prius e libris, posterius de meo.

10. Μελάνου] nomen graecum nullum est Μέλανος, Μελάνου. In libris est Μελάντου. Sed Μέλαντος quoque perinde extra vsum est, quare ex eo effeci Μελανίου, a nom. Μελανίας.

15. καὶ ὑπὲρ τῶν ὀμωμοκότων, καὶ ὑπὲρ τῶν γνόντων τὰ ε. δ.] omisi posterius ὑπὲρ τῶν, vt perperam iteratam.

16. erant actiones εἰσαγγελίας in eos, si qui cum hostibus patriae consilia perniciosa contulissent, eorum

legatos vel emissarios clam domi suae recepissent, aut tenuissent occultos, belli instrumenta copiasque exportari vetitas clam ipsis submisisset, aliisque quibusque modis in remp. armassent.

310. 19. τὰ ἄριστά μοι πεπόνται] instituta mea esse omnium optima et saluberrima, et quae agerem, ea me agere fide integerrima sanctissimaque erga remp. pietate.

Ibid. γραφὰς] actiones, quibus reus incusatur, leges rogasse noxias patriae, eiusque vetustae constitutioni et iuri ciuili aduersantes.

23. προσῆκον] praetuli προσῆκεν.

pen. citat h. l. Hermog. p. 306. Syrianus p. 237. ὡς ἐπὶ τῆ Κεφαλῆ καὶ Ἀριστοφῶντος τῶν ἀφισβητούντων περὶ τῆ καλῆ βίᾳ. — τῷ πατρὶ τὸν Κέφαλον μέμψις, τῷ μηδεμίαν γραφὴν φυγεῖν, — τῆ κατ' Ἀριστοφῶντα, τῷ πολλὰς φυγεῖν γραφὰς καὶ μηδεμίαν αἰλωσίαν. item p. 404.

vlt. καὶνὴ Δία γε] non id modo concedo, quod tu postulas, praeclarum esse, sed insuper hoc quoque largior, beatum esse.

311. 5. videntur hae duae dictiones ἐδόκει ἐγεγράψατό μέ πώποτε, et ἐδόκει ἐδίωξε γραφήν, nil inter se differre, sed idem significare. differunt tamen. Deferebant multi alios criminum, sed litem coeptam haud prosequebantur. Demosthenes hic ab Aeschine dicamque sibi scriptam negat vnquam fuisse, neque semel in forum delatam ab eodem esse constanter peractam. Nunquam me accusauit Aeschines, ait, nunquam litem indictam persecutus est.

7. citat h. l. Aristides p. 204. vbi sententiam hanc in exemplum περιβολῆς proponit.

11. duo vocabula καὶ ἀπαίδευτον addidi.

13. μέχρι καὶ τῆς ἐσπέρας] addidi καὶ, cuius est non

non exigua vis. non tantum vsque ad finem anni, sed vel ad finem praesentis diei modo.

311. 18. τότε h. l. idem est atque ἤδη ὅτος. multo verius, aequius et humanius de forte fortuna disseram, quam hic fecit.

24. καὶ μεγάλων addidi.

27. πρέσντο] praetuli πρόσιντο, et ἂν addidi.

Ibid. αὐτῶν ἐκείνων] praetuli τούτων αὐτῶν non sat graui de causa.

vlt. τὸ δὲ προσκρῦσαι καὶ τὸ μὴ [πεῖν θ'] posterius τὸ sustuli, et prius cum τῷ mutaui.

312. 1. ἠβελήμεθ'] praetuli ἠβελόμεθ'.

16. malim εἴ τινί τις.

25. ἀκόλεθα] correxi τἀκόλεθα.

pen. ἐπειδὴ δὲ πρὸς τὰ κοινὰ προσῆλθον, ἔδοξέ μοι τοιαῦτα πολιτεύματα ἑλέσθαι] malim sic exarare atque distinguere ἐπειδὴ δὲ πρὸς τὰ κοινὰ προσελθεῖν ἔδοξέ μοι, vt autem visum mihi fuit ad remp. accedere, τοιαῦτα πολιτεύματα ἑλέσθαι, scil. ὑπῆρχέ μοι. quod e praemissis tacite est repetendum. licuit mihi vias eas inire, et instituta sequi ea —

313. 3. τὰς ἐχθρὰς ὑμῖν] te, Aeschinem, cum tuis sodalibus, qui omnes mei estis inimici. suspicatus tamen aliquando sum, orationem non ad globum Aeschinis, sed ad iudices coronamque circumstantem esse directum. quod si est, leg. erit τὰς ἐχθρὰς πρὸς ὑμᾶς, neque hostes vestros, o ciues, vnquam vobis obiectasse, instituta mea turpia fuisse.

7. τινα] praetuli τινες in plurali. et versu 9. pro ποίαν dedi ὁποίαν.

8. citat h. l. Alexander Rhetor p. 16.

12. citat Pollux 4, 19. v. βάθρα σπογγίζων.

16. νευρίζων] correxi νεβρίζων quamquam illud in more librariorum graecorum β et υ promiscue exarandi, prorsus idem est, atque hoc.

313. 17. ἀπομάττων] scil. τὰς τελεμένας. detergens initiatos argilla. Loti fricabantur creta, ochra, argilla, et furfuribus, quae sunt res abstergendis sordibus oleosis, sudori, squalori, seu squamis cutis, perquam accommodatae. Saponem illi veteres ignorabant, aut rarius eo vtebantur.

18. ἀναστὰς] correxi ἀνιστὰς. perfecta lustratione, iubebas lustratos surgere, humo sellaue. Quae modo enumerauit orator, omnia sunt σκευωρήματα Aeschini cum matre communia, in quibus eam adiuuit. vt τὸ νεβρίζειν, quod est initiandos pelle maculosa hinnuli induere. nam deponendae ipsis erant suae vestes, quo nudi baptizarentur. τὸ κρατηρίζειν fuit aut immersio initiandi in labrum aqua plenum, aut effusio labri super caput eius stantis, aut in genubus sedentis. Ritus hic aliquem per eiusmodi immersionem in aquam, perfusionemue in collegium suum adsciscendi, penes multos adhuc obtinet opifices, qui hoc ritu tirones, tirocinio posito, iam coetui suo adscribi declarant. Superiori seculo albo academico adscribendi quoque huiusmodi ineptiis a Depositoribus sic dictis vexabantur. Perquam vetustus hic mos fuit, nouos aduenas scholarum publicarum baptizandi, id quod e Libanii Vita paret, hac de vexa, etiam sibi Athenis oblata, querentis. Mitto reliqua σκευωρήματα persequi, quod vocabulum significat minutas et laboriosas, cum sedulitate, trepidatione atque discursatione coniunctas, sed contemnendas, vanas, aniles et ridiculas molitiones.

20. καὶ ἔγωγε νομίζω] nullus dubito leg. esse, καὶ δικαίως, ὡς ἔγωγε νομίζω. et id recte quidem, vt ego equidem opinor, facit, se iactans scilicet hoc inprimis, quod tam clarum, acutum et sonorum ὀλολύζειν, non vlulare, sed iubilare potius, valeat. Quid sit ὀλολύζειν, dixi ad Callimachum, quamquam res nota est.

313. 23.

313. 23. Infinitum sit grammaticorum locos indicare, vbi demosthenicum hunc insignem et nobilem locum laudarunt, partim etiam interpretati sunt. Et Taylor iam plerosque nominauit.

pen. κισσοφόρος καὶ λικνοφόρος] sic correxi pro vulgari vitioso κιττοφόρος καὶ λιχνοφόρος. Veritas emendationis confirmatur a fastis, tametsi nullis demosthenicis. e. c. Photii lexico rhetorico inedito, item a consensu virorum doctorum, vt Valesii, et Spanhemius ad Callimach. Hymn. in Cererem versu 127. prouocat ad codices vetustos demosthenicos. Quos autem ille codices viderit, me fugit. nam neque Taylorus in vllo suorum κισσοφ. reperit, neque ego in vllo meorum reperi. Confirmatur item a Scholiasta codicis Bauarici, qui, quamquam in texto exaratum est κιττοφ. tamen eam vocem sic exponit ὁ φέρων τὰς κοίτας. Atqui κοίτη et κίστη idem significat. In texto Meermanniani codicis tametsi κλινοφόρος est pro λικνοφόρος, tamen scholiastes eius hoc posterius interpretatur his verbis: κόσκινον λίκνον λέγεται. Photius in lexico sic ait: λίκνον κόσκινον, ἤτοι πτύον. Λικνοφόρος ὁ φέρων τὸν λίκνον. (sic) καὶ γὰρ μυστικόν τι σημεῖον τῆς δημητρίδος τροφῆς ἐπετίθετο ἐπὶ τῶν λίκνων. et tum addit verba Harpocrationis. Quod aenigma Taylor ex Vlpiano h. l. refert, requirens et quasi prouocans interpretem, facile est Oedipum hic agere. Nodum enodauit mihi codex Bauaricus, in quo verba portentosa ὁ παρὰ φύλαξι τιμώμενος ad v. Ἄττης adscripta sunt. vnde paret, pro φύλαξι leg. esse Φρυξὶ. apud Phrygas.

314. 1. imitatus est h. l. Iulianus Aug. epist. 24. p. 393. 11.

2. εὐδαιμονήσετε] correxi εὐδαιμονίσετε. nam non est ab εὐδαιμονεῖν beatus esse, sed ab εὐδαιμανίζειν beatum praedicare.

314. 4. ἐῶ γὰρ τῦτο. ἐπειδὴ γὲν ἐνεγράφης] praetuli ἐῶ γὰρ τῦτό γε. ἐπειδὴ δ' ἂν ἐνεγράφης.

11. Harpocrat. h. l. v. Σιμύλος citans omittit v. ἐπικαλεμένοις, me quidem non aegre ferente.

12. citat Athenaeus p. 653. E. et Phrynichus p. 88. v. ὀπωρώνης. Pro vulgari ἐλαίας dedi ἐλάας. nam ἐλάα eſt fructus oleae, oliua. ἐλαία vero eſt olea, arbor, fructum ferens. ad ὀπωρώνης addidi ἐκεῖνος. ille, prouerbio, aut e fabula ſcenica vulgo notus.

15. ὑμεῖς] vos, iudices, et circumſtans corona.

17. πρὸς τὲς θεατὰς] articulum addidi. contra a proximo ὑφ' ὧν τὰ πολλὰ articulum amoui. non enim videbatur τὰ hic magnam vim habere. *illa* multa vulnera, quae nemo non nouit.

20. παρεὶς ἐξ ὧν] deleui praepoſitionem.

26. οἱ ἄλλοι] praeter Aeſchinem, reliqui omnes ciues Athenienſes. iidemque ſunt, qui verſu proximo ἅπαντες appellantur.

315. 4. et 6. ἐξέτασον et ἐρώτησον] dedi de meo ἐξετάσωμεν et ἐρωτήσωμεν.

7. ἐδίδασκες γράμματα] locum hunc ad ἐπαναφορὰν refert Alexander Rhetor p. 62. et p. 84. ad ἀντίθεσιν.

18. ἀγαθῇ δὲ] correxi ἀγαθῇ γε.

22. ἐλυμαίνε] praetuli ἐλυμήνω.

23. κακ' ἀγγελεῖν] contraxi ſponte mea in vnum vocabulum, κακαγγελεῖν, a κακαγγελέω. quod formatur a ſubſtantiuo κακάγγελος. quod eſt idem atque κακὸς ἄγγελος. ad formam εὐάγγελος.

24. ridiculum in modum comminiſcitur par ſenariorum. parum enim e metro diſcedunt:

κακὸν κακῶς σε μᾶλιστα μὲν πάντες θεοὶ,
ἔπειτα δ' ἔτοι πάντες ἀπολέσειαν.

quorum verſuum prior perfectus et vitio carens eſt ſenarius.

narius, posteriori autem ad plenitudinem nihil deest, praeterquam in calce vnica syllaba.

315. pen. ἐγὼ de meo addidi.

316. 1. πᾶσι addidi ex Hermogene p. 417. item ἀπορρῆσι versu 4.

5. ἐδέη] scil. εἴποιμι e versu 2.

7. τὸν δὲ ποιήσαντα] praetuli τὸν δ' εὖ ποιήσ.

8. αὐτῶν addidi. quod redit aut ad subaudiendum τῶν γεγενημένων, obliuiscitur id, quod euenit, quod actum est, aut τῶν εὐεργεσιῶν, quod possit in εὖ παθόντα et εὖ ποιήσαντα videri latere. Sed satius fuerat pro αὐτῶν exhibere αὐτὸν. ipse benefactor debet obliuisci, non item beneficio ornatus.

14. ἀρκεῖ μοι] scil. ἡ ἐμὴ ὑπόληψις. statuat quisque hoc de meo sensu, prout vult. probet eum damnetue per me licet. Sinat modo me sensu meo frui. Sufficit mihi me sic sentire, cuius me non poenitet, neque poenitebit. Satis ex eo fructuum ad tranquillitatem et oblectationem animi mei percepi.

21. πάντων] scil. τούτων τῶν κακῶν.

pen. παρὰ τοῦτοι πολιτευόμενον] correxi παρὰ τοῦτοισι πεπολιτευμένον. qui totam meam aetatem in tractatione reip. peractam, apud hos, inter hos, coram his, nusquam alibi peregerim. designat, pro more, iudices ciuesque Athen.

317. 15. ἅτω de meo addidi.

16. ὀργὴ] scil. ἐστι τεταγμένη.

22. post ἀ μόνον videtur ὁ λόγος deesse, *ratio*, ne desit, quod τῇ φύσει opponatur.

23. νομίμοις] praetuli νόμοις. non enim ἄγραφα νόμιμα vsurpatur. Sed οἱ ἄγραφοι νόμοι, qui sunt τὰ νόμιμα, instituta ciuilia sine legum praecepto sancita tacito omnium consensu. deinde pro ἤθεσι, hoc versu malim ἔθεσι.

317. 24. διώρικεν] dedi de meo διωρικέναι. facile potuit αι, postrema litera, in concursu cum Αἰσχίνης elidi. aptus est hic infinitiuus a φαίνεσθαι. Si quaeretur, constabit, non rationem solum, sed naturam quoque — sic distinxisse res atque disterminasse.

318. 4. ὥστως ἔχοντα] dedecora puta, quae ipso in accusante insunt, esse penes accusatum, cui ille ea attribuit, vel affingit potius.

10. τὸ πλεῖστον] articulum addidi.

14. num πάντως. omnino, plane.

16. ἢ μόνον] scil. εὑρήσετε ἐξεταζομένην. praepositionem ἐν de meo addidi. quam fateor non prorsus esse necessariam, sed subaudiri potuisse. verum tamen addita planiorem reddebat orationem.

17. Sententia est. in causis priuatis, si laesus a quopiam fuit, aut mulcta ictus, iracundiam suam et maleuolentiam in hos, ciues, coronam circumstantem, effundit.

18. αὐτῇ] scil. τῇ δεινότητι, vel τῇ τῶν λέγειν ἐμπειρίᾳ.

22. ὑπὲρ τούτων] huius rei causa, quo ipse id consequatur, h. e. vt ipsius ambitioni, cupiditati, simultati, libidini satisfiat. vt iudices priuatis suis erga inimicos odiis exsequendis inseruiant.

23. ταῦτα] hos animi morbos.

24. διακείμενον] correxi διακείμενα, id est ἔχοντα. Sin autem tamen prorsus necesse sit, vt tu ista vitia in tua indole habeas, si fatale tibi sit istis grauari, conuenit tamen, vt habeas lenta, remissa, placida, mediocria, non immania, non atrocia.

27. ἔστι τι] scil. πρᾶγμα, vel ἐγκλημα. et si qua est populo causa, vel querela, expostulatio cum aduersariis suis.

pen. ἐστὶ addidi.

319. 5.

319. 5. *ἰδίας ἔχθρας, καὶ φθόνῳ*] correxi de meo *ἰδίας ἔχθρας ἕνεκα*, meram ob priuatam simultatem, non studio, neque amore reip. *φθόνῳ* — ea vero nota est inuidentiae, minutique animi.

7. *τόνδε*] hunc Ctesiphontem, aggredi. *καὶ πᾶσαν*, id vero prorsus omnem improbitatem in se complectitur. *καὶ* hoc, quod vulgatis deest, addidi. ante *πᾶς* aut redundat, aut, vt hic, intendit et confirmat dictionem.

14. *καὶ* medium addidi.

19. *ἀλλ' ὁρᾷς ἐγὼ*] vocem mediam signis parentheseos inclusi. at ego, scil. eadem nitor ancora cum patria. Spes mihi cum reliquis ciuibus communes sunt eaedem. me vide. aut num vides, Aeschine, quam fidente cum vultu et voce secura haec pronuntiem.

21. *ἄδικον*] subaudi *συμφέρον*.

23. *τῶν*] subaudi *συμβαινόντων*.

pen. *καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν*] haec tria vocabula addidi.

320. 1. *ῥήτορος, εἰ μὴ*] interposui *ἤ*, quod Aldina dabat.

2. *σὺ τοίνυν τοιοῦτος εὑρέθης*] pro tertio vocabulo suffeci *ἕτερος*, ex auctoritate Augustani primi, cuius in margine scholium hoc erat exaratum *ἀντὶ τοῦ τοιοῦτος*.

5. *ἔχειν*] id est *κατέχειν*. putasne, tantum veternum, tantam rerum obliuionem omnium omnes constrictos tenere.

18. *σαυτῷ* de meo addidi. pro *αὐτὸς* in vulgatis est *σαυτοῦ*.

22. *ποῖα*] hic videtur oratio hiare. transitus nimis abruptus est, vinculum laxius. quare vereor, ne quid desit.

26. *ἐὰν σὲ*] duo haec vocabula, in quibus magna vis inest, addidi.

311. 3. *ἄμεινον*] luculentius, studiosius, certius.

321. 5. αὐτοῖ] praetuli ἕτοι. hi, ciues Athen.

7. ἡμετέρων] correxi ὑμετ. alloquitur Aeschinem eiusque sodales. multitudo librorum vel optimae notae, εὐθενέντων, per ε in secunda syllaba, exhibentium, et obscuritas etymologiae, grammaticis de origine verbi incerta omnia tradentibus, deduxit me a persuasione, qua olim tenebar, in secunda syllaba η obtinere. quapropter reliqui ε h.l. immotum, tametsi Taylor id expulisset. v. Alberti ad Hesych. v. εὐθηνεῖν.

10. breuius vtique, quam par erat, et imperfectius expressit cogitata. ἄδεια ἂν φρονεῖ τις est facultas internos animi sensus libere et sine metu verbis factisque aperiendi. verum satis non est, te cepisse eiusmodi facultatem, hoc agitur, quomodo ea vtaris. num ergo deest ταύτῃ ἀποχρησαμένους. eos, qui oblata oportunitate libere dicendi agendique, quae vellent, abusi essent.

13. ἐρῶντα τότ' ἐπὶ] deleui mediam vocem.

15. γεγενημένον εἶναι] rarior dictio. existimabant, oratorem oportere esse, non eum, qui factus aliquando esset, h. e. qui aliquando fuisset cum hostibus defunctorum sub eodem tecto versatus; neque eum, qui cum iisdem hostibus aliquando ex eadem patera libasset.

16. παιανίζειν num per αι, an per ω exarandum sit, quaerit Alberti ad Hesych. παίων et παιωνισμός.

18. ἐλθόντας] correxi ἐλθόντα. redit enim ad ἐρῶντα.

Ibid. τιμᾶσθαι, καὶ μηδὲ] deleui copulam. non enim haec est sententia: et ne voce quidem tenus simulare plorantem, sed haec: neque oportere dicturum solummodo voce ploratus simulare.

Ibid. ὑποκρινομένους] rursus correxi ὑποκρινόμενον (in sing.) eadem de causa, atque modo ἐλθόντα.

24. τότε αἱρεθέντες] deleui aduerbium, contra malim articulum οἱ praeponi. οἱ αἱρεθέντες. qui ad funera curanda delecti fuissent.

322. 3.

322. 3. αὐτῷ] Aeschini puta, ne nesciat, sed vt argumentum eius ipsum angat et cruciet. pro τῶτο dedi τετὶ.

10. μαινόμενος δ' ἀρετῆς καὶ δείματος] subaudi ἕνεκα. Sed pro vitioso δείματος sufficit λήματος, e felicissima emendatione Valckenarii, V. C. in annotatt. ad Ammon. p. 142.

17. ἔπορεν] correxi de meo sensu ἕτερον. Constructio haec est. ἐκ ἔξι, id est ἐκ ἔξεστι, ἐκ ἐνδέχεται, non licet, datum non est, ἕτερόν τι φυγεῖν τὴν μοῖραν. vt aliud quid effugiat fatalem necessitatem.

18. verba καὶ ἐν αὐτῷ τότῳ vncis inclusi, vt e versu 5. perperam iterata.

27. ἀναμνησθεὶς et ἀδὲ δίκαιος] praetuli μνησθεὶς simplex et καὶ δίκαιος.

323. 1. meminit huius loci Pollux 2, 207. v. λαμπυγίζειν.

3. ἐπὶ addidi.

13. post τοσαῦτα videtur ἔτη deesse, tot annos.

18. τὰ δίκαια] articulum addidi.

324. 21. citat h. l. Harpocr. v. αὐλάσως et ἠρωτηριασμένοι.

27. adumbrauit h. l. Aristides de D. C. p. 166. pen.

325. 4. Marcellinus p. 105. 1. — ἢ κατ' ἐρώτησιν. ἣν καὶ δαιμονίαν ὁ ῥήτωρ παρέσχετο ἐν τῷ ὑπὲρ Σεφάνου. βεληθεὶς γὰρ πάντα ἐν κεφαλαίῳ διεξελθεῖν τὰ ἑαυτῷ ἐγκώμια, ἐπειδὴ ἐπαχθὴς ἦν τοῦτο τοῖς ἀκούσι, τὴν τῆς ἐρωτήσεως ἐξεῦρε μέθοδον, καθ' ἣν πομπικῶς ἅμα καὶ μετ' ἐργασίας, ἄνευ τοῦ ἐπαχθοῦς, ἔμελλε τὴν ἑαυτῷ προσοῦσαν ἀρετὴν διεξιέναι, καὶ κατ' ἀνάγκην λέγων φαίνεσθαι. ὡς ἐρωτῶντα γὰρ πεποίηκε τὸν Αἰσχίνην εἰσάγων ὅτως· εἶτά μ' ἐρωτᾷς, ἀντὶ ποίας ἀρετῆς — ἐμὲ δ' ὅτε καιρὸς, ὅτ' ἀλλοτιῶν ἔπεισεν.

15. τὰ πάντα] articulum addidi. verba haec τὰ πάντα μοι πέπρακται cum haud diffitear facile et sine damno

damno ſententiae abeſſe poſſe, tum cur damnem, cauſae nil video.

325. 17. καὶ ἁπλῶς] haec duo vocabula addidi.

20. malim ἄξια μὲν χάριτος καὶ ἐπαίνου καὶ αὐτὰ κρίνω. haec ipſa quoque digna iudico gratiarum actione et praeconio, quemadmodum reliqua mea de rep. merita.

22. nobilis ſententia, multorum laudibus, quas meretur, celebrata. Hermog. p. 258. ὅλως τε ἐπὶ ταῖς διαπρεπέσι τῶν ἔργων, καὶ ἐφ' οἷς ἐσι λαμπρύνεσθαι ὡς ἀληθῶς — ἐπὶ τούτοις ἐσὶν ἡ λαμπρότης. οἷον· ὃ λίθοις ἐτείχισα τὴν πόλιν. item p. 430. l. pertinet huc annotatio Scholiaſtae ad Hermog. p. 396. ἐντεῦθεν δῆλον, ὅτι ὁ περὶ τοῦ σεφάνου λόγος, εἰ καὶ τοῦ δικανικοῦ εἴδους ἐσὶν, ἀλλ' ὅμως πολὺ μετέχει τοῦ πανηγυρικοῦ. ἴδιον δὲ τοῦ ἐγκωμίου τὸ ἀξίωμα καὶ ἡ λαμπρότης. Ariſtides de D. C. p. 186. καὶ τὸ τὰ ἧττον ἐκτετιμημένα προβάλλοντα καὶ ἀναιροῦντα, αὐτεισάγειν τὰ μᾶλλον προτετιμημένα τῆς σεμνότητός ἐσιν. ὃ λίθοις ἐτείχισα τὴν πόλιν, ὅτε πλίνθοις ἐγώ. ἀλλ' ἐὰν τὸν ἐμὸν τεῖχισμὸν θέλῃς μαθεῖν· νῦν τὰ μᾶλλον προτετιμημένα. εὑρήσεις ὅπλα, καὶ πόλεις etc.

27. ἀμυνομένους] correxi ἀμυνεμένους in futuro. τούτων procul dubio h. l. generis neutrius eſt, non maſculini. Ego certe cum Wolfio hic malo ſtare, quam cum Tayloro et Marklando. προβαλόμην dedi pro vulgari προλαβόμην.

326. 17. Εὔβοιαν eſt praua ſcriptio v. Ἄβυδον. quod facile perſpiciet is, qui recogitet, α et ευ in graecis mſtis ita cerni inter ſe ſimiliter ſcripta, vt perſaepe negatum prorſus ſit ea diſcernere. tum οι et υ a librariis graecis promiſcue haberi, denique Α et Δ pariter prono errore ſecum permutari.

22. βεβουλευμένα cohaeret cum ὀρθῶς in verſu proximo.

326. 27.

326. 27. tolle vncos, perperam a me festinante ingestos. diuersa sunt *numen* et *sors*. verum ad δαί-μονός τινος addendum videtur φθόνος, aut δυσμένεια.

327. 2. citat h. l. Alexander Rh. p. 24. Marcellinus ad Hermog. p. 173.

5. ἂν addidi.

6. locum h. citat Thomas M. v. εἶσω.

13. malunt alii λάβε, hic et p. 363. 10. credo, quia λέγε καὶ ἀνάγνωθι *dic et recita* concoquere nequeunt. Vtique recitatio sine pronunciatione fieri nequit. verum non omne, quod pronuntiatur, id idem quoque recitatur, sed multa possunt memoriter dici. quare bene inter se constare possunt λέγε καὶ ἀνάγνωθι, dummodo sic accipias atque interpreteris. pronuntia istaec de scripto recitanda.

15. ad ἀριθμὸς βοηθειῶν addunt vulgatae κατὰ τὰ ἐμὰ ψηφίσματα. quae verba, vt perperam e versu superiori iterata, omisi.

18. ὤ γῆ καὶ θεοί] exclamatio non superuacanea, quae visa fuit Obsopoeo esse, sed imprimis grauis et affectuosa. Sic exclamat dolens et quiritans et indignans, tam egregia coepta tam sinistrum exitum fortita esse, optansque, aliter euenisse, atque euenit.

Ibid. ἐν μεγίστοις] deleui praepositionem.

25. τῶν τῆς πατρίδος] cum aut versu superiori 24. ὑπὲρ esset delendum, aut idem hic loci addendum, praetuli posterius, codicibus ita praecipientibus, tametsi vtroque loco praepositio recte abesse possit.

27. προελόμενον addidi.

328. 6. ὁπηνίκα ἐστὲ] interposui ὑμεῖς.

10. ἐφάνη] correxi ἀνεφάνη. Toup quoque Emendat. ad Suidam T. III. p. 105. sic corrigit.

11. συνελεγχοὺς] praetuli συνελοχοὺς, vt magis atticum, Demosthenique praematum.

328. 15. καίτοι τοιούτης τῆς μελέτης καὶ τῆς ἐπιμελείας, Αἰσχίνη] nomen proprium retraxi ad v. μελέτης.

24. ἐν οἷς] scil. ἀνδράσι καλοῖς καὶ ἀγαθοῖς. id quod e proximo ἀνδρὶ καλῷ τε καὶ ἀγαθῷ tacite excipiendum.

26. ἔκειν ἐπεί γε καὶ ἡ πατρὶς ηὐξάνετο] correxi ἔκειν ἐπί γε οἷς ἡ π. ηὐξ. Saltim non illis in rebus, vbi salus et decus patriae amplificabatur. quamquam vbi res agebantur, vnde potentia hostium patriae crescéret, ibi primus semper et in primis visus es negotiosus et clamosus. citat h. l. Thomas M. v. αὔξειν.

27. citans h. l. Alexander Rhetor p. 78. 16. lectionem hanc, non malam profecto, dat, et quam quod prius non compererim, et in textum receperim, me nunc piget taedetque: τὰς δὲ βοήθειας ἐκ τῆς σῆς εὐνοίας καὶ δόξης. ecquae copiae sociorum ciuitati succurrerunt, ductae tua siue gratia, siue gloria. idem p. 329. 1. ἐνδοξοτέρας, et τὰ τῶν ἑλληνικῶν, ἢ τῶν οἰκείων, ἁπλῶς ἐπηνώρθωται διά σε. versu 4. τειχῶν. ἢ ποῖον ἱππικὸν. ἢ τῶν ἀπόντων τὰ χρήσιμον. ἢ τοῖς ἀπόροις πολιτικὴ βοήθεια, ἢ χρημάτων εὐπορία. Sic Aldina. nam Normannus, hanc lectionem e vulgata interpolans, neutram exhibuit, neque Aldinam, neque vulgatam, sed mixtam nescio quam de suo commentus. quemadmodum Portus quoque saepe locorum in Hermogene fecit, malo et metuendo exemplo.

329. 5. ἐσ] praetuli γέγονας.

6. τὰς τοῖς ἀπόροις lege imposterum ex Alexandro, pudetque me nunc, non iam dudum sensisse, verba τοῖς εὐπόροις ἢ meram esse vitiosam scriptionem verae lectionis τοῖς ἀπόροις. Extermina ergo imposterum illa importuna.

8. μηδὲν τέτων] interposui πάντων, conflans duas lectiones librorum, quorum in aliis solum πάντως, in aliis solum τέτων cernitur.

329. 13. οὐδὲ τότε οὔτε παρῆλθες] deleui posterius οὔτε, ne tot negatiuae taedium crearent. Sed nollem nunc factum, non ea erat sat grauis causa. *ne tum quidem*, neque prodisti, neque largitus es quicquam.

15. πλειόνων ἢ πέντε ταλάντων] vitiosam hanc esse lectionem paret. aut πλεῖον ἢ πέντε ταλάντων leg. est, plus quam 5. talentorum, aut duo vocabula πέντε ταλάντων in vnum sunt contrahenda πεντεταλάντων, quod tum erit adiectiuum. χρήματα πεντετάλαντα sunt facultates, valore quinque talentis aequiparandae. vt statim in continenti legitur διτάλαντον ἔρανον.

20. γε addidi.

23. locum hunc citat Herodianus p. 438. in calce Moeridis a Piersono editi.

25. citat Pollux 3, 111. v. λαμπροφωνότατος.

vlt. προσλαβόντα] detraxi σ, abusum callide in rem suam, vestro quodam velut praeiudicio.

330. 4. citat h. l. Stobaeus p. 603. 32. cuius vitiosa lectio οὐδεὶς ἀτιμήσει e nostris libris demosth. est corrigenda.

7. κρίνομαι καὶ θεωροῦμαι] praetuli in coniunctiuo κρίνωμαι καὶ θεωρῶμαι. *ich sollte mich beschauen, prüfen lassen?* egone committam, vt explorer, vt specter?

8. ἐστὶν addidi.

15. citat h. l. Aristides Opp. T. II. p. 267. 14.

22. οἱ διασύροντες τοὺς ὄντας τότε, τοὺς δὲ πρότερον γεγενημένους ἐπήνουν] possit haec lectio ferri, dummodo δὲ tollatur. verum praetuli lectionem Augustani οἱ διέσυρον μὲν τοὺς ὄντας τ.

25. citat h. l. referens inter σφοδρῶς dicta Hermogenes p. 265. et p. 351.

vlt. ὥσπερ τἄλλα πάντα] scil. εἰώθαμεν ἐξετάζειν.

331. 1.

331. 1. citat h. l. Pollux 3, 141. v. ἀγωνίσαι. et Harpocr. v. φιλάμμων.

8. fortius vtique et neruosius est sine γὰρ, asyndetos. molliorem tamen reddas orationem legens εἰδὼς γὰρ ἐξίσαμεν.

10. τὰ κράτιστα] articulum addidi.

24. τῷ γενναίῳ] id est τῆς γενναιότητος.

25. malim δεῖ διαφυλάττειν. nam si δεῖ omittatur, hoc est, si sententia ἐν μὲν τοῖς ἐξωσίαις cum praemissis ἔχειν δεῖ copuletur, neque ab ἐν μὲν noua sententia inchoatur, superuacaneum quoque erit atque tollendum διαφυλάττειν, cum ἔχειν sufficere possit.

27. ἑτέρας] praetuli ἕτερα, in neutro plurali. alia sunt, quae potentiam et vim tribuant. ταύτην redit ad προαίρεσιν.

332. 1. ἀπαγγελλομένων] correxi ἀπαγγ. me ad supplicium depoſcentibus.

Ibid. ἐχὶ τὲς] correxi ἐ τὲς.

4. εὐθὺς ὀρθὴν καὶ δικαίαν τὴν ὁδὸν] sic struxi εὐθὺς τὴν ὀρθὴν καὶ δικαίαν ὁδόν.

6. citat Thomas M. v. αὔξειν.

29. ἀπαγγέλλειν] praetuli ἀπαγγελεῖν in futuro.

FINIS.

1914

1914